

MARTYROLOGIVM ROMANVM

GREGORII XIII. PONT. MAX.

IVSSV EDITVM.

ET VRBANI VIII. AVCTORITATE RECOGNITVM

ACCESSERVNT NOTATIONES ATQVE TRACTATIO
De Martyrologio Romano.

AVCTORE

CAESARE BARONIO SORANO
CONGREGATIONIS ORATORII PRESBYTERO,
S.R.E. Card. Tit. SS.Nerei, & Achillei Bibliothecario Apost.

POSTREMA VERO HAEC EDITIO
post eius obitum, nonnulla exhibet, quæ addenda, vel mutanda
Auctor ipse notauerat.

Nouissime additæ sunt notulæ marginales per alium dictæ Congregationis Presbyterum
loca Annalium eiusdem Baronij, vbi de Sanctis fit mentio, vel tempora, quibus
floruerunt, aut passi sunt, ex varijs Auctoribus indicantes.

ROMAE, Typis VATICANIS, M.DC.XXX.

SVPERIORVM PERMISSV.

VRBANO VIII.
PONT. MAX.

ANDREAS BROGIOTTVS F.

SPECTABILIS ille Cardinalis Baronij labor ſcribendis Annalibus exantlatus, Beatiſsime Pater, in hoc libro tyrocinium habuit, & veluti primum actum hic egit, vbi ſtrictim collegit ea, quæ pluribus exinde voluminibus explicauit. Infinitas tamen ille vir optimus etiam in hoc præludio lucubrationes & vigilias poſuit; adeoq; meretur ex eo apud mortales perennitatem nominis & famæ quemadmodum conſecutus eſt apud Superos immortalitatem beatitudinis & gloriæ. Id videlicet eſt cauſæ, cur ego libentiſsimis animis huius inſtaurationem operis com-

miſerim typis meis, iterumq; renaſci voluerim, & in tuo nomine apparere hominis doctiſsimi fœtum, qui olim Sixto V. Pont. primam lucem aſpexit: cum præſertim longe nunc exeat auctior, quàm cum Auctoris eximio conniſu ac ſtudio prodiuit in publicum. Iuſſu quippe Sanctitatis Tuæ recognitus eſt, abſolutuſq; illorum acceſſione Beatorum virorum, qui nuper auctoritate Sedis Apoſtolicæ publica veneratione digni habiti ſunt. Quin cum ipſis collatus Annalibus eſt, & emendationibus, ac notis expolitus eſt plurimis, quas partim idem Baronius reliquerat in aduerſarijs, partim aliorum diligens excogitauit induſtria. Itaque plurimorum nunc doctorum hominum labore, ac pietate, tum Sanctorum, qui recenſentur in Faſtis, amplificatus eſt numerus, tum rerum abditarum, ac perplexarum, quæ paſsim occurrunt, explicata difficultas, atque illuſtrata obſcuritas eſt. Cur autem hoc opus ſumptibus meis iterum euocatum in lumen audeam inſcribere Beatitudini Tuæ, ij ſolum quærent, qui neſciunt quàm multis ego nominibus Barberinorum nomini obſtrinxerim facultatem omnem atque operam meam. Id vero quia pleriſque iam conſtat, ac ſæpe litteris eſt à me publicè conſignatum, confidentiæ meæ cauſam nemo quæret ex me, ſed mirabuntur potius ſinguli, quòd cum beneficijs in me veſtris tantum ego, ac tam amplè debeam, ita parum ſatisfacere coner officio meo. Vale Beatiſsime Pater, ſoſpes ſemper ac felix.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

VM recolendæ memoriæ Cardinalis Baronius post vltimam Romani Martyrologij editionem, non solum multa annotauerit, quæ vel addi, vel certe mutari in suis ad ipsum notis posthac debuerant: sed et generalem insuper regulam ipsemet præscripserit, vt si quid videlicet in eisdem annotationibus legenti occurreret, quod ab Annalibus discreparet, ex his in posterum notæ corrigerentur, prout in appendice Tomi Secundi apponenda in anno 257. in fine numeri tertij, quæ extat in calce Tomi X. littera D. In hæc verba. Quod autem in nostris notis ad Romanum Martyrologium negatum est, Lucium esse passum sub Volusiano, ex Annalibus errorem corrige: sicq. semper cum videris discrepare ab ijsdem notis Annales, ex his emenda. Numq. hactenus concessum doleo, vt easdem singulas recognoscerem, licet lucricupidus Typographus eas ab auctore posuerit esse recognitas in pagina liminari. *Quapropter vt breui negotio verum sensum, vltimamq. eiusdem eruditissimi Cardinalis sententiam percipere valeas; En marginales notulas per alium Congregationis Oratorij presbyterũ diligenter collectas, Annalium loca, vbi de Sanctis fit mentio, indicantes; de his verò, qui in Annalibus reperiri minime potuerunt, tempora quibus floruere, vel passi sunt, ex varijs auctoribus ab eodem non modico labore excerpta continentes, in præsenti hac nouissima Romani Martyrologij editione suis quibusque locis apposui. Accipe igitur benigne Lector auctum, et emendatum Romanum Martyrologium, cum suis annotationibus, et notulis, plurimorum etiam Sanctorum memoriam, quorum hactenus nomina desiderabantur, nuper auctoritate Apostolica locupletatum; breui etiam recepturus eiusdem Martyrologij simplicem textum nulli ad hunc vsque diem excuso tum venustate, tum emendatione secundum: qui nigris rubrisq. characteribus in commodiorem formam ad præsens sub prælo mox in lucem emittendus habetur. Vale.*

GRE-

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

MENDATO iam Kalendario, curauimus (quod antea quoque decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum, typographorumq. negligentia mendosum, per viros eruditos ad fidem historiæ, quæ rerum gestarum, personarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetustioribus atque emendatioribus, corrigi, correctũq. & multis in locis auctum, proposita etiam atque explicata Epactarum, Lunæq. singulis diebus numerandæ ratione, edi, vetustissimoq. Ecclesiæ more in Choro legendum proponi, ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipsorum, quorum memoria celebratur, laudem: ad eorum qui legunt, quiq. audiunt fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, caritatis, fortitudinis, ceterarumq. virtutum commemoratio stimulos quosdam acerrimos, quibus tum maxime incitamur, cum illorum propositis exemplis, nostram desidiam agnoscimus; quamq. procul ab illorum laude & perfectione absumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, ceterisq. Ecclesijs, Monasterijs, Conuentibus, Ordinibus siue sæcularibus, siue regularibus quibuscumque præfectis, vt in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum nostro vtantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in suis Ecclesijs aut locis celebrari solitos, eos in hunc librum ne inferant, sed separatim descriptos habeant, eumq. illis locum atque ordinem tribuant, qui regulis hic descriptis traditur. Eadem etiam ijs qui in Horis Ecclesiasticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus vt omnes facere vellent) mandamus, omnibusq. aliorum Martyrologiorum omnium publice priuatimq. in Ecclesiasticis Horis vsu interdicimus: Typographis etiam prohibemus, ne in posterum hoc nostrum vlla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc nostro decreto comprehensum est, fecerit; nouerit se in Dei omnipotentis, beatorumq. Apostolorum Petri & Pauli indignationem incursurum. Datum Romæ apud sanctũ Petrum sub annulo Piscatoris, die xiiij. Ianuarij M.D.LXXXIIII. Pontificatus n:stri anno duodecimo.

Ant. Buccapadulius.

DECRETVM.

PRæsens Martyrologium iterum diligenter recognitum, auctum, & emendatum, Sac. Rituum Congregatio de ordine Sanctiss. D.N. VRBANI Papæ VIII. imprimi mandauit per Andream Brogiottum Impressorem Cameralem & Vaticanum, & vetuit ab alijs vbique locorum deinceps imprimi, nisi ad instar huius Romæ impresſi, nihil omnino addito, dempto, vel mutato. Die 23. Martij 1630.

Io. Bapt. Card. Detus.

Locus ✝ Sigilli.

T. Tegrimius Secr.

SAN-

SANCTISSIMO ET
BEATISSIMO PATRI
ET D. N. SIXTO V.
PONT. MAX.

CAESAR BARONIVS SORANVS
Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECI, Pater Beatissime, non mediocri sane labore ac diligentia, in Martyrologium Romanum, annis proximis restitutum, Notationes ad omnem Ecclesiasticæ antiquitatis historiam illustrandam accomodatas; quibus multiplices difficultates, multisq. interdum obscuritatibus inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate sum conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir singulari pietate, summa eruditione, piæ recordationis Gulielmus Sirletus Cardinalis & Bibliothecarius Apostolicus; qui Martyrologio iam Romæ edito, cum a plerisque viris bonis & studiosis, multarum quæstionum, vt fit, explicationem requiri, vberioremq. rerum notitiam desiderari animaduerteret; eorum, siue dubitationibus, siue desiderio satisfieri, siue commodo atque vtilitati consuli, hac potissimum ratione cupiebat. Illius ergo amplissimi Cardinalis auctoritate permotus, plus fortasse oneris suscepi, quam ferre possem; suscepi tamen, diuinæ gratiæ præsidio fretus. Tametsi ad hanc scriptionem non omnino imparatus accesserim qui multos iam annos in tota Ecclesiastica historia tractanda, & accurata in primis temporum distinctione disponenda, ita versor, vt non solum peruulgatis historicis legendis, sed sanctorum Patrum scriptis, & monimentis peruoluendis & perscrutandis, ijs præsertim, quæ in optimis codicibus refertissima, & toto terrarum orbe nobilissima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca recondita sunt, magnam ætatis partem contriuerim. cuius rei (vt spero) testes aliquando erunt Annales nostri Ecclesiastici, quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi a Domino credita est, Sanctitatis vestræ auspicijs, & patrocinio optimi & doctissimi Cardinalis Antonij Carafæ Bibliothecarij Apostolici, diligentius pertexere & perpolire non desistimus. Vere enim hoc mihi dicere liceat, Pater sancte: semper quidem Sanctitas vestra, cum Cardinalem gereret, & mihi ad hæc currenti adderet calcaria, studiosis hominibus suffragata est; nunc autem maxime illorum industriam excitat sua ista Pontificia sollicitudine & animi magnitudine, cuius proprium est, magna & præclara semper agere & alijs item boni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne admodum fauere. Interea vero, Pater Beatissime, nostras hasce in Martyrologium Romanum Notationes, atque hoc quicquid est diligentiæ & lucubrationis, tuis sanctissimis pedibus offero atque subijcio; non quod Sanctitati vestræ tantum a grauissimis publicis curis otij superesse putem, vt hæc possit legere; sed vt sua paterna & salutari benedictione communitæ, suoq. beatissimo nomine ornatæ Notationes nostræ vtiliores & commendatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abundantes, eiusmodi rerum cognitione, religiosis hominibus plane digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem, Pater sanctissime, omni animi demissione postulo: & Sanctitati vestræ pro Ecclesiæ Catholicæ pace & amplificatione dies noctesq. laboranti, vna cum fratribus meis Congregationis Oratorij, seruis vestris, a summo Deo diuturnam vitam, & fausta omnia ac felicia precor.

PIO

PIO AC VERITATIS STVDIOSISSIMO LECTORI CAESAR BARONIVS S.

QVID præstiterim in his meis ad Romanum restitutum Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & erudite Lector iudicium. Elaboraui certe, ne multa de hoc genere desiderares: nam alia Martyrologia Latinorum, & Græcorum Menologium, cum hoc Romano accurate contuli; res gestas & actiones Sanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro institutæ scriptionis ratione, ita quidem breuiter attigi, vt fontes vnde vberius hauriri possint, indicarem. qui scriptores, quæve narrationes probatiores & fideliores sint, admonui; certa ab incertis distinxi; difficultates, dubitationes, & controuersias complures, siue quæ iam a nonnullis afferebantur, siue quæ oriri possent, explicare, dissoluere, sedare studui; ac certis argumentis ostendere, nihil temere, nihil parum considerate actum. tum etiam plurimarum dictionum sane obscuram notionem & vim declaraui, earum præsertim, quæ ea instrumenta & machinas designant, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortissimos Martyres miris modis cruciarunt, diuexaruntque. in quorum instrumentorum, aliarumq nonnullarum rerum explicatione aliqui interdum a veritate forrasse aberrarunt: homines enim sumus omnes: nec nobis ipsis tantum tribuimus, vt nusquam putemus offendisse; sed quæ diuturno studio & labore nobis comparauimus, nunc, quando ita ijs visum est, quibus non obtemperare nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem vtilitatem; doctorumq iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes quod vlterius cuperes, de Romano Martyrologio scriptionem. Hæc tu, beneuole Lector boni consule, dumq. sacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus admirabilis est Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque virtutem & pietarẽ imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO

ANTIQVITATIS ECCLESIASTICÆ STVDIOSO S.

COMMENTARII venerabilis Christi sacerdotis D. Cæsaris Sorani in Martyrologium Romanũ a nobis lecti omnibus, ex iussione sanctissimi Domini nostri Sixti Papæ Quinti, recognitis, nobis quidem nihil obscœnũ, quod iustam censuram mereri æquis lectoribus videatur, quod ad orthodoxam quidem fidem, doctrinamq. Catholicam pertinet. Si quæ paradoxa quibusdam forte videbuntur, illa equidem eo esse loco habẽda arbitror, vt audiũ expectantur & cum solida firmaq. veritate cõsistant, libentius accipiantur: quod in ijs insunt. vt & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, præclara, & incredibili Christianæ antiquitatis studio in lucem eruta; quæ admirandam scriptoris arguunt in Ecclesiasticis historijs aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine, versuq blattarum eruendis industriam, sicuti & rarum eiusdẽ, idq. argutus varijs ac historicis æquo minus exactis, aut fide dignis iudicium, & elaboratissimũ antiquitatis Ecclesiasticæ inter tot salebrosa & spinosa veluti dumeta inuestigandæ studium. Ad cognoscendam enim venerandam illam Religionis Christianæ non modo antiquitatem, sed sanctorum etiam Patrum & Synodorum, actorumq; in Christi Ecclesia ab vsque sui exordio rerum veritatem, certam annorũ seriem, liquidamq; temporum intricatissimorũ supputationem faciant eximia, potissimũ ijs qui serio historiæ Ecclesiasticæ ex vero cognoscendæ studio tenentur, vanas, apocryphas, & ausim ne dicam superstitiosas execrati fabellas, quæ longum post feminiũ scriptæ, summo doctis alioqui s.v. preœbus sensim irrepentes Ecclesiasticis, non leuiter sacras contaminaurunt SS. Martyrũ historias. Denique vt finem faciam, incomparabile tibi adferam momentum ad solidam rerum in Ecclesia dubiarum in posterũ constituendarũ confirmationem aduersus vertiginosa, ne dicam semidelira, quorũdam huius sæculi ardelionum, leuissimorũq. [illegible] (quorum hodie, proh dolor, magna est natio) ingenia; qui sursum deorsum omnia voluentes, illas iam pridem a SS. nostræ Religionis Catholicæ Patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifestã enim in his agnoscas Romanorũ Põtificũ in Apostolica D. Petri Christi Iesu Vicarij Pastoris cathedra successionem; quod nunc tempestatis contra vnam Dei supra Petrum fundatã Ecclesiam infestissimas tot inter fidei vndique oppugnatissime controuersias caput est: quo vno euicto & cõstabilito, facessit, cõcidat facile, immo suos in fumos vanissimos euanescat oportet omnis infestissimorũ Christi hostium, & calumniosissimorum odientiũ inanis molestia, vere Theomachica concertatio, & futilissima exagitatio, vt ad illustrẽ solis splẽdorẽ nebulosa dissiparet caligo. Vale, Christiane lector, & his cõmentarijs felix fruere, breui Annalibus Ecclesiasticis eiusdẽ scriptoris, maiori studiosorum suorum emolumento, & fructu incõparabili, perfruiturus. Romæ XIV. Kal. Septemb. Anno M. D. LXXXV.

Tuis pijs studijs adiuuandis, atque ad Dei gloriam promouendis, in Christo Iesu dedicissimus ex animo

Vuilhelm. Damasi Lindanus, Episcopus Ruræmundensis.

Priuilegij Summa pro Impressore Camerali, & Vaticano.

LEMENS Papa VIII. Diplomate sanxit, ne quis citra voluntatem Dominici Basæ, olim in Typographia Vaticana Impressoris, sacram Bibliam, Concilia generalia, Epistolas decretales, libros ad Ecclesiasticum munus pertinentes, ac etiam Sanctorum Patrum volumina, libros etiam cuiuscunque generis, vel nouiter ab ipso edendos, vel nouis additionibus auctos, per decennium ab editione cuiusque voluminis imprimat, vel impressa venalia habeat. Quod Priuilegium Paulus Papa V. peculiari Chirographo in fauorem Hieremiæ Guelphi I. V. D. ac Impressoris Cameralis transtulit, indulsitque. Id idem Gregorius Papa XV. Literis expeditis, ratum, firmumq; haberi voluit. Violatores excommunicationis latæ sententiæ pœna puniuntur. Quòd si in Terris S.R.E. subiectis id contigerit, confiscatione etiam librorum, ac quingentorum ducatorum auri solutione mulctabuntur, vt latius patet in Literis ipsius Gregorij Papæ, datis Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 18. Octobris 1621. Pontificatus sui anno primo. Quæ omnia Sanctiss. D.N. Vrbanus Papa VIII. in fauorem Andreæ Brogiotti Typographi Cameralis & Vaticani translata & indulta haberi iussit, datis Literis apud S. Petrum sub anulo Piscatoris die 23. Martij 1628. Pontificatus sui anno quinto. Signat. M. A. Maraldus.

Imprimatur, Si videbitur Reuerendiss. P. Mag. Sac. Pal. Apostolici.

A. Episc. Bellicastren. Vicesgerens.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Palatij Apost. Magister.

IN MARTYROLOGIVM

Baronianis notationibus illustratum,

AD LECTOREM HEXASTICHON

R.P. Iuuenalis Ancinæ Fossanen. Presb. Cong. Orat.

ECCE laboratum ternos non amplius annos
Vi magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans sacris iam panditur Orbi:
Sic Pater ipse Orbis SIXTVS ab Vrbe iubet.
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Terdenis, Cæsar, dic mihi, quantus erit?

Eiusdem Distichon.

Si sapis, exerto metire ex vngue leonem:
Vel procul hac index linea Apellis erit.

DE MARTYROLOGIO ROMANO

Præcapitulatio dicendorum.

E exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. CAP. 1.
Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt. CAP. 2.
De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum. CAP. 3.
De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde Martyrologium ſcribendi occaſio manauit. CAP. 4.
A quibus primum ſcripta ſunt Martyrologia. CAP. 5.
De Euſebij libro de Martyribus, & verſione Hieronymi. CAP. 6.
De fide epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcriptæ ſunt. CAP. 7.
De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto. CAP. 8.
De ceteris antiquis Martyrologijs. CAP. 9.
De falſis martyribus & pſeudomartyrologijs hæreticorum. CAP. 10.

CAP. I.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum.

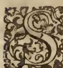

IHIL antiquius apud S. R. Eccleſiæ Præſules fuiſſe videtur, quam vt Chriſtianorum Acta fortia, ipſæ ſanctorum Martyrum res præclariſſime geſtæ, perpetuæ memoriæ monimentis conſignarentur. Cui rei egregiam nauatam operam primum fuiſſe a S. Clemente Romano Pontifice, teſtatum habetur in libro de Rom. Pontific. qui a quibuſdam recentioribus citari conſueuit nomine Damaſi, vbi hæc in Clemente leguntur: *Hic fecit ſeptem regiones diuidi Notarijs fidelibus Eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſolicite & curioſe, vnuſquiſque per regionem ſuam, perquirerent.* Hæc ibi. Licet vero teſtimonio antiquorum ſcriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, exploratiſſimum ſit, Romanam vrbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuiſſe diuiſam: tamen olim a Romanis Pontificibus in ſeptem tantum regiones fuiſſe partitam, ſecundum numerum ſeptem Diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent vetera Romanæ Eccleſiæ monumenta. Perſeueraſſe diutius, vt in Romana Eccleſia nonniſi ſeptem Diaconi ordinarentur, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. His ergo ſeptem cum diuiſæ dicantur a Fabiano Papa regiones Vrbis; quatuordecim illas in ſeptem fuiſſe conflatas, fatendum neceſſario videtur. Porro ſicut ſeptem erant Diaconi, ſic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui iiſdem Subdiaconis & Diaconis ſubiecti erant. vnde in eodem lib. de Rom. Pont. hæc leguntur in Fabiano: *Hic regiones diuiſit Diaconibus, & fecit ſeptem Subdiaconos, qui ſeptem Notarijs imminerent, qui geſta Martyrum in integrum colligerent.* Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambroſij Notario, qui & vitam eius conſcripſit, in qua ait, ſe fuiſſe ſub cura Caſti Diaconi, ad quem cuncta referret. Ex his perpende, quam diligens ſtudium olim adhibitum fuerit, vt Acta ſanctorum Martyrum pure ac ſincere conſcriberentur; cum non modo Notarij in id opus gnauiter incumberent, ſed & qui præerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, iidemq. iure dicti oculi Epiſcopi; quorum eſſet munus, cuncta exacte peruestigare, ac Pontifici nota facere; qui a Notarijs ſcripta, qualia ea demum eſſent, probaret, atque inter Eccleſiaſtica monumenta reconderet. Id eſt enim quod de Antero Papa ſcriptum habes in hunc modum: *Hic geſta Martyrum diligenter a Notarijs exquiſiuit, & in eccleſia recondidit.* Hæc ille. Ad hæc, non tantum Acta Martyrum ſcribere, ſed & cetera quæ ad Eccleſiam pertinerent, eorum muneris fuiſſe, expreſſum eſt in eodem libro de Rom. Pontific. in Iulio. Atqui non ſolum Romana Eccleſia in perquirendis atque ſcribendis ſanctorum Martyrum Actis ſedulam curam impendit, ſed & aliæ nobiles eccleſiæ in iiſdem haud ſegniter laboraſſe noſcuntur. Extant de his clariſſima antiquitatis monumenta, vt Smyrnenſis eccleſiæ epiſtola de Martyribus illic paſſis ſub Marco Aurelio & Lucio Vero Impp. apud Euſebium hiſt. lib. 4. cap. 14. Viennenſis & Lugdunenſis eccleſiarum litteræ ab eodem Euſebio ex parte recitatæ lib. 5. cap. 2. & 3. Dionyſij Alexandrinæ eccleſiæ Epiſcopi complures epiſtolæ ad diuerſos conſcriptæ, apud eumdem Euſeb. lib. 6. cap. 33. & 34. lib. 7. cap. 10. Scimus in eccleſia Carthaginenſi S. Cyprianum

fuisse sollicitum, vt dies quibus Martyres essent martyrio coronati, exactè adnotarentur, prout constat ex eius epistola, quam dedit ad presbyteros & diaconos ecclesiæ Carthaginensis: ponitur ordine 37. edit. Pamel. Quin & longe ante Cypriani tempora a maioribus eidem rei egregiam constat nauatam esse operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus scribat: Maiores nostri, inquit, plebeis & cathecumenis martyrium consecutis, tantum honoris pro martyrij ipsius veneratione dederunt, vt de passionibus eorum multa, aut (prope dixerim) pene cuncta conscripserint; vt ad nostram quoque notitiam, qui nondum nati fuimus, peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus. Erant & illa Acta Martyrum pura atque sincera, quæ, cum de illis coram Iudicibus quæstio haberetur, a Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconsularia sæpe dicta inuenimus, referebantur, atque inter alia publica monumenta asseruabantur: horum extant adhuc nonnulla, eorumq. in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait: Et quid Sacerdos Dei, Proconsule interrogante, responderit, taceam: sunt Acta quæ referant. Hæc ille.

CAP. II.

Quæ de Sanctorum historijs ab hæreticis vel alijs falsa scripta sunt.

SED quid? Quamuis optimi patresfamilias (vt habet parabola Euangelica) bonum semen seminassent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, veritatis aduersarius ipse satan superseminauit zizania: ipsoque pene initio exurgentis Ecclesiæ, falsa veris, inania atque incerta certis ac solida firmitate constantibus admiscenda curauit: idq. non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, sed & per Catholicos ipsos, eos tamen, qui quæstum pietatem putarent, vel qui zelum quidem haberent, sed non secundum scientiam. Satis modo sit de his vnum tantum in exemplum adducere Asianum presbyterum, de quo Tertullianus hæc scribit in libro de baptismo: Si quæ Pauli perperam scripta legunt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq. defendunt; sciant in Asia presbyterum, qui eam scripturam construxit, quasi titulo Pauli de suo cumulans, conuictum atque confessum id se amore Pauli fecisse, loco excidisse. Hæc Tertul. Inscriptus erat liber ille περίοδος Pauli & Theclæ, continens & baptizati Leonis fabulam, vt testatur S. Hieronymus de Scriptoribus Ecclesi. in Luca. Eiusdem generis illa erant insomnia, nimirum Circuitus Petri, Circuitus Ioannis, Circuitus Thomæ, Actus Andreæ, Actus Ioannis, Actus Philippi, Actus Petri, Actus Pauli, Itinerarium Clementis; quæ omnia damnauit Athanasius in Synopsi, Philaster de hæresibus, & Gelasius in Concil. Rom. Hæc enim & alia huiusmodi ab hæreticis esse excogitata, certissimum est. Ab Ebione in primis hæc fabricata, ab eoq. falsa Acta Apostolorum inuenta, & Circuitus Petri esse corruptos, & Pauli Acta referta blasphemijs introducta, tradit Epiphan. in Panar. hæresi 30. A Gnosticis de S. Dei genitrice Maria portentosum librum esse conscriptum, testatur idem Epiphan. in Panar. hæresi 26. Encratitas in medium adduxisse, ad stabiliendam suam ipsorum hæresim, Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiusmodi, idem auctor narrat hæres. 47. Manichæos id generis commenta excogitasse, Apostolorumq. nomine conscripsisse falsas historias, fidem facit Augustinus lib. de fide contra Manichæos, alijsq. in locis; idemq. Philaster, Cyrillus Hierosolymitanus, & alij. Priscillianistas & ipsos alios adinuenisse Actus Apostolorum, Orosius affirmat in epist. ad Augustinum de error. Priscill. Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui talia præsumpserunt de sanctis Apostolis, nequaquam putandum erga sanctorum Martyrum Acta fuisse modestiores: quæ sic corruperunt, deprauaruntque, vt eorumdem quamplurima in suspicionem adduxerint; adeo vt S. R. Ecclesia, ab illis abstinere, consultius aliquando esse putarit. Vnde Gelasius in Rom. Concilio: Gesta, inquit, sanctorum Martyrum, secundum antiquam consuetudinem, singulari cautela in S.R.Ecclesia non leguntur: quia eorum, qui conscripsere, nomina penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis superflua, & minus apta quam rei ordo fuerit, scripta esse putantur; sicut cuiusdam Quirici & Iulitæ, sicut Georgij, aliorumq. huiusmodi passiones, quæ ab hæreticis perhibentur compositæ: propter quod (vt dictum est) ne vel leuis subsannandi oriretur occasio, in S.R.E. non leguntur. Hæc Gelasius de Romanæ Ecclesiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum disciplina. Ceterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuisse videtur ecclesijs: quandoquidem in ecclesia Africana in sacris conuentibus posse legi Acta Martyrum, decretum est in Concilio Carthaginensi celebrato post Consulatum Stiliconis, anno Domini quadringentesimo primo, vt habet eius canon 13. his verbis: Liceat etiam legi passiones Martyrum, cum anniuersarijs dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epistola ad Carolum Magnum hæc in eādem sententiam leguntur: Vitæ enim Patrum sine probabilibus auctoribus minime in ecclesia leguntur: nam ab Orthodoxis titulatæ, suscipiuntur & leguntur. magis autem passiones sanctorum Martyrum sancti canones censuerunt vt liceat eas etiam in ecclesia legi, cum anniuersarij dies eorum celebrantur. Hæc ibi. In ecclesia Gallicana eamdem viguisse de legendis Actis sanctorum Martyrum

in ecclesiæ consuetudinem, satis significant ea, quæ Gregorius Turonensis lib. de gloria Mart. cap. 86. testatur his verbis: Dies passionis erat Polycarpi martyris magni, & in Ricomagensi vico ciuitatis Aruernæ eius solemnia celebrabantur. Lecta igitur passione cum reliquis lectionibus, quas canon sacerdotalis inuexit, &c. Sed vt de Actis Martyrum per hæreticos depravatis certam sequamur narrationem, est de his canon 63. sextæ Synodi his verbis conscriptus: Quæ a veritatis hostibus falso confictæ sunt Martyrum historiæ, vt Dei Martyres ignominia afficerent, & qui eas audituri essent, ad infidelitatem deducerent, in ecclesia non publicari, iubemus; sed eas igni tradi: qui autem eas admittunt, vel tamquam veris his mentem adhibent, anathematizamus. Hæc S. Synodus: cuius auctoritate Græci Episcopi exactiorem curam adhibere consueuerunt, vt dum suas ecclesias visitarent, de sanctorum Actis conscriptis subtilius inquirerent. vnde Theodorus Balsamo in loco hæc de Nicolao Muzalo Patriarcha testatur; Cum ille, inquit, vitam S. Parasceues, quæ in quodam Callieratiæ vico colebatur, à quodam vicano inepte ac indocte, & sancta angelica viuendi ratione indigne compositam inuenisset, eam igni mandari iussit; & diacono illi Basilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conscribere. Hæc ille.

CAP. III.

De immensa iactura, quam passa sunt Acta sanctorum Martyrum.

SED vt de rebus quæ ad Romanam Ecclesiam spectant, de cuius agimus Martyrologio, cœptum prosequamur institutum: ex his quæ nuper ex Gelasio recitauimus, satis declarari videtur, Acta illa sanctorum Martyrum tanta cura ac diligentia perquisita, per Notarios S. R. Ecclesiæ conscripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipsos Romanos Pontifices probata atque recondita, esse collapsa, deperdita, vel saltem adulterata. Nam si integra remansissent, qua ratione (quod ait Gelasius) secundum consuetudinem in Romana Ecclesia non legebantur; cum præsertim, a quibus essent scripta, probata, ac consignata, & vnde accepta; sic exploratum esset, vt nullus penitus de eorum integritate dubitandi scrupulus superesset? Fuisse namque deprauatas, quæ a maioribus commendatæ essent, res gestas sanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1. aduersus Gentes declarat his verbis: Sed neque hæc omnia conscribi, aut in aures omnium peruenire potuerunt, gesta gentibus in ignotis, & vsum nescientibus litterarum: aut si qua sunt litteris conscriptionibusq. mandata, maleuolentiæ dæmonum, quorum cura & studium est hanc intercipere veritatem, & consimilium his hominum, interpolata quædam & addita, partim mutata atque detracta, verbis, syllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem, & gestorum corrumperent auctoritatem. Hæc Arnobius. At nequaquam adduci possumus, vt credamus eadem Acta vel omnino esse sublata, vel ab hæreticis penitus adulterata. Romæ siquidem Catholici semper vixere Pontifices; nec alterius sectæ illic aliquando sedit Episcopus. Quod si vel sub Constantio Augusto Ariano, vel sub Odoacre Herulo, Theodorico, alijsq. Gothorum Regibus itidem Arianis, Romanæ Ecclesiæ negotium factum est: non tamen fuit huiusmodi, vt illi Sanctorum memorijs vim inferent (de Sanctis enim eorumq. cultu æque cum Catholicis sentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obsideretur, his, quæ foris extra mœnia erant, basilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta, in eas, quæ intus erant, more barbarorum sæuirent, profanarent, vel ad sua sacra peragenda sibi vendicarent: sed tamquam sacra septa, atque asyla diuinitus instituta, ab illis tuerint æstimata; adeo vt & ijs etiam (licet hostes haberentur) qui ad ea confugissent, pepercerint. Sunt de his fideles testes scriptores illorum temporum, Orosius lib. 7. Augustinus de ciuitate Dei, & Procopius de bello Gothico. Noam illam, quam sub Gothis Regibus Ariani sibi vendicarunt ecclesiolam, dictam S. Agathæ in Suburra, via credi potest quam sumptuose ac pie, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V. C. vt suo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo suspicio de Arianorum perfidia tollitur, vt ab eis vis aliqua in Acta Martyrum sit illata. Ad alios potius tanta est referenda clades: quam quidem non aliunde manasse credimus, quam ea iniustissimis illis atque sæuissimis Diocletiani Imperatoris edictis, quibus omnes Christianę religionis codices incendio damnati sunt. Meminit eiusmodi feralis sanctionis Eusebius hist. lib. 8. cap. 2. & 3. Quando (inquit) diuinas & sanctas scripturas medio foro in rogum inpositas oculis nostris aspeximus. de eodem edicto plura habet Arnobius, Optatus, & S. Augustinus quoties agit de schismate Donatistarum, occasione traditionis sacrorum librorum conflato: nosq. de eodem pluribus inferius in Notationibus agimus. Tūc temporis in tāto Christianarū scripturarū naufragio factam esse lacrymabilem illam Actorū Martyrū iacturam, nulla est penes nos dubitatio; tuncq. sublata illa nobilissima rerū gestarū monumenta tanto labore collecta, tot cognitoribus cōprobata, ac tanto denique studio custodita: vixq. ex tam immenso naufragio perpaucas tabulas remansisse putamus: tabulas, inquam; quoniā haud integra atq; perfecta & omnibus numeris absoluta illa esse putamus, quæ titulo Notariorum Romanæ Ecclesiæ Acta Martyrum a quibusdam edita habentur: cum si vel ad exactam censuram rerum ac temporum eas adducas, vix perpauca reperias, quæ aliqua saltem ex parte non arguantur erroris; vt perinde sit

de. fit aliqua ex his reperiri, quæ emendatione non indigeant, vt post vindemiam esse solet racemus vnus vel alter, & sicut (quod est apud Isaiam c. 7.) excussio oleæ duarum vel trium oliuarum in summitate rami, siue quatuor vel quinque in cacuminibus eius. Periisse ea funditus, numquam dixerimus, sed diminuta. Vnde Gregorius Turon. de glor. Mart. cap. 40. hæc ait: Multi quidem sunt Martyres apud vrbem Romam; quorum historiæ passionum nobis integræ non sunt delatæ. Hæc ille; qui & inferius cap. 51. & 64. testatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrum in Italia a Gallis quæsita, & inuenta, missa esse in Gallias: vt ex his possis intelligere magnum olim a nostris adhibitum esse studium in colligendis Actis sanctorum Martyrum; & qui collegerunt aliarum prouinciarum Martyrum commentarios, suorum Acta minime præteriisse. Obijciet fortasse prudens lector: Quidnam causæ fuit, vt cum edicto Diocletiani Christianorum libri damnati sunt igni; sacræ Scripturæ codices, vtriusque Testamenti volumina remanserint illibata: ea etenim integra atque sincera, vt Patres nostri olim ante Diocletiani tempora, possidemus. Ad hæc perfacilis est responsio, si vtriusque Scripturæ diuersa ratio attendatur. Sacra enim volumina non tantum penes vnam vel alteram erant ecclesiam, sed præter quamplurima illa quæ priuato vsui Episcoporum, presbiterorum, ceterorumq. ministrorum, vel aliorum ex populo inseruiebant, apud cunctas Orbis ecclesias ob necessitatem sacrarum functionum custodiri solita, certum est. Esse enim consueuerant in ecclesia duo secretaria, a dextro sinistroq. latere apsidis posita, in quorum altero sacra Eucharistia, in altero diuinæ Scripturæ sacri codices asseruabantur. De vtrisque sanctus Paulinus epist. 12. ad Seuerum, cum de Nolana a se erecta basilica agit, meminit his versibus in frontibus eorum affixis, aitq. in primis: In secretarijs vero duobus, quæ supra dixi, circa apsidem esse, hi versus indicant officia singulorum. A dextera apsidis:

Hic locus est veneranda penus qua conditur, & qua
Promitur alma sacri pompa ministerij.

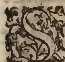
A sinistra eiusdem:

Si quem sancta tenet meditanda in lege voluntas,
Hic poterit residens sacris intendere libris.

Hæc de secretario sacrorum librorum Paulinus; quorum voluminum sicut erat frequentior vsus, ita absque dubio numerus multiplicior; atque ob id non mirum, si non omnes simul diuinæ Scripturæ codices periere. Non sic quidem de ceteris libris, licet Ecclesiasticis, licet pernecessarijs; nam immensam raritatem illorum fuisse constat. Exemplo sit vulgatus ille per Orbem liber Eusebij Cæsariensis de temporibus, vnicus eo argumento conscriptus, quem Alipius vir eruditus Episcopus Tagastensis in Africa non inuentum, a prædicto Paulino apud Nolam commorante quæsiuit; qui cum non tantum apud se non haberet, sed nec nomen auctoris agnosceret (appellat enim eum Eusebium Episcopum Constantinopolitanum) Romæ quæsitum, ac tandem apud Domnionem inuentum, ad eum misit, vt constat ex epistola eiusdem tunc ad Alipium scripta, apud Augustin. epist. 35. His itaque in exemplum de raritate aliorum librorum adductis, hæc inferimus: Si liber ad supputanda rerum sacrarum tempora, quæ in diuina Scriptura continentur, vnicus, atque adeo Ecclesiæ pernecessarius, eaq. de causa a S. Hieronymo Latinitate donatus, tanto labore quæsitus, vix tandem repertus fuit: quid de scriptis alijs dicendum, quæ alicuius ecclesiæ viderentur esse peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice continebantur, sed permultis, ijsdemq. prægrandibus, vt par est credere (Acta enim vnius tantum Martyris multas implesse chartas, si accurate scripta essent, certissimum est) quorum nec facilis essent describendi facultas, vt videmus accidere in his quæ in archiuis summa diligentia asseruantur; itemq. impensæ nimiæ deterrerent, & labor immensus auerteret? Quid ergo mirum, si talium perpauca quæ erant exemplaria, tanto terræmotu orbis Christiani fuerint obruta, vniuersaliq. incendio concremata; ita vt ex busto perpaucæ vix reliquiæ superfuerint? At quis numerare sufficiet aliorum Ecclesiasticorum librorum funera, qui licet vbique gentium sparsi (vt taceam de aliarum ecclesiarum peculiaribus Actis Martyrum) tamen eadem sunt conflagratione consumpti? Sed de his hactenus: iam cetera prosequamur.

CAP. IIII.

De antiquo cultu sanctorum Martyrum, unde scribendi Martyrologium manauit occasio.

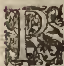
SICVT olim Romæ Notarijs de conscribendis sanctorum Martyrum Actis, ita & in alijs ecclesijs, etiam transmarinis, alicui ex clero negotium fuisse videtur impositum, qui cuiusque Martyris natalem diem (sic enim appellare consueuerunt ex hac vita ad cælum transitum) conscriberet, vt per singulos annos, eodem recurrente die, in eiusdem sancti Martyris memoriam Deo offerretur sacrificium. Hoc ipsum est quod Tertullianus lib. de Corona militis ait: Pro natalitijs annua die facimus. Facere enim, idem esse penes antiquos, quod sacrificare, opportuniori loco inferius, cum agimus de Pontificis voce, monstrauimus. Porro illic agi a Tertulliano non de natalitijs more Gentilium, vt perperam interpretatur infelix Rhenanus, sed de die quo sancti Martyres victores

in cælum a Deo recepti sunt; consule in eum locum pientissimi & eruditissimi viri Pamelij adnotationem. Habes de eodem pristino vsu epistolam sancti Cypriani ad presbyteros & diaconos ecclesiæ Carthaginensis, est in edit. Pamel. 37. in qua hæc verba descripta habentur: Denique & dies eorum, quibus excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare possimus. quamquam Tertullus fidelissimus & deuotissimus frater noster pro cetera solitudine & cura sua, quam fratribus in obsequio operationis impertit, qui nec illic circa curam corporum deest, scripserit, & scribat, ac significet mihi dies, quibus in carcere beati fratres nostri ad immortalitatem gloriosæ mortis exitu transeunt, & celebrantur a nobis hic oblationes & sacrificia ob commemorationes eorum; quæ cito vobiscum, Domino protegente, celebrabimus. Hæc Cyprianus; qui & ad clerum & plebem scribens epist. 34. sic in eamdem sententiam: sacrificia pro eis semper (vt meministis) offerimus, quoties Martyrum passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. Hæc ille. Quod porro ait, sacrificia pro illis offerre: nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri solitum; cum omnia mundentur in sanguine: maioremq. (teste ipsomet Domino) hac caritatem nemo habeat, vt animam suam ponat quis pro amicis suis. Si enim illenti mulieri peccatrici dimissa sunt, ex sententia Saluatoris, peccata multa, quoniam dilexit multum; quis dicere audeat, post imbrem sanguinis, consummato martyrio, adhuc superesse expiandas sordes? Sed sic accipiendum, sacrificia pro eis offerre, ac si diceret, in eorum commemorationem illud facere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epist. 37. ex eodem auctore superius recitauimus. Vnde S. Augustinus tractatu 84. in Ioannem hæc habet: Ideo quippe ad ipsam Mensam non sic eos commemoramus, quemadmodum alios qui in pace requiescunt, vt etiam pro eis oremus; sed magis vt orent ipsi pro nobis, & eorum vestigijs inhæreamus. Hæc ibi. Et de verb. Apost. ser. 17. cap. 1. in eamdem sententiam sic ait: Habet Ecclesiastica disciplina (quod fideles norunt) cum Martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipsis oretur; pro ceteris autem commemoratis defunctis oratur. Iniuria est enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendari. Hæc Augustinus: ex quibus omnibus dilucidius intelligere potes, quid sit offerre pro Martyre. Si hæc vberius copis, consule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabantur post Apostolos nomina sanctorum Martyrum, prout etiam docet sacræ Missæ canon, qui habet: Communicantes & memoriam venerantes inprimis, &c. Recitabantur ex scripto secundum prærogatiuam status & meritorum, nec tantum nomina Martyrum, sed & aliorum Sanctorum. Vnde & August. lib. de sancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Ecclesiastica auctoritas, in qua fidelibus notum est, quo loco Martyres, & quo loco defunctæ sanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur nota dierum natalium sanctorum Martyrum pro commemorationibus faciendis, Martyrologij scribendi prouenit occasio: cum etenim frequens esset Martyrum numerus (decem enim illis, quas numerant, persecutionibus in vnaquaque prouincia necatos fuisse quamplurimos, nemo poterit dubitare) atque in chartis Ecclesiæ singulorum nomina, & dies quibus martyrium consummassent, notata haberentur: ex ijsdem Ecclesiasticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annunciabantur nomina in ecclesiis, quorum natalitia recensenda essent die sequenti, eorumdemq. vna cum sacrificio foret commemoratio facienda. Eiusmodi Ecclesiasticas tabulas, quibus singulorum Martyrum natalitia conscripta haberentur, Fastos fuisse appellatas, optime eruditeq. notat Pamel. in dicta epist. 37. Cypriani. Ille enim in libro de Coron. milit. hæc ait: Habes tuos census, tuos Fastos; nihil tibi cum gaudijs sæculi, &c. Hæc Tertullianus ideirco, quod in dictis sanctorum Martyrum natalitijs solebant Christiani mutua inter se caritate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebant, celebrare in ipsa Memoria, in ecclesia inquam Martyris, consueuerant: licet, quod ad locum spectat, vsum illum Concilium Laodicenum can. 38. restrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenum in carm. de vitæ differentijs, eiusmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium. Idemq. in orat. in laud. Cypriani hæc de commemoratione Martyrum: omnium quidem Martyrum memoria læta solemnitate colenda est. In eamdem sententiam Theodoretus de Euang. verit. cognit. lib. 8. qui de Martyribus inscribitur, in fine hæc ait: Illos (deos Gentium scilicet) cassos gloria, vanosq. Deus reddidit, suis autem Martyribus honorem illorum dedit: pro Pandijs, Dasijsque, ac Dionysijs, hoc est, Iouis, Liberiq. patris solemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. sanctis Martyribus solemnitates populari epulo peraguntur: proq. illa veteri pompa, pro turpi obscœnitate & impudentia, fiunt modestæ, castæ, ac temperantiæ plenæ festiuitates, non illæ quidē mero delibutæ, non cōmessationibus lenes, nō cachinnis solutæ, sed diuinis canticis personantes, sacris sermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deū preces non sine sanctis lacrymis & suspirijs summittuntur. Hæc ille. Similiter Gregorius Nyssenus in vita magni illius Gregorij cognomēto Thaumaturgi, qui vixit tēporibus Decij, hæc de populari lætitia in natalitijs Martyrū ab illo instituta: Descendit, inquit, rursum in vrbē, & omni circa regione vndiq; peragrata ac perlustrata, additamentū & quasi corollariū studij sui erga numē diuinū instituebat: apud omnes vbique populos sancitos, vt nomine eorum qui pro fide certassent, dies festi, atq; solemnes conuentus celebrarentur: cumq. alius in alium locum corpora Martyrum diduxissent, per anniuersarij circuli ambitum congregati lætabantur, in honorem Martyrum ferias agentes, &c.

Et paulo inferius: Cum animaduertisset enim quod propter corporis voluptates simplex & imperitum vulgus in errore simulacrorum cultus permaneret, quo maxime id quod præcipuum est, interim in eis assequeretur; nempe vt vanis superstitionibus relictis, ad Deum conuerterentur; permisit, vt in memoriam Sanctorum sese exhilararent & oblectarent, atque in lætitiam effunderentur. Hæc Nyssenus translat. Sifan. Quæ cuncta voluimus recitasse ob exactam prædictæ Tertulliani sententiæ explicationem, quod scilicet Christiani suos haberent census & Fastos; nec esse videlicet, quod vana illorum gaudia inuiderent: per Fastos nimirum intelligentis Ecclesiasticas tabulas, in quibus Christianorum solemnitates, ipsaq. natalitia Martyrum certis diebus notata haberentur, e quibus (vt diximus) Martyrologij conscribendi profluxit origo. Hæc de his satis. At antiquitas veneranda, & ab Apostolis manans, semperq. seruata atque propagata traditio, non tantum egit vt anniuersaria celebritate sanctorum Martyrum commemoratio ageretur, sed etiam vt in ipsorum honorem Memoriæ passim erigerentur: eo quippe nomine a Maioribus nominatæ sunt ecclesiæ, quæ in honorem sanctorum Martyrum Deo consecrarentur, vt sanctus Augustinus testatur de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Qui quidem laudabilis vsus Apostolorum temporibus (vt dictum est) visus est duxisse principium, ea nimirum occasione, quod veneranda Martyrum corpora sub altare recondi consueuerint, secundum illud Ioannis Apocal. c. 6. (vt omnes, præsertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi sub altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium quod habebant. Cumq. ipsa altaria sepulchra esse Martyrum viderentur, ac subinde eadem præclara memoria Martyrum haberentur; quæ eadem ex causa superædificarentur ecclesiæ, æque Martyrum Memoriæ dicebantur. Accidit insuper, vt pium ardensq. Fidelium in Martyres studium non satis esse putaret, si vnius vel alterius Martyris, in vno tantum loco esset Memoria collocata, sed plures optaret. Quamobrem factum est, vt non sine reliquijs eiusdem Martyris, in eius honorem altare erigere, & Memoriam superstruere liceret, id legibus ecclesiasticis prohibentibus, Concil. African. cap. 50. Quamobrem cum ex corpore Martyris sumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur; id effecerunt, vt plura vnius eiusdemq. Martyris sepulchra atque Memoriæ dicerentur, proq. numero altarium, sepulchrorum numerus augeretur. Sed ex his ansam calumniandi nacti sunt Nouatores, vt sicut stulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibusdam illusisse præstigijs, vt frequenter vnius Martyris corpus diuersis in locis traderent situm esse: ignorantes, vel nescire dissimulantes, nos non dicere in diuersis sepulchris vnum idemq. integrum esse corpus, sed in singulis (vt dictum est) sepulchris vnius Martyris conseruari reliquias, ac proinde eidem honorem eumdem impendi, ac si integrum esset corpus. Nam sententia Gregorij Nazianzeni est in orat. 1. in Iulianum, easdem præstare virtutes quaslibet Martyris sanguinis guttas & exigua passionis signa, quas integra corpora: ac proinde non esse indecens, vt vnius Martyris plura erecta appareant monumenta: cū alioqui (nisi lex Christiana prohiberet) nec indecens videri posset, etiam sine ipsorum reliquijs eisdem excitari Memorias, vtpote testes eorum virtutis egregiæ, & beneficiorū eorumdē ope consecutorum. Nam (si licet ad sacra profanum exemplum adducere) de multis Aeneæ & aliorum sepulchris Dionysius Halicarnasseus hanc ipsam affert rationem lib. 1. histor. Rom. sic dicens: Quod si quem perplexum facit, quod Aeneæ sepulchra monstrentur in multis locis, nec possit nisi in vno esse conditus; cogitet hanc dubitationem esse vulgarem; & intelligat, quod quamuis vnicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta sunt in gratiam acceptæ vtilitatis cuiuspiam. Hæc ille. At de cura sacrarum reliquiarum sanctorum Martyrum agemus in fine huius de Martyrologio scriptionis.

CAP. V.

A quibus primum scripta sint Martyrologia.

PRIMVS omnium qui scribendo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Eusebius Pamphili, Episcopus Cæsariensis. Id etenim in primis testatum habetur in epistola quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius disputabimus; id profitetur Beda in retract. in Act. Apost. cap. 1. Hoc ipsum etiam Vualfridus Strabo lib. de reb. Eccles. cap. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouissime Molanus in libello quem scripsit de Martyrologijs, cap. 2. Post Eusebium, id ipsum præstitisse S. Hieronymum, ijdem omnes affirmant; non quod ipse auctor illius fuerit, sed quod Martyrologium ab Eusebio Græce scriptum, a se translatum Latinis tradiderit. id enim Beda vbi supra his verbis: Adstipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui beati Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, sed interpres, Eusebius autem auctor extitisse narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eamdem sententiam hæc ait: Hieronymus Martyrologium, secutus Eusebium Cæsariensem, per anni circulum conscripsit; ea occasione ab Episcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodosius religio-

sus Imperator in Concilio Episcoporum laudauit Gregorium Cordubensem Episcopum, quod omni die Missas explicans, eorum Martyrum, quorum natalitia essent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliunde, quam ex dictis epistolis, quæ in hanc diem editis Martyrologiis præfigi consueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorq; cogni-tio habeatur) suis titulis hic describimus: sunt autem huiusmodi:

Epistola Chromatij & Heliodori Episcoporum ad beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino sancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Episcopi, in Domino salutem.

CVM religiosissimus Augustus Theodosius Mediolani vrbem esset ingressus, vniuersosq. Italiæ Episcopos ad se inuitasset; & ob causam aliquantulorum Episcoporum, qui ex Arriana face suas animas inquinassent, inquireret: contigit & nostram paruitatem in eodem adesse Concilio. In quo, cum dicenda dicta essent, & definienda definita, cœpit Christianissimus Princeps sanctum Gregorium Cordubensis ecclesiæ in eo præferre Antistitem, quod omni die, siue non ieiunans, matutinas; siue ieiunans, vespertinas explicans Missas, eorum Martyrum, quorum natalitia essent, plurima nomina memoraret. Factumq. est, vt omnes statueremus, ad tuam scribere caritatem, vt famosissimos Feriales de arbitrio sancti Eusebij Cæsareæ Palæstinæ Episcopi inquirens, Martyrum ad nos dirigas festa; vt possimus hoc officium per tuam sanctam industriam melius perfectiusq. ad honorem Dei Martyribus exhibere. Hactenus illi.

Sequitur Hieronymi nomine epistola huiusmodi inscriptionis titulo consignata.

Beati Hieronymi super eo ipso ad eosdem responsio.

Chromatio & Heliodoro sanctis Episcopis, Hieronymus presbyter.

CONSTAT Dominum nostrum Iesum Christum omni die Martyrum suorum triumphos excipere, quorum passiones a sancto Eusebio Cæsariensi Episcopo scriptas reperimus. Nam Constantinus Augustus, cum Cæsaream iussisset ingressus, & diceret memorato Antistiti, vt peteret aliqua beneficia Cæsariensi ecclesiæ profutura: legitur, respondisse Eusebium: Opibus suis ecclesiam ditatam, nulla petendi beneficia necessitate compelli: sibi tamen desiderium immobile extitisse, vt quicquid in Republica Romana gestum fit erga Sanctos Dei, Iudices Indie ibus succedentes in vniuerso orbe Romano, sollicita perscrutatione, monumenta publica discutiendo, perquirerent; & qui Martyrum, a quo Iudice, in qua prouincia vel ciuitate, qua die, quave perseuerantia, passionis sua obtinuerunt palmam, de ipsis archiuijs sublata, ipsi Eusebio, regio iussu, dirigerent. Vnde factum est, vt idoneus relator existens, & Ecclesiasticam historiam texeret, & omnium pene Martyrum prouinciarum omnium Romanarum trophæa diligens historiographus declararet; quatenus omni die sacrificium Deo offerentes, eorum nomina meminissent: studentes, qui die ipso, quo sacrificium offeretur, victores diaboli extitissent, & martyrij sui triumpho pollentes atque ouantes ad Regem suum peruenissent Christum. Hac de causa singulorum mensium, singulorumq. dierum festa conscripsimus, vt iubere dignabamini, perennem nostræ paruitatis memoriam fore credentes cum diebus omnibus per tot annorum spatia sancta Sanctorum nomina fuerint festiue celebrata. Et quoniam per singulos dies, diuersam prouinciarum, diuersarumq. vrbium plusquam octingentorum & nongentorum Martyrum sunt nomina nominata: vt nullus dies sit, qui non intra quingentorum numerum reperiri possit adscriptus, excepto die Kalendarum Ianuariarum: considerans inter innumerabiles turbas, lectoris animum intra vnum mensem posse lassescere: ne id eueniat, breuiter & succincte eorum qui sunt in amplissima festiuitate in suis locis tantum præ omnibus memoratus sum; vt amputato fastidio, vnus de omnibus sufficiat libellus adscriptus. Sane in prima parte libelli, omnium beatorum Apostolorum festa conscripsimus, vt dies varij non videantur diuidere, quos vna dignitas Apostolatus in cælesti gloria fecit esse sublimes.

Hucusque epistola Hieronymi nomine scripta: cui quidem primo aspectu adstipulari videtur & Cassiodorus, omnibus prædictis auctoribus antiquior; in libro enim de Institut. diuinarum lect. cap. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, vitas Patrum, confessiones Fidelium, passiones Martyrum legite constanter, quas inter alia in epistola sancti Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum destinata proculdubio reperietis, qui per totum orbem terrarum floruere; vt sancta imitatio vos prouocans, ad cælestia regna perducat. Hæc ille. Ioannes Molanus, vir

quidem pius & eruditus, in sua tractatione quam scripsit de Martyrologijs, quamq. auctam posuit in appendice sui Vsuardi secundo editi; sicut prædictas nuper recitatas epistolas non esse memoratorum Antistitum, nec Hieronymi putat, sed illorum nomine esse suppositas; ita nec Cassiodorũ de prędicta Hieronymi nomine scripta epistola existimat intellexisse. Certe quidem Molani sententiæ haud innitus adstipulori sed quoniã prædictæ epistolæ iam antiquitus videntur receptæ, ac pene temporum diuturnitate præscriptæ, habentq. grauem assertorem Vualfridum Strabonem, quem ante annos octingentos claruisse constat, cuius de prædictis epistolis graue testimonium recitauimus: non perfunctorie tanta res tractanda videtur, sed de illarum fide accuratius agendum, ac solicitius perscrutandum; ipsasq. ad lapidem Lydium, ad ipsam, inquam, rerum ac temporum exactam historicam rationem afferre atque conferre, operępretium fuerit; vt quid verum, quidve adulterinum sit, perfacile dignosci queat. Agemus ergo de singulis, ac in primis, quidnam qualeve fuerit Eusebij, quod dicunt, Martyrologium; simulq. tractabimus de Hieronymi versione, ac denique de fide prædictarum epistolarum.

CAP. VI.

De Eusebij libro de Martyribus, ac versione Hieronymi.

ERRARE omnino certum est, qui existimarunt Eusebij librum de Martyribus non alium fuisse, quam compendiosam omnium sanctorum Martyrum collectionem, ea breuitate contextam, qua Martyrologia noscuntur esse conscripta; haeq. de causa illum ab eo scriptum librum de Martyribus, esse a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter hæc dicantur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipsomet libri auctore Eusebio testimoniũ petamus. Ipse enim in suis Historiarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit, non obscure describit. Ac primum quidem lib. 4. cap. 14. cum agit de Pionio Martyre perillustri, hæc ait: Qualem denique & quam insignem mortem, præter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione gestas, eos quibus libitum est cognoscere, ad libellum a nobis de veterum sanctorum martyrijs in vnum redactis editum qui quidem omnia facta illius plenissime complectitur, amandamus. Idem lib. 5. cap. 1. de eodem commentario agit his verbis: Tota illa epistola, scilicet Lugdunensis Ecclesiæ, quæ accuratissimam istarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis composito, qui non solum verum rerum gestarum narrationem, sed etiam illustria virtutum exempla ad vitam pie degendam accommodata, continet, posita est: tamen quæcumque ad hoc institutum spectare videantur, ea in præsentia ex eodem repetens, in hunc historiæ nostræ locũ colligabo. Et inferius eodem lib. cap. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) si cui visum fuerit, licet ista plenissime cognoscere: modo illam epistolã, quam in libro nostro de Martyribus (vt dictum est) posuimus, accurate voluerit euoluere. Hæc ille. Ex quibus plane colligitur, tantum abesse, vt ille Eusebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrum in compendium redacta narratio; vt potius, respectu prolixitatis eius, ipsi eiusdem auctoris Historiarum libri videantur fuisse in his quæ ad Martyres spectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Eusebius eodem lib. 5. cap. 10. cum agit de Apollonio senatore martyre, hæc habet ad calcem: Istius vero coram Iudice verba, & responsa quæ ad Perennij Iudicis rogata dabat, & orationem apologeticã apud Senatum habitam, si cui libitum fuerit securate cognoscere, ea libro nostro, quem de veteribus Martyribus composuimus, manifesto intelliget. Hactenus de eo libro Eusebius. Quantum ergo putandum est illud fuisse volumen, quod non tantum ipsa Acta Martyrum, rogata, & responsa, ac cetera ad eorum martyrium spectantia continebat, sed etiam ipsorum apologias, etsi non aliorum, certe Apollonij, descriptas habebat? De Apollonio verba faciens S. Hieron. lib. de Script. Ecclesiast. hæc ait: Impetrato vt rationem fidei suæ redderet, insigne volumen composuit, quod in Senatu legit, &c. Ex itaque plus satis conspicuo potest intelligi, qualis quantusve fuerit Eusebij de Martyribus liber. Quibus quidem in primis erroris redarguuntur, qui putarunt illum non aliud fuisse, quam breue Martyrologium, idemq. a sancto Hieronymo in Latinum conuersum, Latinis ecclesijs legendum traditum. Rursum ex ipsis impostura detegitur eius epistolæ, quæ Hieronymi nomine scripta, superius est recitata, qua dicitur Eusebius opera Constantini Imperatoris collegisse totius Christiani orbis Martyres, eoq. libro illorum certamina conscripsisse. Quoniam pacto, quæso, vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuisset, ad quorum tantum nomina recensenda vix sufficere potuisset? Equidem, si tam prolixe, vt fecit in alijs, totius Ecclesiæ Catholicæ ab ipso scribendæ fuissent res gestæ sanctorum Martyrum; non vnus liber, non centum (audacter dicam) non denique mille sufficere satis: immo vsurpare liceat & illam Euangelicam hyperbolen nec ipsum Mundum capere potuisse eos, qui de ea re scribendi fuissent, libros. Quod autem ad Hieronymum spectat; nequaquam cum illis dixerimus, in Latinum transtulisse librum illum Eusebij de Martyribus. Qui enim fieri potuit, vt vna epistola, quam de ea re conscripsisse testatur Cassiodorus, prægrande volumen comprehendere potuisset? quin potius existimandum est, Hieronymum breui summa librum illum Eusebij in compendium redegisse,

gisse, ipsumq. opus postea Martyrologium esse dictum, ac Hieronymi nomine nuncupatum. Hæc autem etsi satis esse videantur, ad prædictarum litterarum imposturam arguendam: tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta sint toto cælo lucis veritate perspicua, age de rebus singulis in eis contentis paulo fusius disseramus.

CAP. VII.

De fide epistolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inscriptæ sunt.

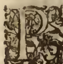
QVOD pertinet ad epistolã Chromatij & Heliodori Episcoporum nomine ad Hieronymum scriptam, in primis ex eiusdem inscriptione imposturam facile deteges, si illorum temporum loquendi generis habueris rationem: dum in ea prædicti, Episcopi, immo ipsa Synodus (Synodi enim, quam prætexunt, nomine scribere profitentur) ipsum Hieronymum presbyterum appellant Patrem; cuius quidem nomenclaturę nullum prorsus penes illorum temporum scriptores exemplum inuenies, vt in inscriptione litterarum, Episcopi, vel ipsa Synodus presbyterum cuiusuis meriti dicant Patrem, cum alioqui & amplissimarum sedium Episcopos & Patriarchas nonnisi fratres consueuerint appellare. Habetur mentio in eadem epistola de quodam Concilio ex totius Italię Episcopis Mediolani Theodosio Imp. pręsente coacto. Verum istud commentum esse, non dubites: qui enim fieri potuit, vt tam celebris synodus sic e scriptorum monumentis exciderit, sic silentio fuerit obuoluta, vt nullus illorum temporum scriptorum, quorum sane haud exiguus fuit numerus, nec nomine tenus eius meminerit? Sed hęc manifestiora reddentur, si lucubrationum Hieronymi temporis exacta ratio habeatur. Quando, rogo, volunt illam Synodum coram Theodosio Mediolani congregatam? num cum primum, aduersus Maximum tyrannum pugnaturus, Constantinopoli anno decimo sui Imperij in Italiam venit? certe id dici non posse, quę S. Hieronymus scribit, vehementer repugnant: dum enim in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis, ad calcem, cunctas quas hactenus vsque ad annum decimumquartum eiusdem Theodosij Imp. elaborasset lucubrationes recenset, nec verbum quidem de conscripto, vel a se translato libro illo de Martyribus habet, quem statim post illam Synodum scriptum esse, illæ ipsę recitatę epistolę indicant: ex quibus satis apparet, dictam Synodum commentitiam ad primum Theodosij Mediolanum aduentum non posse referri. Quod si ad secundum aduentum eius (bis tantum post adeptum Imperium in Italiam venisse, certum est) quando iterum ad expugnandum Eugenium tyrannum ex Oriente in Italiam descendit, eamdem Synodum Mediolani celebratam esse dixerint: certe ratio temporum contradicit. Descendit Theodosius in Italiam cum exercitu anno decimosexto, eodemq. vltimo sui Imperij, decernensq. cum Eugenio, sexta die Septembris illum obtinuit, inde Mediolanum se contulit, quę autem tunc ab eo illic sunt facta vsque ad diem xvij. Ianuarij, qua ex hac vita migrauit, Ambrosius ea oratione, quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum scriptores exactę describunt: adeo vt nullum eiusmodi cogendi Concilij reliquum fuisse tempus appareat. Ex his itaque totum illud cõmentũ de litteris ex prędicta Synodo datis, alijsq. rebus quę ijsdem continentur epistolis, plane clara luce detegitur: vt quod in illis habetur de Gregorio Episcopo Cordubensi matutinas ac vespertinas Missas agente: Augustinus etenim, qui ijsdem temporibus vixit, id tantum quinta feria maioris hebdomadę in Cœna Domini in Ecclesia Catholica fieri consueuisse, testari videtur, scribens ad Ianuarium epist. 118. c. 5. Licet sciamus olim temporibus Cypriani, matutinum ac vespertinum sacrificium in Africa offerri, in vsu fuisse, vt idem Cypr. testatur ad Cęcilium scribens epist. 63. edit. Pam. quem morem apud Aegyptios tantum perseuerasse, auctor est Sozom. hist. lib. 7. cap. 19. Quamuis etiam sciamus in Concilio Agathensi secundum recentiorum lectionem haberi mentionem de Missis matutinis & vespertinis, & ex eo c. 13. dist. 35. Sed in hæc non obnitimur, cum sciamus Ecclesiasticorum rituum diuersam fuisse diuersarum consuetudinem. Deprehenditur & in eo de Gregorio impostura, dum dicitur, ipsum etiam ieiunij tempore celebrasse natalitia Martyrum: diuersam quippe ab his fuisse Ecclesię consuetudinem, testantur antiqui canones, vt Concil. Laodic. c. 51. apud Mart. collect. c. 48. & 33. q. 1. Non licet in quadrag. Quod insuper tam in dicta Episcoporum epistola, quam in ea quę ad eosdem Hieronymi nomine reddita habetur, Eusebius Episcopus Cęsareę sanctitatis elogio commendatur, pro monstro quidem habetur. Etenim etsi olim sanctitatis titulus communior esse videretur, vt non solum (vt hodie) illis tribueretur Christianis, qui vita functi in cęlo regnant cum Christo, sed & quibuscumque laudabilioris vitę fidelibus: datum tamen aliquando homini hęretico, nemo dicere iure poterit. At vero quibus titulis idem Hieronymus Eusebium ipsum nominare consueuerit, ab ipso audiamus: qui ad Pãmachium scribens epist. 65. hęc de eo: Impietatis Arij apertissimus propugnator est, &c. In fine etiam plura habet in eamdem sententiam. In Apologia aduersus Ruffin. lib. 1. hęc de eodem, Eusebius Episcopus Cęsariensis, Arianę quondam signifer factionis. Et lib. 2. eumdem principem Arianorum appellat. Idem ad Ctesiphontem agens de scriptis ipsius: Eum (inquit) fuisse Arianum, nemo est qui nesciat. Et ad Minerium epist. 152. ipsum errasse in dogmatum veritate, aperte testatur. Ecce tibi quibus titu-

lis,

lis, & quam diuersis a præconio sanctitatis Eusebius a Hieronymo nuncupetur: vt ex his saltem liquido cognoscas, alium longe diuersum a Hieronymo fuisse epistolæ illius auctorem: quem (etsi aliud non esset, ac cetera de eodem consentirent) ab eo esse longe diuersum, ex dicendi stylo, non est qui eam epistolam legens, facillime non cognoscat. Hæc de verbis. Quod si res ipsas in ea conscriptas disquiras, magis magisq. imposturam intelliges. Si enim vera sunt, quæ inter Constantinum Augustum & Eusebium acta idem auctor enarrat; quæ tanta modestia in Eusebio, qui suarum laudum egregius prædicator semper est visus, vt illa silentio prætererit, cum eadem sæpius repetendi, quoties agit de libro a se de Martyribus scripto, opportuna se daret occasio? Consueuit enim ipse res a se cum Costantino gestas narrare, extollere, easdemq. sæpius inculcare, vt de vita Constantini lib. 2. c. 44. & 45. lib. 3. c. 57. 58. 59. & 60. & lib. 4. c. 33. 34. 35. Quod demum auctor (quisquis ille fuerit) in eadem epist. excipit de Kal. Ian. quasi eo die nullus passus sit Martyr: quam mendax ac friuola ea sit de Kalendis exceptio, consule quæ inferius notantur die 1. Ian. B. Hæc iam satis (etsi alia quoque superessent) ad coarguendam prædictarum epistolarum falsitatem sufficere existimamus.

CAP. VIII.

De antiqua Martyrologio Romano sæpius aucto.

PVTARVNT nonnulli (vt vidimus) primum omnium Martyrologij scriptorem Eusebium fuisse: quem quidem nec Martyrologium scripsisse, ex eiusdem auctoris sæpe iterata atque testata sententia superius demonstrauimus: ab ipso enim Acta sanctorum Martyrum copiosissime fuisse conscripta, & non compendiosam de illis narrationem, vt communi loquendi vsu Martyrologium dici possit, satis est superius declaratum. Quod si ob id tantum, quod scripserit res gestas Martyrum, Martyrologij auctor dicendus est: cur non potius eadem ex causa in eo genere S.R.E. Protonotarijs primæ sunt deferendæ, ijdemq. dicendi, conscribendi Martyrologij primi auctores? ipsi enim (vt in nostræ narrationis exordio dictum est) initio nascentis Ecclesiæ sub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præstiterunt: quorum etsi exciderint commentarij; nomina saltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hactenus recensita reperiuntur, integra remansisse, nemo negarit. Vnde merito iure q. dicere possimus, non a Hieronymo, non ab Eusebio, sed ab ipsis S.R.E. Protonotarijs, iam inde a temporibus S. Clementis Papæ Romanum Martyrologium originem ducere, & initium auspicari: quod diuersis temporibus (vt auctus est subinde Martyrum atque aliorum sanctorum numerus) incrementum accepit; ac in primis ex scriptione illa Hieronymi, quam Cassiodorus vbi supra cap. 32. appellat epistolam, perbreuem certe fuisse libellum, Vsuardus in sui Martyrologij præfatione testatur: putamus etenim, etsi non antea, tunc saltem Orientalis Ecclesiæ Martyres eidem accessisse: quos enim ex Eusebio Martyres Hieronymus summatim collegit, maiori ex parte fuisse Orientalis Ecclesiæ, facile potest intelligi. Quidnam vero, qualeve fuerit Martyrologium Romanum sic auctum, S. Gregorius Papa scribens ad Eulogium Episcopum Alexandrinum epist. 29. lib. 7. Ind. 1. exactam in hæc verba reddidit rationem: Nos (inquit) pene omnium Martyrum, distinctis per dies singulos passionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Missarum solemnia agimus. non tamen eodem volumine, quis qualiter sit passus, indicatur; sed tantum locus & dies passionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuersis terris atque prouincijs per dies (vt prædixi) singulos cognoscantur martyrio coronati. Sed hæc habere vos beatissimos, credimus. Hactenus Gregorius; qui dum ait, se existimare eamdem collectionem Martyrum, quam nos Martyrologium dicimus, æque ac Romæ reperiri apud Eulogium Episcopum Alexandrinum, & alios collegas, satis insinuare videtur, fuisse in vniuersali Ecclesia hac etiam ex parte declaratam communionem sanctorum, vt quos Romana coleret, eosdem & ceteræ longe positæ venerarentur Ecclesiæ. Hoc ipsum simplex absque alio additamento Romanum Martyrologium, idemq. perbreue, in quo tantum nomina Martyrum, locus, ac dies passionis positi haberentur, est illud ipsum cuius meminit Ado in sui Martyrologij præfatione his verbis: Huic operi vt dies Martyrum verissime notarentur, qui confusi in Kalendarijs satis inueniri solent, adiuuit nos venerabile & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam sancto Episcopo a Pontifice Romano directum, & mihi postmodum a quodam religioso fratre aliquot diebus præstitum: quod ego diligenti cura transcriptum, positus apud Rauennam, in capite huius operis ponendum putaui. Hæc Ado. Porro in omnibus quæ viderim Martyrologijs Adonis impressis, illud ipsum Roma acceptum desideratur. Egregiam certe, ac viris eruditis dignam optatamq. nauasset operam Mosander, si eiusmodi illustre vetustatis monumentum, quod in suo manuscripto Adone haberi testatur, vna cum ipso Martyrologio Adonis, quod post Surium ad septimum tomum Vitarum Sanctorum adiecit, edidisset. Ceterum post hæc Romani Martyrologij diuersa esse cœperunt exemplaria; quorum alia absque additamento, in eadem, qua sunt scripta, simplicitate remanserunt; alia autem alias ac diuersas in dies accessiones acceperunt; ac in primis, vt non tantum

(quod

(quod habet Gregorius)ipsa nomina Martyrum, diem, locaq. passionum contineret; sed (quod desiderari videbatur)quid quis sit passus, sæpe perbreuiter narraretur. auctumq. insuper est sanctorum numero, alijs superadditis Martyribus & Confessoribus, cum diuersarum ecclesiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum autem non æque omnes ab omnibus adderentur ecclesijs (de omnibus enim omnium ecclesiarum Martyribus simul agere, visum est nimis prolixum atque laboriosum) inde accidit, vt quot essent ecclesiæ, totidem fere haberentur Romani Martyrologij exemplaria, eademq. inter se diuersa. Nam(quod satis sit in exemplum adduxisse) ecclesia Principis Apostolorum in Vaticano, diuerso a ceteris Vrbis ecclesijs, prædicta ex causa vtebatur Martyrologio, quod manuscriptũ in eiusdem ecclesiæ bibliotheca hactenus asseruatur. Verum cum non tantum essent inter se diuersa, sed mirum in modum deprauata: optime consultum est, vt sicut Catholicę fidei vnitate omnes ecclesiæ vnum corpus sunt in Christo sub vno visibili capite coagmentatę; ita etiam vno eodemq. emendato, ex alijsq. aucto vtentes Martyrologio, eadem communione sanctorum, vno eodemq. ritu, atque vno spiritu pariter omnes in sanctis suis Deum collaudarent. Scimus in eo restituendo piorum ac eruditorum virorum sudasse ingenia; summaq. adhibita diligentia, antiquorum multiplicium exemplarium collatione, qui irrepsissent errores, ac menda esse emaculata atque purgata: ita tamen, vt ab illo antiquo simplici ac minus affectato dicendi genere, quantum licuit, recedere non placuerit. Tantum enim venerandę antiquitati noueris esse tributum, vt non verba, sed errores displicuisse cognoscas. Habentur in eo ex omnibus Christiani orbis prouincijs collecti Martyres. Ipsa etenim Romana Ecclesia, quę Apostolica auctoritate ceteris præest, & materna charitate fideles omnes suos filios esse nouit, non tantũ Romæ passos Martyres censuit esse suos, sed omnes vbique gentium se cum dolore peperisse congaudens materno fouet amplexu; & quos scit coronis triumphalibus auctos, in cęlesti gloria collocatos, debito religionis obsequio veneratur. Verum non datur singillatim singulorum nomina recensere: tum quod (vt ait S. Gregorius homil. 27. in Euang.) ipsi sancti Martyres Deo numerabiles, nobis super arenã multiplicati sunt; quia quot sint, a nobis comprehendi non possunt; nouit enim eos tantum ille, qui (vt habet Psal. 146.) numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat. tum etiam quod ex instituto antiqui ritus Ecclesiæ, breuitati esset consulendum. Nec est præterea, quod quis miretur, si in eodem ipso de quo agimus Romano Martyrologio, clarissimos illos Martyres videat prętermissos, quos nostro sęculo, ob tuendam propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrocissimas, si qui alij olim Martyres, in Anglia potissimum atque in Gallijs ab hęreticis passos, & in cęlum (vt par est credere) inter alios Martyres æquali scimus triumphi gloria cooptatos: nec insuper illos inueniat recensitos, qui velut tonitrui filij, in similitudinem fulguris coruscantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei causa martyrium subiere. Non enim(vt apparet) fuit in pręsens Romanę Ecclesię institutum, nouum conscribere Martyrologium, sed vetus(vt diximus)ex veteribus exemplaribus restituere. De quo etiam illud necessario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hactenus in Vrbe esse factam editionem, eiusq. primam & secundam esse mendosam, nec satis dignam, quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius silentio præterimus. Tertia editio purior est atque sincerior, facta anno Domini millesimo quingentesimo octogesimoquarto: illi enim tantum, vt legitimę atque germanæ, accesserunt litteræ Apostolicæ, datę die decimaquarta Ianuarij, eodem anno: cui etsi ex nostris Notationibus leuia certe aliqua accessit emendatio, vel si quid additum reperitur(quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius summa est in Ecclesia auctoritas, constanti voluntate fecisse, lector intelligat.

CAP. IX.

De ceteris antiquis Martyrologijs.

TSI hac in re nostrum præcipuum institutum sit de Romano dumtaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienũ non putamus, si summatim & reliquorum meminerimus; cum præsertim eadem omnia ab ipso ducant originem, ab eoque, veluti e fonte riui, dimanent. Habet, si quis plura quærat, eius argumenti luculentam piamq. valde ac eruditã lucubrationem R.D. Ioãnis Molani Theologi Louaniensis, quam in secũda sui Vsuardi editione posuit, Appendicis de Martyrologijs titulo prænotatam; de qua illud, quod dignum admiratione videtur, lectorem cõmonendum putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologijs eruditam instituens tractationem, de Romano tamen Martyrologio agere prætermiserit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abest a viro pientissimo) dolo malo factum noueris: sed quod existimauit Romanam Ecclesiam non alio quam Vsuardi vti Martyrologio: id enim ipse testatur eodem libello cap. 4. sicq. agens de Martyrologio Vsuardi, ea ratione & Romano satisfactum putauit: credidit enim nullum aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excusum Venetijs, scriptum, emendatum, editumq. habetur, auctore Alexandro de Peregrinis presbytero Brixiensi. Prætericrunt enim Molanum quamplurimi

plurima antiqua manuscripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve esset germanum ipsum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuisset. Tolerabilis quidem & venia dignus error, cum ipse tam longe potius ea nesciuerit, quæ illi qui Romæ agunt, vix magno labore, peruigili diligentia, & summa sunt industria consecuri. Gauisus vero non mediocriter sui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad secundam editionem typographo, coniecturam suspicionemq. hanc meam ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louaniensis minime vanam aut inanem fuisse cognoui. Scribit is enim ad me, R.D. Molanum accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox suas, quas in Vsuardum iampridem scripserat, probe recognitas auctasque, eidem Martyrologio attemperasse atque accommodasse, sed eo præmatura morte subtracto, minus facere licuisse. Quæ proinde mihi causa fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditissimi viri monumentum edere non prætermitteret: Ita enim futurum, vt duorum vel trium concurrente testimonio, veritati possit firmius esse consultum. Equidem tanti viri, de Ecclesia Dei & veritate Catholica optime meriti, nec breuem schedulam deperire æquanimiter patior: cui (dicam ingenue) istæc omnia haec ex parte accepta fero, quod in densissimam siluam primus ipse ingressus, mihi alijsq. aditum patefecit: quo etiam nomine cum ego, tum eruditi omnes plurimum ei debere, lubenter agnoscimus & confitemur. Id hoc loco inserere visum fuit, partim boni viri memoriæ causa, partim ne quis eius consilij ignarus, secus quam se res habeat, factum eius accipere aut interpretari fortasse possit. Verum ea de re hactenus : iam ad institutum redeamus. Post Martyrologium Romanum, quod æque & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorum eius, qui habetur excusus post præfationem eiusdem Bedæ lib. de temp. hæc ait : Martyrologium scripsit de natalitijs Sanctorum diebus, in quo omnes quos inuenire potuit, non solum qua die, verum quo genere certaminis, vel sub quo Iudice vixerint, diligenter adnotare studuit. Hæc ibi. Mea quidem sententia nihil aliud Beda fecisse videtur, nisi quod Romanum Martyrologium, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliam per Augustinum vel successores allatum, aliquibus additionibus auxit; quas aliquanto prolixiores fuisse argumento sunt ea quæ ex eodem recitat Amalarius de Offic. Ecclesiast. lib. 2. cap. 14. & de Ord. Antiph. cap. 28. aliquot tamen dies nominibus Martyrum vacuos reliquisse (causa autem ignoratur) eosq. Flori additamentis suppletos, Ado in sui Martyrologij præfatione testatur. Meminit eiusdem Flori Vsuardus, necnon & Sigebert. de viris illust. cap. 94. Fuit monachus ordinis S. Benedicti in monasterio S. Trudonis Leodiensis diœcesis, vt testatur Trithem. de viris illust. ord. S. Bened. cap. 44. Post Bedam ac Florum, post annos circiter septuaginta, temporibus Caroli Magni, Vsuardus & ipse monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodem tradit Tritemius) scripsit Martyrologiũ; & quod ab alijs prætermissum vidisset, adiecit: id enim ipse sua præfatione restatur, dum ait: Venerabilium Hieronymi scilicet & Bedæ presbyterorũ pijs quamuis & succinctis super hoc pronotabar descriptis; quorum prior breuitati studens, alter vero quamplures Kalendarum dies intactos relinquens, multa inueniuntur huius operis præterijsse necessaria: quos tamen secutus, census & Flori, memorabilis viri, latiora iam in eo ipso negotio sequi vestigia, præsertim in secundo eiusdem libro; ibi enim multa, quæ priori omiserat, & correxit, & addidit. & si quid, præter quod ab illis accepi, hoc tempore auctum vel mutatum est, sagaci à me indagine id perquisitum agnosci poterit. Hæc Vsuardus: quibus constat non tantum ceterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuisse per suũ aucta, sed etiam emendata. Post annos ab his circiter quinquaginta Vuandelbertus diaconus & monachus Prumiensis cœnobij, qui claruit sub Lothario Imp. anno Domini 850. inter illorum temporum poetas non ignobilis, heroico carmine Martyrologium scripsit, cuius meminit Sigebert. de viris illust. cap. 130. & Tritem. pluribus lib. de vir. illust. ord. S. Benedicti cap. 36. Putatur illud ipsum esse, quod apud Bedæ tomum primum legitur sub titulo Ephemeridum Bedæ; sed cum in eo nonnulla recenseantur quæ post Bedæ tempora contigerunt, certe Bedæ non esse exploratum habetur. Post prædictos, Ado Episcopus Treuirensis, vir laudatissimus, qui claruit temporibus Gregorij Papæ Septimi, & ipse locupletius scribens Martyrologium, non tantum quæ ab alijs viderentur prętermissa superaddidit; sed & quę à ceteris breuius dicta essent de passionibus Martyrum, fusius enarrauit. Qui autem post hęc diuersis temporibus in eodem scribendi genere versati sint (quoniam de antiquioribus tantum agere animus est) qui scire cupit, consulat prędictum Molani libellum. Ceterum si quis horum omnium quę à nobis sunt recensita Martyrologia, & quę postea accesserunt, originem petat, & ad suum principium reducere velit: omnia è Romano, velut ex trunco ramos, producta esse cognoscet: quę etiam si (vt de fluminibus accidit, quę cum e suo fonte modica scaturigine fluant, licet maiorum fluminum accessione turgescant, tamen nomen, quod ab eo acceperant, non tantum non amittunt, sed communicant ceteris) sic à suo principio nomen sumerent: prędicta omnia, non Hieronymi, non Bedæ, vel Flori, non Vsuardi, Adonis, aliorumve nomine essent inscribenda, sed Romani Martyrologij ab hoc vel illo aucti, essent potius titulo consignanda.

CAP.

CAP. X.

De falsis hæreticorum martyribus, eorumdemq. pseudomartyrologijs.

HIS iam de Romano Martyrologio enarratis, & e claris purisq; Ecclesiæ Catholicæ fontibus ductis; ac quæ quisque pius sequi debet ostensis: non ab re fore existimamus, immo operæpretium duximus, si & de falsis martyribus, atque pseudomartyrologijs ab hęreticis scriptis agamus: ac primum ostendamus, nusquam gentium, nisi in Ecclesia Catholica esse eum corona martyrium. Haud longior vel ambigua de huiusmodi quęstione disputatio esse potest, quam Apostolus, iam prolata sententia, definiuit, dum ad Corinthios scribens. 1. cap. 13. hęc de seipso (ne cuiusuis meriti sibi homo blandiatur) ait: Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Sic ille, & non aliunde quam ex lege Christi apud Lucam aientis cap. 11. Qui non est meeum, contra me est; & qui non colligit mecum, dispergit. In eamdem sententiam plura in Constit. Clement. lib. 1. cap. 9. Sed audiamus, quid de his scribat sanctus Cyprianus ad Antonianum epistola 52. edit. Pamel. Si (inquit) ab Ecclesia dure & crudeliter segregatus, ad Gentiles se vias & sęcularia opera conuertat, vel ad hęreticos & schismaticos, reiectus ab Ecclesia, transeat, vbi etsi occisus propter nomen postmodum fuerit extra Ecclesiam constitutus, & ab vnitate atque caritate diuisus, coronari in morte non poterit. Et in fine: Apostatę vero & desertores, vel aduersarij, & hostes, & Christi Ecclesiam dissipantes, nec si occisi pro nomine foris fuerint, admitti, secundum Apostolum, possunt ad Ecclesię pacem, quando nec spiritus, nec Ecclesię tenuerunt vnitatem. Hęc ibi. Idem ad Cornelium Papam epistola 54. Idoneus (inquit) esse non potest ad martyrium, qui ab Ecclesia non armatur ad prœlium, &c. Et ad eumdem epist. 57. Non est quod sibi in confessione nominis blandiatur; cum constet, si occisi huiusmodi extra Ecclesiam fuerint, fidei coronam non esse, sed pœnam potius esse perfidię, nec in domo Dei inter vnanimes habitaturos esse, quos videmus de pacifica & diuina domo furore discordię recessisse. Hęc & alia in eamdem sententiam ad Iubaianum epistola 73. de oratione Dominica, & de vnit. Ecclesię sępius ingerit; vt cum ait: Esse Martyr non potest, qui in Ecclesia non est: ad regnum peruenire non poterit, qui eam quę regnatura est, derelinquit. Et paulo post: Cum Deo manere non possunt, qui esse in Ecclesia Dei vnanimes noluerunt: ardeant licet flammis, vel ignibus traditi, vel obiecti bestijs animas suas ponant; non erit illa fidei corona, sed pœna perfidię, nec religiosę virtutis exitus gloriosus, sed desperationis interitus: occidi talis potest, coronari non potest. Hęc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenian. libro 3. cum ait: Si supra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amasse pacem, in qua prima sunt fundamenta martyrij, aut dilexisse Deo placitam vnitatem, aut habuisse cum fratribus vnitatem, sine qua nullum vel nomine potest, vel re esse martyrium, &c. Hęc ipsa sanctus Augustinus, agens contra Donatistas, sexcentis fere locis inculcat, quæ breuitatis causa enumerare prætermittimus. Hæc Ioannes Chrysostomus & Hieronymus dixere, ac omnes quotquot fuerunt in Ecclesia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Ecclesia sicut omnes respuit hæreticos pseudomartyres, sic non omnes recipit communionis Catholicæ qui videntur Martyres, sed eos tantum, quos sicut fide, ita & caritate nouit esse probatos. Nam & in his multæ subesse possunt causę subeundi martyrium, quę Deo displicent; quales erant illi, quorum meminit sanctus Augustinus in Breuic. collat. diei 3. cap. 13. In eamdem sententiam S. Hieronymus in comment. in epist. ad Galat. lib. 3. cap. 5. hæc ait: Vide quantum bonum sit caritatis, si ita martyrium fecerimus, vt nostras velimus ab hominibus reliquias venerari: si opinionem vulgi sectantes, intrepidi sanguinem fuderimus, & substantiam nostram vsque ad mendicitatem propriam dederimus; huic operi non tam præmium, quam pœna debetur, & perfidiæ magis tormenta sunt, quam corona victoriæ. Hæc ibi, & eadem fere infra cap. 4. A cultu talium pseudomartyrum auocat Fideles Concilium Laodicenum can. 34. itemq. Concilium Carthaginense primum can. 2. his verbis: Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, neque ad passiua corpora, quæ sepulturæ tantum propter misericordiam ecclesiasticam commendari mandatum est, redigat; vt aut insania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia ratione peccati discretos, non ratione vel tempore competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At si quis ad iniuriam Martyrum, claritati eorum adiungat infamiam; placet eos, si laici sint, ad pœnitentiam redigi; aut si sunt clerici, post commonitionem, & post cognitionem honore priuari. Vniuersi dixerunt: Recte statuit sanctitas vestra: hoc & singulis Concilijs statutum est. Hactenus Concil. Carthag. tempore Constantis filij Constantini Imp. Docuerunt hoc ipsum exemplo & ipsi sancti Martyres, qui ad vltimum vsque spiritum cum hæreticis, qui Christianæ fidei causa eodem detinebantur inclusi carcere, licet breui supplicium subituri martyrij, communicare vel saltem verbo recusabât, vt testatur Apollinaris Hierapolis Episcopus, antiquus Theologus, apud Eusebium hist. lib. 5. cap. 15. in fine. Cum autem viderent hæretici Catholicam Dei Ecclesiam spiritualibus charismatibus affluentem, innume-

risq; sanctorum Martyrum trophæis nobilitatam: eius gloriam æmulantes, & ipsi Martyres fingere, pseudomartyres habere, & falsa Martyrologia conscribere studuerunt. Qui eiusmodi laborarunt insania, fuerunt in primis Marcionitæ, ac subinde Cataphrygæ, qui & Montanistæ sunt appellati; de quibus idem qui supra Apollinaris hæc scribit: Cum iam omnia illorum argumenta, quæ supra posuimus, sint penitus confutata, & nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, seq; affirmant complures habere Martyres, atque hoc certum argumentum esse virtutis & potentiæ, quæ est in propbetico illorum spiritu. Ceterum istud (vt videtur) à veritate alienissimum est: etenim non pauci aliarum hæresem propogatores permultos vendirant se habere Martyres: non tamen propterea illis consentiemus, neque illos veritatem penes se habere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæresi Marcionitæ vocati sunt; permultis se Christi Martyribus abundare prędicant: sed tamen Christum ipsum (vti veritas postulat) minime confitentur. Hæc ille apud Eusebium hist. lib. 5. cap. 15. Porro iidem, aduersus quos scribit, Cataphrygæ, quo maiorum Martyrum numerum coagmentarent, quasi ex Paracleto iactabant, non esse fugiendum tempore ingruentis persecutionis, vt habes non tantum expressum, sed & defensum à Tertulliano, dum & ipse iisdem mali spiritus agitaretur furoribus, eo libro, cuius est titulus, De fuga in persecutione. Ceterum quales fuerint eiusmodi nebulones, qui martyrij gloriam venabantur, satis sit in præsentiarum in exemplum adducere Alexādrum pseudomartyrem, de quo Appollonius, clarus inter antiquos scriptores Ecclesiasticos, hæc scribit apud Eusebium hist. lib. 5. cap. 17. Vt non de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipsa prophetissa de Alexandri facinoribus, qui se Martyrem prædicat, & quem ipsa conuiuio excepit familiariter: quem etiam alij complures adorant: cuius latrocinia & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas pœnas persoluerit, nihil nostra interest cōmemorare, præsertim cum in ipsas tabulas publicas satis accurate relata sint, &c. Prosequitur scelerum eius longiorem historiam. Eiusmodi erant & pseudomartyres Nouatiani, in quos sæpe Cyprianus inuehitur. Quid memorem Ephemitas hæreticos, qui ob multitudinem suorum pseudomartyrum, Martyrianos seipsos cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar. hæres. 80. Norunt omnes & Donatistas: quibus etsi tempore pacis Ecclesiæ deficeret persecutor, adeo insani martyrij gloria capti erant, vt spontanea diligerent præcipitia, vel mille modis aliunde ex industria neces voluntarie comparatas opperirent; de quibus Optatus Mileuitanus, Augustinus sępissime, ac etiam Theodoretus scripserunt. Habuerunt & Ariani pseudomartyres, inter quos excelluit execrandus ille carnifex Georgius pseudoepiscopus Alexandrinus, de quo scribit Epiphan. in Panar. hæres. 76. contra Anomæos. Nec hisce monstris caruere Priscillianistæ. At omnes recensere, longum nimis esset. Sed dissimulare non possumus nostri sæculi hereticorum extremam dementiam, qui (proh dolor) apostatarum, sacrilegiorum, sicariorum, flagitiosorum, turpissimorum, ac denique omnibus sordibus inquinatorum hominum catalogum texentes, & ipsi pseudomartyrologia conscripsere, Augiæ plane stabulum. Sed quid mirum? Habent vespæ, sicut & apes (inquit Tertullianus aduersus Marcionem lib. 4.) fauos suos: quæ etsi in cellularum constructione illas omnino imitari videntur; tamen non sicut illæ in vnam eamdemq. domum conueniunt: carent enim alueario, quia nesciunt vnitatem; nec insuper mel, quod illuc inferant, habent: ac licet fauum summo labore confecerint, cellulas cellulis intexendo; tamen inanis, aridus, melle vacuus semper esse conspicitur. Porro fauus mellis in Ecclesiæ alueario tantummodo reperitur, quem vna cum parte piscis assi post resurrectionem Christo obtulerunt Apostoli, de quo & scriptum est in Cant. cap. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a sanctis Martiribus in persecutorum rabie coagmentandum (quod habet Iud. cap. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis à Samsone depromptus, typice demonstrauit. Sic etenim fauus Ecclesiæ est melle plenus, vt scateat; sic sacris charismatibus affluens ac redundans, vt effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S. Gregorius Nazianzenus de Catholicæ Ecclesiæ Martyribus dicat, scribens in Iulianum Apostatam: Ab his dæmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones & prædictiones, quorum vel sola corpora idem possunt quod animæ, siue manibus contrectentur, siue honorentur; quorū vel solæ sanguinis guttæ atque exigua passionis signa idē possunt quod corpora. Hæc ille in Iulian. orat. 1. sed eodem argumento hæc locupletius in Cyng. carm. dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, instar siderum serenis splendoribus, sublimibus thronis, doctrinis, cœtibus, concursibus integrarum familiarum, hymnis conuenientibus collustrant hi, qui iugulati, Christi gloriosi sunt victores. Estq. adeo frequens horum luctæ certaminumq. veneratio, vt exiguus puluis, aut reliquiæ veterum ossium, totius ad honorem sufficiat; & nonnullorum saltem appellationem reliquiarum omnino expertem scio locis certis inditam esse pro toto Martyre, quæ tamen eamdem vim obtinuerit. O rem prodigiosam! salutem affert sola recordatio. Quid si commemorem morborum, malorumq. dæmonum purgationem incredibilem a sepulchris profectam, quæ meruerunt aliquando recipere, spirituum illorum incursionibus resistentia? talia sunt meorum athletarum miracula. Hæc Gregor. vbi supra de summiss. animi, castitate, & temp. edit. Leuencl. Magna sunt hæc; sed quod ad reliquias spectat, maiora his addimus: quod non tantum tenuis puluis ex ossibus Martyrum, capillus, vel pannus vilis, aliaq. tenuiora eorumdem Martyrum, monumenta talia præstent; sed etsi super illorum sepulchra flores, vel alia huiusmodi admoueantur, tantam ex his quæ intus sunt, sacris reliquijs vir-

vir-

virtutem hauriant, vt ad animarum corporumq. salutem consequendam, ac insuper ad mortuos excitandos potestatem accipiãt, Est de his omnibus locuples testis sanctus Augustinus, qui de ciuitate Dei libro 22. cap. 8. alijsq. in locis hæc fusius est prosecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipse, qui situ sepulchrum obducit, vel circa ipsum iacens pedibus teritur, virtute Martyrum miracula ingentia edere consueuit: quam ob causam Christiani peregrinantes ad veneranda Martyrum sepulchra, pro magno munere sanctum illum colligere puluerem, vt magni pretij margaritas recondere, secum ferre, & ad conciliandam sibi sanctorum Martyrum gratiam domi asseruare consueuerunt. Habes de his egregiũ testimonium Gregorij Nysseni in orat. In laudem magni Martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo conditorium, vbi Martyris corpus quiescit, oblitum est, auferre permittat: pro munere puluis accipitur, atque tamquam res magni pretij condenda terra colligitur, &c. Porro quot quanta ve miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari consueuerit, consule eum, qui hæc est sæpe expertus, fidum testem Gregorium Turonensem lib. 2. de mirac. S. Mart. cap. 1. lib. 3. cap. 12. lib. 4. cap. 32. & 33. & sequen. de glor. Mart. libro 1. cap. 63. & libro 2. cap. 24. 33. & 45. vbi admiranda reperies. Sed quod adhuc prædicta omnia superare videtur: ipsum oleum, quod nec sepulchra Martyrum tãgit, sed circa vel desuper ipsa in lampadibus ardet, eamdem omnino, quæ ex sacro Martyris corpore manare consueuit, gratiam miraculorum nancisci solitum, iam plurima de ea re edita tam apud Græcos quam Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregie testatum à Theodoreto in historia sanctorum Patrum, Theophilis appellata, cap. 21. in Iacobo, vbi admiranda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum sepulchra appensis collecti. Venantius Fortunatus & ipse, quam ex eodem oleo sit gratiam consecutus, egregie carmine cecinit libro 4. vit. S. Mart. in fine, cui & adstipulatur Paulus diaconus de gestis Longobard. lib. 2. cap. 9. Id generis complura narrat Gregorius Turonensis, quæ suis temporibus acciderunt, vt lib. de gloria Confess. cap. 3. & 9. Id ipsum de cera cap. 10. & 69. alijsq. in locis. Hæc sunt quæ obiter, prædictorum occasione, ex Catholicæ Ecclesiæ fauis mella deprompsimus. Sed premant hæretici licet atque contorqueant vesparum suarum fauos aridos, & inanes, non est quod vel saltem guttulam vnam diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad stabiliendam enim fidei veritatem eiusmodi signa atque prodigia ex sacris Martyrum reliquijs Deus ostendi voluit, vt pluribus docet sanctus Augustinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 9. & 10. à qua cum illi semel exciderint, his carere necesse esse quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina Scriptura comparata tergiuersatione, vel potius honesta fuga: Signa, inquiunt, non fidelibus, sed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo, ait, mihi dicas signa infidelium sunt; sed responde, quomodo in vilissimo puluere & fauilla, nescio qua, tanta sit signorum virtutumq. præsentia. Sentio, infelicissime mortalium, quid doleas, quid timeas: spiritus est immundus, qui hæc te cogit scribere; sæpe hoc vilissimo tortus est puluere. Hæc ille, & alia plura id generis. Esto, signa sint infidelium, quales nos esse iactatis: certe nobis illa debẽtur, qui falsis dogmatibus vestris non credentes, adeo aduersamur, vestrosq. pseudomartyres execramur. Exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quæ olim à sanctis Martyribus, Gentilibus non credentibus, detestantibus, ac persequentibus, vt crederent, benedicerent, atque adorarent, sunt exhibita. Si tantopere conamini vt vobis assentiamur, vel vnum saltem ex tanta pseudomartyrum turba diuinum miraculum editum demonstrate. Sed quid? numquid colligere poterunt ex spinis vuas, aut de tribulis ficus? Certe ex sententia Domini, non potest arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantum quod de suis sic excusent, sed & de nostris accusent. Cum etenim ex sanctis Martyribus prodimus certa fide testata miracula; quid ad hoc illi, nisi quæ ipsorum patriarchæ dixerunt in Christum Dominum Scribæ & Pharisæi: In Belzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor est S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apostata in Christianos: hæc Eunomius hæresiarcha, Vigilantius, Eustatius Sebastenus, & Claudius Taurinensis in Catholicos: hæc denique nostrorum temporum Hagiomachi, fæces hæreticorum, vna cum prædictis effutiunt. Sed ago gratias Christo meo, qui has & ipse calumnias passus, pro se suisq. Martyribus in sacro Euangelio apud Marcum cap. 3. & Lucam cap. 11. luculentam defensionem instituere, & ad curandam tantam mentis insaniam præsentaneum antidotum præparare dignatus est, quo vtinam miselli isti vterentur, vt aliquando tandem, licet sero, sed serio resipiscerent. Verum de his satis, ac fortasse plusquam instituti ratio patiatur: cum non sit meum consilium in præsentiarum de dogmatibus disputare: id etenim cum præstitere complures disertissimi viri, tum præsertim R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Ecclesiæ ornamentum in hoc scribendi genere magna cum laude versatus est, qui aduersus huiuscemodi pseudomartyrologos, piè admodum, diserte valde, ac luculenter nostris temporibus scripsit.

EXPLICATIO EORVM QVAE IN MARTYROLOGIO ROMANO AD PRONVNCIATIONEM LVNAE PERTINENT.

IN hoc Martyrologio literæ, quæ ordinatim supra Sanctorum historias sunt dispositæ, indicant singulis diebus totius anni, quota Luna sit pronuncianda, suntq; numero 30. quot nimirum sunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compositus est: quarum hæc est significatio: Litera a, significat Epactam j; b, Epactam ij; c, Epactam iij; d, Epactam iiij. & sic deinceps aliæ literæ alias Epactas significant; vt in apposita tabella perspicuum est, in qua singulis Epactarum numeris singulæ quoque literæ respondent, modo maiusculæ, & modo minusculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	f	t	u	A	B	
xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non est signata numero arithmetico, sed hac nota *, cui respondet litera P, maiuscula. Substituuntur autem huiusmodi triginta literæ in locum 30. numerorum Epactarum, secundum antiquam Ecclesiæ consuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum literas ponebat, ne forte in Luna pronuncianda fiat error & confusio inter numeros cycli Epactarum, & numeros designantes quot dies habeat Luna. Ceterum quamuis Martyrologium sit constructum ex triginta literis significantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniendum tamen Lunæ coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta, sed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum sunt Aurei numeri, per quos huiusmodi triginta literæ & Epactæ æquantur, progrediunturque; & in quorum locum, ad ostendendum quota sit Luna, nouemdecim Epactæ succedunt; quemadmodum

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. detractis prius decem diebus, vsque ad finem anni 1699.

Aur. num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iiij	xv	
Litt. Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in proposita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris respondent totidem Epactæ & literæ, quæ ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus)

vſque ad annum 1699. incluſiue, pro quo tempore tabella hæc compoſita eſt, aſſumendæ ſunt, donec ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebunt. Diuerſis enim modis inuicem diſponuntur & coniugantur Aurei numeri cũ Epactis & litteris Martyrologij, prout Solaris & Lunaris anni magnitudo expoſcit, vt in libro nouæ rationis reſtituendi Kalendarij Romani explicatur; atque exemplum habea in ſequentibus duabus tabellis, quarum prioris vſus incipit ab anno 1700 incluſiue, duratq. vſque ad finem anni 1899. Poſterior autem vſum habet ab anno 1900. incluſiue, vſque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litteræ, quæ in margine exteriore Martyrologii recta deſcendunt, ſunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ, dies Dominicæ, atque hebdomandarum feriæ denotantur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, e regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primam ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine denique interiore dies menſium vulgaribus numerorum notis ſunt expreſſi.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700. incluſiue, vſque ad finem anni 1899.

Aur. num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt. Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur. num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt. Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur. num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij		
Litt. Mart.	P	F	f	ſ	M		

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vſque ad finem anni 2199.

Aur. num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	8	9	10	11		12	13
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix		*	xj
Litt. Mart.	r	H	h	u		P	l
Aur. num.	14	15	16	17		18	19
Epactæ.	xxij	iij	xiiij	25		vj	xvij
Litt. Mart.	C	c	P	F		f	ſ

Ad pronunciandum itaque quota ſit Luna, ſumendus eſt primum Aureus numerus anni currentis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiuſdem tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ reſpondet.

Hæc enim littera per numerum qui in Martyrologio sub ea reperitur, ostendet quota Luna sit pronuncianda singulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens est 6. & Epacta xxvj. sub quo Aureo numero, vel Epacta in suprascripta tabella inuenies litteram G, maiusculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum sit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano singulis diebus vsque ad vltimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582. Item anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. sub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuscula, quæ toto eo anno ostendet in prædicto Martyrologio, quota sit Luna pronuncianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam esse octauam, secundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem esse primam nono Kalend. Februarij, hoc est, die 24. Ianuarij, & ita de ceteris.

Quemadmodum autem singulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalend. Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus est 11. & Epacta xxj. Anno vero 588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus est 12. & Epacta ij. ita quoque anno 1587. littera Martyrologij est B, maiuscula, respondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarij assumenda est littera Martyrologij b, minusc. respondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna secunda sub littera B maiuscula, in Kalendis vero Ianuarij sequentis anni 1588. dicatur Luna tertia sub littera b, minuscula.

Notandum autem est, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarij semper pronunciandam esse vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & sic deinceps in aliis diebus vsque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum: Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quam Epacta erit xix. littera vero Martyrologij eo anno currens erit u, minuscula, sub qua pronunciabis pridie Kalendas Ianuarij, siue vltima die Decembris, Lunam trigesimam: postridie vero in Kalend. Ianuarij anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta j. pronunciabis Lunam primam sub littera a, minuscula; quamuis sub ea inuenias annotatam Lunam secundam: & ita prosequeris quotidie pronunciando Lunam vna die minorem, quousque peruenias ad finem illius Lunationis, hoc est, vsque ad quartum Kalend. Februarij, a quo die exclusiue vsque ad finem illius anni pronunciabis Lunam, vti sub eadem littera annotatum inuenies. Itidem in futurum faciendum erit, quotiescumque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera respondebit, excepta tamen littera P, maiuscula, sub qua semper Luna pronuncianda est, vt numerus indicat: quemadmodum & in aliis annis fieri solet, in quibus non currit Aureus numerus 1. sed alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda est, vt indicat numerus sub littera descriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ sint, & qua arte aliæ construi possint, addidimus sequentem tabellam litterarum Martyrologij respondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiusque anni Epacta, & littera Martyrologij respondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P *	l xj	C xxij	c iij	p xiiij	F xxv	f 25	f vj	s xvij	M xxviij	i ix	
A xx	a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	k x	
B xxj	b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xvj	H xxvij	h viij	u xix			

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Biſs.	A	2200		q	3600	Biſs.
p	320	Biſs.	u	2300		p	3700	
q	500	Biſs.	A	2400	Biſs.	n	3800	
a	800	Biſs.	u	2500		n	3900	
b	1100	Biſs.	t	2600		n	4000	Biſs.
c	1400	Biſs.	t	2700		m	4100	
Detractis x. diebus			t	2800	Biſs.	l	4200	
D	1582		ſ	2900		l	4300	
D	1600	Biſs.	ſ	3000		l	4400	Biſs.
C	1700		r	3100		k	4500	
C	1800		r	3200	Biſs.	k	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Biſs.	q	3400		i	4800	Biſs.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, vel, ſi bis in tabula non inuenitur, annus proxime minor, noteturq. littera alphabeti ſiue maiuſcula ſiue minuſcula ad ſiniſtram ipſius col locata: inueſtigetur quoque Aureus numerus propoſiti anni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur; & cellulæ quæ ab illa littera incluſiue tertia eſt verſus ſiniſtram, Aureus numerus 1. tribuatur, & ſequenti cellulæ ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps, donec ad Aureum numerũ propoſiti anni perueniatur, redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurreris; computatis quoque duabus litteris F, f, quarum vna maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notæ collocatur, pro vna cellula. His enim rite peractis, ſtatim in cellula, in quam propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperitur. Vnum tamen diligenter obſeruandũ eſt, nimirum vt quando Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit quam 11. nempe vnus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſque ad 19. cecideritq. in cellulam litterarum F, f, quarum prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25. huius notæ, & reſpondens littera f, minuſcula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & littera F, maiuſcula, ſi in eamdem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis numeris ab 1. vſque ad 11. qui omnes minores ſunt quam 12. ceciderit.

Exemplorum appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus correctionis, reſpondet in tabula æquationis littera D, maiuſcula, eſtq. Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & litteræ G, maiuſculæ: Epacta igitur xxvj. in Kalendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. reſpondet in tabula æquationis prope annum proxime minorem 1900, littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 12. Quare ſi in tabella litterarum Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in vltimam, ac proinde ad principium tabellæ redeũdum ſit. Erit ergo tunc Epacta *, & littera Martyrologij P, maiuſcula. Rurſus anno 1715, in tabula æquationis reſpondet littera maiuſcula C, eſtq. Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellulæ litteræ P, maiuſculæ, quæ tertia eſt á cellula litteræ C, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ſic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propoſiti 1715. in ſextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor ſit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuſcula. Præterea anno 1916. reſpondet in tabula æquationis littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 17. Quocirca ſi Aureus numerus 1. detur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ in tabella perpetua litterarum Martyrologij, & Aureus numerus 2.

cellulæ

cellulæ sequenti ad dexteram, & ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ cum Aureo numero 12. cadet Aureus numerus 17. anni 1916. in sextam cellulam. Cum ergo Aureus numerus 17. maior sit quam 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ, & littera Martyrologii f, minusc. Postremo anno 4218. respondet in tabula æquationis littera l, estq. Aureus numerus 1. Quamobrem si tribuamus Aureum numerum 1. cellulæ litteræ u, in tabella perpetua litterarum Martyrologii, quæ tertia est à cellula litteræ l, versus sinistram, inuenietur Epacta anni 4218. propositi xix. & littera Martyrologii u: atque eodem modo Epactam & litteram Martyrologii cuiuslibet anni inuenies in perpetuum, si tabula æquationis extendatur vsque ad annum propositum.

Id autem quod dictum est, currente Epacta xxv. cum Aureo numero maiore quam 11, accipiendam esse Epactam 25. hoc numeri genere expressam, & litteram f, minusculam, ita intelligendum est, vt tunc ad prouinciandam Lunam in diebus mensium accipiatur littera f, minuscula prope litteram F, maiusculam, non autem illa quæ inter litteras e, & g, minusculas collocata est. Atque hoc diligenter memoriæ mandetur.

Cõstructionem tam tabellæ litterarum Martyrologij perpetuæ, quam tabulæ æquationis, quia breuiter explicari nequit, & litteræ alphabeti, quæ etiam sunt litteræ Martyrologij, desumuntur ex tabula cycli Epactarum expansa, dedita opera in librum nouæ rationis restituendi kalendarii Romani reiicimus, vbi tabula illa expansa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit similem tribus superioribus, si velit, in qua nimirum contineantur Aurei numeri, Epactæ, & litteræ Martyrologij certis quibusdam annis inseruientes. Vt quoniam vsus tertiæ tabellæ extenditur vsque ad annum 2200. exclusiue, si quis aliam condere velit, cuius vsus incipiat ab anno 2200. quærenda erit Epacta & littera Martyrologii (vt iam docuimus) anni 2200. Nam si omnes Aurei numeri disponantur ordine, initio facto ab Aureo numero anni 2200. qui est 16. & sub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiusdem anni, & littera Martyrologii inuenta, nempe xiii. & n, minuscula: deinde reliquæ Epactæ ordine sub aliis Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præcedentem Epactam, ita tamen, vt Epactæ sub Aureo numero 19. addantur 12. non autem 11. denique si Epactis respondentes litteræ Martyrologij supponantur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarum Martyrologij sunt descriptæ, composita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarum, & litterarum Martyrologij, cuius vsus incipiet ab anno 2200. durabitq. vsque ad finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella condenda est, cum illi anno in tabula æquationis alia littera respondeat, nempe u. Exempli gratia: Anno dicto 2200. respondet in tabula æquationis littera A. maiuscula, estq. Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus 1. cellulæ litteræ M, maiusculæ, quæ tertia est à cellula litteræ A, maiusculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. sequenti cellulæ ad dexteram, &c. cadet Aureus numerus 16. propositi anni in cellulam Epactæ xiij. & litteræ n, minusculæ, à quibus tabella initium sumet, progredieturq. hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200. inclusiue, vsque ad finem anni 2299.

Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt. Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D

Aur. num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij
Litt. Mart.	d	q	G	g	t	N	k	B	b

Ceterum quotiescumque post aliquam tabellam litterarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis alia subsequens assumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Kalẽdis Ianuarij eadem quæ vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris respondent Epactæ vna vnitate minores quam in præcedenti tabella, fit, vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die tardius quam ante. Quare mirum non est, quod in Kalendis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quasi saltus Lunæ: quia hac ratione postponentur omnia Nouilunia in Kalendario vno die, vt æquatio Lunæ exigit. Exemplum: Anno 1699. in quo vsum habet adhuc prima tabella litterarum Martyrologij, est Aureus numerus 9. ac propterea Epacta xxix. & littera Martyrologij,

gij N, maiusc. sub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna esse decima. Deinde anno sequenti 1700. assumatur sequens tabella, estq. Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix. & litera Martyrologij i, sub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum esse decima, quemadmodum vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarij, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuisset, si æquatio Lunæ non fuisset facta, die 21. Ianuarij, vbi ponitur Epacta x. quæ sequi debuisset Epactam xxix. præcedentis anni 1699. cum additis 11. ad 29. fiant 40. a quibus si reijciantur 30. remanent x. pro Epacta sequentis anni 1700. quæ tamen propter Lunæ æquationem relinquitur, & assumitur Epacta ix. vna vnitate minor. Rursus anno 1899. in quo vsum adhuc habet secunda tabella literarum Martyrologij, est Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviij. & litera Martyrologij r, sub qua vltimo die Decembris reperietur Luna esse vigesimanona. Deinde anno sequenti 1900. assumitur sequens tabella, estq. Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & litera Martyrologij N, maiusc. sub qua in Kal. Ianuarij inuenietur Luna esse trigesima. Sed quoniam (vt supra diximus) quando Aureus numerus currit 1. pronunciancla est Luna in Ianuario vna die minor quam annotatum est, vsque ad proximum Nouilunium, pronunciabitur tunc Luna iterum vigesimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero post aliquam tabellam literarum Martyrologij respondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella assumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea litera reassumitur, quæ in præcedenti centesimo posita fuerat, pronunciabitur Luna in Kal. Ianuarij duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris respondent Epactæ vna vnitate maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna; fit vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum non est, quod in Kalen. Ianuarij Luna pronuncietur duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quasi saltus Lunæ; quia hac ratione omnia Nouilunia in Kalendario anteuertent sedes suas vno die, vt æquatio Lunæ postulat: Exemplum: Anno 2399. respondet in tabula æquationis litera n, estq. Aureus numerus 6. Epacta xxij. & litera Martyrologij C, maiusc. sub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna esse tertia. Deinde anno sequenti 2400. respondet in tabula æquationis alia litera, nempe A, maiuscula, eadem quæ respondebat centesimo 2200. ante centesimum 2300. Estq. Aureus numerus 7. Epacta iiij. & litera Martyrologij d, minusc. sub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna esse quinta, nimirum duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iiij. cum alioquin fieri debuisset, si æquatio Lunæ non esset adhibita, die 28. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. quæ sequi debuisset Epactam xxij. præcedentis anni 2399. cum additis 11. ad 22. fiant 33. a quibus si reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta sequentis anni 2400. quæ tamen propter æquationem Lunæ non assumitur, sed in eius locum succedit Epacta iiij. vna vnitate maior, vt dictum est.

Tabella Temporaria literarum Martyrologij.

Anni Dñi	Aur. num.	Epactæ.	Lit. Mart.
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viij	h
1633	19	xix	u
1634	1	j	a
1635	2	xij	m
1636	3	xxiij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xviij	c
1642	9	xxix	N
1643	10	x	K
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xiij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650	17	xxvij	H
1651	18	viij	h
1652	19	xix	u
1653	1	j	a
1654	2	xij	m
1655	3	xxiij	D
1656	4	iiij	d
1657	5	xv	q
1658	6	xxvj	G
1659	7	vij	g
1660	8	xviij	c
1661	9	xxix	N
1662	10	x	K
1663	11	xxj	B
1664	12	ij	b
1665	13	xiij	n
1666	14	xxiiij	E
1667	15	v	e
1668	16	xvj	r
1669	17	xxvij	H
1670	18	viij	h
1671	19	xix	u
1672	1	j	a
1673	2	xij	m
1674	3	xxiij	D
1675	4	iiij	d
1676	5	xv	q
1677	6	xxvj	G
1678	7	vij	g
1679	8	xviij	c
1680	9	xxix	N
1681	10	x	K
1682	11	xxj	B
1683	12	ij	b
1684	13	xiij	n
1685	14	xxiiij	E
1686	15	v	e
1687	16	xvj	r
1688	17	xxvii	H
1689	18	viii	h
1690	19	xix	u
1691	1	j	a
1692	2	xil	m
1693	3	xxiij	D
1694	4	iiij	d
1695	5	xv	q
1696	6	xxvj	G
1697	7	vij	g
1698	8	xviij	c
1699	6	xxix	N
1700	10	ix	i
1701	11	xx	A
1702	12	j	a
1703	13	xij	m
1704	14	xxiij	D
1705	15	iiij	d
1706	16	xv	q
1707	17	xxvj	G
1708	18	vij	g
1709	19	xviii	c
1710	1	*	p
1711	2	xj	l
1712	3	xxii	C
1713	4	iii	c
1714	5	xiiij	P
1715	6	xxv	F
1716	7	vi	f
1717	8	xvij	f
1718	9	xxviij	M
1719	10	ix	i
1720	11	xx	A
1721	12	j	a
1722	13	xii	m
1723	14	xxiii	D
1724	15	iiii	d
1725	16	xv	q
1726	17	xxvi	G
1727	18	vii	g
1728	19	xviii	c
1729	1	*	P

S. Cyprianus in epist. 37. ad Clerum de Confessoribus in carcere constitutis.

Dies eorum, quibus excedunt, adnotate, vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare possimus.

Idem in lib. de exhort. ad martyrium. cap. 11.

Si igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, si supra iustorum antiqua & sancta vestigia iter facimus; per eadem documenta pœnarum, per eadem passionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis nostri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante postmodum copia virtutis & fidei, numerari non possunt Martyres Christiani, testante Apocalypsi & dicente; Post hęc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

S. Ambrosius in Serm. de SS. Nazario & Celso.

Magni periculi res est, si post Prophetarum oracula, post Apostolorum testimonia, post Martyrum vulnera, veterem fidem quasi nouellam discutere pręsumas; post tam manifestos Duces, in errore permaneas; & post morientium sudores, otiosa disputatione contendas. Veneremur ergo in sanctorum Martyrum gloria fidem nostram, &c.

S. Augustinus lib. 20. contra Faustum Manichæum, cap. 21.

Populus Christianus memorias Martyrum religiosa solemnitate concelebrat, & ad excitandam imitationem, & vt meritis eorum consocietur, atque orationibus adiuuetur.

S. Gregorius Papa lib. 7. Regist. epist. 29. ad Eulogium episcopum Alexandrinum.

Nos autem pęne omnium Martyrum, distinctis per dies singulos passionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Missarum solemnia agimus, Non tamen in eodem volumine quis qualiter sit passus indicitur sed tantummodo nomen, locus, & dies passionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuersis terris atque prouincijs per dies, vt prædixi, singulos, cognoscantur martyrio coronati.

Idem in homil. 27. in Euangelia.

Totum mundum, fratres, aspicite: Martyribus plenus est. Iam pęne tot, qui videamus, non sumus, quot veritatis testes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis super arenam multiplicati sunt: quia, quanti sint, à nobis comprehendi non possunt.

LECTIO Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Primam ante Verſ.Pretioſa, excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, vel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem, ſed abſolute incipit a Kalendis vt ſupra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officium, ſemper primo loco ponuntur: quod etiam ſeruandum erit & in feſtis mobilibus, quæ pronuncianda ſunt vt infra dicetur; & in Sanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio non appoſitis, qui in ijs tantum Eccleſijs & locis, vbi præcipue memoria eorum celebris habetur, legi poterunt etiam primo loco, ſi de illis ibidem agatur officium: ſi vero non agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, videlicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuſlibet diei ſemper additur: Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Et reſpondetur a Choro: Deo gratias.

Feſta mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerunt in Martyrologio adſcribi; ſed hoc loco poſita ſunt, vt vnumquodque poſt Kalendarum & Lunæ pronunciationem, immediate præponantur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo.

Sabbato ante Dominicam Septuageſima.

Dominica Septuageſimę, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſima.

Dies Cinerum, & initium ieiunij ſacratiſſimæ Quadrageſimę.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noſter IESVS CHRISTVS, iuxta Zachariæ prophetiam, ſedens ſuper pullum aſinę, Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam venit.

Feria quarta maioris hebdomada.

Cœna Dominica, quando CHRISTVS IESVS, pridie quam pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebranda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legantur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum, & Paſcha noſtrum: Reſurrectio Saluatoris noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In Vigilia Aſcenſionis.

In Monte Olivueti Aſcenſio Domini noſtri IESV CHRISTI.

In Vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſanctiſſimę & indiuiduę Trinitatis.

Feria quarta poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſſimi Corporis Chriſti.

MAR-

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Singulis Anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem accommodatum.

IANVARIVS.

1 Kalendis [a] Ianuarij. [b] Luna. A *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1				

IRCVMCISIO [c] Domini noſtri IESV Chriſti,& Octaua Natiuitatis eiuſdem. Romæ ſancti Almachij [d] martyris, qui, iubente Alipio Vrbis Præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate à ſuperſtitionibus idolorum,& à ſacrificijs pollutis: a gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem via Appia coronæ [e] ſanctorum Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Item Romæ ſanctæ Martinæ [f] virginis, quæ ſub Alexandro [g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio [h] martyrij palmam adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij preſbyteri [i] & martyris, temporibus Antonini [k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibiq. angelica viſitatione conſolatus, demum gladio vitam finiuit. Eodem die ſancti Magni [l] martyris. Cæſareæ in Cappadocia depoſitio S. Baſilij [m] Epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epiſcopus, potiſsimum recolitur. In Africa beati Fulgentij [n] eccleſiæ Ruſpenſis Epiſcopi, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis, ob Catholicam fidem, eximiamque doctrinam ab Arianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam eccleſiã redire permiſſus, vita & verbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi, monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi [o] abbatis, cuius vita virtutibus & miraculis plena reful-

ſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fidelium Defunctorũ prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandriæ depoſitio ſanctæ Euphroſynæ virginis, quæ in monaſterio virtute abſtinentiæ ac miraculis claruit. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII 1.

KALENDIS [a] *Ianuarij.*] Diei hæc olim celeberrima fuit Romanis: nouis enim Cõſulibus magiſtratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur. Id etenim (vt omittam ſcriptores Ethnicos) Chriſtiani etiam auctores teſtantur. Extat de his in primis Valentiniani & Valentis Imperatorum reſcriptum l. 1. ne quid pub. læt. C. Theod. & nouel. conſtit. Maioriani Imp. tit. 3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Maſſilienſis de vero iudicio & prouid. Dei lib. 6. Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 9. Caſſiodorus Variar. lib. 2. epiſt. 1. & lib. 6. epiſt. 1. itemq. plures alij tradunt. Cùm autem in anno auſpicando diuerſi fuerint diuerſarum gentium mores: cur a Kal. Ianuarijs potius quàm ab alio aliquo menſe apud Romanos Annus ſumat exordium, Plutarchus in problem. q. 19. eam affert rationem, quæ probatur ab omnibus; nimirum quod Sol progrediendi fine facto, conuertitur, & ad nos curſum reflectit: Tunc enim in ipſa (inquit) quoque naturæ conuerſio quædam fit, quæ luminis tempus auget, & tenebrarum minuit, nobiſq. propius admouet principem ac dominum vniuerſæ fluxæ naturæ. Hæc ille. Vt autem Chriſtiani eandem inirent rationem auſpicandi anni, non tantũ dicta naturalis ratio perſuaſit, ſed quæ huic acceſſit perſimilis, ac longe præclarior: nimirũ quod his ferme diebus nouus Sol, ipſe Chriſtus Redemptor noſter mundo obuio tenebris naſcens, illuxit; ſicq; diuino plane conſilio accidit, vt eodem ferme tempore vterque Sol diuerſa luce Orbi terrarum affulſerit. Vnde egregie Prudentius in Cathemer.

Quid eſt quod arctum circulum
Sol iam recurrens deſerit?
Chriſtuſne in terris naſcitur,
Qui lucis augeat tramitem?

His igitur ſimul concurrẽtibus, placuit Chriſtianis Eccleſiaſtica monumenta ex Conſularibus Faſtis perpetua memoria commendare. Primus omnium (vt auctor eſt Beda de ratione temp. c. 45.) Dionyſius cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos, ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare. Qualis autem quãtuſue hic fuerit, Caſſiodor. illi æqualis lib. 1. inſtit. diuin. lect. pluribus docet. Porro ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redemptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratæ, nobis ſacroſanctæ ſunt redditæ. At vero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cauſa Gentilibus, ac Chriſtianis: ita & diuerſus atque adeo contrarius fuit colendi modus vtriſque. Vt enim illi multiplicatis victimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, dapium publicarum ingluuie, nefandis cruentiſq. ſpectaculis fœdabant potius diem, quàm colebant: ſic iſti contra, ſũma illum ſanctitate ac puritate tranſigere ſtudebant: atque vt illorum ſuperarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicarent, propenſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibuſdam velut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numen placare ſatagebãt. Vnde S. Ambroſ. de Kal Ian. ſer. 11. edit. Rom. Tunc (inquit) nos ſimus ſobrij atque ieiuni, quo intelligant lætitiam ſuam noſtra abſtinentia condemnari, &c. In quam etiam ſententiã hæc ait ſanctus Auguſtinus in Pſal. 98. Per iſtos dies ad hoc ieiunamus; vt quando ipſi lætantur, nos pro illis gemamus. hæc ipſe. De ieiunio præterea eius diei ab Eccleſia olim celebrari ſolito agit Ordo Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. Offic. cap. 4. Litanias etiam eadem ex cauſa ea die celebrandas, ſanctos Patres ſtatuiſſe, teſtatur ſecunda Synodus Turonenſis can. 18. Ne præterea ea die lætitiæ canticum caneretur Alleluia, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiuſmodi religioſus ritus in Eccleſia quouſque Gentilium ſuperſtitio permanſit: qua demum abolita, de ea veluti triumphans ſãcta Dei Eccleſia, ſpirituali gaudio exultãs

(ſecun-

(secundum illud propheticum Isai.c.61.)coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu,& pallium laudis pro spiritu mæroris accepit. At quoniam praui frutices, quamuis semel excisi, iterum pullulare non desinunt: vix credi potest, quantum laboris insumpserint sancti patres, vt infaustos palmites iterum exurgentes non tantum verbi falce præciderent, sed & radicitus prorsus euellerent. Hinc illæ ipsorum de Kalendis Ianuarij ad populum declamationes, vt in dicto S. Ambrosij ser. 11. itemq. S. Augustini, cuius sermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom. 10. S. Maximi Taurinensis, & S. Petri Chrysologi ser.155. qui & perbelle describit turpes illos Gentilium ritus non dum plane ea ætate extinctos, quibus quales essent dij Gentium, ipsi cultores eorum sua sponte facile demonstrarēt. E Græcis S. Ioannes Chrysostomus id ipsum præstitit homilia in kalendis habita; idemq. homilia prima de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarū spiritualibus officijs transegissent, aitque: Hesternum diem, cum esset festum satanæ, fecistis festū spiritus, &c. Nec tantum patres pro concione, sed & in sacris Concilijs, ea die fieri solitas superstitiones, sancitis sanctis legibus, vetuerunt, vt in Synodo Turonen. 2. c. 23. in Antisiodoren. c. 1 quo præsertim strenæ adhuc vsu retentæ, fuere prohibitæ; quas etiam a Tiberio Imperatore olim esse moderatas scribit Suetonius cap.34. ac demum a Maioriano Imp. vetitas esse, nouella constit. de curialib. edita monstrat. Quænam fuerint strenæ, & cur sic dictæ, declarat Festus verb. strenæ. Ex Græcorū Synodis Martinus Bracharen. collect.c.73. recitat, vetitum esse Christianis, ea Kalendarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadem 26. quest. 5. cap. non liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in ceteris abusionem tollendam curauit, eiusq. successor Zacharias malæ arboris ramos vsque in Gallias propagatos Apostolica falce succidit; vt apparet ex epistola S. Bonifacij Episcopi Moguntini scripta ad Zachariam Papam, aliaq. eiusdem Pontificis ad eumdem Bonifacium. Est canon pœnitentialis 88. de obseruantibus Kalendas Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro non tātum Ianuarij, sed & Martij Kalendas iisdem Gentilium ritibus labefactatas, Sexta Synodus can.62. restituit, purgauitque.

[b] *Luna.*] Luna in Martyrologio pro die ponitur, idq. a diuersis nationibus olim vsurpatum constat. Vnde S. Ambrosius in epist. ad Episc. per Aemiliam constitutos. Naturalis (inquit) vsus nationum exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipse. Sane quidem Varro de re rust. lib. 1. c. 37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primum & nouissimū mensis dicit. In hanc sententiam Plinius lib. 2. c. 97. hæc ait; Aestus tribus diebus consistit, septima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemq. lib. 35. c. 2. Luna vigesima sacrificari solitum Natali tradit. Athenienses itidem, de quibus Iosephus antiq. lib. 14. c. 16. ait. Miserunt ad eum decretum scriptum in hanc sententiam; Sub Iudice & Sacerdote Dionysio Asclepiadis, Pameni mensis Luna vigesima oblatum est. Agit de his sanctus Gaudentius Brisianus in tractatu in Exod. Quod vero Kalendæ, Idus, & Nonæ antea præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur; id ea ex causa Latina Ecclesia antiquitus facere consueuit, vt ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora essent tempora ad festa Paschalia celebranda, cum alioqui Gentiles leuibus ex causis intercalare consueuerint dies. Ceterum congruunt ea nomina kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, vnde etiam nomina acceperunt, vt erudite docet Plutarchus in probl. Rom. quæst. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrob. Satur. lib. 1. c. 15. Sic igitur per Kalendas, Nonas, & Idus, dies singulos recensendo, idem est Lunæ cursum trifariam distinctum significare. Quod autem antiqui patres, ac ipsa denique Ecclesia Catholica mensis Lunaris dies, Lunas potius quam dies dixerint: ea de causa id factum apparet, vt distinguerentur dies mensium Lunarium a diebus mensium Solariū, vt sicut sunt inter se diuersi, ita ne confusio nominū fieret, esset & distincta vtrinsque nomenclaratura. Cur autem in Martyrologio, antequam sanctorum martyrum natalitia recenseantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis respondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. c. 21. appellat Libellum annalem, qua vna cum die mensis Solaris, dies etiam mensis Lunaris pronunciatur: id quidem constat factum more maiorum, vt ex diebus mensium anni Lunaris cognosci possit tempus festi Paschalis, aliarumq. solemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus sunt descriptæ festiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, possit intelligi, quota Luna sint pronunciandæ ipsæ festiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obseruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obseruarentur anni Lunares: eam consuetudinem, occasione diei Paschatis cuiusque anni peruestigandi, vna cum obseruatione anni Solaris Catholica recepit Ecclesia, & transmisit ad posteros, vt in Kalendarijs simul iungerentur Lunaris annus atque Solaris. Cū igitur olim in Fastis (de quibus diximus) Christianorum, exactissima diligentia natales dies martyrum adnotari iuberentur: eos tā Lunaris quam Solaris mensis diebus consignari consueuisse, putandum est. Sic itaq. vt

vt olim descripta sunt natalitia martyrum; itamidē recitandi vsus in Ecclesia laudabiliter perseuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloysius Lilius in lib. quē scripsit de noua ratione restituendi Kalendarij Romani, quem proxime edendum putamus.

T. I. A. I. n. 18. De Nomine Iesu Tom. I. A. 55. n. I. & seq. [c] *Circumcisio.*]Duplex reperitur huius diei inscriptio. Nam & Circumcisio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuscrip. nonnumquam titulo tantùm Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idq. & can. I. de consecr. dist. 3. & homiliæ patrum eo die habitæ sua inscriptione significant. Sed cum eodem die Circumcisio Domini nostri præcipue coleretur, inde factum est, vt etiam Circumcisionis Dominicæ nomine insignitus reperiatur. In præfatione huius sacri diei, quam legimus in Sacramentario S. Gregorij Papæ, hæc habentur: Per Christum Dominum nostrum, cuius hodie Circumcisionis diem, & Natiuitatis Octauam celebrantes, &c. Sic habet vetus codex Vaticanus, secundum quod vetustatis monumentū in huius diei inscriptione primum quidē Circumcisio, deinde Octaua poni videtur: cum alioqui hi, qui egerunt de diuinis officijs, tantùm de Octauis Domini tractatus inscribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac. c. 3. Amalarius lib. 4. cap. 32. Microlog. c. 30. idq. etiam in Conc. Mogunt. cap. 36. Cetera de huius solemnitatis mysterio consule Ord. Rom.

Tom. 4. A. 395. n. 20. & seq. [d] *Almachij mart.*] De eodem hac die Bedæ, Vsuardi, & Adonis Martyrologia, Albinus Flaccus eiusdem meminit de diuin. offic. c. 4. Hic quidem non temporibus Diocletiani passus est (vt putarunt aliqui, nullius veterum testimonio ducti): sed imperante Honorio Augusto (vt refert Theodoretus) siue potius Theodosio, cuius tempore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam administrauit. Hic ille est Alipius Gentilis homo, ad quem extant scriptæ plures epistolæ Symmachi Consularis lib. 6. dictusq. reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cum Ausonio Gallo gessit Consulatum; cuius hæc inscriptio legitur Romæ in basi cuiusdam statuæ in vico, qui ducit ad Græcorum collegium, posita: Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIO V. C. FRATRI ADMIRANDAE PIETATIS FALTONIVS PROBVS ALIPIVS V. C. Hic itaque Almachius, de quo agitur, ille esse videtur, quem Theodoretus lib. 5. hist. c. 26. Telemachum vocat; sic etiam appellat eum Paulus diac. seu potius Ioannes diac. in miscel. histor. Nec quemquam moueat, si aliquantum diuersa videantur nomina, cum facile sit in his errare: nam quem Almachium dicimus, Otho lib. 4. c. 19. Dirimachium appellat; fortasse quod dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quod ille, quem ponit Theodoretus, lapidibus obrutus: hic autem a gladiatoribus necatus dicatur: cùm etiam in sacris historijs reperiatur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiserit. Verùm cùm locus, persona Præfecti, tempus, & necis causa conueniant, videtur superfluum de alijs dubitare. Quod autem idem auctor hunc, quem nominat Telemachum, dicat adscriptum ab ipso Imperatore in numerum martyrum; ita sic accipias, vt quod Catholica Ecclesia statuit, ipse sanctione munierit: sicut videmus ceteras Christianorum ferias Imperatorum legibus stabilitas: quod quidem tàm in Codice Theodosiano, quàm Iustinianeo sanctiones sub titulo de ferijs positæ indicāt. Iam reliquum esse videtur, vt dubitationi illi occurramus, quæ ex Constantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare videtur, quæ in Codice Theodosiano atque Iustiniāneo tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorum spectacula sunt vetita. Si enim ea munera iam Constantini sunt legibus antiquata; quomodo accidere potuit, quod scribit Theodoretus, sub Honorio Imp. hunc ea de causa, quod gladiatorum spectacula impedire voluerit, martyrium subijsse? Ad hæc dicimus, eam Constantini legem cum ipso auctore esse extinctam: nam sub Constantio eius filio eadem gladiatorum munera edebantur, vt apparet ex l. 2. de glad. C. Theod. qua constat, Constantium ea restrinxisse, non tamen omnino, ne fierent, prohibuisse. Quin etiam Honorij temporibus eiusmodi editiones fieri solitas, ex l. 3. eiusdē tituli satis constat. Hæc præterea testatur S. August. lib. 6. confess. c. 8. qui ea se spectacula Romæ vidisse doluit, ingemuitque. Eadem frequentissima fuisse illis temporibus, Prudentius satis docet, dum agens aduersus Symmachum, in fine operis ad Valentinianum Augustū conuersus, vehementer rogat, vt iubeat ea funesta spectacula aboleri. Symmachus etiam de exhibitione gladiatorū in Consulatu Flauiani ad ipsum scribens lib. 2. epist. 46. pluribus agit. Hæc itaque tā dira spectacula edi cum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, sanguinem sanguine abstergendum putauit; nec eum fefellit opinio: quid enim cruori martyris incōcessum, cum omnia mundentur in sanguine? Ecce etenim quod Imperator leges sanciendo non valuit perficere, Almachius effundendo sanguinem impetrauit. Vnde apposite ea de causa forte idem a Græcis Telemachus appellatur, paululū immutato nomine, quod finē pugnæ illi gladiatoriæ imposuerit, ἀπὸ τ̃ τέλους τ̃ μάχης.

[e] *Coronæ sanctorum Militum triginta.*] De ijsdem Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscr. Tom. 2. A. 303. n. 115.
Hic animaduertere libet, sanctam Dei Ecclesiam, quæ, Spiritusancto docente, veram verborum ac rerum proprietatem didicit, acerbissimas martyrum passiones, Coronas;

ac vitæ exitum, Natalē diem appellare consueuisse. Fuit nonnullorum sententia, ipsis Kalendis Ianuarij temperatum esse a cæde martyrum, eo quod Gentiles mira celebritate eam diem colerent; quodq; in quadam epistola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatium, hæc scripta habeantur: Nullus sit dies, quo non intra quingentorū martyrū numerus reperiri possit adscriptus, excepto die kalendarum Ianuarij: hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib. 7. indict. 1. epist. 29. dum ibi nullū excipit diem, quo non celebrentur natalitia martyrum; repugnant etiam quæ scribit Sueton. in Tiberio cap. 61. his verbis: Nullus a pœna hominum cessauit dies, ne religiosus quidem & sacer. animaduersum in quosdam ineunte anno nouo. hæc ibi. Idem in Claudio cap. 29. hæc verba: Syllanus abdicare se prætura ante quartum Kalend. Ianuarij, moriq; initio anni coactus. Hæc Suetonius de sæuissimis principibus; quibus certe non fuerunt mitiores, qui in Christianos, promulgatis edictis, acerbissime sæuierūt. Ceterum scimus iure antiquo Romanorum non tantùm ipsis Kalendis Ianuarij, sed etiam reliquorum mensium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorum feriis, non tantùm a cæde, sed a quacumque læsione Romanos magistratus cessasse: ipsis enim feriis vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, vt pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 15. & tamen innumeros fere martyres illis ipsis diebus passos esse, exploratissimum est. Nec tantum id Imperatorum voluntate, sed & furentium Præsidum iussu. Habes de his Philonis Iudæi testimoniū in libro, quē scripsit in Flaccum Aegypti Præsidem, vbi hæc leguntur: Mos est in neminem damnatum animaduertere, donec solemnes celebritates, natalitiaq; Augustorum festa prætereant. At ille per eos ipsos dies iniustis pœnis affligebat homines innoxios. Et paulo post: Noui (inquit) quosdam cruci affixos, instante tali festo de cruce depositos, & ad sepulturam cognatis ex more redditos: quandoquidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus: at iste non mortuos deponi de crucibus, sed viuos crucifigi iubebat, &c. Hæc Philo.

T. 2. A. 228. num. 1. f *Martinæ.*] De eadē hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res gestæ ipsius, quas retulit Surius in tomo 1. In cod. manuscrip. nostræ biblioth. legimus eam passam anno quarto Alexandri Imperatoris; necnon & milites septemdecim martyrum carnificinæ præfectos, & sanctæ Martinæ opera ad Christum conuersos, ad decimumseptimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hūc diem vestigia celebrioris memoriæ sanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij apud arcum Seueri. Meminit oratorij sanctæ Martinæ Ioannes diaconus in vita sancti Gregorij libro 4. cap. 93.

g *Sub Alexandro Imp.*] Hic nō leui quidē obiectioni occurrendum mihi videtur: Quonam pacto S. Martina, & alij martyres, quorum non est exiguus numerus, sub Alexandro Imperatore passi dicantur, cum veterum historicorum auctoritate probetur, ipsum fuisse Christianorū studiosissimum, multaq; in eos beneficia & officia contulisse: vtpote Mammeæ filium, quæ (vt scribit Eusebius hist. lib. 6. cap. 15.) erat Christianorum cupidissima: quamobrem non tantùm Christianos suo iure viuere permisit; sed (vt scribit Lampridius in Alexandro) in larario, vbi matutinis horis rem diuinam facere consueuit, inter superstitiosas deorum imagines, Christi etiam nostri Redemptoris posuit effigiem; habuitq; in animo, Christo, sicut & diis, templum erigere, sed ab idolorum sacerdotibus est impeditus, cum ex illorum responsis affirmarent, omnes futuros Christianos, si quod moliebatur effecisset, ac reliqua iam templa deserenda. Addit etiam, eumdē Imperatorem in mandis prouincijs, ac præficiendis Præsidibus, laudatissimos Christianorum mores fuisse sectatum: ac denique de eodem refert, in iudiciaria controuersia rescripsisse pro Christianis aduersus Gentiles. Quod autem dubitationem auget, est illud, quod scribit Herodianus lib. 6. eumdem Alexandrū, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, sine sanguine Imperiū gubernasse. Non leuis quidē difficultas, sed tamē quæ facile tolli possit, si ex Lampridio Herodianus declaretur, qui, ait, Imperium Alexandri sic dictum esse *ἀναίμακτον*, hoc est, incruentum, vel sine sanguine, eo quod nulli senatorum necem intulerit, quod alij fecerant ante ipsum Imperatores; cum alioqui (vt idem ait) durus, tetricus, & seuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus sit appellatus, quod plurimos iustis, vt sibi videbatur, ex causis occidi mandauerit: immo propter nimiam seueritatem, quam in milites exercuit, ab ijsdem tandem occisum fuisse tradit. Hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem quæ spectant ad Christianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor cōmemorat, sic accipias; ipsum nullum aduersus Christianos persecutionis edictum promulgasse; non tamen erga ipsos ita affectum fuisse, vt antiqua iura Romanorum, & prædecessorum edicta, quibus Christiani plecterentur, silere iusserit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos deos, eorumq; cultū in Vrbem introduci vetitum esse, nemo ignorat: id enim cum Ethnicorum complures testantur, tum etiam Tertullianus scribit in apologet. Recitat eam legem Cic. lib. 2. de legibus, quæ est huiusmodi: Separatim nemo habessit deos: neve nouos, sed ne aduc-

Vide. T. 2. A. 225. nu. 2. 3. & seq.

aduenas, nisi publice adscitos, priuatim colunto. Hæc lex xij. tab. Quin & Mecœnas (vt Dio est auctor lib. 52) non tantùm deos peregrinos non inferendos in Vrbem, verùm etiam exteros homines alienæ religionis cultores ad Romanorum deorum cultum diris etiam suplicijs adigendos, Augusto persuasit; eam potissimum rationem obtexens, vt securitati Reipublicæ consultum esset. At nec Imperatori liberum erat absque Senatusconsulto deos in Vrbem adsciscere alienos; vt de Tiberio Augusto testatur Tertullianus in apologet. His autem in suo robore manentibus iuribus, multas deinde aduersus Christianos ab Imperatoribus leges superadditas fuisse, nullus dubitat: quas quidem omnes sub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuisse, quamplurima vetera monumenta, ipsa martyrũ Acta testãtur. Alexander enim optime Reipublicæ consultum cupiens, bellicis ipse negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitio Vlpiano, illiq. cum Paulo, vt præstantissimis illius ætatis iureconsultis, rerum summam dedit, vt Lamprid. scribit in Alexandro; illisq. relicta Reipub. administratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quonam modo in Christianos affecti essent ii, quibus Reip. administrandæ cura demandata erat, ex eo constare satis potest, quod idem Paulus I.C. aduersus Christianos, suppresso religionis nomine, lib. 5. sent. tit. 21. ita respondisse legitur: Qui nouas, & vsu & ratione incognitas religiones inducunt, ex quibus animi hominum moueantur, honestiores deportentur, humiliores capite puniantur. Hæc Paulus. Sed parua hæc sunt, si cum ijs conferantur, quæ cum alios illius temporis iureconsultos, tum præsertim Domitium Vlpianum illorum omnium coryphæum, penes quem præfecturæ munus & summa rerũ erat, Christianis infensissimum, Lactantius fecisse deplorat lib. 5. c. 11. cum ait: Quinetiam sceleratissimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & constitutiones sacrilegæ, & disputationes iurisperitorum leguntur iniustæ. Domitius de officio Proconsulis libro septimo rescripta principũ nefaria collegit, vt doceret quibus pœnis affici oporteret eos, qui se cultores Dei confiterentur. Hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconsulis, a Christianis (vt putamus) Imperatoribus ex albo ceterarũ legũ expunctus: remanserunt tamen quædam fragmenta eiusdem, ex quibus possimus cetera facile iudicare, vt l. congruit. ff. de officio Præsidis: qua agitur, vt Præses cum ingreditur prouinciam, primum omnium inquirat de sacrilegis. Porro sacrilegos a Gentilibus dici consueuisse Christianos, Iustinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac ceteri, qui scripserant apologias, plane demonstrant. Ad hoc ipsum spectat illud, vt Proconsul prouinciam ingressus, templa lustret, & circumeat. l. si in aliam. ff. de off. Proc. Eiusdem etiam est illud responsum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4 ff. famil. hercis. Ex his omnibus quisque facile poterit existimare, quo statu esset Christianorum causa sub talibus Orbis iudicibus, ne habeat quid amplius miretur, cum audierit, sub Alexandro Imperatore complures martyres esse passos. Verùm ipse Domitius, penes quem summa rerum erat, suæ sæuitiæ meritas pœnas dedit, sæpissime cæsus a militibus prætorianis, vt Lampridius scribit. Egimus de his pluribus in Annal. Ecclesiast. vnde & hæc descripsimus. Illud postremo lectorem monendum putamus, vt cum in vita S. Martinæ, vel alijs legerit, Christianos causam dixisse coram Alexandro Imperatore, sciat illa non esse purissima ipsa martyrum Acta publica excepta a notarijs a actuarijs coram Præside, sed potius esse Actorum paraphrases superadditas, prout quiuis prudens facile poterit iudicare.

[h] *Martyrij palmam.*] Non tantum apud Iudæos (vt ex plerisque diuinæ Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ insignia, sed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadem prouenit consuetudo, vt victoribus palmæ darẽtur: sed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liu. lib. 10. in fine decad. 1. Quòd sit in palma victoriæ symbolum, habes ex Plutarch. lib 8. q. 4. sympofiac. narratum a Gellio lib. 7. c. 6. Certe his insignibus nobilitatos sanctos martyres vidit S. Ioannes Apoc. c. 7. vt non mireris, si in Martyrologio sæpius leges, sanctos martyres palmam accepisse martirij: est enim ea dicendi phrasis ex diuinis Scripturis comparata, atque antiquitus vsurpata.

[i] *Concordij Episcopi.*] De ipso etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, hisq. consentiunt vet. manuscrip. Eius res gestas describit Sur. to. 1. sed aliqua in eis insunt corrigẽda, ijsdemq. nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiusdẽ Concordij Actis manuscrip. Si Deus concesserit, in omnes sanctorum vitas, quæ hactenus editæ reperiuntur, scholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falsi reperiatur, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Constantij Episcopi Perusini, quam manuscrip. accepimus ab illa ecclesia. Habet & Mombrit. descriptum martyrium S. Concordij to. 1. vit. sanct. T. 2. A. 175 n. 7.

[k] *Antonini Imp.*] Persecutio sub Antonino ponitur quarta a S. Augustino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Orosio lib. 7. cap 15. a Seuero autem lib. 2. quinta numeratur, vbi quartam dicit fuisse sub Hadriano. His autem, qui decem tantum numerant persecutiones Ecclesiæ sub typico numero decem plagarum Aegypti, idem S. Augustinus minus assentire videtur eod. lib. 18. c. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem persecutio ab Antonino exci-

excitata, non quidem ab illo Antonino, qui dictus est Pius, acta est, cuius tempore fuisse pacem in Ecclesia scribit Seuer. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico, recenset Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Christianis nihil negotij per leges fecerint) sed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philosophus, ab Antonino Pio adoptatus, in Imperium illi successit, persecutionem excitatā esse, omnes prædicti auctores affirmāt. Et licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduersus Christianos leges fuisse scriptas: tamen absque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauissimam in Christianos persecutionem conflatam esse, Euseb. hist. lib. 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimumseptimum annum Imperij Antonini Veri (sic enim appellat M. Aurelium, sicut & in aliquibus inscriptionibus Verus dictus habetur, licet a L. Vero sit longe diuersus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus persecutionis procella ex temerario populi impetu per singulas vrbes excitata contra nos ingrauescere cœpit, in qua (sicut in illis martyrijs, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet assequi) infiniti prope martyres in reliquis etiam terrarum regionibus, generosa cæde pro Christo tolerata, nobilitati sunt. Hæc Eusebius de persecutione sub Antonino Philosopho. Ceterum constat, nec Antonini Pij Imperium cæde Christianorum fuisse vacuum, vt apparebit inferius suis locis.

l *Magni martyris.*] Plures eiusdē nominis reperiuntur martyres: hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, sicut & in manuscriptis hac die positus habetur, quando vel vbi sit passus, nusquam inuenimus.

Plura in Ann. T. 2. 3. & 4. obitus T. 4. A. 378. n. 1. & seq.

Depositio S. Basilij Episcopi.] Non tātum Latina omnia Martyrologia, sed & Græci de eodem hac die agunt, vt constat ex eorum Menologijs. Moritur S. Basilius (vt scribit sanctus Hieronymus de script. Eccl.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecentesimo septuagesimooctauo, quo, postea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque sibi administrandum suscepit Imperium. Gregorius Nyssenus eius germanus in epist. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, testatur S. Basilium ex humanis sublatum nouem mensibus ante illud Concilium Antiochenum, quod celebratum est post Valentis Imp. obitum. Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato: totidem annos sedi illius tribuit Gregor. Nazianz. in epitaph. Ex quibus erroris arguitur Nicephorus lib. 10. c. 25. dum ait, Basilium etiam temporibus Iuliani sedisse Episcopum. Laudes Basilij post eius obitum dixerunt præstantissimi theologorum & oratorum clarissimi S. Gregorius Nazianzenus, & ipsius Basilij germanus S. Gregorius Nyssenus. Extat Amphilochij nomine scripta vita Basilij, quæ tamen prudentiorum omnium sententia, alterius cuiuspiam potius, quàm Amphilochij æqualis Basilio esse putatur; cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire videntur. dedit eam Latinitati Vrsus S. R. E. subdiaconus, cuius præfationem, quæ desideratur in ceteris, legimus in vet. manuscripto codice nostræ bibliothecæ, quam possidemus liberalitate piæ memoriæ optimi ac eruditissimi viri Achillis Statij Lusitani. In ijsdem præterea quædam miracula eiusdem S. Basilij, Helladio auctore, scripta habentur, in Latinum versa ab Anastasio Bibliothecario temporibus Nicolai Primi Romani Pontificis, cuius ibidem habetur præfatio ad predictum Vrsum conscripta. S. Ioānes Damascen. testatur in orat. 1. de imag. vitam S. Basilij fuisse scriptam a prædicto Helladio eius discipulo & successore. Porro eiusdem Basilij res gestas tam a Græcis, quā a Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Ecclesiast. iuxta ordinem temporum per annos singulos disposuimus: ibiq. exactius quæ de S. Basilio germana, quæve spuria habeantur, expendimus. Ommittimus hic coaceruare innumera Patrum elogia de sancto Basilio, quæ vix volumine comprehendi possent.

Fusius T. 6. & 7. præcipue A. 529 n. 4. & seq. & A. 512. n. 11. & seq. obitus A. 529. 1. 2. & seq.

n *Fulgentij Episcopi.*] De eo cetera etiam Martyrologia. Habentur eius res gestæ fideliter scriptæ a quodam ex discipulis eius ad Felicianum Episcopum illius successorem. extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina & sanctitate notissimus sub Symmacho Rom. Pont. Anastasio Imperatore, & Trasamundo Rege Vuandalorū in Africa. fuit vnus ex numero illorum ducentorum viginti Episcoporū, quos idem Rex in Sardiniam relegauit, quibus B. Symmachus Papa quotidiana subsidia ministranda curauit, vt constat ex lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damasi, in Symmacho, & histor. Miscel. lib. 15. Eius ingenij monumenta recenset S. Isidorus de vir. illustr. c. 14. & alij posteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiusdē nominis Fulgentius Episcopus Vriculanus, qui celebris sanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorum, imperante Iustiniano: de eo scribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog cap. 12. Rursus alius eiusdem nominis fuit in Hispania Episcopus, qui claruit tempore Inuigij Regis Goth. de quo in thes. concion. tom. 2.

o *Eugendi abb.*] De eo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Huius Acta ab eius discipulo conscripta recitat Sur. tom. 1. & dum in eis legitur Eugendus fuisse discipulus sanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit: cum constet, prædictos floruisse sub Chilperico Rege Clotharij filio, cum imperaret Iustinus, ac post eum Tiberius. sic Greg. Turon. vit. patr. lib. 1. cap. 1.

Chilpericus regnauit circa annū Christi 580. & seqq.

p Odilo-

T.10. Ann. 998. nu. 5. T.11. Ann. 1014.n 13. & seq. An. 1022.n 16. obitus An. 1048.nu.2.

ᵖ *Odilonis abb.*] Alij de eo die sequenti; verùm hæc est ipsa dies natalis eius: nam Petrus Damian. qui eius res gestas conscripsit, hæc de eius transitu habet: Ea nocte, quæ Dominicæ Circumcisionis solemnia præcedebat, salutaris Eucharistiæ sacramenta percepit, & sic beatum Deo reddidit spiritũ, &c. Migrauit ex hac vita sub Damaso Secundo Rom. Pont. imperante Henrico Secundo, anno a Christo Domino 1048. ætatis suæ anno 87. Ita Petrus Dam. in vita ipsius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in apolog. ad Guiliel. abb. Tritenf. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. De eo inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus.

ᑫ *Euphrosynæ virg.*] De ea tam Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res gestas edidit Metaphrastes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphrosynam cum Euphrasia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphrasia enim, & non de Euphrosyna scribit Io. Damasc. ora. 3. de imag. quẽ citant.

Tempore Theodosij Arcadij filij circa annũ 420.

2 Quarto Nonas Ianuarij. Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2

CTAVA [a] sancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum [b] sanctorum martyrum, qui spreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi sacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quàm sancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ passio beati Isidori [c] Episcopi. Tomis in Ponto sanctorum trium fratrum Argêi [d], Narcissi, & Marcellini pueri [e], qui sub Licinio Principe inter tyrones comprehensus, cum nollet militare, cæsus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare mersus, martyrium consumauit: fratres vero eius gladio perempti sunt. Mediolani sancti Martiniani [f] Episcopi. Nitriæ in Aegypto beati Isidori [g] Episcopi & confessoris [h]. Ipso die S. Siridonis [i] Episcopi. In Thebaide sancti Macarij [k] Alexandrini abbatis.

IANVARII 2.

CTAVA [a] *sancti stephani.*] De ea etiam Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrandi diem octauam pluribus agunt hi, qui tractatus scripserunt de diuinis officijs: & vt omittamus diei octauæ mysterium, eam sanctissimã ac celeberrimã esse debere, diuina lex sanxit Leuit. c. 23. vnde sancta Ecclesia tempore Euangelicæ gratiæ est mutuata exemplum, vt celebriores quasdam solemnitates, etiam octauarũ additione illustraret: sanctæ etenim pieq. Dei Ecclesiã ex antiquis illis ritibus quædam accepisse testatur S. Leo Papa ser. 7. de ieiunio septimi mensis.

ᵇ *Plurimorum sanctorum martyrum.*] Sunt hi ex veteribus monumentis restituti. Quod spectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis, cremandisq. religiosis Christianorum codicibus, scribit S. August. lib. 7. de baptis. c. 2. promulgatum illud fuisse post passionem B. Cypriani annis quadraginta, & quod excurrit, Coss. (vt apparet) Constantio quartum & Galerio. Concordant his ea, quæ idem Aug. scribit lib. 3. contra Crescon. cap. 27. vbi agit de Cirtensi Synodo habita (vt ait)

T.3.A.302. n. 22.

(vt ait) anno sequenti a prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum, & Maximiano septimum Coss. Numeratur is annus promulgati edicti decimusnonus Imperij Dicletiani: quando (inquit Eusebius hist. lib. 8. c. 3.) mense Martij Diocletianus & Maximianus Impp. de diruendis cũctis Christianorum ecclesijs, sacrisq. codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Sicq. numerantur anni quadragintaduo a martyrio Cypriani vsque ad promulgatum de libris comburendis edictum. Deplorat eiusmodi sacrorum librorum conflagrationem Arnobius aduersus Gentes li. 4. Optatus Mileuit. in libris suis contra Parmenianum frequenter meminit eiusdem edicti, sicut & S. Aug. in epistolis & alijs commentarijs aduersus Donatistas conscriptis. Acta præterea publica sanctorum martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto sæpius agunt. Porro etsi Imperatorum edicta de abolitione librorum Christianorum non præcesserunt tempora Diocletiani; sane quidem responsa prudentum de ea re iam ante fuisse prolata, constat ex Vlpiani sententia lib. 4. ff. fam. hercis. Nam cum Christiani a Gentilibus magi haberentur, eorum libri eiusdem artis sunt existimati: aduersus quos extat responsũ Pauli lib. 5. sent. tit. 23. Sed quis miretur, hæc illos statuisse de libris Christianorum, cũ & Ciceronis libros illos de nat. deorum, ac quos scripsit de diuinat. eo quod ex illis idolorum superstitio impugnari videretur, abolendos esse ex Senatusconsulto, nonnullorum fuisse consiliũ, scribat Arnobius lib. 3. aduersus Gentes? Hæc persecutio sub Diocletiano & Maximiano censetur decima ab Augustino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Orosio lib. 7. c. 27. a Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Christianos prædictas leges a Dioclet. & Maxim. AA. quibusdã præludijs persecutionis complures cæsi sunt Chistiani milites, vt scribit Euseb. in chron. anno 14. Diocletiani Imp. & hist. lib. 8. cap. 4.

[c] *Isidori Episc. r.*]De eodem hac die Beda, Vsuardus, & vet. manuscrip. Cuius autẽ fuerit ciuitatis Episcopus, nullus prodit: qui etsi Antiochiæ ponatur, nequaquam tamen videtur fuisse Antiochenus Episcopus: Eusebius enim, qui tam in chronico, quam etiam in historia recenset omnes Antiochenos Episcopos; nullum eius nominis ponit, sicut nec Nicephorus Episcopus Constantinop. in serie, quam texit Antiochenorum Antistitum.

T.3.A.316. n.47. [d] *Argei, Narcissi.*] Agunt de ijsdem hic Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscrip. omnesq. sub Licinio Imperatore hos passos esse confirmãt: de quo hæc Seuer. sacr. hist. lib. 2. Tunc Licinius, quia aduersus Constantinum de Imperio certauit, milites suos litare præceperat, abnuentes a militia reijciebat: sed inter persecutiones non computatur; adeo res leuioris negotij fuit, quam vt ad ecclesiarũ vulnera perueniret. Hæc Seuerus; qui etiam noluit persecutionem appellare, quia toto Orbe terrarum contra Christianos non erat indicta, sed in Oriente tantum, vbi idẽ Licinius imperabat. Eusebius, qui illis temporibus vixit, in vit. Constantini lib. 1. c. 44. plures a Licinio editas leges aduersus Christianos testatur. S. Basilius etiam in oratione habita in quadraginta martyres sub eodem Licinio passos, scribit, ipsum per præconium & edictum omnibus denunciasse, nequis Christum profiteretur: in professores autem fidei Christianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuisse proposita. Porro quamplurimos martyres sub Licinio martyrio coronatos, tam Latinorum Martyrologia, quàm Græcorum Menologia attestantur. Huius autem excitandæ persecutionis in Christianos causam Gregor. Nyssen. orat. secunda de sanctis quadraginta martyribus scribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, simulacrorum insano cultui dedito, persuadere conatur; non aliter eum de barbaris victoria potiturum esse, nisi prius mactaret eos, qui Christum adorarent. Hæc Greg. Nyssenus.

[e] *Macellini pueri.*] De eodem prædicti. Quod autem hic inter tyrones recensendus, puer dicatur; sic accipe puerum, vt saltem esset annorum decẽ & septem: ea enim ætate tyrones adscribebantur militiæ, vt auctor est Gellius lib. 10. cap. 18. Quod item hic dicitur peremptus ob eam causam, quod nollet militare; id non odio militiæ (vt de C. Vettieno Valer. Max. scribit lib. 6. c. 3. deseuerit) qui sibi manus digitos amputauit, ne militaret; sed quod (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius suos milites litare præcepisset. Est de his l. 1. de filijs militarium, C. Theod. lata sub eiusdem Licinij Consulatu aduersus eos, qui cum dispendio corporis, resectis digitis, militiæ necessitatem conantur euadere. Id ipsum l. 4. 5. & 10. De tyron. item C. Theod. Quanto autem cum periculo impietatis Christiani militarent in castris Gentilium, pluribus docet Tertullianus lib. de corona milit. T.3.A.316. n.47.

[f] *Martiniani Episcopi, aliàs Materniani.*]De eo tabulæ Mediolanensis ecclesiæ, quas R. D. Petrus Galesinus Protonotarius Apostolicus, doctus in primis ac disertus, nobilissimi ingenij hac ætate scriptor, quiq. in hoc argumenti genere magna cum laude versatus est, luculentissime illustrauit. De Materniano, seu Martiniano Episcopo Mediolanensi extat epigramma Ennodij Episcopi Ticinensis. Est eius exordium: Mens niuei, &c. Claruit temporibus Papæ Zosimi. cir. A.417.

[g] *Isidori Episcopi.*] Ex manuscrip. ita ponitur: quem putamus esse illũ sanctitate clarum, cuius meminit S. Hieron. in epitaph. T.4.A.386. n.46.

Paulæ

Paulæ ad Eustoch. epist. 27. his verbis: Occurrente sibi sancto & venerabili Episcopo Isidoro confessore, & turbis innumerabilibus monachorum, &c. Scias tamen longe alium hic esse ab illo Isidoro Aegypti monacho, qui magna aliquando fama iisdem temporibus viait, sed factus Origenistarum propugnator & ductor, pristinam laudem obscurauit. Scribit de eo S. Hieronymus epist. 61. ad Pammachium, & ad Ctesiphontem aduersus Pelagianos.

[h] *Et confessoris.*] Cum S. Hieronymus hunc Confessorem appellet; ne quid lateat, sciendum est, diuersa admodum significatione a præsentis temporis vsu hanc vocem a maioribus vsurpatam. Illi enim neminem eo nomine appellabant, nisi eum qui Christi fidem interpellatus, coram fidei hostibus confessus esset. Si vero aliquod genus tormentorum esset expertus, nec tamen martyrio occubuisset; tunc & Martyr vocatus, idemq. aliquando etiam dictus reperitur Confessor, quod scilicet non dum martyrium consummasset. Licet si vim harum vocum expendas, eædem sint, nihilominus tam apud Tertullianum, quam etiam Cyprianum, & alios plerosque antiquorum, eo sensu, quo diximus, eas voces accipi consueuisse, perspectum satis, exploratumq. habetur. Consule, si hæc exactius scire cupis, in primis Cypriani epistol. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in schol. epist. 9. vir quidem etsi facie mihi incognitus, eruditione tamē satis perspectus. Iuxta eiusdem Cypriani sententiam, qui non interpellatus se martyrio ingerebat, hic dicebatur Professor. Si adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, sua suosque relinquens, exilio spontaneo procul a patria vitam ageret, hic apellabatur Extorris: cuius non erat despicienda conditio; nam & numero martyrum recensendus erat, si ea de causa mortem oppetijsset. Hæc omnia more maiorum, atque vetusto loquendi genere. Obtinuit postmodum vsus, vt omnes qui sancta & laudabili vita vixissent, sanctoq. demum ac probato fine in Domino quieuissent, Confessores appellarentur.

[i] *Siridonis Episcopi*] De quo etiā hac die vet. manuscr. Sed cuius fuerit ciuitatis Episcopus, hactenus obscurū remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter sanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

[k] *Macarij Alex. abb.*] De eodem hac die Beda, Ado, & manuscrip. Constat, duos fuisse Macarios sanctitate celebres, Aegyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus est, eo quod (vt scribit Palladius) in ecclesia Alexandrina functus esset presbyterio: alter autem simpliciter Aegyptius est appellatus. Agunt de his pluribus veteres historici, Socrat. lib. 4. hist. c. 18. Sozom. lib. 6. c. 29. Rufin. lib. 2. c. 4. Hieron. epist. 37. Cassian. collat. 5. c. 12. & collat. 24. cap. 13. in vit. patr. par. 1. Pallad. Galata c. 8. Suidas, & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conspicui, sed de duobus tantum agitur in Martyrologio. Vixit enim eodem sæculo Macarius ceteris iunior, ad quem Rufinus translationem Periarchon Origenis inscripsit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiusdem Rufini discipulus fuit; de quo, tacito nomine, hæc S. Hieron. epi. 16. Tunc discipulus ὄλβιος & vere nominis sui, in talē magistrum non impegisset, &c. Hæc idcirco Hieronymus, quoniam in Origenismum ipsum lapsum deplorat. At ne quis aliqua forte suspicione saltem leui pulsetur, hunc de quo scribit S. Hieron. fuisse alterum ex duobus illis, quos colimus; satis rei veritas perspicua redditur, dum constat, Macarium Aegyptium magistrum fuisse Euagrij, vt scribit Socrat. lib. 4. c. 18. & Gennad. de vir. illust. c. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit discipulū Rufinū, vt S. Hieron. scribit ad Ctesiphontem; Rufinus autem (vt vidimus) Macarium iuniorem Origenistam erudiuit. Si itaque Macarius Aegyptius fuit magister Euagrij, cuius Rufinus fuit discipulus: quomodo Macarius Rufini discipulus vnus idemq. erit cum Macario Aegyptio? Nec est etiam quod quis existimet, S. Hieronymum de Macario altero, Alexandrino uidelicet, esse locutum: quem etsi aliquanto iuniorē Aegyptio scribat Palladius cap. 8. tamen illius temporibus claruisse, prædicti auctores testantur, Socrat. lib. 4. cap. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. c. 4. sicq. Macario Rufini discipulo seniorem fuisse apparet. Ad hæc addimus: Illū Macarium, quem Hieronymus insimulat hæresis Origenis, fuisse aliquando Romæ sidem insinuare videtur; at Alexandrinum, de quo est quæstio, nunquam Romam venire voluisse, Palladius ipse testatur. Claruit ijsdem temporibus alius virtutibus insignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus est cognomento Homicida; de ipso scribit Sozom. lib. 6. cap. 29. & Pallad. ad Laus. cap. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monasticā vitam amplexus est, de quo idem Pallad. cap. 36. in fine. Romani huius res gestæ habentur in vit. patrum, auctore Theophilo quodam, sed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus, Dei Ecclesia recenset inter sanctos; de quibus & Græci agunt vna eademq. die, decimoquarto kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter scriptores Ecclesiasticos, Macarius ille senior dictus Aegyptius, de quo agit Gennad. de vir. illustr. cap. 10. & ille iunior Rufini discipulus, de quo idem Gennad. cap. 28.

T. 4. A. 372 nu. 85.
T. 3. A. 389. nu. 5.
T. 5. A. 397. num. 29.

Tertio

3 Tertio Nonas Ianuarij. Luna. C xxviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

t u A B C D E f F G H M N P

21 22 23 24 25 26 27 28 28 29 30 1 2 3

CTAVA[a] ſancti Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ via Appia natalis[b] ſancti Antêri[c] Papæ, qui ſub Iulio Maximino[d] paſſus eſt, & in cœmeterio[e] Calliſti ſepultus. Eodem die ſancti Petri[f], qui apud ciuitatem Aulônam crucis ſupplicio eſt interemptus. In Helleſponto ſanctorum martyrum Cyrini[g], Primi, & Theogênis. Cæſarêæ in Cappadocia ſancti Gordij[h] centurionis, de cuius laudibus extat præclara Baſilij Magni oratio in eius die feſto habita. In Cilicia ſanctorum martyrum Zoſimi[i], Athanaſij commētarienſis, Item ſanctorū Theopēpti, & Theônæ, qui in perſecutione Diocletiani illuſtre martyriū obierunt. Patauij ſancti Daniêlis[k] martyris. Viēnæ in Gallijs ſancti Florētij[l] Epiſcopi, qui tēpore Gallieni Imperatoris in exiliū relegatus, illic martyrium conſumauit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Genouêfæ[m] virginis, quæ a beato Germano Antiſiodorenſi Epiſcopo Chriſto dicata, admirandis virtutibus, & miraculis claruit.

IANVARII 3.

CTAVA[a] *ſancti Ioannis.*] Meminit eiuſdem Octauæ Amalar. de eccleſ. offi. lib. 4. cap. 37. in fin. Agit de eadem Ado in Martyrologio.

[b] *Natalis ſancti, &c.*] Vetus loquēdi vſus, vt dies migrationis ex hac vita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exacte rationem reddit Origenes lib. 3. comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. cap. de ſexta feria pag. 60. Et Nicolaus Papa in epiſtola ad conſulta Bulgarorum c. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migrauit: quomodo enim vſitato more dicitur naſci, quādo quis ex vtero materno procedens in hanc lucem exit; ſic quoque iure natus appellari poteſt, qui liber ab huius ſæculi tenebris, ad lucem pertingit viuentium. Pro qua ergo re apte conſuetudinem tenet Eccleſia, vt ſolemnes beatorum martyrum vel confeſſorum Chriſti dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerunt viuorum, nuncupētur Natales: ſed & eorum ſolemnia, non funebria, tamquam morientium, ſed (vtpote in vera vita naſcentium) Natalitia vocitētur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiā dici reperitur, quo quis ordinatur Epiſcopus, vt apparet ex S. Ambroſio lib. 8. epiſt. 60. ad Felicem edit. Rom. ex S. Paulin. epiſt. 16. ad Delphinum, & ex Hilarij Papæ epiſt. ad Aſcanium. T. 1. a. 58. nu. 94.

[c] *Anteri Papæ.*] Succeſſit hic Pontiano, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific. qui fertur nomine Damaſi; & indicibus Vaticanis, quos exſcripſimus. Id ipsū teſtatur Optatus Mileuit. li. 2. contra Parmenian. Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum, Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 22. Niceph. Epiſc. in chron. & alij, qui omnes poſt Pontianum ponūt Anterum. In Actis quibuſdā S. Vrſulæ poſt Pontianum Cyriacus quidam Rom. Pontifex perperam fingitur. Conſule ea quæ habentur adnotata inferius die 21. Octobris, vbi de Actis illis pluribus egimus. Tom. 3. An. 338. nu. 2.

[d] *Sub Iulio Maximino.*] Quod ſpectat ad perſecutionem Maximini, ſub quo Anterus paſſus dicitur, ſextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. & Oroſ. hiſt.

lib. 7.

lib. 7. c. 19. Seuer. autem hanc inter persecutiones non numerat; quam tamen fuisse pergrauem, constat. De ea ita Euseb. lib. 6. c. 21. Maximinus propter grauem inuidiam, qua contra Alexandri familiam, in qua complures fideles, & Christiani versabantur, flagrabat, acerbam persecutionis tempestatem concitauit; iussitq. solos ecclesiarum præsides, tamquam auctores doctrinæ Euangelicæ, neci dari. hæc Euseb. Porro qualis quantave fuerit hæc persecutio, ex eo saltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipso testatum reliquit, cum ait: Tam crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Busiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Gygem vdcarent: Senatus eum adeo timuit, vt vota tecti, plis publice priuatimq. mulieres cum suis liberis facerent, ne ille vmquam vrbem Romam videret: audiebat enim alios in cruce sublatos, alios animalibus nuper occisis inclusos, alios feris obiectos, alios fustibus cæsos, &c. Quæ quidem cum in suos milites exercuisset, quanto his maiora in Christianos, aduersus quos immenso flagrabat odio, sæuus barbarus sit molitus, quisque poterit existimare.

De Cœmeterijs plura T. 2. — [e] *In Cœmeterio Callisti.*] Vox notissima, Cœmeterium, qua Christiani illum locum dicere consueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora sepelienda inferuntur; inde deducto vocabulo, quod sicut diuina Scriptura obitum iustorum, somnum dicere solita est; eadem significatione locum illum, vbi sepelirentur, Cœmeterium, hoc est, dormitorium, a κοιμάω, quod est dormio, voluit appellari: quæ etiam loca, modo Concilia sanctorum, de qua voce agemus inferius, modo etiam, a natura loci denominatione deducta, Arenaria, Cryptæ, Catacumbæ, seu Catatumbæ in veteribus Martyrologijs appellata inueniuntur. Apud Afros eadem loca Areæ dictæ reperiuntur. vnde Tertullianus ad Scapulam, ex verbis persecutorum: Non sint Areæ: hoc est, loca sepulturarum Christianorum destruantur, ne ad ea ulterius conuenirent, &c. In ea enim loca cum precum causa conuenire consueuissent frequenti cœtu Christiani, magis magisq. Gentilium furor sæuire atque grassari solitus erat; vt scribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vsurpata reperitur eadem vox a Pontio diacono in Actis martyrij S. Cypriani, vbi in fine dicit, illum fuisse sepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ complura Cœmeteria, quorum tantum quadraginta tria ex tabulis Vaticanis descripsi, de quibus vberius agit Onuphrius. Desiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. ecclesiast. Erant autem Cœmeteria omnia, vel Areæ extra ciuitatem posita: vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra mœnia mortuum sepelire. Sed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium vsum, tum etiam per pientissimam Leonis Imp. nouellã constitut. 53. quæ incipit, Mea quidem sententia, &c. sunt antiquata, ac prorsus abrogata. Ex Cœmeterio Callisti, de quo agimus, effossum corpus sancti Anteri Papæ translatum est intra Vrbem in ecclesiam S. Siluestri in Campo Martio, vbi in lapidea tabula eiusmodi vetus inscriptio legitur: Hæc est notitia Natalitiorum Sanctorum hic requiescentium: Mense Ianuario, die tertia NATALIS SANCTI ANTERI PAPAE, &c.

[f] *Petri.*] De eo etiam Beda, Vsuard. & vet. manuscrip. Extant eius passionis Acta, & quidem germana, ab Anastasio S. R. E. Bibliothecario Latinitate donata: retulit ea Surius in tomo 1. — Passus sub Martiniano cir. A. 285.

[g] *Cyrini, Primi, & Theogenis.*] Beda de Theogene tantum hic agit, cuius Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. sanct. Petrus in cat. lib. 2. cap. 41. breui compendio perstringit Theogenis martyrium, qui passus est sub Licinio Imp. vt prædicta Acta testatur. Vsuard. de ijsdem tribus omnibus hic agit. — T. 3. A. 316. n. 47.

[h] *Gordij.*] Extat de ipso præclarum encomium S. Basilij. agunt de eodẽ hac die Græci. Passus reperitur sub Licinio Imp. vt legimus in peruetusto Menologio, quod asseruatur in bibliotheca Ill. ac Reuerendiss. Guilielmi Sirleti Card. ampliss. illudq. ab ipso Latinitate donatũ, propriaq. manu maiori ex parte conscriptum, velut ingentem thesaurum eius liberalitate possideo, & (vt Hieronymi verbis vtar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & seruo gaudio, vt Crœsi opes habere me credam. Meminisse itaque lector debet, cum in his scriptis allegatur Menologium, me de eo semper intelligere. — T. 2. A. 304. num. 62. & seq.

[i] *Zosimi & soc.*] Græci itidem de ijsdem hac die agunt, vt constat ex Menologio, vbi de Zosimo & Athanasio seorsũ ab alijs agitur, passiq. ponuntur sub Domitiano: Theopemptus autem & Theonas sub Diocletiano. — Cir. A. 93. T. 2. A. 305. num. 15.

[k] *Danielis.*] Hæc est dies inuentionis eius corporis, vt accepimus ex tabulis ecclesiæ Patauinæ. De eadẽ inuentione agit Petrus in catal. lib. 2. cap. 40. & Scardin Annal. Patan. — Inuentio A. 1064 transl. 1595. Ferrarius.

[l] *Florentij Episcopi.*] De ipso hac item die, Beda, & Ado Treuer. necnon vet. manuscrip. Ado Viennen. in chron. anno 241. hæc de eo: Florentius quoque, Episcopus Viennensis vita & doctrina emicuit; mansit ad Gallieni & Volusiani Imperium, exiliatusq. martyrium compleuit. hæc Ado. An autem sub Gallieno aliqua fuerit excitata persecutio, dicemus inferius 13. Ianuarij. — T. 2. A. 261. num. 53.

[m] *Genouefæ.*] De eadem agunt hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes, scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confess. c. 91. & de gestis Francorum lib. 4. c. 1. Extant præclara — T. 5. A. 429. num. 11.

clara eius vitæ Acta, quæ recitat Sur. tom. 1. plura etiã de ipsa reperies in vita S. Germani Episc. Antisiodorẽsis, quam scripsit Constantius. Sigebert. item in Chron. ann. 457. Claruit temporibus Valẽtiniani Tertij Imp. ac peruenit vsque ad Clodoueum Regẽ Franc.

4 Pridie Nonas Ianuarij. Luna. D xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

CTAVA [a] sanctorum Innocentium. In Creta natalis sancti Titi [b], qui ab Apostolo Paulo Cretensium Episcopus ordinatus, post prædicationis officium fidelissime consummatum, beatum finem adeptus, sepultus est in ecclesia, vbi à B. Apostolo dignus minister fuerat constitutus. Romæ sanctorum martyrum Prisci [c] presbyteri, & Priscilliani clerici, ac Benedictæ religiosæ feminæ: qui tẽpore impijssimi Iuliani gladio martyrium compleuerũt. Item beatæ Dafrõsæ [d] vxoris sancti Flauiãni martyris, quæ post interfectionem viri sui primùm exilio relegata, deinde sub præfato Principe capite plexa est. Bononiæ sanctorum Hermẽtis [e], Aggæi, & Caij martyrum, qui sub Maximiano Imperatore passi sunt. Adrumẽti in Africa commemoratio sancti Mauili [f] martyris, qui in persecutione Seuẽri Imperatoris à Scapũla sæuissimo Præside damnatus ad bestias, martyrij coronam accepit. Item in Africa præclarissimorum martyrum Aquilini [g], Gemini, Eugenij, Marciãni, Quincti, Theodõti, & Tryphõnis. Apud Lingõnas sancti Gregorij [h] Episcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia sancti Rigoberti [i] Episcopi & confessoris.

IANVARII 4.

CTAVA [a] *sanctorum Innocentium.*] Scribit Possidius in indiculo, sanctum Augustinũ duos sermones habuisse in die Octauarũ Infantium. de eadẽ Octaua Amalarius de Eccles. offic. lib. 4. cap. 37. Microlog. c. 16. Adõ item hac die in Martyrologio.

Plura T. 1. ad A. 44. & infra A. 51. [b] *Titi.*] Agunt de eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 25. Augusti. De Tito frequenter Paulus Apost. meminit, ad quẽ & scripsit epistolam. Sanctus Ignatius etiam in epistola ad Philadelph. Euseb. hist. lib. 3. c. 4. Hiero. Ioan. Chrysost. & Theodoret. in cõmentarijs in epist. ad Titũ, Sophronius apud Hier. de scrip. Eccles. Isidorus, siue alius sit auctor, de vita & morte sanct. c. 88. Doroth. in synopsi, & alij de eodem agunt. habet Menologium, eum natum annos nonagintaquatuor in pace quieuisse.

[c] *Prisci & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuar. Ado, ac ceteri. Horũ res gestæ narrãtur in Actis sanctæ Bibianæ: quæ tamen aliqua censura indigent, & in ijs præsertim, quæ de Iuliano Apostata narrantur, eum Romæ vixisse, deq; martyribus habuisse quæstionẽ: quod enim per Vrbis Præfectum in martyres gestũ est, id ipsi Iuliano tribuitur, quem numquam Romam aduentasse, certum est; idq; omnes, qui antiquas callent historias, atque ea sciunt, quæ Ammianus Marcel. cõscripsit, facilè intelligunt. Idem lib. 26. scribit, Vrba- T. 4. A. 362. nu. 273.

nam præfecturam à Iuliano creditam fuisse Aproniano: quem cum idē auctor ethnicus dicat aduersus magos sæuissimas quæstiones exercuisse, Christianos per magos, more Gētilium, intelligere, haud obscurum est illis, qui apologias, quas Patres aduersus Gētiles pro Christianis scripserunt, aliquando legerunt. At quomodo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eosdē honorificentissimè habuit, eosq; longè positos accersiuit? vt testantur Eunapius Sardianus de vit. philos. in Maximo, Ammian. Marcel. lib. 22. & Socr. lib. 3. cap. 1. extant & de his eiusdem Iuliani litteræ. Porro reperiuntur etiam horum martyrum Acta seorsum ab Actis S. Bibianæ in vet. manuscrip. nostræ bibliothecæ.

T.4.an.362 nu.273. [d] *Dafrosa*] De qua etiam ijdem qui supra agunt hac die. Eius res gestæ leguntur in ijsdem Actis S. Bibianæ eius filiç. Errare admodum constat Petrum in catal. lib. 2. cap. 43. dum citans Adonem (apud quem nihil tale reperi) dicit, hanc Dafrosam vxorem fuisse Fabiani Papæ, deceptus nimirū nomine Fabiani Expræfecti, parentis sanctarum virginum Bibianæ atque Demetriæ, qui vixit tēporibus Constantij & Iuliani Impp. cùm tamen Fabianum Papam constet martyrio coronatum esse sub Decio Imperatore.

T.2.an.303 nu.122. [e] *Hermetis & soc.*] Vsuardus etiam de his hac die, adstipulaturq; vet. manuscr. Hos autem sub Maximiano Imperatore passos esse, testantur etiam tabulæ Bononiensis ecclesiæ.

T.2.an.303 nu.7. [f] *Mauli.*] Præclaro elogio hunc martyrē Tertullianus exornat, scribens ad Scapulam Præsidem; cui etiam exprobrat cladem diuinitus immissam in Africā in martyris vltionem. Scapulam autem Præsidem, cuius cum hic, tùm apud Tertullianū mentio habetur; illum reor Tertyllum Scapulā, ad quē extat rescriptum Commodi Imp. l. diuus Marcus. ff. de offic. præs. nā paulò post Cōmodū Seuerus imperat, sub quo Scapula in Africa exercuit sanctorum carnificinā, inter quos Maulus, de quo agitur, martyrio coronatus est.

[g] *Aquilini & soc.*] De his etiam Beda hac die, qui fatetur horum Acta suis temporibus extare; quæ postmodum excidisse videntur. Agūt de ijsdem Vsuardus, Ado, & alij. Passos hos esse in persecutione Vuādalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adone, quē citat. Persecutio fuit cir. an. 484.

[h] *Gregorij Episcopi.*] De eodem vet. manuscrip. Huius res gestas scripsit Gregorius Turonen. in vita sanct. patrum cap. 7. qui de eodem agit de gest. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruisse temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interfuisse reperitur Gregor. Lingon. Episcopus tribus Galliarum Concilijs, Epaunensi, Aruernensi, necnon etiam tertio Aurelianensi, sed huic per legatos tantùm. In tabulis Episcoporum Lingonien. quas descripsit Democh. decimussextus hic eius sedis numeratur Episcopus. Mombrit. etiam de ipso agit tom. 1. vit. sanctorum. T.6. A.509 nu.13.

[i] *Rigoberti Episcopi.*] Extant eius præclara Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit ijs temporibus, cùm Pipinus & Carolus Martellus regnum Francorū administrarent pro Childerico Rege; peruenitq; vsque ad tempora Hadriani Papæ; qui, ipso defuncto, reiecto Milone, in locū eius subrogauit Turpinum, vt eius Acta testantur. De ipso item Sigeb. in chron. anno 725. Ponitur hic in tabulis Democh. 28. eius sedis Episcopus. T.9. A.717. nu.9. & an. 741. nu.12.

xxvj. E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

IGILIA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ sancti Telesphori [b] Papæ, qui sub Antonino [c] Pio post multos labores pro Christi confessione illustre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] sanctorum Martyrum, qui in Thebaide sub persecutione Diocletiani diuerso tormentorum genere cæsi sunt. Bergomi sancti Domnônis martyris. Antiochiæ sancti Simeonis [e] monachi, qui in [f] columna stans multos annos vixit, vnde & Stylitæ cognomen accepit: cuius vita & conuersatio extitit admirabilis. In Anglia sancti Eduardi [g] Regis, virtute castitatis,

ſtitatis, & gratia miraculorum inſignis. Alexandriæ ſanctæ Syncleticæ [h], cuius res præclare geſtas ſanctus Athanaſius litterarum monumentis commendauit. Romæ ſanctæ Aemiliãnæ [i] virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ, quæ vocante Tharſilla ſorore, quæ ad Deum præceſſerat, hac ipſa die migrauit ad Dominum. Eodem die ſanctæ Apollinâris [k] virginis.

IANVARII 5.

tom. 1. an. 31. nu. 68. & ſeqq. De vigilijs plura. to. 1. to. 5. & to. 6.

IGILIA. [a] *Epiphaniæ*.] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de geſt. Franc. lib 10. c. 31. in Perpetuo Epiſc. Microlog. & alij qui agunt de diuinis offic. Celebrabatur etiam in eccleſia Africana vigilia Epiphaniæ, in qua ſanctus Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Felicem cæcum Dei virtute illuminauit, vt ſcribit Vict. de perſec. Vuandal. libro 2. Egimus ſatis de vigilijs Eccleſiæ in Annalibus Eccleſ. Hic autem illud vnum nequaquam diſsimulandum videtur, nonnullos affirmare, ſanctum Ambroſium perſuaſione ſanctæ Monicæ, vſum vigiliarum ea de cauſa ab Eccleſia proſcripſiſſe, quod Chriſtianorũ plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo tranſigerent: quod firmant auctoritate ſermonis, qui S. Auguſtini nomine ſcriptus reperitur ad fratres de eremo; eſt ordine vigeſimusquintus. Hoc autem quid magis a veritate alienum poteſt excogitari, cum eo tẽpore, quo ſancta Monica fuit Mediolani, occaſione perſecutionis Arianorũ, ibidem vigiliæ vigilantius, ſanctius, purius, ac propenſiori ſtudio, quam vnquam antea, fuerint celebratæ? Nam præter longiores excubias, frequentiorem cœtum, conciones ad populum, S. Ambroſius addidit vigilijs ſacros hymnos. Præſto illis erat vna cum ceteris ſancta Monica, & in eis (vt S. Auguſtinus ſcribit lib. 9. confeſſ. c. 7.) primas partes tenebat. Quàm ſolerti ſtudio Mediolanenſis eccleſia ſacras vigilias ageret, accedat auctoritas ipſius S. Ambroſij, qui in ſermone in Pſal. 109. edit. Rom. de feſto Pẽtecoſtes, commendans exactam vigiliarũ obſeruationem, ait: Ieiunauimus Sabbato, vigilias celebrauimus, orationibus pernoctanter inſtitimus, &c. In eccleſia verò Africana tantùm abeſt (quod præſefert ſermo ille) vt ea occaſione demptæ fuerint nocturnæ ſacræ vigiliæ, vt eædem maius tunc temporis acceperint incrementum, & in exactiorem purioremq; religionis cultũ fuerint reſtitutæ. Nam vſus citharæ, qui ea occaſione irrepſerat, quod ſcriptũ eſſet in Pſal. 70. Pſallam tibi in cithara ſanctus Iſrael, Auguſtini opera fuit ablatus, vt ipſe ſcribit concione 1. ſuper Pſalmum 32. Erant igitur in vſu vigiliæ nocturnæ, illæq; puræ, & Chriſtiana obſeruatione digniſsimæ, vt idem teſtatur in concione ad catechumenos contra Iudæos to. 6. Ad quas etiam frequentandas ſuos conſueuit hortari, vt apparet ex ſerm. 251. de temp. Inſuper addimus, tantùm abeſſe, vt occaſione chorearum, vel aliorum abuſuum, ſacræ vigiliæ fuerint abolitæ, vt in omnibus contrarium prorſus acciderit; nimirum vt ex ſacro religioſoq; vſu vigiliarum ſublati fuerint perditiſsimi illius temporis mores, qui antea irrepſiſſent. Eſt de his locus egregius S. Auguſtini in ſermone habito in die natali ſancti Cypriani, eſt ordine 115. de diuerſis, vbi hæc leguntur cap. 5. to. 10. pag. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos iſtũ locum inuaſerat petulantia ſaltatorũ. Iſtum tam ſanctum locum, vbi iacet ſancti martyris corpus (ſicut meminerunt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam ſanctum inuaſerat peſtilentia & petulantia ſaltatorũ. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cantantibus ſaltabatur. Quando voluit Dominus per ſanctum fratrem noſtrum Epiſcopum veſtrum, ex quo hic cœperunt ſanctæ vigiliæ celebrari, illa peſtis aliquantulum reluctata, poſtea ceſsit diligentiæ, erubuit ſapientiæ, &c. Ex his omnibus luce clarius cognoſces, cuius fidei ſit ſermo ille, qui nomine Auguſtini ad fratres de eremo circumfertur, quem cum alijs ſchola Louanienſis in hac recẽtiori editione reiecit in angulum. Non itaque Ambroſius, non Auguſtinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his tẽporibus vigilias nocturnas Eccleſiaſticas abrogauit, vel minuit: ſed impuriſsimus hæreſiarcha Vigilantius vigilias, ſui nominis hoſtis, impugnauit, ſicq; minuere conatus eſt, vt nonniſi ſemel in anno, in Paſchali ſolemnitate vigilias peragendas eſſe iactaret. Hieronymus aduerſus Vigilant.

[b] *Thelesphori Papæ*.] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac vet. manuſcrip. In Romanis Pontificibus ea tantùm quæ ſpectant ad ſucceſsionẽ, hic annotare viſum eſt: in Annal. Eccleſiaſticis cetera vberius explicabimus. Quod itaque attinet ad ſucceſsionẽ Teleſphori, agit in primis Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæreſ. 37. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. Optatus lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. ad Gener. Niceph. Epiſc. in chron. & alij cõplures recentiores. tom. 2. anno 154. nu. 1. & ſeqq.

a *Sub Antonino Pio.*] Hoc loco fortasse erit qui dubitet, quomodo sub Antonino Pio Telesphorus vel alij passi dicantur, cum sub eo pacem fuisse in Ecclesia, testetur Tertull. in apologet. Seuerus lib. 2. Oros. lib. 7. cap. 14 & alij. Constat etiam Antoninum pro Christianis edictum amplissimum proposuisse, vt scribit Euseb. in chron. & hist. lib. 4 cap. 12. quod apud Iustinum martyrem leges in appendice apologiæ. Respondemus, martyrium Telesphori vel aliorum contigisse ante scriptam à Iustino apologiam, & promulgatum pro Christianis edictum, prout idem testatur Eusebius hist. lib. 4. c. 11. & 12. Porro ex eadem Iustini apologia satis apparet, ante illud tempus, cùm idem imperaret Antoninus, non esse temperatum omninò à cæde Christianorũ; non quidem Imperatoris mandato, sed ex sententia Præsidum, & furore Gentilium, conclamantibus illis contra fideles: ad quorum coërcendum furorem Iustinus (vt apparet) nobilissimam illam elaborauit apologiam Christiano philosopho dignam. Suppetũt & aliæ rationes, cur tempore pacis Ecclesiæ, vel sub iustissimis Principibus multi reperiantur martyres passi; sed ea quæ supra diximus de temporibus Alexandri Imperatoris, & quæ paulò inferius dicturi sumus de Traiano, satis ad hanc rem explicandam esse poterunt.

Tom. 2. anno 302. nu. 86. & seq.

d *Plurimorum sanctorum martyrum.*] Horũ singulorum certamina Eusebius digessit in libro quem scripsit de Martyribus, qui non extat. Omnium verò simul agonem summatim complexus est hist. lib. 8. cap. 9. Cùm autem innumera ferè Aegyptiorum martyrum multitudo passa habeatur tàm ex monumentis Græcorum, quàm Latinorum scriptorũ: de ea gente illud ad memoriam reuocaui, quod scribit Cicero lib. 5. Tuscul. his verbis: Aegyptiorum morem quis ignorat? quorum imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis carnificinam prius subierint, quam ibim, aut aspidem, aut felem, aut crocodilum violent; quorum si imprudenter quippiam fecerint, nullam pœnam recusent. Hæc Cicero. Porro si olim Aegyptij tanti vitrum; quãti illos margaritum (vt habet parœmia) fecisse putandum est, corroborante eos præsertim diuina gratia?

to. 5. A. 420 nu. 28. obitus tom. 6. an. 460. nu. 18. & seq.

e *Simeonis.*] De eodem hac etiam die ceteri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt apparet ex Menologio. Huius adhuc viuentis quasdam res gestas conscripsit Theodoretus Episcopus Cyri libro sanctorum Patrũ Deum amantium c. 26. Euagrius etiam nonnulla lib. 1. hist. cap. 13. & 14. Niceph. lib. 14. c. 51. qui etiam testatur, Metaphrastem vberius eius Acta fuisse prosecutum, sed non extant. De eo præterea ceteri Græcorũ, vt Suidas, Cedrenus, Michaël Glycas; plura de eo in vita Danielis Stylitæ, & in Actis sancti Theodosij Cœnobiarchæ: ex Latinis Gregorius Turon. de gloria confess. c. 26. & alij recentiores. In vit. Patrũ par. 1. c. 48. eiusdem Simeonis, incerto auctore, vita scripta reperitur. Huius egregia sanctitas, admirandumq; vitæ genus quod excoluit, non tantùm in Syria vbi agebat, sed toto innotuit Orbi: Romæ etenim, vt præsens, adeo notus fuit, vt opifices in omnium officinarum vestibulis, alij in porticibus (vt scribit Theodoretus) imaginem eius affigerent; hinc vnusquisque (vt ait) sibi auxilium ac tutelam parantes. In Gallijs etiã notissima extitit eius fama, prædicante eius admirabilem sanctitatem sancta Genouefa, quæ licèt longè absens, eum tamen velut præsentem diuinitus nouerat, vt constat ex eiusdem sanctæ Genouefæ Actis. Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholici, vt Theodosius Iunior, cuius adhuc legitur epistola ad illũ scripta, inserta in Actis Cõcilij Ephesini to. 5. c. 15. edit. Pelt. Scripsisse etiam ad ipsum reperitur Leo Magnus Imp. vt scribit Euang. hist. lib. 2 c. 9. De tempore quo vixit, ex Theodoreto eius primordia colligi possunt, dum ait columnam iam incoluisse temporibus Meletij Episcopi Antiocheni, qui sub Valente Imp. vixit, desijtq; ab humanis eo anno, quo celebrata est magna Synodus Constantinopolitana, Syagrio & Euchario Conss. qui numeratur annus à Christo, iuxta veriores chronographos, trecentesimus octogesimus primus. Superuixit autem Simeon (vt ait Cedrenus) vsque ad quartũ annũ Leonis Magni Imp. quod etiam colligitur ex Actis Danielis Stylitæ: est annus is à Christo 460. qua ratione iã centenario maior obdormisse dignoscitur. De trãslatione reliquiarũ eius facta Constantinopolim, & ecclesia in eius honorem erecta ab eodem Leone Imperatore, habetur mentio in Actis eiusdem Danielis Stylitæ. Non omittendũ illud videtur, quosdam eodem nomine deceptos ex duobus vnum conflasse Simeonem. Nam duos fuisse Simeones, seniorem, ac iuniorem, exploratum habetur. Præter seniorẽ, de quo agimus, fuit etiam alius eiusdẽ nominis & exercitationis, idemq; dictus Stylita; quem à prædicto esse diuersum, tempora, loca, maiorumq; testimonia declarant. Quonam tẽpore vixerit Simeon senior, iam vidimus. Iunior autem (vt auctor est Euagrius lib. 6. cap. 22. qui eum nouit, & vsus est familiarissime) claruit temporibus Iustini Imperatoris vsque ad Mauritium. Extant eiusdem Simeonis litteræ ad Iustinum August. recitatæ postmodum in actione quinta Nicænæ secundæ Synodi, vt eius testantur Acta; vbi & cognominatus est hic, Simeon Stylita admirãdi montis, iisdemq; notis nuncupatur à Ioanne Damasceno in orat. 3. de imag. circa finem. Sic enim est dictus, quod (vt idem scribit Euagrius lib. 6. cap. 22.) vixit in columna seorsum in summo mõtis vertice posita. Vixerunt prædicti ambo in Syria.

tom 5. an. 432. nu 48. & seqq.

ria: Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia quadraginta fere milliaribus ab Aegis ciuitate: huius meminit Sophronij Pratum spirit. cap. 57. hic percussus fulmine interijt: ex quo quidē genere mortis diuersum hunc esse a prædictis duobus Simeonibus, nulla est dubitatio. De prædictis duobus Græci agūt in Menologio; de seniori (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

[f] *In columna.*] Super vnā columnam cellulam ex tabulis struere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam basilicam domū suam venderet, excepit sibi ius vnius columnæ, super quam tectum proijceret compactum ex tabulis, vnde ipse & posteri eius munus gladiatorium spectare possent, quod tum edebatur in foro. hæc Ascon. Ab eodē Mænio dicta est Mæniana structura, cuius postea fuit frequentior vsus; cuius meminit Festus in verb. Mæniana.

to. 11. ann. 1043. nu. 3. ann. 1060. nu. 8. canonizatio to. 12. an. 1161. an. 3. [g] *Eduardi Regis.*] Cuius egregia tacta cōscripsit Alredus abbas, quæ retulit Sur in tom. 1. Hunc Alexander Papa Tertius adscripsit sanctorum numero; cuius rei gestæ extant monumēta in appendice ad vitam eius. Habentur etiam in bibliotheca Vaticana literæ Innocētij Quarti Rom. Pont. de celebratione diei festi S. Eduardi Regis, in Regist. ann. 2. nu. 235. pag. 527. Obijt idem sanctus anno Domini millesimo sexagesimosexto.

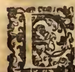
Circa ann. 310. [h] *Syncletica.*] Græci etiam de eadē hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Callist. lib. 8. cap. 4. sanctum Athanasium scripsisse vitam Syncleticæ: eadem, inquit, ratione, qua scripserat vitam Antonij: vt sicut in hoc viri, ita in illa haberēt mulieres, quod imitari assidue possent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim nō sine graui totius orbis Christiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumēto, quod Ecclesia est consecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conscripta. Eiusdem nominis virginem Sedulius presbyter in epistola ad Macedoniū, quæ est præfatio Paschalis operis, summis laudibus celebrat, necnon eius sororem Perpetuā coniugij vinculo adstrictā. Extant senioris Syncleticæ grauissimæ sentētiæ recitatæ atque descriptæ in Vit. patrum. Vixit Syncletica iunior ijsdē cū Sedulio tēporibus, senior autem temporibus Constantini Imp.

[i] *Aemiliana.*] Agit de sancta Aemiliana S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert, post multa præclare gesta, hac die quieuisse in pace. Fuit alia sācta Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit longe ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio secundo Romano sub Symmacho Papa. tom. 7 ann. 581. nu. 4. & seq.

[k] *Apollinaris virg.*] Eius res gestas edidit Metaphrastes; de quibus lectorē monitū velim, inesse ibi errorē, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui post Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuisse genitā Anthemio Cōsulari viro religiosissimo, qui sub Arcadio Imperatore gessit Consulatum, ad quē extat Ioannis Chrysostomi epistola 147. de quo & Theodoretus meminit lib. sanct. patr. c. 8. Habitus est autē hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodosio impubere administrauit Imperiū. Circa ann. 408.

6 Octauo Idus Ianuarij. Luna. F xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

EPIPHANIA [a] Domini. In territorio Rhemensi passio sanctæ Macræ [b] virginis, quæ in persecutione Diocletiani, iubente Rictiouaro Præside, cùm in ignem esset præcipitata, & permansisset illæsa, dehinc mamillis abscisis, & squalore carceris afflicta, super testas etiam acutissimas ac prunas volutâta, orans migrauit ab Dominum. In Africa commemoratio plurimorum sanctorum [c] Martyrum, qui in persecutione Seuēri ad palum [d] ligati, ignē consumpti sunt. Rhedōnis in Gallia sancti [e] Melanij Episcopi & confessoris, qui post innumerabilium signa virtutum, iugiter cælo intentus, gloriosus migrauit à sæculo. [f] Florentiæ sancti Andreæ Corsini Florentini Carmelitæ Episcopi

Fesulâni, quem miraculis clarum Vrbanus Octauus in Sanctorum numerum retulit. [f] Geris in Aegypto sancti Nilammônis reclusi, qui dum ad Episcopatum traheretur inuitus, in oratione spiritum Deo reddidit.

IANVARII 6.

to. 1. ann. 1. nu. 19. & seq.

PIPHANIA [a] *Domini.*] Græci etiam hac die eamdẽ celebrãt solemnitatem, quam aliqui & Theophaniam dicunt; licèt Greg. Nazianzenus Theophaniam appellet diem, quo Dominus Iesus Christus est natus: hanc autem diem, qua non tantùm aduentus Magorum, sed etiam inter alia mysteria, Baptismatis Christi solemnitas agitur, vocat festum sanctorum luminum, eo quod baptismus etiam illustratio diceretur, vt apparet ex eiusdem oratione In sancta lumina; quo etiam nomine appellat eam Cyrillus monachus in Actis quæ de sancto Euthymio exacte conscripsit. Apud Aegyptios autẽ vna eademq; die Natalis Christi atque baptismus agi consueuit, vt constat ex homilia Ioannis Chrysostomi in Lucam c. 2. in Nat. Domini, to. 2. & Ioanne Cassiano collat. 10. de oratione cap. 1. Epiphanius in panar. hæresi 51. pauló diuersus ab Aegyptijs, dicit, hac die, vel (vt habent alij codices) quinta huius, natum esse Dominum, baptizatum autem ante sextum Idus Nouemb. hac autem die, qua & Aegyptij Natalem Domini celebrant, primum illud a Domino miraculum esse factum, cum aquã mutauit in vinum. At S. Hieronymus in commentario super Ezechielem cap. 1. hac ipsa die baptizatum tantùm fuisse Dominum, non autem natum, affirmat. Consultius itaque Occidẽtalis Ecclesia vna eademq; die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorum, Christi baptismum, & primum illud insigne miraculum recolit. His diuinis mysterijs S. Augustinus serm. 32. de temp. qui est quartus Epiphaniæ, addit & quartum, nimirum excellens illud signum, quando quinque panibus quinque hominum millia Christus pauit in deserto. Paulinus in Natali 9. sancti Felicis nonnisi prædicta tria mysteria ea die habita recẽset, sicut & S. Maximus Taurinẽsis. Celeberrimam fuisse semper Christianis eiusmodi solemnitatem, declarat Cæsarum præsentia, adeo vt ne impij quidẽ Principes ab ea celebritate abessent. Siquidẽ Iulianus Apostata, qui pallio Christianæ simulatæ religionis latentem impietatem studebat contegere, cùm esset in Gallijs, voluit ea die cum ceteris Christianis sacris interesse mysterijs, vt scribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipsum præstitit Valens Imperator Arianus, vt de eo scribit S. Greg. Nazian. oratione in laudẽ Basilij. Visus enim fuisset a Christiana fide prorsus extorris, qui tantis solemnibus non adesset. Theodosius Imp. sic huius diei celebritatem coli iussit, vt septem diebus qui præcedunt, ac totidem qui subsequuntur, iudicialem strepitum conticescere iusserit, vt l. 2. Cod. de ferijs.

De tempore Baptismi Christi, to. 1. in Appar. nu. 105. & seq. & an. 31. nu. 13. & seq.

to. 1. an. 31. nu. 29.

to. 1. an. 1. n. 19. & seq.

[b] *Macra.*] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq; manuscripta. Petrus item in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic est, eã passã sub Diocletiano Imperatore: nam Rictionarũ Præsidem, qui eam sub titulo Christianitatis damnauit, sub eodem Imperatore exercuisse præfectutã, declarant Acta sanctorum Crispini & Crispiniani, & aliorum Gallicanorum martyrum. Quod autem ad nomen Præsidis spectat, Rictiouarum in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones distinctum inuenimus in hunc modum, Rictius Varus; quæ lectio mihi magis arridet.

tom 2. ann. 303. num. 131.

[c] *Plurimorũ martyrum.*] Restituti sunt hi ex veteribus monumẽtis, quibus perbelle adstipulatur Tertullianus in apologetico, vbi hæc circa finẽ habet, cũ in Gentiles inuehitur: Licèt nũc Sarmẽticios & Semaxios appelletis: quia ad stipitem dimidij axis reuincti exurimur; Is est habitus victoriæ nostræ, hæc palmata vestis; tali curru triũphamus, &c. Cõsule de his scholion Pamelij ibi appositũ 619.

tom. 2. ann. 203. nu. 17. & 18. to. 2. an. 201. nu. 32.

[d] *Ad palum ligati.*] Ad palũ ligabantur rei aliquando ad comburendũ, vt hic habes; aliquando verò ad torquendum, vt legitur apud Suetoniũ in Claudio c. 34. De vtroque plura suppetunt exempla in Actis martyrũ. Illi etiã qui securi plectendi essent, ligabantur ad palum, vt Valer. lib. 5. c. 8. dũ ait: Virgis cæsos, & ad palũ religatos securi percuti iussit. eadem supra lib. 3. c. 8. Rursus etiam palus adigebatur per mediũ hominem vsque ad summum oris, ac sic misere mori cogebatur. de quo supplicio Seneca lib. 2. epist. 14. ait: Cogita adactũ per medium hominẽ, qui per os emergebat, stipitẽ; &c. De quo genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vuandalic. & alij.

[e] *Melanij Episc.*] De eo etiã Vsuardus. Hic reperitur interfuisse Concilio primo Aurelianensi, tẽporibus Clodouei celebrato, vt eius Acta testantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confess. c. 35. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 49. Fuit & eiusdem nominis Melanius alter Viromandẽsis Episcopus, qui eadẽ vixit ætate, eidemq; Concilio præsens fuit. Alius insuper Melanius Episcopus Rothomagensis, de quo scribit Gregorius Turonensis de gestis Franc. lib. 7. cap. 19.

tom. 6. ann. 507. nu. 27.

[f] Geris

tom.5.ann. 403.nu.36. [f] *Geris in Aegypto S. Nilammonis*.] Geris ciuitas est in Aegypto, distans à Pelusio fere quinquaginta stadijs: cui præficiendus cùm esset a Theophilo Alexandrino Nilammon, antequā res ageretur (vt optauit & precibus imperauit) in eadem cellula, qua clausus tenebatur, diem obijt; vbi in eius memoriam templum est erectum, annuaq; statuta commemoratio, vt scribit Sozomenus hist. lib. 8. cap. 19. & Niceph. lib. 13. cap. 17.

7. Septimo Idus Ianuarij. Luna. G xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

RELATIO [a] pueri IESV de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani [b] Antiochenæ ecclesiæ presbyteri & martyris, qui satis clarus doctrina & eloquentia, passus est Nicomediæ ob Christi confessionem in persecutione Galerij Maximiani, sepultusq; est Helenopoli in Bithynia: cuius laudes sanctus Ioannes Chrysostomus celebrauit. Antiochiæ sancti Cleri [c] diaconi, qui pro confessionis gloria septies tortus, ac diu in carcere maceratus, ad vltimum decollatus, martyrium consummauit. In ciuitate Heraclea sanctorum martyrum Felicis [d] & Ianuarij. Eodem die sancti Iuliani [e] martyris. In Dania sancti Canuti [f] Regis & martyris. Papiæ sancti Crispini [g] Episcopi & confessoris. In Dacia sancti Nicetæ [h] Episcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij prædicatione mites reddidit ac mansuetas. In Aegypto beati Theodori [i] monachi, qui tempore Constantini Magni floruit sanctitate, cuius meminit sanctus Athanasius in vita sancti Antonij. Barcinonæ sancti Raymundi de Peniafort Ordinis Prædicatorum sanctitate & doctrina celebris.

I A N V A R I I 7.

to.1.ann.1. num.42. & seq. & an.8. num.13. & ann.9. per totum. RELATIO [a] *pueri Iesu de Aegypto*.] Agit de eadem Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij, quibus omnibus adstipulantur vet. manuscr. Id vero contigisse post septimum Christi annum, pluribus demonstrauimus in Annalibus Ecclesiasticis.

Plura to.3. præsertim an.309. nu. 12. & ann. 311. nu.3. & seq. & an.318. nu. 75. & seq. & an. 326. nu.57. [b] *Luciani*.] De eod. Latini omnes hac die, Græci autem agunt decimaquinta Octobris. Hunc sub Maximino passum, Eusebius tunc viuens, ac gesta martyrum scribens, testatur lib. 9. c. 5. Id ipsum Hieron. de scrip. Eccles. in Luciano. Tam Metaphrastes, quam Suidas eum sub Maximiano martyrio occubuisse dicunt: quod & in Annalibus comprobauimus. Præclarissima hic sui ingenij reliquit monumenta, quæ a maioribus Lucianea sunt appellata, cuius etiam nomine dicta est diuinæ Scripturæ versio ab ipso elaborata, quam Græci Communem, seu Vulgatam dixere, eaq; (vt sæpius testatur S. Hieronymus ad Chromatium epist. 107. & ad Suniam 131.) Orientales omnes qui interiacent a Constantinopoli Antiochiam vsque, sunt vsi. Nouissime demum, ea vrgente persecutione grauissima, cùm apologiam pro Christiana religione scripsisset, nobili corona martyrij est insignitus. Non sic tamen felix in discipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ eum sectata, præclarum pro fide certamen subijt; ceteri in apostasiam primum eo tempore persecutionis sunt prolapsi; postmodum reddita pace Ecclesiæ, se

Ario

Ario coniunxere, vt scribit Niceph. lib. 8. c. 31. Porro ijdem, quo illustriori gloriarentur auctore, non erubuerunt & sanctissimum martyrem, quasi auctorem hæresis in crimen adducere, seseq; ab eodem Collucianistas appellare: eo etenim nomine Arius suos dicebat, ad quos scribebat epistolas. Extat adhuc exemplum litterarum Arij ad Collucianistas apud Epiphan. in panar. hæres. 69. & Theodoret. lib. 1. c. 5. Id aliquando, primis illis rerum exordijs, Catholici veterum tati, in eumdem Lucianum declamarunt, vt fecisse videtur sanctus Alexander Episcopus Alexandrinus, scribens ad æque sanctum Alexandrum Constantinopolitanũ Antistitem, cuius epistola recitatur a Theodoreto lib. 1. hist. cap. 4. Transijt idem nomen ad posteros; nam & Marius Victorinus lib. 1. aduersus
tom. 3. an. 318. nu. 75. & seq. Arianos, eosdem Lucianistas appellat. Ne quid autem de tanto martyre leuis suspicionis in alicuius animũ irrepat, ex ipsis etiam Arianorum actis, quàm pura sinceraq; esset Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Constantij Imp. tempore conuenientes, vt abolerent nomen illud Consubstantialitatis, fidei professionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hist. lib. 3. c. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua communis Filij cum Patre substantia, potentia, gloria, imago, & alia demum omnia insunt, quæ Catholicæ Ecclesiæ filij profitentur: nisi tantum quod Consubstantialitatis verbum illic non reperitur expressum; cuius occasione & a Niceno symbolo illud adimere conabantur: sed nulla quidem in eo esse poterat culpa, eam vocem omittendo, quam scimus ad eludendos omnes Arianorum cauillos (vt pulchre docet S. Athanasius in decretis contra Arian. col. 381.) a sacrosancta Nicæna Synodo primum fuisse sapienter appositam. Quod itaque religiose vereq; ante Nicænum Concilium Lucianus profiteri potuit, eo ipso in damnationem eiusdem vocis abusi sunt Ariani, sicut & ipsam Scripturam etiam in prauũ sensum sæpius torquere non erubuerunt. Satis vel illud fit ad S. Luciani defensionem testimoniũ Athanasij, qui dum in Synopsi, quam ad Constantem Augustum scripsit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum sanctum magnum religiosumq; martyrem. Sed non prætereat (quod mente exciderat) nobile illud de martyre Luciano, quod est apud Origenem elogium, quo ait: Quod autem secundum ipsam historiam testis lacerati atque pernecati fuerint sancti martyres, manifestum est atque irrefutabile. Nam post vniuersa tormenta recludentes eos in carceres, & testas multas in eis sternẽtes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernecabant. Ita consummatus est beatus atque gloriosus Lucianus, lucidus vita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantiæ consummatione. Ob hoc enim Lucianus cognominatus est tamquam lucidus, aut proprio lumine sibi fulgens, aut alijs lucens. Hic namque beatus duodecim diebus supra testas multas extensus, tertiadecima die est consummatus; alijq. innumeri sancti martyres eodẽ modo mortẽ transeuntes consummati sunt. Hucusque auctor, non tamen Origenes, vt præfert titulus: nam longe ante Luciani tempora ille obijt, nempe sub Gallo & Volusiano: Lucianus autẽ (vt vidimus) vltima persecutione sub Maximiano est coronatus martyrio. Nec est quod de alio Luciano ea scripta esse dici possint: nam eiusmodi genere mortis, quod auctor recenset, Lucianum, de quo agimus, esse sublatũ, eius Acta a Metaphraste descripta declarant. Eius venerandum corpus post martyrium, delphinorum obsequio, Drepanum in Bithyniam delatum, egregia basilica ab Helena Constantini matre fuit ornatum, qui & locum illum Imperialibus munificentijs auctum, Helenopolim appellauit, vt scribit Socrat. lib. 1. c. 13. & Niceph. hist. lib 8. cap. 31. Quod hic habetur, S. Ioannem Chrysostomum præclara oratione laudasse Lucianum: scias eam vt rem pretiosissimam asseruari in bibliotheca eruditissimi Card. Sirleti, prout ipse mecum, vt de pretioso margarito, gloriatus est. Agit & de Luciano Suidas in historicis, & alij.

[c] *Cleri diaconi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, manuscr. ac ceteri, Petrus item in catalog. lib. 2. cap. 54.

[d] *Felicis & Ianuarij.*] Agit de his itẽ hac die Vsuardus, consentiuntq; ver. manuscr.

[e] *Iuliani.*] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in manuscrip. idem reperitur: quando autem, vel vbi passus sit, latet.

[f] *Canuti Regis.*] De eo plura Saxo Grammat. hist. Dan. lib. 13. Ioannes Magnus hist. Goth. lib. 18. cap. 11. 12. & 13. Floruit temporibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa Canonizatio to. 12. an. Domini 1080. Fuit alius eiusdem nomi- ann. 1164. nis Danorum Dux, qui & ipse innocentissi- nu. 50. circa me necatus est, & inter sanctos relatus; de ca fin. A. quo idem Saxo Grammat. & Ioannes Magnus lib. 18. cap. 14. & lib. 19. cap. 7.

[g] *Crispini Episcopi.*] Claruit hic tempori- tom. 6. ann. bus S. Leonis Papæ, interfuitq; Mediolanensi 451. nu. 15. Concilio tunc cõgregato, vt constat ex syno- obitus, an. dica eiusdem ad S. Leonem scripta. Successit 466. nu. 15. huic S. Epiphanius sanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinensis Episcopus de eo in vita S. Epiphanij Episcopi, & in carmine quod scripsit, hæc habet de S. Crispino:

Salue sancte parens, saluete o sæpe recepti
Crispini cineres, ad cuius vota redundat,
Quicquid in hoc Christi miramur dogmate
dignum, &c.

Eiusdem nominis fuit Episcopus Patauinus, qui vixit temporibus Constantij, cuius meminit Athanasius in apolog. ad Constantium col. 316. d.

to.3. A.328 nu.18.to.5. an.396.nu. 14. & an. 397.nu.14. & seq. [h] *Nicetæ Episcopi.*] Hic licèt Dacorũ esset Episcopus, optimè tamen notus fuit Romanis, quem S. Paulinus in 10. epist. ad Seuer. doctissimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca sancta consueuit: de cuius reditu idem Paulinus carmen sapphicum perelegans scripsit, quo eius præclara gesta cecinit, & inter alia de Besis populis ad Christum conuersis meminit. Gens præ ceteris fera: nam (vt Strabo testatur) ob consuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio vocabulo sunt appellati Latrones: de quorũ ad Christũ conuersione hæc ibi Paulinus:

Nam simul terris, animisq; duri,
Et sua Bessi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te gregantur
Pacis in aulam.

De his etiã S. Hieronymus epist. 3. ad Heliodorum: Bessorum (inquit) feritas, & pellitorum turba populorum, qui mortuorum quondã inferijs homines immolabant, stridorem suum in dulce Christi fregerunt melos. Hæc Hieron. De Besis monachis præterea habetur mentio in vita S. Theodosij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rursus in Natali nono S. Felicis agit.

[i] *Theodori.*] Duo reperiuntur fuisse Theodori; quorum alter, de quo hic agitur in Martyrologio, discipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanasius in vita eiusdem Antonij meminit: alter verò etiam sanctitate celebris fuit, cuius gesta narrantur in vita S. Pachomij, cuius discipulus extitit, de quo etiã mentio habetur in lib. vit. patrum part. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in libro de oratione. Infra quinto Kal. Ianuarij eius dies natalis agitur. Circa ann. 300. to.4. A.404 nu.130.

8 Sexto Idus Ianuarij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

BELLOVACI in Gallijs sanctorum martyrum Luciani [a] presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi à persecutoribus gladio perempti sunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionysio in Galliam venerat, post nimiam cædem cùm Christi nomen viua voce confiteri non timuisset, priorum sententiam & ipse excepit. Item S. Eugeniani [b] martyris. In Libya sanctorum martyrum Theophili [c] diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac testulis peracutis compuncti, demũ in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Asia S. Apollinaris [d] Episcopi, qui sub Marco Antonino Vero sanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis S. Seuerini [e] Episcopi, fratris beati Victorini martyris: qui post multarum virtutum perpetrationem, plenus sanctitate quieuit. Papiæ S. Maximi [f] Episcopi & confessoris. Metis S. Patientis [g] Episcopi. Eodem die apud Noricos sancti Seuerini [h] abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus est Apostolus. Eius corpus ad Lucullanum [i] prope Neapolim diuinitus delatum, inde postea ad monasterium S. Seuerini translatum est.

to.1.an.95. nu.7. & an. 98. nu.11.

LVCIANI & soc. [a] De his etiam hac die Beda, Vsuard. Ado, quibus & manuscrip. assentiuntur. Meminit Luciani Petrus Cluniacensis lib.1. epist.2. Vincent. in spec. Antonin. prima par. tit.6. cap.26. §.3. Petrus in catal. lib.2. cap.55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacensi in Actis sancti Quinctini, quæ extant apud Sur. tom.5. die 31. Octob. In Actis sanctorum Crispini & Crispiniani, habetur mentio de Luciano vna cum Quintino: sed cum ad tempora Diocletiani referatur, alius esse videtur ab hoc, de quo hic agitur, quem Petri Apost. discipulum esse tradunt.

[b] *Eugeniani.*] Vsuardus item de ipso agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui hexametro carmine Martyrologium scripsit ante sexcentos annos.

[c] *Theophili & Helladij.*] Græci etiam de ijsdem agunt hac die, vt ex Menolog. ipsorum constat, vbi etiam crudele ipsorum martyrium enarratur.

tom.2.ann. 172. nu.7. an.173.n.9. & seqq. & an.191.n.3. [d] *Apollinaris Episc.*] Huius celebris memoria est apud Eusebium lib.4. c.6. & lib.5. c.15. & 18. de eodē S. Hieronymus de scrip. Eccl. & in epist.84. ad Magnum. Recitantur ab Eusebio aliqua scriptionū eius fragmenta; in quibus ex eo præ ceteris animi ipsius candor effulget, dum nihil proprio ingenio se in rebus sacris velle scribere, vel debuire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, a quo Apollinariani seu Apollinaristæ sunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodosij senioris.

[e] *Seuerini Episcopi.*] De quo etiā hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri omnes. Seuerini ac Victorini germanorū res gestas pluribus scribit Ado sub Non. Septemb. vbi & nos fusius agimus, deq; veritate historiæ disserimus. Consule ea quæ etiam notamus in circa ann. 500. Seuerino Septempedano infra ad sextum Idus Iunij.

circa ann. 505. [f] *Maximi Episcopi.*] De quo etiam tabulæ Papiensis ecclesiæ, quas inde missas accepimus. Feruntur eius Acta fuisse scripta à Paulo diacono. Successit hic S. Epiphanio eiusdem ciuitatis Episcopo: interfuit quarto & sexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduersus Laurentium, vt eorumdem Acta testantur. Est dictio Ennodij Ticinensis in laudē eiusdem Maximi, cuius est exordium: Prodit religiosæ votorū conscientiæ, &c.

[g] *Patientis Episcopi.*] Agitur item de eo in vet. manuscrip. In tabulis Metensium Episcoporum, quas descripsit Demochares, recensetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antistes. Fuit eiusdem nominis alius Lugdunensis Episcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris. — Victor eius successor fuit in cōcil. Agripp. an.359. De. moch. De alio to. 6. an 475. num.29. & seqq.

[h] *Seuerini abb.*] Hic ipse est dies natalis ipsius, vt eius testatur Acta, quæ sincerissime scripta sunt ab Eugipio abbate ad Paschasiū, vt auctor est Isidorus de vir. illustr. c.13. describit eadem Surius tom.1. habemus in nostra bibliotheca eadem Acta manuscrip. vna cum epistola Paschasij diaconi ad Eugipium, cum accepisset ab eo vitam eiusdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiæ, circa annum Domini 481. Corpus autem ipsius translatum fuisse in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius ecclesia in Lucullano posita, sacrisq; ipsius reliquijs, frequens mentio habetur in epistolis S. Gregorij Papæ, vt lib.7. epist.85. ad Fortunatum, lib.8. epist.18. ad Anthemium. Idē Pontifex dedicaturus Romæ ecclesiam eiusdem sancti nomine dictā, inde sibi reliquias mitti postulauit, scribens ad Petrum diaconum epist.19. lib.2. — Plura to.6. ab an.454. & infra. & tom.7. ann. 590. nu.43.

[i] *Ad Lucullanum prope Neapolim.*] Sic dicta villa à Lucio Lucullo. Apposite hic dictum, Prope Neapolim: nam duo Luculli vixere eodem tempore, M. Lucullus, & L. Lucullus: ab illo in Tusculano, ab isto prope Neapolim extructę sunt sumptuosissimæ villæ. De vtrisque meminit Varro lib.3. de re rustica, cum de vtriusque piscinis agit, additq; ea ex causa à L. Lucullo montem esse perforatum; signans quidem famosissimam cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib.7. epist.58. describens, sic incipit: Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obscurius, &c. Si hæc cupis, consule eum. De obitu vtriusque Luculli meminit idem Seneca libro de consolatione ad Polybium cap.33.

Quinta

9. Quinto Idus Ianuarij. Luna. B xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ANTIOCHIAE ſub Diocletiano & Maximiano natalis ſanctorum Iuliani [a] martyris, & Baſiliſſæ virginis vxoris eius; quæ cum viro ſuo virginitate ſeruata, in pace vitam finiuit: Iulianus verò (poſtquam multitudo ſacerdotum, & miniſtrorum Eccleſiæ Chriſti, quæ propter immanitatem perſecutionis ad eos confugerat, igne cremata eſt) Marciani Præſidis iuſſu plurimis tormentis cruciatus, capitalem ſententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anaſtaſius, quem ipſe Iulianus à morte ſuſcitatum, gratiæ Chriſti participem fecerat; & Celſus puer, vna cum matre ſua Marcionilla, ac ſeptem fratres, alijq; plurimi paſsi ſunt. In Mauritania Cæſarienſi ſanctæ Marcianæ [b] virginis, quæ beſtijs tradita, martyrium conſummauit. Smyrnæ ſanctorum martyrum Vitalis [c], Reuocati, & Fortunati. In Africa ſanctorum martyrum Epicteti [d], Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum ſeptem. Sebaſtæ in Armenia S. Petri [e] Epiſcopi, fratris S. Baſilij magni. Anconæ S. Marcellini Epiſcopi [f], qui vrbem illam (vt S. Gregorius ſcribit) diuina virtute ab incendio liberauit.

IANVARII 9.

T.3.an.309 nu.36.

IVLIANI *& Baſiliſſæ* [a].] De his hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac demum ceteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. to.7. Mombrit. tom.2. & Sur. to.1. Habemus eadem in vet. manuſcr. Extat in Breuiario Toletano S. Iſidori ſacer hymnus, quo horum Acta egregie deſcribuntur. Baſiliſſa autem licèt martyriũ non obierit, tamen quia multa grauiaq; paſſa eſt, & dux martyrum extitit, cenſita etiam inter martyres reperitur, præſertim à Venantio Fortunato in carmine quod ſcripſit de gaudijs & ſpe vitæ æternæ. Horum omnium meminit ſanctus Eulogius Corduben. lib.1. Memor. ſanct. ducens eoſdem ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiam celeberrima eccleſia nomine Iuliani, de qua Procop. lib.2. de bello Perſic. Adiunctum erat eidem monaſterium, cuius presbyter fuit impius Neſtorius.

[b] *Marcianæ.*] Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius Acta Mombritius to.2. Vincentius in ſpecul. lib.13 cap.36.37. Petrus in catal. lib. 2. cap. 58. Hæc etenim ob fractum ſimulacrum Dianæ tertiò lenonibus data eſt proſtituenda; ſed diuino fulta præſidio ſemper intacta permanſit. Reſpondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: Proxime ad lenonem damnando Chriſtianam potius quàm ad leonem, confeſsi eſtis, labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quiequã tamen profuit. Exquiſitior quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ, &c. T.2.an.302 nu.125.

Agi-

Agitur de eádem die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius translatæ putantur.

[e] *Vitalis, Reuocati, & Fort.*] De his præterea Vsuardus, & Vuandelbertus agunt, assentiunturq; vet. manuscr. ac recentiores omnes.

Ibi. a.253. [d] *Epicteti, Iucundi, & soc.*] Ita vet. manuscr. ex quibus restituti sunt. Fuit Epictetus Episcopus Assuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epist. 64. edit. Pam. Passus est cum socijs sub Decio Imp. Quanta autẽ præditus esset animi mansuetudine, satis docet in ea epistola testimonium Cypriani.

Tom.3.an- [e] *Petri Episcopi.*] Græci de eodem. Eius res gestas nonnullas scribit Gregorius Nyssenus eius germanus in epist. ad Leontium de S. Macrina, legitur apud Lipom tom. 2. De eodẽ Theodoret. hist. lib. 4. c. 38. Niceph. lib. 11. c. 19. Migrauit ex hac vita temporibus Valentis Imp. De anniuersaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epist. ad Flauianum Episcopum. no 316. nu. 45. tom. 4. an. 381. nu. 66. & ann. 388. nu. 50.

[f] *Marcellini Episc.*] De ipso agit S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 6. Legimus eius Acta atque miracula post obitum facta in manuscr. quæ accepimus ab ecclesia Anconitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib. 2. cap. 59. Non multò ante tẽpora s. Gregorij. oal. lonius in notis manuscrip.

xxj. C Quarto Idus Ianuarij. Luna. 10.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN Cypro beati Nicanoris [a] diaconi de septem primis; qui gratia fidei & virtute admirandus, gloriosissime coronatus est. Romæ sancti Agathonis [b] Papę [c], qui sanctitate & doctrina conspicuus quieuit in pace. Mediolani sancti Ioannis [d] Boni Episcopi & confessoris. In Thebaide natalis beati Pauli [e] primi eremitę, qui à sextodecimo ętatis suę anno vsque ad centesimumdecimumtertium solus in eremo permansit: cuius animam inter Apostolorum & Prophetarum choros ad cœlum ferri ab Angelis S. Antonius vidit. Eius autem dies festus decimooctauo Kalendas Februarij celebratur. Constantinopoli S. Marciani [f] presbyteri.

IANVARII 10.

T.1. an.34. nu.344. NICANORIS [a].] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipso agunt ad 5. Kalen. Aug. vna cum Procoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apostol. c. 6. Doroth. in synopsi scribit, hunc eodem die, quo S. Stephanus protomartyr, vna cum multis occubuisse martyrio Ex quo dicendum esset, non in Cypro, sed Hierosolymis esse passum. Verùm in Cypro agi diem natalem eius, ob sacrarum reliquiarum, quæ illic habentur, translationem factam, contigisse potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus subsistit, vt sæpe docuimus.

[b] *Agathonis.*] Eius res gestas per lectiones distinctas habemus manuscrip. In aliqua ecclesia eas legi consueuisse, ex ijsdem satis liquet. De eius successione, tàm ex lib. de Rom. Pontific. quàm ex Indicibus Vaticanis, alijsq; recentioribus scriptoribus, certa habetur ratio. Cetera de ipso cumulatè satis in Annalibus Ecclesiasticis diximus. T.8. an.682. nu.1.

[c] *Papa.*] Putarunt nonnulli, hanc vocem, Papa, complexã esse ex duabus dictionibus, vt idem sit PA. PA. quod Pater Patrum, meritóq; Romano tantùm Pontifici tribui solitam. PA, pro patre positum in Saliari carmine, testatur Festus. Ne in his refellendis multum immorer; sciendum est, quod etsi eiusmodi titulus, Pater Patrum, tribui con-

suevit

sueuit Rom Pontifici, vt totius Catholicæ Ecclesiæ Episcopo; nihilominus Papæ nomẽ diuersum ab eo esse, & accipi solitum a maioribus, exempla antiquarũ inscriptionũ facile mõstrant; quorum vnum tantum satis sit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormisdã Papam synodalis epistola scripta, cuius eiusmodi est inscriptio: Synodus veteris Epiri, Ioannes, Matthæus, Constãtinus, &c. domino nostro per cuncta sanctissimo, & beatissimo Patri Patrum, Comministro, ac Principi Episcoporũ Hormisdæ Papæ. Incipit epistola: Si dignis præmisis, &c. Exscripsimus eam ex codice manus. Vaticano, integramq. exhibemus in Annal. Eccles. simulq. alias, in quibus eadem habetur nomenclatura: Cùm itaque idem Hormisda & Pater Patrũ, & Papa, vna eademq. inscriptione dictus reperiatur; planè constat, diuersæ significationis esse vtramque vocem. Porro germana est eius interpretatio, vt a Græca voce πάππας id est, pater, descẽdat. Licèt alij deducant a πάππος id est, auus. At verò in prima significatione accipi consueuisse vidimus: eoque sensũ accepta (vt scribit Vualfridus Strabo de reb. Eccl. cap. 7) transijt in dignitatis nomen, vt clerici venerandi eodẽ nomine appellarentur, postea tamẽ nomen illud cœpit esse peculiare Episcoporum, vt ijdem Papæ dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymum, Augustinũ, Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidonium Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouissime apud sanctum Eulogium Cordubensẽ, qui floruit anno Domini 850. Vsque enim ad illud tempus id nomẽ commune fuit omnibus Episcopis, licèt frequentius ac peculiarius tribui consueuisset Romano Pontifici: idq. quisque facile obseruare poterit ex epistolis Cassiodori: Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. cap. 34. dum ait, Cælestinum Romanum Pontificem concessisse ex priuilegio Cyrillo Episcopo Alexãdrino a se constituto legato in SS. Concilio œcumenico Ephesino, vt Papa diceretur, ac vteretur mitra. Nam si Papæ nomen tunc temporis (vt pater) commune erat omnibus Episcopis, quid nam eo nomine cõtulit Cælestinus Cyrillo? Non sic quod Theodorus Bals. in Nomocan Photij tit. 8. cap. 1. vbi ait, a Cælestino concessum esse Cyrillo, vt in sacris solemnibus, more Romani Pontificis, phrygio vteretur, quo quidem (vt ait) ex eo tẽpore semper vsi sunt Episcopi Alexandrini. Quid nam verò phrygium esset, fusius disseremus in nostris Annalibus, cum agemus de Cõcilio Ephesino, deq. litteris Cælestini ad Cyrillũ datis. Sed quod ad Papæ nomen pertinet, cùm futuris tẽporibus obtinuisset communis vsus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici; & schismatici illud sibi in odium eiusdẽ Romani Præsulis fastu superbo vindicarent, aliaq. non concessa præsumerent: Gregorius Septimus Papa anno a Christo Domino 1073. sui verò Pontificatus anno tertio, sexto Kal. Martij Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduersus schismaticos, vbi statuit inter alia plura, vt PAPÆ nomen vnicum esset in vniuerso orbe Christiano, nec liceret alicui se ipsum vel alium eo nomine appellare. Hæc in registro epistolarũ Gregorij Septimi, quod asseruatur in bibliotheca Vaticana, vbi canones eius Synodi scripti habentur. Seruant id ipsũ Græci, vt nomine Papæ Romanum Põtificẽ intelligãt, vt ex Nicetæ Choniatæ scriptis apparet.

[d] *Ioannis Boni.*] De quo tabulæ eccles. Mediolanensis, & Bosius in Annal. Mediolan. agunt. T. 8. A. 659. num. 7.

[e] *Pauli primi eremitæ.*] Eius vitam scripsit sanctus Hieronymus. Solutus est vinculis carnis anno sexto Constantij Imp. agẽs iam ætatis annum decimumtertium supra centesimũ: nam Antonius, qui post eius obitum vixit annos quindecim (vt idem Hieronymus scribit in chron.) migrauit ex hac vita anno vigesimoprimo Cõstãtij; cùm iam antea nonagenarius Paulum proximè moriturum inuisisset, ac post vixisset vsque ad annum centesimumquintum. Meminit eiusdẽ Pauli idẽ Hieronym. ad Eustochium epist. 22. Porro vitam eius, quã scripsit, misit ad Paulum Concordiensem, vt testatur in epist. 21. in fine. T. 2. A. 353. nu. 111. & seq T. 3. A. 343. n. 1.

[f] *Marciani.*] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille, qui opulentissimum patrimonium Christi amore profudit in pauperes, erexit ecclesias, & inter alia ædiculã illam Anastasiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapsam fidem excitarat, in amplissimã basilicam, secundum propheticum illius oraculum, auxit, ornauitq. Huius præclara gesta descripsit Metaphrastes. habet eadem Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autẽ claruit sub Leone Imp. qui etsi & ipse Nouatianis aliquãdo fauit, tamen extemplo referens pedem, ob sinceram fidem Catholicam & egregiã sanctitatem factus est œconomus Constantinopolitanæ ecclesiæ. Alius insuper eadem ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, professione monachus, meritis clarissimus, cuius res gestas scripsit Theodoret. lib. sanct. patr. c. 3. T. 1. An. 58. n. 69.

C Tertio

xx. D Tertio Idus Ianuarij. Luna. II

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

ROMAE natalis S. Hyginij[a] Papæ, qui in perſecutione Antonini glorioſe martyrium conſummauit. In Africa B. Saluij[b] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus ſermonem habuit ad populum Carthaginenſem. Alexandriæ ſanctorum martyrum Petri[c], Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno S. Alexandri[d] Epiſcopi & martyris. Ambiani S. Saluij[e] Epiſcopi & martyris. Brundufij S. Leucij Epiſcopi & confeſſoris. In Cappadocia in vico Magariaſſo ſancti Theodoſij[g] cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica paſſus, in pace tandem quieuit. In Thebaide S. Palæmonis[h] abbatis, magiſtri S. Pachomij. Suppentoniæ[i] apud montem Soractem S. Anaſtaſij[k] monachi, & ſociorum, qui diuinitus vocati migrauerunt ad Dominum. Papiæ S. Honoratæ[l] virginis.

IANVARII II.

T.2.A.158. n.1. & ſeq. HYGINII Papæ.[a]]De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus Damaſi nomine inſcriptus, Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphan in panar. hæres. 27. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Optatus lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Meminit eiuſdem Cyprianus in epiſt. 74 ad Pompeium. Sub perſecutione Antonini coronatum eſſe martyrio, idem lib. de Roman. Pontif. Euſebius in chron. & alij omnes teſtantur. Cetera de ipſo dixi in Annal. Eccleſ.

[b] *Saluij.*] De eodẽ hic Beda, ac ceteri Latinorum, necnon vet. manuſcr. Meminit Poſſidius in Indiculo c. 3. de ſermone S. Auguſtini habito de S. Saluio, & cap. 9. agit de alio eiuſdẽ auctoris tractatu in eiuſdẽ die natali habito. Ne quis autem aliqua occaſione in errorem ducatur, noſſe debet fuiße item in Africa alium Saluium, ſed pſeudomartyrem ipſumq. Donatiſtã ex parte Maximianiſtarum; quem alij Donatiſtarum, ſed ex factione Parmeniani, poſt multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem ſuarum partiũ homines baſilicam erexerũt, adſcriptumq. in ſuorum martyrum numerum coluerunt, vt ſcribit S. Auguſtinus aduerſus Parmen. lib. 3. cap. vlt. & contra Creſ. lib. 4. cap. 48. & 49.

[c] *Petri, Seueri, & Leucij.*] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, ac reliqui omnes.

[d] *Alexandri Episc.*] De eo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas accepimus, licèt in eis paſſionis tempus deſideretur.

[e] *Saluij Episc.*] Alij Saluinum appellant. corrige ex
Hunc Sigebert. in chron. Saluum pro Saluio T.9.A.801.
dicit, occiſumq. tradit anno 33. Caroli Ma- nu. 26.
gni Impertoris, anno Domini 801. De eodẽ Petrus in catal. lib. 2. cap. 65. In tabulis Epiſcoporum Ambianenſium ponitur Saluius quinto loco, vt conſtat ex Demochare, qui eas deſcripſit. Confundunt hũc nonulli cum Saluio Epiſcopo Albigenſi, qui ſub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit & ſanctitate, de quo Gregor. Turonen. hiſt. lib. 5. cap. 44.

[f] *Leucij Episc.*]Reſtitutus eſt ex vet. manu- cir. A.380
ſcrip. Licèt enim Brundufinus eſſet Epiſco- temp. Theo-
pus, Romæ etiam colebatur. Erat enim doſij magni
quinto ab Vrbe lapide eccleſia ſancti Leu- Regius
cij, cuius meminit S. Gregorius lib 9. Regiſt. epiſt. 73. cùmq. inde fuiſſent ablatæ eius reliquiæ, idem Pontifex alias eiuſdẽ ſancti ad ſe reliquias mitti iuſſit. Legimus Acta eius ab eadem eccleſia accepta erroribus quidẽ

ſcaten-

ſtatentia, ob maximam tum in perſonis, tũ etiam in tempore diſcrepantiam: Ponitur hic confeſſor, ſicut in propria eccleſia colitur: cùm alioqui S. Gregorius appellet eum martyrem beatiſſimum.

T.6.a.511. pluries & T.7.pluries [g] *Theodoſii.*] Agunt præterea de eodẽ Græci hac die in Menologio. Spectatiſſimus fuit non tantùm ob exactã vitæ monaſticæ exercitationem, verùm etiã ob egregios labores pro fide Catholica aduerſus Acephalos hæreticos exantlatos. Florere cœpit temporibus Leonis Imp. peruenitq. vſque ad tempora Iuſtiniani, cùm Hieroſolymitanæ eccleſiæ præeſſet Petrus, qui eius funus curauit. Extât eius res geſtæ omni acceptatione digniſſimæ a Metaphraſte ex antiquioribus monumentis deſcriptæ, quas habet Lipom. tom.5. & Sur. tom.1. De eodẽ mentio habetur in uita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in Anaſtaſio, & infra in Teod. Monemus lectorem fuiſſe eiuſdem nominis eodẽ ſæculo ſub Marciano Auguſto alium Theodoſium item Cœnobiarcham in eadem regione Paleſtinæ verſatum, qui fuit hæreticus Eutychianus; homo nequiſſimus & inuaſor ſedis Hieroſolymitanæ, tempore Iuuenalis eius ſedis Antiſtitis, quem S. Leo Papa pellẽdum curauit; quem etiam conſtat ex Actis S. Euthymij a Cyrillo conſcriptis, fuiſſe ex humanis ſublatum eiuſdem Marciani Imperatoris tẽpore.

[h] *Palemonis*] Huius res geſtæ habentur intextæ in vita S. Pachomij, quam habes apud Lipoman. tom.6. & Sur. tom.3. T.3.A.318. nu. 101.

[i] *Suppẽtoniæ ad montem Soractem*] De loco Suppentoniæ diu multumq. laboraui: cùmq. non inuenirem quid certi afferrem, conſului tandem accolas regionis, qui ex veteribus monumentis locum ipſum optime norunt, a quibus illud accepi: Monaſteriũ S. Anaſtaſij fuiſſe iuxta locum qui hodie dicitur, Caſtellum S. Eliæ, a Nepeſina ciuitate duobus milliarijs diſtans, vbi eſt adhuc nobilis ac vetus eccleſia nomine S. Eliæ atque S. Anaſtaſij Deo dicata, non longe a monte Soracte, illudq ipſum olim Suppentoniam appellatum eſſe.

[k] *Anaſtaſii & ſoc.*] Iidem ex manuſcr. reſtituti ſunt, quorum felicem exitum ſcribit S. Greg. in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regiſt. lib. 2. epiſt. 50. c. 89. ind. 11. appellaturq. ibi Anaſtaſius de Pentumis. T.6.a.511. nu. 21. & ſeq.

[l] *Honorata.*] De ipſa etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis. Fuit hæc ſoror S. Epiphanij Epiſc. Ticinenſis, ab eodem Deo conſecrata eo anno, quo reuerſus eſt Roma a legatione Anthemij Imp. Ticinum. Fuit is annus Domini 471. vt habent Acta eiuſdem Epiphanij ab Ennodio fuſius ſcripta. A.471

12 Pridie Idus Ianuarij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE S. Tatianæ [a] martyris, quæ ſub Alexandro Imperatore vncis atque pectinibus laniata, beſtijs expoſita, & in ignem proiecta, ſed nil læſa, gladio demũ percuſſa migrauit in cælum. In Achaia S. Satyri [b] martyris, qui ante quoddam idolum tranſiens, cùm exſufflaſſet in illud, ſignans ſibi frontem, ſtatim idolum corruit; ob quam cauſam decollatus eſt. Eodem die S. Arcadij [c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa ſanctorum martyrum Zotici [d], Rogati, Modeſti, Caſtuli, & coronæ militum quadraginta. Conſtantinopoli ſanctorum Tigrij [e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tempore paſsi ſunt. Tibure S. Zotici [f] martyris. Epheſi paſsio ſanctorum [g] quadragintaduorum monachorum, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæuiſsime cruciati martyrium comple-

uerunt. Rauennæ S. Ioannis[b] Episcopi & confessoris. Veronæ S. Probi[i] Episcopi. In Anglia S. Benedicti[k] abbatis & confessoris.

IANVARII 12.

T.2.A.226. num.4. TATIANAE.[a]] Græci etiam de eadem hac die agunt in ipsorum Menologio, vbi eius martyrium his paucis narratur: Certamen S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ, Alexandro imperante, oblata Præsidi, ingressa templum, præcibus simulacra euertit, ac in terram collisit. Quam ob causam verberatur, eiusq. palpebræ vncis dilacerantur; inde suspensa, pectinibus laniatur, abraso capite decaluatur, igne & feris probatur; & illæsa permanens, percussa gladio, euolauit in cælũ. hęc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis prænotata extãt in cod. manuscr. bibliothecæ nostræ Cõgr. & copiosiora in veteri manusc. S. Mariæ Maioris, quę tamen aliqua castigatione indigere vidẽtur, dixerimus, emendamus: haud enim fidelem nacti sumus testẽ, qui ea se ex Actis eius descripsisse, per litteras ad me datas, testatus est: accepi post hæc Acta martyris, & nihil tale in eis reperi. Tu verò consule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cum de eodem sub Getulij nomine iterũ agitur. De vnò eodẽq. martyre diuersis diebus agi, sæpe cõtigit, quod altera die natalem, altera verò translationẽ celebrare Ecclesia consueuerit.

[b] *Satyri*.] De eodem Beda, Vsuard. Ado, Petr. in catal. li. 2. c. 66. ac reliqui recẽtiores.

[c] *Arcadij*.] De eo etiam Beda, & alij, quos nuper recensuimus auctores: vberius autem S. Zeno Episcopus Veronensis, qui luculenta oratione eius Acta percurrit. est serm. 4. inuenies eumdem etiam seorsum à ceteris apud Lipom. tom. 2. Alius est Arcadius, qui in Africa passus est in persecutione Vuandalica. de quo inferius erit sermo.

[d] *Zotici & soc.*] Restituti sunt ijdem ex vet. manusc. Mattij S. Cyriaci.

T.5.A.404. num.53. [e] *Tygrij & Eutropij*.] De his etiã manuscę. Passi sunt hi Cõstantinopoli sub Arcadio Imperatore, cùm, pulso in exiliũ S. Ioãne Chrysostomo, nol uissent cũ Arsacio intruso communicare, ac de incendio basilicæ passi essẽt calumniam: Horum certamina scribit Palladius in dialog. Sozom. lib. 8. cap. 24. Metaphrastes, Leo Imp. & Georgius Alexan. in vita S. Ioan. Chrysost. Vide de his in primis eiusdem S. Ioãnis Chrysost. epist. 118. & 125. Extant hactenus duo impij Arcadij edicta, quorũ altero cogebat pios cũ Arsacio communicare; altero verò in eos, qui basilicam incendissent, inquirendum præcepit. Consule Codicem Theodos. tit. de Epis. & cleric. l. 37. & tit. de his qui pro religione contendũt. l. 6.

T.2.A.138. num. 4. & seq. [f] *Zotici*.] De eodem tabulæ ecclesiæ Tiburtinæ. Agitur de eodẽ rursus inferius die 10. Iunij in Getulio; non quòd diuersi censeantur; sed fortasse quòd altera die natalis, altera translatio celebretur. Dicturi sumus ibi plura. Eius corpus conditum est sub maiori altari, caput verò seorsum positum in vase decenti honore colitur. Quod autem armdinibus percussum martyrium consummasse

T.9.A.766. num.27. [g] *Quadragintaduorum monachorum*.] Græci eosdẽ præcipuo honore habẽt. Inuenies horũ Acta iũcta simul cũ passione S. Stephani iunioris, tã inter Ioãnis Damasceni opera edit. Bil. quã etiã apud Sur. t. 6. ad diẽ 28 Nouẽbr.

[h] *Ioannis Episcopi*.] De eodẽ tabulæ Rauẽnatis ecclesiæ. Hic successit Neoni, ad quem extat epist. 27. S. Leonis Papæ, licèt in aliquibus exẽplaribus pro Neone Leo ponatur, vt c. cũ itaque baptis. dist. 4. Successit Neon S. Petro Chrysologo. Hic de quo agitur Ioãnes, secũdus dictus est, qui liberauit Rauẽnã à furore Attilæ, vt scribit Ricobald. in Pomerio, & Hier. Rub. hist. Rauẽ. li. 2. Ferũt eius Acta scripta esse à Desiderio Rauẽnate. quæ nòdũ vidimus. Extat Simplicij Papæ epist. ad Ioannẽ Rauen. Episcopũ, data Consule Seuerino; est is annus, iuxta Fastos Onufrij, à Christo Domino 482. Itemq. eiusdem Ioannis meminit Gelasius Papa in epistola ad Episcopos per Lucaniã & alios per diuersas prouincias constitutos c. 1. ex qua redarguitur Hieron. Rub. dũ lib. 3. hist. Rauen. pag. 110. ante Gelasij creationẽ mortuum iam fuisse Ioannem scribit. Data est ea Gelasii epistola Asterio & Præsidio Conss. anno Domini 494. vt scias ad quæ tẽpora Ioannes Secũdus peruenerit.

De primo Ioanne to. 5. ann. 432. nu. 90. De hoc verò T.6. an. 482. n. 46. & an. 494. nu. 23.

circa ann. 236. Ferrar. [i] *Probi Episcopi*.] De ipso etiã tabulæ ecclesiæ Veronẽsis, quas illustrauit auxitq. Reuerendiss. Episcopus Veronensis Augustinus Valerius, nũc verò ob præclara virtutis merita auctus amplissima Cardinalat. dignitate.

T.8.A.703. num.5. [k] *Benedicti*.] Beda eius discipulus se eius res gestas scripsisse fatetur hist. Angl. li. 5. in fine. Huic enim ipse natus annos septem est traditus educãdus in monasterio, vt ipse scribit in epitom. hist. in fine. Vixit Benedictus aliquandiu Romæ vsque ad tẽpora Agathonis Papæ, à quo iussus est reuerti in Angliam cum Ioanne Archicantore ad imbuendum populum illum Rom. Ecclesiæ disciplinis, vt idem auctor scribit de gest. Angl. lib. 4. c. 18. & lib. 5. cap. Quantum autem in patriam rediens laboris impenderit, idẽ narrat in sermone habito in die natali eiusdem S. Benedicti, qui habetur tom. 7. eiusdem Bedæ oper.

Idibus

13 **Idibus Ianuarij. Luna.** F

a b c d e f g h i k l m n p q r s

14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

OCTAVA Epiphaniæ Domini. Romæ via Lauicâna coronæ sanctorum Militum quadraginta [b], quas sub Gallieno Imperatore pro confessione veræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia S. Potîti [c] martyris, qui sub Antonino Imperatore & Gelasio Præside multa passus, demum gladio martyrium consecutus est. Singidôni in Mysia superiori sanctorum martyrum Hermŷli [d] & Stratonîci, qui post sæua tormenta sub Licinio Imperatore in Istrum flumen demersi sunt. Cordŭbæ sanctorum martyrum Gumesindi [e] presbyteri, & Seruidêi monachi. Pictâuis in Gallia natalis S. Hilarij [f] Episcopi & confessoris, qui ob Catholicam fidem, quam strenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum suscitauit. Eius autem festiuitas sequenti die celebratur. Cæsarêæ in Cappadocia S. Leontij [g] Episcopi, qui sub Licinio aduersus Gentîles, & sub Constantino aduersus Ariânos plurimum decertauit. Treuêris S. Agritij [h] Episcopi. In Versîaco monasterio S. Viuentij [i] confessoris. Amasêæ in Ponto sanctæ Glaphŷræ [k] virginis.

IANVARII 13.

CTAVA *Epiphaniæ* [a].] De ea Ordo Rom. de offic. Missa, Amalar. lib. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164.

[b] *Militum quadraginta.*] Agunt de ijsdem
T.2.A.262 nu.57. Beda, Vsuar. Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscr. Quod autẽ tam hi, quã plerique alij martyres passi habẽtur Gallieno Imperatore; non ita quis accipiat, vt existimet aliquã ab eo esse excitatam persecutionem: nam idẽ Augustus (vt scribit Orosius lib. 7. c. 22.) parente Valeriano ab hostibus capto, pacem Ecclesiæ trepida satisfactione restituit. id ipsum affirmat Dionysius Alexandrinus in epist. ad Aegyptios, extat apud Euseb. lib. 7. c. 18. Habetur præterea eiusdem Gallieni rescriptum ad Episcopos, quo omnia loca religiosa, Christianis olim adempta, illis mandauit restitui, vetuitq. ne quis Christianis negotium faceret: addidit aliud item rescriptum, quo iisdẽ cœmeteria more maiorum adeundi tribuit facultatem. Hæc omnia habes apud Eusebium hist. lib. 7. c. 12. Sed quod aliqui sub Gallieno passi dicantur, id quidem præter sententiam Principis, vt etiã factum videmus sub Antonino Pio & Alexandro Impp. de quibus superius egimus.

[c] *Potiti.*] Accepimus eius Acta manusc. e Sardinia Romam missa. De eo etiam Fara de rebus Sardois, In Sardinia autem & Pisis agitur de Potito & Ephisio Idibus Nouemb. sed illa est translatio. T.2.A.254. nu.3.

[d] *Hermyli, & Stratonici*] De ijsdem hac die Græci etiã in Menologio, vbi eorũ martyriũ paucis cõplexũ describitur. Porro fusius Metaphrastes apud Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. Circa ann. 316

[e] *Gumesindi, & Seruidei.*] Horum agonem & coronam scripsit sanctus Eulogius in Memoriali sanctorum lib. 2. c. 9. Passi sunt hi T.10. Ann. 852 nu.17.

fine die, æra 890. a Christo autem anno 852.

T.3.A.355. n.65.&seq. T.4.A.362. nu.247. & seq. A.369. n.6. & seq. [f] *Hilarij Episc.*] Hac etiam die de ipso ceteri Latinorum. Scribit de eodem in primis S. Hieron. de scrip. Eccles. in apolog. aduersus Rufin. in epist. 6. ad Florentium, in epist. 9 ad Extěm, ad Magnum epist. 84. aduersus Luciferianos, aliisq. in locis, Seuer. lib. 2. sacr. hist. Rufin. lib. 2. cap. 30. 31. Sociat. lib. 3. c. 8. Sozom. lib. 3. c. 13. & lib. 5. c. 12. Fortunatus res gestas Hilarij duobus libris conscripsit, sed ex multis vix pauca perstrinxit: habet & Venantius Fortunatus de eodě epigramma lib. 2. de cius miraculis Greg. Turon. de gloria confess. c. 2. Porro de S. Hilario quis non miretur Centuriatorum insciciam, vel potius dolum? quorum illud præcipuum studium est, vt tamquam emortuæ muscæ perdant odorem vnguenti: dum ve sanctissimo atque eruditissimo viro Galliarũ ornamento, cuius scriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipsorum hæreses confutantur, notam, inurant, hunc eumdem esse dicunt cũ Hilario diacono, quem S. Hier. agens aduersus Luciferianos, ob anabaptismum, in quod miser lapsus inciderat, Orbis Deucalionem appellat, cum quo quidem hic noster nonnisi nomen cõmune habet. Erat hic iam Episcopus Pictauiensis, multaq. ob Catholicam fidě obierat certamina, iamq. exul missus erat in Phrygiam, cũ ille diaconus esset, & in hæresim lapsus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tãti patris acta, & prout gesta sunt, secundum ordinem temporum disposuimus in Annalibus Eccl.

T.3.A.314. nu 78. An. 325. nu. 38. & seq. [g] *Leontij Episc.*] Hic ille Leontius, de quo scribit S. Gegorius Nazianz. in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium, Nazianzum diuertens, suum patrem baptizauit. Ab hoc etiam ce-

Ibidem nu. 39. & seq. lebris ille S. Gregorius Armenus fuit Episcopus ordinatus, vt eius Acta testantur, quæ recitat Metaphrastes die 30. Septẽbris. Eiusdem Leontij meminit sanctus Athanasius in oratione prima contra Arianos, recensetq. inter ceteros Catholicæ fidei vertices. Gregorius presbyter Cæsariensis in oratione habita de sanctis patribus Nicænæ Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cæsariensis ecclesiæ sanctissimi Præsulis, antequã veniret in Nicænam Synodum, multi quidem emanarunt sudores propter fidem multi autẽ per ipsum martyres & victores athletæ prostrauerunt aduersarium, multiq. vsi vitæ eius doctrina, euasere ciues cœlestes, &c. Habet & Africa suum S. Leontium Episcopum Tagastensem, de quo S. Augustinus sermo 3. de diuersis ibidem & de basilica Leontina ab ipso sic dicta.

[h] *Agritij Episc.*] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. Claruit hic temporibus Constantini Magni Imp. interfuitq. reperitur Concilio Arelatensi secundo, vt eiusdem Acta demonstrant. Ponitur hic vigesimus quartus Treuerensis Episcopus in tabulis Episcoporum eius ecclesiæ, quas recitat Demochares de sacrif. Missæ. T.3.A.314. num.66.

[i] *Vincentij.*] Vixit hic sanctitate celebris temporibus Constantij Imp. vt eius indicant Acta, quæ summatim restricta refert Petr. in catal. lib. 2. cap. 71. circa ann. 340.

[k] *Glaphyræ.*] Eius res gestas scripsit Ioannes presbyter ecclesiæ Nicomediensis, qui illis ipsis temporibus vixit, inferuitq. in Actis S. Basilei Episcopi Amaseæ, quæ habet Metaphrast. ad diem 26. Aprilis: qui quidem vt Glaphyræ virginitatem tueretur, comparauit sibi coronam martyrij sub Licinio Imp. cuius petulantiam atque procaciam eadem virgo, vt Dauid olim coram Abimelech mutans ora, mira arte delusit. T.3.A.316. num.16. & seq.

xvij. G Decimonono Kal. Februarij Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

OLAE in Campania natalis S. Felicis [a] presbyteri, qui (vt sanctus Paulinus Episcopus scribit) cùm a persecutoribus post tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac testulis vinctus superpositus iaceret, nocte ab Angelo solutus atque eductus fuit: postmodum vero cessante persecutione, cùm vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Christi conuertisset, clarus mira-

miraculis in pace quieuit. In Iudæa sancti Malachiæ [b] Prophetæ. In monte Sina sanctorum trigintaocto Monachorum, [c] a Sarracenis ob Christi fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione sanctorum quadragintatrium [d] Monachorum, qui pro Christiana religione a Blemmijs occisi sunt. Mediolani sancti Datij [e] Episcopi & confessoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa sancti Euphrasij [f] Episcopi. In Syria sancti Iuliani [g] Sabæ senioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapsam, virtute miraculorum erexit. Neocæsareæ in Ponto sanctæ Macrinæ [h] discipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auiæ sancti Basilij, quæ eumdem educauit in fide.

IANVARII 14.

T.4.A.384. n.13.& An. 394. n87. T.5.A.395. n.52. & a. 412.nu.29.

FELICIS [a]] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum. Huius cum acta, tum miracula scripsit carmine sanctus Paulinus eiusdē ciuitatis Episcopus, celebrās eumdem decem Natalibus, ex quibus Beda soluta oratione eiusdem vitam descripsit, vt ipse in fine operis profitetur. Scripsit & Marcellus presbyter res gestas sancti Felicis ad Leonem Episcopum. Habemus eas in vet. manuscrip. quæ in quibusdam ecclesijs legi consueuerunt. Vix credi potest (superant enim humanum captum) quot Deus per S. Felicem miracula sit operatus: adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis Orbis finibus ad sacrum eius sepulchrum fideles supplices aduentarēt. Obstupuit hoc ipsum sanctus Augustinus epist. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemq. S. Damasus in carmine, quod de eo scripsit, vota persoluens, hæc inter cetera;

Qui ad te sollicitè venientibus omnia præstas,
Nec quemquā pateris tristem repedare viantē,
Te duce seruatus, mortis quod vincula rupi.

Habentur cetera in Collectaneis poetarum Christianorum. Scribit adhuc de eo Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 104. Erat & Romæ celebris solemnitas S. Felicis confessoris, in cuius die natali in eius basilica S. Gregor. Papa habuit homil. 13. in Euang.

[b] *Malachiæ Prophetæ*] Græci autem in Menologio agunt de eodem ad tertium Non. Ianuarij. Putant Hæbrei, Malachiam esse eumdem cum Esdra. de his Hieron. in Malach. Proph. procemio & in præfatione. 12. refellitur ab eodem de Malachia Origenis opinio, qui eum esse Angelum humana carne indutum putauit. Cur autem a Iudæis Malachi (hoc est, Angelus) sit appellatus, scribit sanctus Epiphanius lib. de Proph. vita & interit. cap. 22. de eodem Isid. de vita & mort. sanct. cap. 51. & Doroth. in synopsi cap. 12.

[c] *Trigintaocto monachorum.*] Græci etiam de ijsdem agunt in Menologio. Sanctus Nilus abbas, qui dictorum martyrum suo tempore coronatorum res gestas cōscripsit, eum de his agit, Mortui sunt (inquit) post septimum diem Epiphaniæ Domini, qui est decimusquartus mensis Ianuarij. Ac paulo inferius: Interempti sunt quoque alij multis ante temporibus; quorum quoque commemorationem, propter viæ longitudinem, & eorum qui congregantur multitudinem, eodem die peragunt, &c. Extat is sancti Nili abbatis commentarius apud Sur. tom. 1. cui adstipulatur Niceph. lib. 14. c. 54. cum de lucubrationibus ipsius agit. Contigit eiusmodi grauissima incursio babarorum in monasteria Syriæ Palestinæ & Aegypti anno decimonono Anastasij Imp. indictione secūda, vt colligitur ex Actis S. Ioannis Silentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autem eam reponit anno decimo eiusdem Imp. De eadem grassatione Sarracenorum mētio habetur in vita sancti Sabæ abbatis, & in Prato spirit. c. 4. & cap. 21. & in vit. Patrum. T.6.A.1098 n.7. & se.

[d] *Quadragintatrium monachorum*] Agunt de his etiā hac die Græci, vt constat ex ipsorum Menologio. Cæsi sunt ijdem sub incursione Sarracenorum, qui dicti sunt Blemmij, de quibus Niceph. lib. 14. c. 54. De Blemmijs meminit Strabo lib. 17. & Flauius Vopisc. in Valeriano, de ijsdem Procop. lib. 1. de bello Persico: quos Christianam fidem suscepisse temporibus Iustiniani Imp. affirmat. De ijsdem autem scripsit fabulosa Plinius nat. hist. lib. 5. cap. 8. in fine, sed ex prædictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap. 15. De Blemmijs T. 7. A. 530. n. 13

Pluta T. 7. ad A. 534. & infra. [e] *Datij Episcopi.*]ſcribit de eo ſanctus Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 4. Interfuit hic Synodo habitæ Conſtãtinopoli a Vigilio Papa, in qua depoſitus eſt Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, cuius Acta habentur inter decreta eiuſdem Vigilij Papæ edita Iuſtiniani Imperatoris anno vigeſimoquinto, poſt Conſulatum Baſilij anno decimo; numeratur is annus a Chriſto nato 551. Celebrior redditur Datius, dum (vt ibidem S. Gregorius ſcribit) cauſa fidei eſt exactus, & confeſſor egregius Conſtantinopolim ſe contulit. Extat ad eumdem egregia Caſſiod. Var. epiſt. 27. lib. 12. De eo etiam Procop. de bello Goth. lib. 2. iterum. Peruenit Datius ad ea tantum tempora, quibus Narſes in Italiam uenit aduerſus Totilam. cap. non vos. 23. quæſt. 5. in fine. Eſt is annus Domini 552. Ex his errare conuincũtur hi, qui eius obitum ponunt anno Domini quingenteſimo ſexageſimoprimo.

Circa A. 258. [f] *Euphraſij Epiſcopi.*]vel Eucrathijs de quo etiam Vſuard. hac die. Fortaſſe hic ille Eucrathius, ad quem extat Cypriani epi. 62. qui etiam interfuiſſe reperitur Concilio Carthagienſi ſub eodem Cypriano celebrato.

[g] *Iuliani Sabæ.*] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret lib. ſanct. patr. cap. 2. & hiſt. lib. 3. cap. 19. & lib. 4. cap. 25. Hic ille Iulianus, quem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus dignis laudibus exornat homil. 21. in epiſt. Pauli ad Eph. Alius ille eſt Sabas, de quo inferius agitur Non. Nouemb. T. 4. A. 363. n. 62. A. 370. n. 72. & ſeq.

[h] *Macrinæ*] Hæc ſenior dicta eſt reſpectu eius neptis, ſororis Baſilij Magni; hæc etenim auia fuit eiuſdẽ Baſilij, mater nimirum eius patris. Hæc eſt enim illa, quæ temporibus Decij Imp. & ſucceſſorum vixit Neocæſareæ in Ponto, erudita a magno illo Gregorio Thaumaturgo, vt idem Baſilius ſcribit epiſt. 64. ad Neocæſarienſes. Hæc item ipſa ſanctum Baſilium nepotem infantulũ ſacris imbuit diſciplinis: quam ob cauſam ipſe eam ſuam in fide nutricem appellat, gloriaturq. ſe eamdẽ retinere fidem, quam velut lac purũ e pectore S. Macrinæ olim ebibiſſet, vt idẽ ſcribit Baſilius epiſt. 64. 75. & 79. Meminit eiuſdem nepos alter, ipſe Greg. Nyſſenus in epiſt. ad Leontium monachum de vita S. Macrinæ iunioris, de qua ſuo loco agemus inferius. T. 2. A. 304. num. 57.

xvi. A

Decimooctauo Kal. Februarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati [a] Mauri abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quæ apud eum poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum pene inuſitata) pedibus ſuper aquas incedens patefecit. In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa ſanctorum Habacuc [b] & Michææ Prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagniæ ſanctæ [c] Secundinæ virginis & martyris, quę ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſãcti Ephiſij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtutę ſuperatis, demum abſciſsis ceruicibus victor migrauit in cęlum. Nolæ in Campania ſancti Maximi [e] Epiſcopi. Aruernis in Gallia ſancti Boniti [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij [g] abbatis, diſcipuli beati Antonij, vita & miraculis celeberrimi

rimi. Item beati Isidori [h], sanctitate vitæ, fide & miraculis clari. Romæ sancti Ioannis [i] Calybitæ, qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in insula Tiberina ignotus parentibus habitauit, a quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco sepultus est: vbi postea in eius honorem ecclesia constructa fuit.

IANVARII 15.

T.7.A.584. n.13. T.10. A.845. nu. 58. & seq.

MAVRI [a] *Abbatis*.] De eodē hac die Beda, & ceteri omnes. Huius in monachismo tyrocinium scribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. cap. 3. Faustus monachus cetera est prosecutus, scribens rerum gestarum ipsius commentarium temporibus Bonifacij Tertij Rom. Pontificis: successit hic Sabiniano. De eodem Fausto scriptore agit Sigebertus de vir. illustr. cap. 32. Habemus in nostra bibliotheca eādē Fausti scriptionem, alia tamē præfatione præposita, cuius est exordium, Postquam diuinitas, &c. Quod spectat ad Mauri tempora, oblatus est hic a patre Eutychio sancto Benedicto, anno a Christo Domino quingentesimo vigesimotertio, mansitq. apud eum annos viginti, deinde ab eo est missus in Gallias: vbi cùm annum quadragesimumprimū ageret, qui & erat annus quadragesimusprimus ab obitu sancti Benedicti, migrauit ad Dominum; est autē is annus Christi quingētesimus octuagesimusquartus. Hæc ex eius vitæ Actis, ex vita S. Placidi, & ex Leone Ostiensi collegimus: licèt Acta Placidi nonnulla indigeāt castigatione. Sed quod ad tempus spectat, consule quæ dicta sunt in annalibus Eccles.

De inuētione. T.5. An. 406. nu. 56. & An. 415. n. 20.

[b] *Habacuc & Michææ*.] Agūt de eisdē hac die ceteri Latinorum, Græci autem seorsū ab inuicem; de Habacuc 2. Decēbris, de Michæa 14. Augusti, vt vidimus in eorum Menologio. De eorum corporum inuentione, cuius hic habetur mentio, scribit Sozom. hist. lib. 7. cap. vlt. Cassiod. in Tripart. lib. 1. cap. 49 Niceph. lib. 12. cap. 48. De eorum sepultura Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 13. & 18. Isidorus de vit. & mort. sanct. cap. 17. licèt alterius potius quàm Isidori illud sit opus. Dorotheus in synopsi c. 3. S. Hieron. epist. 27. scribit sepulcrum quondā Michææ Morasthi positum, mutatum fuisse in ecclesiam, quam sancta Paula (vt ait) inuisit religionis ergo.

T.2. A.254. nu. 29.

[c] *Secundinæ*.] Eius res gestas, præter illas quæ missæ sunt Romam ab ecclesia Anagnina, reperimus etiam in vet. cod. manuscrip. nostræ bibliothecæ, quarū præfatio sic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex ijsdem Actis apparet, præfuisse eidem ecclesiæ illis temporibus S. Magnum Episcopum, de quo suo loco inferius.

[d] *Ephisij*.] Huius martyrij Acta e Sardinia missa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois. temp. Diocletiani

[e] *Maximi Episcopi*.] Agit de eodē sanctus Paulinus in Natali S. Felicis quarto & quinto, Beda etiam pluribus in vita eiusdē S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiusdē. cir. A. 300.

[f] *Boniti Episcopi*.] De eodē hac die Vsuardus. Extant res gestæ ipsius, quas Surius retulit in tomum primum. In tabulis Episcoporum Aruernēsis ecclesiæ hic ponitur quadragesimusprimus eius sedis Antistes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis. T.8.A.704. n.2. & seq.

[g] *Macarij abb*.] Tam de Macario Aegyptio quàm de eo qui Alexandrinus dictus est, satis supra dictum ad quartū Nonas Ianuarij. T.2.A.288. n.5. & T.4. A.372. nu. 34. & 85.

[h] *Isidori*.] Longe alium hunc existimamus ab illo Isidoro, quem laudibus prosequitur Socrates lib. 6. cap. 9. Sozom. lib. 8. cap. 12. & 13. Rufinus lib. 2. cap. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origenistas defecit, illorumq. dux inuentus est, vt sanctus Hieronymus de illo scribit epist. 61. ad Pammachium, & ad Ctesiphontem contra Pelagianos. Hic autē alibi potius quàm in Aegypto vixisse videtur: nam de alio Isidoro Aegyptio superius actum est quarto Nonas Ianuarij.

[i] *Ioannis Calybitæ*.] Græci etiam de eodē agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 1. Legimus alia manuscripta ab illis paulò diuersa. De eo meminit Niceph. hist. lib. 15. cap. 23. Claruit, secundū eumdem auctorem, Leonis Imperatoris tēporibus, licèt manuscrip. sub Theodosio eum vixisse dicant. Extat peruetusta ac nobilis memoria eiusdem Romæ in insula Tiberina, de qua hic mentio habetur. circa Ann. 457.

xv. B Decimoseptimo Kal. Februarij. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 11 12 13 14 15 16

ROMAE via Salaria natalis ſancti Marcelli [a] Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confeſſionem, iubente Maxentio [b] tyranno, primo fuſtibus cæſus, deinde ad ſeruitium [c] animalium cum cuſtodia publica deputatus, ibidem ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochij in Africa paſſio ſanctorum martyrum ordinis Minorum, Berradi [d], Petri, Accurſij, Adiûti, & Othônis. Arelâte ſancti Honorâti [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita doctrina & miraculis fuit illuſtris. Opitergij ſancti Titiâni [f] Epiſcopi, & confeſſoris Rhinocolûræ [g] in Ægypto ſancti Melæ [h] Epiſcopi, qui ſub Valente exilium & alia grauia pro fide Catholica paſſus, in pace quieuit. Fundis in Campania ſancti Honorati [i] abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monaſterio Perônæ ſancti Furſêi [k] confeſſoris. Romæ ſanctæ Priſcillæ [l], quæ ſe, ſuaq. martyrum obſequio mancipauit.

IANVARII 16.

V. 1. A. 303. num. 21. & ſeq. & ann. 309. num. 4. & ſeq.

ARCELLI [a] *Papæ.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes. In Marcello Græci prorſus errare conuincuntur, dum eumdem eum putant cum Marcellino, vt Euſeb. in chron. Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. ſicut & feciſſe noſcuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuerſum eſſe Marcellum a Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Eccleſiæ præ alijs calluerunt, abſque aliqua ambiguitate profitentur. Poſt librum de Rom. Pontific. & Vaticanos indices id ipſum Optatus Milevit. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum confirmant.

[b] *Sub Maxentio,*] Non autem ſub Maximiano, vt mendoſe legitur in aliquibus codicibus: ſed inde videtur irrepſiſſe error, dũ totum illud decennium, quod ſecutum eſt ab indicta perſecutione per Diocletianũ & Maximianum (licet alij poſt eos ſucceſſerint in Imperium) illis tribuitur, atque ab eis perſecutio eſt denominata; de quo quidem innumera ſunt exempla. Quod autem ad Maxentium ſpectat, ſciendum eſt, ipſum primis illis temporibus, quibus inuaſit Imperium, quo etiam Chriſtianos ad ſui deuotionẽ alliceret, non tantùm præterita edicta aduerſus eos promulgata ſilere iuſſiſſe; verũ etiam quibus valuit officijs de ijſdem optime meritum eſſe, ſeq. eamdem religionem amplexatum eſſe ſimulaſſe, prout ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His conſentiunt quæ S. Auguſtinus refert in Breu. poſt collat. diei 3. cap. 13 ex Actis Donatiſtarum, his verbis: Melchiades tunc Romanus presbyter miſit diaconos cũ litteris Maxentij, atque etiam litteris Præfecti prætorio ad Præfectum Vrbis, vt eccleſiæ vtenſilia reciperent, quæ tempore perſecutionis ablata fuerant, &c. Poſt hæc autem (vt ſcribunt Oroſius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Seuero & Alexandro, qui Maxentio negotium feceraut, omnia ſibi tuta ratus, cunctos deſpiciens, non tantũ in Chriſtianos, ſed & in quoſcumque Romanos ciues, ac præcipue Senatores ſe crudeliſſi-

delissimum præbuit, erga milites tantùm benignum; ad quos sibi conciliandos, his pro concione vsus est vocibus: Fruimini, dissipate, & prodigite. Qualis autem quantave fuerit eius sæuitia, scribit Eusebius in vita Constantini lib. 1. cap. 27. 28. & seq. & in hist. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantùm enim Italiam, sed & Africam immani feritate vexasse, constat ex panegyrico dicto in Constantini laudem post debellatum Maxentium.

c *Ad seruitium animalium.*] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Roman. Pontific. qui fertur nomine Damasi, vbi hæc de Marcello Papa: Damnatus est in Catabulum: cumq. diebus multis seruiret in Catabulo, &c. Et paulo post: Iussit Maxentius in eadem ecclesia interim plancas externi, vt ibidē animalia Catabuli congregata starent, & ipsis beatus Marcellus deseruiret. Hæc ibi. Primum autem quod ad plancas pertinet, appellat Festus plancas tabulas planas. Quod vero spectat ad Catabulum, quantum ex prædictis licet assequi, erat stabulum animalium, non quidem siluestrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, quæ erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Prænestinam, longe ab his ædibus Lucinæ, vt scribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) sed iumentorū, quæ publicæ vtilitati ad vehenda onera deseruirent; vnde & Catabulenses hi dicti esse reperiuntur, qui prædicta oneraria iumenta ducabant. Id intelliges ex epistola Theodorici Regis ad festum, apud Cassiod. Var. lib. 3. epist. 10. in qua hæc verba: Præsenti admonitione declaramus, vt marmora, quæ de domo Pinciana constant esse deposita, ad Rauennatem vrbem per Catabulenses vestra ordinatione dirigantur. Rursusq. de Catabulensibus lib. 4. epist. 47. Idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta solidorum mulctam non iam Veredarius, sed Catabulensis incurrat, quisquis vltra centum libras Parhippum crediderit onerandum. Est titulus de Pistoribus & Catabulensibus Cod. Theod. lib. 14. vbi & lib. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulensium ex vili genere hominū, eidem plane muneri ad scriptorum.

A. 1320. d *Berardi & soc.*] Relati sunt hi a Sixto Quarto Rom. Pont. inter sanctos martyres: extatq. de ea re diploma datū anno Domini 1481. Horū certamē descriptū habetur apud Surium hac die, to. 1. De iisdē chron. Franciscan. par. 1. lib. 4. per tot. & Thes. con. tot. 3.

T. 5. A. 412. n. 34. & A. 426. n. 25. T. 6. A 445. nu. 20. e *Honorati Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Scribit S. Isidorus de vir. illustr. cap. 16. S. Hilarium Episcopum Arelatensem Honorati successorem scripsisse eius vitam; quam quidē deperiisse dolebamus; sed eam latentem diu carie situq. obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illam verò quæ tribus libris scripta reperitur, alterius potius quàm Hilarii esse constat: multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto est scriptore digna. Habuit idem Hilarius sermonem luculentum in natali die S. Honorati. Successit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui sancti Herotis, discipuli sancti Martini, sedem inuasit, vt scribit S. Prosper in chron. Præfuit Arelatēsi ecclesiæ S. Honoratus temporibus Theodosii iunioris & Valentiniani Tertii Impp. cùm Romanam Ecclesiam regeret Cælestinus, ac post eum Sixtus. S. Eucherius in præfatione lib. 1. instruct. ad Salonium hæc de Honorato: Eutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, inquam, primo insularum, postea Ecclesiarum magistro. Hæc ideirco Eucherius, quoniam sanctus Honoratus antequam præficeretur ecclesiæ Arelatensi, celebri illi cœnobio insulæ Lirinensis præfuerat abbas. Meminit eiusdem Sidonius Apollinaris in carmine eucharistico ad Faustum, in fine.

f *Titiani Episcopi.*] De eodē hac die Vsuardus, vet. manuscr. & Petrus in catal. li. 2. c. 99.

g *Rhinocolura.*] Posita est in Aegypto Rhinocólura, cuius S. Melas fuit Episcopus: meminit eiusdē ciuitatis Iosephus antiq. lib. 14. cap. 25. & aliis in locis. Meminit de eadem Epiphan. in panar. hæresi 66. contra Manichæos; eamdemq. alio nomine Neel dictam esse testatur a sortibus, quod illic Noe sortibus diuisit terram tribus filiis suis. Idem de eadem ciuitate agit in Ancorato, testaturq. sitam esse inter Aegyptum & Palestinam e regione maris Rubri. Eiusdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionē facit Seneca lib. 3. de ira c. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur sic dicta sit, historiam narrant. Meminit eiusdem etiam, quæ est in Syria, Iosephus antiq. lib. 13. cap. 24. edit. Gelen.

h *Mela Episcopi.*] Scribit de eo Sozom. hist. li. 6. c. 31. & Cassiod. lib. 8. cap. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduersus Valentem Imp. Arianum susceptum narrant. circa annũ 380

i *Honorati abbatis.*] Huius Acta scripsit sanctus Gregorius Papa lib 1. dialog Fundanam ecclesiam nobiliorem reddidit S. Paulinus, qui postea fuit Nolanus Episcopus. Ipse etenim agro Fundano diues, paruam illic positam ecclesiolam ac iam collabentem in augustiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & sacris reliquiis positis, dedicandā curauit, vt idem ipse scribit Paulinus in epist. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregium sanctissimi viri monumentū tempore Longobardorum prorsus dirutum fuit, adeoq. ea est ecclesia desolata, vt opus fuerit, Agnellum eius ciuitatis Episcopum, iubente Gregorio Rom. Pontifice, Tarracinam migrare, vt constat ex Regist. lib. 2. epist. 13. in c. a. 530.

k *Fursei.*] De ipso etiā hac die Beda, Vsuardus, & alii. Agit de eodē item Beda de gestis Angl. lib. 3. cap. 19. Aimo de gest. Franc lib. 3. cap. 18. Trithem. de vir. illustr. ord. san. Bened. T. 8. an. 654 nu. 12.

Bened. lib. 5. cap. 86. & alij. Claruit circa annum Domini 650.

T.2.A.166. num.2. [l] *Priscillæ.*] Plures fuerunt huius nominis sanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio habetur in Actis Apost. cap. 18. & a Paulo ad Corinth. 1. cap. 16. de qua alia agitur die. Rursus autem alia reperitur Priscilla, de qua mentio fit in Actis sanctarum Pudentianæ & Praxedis, cuius cœmeterii T.2.A.159. num.8. etiam Pastor meminit in Actis sanctæ Praxedis. Alia item Priscilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licèt complures codices non habeãt ea quæ de cœmeterio nomine sanctæ Priscillæ via Salaria illic ponuntur; quod quidem Priscillæ seniori Pastor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Ceterum in ipso titulo Pastoris, vbi erant thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipsæ balnei inferiores cellæ instar porticuum sibi concameratione coniunctæ, quæ vsque in hanc diem cernuntur penè integræ, cœmeterii loco ad sepeliẽdos sublatos occulte martyres inseruisse creduntur. Agitur autem de seniori Priscilla, cuius Pastor meminit, quæ & fuit Apostolorum discipula, mater verò Pudentis senatoris, vt Acta Pudentianæ, quæ habemus manuscrip. quæ & paulò diuersa reddidit Mombrit. tom. 2. testantur.

xiiij. C Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

N Thebaide [a] S. Antonij [b] abbatis, qui multorum monachorum Pater, vita & miraculis præclarissimus vixit: cuius gesta sanctus Athanasius insigni volumine prosecutus est. Eius autem sacrum corpus [c] sub Iustiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in ecclesia sancti Ioannis Baptistæ humatum fuit. Apud Lingonas sanctorum tergeminorum [d], Speusippi, Eleusippi, & Meleusippi, qui cum auia sua Leonilla martyrio coronati sunt tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio sanctorum [e] martyrum Diodôri presbyteri, Mariâni diaconi, & sociorum, qui sub S. Stephano Papa, cùm in Arenario natalitia martyrum agerent, obstructa a persecutoribus ianua cryptæ, & dirùta desuper mole, ipsi quoque martyrium sunt assecuti. Apud Bituricas depositio sancti Sulpicij [f] Episcopi, cognomento Pij, cuius vita & mors pretiosa gloriosis miraculis commendatur. Romæ in monasterio sancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij [g], Meruli, & Ioannis, de quibus scribit. S. Gregorius Papa.

IANVARII 17.

Plura T. 3. precipue A. 310. nu. 19. & seq. A. 328. nu. 5. & seq. A. 343. nu. 2. & seq. obitus An. 358 nu. 21.

N *Thebaide* [a].] Hieronymus lib. de Hebraic. quæst. Thebaidem eam putat esse regionem, quæ olim dicta est Gessen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cum filijs suis, cũ venisset in Aegyptũ. Gen. c. 45. & 46.

[b] *Antonij abb.*] Tam Latini quam Græci de Antonio agunt hac die. Est vetus memoria in Actis S. Euthymii, quæ fidelissime scripsit Cyrillus monachus ante annos fere mille & ducentos, hac eadem die sanctos illos monachos natalem diem sancti Antonii celebrare consueuisse. Obiit diem humanæ vitæ, anno 21. Constantii Imp. vt S. Hieronymus testatum reliquit in chron. Scripsit egregia

illius

illius Acta S. Athanasius: quæ quidem Euagrius, non ille Ponticus Origenista, sed qui postea præfuit ecclesiæ Antiochenæ, in Latinum sermonē conuertit, vt auctor est S. Hieron. de scrip. Eccles. in Euagrio. Præstitit hoc ipsum idem Hieron. postulante Pammachio, vt ipse profitetur, ad eundem scribens epist. 101. de opt. gen. interpret. quam illam esse putamus, quæ habetur præ manibus: Cùmq; (vt ipse ait) in ea vertenda, more suo, non verba verbis, sed sententias reddiderit sententijs; inde fortasse factum est, vt Gelasius Papa eum non tam vertisse, quàm scripsisse Antonij vitam testetur, cum ait: Vitas Patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarū, quas tamen vir beatissimus descripsit Hieronymus, cum omni honore suscipimus. Ea est vsus cautela Gelasius, quoniam & Euagrius Ponticus scripsit vitas Patrum, & miscuit Origenistas nonnullos, quos idem Hieronymus notat scribens ad Ctesiphontem. Miror eosdem quos ipse respuit, hactenus sub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos, cùm, si Deo placuerit, ea de causa in vitas Patrum scholia pernecessaria elaborauerimus. Quod autem ad Antonium spectat, primus omniū Acta eius adhuc viuentis S. Athanasius ab Arianis expulsus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus scribens ad Principiam epist. 16. & ad Eustochium 27. Quantum præterea ceteris attulerint adiumenti; locuples testis est S. Augustinus lib. 8. cōfess. cap. 6. Scripserunt de Antonio Græcorum veteres historici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus. meminit eiusdem Chrysostomus homil. 8. in Matth. Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus.

tom. 7. ann. 531. nu. 27. c *Eius sacrum corpus.*] De inuētione corporis eius atque translatione Alexandriam, id ipsum Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri profitentur: quam anno Domini 529. factam esse, scribit Sigeber. in chron. Marian. Scot. post Cons. Lampadij & Orest. est annus Domini 531. Cuspinianus anno 541. eamdem translationem posuit. Sed cùm ea de re eiusdem temporis scriptorum testimonia minime inueniantur; cui magis ex dictis auctoribus assentiamus, haud est liberum definire.

tom. 2. ann. 179. nu. 37. d *Tergeminorum.*] De his etiā ceteri Latinorum. Res gestas eorū a Neone conscriptas recitant Mombrit. to. 2. & Sur. to. 1. habent tamen quod indiget castigatione, vt quod ibidem fertur, hos sub Aureliano Imp. passos esse temporibus Polycarpi Episcopi. Nulla est prorsus cohærentia Polycarpi Smyrnæ Episcopi temporum cum Aureliano Imp. loco cuius Marcus Aurelius restituendus est, cuius tempore; ex Quarto Præside, qui illic ponitur, hi passi noscuntur. Quartus enim Consularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; gessit & Consulatum vna cum Lucio vero: est frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio De horum sanctorum martyrum translatione agitur in vita sancti Annonis Episcopi Coloniensis, lib. 3. cap. 38.

e *Inuentio sanctorum.*] Hac die de ipsorū agitur inuentione, dies autem natalis Kalen. Decemb. Historiam inuentionis ex antiquis manuscrip. recitat Sur. to. 1. Legimus eamdem in veteribus exemplaribus per sex lectiones distinctam, vt olim in ecclesijs quibusdam legi consueuit. Inuenta sunt horum corpora sub Stephano Papa Sexto, temporibus Caroli Crassi. Porro Chrysanthi & Dariæ corpora, quæ in eadem crypta erant sepulta, longe ante reperta sunt; quæ sanctus Damasus Papa versibus ad eorum tumulum positis exornauit, vt scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria martyrum cap. 38. tom. 2. ann. 284. n. 7. & to. 10. ann. 886. nu. 32. & seq.

f *Sulpitij.*] De eodem Vsuardus, Ado, & alij. Dictus hic est Sulpitius Pius, respectu alterius Sulpitij eiusdē ciuitatis Episcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio scribit Gregor. Turonen. in proœm. hist. Dormientium, & Gimbertus in apologia pro Seuero. Hic successit Remigio Episcopo temporibus Gunthramni Regis Franc. anno Domini quingentesimo octogesimoseptimo, vt idē testatur Greg. hist. Franc. lib. 6. cap. 39. licet in vita eius, quam descripsit Sur. to. 1. habeatur successisse Austregisilo temporibus Clotarij Regis: sed in his plus tribuimus Gregorio Turonensi, cuius sententiam certissimam reddunt Acta Concilij secundi Matisconensis, quod celebratum est anno vigesimoquarto eiusdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interfuit atque subscripsit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Austregisilus, sed Probatianus, Felix, Honoratus, & Arcadius Bituricensi ecclesiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata sunt, indicant. Eadem censura castigandæ sunt tabulæ Episcoporum Bituricensium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio secundo Matisconensi sub Gunthramno Rege; cùm certum atque perspicuum habeatur, illum Seuerum vixisse tēporibus Theodosij senioris, & eius filij Honorij Impp. Secūdum Acta S. Austregisili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertium eiusdem nominis ei ecclesiæ præfuisse Episcopum, dicere oportet. Sed satis de his. Sulpitius autem Pius, de quo agimus (vt scribit Aimo. lib. 4. cap. 16. & alij) migrauit ex hac vita anno Domini quingentesimo nonagesimoquarto; ipse est annus decimussextus Childeberti Regis, quo eum obijsse, auctor est Greg. Turon. hist. Franc. lib. 10. c. 26. Habuit successorem Eustasium. tom. 5. ann. 431. num. 187. & to. 8. ann. 595. nu. 94.

g *Antonij & soc.*] De quibus pluribus agit sanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. c. 47. Circa ann. 580.

D Quin-

xiij. D Quintodecimo Kal. Febr. Luna. 18.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ATHĔDRA [a] ſanĉti Petri Apoſtoli, qua primum Romæ ſedit. Ibidem paſsio ſanĉtæ Priſcæ [b] virginis & martyris, quæ ſub Claudio Imperatore poſt multa tormenta martyrio coronata eſt. In Ponto natalis ſanĉtorum martyrum Moſei [c] & Ammonij, qui cùm eſſent milites, primo ad metalla damnati, nouiſsime igni traditi ſunt. Ibidem ſanĉti Athenogĕnis [d] antiqui Theologi, qui per ignem conſummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & diſcipulis ſcriptum reliquit. Turônis in Gallia ſanĉti Voluſiâni [e] Epiſcopi, qui a Gothis captus, in exilio ſpiritum Deo reddidit. Ibidem ſanĉti [f] Leobardi recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. In Britannia ſanĉti Deicolæ [g] abbatis, diſcipuli beati Columbâni. Nouocômi ſanĉtæ Liberatæ [h] virginis.

IANVARII 18.

ATHEDRA [a] *ſanĉti Petri.*] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri, vt Vſuardus, Ado, & antiquum Romanum Martyrologium manuſcr. In aliquibus antiquioribus Breuiarijs de Romanæ Cathedræ celebritate hac die poſitum habetur officium Eccleſiaſticum, vbi & hæc oratio deſcripta legitur: Omnipotens ſempiterne Deus, qui ineffabili ſacramēto Apoſtolo tuo Petro principatum Romanæ vrbis tribuiſti, vnde ſe Euangelica veritas per tota mundi regna diffunderet: præſta, quæſumus, vt quod in Orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur. Hæc ex peruetuſto Breuiario, quod erat apud Illuſtriſs. & Reu. D. Card. Sirletū S.R.E. Bibliothecariū. Ceterum hanc ipſam ſacram ſolemnitatē, quæ iā in aliquibus eccleſijs exoleuerat, ſanĉtiſs. memoriæ Paulus Papa Quartus reſtituit, datis de ea re litteris Apoſtolicis anno Domini MDLVII. octauo Idus Ianuar. Eſt illarum exordiū: Ineffabilis diuinæ prouidētiæ altitudo, &c. De cathedra Petri Romæ poſita adeo notiſsima ac Orbi conſpicua res eſt, vt nec hæreticus homo poſsit diſsimulare. Vnde grauiſsimus auĉtor Optatus Mileuitanus Parmenianum Donatiſtā compellat his verbis lib. 2. Negare non potes, ſcire in vrbe Roma a Petro primo cathedram epiſcopalem eſſe collocatā, &c. Omittimus hic omnium tam Latinorum quam Græcorum Patrum referre teſtimonia, cùm non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſsime egerimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Quod autem ad præſentem ſolemnitatem ſpeĉtat, laudabilis in Eccleſia viguit antiquus vſus, vt dies anniuerſaria ageretur, qua quis alicui ſedi præfectus eſſet Epiſcopus. Id etenim tam in Occidentali Eccleſia, quā in Orientali etiam obſeruatum, innumera fere docent exempla: De conſuetudine Romanæ Eccleſiæ ſcribit S. Paulinus epiſt. 16. ad Seuerum: extant de ea re ſermones ſanĉti Leonis Papæ ea die habiti. Cōuenire enim vndique ex Italia Epiſcopi tunc Romam conſueuerunt ad celebrādum natalem diem Romani Pontificis, vt pulchre demōſtrat epiſtola Hilari Papæ ad Aſcanium ac ceteros Epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dum in ea hæc leguntur: Leĉtis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris veſtris, &c. Quinam autem hi fuerint, ex

to. 1. an. 44. num. 25. & ſeq. & an. 45. num. 1. & ſeq. & num. 11. & ſeq.

quibusue Italiæ ciuitatibus Romam confluxerint, indicāt ipsæ synodicæ tabulæ illic superius recitatæ. Accipe & de vsu aliarum ecclesiarum exempla, vt illud, quod S. Ambrosius scribit de Felice Comēsi Episcopo lib. 8. epist. 60. edit. Rom. item quod sanctus Augustinus habet de die natali Aurelij Episcopi Carthaginensis ser. 32. de verbis Domini in fine; deq; suæ ipsius etiam anniuersaria die ordinationis homil. 24. & 25. De consuetudine Orientalis ecclesiæ satis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Basilij, Ioannis Chrysostomi, & aliorum agitur sedis eorum natalis dies. Quo etiam vsu & ratione Romana Ecclesia eam diem solemniter agere consueuit, quo Romanæ natalis est Cathedræ, quādo (inquam) S. Petrus Romæ diuino consilio primū sedere cœpit, translata illuc sede, quam septem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hæc est solemnitas illa, qua Antiochiæ sedit, quod mobilis illa, vel ad tempus tantū, ac quasi per transitum sita est, Romæ vero stabiliuit firmauitq; Deus eamdem in æternum in Petri successoribus permāsuram; quam (vt tradit Irenæus lib. 3. cap. 3.) doctrina munitā, traditionibus locupletatam, meritis illustratam, dotibus auctam, idem Apostolus vna cum Paulo etiam sanguine consecrauit. Verum hac die non illa tātum solemnitas agi videtur, qua Petrus Romæ sedere cœpit, sed etiam sacrosancta illa recolitur institutio, qua a Domino Petrus, petra fundamentalis Ecclesiæ constitutus, perpetuæ stabilitatis promissionem, & claues regni cælestis accepit; quod in omnibus præsefert sacrū officium ecclesiasticū, ac præsertim in antiqua præfatione, quæ scripta reperitur in Sacramentario S. Gregorij, quod vetustissimū habetur in Vaticano, vnde hæc descripsimus: Vere dignū, &c. te laudare mirabilē in sanctis tuis, in quibus glorificatus es vehementer, per quos vnigeniti tui sacrum corpus exornas, & in quibus Ecclesiæ tuæ fundamenta constituis, quā in Patriarchis mundasti, in Prophetis præparasti, & in Apostolis condidisti, ex quibus beatum Petrum Apostolorū Principem ob confessionem vnigenti Filij tui, per os eiusdem Verbi tui confirmatum In fundamento domus tuæ, mutato nomine, cælestium claustrorum Præsulem, custodemq; fecisti; diuino ei iure cōcesso, vt quæ statuisset in terris, seruarentur in cælis. In cuius veneratione hodierna die maiestati tuæ hæc festa persoluimus, ac gratiarum & laudis hostiam immolamus, per Christū Dominum nostrū, &c. Hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbis tantum, sed totius Catholicæ Ecclesiæ a Christo est institutus Episcopus; merito vniuersalis Ecclesia eamdem in vniuerso Christiano orbe agit solemnitatem. Extant de ea sermones duo sancti Augustini, 15. & 16. de Sāctis, quorum priorē miramur reiectum in appendicem a schola Louaniensi, cùm nihil habeat quod Augustini esse impediat; sed multa quæ persuadeant, vt vetusta exemplaria, ipsa dicendi phrasis non dissimilis, & quæ ibi tractantur de praua consuetudine inferendi ad sepulchra defunctorum cibum & potum, a qua populum auocare conatur. Porro abusum illum inoleuisse in Africa, idē auctor testatur lib. de moribus Ecclesiæ aduersus Manichæos c. 34. ser. de diuers. 120. & epist. 64. ad Aurelium, ante ipsum Tertull. lib. de Resurrect. carn. Idem prauus vsus etiam irrepsit in Gallias, vt in solemnitate Cathedræ S. Petri ad sepulchra mortuorū cibos inferrent, quem canon 34. secundæ Synodi Turonensis antiquauit, prorsusq; abrogauit. Habes de his & canones 68. & 69. Græc. Synod. a Martino Bracharensi collectos, recitatos a Gratiano de consecrat. distinct. 1. cap. non oportet. Asseruatur hactenus in basilica Vaticana ipsa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus sedisse perhibetur. Nec quis hoc miretur: si enim sedes ipsa lignea, cathedra Iacobi Apostoli, Hierosolymitani Episcopi, post tot tantaq; Iudaici populi naufragia, post illud pauendum Hierosolymorum excidium, seruata nihilominus est integra vsque ad tempora Constantini Magni Imp. (vt scribit Eusebius hist. lib. 7. c. 14.) quam & successores Episcopi decenti honore custoditam sunt venerati: quid tam mirū, Apostolorum verticis cathedrā pari saltem fuisse diligentia conseruatam? ipsa etenim, quis super se sederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiā curationum consecuta, cùm per eam Deus diuinam opem implorantibus, beneficia præstare non desinat. Conseruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedrā Marci Petri discipuli, in qua successores ob cælestem in ea splendorem diuinitus ostensum, insidere in posterum non sunt ausi. Consueuerunt maiores nostri cathedras, sedes ipsas Episcoporum, ad diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet: Sedile autem erat fortuito linteo tectū, vt & sub ictu passionis Episcopatus honore frueretur. Hæc ille. Augustinus epist. 203. ad Maximinū hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio non apsides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec sanctimonialiū occursantium greges adhibebuntur ad defensionem, &c. Linteatas appellat eas sedes Pacianus epist. 2. ad Sympronianū de Nouatiano: Quem, inquit, consecrante nullo, linteata sedes accepit. Et Ennodius Ticinēsis in libello pro defensione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nunc ad gestatoriam sellam Apostolicæ confessionis vela mittunt, &c.

b *Priscæ*.] De eadē hac die ceteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda est, quæ affirmat, hanc illam esse Priscā, cui Paulus Apostolus scribens ad Romanos cap. 16. — Si passa sub Claudio seniore ann. 56. si sub iuniori an. 27.

salutem dicit: quam opinionẽ qui astruunt, addunt etiam hanc sub illo Claudio Imperatore esse passam, qui in Imperio Neronẽ præcessit. Sed hæc falsa omnino esse, ex ipsis Apostoli Actis arguuntur, quibus ostenditur, Priscam illam fuisse superstitẽ post obitũ Claudij, vixisseq; etiam Neronis temporibus. Ea etenim epist. Pauli ad Romanos scripta est (vt plane constat) eo tẽpore, quo (vt ipse ait) recessurus Corintho, Hierosolymam versus parabat iter: quãdo (vt pluribus monstrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero administrabat Imperium. Idem Paulus Romæ cùm esset (vt omnibus liquet) tẽporibus Neronis (sicut in epist. ad Romanos fecerat, mandans salutari Priscam & Aquilam) scribens secundam epist. ad Timotheum, in eius cap. 4. eisdem Priscæ & Aquilæ salutẽ impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur: qui quidẽ inde prouenisse videtur, quod in Actis S. Priscæ, de qua agimus, eius corpus sepulcrũ feratur in Ecclesia Aquilæ & Priscillæ, seu Priscæ ab Eutychiano Papa, vt Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fine. Sed licet hanc aliã dicerẽt ab illa, quæ Pauli epistolis commendatur, nihilominus passam esse sub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare: nam eius Acta testantur coronatam esse martyrio anno tertiò Claudij Imp. quo item anno ipsum defunctum esse confirmant: quæ quidem nequaquam accõmodari possunt primo Claudio, quẽ annos quatuordecim imperasse constat; sed satis conueniunt secundo Claudio, quem licet Eutropius & Victor dicant imperasse duobus tantùm annis, tamen secundum Trebellium, & veriorem per Consules deductam annorum rationẽ, constat eumdẽ anno quoque tertio in Imperio vixisse, quod etiã ex Porphyrio in vita Plotini testatum inuenies. Si prætereà anno tertio Claudij senioris dixerimus S. Priscam consummasse martyrium, ipsi certe & non Theclæ essent primæ deferendæ: cum alioqui omnium tã Latinorum, quam Græcorum sententia, Thecla prima martyrum ex feminis dicatur. Qui autẽ Priscam passam scribit Asiatico & Cornelio Coss. id quidẽ proprio ingenio absque alicuius testimonio. Legi enim sanctæ Priscæ Acta tam manuscr. quæ habemus, quàm typis excusa, & nihil eiusmodi potui reperire. Ceterum si dixerimus hanc (vt habent complura eiusdem S. Priscæ ecclesiæ monumẽta) passam esse viuẽte Petro Apostolo sub Claudio seniore: vtique affirmare necesse est in Acta eius errorem irrepsisse in numerum annorum Claudij, ac restituendum, passam esse anno eius Imperij decimotertio, non autem tertio. Quod quidem haud impossibile videri debet: quandoquidem ante primam, quæ sub Nerone facta est, persecutionem, sæpe vexatos atque repressos Romæ fuisse Christianos, verba Taciti lib. 15. Annal. demonstrare videntur, quibus ait: Repressaq; in præsens exitiabilis superstitio rursus erumpebat. Hæc ille, agens de persecutione in eos a Nerone tunc excitata. Sic igitur haud adeò mirandum, si vltimis Claudij senioris temporibus S. Prisca martyrium passa dicatur; cùm præsertim (vt dictum est) id eius ecclesiæ vetera monumenta suadeant: nam inter alia, altare ibi sanctus Petrus sacrasse traditur; quod & Edinerus in vita S. Anselmi testatur lib. 2. cum agit de reliquijs S. Priscæ. Sed de his satis. Extat hactenus vetus titulus Romæ sanctæ Priscæ, cuius mentiò habetur in secunda Synodo Romana sub Symmachio Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem spectat, complures martyres sub eo passi reperiuntur: occiso etenim Gallieno, cui successit, protinus illius edicta pro Christianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atque persecutio illa a Gallieni patente excitata, sua sponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Christianos latis, auxit. In Actis etenim sanctorũ Marij & Marthæ legitur eius rescriptum, quo iussit non tantum Christianos carceribus detentos, sed etiam qui inuenti essent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obstitit Deus: nam (vt scribit Trebellius) tyrannorum factione compressus, a Christianorum persecutione, quam cœperat, reuocatur.

d Mosti & Ammonij.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 97.

d Athenogenis.] De quo extat egregium sancti Basilij elogiũ in lib. de Spiritusancto ad Amphilochium cap. 29. qui eum & in testimonium citat de Diuinitate Spiritussancti. Fuit & alius eiusdem nominis Sebastenus Episcopus, de quo suo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, esse commentarium illum pereruditũ aduersus Gentiles scriptum, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando sum opinatus: cùm de Athenagora nulla penes Græcos vel Latinos mẽtio habeatur, Athenogenes verò Græcis notissimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris, facile potuit error irrepsisse, vt pro Athenogene, Athenagoræ nomine, librariorum vitio, ille commentarius sit inscriptus, quod tamen affirmare nõ auderem. tom. 2. ann. 196. nu. 7.

e Volusiani Episc.] De ipso Gregorius Turonen. in hist. Franc. lib. 2. cap. 26. & lib. 10. cap. 31. vbi auctor agens de Episcopis Turonensibus suis prædecessoribus, hunc septimum ordine numerat. vixit tẽporibus Childerici filij Clodouei Regis Francorum. Circa ann. 670.

f Leobardi.] Huius res gestas conscripsit Gregor. Turonen. in lib. sanct. patr. cap. vlt. Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipse auctor præsideret Ecclesiæ Turonensi. Circa ann. 583.

g Deicolæ.] De eo Petrus in catal. lib. 3. cap. 98. & Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedict. lib. 3. cap. 61. Claruit circa ann. 600. ex Trithem.

h Liberatæ.] De ipsa tabulæ ecclesiæ Comensis, ibiq; eius Acta asseruari dicuntur. Translatio an 1317.

Quar-

19. Quartodecimo Kal. Febr. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19				

ROMAE via Cornelia ſanctorum martyrum Marij [a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Perſarum; qui Romam temporibus Claudij Principis ad orationem venerant: e quibus poſt toleratos fuſtes, equuleum, ignes, vngues ferreos, manuumq; præciſionem, Martha in Nympha [b] necata eſt, ceteri ſunt decollati; & corpora eorum incenſa. Smyrnæ natalis beati Germanici [c] martyris, qui cum primæuæ ætatis venuſtate floreret, ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam virtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, ſponte præparatam ſibi beſtiam damnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus comminutus, vero pani Domino IESV Chriſto, pro ipſo moriens, meruit incorporari. In Africa ſanctorum martyrum Pauli [d], Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Succeſsi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum paſsio S. Pontiani [e] martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Chriſto vehementiſsime virgis [f] cæſum iuſsit ſuper carbones nudis pedibus ambulare, a quibus nil læſus, equuleo & vncinis [g] ferreis iuſſus eſt ſuſpendi; & ſic in carcerem trudi, vbi angelica viſitatione meruit confortari: poſt quæ leonibus expoſitus, & plumbo feruenti perfuſus, tandem gladio percuſſus eſt. Laude ſancti Baſsiani [h] Epiſcopi & confeſſoris, qui aduerſus hæreticos vna cum ſancto Ambroſio ſtrenue decertauit.

IANVARII 19.

tom 2. ann. 270. nu. 2. & ſeq.

MARII, *Marthæ, & ſoc.* [a]] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus die ſequenti. Extant ipſorum Acta, quæ habet Sur. to. 1. die 14. Februar. Mombrit. to. 2. & alij. ſunt eadem apud nos in vet. manuſcr. De reliquijs ſanctæ Marthæ martyris meminit S. Greg. lib. 3. dialog. cap. 30. Porro horum omnium reliquias Romæ haberi in inſula Tiberina in eccleſia ſancti Ioannis Calybitæ nomine dicta, & in diaconia ſancti Hadriani, earumdem eccleſiarum vetera monumenta teſtantur.

vide t. 2. an. 270. nu 9. vbi ſe declarat.

[b] *In Nympha.*] Quis autem ſit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, alijq; nonnulli martyres paſsi reperiuntur, indicant eorumdem martyrum Acta in fine; feruntq; fuiſſe locum via Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliam & Triumphalem. Longe diuerſæ Nymphæ a Nymphæo, qui eſt fluuius in Latio, de quo Plin. lib. 3. cap. 5. Eſt & cœme-

meterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan. de cœmet. cap 3.

tom.2.ann. 169.nu.4. [e] *Germanici martyris.*] Beda itē ac ceteri Latinorum hac die. Eius nobile certamen scribit Euseb. hist. lib.4. cap.14. ex quo Nicephorus ac ceteri descripserunt.

T.2.A.302. nu.128. [d] *Pauli, Gerontij, & soc.*] Hi omnes restituti sunt ex vetustissimo Martyrologio manuscripto, quod Romæ in monasterio sancti Cyriaci in Thermis visui erat. Habemus illud apud nos: eumque vetus manuscriptum Martyrologium citamus, illud præcipue intelligimus, quod cetera, quæ vidimus, Martyrologia vetustate antecedit.

T.2.an.154. nu.3.& an. 175.nu.7. [e] *Pontiani.*] De eodem præterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res gestæ, quas Sur. recitat tom.1. die 14. Ianuarij. Mentio de eodem habetur in Actis sancti Constantij Episcopi Perusini.

[f] *Virgis cæsum.*] Licèt ignominiosum sit genus animaduersionis cædere virgis, leuius tamen ceteris fuisse, argumento est l. vn, C. de emendat. seruor. & l.2. de public. cursu Cod.Theod. Diuersorum generum reperiuntur animaduersionis virgæ. Erāt virgæ vlmeæ, quibus serui corripiebantur, vt apud Plautum frequens est inuenire, qui in Milite glorioso:

Nisi mihi supplicium vlmeum de te datur.

Et in Asinaria act.2.

Ipsos qui tibi subuectabāt rure virgas vlmeas.

Et act.3.

Vbi sæpe ad languorē tua duritia dederis octo
Validos lictores vlmeis effectos lentis virgis.

Hæc de virgis vlmeis.

Virgas autem magistratuū ex betulla fuisse confectas, auctor est Plinius nat. hist. lib.16. cap.18. cum ait: Gallica hæc arbor mirabili candore atque tenuitate, terribilis magistratuum virgis, eadem circulis flexilis, item corbium sportis. Hæc Plin. Vbi non esset betulla, salix has suppeditabat. Vnde Prudentius hym.10. in Romano, cùm puer torqueretur iussu Præsidis:

Impacta quoties corpus attigerat salix,
Tenui rubebant sanguine vda vimina.

Habes & virgas sanguineas, quibus parricida, antequam culleo insueretur, verberandus erat. sed de his vberius, cum agemus de culleo. Arbores, ex quibus dictæ virgæ sumebantur, ab illis dicebantur infelices. Plin. lib.16. cap.16. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque seruntur vnquam, neque fructū ferunt. eadem lib.24. cap.9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit. Sic Cic. orat. pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Valer. lib.4. cap.1. de animi moderatione. Verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius lib.10. decade 1. Hæc fuit iusta querela Pauli Apostoli, cum virgis cæsus iussu magistratuum Philippensiū, Cæsos, inquit, nos publice indemnatos homines Romanos, &c. Act.16. Verberandus iterum, excepit se Romanum ciuem esse, dicēs: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? Act. cap.22. Iosephus de bello Iud. lib.2. cap.14. in fine, quasi pro monstro habuit, quod Cæstius Florus Iudæos Romana ciuitate donatos virgis ceciderit, atque patibulo affixerit.

[g] *Vncinis ferreis.*] Erant vnci ad torquēdum parati. de his Prudentius in Peristeph. hym.5. *Stridentibus laniatur vncis, &c.* Ammian. Marcel. lib.7. Intendebantur equulei, vncosq; parabat carnifex. & lib.26. Vnci & cruentæ quæstiones, &c. Meminit & Arnobius de vncis tortorijs lib.1. prope finē. Erat adhuc vncus non tātum ad torquendum, sed ad trahendum reum ad pœnas instrumentū. vnde Iuuen. satyr.10. *Impactus Seianus ducitur vnco.* Cicero in prima Philippica: Vncus impactus est fugitiuo illi. Sueton. in Tiber. cap.54. Cùm ei carnifex quasi ex Senatus auctoritate laqueos & vncos ostentaret, &c. Sidon. Apollin. epist.7. lib.1. in fine: Vncum, inquit, & gemonias, & laqueū per horas turbulenti carnificis perhorrescens, &c. Insuper vnco trahebantur aliquando corpora damnatorum, Seneca lib.3. de ira: Cadauera quoque vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo Imp. acclamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur, more maiorum, cadauer vnco trahatur dictum pluries. Habes & de his exemplum in Actis sancti Sebastiani, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ est iuxtà Circum, quære, & ibi inuenies corpus meum pendens in vnco. Hæc sanctus Sebastianus de corpore suo, quod vnco protractum fuerat in cloacam Maximam. Sunt & de his complura alia exempla, quæ breuitatis causa referre omittimus.

[h] *Bassiani Episc.*] De sancto Bassiano agitur in Concilio Aquileiensi celebrato sub Gratiano Imperatore, cui vna cum S. Ambrosio interfuit, quo eum etiam collaborauit aduersus Iouinianum nouum hæresiarcham: subscriptus enim reperitur epistolæ sancti Ambrosij ad Siricium Papam aduersus illius ac sociorum portentosas hæreses, lib.1. epist.7. edit. Rom. Meminit eiusdem Bassiani sanctus Ambrosius in epist. quinta ad Felicem lib.8. epist.60. edit. Rom. itemq; Paulinus in vita sancti Ambrosij. Habet eius res gestas fusius scriptas Mombrit. tom.1. Petrus in catal. lib.2. cap.101. & alij. tom.5.ann. 397.nu.42. & to.4. an. 381.nu.83.

Tertio

20. Tertiodecimo Kal. Febr. Luna. F xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROMAE Natalis ſancti Fabiani [a] Papæ, qui tempore Decij martyrium paſſus, in cœmeterio Calliſti ſepultus eſt. Ibidem ad Catacumbas [b] ſancti Sebaſtiani [c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cùm haberet principatum primæ cohortis, ſub titulo Chriſtianitatis [d] iuſſus eſt ligari in medio campo, & ſagittari a militibus, atque ad vltimum fuſtibus cædi, donec deficeret. Nicææ in Bithynia ſancti Neophyti [e] martyris, qui quintumdecimum annum ætatis agens, flagris cæſus, in fornacem immiſſus, feris obiectus, cùm permaneret illæſus, & Chriſti fidem cōſtanter profiteretur, gladio tandem occiſus eſt. Cæſenæ ſancti Mauri [f] Epiſcopi, virtutibus & miraculis clari. In Palæſtina natalis ſancti Euthymij [g] abbatis, qui zelo Catholicæ diſciplinæ, & virtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris in Eccleſia floruit.

IANVARII 20.

T.2.A 238. num 6. & ſeq. A.246. nu.5. & 10. & an.253. nu.5.

FABIANI *Papæ* [a].] Beda, ac ceteri antiquorum, necnon recentiorum, de eodem agunt hac die. De cuius ſucceſſione præter librum de Rom. Pont. agit etiam Euſebius in chron. & hiſt. lib. 6 c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. Aug. ad Generoſum epiſt. 165 Niceph. Epiſc. in chron. & alij. Hunc ſub Decio martyrio vita functū conſtat ex epiſt. cleri Romani ad Cyprianū, quæ recenſetur 31. inter Cypriani epiſtolas edit. Pamel. ac etiam ex S. Epiphanio in lib. de menſuris & pond. & S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene. Cetera de ipſo præſtitimus in Annal. Eccleſ. Corpus autem eius tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur.

[b] *Ad Catacumbas.*] Loquēdi obtinuit vſus, vt Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur: ex Græca enim & Latina dictione compoſitum eſt nomen, κατὰ, iuxta, & tumbas, vt ſic locus ille, qui ad fores eſt cœmeterij Calliſti, diceretur, Catacumbæ, hoc eſt, iuxta tumbas eiuſdem cœmeterij, vbi eſt vetus ac nobilis memoria S. Sebaſtiani martyris, quæ numeratur inter ſeptem Vrbis eccleſias, Innocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus illuſtrata, vt docet illic poſita vetus inſcriptio marmori inciſa. In Actis S. Cornelij Papæ Catacumbæ, nō Catatumbæ dictus reperitur ille locus: ſic & in rebus geſtis S. Sebaſtiani, ſicut in cōpluribus veteribus Martyrologijs: at vero apud S. Gregorium in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. ad Catatumbas ſcriptum reperitur. Nō tamen errasse dixerim, qui Catacumbas legunt; nam κατακύμβη, eſt locus cauus atque profundus, qualia Romæ præſertim cœmeteria eſſe ſolebant in arenarijs profundis cryptis excauata.

[c] *Sebaſtiani.*] De eodē hac die ijdem qui ſupra auctores; Græci autem de ipſo agunt 18. Decembris. Deſcripſit ex antiquioribus monumentis eius res geſtas Metaphraſtes, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 1. Habemus Latina exēplaria in veteribus codicibus. De eo præterea S. Ambr. in Pſal. 118. S. Aug. in die natali ſanctorum Fabiani & Sebaſtiani tractatū habuit, eſt 100. de diuerſis. In Breuiario Toletano extat facer hymnus, quo Sebaſtiani ac ſociorum Acta canuntur. tom. 2. ann. 284. nu. 10. & ſeq. & an. 286. nu. 3. & ſeq. & nu. 24. & infra.

De sacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. cap. 10. qui idem sanctus Pontifex in eius ecclesia habuit homiliam trigesimamseptimam. Est ipsa (vt diximus) via Appia ad cœmeteriũ Callisti, vna ex septem ecclesijs, non tantum Vrbi, sed & orbi Christiano notissima. Egregium etiã sancti martyris monumentum, veneranda eius imago opere musiuo expressa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, senili aspectu & barba: quod pictores admoneat, qui eum iuuenem palo alligatũ perperam pingunt. Diuino monitu etiam altare ibidem ad luem propulsandam erectum est temporibus Papæ Agathonis; cuius rei veritati adstipulatur etiam Paulus diac. hist. de gestis Longob. lib. 6. cap. 3. vnde etiam prouenisse videtur, vt posteri fideles eumdem sanctum ad euitandam imminentem pestis cladem consueuerint habere patronum. De eiusdem martyris reliquijs translatis in Galliam scribit Ado Viennen. in chron. anno 815. Sigebertus item anno 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

ᵈ *Sub titulo Christianitatis.*] Qualis esse consueuisset eiusmodi titulus Christianitatis, habes exemplũ in epistola ecclesiæ Lugdunensis, quam recitat Eusebius hist. lib. 5. c. 1. his verbis: Cũ vndique per amphitheatrũ circumduceretur Attalus martyr, tabulasin qua Latinis litteris hæc erat inscriptio, præcedente: Hic est Attalus Christianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrum exempla. Præcedere consueuit eiusmodi titulus, vt Suet. in Caio cap. 32. monstrat his verbis: Manibus abscissis atque ante pectus a collo pendentibus, præcedente titulo, qui causam pœnæ indicaret, per cœtus epulantium circumduceretur, &c.

Tempore Diocletiani. ᵉ *Neophyti martyris.*] De eodem agunt etiam Græci hac die, in quorum Menologio eius passio describitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

ᶠ *Mauri Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Petrus Damian. Legimus eas in codice manuscrip. Card. Sirleti. Accepimus a Cæsenate ecclesia Acta sanctorũ Mauri & Seueri eius ciuitatis Episcoporum. Antiqua est ecclesia Cæsenas, cuius Episcopus nomine Florianus (vt scribit Optatus Mileuit.) tempore Melchiadis Papæ interfuit Romano Cõcilio celebrato in causa Cæciliani Episcopi Carthaginen. Alius dictus Florus præsens fuit Romanæ Synodo habitæ sub Agathone Papa, vt eius Acta declarant, quæ sunt inserta in Sexta Synodo. Hic ante, de quo agimus, Maurus Episcopus reperitur interfuisse Rom. Concilio a S. Martino Papa & martyre celebrato, tenuisseq; in eo locum Archiepiscopi Rauennatis, vt eiusdem Synodi Acta significat. T. 8. A. 649. nu. 13.

ᵍ *Euthymij abb.*] Hæc dies natalis eius, cũ sanctus, agens nonagesimumnonum ætatis annum, sub Leone Magno, anno decimosexto eius Imperij, migrauit in cœlum: est is annus a Christo, iuxta Fastos Onuphrij, 472. Scripsit eius Acta fidelissime quidẽ Cyrillus monachus, eiusdẽ sæculi scriptor. habet ea Metaphrastes recensita hac die, Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. De eodẽ idem auctor in vita S. Sabæ, vbi & de natali eius hac die celebrari solito. De eodẽ Niceph. hist. lib. 14. cap. 30. 34. & 52. Spectatissimi sunt sancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonensi aduersus hæreticos Eutychianos impẽdit. Hæc de S. Euthymio. Tu verò caue ne in altero fallaris eiusdem nominis monacho, qui clarus habitus est in Aegypto temporibus Arcadij Imp. sed in veritate non stetit: nam Origenismum professus, factus est scandalũ & ruina multorum. Scribit de ipso S. Hieronymus ad Ctesiphontem, & Theophilus in epist. ad Epiphanium 67. apud Hieron. T. 4. A. 381. nu. 75. T. 5. A. 420. nu. 16. & n. 38. & seq. an. 431. nu. 36. & an. 432. nu. 52. Obitus to. 6. ann. 472. nu. 8.

2. G Duodecimo Kal. Februarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE passio sanctæ Agnetis ᵃ virginis, quæ sub Præfecto Vrbis Symphronio ignibus iniecta, sed ijs per orationem eius extinctis, gladio percussa est. De ea beatus Hieronymus hæc scribit: Omnium gentium litteris atque linguis præcipue in ecclesijs Agnes vita laudata est, quæ & ætatẽ vicit & tyrannum, & titulum castitatis martyrio consecrauit. Athenis natale sancti Publij ᵇ Episcopi,

qui

qui post S. Dionysium Areopagitam Athenienfium ecclesiam nobiliter rexit, & præclarus virtutibus, ac doctrina præfulgens, ob Christi martyrium gloriose coronatur. Tarraconæ in Hispania sanctorum martyrum Fructuosi Episcopi, Augurij & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerem trusi, deinde flammis iniecti, exustis vinculis, manibus in modum crucis expansis, orantes martyrium compleuerunt: in quorum die natali sanctus Augustinus sermonem ad populum habuit. Trecis sancti Patrocli martyris, qui sub Aureliano Imperatore martyrij coronam promeruit. In Gallijs in monasterio Augiensi sancti Meinardi eremitæ a latronibus cæsi. Papiæ sancti Epiphanij Episcopi & confessoris.

IANVARII. 21.

tom. 2. ann. 304. nu. 29. & seq.

Gnetis a.] De eadem hac die ceteri Latinorũ agunt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, est in epist. 8. ad Demetriadem, iunctis simul quæ circa principium & in fine eiusdem habentur epistolæ. Frequenter de ea S. Ambrosius, qui de eadem sermonem habens, eumdem fusius productum in tres libros digessit sub titulo de Virginibus; de ea rursus lib. 1. offic. cap. 41. Fertur & epist. ad Virgines S. Ambrosij nomine lib. 4. epist. 34. editionis Romanæ, de cuius fide alibi pluribus egimus. Sanctus Augustinus de ea etiam serm. 101. de diuers. vbi hæc de eius nomine: Virgo (inquit) quæ vocabatur erat: Agnes Latine agnam significat, Græce castam. Prudentius sacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damasus de eadem & basilica ipsius duo scripsit epigrammata, quæ habentur in collectaneis Christianorum poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem ecclesia homiliam 11. & 12. Meminit eiusdẽ Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius translatis Constantinopolim sub Pulcheria Augusta temporibus Marciani Imp. scribit Theodorus lector lib. 2. collect. & Niceph. lib. 14. cap. 10. De tempore autem passionis eius etsi nullibi inueniatur expressum; ex his tamen, quæ in prædicta epist. 3. scripta habentur, satis apparet ipsam in vltima Ecclesiæ persecutione fuisse martyrio coronatam: nam adhuc superstites aliquos auctor fuisse testatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidissent, eademq; Constantiæ filiæ Constantini retulissent. Extat non tantum eius insignis basilica via Nomentana: sed & ille locus, vbi est producta, vt eius virginitas violaretur, sacrosanctus habetur, fornices ipsi nimirum Circi Agonalis. Sat constat auctoritate S. Hieronymi in Isaiæ cap. 2. (vt prætermittam Gentilium poetarum testimonia) in fornicibus spectaculorum manere consueuisse publica scorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) sub Constantino Imp. Christi Euangelio coruscante, & infidelitas vniuersarum gentium, & turpitudo deleta est. Hæc Hieron. Loquens de his turpissimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hæc ait: Si rursum perrogem, quo ad illud spectaculum itinere peruenerit; confitebitur, per lupanarium, per prostitutarum nuda corpora, per publicam libidinem, per dedecus publicum, per vulgarem lasciuiam, per communem omniũ contumeliam. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eam sententiam Vibius apud Senecam in controuer. 2. lib. 1: Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuersia, quam infelix & miseranda esset conditio virginis a lenone prostitutæ, pluribus demonstratur. Misera includebatur cellula, in cuius fronte titulus superpositus nomen virginis prostitutæ & pretium constitutum indicabat; moxq; fiebat concursus libidinosorum ad meretricem nouam. Hæc omnia habes apud Senec. in citato nuper loco lib. 1. contr. 2. Ex his omnibus disce virtutem Christi, qui in tali discrimine positas virgines nouit sæpissime liberare. testantur hæc ipsa Acta martyrum, adstipulaturq; S. Basilius, dum ait: Cum feueret persecutionis immanitas, electæ virgines propter sponsi fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ durarunt; eo scilicet, cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non sine prodigio & virtute custodiente, &c. Hæc Basilius lib. de vera virgin.

b *Publij Episcopi.*] De ipso hac eadem die Vsuardus, & Ado. Scribit Dionysius Corinthiorum

De Publio to. 1 an. 58. nu. 173. & ann 98. nu. 23 & to. 2. an. 125. nu. 1. & 3.

thiorum Episcopus Publium hunc successisse Dionysio Areopagitæ in ecclesia Atheniensi; Publio autem suffectum esse Quadratum apud Euseb. hist. lib. 4. cap. 22. & Hieron. de script. Eccles. in Quadrato. Fuit aliquorum sententia, hunc illum esse Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (vt habetur Act. Apost. cap. 28.) curauit dysenteria, quod etiam hic Ado profitetur in Martyrologio.

tom. 2. ann. 262. nu. 59. & seq. c Fructuosi Episcopi &c.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die, qua etiam antiquitus agi consueuisse demonstrat S. Augustinus ser. 101. de diuers. edit. Louan. Scripsit eius & sociorum res gestas Prudentius hymno 4. Peristeph. Alia præterea habentur eorum Acta soluta oratione conscripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

tom. 3. ann. 275. nu. 6. & an. 278. nu. 3. d Patrocli.] De eodem Beda, ac cæteri. Eius Acta sincera quidem recitat Sur. to. 1. De ipso etiam Gregor. Turon. lib. de gloria mart. cap. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuisse cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademq; fidelia esse inuenta. Clarus etiam in Gallijs habitus est Patroclus alius, qui temporibus Childeberti Regis Francorum enituit sanctitate, de quo idem Gregor. de gest. Franc. lib. 5. cap. 10.

e Sub Aureliano Imp.] Nona ordine ponitur hæc persecutio ab Orosio lib. 7. cap. 23. & August. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. a Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cum aliquandiu in pace agere Ecclesiã permisisset, immo de eadem etiam optime meritus (nam aduersus execrandum Paulum Samosatensem hæresiarcham Antiochiæ damnatum, secundum sancita Patrum rescripsit, vt tradit Eusebius hist. lib. 7. cap. 23. & 24.)

Corrige ex annal. tom. 2. ann. 273. 7. tandem velut quodam insano furore correptus, vltimo sui Imperij anno, sæuissimam in Christianos persecutionem concitauit. Legitur adhuc eius edictum in Christianos promulgatum in Actis S. Symphoriani martyris. De eadem persecutione idem Eusebius in chron. hancq; licèt dicat terrore vindictæ ab instituto reuocatũ, cùm scriberet edictum, eius brachiũ debilitaretur: tamen eumdem in sententia perstitisse adhuc, nec fulmine cælitùs immisso resiluisse, ac tandem in itinere occisum esse, tradit Orosius lib. 7. c. 23. Quàm autem sæua, licèt breuis, fuerit hæc persecutio, ex immanibus crudelibusq; supplicijs, quibus in suos milites Gentiles homines animaduertit, coniectare licet. Nam Flauius Vopiscus in eius vita scribit, militem quemdam ob violata iura hospitij, duobus duris arborum ramis deorsum inflexis, manibus pedibusq; ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, scidisse medium. Si hæc in suos de Republica aliàs optime meritos pœnarum genera commentus est, quid in Christianos, quos deorum hostes & Imperij perduelles existimabat, fecisse putandum? Sed de his fusiùs in Annal. Eccles.

f Meinardi.] Habentur eius Acta apud Surium tom. 1. Meginradum hunc appellat Sigebert. in chron. eumq; martyrio vita functum testatur. Necatus est sub Ludouico Quarto Imp. anno à Christo Domino 860. Obijt, ann. 860. licèt Sigebertus opinetur id contigisse anno 856. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 298.

g Epiphanij Episc.] Hac item die tabulæ Ticinenses. Scripsit eius res gestas Ennodius eiusdem ciuitatis Episcopus, successor ipsius: habet eas Sur. to. 1. sed non integras; Plura to. 6. & præsertim ann. 451. nu. 15. prolixiores enim legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuscrip. Eiusdem Ennodij etiam extat ibidem sermo dictus in die natali ipsius, carmen insuper de eodem. Claruit temporibus Anthemij & successorum Impp. atque Odoacris Regis Italiæ. Claruit iisdem temporibus alter Epiphanius, cognomento Scholasticus, Cassiodoro perfamiliaris, quem eruditissimum sæpe nominat; a quo pariter complures Græcorum Patrum commentarios in Latinum esse translatos affirmat lib. 1. Inst. diuinar. lect. sæpius, & in præfatione ad hist. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illustr. cap. 12. Complura quæ huius sunt, S. Epiphanio Episcopo Constantiæ in Cypro esse adscripta reperi.

12. A Vndecimo Kal. Febr. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22				

VALENTIAE in Hispania Tarraconensi sancti Vincentij Leuitæ & martyris, a qui sub Daciano impijssimo Præside carceres, famem, equuleum b, distorsiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam, aliaq;

aliáq; tormentorum genera perpeſſus, ad martyrij præmium euolauit in cælum: cuius paſsionis nobilem triumphum Prudentius luculenter verſibus exequitur, & beatus Auguſtinus, ac ſanctus Leo Papa ſummis laudibus commendant. Romæ ad Aquas Saluias ſancti Anaſtaſij [e] Perſæ monachi, qui poſt plurima tormenta carceris, verberum, & vinculorum, quæ in Cæſarea Palæſtinæ perpeſſus fuerat, a Coſrhoë [d] Perſarum Rege multis pœnis affectus, ad vltimum decollatus eſt, cùm prius ſeptuaginta ſocios in fluenta demerſos ad martyrium præmiſiſſet. eius caput Romam delatum eſt, vna cum veneranda eius imagine, cuius aſpectu fugari dæmones, morboſq; curari, Acta ſecundi Concilij Nicæni teſtantur. Ebredûni in Gallia ſanctorum martyrum Vincentij [e], Orontij, & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Nouariæ ſancti Gaudentij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Soræ ſancti Dominici [g] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

tom.2.ann. 303.n.137. miracula tom.3.ann. 541. nu.3. & ſeq.

VINCENTII [a].] De eodem hac item die cetera Latinorum Martyrologia. Putatur mendum eſſe in codice, dum Gregor. Turon. de glor. mart. cap.90. ait celebrari ſolitam ſolemnitatem S. Vincentij duodecimo Kalend. vndecimi menſis, vt textus ſit reſtituendus xj. Kalend. vt hic habetur. Huius Acta non tantum Latinis, ſed & Græcis ob ſuam excellentiam ſunt facta conſpicua. A Latinis ea mutuatus deſcripſit Metaphraſtes, quæ Latinitati iterum reſtituta habet Sur. tom.1. Ipſa autem originaliter Latina legimus in vet. manuſcrip. quæ publico vſui erant quibuſdam eccleſijs, & inter alia in codice ſanctæ Mariæ ad Martyres: Prudentius eadem ſacro hymno complexus eſt in Periſteph. hym.5. meminitq; eiuſdem, cum agit de martyribus Cæſarauguſtanis hym.4. Habuit S. Auguſtinus in natali die ipſius (vt auctor eſt Poſsidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter ſerm. de Sanctis 12. & 13. ceteri duo ſuperadditi a Pariſienſibus ſer.8. & 9. Rurſus autem in eiuſdem natali habuit prolixum illum tractatum de Iacob & Eſau, vt apparet in fine ipſius: eſt de diuerſ. ſerm.44. Alium adhuc exhibuit editio Louan. habitum in baſilica Reſtitutæ, ſerm. de diuerſ. 102. extat de eodem ſermo S. Leonis Papæ. Meminit eiuſdem martyris Fortunatus lib.7. ad Bod. ducē. ſcripſit idem epigramma de eius baſilica lib.1. S. Bernard. de ipſo ſerm. paru.66. De tunica ſancti martyris tranſlata & miraculis illuſtrata agit Gregor. Turon. hiſt. de geſt. Franc. lib.3. c.29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. an.542. Alia de eiuſdem Vincentij miraculis agit idem auctor Gregor. de gloria mart. cap.89. & 90. De eiuſdem martyris capite in eccleſia Cenomauenſi collocato a S. Domnolo Epiſcopo, eiuſdem Acta ſignificant, quæ habes apud Sur. die 16. Maij to.3. Fuerunt alij eiuſdem nominis illuſtres martyres in Hiſpania, de quibus ſuis locis inferius.

[b] *Equuleum.*] Fuiſſe equuleum tortorium lignum, omnes conſentiunt: eumdemq; fuiſſe cochleatum ad extendendum & remittendum compoſitum, ijdem ex Nonio affirmāt, cum hæc dicat ille:

Et vbi inſilui in cochleatum equuleum,
Ibi ſolutim torter, id eſt, volubiliter torqueor.

Iſidorus lib.5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet. Cùm etenim equuleus intenderetur, corpora ſimul extendi neceſſe erat. vnde Ammianus Marc. lib.14. Intendebantur equulei. Et Hieron. epiſt.49. ad Innoc. Cùm equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigonius, etſi vir ſane eruditus ſit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo, quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur aſſecutus lib.3. de Iudicijs cap.18. Confundit enim non tantùm equuleum cum cataſta, de qua plura nos 16. Martij, ſed etiā cum genere illo compedum, quo rei in carcere poſiti, iniectis ad quartum vel quintum foramen pedibus, ad iugem cruciatum ſic vincti detinerentur

rentur

rentur. Id habes ex epistola ecclesiæ Lugdunensis apud Euseb. lib. 5. c. 1, quod genus torquendi Rufinus lib. 5. cap. 2. non impropriè, loco compedũ, dixit neruum; Christophorsonus autem proprius crassam compedem appellauit. De eodem genere compedũ, quibus martyres in carcere positi distinebantur, eleganter Prudentius Peristeph. hym. 4. de S. Vincentio ait.

In hoc barathrum conijcit
Truculentus hostis martyrem,
Lignoq; plantas inserit
Divaricatis cruribus.

De iisdem cõpedibus Euseb. lib. 6. c. 32. cum agit de Origene: Multis, inquit, diebus pedes in compedes ligneos intrusi, distracti longo quadam ad quartũ foramen distenti fuerunt. Et lib. 8. cap. 11. Post verbera in compedibus ligneis positi erant, & pedes alter ab altero ad quartũ foramen distenti districtiq; adeo, vt necessario supini iacerent, nec possent propter plagarum vulnera recens toto corpori inflicta, se vllo modo commouere. Et inferius cap. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo vnum diem noctemq; vtroque pede compedibus ad cruciatum paratis, longe a se mutuo distento diuexatus, &c. Agit de iisdem compedibus Metaphrastes in Trophymo martyre. Ex his omnibus cõpedes ab equuleo esse longe diuersos, qui non in carcere reum, nec eius tantùm distendebat pedes, sed totum corpus ad fossionem vngularum, quisq; potest facile intelligere; cùm idem Eusebius diuersè admodũ a compedibus describat equuleum lib. 8. c. 11. cum ait: Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appensi, & machinis quibusdam membra eorum vniuersa distenta, distractaq; &c. Hæc de equuleo esse intelligenda, ea quæ S. Hieronymus epist. 49. ad Innocentium scribit, plane indicant, cum ait: Cùm equuleus corpus extenderet, & sordidas fœtore carceris manus post tergum vincula cohiberent, &c. Prudentius item sic:

Vinctum retortis brachijs
Sursum ac deorsum extendite,
Compago donec ossium
Diuulsa membratim crepet. Idem in Romano martyre hymno 10.
Miserum putatis, quod retortis pendeo
Extentus vlnis, quod reuelluntur pedes,
Compago neruis quod sonat crepantibus.

Sunt hæc Romani martyris verba pendentis in equuleo. Quàm autem erret Sigonius dicto loco, cùm putet corpus in equuleo alligari fidiculis, idemq; esse torquere fidiculis, quod equuleo distendi, dicemus paulò inferius.

Quænam esset equulei forma, haud facile describi posse videtur: & cùm multi in his laborauerint, neminem adhuc eam assecutum fuisse cognoui; at nec ego id mihi arrogo. Describam hic tantùm quæ ex veteribus accepi, ceteris rem ipsam exactius examinandam relinquens: Stipitem quemdã in equuleo fuisse, tradit S. Hieronymus dicta epist. 49. cum ait: Crines ligantur ad stipitem, & toto corpore ad equuleum fortius alligato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumque latus carnifex fodit, &c. Ex eodẽ stipite totam illam machinam Prudẽtius in Romano hym. 10. appellat noxialem stipitẽ, cum ait:

Iubet amoueri noxialem stipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.

Si adhuc fidem integrã præstas Actis S. Dorotheæ virginis & Martyris, quæ extãt apud Surium tom. 1. die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodammodo expressisse crucis. sunt ibi hæc verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce modo Christianus sum, quia in cruce suspensus sum: equuleus enim crucis quamdã similitudinẽ gerit. Hæc ibi. Secundum autem prædicta haud difficile esset describere formam equulei, nimirum erectum stipitem validũ & cochleatum, qui transuersum habeat lignum, quod intendatur ac remittatur, ad quod ligata membra distendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic persimili cogit me dissentire Ammianus Marcellinus, cum hominem non rectum in equuleo extensum docet, sed curuum: sic enim ait lib. 16. prope finem: Innocentes tortoribus exposuit multos, aut sub equuleo cœpit incuruos, &c. Clarius autem lib. 18. his verbis: Quamquã incuruus sub equuleo staret, pertinaci negabat instantia. Hæc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuersa equulei forma præscribitur, qua quidem & vocis etymologiam possumus intelligere, vt equuleus ab equulo, quod homo ad eum alligatus atque distẽsus & incuruus quodammodo equuli formam præseferret, sit dictus. Verùm aduertas, sic curuum sub equuleo distendi hominem, vt tamen cœlum versus facies conuersa esset, liberumq; illi fuisse sursum oculos tollere, ac cœlum aspicere. Hæc habes ex S. Hieronymo dicta epist. 49. Ex his itaq; omnibus quæ diximus, tibi formam equulei, vt lubet, effingito. De fidiculis iam agamus. Increbuit hactenus complurium error, vt fidiculas a fidibus deriuatas putarent, nihilq; aliud esse fidiculas, quàm vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedesq; hominis ligarentur; sicq; torquere fidiculis reum, idem esse quod ligatum in equuleo fidiculis hominem intendendo, ossium commissuras cum immenso dolore distrahere. Sensit hæc Sigonius lib. 3. de Iudic. cap. 18. Sic etiam errauit in his & Valla lib. 1. dũ ait, fidiculas esse instrumentum ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum vel ab extorquenda fide, vel a nerueis funibus, quibus torquendi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iureconsultorum de

fidi-

fidiculis a veritate prorſus remotas ſententias. Miratus ſum vehementer, cùm ſanctus Iſidorus lib. 5. origin. exactè monſtrarit, quid ſint fidiculæ, eruditos viros, eo prætermiſſo, in perquirendo de illis adeo laboraſſe, ac a rei veritate tantopere aberraſſe. Fidiculas enim idem eſſe quod vngulas, teſtatur, cum ait: Vngulæ dictæ, quod effodiant: hæ & fidiculæ, quia iis rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hæc Iſidorus. Cùm itaque fidiculis æque ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo diſtenſi, eaſdem vngulas ea de cauſa dictas eſſe puto fidiculas, quod reorum latera finderent, ſicq. a findendo dictas fidiculas eſſe, quaſi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodicarentur; dictasq. eſſe fidiculas, quaſi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vſurpatum apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adſtipulatur Prudentius hym. 10. Periſteph. in Romano, cùm, quas vocat fidiculas, eaſdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Aſclepiadis iudicis:

Vertat ictum carnifex
In os loquentis, inq. maxillas manum,
Sulcosq. acutos & fidiculas transferat;
Verboſitatis vt rumpatur locus.

Et paulo poſt, per fidiculas Aſclepiadem intellexiſſe vngulas, quæ mox auctor ſubdit, declarans his verſibus:

Impios iubentis dicta lictor improbus,
Charaxat ambas, vngulis ſcribentibus,
Genas, cruentis & ſecat faciem rotis.
Hirſuta barbis ſoluitur carptim cutis,
Et mentum aduſque vultus omnis ſcinditur.

Hæc Prudentius. Eodem ſenſu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones. C. de quæſt. nam fidiculis torqueri Imperator appellat cruentam conditionem. Sic apud Ammianum lib. 29. qui hæc genera cruciamentorum recenſens, ait: Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cùmq. paulo inferius eorum maieſtatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem ſententia fidiculas accipere tam apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. c. 3. 4. 5. vel alios, nihil vetat. Tantũ apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas eſſe fidiculas, dũ ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum ſimul vrinæq. tormento diſtenderet. Hæc Suet. Sed remotiſſimum eſt eiuſmodi genus tormenti ab eo, quod in Actis ſanctorum martyrum, aliiſq. citatis locis per fidiculas teſtatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas eſſe fidiculas, vel vngulas; ea nimirum ex cauſa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra ſulcarentur, quibus aliquando ſuccederet ignis tormentũ. Hæc cùm habeas in nonnullis Actis ſanctorum martyrum, ſanctus Cyprianus demonſtrat, dum ait lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet, nunc vngula effoderet, nunc flamma torreret. Et Auguſt. epiſt. 59 ad Marcellin. Non extendente equuleo, non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. Eadem Hieronymus epiſt. 49. Prudentius ſæpe, & alij. Ante hos omnes Seneca lib. 3. controuerſ. 14. pluribus.

c *Anaſtaſii Perſæ.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem decimaquinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum Acta deſcripſit: habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico e Græcis Latine redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus Filius, &c. fortaſſe illa, quam male tranſlatam Beda (vt ipſe ait) emendauit. Habetur illic inſuper poſt eadem Acta elegans hiſtoria de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta eſt. Habet eadem hiſtoria miram conſeſſionem cum his quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Concilio Niceno ſecundo actione 4. teſtati ſunt de capite eiuſdem martyris vna cum eius vultus imagine Romam tranſlato. Aſſeruatur eadem hactenus religioſe in eadem eccleſia, licèt ſacræ imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomen Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite truncatus eſt. De paſſione ſancti Anaſtaſij eiuſq; reliquijs Romam translatis agit Beda de ſex ætat. ſub Heraclio Imp. Ado Vienñen. in chron. anno 604. Sigeber. anno 620. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & traslationem in Vrbem anno 626. reponit. Porro conſtat S. Anaſtaſium conſummaſſe martyrium (vt eius Acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imp. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij vero gladio vitam finiſſe dicant; placent quæ in Græcorum Menologio de ea reſcripta ſunt his verbis. Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremo ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. Hæc Græc. Menol. die 15. Ianuarij.

T. 1. An. 58. num. 103. T. 8. A. 614. n. 44. & ſeq. Confeſſio A. 626. obit anno 627. num. 11.

d *Coſrhoe Perſarum Rege.*] Ne de Coſrhoe ambiguitas oriatur: noſſe debemus, duos eiuſdem nominis fuiſſe Reges Perſarũ; quorum ſenior regnauit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, peruenitq. vſque ad Tiberium, ac vita functus eſt anno Domini 579. vt ex Agath. colligitur lib. 4. pag. 538. regnauitq. annos 48. Huic autem Coſrhoi ſucceſſit Hormiſda eius filius; quo extincto, ipſius filius nomine Coſrhoes regnum capeſſit, vt ait Niceph. hiſt. lib. 18. c. 18. 21. & 22.

Porro Cosrhoes, de quo agimus, est ille iunior senioris nepos.

T.1.A.303. nu.138. *Vincentij, Orontij, & soc.*]De his etiã Beda, Vsuardus, Ado, & alij, pluribus autem Petrus in catal. lib 2.c.112.

T.5.A.397. n.52. [f] *Gaudentij.*]Nouarienses hac item die celebrant natalem ipsius, traslationẽ autem iterum factam, mense Augusti, & Octobris, vt constat ex tabulis eiusdem ecclesiæ. Acta eius, tempore Leonis Episcopi successoris, qui sedit temporibus Pauli Papæ (vt testantur eiusdem ecclesiæ tabulæ) conscripta habet Mombrit. tom. 1. Claruit temporibus

T.11. An. 1030. nu.6. & n.12. & seq. obitus Ann. 1031. an.2. Theodosij senioris & filiorum Impp. optime notus Ambrosio, vt ex ijsdẽ Actis accipitur.

[g] *Dominici abbatis.*]De eo hæc Leo Cardinalis Ostiensis in chron. Cassin. lib. 2. c.62. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumq. cœnebiorum fundator apud Soranam Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migrauit ad Dominum, sepultusq. est in monasterio Soræ vicino, quod nunc eiusdem vocatur ex nomine. hactenus Leo. Huius sancti vitam scripsisse Albericum diaconũ monachum eiusdem ordinis, testatur idem Leo Ostiẽsis in chron. lib. 3. c. 33. qui eiusdem etiã meminit eodẽ lib. 3. c. 18. & 38. & alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inscribitur, Liber censuũ, tam de eodem cœnobio, quam de immunitate Sorani Episcopi, vt Romano tantũ Põtifici subditus sit, habetur narratio.

viij B **Decimo Kal. Februarij. Luna.** 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

ROMAE sanctæ Emerentianæ [a] virginis & martyris, quæ adhuc cathecumẽna, dũ oraret ad sepulchrum sanctæ Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata est. Philippis in Macedonia sancti Parmenæ [b], qui fuit vnus de septem primis diaconis [c]. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum sibi a fratribus officium prædicationis plena fide consummans, sub Traiano [c] martyrij gloriam est adeptus. Cæsareæ in Mauritania sanctorum martyrum Seueriani [d] & Aquilæ vxoris eius ignibus combustorum. Apud Antinoum Aegypti vrbem S. Asclæ martyris qui post diuersa tormenta pretiosam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyræ in Galatia S. Clementis [f] Episcopi, qui sæpius cruciatus, tandem sub Diocletiano martyrium consummauit. Ibidem sancti Agathangeli [g], qui eodem die sub Lucio Præside passus est. Alexandriæ S. Ioannis [h] Eleemsyonarij, eiusdem vrbis Episcopi, misericordia in pauperes celeberrimi. Toleti sancti Ildefonsi [i] Episcopi, qui ob singularem vitæ integritatem, susceptamq. defensionem aduersus hæreticos Dei genitricis virginitatem impugnantes, ab eadem candidissima veste donatus est, ac demum sanctitate celebris in cælum vocatus. In prouincia Valeriæ [k] sancti Martyrij [l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

IANVA-

T.2.A.304. n.38. MERENTIANAE [a].] De ipsa hac eadem die Beda. Vsuar. Ado, & alij. Acta passionis eius narrantur apud Ambrosium lib.4.epist.34.edit. Romanæ.

T 3.A.109. n.37. [b] *Parmenæ.*] De quo Act. Apost. c.6. Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem vndecima Martij, ac iterum tertia Maij, vt apparet ex eorum Menologio.

[c] *Sub Traiano.*] Persecutio sub Traiano tertia recensetur ab Augustino de ciuit. Dei lib.18. c.52. Oros. lib.7.c.12. & Seuer. lib.2. Quæ quidem non ex edictis Traiani sumpsit exordium, sed (vt scribit Euseb. hist. lib. 3. c.26.) sigillatim in vna quaque ciuitate sub eius Imperio ex seditione populi excitata est: qui tamen ex eiusdem Imperatoris edictis magnum accessit additamentum: sed postea litteris Plinij Iunioris illo persuaso, sic temperata est, vt prohiberet inquiri Christianos, delatos tamen puniri, vt Tertullianus scribit in apologet. Posset fortasse alicui dubitationē facere, quid est quod laudatissimus principum, idemq. æquissimus (sic etenim Gentilium omnium testimonio habetur) in Christianos tantum se iniquissimum atque sæuissimum exhibuerit? Ad hoc primum dicimus (quod quidem Patres in apologijs sūt prosecuti) complures hæreticos, ac præcipue Gnosticos nomine Christiano censitos, turpibus execrandisq. facinoribus impollutæ Christianæ religioni ignominiam irrogasse, suisq. impurissimis obscœnitatibus effecisse, vt genus, fides, nomen ipsum denique Christianum blasphemaretur inter Gentes: adeo vt (secundum Domini futura prædicentis sententiam) obsequium se Deo præstare existimarent, si Christianos, vt nequissimū genus hominum, internecioni traderent, inuidiosumq. nomen prorsus abolerent. Erant & aliæ mentitæ vel simulatæ causæ, quas in Annalibus sigillatim recensuimus, quibus principes persuasi, illi ipsi qui apud Gentiles habiti sunt æquiores, ijdem sæuiores in Christianos se exhiberent, illis in hoc nō dissimiles, qui etiam Gentilium iudicio pessimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eosdem vehementissime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secūdi, quæ habentur lib.10. epist. 103. accepit, nimirum Christianum genus adeo inualuisse, sicq. illorum numerū auctū, vt idolorum templa deserta desolataq. remanerent; & nedum in ciuitatibus, sed & in vicis & agris sacra deorum essent intermissa, & (vt ait) rarissimus victimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collaberi idolorum cultui consuleret, ac dijs, quibus Imperium acceptū ferebat, rependeret gratias, Christianos vt impios, deorumq. contemptores e medio tollendos edixit; & quo magis erga deos pius, & reipublicæ studiosus, eo amplius in Christianos seuerus videri cupiebat. Sed explorata demum per eumdem Præsidem illorum innocentia, non vltra inquirendos, sed oblatos tantùm puniendos esse rescripsit: de cuius adeo iniqua sententia inquit Tertullianus in apologetico: O sententiam necessitate confusam! negat inquirendos, vt innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & sæuit; dissimulat, & animaduertit, &c. Sed quonam pacto alij prædicant Traianum æquissimum & optimum omnium principem, qui erga se ipsum impurissimus, ac ob eam causam etiam iniquissimus fuit? id quidem ijdem scriptores Ethnici, qui eum laudibus tollunt, scriptis testatum reddunt; adeo vt ex eorum censura, non tantùm ex optimorum albo eum expungendum esse, sed nec boni viri laudem mereri, immo inter turpes esse adnumerandum, quisque æquo iure censeret. Dio etenim & Spartianus grauissimi scriptores, quod verum est non dissimulantes, eumdem adeo impurum fuisse narrant, vt etiam in senectute in masculos insanisse testentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum sensum, in ignominiam passionum, quis miretur Christianis fuisse aduersum? Hominem certe indignissimum, quem ab inferis eductū precibus S. Gregorij Papæ quidam scribant: quam opinionem fusius in Annalibus Eccl. confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam astruunt, & quoquo modo firmare conantur, exacte firmiterq. historiæ veritate refellimus.

[d] *Seueriani & Aquilæ.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 3. cap. 16. & alij.

[e] *Ascla*] Vsuardus de eodem hac die. Eius res gestas recitat Metaphrastes in Actis Thyrsi martyris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. tom.5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15. T.3.A.310. nu.24.

[f] *Clementis Episc.*] De eodē hac die Græci in Menologio. Huius sæpius iterata certamina describit ex antiquis monumētis Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tom.5. & Sur. tom.1. De ipso etiam Niceph. lib.7. cap.14. quem ait annis vigintiocto continuis vexationibus ob Christi fidem a Gentilibus agitatum. Sed multa in eis displicent, & ab eodē plane auctore, qui Georgij martyris Acta conscripsit, videntur fuisse coagmentata. sub Diocl. circ A. 285.

[g] *Agathangeli.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Huius Acta habentur intexta cum rebus gestis S. Clementis, de quo modò egimus. De eodem Nicephorus lib.7 & 14. qui de vtrisque hæc ait: Eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clemens & cum ipso Agathangelus superauit. circa ann. 285.

T.8.A.610. nu.7.& An. 610.nu.9. [h] *Ioannis Eleemosynarij.*] Agunt itidem de eodem hac die Græci, licèt natalis dies sit tertia Februarij: puto hanc ipsam esse diem ordinationis eius, quam & natalem dici consueuisse, & solemniter etiã celebrari, supra diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripsit admirandas eius res gestas Leontius Episcopus Neapolis Cypri, cuius fidei subscribunt Patres in S. Synodo Nicæna secunda Act. 4. & Ioannes Damascenus de imag. orat 3. dum eum producunt testem aduersus Iconoclastas. Eadem Ioannis Acta a Leontio scripta Anastasius Bibliothecarius iussu Nicolai Romani Pontificis Latinitati donauit, vt auctor est Sigeb. de vir. illustr. c. 57. in Leontio, & cap. 104. in Anastasio. Eorum duplex reperitur editio atque translatio inter se diuersa; in quarum altera aliqua habentur, quæ iu altera desiderantur. vide apud Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 1. Sedere cœpit sub Heraclio Imp. vt eius Acta testantur, & non sub Phoca (vt aliquis putauit) sub quo sedit Eulogius notissimus S. Gregorio Rom. Pontifici. Præfuit hic illi sedi annos decem, vt scribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias translatum esse tradunt.

T.8.A.667. n.4. & seq. [i] *Ildefonsi Episc.*] Hunc alij Illefonsum, Alfonsum alij appellant: Successit Eugenio secundo eiusdem sedis Antistiti, imperante Heraclio, sub Vitaliano Rom. Pont. & Recesuintho Hispaniarum Rege, anno a Christo Domino 662. seditq. annos nouem, & menses duos, habuitq. successorem Quiricum, qui præfuit Synodo Toletanæ vndecimæ, anno quarto Bambæ Regis. Habentur Ildefonsi res gestæ conscriptę a Iuliano eiusdem vrbis Episcopo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantum inter sanctos, sed etiam inter celebres scriptores Ecclesiasticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis illius, quod idem scripsit Ildefonsus de vir. illustr. legi in vet. manuscrip. Vaticanæ bibliothecæ. Sunt hæc ad verbum descripta: Scripsit Ildefonsus quamplurimos libros luculento sermone potissimos, quos inde in tot partibus censuit diuidendos: Id est, librum prosopopeiæ imbecillitatis propriæ, libellum de Virginitate S. Mariæ contra Infideles, opusculum de proprietate personarum Patris & Filij & Spiritussancti, opusculum annotationis de uiris illustribus, opusculum annotationis in sacris, librum de cognitione baptismi, & de progressu spiritualium. Partis quoque secundæ liber Epistolarum est, in quo ad diuersos scribens, ænigmaticis formulis egit, personasq. interdum induxit, in quo etiam a quibusdam luculentiora scriptorum responsa promeruit. Partem sane tertiam Missarum esse voluit hymnorum & sermonum. Altioris denique partis liber quartus versibus, prosaq. contextus, in quo epitaphia, & quædam sunt epigrammata adnotata. Scripsit & alia multa, quorum, varijs molestiarum occupationibus impeditus, aliqua cœpta, aliqua semiplena reliquit. Adscitus autem in pontificatum nono gloriosi Recesuinthi principis anno, nouem annis & duobus fere mensibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimooctano prædicti principis anno, sequente die x. Kal. Febr. domicilio carnis exuitur, atque in ecclesia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes sui conditus decessoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi Quæ licèt præter institutum, tamen cùm nondum apud aliquem ea edita inuenerimus, hic describere operæpretium duximus. Reperimus eumdem ob solidã fidei constantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chrysostomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. sanct. vberius in thesaur. concion. tom. 2. Quod autem sanctus Ildefonsus perstringi admodum videatur in Concilio Francofordiensi, quod dixerit Christum filium Dei adoptiuum secundum carnem; non ita accipiendum est, vt more Nestorianorum duas in Christo personas voluerit constituere, sed duas distinguere naturas: impropriè licèt, per personam, naturã significans: sicut e contra Cyrillus Alexandrinus aliquando fecisse videtur, cùm in Christo vnam tantum dixerit esse naturam, nimirum naturam pro persona accipiens in secundo anathematismo. Quod testatur etiam Leontius lib. de sectis, & Ioannes Damasc. de fid. orthodoxa lib. 3. c. 40. Qua loquendi licentia Eutychiani abusi, hæresim de vna in Christo natura confirmare conati sunt. Condonandum est Patribus, si aliquando impropria vsi sunt voce, cùm ex eorumdem scriptis, quod de fide Catholica recte senserint, mille locis probari possit. Hæc eadem dicta sint de sanctis Episcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in eadem Synodo eadem dictione notãtur.

[k] *In prouincia Valeria*] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occasio, sicut accidisse vidimus, sciendum est, duas fuisse eiusdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatam esse a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor est Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit etiam S. Ambrosius de fide lib. 2. c. 4. in fine, & Zosim. hist. lib. 2. Erat & Valeria ciuitas sic dicta ad ripam Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in Actis S. Antonij monachi. Ea itaque Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiam Valeriæ prouinciæ in Italia, quæ dicta est a via Valeria, quæ a Tiburtinis incipiens, per Marsos transiens, Corfinium vsque ducebat, eratq. eadem via ciuitas Valeria nomine. De his Strabo lib. 5. pag. 159. de hac ipsa hic agitur in Martyrologio, deq; ea scribit sanctus Greg. Papa lib. 1. dialog. cap. 11. Hanc quidẽ prouinciã & Vestini populi habitabãt, cuius metropolis erat Amiternũ, hodie Aquila.

Aquila. Amiterno autem diruto, loci illius Episcopi is erat titulus, N. Episcopus Castrorum Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. c. 4. Constat autem tum ex locis ipsis, eorumq. limitibus, tum ex sanctorum memorijs, quæ illic hactenus asseruantur, S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtique nostra, quæ in Italia sita est, & non de Pannonica, locutum fuisse. De eadem Valeria prouincia mentio habetur l. 5. tit. 30. quibus equorum vsus. Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 2. cap. 11.

[l] *Martyrij monachi*]Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 11. Fuit & alius eiusdem nominis sanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euangel. T. 1. an. 58. n. 65. & 66. & 1 8. an. 592. nu. 32.

24 Nono Kal. Februarij Luna. C vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS S. Timothei [a] discipuli B. Pauli Apostoli, qui ab eodem Ephesi ordinatus Episcopus, post multos pro Christo agones, cùm Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo post obdormiuit in Domino. Antiochiæ S. Babylæ [b] Episcopi, qui in persecutione Decij, posteaquam frequenter passionibus suis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, gloriosæ vitæ finem sortitus est in vinculis ferreis, cum quibus & suum corpus sepeliri mandauit. Referuntur etiam passi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Christi instruxerat. Neocæsareæ sanctorum martyrum Mardonij [c], Musonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi sunt, & eorum reliquiæ in flumen dispersæ. Fulginij S. Feliciani [d], qui a Victore Papa eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus, post multos labores, in vltima senectute sub Decio martyrio coronatur. Item sanctorum martyrum Thyrsi [e] & Proiecti. Bononiæ sancti Zamæ [f] primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a S. Dionysio Romano Pontifice ordinatus, illic Christianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani [g] abbatis, qui tempore Longobardorum sanctitate floruit.

I A N V A R I I 24.

T. 1 An. 51. n. 61. & se. T 2. A. 159. n. 55. obit. A. 254. n. 25

TIMOTHEI [a]] Agunt de eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem vigesimasecũda huius; vt apparet ex eorum Menologio, & ex Eustachio presbyt. in vita S. Eutychij Episc. Constantinopolitani. Notissimus hic est Pauli Apostoli discipulus, cuius tum in eius epistolis, tum etiam in Actibus Apostolorum est frequens mentio. Commentarius rerum gestarum, martyrij, atque translationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadem omnia Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Passionem Timothei a Polycrate scriptam fuisse, auctor est Sigeb. de vir. illust. cap. 3. sed ignotum id prorsus Eusebio atque Hieronymo, qui agunt de Polycra-

te. Dictus est Timotheus primus Episcopus Ephesi, vt tradit Euseb. hist. lib. 3. c. 4. cui Onesimum subrogatum esse scribit Ignatius ad Ephesios. Constat tamen ante Timotheum ecclesiam Ephesinā a Paulo atque a Ioanne Apostolis fuisse collectā & eruditam, vnde ad eos S. Ignatius: Cum Apostolis (inquit) in virtute Christi semper conuersati estis Paulo, Ioanne, & fidelissimo Timotheo. Idem scribens ad Philadelphos, adnumerat eundem Timotheum inter sanctissimos viros, qui in virginitate vitam puram transegerunt. De eius translatione agemus suo loco inferius.

T.2.A.248. num.8. an. 253.nu. 7. 126.& seq. & T. 4. an. 362.n.100. & seq. T. 3. A.351.n.2. & seq. ᵇ *Babylæ Episc.*] Beda ac ceteri omnes eodem hac item die; Græci autem agunt 4. Septembr. De tempore passionis Babylæ, cōstat maiorum auctoritate, esse passum sub Decio. Id in primis Eusebius in chron. & histor. lib. 6. c. 32. Confirmat hoc ipsum S. Epiphan. in lib. de mensuris & pond. & S. Hieronymus lib. de scriptor. Eccl. in Origene. His meritò maiorem adhibemus fidem, quàm Nicephoro Callisto, & Metaphr. qui dicunt ipsum passum sub Numeriano Imp. qui ijdem certi arguuntur erroris, dum constat temporibus Numeriani nullum eius nominis Antiochenæ ecclesiæ præfuisse Episcopū, prout apparet ex successione Antiochenorum Episcoporum, quam Eusebius in primis, inde Nicephorus Constantinopolitanus Episcopus texuit. Ex quibus etiam & hi errare conuincūtur, qui eiusdem ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij autem, inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorum Antiochenæ sub Numeriano Imp. præfuisse ecclesiæ, alterum vero Nicomediæ dicunt fuisse Episcopum. Rursus in Menologio eadem die 4. Septemb. de duobus agunt Babylis, de ipso in primis Antiocheno Episcopo, atque de alio eius nominis ludimagistro, eodemq; vnà cum octoginta tribus pueris obtruncato. Non est hæc recens quæstio. Suidas plane testatur, diuersas de Babyla fuisse sententias, dicentibus alijs, eum sub Decio, alijs verò passum sub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis esse excogitatos. In his autem, si meum licet interponere iudicium, antiquioribus tā Latinorum quam Græcorum inhærens, vnum tantum fuisse Babylam, eumdemq Episcopum Antiochenum, subscribo. Quis enim sibi persuadeat, vt cùm penes Græcorum antiquos historicos tam frequens de Babyla Antiocheno sit facta mentio, nullo vmquam in loco, vel per occasionem saltem, de altero Babyla æque illustri, itemq. cum pueris martyrio coronato sit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & trium puerorum, quorum hic recitantur nomina, S. Ioannes Chrysostomus sæpius agit, nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, hom. 4. de Lazaro, & homil. 9. in epist. Pauli ad Ephesios. De eodem item Theodoret. de Euangelica verit. lib. 10. De ipso item & tribus pueris extat sacer hymnus in Breuiario Toletano, Aldelmus etiam de laudibus virginitatis de eodē agit. At vero non simul cum ipsa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuiuus, grauiores contra Gentiles est aggressus pugnas: nam & more Samsonis ossibus pugnans, in fugam vertit Philistæos. Huius enim illustris martyris ossa Gallus Cæsar in Daphnem ad Antiochena suburbia transtulit, vbi tanti martyris reuerentia insolitæ ibi Græcorum superstitiones cessarent, & effusus deliciarum luxus contineretur. Res accidit ex sententia; nam præsentia sacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obmutuit, nec vltra responsa dedit, prout scribit Sozom. hist. lib. 5. cap. 18. Cùm autem Imperium impius Iulianus Apostata accepisset, vt silentis Apollinis linguam solueret, inde tollendum Babylæ corpus Christianis imperauit; quo tandem sublato, & in locum pristinum restituto, mox mutum idolum, & nonnisi sui silentij causam fari permissum, illapso de cælo fulmine contritū est, ingensq. eius ædes cælesti illo igne conflagrauit. Huius triumphi Babylæ extant antiquorum scriptiones velut egregiæ columnæ victoriis illius insculptæ in monumentū sempiternum erectæ. Tantæ enim rei oculatus testis Ioan. Chrysostomus tunc adolescens interfuit, & (vt ipse testatur) vidit, eademq; scripsit præclara illa oratione contra Gentiles, & homil. 4. de laudibus Pauli. Id etiam & ceteri antiqui historici præstiterunt, Rufinus lib. 1. c. 35. 36. Sozom lib. 5. cap. 19. Socrat lib. 3. cap. 16. Theodoret. lib. 3. c. 10. Euagrius lib. 1. c. 16. & alij. Id factum esse 11. Kalend. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis historicus lib. 22. testatur, licèt homo Christian s infensus causam proferri erubuerit. T.3.A.351. T.5.A 415. nu.19.

ᶜ *Mardonij & soc.*] De ijsdem Beda etiam, Vsuardus, Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscr. Petrus in catal. lib. 3. c. 19. apud Zenocæsaream Mauritaniæ hos passos dicit: sed mendose ita illic legi putatur, cùm veteres omnes ab illa lectione dissentiant.

ᵈ *Feliciani Episcopi.*] Huius res gestas accepimus ab ecclesia Fulginate, sed quæ castigatione aliqua indigeant. Scribit Sigebert. in chron. anno Christi 969. huius sancti reliquias per Theodoricum Metensem Episcopum sub Othone Imp. in Gallias fuisse translatas. de iisdem Crant. in saxon. lib. 1. c. 9. T. 2. A. 303. nu. 1. & A. 354. n. 29.

ᵉ *Thyrsi & Proiecti*] Agitur de his pluribus in Breu. Toletano S. Isidori, vbi etiam sacer hymnus habetur, quo Thyrsi egregia facta scribuntur.

ᶠ *Zamæ Episc.*] De eodē tabulæ ecclesiæ Bononiensis. Legi commentarium nondū typis excusum de ecclesia Bononiensi, qui series T. 2. A. 272. nu. 22.

Epi-

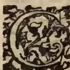
Episcoporum eius atque ipsorum res gestæ narrantur, quem Sigonius vir quidem disertus conscripsit hortatu amplissimi Cardinalis Palæoti Archiepiscopi Bononiensis.

g Surani abb.] De quo S. Greg. lib. 4. dial. cap. 22. Prouinciæ illius, quā Suram dictā Gregor. tradit, meminit Plin. lib. 4. cap. 22. poniturq. inter Vmbros. circa annū 567. vel 568.

25 Octauo kal. Februarij. Luna. D vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25

ONVERSIO [a] sancti Pauli Apostoli, quæ fuit [b] secundo ab Ascensione Domini anno. Apud Damascum natalis sancti Ananiæ [c], qui eumdem Apostolum baptizauit. Hic cum Damasci, & Eleutheropoli, alibiq. Euangelium prædicasset, sub Licinio iudice neruis cæsus & laniatus, demum lapidibus oppressus martyrium consummauit. Antiochiæ sanctorum martyrum Iuuentini [d] & Maximi, qui sub Iuliano Apostata martyrio coronati sunt: in quorum die natali sanctus Ioannes Chrysostomus sermonem ad populum habuit. Aruernis sanctorum Proiecti [e] Episcopi, & Marini viri Dei, qui a proceribus eiusdem vrbis passi sunt. Item sanctorum martyrum Donati [f], Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia sancti Bretannionis [g] Episcopi, qui mira sanctitate & zelo Catholicæ fidei sub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter restitit, in Ecclesia floruit. Atrebati in Gallijs sancti Popponis [h] abbatis miraculis clari.

IANVARII 25.

T. 1. an. 36. nu. 1. & seq

ONVERSIO [a] *sancti Pauli.*] De ea Act. Apost. cap. 9. & 22. Agūt de eadē solemnitate hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, adstipulanturq. vet. manuscrip. Augustinus in ea sermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuersis 34. 35. 16. edit Louan. Eādem festiuitatē vsu prætermissā restituit Innocētius Papa III.

b *Quæ fuit secundo ab Ascensione Domini anno.*] Eadem verba non tantū in veteri Romano Martyrologio scripta reperiūtur, sed etiam apud Vsuardū, atque antiquiora manuscripta exemplaria leguntur. De tempore conuersionis Apostoli diuersæ admodum inter se sententiæ reperiuntur. Fuit enim quorumdā opinio, sanctum Paulum post septennium ab Ascensione Domini Christo nomen dedisse: idq. ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. cap. 3. Euodij auctoritate confirmare nituntur; censentq. omnes ij, post septem annos ab Ascensione Domini, sanctum Stephanum lapidatum esse. Eusebius contra, eam factam recenset anno a Natiuitate Christi 34. & 19. Imperij Tiberij Cæsaris; ita enim profitetur in chronico. Sed sicut illa opinio falsa arguitur, ita & hæc etiam non subsistit. Prior cōfutatur, cum tempus martyrij sancti Stephani eodem anno Ascensionis Domini contigisse certum sit, vt suo loco dicemus inferius. Posterior autem certissimis rationibus refellitur. Cum enim a lapidatione Stephani (quam, vt celebrat Ecclesia, 26. die Decembris contigisse suo loco infra monstrabimus) vsque ad Pauli conuersionem non amplius quam triginta dierum spatiū intercedat:

cedat;quomodo tot tantaq. a nece Stephani vſque ad conuerſionem Pauli tam breui tẽpore accipere potuerũt?poſt enim eius martyriũ(vt habẽt Acta cap.8.) Saulus vaſtabat Eccleſiã,intrãs per domos:& trahẽs viros & mulieres, ducebat in cuſtodiã:eo etiã tẽpore facta eſt diſperſio diſcipulorũ per regiones,quando & Ananias Damaſcũ profectus ibi Euangeliũ prædicauit. conuertẽsq. ad fidem nonnullos, collegit Eccleſiã , deq.ea re perlatus eſt nuncius Hieroſolymã . quẽ cùm accepiſſet Saulus(vt habent Act.c.9.)acceſſit ad Principẽ ſacerdotũ,& petijt ab eo epiſtolas in Damaſcũ ad ſynagogas : acceptas deferens & appropinquans Damaſco,admirabili modo ad Chriſtũ conuertitur . Hæc quidẽ omnia ſi accurate conſiderentur,non mentis vnius,ſed vix integri anni ſpatio impleri potuiſſe,perſpicuũ eſt . Verior itaq. eſt de anno ſecundo opinio prædicta , cui etiam ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſt. c. vlt. Locus ille prope Damaſcum , ob tantæ rei memoriã,nobili eſt illuſtratus baſilica , cui alludere videtur S.Auguſtinus,cum in dicto ſer.34 hæc.ait:Hodie in illis regionibus etiã ipſa loca teſtantur,quod tunc geſtum eſt, & nũc legitur & creditur.Extat egregiũ carmẽ S.Damaſi Papæ de cõuerſione S.Pauli,in collect.Chriſtianorũ poetarũ.At de his conſule quæ in appẽdice ad decimum Annaliũ tomũ à nobis ſunt addita .

De anania T.1.An.35. num.5.

[c] *Anania*]De eodẽ hac die Beda,ac ceteri, Græci autẽ ad kal. Octobris in Menologio,vbi habetur, eum non tantùm Damaſci Euangeliũ annũciaſſe,ſed etiã Eleutheropoli in Palæſtina (prout hic ſcribitur) ac demũ egregium martyrium conſummaſſe.

T.4.a.362. nu.141.& ſeq.

[d] *Iuuentini & Maximi.*] Poſt natalem diem ſancti Babylæ in Antiochena eccleſia de his martyribus agebatur, vt auctor eſt S.Ioannes Chryſoſtomus in homilia habita in ipſorũ die natali, quæ habetur to.3.in fine. Fuerunt hi Romani milites,quorũ certamẽ ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 14. vbi in fine hæc habet verba:Iſtos Antiochia velut ſtrenuos pietatis athletas venerata , magnifico tumulo mãdauit,& ad hodiernũ vſque diem quotãnis feſto publico eos honorifice celebrat . Hæc ille. De his etiã Nicephorus lib. 10.cap.12.in fine.

T.8.A.670 num.3.

[e] *Proiecti Epiſc. & Marini.*] De Proiecto hac die etiam Beda , Vſuardus, Ado,& alij. Horũ res geſtas habet Surius tom.1. Petrus in catalogo lib.3.c.22.Paſſum Proiectum refert Sigebertus in chron.anno Domini 670. ſub Childerico Secundo Francorum Rege.

[f] *Donati & ſoc.*] De eis vet. manuſcrip.ex quibus etiam recentiores hac die.

T.4.A.371. nu.115.&c. A.381.n.66. A.378. nu. 24.

[g] *Bretãnionis Epiſc.*]Huius egregia certamina aduerſus Valentem Arianum Imp. ſcribit Sozomenus hiſtor.lib.6.cap.22. Niceph. lib.11.cap.29.Huic ſucceſſit Gerontius,qui interfuit œcumenicæ Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Theodoſio Imperatore.

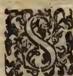
Tom.11.A. 1014.n.12. & ſeq. obiius A.1048 num.7.

[h] *Popponis abb.*]Extant Acta eius, quæ fideliſſime ſcripſit Euerhelmus abbas,quæ habet Sur tom.1. De eodem Sigeber.in chron. anno Domini 1048. Trithem.in chron.Hirſaugienſi, & de vir. illuſt.ord.S.Bened. libro 3. cap. 242. Claruit ſub Henrico Imperat.& Chunrado eius ſucceſſore.

v. E Septimo Kal.Februarij.Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26

SMYRNAE natalis ſancti Polycarpi[a], qui beati Ioannis Apoſtoli diſcipulus , & ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, totius Aſiæ princeps fuit:poſteà ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo , ſedente Proconſule , & vniuerſo populo in amphitheatro aduerſus eum perſonante , igni traditus eſt , & cùm ab eo minime læderetur , gladio confoſſus, martyrij coronam accepit : cum quo etiam alij duodecim ex Philadelphia venientes , in præfata vrbe martyrio conſummati ſunt . Hipponeregio in Africa ſanctorum Theogenis[b] Epiſcopi, & aliorum trigintaſex , qui in perſecutione Valeriani contemnentes tem-

poralem mortem, coronam vitæ æternæ adepti sunt. Apud Bethlehem Iudæ dormitio sanctæ Paulæ[c] viduæ, matris Eustochij virginis Christi: quæ cùm esset e nobilissimo Senatorum genere, renuncians sæculo, & facultates suas pauperibus distribuens, ad Præsepe Domini se recepit; vbi multis virtutibus prædita, & longo coronata martyrio, ad cælestia regna transiuit: cuius vitam virtutibus admirandam sanctus Hieronymus scripsit. In territorio Parisiensi sanctæ Bathildis[d] Reginæ, sanctitate & miraculorum gloria illustris.

IANVARII 26.

T.2.A.167. n.8. & seq. A.169.n.2. & seq.

OLYCARPI[a].] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem 23. Febr. vt cõstat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noscuntur a S. Hieronymo de scrip Eccles. in Polycarpo. Passus est (vt scribit Euseb. in chron) anno septimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Coss. Luc. Aurel. tertium & Quadrato. Eius nobile certamen & sociorum a Smyrnensi ecclesia exacte descriptum, idem Eusebius recitat hist. lib 4 cap. 14 Qualis autem quantusve fuerit Polycarpus, S. Ignatij epistola ad ipsum scripta facile significat. Eius aduentum Romam & congressum cum Aniceto scribit S. Irenæus aduersus hæres. lib. 2. cap. 3. & Eusebius ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat insignis epistola Polycarpi ad Philippenses, cuius meminit S. Hieronymus; quam piæ memoriæ vir doctissimus pariter & religiosissimus Franciscus Turrianus Societatis Iesu, longe prolixiorem illa, quæ habetur typis excusa, apud se esse Græce scriptam, cùm viueret, testatus est: speramus eam vna cum ceteris egregijs vetustatis monumẽtis, quæ sũmo labore collegit, propediẽ esse edendã. De celebranda die natali S. Polycarpi hæc vbi supra Smyrnensis ecclesia: Nobis in vnum aliquando coactis, Dominus præstabit, vt celebrẽ eius martyrij diẽ instar natalis festi cũ exultatione & gaudio quantũ fieri potest maximo recolamus &c. Consueuisse legi in ecclesia S. Polycarpi, testatur Greg. Tur. de glor. mart. c. 86.

T.2.A.262. num.33.

[b] *Theogenis Episcopi.*] De ipso ac socijs itẽ Beda, Viuardus, ac ceteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponensis Episc. esse cognoscitur, qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthaginensi, vt ex eius Actis appaset, quæ habentur apud Cyprianum, & Augustinum in lib. 6. de baptismo contra Donatistas. Erat Hippone basilica nomine sancti Theogenis, cuius meminit S. Augustinus serm. 101. de diuers. vbi ait: Quando audistis apud memoriã S. Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule? Numquã audistis, &c.

T.4.A.382. n.40. & T.5.A 398. n.17. A.399. n 52. & A.404. n.127. & sequent. & alia plura eodẽ T.5

[c] *Paulæ.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij die sequenti. Porro hac die, sept. kal. Februarij, tertia sabbati, ex hac vita migrasse, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Eustochium epist. 27 eius vitam præclare conscripsit, aperte testatur: qui & Consules recitat anni obitus, Honoriũ sexto, & Aristenetum; numeratur is annus secundum Fastos Onuphrij, a Christo 404. cùm S. Innocentius Romanæ præesset Ecclesiæ. Ne quis erret in Paulæ nomine; sciendũ est, fuisse aliam Paulam iuniorem dictam, huius senioris neptem ex Toxotio filio & Læta genitam (vt ibidẽ Hieronymus ait) ex repromissione martyris. voucrunt enim eam parentes, antequam conciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam instituendam S. Hieronymus paræneticam epistolam scripsit ad Lætam eius matrem, eamq. Hierosolymam mitti quamprimum, eadem epistola vehementer rogauit. Eo tandem perlata, in monasterio Bethlehemitico apud Eustochium educata, cum eadem semper vixit post obitum Paulæ auiæ. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epist. ad August. 79 & 94. nam quo tempore eas dedit litteras iam multo ante sancta Paula senior ex humanis excesserat, vt pluribus docuimus in Analibus Ecclesi.

T.8.A.666. num. 8. & sequent.

[d] *Bathildis.*] De ipsa etiam Vsuar. Vuandelbertus, & alij. Fuit hæc vxor Clodouei Secundi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Teodorici Regum, vt scribit Aim. de gest Franc. lib. 4. c. 42. & 43. Quæ eo sanctior, quo vir impurissimo iuncta, non tantum illius non est inquinata sordibus, sed & virtutibus aucta. Soluta viro, monasterium petijt, vbi ministrans ceteris, reliquum tempus vitæ transegit. Plura de ipsa leguntur in vita S. Vuandregisili Episcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. lib. 3. c. 59. Trithem. de vir. illust. ordo. S. Benedicti cap. 112. Testatur Molanus eius Acta integra reperiri in monasterio Rubræ vallis.

Sexto

iiij. F Sexto Kal. Februarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ONSTANTINOPOLI ſancti Ioannis [a] Epiſcopi, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui verbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimum profuit, & poſt multos labores, in exilio vitam finiuit. Eius ſacrum corpus ſub Theodoſio Iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romam tranſlatum, in baſilica Principis Apoſtolorum conditum fuit. Soræ ſancti Iuliani [b] martyris, qui in perſecutione Antonini comprehenſus, cùm idolorum templum, dum ipſe torqueretur, corruiſſet, truncato capite, martyrij coronam accepit. In Africa S. Auiti [c] martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Datij [d], Reatri, & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica paſsi ſunt. Item ſanctorum Datiui [e], Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiſeptem martyrum. Romæ Vitaliani [f] Papæ. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani [g] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, quem S. Petrus illuc ad prædicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacenſi ſancti Marij [h] abbatis.

IANVARII 27.

ſep. de eo r.4.& 5.obijt a.407. n.6. & ſeq. traslatio a. 438 n.1. & ſeq.

OANNIS [a] *Chryſoſtomi.*] Tam Latini quam Græci de eodē agunt hac die, licèt apud nonullos Latinorum natalis hic dicatur dies; Græci tamen (vt vidimus in Menologio) translationē eius hac die celebrāt, quādo ſub Theodoſio Iuniore & ſancto Proclo Epiſcopo Conſtantinopolitano Commanis corpus eius relatum eſt Conſtantinopolim. Ibi enim hæc leguntur: Relatio reliquiarū S Ioannis Chryſoſtomi in vrbem Conſtātinopolitanam, in templum ſanctorum Apoſtolorum tempore Procli Patriachæ, & Theodoſij Minoris: celebratur autem dies feſtus, ſicut in decimatertia Nouembr. Hæc ibi. in eam etenim diem Græci transferūt natalem ipſius, quod feſto Exaltationis S Crucis impediatur, quo die eum obijſſe omnes teſtantur: hanc etenim rationem ijdem in Menologio reddunt. Errat omnino, niſi ſit mendū in codice, Theodorus lect. dum lib. 2. collectan. in fine dicit, die ſequenti, quinto kal. Febr. corpus S. Ioannis Chryſoſtomi eſſe depoſitum ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die, & non ſequenti id factum eſſe, omnes teſtantur. Niſi velit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequenti verò in dicto loco reconditum: ſed translationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis trāslatio (vt ſcribit Marcellinus in chronico) Theodoſio xvj. & Fauſto Conſſ. eſt is annus a Chriſto ſecundum veriores chronograph. 438. cùm Sixtus Papa Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus lib. 5. cap. 36. Niceph. lib. 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius ceteris eam rem proſecutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone, quem habuit in eadem ſolemnitate. Habemus eum in noſtra bibliòtheca manuſcriptum, vbi etiam egregiam S. Procli Epiſcopi concionē nacti ſumus, quam habuit, cùm populum Conſtātinopolitanum hortaretur, vt venerandum corpus Ioannis Chryſoſtomi ab Imperatore

reſti-

restituendum exposceret. Est eius orationis exordium: Certe gratias ago Deo, &c. exscripsimus eam in Annalibus. Hæc sunt quæ ad translationem spectant, cetera autem suo loco opportunius.

[b] *Iuliani.*] Restituitur ex Martyrologio basilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco posita, vbi martyrium passus dicitur. Habentur illic & eiusdem martyris Acta manuscripta. T. 2. A. 175. num. 7.

[c] *Auiti.*] De eo Vsuardus hac die, & alij. Confunditur alicubi Auitus cum Adiuto, sed longe diuersi sunt inter se: nam hic martyr in Africa passus dicitur; ille autem abbas confessor in pago Carnotensi claruit sanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

[d] *Datij & soc.*] De his vet. manuscrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

[e] *Datiui & soc.*] Beda etiam de his agit, sed mendose pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent. T. 2. A. 303. n. 36. & seq.

[f] *Vitaliani Papæ.*] De eodem vet. manuscrip. liber de Roman. Pontif. Beda de gestis Anglor. lib. 4. cap. 12. cetera in Annal. Ecclesiast. diximus. T. 8. A. 655. & seq.

[g] *Iuliani Episc.*] Habentur eius Acta scripta a Lethaldo monacho, vt testatur Molanus; meminit eiusdem Petrus Cluniac. lib. 1. epist. 2. Petrus in catal. lib. 3. cap. 35. & alij. T. 1. An. 46. num. 2.

[h] *Marij abb.*] Alij Maurum pro Mario legunt. Sed hoc verũ est nomen: sic enim vocant hodie indigine prope Sistaricũ siue Sistaronem Ciuitatem prouinciæ Narbonensis. Eius vitam scriptam esse a Dinamio, testatur Sigeb. lib. de vir. illustr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

28 Quinto Kal. Februarij. Luna. G iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28

ROMAE sanctæ Agnetis [a] secundo. Ibidem sancti Flauiani [b] martyris, qui sub Diocletiano passus est. Apolloniæ sanctorum martyrum [c] Thyrsi, Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris varijs tormentorum generibus cruciati, primus & vltimus abscissione capitis, medius cælesti voce euocatus spiritum reddens, martyrium consummarunt. In Thebaide sanctorum martyrum Leonidis [d] & sociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij sunt assecuti. Alexandriæ commemoratio [e] plurimorum sanctorũ martyrum, qui hac ipsa die factione Syriani Ducis Ariani, dum in ecclesia synaxim agerent, diuerso mortis genere sunt interempti. Item sancti Cyrilli [f] eiusdem vrbis Episcopi, qui Catholicæ fidei præclarissimus propugnator, doctrina & sanctitate illustris quieuit in pace. Cæsaraugustæ sancti Valerij [g] Episcopi. Conchæ in Hispania natalis sancti Iuliani Episcopi [h], qui erogans in pauperes bona ecclesiæ, opere manuum sibi more Apostolico victum quærens, clarus miraculis; quieuit in pace. In monasterio Rhemensi depositio sancti Ioannis præsbyteri [i], viri Dei. In Palæstina sancti Iacobi [k] eremitæ, qui post lapsum diu in sepulchro pœnitentiæ causa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

T.1.A.304. n.91. T. A. 304.n.107. GNETIS *secundo* a.] Est hæc vetus huius diei inscriptio; idq. ob eam causam, quoniam non de octaua primæ diei agitur, vt octoua dicatur; sed quæ die octaua ostensa est cælitus visio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad sepulchrum eius vigilantibus, choro sanctarum virginum comitata apparuit; & gloriam sempiternam sibi a Deo largitam testata, consolata est eos: prout continent eius res gestæ, quæ habentur apud S Ambrosium lib. 4. epist. 34. edit. Rom. De eadē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Durand. scribit lib. 7. c. 3.

T. 1. A. 303. num. 115. b *Flauiani.*] De eodem vet. manuscr. Petr. autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cùm Romæ administraret Vicariā præfecturam, ad Christum conuersus, ad Centumcellas vna cum ceteris martyrio coronatur. Extant eius res gestæ, quæ aliqua indigent castigatione.

T. 2. A. 254. num. 13 c *Thyrsi, Leucij, & Callinici.*] Agunt de ijs Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout testatur Menolog. vbi etiam eorum martyrium describitur. Integra autem ipsorum Acta recitat Metaphr. quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Callenicum pro Callinico; sed Martyrologij lectio magis arridet. Iustinianus Imp. in honorem S. Thyrsi martyris erexit ecclesiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. De alia olim erecta a Cæsario V. C. agit Sozom. hist. lib. 9. cap. 2.

T. 3. A. 310. n. 24. d *Leonidis & soc.*] De ijsdem hac die Græci, adnumerantq. inter eos Asclam martyrem, de quo seorsum Latini ad X. Kal. Febr. Habentur eorumdem martyrum Acta recensita a Metaphraste post res gestas prædictorum sanctorum Thyrsi & sociorum, quas habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 6. De ceteris autem martyribus, qui ijsdem Actis continentur, infra certis diebus agemus.

T. 3. A. 356. num. 4. e *Commemoratio plurimorum, &c.*] Scripsit horum miserandā stragem ecclesia Alexandrina circulari epistola ad omnes Christi fideles, vbi hæc leguntur: Acta sunt hæc post Consulatum Arbetionis & Lolliani, V. Kal. vel (vt habent alij codices) prid. Kal. Febr. Est is annus a Christo (secundū Fastos Onuphrij) 356. De his Athanas. in epist. ad Solit. in fine, in apologia ad Constantium, ac etiam in apolog. de fuga sua, Suidas etiam, & alij.

plura To. 5 prefert. A. 419. & an. 430. obitus T. 6. A. 444. n. 10 & seq. f *Cyrilli Episc.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autē in Menolog. 9. Iunij his verbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditissimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij: quem Summus Pont. Cælestinus idoneum iudicauit, cui suas vices in Ephesino Concilio delegaret. Hæc ibi. Sedere cœpit S. Cyrillus post Theophilum (vt scribit Socrates lib. 7. cap. 7.) Honorio nonum & Theodosio quintum Coss. Kalend. Nouemb. seditq. annis 32. prout habent Acta SS. Concilij Chalcedonen. Act. 3. in libellis Athanasij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadem Liberatus diac. in Breuiar. cap. 10. & Niceph. in chron. Ex quibus omnibus luce clarius apparet, sedere cœpisse Cyrillum anno Christi 412. ac sedisse vsque ad annum 444. Hæc tam exacta annorum Cyrilli supputatio, tam ad errores aliorum arguendos, quam ne ipse arguerer ab his, qui aliter sentiunt, sit posita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cælestini Papæ. De pallio eidem tunc ab eodem Cælestino concesso meminit Theodorus in Nomoc. Photij tit. 8. cap. 1. De alijs insignibus Niceph. lib. 14. c. 34. quem tamem superiori censuræ subijcimus. Præclara eius certamina tam aduersus Nestoriū quam schismaticos Orientales exercita produnt Acta Ephesina. Cetera autem aduersus Anthropomorphitas, aduersus Gentiles, & alios Ecclesiæ hostes ab eo gesta, per annos singulos ordine temporum digessimus in Annalibus. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo sæpius obloquenti lib. 7. cap. 13. 14. 15. incaute nimis fidem adhibeat: nam Nouatianæ sectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parum æquus fuit, quod ille statim vt est creatus Episcopus, acre bellum aduersus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant; prout idem auctor queritur lib. 7. cap. 7. Porro tanti Patris præconia non vnius tantum vel alterius inueniuntur testimonio comprobata, sed duorū œcumenicorū Concil. Ephesini & Chalcedonēsis Actis celebrata, atq. firmata. T. 2. A. 303. nu. 137 & 143. & An. 305. n. 40.

g *Valerij Episc.*] De eodem alij die sequenti, vt in Breu. Toletano, & Flore sanct. Cùm autem reperiatur S. Valerius Episcopus Cæsaraugustanus interfuisse Concilio Eliberino; suborta est mihi dubitandi occasio, num duo fuerint eiusdem nominis Episcopi Cæsaraugustani, quorum prior sederit temporibus Daciani, qui sub Maximiano & Diocletiano Impp. rexit Hispanias, quando & eius diaconus S. Vincentius nobili martyrio triumphauit; posterior autem vixerit temporibus Constantini, sub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina est celebrata; nam interfuit illi Osius Episcopus Cordubensis, qui præsens fuit sacrosancto Concilio Nicæno. Auxit mihi Prudentius dubitandi occasionem, dum Peristeph. hym. 4. agens de eiusdem ecclesiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus:

Inde Vincenti tua palma nata est,
Clerus hinc tantum peperit triumphum,
Hinc sacerdotum domus infulata
Valeriorum.

Hæc

Hæc autem cùm optimo iure dici posse videantur: tamen vnum eumdemq; dicendum esse Valerium, qui sedebat tempore, quo sanctus Vincentius martyrio coronatus est, cũ eo qui interfuit Concilio Eliberitano, satis aperte demonstrauimus secundo Annalium tomo, ex quo ista in hac recenti editione corrigimus.

Obijt, ann. 1107. [h] *Iuliani Episcopi*.] Migrauit ex hac vita hac die Anno Domini 1107. claruit sub Innocentio Papa Tertio. Decreto Iulij Tertij, Rom. Pontif. translata est eius solemnitas in diem quintam Septembris. Agitur de eodem in Flor. Sanct. Hispan. 28. Ianuarij, & in Thesau. concion.

[i] *Ioannis presbyteri*.] De eodem Beda ac ceteri. Scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria confess. cap. 23. res gestas cuiusdam Ioannis presbyteri, non Rhemis (vt hic habetur) sed Turoni sepulti; qua ratione alius ille esse videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turon. de gloria confess. cap. 87.

[k] *Iacobi eremitæ*.] Scripsit eius Acta Metaphrast. quæ Lipoman. recitat tom. 7. & Surius tom. 1.

29. Quarto Kal. Februarij. Luna. A ij.

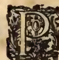
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

ROMAE via Nomentana natalis sanctorum martyrum Papiæ [a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iussit Laodicius Vrbis Præfectus ad primam Christi confessionem lapidibus contundi, & sic eos in carcerem trudi, ac postea fustibus cædi [b], atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Perusiæ sancti Constantij [c] Episcopi & martyris, qui vna cum socijs sub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defensionem martyrij coronam accepit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Sarbelij [d] & Barbeæ sororis eius, qui a beato Barsimæo Episcopo baptizati, in persecutione Traiani sub Lysia Præside martyrio coronati sunt. In territorio Tricassino sancti Sabiniani [e] martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Christi decollatus est. Mediolani sancti Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture transuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depositio beati [g] Valerij Episcopi, discipuli sancti Petri Apostoli. Apud Bituricas sancti Sulpitij Seueri [h] Episcopi, virtutibus & eruditione conspicui.

IANVARII 29.

tom. 2. ann. 303. n. 108. & sequent. Inuentio tom. 2. ann. 270. nu. 9. & seq.

APIAE *& Mauri* [a].] De his hac die Beda, Vsuard. & vberius Ado ex Actis sancti Marcelli, seu potius Marcellini Papæ, in quibus horũ certamina intexta habẽtur. Ipsorũ corpora primũ a Sergio Iuniori Rom. Pontif. in titulum Equitij translata (vt docet vetus inscriptio in marmore sculpta, eodem in loco posita) inde a Gregorio Nono in S. Hadriani diaconiam, demum vero opera Illustrissimi Augustini Cusani Cardinalis, Sixto Quinto cõcedente, in nostram ecclesiã S. Mariæ & S. Gregorij in Vallicella translata fuere tertio Idus Februarij MDXC.

[b] *Fustibus cædi*.] Hi cũ sint milites, fusti-

bus

bus cæduntur. Polybius auctor est libro de tribus politijs, duo in primis suppliciorum genera fuisse in militiæ disciplina, decimationem, & fustuarium. De decimatione agemus inferius in notation. diei 22. Septembris in Mauritio. Modestinus quoque Iureconsultus inter pœnas militares fustium castigationem recenset. Id supplicium est huiusmodi: Accepto fuste Tribunus vix tantum attingit damnatum: quod vbi factum est; omnes qui in castris sunt, cædentes eum fustibus, lapidibusq; plerumque in ipsis castris conficiunt: at si qui euaserint, nec sic quidem seruari possunt. & quonam pacto, quibus nec in patriam redire liceret, neque aliqui ex necessarijs domi eos excipere auderent? Fuste autem cædebatur, qui furto quippiam ex castris sustulerat, quiq; falsum testimonium dixerat, & si quis ætatis flore abuteretur. Marcellus sentire videtur, liberum cædi fustibus, flagellis seruum, &c. Hæc & alia de fustuario notat Cælius Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 5. Erat etiam illud militare supplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum sanguinem soluebatur vena. tam de eo, quam etiam de pane ordeaceo, quo ignaui milites vesci cogebantur, Gellius lib. 10. cap. 2. Quod autem ad fustes pertinet, cõstat, non tantum milites Christianos, sed & ceteros fideles ea pœna affici solitos; quod legibus Romanorũ ex prudentum responsis cautum esset, vt qui se Deo plenos simularent, fustibus cæderentur. Paul. lib. 5. sent. tit. 21. de vaticin. De fustibus, quibus sæpe initiari consueuit quæstio Christianorum, pulchre Cyprian. epistola 77. ad Nemesianum, Felicem, & alios.

T. 2. A. 175. num. 7.

c *Constantij Episcopi.*] Accepimus Acta sancti Constantij manuscripta ab ecclesia Perusina, eademq; apud nos asseruãtur: ex quibus erroris arguitur, qui Constantium Herculani discipulum & successorem fuisse dicit. Quisnam autem fuerit successor Herculani, vide inferius in not. diei 7. Nouembris, vbi agitur de Herculano.

T. 3. A. 107. nu. 2.

d *Sarbelij & Barbea.*] De his Græci etiã; licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad 15. Kalen. Octobris, vbi & ipsorum martyrium sic describitur: Sarbelius idolorum sacerdos vna cum sorore Barbea conuersus est ad fidem Christi per Barsimæum Edessæ Episcopum, & ambo tenti; post grauissima tormenta, Sarbelius inter duo ligna ligatus, sectus est; soror autem capite truncata. Hæc ibi.

T. 2. A. 375. nu 6.

e *Sabiniani.*] De quo item Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 42. Vincentius in spec. lib. 18. cap. 165. Recitat eius res gestas Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum.

Circa anno 500. sub Theodorico.

f *Aquilini.*] Tabulæ etiam ecclesiæ Mediolanensis de eodem. Huius vitam ad Breuiarij Ambrosiani vsum accommodatam Galesinus ex antiquis monumentis conscripsit.

T. S. an. 146. nu. 2.

g *Valerij Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac demum ceteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipsius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epist. 2. dum recenset Episcopos a sancto Petro in Gallias missos: Misit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hæc Mar. Scot. lib. 2. sex ætat. anno Dominicæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Episcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cum socijs Valerio atque Materno ad prædicandũ Gallicis gentibus missi sunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Euchario successisse scribit. In tabulis autem Episcoporum Treuerensium, quas Democh. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

De Pluribus Seueris Sulpitijs vide to. 5. an. 402. nu. 51. an. 411. num. 47. & an. 431. nu. nu. 186. & seq. de hoc sutẽ to. 8. A. 595. nu. 94.

Existimarunt aliqui, hunc Seuerum fuisse discipulum S. Martini, sed perperam, quia ille fuit tantum presbyter, non Episcopus: consule quæ diximus in Ann. T. V. A. 431. vbi latius.

30. Tertio Kal. Februarij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANTIOCHIAE paſsio beati Hippolyti [a] presbyteri, qui Nouâti ſchiſmate aliquantulum deceptus, ſed operante gratia Chriſti correctus, ad vnitatem Eccleſiæ rediJt, pro qua & in qua poſtea illuſtre martyrium conſummauit. Hic rogatus a ſuis, quænam ſecta verior eſſet; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens eſſe ſeruandam, quam Petri cathedra cuſtodiret, iugulum præbuit. In Africa, paſsio ſanctorum martyrum Feliciani [b], Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edeſſæ in Syria ſancti Barſimæi [c] Epiſcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertiſſet ad fidem, & præmiſiſſet ad coronam, eos ſecutus eſt ſub Traiano cum palma martyrij. Ibidem ſancti [d] Barſen Epiſcopi, gratia curationum illuſtris, qui a Valente Imperatore Ariano in extremas illius regionis oras ob fidem Catholicam relegatus, vitam finiuit. Item beati Alexandri [e], qui in perſecutione Decij comprehenſus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confeſsione iterâta reſplendens, inter carnificum tormenta reddidit ſpiritum. Hieroſolymis natalis ſancti Matthiæ [f] Epiſcopi, de quo mira & plena fide geſta narrantur: qui ſub Hadriâno [g] multa pro Chriſto perpeſſus, demum in pace quieuit. Romæ ſancti Felicis [h] Papæ, qui pro fide Catholica plurimum laborauit. Papiæ ſancti Armentarij [i] Epiſcopi & confeſsoris. In Malbodio Hannoniæ monaſterio ſanctæ [k] Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani ſanctæ Sauinæ [l] feminæ religioſiſsimæ, quæ ad ſepulchra ſanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

T.2.a.255. num 34. & an. 329. nu. 9.

HIPPOLYTI *presbyt.* [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq; vet. manuſcrip. Quæ hic de ipſo habentur, fuſius ſcribit carmine Prudentius in Periſtephan. hym. 12. Ne tamen alicui errandi detur occaſio, ſciendum eſt, eumdem auctorem tres Hippolytos conflaſſe in vnum, videlicet militem, presbyterum, & Epiſcopum; eorumq; res geſtas quaſi vnius tantû narraſſe: Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti Epiſcopi Portuenſis facta coniunxit: hi cùm nomine tantum conueniant, locis, temporibus, vitæ

studijs, ac denique martyrij genere distinguuntur. Miles etenim passus est apud Vrbem, via Tiburtina, sub Valeriano Imper. die 13. Augusti, raptatus atque discerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus sub Fabio Episcopo, qui vixit temporibus Decij, vt constat ex Euseb. chron. qui etiam in hist. lib. 6. c. 35. 36. & 37. recitat epistolas Cornelij Rom. Pontif. & Dionysij Episcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propensiorem. Hippolytus autem Episcopus Portuensis doctrina clarissimus sub Alexandro Imp. mersus aquis in Portu Romano, die 22. Augusti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra suis locis.

[b] *Feliciani & soc.*] Restituti sunt ijdem ex veteri Martyrologio Romæ in ecclesia legi solito, cuius supra meminimus.

T.2.A.107. num.2.

[c] *Barsimæi Episcopi.*] De eodem Græcorum Menologiũ; vbi tã huius, quã Sarbelij & Barbeæ martyrũ, quorum memoria pridie huius diei agitur, habẽtur Acta sũmatim expressa.

T.4.A 371 num.109 & seq.

[d] *Barsen Episc.*] Græci itidem. Huius res gestas scribit Theodoret. hist. lib.4. c.15. & Niceph. lib. 11. cap. 22. Huic successit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Constantinop. sub Theodosio Imp.

cir. A. 253.

[e] *Alexandri.*] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiã Ado, coniectuntq. vet. manuscrip. Lõge alius autẽ est Alexãder hic ab illo Hierosolymit. Episc. de quo ĩdẽ 18. Mart.

De Episco. Hierosoly. plur. T.2.

[f] *Matthiæ Episcopi.*] Beda item, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Ponitur hic octauus Hierosolymorum Episcopus, seditq. temporibus Hadriani Imp. & non Traiani, vt quidam voluerunt. De eo Euseb. in chron. & hist. lib.4. cap 5. & Niceph. in chron. de successione sedis Hierosolymitanæ.

T.2.A.123. num.1.

[g] *Sub Hadriano.*] Numeratur hæc quarta ordine persecutio a Seuero lib. 2. Ac vero Orol. lib.7. cap.27. & August. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. nullam sub Hadriano numerant persecutionem: quartam enim ponunt sub Antonino: fortasse ea de causa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduersus Christianos promulgatum: tamen ex iam sancitis Traiani legibus, quibus Christianos delatos pœnæ subijciendos iusserat, adhuc sub Hadriano gladium in Christianos sæuisse, par est credere. Non deerant enim ex Christianorum hostibus Iudæis atque Gẽtilibus, qui absque subtili aliqua inquisitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deferrent. Porro vehementem sub Hadriano factam fuisse aduersus Christianos persecutionem, satis docent grauissimæ illæ tunc a sanctis Patribus scriptæ apologiæ, quibus sane gladium persecutionis a ceruicibus Christianorum arcere conati sunt, vt Quadratus & Aristides philosophi, quorum sanctus Hieronymus lib. de scrip. Ecclesiast. summa cum laude meminit. Quis enim dubitet, Hadrianum minime cessasse a vexatione Christianorum, qui ipsorum loca, quæ præ ceteris sacrosancta Hierosolymis erant, abominationibus idolorum profanauit atque fœdauit? vt scribit Seuer. lib. 2. Paulinus ad Seuer. epistola 11. Hieronym. epistola 13. & Ambros. in Psal. 47. Aut quonam pacto se temperarit a gladio, qui Christianos Alexandriæ degentes, datis litteris ad Seuerianum Aegypti Proconsulem, innumeris calumnijs proscideritʔ Habentur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia si deessent, sufficerent saltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euseb. meminit in chron. an. 9. Hadriani, & lib 4. hist. cap 8. Ex quibus satis apparet, quod etsi de Christianis insequendis silerent Imperatoris edicta; perstreperent tamen vulgi clamores, quibus Christiani passim petebantur ad necem; atque adeo, vt opus fuerit, Præsides prouinciarum miseratos illorum cladem, ea de re scribere ad Hadrianum; ipsum vero Imperatorem de compescendo populorum furore rescribere ad Rectores prouinciarum. Eiusmodi generis rescriptum datum ad Minutium Fundanum Asiæ Proconsulem extat apud Iustinum in fine apologiæ ad Antoninum, & apud Eusebium lib.4. cap 8. Non imus infitias, Hadrianum in melius esse mutatum, adeoq. profecisse Christianorum philosophorum apologijs, vt templum Christo erigere, eumq. inter deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus absque simulacris erigere, animo conceperit, vt de eo scribit Lampridius in Alexandro.

T.7.A.530. n.2. & seq.

[h] *Felicis Papæ.*] Præter ea quæ de ipso habertur in lib. de Rom. Pontif. gestisq. Synodicis, complura collegimus ex vet. manuscrip. descripsimusque in Annalib. Ecclesiast. Ceterum de Felice tertio agi 25. Februarij quæ suo loco dicentur in Scolijs docent, hic vero vt iterum de ipso agatur, vel de quarto ob translationem potuit accidisse.

cir. A. 720.

[i] *Armentarij Episcopi.*] De eodem tabulæ Ticinensis ecclesiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

T.8.A.661. num.2.

[k] *Aldegundis.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Plura de ipsa scripta reperies in vita sancti Gisleni, quam habet Sur. tom. 5. Vide & Molan. in indic. sanctorũ Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Basini Regis & martyris, cuius vitã editurus proxime est R.P. Michael Ghierius abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Artesiæ, de qua agitur 20. Iunij. Hæc autẽ, de qua præsens est sermo, floruit sub Dagoberto Rege Francorum circa annum Domini sexcentesimum quadragesimum.

cir. A 303. quãdo) passi Nebor & Felix.

[l] *Sauinæ, alias Sabinæ.*] De ea etiam tabulæ ecclesi. Mediolan. a Galesino egregie illustratæ.

31 Pridie Kal. Februarij. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1

ROMAE via Portuensi sanctorum martyrum Cyri & Ioannis [a], qui post multa tormenta pro confessione Christi capite truncati sunt. Alexandriae natalis sancti Metrani [b] martyris, qui sub [c] Decio Imperatore cum ad iussionem Paganorum [d] nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fustibus colliserunt, vultumq; & oculos praeacutis calamis terebrantes, ipsum extra vrbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq; lapidibus oppressum interemerunt. Ibidem sanctorum martyrum Saturnini [e], Thyrsi, & Victoris. In eadem ciuitate sanctorum martyrum Tharsicij [f], Zotici, Cyriaci, & sociorum. Cyzici in Hellesponto sanctae Triphenis [g] martyris, quae plurimis tormentis superatis, a tauro demum necata, martyrij palmam promeruit. Mutinae sancti Geminiani [h] Episcopi, miraculorum gloria illustris. In Prouincia Mediolanensi sancti Iulij [i] presbyteri & confessoris, tempore Imperatoris Theodosij. Romae sanctae Marcellae [k] viduae, cuius praeclaras laudes beatus Hieronymus scripsit. Eodem die Translatio [l] S. Marci Euangelistae, cum sacrum eius corpus ex Alexandria Aegypti vrbe a barbaris tunc occupata Venetias allatum, ibidem in maiori ecclesia eius nomine consecrata honorificentissime conditum fuit.

IANVARII 31.

T.5.a 414. 80.10.

ROMAE *via Portuensi sanctorum martyrũ Cyri & Ioannis* [a]. Hic etiam aliquot manuscr. habent. Haec autem non ita accipias velim, vt Romae hos passos existimes; sed quoniam praedictorum martyrum corpora Alexandria Romam translata, illic sunt posita. Est enim via Portuensi e regione basilicae S. Pauli trans Tiberim vetus ecclesia, vulgo dicta S. Passara, sed in antiquis codic. S. Praxedis nomine appellata reperitur, in qua de praedictis SS. Cyri & Ioannis corporibus incisa in marmore haec leguntur carmina.

Corpora sancta Cyri renitent hic, atque Ioannis,
Quos quondã Romae dedit Alexãdria magna.

Translationis historiam extare ferunt in codice peruetusto diaconiae S. Mariae in via Lata. De eadem ecclesia prope Tyberim posita meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papae lib. 4. cap. 91. Non est itaque, vt quis aliquam fidẽ praestet Petro, dum in catal. lib. 3. cap. 63. ait, hos Romae passos esse; licet tempus, iudicem, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, se ignorare profiteatur. Miramur profecto hominem nõ incidisse aliquando in Acta ipsorum, quae tam Graecis quã Latinis fuere notissima: habemus & nos ea in quinto, septimo, ac decimo tomo antiquorum

quorum codicum manuscrip. qui aliquibus ecclesiis Romæ vsui erant, vbi secundum ordinem mensium scriptæ habentur sanctorum vitæ: in his ergo Acta prædictorum martyrũ nacti sumus auctore Petro quodam, qui ea scripsit, exposcẽte Gregorio Ioannis Consularis filio. rursus eadem inuenimus in manuscrip. codic. S. Mariæ ad Martyres; in quibus omnibus habetur expressum, hos passos esse Alexãdriæ anno ix. persecutionis Diocletiani Imp. tuncq. etiam martyrium subiisse tres sanctas Virgines, Theodorã, Theotistam, & Eudoxiam cum matre Athanasia. Eadem omnia habẽtur Græce edita penes Metaphr. hac die 31. Ianuar. quæ Latine reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. in quibus desideratur tẽpus martyrii; habent tamẽ quędã superaddita miracula, quę apud dictos Latinos codices nõ inuenimus. Habuit Sophro. Episcopus Hierosolymitan. præclaram orationem de iisdem martyribus, quæ citatur in Conc. Nicæn. secund. Act. 4. & a s. Ioan. Damasc. orat. 3. de Imaginibus.

T. 2. A. 252. num. 3. [b] *Metrani, aliàs Metræ.*] Agũt de ipso hac die Beda, ac ceteri Latinorum: scripsit egregium certamen eius S. Dionysius Episcopus Alexandrinus. extat eius epistola de ea re scripta apud Eusebium hist. lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

[c] *Sub Decio.*] Ita Martyrologia quæq; vetera. Verum nõ sic sub Decio eũ dici passum intelligas, vt sub Decii persecutione martyrium consũmarit, quẽ liquet passum Philippi tẽpore, sed sic dici passum sub Decio, hoc est paulo ante Decium, recta latinitate positũ, ne passus sub Philippo diceretur, quem primum Imperatorum Christianũ fuisse, est cõmunis Historicorum assertio, quod inferius sæpe inuenies vsurpatum. Ceterũm quod ad persecutionẽ Decii pertinet, cæsis Philippis patre simul ac filio Principibus Christianis, Decio & Etrusco Coss. Decius accipiẽs Imperium, acerbissimam aduersos Christianos persecutionem cõcitauit, quam septimã ponũt ordine Hiero. de scrip. Ecclesiast. in Alexandro, Seuer. lib. 2. Oros. lib. 7. c. 21. & Augu. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Seuerissimo enim edicto promulgato, vbiq; locorum Romani Imperii in eos sæuiri voluit. Quale autem fuerit eiusmodi edictũ, Dionysius Episcopus Alexandrinus, qui tunc viuebat, hæc scribit: Decii edictum erat iam vulgatum, illudq. tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurũ, in quo terribilissima illa iam propemodum expectabatur sententia: nimirum electos, si possibile esset, in errorem inducendos. Hinc oẽs certe metu periculi obstrepuerunt. Hæc Dionys. apud Euseb. hist. li. 6. c. 34. De huius persecutionis acerbitate cũ aliis plures, tum s. Hiero. scribit in vita Pauli primi Eremitæ, & de script. Eccles. in Origene, itemq. s. Greg. Nyss. in vita Gregorii Thaumaturgi. Perdurauit hæc persecutio, quousque Decius vixit: de cuius Imperii tempore licẽt diuersæ reperiantur sententiæ, verior tamẽ videtur Eusebii & Cassiodori chronographia, dicentiũ imperasse annum vnũ ac menses tres, quam & nos sequimur in nostris Annalibus, ex quibus etiã corrigas ea quæ ad chronographiam pertinentia in his Notis a nobis antea posita ab iis discrepare noscuntur. Quo quidem elapso tẽpore, mox crudelissimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prœlians aduersus barbaros, in paludem incidens, cœno absorptus, vltra visus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prælio & eius filius Decius minor occisus est. Horum omnium integer testis est Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, vt martyres passi post Decium, in persecutione Decii passi dicãtur; vel cur nõnũquam sub nomine Decii & Valeriani vna eademq. persecutio cẽseatur, dicemus inferius ad 4. Id. August. in Laurentio martyre.

[d] *Ad iussionem Paganorum.*] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio, sed etiam apud Vsuard. sunt scripta, eademq. vox etiam vsurpatur a Beda & Adone hac die in eodẽ Metrano martyre, licet Dionysius apud Euseb. li. 6. cap. 34. eosdem non Paganos, sed Gẽtiles appellet. At quoniam diuerso sensu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quã a Christianis sumatur, non abs re fore existimo, si originẽ nominis & causam varietatis adducam in medium, cũm frequens sit vsus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem sententia, satis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, sciẽdum est, Paganos a pago dictos, pagosq. a fontibus esse appellatos, quod eadẽ aqua vterẽtur: aquas enim lingua Dorica παγὰς dictas esse, scribit Festus. Vnde & eleganter Perrotus: Fõs Græce πηγὴ dicitur: vnde simul plures domus rusticæ, hoc est, plures villæ, pagus vocatur, quod circa fontes condi huiusmodi villæ cõsueuerint; hinc Pagani dicti, quasi eodẽ fonte potãtes. hæc ille. At vero postea vsu receptum est, vt non tantum in pago degentes a Gentilibus dicerentur pagani; sed & oẽs qui non essent adscripti militię, atque in Paganico esse dicerentur, qui nõdum inter milites censiti essent, vt constat ex l. 1. Cod. de militari testamento, & aliis. In eodem sensu etiam accipienda sunt verba Tertull. lib. de corona militis, dum ait, Christianũ hominẽ militiæ adscriptum eadẽ pro Christi nomine præstare debere, quæ (inquit) fides pagana cõdixit: ac si diceret: Eadem est lex Christiani hominis militãtis cum illa quæ fuerat illi præscripta, cum adhuc paganus, nondum inter milites esset adnumeratus. Subdit & hæc verba in eamdem sententiam: Nec enim delictorũ impunitatem, martyriorũ immanitatem militia promittit. Et paulo post: Apud hunc (Christum scilicet) tam miles est Paganus fidelis, quã Paganus est miles infidelis, &c.

&c. quæ verba male a Rhenano esse interpretata, quisq; facile intelliget: miramurq. Pamelium virum eruditum eum esse secutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, sed pro eo tantum qui nō est miles, sumitur. Quod autem Pagani postea appellati sunt & ij qui non sunt Christiani, sed Gentiles; non quidem antiqua, sed recens fuit ea vocis significatio: quæ licet reperiatur in eo sēsu posita in nōnullis vitis sanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim conscriptis, sed ab illis qui postmodum eadē paraphrasticè descripserūt, vel e Græco fortasse transtulerunt, vsurpatum scias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudētius fecisse videtur hymno. 10. de s. Romano. Primus quem inuenerim antiquorum, qui Paganū pro Ethnico acceperit, est Optatus Mileuitan. qui lib. 3. contra Parmenianum sic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filiū eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credidit, In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti credidit: & tu eum Paganū vocas post professionem fidei? Si aliquid Christianus (quod absit) vnusquisq; deliquerit, peccator dici potest, Paganus iterum esse non potest. hæc Optatus. Et s. August. lib. 2. retract. c. 43. Deorum falsorū cultores, inquit, vsitato nomine Paganos vocamus. hæc ille. Et Honorius Imperator eamdem vocē quasi nouiter eo sensu vsurpatam declarat, cum ait: Qui profano Pagani ritus errore, seu crimine polluuntur, hoc est, Gentiles, nec ad militiam admittātur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theod. Eodem sensu accepta ea vox reperitur in alijs rescriptis Imperatorum Christianorū, vt cōstat C. Theod. & Iustinian. tit. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati sint cultores idolorum, diuersorum antiquorum ac recētiorum sententias recensebimus. Philastrius lib. de hæresib. c. 3. ex Hesiodo Græco poeta, quem citat, ait fuisse Deucalionis & Pyrrhæ filium Paganum nomine, eumdemq. Regem, quem posteri vt deum coluerunt, atque ab eo Pagani sunt denominati. Isidor. lib. 8. origin. sic ait: Pagani ex pagis Atheniensibus dicti, vbi exorti sunt: ibi enim in locis agrestibus & pagis Gentiles lucos idolaq. statuerunt, & a tali initio Pagani vocabulū sortiti sunt. hæc Isidorus. Est aliorū eiusdem vocis tropologicus sensus: Beda enim pluries, vt in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marc. cap. 15. in Luc. lib. 6. c. 23. & homilia in fer. 5. Palmarum: Pagani, inquit, a villis sunt dicti, eo quod sint longe a supernæ ciuitatis habitatione. Rursum Alciatus & alij Paganos aiūt dictos esse Gentiles, eo quod non sint adscripti Christianæ militiæ, qua quis aduersus diabolum certaturus, arma capessit. Hæ sunt aliorum de eius nominis significatione ac deriuatione sententiæ. Quod autem me magnopere reddit ancipitem, atque a Philastrij & Isidori opinione maxime distrahit, illud est: Quid ergo, si tam vetus est in eo sensu eius nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti sint, quod nec in diuinis scripturis, neq; apud auctores Ethnicos ante tempora Constantini, vel Constantij eius filij alicubi ea vox eo sensu vsurpata reperitur? id quidem, vt a prædictis dissentiam, cogit. At nec illis acquiesco, qui eius nominis interpretationē per tropologiam & non proprium germanūque sensum deducūt. Dicam quid in re ambigua sentiam. Opinor quidē a temporibus Christianorum Imperatorum eam vocem in eam transisse significationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex causa, quod legibus Imperatorū clausis idolorum delubris, sacrisq. vetitis; Gentiles sic sua ipsorū superstitione exclusi, Pagos adirent, illicque suos deos colerent, ac clādestina sacra peragerent. In pagis enim & villis illorū superstitionis cultum fuisse frequentem, docet Cicero lib. 2. de legibus. Erant enim illic celebria festa, Paganalia dicta, feriæq. Paganicæ, quorum omnium meminit Varro lib. 5. de lingua Latina. Vnumquemque Gentilium in suo agro habuisse partem aliquā dijs sacratam, in qua eos colerent, auctor est Censorinus lib. de die natali cap. 1. Prædictis his omnibus ea consentiunt, quæ scribit Plinius in epist. ad Traianum, dum queritur, iā ob cultū Christianæ religionis non tantum (vt ait) in ciuitatibus, sed & in vicis & agris sacra deorum esse intermissa; sicq. accidisse, vt Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc sententiam Romanus martyr apud Prudentium sic ait:

Non erubescis, stulte, pago dedite?

Idemq. aduersus Symmachum libro primo in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mūdi Ire viros prohibet, &c.

Sicq. pago deditos, pagoq. implicitos Gentiles ipsos vocat. Vsque etenim ad tempora Honorij Imp. quæ erat in pagis idololatria, adhuc residua fuisse videtur. Vnde S. Augustinus, qui ijsdem temporibus vixit, serm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent istas abominationes in fundis suis. Numquid accedimus & confringimus? prius enim agimus, vt idola in eorū cordibus confringamus, &c. hæc August. His consentiunt ea quæ decreta sunt in Concilio quinto Carthaginensi eodem tempore celebrato; nimirum, vt peterent ab Imp. vt quæcumque residuæ essent superstitiones Gentilium siue in simulacris, vel in lucis, vel arboribus, omnino delerentur. can. 15. Conc. 5. Carthag. Sicque ex his omnibus iure dici posse videtur, Paganos Gētiles homines sic a pago esse dictos, quod exclusi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Episcopus Veronen. in Psalm. 49. de triplici genere sacrificiorum hæc habet: In prædijs autem vestris fuman-

fumantia vndique ſola fana non noſtis. In ſingulis pagis fuiſſe locum dicatum dijs tutelaribus, actaq. ibi feſta Paganalia dicta, teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. 1. hiſt. Rom. qui plura habet de origine Paganorum: additq. Paganis etiam olim militare fuiſſe cõceſſum. Cùm autẽ militia priuati eſſent, probro vertebatur, aliquem dici Paganũ. Vnde illud Taciti lib. 3. hiſtor. Mox infeſtus Prætorianus: Vos, inquit, niſi vincitis, Pagani. Sub Chriſtianis vero Imperatoribus Gentiles (vt dictum eſt) eiuſmodi nota Ignominiæ affecti ſunt. Tunc vero ipſos extra militiam poſitos, a militibus ac ceteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicq. in poſterum eodem cenſitos eſſe nomine, facile contingere potuit. Hæc eſt noſtra de nomine Pagani ſentẽtia, quam ſic proponimus, vt ceteris meliora afferentibus parati ſimus libenter aſſentiri.

[e] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: tempus autem martyrij incertum habetur.

[f] *Tharſicij & ſoc.*] Reſtituti ſunt iidem ex vetuſtiſſimo Martyrologio monaſterij s. Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

[g] *Triphenis.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio.

T.6 A.456. n.12. [h] *Geminiani Epiſcopi.*] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 57. quas eiuſmodi eſſe comperies, vt emẽdatione vehementer indigeant: quod nuper præſtitiſſe videtur Ioannes Vaſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdẽ ſancti virtute patrata. Interfuiſſe reperitur Geminianus Epiſcopus Synodo habitæ Mediolani aduerſus Iouinianum hæreſiarcham, cui præſens ſubſcripſit per Aprum presbyterum, vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad Siricium Papam directa. extat apud s. Ambroſ. epiſt. 7. lib. 1. edit. Rom. licèt ibi, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Epiſcopus, qui vixit temporibus S. Leonis Papæ; quem vna cum Domitiano Epiſcopo idem Rom. Pont. legatũ miſit Conſtantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntes, Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiuſdem Leonis epiſt. 100. ad Gennadium. Quarum autẽ ciuitatum hi fuerint Epiſcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit ſub Leone Papa, quis putauerit eſſe Epiſcopum Mutinenſem, optimè illi conuenirent res geſtæ cum Attila. Sed de his prolixior eſſet habenda diſputatio.

Claruit tẽpore Theodoſij circa An.380. [i] *Iulij presbyteri.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Eius Acta, vtcumque ſint, recitat Mombrit. tom. 2. Nouarienſes eumdem ſibi Iulium vendicant; qui etiam hac die de ipſo agunt ac eius ſocio Iuliano, habentq. de his priuatum officium eccleſiaſticum publicè recitari ſolitum.

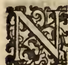
T.4.A.375. n.7. T.5.A. 397.nu.29. & ſeq.&A. 398 n.3.& ſeq. & An. 410.nu.28. & ſeq. [k] *Marcellæ viduæ.*] De clariſſimæ feminæ ſanctitate & eruditione extat egregia epiſt. S. Hieronymi 16. ad Principiam: in alijs epiſtolis ceteriſq. eius ſcriptionibus Marcella eſt ſemper in ore, ſemper in calamo: numquam tamen ſatis laudata. Ipſa etenim prima in Vrbe monaſticam vitam ab Athanaſio Alexandrino Epiſcopo ſibi traditam, ingentibus animis calcans faſtũ nobilitatis, exercuit. Ipſa itidem prima hæreſes Origenis vna cum libro Periarchon a Rufino tranſlato Romam inuectas, ac in animos plurimorum illapſas, in ipſumq. Apoſtolicum thronum quodammodo irrepere præſumentes, incredibili fidei zelo & animi conſtantia detexit, atque damnandas curauit. Hæc & alia de ipſa s. Hieronym. cuius etiam auctoritate obiiſſe cõſtat paulo poſt Vrbem ab Athalarico expugnatam, anno a Chriſto quadringenteſimo decimo.

T.9.A.820. n.24 & ſeq [l] *Tranſlatio S. Marci.*] Quonam tempore eiuſmodi trãslatio facta ſit, diuerſa a diuerſis ſcripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, ſententiam. Sigibertus in chron. anno Domini 471. ſub Simplicio Rom. Pont. factam refert: quam quidem ſententiam a veritate nimiũ diſcrepare, cum euidens ratio, tum etiam ceterorum omnium auctoritates facile monſtrant. Id ipſum ferè Petrus in catal. lib. 2. c. 61. qui rei geſtæ texens hiſtoriam (niſi legatur mendoſe) ait, eam tranſlationem factam anno Domini 465. ſub Iuſtiniano Duce, & Vrſo Epiſcopo, quorum tempora poſt multa ſæcula inciderunt. Nactus ſum aliquando codicem manuſcrip. in bibliotheca Vatic. ſub num 44. plut. 1. ibiq. ſcriptũ legi, eam trãſlationem factã eſſe anno a Chriſto 800. ibidem & de Eccleſia S. Marci, quam abſolutam ſcribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus ceteris calluiſſe videtur, id contigiſſe ſcribit ſub Iuſtiniano Venetorum Duce, cuius magiſtratus incidit in annum 831. nam annis 809. pater eius Angelus, Participacus dictus, Dux creatus adminiſtrauit Rempublicam annis 22. His conſentire videtur Platina, dum ait, eiuſmodi tranſlationem factam ſub Gregorio Quarto Rom. Pont. qui ſedere cœpit anno 828. seditq. annos 16. At cum prædictũ Iuſtinianum duobus tantum annis fuiſſe in magiſtratu dicant, neceſſe eſt affirmare, eius Pontificis anno quarto, vel quinto eam trãſlationem eſſe factam. Conſtat autem longe a veritatis ſcopo aberrare omnes, qui eam ante quingenteſimum, vel ſexcenteſimum Chriſti annum referunt; cùm numquam illis temporibus Alexandrina ciuitas fuerit ſub Sarracenorum dominio, quando ea accidiſſe omnes fatentur.

FEBRVARIVS.

1 Kalendis Februarij. Luna. D xix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Ignatij [a] Epiſcopi & martyris, qui tertius [b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atque in perſecutione Traiani damnatus ad beſtias [c], Romam vinctus mittitur, iubente Traiano, vbi, circumſedente Senatu, immaniſsimis pœnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ ſancti Pionij [d] presbyteri & martyris, qui poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cum quo & alij quindecim paſsi ſunt. Rauennæ ſancti Seueri [e] Epiſcopi, qui ob præclara merita ſigno columbæ fuit electus. In Gallia ciuitate Tricaſtina ſancti Pauli [f] Epiſcopi, cuius vita virtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis commendatur. Eodem die ſancti Ephræm [g] Edeſſenæ eccleſiæ diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valente Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctæ Brigidæ [h] virginis, quæ cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium virginitatis ſuæ, ſtatim viride factum eſt.

EEBRVARII I.

T.1.an.71. nu.13. T.2. A.109.n.5. & ſeq. & a. 110 num.1. & ſeq.

IGNATII [a].] De eodem hac die ceteri Latinorũ, Græci autem ad 20. menſis Decembris, vt conſtat ex Menologio. Cõtigit eius Martyriũ vndecimo anno Traiani Imp. vt ſcripit Euſeb. in chron. & S. Hier. de ſcrip. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicunt paſſum anno tertio Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiuſdem, vt Michael Syncellus in Dionyſio. Ado Viennen. licèt dicat, cum martyrium obijſſe anno vndecimo Traiani, tamen cum addit, ſub Conſulatu Attici & Marcelli, & ipſe errat: nam prædicti Marcelli Conſulatus anno ſeptimo Traiani Faſtis adſcribitur; vndecimo autẽ eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt Conſulatum. Martyrium S. Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. Porro Ignatij effigiem ipſæ eius epiſtolæ viuam ac germanam exprimunt; quæ omnium ſanctorũ Patrum & ſacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter vetuſta monumenta

menta Vaticanæ bibliothecæ perbreuem sermonem S. Heronis, eiusdem S. Ignatij discipuli ac successoris, quo etiam enixius eumdem interpellat, vt quem in fide erudierat, protegere suis precibus non desineret. Intexuimus eũ in Annalibus Ecclesiasticis: prolixiores nimis fuissemus, si hic exscribere, vel præclara omnia de Ignatio Patrum elogia recensere voluissemus. De translatione corporis eius iterum facta, suo loco inferius: hic autem de successione ipsius modo restat soluenda ambiguitas, quæ sequitur.

^b *Qui tertius post beatũ Apost. Petrum Antiochenam rexit ecclesiam*.] Primus enim Petrus, secundus Euodius, tertius Ignatius est substitutus Episcopus Antiochenus. Id etenim non obscure Eusebius in chron. & hist. lib. 3. c. 16. & S. Hieron. lib. de scrip. Eccles. in Ignatio, & alij hos secuti profitentur: quod ipse Ignatius absque vlla ambiguitate testari videtur in epist. 12. ad Antiochenos, cũ ait: Mementote Euodij beatissimi patris vestri, qui primus post Apostolos gubernacula ecclesiæ vestræ sortitus est. Hæc cùm ita se habeant, quid est quod S. Ioannes Chrysostomus, eiusdem ecclesiæ olim presbyter, in præclara illa oratione, quã habuit de translatione corporis eius Roma Antiochiã, absque vlla hæsitatione asseuerat, Ignatium immediate successisse Petro? quod & confirmare videtur Felix Rom. Pontifex in epistola, quãm scripsit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta Synodo Constãtinop. Act. 1. vbi ait, S. Ignatium dextera Petri fuisse ordinatum Episcopum ecclesiæ Antiochenæ. Insuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audisti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum suscepit, &c. Quid ad hæc dicimus? Non aliud sane, nisi quod coniectura nobis persuademus; vt sicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus a Petro, cessit tamen Lino & Cleto, sic & Ignatius Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hæc cuiquam esse fictio videatur: nã ex libris Constitutionum Clementis, quas non omnino despexisse visi sunt Patres, hæc quæ dicimus, satis probari possunt: in libro enim septimo cap. 46. duo dicuntur electi esse Antiochiæ Episcopi, Ignatius a Paulo, & Euodius a Petro. Neque hoc quidem adeo mirandũ: nam propter exortum ibi dissidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Christum venissent, alterum vero ijs qui ex Circumcisione credidissent, Episcopũ præfici oportuit; quod optime ex ijs conijcere licet, quæ S. Paulus scribit ad Galatas cap. 2. Composita autem dissensione, cùm in unum lapidem angularem Iudæi simul & Gentiles conuenissent, non vltra duobus, sed vno tantum Episcopo opus erat: sicq. Ignatius cessit Euodio, atque ita in serie Episcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, secundo Euodius, tertio vero poneretur Ignatius, quia iterũ sedit post Euodium. Puto tamen irrepsisse errorem in citatum locum Clementis, dum Euodius a Petro, & Ignatius a Paulo dicantur substituti Episcopi, cùm potius secundum prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vtcumque sit, optima ratione Ignatius & secundus & tertius dici potest Episcopus Antiochenus: secundus nimirũ, quia ab Apostolo ordinatus, eius loco sedit: tertius, quia ea ratione qua diximus, cedens Euodio, post ipsum iterum sedit. Vide insuper quæ de his sunt scripta a Turriano in Constit. Apost. cap. 46.

^c *Damnatus ad bestias*.] Quod Christianos frequenter reperias damnatos ad bestias, id ea de causa contigisse putamus, quod eiusmodi suppliciũ vilioribus inprimis personis a legibus irrogabatur, vt l. 3. ff. ad leg. Corn. de sicar. Cumq. Christiani apud Gentiles talis essent æstimationis (vt habes pluribus apud Tertullian. in apol.) id circo frequẽs erat illa aduersus eos vulgi conclamatio: CHRISTIANI AD LEONEM, id ipse in apologet. Vel sic: CHRISTIANI AD BESTIAS. Ita idem in exhortat. ad castitat. Nec quis putet aduersus vulgares personas tantummodo sic a Gentilibus conclamatũ, sed & aduersus Episcopos. Vnde Cyprianus in epist. 55. ad Cornelium Papam hæc de se ipso: Toties ad leonem petitus in Circo. & paulo post item: Clamore populariũ ad leonem denuo postulatus in Circo, &c. Eadem de eodem Cypriano Pontius diaconus in vita ipsius: vt sciat, ea verba Cypriani in dicta epistola, non ad Cornelium, vel alium esse referenda, sed ad ipsũ, ab eo de se ipso dicta. Sunt de his alia innumera fere exempla.

^d *Pionij*.] De eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum; Græci autem (vt apparet ex Menologio) agunt vndecima Martij; in quo passus ponitur in persecutione Decij Imp. quod eiusdem Pionij martyrij Acta testantur, quæ a nobis diligentius cognita, legitima inuenta sunt atque sincera: quorum plane auctoritate & nos in eã sententiam libentius imus, vt affirmemus, Pioniũ passum esse sub Decio: quod & professi sumus in Annalibus Ecclesiasticis, vbi eorumdem Actorum fidem multis testificationibus certam firmamq. reddidimus. At excusabilis plane error, qui in Latinis omnibus Martyrologijs in hanc diem positus legitur, dum in his Pionius passus habetur sub Marco Aurelio & Lucio Vero; cùm id ipsum testari videatur expresse Eusebius lib. 4. c. 14. ad finem, dũ ait, testimonio epistolæ Smyrnensis ecclesiæ, Pionium eodem plane tempore quo Polycarpus subijsse martyrium: at non de persecutionis tempore, sed de anni mense epistolam locutam esse, Pionij Acta inde exscripta declarant, in quorũ exordio hæc leguntur: Vigesimatertia mensis Februarij, cum Sabba-

tom. 2. ann. 169. nu. 21. & sequent. & an. 254. n. 1. & seq.

Sabbatum magnum instaret, natalis scilicet beati martyris Polycarpi, vigente Decij persecutione, Pionius presbyter & socij comprehensi sunt. Et in fine: Hæc acta sunt Iulio Proculo Quinctiliano magistratum gerente, Consule Messio Quincto Traiano Decio, & Grato secundum. Quod autem diuersis diebus Latini a Græcis celebrent festa Pionij ac Polycarpi; multæ, vt in alijs, causæ adduci possent, nempe reliquiarum inuentio, aut translatio, depositio, seu in honorem ipsorum martyrum ecclesiæ dedicatio.

T.3.A.347. nu.12. [e] *Seueri Episcopi.*] Beda etiam de eo hac die, tabulæq; Rauennates. De Seueri successione, ambigua nimis & incerta scripta reperiuntur. Nam primum in Actis ipsius, quæ Sur. recitat tom. 1. habetur eum vixisse eodem tempore, quo Geminianus Episcopus Mutinensis. Rursus autem Hieron. Rub. qui scripsit res ecclesiæ Rauennatis, agens lib. 2. de obitu Seueri, confutat illam historiam de Seuero & Geminiano; at vero scribens de eiusdem Seueri ordinatione, creatum dicit Episcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Romanæ præesset Ecclesiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperitur Seuerus Episcopus Rauennas interfuisse atque subscripsisse Concilio Sardicēsi, habito Rufino & Eusebio Conss. vt indicant eius Synodi Acta, & Athanasius in apologia 2. vbi etiam recensentur nomina Episcoporum, qui illi Synodo interfuerunt. Porro si dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imp. & Gaij Pontificis, sedisseq; vsque ad Sardicense Concilium; necesse esset affirmare eumdem vixisse in Episcopatu annos ad minus sexagintaquatuor: nam Gaius Papa sub Aureliano creatur, anno Christi 283. Concilium autem Sardicense celebratum est anno 347. qui quidem annorum numerus nimium diuturnus videtur, cùm præsertim grauissimarum Ecclesiæ persecutionum tempora annis illis includantur. Rursus autem non satis video, quonam pacto idem auctor sub eiusdem Aureliani temporibus eumdem Seuerum scribit successisse Marcellino, si paulò ante Concilium Sardicense sedebat Agapitus: id etenim non hic, vel ille absque auctore scriptus codex, sed Synodica Acta testantur; nam Concilio Romano habito sub Consulatu Feliciani & Maximiani, alias Titiani (vt in fine ipsius notatum habetur) sub Iulio Papa, inter alios Episcopos Agapitus Rauennas legitur interfuisse: decem vero annis ab eo tempore celebratum est Concilium Sardicense, cui reperitur (vt diximus) interfuisse ac subscripsisse Seuerus Rauennas Episcopus, de quo agimus. Nec est quod quis quoquomodo ex falsa nota Indictionis sextæ ibi positæ dicere possit, Concilium illud esse celebratum post Concilium Sardicense: nam successores horum Episcoporum, qui huic Synodo interfuerunt, reperiuntur præsentes fuisse Concilio Sardiceno: nempe quod Benedictus, qui huic Synodo præsens fuit, habuit successorem Fortunatianū, qui interfuit Concilio Sardiceno, vixitq; etiam temporibus Liberij Papæ, habuitq; successorē Chromatiū. Rufus item Episcopus Carthaginensis, qui eidem Synodo interfuit, habuit successorem Gratum, qui etiam Sardiceno Cōcilio præsens fuit: cui postea successit Aurelius, qui sedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Episcopos eiusdem Synodi numeratus habetur, successorem habuit Protasium, qui Sardicenæ Synodo interfuit: eiq; est suffectus Dionysius, post quem intrusus Auxentius. Cùm ex his certissime constet, dictum Romanum Concilium sub Iulio celebratum ante Sardicense, in eoq; Agapitum Rauennatem Episcopum interfuisse; postq; inde in Sardicensi reperiatur subscriptus Seuerus; necessario dicendum est, Seuerum post Agapitum, nec antea, sed Iulij sedis tempore, sub Constante & Constantio sedere cœpisse. Ex his itaque, quo tempore Seuerus sedere cœperit, cuiue successerit, satis compertum habetur. Hæcq; licet Synodicis Actis satis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciscuntur ex ea vita Seueri, quam Mombrit. recitat tom. 2. vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Constantio quartum & Constante tertium Conss. quorum Consulatum ponit Cassiodorus ante Amantium & Albinum Consules, cùm prædicti Augusti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idem Consulatus Constantij & Constātis post prædictorum Amantij & Albini Consulatum, qui est annus decimus eorumdem Augustorum, ante Concilium Sardicense anno vno, quod vndecimo ipsorum anno est celebratum. Si itaque adhuc contenderint Seuerum successisse Marcellino, dicant necesse est, alium ab isto illum fuisse Seuerum, vel post Agapitum aliū sedisse Marcellinum, quod nec ipsi admittunt. de his satis. De eodem S. Seuero extat sermo Petri Damiani. De translatione reliquiarum eius, ac vxoris Vincentiæ, & filiæ Innocentiæ Moguntiam, scribit Sigeb. in chron. anno Domini 824.

[f] *Pauli Episc.*] Irrepserat error vt loco Tricastinæ ciuitatis Tricina siue Trecensis poneretur. De Tricastinis populis in Gallia Narbonensi meminerunt Liuius, Ptolomeus, Ammianus, Sydonius & alij. Porro eadē ciuitas hodie vocatur ab ipso Sācto Sāctus Paulus Tricastinorum. Agunt etiā de ipso Beda, Vsuar. Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 71. & alij.

[g] *Ephræm.*] De eodē hic Beda & alij, Græci autē 28. Ianuarij, vt apparet ex Menologio. Huius celebris sanctitas & eruditio non tantum Syris, atque Mesopotamis, penes quos T.3.A.338. n.26.& seq. & ann.340. num.34. & seq & to 4. an.378 nu. 6. & seq.

vixit,

vixit, fuit conspicua, sed fines suos egressa, longe lateq; diffusa, tum Græcis, tum Latinis optime nota atque perspecta euasit: tanteq; eum existimationis esse habitum, & ad tantam venisse claritudinem scribit S. Hieronymus, vt post lectionem Scripturarũ publice in nonnullis ecclesijs eius scripta recitarentur. Huius primordia si quis repetat, vnde eum magis admiretur, inueniet: Nisibi enim natus (vt scribit Sozom. hist. lib. 3. cap. 15.) admirabilis illius Iacobi Episcopi fuit alumnus, eruditionis discipulus, & sanctitatis hęres. Habuit de eo egregiũ encomium S. Greg. Nyssen. quod recitat Lipom. tom. 1. Simeon Metaph. ex antiquis monumentis descripsit eius Acta. Mentio habetur de ipso in vita S. Basilij, quæ fertur nomine Amphilochij, itemq; in vita Abrahæ eremitæ: sed nullibi, mea sententia, felicius, quam in suis ipsius scriptis, tum doctrinæ, tum sanctitatis elucet eius imago. S. Hieronymus de ipso agens in lib. de scrip. Eccles. eum ex hac vita decessisse scribit sub Valente Imp. quãdo præclarum illum scripsit commentarium, qui dicitur Testamentum Ephræm. habet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet. isti a Vitale Antiocheno sunt dicti, cuius meminit S. Hieronymus scribens ad Damasum. Porro Vitaliani Apollinarianis manus dederunt vltimis eiusdẽ Valentis temporibus. Constat Ephræm reliquisse post se complures discipulos doctrinæ & sanctitatis alumnos, præter Paulinum, quem scribit Gennad. de vir. illustr. cap. 3. primatus amore lapsum esse in hæresim, reclamante licet ac resistente magistro. Rursum vero plura de Ephræm habes apud Vitas Patrum cap. 17. Est vero de hoc quod gratulemur ætati nostræ: siquidem eruditus vir Gerardus Vossius Belga, quo cum magna mihi intercedit familiaritas, scripta S. Ephræm summa cum diligentia perquisita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus est: reddetq; nostris temporibus Syrum Theologum Latine loquentem, cui Græce dicendi sanctus Basilius olim tribuisse facultatem traditur.

s *Brigidæ virginis.*] De eadẽ item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur quædã eius Acta apud Sur. tom. 1. Verum longè prolixiora legi in vet. cod. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ trans Tiberim, vigintiquatuor distincta capitibus, scripta a quodam, nomine Cogitoso. Incipit: Me cogitis, fratres, &c. Habet de eadem in fine versus quosdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus scribit in chron. clausisse diem extremum anno tertio Iustini senioris Imperatoris: est is annus a Christo secundum Fastos Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obijsse scribit anno Domini 518.

T. 7. A 521. nu. 41.

xxviij. E Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

PVRIFICATIO [a] beatæ Mariæ Virginis, quæ a Græcis Hypapante Domini appellatur. Romæ via Salaria passio sancti Aproniani [b] commentariensis, qui adhuc Gentilis, cum sanctum Sisinium e carcere educeret, vt Laodicio Præfecto præsentaret, vocemq; e cælo factam audiret, Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est a constitutione mundi; credens baptizatur, & postea in confessione Domini finem vitæ capitali sententia accepit. Item Romæ sanctorum martyrum Fortunati [c], Feliciani, Firmi, & Candidi. Cæsareæ in Palæstina sancti Cornelij [d] centurionis, quem beatus Petrus Apostolus baptizauit, & apud præfatam vrbem Episcopali honore sublimauit. Aurelianis sancti Flosculi [e] Episcopi. Can-

tuariæ

tuariæ in Anglia natalis sancti Laurentij Episcopi, qui post sanctum Augustinum eam ecclesiam gubernauit, & Regem ipsum ad fidem conuertit.

FEBRVARII 2.

T. 1. Ann. n. 38. & seq

PVRIFICATIO.] De eadem solemnitate Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiã hac die, vt constat ex Menologio & nouel. constitut. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetustis codicibus inuenimus, multifariam appellatam esse eius diei celebritatem: nimirum diei festum Simeonis & Annæ, Præsentationis, Occursus, & quod vsu receptum magis est, Purificationis, a Græcis autem Hypapante, seu Hypante, ὑπαπαντή, vel ὑπαντή, est enim ἀπαντᾶν obuiam ire officij gratia, & occurrere; quo verbo vtitur Ecclesia, & rem quoque ipsam satis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce venit ad templum sanctum suum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occursus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπαντή. Sub Iustiniano Imp. solemnitatem hanc Constantinopoli celebrari cœptam esse, tam Græci quam Latini testantur auctores, Niceph. hist. lib. 17. c. 28. Paulus diac. seu potius (vt alias diximus) Ioannes diaconus in hist. Miscel. anno 15. Iustiniani Imp. licèt Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iustini Imp. sub eodem Iustino seniore Imp. eãdem celebritatem institutam fuisse dicat. Sigeber. in chron. anno Christi 542. occasionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: Constantinopoli, mortalitate magna insurgente, statuta est solemnitas beatæ Mariæ, quæ Græce ὑπαντή id est, obuiatio dicitur, &c. est qui putet, nullam Nicephoro tribuendã esse fidem de tempore solemnitatis huius, ea potissimum ratione persuasus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrũ homilias in eadem solemnitate dictas; affirmans homiliam sancti Gregorij Nazianzeni, tam celebrem, inscriptã Ad sancta lumina, in huiusmodi festo die Occursus Domini esse habitam: at vero eam die Epiphaniæ, quo etiam Græci celebrare consueuerunt Christi baptismum, habitam esse, superius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demonstrauimus. Ego sane illud asseuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iustinianum Imp. vixerunt, sermonem in festo die Occursus Domini scriptum reliquisse: nisi quis accipiat Patrum commentarios in secundum caput Lucæ Euang. quo rei gestæ historia enarratur, quæ vel ab illis explicata est in suis ipsorum commentarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt: vt apud Latinos S. August. fecisse videtur, qui in sermone quodã habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrente recenset. est hic sermo de temp. 13. quem laudabiliter Dei Ecclesia huic aptauit solemnitati. Eiusmodi generis fere sunt homiliæ Patrum, quas Surius descripsit tom. 1. Sed aliud prorsus est Christi Domini facta laudibus prædicare, aliud eorum causa festos dies indicere & celebrare. Constat autem Gelasium Romanũ Pontificem, qui annis triginta ante Iustiniani tempora Romanæ Ecclesiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Ecclesia aperuisse viam, dum Lupercalia mense Februario agi solita (vt scribit Varro lib. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tempora permanentia legibus Ecclesiasticis abrogauit. Extat eiusdem Pontificis de ea re eruditissimus commentarius aduersus Andromachum senatorem ac ceteros Romanorum, studiosos Lupercalium. Habemus illum manuscriptum in nostra bibliotheca, quem & exscripsimus integrũ in Annalibus Ecclesiasticis. est eius exordiũ: Sedent quidam in domibus suis nescientes neque quæ loquantur, &c. Iure itaque opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (sicut in multis accidit) eiusmodi fuisse solemnitatem introductam: quã paulo post, Iustiniani temporibus (vt vidimus) Orientalis Ecclesia ea occasione recepit. Missa ea die dici solita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuscr. legimus in Vaticano, inscribitur: AD COLLECTAM: eo quod eleemosynæ publice colligerentur, quas indici consueuisse ab ipso Rom. Pont. indicant sermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti; in quorũ tertio, alludẽs idẽ Pontifex ad prædictas Gentilium superstitiones ea die magis magisq. exerceri solitas, ait: Quoties cæcitas Paganorũ in superstitionibus suis est intẽtior, tunc præcipue populus Dei orationibus & operibus pietatis instaret, &c. Addidit huic solemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Rom.) litanias sic institutas, vt exeũte clero cũ populo ab Ecclesia S. Hadriani, procederet cum cereis ad talẽ vsũ benedictis ad basilicã S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eumdem etiam cereorum vsum ab eodem Sergio esse institutum: nã S. Eligius Episcopus Nouiomensis, qui ante Sergij tempora vixit, obijtq. (vt scribit Sigeb. in chron.)

 anno

anno Domini 665. in sermone, quem in ea solemnitate habuit, pluribus disserit de eo mysterio cereorum. Porrò ante Christi aduentũ, cereorum in singulos distributio a Gentilibus fieri consueuit in Saturnalibus, quæ agebantur mense Decembri, vt tradit Macrob. lib. 1. Satur. Putamus (sicut & de multis alijs contigit) vsum illũ superstitionis Gentilium sacris ritibus expiatum, ac sacrosãctum redditum, in Dei Ecclesiam esse laudabiliter introductum. Olim autem (vt auctor est Beda lib. de temp. ratione cap. 10.) non tantum in celebritate Purificationis beatissimæ Virginis, sed & in ceteris eiusdem Dei genitricis festiuitatibus eiusmodi distributio cereorum fieri consueuit. Reddimus verba eius, quo hæc certiora habeãtur. Sunt hæc ipsa: Sed hanc lustrandi consuetudinem bene mutauit Christiana religio, cũ in mense eodem, die S. Mariæ, plebs vniuersa cum sacerdotibus ac ministris hymnis modulatæ vocis per ecclesias, perq. congrua vrbis loca procedit, datosq. a Pontifice cuncti cereos in manibus gestant ardentes: & augescente bona consuetudine, id ipsum in ceteris quoque eiusdem beatæ Matris & perpetuæ Virginis festiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripsit de eadem celebritate sermonem Authbertus abb. Cassinensis, alium item S. Bruno Episcopus Signiæ, vt testatur Petrus diac. lib. de vir illustr. mon. Cassin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadem re tres sermones S. Bernardi, totidemq. Absalonis abb. & sex Guerrici abb. Agunt de eiusdem solemnitatis mysterio Albin. de diuin offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij omnes, qui de eiusmodi sacris Ecclesiæ functionibus libros scripserunt. Concilium Moguntinum, quod celebratum est sub Carolo Magno, eiusdẽ solemnitatis meminit cap. 36. itemq. capitul. Regũ Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186.

Ann. 304. [b] *Aproniani.*] De eodem hic Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Habentur eius res gestæ adnexæ Actis S. Macellini Papæ, que sub nomine S. Marcelli recitat Sur. tom. 1. Commentariensis hic fuisse dicitur. Erat Commentariensis carcerum custos, qui in commentariolo coniectos in carcerem scribere solitus erat: de quo ordine tam militiæ palatinæ, quam castrensis, vide quæ inferius notata habentur die 27. Martij.

circ. A. 303. Gallifinus A. 305. [c] *Fortunati & Feliciani.*] Agit de his etiã Vsuardus, assentiunturq. vet. manuscrip.

T. 1. An. 45 n. 2. & seq. & ann. 58. num. 113. [d] *Cornelij Centur.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum hac die. Græci autem in Menologio ad 13. Septembris. De functione autem episcopatus ecclesiæ Cæsariensis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. constit. lib. 7. c. 47. licèt Metaph. serm. in natali Apostolorum 29. Iunii dicat, Cornelium factum esse Episcopum Ilij; sed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetustioribus monumentis descripsit Metaphrastes ad 13. Septemb. Quod spectat ad sedem Cæsariensem, ea occasione, quod ex conuersione Cornelij (Deo monente) illic primum apertum est ostium fidei Gentibus, meruit singulari prærogatiua exaltari, vt non Hierosolymitana, sed ipsa fieret metropolis Palæstinæ: quod non tantum constat ex Concilij Nicæni can. 7. sed etiam auctoritate S. Hieron. epist. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazensis Episcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarii. Iuuenalem Hierosolymitanæ sedis episcopum hæc iura mutare conatum, S. Leo Papa repressit epist. 62. Quamobrem manifeste errare constat Theod. Balf. in expositione can. 7. Nicæni Concilii, dum affirmat, ex Nicæni Concilij decreto ecclesiam Hierosolymitanam institutam esse sedẽ Patriarchalem, quæ nec tempore Leonis Papæ, ipso refragante, eam dignitatem consequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate sancti Hieronymi, Cæsareæ domus Cornelij Centurionis in ecclesiam iam mutata, superstes erat; quam pietatis ergo sancta Paula Roma veniens Hierosolymam, in itinere inuisit, vt idem scribit Hieronymus epist. 27.

cir. A. 440. [e] *Flosculi Episcopi.*] De quo etiam hac die Vsuardus, Ado, & alij, Petrus in catalogo lib. 11. cap. 47. in tabulis Episcoporũ Aurelianensis ecclesiæ, quas descripsit Democh. de sacr. Missæ, hic ponitur decimustertius eius ciuitatis Episcopus, Prosperi successor, ad quem extat epistola Sidonij Apollinaris 15. lib. 9.

T. 8. A 604. n. 79. & seq & An. 614. n. 5. & seq. [f] *Laurentij Episcopi.*] Huius egregia facta prosecutus est Beda in historia de gest. Angl. lib. 2. cap. 4. 6. & 7. vbi hac illum die ex vita migrasse testatur. Narratur autem in catalog. scriptorum Britanniæ, scriptam fuisse vitam eius a Gothzelino monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 49. claruit circa annum Domini 620.

3 Tertio Nonas Februarij. Luna. F xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4

SEBASTAE in Armenia paſsio ſancti Blaſij [a] Epiſcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, ſub Agricolâo Præſide poſt diutinam cæſionem, atque in ligno ſuſpenſionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ ſunt; poſt teterrimum carcerem, & in lacum demerſionem, vnde ſaluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cum duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero ſeptem mulieres, quæ guttas ſanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehenſæ quod eſſent Chriſtianæ, poſt dira tormenta gladio percuſſæ ſunt. In Africa ſancti Celerini [b] diaconi, qui decem & nouem dies cuſtodia carceris ſeptus, in neruo [c] & ferro, varijsq. pœnis glorioſus fuit Chriſti confeſſor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis ſui aduerſarium vicit, vincendi ceteris viam fecit. Item ſanctorum martyrum Laurentini [d] eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ [e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epiſtola. Ibidem ſanctorum martyrum Felicis [f], Symphronij, Hippolyti, & ſociorum. In oppido Vapingo ſanctorum Trigidis [g] & Remedij Epiſcoporum. Lugdûni ſanctorum Lupicini [h] & Felicis itidem Epiſcoporum. Eodem die ſancti Anſcharij [i] Bremenſis Epiſcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Chriſti conuertit.

FEBRVARII 3.

T. 3. A. 311. num. 20. & Ann. 316. num. 45. BLASII *Epiſc.* [a]] Agunt de eodem ac die Beda & alii, Græci autem vndecima huius menſis. Huius martyrij ac ſociorũ eius Acta Metaphraſtes paraphraſtice proſecutus eſt: quæ etiam deſcripſit Lipom. to. 5 & Sur. t. 1. Habemus eorumdem Latina exemplaria peruetuſta, quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt, quibus ipſorũ res geſtæ fuſius explicãtur, tempusq. perſecutionis deſcribitur, videlicet ſub Diocletiano Imp. quod quidẽ in Metaphraſte deſideratur: Mõbrit. præterea recitat eorumdem Acta t. 1. & alij plerique. Mentio habetur de eodẽ S. Blaſio Epiſcopo in Actis ſanctorum martyrum Euſtratii, Auxentii, & ſociorum in fine. habes ea ex Metaphraſte apud Surium tom. 6.

[b] *Celerini.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die. Pluribus de ipſo Cyprianus epiſt. 16. 23. 34. Cenſetur hic idem Celerinus cum eo, de quo ſcribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum Epiſcopum. Extat epiſtola apud Euſebium hiſtor. li. 6. c. 35. vbi eum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus, vir, qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorũ genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecilitate vi ac robore fidei confirmata; ſtrenue ac viriliter de aduerſario victoriã reportauerit, &c. Erat hic T. 2. A. 253. nu. 68. 69. 90. & ſeq. & An. 255. num. 59.

enim optime notus Cornelio Papæ: nam ei Cyprianus ad ipsum dabat Romã litteras, vt constat ex libro de Rom. Pontific. in Cornelio, & ex Cypriano epist. 16. Fungebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris enim erat, cum Episcopus ad Episcopũ scriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, sed tantum alicui ecclesiæ ministro, cuius fides & probitas esset in omnibus explorata. Huius quidem rei dum innumera exempla suppetant, satis sit allegare testimonium eiusdem Cypriani in epistola 24. cum ait: Vrgente causa, clero in Vrbe consistenti litteras me misisse sciatis: & quoniã oportuit me per clericos scribere (scio autem nostros plurimos absentes esse, paucos vero, qui illic sunt, vix ad ministerium quotidiani operis sufficere) necesse fuit nouos aliquos constituere, qui mitterentur. Fecisse me autem sciatis lectorem Saturum, & hypodiaconum Optatum confessorem, &c. Extat egregia huius Celerini epistola ad Lucianum apud Cyprian. 21. edit. Pamel. rursus alia Luciani ad ipsum scripta 22.

ᶠ *In neruo.*] Est neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo etiam & ceruices implicarentur, vt Festus est auctor: sunt de his apud Plautum nõnulla exempla. Item & Isidorus lib. 9. origin. Neruus est, inquit, vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Est de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vltimo festiua Catonis sententia, qua dicere solebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus ætatem agunt: publici in auro & purpura visuntur.

T. 2. A. 253. num, 87. & seq. ᵍ *Laurentini & sociorum*] De his etiam Beda ac ceteri. Horum meminit S. Cyprianus epistola 34. aitq. se eorum annuam agere commemorationem, sicut & ceterorũ martyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis semper (vt meministis) offerimus, quoties martyrum passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. At quod dicit, Pro eis offerre, non sic accipias, quasi pro eis orarent sacrificantes: sed quod in eorum commemorationem sacra agerent; vt declarat Augustinus serm. 17. de verb. Apost. cap. 1. & in Ioannem tract. 84.

ʰ *Celerinæ ad&c.*] Erat in Africa illustris memoria S. Celerinæ, de cuius basilica habetur mentio in titulo sermonis 236. S. Augustini de temp. T. 2. A. 253. num. 91.

ⁱ *Felicis & soc.*] Recitati sunt hi omnes ex vetustissimo codice manuscrip. monasterij sancti Cyriaci in Thermis.

ᵏ *Tigidis & Remadij Episcoporum.*] Agit de his Vsuar. etiam, adstipulantur vet. mascr.

ˡ *Lupicini & Felicis Episcoporum.*] Beda de Lupicino tantum, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunensis ecclesiæ Episcopus 24. vel 28. secundum diuersas tabulas, quas descripsit Democh. Felix autem cum in illis non inueniatur, alterius ciuitatis Episcopus existimatur. Successit lupicino Viuentiolus qui fuit in concil. epaunensi A. 509.

ᵐ *Anscharij Episcopi.*] Scripsit eius insignia facta Rembertus eius discipulus, ac in eamdem sedem Episcopus successor. Plura etiam de eo habentur in vita eiusdem Remberti, quam habet Sur. tom. 1. die 4. Febr. item Albert. Cranc. in hist. eccl. Saxon. lib. 20. & in Sax. lib. 2. c. 25. & 29. & Trithe. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit Episcopus Bremensis anno a Christo Domino 833. temporibus Gregorij Quarti Rom. Pont. qui ad eumdem misit pallium; & (vt Trithemius ait) a Sergio Papa Secundo in Archiepiscopum sublimatus est Bremensis ecclesiæ, cum antea Hamburgensis fuisset consecratus Episcopus. T. 9. a. 826. n. 42. & seq. T. 10. Ann. 858. n. 18. obitus An. 865. n. 102.

xxvj. 25. C **Pridie Nonas Februarij. Luna.** 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE sancti Eutychij ᵃ martyris, qui illustre martyrium consummauit, sepultusq. est in cœmeterio Callisti: cuius sepulchrum S. Damasus Papa versibus exornauit. Forosempronij sanctorum martyrum Aquilini ᵇ, Gemini, Gelasij, Magni, & Donati. Thmuis in Aegypto passio beati Philææ ᶜ eiusdem ciuitatis Episcopi, & Philoromi tribuni militum, qui in persecutione Diocletiani, cum a cognatis.

gnatis & amicis suadêri non possent vt sibi parcêrent, ambo datis ceruicibus palmas a Domino meruêrunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe, pastoris sui sequens exemplum, martyrio coronata est. Eôdem die S. Remberti [d] Bremensis Episcopi. Trecis S. Auentini [e] confessoris. Pelusij in Aegypto S. Isidori [f] monachi, meritis & doctrina conspicui. Eodem die S. Gilberti [g] confessoris.

FEBRVARII 4.

VTYCHII [a].] Restitutus est ex antiquis monumentis. Huius cum Acta exciderint, libuit saltem eius epithaphium, cuius hic habetur mentio, a Damaso Papa scriptum, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur. Extat incisum in tabula marmorea in ecclesia S. Sebastiani ad cœmeterium Callisti, via Appia. Est huiusmodi:

Eutychius martyr crudelia iussa tyranni,
Carnificumq. vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quod potuit, monstrâtis gloria Christi:
Carceris inluuiê sequitur noua pœna per artus
Testarû fragmenta parant, ne somnus adiret.
Bis seni transiere dies, alimenta negantur.
Mittitur in baratrum sanctus, lauat omnia sanguis.
Vulnera, quæ intulerat mortis metuêda potestas
Nocte soporifera turbant in somnia mentem.
Ostendit latebra insontis quæ mêbra teneret.
Quæritur, inuêtus colitur, souet, omnia præstat.
Expressit Damasus: meritum venerare sepulchrum.

Corpus S Eutychij e dicto cœmeterio Callisti translatum est ad basilicam S. Laurentij, in Damaso dictam, ad Theatrum Pompeij.

[b] *Aquilini & soc.*] De his etiâ hac die Beda, Vsuardus, & vet. manuscripta, ex quibus in veriorem lectionem textus est restitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sempronij, &c. Nam ex Foris Romæ positis, quæ decem & nouem numerantur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cum itaque in vetustioribus codicibus absque Romæ nomine sic tantum legeretur, In Foro Sempronij; cumq. & Beda etiam ita legeret: in hunc modû est germana lectio restituta. Optime nota est ciuitas in Vmbria Forosempronium dicta, cuius & meminit Plinius lib. 3. cap. 14. & alij. Agit de ijsdem martyribus Vuandelbertus in epheme rid. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 82.

T. 2. A. 302 num. 79. & seq. [c] *Philea & Philor.*] Beda item hac die, ac ceteri omnes. Porro martyrij Acta Philææ & Philoromi scribit Eusebius hist. lib. 8. c. 10. & 11. Passi sunt hi anno primo persecutionis Diocletiani Imperatoris, vt idem auctor testatur lib. 8. c. 12. in fine. De ijsdem alij complures agunt, quos omittimus referre, cum omnes eadê ex eodem auctore descripserint.

[d] *Remberti Episcopi.*] Huius res gestas ex antiquis eius ecclesiæ monumentis edidit Surius tom. 1. hac die. S. Bauo abb. Corbeiensis scripsit sancti viri insigne miraculum, quod inuenies apud Albertû Crant. qui plura habet de Remberto in hist. eccles. Saxon. lib. 2. cap. 2. 10. & 11. Successit hic sancto Anschario, de quo pridie huius diei. Claruit sub Ludouico Pio Imp. & eius filijs. Accepit hic pallium a Nicolao Primo Romano Pont. Excessit ex hac vita anno Domini 888. vt idem auctor testatur. T. 10. An. 865. n. 103. obitus An. 888. nu. 7.

[e] *Auentini.*] Irrepserat huic nomen Episcopi, sicut etiam apud Vsuardum in prima editione Molani; qui in secunda id emendauit, auctoritate (vt apparet) Gregorij Turonensis, qui in libro de gloria confess. cap. 68. non dicit ipsum fuisse Trecensem Episcopum, sed ministrum S. Lupi Trecensis Episcopi. Cui veritati adstipulantur etiam tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas Democh. edidit lib. de sacrif. Missæ. in quibus sane nullus eius nominis legitur Trecensis Episcopus. circa An. 480.

[f] *Isidori.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit de Isidoro Pelusiota Euagrius Scholast. lib. 1. cap. 15. Suidas, Photius in bibl. & Niceph. hist. lib. 14. cap. 28. 30. & 53. Fuit hic sancti Ioannis Chrysostomi discipulus, & celebris inter Ecclesiasticos scriptores Græcos. Extant eiusdem Isidori Pelusiotæ tres libri epistolarum nuper a Billio Latinitate donati, & Parisijs impressi. Claruit têporibus Theodosii Iunioris, multa nobilia relinquens posteris & sanctitatis & scriptorum monumenta. Huius Isidori est aurea illa sententia prædicata in concilio 2. Nicæno Act. 1. qua dicitur: Templi nulla ratio, quod non ornatur imagine. eamdem etiam S Ioannes Damascenus exscripsit lib. 3. de imaginibus. T. 2. A. 146. nu. 39. & 4. A 372. nu. 34. Tom. 5. A. 404. nu. 78. & An. 407. nu. 18. & A. 415. num. 28. & seq.

[g] *Gilberti, alias Gisliberti, siue Guiberti.*] Fuit is fundator nobilis monasterij Gemblacensis. Vuicbertum hunc vocat Sigebertus, quem e vita migrasse ait anno Domini 962. De eodem Petrus in catalog. lib. 3. cap. 83. & Molanus in indic. & in natal. sanct. Belg. Eius vitam a Sigeberto eiusdem cœnobit monacho scriptam retulit Surius in tom. 3. die 23. Maii. T. 10. Ann. 962. nu. 17.

xxiiij. xxv. A Nonis Februarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

CATANAE in Sicilia natalis sanctæ Agathæ[a] virginis & martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris sub Quinctiano iudice post alapas & carcerem, post equuleum & torsiones, post mamillarum abscissionem, post volutationem in testulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precando consummata est. In Ponto commemoratio plurimorum[b] sanctorum martyrum, quorum alij in persecutione Maximiani plumbo liquenti perfusi, alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis vexati, ijsdemq. sæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illustri passione meruerunt. Alexandriæ sancti Isidori[c] martyris, qui in persecutione Decij a Numeriano exercitus duce pro fide Christi capite cæsus est. Viennæ beati Auiti[d] Episcopi & confessoris, cuius fide, industria, atque admirabili doctrina ab infestatione Arianæ hæresis Galliæ defensæ sunt. Brixinone sanctorum Episcoporum Genuini[e] & Albini, quorum vita miraculis extitit gloriosa.

FEBRVARII 5.

T.2.A.253, pag.28. AGATHAE[a].] Beda ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio de eadem agunt hac die. Eius præclara Acta tam Latinis quã Græcis fuere notissima: etenim Græcis edidit Metaphrastes, quæ Latina reddita habet Lipom.tom.5. & Sur.to.1. Ipsa autem Latina exemplaria reperiuntur in vetustis codicibus, qui usui erant ecclesiis, quos & Passionaria, seu Sanctotalia vulgo appellabant. Habemus in nostra bibliotheca in vno eorum eiusdem Agathæ Acta cum die & Conss. annotata. Passa nimirũ fertur hac die, Decio tertium Consule. Numeratur in Fastis Onuphrii hic annus a Christo 252. cùm Cornelius Papa Romanæ Ecclesiæ præesset: ex quibus sane Beda & alij emendandi sunt, qui eam dicunt passam temporibus Diocletiani Imp. Scripsit præterea de eius die natali sacrum hymnum S. Damasus Papa. Incipit: *Martyris ecce dies*, &c. habetur in collectaneis poetarum Christianorũ. Duo insuper hymni scripti leguntur in Breuiatio Toletano S. Isidori, quibus canuntur eius triumphi. Meminit eiusdem Venant. Fortun. in carmine de gaudijs vitæ æternæ, & lib. 8. in carm. de virginitate; itemq. Aldelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius solemniter agi consueuit: nam in sacramẽtario S. Gregorij specialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius in registro lib.3. epist. 19. quã olim ab Arianis vendicatam idem S. Gregorius Catholico cultui mancipauit, vt ipse scribit lib. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epistola ad Carolum Magnum Imp. de imagin. affirmat, eãdem fuisse a S. Gregorio picturis sacris ornatam, diuersis (vt ait) historijs tã in musiuo, quam in coloribus. Porro illis temporibus, quibus Gothorũ illustres viri ciuitate Romana donati, ibidem Consulatus & Præfecturas gesserunt, ea ecclesia peculiari vsui Gothorum cessit, quorum Ricimer Consularis vir potentissimus, gener Anthemij Augusti illum locum marmorũ crustis, & nobilibus

ſibus picturis muſiuo opere intextis, quibus ſacroſanctæ Saluatoris & duodecim Apoſtolorum imagines exprimuntur, magnificentiſſime ornauit. Declarat id enim vetus inſcriptio, quæ ibidem in apſide his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQVE MILITIAE PATRICIVS ET EXCONS. ORD. PRO VOTO SVO ADORNAVIT. Poſt hæc autem cùm Reges Gothi, ijdemq. Ariani Romæ regnarent, illorum ſacerdotes eamdem ſibi vt propriam quaſi hæreditario iure vendicarunt, tenuerūtque, donec Roma & Italia pulſi ſunt.

T. 3. A. 310. n. 2. & ſeq. [b] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum certamina egregia ſummatim complexus eſt Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 24. narrans paucis illorum ſæuiſſimos cruciatus; paſſoſque refert anno nono perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum.

T. 2. A. 253. nu. 126. & 139. [c] *Iſidori mart.*] Agunt de eo hac item die Græci in Menologio. Paſſus traditur ſub Decio Imperatore. Extant eius Acta apud Metaphraſtem, quæ & deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom 1. hac die.

T. 2. A. 185. nu. 3. To. 6. A. 494. nu. 67. & A. 516 n. 20. obit. A. 516. n. A9 [d] *Auiti Episc.*] De eo etiā Beda, ac ceteri hac die. Hic Alcimus Auitus dictus eſt: pluribus agit de ipſo Ado eiuſdem Viennenſis ſedis episc. in chron. anno 492. Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 23. Greg. Turonen. de geſtis Franc. lib. 2 cap. 34. & alij. Interfuit Auitus ſubſcripſitq. Concilio Epaunenſi, citatur in Concil. Turonen. ſecundo can. 21. & 22. meminit eiuſdem Sidon. lib. 8. epiſt. 11. ad Lupum, necnon Ennodius in vita ſancti Epiphanij Epiſcopi Ticinenſis fuſius ſcripta. Extat eius ſepulchri epitaphium carmine ſcriptū, vbi in fine hæc leguntur ſoluta oratione: Claruit ſub Zenone & Anaſtaſio Impp. ſepultus in monaſterio SS. Petri & Pauli apud ſenatoriam Viennenſium vrbem. Ex tantę eiuſdem egregij auctoris quinque libri carminū, quibus ſacram Geneſim verſu heroico cecinit; liber inſuper de laude caſtitatis ad Fuſcinam ſororem, necnon etiam homilia de inſtitutione Rogationum. Habemus inſuper nobile monumentum ſanctiſſimi viri, epiſtolam manuſcrip. ad Hormiſdam Papam, datam tertio Kalend. Februarij, Conſule Agapito Eſt eius exordium: Dum religionis ſtatui &c. itemq. eiuſdem Hormiſdæ ad eumdem redditam epiſtolam ſub eodem Conſulatu xv. Kalend. Martij, incipit: Qui de his quæ ad diſciplinā Catholicam pertinent, &c. Intexuimus eas integras in Annalib. Eccleſ. Eiuſdem nominis Auitus Epiſcopus Aruernorū doctrina pariter & pietate inſignis claruit circa annū Domini 580. ſub Chilperico Rege Franc. qui (vt ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. c. 11.) omnes Iudæos Aruernis conſiſtentes ſupra quingentos conuertit ad fidem Chriſti. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3 quibus auctor immenſas eius laudes celebrat. Sæpius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quam de gloria confeſſor. meminit de eo, cum de Aruernenſi eccleſia habet ſermonem, quod frequenter accidit.

[e] *Genuini & Albini Epiſcoporum.*] Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenuinū, cu- T. 8. A. 638 num. 15.
ius meminit Paulus diaconus de geſtis Longob. lib. 3. c. 12. Scripſit eius vitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino ſimul Petrus in catal. lib. 3. cap. 85. Fuit prior Epiſcopus Sabionēſis, qui cùm temporibus Longobardorum in exilium pulſus eſſet, ibi mortuus eſt: corpus autem eius Brixinonē tranſlatum eſſe, aſſociatumq. ſancto Albino Epiſcopo Brixinonenſi, idem auctor teſtatur.

6 Octauo Idus Februarij. Luna. B xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

AESAREAE in Cappadocia natalis ſanctæ Dorotheæ virginis & martyris, quæ ſub Sapricio illius prouinciæ Præſide primum equulei extenſione vexata, dehinc palmis diutiſsime cæſa, ad vltimum capitali ſententia punita eſt: in cuius confeſsione Theophilus quidam ſcholaſticus ad Chriſti fidem conuerſus, & mox equuleo acerrime tortus, nouiſsime gladio cæſus eſt. Eodem die ſanctorum martyrum Saturnini [b], Theophili,

phili, & Reuocatæ. Emessæ in Phœnicia sancti Siluani[d] Episcopi; qui cum eidem ecclesiæ annis quadraginta præfuisset, sub Maximiano Imperatore vna cum duobus alijs obiectus feris, membratimq. discerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia sancti Antholiani[e] martyris. Eodem die sanctorum Episcoporum Vedasti[f] & Amandi[g], quorum vita & mors plurimis miraculis extitit gloriosa: e quibus prior Atrebatensium, alter vero Traiectensium rexit ecclesiam. Bononiæ S. Guarini[h] Episcopi Cardinalis Prænestini, vitæ sanctitate conspicui.

FEBRVARII 6.

T.2.A.304. num.69.& seq.

OROTHEAE [a].] De ipsa etiã hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij: Beda addit Christianã, seu Christetã & Callistã martyres; quas cùm excidissêt a fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores inuentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res gestas & sociorum sacer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: describit etiam eius Acta Aldelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre sermonem habuit: Mombrit. insuper tom. 1. Recitat eius res gestas item Cur. tom. 1. Aliam ab ista Dorotheam fuisse constat eam, cuius Rufinus meminit lib. 8. suæ paraphrasis ad Euseb. cap 17. licet Eusebius scribens eius historiam lib. 8. cap. 27. nomen non exprimat.

T.2.A.304. num.69. [b] *Scholastici.*] Qui dicti sint Scholastici, habes ex Tacito libro de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati sunt rhetores, & declamatores litium fictarũ, qui deinde transirent ad tractandas veras. In eadem sententia Plinius lib. 4. epist. 3. ad Nepotem, vbi ait eosdem a fictis litibus transire ad causas centumuirales, quas in basilicis orabant, spectante populo: de ijsdem eodem libro epist 14. ad Maximum, & epist. 18. ad Mauricum. Ante ipsũ Seneca in lib. declamat. & lib. controuers. Talis erat sanctus Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ esset, vt ipse testatur his verbis: Aliquoties cum adolescentulus Romæ controuersias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exercerer, currebam ad tribunalia iudicum, &c Hæc ipse in comment. in epist. ad Galat. cap. 2. Scholastici etiam ipsi Aduocati dicti reperiuntur: sic in Concil. Sardicen. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & l. 1. de concussion. aduocat. Cod. Theod. & Synes. epist. 1. & 2. ad Domitianum Scholast. Dicere scholastice, idem est quod rem aliquam rhetorice pertractare: sic Gennad. de vir. illustr. in Saluiano, & Greg. in registro lib. 7. epist. 63. Verum hodie scholastice dicere, idem est quod rem per controuersiam disputare: vnde & Theologi Scholastici illi sunt dicti, qui res diuinas logice disputando perquirunt; idq non impropriè: nam scholas pro controuersijs, seu disputationibus Cicero lib. 1. Tuscul. vsurpasse videtur, cum ait: Dierum quinque scholas (vt Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares autem etsi a scholis dicti sint, non tamen ijsdẽ qui Scholastici: dicebantur enim scholæ cuiusque ordinis classes. Erant scholæ militiæ castrensis, & militiæ palatinæ, quarum est frequens mentio in Cod. Theod. & (vt mittamus dicere de scholis ludi litterarij) erant & scholæ ecclesiasticæ diuersi ordinis; vt schola cantorum, cuius frequens est mentio apud veteres qui agunt de diuinis officijs; schola notariorum, schola subdiaconorum, quarum meminit sanctus Gregorius in regist. lib. 7. epist. 17. & aliæ diuersorum ordinum, a quibus & scolares dicti, non scholastici: sicq. intelligas locum illum in Actis martyrij sancti Cypriani, in fine, cum hæc habet: Inde cum cereis & scolaribus in area cuiusdam Candidi procuratoris cum magno triumpho sepultum est, &c. Scholares enim appellat auctor diuersarum classium clericos.

[c] *Saturnini & soc.*] De his etiam vet. manuscrip atque recentiores.

[d] *Siluani Episcopi.*] Græci etiam de eodem Siluano agunt hac die in Menologio. Eius res gestas habet Eusebius hist. lib. 8. cap. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. lib 7. cap. 16. & 27 ex quibus ceteri. T.3.A.311 num.48.

[e] *Antholiani.*] De eodem Beda, Vsuardus, & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 65. & hist. Franc. lib. 1. cap. 3. Acta tam ipsius, quam aliorum martyrum Aruernensium, scripta esse a sancto Proiecto Episcopo Aruernensi, Molanus testatur: ea nondum vidi.

[f] *Vedasti.*] Beda itẽ ac ceteri. Huius egregia facinora scripsit Albinus Flaccus, quæ descripta habentur apud Sur. tom. 1. Mira- T.5.A.418. num.17. & T.6.A.499. num.22.

cula

cula ipsius feruntur scripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus Episcopus a sancto Remigio Rhemensi Episcopo anno Domini 542. Sedit vsque ad annum 570. quo ex hac vita migrauit, vt scribit Sigebert. in chron. Celebris est memoria monasterij sancti Vedasti Atrebatensis, multorum scriptorum monumentis consignata.

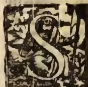
Plura T. 8. presertim an. 632. per totū obitus an. 661. n. 1. [g] *Amandi.*] De eo etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Huius vitæ Acta (vt auctor est Sigebet. de vir. illustr. cap. 106.) scripsit metro Milo monachus monasterij S. Amandi, scientia clarus; sed nō apparent: extat autem eadem soluta oratione, quæ eidem Miloni tribuuntur; habet ea Surius tom. 1. hac die. Plura de eodem scripta sunt a Nothgero Episcopo Leodiensi in vita sancti Landoaldi, quam recitat Surius tom. 2. die 19. Martij, ibi de accessu eius ad sanctum Martinum Romanum Pontif. & alijs: pluribus itē de eo in vita S. Bauonis apud Surium tomo 5. Oct. 1. in Actus sancti Gisleni; ibi de eius obitu, & de visione tunc ostensa sanctæ Aldegundi. De eadem apud eumdem Surium tomo 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. eum natum scribit anno Domini 571. obijsse vero anno 661. nonagesimum suæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. cap. 135. & Molanus in indic. sanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat sancti Martini Papæ epistola, quam inuenies tomo 3. Conciliorum.

[h] *Guarini Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Bononiēsis. Vitam eius scripsit Augustinus Ticinensis, quæ extat apud Surium tom. 7. vbi legitur, eum esse creatum Episcopum Prænestinum a Lucio Secundo Romano Pontifice. obitus an. 1159. Ferrar.

7 Septimo Idus Februarij. Luna. C xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

SANCTI Romualdi [a] abbatis monacharum Camaldulensium Patris, cuius dies natalis agitur tertiodecimo Kalend. Iulij. Augustæ in Brittannia natalis beati Augusti [b] Episcopi, qui ætatis cursum per martyrium explens, æterna præmia suscipere meruit. In Phrygia sancti Adauci [c] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Quæstoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defensione dignatus est. Item plurimorum sanctorum [d] martyrum vrbis vnius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cùm omnes Christiani essent, & constanter in fidei confessione persisterent, a Galerio Maximiano Imperatore igne consumpti sunt. Heracleæ sancti Theodori [e] ductoris militum, qui Licinio imperante, post multa tormenta truncatus capite, victor migrauit in cælum. In Aegypto S. Moysis [f] Episcopi venerabilis, qui primum in erēmo vitam solitariam duxit; deinde, petente Mauuia Regina Sarracenorum, Episcopus factus, gentem illam ferocissimam magna ex parte ad fidem conuertit, & gloriosus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuscia depositio sancti Richardi [g] Regis Anglorum. Cononiæ S. Iulianæ [h] viduæ.

T. 10. Ann. 974. nu. 2. & An 977. num. 2.

OMVALDI[a] *abb.*] Eius festum Clemens VIII. Pontifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari præcepit, quâ ipsius corpus Fabrianum oppidû in Piceno translatum, ibi honorifice conditû fuit in ecclesia S. Blasij ordinis Camaldulensis, vbi magna veneratione pie colitur. Vide quæ infra de eodem sancto notantur 19. Iunii.

[b] *Anguli Episc.*] De eo hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. li. 3. cap. 105. Quo autem tempore passus sit, hactenus mihi obscurum.

T. 3. A. 309. num. 22. & seq. [c] *Adauci.*] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, passusq. est anno octauo persecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res gestas Eusebius histor. lib. 8. cap. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adauctum appellat.

T. 9. A. 309. num. 22. & seq. [d] *Plurimorum sanctorum martyrum.*] Eorumdem certamen describit Eusebius lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius lib. 5. c. 11. dum Gentilibus suamipsorum exprobrat sæuitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuersum populum cum ipso pariter conuenticulo concremauit, &c.

T. 3. A. 316. num. 47. [e] *Theodori duct.*] Græci etiam de ipso agût hac diem Menologio, festumq. diem celebrant, vt constat ex Nouel. constit. Emmanuelis Imp. quam habes apud Theod. Balsam. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Alius est idem Theodorus, qui ad differentiâ huius, cognomento dictus est Tyro, de quo pluribus acturi sumus ad diem 9. Nouemb. Ob nominis tamen conuenientiâ alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res gestas ab Augaro quodam, qui spectaculo præsens fuit, conscriptas recitat hac die Metaphrastes, quas retulit Lipom. in to. 5. & Surius in to. 1.

T. 4. A. 372. num. 103. & seq. [f] *Moysis Episcopi.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum. Prosecuti sunt autem res gestas ipsius in primis Rufin. hist. lib. 2. cap. 6. Socrat. lib. 4. cap. 29. Sozom. hist. lib. 6. c. 38. Theodoretus libro 4. cap. 2. Huius Moysis alumni fuerunt Christiani illi, qui sub eadem Mauuia Regina Constantinopolitanam ciuitatem post Valentis Imp. interitum a Gothis obsessam, quasi diuinitus missi, liberauere, vt scribit Socrat. hist. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. cap. 1. Fuit & alius Moyses anachoreta, Aethiops dictus; de quo Græci in Menologio 28. Augusti.

[g] *Richardi Regis.*] Huius res gestas descripsit Sur. to. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariæ Papæ, qui sedere cœpit an. Dom. 741. T. 9. A. 750. num. 5. & 6

[h] *Iuliana.*] De eadem tabulæ ecclesiæ Bononiensis. Iulianam viduam laudibus cumulat sanctus Ambrosius in exhortat. ad virgines; sed illa (vt apparet) Florentiæ nobilissima femina claruit, quæ erexit illic illustrem basilicam, quam sanctus Ambrosius dedicauit, locupletauitq. sacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononia secum tulerat. Floruit iisdem fere temporibus Iuliana Romana clarissima femina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illustri Aniciorum familia, ipsaq. non minus sanctorum Patrum præconio commendata; laudat enim eã sanctus Hieronymus scribens ad Demetriadem epist. 8. Innocentius Rom. Pont. ad eamdem epist. 13. S. Augustin. epist. 43. & 179. ac denique Ioannes Chrysostom. scribens ad eam ipsam epist. 169. qua legatos a se Romam ad Innocentium Papam missos commendat. Dicta est hæc Tyrannia Anicia Iuliana, vxor Q. Clodii Hermogeniani Olybrii V. C. vt produnt antiquæ inscriptiones marmoribus incisæ, quas descripsimus in Annalib. Eccles. Eiusdem familiæ & nominis claruit Constantinopoli Iuliana, insigni pietate mulier, temporibus Iustini senioris Imp. cuius habemus manuscrip. epist. ad Hormisdam Rom. Pont. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccles.

Sepulta fuit a sancto Petronio qui obijt A. 450

De hac plura T. 5. præsertim An. 406. nu. 27. & 29.

T. 6. A. 511. num. 84. & plura T. 7.

xxj. D Sexto Idus Februarij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

OMAE sanctorum martyrum Pauli [a], Lucij, & Cyriaci. In Armenia Minori natalis sanctorum martyrum Dionysij [b], Aemiliani, & Sebastiani. Alexandriæ passio sanctæ Cointhæ [c] martyris, Sub Decio Imperatore: quam Pagani correptam, ad idôla perducentes,

ducentes, adorare cogebant; quod cum illa execrans recusaret, pedes eius vinculis innectentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo supplicio discerpserunt. Constantinopoli natalis sanctorum martyrum monachorum [d] monasterij Dij [e], qui ob defensionem fidei Catholicæ, cum ferrent litteras sancti Felicis Papæ aduersus Acacium, dirissime cæsi sunt. In Perside commemoratio [f] sanctorum martyrum, qui sub Cabade Rege Persarum ob Christianam fidem diuersis supplicijs necati sunt. Papiæ sancti Iuuentij [g] Episcopi, qui strenue in Euangelio laborauit. Mediolani depositio sancti Honorati [h] Episcopi & confessoris. Virodûni in Gallia sancti Pauli [i] Episcopi, miraculorum gloria illustris.

FEBRVARII 8.

AVLI & soc. [a]] Restituuntur ijdē ex sæpius citato vet. manuscripto Martyrologio monasterij S. Cyriaci. Vbi cum nec tempus, quo passi sunt hi, vel alij, qui ibidē habētur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogiū scribens epist. 29. lib. 7. indict. 1. dum de Romano Martyrologio, quod vsui erat, meminit, ait, nomina, loca, & diē passionis in eo posita haberi; de tempore autē nihil testatur.

[b] *Dionysii & soc.*] Agunt de his hac itē die Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, consentiūtq. vet. manuscrip.

T. 2. A. 252. num. 3. [c] *Cointha*, alias, *Quinta*.] De eadē Beda hac die, ac ceteri Latinorū. Scribit certamē eius Dionysius Alexādrinus ad Fabiū Episcopū Antiochenū, apud Euseb hist. lib. 6. c. 34. Nicephorus ex eodē auctore lib. 5. c. 30. Sed quomodo omnia Martyrologia habeāt hāc passam sub Decio, quam liquet sub Philippo consūmasse martyriū, dictum est superius 31. Ianuarij in Metrano.

T. 6. A. 484. num. 33. [d] *Martyrum monachorū.*] De his Nicephorus hist. lib. 16. cap. 17. in fine ex Basilio Cilice. Extant Felicis Papæ litteræ de anathemate Acacij Episcopi Constantinopolitani post legationem Vitalis & Misseni Episcoporum missam Constantinopolim, quas dicti sancti martyres vulgauere, quam ob causā subiere martyriū. Erant hi monasterij Acœmetarum; quorū, illis calamitosissimis temporibus, quibus Alexandrina, Antiochena, & Constantinopolitana, ac demum fere omnes Orientis ecclesiæ desciuerunt a Catholica vnitate, sincera fides & zelus enituit. Incipit epistola Felicis Papæ ad Acacium: Multarum transgressionum reperiris obnoxius, &c. data V. Kalend. Augusti, Venantio V. C. Consule. est annus a Christo (secundū Fastos Onuphrii) 484. quo & prædicti forti occubuere martyrio, quod dictas litteras per Tutum Defensorem allatas publicare, & eidē Acacio mira constantia atque arte porrigere non sint veriti. At pluribus de his in Annalib. Ecclesiast. egimus.

[e] *Monasterij Dij.*] Fuit Dius nomine Archimandrita sanctitate celebris, cuius diē natalem Græci celebrant 19. Iulij, vt constat ex eorum Menologio: huiusq. nomine appellatum est monasteriū Dij, de quo agitur. Sicq. illum locum intelligas Hierosol. Synodi Act. 1. vbi mentio habetur de atrio Dijtico: sicut enim monasterium, ita & atrium ab eodem sic est nuncupatum. ibidem

[f] *Sanctorum martyrum*] De his etiam Georgius Cedren. anno 22. Anastasii Imp. qui ait: Persecutus est Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquando Christianos: tuncq. ingens in eis virtus miraculorum effulsit: nam cùm quosdam vncis gladijs concidisset, illi nihilosecius postea ambulauerunt. Hæc ipse. De his Niceph. hist. lib. 16. cap. 36. in fine, & hist. Miscel. ex Theophane lib. 15. Addit Nicephorus, eumdem Regem post hæc fauisse Christianis. A. 512. de Cabade plura r. 7.

[g] *Iuuentij.*] Cōfunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterum pridie Idus Septembris. Accepi ex litteris ecclesiæ Ticinensis, ante annos quinque fuisse inuentum Euentij venerandū corpus cum huiusmodi inscriptione: HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS. Opinatus sum aliquando, Euentium alium esse a Iuuentio, ambosq. Episcopos Ticinenses, diuersisq. temporibus claruisse; & quem dicūt Euentium, vixisse temporibus Theodosii Imperat. Reperitur enim Euentius subscriptus epistolæ Synodicæ S. Ambrosii de damnatione hæresis Iouiniani ad Siricium Papam libro 3. epist. 9. edit. Rom. quem & illum esse T. 4. A. 381. num. 83.

existi-

existimaui, qui in Concilio Aquileiẽsi mendose scriptus reperitur Euentius Episcopus Citinensis: vt restituendus textus esset, Ticinensis. Sed quoniam in recentiori editione S. Ambrosij Romæ facta Cenetensis, pro Citinensi positum habetur, amplius non laboro.

T.7.A.570. num.9. [b] *Honorati Episcopi.*] Tabulæ Mediolanẽses nuper diligentia viri eruditi Galesini restitutæ de eodẽ agunt: meminit eiusdẽ Honorati Paulus diac. de gestis Longob. lib. 2. c. 12.

[i] *Pauli Episcopi,*] Huius Acta in primis Bertarius mira breuitate scripsit: alia superaddita habet Sur. tomo. 1. hac die. summatim vero Trithem. de vir. illust. ord. sancti Benedicti lib. 3. c. 258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum: ordinatusq. est Virdunẽsis Episcopus anno Domini 621. recensetur q. xiij. eius sedis Antistes, vt Democh. de sacr. Miss. ex tab. eccles. Virdunen. testatur. A.621.

E Quinto Idus Februarij. Luna. 9

xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10

LEXANDRIAE natalis sanctæ Apolloniæ [a] virginis, cui persecutores sub Decio dentes omnes primum excusserunt: deinde constructo ac succenso rogo, cum comminarent viuam se eam incensuros, nisi cum eis impia verba proferret; illa paululum intra semetipsam deliberans, repente se de manibus impiorum proripuit, & in ignem, quem parauerant, maiori sancti Spiritus flamma intus accensa, sponte prosiliuit, ita vt perterrerentur etiam ipsi crudelitatis auctores, quod promptior inuenta esset ad mortem femina, quam persecutor ad pœnam. Romæ passio sanctorum martyrum [b] Alexandri, & aliorum trigintaocto coronatorum. Soli in Cypro sanctorum martyrum Ammonij [c] & Alexandri. Antiochiæ S. Nicephori [d] martyris, qui sub Valeriano Imperatore capite cæsus, martyrij coronã accepit. In Africa in castello Lemelẽse sanctorũ martyrum Primi [e] & Donati diaconorum, qui cùm altare in ecclesia tutarentur, a Donatistis occisi sunt. In monasterio Fontanella sancti Ansberti [f] Rhotomagensis Episcopi. Canusij in Apulia sancti Sabini [g] Episcopi & cõfessoris.

FEBRVARII 9.

T.2.A.252. num.4. POLLONIAE [a].] De eadem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, ac Latinorum ceteri. Egregium certamen eius scribit Dionysius Alexandrin. in epist. ad Fabiũ Episcopũ Antiochenum, apud Eusebiũ lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. c. 50. Baptista Mantuan. eiusdem agonem egregio carmine cecinit. At quomodo dicatur passa sub Decio, quam passam constat sub Philippo, dictum est superius die 31. Ianuarii in Metrano.

[b] *Alexandri & soc.*] Restituuntur ijdem ex vet. cod. manuscrip monasterij S. Cyriaci.

[c] *Ammonij & Alexandri.*] Agunt de ijsdẽ Beda, Vsuardus, & alij omnes hac die, consentiuntq. vet. manuscrip. Licèt alia, Aegyptus, loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueui, estq. mea sententia verior lectio. Soli dicta est ciuitas in Cypro, de qua Strabo libro 14. & alij.

[d] *Nice-*

T.2.A.260. num.32. [a] *Nicephori.*] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. Extant res gestæ eius a Metaphr. descriptæ, quas Lipom. retulit in tom.5. & Sur.tom.1.

circa Ann. 348. [e] *Primi & Donati.*] De his martyribus, locoq. vbi passi fuerunt, Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmenianum scribit, aitque: Cùm altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruentati sunt, duo occisi sunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus & præsentibus coepiscopis vestris superius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorum in Africa, quam abstulit furor Donatistarum, & rabies Circumcellionum: de quibus sæpissime Augustinus meminit, eosq. vt martyres honore dignos mõstrat epist. 158. ad Marcellin. Erat etiam Carthagine illustris martyr, Prima dicta, in cuius honorem Iustinianus Imp. nobilem erexit basilicam, cuius meminit Procop. lib. 6. de ædific. Iustiniani Imp.

T.8.a.695. num. 8. [f] *Ansberti Episc.*] Huius vitã scripsit Ansgardus monachus, quam descripsit Sur to. 1 hac die. Plura de ipso in vita S. Audoeni eius prædecessoris scribit Odo diaconus, quam recitat Sur. tom. 4. die 24. Augusti: vbi cum dicit cap. 28. S. Audoenum ex hac vita migrasse anno a Christo Domino 677. satis potest intelligi quo tẽpore eius successor Ansbertus sedere cœperit; nam (vt habent Acta ipsius) mox in locum Audoeni subrogatus est: assentiuntur iis ea quæ scribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. Indictione 10. Ansbertum in Episcopatu egisse annum 5. Obiit autem anno Domini sexcentesimo nonagesimoquinto, vt eadem Acta testantur. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 4 cap 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus in catal. lib. 3. cap. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus est Sigeb. in chron. dum ait, prædecessorem Ansberti Audoenum ex hac vita migrasse anno Domini 690. Adscribitur Ansbertus eius ciuitatis Episcopus vigesimussecundus in tabulis Democh.

[g] *Sabini Episcopi.*] Agit pluribus de Sabino Episc. Canusino S. Greg. Papa lib. 2. dialog. cap. 15. & lib. 3. c. 5. Porro integra Acta eius habemus in antiq. manuscrip. codic. nostræ bibliothecæ, ac in fine eorum plura subdũtur miracula ab eo facta post obitum. Est vitæ exordium: Voluntati tuæ, summe Pontifex, &c. Habetur ibidem, eum sedisse annis quinquagintaduobus, atque hac die ex hac vita migrasse. Consentiũt his, quę de lõgæua ætate eius ibidem legũtur, ea quæ scribit S. Gregorius, cum ait, eumdẽ ob longum senium, oculorum lumine orbatum esse. Fuit quidem non tantũ vitę sanctitate spectatissimus, ac barbaris ipsis hostibus reuerendus, sed in obeundis muneribus Ecclesiasticis vigilãtissimus: siquidem functus est legatione Apostolica Constantinopoli aduersus Anthimum hæreticum Patriarcham Constantinopolitanum, post Consulatũ Belisarij, Indic. 14. anno Domini 536. vt apparet ex Actione 1. Quintę œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S. Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ scripta a Gordiano feruntur. T.7.A.543 num.11. & T.11. An. 1091. n. 10. & seq. inuenit. T.7.A.536 num.75.

10 Quarto Idus Februarij. Luna. F xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE sanctorum martyrum Zotici, [a] Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem via Lauicana [b] sanctorum decem militum [c] martyrum. Item Romæ via Appia Sanctæ Soteris [d] virg. & martyris, quæ (vt scribit S. Ambrosius) nobili genere nata, parentum Consulatus & pręfecturas ob Christum contempsit; iussaq. immolare, non acquiescens, grauiter & diutissime alapis cæsa est; & cum cetera quoque pœnarum genera vicisset, percussa gladio, læta migrauit ad sponsum. In Campania sancti Siluani [e] Episcopi & confessoris. In Stabulo Rhodis [f] in territorio [*] Senensi sancti Guilielmi [g] eremitæ. * parisiensi

Apud montem Cassinum sanctæ Scholasticæ [h] virginis, sororis sancti Benedicti abbatis, qui eius animam instar columbæ migrantem e corpore, in cælum ascendere vidit. In pago Rhotomagensi sanctæ Austrebertę [i] virginis, miraculis celebris.

FEBRVARII 10

cir.A.120.

ZOTICI & soc.a] Agit de ijsdē Vsuardus, Ado, & alij. Non quidem sub Decio passi sūt, vt nonnulli perperam opinantur: habemus etenim in nostra bibliotheca eorum Acta peruetusta; in quibus martyrio coronati dicūtur sub Hadriano Imp. & Licinio, alias Iunio Consulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicor. e regione hortorū Farnesiorum, superest adhuc ædes in memoriam S. Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij historia depicta cernitur: adest & Confessio, vbi aliquando sancti martyris corpus asseruatum fuisse conijci potest.

b *Via Lauicana*, alias *Labicana*.] Incipiebat (vt auctor est Strabo) via Labicana a porta Esquilina, ex qua etiam & via Prænestina: illa enim Labicos, hæc autem Præneste ducebat. Extra portam Esquilinam de sontibus olim supplicia sumi consueuisse, auctor est Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Consules extra portam Esquilinā, cùm classicum canere iussissent, more prisco aduertere. Et Suetonius in Claudio cap. 25. hæc ipsa: Ciuitatem Romanam vsurpantes in campo Esquilino securi percussit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: *Post insepulta membra deferent lupi, & Esquilini alites*. Notat illic Porphyrio, in regione aggeris extra portam Esquilinam solita fuisse pauperum corpora comburi, vel proijci. De eadem re Cicero orat. pro Cluentio hęc ait: Extra portam Esquilinam in arenarias quasdam perductus occiditur. Cæl. Rodig. antiq. lect. libro 10. cap. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonstrat, extra portam Esquilinam fuisse publicū locum, quem dicebant Puticulos: quoniam illic essent sepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticulæ (vt idem Varro auctor est) quod putrescebant ibi cadauera proiecta. Festus item agit de puticulis, vetustissimumq. genus esse ait sepulturæ in puteis fieri solitum. Extant eiusmodi sepulchrorum species in arenarijs cryptis cœmeteriorum extra Vrbem positis. Sed non omnes in puticulis sepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatū ad Alcinā de puero defuncto:

Labicana leui cæspite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Vrbem mortuos sepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legib. & l. 3. ff. de sepulch. violat. Licèt olim in domo sua quisque sepeliretur, vt testatur Isid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non sepeliendo mortuum intra Vrbem, contrario vsu pene abolitam restituit Theodoricus Rex Italiæ. Est c. 115. At ea omnia iura Leo Imp. nouel. const. 53. irrita prorsus reddidit. Quod autem pertinet ad viā Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Esquilinam, more maiorum, cum passi essent; eorum corpora a Christianis sublata inferebantur in cœmeterium, quod ea via erat nobile, sanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eamdem portam Esquilinam, in vicum, ad Vrsum pileatum dictum, in cœmeterium quod sancti Anastasij Papæ nomine appellatum est, putantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

c *Decem militum*.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij: passi iidem dicuntur via Lauicana. cir.A. 253. sub Decio ex Gallieno.

d *Soteris*.] De ea Beda ad diem 6. Februar. T. 2A 304 Vsuard. autem & Ado hac die: sed quod habent passam in Oriente, mendum irrepsisse, n.27.&seq. certum est. Vetus illud exemplum Martyrologij monast. S. Cyriaci sic habet: Romæ via Appia passio S. Soteris virginis. assentitur huic lectioni antiquum Martyrologiū Cassinense, & alia: roboranturq. hæc auctoritate S. Ambrosij, qui dum de ea agit in exhortatione ad virgines prope finem, & l. 3. de virg. Romanam fuisse genere, ortamq. parentibus Consularibus, nec alibi quam Romæ passam esse significat. Quod autem spectat ad tempus martyrij, in Actis S. Pancratij martyris quæ describit Sur. tom. 3. die xii. Maij, hæc verba leguntur: Eodem tempore passa est sacratissima virgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano IX. & Maximiano VIII. Consf. vt manifestum est. Hæc ibi. Est is ann a Christo Dño secundū Fastos Onuphrij 304. Quod autē spectat ad nomen ipsum Soteris; ipsum inditum compluribus Romanis feminis, cognoscere potes ex antiquis inscriptionibus ab Aldo editis lib. de orthograph. rat. pag. 350. 366. & alijs locis. Erat cœmeterium nomine sanctæ Soteris, quod restaurauit Stephanus Papa II. vt auctor est Anastasius in Actis eiusdem Stephani Papæ. habemus ea apud nos manuscripta. Corpus autem eiusdem

dem S. Soteris translatum est a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt docet vetus inscriptio marmori incisa, illic posita.

cir. A. 500. e *Siluiani Episc.*] Agit de eodem Beda hac die. Varia lectio reperitur in manuscr. dum alia Siluianum, Siluanum, siue Siluinū alia habet. Quod autem hic fuisse ponatur Episcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis Episcopus declaretur: in re ambigua quid dicamus, non habemus: nisi quod inuenimus claruisse temporibus Symmachi Papę Siluianum, siue Siluinū Episcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs tunc aduersus schismaticos habitis Sciendū præterea, quod licèt ea ciuitas in Volscis ponatur ab antiquis, vt Liu. lib. 2. & Dionys. lib 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi vsus, vt eadem prouincia & Campania diceretur: probāt hæc Acta Synodica Romani Concilij sub Agathone, in quibus subscriptus reperitur Placentius Episcopus Veliternus prouinciæ Campaniæ. Extat ea Synodus descripta in Actione quarta Sextæ Synodi œcumenicę: id & de plerisque alijs accidit.

Plura To. 12. & præcipuè A. 1156. post medium, vbi reuocat in dubium, quæ hic dicit.

f *In Stabulo Rhodis in territorio Senensi.*] Error irrepserat, vt pro Senensi, Parisiense territoriū in nonnullis codicibus scriptum haberetur. Porro ex Actis eiusdem S. Guilielmi, quæ fidelissime scripta sunt a Theobaldo Episcopo, prædictus error manifestus apparet, dum describuntur finitima loca. Idem enim auctor cap. 18. & 21. cum agit de eius vltimo aduentu in Tusciam, meminit de Silua Liuallia, de Castellione, Castro Burianensi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malaualle, posita in agro Senensi; quo in loco extat vetus memoria eiusdem sancti, nimirum ecclesia, ac monasterium; ibiq. venerabile sepulchrum eiusdem habetur, vbi sacrum corpus eius conditum fuit, licèt pars eius translata fuerit Castellionem, quod a prædicto loco tribus milliaribus distat, ibiq. condita in ecclesia sancti Ioannis Baptistæ. Hæc accepimus fida relatione, atq; certa attestatione religiosorum fratrum Augustinianorum, qui prædicto monasterio in Stabulo Rhodis posito præsunt, eadem nobis suggerente optimo & erudito viro Reu. D.F Augustino Fiuizano Apostolicæ sedis Sacrista.

g *Guilielmi.*] Hic ille, quem spirantem minarum & cædis, tamquam alterum Saulum, in discipulos Domini Catholica vnitate coniunctos, & sæuo schismate perturbantem ecclesiam sanctus Bernardus abbas Claraualensis ad Ecclesiæ coniunctionē reduxit, induxitq. ad sæculi contemptum, & Christi humilitatem amplectendam, prout constat ex Bernar. abb. Bonæuallis in vita S. Bernardi. Eius autem res gestas locupletius prosecutus est Theobaldus Episcopus, quas exscripsit Sur. to. 1. Scripsit easdem Albertus eius discipulus, quas & Cornelius Grapheus carmine cecinit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1156. sepultus (vt dictum est) in Stabulo Rhodis, in agro Senensi. Obijt An. 1156.

h *Scholasticæ.*] De eadem etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, aliiq omnes. Huius Acta scripsit S Gregor. Papa lib. 2. dialog. cap. 33. & 34. Extat apud Bedam tomo 7. sermo de S. Scholastica, carmenq. additum in laudem eius: quæ quidem alterius esse auctoris reperimus in nostra bibliotheca in antiquis manuscrip. nimirū Bertharij abbatis Cassinensis. Confirmat hoc ipsum Petrus diac. bibliothec. Cassin. in lib. de vir. illustr. monasterij Cassinen. c. 12. vbi agens de S. Berthario, scripsisse eum dicit homiliam de sancta Scholastica: testatur idem auctor c. 34. S. Brunum Episcopum Signiensem de eadem scripsisse sermonem. Aldelmus Episcopus etiam tam soluta oratione, quam carmine laudauit sanctam Scholasticam lib. de virginit. Obijt cir. A. 135. de reliquis eius T. 8. A. 664. n. 29.

i *Austreberta.*] Vsuardus item de ea agit hac die. Habentur eius vitæ Acta, quæ refert Sur. to. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa ann. Domini 640 Errare autem conuincitur Petrus in catal lib. 3. c. 111. dum putat, hanc sororē fuisse Ansberti Episcopi, vt eius Acta plane demonstrant. T. 8. A. 695 num. 9.

11 Tertio Idus Februarij. Luna. G xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

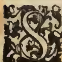

N Africa natalis sanctorum martyrum a Saturnini presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & sociorum, qui conuenientes ad Dominicum ex more celebrandum, in persecutione Diocletiani a militibus comprehensi, sub Anolino Proconsule passi sunt. In Numidia

commemoratio plurimorum [b] sanctorum martyrum, qui in eadem persecutione comprehensi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas scripturas tradere noluissent, grauissimis excruciati supplicijs, occisi sunt. Hadrianopoli sanctorum martyrum Lucij [c] Episcopi, & sociorum eius; qui sub Constantio ab Arianis multa perpessus, in vinculis martyrium consummauit: ceteri vero nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicensi Concilio tunc damnatos recipere noluissent, a Philagrio Comite capitalem sententiam exceperunt. Lugduni sancti Desiderij [d] Episcopi Viennensis & martyris. Rauennæ sancti Calocæri [e] Episcopi & confessoris. Mediolani sancti Lazari [f] Episcopi. Capuæ sancti Castrensis [g] Episcopi. In castro Nantoniensi sancti Seuerini [h] abbatis monasterij Agaunensis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus est. In Aegypto sancti Ionæ [i] monachi virtutibus clari.

FEBRVARII II.

T.2.A.303. n.37.&seq

SATVRNINI & soc. [a]] De his non tātum vetus Rom. Martyrolog. sed & alia pleraque manuscripta agunt hac die: Vsuardus autem iuxta ritum ecclesiæ Africanæ agit die sequenti. Horū autem omnium martyrum Acta, prout excepta sunt a notarijs, & relata in Proconsularia gesta, integra habentur. Descripsit ea Surius tom. 1. hac die. Porro sciendum est, hæc illa ipsa esse, quorū S. Augustinus meminit ex gestis cum Donatistis in breuic. collat. diei 3 cap. 17. his verbis: Gesta martyrum, quibus ostendebatur tempus persecutionis, Consulibus
vide A.303 num. 1.
facta sunt Diocletiano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo post: Sicut in gestis martyrum monstrabatur, qui confitebantur in passionibus suis, se Collectam ac Dominicum egisse; &c. Si quis autem hæc, & alia quæ ibidem sanctus Augustinus scribit, attente legat, conferatq. cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino esse conspiciet. Hæc autem Acta Donatistæ in ea collatione certam ob causam, quæ ibi expressa est, produxerunt, & quidem germana & vera, ita vt Catholici Episcopi nihil exciperēt. Scito tamen, eadem postea ab ijsdem Donatistis additione & appendice esse deprauata, mētientibus ea de Mensurio Episcopo Carthaginēsi, quæ hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatistarum de Mēsurio laudatissimo Episcopo Carthaginensi, si consulas ea quæ de eodem scribit Optatus Mileuitanus lib. 1. contra Parmenianum, & quæ Augustinus in breuic. diei 3. cap. 13. & de vnico baptis. contra Petil. cap. 16. Tu interea, lector, ea Acta martyrum germana atq. sincera percurras inoffenso pede, ea, inquam, quæ de quæst. publicis excepta sunt a notarijs: cetera autem, quæ prope finem de Mensurio alijsq. habentur, vt commentum Donatistarum euita. circa Ann. 300.

[b] Commemoratio plurim.] Hos ipsos martyres absque dubio signare S. Augustinus videtur in gestis cum Donatistis, in breuic. collat. diei tertiæ cap. 13. cum ait: Recitantur etiā scripta Secundini Tigisitani ad eumdem Mensurium pacifice data: vbi ipse narrauit, in Numidia persecutores quid egerint: & qui comprehensi scripturas sanctas tradere nolentes, & multa mala passi, & grauissimis suppliciis excruciati, & occisi sunt, eosq. honorandos pro martyrij sui merito commendauit, &c. Hæc Augustinus. II

[c] Lucij Episcopi & soc.] Horū nobilissimum certamen pro fide Catholica exantlatū descriptum inuenies a S. Athanasio in epistola ad solitariam vitā agētes col. 459. meritoq. tanto auctore tanta martyrum constantia meruit monumētis perpetuis commendari. T.3.A.348 n.2.& seq.

[d] Desiderij Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Lugduni scias poni non quod fuerit Episcopus Lugdunensis, sed quia apud Lugdunum occisus est, vt hic optime notat Ado. Agit de eodem Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit: nam hac die Viennam in suam sedem pristinam venerandum corpus eius translatum est. Hic iubetur occidi iussu Brunichildis Reginæ Frācorum; T.8.A.612. num.18.

corum: causam iniquissimam narrat Ado eiusdem sedis Episcopus in chron. anno Domini 583. Recenset eius exilium Sigebertus in chron. anno 608. necem vero an. 612. Vixit temporibus sancti Gregorij Papæ, qui ad eum sæpius dedisse litteras reperitur, quę habentur in regist. lib. 5. epist. 54. lib. 7. epistolą 116. lib. 9. epist. 48. & lib 12. epist. 5. De eodem præterea fit mentio in Actis sancti Columbani abbatis, vbi cap. 26. de exilio & nece eius agitur.

cir. A. 140. ᵉ*Caloceri Episcopi.*] De eodem tabulæ Rauennates, quæ tradunt hũc fuisse discipulum sancti Apollinaris, eoq. absente, illam ecclesiam administrasse, deinde post alios quintum ordine subrogatum, ac demum temporibus Antonini Pij quieuisse in pace. Rub. hist. Rauen. lib. 1, eadem apud Sur. tom. 7.

cir. A. 437, Pannonius. ᶠ*Lazari Episcopi.*] De eo item tabulæ Mediolanensis ecclesiæ. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinensi Episcopo in laudem eius conscriptum.

floruit cir. A. 440. vide t. 6. A. 440. nu. 4. & seq. ᵍ*Castrensis Episcopi.*] De eodẽ tabulæ eius ecclesiæ. Extant eius Acta, quorum est exordium; Textus sacræ historiæ edocet, &c. Sunt ibi nonnulla, quæ censura indigent. Vide quę notauimus inferius ad Kalend. Septembris. In Prisco sancti Castrensis venerandum corpus extat in metropolitana ecclesia Montisregalis in Sicilia, vbi & hi versus inscripti sunt;

Conseruat nautas, & dæmonis eripit ira,
Quem prius obsesso de corpore fecit abire.

Est in eadem ciuitate antiqua Ecclesia sub eiusdem sancti inuocatione, aliaq. ibidẽ extant eiusdem vetera monumenta. Petrus diaconus in libro de vir. illustr. monast. Cassinen. cap. 6. testatur, Laurentium monachum Cassinensem scripsisse versibus vitam sancti Castrensis Episcopi.

ʰ*Seuerini abbatis.*] Vsuardus de eodem hac die. Scripsit eius res gestas Faustus eius discipulus, quas in compendium redactas edidit Sur. tom. 1. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 257. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 115. T. 6. A. 508. n. 37. & 38.

ⁱ*Ionæ abb.*] Cuius Acta descripta inuenies in vita S. Pachomij abb. apud Lipom. tom. 6. Græci de Iona abbate agunt in Menologio die 21. Septembris. Sed diuersus omnino hic est ab illo: nam Sabaita ille dictus, quod in Palæstina in monasterio S. Sabæ exercuit vitam monasticã: hic autem Aegyptius, quod in Aegypto vixit sub disciplina S. Pachomij. cir. A. 320.

12 Pridie Idus Februarij. Luna. A xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

BARCINONE in Hispania S. Eulaliæ ᵃ virginis, quæ tempore Diocletiani Imperatoris equuleum, vngulas, flammasq. perpessa, demum cruci affixa, gloriosam martyrij coronam accepit. In Africa S. Damiani ᵇ militis & martyris. Carthagine sanctorum martyrum Modesti ᶜ & Iuliani. Apud Beneuentum S. Modesti ᵈ Leuitæ & martyris. Alexandriæ sanctorum Modesti ᵉ & Ammonij infantum. Antiochiæ sancti Meletij ᶠ Episcopi, qui pro fide Catholica sæpe exilium passus, demum Constantinopoli migrauit ad Dominum: cuius virtutes sanctus Ioannes Chrysostomus & Gregorius Nyssenus summis laudibus celebrarunt. Constantinopoli sancti Antonij ᵍ Episcopi tempore Leonis Sexti Imperatoris. Veronæ sancti Gaudentij ʰ Episcopi & confessoris.

T.3 A.303. nu. 241. EVLALIAE a.]Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duæ eiuſdem nominis traduntur Eulaliæ in Hiſpania clariſſimæ virgines, eædemq. martyres, ac iiſdem perſecutionis temporibus paſſæ, ſub vno eodemq Præſide Datiano, imperantibus Diocletiano & Maximiano, ſed diuerſis locis ac diebus, diſpariq. pœnarum genere, prout earumdem diuerſa Acta ſignificant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emeritæ igni tradita, martyrij coronam accepit; cuius agonem Prudentius in Periſteph. egregio carmine cecinit. De vtraque illud æque legitur, ad inſtar columbæ animam viſam e corpore egredientem, cælum conſcendere. Huius, de qua agimus, Acta ſacro hymno in Breuiario Toletano ſancti Iſidori inuenimus celebrata. De hac eadem Eulalia Barcinonenſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. lib. 1. Flos ſanct. Hiſpan. pluribus, & theſaur. concion. tom. 2.

b *Damiani.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntque vet. manuſcrip.

c *Modeſti & Iuliani.*] Reſtituti ſunt iidem ex prædicto antiquo exemplari. cir. A. 303.

d *Modeſti Leuitæ.*] Petrus diac. Caſſinen. in libro de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. cap. 21. teſtatur, vitam ſancti Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

e *Modeſti & Ammonij.*] Vſuardus ac ceteri omnes agunt de iiſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub vna die coaceruationem ea de cauſa a maioribus aliquando factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus eſſet; vt eſt exemplum de Columba Cordubenſi, cuius quamdiu natalis dies latuit, eadem die qua agitur ſolemnitas Columbæ Senonen. eius commemoratio celebrari conſueuit, vt ſuo loco dicetur inferius.

T.4. A. 370. num. 67 & ſeq. & A. 381. n. 40. & ſeq. f *Meletij Epiſcopi.*] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom tom. 5. & Surius tom. 1. quod germanum eſſe, nouit Synodus Nicæna ſecunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentum recitatur. Extat etiam egregia oratio Gregorij Nyſſeni dicta Conſtantinopoli in conuentu Patrum, in eius funere. Eumdem ſanctus Gregorius Nazianzenus mirifice laudat in carmine de vita ſua, agitq. de eius aduentu Conſtantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludensque ad nomen eius, hæc ait his iambicis:

Qui erat reapſe quod audiebat nomine,
Mores habebat atque nomen melleum, &c.

Sequitur recẽſere egregios labores eius pro Catholica fide exantlatos. Obijt idem Conſtantinopoli poſt œcumenicam Synodum celebratam, cui ſubſcripſit. De eius item obitu, atque translatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. cap 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. Illud autem hoc loco neceſſariò admonendum duximus, ne de eius ſanctitate dubitatio aliqua vel ſuſpicio poſſit oriri, eo quod ſederit in ſchiſmate aduerſus Paulinum Epiſcopum Antiochenum; cum præſertim, conſulente Hieronymo Damaſum epiſt. 57. & 58. cui potius inhærere deberet, Meletio, Paulinoue, an Vitali, quem ſibi delegerãt Apollinariſtæ Epiſcopum Antiochenum; de Paulino reſpondiſſe Damaſum, certum ſit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus eſt presbyter. Sed ſciendum eſt, conſtare S. Baſilij teſtimonio, S. Damaſum (vt accidere ſolet) falſis quibuſdã relationibus fuiſſe deceptum: quem excuſans, hæc ait idem Baſilius: Non admiror iſtud: quidam enim ignorant ea quæ in iſtis partibus fiunt: quidam autem etſi videantur ſcire, certando magis, quam veritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum eſt ignorare veritatem, aut occultare cauſam, propter quam ad ſcribendũ Paulino perductus eſt beatiſſimus Epiſcopus Athanaſius, &c. Hæc & alia S. Baſilius de cauſa adiudicata Paulino a Romano Pontifice, cuius ſententiam ſecutus Athanaſius eidem plus detulit. Extat hæc Baſilij epiſtola ad Terentium, quam in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quicquid ſit, conſtat etiam inter Meletium & Paulinũ fuiſſe tranſactum, (vt ſcribit Socrates lib. 5. cap. 5. Sozomenus lib. 7. cap. 3.) ac ita in vnitate totius eccleſiæ abſoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuiſſe.

g *Antonij Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Nicephorus philoſophus, quas retulit Surius in to. 1. De eius electione & obitu agit etiam in compendio. Migrauit e vitã anno a Chriſto Domino nongenteſimo primo. t. 10. A. 888 n 9. obitus Ann. 890. nu. 13.

h *Gaudentij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veronenſis illuſtratæ commentario R. D. Auguſtini Valerij eius ſedis Epiſcopi S. Rom. Eccl. Card. vbi de eo pag. 7. & 39. ſedit. ſeptimo loco poſt Probum.

13 Idibus Februarij. Luna. B xvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 9 10 11 12 13 14

NTIOCHIAE natalis S. Agabi [a] Prophetę, de quo B. Lucas in Actibus Apoſtolicis ſcribit. Rauennæ SS. Fuſcæ [b] virginis, & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante, multa ſub Quinctiano Præſide perpeſſæ, demum gladio transfixæ, martyrium conſummarunt. Melitinæ in Armenia S. Polyeucti [c] martyris, qui in perſecutione eiuſdem Decij multa paſſus, martyrij coronam adeptus eſt. Lugdûni S. Iuliani martyris [d]. Tuderti ſancti Benigni [e] martyris. Romæ S. Gregorij [f] Papę Secundi, qui Leonis Iſaurici impietati acerrime reſtitit, & ſanctum Bonifacium ad prædicandum Euangelium in Germaniam miſit. Andegaui depoſitio S. Lucinij [g] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Lugduni S. Stephani [h] Epiſcopi & confeſſoris. Reate S. Stephani [i] abbatis, miræ patientiæ viri: in cuius tranſitiu (vt refert beatus Gregorius Papa) ſancti Angeli, ceteris etiam videntibus, adſuêrunt.

FEBRVARII 13.

T. 1. A. 44. num. 62. & A. 58. n. 1. 6

GABI [a].] De quo Act. Apoſt. cap. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

T. 2. A. 254. num. 29.

[b] *Fuſcæ & Mauræ*] Agitur de his etiam hac die in tabulis eccleſiæ Rauen. quarum martyrij Acta ſummatim collecta recitat Petrus in catal. lib. 2. c. 159. & Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. in fine. Eadem apud Sur. tom. 7.

T. 2. A. 276. nu. 17. & A. 254. nu. 26

[c] *Polyeucti.*] De eodē hac die Beda, Vſuar. & alij, Græci autem in Menologio 9. Ianuarij: porro ex Actis eius quæ Metaphraſtes deſcripſit; quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. martyrio occubuiſſe 10. Ianuarij conſtat. hic fortaſſis translatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymij, quē eius martyris repromisſione procreatū ſcribit Cyrillus monachus. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turon. de gloria martyrum c. 103. Meminit eiuſdem & in hiſt. lib. 7. cap. 6.

T. 7. A. 527 num. 69.

[d] *Iuliani.*] De eodem ver. manuſcrip. & monumenta eccleſ. Lugdun. quæ citat Galeſin. in Martyrologio.

[e] *Benigni.*] De eo etiam vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ vidimus, impartita nobis a Reuerendiſſ. D. Angelo Cæſio eius ciuitatis Epiſcopo, quibus etiam teſtatum habetur, eius martyris corpus religioſe aſſeruatum haberi in monaſterio monialium, quod dicitur, de Militiis.

T. 2. A. 303. num. 621.

[f] *Gregorij Secūdi.*] Beda, Ado, & alij de eodem hac die. De rebus geſtis eius aduerſus Leonem Iſauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, ſatis eſſe poteſt, hic recenſere teſtimonium Hadriani Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum de imaginibus, his verbis: Dominus Gregorius Papa Secundus, iunior, vna cum ſeptuaginta nouem ſanctiſsimis Epiſcopis ante Confeſsionem beati Petri Apoſtolorum principis præſidens, vna ſimul multorum ſanctorum Patrum teſtimonia roborantes, venerari ac adorare ſacras imagines cenſuerunt, &c. Inferius item plura de eodem id generis. Extat inſuper eiuſdem epiſtola de cultu ſanctarum imaginum ad Germanum Epiſcopum Conſtantinopolitanum, quæ recitata habetur in Act. 4. Nicæni ſecundi Concilij. De rebus geſtis eius

T. 9. A. 714. n. 2. & ſeq. obitus, A. 731. nu. 1.

cum

cum S. Bonifacio Episc. Moguntino, cuius hic etiam mentio habetur, inuenire est in Actis eiusdem Bonifacij, quę habet Sur. to. 3, die 5. Iunii. Cetera autem de Gregorio fusius egimus in Annal. Eccles. quæ per singulos annos digessimus.

circa Ann. 500. g *Luciny*, alias *Licinij*.] De eodem hac die Vsuardus. Andegaui cum hic ponatur, scias non fuisse Episcopum Andegauensem; sed (vt scribit Greg. Turon. lib. 2. Franc. hist. c. 39.) patria Andegauensis, præfuit Ecclesiæ Turonen. Idem Greg. lib. 10. c. 31. vbi texit catalogum Turonensium Episcoporum, recenset eum nonū ordine, eiusq. res gestas paucis perstringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, atque vndecimo suæ sedis anno ex hac vita migrauit, vt idem scribit vbi supra lib. 2. c. 43.

h *Stephani Episc.*] Agit de eodem Beda hac die. Successit hic S. Rustico, recensetúrque vigesimussextus vel septimus Lugdunensis ecclesię Episcopus, secundum diuersas tabulas, quas Democh. de sacrif. Missæ descripsit. cir. Ann. 560.

i *Stephani abb.*] Agit de ipso sanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 19. & homil. in Euangel. 35. vbi eumdem virum valde sanctum & virtute patientiæ singularem appellat.

xv. C Sextodecimo Kal. Martij. Luna, 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Flaminia natalis beati Valentini, presbyteri & martyris, qui post multa sanitatum & doctrinæ insignia fustibus cæsus & decollatus est sub Claudio Cæsare. Item Romæ sanctorum martyrum Vitalis[b], Feliculæ, & Zenonis. Interamnæ sancti Valentini[c] Episcopi & martyris, qui post diutinam cædem custodiæ mancipatus, cum superari non posset, mediæ noctis silentio eiectus de carcere, decollatus est iussu Placidi vrbis pręfecti. Ibidem SS. Proculi[d], Ephebi, & Apollonij martyrum, qui cum ad corpus sancti Valentini vigilias agerent, iussu Leontij Consularis comprehensi, gladio cæsi sunt. Alexandriæ sanctorum martyrum Bassi[e], Antonij, & Protolici, qui demersi sunt in mare. Item SS. martyrum Cyrionis presbyteri, Bassiani lectoris, Agathonis exorcistæ, & Moysis, qui omnes igne combusti euolauerunt ad cælum. Ibidem sanctorum[g] Dionysij & Ammonij decollatorum. Rauennæ sancti Eleuchadij[h] Episcopi & confessoris. In Bithynia sancti Auxentij[i] abbatis. Apud Surrentum S. Antonini[k] abbatis, qui e monasterio Cassinensi a Longobardis deuastato in solitudinem eiusdem vrbis secedens, ibidem sanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præsertim in liberandis energumenis effulget.

T.2.A.270 num. 6.

ALENTINI a.] Beda item, Vsuardus, Ado, & alij hac eadem die. Extant eius Acta ac sociorum, quæ Surius recitat tom. 1. vnde & ceteri accipisse noscuntur. Agitur de eodem in Sacramentario sancti Gregorii Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit ecclesiam via Flaminia, vt constat ex libro de Romanis Pontificibus in Theodoro.

b *Vitalis, Feliculæ, & Zenonis.*] De iis etiã Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & alii eadem die.

A.273. acta apud Ferrar. c *Valentini Episc.*] De eo etiã Beda, Vsuardus, & alii. Habentur eius Acta, quæ retulit Mombrit. in tom 2. vit. sanct. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem vetustiora exemplaria manuscrip. in nostra biblioth. Passus hic videtur temporibus persecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, vt eius Acta significant. Porro de alio Valentino eiusdem ciuitatis Episcopo meminit Petrus in catal. lib. 1. cap. 15. qui (vt ait) vixit temporibus Iustini Imperatoris.

cir. A. 273. d *Proculi & soc.*] De ijs etiã ijdem qui supra auctores. Horum passionis Acta intexta habentur cum rebus gestis S. Valentini, quorum modo meminimus; licèt in eis non vna eademq. die cum eo passi habeantur. Alius ab hoc esse videtur Proculus Interamnensis Episcopus, de quo infra ad xviij. kal. maij.

T.2.A.253 num. 51. e *Basi & soc.*] De his item Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. lib. 3. c. 124. alios plures addit, quorum & recenset nomina.

f *Cyrionis & soc.*] De his omnibus ijdem qui supra auctores agunt hac eadem die.

g *Dionysii & Ammonij.*] Agũt de his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij, consentiuntq. vet. manuscripti.

h *Eleuchadij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natali S. Eleuchadij sermonem habuit, quem inuenies apud Sur. tom. 7. hac die. Fuit hic vnus ex discipulis S. Apollinaris, ab ipso ad fidem conuersus; de quo etiam Hier. Rub. hist. Rauen. lib. 1. vbi eum migrasse ex hac vita scribit anno Domini 112. T. 1. A. 75. nu. 5.

i *Auxentij abb.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res gestas pure germaneq. conscriptas habet Metaphrastes hac die, ex quo Lipom. descripsit to. 5. & Sur. tom. 1. Meminit eiusdem Niceph. hist. lib. 14. cap. 52. in fine. De eius tyrocinio scribit Sozom. hist. lib. 7. cap. 21. in fine. Peruenit ætate vsque ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta testantur. T.6.A. 451 nu. 146. & seq.

k *Antonini abb.*] Plura de ipso in monumentis ecclesiæ Surrentinæ, quibus tam eius res gestæ, quam miracula post obitũ facta intexuntur: edidit eadẽ Paulus Reg. Migrauit ex hac vita (vt ferunt) an. Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autẽ nostra ætate ad sepulchrum eius admiranda fiunt, eademq. crebrius iterantur, percepi non a quibusuis narrata, sed a sincerissimis prudentissimisq. sacerdotibus, qui interfuerunt. Obijt An. 625. secundũ aliquos cir. A 820. ex actis P. Antonium caracciolus.

15 Quintodecimo Kal. Martij. Luna. D xiv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4

t u A B C D E F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 11 12 13 14 15 16

BRIXIAE natalis SS. martyrum Faustini & Iouitæ, qui sub Hadriano Imperatore, post multa præclara pro Christi fide suscepta certamina, victricem martyrij coronam acceperunt. Romæ S. Gratonis martyris, qui cum vxore sua & vniuersa domo a B. Valentino Episc. baptizatus, non multo post vna cum illis martyrio consummatus est. Interamnæ sanctæ Agapis virginis & martyris. Item natalis SS. martyrum Saturnini, Castuli, Magni, & Lucij. Vasione in Gallijs sancti Quinidij Episcopi, cuius mortem in conspectu Domini pretiosam

miracula crebra testantur. Capuæ sancti Decorosi [f] Episcopi & confessoris. In prouincia Valeriæ sancti Seueri [g] presbyteri, de quo beatus Gregorius scribit, quod fusis lacrymis defunctum reuocauit ad vitam. Antiochiæ sancti Ioseph [h] diaconi. Aruernis sanctæ Georgiæ [i] virginis.

FEBRVARII 15.

T. 2. A. 122 nu. 8.

Faustini & Iouitæ. [a]] De iisdē hac die Beda, Vsuardus, ac ceteri. Habētur eorū res gestæ vberius enarratæ: edidit eas Mombrit. tom. 1. & Sur. to. 1. Passi dicuntur sub Imperatore Hadriano, ac coram ipso: quod nos tunc accidisse putamus, cum ille anno secundo sui Imperij, tertium gereus Consulatum, ex Vrbe in Gallias profectus est, vt scribit Spartianus in Hadriano. Agitur de iisdem martyribus in Actis sancti Marciani Episcopi Dertonensis, quæ recitat Mombrit. tom. 2. Non est quod mireris, si Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum constituerit Brixiæ: cum semel enim monstra illa ferinos animos imbuissent, auidissimi erant illorum spectaculorum, in quibus miseri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi satis in exemplum, quæ Suetonius scribit in Claudio cap. 34. cū aits: Tormenta quæstionum, pœnasq. parricidarum repræsentabat, exigebatq. coram. Cum spectare antiqui moris supplicium Tiburi concupisset; & delegatis ad palū noxiis, carnifex deesset: accitum ab Vrbe, ad vesperam vsque opperiri perseuerauit. Hæc Suetonius de Claudio, quo quidem longe molestior nobis fuit Hadrianus, de quo agitur.

cir. A. 270. [b] *Cratonis.*] Agunt de eodem ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Eius Acta aduexa sunt vitæ S. Valentini Episc. Interamnensis, a quo etiam ad fidē perductus & baptizatus fertur.

[c] *Agapis.*] De qua hac itē die Beda, Vsuar. Vuandelbertus, & alij recentiores agunt. cir. A. 270.

[d] *Saturnini & soc.*] Beda hic agit de Saturnino & Castulo: ceteri autem redditi sunt ex prædicto Martyrologio manuscripto.

[e] *Quinidij Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, assentiunturque vet. manuscripti.

[f] *Decorosi Episc.*] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq. interfuisse ac subscripsisse Romano Concilio sub eodem Pontifice celebrato, anno a Christo nato 680. vt apparet ex eiusdem Concilij Actis, quæ intexta habentur in Sexta Synodo Act. 4. T. 8. A. 680. nu. 3.

[g] *Seueri presbyt.*] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius sanctitatem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 12.

[h] *Ioseph diaconi.*] Beda, Vsuardus, ac ceteri de eodem hac die, Græci autem 3. Aprilis, vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic sacrorum hymnorum scriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum sanctarum imaginum factus est confessor illustris. De eo egit Niceph. lib. 21. cuius libri tantum habetur summarium. cir. A. 832.

[i] *Georgiæ virg.*] De ea scribit Gregor. Turonen. lib. de glor. confess. ca. 34.

xiij. E Quartodecimo Kal. Martij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

NATALIS beati Onesimi [a], de quo S. Paulus Apostolus ad Philemonem scribit, quem etiam post sanctum Timotheum Ephesiorum Episcopum ordinauit, prædicationisque verbum illi commisit. Hic vinctus Romam perductus, ac pro fide Christi lapidatus, primo ibidem sepultus fuit; inde ad locum vbi Episcopus fuerat ordinatus

natus, corpus eius delatum est. Cumis in Campania Translatio sanctæ Iulianę [b] virginis & martyris, quæ Nicomediæ sub Maximiano Imperatore primum a patre suo Africano grauiter cęsa, deinde ab Euilasio Pręfecto, cui nubere recusarat, varie cruciata, & postmodum in carcerem detrusa, vbi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam [c] feruentem superans, capitis decollatione martyrium consummauit. In Aegypto sancti Iuliani [d] martyris, cum alijs quinque millibus. Cæsareæ in Palæstina sanctorum martyrum Aegyptiorum Eliæ [e], Hieremiæ, Esaiæ, Samuelis, & Danielis, qui cum spontanee ministrassent confessoribus in Cilicia ad metalla damnatis, inde reuertentes, comprehensi, & a Firmiliano Præside sub Galerio Maximiano Imp. sæuissime torti, gladio demum percussi sunt. Post quos sanctus Porphyrius [f] Pamphili martyris famulus, & S. Seleucus [g] Cappadox, qui iteratis certaminibus sæpe vicerant, rursus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixiæ sancti Faustini [h] Episcopi & confessoris.

FEBRVARII. 16.

T. 1. A. 60. num. 40. & seq. T. 2. A. 101. nu. 11. & A. 110. n. 10. NESIMI [a].] De eodem Beda, Vsuardus, & alij omnes, Græci autem pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apostolo scribente ad Philemonem. S. Ignatius epist. 14. ad Ephesios eumdem præclaro elogio cõmendat, meminitq. eiusdem in epist. 12. ad Antiochenos Habentur eius Acta, quæ ex veteribus monumentis Metaphrastes in lucem prodidit, & Lipom. recitat tom. 5. Sur. autem tom. 1. Passus reperitur sub Traiano Imp. & Tertullo Vrbis præfecto. Nicephorus lib. 3. cap. 11. prorsus conuincitur errare, dũ scribit, eum sub Domitiano consummasse martyrium. Si enim constat post sanctum Ignatium fuisse superstitem, certumque habetur, eumdem Ignatium anno Traiani Imperatoris vndecimo martyrio coronatum, quonam pacto effici potest, vt sub Domitiano Onesimus martyrio occubuerit? Errat plane in Onesimo, sicut & in Dionys. Areopagita, de quo suo loco inferius. Vixit ijsdem fere temporibus Onesimus Episc. Byzantinus, tertius ordine, de quo Niceph. Episc. in chron & Niceph. Callist. lib. 8. c. 6. Alius adhuc extitit eius nominis Episcopus Suessionensis sanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic. sanctorum Belg. cuius natalis agitur 13. Maij. T. 3 A. 311 numé 17.

[b] *Iulianæ.*] Beda item, ac ceteri Latinorũ hac die, Græci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius Acta apud Metaphrastẽ, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. cod. manuscrip. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad Petrum Neapolitanum Episcopum direxit, vt docet eius præfatio. Ponitur ibidem passa anno a Christo nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epist. ad Fortunatum Episcopum Neapolit. 84. & 85. lib. 7. sub eius diœcesi enim sanctæ martyris corpus quiescebat.

[c] *Ollam feruentem.*] De huiusmodi genere tormenti mentio habetur lib. 2. Machab. c. 7. Recenset Ioseph. lib. de Machab. ad Polyb. ollam æneam inter exquisita tormẽta, quam & his verbis describit: Carnificum manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali supplicio nomen est) prælo gyrato, sanctum caput ad genua pellitur: sicq. corpore deorsum redacto, pugil in eam quam diximus ollam miserrime delituit. Hęc ibi, ex versione Erasmi, quem alium ab eo qui communiori vsu habetur præ manibus, textum nactum esse putandum; nisi eum turpiter sæpius hallucinatum, immo impudenter ex animi sententia mutasse verba velimus affirmare, cum Græcus textus se aliter habeat. cir. A. 300.

[d] *Iuliani.*] De eodem ijdem qui supra Latinorum auctores: at Græci in Menologio de ipso agunt die 21. Iunii, vbi & breui compendio certamen eius describunt; passumq; esse in persecutione Diocletiani, sub Mar-

ciano

clano Præside, eundemq. a S.Ioanne Chrysostomo celebri oratione laudatum, ibidem testantur. Fuit clarus item in Aegypto Iulianus Episcopus Alexandrinus, qui primo anno Commodi Imp. sedere cœpit, de quo Euseb. hist. lib. 5. cap. 9. & alij.

T.3. A. 308. n. 4. & seq. ᵉ *Eliæ, Hieremiæ, & soc.*] Scripsit horũ certamen Euseb. hist. lib. 8. c. 22. [Hi etenim, vt ad Christum conuersi sunt, profana sibi indita a parentibus nomina respuentes, sanctorum Prophetarum sibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionysius Alexandrinus, peculiare olim fuisse nuper conuersis ad fidem, vt Apostolorum, aliorumq. sanctorum, quorum fidem essent amplexi, etiam sibi nomina (inmerent. Apud Euseb. lib. 7. c. 20. In eamdem sententiam plura differit S. Ioannes Chrysostomus homil. 21. in Genes. multisq; inculcat, non nomina Gentilium, & auorum esse filijs imponenda, sed sanctorũ, qui virtutibus effulserũt, & Dei amicitia digni fuerũt.

ᶠ *Ad metalla damnatis.*] Differentiam ponit Iureconsultus l. aut damnum ff. de pœn. inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauioribus enim premebantur vinculis, qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Christianorum, qui ea pœna damnati essent, habes egregiam epistolã Cypriani 77. ad Nemesianum, Felicem, & collegas Episcopos. Damnabantur Christiani etiam ad alia opera publica, vt ad fodiendam arenã, ad lapidicinas, & alia, vt eorum Acta testantur. Illa tantum pœna immunes fuisse videntur, quæ dicebatur, ad ludum; de qua Vlpianus l. aut damnum ff. qui ad ludum ff. de pœnis, & Paul. lib. 5. sentẽt. tit. 17. & l. 2. de abolit. Cod. Theod. Id enim accidisse arbitror non humanitate Gentilium, sed potius verecundia Christianorum; vt qui mallent duriora quæque supplicia perpeti, quàm inter gladiatores, ferarum venatores, comœdos & tragœdos, pyrrhicharios, & saltatores in theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel spectare tantum Christianis erant interdicta; vt Cyprian. de spectac. Cum alioqui sicut feminas ad lenones, ita viros ad ludum esse damnatos, appareat ex Clemen. const. lib. 5. cap. 1. vbi hæc verba: Si quis Christianus propter nomen Christi & charitatem erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut ad bestias, aut ad metallum fuerit damnatus, &c. Vetuit postmodum Valentinianus Imp. vllum Christianorum ob quoduis facinorosum delictum ad ludum damnari, l. 8. de pœn. Cod. Theod.

ᵍ *Porphyrius.*] Agit pluribus de eodẽ Euseb. hist. lib. 8. c. 21. alij insuper ex eodem auctore eadem descripserunt. T. 2. A. 197. num. 17. & T. 3. A. 308 n. 8. & seq.

ʰ *Seleucus.*] Huius anteactæ vitæ cursum Eusebius lib. 8. cap 22. testatum reliquit T. 3. A. 308 n. 9. & seq.

ⁱ *Faustini Episcopi.*] Recensetur is septimus Brixianæ eccles. Episc. de eo & Galesin. cir. A. 350.

xij. F Tertiodecimo Kal. Martij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE passio S. Faustini [a], quem alij quadraginta quatuor secuti sunt ad coronam. In Perside natalis B. Polychronij [b] Episcopi Babylõnis, qui in persecutione Decij, ore lapidibus cæso, manibus extensis, oculos ad cælum eleuans, emisit spiritum. Concordiæ sanctorum martyrum Donati [c], Secundiani, & Romuli, cum alijs ex octogintasex eiusdem coronę consortibus. Cæsareæ in Palæstina sancti Theoduli [d] senis, qui ex familia Præsidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Christum constanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho promeruit. Ibidem sancti Iuliani [e] Cappadõcis, qui exosculans necatorum martyrum corpora, vt Christianus delatus, & ad Præsidem ductus, lento igne iussus est combũri. In pago Taruanensi

nensi sancti Siluini [g] Episcopi Tolosani. In Scotia sancti Fintani [h] presbyteri & confessoris.

FEBRVARII 17.

AVSTINI & soc. [a]] Restituti sunt iidem ex eodem exemplari vetustissimo, cuius sæpius ante meminimus.

t.2.A.254. num.27. [b] Polichronij Epist.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, ac ceteri. habentur eius acta ante vitam S. Laurentij apud Sur. tom. 4. die 10. Augusti; sed multum sane ambigua. Quod autem ad Decium spectat, constat quidem illum aduersus barbaros prœlijs difficillimis decertasse, vt scribit Aurelius Victor, Eutropius in Decio, & Paulus Oros. lib. 7. c. 21. & licet de Persis nulla apud eos mentio habeatur, verisimilis tamen est coniectura, Persas bello lacessisse, vexasseque; aduersus quos etiam Valerianum successorem, Imperij heredem, infeliciter pugnasse constat, vt Trebellius scribit in Valeriano. Satis liquet tempora Decij scriptorum inopia remansisse obscurissima, eaq. tantum de eo facta esse perspicua, quæ de persecutione ab ipso in Christianos excitata produnt Christianorum scriptione,
t.6. A.479. num.15 & Acta sanctorum martyrum. Fuit eiusdem nominis S. Polychronius Episcopus Virdunensis in Gallia, discipulus S. Lupi Trecensis, de quo habetur mentio in Actis eiusdem S. Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij.
cir.A. 303. [c] Donati & soc.] Agit de ijsdem hac die Vsuardus, adstipulanturq. vet. manuscrip.
t.3. A.308. n.11. & seq [d] Theodoli.] Eusebius, qui eius martyrium scribit lib. 8. c. 21. passum refert anno septimo persecutionis Diocletiani & Maxim. Impp.
t.3. A.308. n.11. & seq [e] Iuliani Cappadocis.] Idem auctor Eusebius eius certamen describit lib. 8. cap. 21. eumdemq. etiam persecutionis anno septimo martyrio coronatum testatur.

[f] Exosculans veteratorum martyrum corpora.] Consueuisse Christianos osculari sacra martyrum vulnera, habes etiam ex Prudentio in Perist. hym. 5. de S. Vincentio his versibus:

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat osculis.
Et in fine:
Per quam trementes properi
Exosculamur lectulum.

Admouit & Constantinus Magnus Imp. labra cicatricibus sanctorum martyrum. Theodoret. hist. lib. 1. cap. 11. Datum est crimini a Cæciliano diacono Carthaginensi Lucillæ feminæ apud Optatum, non quod os martyris ori admoueret, sed quod importuno tempore, & os illud non esset martyris vindicati, hoc est, recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen. Deosculationem pro adoratione poni in antiquis sacris litteris, notatum habes a S. Hieron. ad Pammachium in apolog. aduersus Rufin. Id ipsum fuisse in vsu apud Gentiles ex Plinio & Apuleio obseruat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin. Apud Minucium Felicem in Octauio id expressum quoque habes his verbis: Cæcilius simulacro Serapidis denotato (vt vulgus superstitiosius solet) manum ori admouens, osculum labijs pressit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine edit. Rom. anno Domini 1583. quibus adde quod Lucianus scribit lib. de Sacrific. Adorare osculo manum, esse sacrificium pauperum, & quid vltra offerant non habentium.

[g] Siluini Episc.] De eo etiam Vsuard. hac die. Eius Acta haberi testatur Molanus in indiculo sanctorum Belgij, vbi plura de ipso; redditq; rationem, cur hunc Vsuard. appellet Episcopum Taruanensem, prout etiam a nonnullis est creditus, eo quod in Morinis miranda religione enituit, & virtute miraculorum claruit, apud quos etiam diem obijt, anno (vt ait) a Christo nato septingentesimo decimoquinto. obijt Ann. 715.

[h] Fintani Presbyt.] Vsuardus item de eo hic agit, consentiuntq. manuscrip.

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

IEROSOLYMIS natalis B. Simeonis. Episcopi & martyris, qui filius Cleophæ, & propinquus Saluatoris secundum carnem fuisse traditur. Hic Hierosolymorum Episcopus post Iacobum fratrem Domini

ordinatus in perſecutione Traiani multis ſupplicijs affectus, martyrio conſummatus eſt, omnibus qui aderant, & iudice ipſo mirantibus, vt centum viginti annorum ſenex crucis ſupplicium fortiter conſtanterq. pertuliſſet. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Maximi [b] & Claudij fratrum, & Præpedignæ vxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum eſſent præclariſsimi generis, iubente Diocletiano, tenti ſunt, atque in exilium deportati, deinde incendio concremati odoriferum martyrij ſacrificium Deo ipſi obtulerunt: quorum reliquiæ in flumen proiectæ, & a Chriſtianis perquiſitæ, iuxta eamdem ciuitatem ſepultæ ſunt. In Africa ſanctorum martyrũ Lucij [c], Siluani, Rutuli, Claſsici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Conſtãtinopoli ſancti Flauiani [d] Epiſcopi, qui cum fidem Catholicam Epheſi propugnaret, ab impij Dioſcori factione pugnis & calcibus percuſsus, atque in exilium actus, poſt triduum vitam finiuit. Tolẽti ſancti Helladij [e] Epiſcopi & confeſsoris.

FEBRVARII 18

T.1.An.76. n.1. & ſeq. & T.2. An. 109.nu.1.

SImeonis *Epiſc* [a]] Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autẽ in Menologio 27. Aprilis. Eius martyriũ ab Hegeſippo egregie conſcriptum Euſebius recitat lib. 3. cap. 26 ex quo etiam ceteri complures eadem deſcripſere: eumdẽ conſobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioſeph, idem auctor affirmat lib. 3. c. 10 qui & in chronico tradit, eumdem conſummaſſe martyrium anno decimo Traiani Imp.

T.2.A.294. n.6 & ſeq. & An 295. num.8

[b] *Maximi, Claudij, & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, atque alij omnes. Habentur horum res geſtæ iunctæ ſimul Actis S Suſannæ, apud Sur. tom 4. die 11. Auguſti: ex quibus & ceteri, qui de his ſcribunt, quos recenſere omittimus, accepiſſe noſcuntur.

[c] *Lucij & ſoc.*] Hos omnes reſtitutos ſcias ex codẽ codice peruetuſto, cuius ſæpe meminimus: prætermiſsi ſunt alias fortaſſe, quod nec ciuitas vbi paſsi, nec tempus ibidem haberetur expreſſum.

T.5.A.439. nu.42. T 6. Ann. 446. n 10 & ſeq. obitus An: 449. nu 92.

[d] *Flauiani Epiſcopi.*] De codẽ Græci agũt in Menologio hac die; vbi teſtantur Flauianum actum in exilium, & confectũ ærumnis obijſſe, idq ex ſententia Marcellini Comitis in chron. ſub Protogene & Aſterio Conſſ. vbi ait, eum exulaſſe factione Dioſcori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Actis ſacroſancti Concilij Chalced. In Actione etenim prima & tertia Euſebius Dorilæi, & in Actione quarta Archimandritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, conclamarunt aduerſus Dioſcorum, ſanctũ Flauianum factione Dioſcori necatum eſſe: id ipſum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæres. Neſtor. & Euthych. exacte deſcribit cap. 12. factumq. refert, antequam Epheſo receſsiſſent Epiſcopi. Id etiam Euagrius Scholaſt. hiſt. lib 2. c. 2. Id denique Nicephorus (vt prætercam recentiores) pluribus teſtatur lib. 14. c. 47. Ceterum cõtigit vtrumque eſſe verum: nimirum Flauianum a Dioſcoro ita vt aiunt male habitum, ſicq. affectum continuo miſſum eſſe in exilium, & tertia die vita functum. Confirmantur hæc ex libro manuſcrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. num. 1855. in quo deſcriptæ habentur complures epiſtolæ Rom. Pontif. vbi ineſt libellus incerti auctoris, ſed quem tamen ſui ſæculi res ſcripſiſſe conſtat. eſt eius exordium; Noſtro quidem ſæculo, ſed interuallo temporis Neſtorius & Eutyches, &c. In eo igitur hæc de Flauiano leguntur: Ducitur in exilium Flauianus, & apud Epypam, quæ eſt ciuitas Lydiæ, ſeu ſuperueniẽte, ſeu ingeſta morte, defunctus eſt. Hæc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exiliũ. Eſt alia hæc ciuitas Lydiæ, quam Ptolemæus Hypepam vocat, & apud Plinium deprauate legitur Eaippa, lib. 5. c. 29. Contigit obitus Flauiani ſub Conſulatu Aſterij & Protogenis, menſe Auguſto, poſtquã Hilarus diaconus legatus Apoſtolicus inde clam aufugiens, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, ſi idem Pontifex in litteris, quas dedit ad Theodoſium & Pulcheriam Auguſtos,

& quas

& quas etiam ad alios tertio Idus Octobris iisdem Conss. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit: nam, quod post discessum Hilari fuit factum, ignorans, putans adhuc viuere Flauianum, ad eum etiam eadem die scripsit epistolam. Celebratur hac die solemnis translatio, quando venerandum corpus eius per Marcianum Augustum & S. Pulcheriam coniugem summo cum honore Constantinopolim translatum est, cuius translationis meminit S. Leo Papa in epist. 41. ad Marcianum August. sub Consulatu Adelphii data: est is annus, secundum Fastos Onuphrii, a Christo nato 451. Ex quibus plane conuincitur errare Nicephorus lib. 14. c. 49. dū eam translationem factā dicit sub Theodosio minore Imp. Extant præterea de ea re litteræ S. Pulcheriæ ad S. Leonem Papam, quæ recitantur in præābulis Cōcilii Chalcedonensis. Mirificis laudibus S. Flauianū prosecuti sunt Patres, ii præsertim, qui Chalcedonem ad Concilium conuenerunt; vbi inter alia eius præconia, hęc in Actione vndecima sunt acclamata: Flauiano æterna memoria: ecce vltio, ecce veritas: Flauianus post mortē viuit, martyr pro nobis exorat: Flauianus post mortē fidem exposuit, &c. Accedat ad eius laudem constitutio Marciani Imp. quæ habetur in l. quoniam. C de Episc. & cleric. cuius de Flauiano promulgatæ sanctionis habes integrū exemplar in Actione tertia eiusdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebasteno Episcopo in epist. ad Leonem Imp. Extat. to 2. Conc. recent edit. De restituendo nomine eius in diptyca, & abolenda memoria Eutychii, extat l. quoniam. C. de Episc. & cleric. Ceteras autem eius res gestas, tam synodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Ecclesiasticis per annos singulos seruata temporū ratione.

T. 8. A. 636 num. 15. *Helladij Episcopi.*] Huius Acta summatim complexus est S. Ildefonsus in libro quē scripsit de vir. illust. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligenter excripsimus: at quoniam eumdem nondū editum scimus, operæpretium visum est, hic ea recitare, quæ de sancto sanctus suis scriptis testata reliquit his verbis: Helladius Episcopus post Auratium sedis eius adeptus est locum. Hic cùm regiæ aulæ illustrissimus, publicarumq; rector existeret rerum, sub sęculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monasterium meum illud Agaliense, cuius me susceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perennisq. ac patentis sanctitatis decore, & opinabile cūctis & palā est totis) cum sæpe discursantium negotiorū ductus itinere perueniret, remota clientum sæcularisq; pompa decoris, adeo monachorum peculiaritatibus inhærebat, vt turmis iunctus eorū, stipularum fasciculos ad clibanum deportaret. Cumq. inter decorem insolentiamq. sæculi, solitudinis & amaret & sectaretur arcana: celeri fuga, relictis omnibus quæ esse nouerat mundi, adiit sanctum monasterium quod frequentauerat voto; venit permansurus optati voti vsu. Ibi factus monachus, pariter meritis & studiis sanctis vitam monachorum debite rexit, & statū monasterii totius rei cōmunis diuitiis cumulauit. Ex hoc, fessis pene senio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorum virtutum exempla, quā monachus, dedit: quia statum mundi, quem contempsit virtute, magna perhibetur rexisse discretione; miserationes eleemosynarumq. copias tā largiter egenis contulisse probatur, ac si illius stomacho putares inopum & artus pendere & viscera confoueri. Scribere renuit, quia quod scribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonstrauit. Me, ad monasterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitam fecit: senex obiit, decem & octo annos sacrum regimen tenuit, temporibus Sisibuti, Suntillani, & exordiis sisenandi Regum, Beatus habitus fuit, & post beatam gloriam cælestis regni bona plenus senectute promeruit. Hactenus de S. Helladio S. Ildefonsus, qui mox ad eius successorem Iustum calamum vertit. De eodem Rodoric. Tolet. l. 2. cap. 17. & alii recentiores.

19 Vndecimo Kal. Martij. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	F	f	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis S. Gabini [a] presbyteri & martyris, fratris B. Caij Papæ; qui a Diocletiano diu in custodia vinculis afflictus, pretiosa morte cæli gaudia comparauit. In Africa sanctorum martyrum Publij [b], Iuliani,

Marcelli, & aliorum. In Palæstina commemoratio sanctorum monachorum [c], & aliorum martyrum, qui à Sarracenis sub Duce Alemundaro ob fidem Christi sæuissime cæsi sunt: Hierosolymis sancti Zambdæ [d] Episcopi. * Solijs sancti Auxibij [e] Episcopi. Apud Beneuentum sancti Barbati [f] Episcopi, qui sanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Christum conuertit. Mediolani S. Mansueti [g] Episcopi & confessoris. * Solis.

FEBRVARII, 19.

T.2.A.194. num. 1. & seq. plura A.295. & A.296.n.3. & seq.

[a] GABINI, vel *Gabinij*.] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Iuncta sunt eius Acta rebus gestis sanctæ Susannæ, habet eas Sur. to. 4. die 11. Augusti. Passus est Diocletiano sextum, & Constantio secundum Coss. vna cum Caio Papa ipsius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prædictis autem rebus gestis S. Susannæ de domo Gabini in ecclesiam conuersa hæc leguntur: Caij Episcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, atque ex illo tempore Christianorum statio deputata est in duabus ædibus vsque ad hodiernum diem. Factum est hoc Romæ in regione sexta, apud vicum Mamuri, ante Salustij forum. Hęc ibi. Ex qua loci descriptione facile apparet, eam fuisse domum Gabini, quæ nunc dicitur ecclesia sanctæ Susannæ, ac domum Caij ecclesiam illi propinquam, cuius dumtaxat supersunt vestigia ex aduerso posita.

[b] *Publij & soc.*] Agit de his etiam Beda, Vsuardus, & alij recentiores hac die.

T.6.A.509. num. 9.

[c] *Sanctorum monachorum.*] Iisdem cæsi sunt hi Sarracenorum incursionibus, quarũ mentio habetur in rebus gestis sancti Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphrastes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabę abb. apud eumdem die 5. Decẽbris, ac in Actis etiam sancti Euthymij abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarij: consentiunt iisdem, quæ habentur in prato spirituali c. 21. & 99. Vna eademq; persecutio Sarracenorum sanctos monachos diuersis in locis positos vexauit, diuersisque diebus occidit: vt non mireris, si inferius de monachis cæsis a Sarracenis sæpe agatur. Scias autem, ipsum Sarracenorum principem Alemundarum ad Christi fidem tandem esse conuersum, vt scribit Niceph. hist. lib. 17. cap. 35. histor. Miscel. ex Theophane lib. 15. & alij.

De Alemũdar. To. 7. A.583. n.5.

[d] *Zambdæ Episcopi.*] De eo scribit Euseb. in chron. & hist. lib. 7. cap. vlt. in fine, Epiphanius in panar. hæres. 66. licèt in mendoso codice Baza legatur. De eo item Niceph. Episcopus in chron. de Episc. eccles. Hierosol. & Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. Adscribitur hic trigesimusnonus eius sedis episcopus; successit Hymenæo, seditq. temporibus Diocletiani Imperatoris. T.2. A.296. nu. 6. cir. A.10.

[e] *Auxibij Episcopi.*] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphrastes, quæ Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apostolorum temporibus: nam a S. Marco Euangelista baptizatus fertur. T.8. A.680 nu. 3.

[f] *Barbati Episcopi.*] De eo vet. manuscrip. & inter alia Martyrologium Cassinense. Habemus eius Acta sincere scripta: est eorum exordium: Sicut euidentissime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ temporibus Papæ Agathonis, anno Domini 680. eidemq; subscripsit, prout eius Concilij Acta indicant, quæ inserta sunt in Actione quarta sextæ Synodi œcumenicæ Constantinopolitanæ. T.8. A.680. nu. 3.

[g] *Mansueti Episcopi.*] De eodẽ tabulæ Mediolanensis ecclesiæ. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis: nam ipse etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidemq. subscripsit, vt eiusdem Synodi indicant Acta inserta in Act. quarta sextæ Synodi. Habemus manuscriptam epistolam eruditissimam eiusdem Mansueti Episcopi ad Constantinum Imperatorem Constantinopolitanum, dignam tanto viro, tantæq. sedis Episcopo: incipit: Si apicem Imperialis fastigij, &c.

20 ## Decimo Kal. Martij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

TYRI in Phœnicia commemoratio beatorum martyrum [a], quorum numerum ſolius Dei ſcientia colligit, qui ſub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magiſtro multis tormentorum generibus ſibi inuicem ſuccedentibus occiſi ſunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuerſis beſtiarum generibus traditi, ſed ab illis diuina virtute nil læſi, poſt addita feritate ignis ac ferri, martyrium conſummarunt. Horum glorioſam multitudinem ad victoriam incitabant Tyrannio [b], Siluanus, Peleus, & Nilus Epiſcopi, ac Zenobius presbyter, qui felici agône vna cum illis martyrij palmam adepti ſunt. In Cypro inſula ſanctorum martyrum Pothamij [c] & Nemeſij. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij [d] Epiſcopi & martyris. In Perſide natalis ſancti Sadoth [e] Epiſcopi, & aliorum centum vigintiocto, qui ſub Sapôre Rege Perſarum, cùm Solem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas compararunt. Catanæ in Sicilia ſancti Leonis [f] Epiſcopi, qui virtutibus atque miraculis coruſcauit. Eodem die ſancti Eucherij [g] Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornâci in Gallijs ſancti Eleutherij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

F E B R V A R I I 20.

T.2 a.297. n.26.&ſeq. COMMEMORATIO *beat. mart.*] Agunt de iiſdē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ſummatim complexus eſt Euſeb. lib.8. cap. 7. ex eodem Niceph. hiſt. lib.7. cap.7. ac ceteri.

T. 2. Ann. 299.n.4. & tom.3. an. 309. n. 19. [b] *Tyrannio, Siluanus, &c.*] De his item Euſebius hiſt. lib.8. c.25. & Niceph. lib.7. c.16. De ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

[c] *Potamij, & Nemeſij.*] Beda item de his agit, additq. Didymum; Vſuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

Circa ann. 457. [d] *Eleutherij Epiſc.*] De eodē & Græci. Ponitur hic octauus ordine Byzātius Epiſcopus, ſeditq. annis ſeptem, vt tradit Niceph. eius ſedis Epiſc. in chron. De eo etiam Niceph. Calliſt lib.8. cap.6. Narrat idē auctor lib 15. cap. 23. pauendum iudicium eiuſdem ſancti aduerſus clericū impuriſsimum, editū temporibus S. Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani, & Leonis Imp. indeq. penes nonnullos excommunicatio S. Eleutherij in ore verſatur vſque hodie; licèt potius imprecatio, quam excommunicatio dici debeat.

[e] *Sadoth & ſoc*] Alibi, Sadhoe, vel Saduch, legitur. De iiſdem Græci in Menologio hac die. Horum omnium Acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tomo 5. & Surius tomo 1. Paſsi ſunt hi ſub Sapore Rege Perſarum, qui vixit temporibus Conſtantini, ac eius ſucceſſoris Con- To. 3. ann. 344. n.21.

ſtantij, peruenitq. vſque ad tempora Valentiniani, & Gratiani eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcellin. lib. 27. qui illum eã ob cauſam Saporem longæuũ appellat. Succeſſit Sadoth; de quo agimus, Simeoni, qui ſub Conſtantino martyrio vita functus eſt: ipſe autem Sadoth paſſus eſt temporibus Conſtantij. De his etiam ſcribit Sozom. lib. 2. cap. 8. 9. & 10.

[f] *Leonis Epiſc.*] Agunt etiam de eodẽ Græ-
T.9.A 731. num.50. ci in Menologio, magnorumq. miraculorum effectorem prædicant.

[g] *Eucberij Epiſc.*] Extant eius Acta, quæ deſcripſit Surius tom. 1. Claruit temporibus Caroli Martelli Principis Francorum, a quo multa & grauia paſſus eſt: ſed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quã terribile iudicium de humato cadauere Deus oſtenderit, vide ibidem capite 6. quæ & nuper in Decretorum libro ſunt deſcripta 16 q. 1. De eo Sigeb. in chron. anno Domini 723. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 192 & lib. 4. cap. 186. Paul. Aemil. lib. 2. de geſt. Franc. Ioann. Placentius in catal. Epiſc. Leodienſium, & Molau. in indic. Sanctorũ Belgij. Adſcribitur hic in tabulis Democh. trigeſimuſtertius ſedis Aurelianẽſis Epiſcopus.

[h] *Eleutherij Epiſcopi.*] De eo autem Beda A.629. die ſequenti. Huius res geſtas breui compẽdio ſcribit Molanus in indic. Sanctorũ Belg. eumque ordinatũ dicit Epiſcopũ anno Domini 484. ſediſſeq. annos 45. translatũ vero corpus eius anno 881. De Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes in vita S. Medardi a Fortunato conſcripta, cap. 2. & 18.

viij. C Nono kalen. Martij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Sicilia natalis ſanctorum martyrum [a] ſeptuagintanouem, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſſionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumẽti in Africa ſanctorum martyrum Veruli [b], Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum ſexdecim, qui in perſecutione Vuandalica ob Catholicæ fidei confeſſionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina ſancti Seueriani [c] Epiſcopi & martyris. Damaſci ſancti Petri Mauimẽni [d], qui cùm diceret Arabibus quibuſdam ad ſe ægrotum venientibus: Omnis, qui fidem Chriſtianam Catholicam non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahũmet pſeudopropheta veſter; ab illis necatus ẽſt. Rauẽnnæ ſancti Maximiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Paterij [g] Epiſcopi.

FEBRVARII 21.

T.2.A.303. num.150.

MARTYRVM *ſeptuagintanouẽ* [a].] Agit de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal lib 3. c. 138. & alij recentiores.

Cir. A. 490. [b] *Veruli & ſoc.*] De his etiam Beda & Vſuardus. Quod hic additum eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica, ex dicto vetere manuſcripto ſcias reſtitutum.

[c] *Seueriani Epiſc.*] Scribit de eius nece per T.6.A.452. num. 28. hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadem hæreticorum perſecutione tunc in Catholicos in Palæſtina graſſante agit Euag. lib. 2. cap. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphraſt. die 20. Ianuarij

nuarij. Habetur mentio etiam de [a] Seueriani Episcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palæstinæ: habentur to. 2. Concil. recent. edit. est secunda ordine epistolarum illustrium virorum pro S. Synodo Chalcedonēsi. S. Leo Papa eo tempore. ad sedandam eam seditionē, & ad comprimendū furorem hæreticorū, scripsit ad Marcianum Imp. & ad Pulcheriam & Eudociam AA necnon etiam ad Monachos Palæstinæ, quo illorū turbatos animos cōciliaret.

T. 9. A. 743. n. 4. [d] *Petri Mauimeni.*] Græci etiam de eodem agunt. De eius martyrio habes ex Theophane in hist. miscel. lib. 22. anno 2. Constantini Sexti Imp. vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus sermonum honorauit sanctus pater noster Ioannes, qui cognominatus est Chrysorroas propter auream & fulgidam Spiritus sācti gratiā, quæ in ipso tam in verbo, quam in vitæ actu effloruit: quem videlicet Constantinus Imp. impius propter eminentem orthodoxiam eius anathemati subijciebat, & pro Mansur, quod eius auitum nomen est, quodq. redemptus interpretatur; sensu Iudaico, nouum Ecclesiæ magistrum, Manseron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quæ plane constat intelligi sanctum Ioannem Damascenum, iuxta ea quæ de eodē scribit Suidas. Passus est hic anno Domini 742. secundum Fastos Onuphrij, secundum vero Græcorum supputationem anno 745. Sigebert. tamen in chron. recenset eius martyrium anno 745.

[e] *Maximiani Episcopi.*] De eodem hac die tabulæ Ecclesiæ Rauēnatis Consecratus hic est Episcopus sub Consulatu Basilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 3. T. 5. A. 432. nu. 93.

[f] *Felicis Episc.*] De eodē ex tabulis Metensis ecclesiæ Molan. in addit. ad Vsuard. Ponitur hic tertius Metensis sedis Episcopus, seditq. annos 42. vt habent tabulæ Democh. claruit. cir. A. 100 vt elicitur ex Democharе.

[g] *Paterij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Brixianæ. Numeratur 23. eius sedis Episcopus; post S. Philastriū autem 16. prout Rampert in serm. de S. Philast. affirmat. cir. A. 600. Arnoldus Belga.

22 Octauo Kalend. Martij Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

1 ANTIOCHIAE Cathedra [a] sancti Petri Apostoli, vbi primum discipuli cognominati [b] sunt Christiani. Hierapoli in Phrygia beati Papiæ [c] eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sancti Ioannis Senioris auditor, Polycarpi autem sodalis fuit. Salaminæ in Cypro sancti Aristionis [d], qui (vt idem Papias testatur) fuit vnus de septuagintaduobus Christi discipulis. In Arabia commemoratio plurimorum [e] sanctorum martyrum, qui sub Galerio Maximiano Imperatore sæuissime cæsi sunt. Alexandriæ sancti Abilij [f] Episcopi, qui secundus post beatum Marcum eiusdem ciuitatis Episcopus, sacerdotium virtute conspicuus ministrauit. Viennæ sancti Paschasij [g] Episcopi, eruditione & morum sanctitate præclari.

FEBRVARII 22.

T. 1. An. 39. n. 9. & seq. n. 16. & seq.

ANTIOCHIAE *Cathedra.*] Sedere cœpit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imp. anno, & a Christo nato trigesimonono, prout exacte Eusebius scribit in chron. De vsu pristino celebrandæ diei Cathedræ, cū scilicet aliquis Episcopus alicui præficeretur ecclesiæ, satis diximus supra in festo die Romanæ Cathedræ. Quod autē attinet ad Cathedrā Antiochenā, miratus sum vehementer, R. P. Onuphriū Panuinum, virum alioqui eruditum, sed cito nimis

mis ex humanis præreptum, vt non potuerit suas lucubrationes emendare, nouam quamdam hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionē de Cathedra Antiochena adstruere conatum esse: dū in suis ad Platinam additionibus, absque vllius antiquorum vel recentiorum testimonio affirmat, Petrum Romæ primum, ac demū sedisse Antiochiæ. Quæ quidem opinio quàm sit falsa, quàm aduersa sinceræ veritati, quàm denique faueat nouantibus qualemcumque occasionem captantibus, quotq. ex ea sequantur absurda, vix credi potest. Legi aduersus huiuscemodi nouam opinionem eruditissimum commentariolum R. D. Siluij Antoniani, pientissimi ac disertissimi viri, cuius censuræ scriptiones meas subijcere consueui: expectamus si aliquādo ab inuito poterimus extorquere eius editionem, simulq. e latebris Christianæ modestiæ ipsius cetera feracissimi ingenij monumenta in publicū vindicare. Tu interim, lector, accipe de ea re hæc testimonia sanctorum Patrum. Post Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, satis tibi instar omnium potest esse sancti Hieronymi auctoritas in comment. epist. ad Galat. cap. 2. & de scriptoribus Ecclesiast. in Petro. Si ex historicis hæc cupis, habes Eusebium, qui primū in ea facultate locum tenet, quiq. in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Christianorum Pontifex primus, cùm primum Antiochenam Ecclesiam fundasset, Romam proficiscitur, ibi Euangelium prædicans, vigintiquinque annis eiusdē Vrbis Episcopus perseuerat. Hæc Eusebius, quem ceteri Græcorū (ne laborem omnes enumerando) absque aliqua cōtrouersia secuti sūt, a quibus nec Latinorū aliquis dissentit. Hæc etiam sanctus Leo in serm. 1. in natali Apostolorum: Gelasius Papa in Romano Concilio, vbi actum est de libris apocryphis, eadem professus est: id Pelagius Papa in epistola ad Benignum, & Greg. Papa ad Eulogium lib. 6. epist. 37. id denique alij omnes, qui de ea re egerunt, absque aliqua dubitatione testati sunt. De leuissimis autē quibus iā obiectionibus, quæ aduersus hæc siue ab Onuphrio, siue ab alio eius studioso obijciebātur, consule quæ diximus in 1. tomo Annal.

T. 1. An. 43. n. 11. & seq. [b] *Cognominati sunt Christiani.*] Id Lucas Act. c. 11. Qua autem ratione id acciderit, sanctus Athanasius in disputatione contra Arium eiusmodi affert causā: Omnes, inquit, qui credebant in Domino nostro Iesu Christo, non Christiani, sed discipuli tantūmodo vocabantur: & quia multi nouorum dogmatum auctores extiterant, doctrinæ obuiantes Apostolicæ; omnes sectatores suos discipulos nominabant; nec vlla erat nominis discretio inter veros falsosq. discipulos, siue Christi, Dosithæi, siue Iudæ cuiusdam, siue Ioannis sectatores, qui se quasi Christi Ecclesiæ cōfitebantur; quin potius vno discipulorum nomine censebantur. Tūc Apostoli conuenientes (sicut, Luca narrante, Acta testātur) omnes discipulos uno nomine Christianos appellauit, discernentes a communi discipulorum vocabulo; & vt diuini per Isaiā oraculi sermo compleretur, quo ait c. 62. Seruientibus mihi vocabitur nomen nouum &c. Hæc Athanas. Porro & hoc ipsum nomē non post multum temporis hæretici æmulati sunt, Carpocratianiq. primum vsurparunt, vt scribit S. Epiphan. hæres. 27. Hos secuti sunt ceteri, irrogantes contumelias tanto nomini falsa doctrina, ac morum prauitate: quam ob causam (vt conquesti sunt sæpe Patres apologijs) execrandum factum est aliquādo Gentilibus nomē Christianum, adeo vt ipsum solum absque aliqua noxa (vt scribit pluribus Tertullianus in apologetico) esset in crimen.

[c] *Papiæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De Papia scribit sanctus Irenęus, quem recitat Euseb. hist. lib. 3. c. 33. Idem Euseb. cap. 30. Hieron. de scrip. Eccles. in Papia. Extabāt eius scripta vsque ad eiusdem Hieronymi tempora, vt ipse scribit epistola 28. ad Lucinium. Eadē de eo Niceph. lib. 3. cap. 18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua suspicio de Papia in mentem irrepat, eo quod assertor fuerit improbatæ sententiæ de mille annis, vnde dicti sunt hæretici Millenarij: nam sancta Dei Ecclesia Catholica aliquandiu de ea re supersedit, iudiciumq. suspendit, nec aliquid de his, qui ea sentiebant, definiuit; cùm præsertim non vulgares homines, sed sanctissimi atque doctissimi viri id affirmarent, vt post Papiam Irenæus, Iustinus martyr (mittimus Tertullianum & Nepotem extra classem Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout testatur S. Hieronymus in comment. super Ezech cap. 36 lib. 11. & in procem. lib. 18. in Isaiam. De quorum sententia idem auctor in Hierem. cap. 19. lib. 4. hæc habet: Quæ, licèt non sequamur, tamē damnare non possumus: quia multi Ecclesiasticorū virorum & martyrū ista dixerunt; & vnusquisque in suo sensu abūdet, & Domini cuncta iudicio reseruentur. Hæc S Hieron. T. 1. An. 97. n. 9. & T. 2. A. 118. n. 2. 3. & seq. quo tempore nihil adhuc ab Ecclesia de ea re fuisse definitum apparet. Paulo post autē cùm Apollinaris hæresiarcha hanc de Millenario sententiā niteretur adstruere, totisq; neruis defendere conaretur, atque vt dogma Catholicum stabilire, scriberetq. (vt ait sanctus Hieron. in procem. lib. 18. in Isaiā) duo volumina aduersus Dionysiū Alexandrinū, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atque alios Millenarios zelus sanctorum Patrum exarsit, ita vt in hæresim ac patronum eius liberius inueherentur: cùm præsertim ille adderet alias ad eā opinionem impietates, diceretq; homines resurrecturos esse ad legem, circumcisionē, & sab-

& sabbata seruanda, ad cibos electos, vt olim, & templum materiale constructuros: id de eo scribit S Basilius in epist. 74. ad Occidentales: Tunc autem, sicut ceteræ prauæ opiniones Apollinaris, ita hęc de Millenario à Damaso Papa Romę putatur esse damnata.

T. 1. A. 97. num. 9. [d] *Aristionis.*] De eodē Beda, Vsuard. Ado, & alij. Meminit de Aristione Papias; quem refert Irenæus apud Eusebium lib. 3. cap. 33. & Hieron. de script. Eccl. in Papia.

T. 3. A. 309. num. 25. [e] *Plurimorum sanct. mart.*] Horum agonis Eusebius hist. lib. 8 cap. 24. meminit.

t. 2. A. 100. num. 19. [f] *Abilij Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de Abilio Euseb. in chron. eum sedere cœpisse anno quarto Domitiani Imp. & cum sedisset annos tredecim, sub Nerua Imp. ex hac vita migrasse. Ex his restituendus est locus eiusdem Eusebij in editione Christophorsoni lib. 3. c. 12. cum ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus Ecclesiæ Alexandrinæ præfuit: qui cùm annos vigintiduos in eo munere compleuisset, exijt e vita: in cuius locū suffectus est Abilius. Hæc ibi; sed sic restituenda, vna tantum mutata dictione, vt dicat: Quarto anno Domitiani, Anianus, qui primus Ecclesiæ Alexandrinæ præfuit, cùm annos vigintiduos, &c. quā lectionem confirmant etiam ea quæ idem Eusebius scribit lib. 2. cap. 23. vbi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum post Marcum sedere cœpisse.

[g] *Pascasij Episc.*] Beda item & Ado de eo hac die. De Pascasio Episc. Viennen. scribit Ado in chron. floruisse videlicet temporibus Constantini, cū Melchiades Romanæ præesset Ecclesiæ. Successisse huic videtur sanctus Verus, qui reperitur interfuisse Cōcilio Arelatensi 1. sub Constantino Imp. & Siluestro Romano Pontifice celebrato, vt apparet ex Actis eiusdem Synodi. Ex his redduntur ambigua, quæ idem scribit Ado, Verum sedisse temporibus Traiani; & quod ait, Paschasio fuisse suffectum Claudium. Sed de his in Vero pluribus infra ad Kalendas Augusti. A. 311.

23 Septimo Kalend. Martij. Luna. E vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

In Anno Bissextili omittitur Vigilia Sancti Matthiæ Apostoli: *quia transfertur in sequentem diem, quæ est 24.*

VIGILIA[a] S. Matthiæ Apostoli. Apud Sirmium beati Sireni[b] monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tētus, cum se Christianum esse confiteretur, capite cæsus est. Ibidem natalis sanctorum septuagintaduorum[c] martyrū, qui martyrij certamen in præfata vrbe consummantes, regna mansura perceperunt. Romæ S. Polycarpi[d] presbyteri, qui cum beato Sebastiano plurimos ad fidem Christi conuertit, atque ad martyrij gloriam exhortando perduxit. In Ciuitate Asturicensi S. Marthæ[e] virginis & martyris sub Decio Imperatore, & Paterno Proconsule. Constantinopoli S. Lazari[f] monachi: qui cum sacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclastæ iussu diris supplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro comburitur: sed Dei virtute sanatus, abrasas imagines sanctas pingendo restituit, ac demum in pace quieuit. Brixiæ sancti Felicis[g] Episcopi. Hispali in Hispania sancti Florentij[h] confessoris. Tuderti sanctæ Romanæ[i] virginis,

ginis, quæ á ſancto Siluestro Papa baptizata, in antris & ſpeluncis cæleſtem vitam duxit, & miraculorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis [k] virginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

¶ *In anno Biſſextili bis pronunciatur* Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna, ſcilicet die 24. & 25. Prima die, id eſt 24. hoc modo:* Sexto Kalendas Martij. Luna, *quota fuerit. Deinde,* Vigilia S. Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorũ, atq. ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias. *Secunda die, id eſt 25.* Sexto Kalend. Martij. Luna... In Iudæa, *&c. vt in ſeq. lect.*

FEBRVARII 23.

cir. A. 300. IGILIA *S. Matthiæ* [a].] De eadem Beda, & Microlog. cap. 47. atque alii recentiores.

[b] *Sironi.*] De ipſo etiam Beda, ac ceteri. Hic cum dicatur fuiſſe monachus: ſatis apparet ex Euſebio hiſt. lib. 8. cap. 22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos, & ex eis quamplurimos coronatos eſſe martyrio, vt & Seleucus, de quo ſupra egimus. quin & ipſe ſanctus Antonius martyrii cupidus cõuolauit Alexandriam, ſed conſequi non potuit, vt ſcribit S. Athanaſius in vita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. lib. 3. c. 147. licèt eum etiam Epiſcopũ fuiſſe dicat.

Sub Maximiano ceſi [c] *Septuagintaduorum martyrum.*] Alii legũt ſexagintaduos tantum; ſed ex pluribus manuſcrip. prędictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in catal. lib. 3. cap. 150.

[d] *Polycarpi.*] De eodem Beda, Vſuardus, & t. 2. A. 284. num. 13. & ſeq. alii. Habetur eius Acta iuncta rebus geſtis S. Sebaſtiani apud Sur. t. 1. die 20. Ianuarii.

[e] *Martha.*] Tabulæ eius eccleſiæ Eius Acta circ. A. 253 paucis enarrantur in theſaur. concion. to. 2. die 23. Februarii.

[f] *Lazari monachi.*] Agunt autem Græci de t. 11. A. 832 num. 5. eo die 17. Octob. quando ex Cithienſi vrbe translatum eſt corpus eius Conſtantinopolim, vt teſtatum habetur in dicto Menologio, ea die. Scribunt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal. in Theophilo Imp. Cedrenus in eodem, & alii.

[g] *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ cir. A. 656. Aſcanius Martinengus. Brixian. Recenſetur hic vigeſimus a tempore Philaſtrii eius ſedis Epiſcopi, ſucceſſitq. Dominico, vt ſcribit Rampertus eius ciuitatis Epiſcopus, cum agit de translatione ſancti Philaſtrii.

[h] *Florentij.*] Agitur de eo in flore ſancto- obijt An. 485. rum Hiſpan. vbi & ſepulturæ eius epitaphiũ recitatur: itemq. in theſaur. concion tom. 1. die vigeſimatertia Februarii.

[i] *Romanę.*] De ea tabulæ eccleſiæ Tuderti- T. 3. A. 335. num. 58. nę, vnde etiam eius Acta accepimus. Claruit temporibus Conſtantini, cum ſanctus Silueſter præeſſet Romanæ Eccleſiæ.

[k] *Milburgis.*] Fertur eius vita ſcripta eſſe a Gothzelino monacho S. Bertini, deq. ea re teſtimonium eſt in catal. ſcrip. Britan. Agit de ea etiam Molanus in addit. ad Vſuardũ.

F Sexto Kalend. Martij.. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN Iudæa natalis ſancti Matthiæ Apoſtoli [a], qui poſt Aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locum Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium paſſus eſt. Romæ ſanctæ Primitiuæ [b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Sergij [c] martyris, cuius geſta præclara habentur. In Africa ſanctorum martyrum Montani [d], Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & ſocio-

rum

rum, qui fuerunt sancti Cypriani discipuli, & sub Valeriano Imperatore martyrium consummarunt. Rhotomagi passio sancti Prætextati [e] Episcopi & martyris. Treuiris sancti Modesti [f] Episcopi & confessoris. In Anglia sancti Edilberti [g] Regis Cantiorum, quem sanctus Augustinus Anglorum Episcopus ad fidem Christi conuertit. Hierosolymis prima inuentio [h] capitis Præcursoris Domini.

FEBRVARII 24

T.1.An 34. n.237.& se. & A.44. n.41. MATTHIAE *Apost.* [a] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Augusti, vt constat ex Menologio, & ex cõstitutione Emanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa quæ de ipso leguntur in Act. Apost. cap. 1. scribunt eum non tãtum in Iudæa, sed etiã in vlteriori Aethiopia Euangeliũ prædicasse, vt Sophron. apud Hieron. de scrip. Eccles. Niceph lib. 2. cap. 40. Doroth. in synop. De prædicatione in Iudæa meminit Isid. de vit. & ob.t. sanct. c 81 Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod a Gelasio in Romano Concilio est reiectũ inter apocrypha, c. sancta Rom. dist. 15. eadem æstimatione iã ante habitũ ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euseb lib. 3 c. 25. Eiusdẽ item classis existimatæ sunt traditiones nomine Matthiæ editæ, ex quibus Marcion suã ipsius hæresim adstruebat, vt scribit Clemẽs Alexand lib. 2 strom. cap. 7 qui ex eis quædam recitat fragmenta, & Euseb. hist. lib. 3. c. 23. Acta etiam Matthię, quę scripta feruntur ab Abdia, vt spuria reijciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionysiũ Areopagitam de Eccles. hierach. c. 5. par. 3. Fertur sermo de S. Matthia, quẽ alij Augustino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diac. Cassinen. scriptum fuisse ab Authperto abb. Cassinen. sermonem de eodem Apostolo, quẽ legimus in codice manuscr. S. Marię ad Martyres. Incipit: Inclytam gloriã, &c. Habemus & nos eũdem charactere Lõgob. conscriptũ.

[b] *Primitiua.*] De ea consentiunt vet. manuscrip. quorum supra meminimus.

[c] *Sergij.*] De eo etiã Beda, Vsuardus, Ado; & alij hac die. Alius censetur hic ab illo Sergio, qui vna cum S. Baccho pro Christi fide certauit, de quo suo loco inferius.

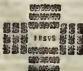
T.1.A.262. n.5. & seq. [d] *Montani, Lucij & soc.*] Restituti sunt ijdẽ ex vet. manuscr. Habentur eorum Acta germana, quæ recenset Sur. tom. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur separatim in diuersis epistolis sancti Cypriani. De Montano in epist. Celerini, apud eumdem epist. 21. De Victorico in inscriptione epistolæ 54. De Lucio & Iuliano sæpe, & in concilio Carthag. sub eodẽ Cypriano. An autem hi nostri ijdem sint cum illis, non auderem affirmare; licet ijsdẽ passi reperiantur tẽporibus, ac in eadem regione.

[e] *Prætextati.*] Recensetur hic xvij eius sedis Episcopus secundum tabulas Democh. T.7.A.589 num.4 Repertur interfuisse Concilio Turonensi 2. Parisiensi 1. & Aurelianensi 5. quibus & subscripsit Claruit sub Childeberto Rege circa annũ Domini 580. de quo Gregor. Turonen. hist. Franc. lib. 5. cap. 18. lib. 7. cap. 16. & lib. 8. cap. 20. & 31. vbi de nece ipsius; itemq lib 9. cap. 20. Quod pertinet ad antiquam familiã & nomen Prætextati, consule Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 6.

[f] *Modesti Episc.*] De eo etiam Molan. in ad. dit. ad Vsuard. secundæ editionis.

[g] *Edilberti Regis.*] De quo plura Beda de T.8.A.597. n.20. & seq. obitus Ao. 613. n. 10. gest. Angl lib. 1. cap. 25. 32. 33. & lib. 2. c. 3. 4. & 5. Ad hunc S. Gregor. Papa scripsit epistolam 60. lib. 9. regist. extat eadẽ apud Bedam lib. 1. cap. 32. Migrauit ex hac vita anno Domini 616. vt idem testatur Beda in epitome. Ex qua emendatur quod idem dixerat lib. 2. c. 5. eum decessisse anno Domini 613. nam (vt ipse ait) viginti & vnum annos regnauit ab eo tẽpore, quo Augustinus est profectus in Angliam.

[h] *Prima inuentio capitis Præcurs.*] De eadem T.1.An.33. n.4. & seq. capitis inuentione hac die Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscrip. Græci etiam in Menologio hac item die agunt de eadẽ. Rursusq. viij. kal. Iunij aliã celebrãt inuentionẽ, quãdo Comanis, vbi in aureo vase latebat, iterũ repertum, Constantinopolim translatũ est. Consule ea quæ notantur infra ad quartum kalend. Septembris.

Quinto

iv. G Quinto Kalend. Martij. Luna. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum Victorini [a], Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioſcori, Serapiônis, & Papiæ, ſub Numeriâno Imperatore: quorum duo primi pro confeſsione fidei exquiſita ſuppliciorum genera conſtanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus poſt craticulas candentes, ignesq. ſuperatos, minutâtim conciſus eſt. Claudianus & Dioſcorus flammis incenſi, Serapion verò & Papias gladio cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Donati [b], Iuſti, Herênæ, & ſociorum. Romæ natalis ſancti Felicis [c] Papæ Tertij, qui ſancti Gregorij Papæ atâuus fuit; de quo is refert, quod ſanctæ Tharſillæ nepti apparens, illam ad cæleſtia regna vocauit. Conſtantinopoli ſancti Tharaſij [d] Epiſcopi, eruditione & pietate inſignis, ad quem extat Hadriani Papæ Primi epiſtola pro defenſione Sanctarum imaginum. Nazianzi ſancti Cæſarij [e], fratris beati Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum ſe vidiſſe teſtatur.

FEBRVARII 25.

t.2. A.284. num.10.

ICTORINI, *Victoris, & ſoc.* a] De his hac item die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus etiam in catal. li.3. c.151. Græci autem in Menolog. ad diem 11. Ianuarij.

t.2. A.253. num.52. b *Donati, Iuſti, & ſoc.*] Beda de iiſdē hac die, qui & ceterorum recēſet ſingula nomina. In vet. Martyrol. monaſterij S.Cyriaci, præter hos recenſitos, ſuperadduntur & alij quadragintaquatuor. Videntur hi illi eſſe, quos Lucianus in epiſt. 22. apud Cyprian. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licèt Pamelius in annot. eiuſdē epiſtolæ, auctoritate cuiuſdam alterius manuſcrip. bibliothecæ Guilielmitarum Burgenſium, diuerſis diebus ilos eſſe paſſos affirmet; nos autem Romano plus deferimus.

t.6. A.492. num.1. c *Felicis Papæ.*] Cùm hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur atauus S.Gregorij Papæ, cuius idem S.Gregorius meminit homil. 38. in Euang. & lib.4. dialog. cap.16. exiſtimauit Ioannes diacon. in vita S.Gregorij lib.1. c.1. & Leo Oſtienſ. in chron. Caſſinen. lib. 1. cap.1. in fine, hunc eſſe quartum eius nominis Roman. Pontificem. Ego autem in eam ſententiam ſum propenſior, vt opiner, non Felicem Quartum, ſed Tertiū fuiſſe atauum S.Gregorij, idq. non leuibus rationibus perſuaſus: nā Felix Tertius Romanus fuit, Quartus autē Samnis natione, & patria Beneuentanus: at peſpicuum eſt omnibus, S.Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, ſed ab antiquis Romanis ſenatoribus; quod & ipſe Ioannes diac. abſque vlla dubitatiône confirmat. Ad hæc addimus: ſi quis numeret annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix Tertius, inueniet ipsū ex hac vita migraſſe hac ipſa die, quinto Kal. Martij, quod & diligenter obſeruauit Panuin. in Faſtis: Felix autem Quartus obiiſſe dicitur quarto Idus Octob. licèt fortaſſe ob translationem agatur cōmemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad poſtremum ſi tempora attendamus, quibus

bus vixit vterque Felix; magis congruit, vt Felix Tertius, quã Quartus, atauus S. Gregorij dici debeat: ſi enim numeres annos ab obitu Felicis Tertij vſque ad electionem S. Gregorij Papæ iam ſenis, intercurriſſe inuenies annos nonagintaocto: ſi autẽ receſeas ãnos ab eo tẽpore, quo Felix Quartus ex hac vita deceſſit, vſque ad eiuſdẽ S. Gregorij Põtificatum; annos tantũ ſexaginta numerabis. Hac itaque habita vtriuſque Felicis tẽporis ratione, æquius eſſe videtur, vt Felix Tertius potius dicatur eius atauus, quã Quartus; qui eodẽ S. Gregorio iã nato, geſſit Pontificatũ.

T.9.A.784. n.9. & ſeq. A.795.n.80 & ſeq. An. 806 num 3 obitus

[d] *Tharaſij Epiſcopi.*] Agũt de eodẽ hac die Græci etiã. Acta autẽ eius ſcripſit Ignatius diaconus cuſtos vaſorũ, vt Suidas teſtatur in Ignatio. Habet ea Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. De eodẽ præterea ſæpius habetur mentio in Actis ſecũdæ Nicænæ Synodi. Obijt humanæ vitæ diem anno a Chriſto Domino 806. multis pro fide Catholica laboribus exantlatis.

[e] *Cæſarij.*] Huius egregia facta eius germanus S. Greg. Nazianzenus in ea oratione, quã habuit in funere ipſius, feliciter explicat. De eodẽ plura in carmine de rebus ſuis. Locus hic citatus habetur in fine eius orationis his verbis: Te Cæſarium ipſum videbo non iam peregrinantem, non iam ab alijs funere elatum, non iam hominũ animos mœrore ac miſeratione permouentem, ſed clarum, inſignem, & ſublimem; qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, o fratrũ chariſſime, & fratrum amantiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hanc mihi formã repræſentante. Hæc Greg. citat eumdem locũ S. Ioan. Damaſc. in oratione de his qui in fine migr. Extant eiuſdẽ Cæſarij dialogorũ libri quatuor eruditiſſimi nuper editi: licèt Billius in ſuis obſeruationibus eius eſſe neget. Corrigitur ibidem ab eo error Nicephori de Cæſario

T 4. A.362. n 10 & ſeq Obitus A. 368.n.9.

26 Quarto Kal. Martij. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PERGE in Pamphilia natalis beati Neſtoris [a] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij cùm die noctuq. orationi inſiſteret, poſtulans vt grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate confeſſus, iuſſu Præſidis Polliõnis equuleo crudeliſsime tortus eſt, ac demum cùm ſe Chriſto ſemper adhæſurum conſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio victor migrauit in cælum. Ibidem paſsio ſanctorum [b] Papię, Diodõri, Conõnis, & Claudiani, qui S. Neſtõrem martyrio pręceſſerunt. Item ſanctorum martyrum Fortunati [c], Felicis, & aliorum vigintiſeptem. Alexandrię ſancti [d] Alexandri Epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, Arium presbyterum ſuum hæretica impietate deprauatum, & diuina veritate conuictum, de Eccleſia eiecit, ac poſtea inter trecentos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eumdem damnauit. Bononiæ S. Fauſtiniani [e] Epiſcopi, qui eam eccleſiam, Diocletiani perſecutione vexatam, verbo prędicationis firmauit & auxit. Gazę in Palęſtina S. Porphyrij [f] Epiſcopi, qui tẽpore Arcadij Imperatoris Marnams idolum eiuſq. tẽplũ euertit, ac multa paſſus quieuit in Domino. Florentię S. Andreæ [h] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Archiacenſi S. Victoris [i] confeſſoris, cuius laudes ſanctus Bernardus conſcripſit.

T.2. a 254. n.22.& seq. NESTORIS *Episc.* a] De eo etiã Beda, Vsuar.& Ado. Ipsius Acta extant apud Sur. to. 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c 15.& metaph. in Demetrio.

b *Papia & soc.*] Eadẽ Acta S. Nestoris cõtinent horũ certamina. T.2.A.254. num.22. Passi sunt hi sub eadẽ Decij persecutione ante Nestorẽ cõsũmatũ.

c *Fortunati & Felicis.*]Reddiel sũt ij ex prędictis vet. manuscr. Diuersi prorsus eẽsentur ab illis, quorũ natalis est dies 11. Innij; quod saltem ex sociorũ numero potes intelligere.

d *Alexandri Episc.*]Beda, Vsuardus, Ado, ac To. 3. ann. 321. n.61.& seq. a. 325. n.13 & 21. & an. 326. n.1. & seq. ceteri de eodẽ hac die. Meminit huius sępius S. Athanasius, qui inter alia, in oratione secũda contra Arianos, hęc in eos: Nostis (inquit) quomodo beatus Alexãder vsq. ad mortẽ contra hãc hæresim depugnauit, & quot tribulationes, quãtos labores, quãquã iã senex, in decrepita ætate sustinnerit, qui & ipse ad Patres appositus est. Hæc Athanasius eius in Episcopatu successor. De eo etiã Epiphanius in panar. hæres. 69. Pluribus Theodoret. hist. lib. 1. c. 2. Sociat. hist. li. 1. c. 3. Sozõ. lib. 1. cap. 14. & Cassiod. ex eisdẽ. Extat huius egregia epist. scripta ad Alexandrum Episc. Constantinopolitanũ contra Arium; ex qua ipsa, qualis quãtusve fuerit, potest existimari. Recitat eam Theodoret. hist. lib. 1. c. 6. Interfuit SS. Niczno Concilio, atque sequenti anno, qui numeratur a Christo nato 326. ex hac vita migrauit. Claruerunt ijsdẽ temporibus einsdem nominis duo alij illustres sanctitate Episcopi; Alexander Cõstantinopolitanus, quẽ diximus, de quo agunt Græci in Menolog 30. Augusti; & Alexander Episcopus Thessalonicensis, cuius extat epistola ad Athanasium, descripta in apologia secunda eiusdem Athanasij: de hoc Gręci in Menologio ad septimum diem Nouembris.

e *Faustiniani Episc.*]De eo præterea tabulæ cir.an.312. sigonius ecclesiæ Bononiensis recensetur eiusdem sedis secundus Episcopus. Scripsit de eodem Sigonius in historia de ecclesia Bononiensi.

f *Porphyrij Episc.*] De eodem Græci iterũ agunt in Menologio, hac nimi ũ die, & secũda Martij. Extãt eius Acta fidelissime scripta T.5.A.398. n.97.& seq. & an. 403. n.37.& seq. a Marco diac. quæ descripsit Metaphrastes; eadẽ Latine reddita habet Lipõ. to. 5. & Sur. tõ. 1. Interfuisse hic reperitur Synodo Theopolitanæ habitæ in causa Pelagij, vbi tantus hæresiarcha subdole recantauit palinodiã, de quo S. Augustinus de pec. orig. lib. 1. c. 10.

g *Marnam idolum.*] Famosissimũ erat Gazę in Palæstina idolum, Marnas dictũ, celeberrimumq. templũ eius. plura to. 5. A.401.n.16 & seq. Marnam Gazenses Iouem appellabant, vt auctor est Marcus diac. in actis S. Porphirij: qui etiã testatur, non solum Marnæ templũ Gazæ fuisse, sed & Apollinis, & aliòrum Gentiliũ deorum: de Apollinis templo Gazæ posito meminit Iosephus antiq. lib. 13. c. 21. edit. Gelen. Porro Marnæ templum erat omnium celeberrimum, quod egregie ab eodem Marco diacono describitur: de eo sæpe S. Hieronymus meminit, in vita S. Hilarionis, in epist. 7. ad Lætam, cum ait: Marnas luget inclusus, & euersionem templi iugiter pertimescit. Et in Isa cap. 7. eum inquit: Serapium Alexandriæ, & Marnę templum Gazæ in ecclesias Domini surrexerunt. Hæc Hieron. Adscribenda sunt hæc S. Porphyrio, prout eius Acta testantur.

h *Andrea Episc.*] De eodem tabulæ eccles. Florentinæ. Plura de ipso in vita S. Zenobij, cir.an.424. cui in Episcopatu successit. Extat apud Sur. tom. 3. die 25. Maij

i *Victoris* .] De eo scripsit officium Ecclesiasticum sanctus Bernardus (vt ipse testatur in epist. 312. ad Guidonem abbatẽ) continẽs sermones duos, quibus eiudẽ sancti laudes & res gestas complexus est; item hymnum & responsoria duodecim cum antiphonis viginti septem & alia, iuxta consuetos sacri ordinis ritus. Id præstitit S. Bernardus, exposcente eodẽ Guidone abb. Habes dictos sermones in editione Niuel. pag. 55. & 56.

ij. B Tertio Kalend. Martij. Luna. 27

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

ROMAE natalis sanctorum martyrum a Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandriæ passio sancti Iuliani b martyris: qui cùm ita c podagra constrictus esset, vt neque incedere, neque stare posset; vna cum duobus famulis, qui eum in sella gestabant, Iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in confessione Christi perdurans, ambo simul camelis

melis impoſiti, per totam vrbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem inceſo rogo [d], hinc inde ſpectante populo, combûri. Ibidem ſancti Beſæ [e] militis, qui cum inſultantes in prædictos martyres cohibêret, delatus ad Iudicem, pro fide conſtanter agens, capite truncatus eſt. Hiſpâli in Hiſpania natalis ſancti Leandri [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, cuius prædicatione & induſtria Viſigothorum gens, adiuuante Reccarêdo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem conuerſa eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Baſilij [g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu ſanctarum imaginum ſtrenue decertarunt. Lugdûni ſancti Baldomêri [h] viri Dei, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

FEBRVARII 27.

LEXANDRI *& ſoc.* [a]] De his etiã hac die Beda; licèt Theſſalonicæ mẽdoſe, loco Romæ; & deprauate pro Antigono, Androgonus in eo legatur; quæ omnia ex vet. manuſcrip. ſunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

to.2.a.253. num.104. [b] *Iuliani*.] De Iuliano & Euno agunt etiã hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij Horũ martyriũ conſcripſit Dionyſ. Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenũ, quã recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. & Niceph li. 5. c. 30. Paſſi ſunt tẽporibus Decij Imperatoris

[c] *Podagra conſtrictus eſſet*] De ſiſtẽdo iudicio ægroto homine, vide quæ de lege duodecim tabularũ lepide diſputat Phauorinus cũ Sexto Cæcil. Iurecõſ. apud Gelliũ lib. 20. c. 1.

[d] *Incenſo rogo comburi.*] Quod tã frequẽter legas in Martyrol. vel in ipſis Actis martyrũ, Chriſtianos poſt multa tormẽta igni traditos; eã puto ob cauſã eſſe factũ, quod cũ penes Gentiles Chiſtiani haberẽtur magica arte imbuti, eos vt magos puniebat Gẽtilitas: ea enim pœna afficiẽdos eſſe magos, eorũ legibus ſtatuũ erat. Paul. lib. 5. ſentẽ. tit. 23. Pro Chriſtianis hiſce calumnijs impetitis cõplures antiq. Patrũ ſcripſere apologias.

to 2.a.253. num.104. [e] *Beſæ.*] Agit de eo idẽ Dionyſ. in epiſt. ad Fabium Epiſc. Antiochenum: habetur apud Euſebium lib. 5. cap. 30. ex quo alij eadem referunt.

[f] *Leandri Epiſc.*] De eo etiã Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. S. Gregorius de eo ſæpius, vt qui vſus eſt eo familiariſſime, ante etiã quã Pontifex eſſet, prout declarat in præfatione Moraliũ. De eodẽ inſuper lib. 3. dialog. c. 31. Extant præterea eius epiſtolæ ad eũ ſcriptæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 41. lib. 4. epiſt. 46. & lib. 7. epiſt. 125. Iſidor. de vir. illuſtr. c. 28. recenſet eius ſcripta. Reperitur idem S. Leander interfuiſſe primo Concil. Hiſpalẽſi, habito anno 5. Reccaredi Regis, æra 628. a Chriſto autem nato anno 590. Idem S. Leander habuit luculentam orationem de laude Eccleſiæ, & conuerſione gentis Gothorum ad fidem Catholicam, quam exſcripſimus ex codice manuſcr. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ Synodi Toletanæ nondum typis excuſæ. Adnumerat Trithẽ. S. Leandrũ inter profeſſores regulæ S. Bened. li. 2. c. 9. & lib. 4. c. 130. de vir. illuſ. ord. S. Bened. Obijſſe ferũt anno Domini 603. De eodem in theſaur. concion. to. 2. die 12. Martij. to.7.a.589. n.43. to.8. a.591. n.43. & ann. 599. num.39.

[g] *Baſilij & Procopij*.] Græci etiam de his agunt hac die, vt apparet ex eorum Menologio, vbi eorum Acta paucis enarrantur. to.9. a.731 n.6. & ann 735. nu.2.

[h] *Baldomeri.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſua. Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcripti.

28 Pridie Kalend. Martij. Luna. Cj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29

OMAE natalis ſanctorum martyrum Macarij [a], Ruffini, Iuſti, & Theophili. Alexandriæ paſſio ſanctorum Cæreâlis [b], Pupuli, Caij, & Serapiônis. Ibidem

commemoratio [c] ſanctorum presbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum peſtis ſæuiſsima graſſaretur, morbo laborantibus miniſtrantes, libentiſsime mortem oppetiêre; quos velut martyres religioſa piorum fides venerari conſueuit. In territorio Lugdunenſi, locis Iurenſibus, depoſitio S. Romani [d] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum poſtea Pater extitit monachorum. Papiæ Tranſlatio corporis ſancti Auguſtini [e] Epiſcopi ex Sardiniâ inſula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FFBRVARII 28

in perſecutione Diocletiani ACARII & ſoc. [a]] De his agitur in vet. manuſcript. præcipueq. in veteri Martyrolog. monaſterij Caſſinenſis.

[b] *Carealis & ſoc.*] Beda etiã de his hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci, in quibus adduntur Claudianus & Iuſtus

T.2: A.263. n.15. & ſeq. [c] *Commemoratio ſanctorum presbyt.*] Horum res geſtas multis laudibus proſecutus eſt ſanctus Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſtola, quam ſcripſit ad Hieracem Epiſcopum: extat apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 16. & 17. vbi in fine hæc leguntur: Ex Patribus, qui virtute erant præſtatiſſimi, in hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam e populo virtutis ergo multum laudati: adeo vt iſtud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robuſtam fidem ſuſcipiebatur, nihil a martyrij ſplendore abeſſe videretur. Hæc Dionyſius.

cir. A.565. [d] *Romani abb.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus eſt, qui ſanctum Benedictum in ſpecu aluit, de quo agitur natalis dies 22. Maij: ſed eſt Romanus germanus S. Lupicini, quorum acta Gregorius Turonenſis ſcribit in vit. ſanct. pat. c. 1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita ſancti Eugendi apud Sur. tom. 1. die. 1. Ianuarij. Loca Iurenſia, quorum hic habetur mentio, ſic dicta ſunt fortaſſe a Iura monte, Cæſaris commentarijs illuſtrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs. Sed ſunt eius textus aliæ lectiones; vt quæ dicit, Locis virẽtibus, prout legunt Beda, Vſuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorenſibus, eaq. ex hiſtoria prædictorum ſanctorum: Lorenſis enim dicta eſt eremus (vt ibidem ſcribit Gregorius Turon.) vbi ſanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monaſticã vitam tẽporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorenſis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiã & Alemãniam ſita, Aueuticæ adiacet ciuitati. Vſitatior tamen ea reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) Locis Iurẽſibus: nam & ſanctus Eugendus horum diſcipulus, in Actis eius, quæ extant apud Suriũ tom. 1. Iurenſis monachus appellatus reperitur.

[e] *Traſlatio corporis ſancti Auguſtini.*] Huius tranſlationis meminit Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 6. cap. 14. & Beda, qui illis temporibus vixit, lib. de ſex ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiens, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, ubi oſſa ſancti Auguſtini Epiſcopi propter vaſtationem barbarorum olim tranſlata & honorifice fuerunt condita; miſit, & dato magno pretio accepit, & tranſtullit ea in Ticinum, ibiq. eum debito tanto Patri honore recondidit. Hæc Beda. Porro ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum a Traſamundo Vuandalorum Rege Ariano Africani Epiſcopi relegati eſſent in eam inſulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante ſancto Fulgentio Epiſcopo Ruſpenſi, anno a Chriſto Domino (vt probabilius opinamur) quingenteſimo quarto. At verò eo tempore non tantum corpus, ſed mitram eiuſdem & baculum paſtoralem, aliasq. ſanctorum reliquias ab eiſdem Epiſcopis illuc tranſlatas fuiſſe, auctor eſt Fara de rebus Sardois. Ticinum autem tranſlatum eſſe venerandum eius corpus, tradit Marian. Scot. anno Domini 734. Ado vero in chron. anno 718. & Sigeb. anno 721. Extat de hac tranſlatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiſcopi Mediolanenſis epiſtola ad Carolum Magnum, data anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimo ſexto: eſt eius exordium; Opus quod celſitudo veſtra, dum in vrbe Mediolanenſi moraretur, &c. Habetur illic in fine epiſtolæ, factam eſſe hanc tranſlationem, cùm Gregorius Papa Secundus Romanæ Eccleſiæ præſideret. T.9. A.725. n.1. & ſeq.

MARTIVS

1 Kalendis Martij. Luna. D*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

ROMAE ſanctorum martyrum [a] ducentorum ſexaginta, quos iuſsit primo Claudius pro Chriſti nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere, deinde in amphitheatro militum ſagittis interfici. Item natalis ſanctorum martyrum Leonis [b], Donati, Abundantij, Nicephori, & aliorum nouem. Maſsiliæ ſanctorum martyrum Hermetis [c] & Hadriani. Heliopoli ſanctæ Eudociæ [d] martyris, quę in perſecutione Traiani a Theodoto Epiſcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Pręſidis iuſsu percuſſa gladio, martyrij coronã accepit. Eodẽ die ſanctę Antoninę [e] martyris, quę in perſecutione Diocletiani cum Gentilium deos irriſiſset, poſt varios cruciatus in vaſe quodam incluſa, in paludẽ vrbis Ceæ demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam ſancti Suitberti [f] Epiſcopi, qui tempore Sergij Papæ apud Friſones, Batauos, & alios Germanię populos Euangelium prædicauit. Andegaui ſancti Albini [g] Epiſcopi & confeſsoris, viri præclariſsimę virtutis & sãctitatis. Apud Cenomanos sãcti Siuiardi [h] abbatis. Peruſiæ Trãſlatio ſancti Herculani [i] Epiſcopi & martyris, qui iuſsu Totilæ Gothorum Regis decollatus eſt: cuius corpus ita capiti unitum, atq; ſanum, quadrageſimo poſt abſciſſionem die (vt ſcribit ſanctus Gregorius Papa) repertum eſt, ac ſi nulla ferri inciſio illud tetigiſset.

MARTII 1.

MARTYRVM *ducẽtorum &c.* [a]] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum res geſtas vnà cum Actis ſancti Valentini presbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem, ne, cum nomen Calliſti in illis poſitum legerit, putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum; qui non ſub Claudio Iuniore Imperatore, ſed longe ante ſub Macrino Aug. ſedit. (T.2. a.170. num.3.)

[b] *Leonis, Datini & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex dicto vetuſto Martyrologio monaſterij ſancti Cyriaci.

[c] *Hermetis & Hadriani.*] Vſuardus de ijſdẽ hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[d] *Eudociæ.*] Græci itidẽ de ipſa hac die in Menologio, vbi etiam ijſdẽ fere verbis eius paſsio habetur expreſſa. (cir. a. 102.)

[e] *Antoninæ.*] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula, vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plinius, Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id quod deos Gentilium irriſiſſet, incluſa eſt; conſule ea quæ notata habentur inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legum, die 28. Iulij. (cir. an. 290. T.8. a.695. n. 3. & ſeq.)

[f] *Suitberti Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado & alij (obiit T.9. a.717. n.12 de eo etiã a.754. n.15 & an. 804. n.8. & ſeq.)

hac die. Extãt eius acta a Marcellino presbytero fidelissime scripta. Agit de eo item Beda hist. Anglor. lib. 5 cap 12. Obijt diem anno Domini 717. De eodem etiam Trithemius de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 165.

T. 3. A. 313. num. 53. g *Albini Episcopi.*] De ipso etiam Beda, & Vsuardus. Scripsit eius vitã Fortunatus presbyter, vt testatur Greg. Turon. de glor. confess. c. 96. vbi de sanctis Albino atque Martino agit; recenset eam Surius to. 2. Reperitur hic interfuisse Concilio Aurelianensi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorum, anno a Christo (secundum Fastos Onuphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithem. de vir illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. c. 103. dum ait, eũ vixisse anno Domini 720. Alius hoc vetustior fuit sanctus Albinus, cui sanctus Maximus Episcopus Regiẽsis erexit basilicam, vt scribit Dinamius in vita sancti Maximi. Est fortasse ille sanctitate celebris Episcopus Catalaunensis, discipulus S. Lupi Trecensis Episcopi, de quo habetur mentio in Actis eiusdẽ sancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius insuper fuit S. Albinus Episcopus Lugdunensis, de quo inferius xvij. kalend. Octob. to 6. a. 479. num. 15

h *Siuiardi abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit tẽporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac vita migrauit. obijt ann. 604.

i *Translatio S. Herculani.*] Plura de ipso vide inferius septima Nouembris, qua die natalis ipsius celebritas agitur.

xxix. E Sexto Nonas Martij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Latina sanctorum martyrum a Iouini & Basilei, qui passi sunt sub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum sanctorum b martyrum, qui sub Alexandro Imperatore & Vlpiano Præfecto diu cruciati, ad extremum capitali sententia damnati sunt. In Portu Romano sanctorum martyrum Pauli c, Heraclij, Secundillæ, & Ianuariæ. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum martyrum Lucij d Episcopi, Absalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio sanctorum octoginta e martyrum, qui cum nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, a Longobardis f sæuissime cæsi sunt. Romæ sancti Simplicij g Papæ & confessoris. In Anglia sancti Ceaddæ Episcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras virtutes Beda commemorat.

MARTII 2.

T. 2. A. 262. nu. 57. IOVINI *& Basilei* a.] De his Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169. & alij recentiores.

vide To. 2. ann. 225. & 226. b *Plurimum sanctorum.*] Additum est nomen Vlpiani Præfecti ex vet. manuscrip. Constat etenim, eum crudelissimum fuisse in persequendis Christianis, vt diximus supra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

c *Pauli & Heraclij.*] Beda de Paulo tantũ agit, & Heraclium omittit, sed restituitur ex dictis vet. manuscrip. T. 2. 2. 270. num. 11.

d *Lucij & soc.*] Beda legit Lucam, pro Lucio; ponitq; seorsum socios, nominibusq; eorum deprauatis: sed vt sic poneretur,

vetusta

vetusta dicta exemplaria monuerunt.

[e] *Octoginta martyrum.*] Horum historiam
T.7.A.579. n.9. scribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 27. & 28. Constat, hos martyres passos esse anno Domini quingentesimo septuagesimonono: quem quidem prætaxatum annorum numerũ hac ratione supputamus. Affirmat enim dicto loco S. Gregorius, hos passos esse ante annos ferme quindecim ab eo tempore, quo hæc scribebat in suis dialogis, cùm videlicet ageret in Pontificatu annos quatuor, quod constat ex lib. 4. dialog. c. 36. vbi agens de pestilentia, quæ primo sui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigisse testatur. Si igitur à predicto anno 579. vsque ad quartũ annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapsos illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium consummasse comperies.

[f] *A Longobardis sæuissime cæsi.*] Obtinuit vsus, vt Longobardi pro Langobardis dicantur: Langobardos enim a maioribus esse dictos, complurium auctoritate probatur: sic appellat eos Cornel. Tacit. lib. 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Paterculus itidem in hist. lib. poster. pag. 131. nostrorum autem S. Prosper in chron. sub Consulatu Ausonij & Olybrij, sic & Paul. diac. de gest. Longob. sed in his non immoror. Quod autem ad Longobardorum Christianitatem pertinet, Procopius clarissimus historicus, qui vixit temporibus Iustiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cum agit de Lõgobardis, eos non Gentiles fuisse & idololatras, sed Christianæ fidei professores, absq. dubietate testatur. Quo autem tempore ad fidẽ Christianam venerint, nulla quidem apud Paulũ diaconum, qui eorum gesta est prosecutus, reperitur mentio. Ex his autem, quæ in dialogis Gregorius Papa scribit, colligitur Longobardorum alios fuisse idololatras, vt hi de quibus hic agitur, quos caput capræ immolasse auctor est idem S. Gregor. dialog. lib. 3. cap. 28. (Baccho enim hircos Gentiles consueuisse immolare, testatur Varro lib. 1. de re rustic. redditq. causam. Auctor etiam est Minucius Felix in Octauio, consueuisse Gentiles immolare atque colere caput veruecis. Greg. Papa lib. 7. epist. 5. ad Brunichildem Reginam Francorum scribens conqueritur adhuc superesse in Gallijs qui animaliũ capita immolẽt.) Alios Christianos fuisse, sed Arianos, constat ex his quæ idem narrat lib. 3. dialog. cap. 29. & in regist. lib. 2. epist. 2. Alios autem Christianos Catholicos extitisse, colligitur ex lib. 3. regist. epist. 2. & 4. T.6.A.467. n.12.

[g] *Simplicij Papæ.*] De quo eodem die Beda, Ado, & alii. Tiburi præsertim eius natalis solemnitas agitur, ibiq. eius sacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epistolæ, quas descripsimus in Annal. Ecclesiasticis, vbi de ipso pluribus egimus.

[h] *Ceaddę Episc.*] De eo scribit Beda histor. de gest. Angl. lib. 3. cap. 28. & lib. 4. cap. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenset eius ordinationem anno Domini 664. Claruit (vt idem scribit) temporibus Vitaliani Pontificis. To.8.A.672. num.10.

3 **Quinto Nonas Martij. Luna.** F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

AESAREAE in Palestina sanctorum martyrum Marini militis, & Asterij Senatoris, in persecutione Valeriani: quorum prior accusatus a commilitonibus quod esset Christianus, & interrogatus a Iudice, cùm Christianũ se esse voce clarissima testaretur, martyrij coronam capitis abscissione suscepit: cùmq. Asterius corpus martyris capite truncatum, subiectis humeris & substrata veste qua induebatur, exciperet, honorem, quem martyri detulit, continuo ipse martyr accepit. In Hispania natalis sanctorum martyrum Hemiterij [b] & Cheledonij, qui cùm apud Legionem Galleciæ vrbem in castris militarent, exurgente per-

te per-

te persecutionis procella, pro confeſsione nominis Chriſti, Calagurrim vſque profecti, ibi pluribus tormentis afflicti, martyrio coronati ſunt. Eodem die paſsio ſanctorum Felicis [c], Lucioli, Fortunati, Marciæ, & ſociorum. Item ſanctorum militum Cleonici [d], Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani ſub Aſclepiade Præſide crucis ſupplicio feliciter triumpharunt. Brixiæ ſancti Titiani [e] Epiſcopi & confeſsoris. Bambergæ ſanctæ Chunegundis [f] Auguſtæ, quæ Henrico primo Imperatori nupta, cum virginitatem ipſo annuente ſeruaſset, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortem miraculis claruit.

MARTII 3.

T.2.A.262. n.78.&ſeq. ARINI *& Aſterij*.] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quæ Cæſareæ Palæſtinę ſubiere, Euſebius eiuſdē ciuitatis Epiſcopus exacte deſcribit lib. 7 c. 14. a quo etiā Niceph. lib 6. c. 13. & 14. & alij eūdem ſecuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damaſc. orat 3. de imagin.

fort de his T.2.A.298. num.9. [b] *Hemiterij & Cheledonij*.] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Horum paſſionis triumphos Prudentius ſacro hymno cecinit; deq. pio fideliū cultu eis exhiberi ſolito hæc ibi eleganter pangit:

Illitas cruore ſancto
Nunc arenas incolæ
Frequentant obſecrantes
Voce, votis, munere;
Exteri necnon & orbis
Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, duo præterea habentur ſacri hymni, quibus eorumdem martyrum Acta & laudes canuntur. Agit de iiſdē Greg, Turronen, lib. de gloria martyr. c. 93. Meminitq. eorumdem S. Eulogius lib. 1. mem. ſanct. mart. Nouiſſime de ijſdem in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tom. 2.

[c] *Felicis, Lucioli, & ſoc.*] Beda de his hac die, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[d] *Cleonici & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumq. Acta ſummatim complexa referunt. T.2.A 305. n.16.& t.3 a.311.n.19.

[e] *Titiani Epiſcopi*.] De quo tabulę eccleſiæ Brixianæ. Rampertus Epiſcopus in ſerm. de translat. S. Philaſtrij huius meminit, nonūq. ponit ordine ab ipſo Philaſtrio; a primo autem eius ciuitatis Epiſcopo hic numeratur dicimuſquintus. cir. a. 420.

[f] *Chunegundis Auguſtę*.] Extant eius Acta, quæ Sur. retulit in to 2. De eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 159. Albert. Crant. in Saxon. Metrop. lib. 5 cap. 5. & alii plures, res Germanorum proſecuti. Claruit ſanctitate circa annum Domini 1030. T.11. ann. 1024. n.10. &ſeq. & a. 1025. n. 1. obitus an. 1040. nu. 1.

xvij. G Quarto Nonas Martij. Luna 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

ILNAE in Lituania B. Caſimiri filij Caſimiri Regis [a], quem Leo X. Romanus Pontifex in ſanctorum numerum retulit. Romæ via Appia natalis ſancti Lucij [b] Papæ & martyris, qui primo in perſecutione Valeriani ob Chriſti fidem exilio relegatus, & poſtmodum diuino nutu ad Eccleſiam ſuam redire permiſsus, cum plurimum aduerſus

Noua-

Nouatianos laborasset, martyrium capitis obtruncatione compleuit: quem sanctus Cyprianus summis laudibus celebrauit. Romæ item via Appia sanctorum martyrum nongentorum [c], qui positi sunt in cœmeterio, ad sanctam Cæciliam. Eodem die S. Caij [d] Palatini [e] in mare demersi, & aliorum vigintiseptem. Nicomediæ sancti Hadriani [f] martyris, cum alijs vigintitribus; qui omnes sub Diocletiano Imperatore martyrium crurifragio consummarunt: cuius memoria sexto Idus Septembris, quando eius corpus Romam translatum fuit, potissimum agitur. Item passio sanctorum Archelai [g], Cyrilli, & Photij. Apud Chersonesum passio sanctorum Episcoporum Basilij [h], Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephræm, Nestoris, & Arcadij.

MARTII 4.

Ann. 1489. obijt.

ASIMIRI [a].] Extant eius Acta scripta accurate a Zacharia Ferrerio Vicentino, Episcopo Gardensi, legato Apostolico in Polonia: qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, sacros hymnos, ac denique integrum officiũ ecclesiasticum in eius honorem recitandum conscripsit. Obijt hic sanctus anno a Christo Domino millesimo quadrigentesimo octogesimonono.

T. 2. A. 257. n. 2. & seq.

[b] *Lucij Papæ.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado & alij. De huius successione Euseb. in chrõ & hist. l. 7 c. 2. Optat. lib. 2. cõtra Parmen. & August. epist. 165. Extat ad Lucium Papam epist. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiusdem meminit scribens ad Stephanum Rom. Pont. epist. 67. Huius exiliũ contigit sub Gallo & Volusiano Imperatoribus; sub quibus item, cùm postliminio reuersus esset, martyrij coronã accepit, Valeriano & Gallieno Consulibus. De his pluribus disseruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius ista passus in persecutione Valeriani, vide quæ diximus in ijsdem Annalibus, & infra 10. Augusti.

cir. A. 260 Gallifinus.

[c] *Martyrum nongentorum.*] De his ijdẽ qui supra, Beda, Vsuardus, & alij. Quod autẽ hic habetur, hos positos esse in cœmeterio ad S. Cæciliam, non sic accipias, vt fuerit aliquod cœmeterium ita dictum: sed quod in ipso cœmeterio Callisti locus erat, dictus sanctæ Cæciliæ, cuius ibidẽ adhuc memoria perseuerat in marmore scripta, iuxta quẽ locum hi sepulti erãt martyres. De tempore passionis eorũ nihil prorsus penes antiquos. si quis autem tempus describit, additq. Consules, id coniectura tantũ sua facere videtur.

A. 259. Ado

[d] *Caij & soc.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij.

[e] *Palatini.*] Etsi commune id sit nomen omnibus qui militant in Palatio ex familia Imp. tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, vt apparet ex tit. de Palatinis, Cod. lib. 12. & Cod. Theod. lib. 6. tit. 30. Minores hi erant Comitibus, atque his qui dicebantur Agentes in rebus: Hi in diuersas prouincias ad diuersa negotia mittebantur, aliquando etiã ad exigendum censum, vt constat ex constit. nouella Theodosij & Valẽtiniani Impp. tit. 43. de Palatin. in his quæ nuper a Petro Pith. sunt editæ, pag. 36.

T. 3. A. 311. num. 17.

[f] *Hadriani & soc.*] Agit de his item Beda. Extant eorum Acta, & quidẽ germana, quæ habes apud Sur. tom. 5. die 8. Septembr. & Mombrit. to. 1. Porro de Hadriano & socijs Græci agunt in Menologio 26 Augusti. Illustrissimus sane martyr Hadrianus, qui licèt passus sit Nicomediæ in Bithynia, Romæ etiam clarissimus est habitus, cuius peruetusta memoria extat apud arcum Seueri; de qua mentio habetur in Ordine Romano: ibi sacrum corpus eius, Nicomedia traslatum, reconditum est; eademq. inter veteres Cardinalium diaconias connumeratur. Est sermo Honorij Augustudunensis de S. Hadriano: cetera autem de translatione eius inferius ad sextum Idus Septembris dicentur.

[g] *Archelai & soc.*] Græci etiã de his agunt hac die in Menologio.

[h] *Basilij & soc.*] De his itidem Græci in Menologio hac die.

xxvj A Tertio Nonas Martij. Luna 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Phocæ[a] martyris, qui poſt multas, quas pro nomine Redemptoris paſſus eſt iniurias, qualiter de antiquo illo ſerpente triumphauerit, hodie quoque populis eo miraculo declaratur, quod ſi quiſpiam a ſerpente morſus fuerit, vt ianuam baſilicæ martyris credens attigerit, confeſtim euacuata virtute veneni ſanatur. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Hadriani[b] martyris, qui primo in perſecutione Diocletiani iuſſu Firmiliani Præſidis ob Chriſti fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die paſsio ſanctorum Euſebij[c] Palatini, & aliorum nouem martyrum. Cæſareæ in Palæſtina S. Theophili[d] Epiſcopi, qui ſub Seuero Principe ſapientia & vitæ integritate conſpicuus emicuit. Item in Palæſtina ad ripam Iordanis S. Geraſimi[e] anachorêtæ, qui tempore Zenônis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

PHOCAE [a]] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorũ, Græci autem in Menologio 22. Septembris: Alius hic eſt ab illo eiuſdem nominis Epiſcopo, qui paſſus eſt ſub Traiano, de quo inferius 14 Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turon. etiam leguntur lib. de gloria martyr. c. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Aſterij Epiſcopi Amaſeæ, cuius quidem mentio habetur in Nicæna ſecunda Synodo; ex eaq. hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa eſt ei ædes inſigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulũ. Hæc S. Aſterius hyperbolice. Eidem martyri Baſilius Imp. ingentem baſilicam erexit Conſtantinopoli, quam etiã celebri monaſterio auxit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio Imp.

de alio T. 2. An. 114. num. 4.

[b] *Hadriani.*] Agunt Græci de hoc Hadriano Palæſtino 4. Februarij: ſed male ſub Decio paſſum ferunt: ſiquidem eius gentilis Euſebius lib. 8. c. 21. in fine, coronatum eſſe martyrio teſtatur, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp.

T. 3. A. 308, num. 13.

[c] *Euſebij & ſoc.*] De his itẽ Beda, Vſuardus, & alij, quibus aſſentiuntur vet. manuſcrip.

[d] *Theophili Epiſc.*] De eo Euſebius hiſt. l. 5. cap. 21. & 26. & Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & alij. Hic inter Orientales Epiſcopos, ſub Victore Rom. Pontifice, aduerſus Quartodecimanos magis magiſq. inualeſcẽtes ſtrenue ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta videtur Victoris Papæ epiſtola, quæ mendoſe inſcripta eſt ad Theophilũ Epiſcopum Alexãdrinum, quem conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris.

T. 2. A 191. nu 4. & A. 198. num. 10 & ſeq.

[e] *Geraſimi.*] Græci in Menologio agunt de Geraſimo pridie huius diei. Conſtat tamen ex Cyrillo monacho, qui iiſdem cum Geraſimo vixit temporibus, in Actis ſancti Euthymii, quæ ſcripſit, ipſum deceſſiſſe quinta Martij Indict. decimatertia, ſub Conſulatu ſecundo Zenonis Aug. qui annus ex ſupputatione recentiorum ponitur a Chriſto nato quadringenteſimus ſeptuageſimusquintus. multa ibi de Geraſimo habet idem auctor, necnon in vita S. Sabæ abbat. apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In Actis item ſancti

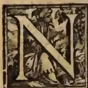
T 5 A 420. n 49. To. 6. Ann. 452. num. 35. A. 475 nu. 42. obitus

Quiriaci

Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu: habentur apud Sur tomo 5. De ali s admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in Prato ſpirituali cap. 107. Cedrenus in compend. ſub Zenone', & alij. Ex illis aliqua ſeriptor ille vitæ ſancti Hieronymi, de quo agemus inferius, & quis fuerit oſtendemus, eidem S. Hieronymo falſo adſcripſit.

6 Pridie Nonas Martij Luna. B 25.xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Victoris [a] & Victorini, qui per triennium cum Claudio, & Baſſa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retruſi in carcerem, ibidem vitæ ſuę curſum impleuerunt. Terdonæ S. Marciani [b] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur. Conſtantinopoli ſancti Euagrij [c], qui tempore Valentis a Catholicis electus Epiſcopus, ab eodem Imperatore in exilium miſsus, migrauit ad Dominum. In Cypro ſancti Conōnis [d] martyris, qui ſub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iuſsus currere, in genua procumbens in oratione reddidit ſpiritum. Item paſsio ſanctorum quadragintaduorum martyrum [e], qui in Amorio comprehenſi, & in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ S. Baſilij [f] Epiſcopi, qui a ſancto Siluestro Papa ordinatus, verbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſanctiſsime gubernauit.

MARTII 6.

fortaſſe cir Ann. 253.

[a] VICTORIS *& Victorini*.] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 180. Agunt itē Græci de victore & Victorino 31. Ianuarij, quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinthi ſub Decio Imperatore paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

cir. A. 130. [b] *Marciani Epiſcopi*] Extant eius Acta, quę ex antiquioribus monumentis Mombrit. recitat to m 2. breui autem compendio Petrus in catal lib 3 cap. 189. Paſſus eſt (vt eadem Acta teſtantur) ſub Hadriano Imperatore.

T. 4. A. 371. num. 9. [c] *Euagrij Epiſc.*] Græci itidem. Porro de eo ſcribit Socrates hiſt. lib. 4. cap. 13. Adſeribitur hic trigeſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Nicephoro Epiſc. in chronico. Vixit eodem ſæculo Euagrius s Hieronymi perneceſſarius; qui, defuncto Paulino, ſubrogatus eſt Antiochenus Epiſcopus: alius item Euagrius natione Ponticus, aliquando clarus eodem ſæculo vixit, ſed Origenis labe conſperſus, extra claſſem Catholicorum eſt eiectus: in quem ſæpe inuehitur idem S. Hieronymus. T. 2. A. 254. num. 26.

[d] *Cononis*.] De eo etiam Græci in Menologio hac die agunt; quem Nazareth oriundum, præclaris certaminibus pro fide ſuſceptis, nobilitatum ferunt, dum breui compendio

pendio martyrium eius deſcribunt.

[e] *Quadragintaduorum martyrum*.] Græci etiam de his hac die in Menologio: recenſentq. inter ipſos Theodorum, Conſtantinum, Theophilum, & Baſſum.

[d] *Baſilij Episc.*] De eo item tabulæ Bononienſis eccleſiæ; & Sigon. libro de eccleſ. Bononien. de quo ſupra. cir. a. 350. Sigonius

xxiiij C Nonis Martij. Luna. 7

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

IN monaſterio Foſſænouæ prope Tarracinam ſancti Thomæ [a] Aquinatis cofeſſoris & doctoris, ordinis Prædicatorum, vitæ ſanctitate, & Theologiæ ſcientia illuſtris. Tuburbi in Mauritania natalis ſanctarum martyrum Perpetuæ [b] & Felicitatis; quæ cùm eſſet prægnans (vt S. Auguſtinus ait) expectata, iuxta leges, vt pareret, dum parturiebat, dolebat; obiecta feris gaudebat; paſsiq. ſunt cum eis Reuocatus [c], Saturninus, & Secundolus; quorum vltimus quieuit in carcere, reliqui omnes beſtijs traditi ſunt, ſub Seuero Principe. Cæſareæ in Palæſtina paſsio ſancti Eubuli [d], qui cùm eſſet ſocius ſancti Hadriani, biduo poſt illum laniatus a leonibus, & gladio trucidatus, vltimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam accepit. Nicomediæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum in exilium pulſus, illic defunctus eſt. Peluſij in Aegypto ſancti Pauli [f] Epiſcopi, qui eadem ex cauſa exul occubuit. Brixiæ ſancti Gaudioſi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide ſancti Pauli [h] cognomento Simplicis.

MARTII 7

A. 1260.

THOMAE *Aquinatis* [a].] Celeberrimi Doctorinis Acta ſcripta fuſius habentur a Dauid Romæo, Paulo Regio, & Surio tom. 2. Plura S. Antoninus in 3. parte tit. 23. c. 7 & ſeq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apoſtolicæ litteræ Gregorij Decimi Rom. Pontificis ad ipſum ſcriptæ, quibus eum vocauit ad Lugdunenſe Concilium: illas autem Clementis Quarti ad ipsũ datas legi in illius regiſt. Relatus eſt inter ſanctos a Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litteræ Apoſtolicæ. Vix quiſquam enarrare ſufficeret, quot vir ſanctiſſimus atque eruditiſſimus Theologorum præconijs celebretur; quantumq. eius illibatæ doctrinæ a sãctis Patribus in SS. Oecumenico Tridentino Concilio conſidentibus fuerit acclamatum: iureq. ob eam cauſam a ſanctiſſimæ memoriæ Pio Quinto Rom. Pontifice inter celebriores Doctores Eccleſ. fuit adnumeratus, dum huius diei celebritatem iiſdem ſacris ſolemnibus peragi voluit, quibus Bonifacius Octauus Papa ſanctorũ quatuor Doctorum Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi feſtiuitates celebrandas conſtituit. Extat de his ſacrum diploma datum

tum anno Domini 1567. tertio Idus Aprilis, Pontificatus eius anno secundo.

T.3.A.105. n.31.& seq ᵇ *Perpetuæ & Felicitatis.*]De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Harum frequenter meminit S. Augustinus, dignisq. laudibus celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbar. est quintus de diuers. ibiq. capite 5. item in Psalmum 47. ac de origine animæ ad Vincentium lib 3. cap 9. & lib. 4. cap. 18. rursus etiam ad Renatum lib. 1. cap. 10. ac denique serm. de cultura agri, cap. 4. tom. 9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Possidius in indiculo, S. Augustinum tres tractatus habuisse in harum martyrum die natali, quos excidisse dolemus. In sacro Canone Missę Perpetuæ & Felicitatis nomina recensentur. Meminit Tertull. de ipsarum altera, Perpetua scilicet, libro de anima; ex quo errare conuincuntur hi, qui has passas referunt temporibus Gallieni: nam Tertullianus, qui de ea scribit, vixit sub Seuero Imp. Expectata est Felicitas vt pareret, iuxta l. prægnantis. ff. de pœn cui S. Augustinus videtur alludere. Eiusmodi legem ab Aegyptijs primo latam, & ab ijs a Græcis acceptam, tandemq. ad Romanos dilapsam, auctor est Plutarchus libro de his qui sero a numine puniuntur, cap. 4. Posita erant harum sacra corpora Carthagine in maiori basilica, vt auctor est Victor. Episc. Vtic. lib. 1. de persecut. Vuand. Eamdem puto esse basilicam, ab eademq. Perpetua martyre denominatam, de qua in præfatione secundi Concilii Carthaginensis mentio habetur: ibi enim Perpetua Restituta appellatur ecclesia, in qua dicta Synodus est celebrata. Est præterea altera Felicitas insignis martyr, de qua interius sexto Idus Iulij.

Extant in postrema editione Plantini n. 103. 104 & 105.

T.5.A.397. nu. 55.

ᶜ *Reuocatus, & soc.*] Ex eorundem Actis Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 182. agunt hac die. S 2. A. 105. n 24.

ᵈ *Eubuli.*] Græci etiam. Scribit de Eubulo Euseb. hist lib 8. cap. 21. in fine, passumq. refert anno septimo persecutionis Diocletiani Imperatoris. T 3. A. 308. num. 13.

ᵉ *Theophili Episcopi.*] Agunt de eo item Græci in Menolog hac die, eiusq; pro fide Catholica certamen paucis describunt. T. 9. A 733. n. 2. & An. 814. n. 12. A. 816. n. 45 & seq.

ᶠ *Pauli Episcopi*] Itidem de eo Græci hac die in Menologio agunt, eademq. referunt, quæ hic ponuntur.

ᵍ *Gaudiosi Episcopi.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodecimus eius Ecclesiæ Episcopus: a Philastrij autem tempore, qui numeratur eius sedis Episcopus ordine septimus, sextus ponitur à Ramperto Episcopo Brixiano in serm. de translat. S. Philastrij. cir. A. 410.

ʰ *Pauli Simpl.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Fuit discipulus Antonij Magni, vixitq. temporibus Constantini Imperatoris. Plura de ipso in vit. Patrum parte 1. cir. A. 350.

8 Octauo Idus Martij. Luna. D xxiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E f F G H M N P
26 27 28 29 30 1 2 3 3 4 5 6 7 8

APVD Antinoum Aegypti vrbem natalis sanctorum martyrum Philemonis ᵃ & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad Iudicem adducti, cum constanter idolis sacrificare renuissent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouissime gladio cæsi martyrium compleuerunt. Item ibidem passio SS. Ariani ᵇ Præsidis, Theotici, & aliorum trium, quos Iudex submersos in mare necauit; sed delphinorum obsequio corpora eorum ad littus delata sunt. Nicomediæ S. Quintilis ᶜ Episcopi & martyris. Carthagine S. Pontij ᵈ diaconi beati Cypriani Episcopi, qui vsque ad diem mortis illius cum ipso exilium sustinens, vitæ & passionis eius egregium volumen reliquit, atque in suis passionibus Dominum semper glorificans, co-

ronam vitæ promeruit. Item in Africa SS. [e]Cyrilli Episcopi, Rogati, Felicis, item Rogati, Beatæ, Herenjæ, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hispania depositio B. Iuliani [f]Episcopi & confessoris, sanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia sancti Felicis [g]Episcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit.

MARTII 8.

T.3.A.316, n.24.

PHILEMONIS & Apollonij.] De his Vsuardus hac die; Græci autem in Menologio ad 19. Kal. Decembr. vna cum Thyrso, Lucio, & Callinico, & socijs; quorum omniũ Acta scripsit Metaphrastes ex vetustioribus monumẽtis; retulit ea Lipom. in to.5. & Sur. in to.6. De his etiam in vit. Patrum par.1. cap.19.

T.2.A.253. n.110.& T.3. An.310. nu.24.

[b] *Ariani Præsidis, & soci.*] Agit de his omnibus Vsuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arianus ferocissimus omnium persecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrsi & sociorum indicant: res gestæ etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphrastes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lipom. to.6. & Sur. tom. 2. die 13. Martij, persecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuersione atque martyrio agitur in Actis prædictorum martyrum Thyrsi, Lucij, Gallinici, & sociorũ, apud Metaphrast. die 14. Decembr.

[c] *Quinctilis Episcopi.*] Beda de eo hac die, additq. Capitolinum, sed Quinctilium, pro Quinctili: adstipulantur item vet. manuscr.

T.2.A.238. n.5. & An. 261.nu.39.

[d] *Pontij diac.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & vet. manuscripta. Agit de Pontio Hieron. de scriptoribus Ecclesiast. Confundunt hunc nonnulli cum Põtio qui passus est in Gallijs: sed alius ille a Pontio Carthaginensi diacono, qui & Carthagine quieuit, notissimus ob scripta a se Acta S. martyris Cypriani. De Põtio autem in Gallia martyre inferius agitur pridie Idus Maij.

[e] *Cyrilli Episcopi & sociorum.*] Agit de his Beda, & alij eum secuti, consentiuntq. vet. manuscrip.

T.8.A.690. nu.11. obitus.

[f] *Iuliani Episcopi.*] De eo hac die in breuiario Toletano, Vsuardus autem 6. huius. Successit hic Quirico Episcopo, quem præcessit S. Ildefonsus successor S. Eugenij: interfuit Concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringi Regis, a Christo autẽ 680. vt ex eius Actis constat, licet mendosus codex Iuliũ pro Iuliano dicat in subscriptione Episcoporum, sed recte cap.1. Sedit autem annos decem, mensem vnum, & dies septem; migrauit ex hac vita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi omniũ pene errore irrepsit, vt omnes hunc appellent Iulianum cognomento Pomerium, eiusque scriptiones eodem inscribant cognomine. Quàm autem diuersus sit a Iuliano Pomerio hic de quo agimus, longum quod extat inter vtrumque temporis interuallum, facile persuadet: nam Iulianus Pomerius vixit temporibus Gelasij Papæ; quod ex eo cognosces, dum Gennadius scribens ad eumdem Pontificem librum illum de vir. illustr. (vt ipse testatur cap.100.) cùm agit de Pomerio c.98. illum adhuc viuere testatur. & ne quis existimet, Pomeriũ illũ, de quo scribit Gẽnadius, alium esse a Iuliano Pomerio, de quo vertitur controuersia; consulat Isidorum de vir. illustr. cap.12. & Honorium Augustud. c. 12. & intelliget, vnũ eumdemq. esse; quem (vt diximus) constat floruisse temporibus Gelasij Papæ, circa annum Domini 495. At vero Iulianus Episcopus Toletanus, de quo hic agitur, post annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantum, in Gallijs vixisse dicitur, vt tam Gennadius, quã Honorius attestantur, nec reperitur fuisse ecclesiæ alicuius Episcopus. Accedit etiam, quod eumdem Iulianum Pomerium Isidorus insimulat hæresis Tertulliani, cum in libris, quos scripsit de natura animæ, illam conatus est affirmare esse corpoream: quæ quidẽ indigna sunt, quæ tribuantur Iuliano Episcopo Toletano, fidei Catholicæ integritate probatissimo. Certe in vita huius antiquitus scripta, quam citat Vasæus in Annalibus Hisp. nullam prorsus de huiusmodi cognomine fieri mentionem affirmat. Trithem. cũ agit de scrip. Eccles. in eumdem errorem lapsus est, vt vnum eumdemq. putarit Iulianum Pomerium cum Iuliano Episcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de vir. illustr. cap.54. & 56. alium esse Iulianum Pomerium ab Episcopo Toletano demonstrat. Vnde autem errandi occasio prouenerit, inuestigemus. Conueniunt nomine, atque sacrarum litterarum professione, dum vterque inter scriptores Ecclesiasticos adnumeratur; &, quod maius est, eiusdem facultatis & nominis commentarios

De hoc T.6. An. 453. nu.49.

edide-

ediderunt. Scripſit enim ille Pomerius(vt teſtatur S.Iſidorus de vir. illuſt. c.12. itemque Honorius) commentarium tribus libris diſtinctum, quem Prognoſticon appellauit, de vitæ futuræ contemplatione: elaborauit idē opus ſanctus Iulianus Epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctum, eodemq. nomine Prognoſticon nuncupatum; vnde (vt diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porro ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani Epiſcopi Toletani, lōge aliud eſſe illud opus ab eo inueniet, quod Pomerius elaborauit: nam ſæpius citat in eo S.Gregorium Papam, quem conſtat longe poſt illius Pomerij tēpora vixiſſe. At quod omnē prorſus aufert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus Epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cùm in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe præceptorem S.Eugenium; quis ſit auctor, & quo vixerit tempore, aperte ſignificat. Huius etiā, & nō Iuliani Pomerij (vt falſo inſcribitur) eſt ille egregius cōmentarius contra Iudæos ad Eringiū Regē; vbi in fine auctor, cū numeret ab incarnatione Domini vſque ad illud tempus, quo librū abſoluit, annos ſexcētos octogintaſex; longe alium ſe eſſe ab illo declarat.

g *Felicis Episc.*] De eo ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. cap. 15. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimum trigeſimum. T.7.A.627. n.35.

9 Septimo Idus Martij. Luna. E xxij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

APVD Sebaſten Armeniæ natalis ſanctorum Quadraginta [a] militum Cappadōcum, qui tempore Licinij Imperatoris ſub Præſide Agricolāo poſt vincula & carceres teterrimos, poſt cęſas [b] lapidibus facies, frigidiſsimo hyemis tempore ſupra ſtagnum rigens pernoctare nudi ſub dio iuſsi ſunt, vbi gelu conſtricta eorum corpora diſrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium conſummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omnium præclaras glorias ſanctus Baſilius, alijq. Patres ſcriptis ſuis celebrarunt. Nyſſę depoſitio S. Gregorij [d] Epiſcopi, fratris beati Baſilij Magni, vita & eruditione clariſsimi, qui ob fidei Catholicæ defenſionem ſub Valente Imp. Ariano ciuitate ſua pulſus eſt. Barcinōne in Hiſpania S.Paciāni [e] Epiſcopi, tam vita quam ſermone conſpicui, qui tempore Theodoſij Principis in vltima ſenectute finem vitæ ſortitus eſt. In Morauia ſanctorum Epiſcoporum Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarum regionum gentes cum earum Regibus ad fidem Chriſti perduxerunt. Romæ B. Franciſcæ [g] viduæ, nobilitate generis, vitæ ſanctitate, & miraculorum gratia celebris. Bononiæ B. Chaterinæ virginis, ordinis S.Claræ vitæ ſanctitate illuſtris, cuius corpus magno cum honore ibidē colitur.

M A R T I I 9.

T.1. an.58. nu.96. to.2. a.196. n.14. & to 3 an. 316 nu 39. & ſeq. & t. 5. an. 438. n. 13.

QVADRAGINTA *militum.* [a]] Tam Latini, quam Græci de iiſdem agunt hac die. Extat de his egregius ſermo S. Baſilij; duæ inſuper ornatiſſimæ orationes S. Gregorij Nyſſeni, ſeu potius vna, duobus diebus vix abſoluta ob frequentiſſimū cœtum, quo impediēte, eam prima die abſoluere minus licuit. Horū Acta ex vetuſtioribus monumentis accepta edidit Metaphraſt. eaq. habet Lipom.

to.7.& Sur.to.2.Fuerunt omnes (vt scribit S. Basilius) natione Cappadoces, ex diuersis ciuitatibus oriundi. De inuentione reliquiarũ ipsorum, opera S. Pulcheriæ Augustæ, scribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. c. 10. & Beda de sex ætat. Aliæ autẽ eorumdem sanctorum reliquiæ, quæ asseruabantur Cæsareæ Cappadociæ in monasterio sanctarũ virginum, a nepte S. Basilij, diuino monitu, concessæ sunt S. Gaudentio Episcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tamquã ingentẽ adeptus thesaurum, summo perfusus gaudio, illas detulit in Italiã, quas in basilica a se erecta honorificẽtissime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliam, qua nõ solum rei gestæ historiam retexit; verum etiam occurrens tacitæ de sãctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licèt enim cineres exustorum corporum mandato persecutoris in fluuium iacerentur; non defuerunt religiosæ manus, quæ partẽ cineris vel furto eriperent, vel pretio compararent. Hæc Gaudentius. Præter hæc etiã constat ex prædictis eorũdem martyrum Actis, ipsas reliquias in profluentem proiectas, diuina operãte virtute, ad fluminis ripam esse delatas, & ab Episcopo Petro summa cum diligentia collectas. De loco martyrij idem S. Gaudẽtius affirmat, passos esse Sebaste ciuitate metropolitana Minoris Armeniæ. Erexit basilicã Constantinopoli in honorem prædictorũ martyrum Tiberius Imp. quam Mauritius eius successor absoluit. hist. Miscel. lib. 17. anno quinto Mauritij Imp.

[b] *Cæsas lapidibus facies.*] Polybius lib. 6. dũ recenset supplicia militaria, non tantum illos cædi fustibus, sed etiam contundi lapidibus solitos narrat, prout etiã in hos milites factum apparet. De ceteris autem militaribus pœnis notauimus supra die 29 Ianuarij, dictum & inferius suo loco de decimatione, in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

[c] *In rigens stagnum missi sunt.*] Eadem ferè S. Basil. in orat. de Quadraginta mart. his verbis: Igitur sancti Dei sub dio pernoctare in stagno quodam iussi sunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, sed turpiter lapsus, dũ pro [illegible] dixit, pro mœnibus ciuitatis erat: cũ alioqui ipse Basilius diserte describat, media in vrbe, atq; in stagno, circum quod vrbs habitabatur, martyres fuisse cruciatos: dubium nõ est, stagnũ frigidarij ibi iuxta calidarium de more fuisse extructũ. Eadẽ videtur affirmare Greg. Nyss. orat. 2. de ijsdem martyribus, vbi hæc verba: Imperat tyrannus, vt gelu athletæ excruciati extinguãtur, &c. Certe nisi vitium sit in translatione, cùm gelu sit cõcretio aquæ ex frigore; prædictos in aquam positos esse, quisque intelligit. Confirmare hæc videntur, quæ paulo post sequuntur, his verbis: Vnanimiter vniuersi hoc occupato loco, qui publicis tũc balneis vacabat, quasi & ipsi lauacro corpora curaturi & extersuri, haud cunctãter tunicarũ amictũ deponebãt. Paulo post item sic: Elementorum quidem natura cõgelationi succumbebat: martyrum vero natura quasi indomita & inuicta erat. Itemq. inferius: Defluebant digiti gelu paulatim carptimq. excisi. S. Ephrem Syrus quoque in ea oratione, quam habuit de sanctis Quadraginta martyribus, expressum habet, eosdem passos in stagno. Hæc omnia autem multo planiora apud Metaphrastem ac vetera Martyrologia habentur expressa: quæ tamen redduntur ambigua ex his, quæ inferius de ijsdem sãctis martyribus idem S. Basilius eadem oratione, vitiosa translatione confusa, scribit his verbis: In terra primum exercitũ deinde in aere sub dio; postremo igne crematos aqua excepit, &c. Significare volẽs, hisce quatuor elemẽtis eo ordine sic esse probatos, vt postremò eos igne crematos tunc aqua exceperit, & non prius; sed sub nudo aere nudos expositos, fuisse frigore cruciatos. In eamdem sententiam S. Gaudentius Episcopus Brix. in sermone, quem habuit de dedic. basil. illorum describens certamen, hæc habet: Iudex prospiciens regionis naturam nimijs rigentem frigoribus, tempus etiam, quo maxima hiemis asperitas, Aquilone flante, violentius incumbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebãtur: stagnum quoque vrbi, in qua ista gerebantur, subiacens longe lateq. diffusum, validissimo gelu durante, iter solidum plaustris gementibus accommodabat: hac ergo vi loci, & temporis immanitate perspecta, sacrilegij Gentilis exactor istud supplicij genus sanctis adhibere imperat, vt nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinosa duritie pernoctarent, balneis non longe sub conspectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus persecutor, animas eorum magis interficere gestiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorumdem sanctorum martyrum sacras reliquias a S. Basilij nepte accipere meruit. Secundum itaque S. Basilium, & S. Gaudentium, posita est hic in margine alia diuersa lectio. Quæ conciliari facile possit, si dixerimus balnei frigidarium alte concretum longo hiemis tempore, vt ingentia desuper subire onera potuisset, in eoque sic glacie constricto sub dio positos esse martyres frigore cruciandos. Quod autem, absque eo quod dimitterentur in stagnum, plus satis esset ad cruciatum, nudos eos exponi sub dio; docent ea, quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ passi sunt Romani milites illic agẽtes in expeditione sub Corbulone, scribit Corn. Tacit. lib. 13. his verbis: Ambusti multorum artus vi frigoris, & quidam inter excubias exanimati sũt; annotatusq. miles, qui fascẽ lignorũ gestabat, ita præriguisse, vt manus

oneri

oneri adhærentes, truncis brachiis deciderent. Hæc Tacit. Nec prætereimus, quod sanctus Ioannes Chrysostomus, qui in Armenia exulauit, pluries suis epistolis queritur de eius regionis frigoris immanitate, præsertim ad Olympiadē scribens epist. 4. & 6. Plutarchus in Lucullo inter genera tormentorū recenset stationem sub dio, ardente Sole, & frigoris tempore in luto ac glacie. Rursum vero in eadem Armeniæ prouincia passi reperiūtur alij quadragintaocto numero martyres, quorum meminit Gregorius Turonensis hist lib. 10. c. 24. & de gloria martyrū c. 96. & Sigebert. in chron. anno 58.

T. 4. A. 369. n. 67. & seq. [d] *Gregorij Episc.*] Vsuardus item hac die de eo, Græci autem in Menologio quarto Idus Ianuar. Plura de ipso S. Gregor. Nazian. in oratione dicta in laudem Basilij: scripsitq. ad eum egregiam epistolam, qua ipsum e rhetoricis studijs ad sacros perscrutandos libros reuocauit: ext. epist. 43. Sunt & aliæ ab eodem ad ipsum scriptæ, videlicet, 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 143. Quomodo autem in exiliū actus sit ab Arianis ob fidei Catholicæ defensionem, meminit S. Basilius epistola 10. idemq. ipse Gregorius de re ipsa in epist. ad Olympium monachum de vita sanctæ Macrinæ sororis. Post Valentis Imp. Ariani obitum, ab Antiochena Synodo ad reparandas Orientales ecclesias iam collapsas destinatus est, vt idem ipse in eadem epistola testatur. Alia insuper honorificentissima legatione functus est, cū a SS. œcumenico Cōcil. Constantinopolitano sub Theodosio habito ad visitādas ecclesias Arabiæ missus est, vt ipse scribit in epist. ad Flauianum. Tantus denique fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & sanctione Imperiali laudari mereretur, est constitutio Theodosij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. De eodem S. Hieronymus, tamquā de homine satis sibi cognito cūm esset Constantinopoli, scribit lib. de scrip. Eccles. Vixit autem vsque ad vltimam senectutem: constat enim eum interfuisse aliæ Synodo Constantinopolitanæ habitæ anno decimosexto Theodosii Imp. qui est annus Domini trecētesimus nonagesimusquartus, vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photii pag. 390. & 391. Hunc etiā plurimum celebrat Suidas, eiq. inter illustres illius tēporis oratores primas defert. Vincentius Lerinensis in libro aduersus hæreses eumdem einsmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyssenus fidei, conuersationis, integritatis, & sapientiæ merito frater Basilio dignissimus. Niceta in schol. 19. ad orat. Greg. Nazian. in funere Basilii, dicit hunc fuisse aliquando coniugio obligatum; idq. testatur. Niceph. hist. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipsemet in libro de laud. virgin. Coniugem appellatam esse Theosebiam, insignemq. fuisse sanctitate mulierem, testatur S. Gregor. Nazianz. epist. 95. ad ipsum Gregorium scripta, cum eum de obitu illius consolatur.

[e] *Paciani Episcopi.*] De eo item Vsuardus hac die, assentiunturq. vet. manuscrip. Agit de Paciano S. Hieronymus lib. de scrip Eccles. in ipso, & in Dextero eius filio: qui in sæculo etiam clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus; ad quem idem S. Hieronymus inscripsit librum de scriptoribus Ecclesiasticis: porro Dexter eruditione insignis scripsit historiam ad sanctum Hieronymum, prout ipse testatur de script. Eccles. in Dextero, & in apologia aduersus Rufinum lib. 2. Extant Paciani opuscula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parænesis de pœnitentia, atque etiam de baptismo opusculum. T. 2. A. 146. num. 25.

[f] *Cyrilli & Methodij Episcoporum.*] Habentur horum res gestæ in breuiario religiosissimæ Polonorum ecclesiæ, sex lectionibus secundum ritum Ecclesiasticum distinctæ. Dicti sunt ambo Morauorum & Slauorum Apostoli; & licèt Methodio Morauia tantum tribuatur, tamen ex registro Ioannis Octaui Papæ satis apparet, etiam Methodiū fuisse Slauorum Episcopum, qui ordinatus ab Hadriano Secundo Rom. Pontifice prædecessore eiusdē Ioannis Octaui, ab eo ad Slauorum populum missus fuit, prout eiusdem Ioannis Papæ indicant litteræ ad ipsum Regem datæ decima Iunij, Indict. 12. anno Domini 879. qui item ad eumdem Methodium scripsit epistolam 202. datam eodem die & anno quo superior ad Regem, qua eum vocat Romam, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret, redderet rationem: falsis enim quibusdam calumnijs fuerat accusatus, aliter docere, quàm ipse accepisset a Romana Ecclesia: qui anno sequenti Indict. 13. mense Iunio Romam venit, & in Synodo causam dixit: probataq. sua fide, obtinuit quod optabat a Rom. Pontifice; nimirum vt Slauorū lingua laudes Deo dicere, & sacra peragere licite posset; ita tamen, vt prius Latina lingua Euangelium coram populo legeretur. Extat de his omnibus epistola eiusdem Ioānis Papæ 252. data 12. Iun. Indict. 13 ad Slauorum Principem. Reuersus S. Methodius ad Slauos, cū vberes fructus de Euāgelica prædicatione colligeret, grauissima fuit persecutione vexatus; quem idem Pontifex, datis ad eum litteris, est cōsolatus, epist. 278. dat. kal April. Indict. 14. Habetur in dictis eorūdem Actis, ipsorum opera, corpus S. Clementis Romani Pont. Romam fuisse delatū, & in basilica S. Clementis reconditum: sed de his consule quæ habentur in die natali sancti Clementis inferius. Porro ijdem Romæ morientes, miraculis clari sepulti sunt, quorum sacras reliquias nuper sub altari in eiusdem ecclesiæ sacello peruetusto repertas esse accepi. Agit ijsdē de Martinus Polonus in supput. temporum, anno Domini 859. Aeneas Siluius histor. Boem. libro 1. cap. 13. Marti- T. 10. Ann. 879. nu 83. & an. 880. nu. 15.

Obijt Ann. 1440. Chromer.de reb.Polon.lib.3. & alij plures.

s *Francisca vidua*.] Legi ex archiuio eius monasterij duos manuscrip.codices, quibus eius præclarissima Acta, & miracula quidem insignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam post obitum claruit, testibus examinatis, sunt scriptorum monumentis perpetuis consignata.

xxj. F Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10

PAMEÆ in Phrygia natalis sanctorum martyrum Caij [a] & Alexandri, qui (vt scribit Apollinaris Hierapolitanus Episcopus in libro aduersus Cataphrygas hereticos) in persecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioso martyrio coronati sunt. In Perside passio sanctorum quadragintaduorum [b] martyrum. Corinthi sanctorum martyrum Codrati [c], Dionysij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Crescentis, qui in persecutione Decij & Valeriani, sub Iasone Præside, gladio cæsi sunt. In Africa S. Victoris [d] martyris, in cuius solemnitate S. Augustinus ad populum tractatum habuit. Hierosolymis S. Macarij [e] Episcopi & confessoris, cuius hortatu loca sancta a Constantino & Helena expurgata, & sacris basilicis illustrata sunt. Lutetiæ Parisiorum depositio S. Droctouei [f] abbatis, discipuli beati Germani Episcopi. In monasterio Bobiensi sancti Attalæ [g] abbatis, miraculis clari.

MARTII 10.

T.2.A.173. n.23. AII, & *Alexandri*.] De his item hac die Bed. Vsuard. Ado, & vet.manuscrip. Eorum martyrium scripsit S. Dionys. Episc. Alexādrinus: extat apud Euseb.hist.li.5.c.15. in fi.

b *Quadragintaduorum martyrum*.] Agunt de his etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri.

T.2.A.254. n.26. c *Codrati & soc.*] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregium martyriū ex veteribus monumentis scripsit Metaphrastes, quod & recitat Lipom. tom.7. & Sur. tom.2.

d *Victoris*] Scribit Possidius in indiculo c. vlt S. Augustinum in eius die natali tractatū habuisse. Plures reperiuntur eiusdem nominis in Africa martyres, vt ille inter alios, T.2.A.253. n.52. quem scribit Lucianus in epistola ad Celerinum, vna cum socijs in carcere fame occubuisse. est 22. apud Cyprian.edit.Pamel.

e *Macarij Episcopi*.] Interfuit hic magno Nicæn.Concil. aduersus Arium, cui semper ab exordio nascentis hæresis acerrime restitit, vt eiusdem Arij litteræ testantur, quas recitat S.Epiphan. in panar. hæres. 69. & Niceph lib.8.c.9. Extat ad hunc ipsum Constātini Imp. in epist. apud Socrat. lib. 1.c.2. Plura de eo Rufin. lib. 1.c. 2. Sozom. lib. 1. cap.3. & alij, qui ab ijsdem acceperunt. Ne quis autem Macarij nomine decipiatur, scire debet, fuisse eiusdem nominis, eiusdemq; sedis Episcopum temporibus Iustiniani Imp. qui ob hæresim Origenistarum sede excidit: de quo scribit Euagrius histor. lib. 4. cap. 36 licet tandem cantans palinodiam, fuerit restitutus. T.3. a 312. n.112.a 325 n.21.A.326 n.31.A.331 n.13.

f *Droctouei abb.*] De eo etiam Vsuardus, & Aim.de gest.Frāc.lib.3.c.16. claruit circa annum Domini quingentesimū septuagesimū. An. 570.

g *Attala*

r.8.A.626. n.35. g *Attala abb.*]Beda item, Vsuardus, Ado, & alii hac die. Scripsit eius vitã fidelissime Ionas abbas, quæ habetur apud Bedam tom. 3. quam & Sur. retulit in to. 2. Est autem de eodem mẽtio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. April. Sigeb. in chron. an. 624. Petrus in catal. li. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illustr. ord. s. Benedicti lib. 3. cap. 71.

11 Quinto Idus Martij. Luna. G xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

CARTHAGINE sanctorum martyrum a Heraclij & Zosimi. Alexandrię passio sanctorum Candidi [b], Piperiônis, & aliorum viginti. Laodiceæ in Syria sanctorum martyrum Trophimi [c] & Thali, qui in persecutione Diocletiani post multa sæuaq. tormenta coronas gloriæ sunt assecuti. Antiochiæ commemoratio plurimorum [d] sanctorum martyrum, quorum alij Maximiani Imperatoris mandato candentibus craticulis superpositi, non ad mortem, sed ad diuturnum cruciatum assati, alij alijs sęuissimis affecti supplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item sanctorum Gorgonij [e] & Firmi. Cordubæ S. Eulogij [f] presbyteri, qui eiusdem vrbis martyribus in persecutione Sarracenorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina scribendo fuerat æmulatus. Sardis sancti Euthymij [g] Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum a Michaele Imperatore Iconoclasta in exilium missus, demum Theophilo imperante martyrium consummauit. Hierosolymis S. Sophronij [h] Episcopi. Mediolani S. Benedicti [i] Episcopi. In finibus Ambianensium S. Firmini [k] abbatis. Carthagine sancti Constantini [l] confessoris. Babûci in Hernicis S. Petri [m] confessoris, miraculorum gloria insignis.

MARTII 11.

HERACLII, & *Zosimi* a.] Agit de his Beda hac die, additq. Alexandrum. Petrus in catal. lib 3. c. 191. Hiradũ pro Heraclio legit, additq. tres alios martyres: sed seorsũ eos esse ponẽdos, docẽt antiqua manuscr.

b *Candidi, & Piperionis.*]De his item Petrus in catal. lib. 3. cap. 191. vna cum prædictis, aliiq. recentiores.

To. 3. ann. 303. n. 26. c *Trophimi, & Thali,* alias *Thalei*.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die; passiq. dicuntur sub Diocletiano Imperatore, & Asclepiade Præside Laodiceæ.

d *Plurimorum sanctorum.*] Scribit horum martyrium Eusebius hist. lib. 8. c. 24. ex quo Nicephorus lib 7. cap. 11. & alii. r. 3. a. 309. n. 25.

e *Gorgonij, & Firmi.*]De his etiam Vsuardus in 2 edit. Molani consentiũtq. manuscr.

f *Eulogij.*] Vsuardus de eo 10. Septembr. Porro hic dies natalis eius: nam martyrio coronatus habetur quinto Idus Martii, die sabbati, hora nona, vt testantur Acta ipsius, quæ scripsit Aluarus Cordubensis eius sodalis: sed felicius, mea sentẽtia, sua ipsius scripta viuam ipsius imaginem reddũt. Hic ille præ- r. 5. a. 431. n. 190. t. 10. a 844 n. 31 obitus ann. 859 n. 1. & seq. trãslatio A. 884. nu. 5.

præclarus Christi athleta, qui, cedẽtibus ceteris, vexillum confessionis aduersus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronam perduxit; quorum triumphos ipse in carcere positus scripsit. Extant, hac nostra ætate e latebris antiquitatis eruta, præclarissima scriptorum ipsius monumenta, quæ Apostolicum spiritum redolent, & purissimam pristinã illam sinceritatem præseferunt: edidit eadem, ac scholijs illustrauit eruditus vir Ambrosius Moralis historicus regius. S. Eulogij corporis trãslatio cõtigit æra 898. anno à Christo Domino 860.

T.9.A.787. n.3.A.814. nu.12. & A. 829.nu.12. [g] *Euthymij Episcopi.*] Græci etiam de hoc agunt in Menolog. hac die: pleraque de eo Georg Cedren. in comp. in Mich. Balbo, & Zonar. Annal. in eod. Imp.

T.8.A.636. nu.5. [h] *Sophronij Episcopi.*] Græci itidem in Menologio hac die, his verbis: Sancti Patris nostri Sophronij Patriarchæ Hierosolymitani ex ciuitate Damasco, multiplici eruditione, diuinarũ litterarũ scientia, & pietate insignis. Hæc ibi. Floruit hic temporibus Heraclij Imp. successitq. Modesto Episcopo, tẽporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare cõstat eos, qui dicunt, eum sedisse tantum annos duos; nam peruenit vsq; ad tempora Ioannis IV. Romani Pont. quando habuit Hierosolymis Synodum aduersus Monothelitas, & Synodicam scripsit ad eumdem Ioannem Papam, vt habetur in hist. Miscel. lib. 18. anno 2. Heraclij Imp. & lib. 19. anno 26. eiusdem Imper. Cedren. in comp. anno 20. eiusdem Imp. & Zonar. in 3. par. Annal. in Heraclio. Illa ipsa Synodica recognita est in Sexta Synodo Act. 13. atque Patrum omnium consensu probata fuit. Citatur eiusdem Sophronij titulo Pratum spirituale a secunda Synodo Nicæna Act. 4. & a sancto Ioanne Damasceno orat. prima de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit S. Hieronymus lib. de script. Eccles. qui (inquit) apprime eruditus nonnulla conscripsit, & opuscula mea in Græcum sermonem elegantissime transtulit, &c.

[i] *Benedicti Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Mediolan. & Paulus diaconus de gestis Longob. lib. 6. cap. 10. his verbis: Fuit autem idem venerabilis Episcopus Benedictus vir egregiæ sanctitatis, de quo per vniuersam Italiam bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iustiniani Imperatoris, & Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini septingentesimo sexto. — cir. A. 735 ex Besutio forte hic est ille de quo T.9.A. 743. n. 16.

[k] *Firmini abb.*] De eo kalendariũ Ambianensis ecclesiæ, aliaq. vet. monumẽta eiusdẽ.

[l] *Constantini.*] Molanus in addit. ad Vsuardum de eodem agit hac die.

[m] *Petri.*] Huius res gestas accepimus a Reuerendiss. Flaminio Philonardo Episcopo Aquinate, viro optimo & erudito.

12 Quarto Idus Martij. Luna. A xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12

OMAE sancti Gregorij [a] Papæ, & Ecclesiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare gestas, atque Anglos ad Christi fidem conuersos, Magnus est dictus, & Anglorum Apostolus appellatus. Item Romæ sancti Mamiliani [b] martyris. Nicomediæ passio beati Petri [c] martyris, qui cum esset cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immensis martyrum supplicijs quereretur, iubente eodem, in medium adducitur, ac primo suspensus, diutissime flagris torquetur, deinde aceto ac sale perfusus, ad vltimum in craticula lento igne assatur, sicq. vere Petri extitit & fidei hęres & nominis. Ibidem sanctorum Egdunij [d] presbyteri, & aliorum septem, qui singuli diebus singulis suffocati sunt, vt ceteris metus incuteretur. Constantinopoli

sancti

sancti Theophanis [e], qui ex ditissimo pauper monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu sacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis confectus reddidit spiritum, multisq. miraculis claruit. Capuæ sancti Bernardi [f] Episcopi & confessoris.

MARTII 12.

T.7.A.581. n.8.A.585. n.3. obitus T.8. A.604. n.20.& seq

GREGORII Papæ [a].] De eo. Beda, ac cæteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die, qui habent eius res gestas, sed perpaucas ex multis, quas Metaphrastes descripsit. eas recitat Lipom.tom.7. Latinorum autem scripsit eius Acta Paulus monachus Cassinensis, tempore Caroli Imp. vt auctor est Sigeb. lib. de vir. illustr. cap. 80. Post eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis Octaui Papæ, & Caroli Calui Imp. Habet ea Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 2. sed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalib. Ecclesiast. De Gregorij creatione agit Greg. Turonen. qui illis temporibus vixit, lib. 10. de gestis Franc. cap. 1. Isidorus præterea de eo lib. de vir. illustr. cap. 27. & S. Ildefonsus de vir. illustr. cap. 2. qui his laudibus eum exornat: Ita, inquit, cunctorum meritorum claruit perfectione sublimis, vt exclusis omnium virorum illustrium comparationibus, nihil illi simile demonstraret antiquitas; vicit enim sanctitate Antoniũ, eloquentia Cyprianum, sapientia Augustinum, &c. enumerat post hæc eius scripta. Constat quidem testimonio Synodi Toletanæ octauæ c. 2. eum in ethicis assertionibus cunctis Ecclesiæ doctoribus præferendum esse. De eo præterea scribit Beda hist. de gest. Angl lib. 2. cap. 13. Paulus diac. de gest. Longob. lib. 3. cap. 12. & 12. Prat. spirit. c. 192. Ioan. Damasc. orat. de fid. defunct. Leo Ostiensis in chron. Cassin. lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cum tempore Quadragesimæ sanctorum natalitia minime celebrarentur, translata erat ea solemnitas in diem, qua fuerat ordinatus, vt scribit Radulph. de obseru. can. cap. 16.

[b] *Mamiliani.*] Beda de eo hac die, sed Maximilianum eum appellat. Agitur de ipso in Actis S. Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouemb. tom. 6. cir. A. 232.

[c] *Petri*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit eius egregium certamen Euseb. hist. lib. 8. cap. 6. & ex eo Niceph. lib. 7. cap. 5. & alij acceperunt. T.2.A.302. n.29.& 40.

[d] *Egduny, alias, Migdony.*] De quo ijdem qui supra, Beda, & alij. Passus reperitur Migdonius vna cũ Petro, de quo egimus in persecutione Diocletiani, vt & testantur Acta Indes & Domnæ apud Metaphrastẽ 26. Decemb. quæ refert Lipom. tom. 5 & Sur. to. 6. & Nicepho. lib. 7. cap. 5. ex quibus hos illos ipsos esse, locus, tempus, & personæ demonstrant; licèt historia de ipsis diuersa feratur. T.2.A.302. num. 40.

[e] *Theophanis*] Græci etiam de eo in Menologio hac die: cuius Acta describit Metaphrastes, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cedrenus de ipso agit in compend. in Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadem ex causa multa ac grauia passus est sub Theophilo Imp. vt idẽ auctor testatur in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in Leone, & Theophilo. T.9.A.814. n.41. & A. 815.n.1. & seq.

[f] *Bernardi Episcopi.*] De eo tum tabulæ ecclesiæ Capuanæ

13 Tertio Idus Martij. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE natalis sanctorum martyrum Macedonij [a], Patriciæ vxoris eius, & Modestæ filiæ. Nicææ sanctorum martyrum Theusetæ [b], & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabiæ, qui omnes pro Christo igni traditi sunt. Hermopoli

in

in Aegypto sancti Sabini [c] martyris, qui multa passus, tandem proiectus in flumen martyrum consummauit. In Perside sanctæ Christinæ [d] virginis & martyris. Cordubæ sanctorum Ruderici [e] presbyteri & Salomonis martyrum. Constantinopoli sancti Nicephori [f] Episcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclastæ pro cultu sanctarum imaginum se constanter opposuit, a quo mulctatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migrauit ad Dominum. Apud Camerinum sancti Ansouini [g] Episcopi & confessoris. In Thebaide depositio sanctę Euphrasiæ [h] virginis.

MARTII 13.

[a] Macedonii & soc.] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die, Petrus item in catal. lib. 3. c. 198. Quo autem tẽpore passi sint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui velint ad libitum annos & Consules; nobis certe nisi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio est.

[b] Theuseta & soc.] Agunt de his etiam ijdem qui supra, Beda, ac ceteri recentiores.

cir. A. 280. [c] Sabini.] De eo item hac die Græci in Menolog. Huius res gestas ex antiquis monumentis recitat Metaphrastes, quas & descripsit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Passus est in persecutione Diocletiani sub Ariano Præfecto, de quo supra 8. Martij.

[d] Christinæ.] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

T. x. A. 857. nu. 2. [e] Ruderici & Salomonis.] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, passosq. refert hac die, anno Domini 857. æra (vt numerat) 895.

T. 1. A. 58. numer. 69. T. 9. A. 811. n. 30 & seq & An. 814. n. 37. & seq [f] Nicephori Episcopi.] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. habet eius Acta, quæ retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. to. 2. De eo Zonar. & Georg. Cedren. in Leone Armeno Imp. & hist. Miscel. ex Theophane lib. 24. Meminit eiusdem Theosterictus in oratione, quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. April. Scripsit hic, de quo agimus, Nicephorus nonnulla, & inter alia chronographiam, quam citare cõsueuimus, Synodicam insuper ad Leonem Papam Tertium, ad quem prouocauit, cùm iniuste accusaretur. Legi eiusdem aliam insignem epistolam manuscr. ad eumdem Leonem Pont. in bibliotheca S Mariæ super Mineruã, quam postea reperi typis excusam, ac post Acta Concilij Ephesini editionis Contianę positã.

[g] Ansouini Episcopi.] De eo tabulæ ecclesię Camerin. quas inde missas accepimus. Tẽpore Ludouici Imper. monumenta si de primo Ludouico fuit An. 814.

[h] Euphrasiæ.] Vsuardus de eadem hac die, Græci autem in Menolog. 25. Iulij. Eius res gestas ex manuscrip. codice Sur. descripsit tom. 2. Ioãnes Damascenus ex eius Actis, vt legitime scriptis, petit auctoritatem orat. 3. de imagin. Claruit temporibus Theodosij Imp. Alia ab ista est Euphrasia Nicomediensis, quæ mira arte elusit procaciam lasciuiẽtis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. cap. 13. Theodosius fuit cir. an. 380 ac Nicomedẽsi T. 3. a. 309. n. 35.

xvij. C Pridie Idus Martij. Luna. 14

a b c d e f g h i k l m n p q r s
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1
t u A B C D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 9 10 11 12 13 14

ROMAE natalis sanctorum Quadragintaseptem [a] martyrum, qui baptizati sunt a beato Apostolo Petro, cùm teneretur in custodia Mamertini, cùm coapostolo suo Paulo, vbi nouem menses detenti sunt: qui omnes sub deuotissima fidei confessione Neroniano gladio consumpti sunt. In Africa SS. martyrum Petri

tri & Aphrodisij, qui in persecutione Vuandalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Mesopotamia S. Eutychij patricij, & sociorum, qui ab Euelid Arabum Rege ob fidei confessionem interempti sunt. In prouincia Valeriæ sanctorum duorum [e] monachorum, quos Longobardi suspendio necauerunt in arbore: in qua, licet defuncti, ab hostibus ipsis auditi sunt psallere. In ea etiam persecutione diaconus ecclesiæ Marsicanæ in confessione fidei capite truncatus est. Halberstatti in Germania dormitio beatæ Mathildis [f] Reginæ, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

MARTII 14.

T.1.An.68, n.24. VADRAGINTASEPTEM *martyrum* [a].] De his Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in Actis sanctorum martyrum Processi & Martiniani, quæ habet Sur. to.4. die 2. Iulij. De his item Petr. in catal. lib.3. c.199.

T.1.An.68. n.23.& seq [b] *In custodia Mamertini.*] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus vinculis SS. Apostolorum Petri & Pauli, aliorumq. sanctorum martyrum, ad radices Capitolij, supra locum, quem hodie Forum dicunt, positus, subterraneos habens descensus, a Christianis statutis diebus, religionis ergo, frequenti cœtu inuisitur, atque in honore habetur. Præsefert illius carceris speciem, qui a Sallustio in Catil. sic describitur. Est locus in carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paulatim descendens ad læuam circiter duodecim pedes humi depressus, eum muniunt vndique parietes, atq; insuper camera lapideis fornicibus iuncta, & inculta tenebris, odore fœda, atq; terribilis eius est facies. Hæc Sallustius de loco carceris Tulliani: de eodem & Varro lib.4. de lingua Lat. his verbis: Carcer a coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ sub terra, Tullianum; ideo quod additum a Tullio Rege; quod Syracusis, vbi simili de causa custodiuntur, vocantur Latomiæ, & de Latomia translatum, quod hic quoque lapidicinæ fuerunt. Hæc Varro. Et vt ex nostris aliquid afferamus, in Actis SS. Chrysanthi & Dariæ hæc scripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus est igitur in carcerem Tullianum profundissimum ac teterrimum atque fœdissimum, &c. Ex his autem multi in eam sententiam ducti sunt, vt opinati sint, Tullianum carcerem illum ipsum esse, quē dicimus Mamertinum; de quo est præsens sermo. Certe sunt complura, quæ me a prædictorū sententia distrahunt, coguntq. vt existimem, Tullianum carcerē in alia parte Capitolij fuisse positum, iuxta locum quem & maiores nostri carcerem Tullianum dixisse reperimus, vbi & est ecclesia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomen hactenus perseuerat. In ea Capitolij regione fuisse antiquum carcerem, in primis demonstrat Plinius, dum lib.7. cap.37. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebātur, ad locum vsque, vbi postea Theatrum Marcelli erectum est, peruenisse. Porro Theatrū Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tiberim esse constructum, nullus est qui dubitet. Rursus idē Plinius ex antiquo Romanorū horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato sidere, supremam pronunciabat. Hæc Plin. lib 7. cap. vlt. quibus significatur, Occidētem versus positum esse antiquum carcerem: nā Solis occasum fuisse supremam diei tempestatem dictam, ex lege xij. tab. auctor est Macrob. Saturnal. lib.1. cap.3. refertq. verba legis, quæ hæc sunt: Solis occasus suprema tempestas esto. Hæc ille: De his & Censorin. de die natali cap. 19. Cùm itaque Sol in Occidentem declinans, carcerem (vt scribit Plinius) haberet aduersum: proculdubio alius ille fuisse videtur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui spectat ad Orientem. Ad hæc insuper plane constat, quod ex loco carceris absque dubio intelligitur situs carceris: at cum dicat Festus, fuisse locum in carcere dictum Robur, ex quo præcipitarentur malefactorum genus, illudq. item dictum esse Saxum Tarpeium, quod esset in rupe Tarpeia, quæ vergebat ad Tiberim, idq. Liuius, Plutarchus, Dio, atque alij demum omnes testentur; reliquum est, vt dicamus, illorsum fuisse antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. Consentiunt his, quæ nuper ex Varrone

rone recitauimus, dum ait, in similitudinem Latomiarum Syracusanarum a Tullio Rege additum esse carcerem subterraneum in lapidicinis; cùm nulla Capitolii pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depressæ, mœnibus fultæ erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq; locis, quos saxo quadrato extructos fuisse constat. At nec his repugnat quæ scribit Liuius, Foro imminentem fuisse constructum carcerem: immo & prædicta confirmant, cùm & Dionysius etiam dicat, rupem Tarpeiam Foro supereminentem fuisse. sunt hæc verba eius: Duci eum iussit in superstantem Foro collem. Est enim is collis rupes vasta, vnde mos est eis, deijcere aduersarios. Hæc ille de situ Fori, & rupe Tarpeia. Vetus insuper tabula descriptionis antiquæ Vrbis e ruderibus paucos ante annos effossa, ea parte contra rupem Tarpeiam positum esse Forum Romanum, apertè demonstrat. His etiam consentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. scribit de triumphantibus, his verbis: Cum de Foro in Capitoliũ currũ flectere incipiunt, illos adduci in carcerem iubet, captiuos scilicet, qui ducebantur in triumphum. Ex prædictis itaq; apparet, antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuisse, eiusq; locum, seu partem carceris dictã Robur, in ipsa rupe fuisse. Erat loci illius, quod saxum Tarpeium dictum est, quo præcipitabantur criminosi, eiusmodi facies, quam apud Senecam lib. 1. controu. 3. Aurelius Fuscus describit his verbis: Erat præruptus locus, & immensæ altitudinis. Stat moles abscissa in profundum frequentibus exasperata saxis, quæ aut elidãt corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrent scopulis enascentibus latera, & immẽsæ altitudinis tristis aspectus. Electus potissimũ locus, ne damnati sæpius deijciantur. Hæc ille. Et apud eumdem Cornelius Hispan. in declamat. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo montis etiam securè aspicientibus horrenda, &c. Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falsum testimoniũ dixerit, saxo Tarpeio deijcitor. id Gellius lib. 20. cap. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituanium magum saxo Tarpeio deiectum. Itemq; Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen a se alienũ defendit, hæc ait: O mirum commentum, o subtilitas digna carcere & Robore. Cùm autem constet, magos e Robore præcipitari solitos: quis dubitet, complures Christianorũ (cùm a Gentilibus malefici haberẽtur) eo mortis genere accepisse coronam martyrij? Etenim non tantum magos, sed & alios plerosque grauis facinoris reos e saxo præcipitari solitos, cum Seneca in cõtrouersijs, tum alij docent. Quod item ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E saxo reum criminis præcipitare, non tantum Romæ in vsu fuit, sed & penes Græcos eadem viguit consuetudo, vt habes apud Valer. Max. lib. 1. cap. 8. exter. 8. Quod autem spectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea sumus sententia (quod & ex prædictis colligi potest) fuisse illum amplissimum; cũ nonnisi vnus in tanta Vrbe, ad detinendos capitalium criminum reos, fuisse olim carcer reperiatur: nam carcer ille, qui dicebatur Centumuirorũ, in regione nona positus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tantum continebat, qui litigarent, & obnoxij essent ære alieno. Centumuirorum tribunal tantummodo lites iudicabat, nec habebat ius gladij, vt auctor est Cicero lib. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaque de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam posito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, disseramus. De eo non tantum mentio habetur in Actis SS. martyrum Processi & Martiniani, sed & in alijs, vt sancti Laurentij, in quibus tamen priuatus carcer appellatur; in Actis sanctorum Abundij & Abundantij; in rebus gestis sanctorum martyrum Eusebii presbyteri, Marcelli diaconi, & soc. in Actis insuper S. Callisti Papæ, necnon Sancti Stephani Romani Pontif. & alijs. Cur autem dictus sic carcer ille Mamertinus, haud facile erit assequi. Potuit namque sic dici a Mamerte, qui (vt docet Varro lib. 4. de lingua Latina) idem quod Mars, significat. & Mamertinus idem quod Martius, & a Mamerte Mamercus, & Mamerca familia: cùm alioqui reperiãtur nonnulli Romanorum nobilissimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus administrauit præfecturam Vrbanam, vt patet ex Actis S. Clementis Papæ apud Sur. to. 6. Rursus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiusdem Imper. anno tertio vna cum Rufo gesũt Consulatum. Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia, qui tempore Iuliani Apostatæ vna cum Neuitta creatus est Consul, de quo Symmachus lib. 10. epist. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepisse illum carcerem velis: non tamen putes a quopiam prædictorum fuisse extructum. Siquidem vetus inscriptio in eius fronte posita auctores demonstrat, qui erexerunt: est huiusmodi:

C. VIBIVS. C. F. M. COCCEIVS NERVA
EX S. C. Gesserunt ijdem vna simul Consulatum; vt & alia vetus docet inscriptio, quæ ab Ald. in li. de orthograph. ratione ex antiq. monumentis descripta reperitur his verbis:

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFINO COSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati sunt hi Coss. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug. anno 7. Ex qua quidẽ inscriptione Dio in primis; itemq; Fasti Consulares Cassiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, sunt supplendi. Auctor est Tacitus lib. 3. Annal. Augustum sub suo Cõsulatu

sulatu sexto, ad correctionem perditissimorum, qui inoleuerant, morũ, acriora parasse vincula, atq; indidisse custodes. Ex his videmus, Regum ac Imperatorũ temporibus Romæ carcerem auctum, ac nouiter extructum esse; contra vero, Christianis imperantibus: nam Cõstantino ac successoribus Augustis vsque ad Phocam summæ laudi datum est, quod cũ amplissima erexerint ædificia, carcerem tamẽ (vt olim erat) humilem reliquerint ac debilem, vt auctor est Glyc. Annal. libro 4. Carcer itaque Mamertinus SS. Apostolorum Petri & Pauli, aliorumq. sanctorum martyrũ vinculis consecratus, ex quo desiere superstitiosæ Gẽtilitatis Imperatores, desijt etiam esse crimonosorum ergastulũ, ac mutatus est in ecclesiam. Nam ex quo Christiani homines sumpserunt habenas Imperij, nõ amplius quempiã inuenies detrusum in carcerem Mamertinũ, sed atrocium criminum rei in Tiberinã insulam conijciebantur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epist. 7. cum agit de Aruando illo Galliarum Præfecto, maiestatis reo; qui conuictus crimine, in eã insulã coniectus est; illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos, quos recensuimus famosos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracusanas, & Mamertinũ, nominati & alij reperiuntur: nempe Barathrum Athenis, a scriptoribus pene omnibus decantatũ; Ceada Spartæ, vbi vncini erant inferne atque superne dispositi; meminit amborũ Suidas in verbo Barathrũ. Teterrimus quoque erat carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo interius dicturi sumus xx. Septemb. not. c. Rursum Carthaginis obscurissimus carcer erat, Ancon dictus, cuius item Suidas meminit in verbo ἀγκών. Monemus adhuc lectorẽ, Christianos persecutionis tempore, non tantum in prædictum carcerem Tullianum & Mamertinum mancipatos esse, sed sæpe etiam apud priuatorũ domos militari custodia esse detentos: Suppetunt de his ex Actis martyrũ plurima exempla: nam in rebus gestis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datã Maximo, & Sempronium traditum Tertullo custodiendum. In Actis S. Callisti Papæ reperies Dalmatium Simplicij senatoris curæ commissum; & in Actis S. Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiusmodi custodia, liber carcer, quo etiam capitaliũ criminum rei detinebãtur, vt habes expressum a Salustio in Catilinario, dum agit de coniurationis socijs traditis singulis senatoribus custodiẽdis, his verbis: Decreuit Senatus, vt abdicato magistratu Lẽtulus, itemq. cęteri in liberis custodijs habeantur. Itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæsari, Gabinius M. Crasso, Cæparius Cn. Terentio senatori tradũtur, &c. Libero carcere & S. Paulum Apostolum Romæ detentũ habent Act. Apost. c. 28. Habes de eodem carcere libero not. in l. 1. & l. diuus Pius. ff. de cust. reorum. Constat etiam priuatum carcerem legibus vetitum, de quo l. vn. C. de priuat. carc. & Cic. in Vert. 7. meminit, Christianos experiri esse coactos. est de his inter alia perspicuũ exẽplũ de S. Anastasia a Publio viro priuato carcere afflictata. At de his satis.

[c] *Petri & Aphrodisij.*] Agit de his etiam cir. A. 490.
Vsuardus hac die, & alij recentiores.

[d] *Eutychij & soc.*] Quorũ martyrium narratur in Miscel. hist. ex Theophane lib. 21. his verbis: Eodem anno, quo Eulid interfecit Christianos captiuos in omni ciuitate, inter quos, & Eutychius filius Mariani Patricij martyr verus ostensus est in Carrhis Mesopotamiæ, vbi & reliquiæ eius sanitates per Dei gratiã operantur, multi alij per sanguinẽ consummati sunt. Hæc ibi eo anno, quo obijt Leo III. Imp. & regnare cœpit Constantinus Sextus: is annus a Græcis ponitur, a Christo 733. a Latinis aũt recẽtioribus 741. numeratur. T. 9. A. 741. nu. 8.

[e] *Duorum monachorum.*] De his scribit S. Greg lib. 4. dial c. 21. Itẽm de diacono ecclesiæ Marsicanæ, de quo hic itẽ agitur, eod. lib. cap. 23. T. 7. A. 573. n. 20.

[f] *Mathildis Reginæ.*] De ea pluribus Luithprand. Ticin. lib. 4. cap 7. Vuitich. Sax. lib. 3. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. miræq. sanctitatis fuisse feminã ferunt. Fuit eiusdem nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illust. ord. S. Bened. lib. 3. c. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Henrici Imp. Primi, soror B. Brunonis Coloniẽsis Archiepiscopi, virgo sanctæ conuersationis, multis effulsit clara virtutibus; ad hanc Vuitichindus monachus Corbeiensis historiam & gesta Saxonum scripsit. Claruit anno Domini 930. Hæc ille. Extitit etiam alia Mathildis clarissima femina, Comitissa, ecclesiæ propugnaculum, & vindex ecclesiasticæ libertatis aduersus schismaticos Principes, ad quã scriptæ extant egregiæ epistolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis. T. 10. A. 973. nu. 1. & seq.

DE LOCO CARCERIS TVLLIANI SENTENTIAE

ASSERTAE DEFENSIO.

VM secundam hanc in Romanum Martyrologium Notationũ meditarer editionẽ, hoc ipso anno Dom. M.D.LXXXVIII. *opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica scriptus liber ederetur de Stationibus Vrbis: vbi in Statione trigesimasecunda nostrã sententiã de carcere Tul-*

liano impugnat. At quoniam non Tractatus, sed Notationes scribere fuit cōsilium, haud licuit orationi laxiores habenas dimittere. Nūc autem quoniam ad rerū nostrarum defensionem impellimur, paululum liceat ex angustis Notationū limitibus in latiorem disputationis campū progredi. Ignoscat lector, si ad hæc præter institutū divertimus; ipseq́ auctor (rogamus) boni consulat, hæcq́ nos nō altercandi libidine, sed veritatis studio, atq; adeo coactos esse conatos, intelligat. Quod igitur ipso suæ narrationis ingressu, dum de carcere Tulliano a me assertas rationes refellit, noua cuspiam innititur lectioni Sextij Rufi & Publij Victoris; ut quod legitur apud eos: Carcer C. virorum: legēdum esse dicat; Carcer CL. xvir. primisq́ litteris nō numeri nota, sed Claudij nomē exprimatur, ut dicere velit: Carcer Claudij Decemuiri; sicq́ ipse legens, nostrā lectionem ut peregrinam respuit: dignū existimo, ut in limine nostræ defensionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimam ait esse lectionem, Carcer Cl. xvir. me autem non admittere illam; sed legere, C. Vir. contra omniū sententiam, & receptam ab omnibus lectionem; miratus sum, hominem eruditum præterijsse Onuphrium Panuiniū, qui in recensendis Urbis antiquitatibus, sententia omniū eruditorum est facile princeps. Ipse enim dum in primo lib. Cōmentariorū Reipubl. Romanæ, excripsit opuscula Sextij Rufi, & P. Victoris, nec nisi ex antiquis codicibus facta collatione plurimū exemplarium ex diversis Italiæ bibliothecis acceptorū; sic legit Sext. Rufum in regione quæ dicta est Circus Flaminius; CARCER C. VIRORVM. & in Pub. Victore in eadem regione Urbis: CARCER C VIRORVM, alias CLX. VIRORVM sicq. apparet quæ sit germana & quæ spuria lectio, cùm ipse Onuphrius in eodem libro a se descripto absq; alia ambiguitate legat, Carcer C. virorū. Ipsum ergo in primis arguat, ostendatq. quisnam antiquorum scriptorum, ut ipse, legerit; vetustioresq. promat codices, quibus sua lectio confirmetur, & Onuphrij & aliorū plurimorum antiquorū codicū convellatur, & adscititia esse monstretur; quæ & ex rebus gestis certam sibi vendicet auctoritatem, nimirū ex Iudicio celeberrimo Centumuirū: de quo quidem, ne immorer singulas antiquorū retexere sententias, legat, qui hæc cupit, Sigon. lib. 1. de Iudicijs c. 22. ubi in primis, auctore Festo, institutū ait Iudiciū, ex singulis tribubus ternis cooptatis, numero centum quinque Iudicū; sed quo facilius appellarentur, Centumuiros dictos; additq. alia ex alijs. Ad hos spectabat iudicia, quæ civilia dicimus, iudicare; unde & causæ sunt dictæ Centumuirales, & Centumuirale iudiciū: cùm e cōtra capitales causæ decernerentur in Senatu, a quo Triumuiri, Capitales dicti, cōstituti erant, qui custodiam carceris haberent; ut enim in sontes animadverti oporteret, interuentu eorū fieret, ut idē auctor lib. 3. de Iudic. cap. 7. pluribus tradit. Sic igitur patet, nihil pertinuisse ad Centumuiros, vel ad Centum quinque, carcerem illū, quo cohiberentur delinquentes; qui si ab his, qui ei præessent, nomen accepturus fuisset, carcer potius Triumuirum dici debuisset. Posita igitur germana lectione Centumuirorum, nihil est quod eludi possit sententia Plinij superius recitata de parte carceris Tulliani, extendente se usque ad sibi proximū Theatrum Marcelli. Stat ergo firma conclusio, unum illum carcerem, nimirum capitalium criminū, Tullianum dictum, a Plinio esse significatum.

Hæc vero cùm iam aperta sint, ut refutari nullatenus possint: qui tamen adversam sententiam sectati, dixerunt, carcerem Mamertinum eumdem esse cū Tulliano; eum vero, q ponitur a Plinio, fuisse prope Theatrum Marcelli, ab illo diversum ab Appio Claudio esse ædificatū ad cives Romanos tyrannica potestate coercendos: nituntur probare id etiam Livij auctoritate, cum lib 3. decad 1. Virginius de Appio Claudio tyrannice agente hæc ait: Illi carcerem ædificatum esse, q domicilium plebis Romanæ vocare sit solitus.] Sed miror, hunc illos verbis istis sensum accommodasse, ut ab Appio velint dicere carcerē ædificatū, cū potius illi, nempe ut in eū ipse detruderetur, scilicet q illū dixisset esse Romanæ plebis domicilium, & non ut ab eo fuerit ædificatus: quē sensū esse germanū, nec aliquam pati posse calumniam, idem, qui nostra impugnat, auctor ingenue profitetur: tamen ipse probabili, ut ait, coniectura existimandum esse tradit, carcerem illum ab Appio Claudio ædificatum esse, cuius meminit Sext. Rufus, & P. Victor; subditq́ id manifestius probari ex verbis C. Claudij a Livio paulo inferius recitatis, quib' ait: Is magno iā natu, cū ad pericula eius deprecanda redisset, cuius vitia fugerat, sordidatus cū gentilibus clientibusq́ in Foro prensabat singulos, orabatq́ ne Claudiæ gēti eā iniustā maculā vellēt, ut carcere et vinculis viderētur digni, virū honoratis-

sima

fimæ imaginis futurum ad posteros, legum latorem, conditoremq. Romani iuris iacere vinctum inter fures nocturnas & latrones.] At quid hæc de Claudio dicta, ne carceri mancipetur, cōmune habent, vt carcer sit a Claudio ædificatus? vel certe quod in eum coniectus sit, velit ab eo denominatū: cum in eum nō vnus ipse nobilium ciuium Romanorum, sed innumeri diuersis temporibus detrusi fuerint? Sed nec insup eidem suffragatur lectio S. Rufi & P. Victoris, quā refellimus. Sed ad hæc omnia, liberat nos prorsus omnibus angustijs Iuuenalis satyr. 3. in fine, dum tradit antiquitus tpe Regum & Tribunorū nonnisi vnum carcerem delinquentium fuisse Romæ: sic enim ait:

Felices proauorum atauos, felicia dicas
Sæcula, quæ quōdā sub Regibus atq; Tribunis
Viderunt vno contentam carcere Romam.

Si vnus igitur in Vrbe sub Tribunis perseuerauit carcer quinam alius fingi potest ab Appio Claudio ædificatus, vel aliter denominatus? De Tribunis aūt dū mentionem facit Iuuenalis, si velimus intellexisse de Tribunis militū: cōstat post extinctū A. Claudium, quatuor tantū Consulatibus interlapsis, mutato statu Reipub. creari cœptos Tribunos militum Consulari auctos potestate. Si ergo post extinctū A. Claudium adhuc sub Tribunis perseuerabat carcer vnus in Vrbe: quid laborandum, vt dicant ab Appio Claudio aliū carcerem esse ædificatum, vel ab ipso denominatū? Contigit enim magistratū Decemuirum desiisse anno trecentesimo quinto ab Vrbe cōdita, & vsq; ad ea tpara vixisse A. Claudium, ac deniq; post quatuor Cōsulatus, anno ab Vrbe condita trecentesimo nono, per Tribunos militū cœptā esse administrari Rempublicā: quorum tpe (vt diximus) vnus tātum erat carcer in Vrbe. Si autem quis velit Iuuenalis verba esse intelligenda de Tribunis plebis: cum is magistratus in Rom. Repub. longiori tpe perdurarit; dicere oporteret, quādiu hi permanserunt, nonnisi vnum in Vrbe fuisse carcerem. Sic igitur cùm de vno tātum in Vrbe carcere tam patens ac certa sit Iuuenalis assertio: & vbinam fuerit, Plinij testimonio satis perspectum exploratūq. habeatur: nullus prorsus amplius dubitandi locus relictus est. Nam sicut noster Vgonius dicebat, alterius carceris assertione omnes a nobis de loco carceris Tulliani firmas rationes posse eludi atq; dissolui; eodem quoq; modo statuto atq; penitus stabilita sententia de vno tantū carcere delinquētiū, cetera oīa reddūtur prsus irrita, quæ tā ab ipso, q̄ ante ipsū ab alijs cumulata sūt argumēta.

At sicut ipse locum Plinij tam patentem nouo excogitato carceri frustra nisus est accommodare: ita pariter, locum Festi æque perspicuum de loco carceris properam tentauit eludere. Nam cùm ille dicat, esse locū in carcere, Robur dictum, quo præcipitabatur malefactorū genus; dumq; Flaccus hæc de Robore addat: Video carcerem publicum saxis ingentib' structum, angustis foraminibus & oblongis lucis vmbram recipientibus: in hunc abiecti rei Robur Tullianum aspiciunt, &c.] ipse putat, Robur, nō dici locum carceris (vt Festus expresse declarat) sed Robur esse cippum, ad quem innixi rei copite plecterentur, vel aliquod aliud genus tormentorum; Lucretijq; citat hos versus

Carcer & horribilis de saxo iactus eorum
Verbera, carnifices, Robur, pix, lamina, tedæ.

Sed videat si penes antiquos legerit vnquam, damnatorum aliquem ad Robur vel cippum esse percussum: qui tantum (vt notauimus superius die 6. Ianuar.) ad palum alligati securi percuti soliti erant: siue vnquam ab antiquis dictum inuenerit, aliquem tortum Robore: sed tantū (quod ad hæc spectat) Robur dictum esse locum carceris duriorem, quem Plautus in Curcul. Act. 5. Robustum appellat carcerem, cū ait: Ego vos ambo dabo in Robusto carcere, vt pereatis:] quod illic collocarentur qui præcipitandi essent. de quo, secundum Festi sententiam, Valer. Max. lib. 6. c. 3. de seuerit. 4 Quintiam, inquit, familiares eorum, ne Reipublicæ inimicis amicus esse vellet, de Robore pcipitati sunt.] His igitur de Robore tam perspicue explicatis, haud locus esse pōt nouæ ei' vetis interpretationi. nā etsi verum esset, Robur esse cippū, vel instrumentum tortorium; tamen cum a Festo, tum a Valerio poni p loco ex quo delinquentes præcipites darentur, eumq; locum in carcere esse idem dicat Festus; certe illa ex parte fuisse carcerem, vbi Robur erat, negari nullatenus potest; nisi qui dixerit totum Capitolium fuisse vnum carcerem, ipsumq; integrum occupasse montem a Septentrione in Meridiem: quod neminem adeo vecordem puto dicturum, maxime q nouerit omnia reliqua Capitolij ædificia. Firmatis igitur in hūc modum rationibus de carcere Tulliano a me in Notationibus positis; reliquū est, vt quæ ab ipso p sua, suorumq; quos sectatur, sententia confirmanda afferuntur, in mediū adducamus. Ac primum quidem illud ex Liuio, dum ait de carcere Tulliano: Carcerē ad terrorē increscentis audaciæ in media Vrbe

imminens Foro ædificauit.] quasi hæc nō possint adscribi loco a nobis posito carceris Tulliani, quod nō sit in medio Vrbis, nec Foro imminens, vt a Liuio ponitur. Verū hæc omnia firmiorem reddūt nostram rationem: nam colūna milliaria, siue dicere velimus, Milliarium aureum, quod diceretur in medio Vrbis situm, locatū erat (vt Plinius lib. 3. cap. 5. tradit) in capite Fori Romani. At vbi esset Forū Romanū, Tacitus lib 1. hist. de eodem Milliario aureo agens, sub æde Saturni fuisse positū tradit, sic de Othone dicens: per Tiberianam domū in Velabrū, inde in Milliariū aureum sub ædem Saturni pergit.] Eadem ferme verba habet Suetonius iisdem in Othone c. 6. At cū omniū fere sententia, ac potissimum Onuphrij lib. 1. Reipub. Rom. pag. 181. exploratissimum sit, ædem Saturni positā vbi nunc visitur ædicula S. Saluatoris in Statera, seu in Aerario dicta, ꝑpe ecclesiam S. Mariæ in porticu: liquido cernitur Liuius, locū carceris describendo, intellexisse de loco a nobis asserto, vbi a Panuinio ponitur vmbilicus Vrbis; nō quidem, puto, vt tāquam ex punctis deductis lineis ad circumferentiam, ille medius Vrbis locus omnino esset, sed q̄ ille antiquior esset locus Vrbis, vbi (vt Festus in verbo, Saturnia, testatur) ante Vrbem conditam & ante bellū Troianū castrum statutum esset cū ara Saturni, ex quo mons proximus Saturnius dictus est, qui postea nominatus est Capitoliū. Eadem & Dionysius Halic. lib. 1. aramq. illi primū di. atam ait, iuxta viam, qua a Foro in Capitoliū ascēditur. Optime igitur a Liuio locus carceris describitur in medio Vrbis. Sed quod addit Foro imminentem carcerem fuisse: hæc vt intelligantur, exactius exquirendū est, vbinam esset Forum Romanū. Licèt aūt ex loco carceris Tulliani a nobis tam patenter demōstrato, perspicue æque possit intelligi vbinam Forū esset, cui carcerem imminere Liuius tradit: tamen quo hæc magis magisq. perspecta reddantur, hic reddimus in primis locū Dionysij Halic. lib. 7. Antiq. Rom. sic dicentis: His dictis, iussit eū duci in imminentem Foro tumulum: est aūt locus vasta rupe horrendus, vnde solent damnatos præcipites dare.] Et supra lib. 3. Cum indicassent imminentem Foro tumulū, qui Tarpeius dictus, nūc Capitolinus vocatur, &c.] Et item lib. 5. de P. Valerio: Domum sibi in loco inuidioso extruebat, collem eligens imminentem Foro, valde altū & præruptum, quem Romani Veliam vocant] nempe eminētiorem partem Tarpeij collis. Ex his igitur alijsq. tum dictis, tum maxime dicendis, perspicuo liquet, Forū Romanū infra Tarpeiū montem fuisse positum. Sed quod carcerem nō tantum prope Forū, sed ipsi Foro imminere Liuius dicat; egregie eumdem locū describit: nam cùm rupi Capitolinæ aliqua ex parte carcer cōiungeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi posita esset; satis congrue Foro carcerem eminentiorem fuisse dixit, cùm præsertim Forum Romanum depressius esset, vnde Plautus in Curculione, cum ea loca describit, & quid in singulis ageretur refert, sic primum a foro piscario incipit:

Symbolum collatores apud Forum piscariū.
In foro infimo boni homines atque dites ambulant.
In medio propter canalem, ibi ostentatores meri, &c.

His igitur sic de loco carceris declaratis, tantū abest vt Liuius nostra destruat, vt illis potius adstipuletur atque consentiat, eumdemq. concinne descripsisse videatur. Rursum vero quod obijcit de eo quod dicitur a Cicerone in tertia Catilinaria, & de Diuinatione libro primo, nimirum præcepto Aruspicum statuam Iouis ad Solem orientem Forumq. spectantem ex Occidentali parte esse conuersam, quod & Dio lib. 37. testatur; ac proinde Forum positum fuisse in Orientali parte Capitolij: Ad hæc primum dicimus, sicut tota Capitolij aduersa pars ad Occidentem spectare dicitur: ita integra huic opposita regio cōuersa recte ponitur ad Orītem. quamobrem & Forum in extrema eius parte positum recte vergere dicitur ad Orientem: nec quid prohibet, vt carcer qui imminere Foro traditur, in eadem parte, esse nō possit: cū præsertim per Forū Romanū nō tantum illud, quod Magnū seu Vetus dictū habetur, intelligatur: sed ipsa integra octaua regio a S. Rufo, P. Victore, & alijs scriptoribus sic nominata habeatur, in qua etiam alia plura fora ponūtur. Hæc qui non considerat, in deformes errores incidat necesse est. Nā & templū Pacis ædificatū prope Forum a Suetonio in Vespas. c. 9. idcirco ponitur, quod scilicet cōtiguū esset regioni octauæ, dictæ Forū Romanum, cùm alioqui ipsum positū esset in regione quarta, quæ etiam ab ipso denominata, Templum Pacis (vt habet S. Rufus, & P. Victor, & alij) dici consueuit. Nec rursum ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea ab ipso citatum:

________________ Passimq. armenta videbant
Romanoq. Foro & lautis mugire carinis.]

Quasi non potuissent, quæ longius essent, hinc inde

inde spectare atque audire boues mugientes. Cetera his leniora habentur; quae oia iisdem a nobis positis rationibus refelluntur: quibus tamen alias adhuc addimus. inprimisq. illud petitum ex Dione lib. 56. qui cu agit de Seiano, sic dicit: Nulla interiecta mora ea die prope carcerem in aedem Concordiae conuenit Senatus.] Ex eo apparet fuisse carcerem prope Concordiae aedem. At ubi fuerit illud templu, complures hallucinatos reperimus; qui manifesta ratione ab antiquioribus redarguuntur: semel enim errore lapsi de situ Fori, & loco carceris Tulliani, in alios complures ferri necessario compulsi sunt. Quamobrem, qui unus mihi instar omniu est, Seruius Grammaticus, Romae uersatus, ubinam fuerit Cocordiae aedes, quod oculis spectauit, conscripsit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templum fuisse ante Cliuu Capitolinum, ubi aedes erat Cocordiae. Sic igitur ex loco Saturni templi, ubi aedes Cocordiae esset, & qui etiam dictus fuisset Cliuus Capitolinus, facile potest intelligi. Porro Saturni templu, de quo est sermo, tum a Marliano, tu etiam a Pannino rem exactius peruestigante, aliisq. etiam pluribus absq; controuersia poni prope Ecclesiam S. Mariae in Porticu, in aede S. Saluatoris in Statera, seu in Aerario dicti, certum est: nam & Prudentius lib. 1 aduersus Symmachum agens, plane demonstrat, Tiberim uersus templum Saturni fuisse, cum ait:

Fluminis ad ripam statuam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubium est, ipsum potissimum diu Romae uersatu uidisse: quapropter & illorsum fuisse templu Concordiae & Cliuu Capitolinu, dicere necesse est. His concordat, quod Festus in uerbo, Senacula, tradit, aedem scilicet Concordiae positam fuisse inter Capitoliu & Foru: nam prope Foru fuisse, pariter est demonstratu. Scimus tamen, aliam aedem Concordiae fuisse in Area Vulcani, in regione quarta; de qua Liuius lib. 9. in fine decad. 1. sed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod insuper idem Festus dicat in uerbo, Saturnia, fuisse templu Saturni in imo Cliuo Capitolino; errare quidem couincuntur, qui Cliuum Capitolinu uiam aliquam arbitrati sunt, per quam in ipsum summum Capitolium ascenderetur: nam ea ex parte nullus patebat ascensus in Capitoliu, nisi in rupem Tarpeiam per scalam centu graduu, cuius etiam meminit Tacitus lib. 3 histor. & Ouid. hoc uersu:

Qua fert sublimes alta Moneta gradus.

De ascensu Capitolii per gradus, haec quoque a Dione lib. 43. de Caesare triumphante ponuntur: Caesar uero gradus in Capitolio genibus ingressus conscendit.] & de Claudio libro 60. Tum per gradus in Capitolio genibus ascendens, &c.] Cosentit uero his quae dicta sunt de Cliuo Capitolino Dionysius Halic. libro 6 in principio sic dicens: His Coss. ferunt templum Saturno dicatum in Cliuo Capitolino, qua a Foro ascenditur.] In eamdem sententiam hac Ouidius:

Inde uelut nuc est, per que descēditis, inquit,
Arduus in ualles & fora Cliuus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolii nullus esse posset Cliuus, qui sursum ad summum Tarpeiu collē duceret, repugnante natura loci, sed tantum scala illa centum graduum ibi esset; nec rursum in alia Capitolii parte cliuus esset, nisi (ut uidimus) prope Foru iuxta templum Saturni & aedem Concordiae: ex his, inquam, cogimur pariter existimare, locum illum a maioribus dictum esse Cliuum Capitolinu, ascensum ipsum modo leuem, olim autem difficiliorem, qua e uia deorsum posita prope ecclesiam S. Mariae in Porticu sursu ascenditur uersus ecclesiam S. Mariae Cōsolationis dictam: quem olim fuisse eminentiorem atq. logiorem, nullum est dubiu: nam licet aggeribus ex aedificioru ruinis congestis repletus fuerit, tamen adhuc Cliui speciem retinet. His recte accommodantur, tum quae a Festo dicutur in uerbo Sterc. fuisse in medio Cliui angiportum, qui locus clauderetur porta, quae dicta est Stercoraria: tu ea quae ait Varro lib 5. de ling. Latina: Eo die ex aede Vestis stercus uerritur, & per Capitolinu Cliuu in locum defertur certum.] Nam si ex aede Vestis stercus uerrebatur, & efferebatur per Cliuu Capitolinu in ipsu angiportu: cum nulli sit dubiu, aedem Vestae no in Capitolio fuisse, sed foris, in loco (ut pluribus disputat Marlian. lib. 2 c. 11.) ubi nuc sita est ecclesia S. Mariae Gratiarum, hospitali S. Mariae Cōsolationis coniuncta: qu modo in Capitolium summum ascendebat Cliuus intus positus, & non magis extra, ut in eius angiportum delatum fimu, inde (ut idem auctor lib. 2. cap. 8 ait) inferretur in Tiberim? Quis umquam dicet, a Vesta aede collectum fimum sursum in Capitolium deferri per Cliuum, & non magis deorsum per Cliuum in angiportum, & in flumen?

Qualis autem fuerit eius loci facies, Tacitus cu agit de Vitellianis, occupatu Capitoliu

ab aduersarijs oppugnantibus, hac ait lib. tertio historiarum: Cito agmine forū & imminentia foro templa praeuecti, erigūt aciem aduersum collem vsque ad primas Capitolinæ arcis fores.] & paulo post de his qui intus Capitolium erant, sic ait: Erant antiquitus porticus in latere Cliui dextera subeuntibus; in quarum tectum egressi, saxis tegulisq. Vitellianos deturbabant.] dexteram partē Capitolij nominat, quæ respicit Meridiem secūdum Numæ dimensionem, quæ lauam partem dixit ad Septentrionem positā, dexteram ad Meridiem, vt est apud Liuium lib. 1. decad. 1. Extant adhuc ibi proxime aliqua vestigia porticus Capitolinæ, nimirum compaginationes in rupe excisæ. Sicq. videas Cliuum extra Capitolium fuisse, illius tamen porticui inhærentem; vt ex his, quæ idem auctor tradit inferius, liquet; dum primam pugnā inter illos initam desuper tecta templorum, ac Capitolinam porticum, Cliuo Capitolino mediū posito, recenset; quam factam esse constat extra ipsum Capitolium: nam hæc subdit idem Tacitus, narrans quid post hæc fuerit consecutum: Tum diuersos Capitolij aditus inuadunt; iuxta lucum Asyli, & quæ Tarpeia rupes centum gradibus aditur. Improuisa vtrisq; vis, &c.] Si igitur (vt multi existimarunt) Cliuus Capitolinus ab imo vsque ad summum Capitolij euntibus via erat: quid opus fuit Vitellianis, alios quibus ascenderent, quærere aditus, & ex tectis templorū pugnare, Cliuo medio prætermisso, quo ad Capitolium pateret ascensus? His vero de Cliuo sic narratis, ad ædem Concordiæ, cuius occasione digressi sumus, redeamus; quam, auctore Dione, diximus prope carcerem fuisse sitam. Affirmare videtur hoc ipsum Lampridius, dū eam Curiæ coniunctā tradit, sic dicens: Cū Senatus frequens in Curiam, hoc est, in ædem Concordiæ cōuenisset, &c.] Curiam quidem fuisse in foro, certū est: de qua & Liuius lib. 3. decade 1. Agite dum hic Curiam circumsederitis, & forum infestum feceritis, & carcerem impleueritis principibus, &c.] Ex his igitur quæ dicta sunt, manifesto apparet, Carcerem, Curiam, ærarium, & Forum fuisse sibi coniuncta. Quibus egregie respondent, quæ Vitruuius lib. 5. c. 2. sic scribit: Ærarium, Carcer, Curia, sunt Foro iungenda.] His omnibus, Tiberim versus, propinqua erant scalæ Gemoniæ, per quas vnco tracta in forum e carcere cadauera damnatorum in flumen eijciebantur. Vnde Valerius Maximus lib. 6. c. 9. de seuerit. 13. ait: In scalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani conspectum est, &c.] Ex quibus patet (vt dictum est) in ea parte Tiberim versus situm fuisse forum Romanum prope scalas Gemonias ac prope carcerem: de quo hæc Dio lib. 60. in fine: Qui necantur in carcere, magnis vncis in forum carnifices, ac in profluentem pratrahunt.] Sed de his satis.

At demum quod item ait Vgonius, carcerem Mamertinum, illum ipsum esse Tullianū, quod eādem prorsus repræsentet speciem carceris Tulliani, quæ describitur à Sallustio, quā recitauimus superius in Notationibus, non est quod in his diutius immoremur; cum ex insculpta in facie eius ædificij inscriptione, a quo illud fuerit excitatū, & quo tempore, satis superq. fuerit demonstratum; cum ridiculum plane sit, illum a Sallustio esse descriptum carcerem velle dicere, quem longe post Sallustij tempus constat fuisse erectum. Quod vero nullam speciem carceris dicat reddere in præsentia locum dictum in carcere Tulliano: cogitet vir prudens ex frequentissimis summisq. Vrbis ædificijs collapsis altissimos esse superiniectos aggeres; Insuper meminisse etiam debet, ipso auctore Varrone, constare, partem illā carceris, quæ Tulliani custodia dicebatur, deorsum pressam sub terra positam fuisse; sunt hæc enim verba Varronis lib. 4 de lingua Latina: In carcere pars quæ sub terra, Tullianū; ideo, quod additum a Tullo Rege.] Si igitur olim Tullianus carcer erat sub terra; quanto depressius, superinducto ruderum aggere, modo esse necesse est?

Stat igitur firma de vno tantum carcere Romæ sub Regibus atque Tribunis ex Iuuenale asserta sententia, illumq. esse Tullianum, locumq. tenuisse, vbi nunc est Ecclesia S. Nicolai, dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua; quippe cum nonnisi vnus carcer in tanta Vrbe esset, fuisse amplissimum, dicere opus est. Hæc si tam vera, tamq. certa accipiantur; de Foro Romano, Curia, æde Concordiæ, templo Saturni, ipsoq. Ærario, & Cliuo Capitolino, vbinam sita fuerint, erit facilis demonstratio; cum e contra ex loco carceris errore semel accepto, omnia simul loca confundi, reddi ambigua, ac perperam poni (vt a compluribus hactenus factum vidimus) eruditos quosq. libet perfacile putem intellecturos.

Idibus

15 Idibus Martij. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CAESAREAE in Cappadocia paſsio S.[a] Longini militis, qui latus Domini lancea perforaſſe perhibetur. Eodem die natalis S. Ariſtobuli[b] Apoſtolorum diſcipuli, qui curſu prædicationis peracto, martyrium conſummauit. Theſſalonicæ S. Matronæ[c] ancillæ cuiuſdam Iudææ, quæ cum occulte Chriſtum coleret, & furtiuis orationibus quotidie eccleſiam frequentaret, a domina ſua deprehenſa, & multipliciter afflicta, nouiſsime robuſtis fuſtibus vſque ad mortem cæſa, in confeſsione Chriſti incorruptum Deo ſpiritum reddidit. Eodem die S. Menigni[d] fullonis, qui ſub Decio paſſus eſt. In Aegypto S. Nicandri[e] martyris, qui cum ſanctorum martyrum reliquias ſtudioſe perquireret, & ipſe martyr effici meruit ſub Diocletiano Imperatore. Cordubæ S. Leocritiæ[f] virginis & martyris. Romæ natalis S. Zachariæ[g] Papæ, qui Dei Eccleſiam ſumma vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate ſancti Probi[h] Epiſcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romę ſancti Specioſi[i] monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum.

MARTII 15.

T.1. A. 34. n.131.

LONGINI [a].] De eo etiam hac die Vſuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, ad iuntq. natalem diē duorum militum, qui cum eodē pro Chriſti nomine paſſi ſunt. Longini res geſtas habet Metaphraſtes eadem die 16. Octob. ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. c. 201. S. Longini venerandum corpus Romæ aſſeruati percepi in eccleſia ſancti Auguſtini.

T.8. an. 58. n. 56. [b] *Ariſtobuli.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in ſynopſi ſcribit, hunc eſſe miſſum ad Britannos prædicationis Euangelicæ cauſa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

[c] *Matronæ*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Agunt Græci de eadē 27. huius menſis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergēſis dicta, de qua Metaphraſt. agit 8. Nouembris, & Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 21. Duæ aliæ eiuſdem nominis habentur martyres; quarum alterius vigeſima Martii, alterius vero decimaoctaua Maii dies natalis agitur inferius. Rurſus vero duæ aliæ Matronæ nomine martyres paſſæ habentur in Africa ſub Diocletiano Imperatore, vna cum pluribus aliis, quorum res geſtæ ex Proconſularibus Actis deſcriptæ habentur apud Surium die vndecima Februarii in Saturnino & ſociis. Exiſtimamus harum alteram illam eſſe, quæ apud Capuam in Cāpania habetur in honore; eo enim putamus tranſlatam ab Epiſcopis Africanis profugis tempore perſecutionis Vuandalicæ, vt de multis aliis ſanctorum martyrū reliquiis accidit, vt de Caſto, cir. A. 450. T.2. A. 303. n. 36.

Aemilio,

Aemilio, Marcellino, & Saturnino dicimus die 5. Octob. Ad eiusmodi coniecturam quidem libentius in re obscura nos adduci patimur, quàm fidem præstare Actis quibusdam nulla ex parte subsistentibus, quibus dicitur Matrona ex Lusitania Capuam concessisse.

T.2.A.254. num.27. [d] *Menigni.*] Græci etiam hac die de eo in Menologio, vbi summatim complexa ejus Acta referunt.

T.3.A.310. n.23. [e] *Nicandri.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, resq. ipsius gestas compendio ibidem narrant.

T.X.A.859. nu.1. & seq. [f] *Leocritia*, alias *Locritia.*] De hac scribit Aluarus in vita S. Eulogii presbyteri & martyris; vbi legitur, S. Eulogium quinto Idus Martias consummasse martyrium, & quarta post die Locritiã, de qua agimus, esse decollatam, corpusq. eius proiectum in flumẽ Betim. Habetur ibidem sacer hymnus de sanctis Eulogio & Locritia.

[g] *Zachariæ Papæ.*] De eo Ado pridie huius diei; sed hic est dies natalis eius: cuius res præclarissime gestas per annos singulos intexuimus in Annalibus Eccles. Successit hic Gregorio Papæ Tertio, anno Domini septingentesimo quadragesimoprimo. T.9.A.741. & A.752. n.2. & seq.

[h] *Probi Episc.*] Scribit de eo S. Gregorius lib.4. dialog. cap. 12. Fuit & alius Probus, de quo ibidem sanctus Gregorius, atque etiam cap. 17. & 19. cir.A.570.

[i] *Speciosi.*] De eo scribit idẽ S. Gregorius lib.4. dialog. c.8. ex quo ceteri accepere. cir.A.530.

XV. E Decimoseptimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE passio S. Cyriaci [a] diaconi, qui post longam carceris macerationem liquata pice perfusus, & in catasta [b] extensus, attractus etiam neruis, & fustibus cæsus, ad vltimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano, capite truncatus est. Horum tamen festiuitas sexto Idus Augusti recolitur, quo die a B. Marcello Papa eorum corpora sunt leuata, ac venerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis B. Hilarij Episcopi, & Tatiani diaconi, qui sub Numeriano Imperatore & Beronio Præside, post equuleum atque alia tormenta, vna cum Felice, Largo, & Dionysio martyrium terminarunt. In Lycaonia S. Papæ [d] martyris, qui ob Christi fidem verberibus cæsus, vngulis ferreis laceratus, clauatis calceis incedere iussus est; deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum, eamdem arborem ex sterili reddidit fructuosam. Anazarbi in Cilicia S. Iuliani [f] martyris, qui sub Marciano Præside diutissime cruciatus, demum in sacco vna cum serpentibus inclusus, in mare demersus est. Rauennæ sancti Agapiti [g] Episcopi & confessoris. Coloniæ sancti Heriberti [h] Episcopi, sanctitate celebris. Aruernis depositio sancti Patricij [i] Episcopi. In Syria S. Abrahę eremitæ [k], cuius res gestas B. Ephræm diaconus conscripsit.

T.2 A.298. n.12.&seq T.3.A 309. nu.6.

YRIACI [a].] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius simulq. sociorum Acta iuncta rebus gestis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Fuit Romæ titulus S. Cyriaci in Thermis, penes quem & monasterium monialiũ erat, quod ipsum etiam excidit; cuius loci Martyrologium peruetustum habemus in nostra bibliotheca, ex quo nonnulla vetustatis monumenta hic descripta habentur. Est mentio tituli S. Cyriaci in Synodo secunda Romana sub Symmacho Papa, & in registro S. Gregorij lib 9 epist. 22. qui cùm vetustate collapsus esset, a Sixto Papa Quarto ad ecclesiam SS Quiriaci & Iulittæ trãslatus est: sed nuper a Sixto Papa Quinto statio, quæ ibi erat, est restituta in Diaconia S. Mariæ in Via lata, cui inhærebat eiusdem Cyriaci monasterium, quod diximus, monialium.

[b] *In catasta extensus.*] Diuersa significatione Catasta tam apud Gentiles scriptores, quam etiam Christianos, ac penes ipsa Acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina longæ ac magnæ compedis formam habente, qua serui detenti, venales exponebantur. sic apud Plin. lib. 35. cap. vlt. Stat. 2. silu. Pers. saty. 6. Mart. lib. 6. & 10. & alios. Erat & Catasta instrumentum torquẽdi, diuersum tamẽ ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheæ, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo sensu Saluianus Massil. de recto indic. lib. 3. Scalas, inquit, sibi quodammodo de equuleis, catastisque fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccles. ait: Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut catastam pœnalem, quam ad sacerdotium traheremini. Catasta insuper aliquando suggestum significat lignis compactum, quem vulgo dicimus, tabulatum. In hoc sensu in Actis sanctorum martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana esse noscuntur, hæc habentur: Erat illic catasta non vno tantum, sed multis distincta gradibus & sublimi alceusu, &c. apud Sur. to 2, die 3. Aprilis. Super eiusmodi catastam eleuabantur cruciandi martyres, quo illorum tormenta possent ab astantibus conspici: sicq. intelligas locũ Prudẽtij in Romano martyre hymno 10. cum ille suspensus equuleo super catastam concionabatur ad populum, dicens:

Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitto vocem de catasta celsior.

Erat etiam Catasta cratis ferrea ad comburendum parata, de qua idem Prudent. Peristeph. in Laurentio hymno 2. sic canit:

Postquam vapor diutius
Decoxit exustum latus,
Vltro [c] Catasta Iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis,
Satis crematus iugiter.

Idem Peristeph. hymno 1.

Verbera post vim crepantum
Post catastas igneas, &c.

Et Iosephus lib de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem Catasta: Exhibentur lebetes, catastæ frixoriæ, &c. Paulo inferius sic: Igni in catasta martyr obijcitur. Hæc iam satis de Catasta.

[c] *Hilarij, & Tatiani*] Agit de his item hac die Vsuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hist. ecclesiæ Aquileien. lib. 2. T.2.A 284. n 9.

[d] *Papæ martyris.*] De eo etiam Græci in Menologio, vbi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur. T.2.A.165. n. 10.

[e] *Vngulis ferreis.*] Erant Vngulæ bisulcæ; sic Prudentius eas frequenter appellat, vt Perist. hym. 1.

Illa virgas & secures,
Et bisulcas vngulas
Vltro fortis expectabat.

Idemq. hymno 5.

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat osculis. Et hymno 10.
Costas bisulcis exarandas vngulis.

Dictæ sunt autem Vuguiæ, quod ea instrumenta ferarum imitarentur vestigia; quarum cùm referrent exemplum, eodem etiam dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione seruorum: Ferarum, inquit, vnguibus latera persecaudo. sed in Cod. Theod. eod. tit. sic: Ferarum vestigijs latera persecando.

[f] *Iuliani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius describitur.

[g] *Agapiti Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Raueunatis. Reperitur hic interfuisse Romano Concilio sub Iulio Papa habito, anno primo Constantij & Cõstatis AA Qua ratione supra diximus, hunc præcessisse Seuerum, & non ei successisse: nam anno vndecimo prædictorum Imperatorum habita est Synodus Sardicensis, cui præsens fuit Seuerus, atque subscripsit. T.3.A.337. n.69.& seq

[h] *Heriberti Episc.*] Scripsit eius res preclare gestas Rupertus Abbas Tuitiensis, quas retulit Sur. tom. 2. Porro egregia sanctissimi viri miracula Lambertus Leodiensis scriptis mandauit. Sigebert. de eo agens in chron. ordinatum eum refert Episcopum anno a Christo Domino 977. ex humanis autem decessisse anno 1021. T.11. ann. 1001. n 18. A 1010. n. 1 & seq. & A. 1021 n. 1.

[i] *Patricij Episcopi.*] De eo Vsuardus hac die. Miratus sum hunc non recenseri in tabulis Democharis inter Episcopos Aruernenses: puto errore prætermissum; nisi alterius fortasse fuerit ciuitatis Episcopus.

k *Abra-*

r. 3. a. 337. n. 46. [k] *Abrahę Eremitę.*]Græci autem in Menologio 29. Octobris Scripsit Sanctus Ephræm eius Acta, quæ extant apud Lipom. tom. 2. meminitq. eiusdem in libello, qui Testamentum Ephræm inscribitur. recitat & Metaphrastes eius res gestas fusius enarratas: habet easdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. hac die. Sozom meminit de Abraham sancti Ephræm discipulo lib. 3. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 16.

xiv. F **Sextodecimo kal. Aprilis. Luna.** 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

HIEROSOLYMIS Sancti Ioseph [a] ab Arimathia nobilis decurionis, discipuli Domini; qui eius corpus de cruce depositum in monumento suo nouo sepeliuit. Romę sanctorum Alexandri [b] & Theodori martyrum. Alexandriæ commemoratio plurimorum sanctorum martyrum [c], qui a Serapidis cultoribus comprehensi, cum idolum adorare constanter renuissent, sæuissime cæsi sunt, tempore Theodosij Imperatoris: qui mox rescriptum dedit, vt Serapidis templum destrueretur. Constantinopoli sancti Pauli [d] martyris, qui sub Constantino Compronymo cum sanctarum imaginum cultum defenderet, igne combustus est. In Hibernia natalis sancti Patricij [e] Episcopi & confessoris, qui primus ibidem Christum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs sancti Agricolæ [f] Episcopi. Nauigellæ in Brabantia sanctæ Gertrudis [g] virginis, quæ clarissimo genere orta, despiciens mundum, & toto vitæ suæ cursu in omnibus sanctitatis officijs se exercens, Christum sponsum in cælis habere meruit.

MARTII 17.

r. 1. An. 34. nu. 134. & 192. & an. 35. nu. 1. IOSEPH *ab Arimath.* [a]] De quo Matth. cap. 27. Marc. cap. 15. Luc. c. 23. & Ioannes c. 19.

[b] *Alexandri, alias Nicandri, & Theodori.*] Restituti sunt hi ex eo quod diximus vet. manuscrip. exemplari. Nicandri & Theodori martyrũ corpora translata sunt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt vetus inscriptio marmori incisa illic posita testatur.

r. 4. a. 389. nu. 84. & seq. [c] *Plurimorum sanctorum mart.*]Agit de his Rufin. hist lib. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12. cap. 25 & 26. De subuersione Serapidis scripsit Sophronius æqualis S. Hieronymo insignem librum, vt ipse Hieron. testatur lib. de script. Eccles. in Sophronio. Meminit S. Augustinus de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius verò cultu & vana Aegyptiorum superstitione late de ciuitat. Dei lib. 18. cap. 5. & 6. De eiusdem templi ruina S. Hieron. ad Lætam epistol. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum præterea, in locum deiecti Serapidis extructã fuisse basilicam nomine S. Ioannis Baptistæ, in quam illatæ sunt eiusdem sancti reliquiæ, vt scribit

Rufinus

Rufinus vbi supra; eam Theophilus dedicauit quarto Kal. Septembris, vt scribit Beda de sex ætat. in Iuliano: idem Acta de inuent. capitis eiusdem S. Ioãnis in princ. De origine autem eius templi consule Tacitum Annalium lib. 20.

T.9 A 733 n.1 & An 766. nu 25. [d] *Pauli martyris.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. passus reperitur circa annum Domini octingentesimum.

T.5. a.429. n.8 & an. 431 n. 188. T.6.A.491. nu.10.obitus. [e] *Patricij Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Huius res gestas scripsit Probus Hibernus, vt apparet in fine eius vitæ, quæ extat apud Bed. to. 3. De puteo S. Patricij historiam recenset Mombrit. tomo 2. Cùm autẽ in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur S. Patricius primus omniũ Scotis prædicasse Euangelium, & ad Christi fidem eosdem perduxisse: nos maiorem fidẽ adhibere cogimur S. Prospero Aquitano, qui illis temporibus vixit, ac rem gestam ob oculos pene habuit: Ipse in chronico in Consulatu Dionysij & Florentij, & iterum in Cõsulatu Bassi & Antiochi testatur, Scotos, antequam S Patricius prędicationem Euangelij aggrederetur, conuersos ad fidem fuisse per Palladium, quem Rom. Ecclesiæ diaconũ S. Cælestinus Papa illuc ad prædicandum Euangelium miserat. Agit de hoc etiam idẽ Prosper lib. aduersus Collatorem in fin. Beda hist. de gest. Angl. lib. 1. cap. 13. & libro de sex ætat. & Marian. Scot. lib. 2. sex. ætat. anno Domini 432. Ex his itaque erroris arguitur Probus, dum ait, Palladium, intactis rebus Scotorum, ab illis fuisse repulsum, ac in munere, quo fungebatur archidiaconatus, esse defunctum; cùm prædicti omnes affirmẽt, illum ordinatum esse a Cælestino primũ Scotorum Episcopum, cui successit S. Patricius consecratus ab eodem Cælestino Papa; qui & ad Hibernos missus, ibi per annos quadraginta in signis atque mirabilibus prędicans, totam insulam Hibernam conuertit ad fidẽ. Hæc etiã testatur Mar. Scot. vbi supra. Scribit Sigeb. in chron. sanctum Patricium obijsse anno Domini 491. annos natum 122. De eodem S. Patricio habetur mentio in Actis S. Vuinuualoci abbatis. extant apud Sur. tom. 2. die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

[f] *Agricolæ Episc.*] Scribit de eo S. Gregor. Turon. hist. de gest. Franc. lib. 5. c. 20. & 45. Interfuit subscripsitq. quarto & quinto Cõcilio Aurelianensi, vt eorum Acta indicant: celebratum est autem quintum illud Concilium anno 38. Childeberti Regis Franc. qui numeratur an. Domini 552. Hæc ponimus, vt tempora quibus vixit Agricola cognoscãtur. Scribit de eodem elegans epigramma Venant. Fortunat. lib. 3. Meminit eiusdẽ Fortunat. in Actis S. Germani Episcopi Parisiorum c. 7. Aim. de gest. Franc. lib. 3. c. 42. Sedit (vt scribit Gregorius Turon. vbi supra) annos 48. vixitq. annos 83. Reperitur interfuisse etiam primo Lugdunensi Concilio vnà cum S. Nicetio Episcopo Lugdunensi; quæ Synodus celebrata est temporibus Gunthrammi Regis, & Ioannis Papæ Tertij. T.7.A.552. n. 25.

[g] *Gertrudis.*] De ea etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitat eius Acta Sur. tom. 2. sed perpauca quidem, & longe breuiora his quæ testatur Molanus reperiri tribus libris digesta Niuellæ Brabantiæ oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert, eam ex hac vita migrasse anno 664. quod etiam testatur Sigeb. in chron & Trithem. de vir. illust. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 113. Relata est in sanctorum classem ex decreto Honorij Papæ Tertij. T.8.A.664. n. 33.

18 Quintodecimo kal. Aprilis Luna. G xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18				

CAESAREAE in Palæstina natalis B. Alexandri Episcopi [a], qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Episcopus, sanctorum locorum desiderio Hierosolymam veniens, cum Narcissus eiusdem vrbis Episcopus iam senex ecclesiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula suscepit: postmodum vero in persecutione Decij, cum iam longæuę ætatis

ætatis veneranda canicie prefulgeret, ductus Cæsaream, & clausus in carcere, ob confessionem Christi martyrium compleuit. Augustæ S. Narcissi [b] Episcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit: deinde in Hispaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Christi fidem conuertisset, ibidem in persecutione Diocletiani cum Felice diacono martyrij palmam accepit. Nicomediæ SS. decem millium [c] martyrum, qui pro Christi confessione gladio percussi sunt. Item SS. martyrum Trophimi [d] & Eucarpij. In Britannia S. Eduardi [e] Regis, qui dolis nouercę necatus, multis miraculis claruit. Hierosolymis S. Cyrilli [f] Episcopi, qui ab Arianis multas fidei causa perpessus iniurias, & ab ecclesia sua sępe pulsus, tandem sanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica, Damaso scribens, præclarum testimonium dedit. Lucæ in Tuscia natalis S. Frigdiani [g] Episcopi, virtute miraculorum illustris: cuius festiuitas quartodecimo kalen. Decemb. quando eius corpus translatum fuit, potissimum recolitur. Mantuæ sancti Anselmi [h] Episcopi & confessoris.

MARTII 18.

T.2.A.253. nu. 124. & seq.

[a] Alexandri Episc.] Beda item, Vsuardus, Ado, & alij, Græci autē in Menologio 15. Maij. Res gestas ipsius scribit Eusebius hist lib. 6. c. 7. 8. & 32. Hieron. de script. Eccles. in Alexandro, Niceph. ex prædictis lib. 5. cap. 9. & 10. & alij recentiores.

T.2.A.303. nu. 125. & 138.

[b] Narcissi Episc.] Augustæ autē agitur 29. Octobris. Nec mirum, si (quod sæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio vero alibi de eodem agitur sancto: siquidē alicubi translatio, vel eius ecclesiæ dedicatio, vel (quod de Episcopis accidit) ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octob. agitur de Narcisso Episcopo Hierosolymitano, hic autem de Augustano Episcopo, quem eius gentis appellant Apostolum. Scimus autem, aliquos confundere hos duos Narcissos simul; vt videtur fecisse Petrus in catal. lib 3. c. 28. dum Hierosolymitano tribuit Afrę martyris cōuersionem: alios e contra distinguere hūc a Narcisso Gerundense, qui vna cum Felice illic martyrium passus est. Porro iā in Actis S. Afræ martyris, quam in flore sanct. Hisp. vnus idemq esse fertur; quibus & adstipulātur qui scripserūt Annales Hisp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Vasæus. Illustratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud est celeberrimū sub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliæ & Philippum Francorum Reges, ex sepulchro S. Narcissi, quod violare attentarunt milites, muscarum examen egressum, in exercitū infesto agmine irruens, ingentē cladem intulit, & in fugam egit, a cœptisq. desistere coegit. Contigerunt hęc 8. Septemb. anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbiū abierunt Muscæ S. Narcissi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in mem. sanct. Quod ad tēpus persecutionis spectat, sub Diocletiano potius passā in Annalibus professi sumus, quod ex antiquioribus monumentis in lucem prodidit Marcus Velserus Augustanus, vir sane doctissimus in Actis eorumdem Augustanorum martyrum, quæ nuper edidit.

[c] Decem millium mart.] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec sane mirandum est, non tantum eos, de quibus hoc loco agitur, sed alia multa præterea martyrum millia pro Christi nomine Nicomediæ fortissime occubuisse, in quorū certamina sæpe incurrimus; nam Diocletianus Imperator, sæuissimam illam persecutionem excitās, Nicomediæ resedit, illicq. de Christianis immanissimam carnificinam exercuit, vt produnt Acta martyrum, Euseb. lib. 8. & alij. Decē millia cir. an. 302. vide ĩ eo. n. 27.

[d] Trophimi, & Eucarpij.] Gręci item de his hac die in Menologio agunt.

[e] Eduardi Regis.] Extāt eius res gestę, quas ex antiquis manuscriptis edidit Sur. tomo 2. De eodem plura in vita S. Dunstani Episcopi, & in Actis S. Edithæ virginis, eius germanæ. Necatus est anno a Christo Domino 981. cū regnasset annis quatuor. De celebratione de Eduardo t. x. an. 978 n. 2. & seq.

T.4. A. 382 n.15. obit. An 386. n. 66 Epistolæ falso illa adscripta T 5. An. 420. nu. 44 & seq.

tione diei festi S. Eduardi Regis extat epistola Innocentii Papæ IIII. in Vaticana bibliotheca, in registro ipsius, anno 2. pag. 527.

f *Cyrilli Episc.*] Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo testimoniũ œcumenicæ Synodi hic citatur: quod satis esse videtur ad apologiam aduersus eos, qui fidem Catholicam ipsius suspectã habuere. Extat eiusmodi sanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoret. lib. 5. c. 9. ad Damasum Papam his verbis: Ecclesiæ Hierosolymitanæ, quæ est omnium mater, reuerendissimũ ac sanctissimum Cyrillum Episcopum vobis ostendimus, tum ab Episcopis prouinciæ (vt canon vult) iampridem esse creatum, tum plurima prœlia aduersus Arianos variis in locis contecisse. Hæc Patres. Plures eiusdem nominis, aliumq. post alium, Hierosolymis temporibus Constantii Imp. sedisse, refert S. Hieronymus in chronic. anno vndecimo eiusdem Constantii Imp. Cum autem idem de script. Eccles. in Cyrillo dicat, eum ab Arianis Principibus sæpe pulsum exilio, satis insinuat fidem ipsius Catholicam probatam atque testatam. Vixit vsque ad annum octauum Theodosii Maioris, vt idem Hieron. est auctor. Recensetur hic annus (secundum Fastos Onuphrii) Christi Domini 386. Habentur eius Acta nuper collecta opera Ioannis Grodecii, cuius etiam diligentia Catecheses, aureũ planè opus, diu occultatæ prodiere in lucem.

g *Frigdiani*, alias, *Frigidiani*.] De eo legimus Lucenses tabulas Romam allatas. Scribit de ipso S Greg. Papa lib. 3. c. 9. & alii ex eodem auctore. cir. A. 578. ex Cæsare Franciotto in hist. SS. Lucēsium.

h *Anselmi Episc.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mantuanæ, eiusdemq. vetera monumenta a Galesinio ad vsum Breuiarii accommodata. T. 11. Ann. 1079 nu. 9. & seq. obit. A. 1086. n. 7 & seq.

19 Quartodecimo Kal. Aprilis. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Iudæa natalis sancti Ioseph a sponsi beatissimæ Virginis MARIAE. Surrenti sanctorum martyrum Quincti b, Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij c Romani, qui sub Diocletiano truncatus capite, martyrij coronam accepit. Eodem die sanctorum Apollonij d & Leontij Episcoporum. Gandaui sanctorum Landoaldi e presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a sancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium missi, multis post obitum sunt illustrati miraculis. Apud Pinnensem ciuitatem natalis beati Ioannis f, magnæ sanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & constructo illic monasterio, multorum seruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater existens, clarus virtutibus quieuit in pace.

MARTII 19.

T. 1. in appar. nu. 54. & seq. & n. 61. & infra & A. 12. n. 8. & seq.

IOSEPH a.] De eo hac die Ado & alii, Græci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res gestas non ab aliis, quam a testibus præordinatis a Deo, ab ipsis, inquam, sanctis Euangelistis conscribi meruerunt. Omittimus hic de sanctissimo viro innumera sanctorũ Patrum elogia, silemus & miracula recensere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus disseruimus in Annalibus Eccles. Erat eius nobile sepulchrum in valle Iosaphat, prope tumulum S. Simeonis senis, vt legitur apud Bedam lib. de locis sanctis c. 6. Sancti Ioseph vita ex diuersis auctoribus collecta habetur in thesaur. concion. tom. 2. Isidorus Isolanus scripsit de donis S. Ioseph commentariũ ad Hadrianum Sextum Rom. Pont. Extat de

N eodem

eodem carmen Bonad. lib. 3. monod. 16.

[b] *Quincti & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de iisdem hac die agunt.

T.3.A.381. nu. 17.

[c] *Panchary.*] Graeci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

[d] *Apollony & Leontij.*] De his vetus Martyrologium Rom. cui adstipulantur manuscripta: nullibi tamen, cuius ecclesiæ Episcopi fuerint, habetur expressum.

T.8.A.650. n. 2.

[e] *Landoaldi & Amantij.*] Scripsit horum res gestas Nodgerus Episcopus Leodiensis, quas habet Sur. tom. 2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

errat. vult hunc esse Ioannem, qui claruit apud Spoletum cir. A. 550.

[f] *Ioannis.*] De eo pluribus Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. to. 2. vit. sanct. Petrus in catalog. lib. 3. cap. 207. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 283. vbi eum virum sanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeant Pennarensem, alij Pinnariensem, Pinneusem alij, seu Pennensem, vel Pennatensem, vt Trithemius; porro magis germana lectio probatur, vt Pennensem dicat; est enim Pennensis ciuitas apud Vestinos, vt scribit Ptolem. lib. 3. tab. 6. & Plin. lib. 3. cap. 12. In lib. enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Transamundo se subdiderunt Marsicani, Furocenses, atque Valuenses, seu Pennenses, alias Pinnenses, &c. vulgo dicitur, Ciuita de Penna.

xj. B Tertiodecimo kal. April. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Iudæa sancti Ioachim[a] patris beatissimæ Virginis genitricis Dei MARIAE. In Asia natalis sancti Archippi[b] commilitonis beati Pauli Apostoli, cuius ipse in epistola ad Philemonem, & ad Colossenses meminit. In Syria sanctorum martyrum Pauli[c], Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodem die sanctorum Photinæ[d] Samaritanæ, Ioseph & Victoris filiorum, itemq. Sebastiani ducis, Anatolij, Photij, Photidis, Parasceues, & Cyriacæ germanarum: qui omnes Christum confessi, martyrium sunt assecuti. Amisi in Paphlagonia sanctarum septem mulierum[e], Alexandræ, Claudiæ, Euphrasiæ, Matronæ, Iulianæ, Euphemiæ, & Theodosiæ, quæ in confessione fidei cæsæ sunt; easq. secutæ sunt Derphuta, & soror ipsius. Apolloniæ sancti Nicetę[f] Episcopi, qui pro sanctarum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit spiritum. In monasterio Fontanellæ sancti Vulfranni[g] Episcopi Senonensis, qui relicto Episcopatu, ibidem clarus miraculis decessit e vita. In Britannia depositio sancti Cuthberti[h] Episcopi Lindisfarnensis, qui a pueritia ad obitum vsque sanctis operibus & miraculorum signis effulsit. Senis in Tuscia beati Ambrosij[i], ordinis Prædicatorum, sanctitate, prædicatione, & miraculis clari.

MARTII

MARTII 20.

a 7. in appar. nu. 42. & seq.

OACHIM [a].] De eo autem Greci agunt 9. Septembris in Menologio. De S. Ioachimo etsi nihil expressum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuisse Dei genitricis MARIAE, ex certis probatisq. maiorum traditionibus sancti Patres tam Latini quam Graeci absque aliqua difficultate asseruerunt. id in primis S. Epiphanius, qui res Hebraeorum prę ceteris calluisse videtur, in panar. haeres. 79. & in orat. de laudibus sanctae MARIAE Deiparae. item S. Ioannes Damasc. qui pluribus agit de laudibus S. Annae & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis MARIAE. S. Augustinus agens contra Faustum Manichaeum lib. 23. c. 9. etsi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenseri; Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui sacerdotem fuisse dicebat, eumdem ex tribu Iudae potius prouenisse contendit. Non praetermittimus dicere, Gnosticos haereticos excogitasse portentosum quemdam librum inscriptũ, Stirps Mariae: quem vt alienum ab Ecclesia Catholica S. Epiphanius procul reijcit in panar. haeresi 26. At nihil est ex illo Patres accepisse certum est; idq. loca Epiphanij nuper citata satis indicant.

T. 1. an. 60 num. 11. [b] *Archippi.*] De eo Paulus Apostolus ad Coloss. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij.

[c] *Pauli & soc.*] De his item Vsuardus, & alij eum secuti.

T. 1. an. 31. nu. 50. [d] *Photinę Samaritanae.*] Agunt de ea item Graeci hac die in Menologio, feruntq. eamdem fuisse mulierem Samaritanam, de qua Ioan. Euang. c. 4. In vet. Martyrol. Cassin. de eadem agitur, eademq. fuisse affirmatur. Eius caput Romae apud S. Paulum a monachis Cassinensibus asseruatur.

[e] *Septem mulierum.*] De his etiam Graeci in Menolog. hac die: ibiq. earumdem nomina recitantur, inter quas & Parasceue recensetur. Agunt Graeci de Parasceue seorsum itidem in Menologio ad sext. Kalend. Augusti, passamq. tradunt temporibus Antonini Imper. Romanamq. genere fuisse scribunt; quam diuersam esse ab hac, de qua hic cum ceteris agitur, facile existimo. Theod. Balsam. in sexta Synodo Constantinop. can. 63. haec ait: Nicolaus Muzalon Patriarcha, cum vitam sanctae Parasceues, quae in quodam Callicratiae vico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac sancta angelica viuendi ratione indigne compositam inuenisset, eam igni mandari iussit; & diacono Basilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conscribere. Haec Theodorus; qui & de Metaphraste, quem cõstat in eo genere plurimum laboris insumpsisse, haec ait: Magna itaque beato Metaphrasti agenda est gratia, qui martyricas pro veritate fossas non sine multis laboribus & sudoribus expurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS. martyrum perennem gloriam. Haec ille.

Imperauit Antoninus circ. A. 140.

[f] *Nicetae Episc.*] Graeci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

T. 9. A. 733. nu. 2. & A. 735. n. 3.

[g] *Vulfranni Episc.*] Scripsit eius res gestas Ionas abbas: habet eas Sur. to. 2. Plura de eo in vita S. Vuilebordi apud Sur. to. 6. Molan. in Indic. SS. Belg. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 168. Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. Migrauit ex hac vita anno Domini septingentesimo vigesimo.

T. 8. A. 700. nu. 2. & T. 9. A. 719. n. 6 & seq.

[h] *Cuthberti Episc.*] De eo Beda, & Vsuardus, Ado. Eius Acta Beda exacte conscripsit; habentur tom. 3. qui & in praefatione hist. de gest. Angl. fatetur se scripsisse vitam ipsius, non tantum soluta oratione, sed etiam versu heroico. Idem de eo lib. 4. hist. Angl. c. 27. 28. & 29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migrauit e vita anno 688. Sigebertus autem anno 687. diem obijsse affirmat.

T. 8. A. 687. nu. 9.

[i] *Ambrosij.*] Extant eius Acta iussu Honorij IIII. Summi Pont. conscripta a quatuor Theologis eiusdem ordinis ipsi Ambrosio contemporaneis, typis excusa, quae magnam redolent pietatem. De eo S. Antonin. 3. par. chronic. tit. 23. cap. 10. §. 5. & cap. 11. §. 1. & tit. 24. cap. 14. §. 15. & B. Raimundus Capuanus in vita S. Catherinae Senen. libr. 2. c. 35. vbi testatur illum suo tempore & centũ annis antea multis claruisse & adhuc clarere miraculis. Leander Albert. de viris illustr. ord. Praedic. in vita eiusdem sancti per Sebast. Flamin. & in vita B. Iacobi de Meuania per Barthol. Mortariũ conscripta Ioan. Nider in Praeceptorio, prae cep. 1. cap. 6. in fine, vbi testatur festiuitatem ipsius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Lusitanus in chronico eiusdẽ ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait festum huius sanctissimi viri, feria sexta ante Dominicam Passionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populiq. Senensis concursu & munificentia, quo die in illius honorẽ a seruili opere omnis feriatur populus. Ferdinãd. de Castigl. 1. par. hist. S. Dominici lib. 3. c. 49. 51. 52. & 53. & alij praeterea, quos breuitatis causa omittimus. Migrauit ex hac vita anno Dom. 1286. die 20. Martij. Hunc Martyrologio Romano adscribi S. D. N. Clemens VIII. merito praecepit.

Obiit Ann. 1286.

C Duodecimo Kal. April. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

IN monte Cassino natalis sancti Benedicti [a] abbatis, qui monachorum disciplinam in Occidente pene collapsam restituit, ac mirifice propagauit: cuius vitam virtutibus & miraculis gloriosam beatus Gregorius Papa conscripsit. Alexandriæ commemoratio sanctorum martyrum [b], qui sub Constantio Imperatore & Præfecto Philagrio, irruentibus Arianis & Gentilibus, in ecclesia in die Parasceues cæsi sunt. Eodem die sanctorum martyrum Philemonis [c] & Domnini. Catanæ sancti Birilli [d], qui a beato Petro ordinatus Episcopus, cum multos Gentilium conuertisset ad fidem, in vltima senectute quieuit in pace. Alexandriæ beati Serapionis [e] anachoritæ & Episcopi Thmueos [f], magnarum virtutum viri, qui Arianorum furore in exilium actus, migrauit ad Dominum. In territorio Lugdunensi S. Lupicini [g] abbatis, cuius vita sanctitatis & miraculorum gloria fuit illustris.

MARTII 21.

Corrige ex T.6.A 494 n.70. & seq & vide T.7 A.529 nu. 10. obitus A.542.n 9. & seq.

BENEDICTI *Abbatis* a.] Beda ac ceteri Latinorum de eo hac die, Græci autem in Menolog. 14. huius, his verbis: Sancti Patris nostri Benedicti multorum monasteriorum Patris celeberrimi, pietate & miraculorum multitudine illustris. Hæc ibi. Huius præclarissimas res gestas complexus est toto secundo libro dialogorum S. Gregorius Papa: plurima item de eo in vita sancti Mauri, necnon in vita S. Placidi: Marcus monachus S. Bened. (vt scribit Sigebert. de vir. illustr. cap. 55.) Acta S. Benedicti ex Gregor. lib. 2. dialog. scripsit heroico carmine: Adalbertus autem monachus Floriacen. (vt idem auctor testatur cap. 101. & 102.) scriptis mandauit volumen miraculorum eius, quæ ad ipsius sepulchrū sunt facta, quod opus Ammonius monachus est prosecutus. Bertharius abbas Cassinensis etiam scripsit de vita, obitu, & miraculis S. Benedicti volumen, vt testatur Petrus diac. Cassin. de vir. illustr. monast. Cassin. c. 12. Idemq. eodem lib. c. 18 refert Victorem Rom. Pont. ex abbate Cassinen. scripsisse quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta sunt in cœnobio Cassinensi. Vitam eius carmine fuisse scriptam etiam a Rainaldo monacho Cassin. idem Petrus affirmat ibidē c. 17. Paulus diaconus Aquileiensis scripsit sacros hymnos de eodem, vt idem refert cap. 8. Bruno autem Episcopus Signiensis ex monacho Cassinensi scripsit homiliam de eodem legi solitam in ea ecclesia die natali eiusdem, quod testatur idem Petrus c. 34. Addidit & Guerricus abbas Igniacensis sermones tres, Odo abbas Floriacen. sermonem vnum de eadem solemnitate. De eodē præterea Paulus diac. de gest. Longob. lib. 1. cap. 17. Leo Ostiensis lib. 1. chron. Cassinen. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (vt ex historia Cassin. probamus in Annalibus) anno a Christo Domino, quadringentesimo nonagesimoquarto. Obdormiuit autem in Domino secundum aliquos anno quingentesimo quadragesimo secundo, vel secundum Leonem Ostiensem quingentesimo quadragesimotertio. Verum de his consule quæ diximus in ijsdem nostris Annalibus.

[b] *Sanctorum Martyrum*,] Scribit de his sanctus Athanasius epistolā ad Orthodoxos oēs, quo cunctis innotesceret Catholicorum con- T.3. A. 342. a num. 1. & infra.

stantia

ſtantia, & Arianorum ſæuitia: agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. cap. 8. Sozom. lib. 3. cap 5. Theodoret. lib. 2. cap. 4. Cæſi ſunt hi Conſtantio tertiũ & Cõſtante ſecundum Conſl. anno a Chriſto Domino (iuxta Faſtos Onuphrij) trecenteſimo quadrageſimoſecundo.

[c] *Philemonis & Domnini.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

T. 1. an. 46 num. 2. [d] *Birilli Episc.*] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuerſus plane hic Birillus a Berillo, de quo agit S. Hieronym. de ſcript. Eccleſ. quem vixiſſe dicit temporibus Alexandri Imp. & ſucceſſorum eius.

T. 3. A. 328. num. 23. & A. 347. n. 18 [e] *Serapionis anachoritæ & Episc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoritam: verum inſignem illum Serapionem ab Athanaſio fuiſſe ordinatum Epiſcopum, conſtat ex epiſtola eiuſdẽ Athanaſij ad Dracontium. Extat de eo Alexandri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quam intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieronymus libro de ſcript. Eccleſ. & in epiſtola ad Magnũ 84. Ad hunc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem S. Athanaſij aduerſus eos, qui muſſitare incipiebant, Spiritum ſanctũ eſſe creaturam: item commentarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arij, & ſtatu illius tẽporis. Eiuſdẽ nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſanctitate, de quo plura Palladius in Lauſiaca.

[f] *Thmueos.*] Sic dicta ciuitas in Aegypto ab hirco, vt teſtatur S. Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. c. 4. & collat. 16. c. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta, Scethi, quæ & a Scythis Orientalibus Scythia appellata ſæpius reperitur: a Scythis enim Aegyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſtinus hiſt. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythiæ dicitur, frequens eſt mentio apud Pallad. in Lauſiac. Euagr. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. De vrbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolem. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, conſtat ex epiſt. S. Germani Epiſcopi Capuani & aliorum legatorum ad Hormiſdam Papam, quã habemus apud nos manuſcrip. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Illi de ſua prouincia Epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitanæ ciuitatis Antiſtes, &c.

[g] *Lupicini.*] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregorius Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 1. Fuit & alius Lupicinus reclusus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Surium tom. 1. die 1. Ianuarij. T. 7. A. 579. n. 30 & 31.

22 Vndecimo Kal. Aprilis. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

NARBONAE in Gallia natalis ſancti Pauli [a] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem tradunt fuiſſe Sergium Paulum Proconſulem, qui a B. Paulo Apoſtolo baptizatus, & cum in Hiſpaniam pergeret, apud Narbonam relictus, ibidem Epiſcopali dignitate donatus eſt: vbi prædicationis officio non ſegniter expleto, clarus miraculis migrauit in cælũ. Tarracinæ ſancti Epaphroditi [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa ſanctorum martyrum Saturnini [d] & aliorum nouem. Eodem die natalis ſanctarum martyrum Callinicæ [e] & Baſiliſſæ. Ancyræ ſancti Baſilij [f] presbyteri & martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata grauiſſimis cruciatibus affectus, animã Deo reddidit. Carthagine

gine ſancti Octauiani [g] archidiaconi, & multorum milliũ martyrum, qui ob fidem Catholicam a Vuandalis cæſi ſunt. Ibidem ſancti Deogratias [h] Epiſcopi Carthaginenſis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijsq. ſanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno S. Benuenuti [i] Epiſcopi. In Suetia ſanctæ Catherinæ [k] virginis, filiæ ſanctæ Brigittæ. Romæ ſanctæ Leæ [l] viduæ, cuius virtutes & ad Deum tranſitum ſanctus Hieronymus ſcribit.

MARTII 22.

T.2.A.109. n.49. AVLI *Epiſc.* [a]] Agit de eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, licet diuerſis diebus: nam Vſuard. prid. Id. Decembr. Ado vero ad 11. Kal. Febr. Meminit huius Prudentius in Periſteph. hymn. 4. cum ait:

Surget & Paulo ſpecioſa Narbo.

Item Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeſte errat, dum eũ vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias perueniſſe teſtatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epiſt. 2. & alij plures ex recentioribus.

T.1. An.61. n.2. & ſeq. [b] *Cum in Hiſpaniam pergeret.*] Eadem quæ hic habentur de profectione S. Pauli in Hiſpanias, prædicta omnia Martyrologia atteſtantur: id ipſum tam Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus diſſentire videtur Gelaſius Papa, cuius ſententia recitata habetur 22. q. 2. cap. Beatus Paulus. Sunt ea verba Gelaſij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actum eſt de abſolutione Miſeni Epiſcopi antea damnati: habemus eam apud nos manuſcriptã. Sed re vera eo tendit ſententia eius, vt Paulus, Deo aliter diſponente, quod tunc ſe facturum pollicitus eſt, minus implere potuerit: non autem vt neget omnino, nunquam Paulum in Hiſpanias aduenisse. De profectu autem eius in Hiſpanias, vt de re certa, ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad Dracontium: id ipſum S. Hieronymus, qui apocryphis non facile adhibere fidem conſueuit, in Iſai. c. 11. & in Amos c. 5. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieroſ. catecheſi 17. S. Epiphanius in Panar. hæreſ. 27. S. Ioan. Chryſoſt. homil. 76. in Mat. & homil. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epiſt. 2. Pauli ad Timoth. cap. 4. in epiſt. ad Philipp. c. 1. & ſuper Pſalm. 116. S. Gregorius Papa lib. 31. moral. cap. 22. in fin. S. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. c. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apoſtolis, quo firmiter auctor aſſerit, S. Paulum prædicaſſe Euangelium in Hiſpania: profitetur id ipſum Sophronius Epiſcopus Hieroſol. in ſermone in natali Apoſt. Ado Viennen. in chron. Michael Glic. & alii ex recentioribus plurimi, quos præterimus; ſatis eſſe arbitrati, tot tantorumq. Patrũ vnam omnium de eadem re ſententiam retuliſſe. Sed de his locupletius agimus in Annalibus.

[c] *Epaphroditi.*] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectum hunc fuiſſe eccleſiæ Tarracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij: Dorotheus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum Epiſcopum. T.1 An.46. n.2. An.59. n.8. & An.60. n.2.

[d] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa: quorum nec illum prætereamus, de quo eſt tam nobile teſtimonium S. Celerini martyris in epiſtola ad Lucianũ, his verbis: Salutat te Macarius cum ſororibus, &c. paulo poſt: Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cum diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus, qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſt. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

[e] *Callinicæ & Baſiliſſæ.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio. Galeſinus ponit ſub Traiano.

[f] *Baſilij presbyteri.*] De eodẽ hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranæ eccleſiæ, qui cũ in Chriſtiana confeſſione conſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Imp. & Saturnino Præſide Ancyræ, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cælum hæc ibi: agit de eo Sozom. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errandi daretur occaſio, vt quis exiſtimaret hunc illum eſſe Baſilium item Ancyranũ, ſed Epiſcopum Arianum, qui iiſdem temporibus vixit: idcirco hic presbyteri nomen, & quæ ſequuntur, videntur expreſſa. Ad omnem autem prorſus tollendam ambiguitatẽ de Baſilio Epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illum fuiſſe ſuperſtitem; nam obtulit vna cum alijs Arianis libellum Iouiniano Imperatori, quo ſe Nicænæ fidei profeſſorem eſſe teſtatus eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 6. cap. 4. Quod autẽ ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionem, in qua Baſilius presbyter, de T.4. A.362. n.78. & ſeq.

quo

quo agimus, passus est; exploratum habetur, ipsum potius dolis egisse, quam armis sæuisse: tamen (vt de eo scribit S. Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita se ille comparauit, vt vtrisque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Christianos edicto, tamen tum populo, tum etiam magistratibus, ipsisq. prouinciarum rectoribus non obscure significaret, sibi fore gratissimum, si omnes vbique Christianæ religionis delerentur cultores. Quanta inde in Christianos clades euenerit, ex his etiã quæ ab historicis Ecclesiasticis & Patribus scripta sunt, opinari cuique facile est. Verum eius persecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, sed auro; non vulneribus, sed muneribus, nec sæuitijs, sed blanditijs sunt illata. sed ea fuerunt quædam tantũ præludia atrocioris certaminis, si licuisset: nam profecturus in expeditionem contra Persas, vouit se, cùm rediret victor, diis suis Christianorũ sanguine litaturum, insuper etiam in cunctis Christianorum ecclesijs Veneris simulachrum collocaturum. Hæc Greg. Nazianz. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chrysost. orat. aduersus Gentiles, & Theodoret. hist. lib. 3. cap. 18. Hæc summatim de persecutione Iuliani; sed longe pluribus in Annalibus Ecclesiasticis egimus.

[g] *Octauiani archidiaconi.*] Gregor. Turonen. histor. de gestis Francorum libr. 2. cap. 3. in fin. tam de ipso quam ceteris in Africa tunc passis meminit.

[h] *Deogratias Episc.*] Victor Vtic. de ipso plura lib. 1. de persecutione Vuandal. Successit hic Quoduultdeo, qui subrogatus est Capreolo, qui per legatũ interfuit SS. Concilio Ephesino: ipse autem Capreolus in locum Aurelij fuerat subrogatus. Sedit Deogratias annis tribus; inde vero S. Eugenius substituitur. Hæc ex Vict. & Vinc. Lyr. T. 6. A. 455. nu. 14.

[i] *Benuenuti Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. Claruit viuens & post obitum plurimis miraculis. Vixit circa annum Domini 1260. Extitit & alius eiusdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mãdatum dedit. Est de his epistola in eius registro anno octauo sui Pontificatus, a Christo Domino 1234. cir. A. 1260.

[k] *Catherina.*] Huius res gestæ extant apud Sur. tomo 2. Migrauit ex hac vita anno Domini 1381. Obiit Ann. 1381.

[l] *Lea.*] De hac S. Hieronymus epistola 24. ad Marcellam. Fuit hæc vidua, & non virgo, vt putauit aliquis: idq. satis docet epistola eiusdem Hieron. 25. de laudibus Asellæ ad Marcellam. T. 4. A. 382. n. 40.

23 Decimo kal. April. Luna. E viii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23

IN Africa sanctorum martyrum Victoriani Proconsulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquisregiensium, item Frumentij, & alterius Frumentij mercatorum, qui in persecutione Vuandalica (vt scribit Victor Africanus Episcopus) sub Hunnerico Rege Ariano pro constantia Catholicæ cõfessionis immanissimis supplicijs cruciati, egregie coronati sunt. Item in Africa sancti Fidelis [b] martyris. Ibidẽ sancti Felicis [c], & aliorum viginti. Cæsareę in Palæstina sanctorum martyrum Niconis [d], & aliorum nonagintanouem. Item Coronæ sanctorum martyrum Domitij [e], Pelagiæ, Aquilę, Eparchij, & Theodosiæ. Antiochiæ S. Theoduli [f] presbyteri. Cæsareę S. Iuliani [g] confessoris. In Campania S. Benedicti [h] monachi, qui a Gothis in ardenti clibano inclusus, sequenti die inuetus est illęsus.

MARTII 23.

T.6.A.484. nu.14.&15. 300.

ICTORIANI & soc.[a]] De eo hac die Beda, Ado, Vsuardus, ac ceteri. Scribit autem horum omnium sanctorum certamina Victor de persecutione Vuandal. lib.3.

[b] *Fidelis martyris.*] De quo etiam vet. manuscrip. ex quibus restituitur.

[c] *Felicis & soc.*] Beda itẽ, & Vuandelbert. de his hac die, aliiq. recentiores.

[d] *Niconis & soc.*] De his item Græci in Menologio die sequenti.

[e] *Domitij & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

[f] *Theoduli.*] De eo item Vsuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorũ nonnulli legant: sed huic lectioni adstipulantur vetustiora exẽplaria superius citata.

[g] *Iuliani.*] De eo etiã Vsuardus, & Vuandelbertus, assentiunturq. vet. manuscrip.

[h] *Benedicti.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib.3.dialog.c.18. & Sigebert. in chron. anno 538. T.7.A.543. nu.4.

vij. F Nono Kal. Aprilis. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

OMAE sanctorum martyrum Marci [a] & Timothei, qui sub Antonino Imperatore martyrio coronati sunt. Ibidem sancti Epigmenij [b] presbyteri, qui in persecutione Diocletiani sub Turpio Iudice gladio cæsus, martyrium consummauit. Item Romæ passio beati Pigmenij [c] presbyteri, qui sub Iuliano Apostata pro fide Christi præcipitatus in Tiberim, necatus est. Cæsareæ in Palæstina natalis sanctorum martyrum Timolai [d], Dionysij, Pausidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionysij, qui in persecutione Diocletiani sub Vrbano Præside securi percussi, vitę coronas meruerunt. In Mauritania natalis sanctorum Romuli [e] & Secundi fratrum, qui pro Christi fide passi sunt. Tridenti passio sancti Simeonis [f] pueri a Iudæis sæuissime trucidati, qui multis postea miraculis coruscauit. Synnade in Phrygia sancti Agapiti [g] Episcopi. Brixiæ sancti Latini [h] Episcopi. In Syria S. Seleuci [i] confessoris.

MARTII 24.

T.2.A.166. nu.1.& 2.

ARCI & Timothei [a].] Restituti sunt ij ex vet. manuscr. monasterij S. Cyriaci de quo supra.

T.2.A.303. nu.114. & T.4.A.362. nu.270.

[b] *Epigmenij.*] Mentio de eo habetur in Actis S. Crescentij martyris, quẽ idem Epigmenius baptizauit. Accepimus ea ab ecclesia Perusina.

[c] *Pigmenij.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius res gestæ in Actis S. Bibianæ, licet ea admodum sint deprauata. Dicemus summe de his inferius suo loco. Floruit cir. An.361.

[d] *Timolai & soc.*] Agit de his Euseb. histor. lib.8. cap.15. vbi hos omnes hac die martyrium consummasse anno secundo persecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percussi cũ hi omnes dicantur, errare conuincuntur, qui secu- T.2.A.303. n.86.

securis vsum intermissum fuisse tradunt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam sub Theodorico Rege Italiæ eiusmodi animaduersionem perseuerasse constet ex Cassiodoro variar. lib. 11. c. 40. vbi hæc verba: Abstine noxiā, lictor, securim, &c. Prudentius etiam in Peristeph. hymno 1. sic:

... præbenda ceruix ad bipennem publicam.

f *Romuli & Secundi.*] De his Vsuardus, & Vuandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo legatur.

An.1475. f *Simeonis pueri.*] Huius martyrium scripsit Joannes Tiberinus eodem quo passus est anno. habet illud Surius tom. 2. Necatus est anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimoquinto. De eo etiam Molanus in addit. ad Vsuardum.

T.3.A.321. nu. 19. g *Agapiti.*] De eodē Beda, & Vsuardus; licet mendose Agabus, vel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Episcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Eusebius Pamphili multum celebrat, mentionem faciens ingentium eius miraculorum, vt sunt translationis montium & fluminum, & mortuorum resuscitationes; quem, dum esset miles, Maximinus occidere voluit, quod multos eius facta supra modum mirari videret. Hæc Suidas. Ex quibus apparet, librum nonum Eusebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrū, cum hæc & alia multa ibi desiderentur: nisi velis hæc scripsisse Eusebium non eo lib. hist. sed in commentarijs quos de Martyribus se scripsisse testatur.

h *Latini Epis.*] Tabulæ Brixianæ ecclesiæ de eodem. Ibidem nobile vetustatis monumentum extat, quo eiusdem Latini ecclesiasticæ functiones sic descriptæ habentur: An.91.
FL. LATINO EPISCOPO ANN. III. M VII. PRESB. ANN. XV. EXORC. AN. XII. ET LATINILLAE ET FL. MACRIANO LECTORI FL. PAVLINA NEPTIS B. M. P. Habes illud descriptum ab Aldo libro de orthograph. rat. pag. 589.

i *Seleuci.*] De eodem Beda & Vsuardus hac die; licet Beda simul iungat Seleucū & Agapitum, vel (vt mendose legitur) Agabum. Habet alia lectio sic: Seleuciæ sancti Agapiti. in quam lectionem cum incidissem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Episcopus Seleuciæ, qui interfuit SS. Nicæno Concilio, cui & subscripsit. Verum omnes fere codices distinctum ponunt Agapitum a Seleucio, vt hic legitur.

25 Octauo Kal. Aprilis. Luna, G vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ANNVNCIATIO a Beatissimæ Virginis genitricis Dei MARIAE. Romę sancti Quirini martyris, qui sub Claudio Imperatore post facultatū amissionem, post carceris squalorem, post multorum verberum afflictionem, gladio interfectus est, & in Tiberim proiectus: quem Christiani in insula Lycaonia inuenientes, in cœmeterio Pontiani condiderunt. Ibidem sanctorum ducentorum c sexagintaduorum martyrum. d Sirmij passio sancti Irenæi, Episcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris sub Præside Probo primum tormentis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouissime abscisso capite consummatus est. Nicomediæ sanctę Dulę f ancillę cuiusdam militis, quę pro castitate seruanda occisa, martyrij coronam promeruit. Hierosolymis commemoratio sancti Latronis g, qui in cruce Christum confessus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in paradiso. Laodicęę sancti Pelagij h

Epi-

Episcopi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia passus, quieuit in Domino. Pistorij sanctorum confessorum Barontij[i] & Desiderij. In Antro insula Ligeris fluminis sancti Hermelandi[k] abbatis, cuius gloriosa conuersatio miraculorum praeconio commendatur.

MARTII 25.

T. 1. in appar nu. 55. & seq. & n. 76.

NNVNCIATIO.] Tam Latini quam Graeci de eadem solemnitate hac die agunt, vt constat ex omnibus Martyrologijs ac Menologijs. Sanctus Augustinus libr. 4. de Trinitate cap. 5. haec ait: Sicut a maioribus traditum, suscipiens ecclesiae custodit auctoritas, octauo Kal. Aprilis conceptus creditur, quo & passus, &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua, mentio habetur in Sexta Synodo cap. 52. apud Theodor. Bals. pag. 328. Extat insignis oratio in ea solemnitate habita, quae adscribitur sancto Athanasio; quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuendam putant; cum ibidem auctor tam acriter pugnet cōtra dogma Nestorij, quem longe post Athanasiū vixisse constat. in eius orationis exordio haec de ea celebritate leguntur: Primū hoc memoriae subijciendum, festum hoc vnum esse ex Dominicis festis, atque adeo primarium & prorsus venerādum, vtpote quod pro ordine & digestione rerum, quae in Euangelijs de Christo praedicantur, sacrosanctum habeatur; quippe in quo de Filij Dei e caelis descensu agatur, &c. Extant insuper de Annūciatione Dominica duo sermones sancti Augustini; licet ipsorum posterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij insuper extant sancti Petri Crysologi. Scripsit S. Ioannes Damascenus de eodem mysterio & solemnitate sacrum hymnum. Extant & aliae luculentae orationes Hesychii presbyteri, & Andreae Hierosolymitani, tres Absalonis abbatis, & totidem Guerrici abbatis Igniacensis, & aliorū tam Graecorum, quam Latinorum, quos omittimus recensere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex suo antiquitatum promptuario Illustrissimus ac Reuerendiss. Cardinalis Syrletus conscriptam a S. Gregorio Thaumaturgo, quam eruditissimus R. D. Vuilielmus Lindanus Episcopus Ruremundēsis, Romae dum esset, ab eo acceptam, Latinitati donauit: est eius exordium: Hodie angelica acie hilariores splendescunt Dei laudes, &c. Extat praeterea de eadem solemnitate festiua epistola Theodoreti 35. Agebatur olim in multis ecclesijs ea solemnitas ad xv. Kalend. Ianuarij, ea nimirum ex causa, quod Quadragesimae tempus luctui potius & moerori deberetur, vt apparet ex Concilio Laodiceni cap. 51. idq. Toletana decima Synodus in Hispania faciendum indixit can. 1. quod etiam in alijs ecclesijs agi consueuisse testatur. De eadem solemnitate Ordo Rom. Sacramentariū sancti Gregorij, alijq plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. cap. 48. Radulf. cap. 16. ac ceteri.

[b] *Quirini.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius res gestae in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium to. 1. die 14. Februarij. Petrus item in catal. lib. 3. cap 232. T. 2. A. 270. n. 2. & seq.

[c] *Ducentorum sexagintaduorum martyrum.*] De his in vet. manuscript. quibus assentitur Vincentius lib. 10. cap. 98. spec. hist. T. 2. A. 270 n. 3.

[d] *Sirmij.*] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt constat ex Concilio Aquileiensi tempore Gratiani Imperatoris celebrato: sed deuastata ab Attila Hunnorum Rege illa regione, translatum est ius metropolis in ecclesiam Thessalonicensem; ac demum a Iustiniano Imperatore redacta est sub Prima Iustinianea. Haec habes in authent. const. eiusdem Iustiniani Imperatoris tit. de priuileg. Prima Iustinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliae Cisalpinae, vt auctor est Suet. in C. Iulio cap. 22. Perseuerasse aliquandiu eam prouinciarum aggregationem, ex eo potest intelligi, quod S. Ambrosius electionem Sirmiensis Episcopi sedulo curans, illuc profectus, ea in re ius praecipuum sibi debitum vindicauit, vt constat ex Paulino in vita sancti Ambrosij.

[e] *Irenaei Episc.*] De eo etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij; Graeci autem X. Kalend. Septembris in Menologio, vbi & certamen eius paucis describitur, consentiens Latinis in omnibus. Petrus item in catalog. libro 3. cap. 229. de eo agit. T. 3. A. 308 n. 27.

[f] *Dulae*] Beda item, Vsuardus, Ado, & Petrus catal. lib. 3. cap. 230. & alij recentiores. T. 1 An. 34. n. 119. An & 191.

[g] *S. Latronis.*] Dimam hūc plerique appellant: sed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de causa hic nomen propriū consulto praetermissum videtur. De cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chrysostomi, & S. Ambrosij sermones duo, 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimae Latronis nomine nonnulla sacella dicata, & memoriae erecta eodem titulo.

[h] *Pelagij Episc.*] De eo plura Theodoret. hist. lib. 4. cap. 18. & Nicephorus ex eo lib. 11. cap. 21. T. 4 A. 370. nu 12.

cap. 21. Præſens fuit ſancto Concilio Antiocheno pro ſtabilienda Nicæna fide, vt ſcribit Sozom. lib.6. cap. 4. & Nicephorus lib. 10. c.40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano ſub Theodoſio Imperatore, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demõſtrant, & Nicephorus lib. 12. c. 11. Eius ſpectatiſſima fides Theodoſij Imp. ſanctione laudatur, & imitanda proponitur, l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod.

i *Barontij, & Deſiderij.*] Horum Acta e Piſtorienſi eccleſia Romam miſſa accepimus.

k *Hermelandi.*] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recēſet eius obitum anno Domini ſexcenteſimo nonageſimo. Extant res geſtæ ipſius, quas recitat Surius tom 2. An 690.

26 Septimo Kal. Aprilis. Luna. A v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ROMAE, via Lauicana ſancti Caſtuli a martyris, qui cum eſſet Zetarius Palatij, & hoſpes ſanctorum, a perſecutoribus tertio appenſus, tertio auditus, in confeſſione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronæ ſanctorum martyrum Petri b, Marciani, Iouini, Theclæ, Caſsiani, & aliorum. Pentapoli in Lybia natalis ſanctorum martyrum Theodori c Epiſcopi, Irenæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani d presbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati e, Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriæ ſanctorum martyrum Eutychij f, & aliorum, qui Conſtantij tempore ſub Georgio Epiſcopo Ariano pro fide Catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die ſancti Ludgeri g Epiſcopi Monaſterienſis, qui Saxonibus Euangelium prædicauit. Cæſaraugustæ in Hiſpania ſancti Braulij h Epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Felicis i Epiſcopi.

MARTII 21.

T. 2. A. 286. nu. 9. & seq & num. 23.

a CASTVLI.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Diocletiani Imp. cuius Palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, vnde Zetarius dicitur, ex Plinij epiſtol. lib. 2. epiſt. 7. & lib. 6. epiſt. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax vnius lecti cum duabus ſellis, qui velis obductis & reductis modo adijciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mētio habetur de Caſtulo Zetario in Actis S. Sebaſtiani martyris in fin.

b *Petri & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex vet. manuſcrip. Agit de his etiam Galeſinus hac die.

c *Theodori Epiſc. & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alii. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens eſt mentio in epiſtolis Syneſii Epiſcopi, & in litteris Dionyſii Alexandrini apud Euſebium.

De Theodoro Epiſcopo, qui obiit confeſſor Cyrenæ T. 3. A. 310 n. 25. at hic dicitur martyr.

d *Montani, & Maximæ.*] Agūt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbert. & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 233. Cum autem Montanu.n

nu.n

num & Maximam audis, ne quid tibi subrepat ob similitudinem nominum de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæresiarchę Cataphrygarum dogmatis: qui nec martyres occubuere; sed (vt scribit Apollinaris Hierapolitanus Episcopus apud Eusebium lib.5. cap.15.) arrepti malo spiritu, sibi ipsis laqueo mortem consciuere. hi autem pro Christi fide certantes, in mare mersi sunt.

[e] *Quadrati & soc.*] De his itē hac die Græci in Menologio.

cir.A.342. [f] *Eutychij & soc.*] Agit de his martyribus S. Athanasius in epist. ad solit. col.479. necnon in apolog. 2. col. 335. & 336. vbi Aegyptiorum Arianorum sæuitiam, & constantiā, qua Catholici atrocia passi sunt, pluribus scribit. Aegyptios inter furendum crudelissimos fuisse, scribit Polyb. lib. 15.

T.9.A.809. nu. 80. [g] *Ludgeri Episc.*] De eodem Beda, & Ado. Extāt eius res gestæ scriptæ à monachis Verdenensibus, quas recitat Sur. to.2. Trithem. de viris illustr. ord. S.Benedicti lib.3. c. 196. & lib.4. cap.187. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib.2. cap. 16. & histor. Saxon. lib.2. cap.5. dictumq. tradit Apostolum Saxonum. Claruit temporibus Caroli Magni, Imperatoris. obijt autem anno Domini octingentesimo nono.

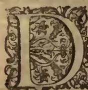
T.8.A.636. nu.19. [h] *Braulij Episc.*] Hic successit Ioanni suo germano, seditq. ferme annis viginti, temporibus Sesinandi, Chintillæ, Tulgani, & Chindasuinti Regum, vt de eo scribit S. Ildefonsus lib. de vir. illustr. Interfuit Concilijs Toletanis quarto, quinto, & sexto, vt ex eorum Actis apparet. Extant duæ eius epistolæ ad S. Isidorum, quatuor autem Isidori ad ipsum scriptæ. Inuentum est venerandum corpus eius, reuelante S. Valerio Episcopo, anno Domini 1270. translatum reconditumq. solemniter fuit in Ecclesia S. MARIAE Maioris. Hæc ex antiquis monumentis eiusdem ecclesiæ Cæsaraugustanæ, quæ Romam missa accepimus. De eo insuper in flor. sanct. & in thesauro conc. tom.2.

[i] *Felicis Episc.*] Duos eius nominis recenset Marian. Scotus Episcopos Treuerenses; Felicem primum, qui successit Celso, quem & martyrem fuisse scribit; alium item, qui tertius post sanctum Paulinum sedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhæsit schismaticis: hi quidem, atque plerique alij, quos idem auctor recenset, desiderantur in tabulis Democharis, in quibus vnus tantum recensetur Felix, qui successit Celso, de quo hic agi existimamus: qui fortasse desideratur in tabul. Treuerensibus, eo quod schismaticus fuit; id enim idem Marianus Scotus testatur anno Domini 379. de quo pariter agitur in Concilio Tauritano can. 5. Verum qui cum Martino lapsus est, cum eodem pariter surrexit, & dignus est habitus, qui sicut idem S. Martinus, inter Sanctos receptus sit. T.4.A.386. nu. 38.

iiij. B   Sexto Kal. Aprilis. Luna.   27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27

DRIZIPARAE in Pannonia S. Alexandri [a] militis, qui sub Maximiano Imperatore post multos pro Christo agōnes superatos, multaq. miracula edita, martyrium capitis abscisione compleuit. Eodem die sanctorum Phileti [b] senatoris, Lydiæ vxoris, & filiorum Macedōnis & Theoprepidis: itemq. Amphilochij ducis, & Cronidæ commentariensis [c], qui pro Christi confessione cæsi sunt. In Perside sanctorum martyrum Zanitæ [d], Lazari, Marōtæ, Narsetis, & aliorum quinque, qui sub Sapōre Rege Persarum sæuissime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi sancti Ruperti [e] Episcopi & confessoris, qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirifice propagauit. In Aegypto sancti Ioannis [f] eremitæ, magnæ sanctitatis

ctitatis viri, qui inter cetera virtutum insignia etiam prophetico spiritu plenus, Theodosio Imperatori victorias de tyrannis Maximo & Eugenio prædixit.

M A R T I I 27.

T.3.A.308 n. 27. LEXANDRI[a].] De eo Vsuardus. De eius sepulchro a Caiano profanato, & terribili vltione, qua vltus est Deus scelesti hominis impietatem, lege hist. Miscellam, quæ fertur nomine Pauli diac. lib. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

T.2.A.140. n.4. [b] *Phileti & soc.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio, passiq. referuntur sub Hadriano Imperatore.

T.2.A.140. num. 4. [c] *Commentariensis.*] Qui sint Commentarienses, in l. de his C. de custodia reorum, declaratur his verbis: Nisi intra tricesimum diem semper Cōmentariensis ingesserit numerum personarum, varietatem delictorum, clausorum ordinem, ætatemq. vinctorum: officium viginti auri libras ærario nostro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eumdem vinctorum custodia, vt l. Commētariensem. C. eod. Est insuper & aliud genus Commentariensium; vt illi, quibus commentarij Imp. committebantur: eorum etenim manu Acta apud Fiscum subscribi solebant, vt Paulus l. in fraudem. §. a debitore. ff de iure Fisci. Reperitur etiam Commentariensis nomen esse ordinis & promotionis in militia castrēsi, sicut Princeps, Accensus, & Cornicularius, de quo Ascon. in orat. 3. in Verrem: eoq. sensu accipitur in l 1. C. ad leg. Iul de ambit. De eodem & Cælius Rodig. antiq. lect. lib. 17. cap. 10 Dicti reperiuntur in castrensis militiæ ordine Commentarienses Actarij, seu Actuarij, quorū pitacijs & schedulis erogabatur militaris annona: de quibus est mentio l. 11. 13. & 16. C de erog milit. annon. & l. 15. de numerarijs Cod Theod. De Actar. in antiqua inscriptione sic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Aldum de orthograph, pag. 339.

[d] *Zanitæ, & soc.*] Item Græci. Porro horum martyrij Acta iuncta habentur rebus gestis sanctorū Ionæ & Barachisij, apud Metaphrastem, quæ recitat Lipom. tom. 7. cir. A.344.

[e] *Ruperti Episcopi.*] Extant eius præclaræ res gestæ, quas retulit Sur. in tom. 2. Floruit temporibus Childeberti II. Regis Francorum, & Theodoberti eius filij. Hic Bauariæ Apostolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorum. Fuit & sanctitate conspicua eius neptis nomine Erentrudis abbatissa, de qua Trith. de vir. illustr. ord. S. Bened lib. 3. c. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iul. T.7.A.590. num. 42. & seq.

[f] *Ioannis eremitæ.*] Agunt de eo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem Idibus Decembris. Egregia eius sanctitas meruit clarissimorum virorū scriptionibus illustrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Ctesiphontē contra Pelagianos, S. Augustinus de ciuit. Dei li. 5. c. 26. & de cura agēda pro mort. c. 17. Rufin. hist. li. 2. c. 32. Theod. hist. lib. 5. c. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagrius in vit. Patr. cap. 1. Nicephorus lib. 12. c. 29. Prosper Aquit. in chron. Arcadio tertium & Honorio secundum Conss. Cassiod. trip. lib. 9. cap. 55. hist. Miscel. lib. 13. in Theodosio, & Palladius, in Lausiacis cap. 22. qui eū vidit, & familiariter vsus est. T.4 A.388. n. 52. & A. 394 nu. 20.

28 Quinto Kalend. Aprilis. Luna. C iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

AESAREAE in Palæstina natalis sanctorum martyrum Prisci[a], Malchi, & Alexandri: qui in persecutione Valeriani cum in suburbano agello supradictæ vrbis habitarent, atque in ea cęlestes martyrij proponerentur coronæ, diuino fidei calore succensi,

vltro Iudicem adeuntes, cur tantum in ſanguinem piorum deſæuiret, obiurgant: quos ille continuo pro Chriſti nomine beſtijs tradidit deuorandos. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Caſtoris [b] & Dorothêi. In Africa ſanctorum martyrum Rogati [c], Succeſsi, & aliorum ſexdecim. Romæ S. Sixti [d] Tertij Papæ & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei [e] abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ ſpecie a cunctis fratribus viſa eſt in cęlum aſcendere. Cabilône in Gallijs depoſitio ſancti Gunthramni [f] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, vt relictis ſæculi pompis, theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII 28.

T. 2. A. 260. nu. 30.

RISCI [a], *Malchi, & Alexandri.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 7. cap. 21. Niceph. lib. 6. c. 11. atque ex eodem Euſebio ceteri recentiores.

[b] *Caſtoris & Dorothei.*] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

T. 2. A. 262. nu. 28. [c] *Rogati & Succeſſi.*] Agit de his Beda hac die. Leguntur in Synodica ad Cornelium Papam eorumdem nominum Epiſcopi Africani apud Cyprian. epiſt. 54. Extat & epiſt. 82. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem ijdem ſint, non audeo affirmare.

t. 5. A. 432. n. 38. & A. 440. n. 1. & ſeq. [d] *Sixti Tertij.*] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Præter ea quæ de ipſo habentur in libro de Rom. Pontif. alia plurima hinc inde expiſcati digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cum alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ volumine prægrandi potius quam breui annotatione indigeant.

[e] *Spei abb.*] Scribit eius inſignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 10. vnde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

[f] *Gunthramni Regis.*] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hiſt. de geſtis Franc. lib. 4. cap. 24. & ſequen. Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obijt idem (vt ſcribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingenteſimo nonageſimoſeptimo. De eius miraculis, cum adhuc viueret, agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 21. Moritur anno 33. ſui regni, ſepultusq. fuit in baſilica ſancti Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit. Plura T. 8. obijt A. 597

ij. D Quarto kal. Aprilis. Luna. 29

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

t u A B C D E f F G H M N P

17 18 19 20 21 22 23 24 24 25 26 27 28 29

N Perſia ſanctorum martyrum Ionæ [a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum: quorum Ionas preſſus in cochlĕa, confractis oſsibus, medius diſſectus eſt; alter, opplĕtis faucibus, pice ardenti ſuffocatus. Heliopŏli apud Libănum ſancti Cyrilli [b] diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo venter auulſum Gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt.

Nico-

Nicomediæ paſsio ſanctorum martyrum Paſtoris[c], Victorini, & ſociorum. In Africa ſanctorum confeſſorum Armogaſtis[d] Comitis, Maſculæ[e] Archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Genſerico Rege Ariano pro confeſsione veritatis multa & grauia perpeſsi ſupplicia atque opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerunt. In vrbe Aſtenſi S. Secundi[f] martyris. In monaſterio Luxouienſi depoſitio ſancti Euſtaſij[g] abbatis, diſcipuli ſancti Columbani, qui ferme ſexcentorum monachorum Pater fuit, & vitæ ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

MARTII 29.

T.3.A.344. n.21. IONAS & *Barachiſii* [a].] Habentur eorum Acta ſinceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, qui præſto fuit: deſcripſit eadem Lipoman. tom. 7. & Sur. tomo 2.

T.4.A.362. n.166. [b] *Cyrilli diaconi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoretus hiſt. lib. 3 cap. 6. item & Suidas in hiſt. Addunt Græci & Marcum Epiſcopum Arethuſium, quem ſub eodem Iuliano Apoſtata multa grauiaq; paſſum tradunt Greg. Nazianz. orat. prima in Iulianum, Theodoret. vbi ſup. cap. 6, Caſſiod. trip. lib. 6. cap. 12. & alij. At Romana Eccleſia non recipit Marcum illũ inter ſanctos, quem conſtat Arianum fuiſſe, & Arianorum anteſignanum. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogium. porro eum laudandi alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam, duabus illis orationibus acertime inuectus, illorum omnium Chriſtianorũ virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus; adeo vt eadem ex cauſa etiam Conſtantium Auguſtum Arianum in cælum ferre illius comparatione viſus ſit. An autem Marcus Arethuſius ad Catholicam Eccleſiam ſit reuerſus, nullum eſt teſtimonium: immo contrarium potius videtur: nam in Concilio Antiocheno poſt interitum Iuliani habito temporibus Iouiniani Auguſti, in quo Arianorum anteſignani, more ſuo cum Principe mutantes & fidem, cantarunt palinodiam; nulla prorſus de Marco Arethuſio mentio habetur in illa ſerie Epiſcoporum, quam recenſet Socrat. lib. 3. cap. 21. & Sozom. lib. 6. cap. 4. Quod autem ſpectat ad ſæuiſſimam rabiem Heliopolitanorũ aduerſus Chriſtianos exercitam; idem Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Miſopogone: Hi deorum templa quamprimum reſtituerunt; ſepulchra vero atheorum omnia, ſigno a me nuper dato, euerterunt, ita elati & erecti animis, vt ſcelera eorum, qui deos violarunt, acrius etiã, quam mea ferebat voluntas, vindicarint. Hæc Iulianus Apoſtata Imp.

[c] *Paſtoris & ſociorum.*] Agunt de his etiã Maurolicus, & Galeſinus; adſtipulantur & vet. manuſcrip. T.3.A.311. n.17.

[d] *Armogaſtis Comitis.*] De eo item Beda, Vſuardus, & Ado. Scripſit eius Acta Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal. in fine. T.6.A.456. n.22 & ſeq

[e] *Maſcula Archimimi.*] Alia lectio ex vetuſto Victoris exẽplari ſic habet: Archimimi Maſculani: quaſi ex Maſcula ciuitate nobiliſſima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Probarem eamdem, ſi perſuadere mihi aliquis poſſet, Archimimum fuiſſe aliquando nomen propriũ Chriſtiani alicuius: nam ſi ſcenici, & hiſtriones, & alij id generis non admittebantur ad ſacrũ baptiſma, niſi prius eadem ludicra exercitia abdicaſſent; quomodo inſignis obſcœnitatis nomen cum baptiſmate non ablutũ fuiſſet atque mutatum? Itaque magis placet, vt ſecundum magis communem lectionem, hic Maſcula dictus ſit proprio nomine, cognomento Archimimus: fortaſſe ea de cauſa, quod eam artem aliquando exercuiſſet, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quæ aliorum pendẽt arbitrio) numquam potuerit abolere. Niſi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, vbi non Archimimus, ſed Archiminus legitur; cui lectioni bene arridet & Maſculanus. Agit de Maſcula & Saturo idem Victor li. 1. in fine. T.6.A.456. n.26.

[f] *Secundi.*] In Actis S Marciani Epiſcopi Dertonenſis plura habentur de eo; recitat ea Mombrit. tom. 2. vit. S. Petrus in catalogo libr. 4. c. 12. Legimus Acta eius perbreuia, paſſumq; vidimus tẽpore Hadriani ſub Sapritio Vicario. Delata ſunt ad nos etiã ab eccleſia Aſtenſi de eiuſdẽ martyris manifeſtatione & tranſlatione authẽtica ſcripta, quæ apud nos aſſeruãtur. Fuit & alius itẽ Secũdus, qui paſſus eſt tẽporibus Diocletiani, 5. kalend. Se- cir.A.130. T.2.A.197 n.16.

ptembris, cuius res gestas habet idem Mombrit. tomo 2. agitq. de translatione corporis eius Taurinum facta.

Plura T. 8. g *Eustasii abb.* alias *Eustatij*, vel *Eustachij*.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit vitam eius Ionas Abbas, quam habes apud Bedam tomo 3. & Surium tom. 1. licèt eam nonnulli Bedæ adscripserint; sed auctorem esse Ionam, testatur Sigebertus de vir. illustr. cap. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 70.

i E Tertio Kalend. Aprilis. Luna. 30

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

t u A B C D E f F G H M N P

18 19 20 21 22 23 24 25 25 26 27 28 29 30

OMAE via Appia passio beati Quirini [a] Tribuni, qui a sancto Alexandro Papa, quem habebat in custodia, cum omni domo sua baptizatus est, & sub Hadriano Imperatore traditus Aureliano Iudici, cum in confessione fidei persisteret, post linguę abscissionem, equulei suspensionem, manuumq. ac pedum detruncationem, agonem martyrij gladio consummauit. Thessalonicę natalis sanctorum martyrum Domnini [b], Victoris, & sociorum. Constantinopoli commemoratio sanctorum plurimorum [c] martyrum Catholicæ communionis, quos Constantij tempore Macedonius hæresiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cetera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compressa dissecuit, & candenti ferro combussit. In castro Siluanectensi depositio sancti Reguli [d] Arelatensis Episcopi. Aureliani in Gallia sancti [e] Pastoris Episcopi. Syracusis sancti Zosimi [f] Episcopi & confessoris. In monte Sina S. Ioannis [g] Climaci abbatis. Apud Aquinum sancti Clinij [h] confessoris.

MARTII 30.

T.2.A.131. n. 2.
VIRINI [a].] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur eius res gestæ in Actis S. Alexandri Rom. Pontif. apud Sur. tom. 3. die 3. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Cùm autem passus dicatur vltimo Traiani anno, mendum inesse certum est; cùm non sub Traiano, sed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus sit, vt diximus in Annalibus.

T.2.A.304. num. 49. b *Domnini & Vict.*] Vsuardus de his etiam. Beda autem de Domno & alijs ab his diuersis. De Domnino Thessalonicensi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalen. Octobris in Menologio, vbi eius Acta summatim complexa narrantur; passumq. ferunt in persecutione Maximiani Imp. Agunt itidē de Dōnino Thessalo, qui Nicomediæ primum, inde in Mesopotamia grauissima passus est.

c *Sanctorum plurimorum martyrum.*] Crudelissimas carnificinas Macedonij hæresiarchæ in Catholicos scribit Socrat. hist. lib. 2. c. 12. vbi ait ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos esse: idem cap. 30. Sozom. lib. 3. cap. 8. Metaphrastes in Paulo T.3.A 351 n.46.

Episcopo

Episcopo Constantinopolitano, vj. Nouembris, apud Lipom. tom. 6. Apposite hic additum videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani hæretici, cùm & ipsi sanctissimæ Trinitatis in distinctione personarum consubstantialem Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia passi sunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in historicis, verbo, Macedonius.

cir. A. 120. [d] *Reguli.*] De eo Vsuardus: Ferunt hunc fuisse discipulum sancti Ioannis Apostoli. Habet eius res gestas Mombritius tomo 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 15. Adscribitur hic secundus eius sedis Episcopus, subrogatus sancto Trophimo.

[e] *Pastoris Episcopi.*] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 12. n. 104. & Maurol. hac die.

[f] *Zosimi Episcopi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. cir. A. 642. Ferr.

[g] *Ioannis Climaci.*] Græci itē de eo in Menologio hac die. Scripsit res gestas eius Daniel monachus, quas recenset Sur. to. 2. Porro animę illius diuina quædam effigies multo clarius perspicitur in eius scriptis. Vixit non longe post tempora Iustiniani Imp. ac post S. Sabam abbatem, cuius ea quæ scribit, aliquando confirmat auctoritate. cir. A 570.

[h] *Cliny.*] De eo antiqua monumenta ecclesię Aquinatis, nobis communicata à R. D. Flaminio Philonardo eius sedis Episcopo.

31 Pridie Kalen. Aprilis. Luna. F*

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

THECVAE in Palęstina sancti Amos [a] Prophetæ, quem Amasias sacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius vecte per tempora transfixit: qui postea semiuiuus in patriam deuectus, ibidem expirauit, sepultusq. est cum patribus suis. In Africa sanctorum martyrum Theoduli [b], Anesij, Felicis, Corneliæ, & sociorum. In Perside sancti Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei verbum non desisteret prædicare, sub Isdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & spinosa sude per aluum transmissa, martyrium consummauit. Romæ sanctæ Balbinæ [d] virginis, filiæ beati Quirini martyris, quæ a sancto Alexandro Papa baptizata, post deuictum huius sæculi cursum sepelitur via Appia iuxta patrem suum.

MARTII 31.

MOS *Prophetæ* [a].] Vsuardus etiam de eo agit hac die, Vitam eius scribit sanctus Epiphanius libro de vit. & interit. Prophet. cap. 12. De eo itē Hieron. in procem. in Amos, & in Isaiam c. 1. vbi ait, alium hunc fuisse ab eo, quem Isaiæ Prophetæ patrem fuisse ipse scribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem sit apud Hebræos. De eodem apud S. Isidor. de vit. & mort. sanct. cap. 43. & Doroth. in synopsi cap. 2.

[b] *Theoduli & sociorum.*] Vsuardus mendose legit Diodolum; Beda agit tantum de Anesio. De his etiam Vuandelbertus, adstipulanturq. vet. manuscrip. T. 5. A. 420. n. 22

[c] *Beniamin diaconi.*] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq. simul natalem sancti Abdæ Episcopi & sociorum Persarum. Scribit de his Theodoretus hist. lib. 5 cap. 38. & ex eo Nicephorus lib. 14. cap. 20. Concitata est hæc persecutio ab Isdegerde Rege Persarum in fine regni ipsius, vt idem Theodoretus scribit lib. 5. cap. 38. licèt di-

eat Socrat.lib. 7.cap.18. hanc persecutionem factã esse sub Bararane eius filio. Sed verius videtur, cœptam esse sub Isdegerde Rege, & sub eius filio auctam, vt scribit Cyrillus monachus in Euthymio. Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodosio nonum, & Constantio tertium Conss. est is annus a Christo quadringẽtesimus vigesimus: eamq. annis triginta perdurasse scribit Theodoretus lib.5. c.38. Meminit eiusdem persecutionis S. August. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 12.

[d] *Balbinæ*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes de ea hac item die. Acta eius intexta sunt in rebus gestis S. Alexandri Papæ, apud Surium tom. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures, qui de eadem scripsere, quos non numeramus, acceperunt. Antiquus est Romæ titulus S. Balbinæ, cuius mentio est in Romana Synodo sub Gregorio Papa, in eius registro lib.4. epist. 44. indict.13. T.I.An.69. n.30. T.3.A.131. nu.2.

APRILIS.

xxix G Kalendis Aprilis. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE passio sanctæ Theodôræ [a] sororis Illustrissimi martyris Hermẽtis, quæ sub Hadriano Imperatore ab Aureliano Iudice affecta martyrio, sepulta est iuxta fratrem suum via Salâria, non longe ab Vrbe. Eodem die sancti Venantij [b] Episcopi & martyris. In Aegypto sanctorum martyrum [c] Victoris & Stephani. In Armenia sanctorum martyrum Quinctiani [d] & Irenæi. Constantinopoli sancti Macarij [e] confessoris, qui sub Leone Imperatore pro assertione sanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratianopoli sancti Hugônis [f] Episcopi, qui multis annis in solitudine vitam exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerîci [g] abbatis, cuius sepulchrum crebris miraculis illustratur.

APRILIS I.

T.2.A.132. nu.2.

HEODORAE [a].] De ea item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis sancti Alexandri Papæ, apud Surium tom. tertio, die tertia Maij.

[b] *Venantij Episcopi.*] Beda etiã, Vsuardus, Ado, ac ceteri; licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Episcopus, vel quo tẽpore passus sit. Corpus eius asseruatur in oratorio, quod dicitur sancti Venantij, apud Baptisterium Constantini, vna cum corporibus sancti Domnionis Episcopi & aliorum sanctorum martyrum, quorum omnium dies anniuersaria agitur hoc eodem mẽse, tertio Idus Aprilis. Cùm autem ea omnia translata fuerint e Dalmatia & Istria a Ioanne Papa IV. par est credere, S. Venantium alicuius illarũ prouinciarum ciuitatis fuisse Episcopũ. Extat ibidem in apside, sicut & ceterorum, imago eiusdẽ S. Venantij musiuo opere compacta. Hæc in monumẽtis SS. ecclesiæ Lateranensis. Claruit in Africa alius Venantius Thynisæ Episcopus, titulo confessionis illustris, qui interfuit Concil. Carthaginensi sub Cypriano, vt constat ex illius Synodi Actis.

[c] *Victoris & Stephani.*] Vsuar. de ijsdẽ hac die. Licet hi conueniant nomine, censentur

tamen

tamen diuersi a Victore & Corona, de quibus idem Vsuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Aegypto, illi in Syria passi leguntur.

[d] *Quinctiani & Irenai.*] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

T.9.A.735 nu. 2. [e] *Macarij.*] Græci item de eo in Menologio hac die, ibiq illius tum fortia certamina pro fide Orthodoxa suscepta, tum etiam miracula paucis narrantur.

T.11. Ann. 1080.n.66. A.1086.n. 13. obitus. T.12. Ann. 1132.n.6. canonizat. A.1134. n. 2. [f] *Hugonis Episc.*] Hunc egregiũ sanctitate virum Innocentius Papa Secundus retulit inter sanctos, mandauitq. Guidoni Carthusiæ Priori, vt eius res gestas cõscriberet: habentur ipsæ apud Surium tom. 2. Est autem hic ille Guido, ad quem extant scriptæ duæ epistolæ sancti Bernardi, 11. & 12. vbi plura de laudibus Carthusianorũ. Inuisit aliquando idem Bernardus Hugonem, quo sicut familiarissime, ita etiam honorificentissime vsus est, vt constat ex vita sancti Bernardi lib. 3. cap 1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Surium tom 5. die octaua Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12. Petrus Sur. de vit. Carthusianorum, & alij.

[g] *Vualerici abb.*] De eo hac item die Beda, T.8.A.613. nu. 9.
Vsuard. autem tertio Idus Decembris. Extant Acta ipsius apud Surium tom. 2. Scriptam fuisse vitam eius a Rangiberto abbate, tradit Molanus in annotat. ad Vsuardum: idem insuper ab incerti nominis scriptore eius res gestas narratas testatur. De eo item Vincentius lib. 23. c. 23. & 24. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 21. Trithemius de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti li. 3. cap. 78. Fuit hic discipulus sancti Columbani, vixitque circa annum Domini sexcentesimum vigesimum

2 Quarto Nonas Aprilis. Luna. A xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

SANCTI Francisci [a] de Paula, ordinis Minimorum institutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. Sanctorum numero [b] adscripsit. Cæsareæ in Palæstina natalis S. Amphiani [c] martyris, qui in persecutione Galerij Maximiani cum Vrbanum Præsidem idolis immolantem arguisset, sæue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq. incenso obuolũtis [d], acerbissime cruciatus, demum in mare demersus, transiens per ignem & aquam, eductus est in refrigerium. Ibidem passio sanctæ Theodosiæ [e] virginis Tyriæ, quæ in eadem persecutione cum sanctos confessores ante tribũnal stantes publice salutasset, atque rogasset, vt cum ad Dominum peruenissent, sui recordarentur, a militibus tenta, & ad Vrbanum Præsidem ducta, eius iussu lateribus & mammis ad interiora vsque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugdũni S. Nicetij [f] eiusdem vrbis Episcopi, vita & miraculis clari. Apud Comum sancti Abundij [g] Episcopi & confessoris. Apud Lingones sancti Vrbani [h] Episcopi. In Palæstina depositio sanctæ Mariæ [i] Aegyptiacæ, quæ Peccatrix appellatur.

Obijt An. 1507.

RANCISCI *de Paula*[a].] Huius præclaræ res gestæ expressæ habentur in bulla canonizationis eius data a Leone X. Rom. Pontifice, quam retulit Surius tom. 2. Porro singula eius Acta miraculaq. a Dauid Romeo Neapolitano Latino sermone copiosissime sunt conscripta, & Italice a R. P. Passarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir sanctus ex hac vita anno Dom. 1507. Nonnulla de ipso habes in thes. con. tomo 2. Anno autem Domini 1586. auctoritate S. D. N. Sixti PP. V. idem sanctus illatus est in Kalendarium Romanum cum officio duplici. Extant de his litteræ Apostolicæ.

[b] *Sanctorum numero adscripsit.*] Cõstat quidem, peruetustum fuisse morem in Ecclesia Catholica, vt nullus, nec martyr quidẽ, absque aliqua prænia discussione & approbatione, inter Sanctos recenseretur, quos pietas Christiana, more maiorum, colere consueuit. Quod enim ad martyres spectat; est de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduersus Parmenianum, cum de Lucilla potenti ac factiosa femina Donatistarum patrona hæc ait: Cùm correctionem archidiaconi Cæciliani ferre non posset, quæ ante spiritualem cibum & potum os nescio cuius martyris, si tamen martyris, libare dicebatur: & cùm præponeret & calici salutari os nescio cuius hominis mortui, etsi martyris; sed nondum vindicati; correpta, cum confusione irata discessit, &c. Quibus plane Optatus significat, nefas fuisse venerari reliquias martyris alicuius non vindicati, hoc est, nõdum probati & recepti. Moris enim erat, vt cùm aliquis martyrio occubuisset, Episcopus, sub cuius ditione id accidisset, rem gestam scriberet ad Primatem Episcopum; a quo mature, adhibitis in cõsilium collegis Episcopis, an inter martyres esset recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem satis monstrant ea quæ S. Augustinus scribit in breuic. collat. diei 3. cap. 13. dum habet, quod Secundus Tigisitanus Episcopus in Numidia scripsit ad Mensurium Episcopũ Carthaginensem de his qui in ea prouincia tũc feliciter martyrio occubuissent, eo quod sacros codices, iuxta Diocletiani edictum, tradere noluissent: quos omnes martyrum honore & cultu esse dignos, ille rescripsit. Qui idem Mensurius alijs quibusdam passis, nomen martyris & venerationem deferendã esse, certis ex causis negauit, vt ibidem cap. 13. idem testatur: quinam autem hi essent, subdit his verbis: Quidam etiam in ea epistola facinorosi arguebantur, & fisci debitores, qui occasione persecutionis vel carere vellent onerosa multis debitis vita, vel purgare se putarent, & quasi abluere facinora sua, vel certe acquirere pecuniam, & in custodia delicijs perfrui de obsequio Christianorũ, &c. Hi etenim (vt paulo superius ibidem dicitur) his ex causis se offerebant persecutoribus non rogati, vltroq. dicebant, se habere sacras ac diuinas scripturas, quas tradituri non essent: quos ipsos Mensurius inter martyres recenseri vetuit. quod quidem Donatistas offendit: qui in eumdẽ Africæ Primatem, ac etiam in eius archidiaconum inuidiam & odium concitarunt. Sed de his alias. Erat aũt pernecessaria huiusmodi de martyribus inquisitio, non tantũ ob prædictas causas: sed quoniam & hæretici atque schismatici aliquando pro Christi nomine a persecutoribus tormenta pati videbantur & mortem; & quidem ipsis fere nascentis fidei exordijs, cùm omnia martyrum sãguine redundarent, vt scribit Euseb. hist. lib. 4. c. 14. prope finem, lib. 5. cap. 15. & lib. 8. c. 20. in fine, & S. Augustinus de Donatistis sæpe testatur: quos omnes, vt alienos a fide & communione Catholica, Dei Ecclesia respuere consueuit; cùm ex sententia Cypriani, & Augustini, omniumq Orthodoxorum, quicquid aliquis extra Ecclesiam patitur, non martyrium censendum, sed dicenda sit pœna perfidiæ. hæc de his quæ spectant ad martyres. Possumus ex his inferre: Si de illis qui pro Christo occidebantur, tamen de eorum fide & charitate, sine qua nihil prodest, etiam si det quis corpus suum ita vt ardeat, tam exquisitam peruestigationẽ haberi moris fuit; sane mirum videri non debet, sanctam Dei Ecclesiam veritatis columnam maius studiũ, multoq. exactiorem diligentiam adhibere solitam in adscribendo ceteros Sanctorum numero. Vt & meritò tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchæ alicui, sed ipsi tantum Romano Pontifici, pro summa ei a Christo Domino in beatissimo Petro Apostolo tradita potestate, sit creditum. De his satis: nam de canonizatione Sanctorum scimus commentarios esse editos, aliosq. complures, tam sacros Theologos, quã Canonici iuris consultos de his agere; quos cõsulat, qui cetera auidius cupit.

[c] *Amphiani.*] Beda de eodem hac die; sed tamen perperam hunc iungit cum alijs quos ponit in Africa: nisi fortasse ille, de quo agit, sit alius ab isto. Vsuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis: apud quos etiam mendose legitur, Apud Cæsaream Lyciæ; cum potius apud Cæsaream Palæstinæ metropolim, atque hac die martyrem effectũ, testetur Eusebius eiusdẽ ciuitatis Episcopus li. 8. c. 14. & 15. recenseatq. inter eos martyres, qui passi sunt anno tertio persecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Me- | fusius T. 2. A. 304. nu. 33. & seq.

nologio

nologio hac die, & Metaphrastes; licèt de Lycia & ipse (vt diximus) errare videantur.

[d] *Obuolutis.*] Hoc genus cruciamenti speciem quamdã præfert tormẽti illius acerbissimi, quod veteres dicebant Tunicã molestam: quæ ignium alimentis illita & intexta (vt Seneca docet epist.14.) ac mox succẽsa, eruciabiliter obuolutos nocentes, qui sceleris comperti grauioris forent, amburebat. Est & Iuuenalis satyra 8. de tunica molestæ is versus:

Ausi quod liceat tunica punire molesta.

T.2.A.306. nu.1. [e] *Theodosia.*] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autem mendose Theodora pro Theodosia legitur. Irrepsit error apud nonnulla Martyrologia, vt loco Cæsareæ Palæstinæ, ponatur Cæsarea Cappadociæ: rati sunt enim auctores illorum, diuersam esse Theodosiam Cappadocem a Theodosia Palæstina; eo quod illa capite truncata, hæc autem in mare demersa dicatur. Sed præter illa, quæ de Theodosia scribit Eusebius hist.lib.8.c.17. habemus in nostra bibliotheca eius vitam vberius scriptam antiquo charactere, cuius est exordium: In illis diebus, &c. vbi Præses, sub quo passa est, ponitur, Vrbanus scilicet, quem constat, eodem Eusebio auctore, illis temporibus persecutionis Diocletiani vsque ad suum obitum administrasse præfecturã Palæstinæ. Ex Imperatore itaque atque Præside, non duas, sed vnam tantummodo fuisse Theodosiam, compertum habemus; eamdemq. esse Palæstinam, & non Cappadocem. Nam & cùm in mare constet esse demersam; quonam pacto hæc Cæsareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quæ a mari longissime, in meditullio eius prouinciæ sita est? Idq. etiam (vt modò cosmographos citare prætermittamus) testatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Basilij, cùm ait: Nos procul a mari degimus. Cùm itaque nomen, ætas, spontanea fidei professio, tempus persecutionis, dies martyrij, nomen Præfecti, ac loci simul conueniant; vna tantum dicenda est Theodosia, hæcq. illa Cæsareæ Palæstinæ sub Vrbano Præside passa, de qua agimus; quam etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipsorum verbis exploratum habetur; quæ sunt huiusmodi: Die secunda Aprilis sanctæ virginis Theodosiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cùm decimumoctauum annum ageret, Vrbano Præsidi Palæstinæ oblata, & Christi fidem libere professa, ac flagris cæsa, in mare deiecta, Deo ipsi spiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetusto Cardin. Syrleti. De ea ibidem iterum ad sext. Kalend. Iunij, iisdem ferre verbis, & de Vrbano Præside Palæstinæ, & demersione in mare habetur mentio: de Cæsarea autem Cappadociæ nec verbum quidem, quemadmodum nec de capitis abscissione. Quod autem de eadem iterũ agãt, contingit, vt in alijs multis sanctis, quod nõ tantum dies natalis, sed translationis sacrarum reliquiarum, vel dedicationis ecclesiæ ab iisdem solemnitas celebretur.

[f] *Nicetij Episcopi*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Plura de Nicerio Lugdunẽsi Greg Turon. de gest. Franc. li.5. cap.5. & 10. in vit. sanct. Patr. c.8. & lib. de glor. confess. c.61. 62. & 63. Claruit tẽporibus Iustini Iunioris Imp. cum Romanæ Ecclesiæ præsideret Ioannes Papa Tertius, circa annum Domini 570. Interfuit primo Concilio Lugdunensi, vt eius Acta testantur. Vixit eodẽ sæculo alius eiusdem nominis S. Nicetius Episcopus Treuerensis, de quo Beda & Vsuardus secunda edit. Mol. kalend. Octobris; qui reperitur interfuisse Concilio Aruernensi, habito post Consulatũ Paulini Iunioris, qui numeratur annus a Christo quingentesimus quadragesimusprimus. Narrat eius egregia opera Gregorius Toronen. in vit. sanct. Patr. c.17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus libro tertio. T.7.A.587. n.33. de hoc plura To. 7 & T.8.A.595. n.90.

[g] *Abundij Episcopi.*] Celebris hic quidem tum sanctitate, tum eruditione Episcopus reperitur interfuisse Synodo Mediolanensi sub Eusebio Episcopo, tempore S. Leonis Papæ; licèt alicubi, errore librarij, Abundantius pro Abundio subscriptus inueniatur. Huic etiam ad reparãdas acerbissimas clades Oriẽtalis Ecclesiæ ex illo Latrocinio Ephesino nuper illatas S. Leo Papa maximi ponderis credidit legationem, vt testantur eiusdem Pontificis litteræ ad Theodosiũ Imperatorem 34. & ad Pulcheriam August. 36. Qui quidem vna cũ eiusdem legationis collegis ex sententia feliciſſimeq. negotiũ confecit. Habita enim tunc Synodo, in primis Constantinopolitanum Episcopum Anatolium, Maximũm Antiochenũ, aliosq. ipsos Episcopos ad Catholicam fidem & Ecclesiæ vnitatem redeuntes suscẽpit, eosdemq. sedibus restituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epistolam Theodoreti Cyri Episcopi tunc ad eumdem Abũdium scriptam. Habet ea omnia Mombrit. tomo primo de vit. sanctorum. Egi de his pluribus in Annalibus Ecclesiasticis. T.6.A.450 n.30 & seq & An.451. n.13.

[h] *Vrbani Episcopi.*] De eo Molanus in additione ad Vsuardum hac die. Ponitur hic eius sedis Episcopus ordine sextus in tabul. Democharis de sacrificio Missæ.

[i] *Mariæ Aegypt.*] Vsuardus item hac die. Græci autẽ in Menologio pridie huius diei. Eius res gestas scriptas esse a Sophronio Episcopo Hierosolymitano, testatur Nicephorus hist. lib. 7. cap. 5. Citantur eædem in Nicæna secunda Synodo Act. 4. & a S. Ioan. Damasceno in orat. 3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileiensis historicus, sed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de vir. illust. cap. 69. Habentur in vit. Patrum. Porro Hildebrandus Episcopus Cenomanensis eadem T.3.A.326. n.36.

dem Acta metro cecinit, vt de eo refert Genricus de vir. illustr. cap. 8. Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iustini senioris Imperatoris, circa annum Domini quingentesimum atque vigesimum. Extat de eadem carmen Bonad. Santon. lib. 3. Monod. 29. Vixit iisdem fere temporibus alia item ex meretrice pœnitens, Maria dicta, Tarsensis patria, quæ in monasterio apud Aegas posito exercuit vitam monasticam, de qua mentio habetur in Prato spirituali cap. 31.

xxvij. B Tertio Nonas Aprilis. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAVROMENII in Sicilia S. Pancratij [a] Episcopi, qui Christi Euangelium, quod a S. Petro Apostolo illuc missus prædicauerat, martyrij sanguine consignauit. Tomis in Scythia natalis sanctorum martyrum Euagrij [b] & Benigni. Thessalonicæ passio sanctarum virginum Agapis [c] & Chioniæ sub Diocletiano Imperatore: quæ cùm Christum negare nollent, primò in carcere maceratæ, postea in ignem missæ, sed a flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fusa, animas reddiderunt. Tyri sancti Vulpiani [d] martyris, qui in persecutione Maximiani Galerij cum aspide & cane insutus culleo [e], in mare demersus fuit. In monasterio Meditij in Oriente S. Nicetæ [f] abbatis, qui ob cultũ sanctarum imaginum sub Leone Armeno multa passus est. In Anglia sancti Richardi [g] Episcopi Cicestrensis, sanctitate & miraculorum gloria conspicui. Ibidem sanctæ Burgundoforæ [h] abbatissæ & virginis.

APRILIS 3.

T. 1. An. 44. n. 27. & A. 46. num. 2.

[a] PANCRATII *Episcopi.*] De eo itẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri; Græci autem in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenum genere sanctum Petrum secutum, ab eo Siculis esse præfectum Episcopum. Agit de eodem Nicephorus hist. lib. 2. cap. 35. Metaphrastes in serm. in die natali Apost. De eodem in Actis S. Marciani Episcopi, quæ accepimus ab ecclesia Caietana.

[b] *Euagrij & Benigni*]De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

T. 2. A. 304. num. 40. & seq. latius.

[c] *Agapis & Chioniæ.*]Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt de his hac die: de Irene autem harum sorore Nonis Aprilis; Græci autem de tribus sororibus simul sextodecimo kal. Maias. Discrepare videntur a Græcis Latini, dum hi virgines, illi vero mulieres tantum has dicunt; licèt Tertul. lib. de velan. virg. mulieris nomine virgines etiam comprehendi, pluribus disputet. Cur vero Latini his diebus agant, Græci autem diuerso, nobis hactenus incompertum; cùm præsertim nulla ipsarum illis passa diebus reperiatur. Extant etenim ipsarum Acta sincera & pura, prout a notarijs exceptoribus ad verbum scripta sunt; in quibus de Irene, quæ nouissima omnium passa est, hæc in fine leguntur: Consummata est in Consulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo,

Kal.

kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphrast. quæ Latine reddita habet Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 2. prima die Aprilis. Agit de iisdem Niceph. hist. lib. 7. cap. 14. oecnoo Aldelm. lib. 2. de virg.

T. 2. A. 304. num. 39. ᵈ *Vlpiani.*] Huius martyris sæuissimũ supplicium, parricidis tantum solitum irrogari, describit Euseb. hist. lib. 8. cap. 15. ex quo & ceteri descripserunt.

t. 3. A. 318. num. 99. ᵉ *Insutus culleo.*] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, serpente, & simia inclusus parricida mergebatur in mare, ex præscripto legis Romanorum, quã tulit Pompeius in suo Consulatu, de qua Modestinus, ff. ad legem Pompeiam de parricidis. Non tamen Põpeius fuit cullei supplicij primus inuentor: Cicero enim, qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roscio Amerino, cum de cullei supplicio agit, à maioribus dicit illud fuisse excogitatum: at dum ibidem de cullei pœna eleganter disputat, rationemq. reddit, cur maiores viuum hominem culleo insutum in flumen deijci præceperint; cum nullam habeat mentionem de gallo, serpente, & cane; satis apparet, illud ipsum cullei supplicium a maioribus inuentum, & a Pompeio illis pœnis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorum fuisse extensum: cum alioqui olim omne homicidium diceretur parricidium, vt auctor est Festus verb. parricid. quæstores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis constat M. Tullium, alias Attilium Duumuirum insutum culleo, & in mare proiectum; non quidem ob parricidium, sed quod sacros libros describendos dedisset, vt testatur Dionys. Halicarnass. lib. 4. & recitat Valer. Max. lib. 1. cap. 13. Decretum postea supplicium cullei in parricidas Publicium Malleolum, matre occisa, primum fuisse expertum, tradit Liu. lib. xviij. In Rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitantur, quæ sunt huiuscemodi; Si quis parentes occiderit, vel verberarit, ei damnato obuolaturos folliculo lupino, soleę ligneę pedibus inducantur, & in carcerem ductus, ibi sit tantisper, dum paretur culleus, in quẽ coniectus in profluentem præcipitetur. Hæc ibi. Colligit & Cuiac. lib. 9. Paratitl. tit. 17. ex sententia Hadriani, damnatum culleo, illo inclusum, supra plaustrum imponi solitũ, quod traherent boues nigri, ac sic ad mare deferri. De eodem supplicio Iuuenal. satyr. 13. his versibus:

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
Clauditur aduersis innoxia simia fatis.

Porro tam acerbum supplicium ob nimiam sui atrocitatem vsu desierat, vt scribit Paulus I.C. lib. 5. sentent. tit. 24. ad leg. Pomp. de parric. his verbis: Etsi antea insuti culleo in mare præcipitabantur, hodie tamen viui exuruntur, vel ad bestias dantur. Hæc Paul. Sic etiam exhorruit pœnam cullei Augustus Imp. (vt auctor est Suetonius in Octauio cap. 33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare pœnam cullei, reum parricidij a confessione distraheret, ita reum compellans: Certe patrem tuum non occidisti. Hæc Suet. Ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Christianos, quos sæuiora parricidis cogebant subire supplicia; vt pœna cullei in parricidas abolita, in Christianos innocentissimos tantum sui atrocitate vigeret. At Constantinus Imp. rescribens ad Verinum Vicarium Africæ, eamdem legem in vsum pristinum, nempe in parricidas reuocauit, l. 1. tit. de parric. Cod. Theod. Non prætermittimus, quod apud Senecam li. 7. declam. 1. inuenies & culleum ligneum. sic dicta nauis exarmata, in quam reus impositus, maris discrimini committeretur: quo supplicio sæpe damnatos esse Christianos, inuenimus.

ᶠ *Nicetæ abb.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio: Res gestas ipsius Theosterictus eius discipulus scripsit luculenta oratione. Recitant eam Metaphrastes, Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. Vixit temporibus Tharasij Episcopi Constantinopolitani, a quo presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780. T. 9. A. 814. n. 44. & seq A. 815. n. 4. & sequ. & An. 821. nu. n. 79.

ᵍ *Richardi Episc.*] Huius Acta duobus libris complexus est Radulphus Cicestrensis, quæ descripsit Sur. tom. 2. Hunc Vrbanus Papa Quartus (vt idem testatur auctor lib. 2. cap. 15.) adscripsit sanctorum numero. Habemus in nostra bibliotheca exẽplaria plurimarum litterarum Vrbani IV. vbi etiam litteræ de canonizatione eiusdem Richardi scriptæ leguntur. est ipsarũ exordium: In cælesti, &c. num. 268. Claruit sub Innocentio Quarto Rom. Pont. ad quem confugit vexatus persecutione Regis Anglorum. An. 1243.

ʰ *Burgundofora.*] Eius præclaras res gestas scripsit Ionas abbas, licèt Bedæ aliqui tribuant: extant apud Bedam tomo 3. Habetur de eadem mentio in vita sancti Columbani cap. 12. Claruit circa annum Domini 610. T. 8. 2. 617. num. 15.

Pridie

25. xxvj. C Pridie Nonas Aprilis. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

HESSALONICAE SS. martyrum Agathopŏdis [a] diaconi & Theodŭli lectoris, qui ſub Maximiano Imperatore & Fauſtino Præſide ob Chriſtianæ fidei confeſſionem, alligato ad collum ſaxo, in mare demerſi ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Ambroſij [b] Epiſcopi & confeſſoris, cuius ſtudio, inter cetera doctrinæ & miraculorum inſignia, tempore Arianæ perfidię tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt [c]. Hiſpăli in Hiſpania ſancti Iſidôri [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui, qui zelo Catholicæ fidei, & obſeruantia Eccleſiaſticæ diſciplinæ Hiſpanias illuſtrauit. Conſtantinopoli ſancti Platônis [e] monachi, qui pluribus annis aduerſus hæreticos ſanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palæſtina ſancti Zoſimi [f] anachoretæ, qui funus ſanctæ Mariæ Aegyptiăcæ curauit.

APRILIS 4.

T. 2. A. 304. num. 49.

GATHOPODIS, *& Theoduli* [a].] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio. Horum Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

T. 5. A. 397. num. 36. & ſeq. & nu. 49. & ann. A. 398. n. 54

[b] *Depoſitio ſancti Ambroſij.*] De eadem Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis, ceteri omnes hac item die. De tempore obitus S. Ambroſij Paulinus in vita ipſius teſtatur, nõ interceſſiſſe triennij ſpatium ab obitu Theodoſij Imp. ad mortem S. Ambroſij. Rurſus etiam exploratum habetur ex Concilio Carthaginenſi tertio can. 48. S. Ambroſium non vixiſſe vltra annum Cõſulatus Attici & Cæſarij: nam eodem anno ex eadem Synodo ſcripta eſt conſultatio ad Siricium Papam, & ſanctum Simplicianũ S. Ambroſij ſucceſſorem, menſe Septembri. Nec eſt quod quis dicat, errorem eſſe in Conſulibus, videlicet vt canon ille ſit alterius Concilij ſequenti anno celebrati, & ſub canonibus prædicti Concilij recenſitus: nam ſequenti anno, eo menſe Siricius Papa, ad quem ea ſcripta eſt conſultatio, non erat amplius in humanis: ſiquidem eo anno, Conſſ. Honorio quartum & Eutychiano, octauo kalend. Martij ex hac vita migrauit. Contradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, fere triennio, & non poſt triennium a morte Theodoſij ſuperuixiſſe Ambroſium. Hæc de tempore eius obitus: quibus ſi aduerſari videas Gregorium Turonenſem, nihil vltra habemus dicere; niſi, quod non plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Pium Imp. Tu interim cõſule quæ inferius ſcripta ſunt die vndecima Nouembris in ſancto Martino. De ætate autẽ, collegimus ex ſcriptis eius, habita diligenti ratione temporum, vixiſſe annos ſexagintaquatuor; quod pluribus monſtrauimus in Annal. Eccleſ. & in vita eiuſdem S. Ambroſij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipſiusq. ſcriptis, cæterisq. vetuſtatis monumentis, id nobis præcipiente Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo D. Felice a Montealto tit. S. Hieronymi Cardinale ampliſſimo; qui ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ Pontificatum euectus, eamdem typis

excuſam

excusam in fronte tomi quinti operum sancti Ambrosij, in quibus restituendis & illustrandis felicissime laborauit, collocari præcepit.

c *Tota fere Italia ad Catholicam fidem conuersa est.*] Habet Beda, Vsuardus, Ado, & alij, totam Italiam studio sancti Ambrosij ad fidem Catholicam esse conuersam. Scias autem hæc verba non aliunde mutuata, quam a S. Hieronymo, qui dum in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambrosij, hæc ait: Post Auxentij seram mortẽ, Mediolani Ambrosio constituto, omnis ad fidem rectam Italiam conuertitur. Hæc Hieronymus: quæ (si consulas historiæ veritatẽ) intelliges hyperbolice dicta esse, vt interdum fieri solet. Nam Damaso Papa sedente, ceteræ partes Italiæ, excepta Gallia Cisalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iustina Augusta Arianorum patrona hæresim illam fouebat, Catholicam fidem, Nicænumq. ipsum symbolum profitentes pacifice agebant. Iampridem enim ex eo tempore, quo Constantius Imperator e vita excesserat (vt idem ipse testatur Hieronymus contra Luciferianos) Catholici Episcopi ab exilio reuocati fuerunt, quando & S. Eusebio Episcopo Vercellensi, restituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres vestes mutauit. Tunc etiã (vt idem auctor testatur) Episcopi Occidentales, qui in Conciliabulo Ariminensi lapsi fuerant, perpetrati erroris statim pœnitentes, vna cum fide Catholica, etiam sedes, indulgente Romano Pontifice, receperunt: nec alicubi sub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Ecclesia vexatio contigit, præterquam in Gallia Cisalpina, vbi Iustina Auxentio ceterisq. Arianis ibi degentibus quibus poterat studijs fauebat; sed defuncto Auxentio, Ambrosius creatus Episcopus illi fortiter restitit, mulierisq. insaniã pastorali zelo coercuit, ac denique collapsam Catholicam fidem ibidem, vel in finitimis locis restituit: sicq. intelligas Hieronymi verba, vt dicere velit, opera Ambrosij actum esse, vt sic tota Italia ad Catholicam fidem conuersa diceretur, quod pars illa, quæ remanserat ab hæreticis occupata, ab eo restituta, nulla iam ex parte esset hæretica.

T. 8. a. 636. n. 7. & seq. d *Isidori Episc.*] De eo Vsuard. & alij hac die. Pluribus de ipso scribit sanctus Braulius Episcopus Cæsaraugustanus, qui & eius scripta recensuit, ex quo ceteri. habes ea apud Sur. tom. 2. In cod. manuscrip. operum S. Isidori legi, eumdem esse natum patre Seueriano, Præfecto vrbis Carthaginis; habuisse fratres Leandrum Episc. Hispal. & Fulgẽtium Episc. Carthagin. ac sororem Florentiã virginem, omnes sanctitate claros. Floruerunt in Hispania eiusdẽ nominis plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præcessit tẽpore Isidorus Episc. Cordubensis, ob idq. Senior appellatus: vixit enim tẽporibus Honorij Imp. Nouit eum S. Augustinus, atque Paulus Orosius illi æqualis; ad quem Isidorus ipse scripsit commẽtarios in quatuor libros Regum, vt scribit Trithem. lib. de scrip. Eccles. Post illum est Isidorus, Iunior dictus, de quo hic agimus, qui successit S. Leandro, interfuisseq reperitur Hispalensi secundo Concilio, & Toletano quarto. De eo etiam agit S. Ildefonsus in lib. de vir. illustr. quem & sedisse ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauum, can. 7. eiusmodi encomio celebrant: Nostri sæculi doctor egregius, Ecclesiæ Catholicæ nouissimũ decus, præcedentibus ætate postremus, doctrinæ comparatione non infimus, atque, quod maius est, in sæculorum finitorũ doctissimus, cum reuerentia nominãdus Isidorus in libro sententiarum, &c. Fuit & tertius Isidorus, Pacensis Episcopus, qui & chronicon barbarice admodum scripsisse reperitur, de quo Vasæus meminit in chron. Hispan. his ipsis verbis: Isidorus Pacensis Episcopus etiam scripsit chronicon Hispaniæ; cuius si est chronicon illud, quod eius titulo prænotatũ vidi, portentũ potius dixerim, quam chronicon: adeo prodigiose scribit, & Gothice potius, quam Latine. hæc ille. Ex quibus certe errasse arguitur, qui hũc illum esse putauit Isidorum, qui collegit epistolas Romanorum Pontificum atq; Concilia, qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrandi Concilii. Errant & Hingmarus Rhemensis Episcopus, Trithemius, & alij, qui illam collectionem tribuunt Isidoro Hispalensi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius, & Ildefonsus, qui illis vixere temporibus, catalogum texentes scriptorum ipsius, nullam prorsus mẽtionem de eo opere habuerũt. Insuper omnis de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi Concilij, recitat verba primi canonis vndecimi Concilij Toletani, atq; etiam in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro longe ante eius Synodi ac Papæ Agathonis tẽpora Isidorus Hispalẽsis ex humanis defierat. In antiquis manuscrip. codic. hunc Isidorum collectorem Conciliorum Mercatorem cognomento dictum inuenimus, vt in his, quos in nostra bibliotheca habemus: at in nuper impressis, non Mercator, sed Peccator inscriptus reperitur, secundum morem nonnullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo se sic inscribere & subscribere consueuerunt. Irrepsit, puto, error, vt Mercator, pro Peccator, sit inscriptus. Cũm autẽ eiusdẽ collectionis auctor recensendo in sua præfatione Synodos vniuersales, sextam vltimo loco ponat; manifestum est, post dictam sextam Synodum vixisse, nec ad septimæ tempora peruenisse

P

uenisse. quam ob causam, cum collectorea sacrorum canonum recensemus, quintũ hũc ordine numeramus, primoq. loco ponimus Dionysium Exiguum, inde Ferdinandũ diaconum, tertio Martinum Bracharẽsem Episcopum, quarto Cresconium, ac demum post hos omnes Isidorum. Hæc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiusque eorum tẽporis ratione. Græcorum autem collectorum alia est causa. De Isidoro, de quo hic agitur, vide quæ collecta sunt in thesauro concion.

t. 9. A. 775. n. 8. & seq. A. 795. nu. 69. & sequ. & An 797. n. 5. obitus A. 813. n 8.

[e] *Platonis monachi.*] Græci etiam de eodẽ agunt hac die in Menolog. Scripsit eius Acta Theodorus Studit a luculenta oratione, quã recitat Lipomanus tom. 7.

[f] *Zosimi.*] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porro eius res gestas scriptas esse a Sophronio Episcopo Hierosolymitano, est auctor Nicephorus lib. 17. c. 5. De eo etiam Euagr. Scholast. hist lib. 2. c. 7. Claruit tẽporibus Iustini & Iustiniani Impp. Fuit eadem circa tẽpora alius Zosimus Cilix, de quo in Prat. spiritual. cap. 123. Est præclarum elogium de Zosimo Iustiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5. T. 7. A. 525. n. 22. & seq

25. xxiiij. D

Nonis Aprilis. Luna.

5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

THESSALONICAE sanctæ Irenes[g] virginis, quæ cum sacros libros contra Diocletiani edictum occultasset, post tolerantiam carceris, sagitta percussa est, & igne cremata iussu Dulcetij Præsidis, sub quo & sorores eius simul Agape & Chionia passæ antea fuerant. In Lesbo insula passio quinque[b] sanctorum martyrum. Eodem die S. Zenonis [c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus est. In Africa passio sanctorum martyrum[d], qui in persecutione Geiserici Regis Ariani in die Paschæ in ecclesia cæsi sunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia [e] cantaret, sagitta in gutture transfixus est. Venetiæ in Britannia Minori S. Vincentij [f] confessoris, cognomento Ferrerij, ordinis Prædicatorum, qui potens opere & sermone, multa millia infidelium conuertit ad Christum.

APRILIS 5.

fuse T. 2. A. 304. nu. 44. & seq.

IRENES[a].] De ea hac etiam die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licèt eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 7. manifeste testentur, ipsam obijsse martyrium Kal. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octauum Conss. qui numeratur annus Domini (secundum Fastos Onuphrij) 304. De ea insuper ac sororibus plura in Actis S. Anastasiæ, quæ extant apud Sur. 25. Decembr. to. 6. Niceph. de eadẽ lib. 4. cap. 14. Quæ autẽ hic habentur, quod sagitta percussa est, atque igni inde tradita; in prædictis quidem Actis de sagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide superius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iustinianus Imperator excitauit nobilem ecclesiam, vt tradit Procopius lib. primo de ædific. Iustiniani Imp. Ante ipsum Marcianus Imp. (vt scribit

scribit Nicet. Chon. lib. 7. Annal.) id ipsum præstitit.

^b *Quinque martyrum.*] Græci item hac die in Menologio de iisdem agunt.

^c *Zenonis.*] Agunt etiam de eo Græci hac die in Menologio, vbi & passio eius paucis narratur.

T. 6. A. 456. nu. 20. ^d *Sanctorum martyrum.*] De his agit Victor Vticensis Episcopus de persecut. Vuandal. lib. 1. prope finem.

T. 4. A. 384. n. 22. & seq. ^e *Alleluia cantaret.*] Victor ibidē hæc verba: Lector vnus pulpito sistens, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vsum canendi hanc vocē in Ecclesia ex Aggæo Propheta prouenire, qui primus omnium cantauit Alleluia, cum nouam templi structuram vidit, testatur S. Epiphanius lib. de Prophet. vit. & interit. cap. 20. idq. secundum Tobiæ prophetiam c. 13. cū alioqui multi Psalmi Alleluia titulo inscripti ante illorum tempora haberentur. Hanc quidem vocem peculiarem ecclesiæ Hierosolymitanæ Romanam Ecclesiam ab ea esse mutuatam opera S. Hieronymi, tēporibus Damasi, scribit S. Gregorius in regist. lib. 7. indict. 2. epist. 63. licet S. Aug. in Psalm. 106. testetur antiquam eam esse Ecclesiæ traditionem. In Ecclesia Africana tantum tempore Quinquagesimæ cantari Alleluia moris esse, idem affirmat; additq. de tēpore diuersas fuisse ecclesiarū diuersarū cōsuetudines, ad Januar. epist. 109. c. 17. homil. 16. & in Psal. 110. Quod antē narrat Sozom. lib. 7. cap. 19. semel tantum in anno eam vocem Romæ solitam decantari, omnino errare videtur: nam eiusmodi vsum non Romanę Ecclesiæ, sed Vigilantij hæresiarchæ dogma fuisse testatur S. Hieronymus in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum habetur, in sacris etiam officijs defunctorum Romæ eiusmodi vocem cani consueuisse: sic enim ait epist. 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant Psalmi, & aurata tecta templorum reboans in sublime quatiebat Alleluia. In ecclesia Gallicana eumdem vsum viguisse, affirmare videntur Acta S. Radegundis lib. 2. Romæ itidem cum primis elemētis ea etiam voce infantes imbui solitos, idem S. Hieronym. scribit epistola 7. & 27. In Palæstina autem eadem voce symbolica exercitari ac vocari solitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epist. 27. Erat & Alleluia carmen musicum rusticorum: cùm etenim illi rusticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem testatur epistola 17. De significatione autem vocis huius idē pluribus agit scribens ad Marcellam epist. 137. Cetera autem de eius vsu in Ecclesiasticis officijs, si cupis scire, eos consule, qui commentarios conscripsere de offic. Ecclesiast.

^f *Vincentij.*] Huius res gestas quatuor libris digestas conscripsit Petrus Rau. ordinis Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 23. c. 8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratusq. est inter sanctos a Callisto Tertio Papa. Vide quæ de eo nuper collecta sunt in thesauro concion. tom. 2. In eius canonizationis Actis habetur, diem obijsse quinta Aprilis, feria quarta ante Dominicā Palmarum, quo anno (vt ex cōputu liquet) celebrari contigit Pascha die decimaseptima mensis Aprilis: vnde corrigendi sunt textus qui habent decessisse anno Domini 1418. nam eo anno mense Martio Pascha contigit celebrari. quod diserte docuit frater Vincentius Iustinianus Antistius in vita eiusdem S. Vincentij, quam (vt testatur) iussu Valentinorum Consulum ex processu canonizationis collectam typis excudēdam curauit anno Domini 1575. vir quidem cum primis disertus ac pius, qui litteris suis de his me monuit. obijt Ann. 1419.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. E xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE natalis beati Sixti ^a Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imperatoris regens Ecclesiam, demum sub Antonino Pio, vt sibi Christum lucrifaceret, libenter mortem sustinuit temporalem. In Macedonia sanctorum martyrum Timothēi ^b, & Diogēnis. In Perside sanctorum centum viginti ^c mar-

tyrum. Ascalone passio sanctorum Platonidis [d], & aliorum duorum martyrum. Carthagine S. Marcellini [e] martyris, qui ob Catholicæ fidei defensionem ab hæreticis occisus est. Romę sancti Cælestini [f] Papæ, qui Nestorium Constantinopolitanum Episcopum damnauit, Pelagiumque fugauit: cuius etiam auctoritate sancta vniuersalis Synodus Ephesina aduersus eumdem Nestorium celebrata est. In Hibernia sancti Celsi [g] Episcopi, qui beatum Malachiam in Episcopatu pręcessit. In Dania sancti Gulielmi [h] abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

T.2. A.142. n.3. & seq.

SIXTI *Papæ* [a]. [De eo hac etiam die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius successione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inscribitur nomine Damasi, Irenæus aduers. hæres. lib.3. cap.3. Eusebius in chron. & hist. lib 4. cap.4. & 5. Optat. lib.2. contra Parmen. Epiphan. hæres.27. Augustinus epist.165. Niceph. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo summa cum laude gestis diximus in Annal. Ecclesiast. per singulos annos.

[b] *Timothei & Diogenis.*] Vsuardus item de his agit hac die, adstipulanturq. vetera manuscripta.

T.3. A.344. n.16.

[c] *Centum viginti martyrum.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio: passi feruntur in Adiabenorum regione. De his etiā Sozom. lib.2. c.11. in fine.

[d] *Platonidis & soc.*] De his etiam Gręci in Menologio hac die agunt.

T.5. A.413. nu.5. & seq.

[e] *Marcellini.*] Vir fuit fama notissimus: hic Tribunus notariorum ab Honorio Imp. in Africam missus est ad coercēdā rabiem Donatistarum, quorum opera tandem innocens occisus est, vt scribit S. Hieron. contra Pelagianos lib.3. in fin procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas pœnas dedit, vt scribit Oros lib.7. c.42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in rescripto Honorij Imp. quo cuncta ab eo contra Donatistas peracta in perpetuum confirmauit: extat l.55. Cod Theod. de hæret. Ad hunc sunt scriptæ plurimæ sancti Augustini epistolæ; eo etenim vsus est familiarissime. ad quem etiam scripsit præclaros libros de ciuit. Dei. Quod autem spectat ad Tribunatus muneris functionem, erant Tribuni notarij Principibus a secretis, deligebanturq. ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Cassiodor. var. lib. 1. epist.4. Honor, qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale secretum tales constet eligi, in quibus reprehensionis vitium nequeat inueniri. Apud eūdem Cassiod. lib. 6. form. 16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

[f] *Cælestini.*] De eo hac die Beda, & Vsuardus, sed Ado die sequenti. De eius successione agit liber de Rom. Pontificibus, Prosper Aquit. in chron. Marcellin Comes, Socrat. hist. lib.7. cap 11. Euagr lib.1. cap.4. Niceph. Episc. in chron. Niceph Callist li.14 c.10. Res autē ab eo gestas digessimus per annos singulos in Annal. Eccles. T.5. A.432. n.2 & seq. & plura eodem T.5.

[g] *Celsi Episcopi.*] Plura de ipso scribit sanctus Bernardus in vita S. Malachiæ Episcopi c.7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1128. cùm nonnulla suæ sanctitatis & doctrinæ monumenta reliquisset. Obijt An. 1128.

[h] *Gulielmi abb.*] Habentur eius Acta fideliter conscripta ab eius discipulo, quæ recitat Sur. to.2 Obijt diem anno Domini millesimo ducentesimo secundo, suæ verò ætatis anno nonagesimooctauo. Honorius Papa III. cum de eius vita mādasset diligenter inquiri; certior redditus a Gregorio Rom. ciue nobilis familiæ Crescentianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatum a latere agente in Dania, Suetia, atque Boemia, retulit inter sanctos. Extant in ipsius registro de eiusdem sancti canonizatione litteræ Apostolicæ datæ 12 Februar. anno octauo sui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiusdem nominis miræq. sanctitatis Gulielmus, siue Vuillelmus Episcopus in Dania, tēpore Suenonis Daniæ Regis, de quo plura scribit Saxo Grammat. hist. Daniæ lib.11. Obijt Ann. 1202. vide T.12. Ann. 1161. num. vltimo.

7 Septimo Idus Aprilis. Luna. F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum martyrum Epiphanij Epiſcopi [a], Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto ſanctorum ducentorum [b] martyrum. In Cilicia ſancti Calliopij [c] martyris, qui ſub Maximo Præfecto poſt alia tormenta verſo in terram capite [d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus eſt. Nicomediæ ſancti Cyriâci [e], & aliorum decem martyrum. Alexandriæ ſancti Peleuſij [f] presbyteri & martyris. Romæ ſancti Hegeſippi [g], qui vicinus Apoſtolorum temporibus Romam venit ad Anicêtum Pontificem, ibique manſit vſque ad Eleutherium, & Eccleſiaſticorum Actuum a paſsione Domini vſque ad ſuam ætatem ſermone ſimplici texuit hiſtoriam: vt quorum vitam ſectabatur, dicendi quoque exprimeret charactêre. Veronę ſancti Saturnini [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Syria S. Aphraâtis [i] anachorêtæ, qui Valentis tempore Catholicam fidem virtute miraculorum aduerſus Arianos defendit.

APRILIS 7.

EPIPHANII & ſoc. [a]] De eo Vſuardus hac die; cuius autẽ hic fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quando ſit paſſus, nuſquam potui inuenire.

[b] *Ducentorum mart.*] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

[c] *Calliopij.*] De quo itẽ Græci. porro eius Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

[d] *Verſo capite cruci affixus.*] Non tantũ coryphæus Apoſtolorum Petrus eo modo crucifixus eſt, ſed & complures Chriſtianorum maioris ignominiæ cauſa, & inter alios illi, quorũ Euſebius meminit lib. 8. cap 8. in fin. non enim vno eodemq. modo omnes cruci addicti crucifigebantur, ſed diuerſo, vt culpa delinquentis poſcêbat, vel ſeueritas iudicis imperabat. de his Senecâ his verbis: Video, inquit, iſtic cruces non vnius quidem generis, ſed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verſo ſuſpendant; alij per obſcœna ſtipitem agũt, alij brachia patibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in libro de conſolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obſcœna ſtipitem agunt: quodnam genus crucis eiuſmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epiſt. 102. crucem enim eam acutam appellat, dum inuehitur in Mecœnatem voluptuoſum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere ſupplicium: ſicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Calliſtrato l. capitalibus §. famoſos. ff. de pœnis. famoſos enim latrones furcæ affigendos eſſe, reſpondit Iureconſultus. Patibulum crucem eſſe, docet Nonius: furcam etiam dictam eſſe patibulum, habet Iſid. lib. 5. orig. ſcriptores Gentiles etiam, vt Liu. lib. 2 Lactan. lib. 2. cap. 8. conſentiunt & ſacræ litteræ, Geneſ. 40. Deuteron. 21. Ioſue 8. Eſther 5. 6. 7. Erat & nota quædam infamię, ipſam furcam ferre, nec vltimum ſupplicium conſummabatur per eam: vt Suet. in Nerone cap. 49. his verbis: A Senatu iudicatum, & quæri, vt puniatur more maiorum. Interrogauit, quale eſſet id genus pœ-

næ: & cùm comperisset, nudi hominis ceruicem inferi furcæ, corpus virgis ad necem cædi, & (vt legit Eutropius) e saxo præcipitari, &c. Cùm enim serui etiam quid grauius deliquissent, furca eorum collo apponebatur, sicq. verberati per viciniam ducebantur. Plautus in Menœc. Cæsum virgis sub furca scio. Cicero lib. 1. de diuinat. sic: Seruus per Circum, cùm virgis cæderetur, furcam ferens, ductus est. Plutar etiam in Coriolan. & problem c. 70. Inde dicti furciferi. Valer. Maxim. lib 1. cap 7 4. Habes aliqua de his notata per Alciat. lib. 9. parerg. c. 24. Cæl. Rodig. antiq. lib. 10. c. 8. & nuper a Couar. lib. 4. var. resol. Infame fuisse, ac humilibus tantum personis irrogari solitum suppliciũ crucis, consentiunt omnes ex l. aut damnum. §. sed enim. ff. de pœn. Itemq. summum omnium supplicium fuisse crucẽ, habes ex Paulo I.C. lib. 5. senten. tit. 21. cum ait; Summo supplicio, id est, cruce afficiuntur, &c. Hoc est quod exaggerat de Domino nostro IESV Christo Paulus Apostolus scribens ad Philippen. 2. dicens: Factus pro nobis obediẽs vsque ad mortem, mortem autem crucis. Si quando autem accidisset, vt eminentioris status quispiam crucis supplicio necandus esset; id ille præ ceteris consecutus esse reperitur, vt altiorem crucem nancisceretur. Sunt de his complura exempla, vt ex diuinis Scripturis Esther c. 6. & 7. de patibulo Aman. Iustinus hist. lib. 18. de cruce Cartali, Suetonius in Galba cap. 9. de ciuis Romani cruce, itemq. ad crucem Polycratis tyranni delectum fuisse altissimum omnium mõtiũ, recitat Valer. Max. lib. 6. cap. 9. exter. 5. Eadem puto ratione Augustum Imp. mandasse suffigi malo nauis Erotem suum in Aegypto procuratorẽ, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant qui putant crucis supplicium sublatum fuisse a Constantino Magno Imp. statim post debellatum Maxentiũ: quandoquidem nec post biennium sublatum noscitur: extat etenim lex eius lata Volusiano & Aniano Coss. qua reum maiestatis patibulo affigẽdum sanciuit, l. 1. lib. 9. tit. 5. ad leg. Iuliam maiest. Cod. Theod. Sed de his fusius diximus in Annalib. Ecclesiast. Quod aũt pertinet ad crucifixorum corpora, nec illud silentio prætereundum; quod etsi Iudæi lege præciperentur, eadem die corpora in patibulo suffixa deponere, Deut. cap. 21. Gentiles tamen vsque ad putrefactionem eadẽ in cruce pendere sinebant. vnde Theodorus ille Cyrenæus hæc ad Lysimachum Regem: Mea quidẽ nihil interest, humi ne, an sublime putrescam. Valer. Max. lib. 6. c. 3. exter. 3. & lib. 6. c. 9. exter. 5. Porro Christianos consueuisse redimere corpora sanctorum martyrum ad sepeliendum ea, Acta diuersorum martyrum sæpe testantur.

[e] *Cyriaci, ac sor.*] Agit de his item hac die Beda, consentiuntq. vet. manuscrip.

[f] *Peleusii presbyt.*] De eo itẽ Beda, Vsuard. & alij recentiores.

[g] *Hegesippi.*] Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum de eo hac die. Scribit res gestas ipsius Euseb. hist. lib. 4. c. 8. & 11. S. Hieron. de script. Eccles. Niceph. lib. 2. c. 28. & lib. 4. c. 7. Recitat Eusebius nonnulla fragmenta scriptorum eius, quæ maximo cum detrimento veritatis historicæ primorum illorum temporum periere. T. 2. A. 167. n. 11. & seq.

[h] *Saturnini Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, & commentarius, cuius supra meminimus, R. D. Augustini Valerij eiusdem ciuitatis Episc. Cardinalis.

[i] *Aphraatis.*] Græci itẽ, inter quos Theodoretus pluribus de ipso agit hist. li. 4. c. 24. ex quo & Niceph. hist. lib. 11. c. 25. Quantum autem hic Catholicæ fidei fuerit adiumento, cùm furor Arianorum magis magisq. inualesceret, idem Theodoretus testatur pluribus. T. 4. A. 370. n. 67. & seq

xxj. G Sexto Idus Aprilis. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9				

LEXANDRIAE sancti Aedesij [a] martyris, fratris beati Apphiãni; qui sub Maximiano Galerio Imperatore cùm impium Iudicem, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palam argueret, a militibus tentus, sæuissimisq. affectus supplicijs, in mare demersus est pro Christo Domino. In Africa SS. martyrum Ianuarij [b], Maximæ, & Macariæ.

rię. Carthagine sanctæ Concessæ [c] martyris. Eodem die commemoratio sanctorum Herodionis [d], Asyncriti, & Phlegontis, de quibus scribit B. Paulus Apostolus in epistola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionysij [e] Episcopi, qui eruditione & gratia, quam habuit in verbo Dei, non solum suæ ciuitatis & prouinciæ populos, sed & aliarum prouinciarum & vrbium Episcopos epistolis erudiuit; Romanosq. Pontifices adeo coluit, vt eorum epistolas publice legere in ecclesia diebus Dominicis consueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis sancti Perpetui [f] Episcopi, admirandæ sanctitatis viri. Ferentini in Hernicis sancti Redempti [g] Episcopi, cuius meminit B. Gregorius Papa. Apud Comum S. Amantij [h] Episcopi & confessoris.

APRILIS 8.

T.2.A.304. n.39. [a] Edesii a.] De eo item Græci. Porro eius egregiũ certamen pro Christiana fide exantlatũ describit Euseb. hist. lib.8 cap.15. De Apphiano eius germano superius quarto Nonas Aprilis.

[b] *Ianuarij & soc.*] Beda agit de his hac itẽ die, cui etiam assentiuntur manuscrip.

[c] *Concessa.*] De qua etiam hac die Beda, quem & alij sunt secuti.

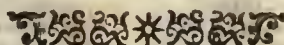
T.1.An.58. n.56. & A. 69.n.44. [d] *Herodionis, & sociorum.*] De his hac die Græci in Menologio. Sunt hi, quorum meminit S. Paulus in epistola ad Roman. c 16. De singulis Dorotheus in synopsi, vbi ait, Herodionem Patrarum præfectum Episcopum, Rufum Thebarum, Asyncritum Hyrcaniæ, Phlegontem autem Maratonię. At vero Hippolytus libel. de 72. discip. de Herodione testatur, fuisse Episcopum Tarsi.

T.2.A.142. n.8.a.175. n.8. & 13. & sequ. & A.157.n.1. & seq. [e] *Dionysii Episcopi Corinth.*] Agit de eodẽ Vsuardus hac die: scribit de eo Eusebius in chron. & histor. lib.4 cap.22. Hieronym. de scrip & epist.84. ad Magnum De Clementis epistola ad Corinthios scripta testatur Eusebius, sua memoria in plurimis ecclesijs legi solitam, hist. lib 3. cap.12. Id ipsum non de vna tantum, sed ceteris Encyclicis eiusdẽ Clementis affirmat S. Epiphan. in panar. hæres. 30. contra Ebionæos. Quod autem spectat ad epistolas Romanorum Pontificum, Gelasius in Rom. Concilio hæc est locutus: Decretales epistolas, quas beatissimi Papæ diuersis temporibus ab vrbe Romana pro diuersorum Patrum consolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. Habentur eadem etiam distinct. 15. cap. sancta Romana.

[f] *Perpetui Episcopi.*] De eo item Beda hac die, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Plura de eo scribit Greg Turonen. hist. lib 2. c.14. lib.10. cap.31. & lib 1. mirac. sancti Martini, sextumq. hunc numerat illius sedis Episcopum. Extat Sidonij Apollin. ad hunc epist. 9. lib.7. Laudat eumdem scribens ad Lucentium epist.18. lib.4. vbi meminit de basilica ab eo constructa, de qua etiam Greg Turonen. lib 10 in fine. Interfuit S. Perpetuus primo Concil. Turonen. celebrato sub Consulatu Seuerini, anno Dom.482. seditq. (vt idẽ Greg. scribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron anno 473. T.1.An.58. n.76. & To. 5. An 431. 187.

[g] *Redempti Episcopi.*] De eo sanctus Gregorius lib.3. dialog. cap.38 Claruit temporibus Iustiniani atque Iustini Iunioris Impp. Præuidit cladem Longobardorum, quæ mox secuta est anno a Christo Domino 568. indict.1. vt in histor. Miscel. lib.16. in fine, Paul. diaconus, & alij. T.7.a.567. n.13. obijt A.587.

[h] *Amantij Episcopi.*] Præcessit hic sanctum Abundium eius ciuitatis Episcopũ; successit autem sancto Felici, qui vixit temporibus S. Ambrosij, cuius ad eum extat epistola. Meminit de Amantio Episcopo Mombrit. in vita sancti Abundij. cir. A.460.

xx. A Quinto Idus Aprilis. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NTIOCHIAE S. Prochōri [a], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis, & fidē ac miraculis clarus martyrio coronatus eſt. Rōmæ natalis ſanctorum martyrum Demetrij [b], Conceſsi, Hilarij, & ſociorum. Sirmij paſsio ſanctarum ſeptem virginum [c], & martyrum, quæ dato ſimul pretio ſanguinis, vitam mercatæ ſunt æternam. Cæſarēæ in Cappadocia ſancti Eupſychij [d] martyris, qui ob euerſum Fortunę fanum ſub Iuliano Apoſtata martyrium conſummauit. In Africa ſanctorum martyrum Maſſylitanorum [e], in quorum die natali S. Auguſtinus tractatum habuit. Amīdæ in Meſopotamia ſancti Acatij [f] Epiſcopi, qui pro redimendis captiuis etiam eccleſiæ vaſa conflauit ac vendidit. Rhotomāgi ſancti Hugōnis [g] Epiſcopi & confeſſoris. In ciuitate Dienſi S. Marcelli [h] Epiſcopi, miraculis clari. In Iudæa S. Mariæ Cleōphæ [i], ſororis ſanctiſsimæ Dei Genitricis Mariæ. Romæ tranſlatio [k] corporis ſanctæ Monicæ matris B. Auguſtini Epiſcopi, quod ex Oſtijs Tiberinis Martino Quinto Summo Pontifice [l] in Vrbem delatum, in eccleſia eiuſdem beati Auguſtini honorifice reconditum fuit.

APRILIS 9.

§. 1. An. 44. n. 11. & A. 99. n. 3. & 4.

ROCHORI [a].] De quo Act. Apoſt. cap 6. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Metaphraſtes eiuſdē meminit in ſerm. in natali Apoſt. die 29. Iunij, Dorotheus in ſynopſi, qui eum primum Nicomediæ Epiſcopum fuiſſe teſtatur: id etiam Petrus in catal. lib. 4. cap. 39. Legi id ipſum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. diſcip. qui habetur Grçce ſcriptus in biblioth. Cardinalis Syrleti.

[b] *Demetrij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto vet. manuſcrip. S. Cyriaci.

[c] *Septem virginum.*] De quibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

T. 4. A. 362. n. 57.

[d] *Eupſychij.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerſo, cuius hic habetur mentio, ſcribit Gregorius Nazianz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens ob dirutum templum illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupſychio Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 10. narratq. eius martyrium, itemq. Niceph. lib. 10. cap. 10. Quod autem hunc dicunt ea de cauſa martyrium paſſum eſſe, quod Fortunæ tēplum celeberrimū Cæſareæ Cappadociæ euertendum curauit temporibus Iuliani Apoſtatæ; ſane aliquis exiſtimare poſſet, hunc eam ob cauſam martyris nomine nō fuiſſe decorandū, propterea quod repugnare videatur canon 60. Concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt ſi quis idcirco occidatur a Gentilibus, quod idolum fregerit, non habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendum eſt, cum quis ſponte, citra Chriſtianam manſuetudinem,

nem, ex nullo legis præscripto, sed furore quodam percitus insilierit in idolum. At vero Eupsychium constat id perpetrasse auctoritate legum Constantini Magni, atque Cõstantij Impp. Christianorum, quibus Iuliani Apostatæ tyrannis aduersabatur: illorum enim iteratis sanctionibus templa clausa, idola prostrata, illorumq. sacra prorsus fuerant antiquata: quæ omnia Iuliani impietas restituere conabatur. Est & de his etiam sancti Augustini doctrina in epist. 50. ad Bonifacium Comitem, qua significat, a martyris titulo illum non esse excludẽdum, qui ex rescripto Imp. Christiani idola frangens, occisus sit. Quod si iuste quis id facit, cum Princeps iubet, & meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus instinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos fecisse constat. Alia multa essent in eamdem sententiam dicenda, quæ præterimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de ecclesia sancti Eupsychij martyris, in eaq. Episcoporum Synodum factam scribit, epistola 26. quæ est 32. apud Basilium. Fuit insuper alius eiusdem nominis Eupsychius martyr in eadem prouincia Cappadociæ, quem passum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio 7. Idus Septembris. Itẽq. alius Eupsychius Episcopus Tianensis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Nicæno, quem & sanctus Athanasius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defensores.

[e] *Martyrum Massylitanorum.*] Extat de his martyribus tractatus S. Aug. 42. de diuersis, cuius etiam Possidius meminit in indiculo.

T. 5. A. 420. n. 30. [f] *Acatij Episcopi.*] Græci itidem. At vero eius res gestæ scriptæ sunt a Socrate lib. 7. cap. 21. Ex eo Cassiod. trip. lib. 11. cap. 16. & Niceph. lib. 14. cap. 22. Claruit temporibus Theodosij Iunioris, hostibus etiam ob egregiam virtutum præstantiam venerandus.

cir. A. 720. [g] *Hugonis Episcopi.*] De quo etiã Molanus in additione ad Vsuardũ, his verbis: In Gallijs, ciuitate Rhotomagensi, B. Hugonis præfatæ vrbis Archiepiscopi & confessoris; cuius corpus magna reuerẽtia asseruatur & fulget in præpositura S. Vedasti, Hasprïs dicta, in diœcesi Cameracensi. Hæc Molanus. In tabulis Episcoporum Rhotomagen. quas descripsit Demochares, ponitur vigesimusquintus eius sedis Episcopus. Claruit circa annum Domini septingentesimũ vigesimum.

[h] *Marcelli Episcopi.*] Scribit de eo Greg. Turonen. lib. de glor. confess. cap. 70.

[i] *Mariæ Cleophæ.*] De qua Ioannes Euangelista cap. 19. & in eum locum interpretes.

Plura T. 1. A. 1430. [k] *Translatio S. Monicæ.*] Facta est sub Martino Papa Quinto, extatq. diploma in registro anno 13. sui Pontificatus. Legimus & sermonẽ eiusdem Pontificis ad Fratres Augustinianos, quo etiam historia texitur de eadem tum facta translatione, insuper & de miraculis, quæ tunc etiam contigerunt. est eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religiosissimi, &c. Facta est hæc translatio anno Domini 1430.

[l] *Pontifice.*] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scæuolæ, Varronis altera. refert vtramq; idem Varro de ling. Lat. lib. 4. his verbis: Pontifices (vt Q. Scæuola Pont Max. dicebat) a posse, & facere. Pontifices, ego a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus est primũ. hæc Varro. Cùm plures autem inhæreant Varronis sententiæ: ego vero Scæuolæ magis assentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alij tradunt, iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Maximus creati fuerant; atque adeo prius est nomen Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Scæuolæ interpretationem pertinet; ea quidem verba, Posse facere, duobus modis possunt accipi: Primo namque, vt idem sit facere, quod sacrificare: eo enim sensu hæc vox ab antiquis vsurpata sæpius reperitur: vt Varro lib. 5. de ling. Latin. cum ait: Agnam Ioui facit. & illud Plauti Aul. 18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a sacris patriæ Iunonis sospitæ, cui omnes Consules facere necesse est, domesticum & suum Consulem potissimum auellere. Censorin. in die nat. cap. 2. Quid causæ fit, vt merum fundẽdum Genio, non hostia faciẽdum putauerit. Et Virg. Buc. eclog. 3. *Cum faciam vitula pro frugibus ipse venito.* At non tantũ penes Ethnicos ac profanos auctores frequens est, eã vocem tali significatione positam reperiri, sed etiam in diuinis Scripturis: vt Regum 3. cap. 18. Ego faciam bouem alterum, & imponam super ligna, &c. Et paulo inferius sic: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi. Rursumq. in nouo Testam. Luc. 22. Hoc facite in meam commemorationem. Eadem Paul. 1. ad Corinth. cap. 11. Sacrificium sanctissimæ Eucharistiæ per eadem verba esse mandatum, communis consensio Patrũ confirmat. Rursus autem eadem Scæuolæ verba, A posse facere, ius quoddam & facultatem quamdam amplissimam faciendi significant. Qualis autem quantave esset in Pontificibus auctoritas etiam supra Consules, pluribus explicat Cic. lib. 2. de nat. deorum, & lib. 2. de leg. Eodem quoque sensu Pontificium dictum est ius ac facultas quædã aliquid agendi: hanc etenim propriã esse eius vocis significationem, compluribus antiquarum scriptionum monumentis facile demonstratur: vt l. 1. de bonis maternis, Cod. Theod. vbi hæc leguntur verba: Sint in patentum potestate ac dominio: vt fruendi pontificium habeant, alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l. 1. C. quæ res export. non deb. secundũ antiquam lectionẽ legit Cælius Rodig lib. 6. cap 6. T. 5. A. 397 n. 59. & seq

cap.6. Ad Barbaricũ transferendi vini, olei, & liquaminis nullum quisquam habeat pontificium. Arnob. in Psal 68. Hi, inquit, accipiunt pontificium iudicandi & corripiendi, Gelasius Papa ad Episcopos Dardaniæ: Satis, inquit, constat, Acatium nullum habuisse pontificium sententiam Sedis Apostolicæ sine eius notione soluendi. Complura alia loca cum ex epistolis Symmachi, tum etiam ex alijs, diuersisq. Impp. rescriptis colligit Iuretus in not. ad epist. Symmach. 27. lib. 7. Eadem etiam significatione Dei Ecclesia in precibus illis recitari solitis in solemnitate Cathedræ S. Petri vtitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apostolo tuo collatis clauibus regni cælestis, animas ligandi atque soluendi pontificium tradidisti, &c. Cõgruit ergo his omnibus, vt Põtifex a Posse facere, & Pontificium ab agẽdi facultate ius ipsum sit appellatum. Transijt cum proprietate sui sensus vtrumque nomen in vsum Christianæ religionis, vt Episcopi sint dicti Pontifices, iusq. ipsum diuinitus concessum, Pontificiũ appelletur. Fuit olim vetus ille vsus in Ecclesia, vt Episcopi omnes non tantũ Pontifices, sed & summi Pontifices dicerentur, eo quod Episcopatus summum sacerdotiũ appellaretur; vnde Ambrosius ad Felicem Episcopũ Comens. lib. 8. epist. 60. edit. Rom. Suscepisti, inquit, gubernacula summi sacerdotij, &c. vnde & Episcopi appellati inueniuntur (vt diximus) summi Pontifices. Suppetũt de his quamplurima exempla, quorum pauca referimus. Habes in epistola Zosimi Papæ ad Hesychium Episcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per singulos ordines Ecclesiasticos meruerit, hæc verba: Iure inde summi Pontificis locum sperare debebit. Gelasius in epistola ad Episcopos Lucaniæ cap. 8. Nec sibi, inquit, meminerit vlla ratione concedi, sine summo Pontifice subdiaconũ vel acolythũ ius habere faciendi, &c. per summum Pontificẽ Episcopũ quemlibet intelligens. Sidonius Apollinaris item libro 5. epist. 14. lib. 6. epist. 10. lib. 9. epist. 15. & Gaudentius Brixianus serm. de sui ordinatione. Habẽt hæc etiam Synodica testimonia: vt in Concil. 1. Aurelian. cap. 3. his verbis: Cùm auctore Deo in Aurelianensi vrbe fuisset Cõcilium summorum Antistitum cõgregatum, &c. Concil. Agathen. cap. 6. sic: Pontifices vero, quibus in summo sacerdotio constitutis, &c. & can. 35. Si Metropolitanus Episcopus ad cõprouinciales Episcopos epistolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationẽ summi Pontificis, aut ad Synodũ inuitet, &c. In præfatione Concilij Toletani sexti sic: Cõuenientibus nobis Hispaniarum, Galliciæq. Pontificibus summis, &c. In hoc sensu sunt & illa verba Hieronymi ad Asellã epist. 99. Omnium pene iudicio dignus summo sacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem verba, qui antiquum illum loquendi vsum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Ecclesiæ referunt. Cur autem Episcopi dicantur summi sacerdotes, habes ex Augustino in q. 10. ex vtroq; mixt. Quid, inquit, est Episcopus, nisi primus presbyter, hoc est, sũmus sacerdos? denique non aliter quam compresbyteros hic vocat & consacerdotes suos. Hæc Augustinus. Posterior autem laudabilior & magis propria obtinuit loquendi consuetudo, vt Summus vel Maximus is Pontifex diceretur, qui ceteris præest Episcopis, & vniuersalis Ecclesiæ moderatur habenas. hic est Christi præcipuus Vicarius, & successor Petri, Romanus Episcopus, vt qui non tantum Vrbi, sed & Orbi præest: de cuius sede hæc S. Prosper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri, quæ pastoralis honoris
Facta caput mũdo, quicquid nõ possidet armis,
Religione tenet, &c.

xix. B Quarto Idus Aprilis. Luna. 10

a b c d e f g h i k l m n p q r f
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N P
29 1 2 3 4 5 6 7 6 7 8 9 10 11

ZECHIELIS [a] Prophetæ, qui a Iudice populi Israel, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfectus, in sepulchro Sem & Arphaxad Abrahæ progenitorum sepultus est: ad quod orationis causa multi confluere consueuerunt. Romæ natalis plurimorum [b] sanctorum martyrum, quos sanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit. Hos autem

tem omnes Aurelianus Præfectus naui vetustæ impositos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriæ sanctorum martyrum Apollonij [c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in persecutione Maximini in mare demersi sunt. In Africa sanctorum martyrum Terentij [d], Africani, Pompeij, & sociorum, qui sub Decio Imperatore & Fortuniano Præfecto virgis cæsi, equuleis torti, alijsq. supplicijs cruciati, demum capitis obtruncatione martyrium compleuerunt. Eodem die sancti Macarij [e] Episcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

APRILIS 10.

ZECHIELIS *Prophetæ*. [a]] Agût Beda ac ceteri Latinorum de eo hac die; Græci autem 12. kal. Augusti in Menolog. Præter ea quæ in diuinis scripturis de eo testata habētur, scribunt Iosephus antiq lib. 4 c. 8. Epiphan. de Prophet. vit. & interit c. 9. Isidorus de vit. & obit. sāct. c. 39 Dorotheus in synopsi c. 16. De tempore autē eius prophetiæ agit S. Hier. in Ezechiel c 1. & c. 14. De frequenti cœtu populi concurrentis ad sepulchrū eius hæc S. Epiphanius vbi supra: Multi ad monumentum eius confluunt ad precationem & obsequium: sane quando tanta eo frequētia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

[b] *Plurimorum sanctorum martyrum*.] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; omnesq; ex Actis sancti Alexandri Papæ, quæ extant ex antiquis monumentis apud Sur. tom. 3. die 3. Maij. Habemus eadem manuscripta. T. 2. A. 132. n. 1.

[c] *Apollonij & sociorum*.] Vsuardus de his item hac die. Petrus in catalogo lib. 4. c. 44. Habentur horum res gestæ in Vit. Patrum parte 1. cap. 19. cir. A. 237.

[d] *Terentij & sociorum*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphrastes, ex quo Lipoman. tomo 7. & Sur. tomo 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 2. horum sāctorum martyrum reliquias translatas esse Cōstantinopolim x. Kalen. Octobr. Theodosio Minore imperante. T. 2. A. 253. num. 98.

[e] *Macarij Episcopi*.] Extant eius Acta relata a Sur. in to. 2. Migrauit e vita anno Domini duodecimo supra millesimum. To. 11. An. 1012. n. 15.

II Tertio Idus Aprilis. Luna. C xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s	
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12				

OMAE sancti Leonis [a] Papæ & confessoris, qui virtutum excellens meritis, dictus est Magnus. Eius temporibus celebrata fuit sancta Synodus Chalcedonensis, in qua ipse per legatos Eutychem damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate sua confirmauit: cumq. multa sanxisset, & luculenter scripsisset, de sancta Dei Ecclesia & vniuerso grege Dominico pastor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Asia sancti Antipæ

tipæ [b] testis fidelis, cuius meminit S. Ioannes in Apocalypsi. Is sub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyrium consummauit. Salonæ in Dalmatia sanctorum martryum Domnionis [d] Episcopi, cum militibus octo. Gortinæ in Creta sancti Philippi [e] Episcopi, vita & doctrina clarissimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi ecclesiam sibi creditam regens, a furore Gentilium, & hæreticorum insidijs eamdem tutatus est. Nicomediæ S. Eustorgij [f] presbyteri. Spoleti sancti Isaac [g] monachi & confessoris, cuius virtutes sanctus Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæstinæ sancti [h] Barsanuphij anachoretæ, sub Iustiniano Imperatore.

APRILIS 11.

T.5.A.430. n.90.&seq. Plura T.6. obitus An. 460.n.2. LEONIS Papæ [a].] De eodem hac die Beda, & alij nonnulli. Habetur eius vita in principio operum eius, sed longe breuior, quam tot tantaque præclara gesta spatio vnius & viginti annorum patrata exposcere videantur; quæ singula, vt contigerunt, per annos singulos digessimus in Annal. Eccles.

T.1.An.93. nu.9.A.97. n.14. & T.3. An. 330. n.18. [b] *Antipæ.*] Testem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp cap.2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphrastes, quæ & refert Lipom. tomo 7. & Surius tomo 2.

[c] *In bouem æneum candentem.*] Decantata ore omnium antiquorum est historia de huius cruciamenti inuentione & vsu, de Perillo auctore, qui primus illud experiri coactus est a Phalaride tyranno Agrigentino, vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie insiluerint in Christianos, vt vetera quæq; ac antiquata genera tormentorum in illorum interitũ excitarent. Non tantum enim aduersus Antipam testem fidelem, de quo agimus, sed aduersus Eustachium Romanum nobilissimum ciuem ac socios id generis exercuit cruenta sæuitia impiorum torméta. Sed quid nostri? In bouem candentem (inquiunt Acta ipsorũ) omnes simul alacri animo insilierunt. Plus etenim præstitisse nostri noscuntur, quam de suis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipsa Gentilitas. Nam Cicero lib. 2. Tuscul. quæst. cum hæc ait de sapiente: Talis in Phalaridis tauro si erit, dicet; quam suaue hoc est, quam hoc non curo; mox subdit: Ego tantum non tribuo sapienti contra dolorem: si fortis in perferendo, officij satis est, vt lætetur, non postulo. Hæc ille. Porro Antipas noster gratias immensas Deo agens, Eustachius cum suis exultans, candentem ingressus est taurum, & Pelagia virgo Tarsensis illic cecinit hymnum Deo.

[d] *Domnionis Episcopi & sociorum.*] De his etiam Vsuardus hac die; consentiuntq vet. manuscrip Sociorum nomina hæc sunt, Paulinianus, Telius, Asterius, Anastasius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus; quorum corpora Ioãnes Papa Quartus Dalmata translata e Dalmatia, prope baptisterium Constantini recondidit in oratorio a se decentissime exornato. Asseruatur illic etiam corpus sancti Venantij. Hæc eiusdem ecclesiæ Lateranensis vetera monumenta testantur.

[e] *Philippi Episc.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Agit de eodem Eusebius histor. lib. 4. cap. 24. Hieronymus de script. Ecclesiast. & alij, qui ex eisdem acceperunt. T.2.A.172. n.8.

[f] *Eustorgij presbyt.*] Vsuardus item de eo hac die, & alij recentiores. cir. A.410.

[g] *Isaac monachi.*] De quo scribit sanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 13. Viget adhuc Spoleti, vbi claruit sanctitate, eius illustris memoria.

[h] *Barsanuphij.*] Agit de eo Euag. hist. li. 4. cap. 32. & Niceph. hist. lib. 17. cap. 22. Floruit temporibus Iustiniani Imperatoris. T.7.A.548. n.14.

Pridie

12 Pridie Idus Aprilis. Luna. D xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1

t u A B C D E f F G H M N P

2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12 13

VERONAE paſsio S. Zenonis [a] Epiſcopi, qui inter procellas perſecutionis eam eccleſiam mira constantia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus eſt. In Cappadocia ſancti [b] Sabæ Gothi, qui ſub Valente Imperatore, cum Athanaricus Gothorum Rex Chriſtianos inſequeretur, poſt dira tormenta in flumen proiectus eſt: quo etiam tempore (vt ſanctus Auguſtinus ſcribit) quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona ſunt inſigniti. Bracari in Luſitania ſancti Victoris [c] martyris, qui adhuc cathecumenus, cum idolum adorare noluiſſet, & Chriſtum Ieſum magna conſtantia confeſſus fuiſſet, poſt multa tormenta capite abſciſſo meruit proprio ſanguine baptizari. Firmi in Piceno ſanctæ Viſsiæ [d] virginis & martyris. Romæ via Aurelia natalis ſancti Iulij [e] Papæ, qui aduerſus Arianos pro fide Catholica plurimum laborauit, ac multis præclare geſtis, ſanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingum oppidum ſancti Conſtantini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Damiani [g] Epiſcopi.

APRILIS 12.

cir. A 260. xvij.

ZENONIS *Epiſcopi* [a]] De eo itē hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dum agit de insigni illo miraculo inundātis Atheſis in eius eccleſia edito, martyrem atque Pontificem eumdem appellat lib. 3 dialog. c. 19. Paulus diaconus etiam de geſtis Longobardorum lib. 3. c. 1. appellat eumdem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nōnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, vel vnus tantum. Hanc controuerſiam, mea ſententia, dirimit epiſtola S. Ambroſij Epiſcopi Mediolanēſ ad Syagrium Epiſcopum Veronenſem, eſt 46. lib. 6. edit. Rom. in qua habetur mentio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit ac Deo dicata Indicia virgo, de qua illic agitur: eiuſdemq. Zenonis ſuſpicari quis fortaſſe poſſet eſſe ſermones illos, qui nomine Zenonis martyris editi ſunt; quod quidem ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib. 3. ſerm. 5. de Natiu. Christi egregie ſugillat hæreſim Arij, cū agit de hæreticis illis, qui dicerent Dei Filium eſſe Deū, ſed non Patri coæternū, & tempus fuiſſe quando non fuit. Erant hæc enim Arij præcipua dogmata, quæ illis Zenonis Iunioris tēporibus Auxētius, Mediolani cum eſſet, ſtuduit roborare. Eiuſmodi portentoſas voces atq; ſententias numquā antea audieas quam poſt Arij emergentem hæreſim, nemo eſt qui neſciat, qui illorū tēporū res geſtas calleat. Nam etſi Cherinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samoſatenus Chriſtum tantum hominem, nec Deum Patri æqualem impie dixerunt: nullus tamen qualem Arius doctrinam docuit, vt pluribus diſſerit Athanaſ. in decret. contra Arian. & alijs locis. Sed vt ad Zenonem, de quo agitur, reuertamur; ipſum tantum inter ſanctos Epiſcopos recenſet eccleſia Veronenſis: quæ & iunio-

rem Zenonem agnoscit, ac inter ceteros eius ecclesiæ Episcopos numerat; obijsseq. temporibus S. Ambrosij, qui sanctæ memoriæ Zenonem Syagrij Episcopi prædecessorem appellat, optime nouit. Ex quo autem (vt accepimus) non recepit Veronensis ecclesia duos Zenones, a priori nostra sententia haud inuiti recedimus: tametsi negandum non sit, nonnullos sermones inter opuscula S. Zenonis impressos, martyri, qui sub Gallieno coronatus est, conuenire non posse, in quibus arbitramur eos esse, qui Arij hæresim confutant manifeste: quod, ni fallimur, multis rationibus & optimis coniecturis probari posset, si id notationis angustiæ paterentur. Et certe nouum nō est, in operibus volus veteris scriptoris aliquid alterius admisceri, siue ex nominis similitudine, siue ex argumenti affinitate. Quod vero ad Zenonem martyrem spectat; errare certe illi nobis videntur, qui vnum asserētes Zenonem, eum Ambrosij temporibus vixisse volūt; eaq. potissimum nisi ratione, quod auctor in oratione de pudicitia numeret ab Apostoli Pauli ad Corinthios primam scribentis epistolam tempore annos (vt ait) ferme quadringētos, & eo amplius. Certe si quis numeret annos quadringētos ab anno Domini quinquagesimoseptimo, quo illam esse a Paulo scriptā epistolam, in Annalibus demonstrauimus; oportuit auctorem eam scripsisse anno Domini quadringentesimo quinquagesimoseptimo; post obitum vero Ambrosij, qui (vt habet Marcellinus in chronico) obijt anno Domini trecentesimo nonagesimoseptimo, annis sexaginta. Quamobrem cūm illa numeri nota nec (vt volunt) Ambrosij temporibus aptari possit; mendosam esse, neminem puto iure posse negare. Sed his accedit, quod dum auctor in eodem sermone inuehitur vehementer in feminas, quæ Gentilibus nubūt; dumq. apertissime monstrat, idolorum templa tunc fuisse patentia, & victimas solitas immolari: aliud prorsus ab Ambrosij temporibus illud fuisse sæculū, auctor aperte significat; cūm constet, iam olim non tantum a Constantino, vt ait Eusebius in vita ipsius lib. 2. cap. 42. 43. & a Cōstantio, vt Ammianus lib. 19. & alij testātur, victimas fuisse vetitas, & templa iussa claudi; sed eo tempore nec Romanos obtinere potuisse vel aram vnam erigere Victoriæ, vt pluribus ad Valentinianum scribit Ambrosius, & aduersus Symmachum disputat. Sic igitur cūm ex his quæ dicta sunt, nulla ratione ea lectio subsistere possit, annorum quadringentorum, neq minus trecentorum, superadditis illis quinquagintaleptem, qui præcedunt illius Pauli epistolæ scriptionem; iure meritoq. in recentiori editione restitutus est numerus annorum ducentorum. Nam numerando ducentos annos & amplius (quod habet vetus lectio) ab anno Domini quinquagesimoseptimo, quo (vt diximus) eā ad Corinthios epistola scripta est, ad Gallieni tempora, qui imperare cœpit anno Domini ducentesimo quinquagesimoquinto, sub quo Zeno ponitur passus, deducitur numerus restitutus. Rursum vero dum in serm. secundo de auaritia auctor ait, in nummis excudi solere signa idololatriæ, eademq. idola quæ colerētur in templo; clare demonstrat auctorē longe ante Christianorum Impp. tempora claruisse: nā a Constantino Magno iussum esse, vt nummus Crucis signo imprimerētur, testatur Sozom. lib. 1. cap. 8. sed multo apertius numismata ipsius & successorum Augustorum, quæ extant, id demonstrant. Adhuc insuper cūm auctor in sermone de Spirit. ædif. domus Dei, plane demonstret, eo tempore nullum templum, aut perrarum fuisse erectum, quod posset cōparari cum ædibus idolorū: prorsus significat, se ante Constantini tempora claruisse; cuius opera, certum est, tam in Occidente (præsertim vero Romæ) quam in Oriente, vt Hierosolymis, Antiochiæ, & Constantinopoli, alijsq. in locis augustissimas erectas esse basilicas. Multa his addenda essent: sed quoniam notationes tantum scribimus, nō apologias, his contentus, lector, esto. Plura autem eodem argumento erudite notata habes in præfatione operum S. Zenonis, quæ iussu & diligentia Ill. & R. August. Valerij Cardinalis ampliss. Episcopi Veronensis nuper sunt edita: probamus quidem eā, vt multo studio egregie curatum opus; licet in aliquibus (vt diximus) in his quæ ad veritatem quorumdam sermonum spectant, non æque eidem assentiamur.

ᵇ *Saba Gothi.*] Agunt de eodem Græci decimoquarto kalen. Maij in Menologio. Extant eius Acta, quæ Metaphrastes ex antiquioribus exemplaribus descripsit: refert eadem Lipom. tom. 7. & Surius tom. 2. hac die. Meminit de ea persecutione sanctus Augustinus de ciuitate Dei lib. 18. c. 52. cuius locus hic consulto citatur: ne videatur hic ex numero illorū esse, quos in Arianam hæresim lapsos tradunt historici. Passus est Sabas (vt eius Acta testantur) Modesto & Arintheo Coss. qui est annus Domini, secundum Fastos Onuphrij, trecentesimus septuagesimussecundus. T. 4. A. 372. num. 114.

ᶜ *Victoris.*] De eodē hac die agitur in breuiario Toletano S. Isidori. Recenset hunc Vasæus in chron. Hispan. anno Domini 306. inter eos qui passi sunt sub Diocletiano Imperatore. Eadem in Hist. sanct. Hisp. A 306.

ᵈ *Vissiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ ecclesiæ, quas Romam allatas vidimus.

ᵉ *Iulij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij; in quibus omnibus corrigenda sunt, quæ de exilijs ipsius habent. Nam tantum abest, vt Iulius Sedis suæ tempore exilia passus sit, vt ipse in tranquillissima pace agens, exturbatos ab Arianis, T. 3. A. 352. n. 1.

nis, Constantii tempore, Episcopos Romæ benigne acceperit, optimeq; de illis meritus sit; vt inter alios S. Athanasium Episcopum Alexandrinum, & Paulum Episcopum Constantinopolitanum. Licet autem Oriens vniuersus Arianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Ecclesia summa fruebatur tranquillitate: nam Constans Orthodoxus Imperator tunc regnabat in Occidente; cuius ope, agente eodem sancto Iulio Papa, coacta est aduersus Arianos Synodus Sardicensis, ex qua extorres & exules Catholici Episcopi postliminio ad propria redierunt. At hæc quidem, cum ex Græcis historicis atq; Latinis, tum etiam ex Athanasio in apologia secunda, & in epistola ad solitarios, probata quisque cognoscet.

T.6.A.441 num.14. [f] *Constantini Episcopi.*] De eo etiam Vsnardus hac die. Hic interfuit Concilio Arausicano habito sub Cyro Consule, anno Domini 441. Est mentio item de Constantino Episcopo in Synodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt constat ex eius Synodica ad eumdem S. Leonem tunc scripta.

[g] *Damiani Episcopi.*] Tabulæ ecclesiæ Papiensis de eodem agunt hac die. Laudat hunc mirifice Paulus diaconus de gest. Longobar. lib. 5. cap. 15. atque huius dicit esse epistolam scriptā nomine Mansueti Episcopi Mediolanensis lib. 6. cap. 3. Sed miror quidem: nam non Damianus, sed Magnus Episcopus Ticinensis interfuit vna cum Mansueto illi Romanæ Synodo sub Agathone Romano Pontifice, vt apparet ex subscriptione Synodicæ tunc scriptæ, quæ recitatur in Actione quarta Sextæ Synodi. Opinatus est ea de causa Latinus noster eumdem Damianum cognomento Magnum esse dictum. T.8.A.679. num 6.

13 Idibus Aprilis. Luna. E xvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 9 10 11 12 13 14

PERGAMI in Asia natalis sanctorum martyrum Carpi[a] Episcopi Thyatirensis, Papyli diaconi, & Agathonicæ sororis eius optimæ feminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumq. multorum, qui post varios cruciatus, pro beatis confessionibus martyrio coronati sunt in persecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam persecutione Romæ passus est vir mirabilis Iustinus[b] philosophus, qui cum secundum librum pro religionis nostræ defensione præfatis Imperatoribus porrexisset, eāq. ibidē disputando strenue propugnasset, Crescentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, insidijs accusatus quod Christianus esset, remunerationem linguę fidelis, martyrij munus accepit. Hispāli in Hispania sancti Hermenigildi[c] filij Leuuigildi Regis Vuisigothorum Ariani, qui ob Catholicæ fidei confessionem in carcerem coniectus, cum in solemnitate Paschali communionem ab Episcopo Ariano accipere noluisset, iussu perfidi patris securi percussus, regnum cęleste pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die passio sanctorum Maximi[d], Quinctiliani, & Dadæ, in persecutione Diocletiani. Rauennæ sancti Vrsi Episcopi & confessoris.

T.2.A.154 nu.3.& A. 169. n.23.

ARPI *Episcopi & sociorum* [a].] Agunt de his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autē in Menolog ad tertiū Idus Octobris. Scribit de his Eusebius hist. lib. 4. cap. 14. & Niceph. lib. 3. cap. 36. Pluribus autem Metaphrastes horū Acta prosecutus est, quæ recitat Lipom. tomo 6. & Surius tomo 2. hac die.

T.2.A.130 n.19. plura A.130.142. 143. 150. 164.&165. [b] *Iustinus philosophus*.] De quo ijdem qui supra Latini auctores, licet male eum iungant prædictis martyribus, qui passi sunt Pergami; cùm nihil sit inter eos commune præter tempus persecutionis. Consultius de Iustino martyre Græci, qui in Menologio de eo agentes kalen. Iunij, Romæ passum affirmant, vt se res habet. Narrant ibidem passum esse sanctum Iustinum sub Rustico Præside vna cum Caritone, Caritina, Euelpisto, Hierace, Peone, & Valeriano, seu Liberiano, quorum omnium Acta habet Metaphrastes tertio Idus Iunij, relata a Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. 13. Iunij: qui tamen incertum sibi esse dicit, an sit ille ipse Iustinus philosophus, de quo hac die agitur; seq. in cōtrariam sententiam procliuiorem esse fatetur. At vero sancti Epiphanij auctoritate omnis de Iustino philosopho & martyre tollitur difficultas: dum enim in Panario agens contra Tatianum hæres. 46. narrat, eumdem S. Iustinum philosophū passum esse sub Rustico Præside; plane demonstrat, hunc de quo agimus, vnum eumdemq. esse cum illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphrastes descripsit: quibus expressum habetur, eum cum socijs esse passum sub Præside Rustico: optime enim nota sancto Epiphanio ea Acta fuisse videntur, dum eadem de sancto Iustino ipse testatur. Sunt sane germana atque sincera, nullisq. paraphrasibus circumducta, sed prout descripta fuerunt ex Actis publicis. Errore tamen librariorum factum scias, vt apud eumdem Epiphanium legatur idem sanctus Iustinus passus sub Hadriano Imperatore; cum ipse probe nouerit, ab eodem Iustino scriptam fuisse apologiam ad Antoninum Pium, qui post Hadrianum imperauit. irrepsit error, vt pro Antonino Hadrianus positus habeatur. Habes itaque, lector, ipsissima Iustini philosophi & martyris Acta, relata apud Metaphrast. Lipom. & Sur. ad tertium Idus Iunij, qua die (vt diximus) de eo Græci agunt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Eusebius histor. lib. 4. cap. 15. & S. Hieronymus de scrip. Ecclesiast. in Iustino. Si autem primordia eius scire cupis, habes ipsa optime ab ipsomet descripta in dialogo cum Triphone. De sua ad Christi fidem conuersione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo vixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum supputat annos a Christo Domino centum & quinquaginta; est is annus duodecimus Antonini Pij, Consulibus autem Orfito & Prisco, licèt Eusebius in chron. dicat, ipsum eamdem dedisse apologiam anno Domini 143. Agit de eodem Iustino sanctus Irenæus lib. 1. cap. 31. qui ex illius scriptis (vt idem scribit Eusebius lib. 4. c. 17.) sæpius testimonium petere consueuit. De eodem Theodoretus libro hæretic. fabul. in Menandro, & alij antiquorum Patrum. Nouissime vero Perionius ex eius commentarijs texuit vitam eius, quam recitat Surius tomo secundo: sed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermisit.

[c] *Hermenigildi*.] De quo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit martyrium eius sanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præcesserunt necem eius, narrat Gregorius Turonen. hist Franc. lib. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. c. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584. sequenti verò anno (vt habet Isidori chronicon) Leuuigildus pater decessit. Vasæus item dicto anno Hermenigildum occisum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigeber. anno 586. qui omnes in his quæ sunt temporis errare noscuntur, ac plus ceteris Gregorius Turonen. dum lib. 8. cap 28. de eius cæde agens, recenset eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui est annus Christi 588. Miror admodū hominem in his, quæ suis temporibus facta sunt, errasse, atque res gestas eiusdē Hermenigildi adeo parum calluisse. Priori sententiæ de annis 584 adstipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum esse anno quarto Reccaredi Regis successoris Leuuigildi, æra (vt habent) sexcentesima vigesimaseptima, qui est annus a Christo 589. Ex quibus patet, prædictum Regem regnare cœpisse anno Domini 585. quo extinctus est Leuuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turonen. affirmat) post annum a cæde filij Hermenigildi ex hac vita decessit. obijt Ann. 584. plura de eo T.7.

[d] *Maximi, & soc.*] Agunt de his itē hac die Græci in Menol. eorū acta apud Suriū T. 2. T.3.A.305. n.27.

[e] *Vrsi Episc.*] De eo etiā tab. eccl. Rauen. Pluribus Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. Successit (vt ait) Liberio: claruit tēpore Theodosij Imp. eiusq. nomine dicta est basilica Vrsiana. circa Ann. 380.

14 Decimooctauo kaleñ. Maij. Luna. F xv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3

t u A B C D E f F G H M N P

4 5 6 7 8 9 10 11 10 11 12 13 14 15

ROMAE via Appia natalis ſanctorum martyrum Tiburtij [a], Valeriani, & Maximi ſub Alexandro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorum primi B. Cæciliæ exhortatione ad Christum conuerſi, & a ſancto Vrbano Papa baptizati, ob fidei confeſsionem fuſtibus cæſi, gladio percuſsi ſunt: Maximus vero Præfecti cubicularius, horum permotus conſtantia, & angelica viſione firmatus, in Chriſtum credens, tamdiu plumbatis verberatus eſt, donec ſpiritum exhalaret. Interamnæ ſancti Proculi [b] Epiſcopi & martyris. Item ſanctæ Domninæ [c] virginis & martyris, cum ſocijs virginibus coronatæ. Alexandriæ ſanctæ Thomaidis [d] martyris. Eodem die ſancti [e] Ardalionis mimi, qui cùm ſacris Chriſtianorum in theatro illuderet, de repente mutatus, ea non ſolum verbis, ſed & teſtimonio ſui ſanguinis comprobauit. Lugduni S. Lamberti [f] Epiſcopi & confeſſoris. Alexandriæ ſancti Frontonis [g] abbatis, cuius vita ſanctitate & miraculis claruit. Romæ ſancti Abundij [h] manſionarij eccleſiæ ſancti Petri.

APRILIS 14.

T. 2. A 232 n. 11. & ſeq

TIBVRTII, *Valeriani, & Maximi* [a].] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij Latinorum, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimũ Kalen. Decembr. in Menologio. Habentur horum martyrum Acta in vita S. Cæciliæ. In cœmeterio Calliſti, vbi conditi ſunt, nota ſunt loca eorum, vbi hactenus lapide inſculptus eſt locus Maximi; dictaq. eſt ea pars cœmeterij a maioribus, Ad S. Cæciliam, vt etiam ſupra notauimus. De tempore quo paſſi ſunt, plura inferius in natali ſanctæ Cæciliæ.

Totilas regnare cœpit A. 542. Acta Eccleſiæ Interamñ. ponũt obijſſe An. 539 ex Ferrarium.

[b] *Proculi Epiſc.*] De eodem etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Diuerſus hic videtur ab illo Proculo, de quo ſupra xvj. kalend. Martij, de quo in rebus geſtis ſancti Valentini mart. Epiſcopi Interamnen. Extant apud Sur. to. 1. 14. Februar. De hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. c. 15, vbi ponitur paſſus ſub Totila, quod ſi verum eſt, duos Valentinos Epiſcopos Interamnenſes, duos itidem Proculos dare oportet: nam alter Valentinus paſſus reperitur temporibus Gẽtilium Imperatorum, vt ex eius Actis conſtat, in quibus de Proculo & ſocijs mentio habetur.

cir. A. 539.

[c] *Domninæ.*] De eadem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Habentur eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis ſancti Proculi, de quo modo egimus.

T. 3. A 311. n. 28.

[d] *Thomaidis.*] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis S. Febroniæ.

T. 2. A. 303. n. 118.

[e] *Ardalionis.*] Græci itidem de eo hac die in Menolog. vbi etiam paucis magna hiſtoria texitur, quomodo hic, ſicut olim Geneſius ille, ex hiſtrione factus eſt martyr. Conſueuerũt Gentiles in deriſum Chriſtianæ re-

ligionis, personas in theatrum introducere, quæ Acta Christianorum repræsentarent: sed Deus, qui illusores irridet, iocos in rē seriā, fabulam in historiam, & mimum conuertebat in martyrem. Legimus huius generis celebre exemplum de Dioscoro architheatro apud S. Augustinum epist. 67. ad Alipium.

claruit cir. A 670. [f] *Lamberti Episcopi.*] De eo item Molanus in addit. ad Vsuardū, & in annotat. recentioris editionis. De eius electione aliisq. pluribus scribit Angradus monach. in vita sancti Ansberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Successit hic S. Genesio eiusdem ciuitatis Episcopo. Dicitur hic alio modo, Landebertus, numeraturq. quadragesimus, vel quadragesimustertius Episcopus Lugdunen. secūdum diuersas tabulas, quas descripsit Demochares de sacrif. Missæ. Scripsit & eius vitam idem Angradus monachus, vt ipse testatur in Ansberto. Claruit circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum.

[g] *Frontonis abb.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res gestæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47. cir. A. 150.

[h] *Abundij.*] Agit de Abundio mansionario S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 25. cir. A. 480.

xiiij. G Decimoseptimo kalen. Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

ROMAE sanctarum Basilissæ [a] & Anastasiæ nobilium feminarum, quæ cum essent Apostolorum discipulę, & constantes in fidei confessione persisterent, sub Nerone Imperatore lingua pedibusq. præcisis, percussę gladio, martyrij coronam adeptæ sunt. Eodem die sanctorum martyrum Marōnis[b], Eutychētis, & Victorīni, qui primo cum B. Flauia Domitilla apud insulam Pontiam in Christi confessione exules, postmodum sub Principe Nerua [c] liberati, cum plurimos ad fidem conuertissent, in persecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pœnis iussi sunt interfici. In Perside sanctorum martyrum Maximi [d] & Olympiadis, qui sub Decio Imperatore fustibus & plumbatis cęsi sunt, & ad vltimum capita eorum fustibus tunsa, donec emitterent spiritum. Ferentini in Hernicis S. Eutychij [e] martyris. Myræ in Lycia S. Crescentis [f], qui per ignem martyrium consummauit. Item sanctorum martyrum Theodori [g] & Pausilippi, qui sub Hadriano Imperatore passi sunt.

APRILIS 15.

T. 1. An. 69. n. 44.

ASILISSAE & *Anastasia* [a].] Agunt de his etiam hac die Græci in Menolog. earūq. res gestas, prout hic narrantur, pluribus referunt: adduntq. ab ipsis curata esse corpora SS. Apostolorum Petri, & Pauli, cūm martyrio occubuissent, ob eamq. causam comprehensas, atq; interemptas fuisse.

[b] *Maronis & sociorum.*] De his itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, licet Beda Marōnē prætereat. Quorum omnium passionis Acta recensita habentur in vit. SS. martyrū Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Ad sepulchrum S. Victorini eiusmodi habetur inscriptio: IVBENTE DEO CHRISTO NOSTRO, SANCTO MARTYRI VICTORINO QVOD VVLT DEVS DE SVO FECIT. T. 1. An. 98. num 12. & T. 2. A. 109. n. 12.

c Sub

T. 1. an. 98. n. 12. [c] *Sub Principe Nerua liberati.*] Cõsulto hęc addita videntur: ex quibus etiam illorum Acta sunt corrigenda, vbi legitur, illos sub Nerua redactos esse in seruitutem. constat etenim Neruam Imp. non tantum Christianos non vinxisse, sed vinctos potius e custodia eduxisse, & exules proscriptosq. restituisse, promulgato de ea re edicto, vt testatur Euseb. in chron. & hist. lib. 3. cap. 15. cuius edicti vigore etiam sanctus Ioannes Euangelista ex insula Patmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Ephesũ rediit, vt idem Eusebius scribit, & S. Hieronymus de scrip. Eccles. in Ioanne. Irrepsit error in illa Acta, vt loco Neruæ Traiani, Nerua simpliciter positus habeatur.

T. 2. A. 254 n. 27. [d] *Maximi & Olympiadis.*] De his item hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Extant horum Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos passos esse Cordubæ in Perside. Interdũ suspicatus sum, pro Corduba, Corduena esse restituendum. Est Corduena ciuitas in Perside, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduenis populis ad Tigrim positis. De his plenius infra vigesimasecunda huius mẽsis, in Parmenio. De eadem quoque Corduena pluribus Aethicus in Cosmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

[e] *Eutychij.*] Quando hic passus sit, non inuenimus: meminit eius ecclesiæ S. Greg. Papa li. 3. dialog. c. 38. in Redempto Episcopo.

[f] *Crescentis.*] De eodem hac die Græci etiam in Menologio.

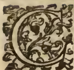
[g] *Theodosij & Pansilippi.*] Græci itidem de his in Menologio agunt hac die. T. 2. A. 140. n. 4.

16 Sextodecimo Kalen. Maij. Luna. A xiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 12 13 14 15 16 17

ORINTHI natalis sanctorum martyrum Callisti [a] & Charisij, cum alijs septem, qui omnes in mare demersi sunt. Cæsaraugustæ in Hispania natalis sanctorum decem & octo martyrum, Optati [b], Luperci, Successi, Martialis, Vrbani, Iuliæ, Quinctiliani, Publij, Frontõnis, Felicis, Cæciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorum quatuor, qui Saturnini vocati esse referuntur. Hi omnes sub Daciãno Hispaniarum Præside simul pœnis affecti, atque interempti sunt: quorum illustre martyrium Prudentius versibus exornauit. Ibidem sanctæ Encratidis [c] virginis & martyris, quæ laniato corpore, mamilla abscissa, & iecore auulso, adhuc superstes in carcere inclusa est, donec vlceratum corpus putresceret. In eadem ciuitate sanctorum Caij [d] & Crementij, qui secundo confessi, & in fide Christi perseuerantes, martyrij calicem gustauerunt. Item ibidem sancti Lamberti [e] martyris. Palentiæ sancti Turibij [f] Episcopi Asturicensis, qui ope sancti Leonis Papæ hæresim Priscilliani ex Hispania penitus profligauit, clarusq. miraculis in pace quieuit. Brachãræ in Lusitania sancti Fructuosi [g] Episcopi. Eodem die sancti Paterni [h] Episcopi Abricensis. In Belgis apud Valencẽnas sancti Drogõnis [i] confessoris.

ALLISTI, & soc.[a]] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 55.

T.2 A 303, n.136. [b] Optati, & soc.] Agunt de his etiam iidem qui supra. Scripsit de his sacrũ hymnum Prudentius in Peristephan. Passi feruntur in persecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vasæus in chronic. Hispan. testatur.

T.2. A 303 nu. 136. & 137. [c] Encratidis.] Vulgo Engratia. De ea etiã Prudentius eodem hymno, his versibus:

Hic & Encrati recubant tuarum
Ossa virtutum, quibus efferati
Spiritum mundi violenta virgo
Dedecorasti.

Pluribus de eadem in flore sanct. Hisp. ac in thesauro conc. to. 2. vbi plura de eius sacris reliquijs.

T.2.A.303. n. 136. [d] Caij & Crementij.] Agit de his etiam idẽ Prudent. eodẽ hym. 4 Peristeph. his versibus:

Additis Caio (nec enim silendi)
Teq. Crementi, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & secundo
Laudis agone.
Ambo confessi Dominum, steterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo gustarunt leuiter saporem
Martyriorum.

cir. A. 306. [e] Lamberti.] De eodem Vasæus in chron. Hisp. anno 306. Pluribus autẽ in flore sanct. Hispan.

T 2. A. 44. n. 49. T. 6. A. 447. n. 2. & seq. [f] Turibij Episc.] Extat insignis S. Leonis Papæ epistola 93. ad Turibium Episcopum Asturicensem conscripta aduersus hæresim Priscilliani iterum pullulantem, qua etiam idem agit de cogenda Synodo in Hispania: quod nauiter impletum est; nam tunc temporis ea de re coacta est Synodus Galliciæ, qua omnes Priscilliani errores recisi sunt. Extat eiusdem Synodi assertio fidei recensita errore quodam sub primo Concilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterum Consule, anno a Christo Domino 405. Porro si quis eam cõferat cum dicta epistola Leonis Papæ, facile intelliget, ea omnia excerpta esse ex illa epistola, quæ scripta reperitur Alipio & Ardaburio Conss. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta est, dicenda iure Synodus Galliciæ. Mentio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharensis, ex qua constat, Turibium fuisse etiam Notarium Sedis Apostolicæ. Plura de eodem in thesaur. conc. tom. 2. hac die.

[g] Fructuosi Episc.] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc sancta Synodus Toletana, decima dicta, transtulit a sede Dumiensi in Bracharensem, vt metropolim Galliciæ gubernaret, vt cõstat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore sanct. Hispan. & in thesaur. concion. tomo 2. hac die. Habent & Segobienses suum Fructuosum, quem vt patronum colũt, de quo in thesauro concion tomo 2. die 25. Octobris. T.8.A.656. n.61.

[h] Paterni Episc.] Huius Acta ex antiquis monument: eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipsum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricensis sedis Episcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingentesimum sexagesimum, temporibus Childeberti Regis Francorum. T.7.A.559. n. 30.

[i] Drogonis.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuard. Pluribus autem in Indic. sanct. Belg. quem obijsse ait anno Domini 1186. obijt Anno 1186.

xij. B Quintodecimo Kal. Maij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

OMAE S. Aniceti [a] Papæ & martyris, qui in persecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappalici [b] martyris, qui (vt scribit sanctus Cyprianus in epistola ad martyres & confessores) cum alijs pluribus martyrio coronatus est. Ibidem sanctorum martyrum Fortunati [c] &

Mar-

Marciani. Antiochiæ sanctorum martyrum Petri diaconi [d], & Hermogenis eius ministri. Cordubę sanctorum martyrum Eliæ [e] presbyteri, Pauli & Isidori monachorum. Viennæ sancti Pantagathi [f] Episcopi. Terdonæ S. Innocentij [g] Episcopi & confessoris. Cistertij in Gallia sancti Stephani [h] abbatis, qui primus eremum Cistertiensem incoluit, & sanctum Bernardum cum socijs ad se venientem lætus excepit.

APRILIS 17.

T.2.A.175 n.2. & seq.

[a] NICETI Papæ.] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De eius successione Irenæus lib. 3. cap 3. Optat. lib.2. contra Parmen. Epiph. in panar. hæres.27. Euseb in chron.& hist. lib.4. c.13. & 21. August. epist.165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipso in Annal. Eccles. diximus.

T.2.A.253 n.50. [b] *Mappalici.*] Agunt de eodem iidem qui supra. Crebro de eo S.Cyprianus epist.922. & 23. edit. Pamel.

[c] *Fortunati & Marciani.*] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

[d] *Petri & Hermogenis.*] Beda etiã, Vsuar. & Ado hac die de ijsdem.

T.2.A.856 num.30. [e] *Eliæ & soc.*] De his agit hac die Vsuar. Scribit horum martyrium S.Eulogius lib.3. in memor. sanct. c. 15. vbi hac die hos passos affirmat, æra octingentesima nonagesima quarta, a Christo autem anno octingentesimoquinquagesimosexto. Vnde miror cur Vasæus hos adnumeret inter martyres passos in persecutione Diocletiani.

[f] *Pantagathi Episc.*] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiusdem sedis Episcopus hæc de ipso in chron. anno 564 Hic Consularibus fascibus primum sublimis, sed Christi humilitate primus, postmodũ quinque annis Episcopalem sedem fidelissime rexit, sub Consulatu Paulini Iunioris & Basilij vita functus est Hæc Ado. Recensetur hic vigesimus eius sedis Episcopus, interfuitq. Concilio Aurelianensi tertio, vt eius Acta testantur. Ao.564.

[g] *Innocentij Episcopi.*] Huius res gestas, easdéq. germanas ex veteribus monumentis edidit Mombritius tomo 2. Vixit sub Diocletiano Imperatore: multisq. afflictationibus agitatus, demum sub Constantino Imp. quieuit in pace. cir.A.310

[h] *Stephani abb.*] Plura de ipso habentur in vita sancti Bernardi lib.1. cap. 3.4.5. & in vita sãcti Roberti primi Abbatis Cisterciẽ. quam recitat Sur. tomo 2. die 29. Aprilis. De eo Sigeber. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc sanctus Bernardus auspicaturus tyrocinium monasticæ exercitationis accessit anno Domini millesimo centesimo decimotertio. T.12. Ann. plura de eo.

18 Quartodecimo Kal. Maij. Luna. C xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19				

ROMAE B. Apollonij [a] Senatoris, qui sub Commodo [b] Principe, & Perennio [c] Præfecto, a seruo proditus quod Christianus esset, iussus vt rationem fidei suæ redderet, insigne volumen composuit, quod in Senatu legit, & nihilominus sententia Senatus pro Christo capite truncatus est. Messanæ natalis SS. martyrum Eleutherij [d] Episcopi Illyrici, & Anthiæ matris eius: qui cum esset vitæ

san-

ſanctimonia & miraculorum virtute illuſtris, ſub Hadriano Principe lectum ferreum ignitum, craticulam, & ſartaginem[e] oleo, pice, ac reſina feruentem ſuperans, leonibus quoque proiectus, ſed ab illis nil læſus, nouiſsime vnà cum matre iugulatur. Ibidem ſancti Corêbi[f] Præfecti, qui per ſanctum Eleutherium conuerſus ad fidem, gladio percuſſus eſt. Brixiæ ſancti Calocêri[g] martyris, qui a ſanctis Fauſtino & Iouita conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum confeſsionis certamen compleuit. Cordubæ ſancti Perfecti[h] presbyteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumêtis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani ſancti Galdini Epiſcopi, qui, concione aduerſus hæreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

APRILIS 18.

T.2.A.176. n.23.& A. 189. nu. 2. & ſeq.

APOLLONII[a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euſeb. hiſt.lib.5. cap.20. & in chron. anno octauo Commodi Imp. S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. Niceph. hiſt.lib.4. cap.26. & alij recentiores.

[b] *Sub Commodo.*] Conſtat ex Euſeb. hiſt.lib.5.cap.20. non tantum a Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionem, ſed etiam pœnas in delatores ipſorum decretas irrogatasq. ita vt ſeruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem, delata ſemel cauſa in Senatum, dum Chriſtianam religionem defendendam ſuſcipit, volumenq. de ea re conſcriptū ibidem recitat, ex Senatuſconſulto ſubijt ſententiam capitis. Mirabitur fortaſſe aliquis, Dei Eccleſiam ſub Commodo quieuiſſe, homine Reipub. perincommodo: quem & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, ſcribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo hiſtorico. Id etenim non clementiæ vel pietatis ergo, ſed commodi ſui cauſa Commodum fecisse conſtat, vt ex Lampridio, ſimulq. Tertulliano elicitur. Lampridius quidem hæc de Commodo: Vendidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas, &c. Quæ clariora reddūtur ex ijs quæ Tertullianus ſcribit lib. de fug. temp. perſecut. dum ait, his temporibus Dei Eccleſiam pacem redemiſſe, cùm eccleſiæ tributum Fiſco penderent, vt tuto agerent Chriſtiani: quem quidem vſum nouiter inuentum, ipſe Tertullianus, qui iā Montani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbabat. His ad pacem Chriſtianorum acceſsit, quod ſcribit Dio in Commodo, Martiam, quæ prę ceteris fuit Commodo in delicijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimam, multaq. in illos contuliſſe beneficia.

[c] *Perennio.*] Dictus alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridius, de quo ait: Perennis cuncta ſibi vendicauit; quos voluit interemit, ſpoliauit plurimos, omnia iura ſubuertit, &c. Dedit Chriſtianorum hoſtis mox debitas pœnas: nā (vt idē auctor ſcribit) cùm exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illatæ ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij Senatoris: nam (vt ſcribit Euſeb. in chrō.) anno octauo eiuſdē Imp. percuſſum eſt fulmine Capitolium, magnoq. aucto incendio, concremata eſt bibliotheca, & propinquæ ædes exuſtæ. Addit Herodianus, ex leui terræmotu, vomente terra ignem, ſubito Pacis templum conflagraſſe. Item Dio ait, etiam Palatium igne conſumptum, famem, luemq. eſſe ſubſecutam. His itaque immenſis cladibus vltus eſt Deus nobiliſſimi Senatoris occubitum; cuius opera, niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudiis reſtitiſſet, omnis Senatus in Chriſtum credere potuiſſet.

[d] *Eleutherij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem de eo & matre Anthia in Menologio 18. Kalen. Ianuar. Deſcripſit horū Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. recitat tomo 5. & Sur. to. 2. & Mombrit. tom. 1. Agit de eodem Niceph. hiſt.lib.3. c.29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutherium Romæ eruditum ab Aniceto Rom. Pont. cùm teſtetur, illum paſſum eſſe ſub Adriano Imp. manifeſti erroris redarguitur: nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadriani. puto irrepſiſſe mendum, & Anicetum pro Anacleto poſuiſſe qui deſcripſerunt. T.2.A.140 num. 4.

Quod

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum eſſe Epiſcopum Aquileiæ, vnde acceperit nō inuenimus, nec in tabulis ipſis Aquileienſis eccleſiæ aliquid huiuſmodi legitur. Agitur tamen in illis 15. Kal. Aprilis de Eleutherio & *Lucia*: ſed plane ille diuerſus eſt ab hoc de quo agimus. Verum exiſtimamus, errorem irrepſiſſe, vitioq. librariorū factum, vt loco Apuliæ, ſcriptum ſit Aquileiæ: nam idem ipſe Beda paulo ſuperius ponit natale ipſius apud Meſſanam in Apulia. Similiter Vſuardus & Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus inſuper in catalogo iterum; nempe lib. 2. c. 20. vbi Latina voce ex Græco ἐλευθέριος Liberalem appellat: & lib. 4 c. 61. in Apulia factum Epiſcopū dicit ciuitatis Cannenſis. Ceterum cum æque omnes in Apulia ponant, loci autem varia lectio eſt: nam cō plures tū manuſcripti, tum impreſſi legunt, Miſſerij, aliter Miſeni in Apulia; alij Meſſanæ, itidem in Apulia: qui vero recenter addiderunt, Miſeni in Campania, id quidem abſque auctoritate fecerunt; ſed ea coniectura, quod nimirum Miſenum in Campania ſitum ſit, & non in Apulia: ſicut & qui Meſſanæ legentes, intelligi putauerunt de Meſſana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifeſtum eſt. nam neque Miſeni in Campania, neque Meſſanæ in Sicilia aliqua eſt eiuſdem Eleutherij Epiſcopi mentio. Si igitur conſenſu omnium Latinorum locus ponendus eſt in Apulia, cum nec Miſenus, nec Meſſana in ea prouincia ſit ciuitas reperiri; coniectura ducimur, vt loco Meſſanæ, legendū ſit, Meſſapiæ, quod eſt oppidum prope Tarentum, cuius Plinius meminit lib. 3. cap. 11. ſic dicens: Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Meſſapia, Aletium.] Omnem enim illam quæ poſt Calabriam eſt regio, quæ ſpatio trecentorum ac decem ſtadiorum clauditur, ab accolis appellari ſolitā Apuliā, auctor eſt Strabo lib. 6. Verum Græci eumdē Eleutherium in Illyrico factum Epiſcopum dicunt; quod & Martyrologium Romanum confirmat. Quamobrem in tantis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus, nihil eſt, niſi vel eumdem Eleutherium in vtraq; prouincia Euangelium prædicaſſe; vel (vt frequēter in alijs accidiſſe vidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemq; ſimul Acta confuſa.

ᵉ *Sartaginem*.] Cruciamentum ſartaginis vetus eſſe reperitur. De eo Machab. lib. 2. c. 7. Rex iuſſit ſartagines & ollas æneas ſuccendi. Et paulo poſt: Iuſſit igniem admoueri, & adhuc ſpirantē torreri in ſartagine. Hæc ibi. Ioſephus item lib. de Machab. de ſartagine frequenter meminit, vt cum ait: Stabat flammiuomis ignibus ſuccenſa ſartago ad torrendum præparata paſſuros, &c. Interius autem ſic: Igniuomam ſartaginem ſponte conſcendit. Ac iterum: Flammiuomæ addicta ſartagini, &c. Frequens eſt mentio in Actis martyrum de ſartagine.

ᶠ *Corebi*.] Hunc Correum Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper meminimus. T. 2. A. 140. nu. 4.

ᵍ *Caloceri*.] Habentur eius res geſtæ annexæ Actis ſanctorum martyrum Fauſtini & Iouitæ apud Sur. to. 1. die 15. Febr. itemq; in vita S. Marciani Epiſcopi Dertonen. apud Mombrit. tom. 2. ac denique in vita S. Secundi martyris Aſtenſis: apud Petrum in catalogo lib. 4. c. 12. T. 2. A. 128. nu. 2.

ʰ *Perfecti*.] De eo etiam hac die Vſuardus. Scribit eius martyrium S. Eulogius lib. 1. & lib. 2. memor. ſanct. cap. 1. paſſumq; tradit hac die, æra 888. a Chriſto Domino anno 850. Vide illic ſchol. Ambroſ. Moral. T. 2. A. 850. nu. 2.

ⁱ *Galdini Epiſcopi*.] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Habes eius res geſtas Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Claruit temporibus Alexandri Papæ Tertij, cui, ſchiſmaticos reſpuens, conſtantiſſime adhæſit, eligens potius in ærumnis exulem vitam agere, quam habitare in tabernaculis peccatorum. To. 12. Ann. 1167. n. 17. & A. 1168. n. 55.

19 Tertiodecimo Kal. Maij. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20				

NATALIS S. Timonis ᵃdiaconi de ſeptem primis, qui primo apud Berœam doctor reſedit, ac deinde verbum Domini diſſeminans venit Corinthum, ibiq. a Iudęis & Gręcis (vt traditur) flammis iniectus, ſed nihil lęſus, demum cruci affixus martyriū ſuum impleuit. Melitinę

in At-

in Armenia sanctorum martyrum Hermogenis [b], Caij, Expediti, Aristonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi [c] in Hispania Tarraconensi passio sancti Vincentij martyris. Eodem die sanctorum martyrum Socratis [d] & Dionysij, qui lanceis confossi sunt. Hierosolymis sancti Paphnutij [e] martyris. Cantuariæ in Anglia sancti Elphegi [f] Episcopi & martyris. Antiochiæ Pisidiæ sancti Georgij [g] Episcopi, qui ob cultum sanctarum imaginum exul occubuit. Romæ sancti Leonis [h] Papæ Noni, virtutum & miraculorum laude insignis. In cœnobio Laubiensi sancti Vrsmari [i] Episcopi. Florentiæ sancti Crescentij [k] confessoris discipuli beati Zenobij Episcopi.

APRILIS 19.

T. 1. An. 33. n. 41.

IMONIS *diaconi* [a].] Agunt de eo hac item die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. De eo Acta Apostolorum cap. 6. Licet Petrus in catal. lib. 4. cap. 67. alium hunc putet ab illo diacono ex septem. Erroris arguitur & Dorotheus, dum in synopsi hunc non Berœensem, sed Bostrensem fuisse Episcopum scribit.

[b] *Hermogenis & soc.*] De his item hac die ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, & alij.

[c] *Caucoliberi in Hispania Tarrac. passio S. Vincentij.*] Loci nomen compositum ex duobus nominibus, dictũ quasi Cauco Celtiberi. Scribit enim Plinius lib. 3. c. 3. Caucenses populos esse in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo *Colibre*: est in Catalonia prouincia Tarraconensi iuxta Perpinianum & Helenã. De eodem Vincentio hac item die agũt Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, consentiuntq. vet. manuscripti. Plures eiusdem nominis reperiuntur insignes martyres in Hispania: Vincentius diaconus Cæsaraugustanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno sacro. Alius, qui patria Eborensis, Abulæ vna cum Sabina & Christeide sororibus passus est: de quo pluribus in breuiario Eborẽsi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cũ Orontio & Victore diacono passus est; cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vasæus in chron. Hispan. & flos sanct. Hispan. Quintus etiam abbas monasterij S. Claudij temporibus Gothorũ martyrio vitam conclusit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. sanct. Hispan.

De primo T. 3. A. 303 nu. 137. & plura de miraculis & reliquijs Tomo 7. secundus passus cir. An. 303.

De quarto Vincen. T. 3. an. 303. num. 128. De quinto T. 7. A. 584 nu. 10.

[d] *Socratis & Dionysii.*] Græci item in Menologio hac die agunt.

[e] *Paphnutij.*] De ipso etiam hac die Græci in Menologio.

[f] *Elphegi Episc.*] Scripsit res gestas ipsius Osbertus abbas, quas descripsit Surius tom. secundo: plura item Edmerus in vita S. Anselmi. Mouit aliquando Lanfranci Episcopi animum, cur Angli venerarentur S. Elphegum, & martyrem reputarent; cùm non fidei confessionis causa, vel testandæ veritatis, sed tantum cæsus sit, eo quod barbari aurum, quod poscebant, apud ipsum nõ inuenissent. de hac re ille sollicitus consuluit S. Anselmum: qui respondit, se firma ratione nouisse, Elphegum esse martyrem, eo quod pro iustitia occubuisset. Hæc Edinerus in vita S. Anselmi. Quod autem maiorem affert admirationem (si tamen Echnico rerum nostrarum imperito credendum esse putamus) non solum illos, quos tyrannorum sæuitia, seu hostiũ rabies iniuste occidisset, sed quos etiam Romanorum magistratus iniuste dãnasset, habitos esse martyres scribit Ammianus Marcellinus lib. 27. dũ Eupraxij ad Imperatorem Valentinianum verba refert, quæ hæc sunt: Parcitus agito, pijssime Princeps: hos enim, quos interfici tamquam noxios iubes, vt martyres, id est, Diuinitati acceptos, colit religio Christiana. Hæc ille: qui etiã tradit de Diodoro & Diocle tunc iniuste necatis: quorum, inquit, memoriam apud Mediolanum colentes nunc vsq; Christiani, locum vbi sepulti sunt, ad Innocentes vocant. Hactenus de his Marcellinus; quem imperitia rerum nostrarum hallucinatum putamus: nullum enim eiusmodi rei exemplum in Ecclesia reperitur, vt martyr habitus sit, quem Christianus Catholicus magistratus, licet iniuste, occidi mandasset. Tentauit aliquando Phocas Imperator, illos etiam adscribendos in numerum martyrum, qui in bello ab infidelibus hostibus fidei cæsi essent: sed huic eius studio restiterunt Orientales Episcopi, nixi auctoritate canonis 13. sancti Basilij, vt in commentario super eo scri-

T. 11. Ann. 1006. nu. 5. An. 1011. nu. 3. & seq. Martyr. Ann. 1012. nu. 14.

scribit Theod. Bals. Decreuit enim S. Basilius, vt annis tribus abstinerent a communione, qui in bello occidissent homines, quales (vt ait) hi inter homicidas non essent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet liber Num. c. 31.) iubentur die tertio & septimo lustrari homines, qui hostes occidissent, licet iussu Domini. Canon pœnitentialis autem quadraginta dies præcipit eiusmodi interfectores hostium abstinere. Ea de causa Theodosius Imperator post ingentem illam hostium stragê, qua Eugenius tyrannus sublatus est, sponte abstinuit a perceptione sacramentorum, vt scribit laudatq; S. Ambrosius ea oratione quam habuit in funere eiusdem Imperatoris, cum ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hostes in acie strati sunt, abstinuit a consortio sacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus satis liquet, quàm temere Phocas Imperator prædicta tentaret. Ab Ethnicis enim potius, quam a Christianis mutuatus videtur exemplum; qui his qui in bello decessissent, sûmos honores habendos esse censuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum qui in bello desiderati essent, laudes pro concione celebrari, inscriptiones incidi, & sepulchra erigi mandauit, vt tradit Plutarchus in apophth Laconic. Scribit & Dio in Traiano, eis qui bello aduersus Decebalum occisi essent, ab eodem Imperatore iussas erigi aras, & annua parêtalia celebrari. Sunt de his alia côplura exêpla. Vt autem eo vnde discessimus, reuertamur; quæ superius ex Ammiano Marcellino (si quæ fides Ethnico homini res nostras tractanti est adhibenda) narrauimus, non sic posuimus, vt in omnibus comprobemus, sed ne quid rerum antiquatum lectorem prætereat. Tu autem si hæc plenius nosse cupis, & quænam requirantur vt quis martyr vere dici possit, consule S. Thomam 2. 2. q. 124. art. 4. o & art. 5. o. & ad 2. & in 4. dist. 49. q. 5. art. 3. quæstiun. 2. o. & ad 10. 11. & 12. & Rom. 8. lect. 7. & ad Ephes. 3. lect. 1. in principio. Consule & quæ superius diximus die secunda Aprilis de canonizatione Sanctorum.

[g] *Gregorij Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

[h] *Leonis Papæ Noni.*] De eodê hac die itê Molanus in addit. ad Vsuardum, Petrus in catalogo lib. 4. c. 65. & alij recentiores. Huius res præclare gestas duobus libris côprehensas extare in monasterio S. Hadriani in Geraldi monte, idem Molanus testatur. Porro Itinerarium eius scriptum esse ab Anselmo monacho Rhemêsi, tradit Sigebertus libro de vir. illustr. c. 153. Desiderius abbas Cassinensis de eodem Pontifice plura scripsit libro tertio dialog. quos manuscript. legimus. Plura de eo aliûde accepta digessimus in Annalibus Ecclesiasticis. T. 11. Ann. 1049. n. 1. & seq. obitus A. 1054 nu. 42.

[i] *Vrsmari Episcopi.*] Vsuardus autem agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migrasse, Acta eius ferunt, quæ scripsit Ratherius Episcopus Veronensis: recitat ea Surius tomo secûdo hac die: Herigerus autem abbas Lobiensis eadem metrico stylo cecinit. De vtroque Sigebertus de vir. illust. cap. 118. & 138. Anso item Lobiensis abbas & ipse scripsit libellum vitæ eiusdem, itemq. S. Erminus, vt testatur Fulquinus abbas in chron. anno 776. Ipse autem Fulquinus litteris consignauit eiusdem sancti miracula. Trithem. de eodê lib. 3. de vir. illustr. ord. S. Benedicti cap. 157. & lib. 4. c. 174. Molanus item pluribus in Indic. sanct. Belgij, & in annotat. ad Vsuardum secundæ edit. Traditq. migrasse ex hac vita anno Domini 713. Agit ibidem de eius translatione facta anno 1409 ad Binchium Hannoniæ oppidum, post eleuationem, quæ facta est anno octingentesimo vigesimotertio. obijt Ann. 713.

[k] *Crescentij.*] Habetur mentio de Crescêtio in vita S. Zenobij Episcopi Florentini, quam habet Surius tom. 3. die 25. Maij. obiit Ann. 423. vt scribitur in vita S. Zenobij.

20 Duodecimo Kal. Maij. Luna. E ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE sanctorum martyrum Sulpicij [a] & Seruiliani, qui prædicatione & miraculis beatæ Domitillæ virginis ad Christi fidem conuersi, cum nollent idolis immolare, in persecutione Traiani a Præfecto Vrbis Aniâno capite cæsi sunt. Eodem die sanctorum marty-

R rum

rum Victoris [b], Zotici, Zenônis, Acindŷni, Cæsarij, Seueriâni, Chrysophôri, Theônæ, & Antonini, qui sub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerunt. Tomis in Scythia sancti Theothimi [c] Episcopi, quem ob insignem eius sanctitatem atque miracula etiam infideles barbari venerati sunt. Ebredûni in Gallijs sancti Marcellini [d] primi eiusdem vrbis Episcopi, qui Dei monitu cum sanctis socijs Vincentio & Domnîno ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum verbo & signis admirandis, quibus vsque hodie refulget, ad fidem Christi conuertit. Antisiodôri sancti Marciâni [e] presbyteri. Eodem die sancti Theodôri [f] confessoris, ab aspera cilicij veste qua tegebatur, cognomento Trichînas, qui multis virtutibus, præsertim aduersus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum scaturiens, ægrotis sanitatem impertit. In Montepolitiano beatæ Agnetis [g] virginis ordinis sancti Dominici miraculis claræ.

APRILIS 20.

T.2.A.100 n.12.

VLPICII, & *Seruiliani.* [a]] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta intexta cum gestis sanctorum martyrum Nerei, & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Nos autem non sub Nerua, sed sub Traiano esse passos, diximus supra in Marone, decimoseptimo Kal. Maij.

T.2.A.305 n.17. [b] *Victoris, & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, eorumq. martyriũ referũt.

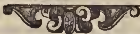
T.5.A.400 n.73. & A. 402. n.8. & seq. [c] *Theotimi Episc.*] De eo item Græci, inter quos Sozomenus lib.7. c.25. & li. 8. cap. 14. & Socrat. lib. 6. cap. 11. Floruit temporibus Arcadij Imperatoris, interfuitque Synodo Constantinopolitanæ, stetitq. pro S. Ioanne Chrysostomo, in qua actum fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq; de ea re eius sententia, ne Origenis scripta tollerentur, quæ esse sinceræ fidei probatentur: in eamdem sententiam scripsit sanctus Hieronymus epistol. 75. ad Tranquillinum, & S. August. epist. 9. ac denique Gelasius Rom. Pont. in canone de script. authent. apud Gratian. distinct. 15. cap. sancta Romana.

cir. A.340. [d] *Marcellini Episc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius res gestæ recitatæ a Mombrit. tomo 2. Agit de eodem Gregorius Turonensis lib de glor. confess. cap. 69. Petrus in catalog. li. 4. c. 69. Claruit temporibus Constantij Imp. vt eius Acta significant.

[e] *Marciani.*] De eo item Maurol qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit. ad Vsuard.

[f] *Theodori.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res gestas summatim explicant.

[g] *Agnetis.*] Eius Acta conscripta esse a B. Raimundo ordinis Præd. testatur Andreas Pisanus in appendice eiusdem vitæ, quam ex Latino sermone in linguam Italicam transtulit. Qualis autem, quantave hæc fuerit, exinde disces, quod (vt auctor est idẽ beatus Raimundus in vita S. Catharinæ Senensis lib. 3. cap. 14.) eadem S. Catharina cælesti nuncio monita, se illi parem fore in gloria beatorum accepit: quæ & summa cũ laude in suis epistolis eiusdem sæpe meminit. Asseruatur venerandum corpus eius in ciuitate Mõtepolitiano in Hetruria, illudq. iugi illustratur miraculo, dum rore quodam mirifico assidue perfusum conspicitur. Extat diploma Clementis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & ecclesiasticum officium ad eam accommodatum publice recitari præcepit. circ. Ann. 1350.

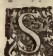

21 Vndecimo Kalen. Maij. Luna. F viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Perſide natalis ſancti Simeonis [a] Epiſcopi Seleuciæ & Cteſiphontis: qui, iubente Sapore Perſarum Rege, comprehenſus, ferroq. onuſtus, iniquis tribunalibus exhibitus, cum Solem ipſum adorare nollet, & de IESV Chriſto voce libera & conſtantiſsima teſtaretur; primum carcerali ergaſtulo cum alijs centum (ex quibus alij Epiſcopi, alij erant presbyteri, alij diuerſorum ordinum clerici) longo tempore maceratus eſt: deinde cum Vsthazanes Regis nutricius, qui ante iam lapſus a fide, ſed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium conſtanter ſubijſſet; poſtridie, qui erat annuus Dominicæ paſsionis dies, omnibus ante Simeonis oculos, qui vnumquemque eorum ſtrenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouiſsime & ipſe decollatus eſt. Paſsi ſunt etiam cum eo clariſsimi viri Abedechalas & Ananias eius presbyteri: Puſicius quoque præfectus Regis artificum, eo quod Ananiam titubantem corroboraſſet, collo circa tendinem perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit; poſt quem & filia eius, quæ erat ſacra virgo, necata eſt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aratoris [b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerunt. Item ſanctorum Apollinis [c], Iſacij, & Crotatis, qui ſub Diocletiano paſsi ſunt. Cantuariæ in Anglia ſancti Anſelmi [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. Antiochiæ ſancti [e] Anaſtaſij Sinaitæ Epiſcopi.

APRILIS 21.

T.3.A.343 num.11. & ſeq.

SIMEONIS *Epiſc. & ſoc.* [a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatum ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 8. ex eoq. ceteri, vt Caſſiod. lib. 3. c. 2. & Niceph. lib. 8. cap. 36. Paſſi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, non Conſtantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieronymus in chron. anno ſeptimo Conſtantij Auguſti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

[b] *Aratoris, & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuard. Ado, Petrus in catal. li. 4. c. 72. & alij. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanæ Eccleſiæ, poeta non obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico verſu,

de hoc ſecundo t. 7. A. 527 nu. 45. & An. 544 n. 1. & 2.

ſu,obtulitq. Vigilio Rom.Pontifici,vt docet eius epigrāma ante exordiū operis poſitū.

T 2.A 305 nu. 10. & T.3.A 310 nu. 23. c *Apollinis, & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, paſſosq. ferunt ſub Diocletiano Imperatore.

T.11.Ann. 1097.n 2. & ſeq An. 1098 n.1. & ſeq obitus To. 12. A.1109 n.3 d *Anſelmi Epiſcopi.*] Huius egregia facta conſcripſit Edinerus eius cōtubernalis: quæ retulit Sur.in tom. 2. Mandauit ſcriptis eadem Edmundus monachus Cantuarienſis, qui etiam alium addidit commentarium de diſcordia orta inter ipſum,& Regem Anglorum, vt auctor eſt Henric. de vir. illuſtr. c.7. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1109. vt idem Edinerus & Sigebertus in chron. atteſtantur; de eo item Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 2. c. 101. ibiq. recēſet eius ſcripta, lib 3.c.327.lib.4.c.122. & lib. de ſcrip. Eccleſ. Item auctor catalogi ſcrip. Britan. & alij plures.

T 8.A.598 n.11.& ſeq e *Anaſtaſij Sinaitæ.*] De eodem agunt & Græci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus eſt, quod antequam Antiochenæ præſiceretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinam, vt tradit Niceph. lib. 17. c.29. prope finem. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, a quo ob fidem Catholicam in exilium pulſus eſt: reſtitutus eſt autem tempore Mauritij Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S.Gregorius Papa: qui ad eumdem plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro, lib. 1. epiſt. 24.25. lib 4. epiſt.36.37. lib.6. epiſt.24. 31. & lib 7. Ind. 1. epiſt. 3. quæ eſt vltima ad eū ſcripta: nam & eodem anno diem obijt, qui numeratur annus Domini 598. Sequenti autem ſecunda Indictione ſcribit idem S. Gregorius ad eius ſucceſſorem Anaſtaſium itē dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionem accepiſſet: eſt epiſt. 47. lib. 7. Indict. 2. Duo etenim eiuſdem nominis Epiſcopi, alter poſt alterum ſucceſſiue, præfuerunt eccleſiæ Antiochenæ tēporibus Mauritij, & Phocæ eius ſucceſſoris Impp. vt apparet ex ſerie Antiochenorum Epiſcoporum, quam ſcribit Niceph. Epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 18. c.44. qui tamen in eo reperitur erraſſe, dum Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit a Iudæis: quod quidem ſecundo contigit Anaſtaſio: nam (vt idē ipſe teſtatur) id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum habetur: anno etenim ſeptimo Phocæ a Iudæis excitatam eam ſeditionem, teſtatur hiſtoria Miſcella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Phocæ Imperium ſub Mauritio Imp. ex humanis deceſſit. Agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum kal. Ianuarij. Errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. c. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit: Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cum (vt dictum eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imp. ſub quo multa paſſus, ac etiā ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt; ſed tandem Mauritij Imp. tempore reſtituitur, vt ſcribit Euagrius hiſt. lib. 4. c. 38. 36. 40. & lib. 5. c. 1. & 5. Niceph. lib. 17. c. 29. 30. & 39. Optauit S. Gregorius hunc cū honore ſuo Romæ ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illum reuerti minime licuiſſet; Extat de his epiſt. 27 lib. 1. regiſt. Reſtituto autem, eidem litteris gratulatur lib 4. epiſt. 37. Ind. 13. Editū reperitur eiuſdem auctoris nobile opus de rectis dogmatibus, & ſermones nonnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq. noſter Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & in eiuſdem bibliotheca librum Paſtoralem S Gregorij Papæ, quem idem Anaſtaſius in Græcū ſermonem tranſtulit: quod & teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 42.

vij. G — Decimo Kalen. Maij. Luna. — 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23

ROMAE via Appia natalis S. Soteris a Papæ & martyris. Ibidem ſancti Caij b Papæ, qui ſub Diocletiano Principe martyrio coronatus eſt. Smyrnæ ſanctorum Apellis c & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis. Eodem die ſanctorum plurimorum d martyrum, qui

ſequen-

ſequenti anno poſt obitum Simeonis, annuo item die, quo paſſionis Dominicæ memoria celebrabatur, per totam Perſidis regionem pro Chriſti nomine ſub Rege Sapôre gladio cædi iuſsi ſunt. In quo fidei certamine paſſus eſt Azâdes eunuchus Regi cariſsimus: Milles[e] Epiſcopus, ſanctitate & miraculorum gloria inſignis: Acepſîmas Epiſcopus, cum presbytero ſuo Iacobo, item Aithâla & Ioſepho presbyteris, Azadâne & Abdiêſo diaconis, & compluribus alijs clericis: Marêas quoque & Bicor Epiſcopi, cum alijs viginti Epiſcopis, & clericis fere ducentis quinquaginta, monachis etiam, & ſacris virginibus plurimis; inter quas & ſancti Simeônis Epiſcopi ſoror nomine Tarbûla, cum pediſſêqua ſua, quæ ſtipitibus alligatæ, ſerraq. ſciſſæ, crudeliſsime necatæ ſunt. In Perſia ſanctorum Parmenij[f], Heliménæ, & Chryſotéli preſbyterorum, Lucæ & Mucij diaconorum: quorum triumphus martyrij in paſsione ſanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandriæ natalis ſancti Leonidis[g] martyris, qui ſub Seuêro paſſus eſt. Lugdûni ſancti Epipodij[h], qui in perſecutione Antonini Veri cum Alexandro collêga tentus, poſt dira tormenta martyrium capitis abſciſsione compleuit. Apud Senônas S. Leonis[i] Epiſcopi & confeſſoris. Anaſtaſiopôli ſancti Theodôri[k] Epiſcopi, miraculis clari.

APRILIS 22.

T. 2. A. 179 num 50 & seq.

OTERIS *Papæ*[a].] Beda autem & Ado de eo pridie huius diei: ſed hanc eſſe diem natalis eius, habet liber de Rom. Pontificibus. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 22. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. & alij. Cetera in Annal. Eccleſ. diximus. Soteris Papæ corpus tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem apud tranſennam poſita.

Plura T. 2. A. 294. 295 & 296. n. 1 & seq.

[b] *Caij Papæ.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Optat. li. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius geſtæ inter Acta S. Suſannæ, & in Actis S. Sebaſtiani. Cetera de eo in Annal. Eccl. diximus.

T. 1. A 58. n. 35. & n. 57.

[c] *Apellis & Lucij.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hunc alium eſſe a Luca Euangeliſta; adduntq. hũc fuiſſe præfectum eccleſiæ Laodicenſi, Apellem autem Smyrnenſi: aſſentiturq. his etiã Dorotheus in Synopſi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apoſtolus meminit ad Romanos c. 16. De Apelle conſentit Hippolytus libell. de 72. diſcip. de Lucio autem ſecus, quem dicit Olympiadis fuiſſe Epiſcopum.

[d] *Plurimorum martyrum.*] Agunt de his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina glorioſa Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 11. 12. & 13. ex quo Caſſiod. hiſt. trip. lib. 3. cap 2. Niceph. lib. 8. cap. 37. & 38. Metaphraſtes autem ceteris locupletius. recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 2. T. 3. A 344 n. 14. & 21

[e] *Milles Epiſc.*] Hunc Beda, & alij ſupra dicti appellant Mileſium. De eodem Sozom. vbi ſupra, & alij ex ipſo. Peregrinatum tradunt Hieroſolymam ad ſancta loca, necnon in Aegyptum ad inuiſendos ſanctos Patres eremi cultores. T. 3. A 344 n. 89. & A. 335. n. 42.

[f] *Parmenij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri hac die; Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Auguſti. Errore librariorum accidiſſe puto, vt alicubi Cordulæ in Perſia hi paſſi habeantur. Nihil enim habet commune Cordula, ſiue Cordyla cum Perſide: nam in prouincia Cappadociæ ponitur a Ptolemæo in tab. 1. Aſiæ, ſicut & a Plinio lib. 6. T. 2. A 254 nu. 27.

 cap. 3.

cap. 3. quæ Cappadocia Themyſcirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Perſia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacumque ſint) ponantur: vel pro Corduba, reſtituendum potius erit, Corduena, quæ eſt ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus lib. 23. & 24. Aethicus autem in coſmograph. appellat Cordubennam. De Cordubenna regione eſt mẽtio etiam apud Dionẽ lib. 37. Sed de ea ſuperius 15. April. d. Nec adeo mirandum, ſi einſdem nominis ciuitas reperitur in Hiſpania, ac in Perſide: nam (ſicut ex Varrone docet Plinius lib. 3. c. 1.) Perſæ & Iberi in Hiſpaniam peruenerunt cum ſuis colonijs: licet Socrates hiſt. lib. 1. c. 16. dicat Iberos Hiſpanorum eſſe coloniam: ſed ex prædictis errare conuincitur.

T. 2. A. 204 n. 8. & ſeq. [g] *Leonidis.*] Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 11. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene, & Niceph. hiſt. lib. 5. c. 2. De eodem agens Suidas in hiſt. in verbo Origenes, ait, eumdem fuiſſe Epiſcopum & martyrem.

T. 2. A. 179 n. 1. & 36. [h] *Epipodij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant Acta Epipodij, & Alexandri eius in martyrio collegæ, quæ recitat Sur. to. 2. De eodẽ habetur homilia nomine quidem Euſebij Emiſſeni, ſed re vera S. Encherij Epiſcopi Lugdunenſis, vt alibi pluribus diſſeruimus. De calceamento Epipodij martyris Gregorius Turonenſis de glor. cõfeſſ. cap. 64.

[i] *Leonis Epiſc.*] Veter. manuſcrip. & alij hac die. Interfuit hic Concilijs Aurelianenſi ſecundo per vicarium, & tertio; obijtq. anno Domini 591. Numeratur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis 23. Hæc tradunt Democh. tabulæ. Sed cùm tot tantum annis eum ſediſſe tradant, reperiaturq. interfuiſſe per vicarium ſecundo Concilio Aurelianenſi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impoſſibile videtur ad prædictũ annorum numerum perueniſſe. cir. A. 536.

[k] *Theodori Epiſc.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris archimandrita cognomento Siceota, cuius Acta ſinceriſſime ſcripta a Georgio eius diſcipulo recitat Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imp. anno tertio; prout eius Acta teſtantur. T. 8. A. 590 n. 56. miracula A. 598 nu. 24. obitus A. 613. n. 4.

vj. A Nono Kalend. Maij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

NATALIS S. Georgij[a] martyris, cuius illuſtre martyrium inter coronas martyrum Eccleſia Dei veneratur. Valentiæ in Gallia paſsio ſanctorum martyrum Felicis[b] presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui a beato Irenæo Lugdunenſi Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſsi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Chriſti conuertiſſent, a Cornelio duce in carcerem truſi ſunt, deinde diutiſsime verberati, cruribusq. confractis, circa rotarum[c] vertiginem ſtricti, fumum quoque in equulei ſuſpenſione perpeſſi, ad extremum gladio conſummati ſunt. In Pruſia natalis ſancti Adalberti[d] Pragenſis Epiſcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani ſancti Maroli[e] Epiſcopi & confeſsoris. Tulli in Gallia ſancti Gerardi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

T. 2. a. 290. num. 35. & T. 8. A. 604 n. 87. & 88. & An. 703. nu. 4.

Eorgii.] De eodem hac item die Latini omnes, Græci item in Menolog. his verbis: Memoria sancti & gloriosi & magni martyris Georgij, cognomento Tropelophori: Fuit Cappadox genere, passus sub Diocletiano Imperatore. Hęc ibi. De Actis S. Georgii martyris est censura Gelasij in decreto de libris apocryph. apud Grat. distinct. 15. cap. sancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis esse composita dicuntur, in Ecclesia Romana non legi testatur. Sexta Synod. etiam can 63. profitetur quasdam martyrum historias ab hæreticis esse conscriptas, eo nimirum (vt ait) consilio, vt Dei martyres afficerent ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerẽt: quas omnes eadẽ sancta Synodus vetuit publicari, igniq. tradi mandauit. Id etiam a Manichæis hæreticis factitatum, S. Augustinus testatur, scribens contra Adimantum, alijsq. in locis, agens aduersus Manichæos. Quænam autem essent Acta Georgij a Gelasio improbata atque reiecta, exquirendi studio fatigatus, ea me tandem inuenisse arbitror. In nostra bibliotheca, tertio tomo Vit. Sanct. antiquissimo ac pene vetustate consumpto codice, pag. 159. inueni Acta quædã S. Georgij multis haud dubium referta mẽdacijs: ibi portentosa quædam ab omni miraculorum ratione aliena feruntur; quę quidem (vt prædictæ Synodi vtar verbis) non ad pietatem legẽtes, sed ad infidelitatem adducant. Insunt præterea illic quædam accepta ab hæreticis atque Gentilibus, vt conflictus ille Georgij cum Athanasio mago: alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arianum Episcopum inuasorem sedis Alexãdrię, & Magni Athanasij eius sedis Episcopi pugnacissimum persecutorem: Athanasium enim ab Arianis esse magum appellatum, Acta Tyrij Conciliabuli satis docent: apud Gentiles etiam eamdem de eo sparsam esse calumniam, constat ex Ammiano Marcell. lib. 15. At Georgium Arianum Episcopum defuncto Cõstantio Imp. occisum esse ob sua scelera Alexandriæ, relatumq. a suis inter martyres, liquet, testante id etiam Marcellino lib. 22. Ex quibus sane apparet, totam illam de Actis Georgij fabulam fuisse commentum Arianorum. Leguntur in ijsdem alia nõnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentosa, suspectum contubernium viduæ, ars dolosa eiusdem ad perdendos Gentilium magos, atque enecandos Gentiles quosque; innumera præterea tormentorum genera, quibus agitatus Georgius, nec mori potuit; vt præter equuleos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq. mucronibus vndique præfixam, calceosq. armatos clauis, quæ & in alijs leguntur Actis, etiam arca ferrea clauorum cuspidibus intus ad feriendum aptata, præcipitium, contusiones malleis ferreis iteratæ, columna ingentis ponderis super eum posita, ingentisq. molis saxum super caput reuolutum, ferreum ignitum stratum, liquens plumbum superessusũ, quadraginta igniti claui, quibus est confossus, æneus bos candens, mersio in puteum, ingentis ponderis saxo ad collũ ligato; quibus nec quidem occidi martyrem potuisse tradunt. Ad hæc insuper fingitur ibi Dacianus quidam Imp. qui Persis dominetur, & septuagintaquinque Regibus imperet, sub quo Georgius passus sit, & alia multa, quæ potius delirantium somnia, quam sinceram historiam martyris præseferant: quæ Gelasij censura proscripta esse, absque aliqua difficultate quisque sibi suadere potest. Quibus reiectis, quænam germana, quæ item dubia de tanto martyre scripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij a Metaphraste edita, sed in ijsdem displicent quæ de Athanasio mago feruntur. Alia rursus Acta habentur nomine Pasicratis Georgij serui scripta: quæ omnia Lipomanus Latine reddidit: habet ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quam meæ censuræ subijcio. Vidi ea etiam quæ Iacobus de Vorag. habet in Legend. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent castigatione. Legi & in vet. manuscript. quæ in quibusdam ecclesijs recitari consueuerunt, Acta Georgij, vbi & annus passionis describitur ducẽtesimus nonagesimus, ibiq. hæc solummodo tormenta Georgius passus narratur, verbera, rotam, ignitamq. sartaginem; ac demum gladio capite truncatus legitur: quæ licet ob lõgiores paraphrases, & carmina, quæ in eis habentur intexta, minime referant pristinum illum candorem ac sine fuco dicendi stylum, tamen ceteris probabiliora videntur. habemus ea in nostra bibliotheca, tom. 9. Vit. Sanct. pag. 74. His enarratis, iam accipe quæ ex certis probatisq. auctoribus de egregio martyre scripta reperiuntur.

Non tantum in Oriente, vbi passus est, sed & in Occiduis oris clarissimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de basilica eiusdem nomine erecta in Gallijs, in quo hi versus de eius martyrio leguntur:

Carcere, cęde, siti, vinclis, fame, frigore, flammis
Confessus Christum, duxit ad astra caput.
Qui virtute potens Orientis in arce sepultus,
Ecce sub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Parisijs positis Aim. lib. 2. de gest. Franc. cap. 20. S. Germanus Parisiorum Episcopus cum Hierosolymam peregrinatus esset, rediens diuertit Constantinopolim, vbi a Iustiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus est brachio Sancti Georgij martyris, quod condidit Parisijs in basilica S. Vincentij. id Aim. de gest. Franc. lib. 3. c. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perseuerat, illustris memoria S. Georgij ad Velum Aureum, vbi & caput eius venerandum asseruatur,

uatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inscriptione Græcis litteris exarata, ibidem recondidit, vt testatur liber de Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gregorius Papa item ecclesiam eiusdem martyris vetustate labefactatã restituit: est de his epistola ipsius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium eiusdem martyris Coloniam Agrippinã delatum, & multis miraculis illustratum, indicant Acta S. Annonis Episcopi Colonien. De reliquijs eiusdem atque miraculis editis scribit Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 101. In Galatia præterea celebris fuit eiusdem sancti memoria: de cuius miraculis ibidem sæpius iteratis multa narrantur in vita S. Theodori Siceotæ, cuius nuper meminimus: habet eam Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. Procopius scribit lib. 1. ædif. Iustin. ipsum Iustinianum Imperatorẽ eidem martyri basilicã erexisse. Reges enim in militari conflictu S. Georgium martyrẽ inuocare solitos, eũdemq. propitiũ nactos esse, satis significant ea quæ de Nicephoro Imp. scribit Cedren. in compend. histor. & quæ Paulus diaconus de gest. Longob. lib 6. cap. 5. tradit de Chuniperto Rege: hi enim ob ingẽtem de hostibus adeptam victoriã basilicam & monasterium in honorem eiusdem martyris erexerũt. Romanam ipsam Ecclesiam ad expugnandos fidei hostes, hos præcipue martyres inuocare consueuisse, Mauritium, Sebastianũ, & Georgium, testatur Ordo Roman. de diuin. offic. in fine. Est in Sacramentario S. Gregorij in natali S. Georgij specialis de eodem sancto præfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effingitur eques armatus, qui hastæ cuspide draconem interficit, iuxta quem etiam virgo posita manus supplices tendens, imploret auxilium; symboli potius, quam historiæ alicuius, opinor esse expressam imaginem: in nullis enim, quæ recensuimus, S. Georgij Actis antiquis, quicquam eiusmodi legitur: sed a Iacobo de Voragine absq. aliqua maiorum auctoritate ea ad historiam referuntur: quæ potius in virgine illa typum exprimunt (more maiorum) prouinciæ, vel ciuitatis alicuius, quæ aduersus diaboli vires tanti martyres imploret auxilium. Symbolicas eiusmodi picturas pingi a Christianis olim consueuisse, satis docet Eusebius in vita Constantini Imp. lib. 3. cap. 3. vbi agit de pictura Constantini, deq. dracone ab eo medio ventre transfixo, & in mare proiecto. Nõ imus inficias, S. Georgium, vt equestris militiæ militem, equestri imagine referri cõsueuisse: nam & de equo picto S. Georgium gestante, hinnitumq. edente, mira habes descripta a Nicephoro Gregora hist. lib. 8 pag. 31. & 32. De imagine S. Georgij, ex qua sanguis fluxit, vide Georg. Pachimer. hist. li. 7. pag. 61

sir. A. 180. [b] *Felicis, & soc.*] De his itẽ hac die Beda, Vluard. & Ado. Recitat Sur. horũ Acta to. 2.

[c] *Circa rotarum vertiginem stricti.*] Per antiquum fuisse rotarum supplicium, docet Cæl. Rodig. lect. antiquarum lib. 10. cap. 5. Meminit S. Basilius homil. in quadrag. martyres de rotæ tormento. Frequens reperitur in Actis martyrum rotæ cruciamentum: de eodem Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis: Decretum dat, vt si quis eorum in patria consistens, ad sacrificia migrare noluisset, districtus rotæ impetu rũperetur. Hæc ibi, sed ex versione Erasmiana. Et inferius de eiusdem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi igitur mole pedibus appensa, atque innecti rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrũ circuli porrectus, vt solutis hinc inde visceribus, venisq. distentis, dolores ipsius & pœnæ crescerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ ignis, in catasta obijcitur: atque ita tendẽtibus corpus radijs, & contrahentibus flammis, costis deinde patentibus, laterum vitalia rũpuntur, &c. Ac deinde hæc de alio tormentis exposito: Rotæ, inquit, postmodum affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c. Ex his quidem satis accipi posse videtur, rotæ tormentum non ad incidendum corpus, sed ad extendendum & dissoluendũ esse compositum; idq. Apuleius lib. 3. de asin. aur. qui cum agit de paratis tormẽtorum generibus ad torquendum, hæc ait: Nec mora, cum ritu Græciensi, ignis & rota, tum omne flagrorum genus inferuntur. Et lib. 10. Nec rota, nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non vnius tantum, sed multiplicis generis rotæ inueniuntur in Actis sanctorum martyrum.

[d] *Adalberti Episc.*] De eodem hac die agitur apud Bedam & Adonem. Habet eius res T. x. A. 980. n. 1. & seq. gestas Sur. tom. 2. Alias ab his diuersas legi- A. 983. nu. mus in cod. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ 16. & sequ. Transtiberim, quarum est exordium: Est lo- & A. 989. cus, &c. Plura de eodem in breuiario Polonico, n. 1. & seq. in epist. Petri Damiani de renunciando Episcop. De eodem in Actis S. Stephani Regis Hungariæ, Sigebert. in chron. ann. 994. Aneas Silu. hist. Boẽm. cap. 16. item chron. vet. Polon. & nouissime Mart. Chrom. de rẽb. Polon. lib. 3. qui eum martyrio occubuisse refert anno Domini 997. Dies translationis eius agitur tertiodecimo Kal. Nouemb. cuius etiam rei gestæ historiã sub Othone Imperatore legi in vet. manuscrip. vbi agitur etiam de translatione sanctorum Abundij & Abundantij.

[e] *Maroli Episc.*] De quo etiam tabulæ ec- obijt Ann. clesiæ Mediolanensis. Extat Ennodij Episco- 415. Pamni pi Ticinensis de eodem elegans epigramma, nus. quod incipit: *Marolus extremę*, &c. Successit hic S. Venerio.

[f] *Gerardi Episc.*] De eo Sigebert. in chron. T. 11. Ann. anno Domini 1052. hæc scribit: Leo Papa 1053. n. 4. Gerardum Leucorum supra se quintũ Episcopum sanctitate vitæ mirabilem, habita Synodo, per auctoritatem Apostolicam decreuit in numero sãctorum Confessorum in Ecclesia solemniter habendum. Hæc ille.

24 Octauo kalen. Maij. Luna. B v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

OMAE S. Sabæ[a] ductoris militum, qui accuſatus quod Chriſtianos in carcere detentos viſitaret, coram Iudice Chriſtum libere confeſſus eſt: a quo facibus aduſtus, in lebetem[b] picis feruentis iniectus, cum euaſiſſet illæſus, eo miraculo ſeptuaginta viros ad Chriſtum conuertit: qui omnes in confeſsione fidei conſtanter permanentes, gladio cæſi ſunt: poſtremo ipſe demerſus in flumen, martyrium conſummauit. Lug-
25 duni in Gallia natalis ſancti Alexandri[c] martyris, qui in perſecutione Antonini Veri poſt carceris cuſtodiam primo ita laniatus eſt crudelitate verberantium, vt crate ſoluta coſtarum, patefactis viſceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affixus patibulo, beatum ſpiritum exanimatus emiſit. Paſsi ſunt cum eo & alij numero trigintaquatuor, quorum memoria alijs diebus agitur. Eodem die ſanctorum martyrum Euſebij[d], Neõnis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in perſecutione Diocletiani poſt diros cruciatus gladio percuſsi ſunt. In Anglia depoſitio ſancti Melliti[e] Epiſcopi, qui a S. Gregorio in Angliam miſſus, Orientales Saxones, & Regem ipſorum ad fidem conuertit. Illiberi in Hiſpania ſancti Gregorij Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Honorij[f] Epiſcopi. In Hibernia ſancti Egberti[h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis ſanctarum virginum Bonæ[i] & Dodæ.

APRILIS 24.

cir. A 471.

ABBAE *martyris* [a].] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, Romæq. paſsũ tradunt temporibus Aurel. Imp.

[b] *In lebetem.*] De lebete, ſic dicto cruciamenti genere, habes Machab. lib. 2. cap. 7. & Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. Frequens eſt mentio de eiuſmodi tormento in Actis ſanctorum martyrum.

T.2.A.179. n.36. [c] *Alexandri, & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Refert eorum Acta Sur. tom. 2. Extat de ſancto Alexandro & Epipodio ſermo ſancti Eucherij Lugdunẽſis, falſo adſcriptus Euſebio Emiſſeno. Diuerſus plane ab hoc Alexander ille medicus & martyr; qui cum Attalo poſt diuerſa pœnarum genera, gladio cæſus, occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta merſi fuerunt, vt cõſtat ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 1. Meminit & ſanctus Auguſtinus lib. de cura agenda pro mort. cap. 6. de cineribus martyrũ Lugdunenſium in flumen iniectis: Alexander autẽ, de quo agimus (ne quis exiſtimet eumdem eſſe cum illo) ſupplicio crucis martyrium

con-

consummauit, eiusq. corpus inter dumeta absconditum, postea sepulturę mandatum fuit, vt eius Acta testantur.

T 3.A 305. n.17. & A. 303.n.27. [d] *Eusebij, & sociorum.*] Agunt de his item Græci hac die in Menolog. passosq. sub Diocletiano referunt.

T 8.A 614 n.4 & seq. [e] *Melliti Episcopi.*] De eo etiã hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Scripsit Beda eius res gestas in hist. de gest. Angl lib 1. cap. 20. & 30. lib. 2. cap. 3. & seq. Eiusdem meminit S. Gregorius Papa in regist. lib 9. epist. 48. 52. 56. & 71. Ioannes diac. in vita S. Gregorij lib. 1. cap. 31. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino sexcentesimo vigesimoquarto, vt scribit Beda lib. 2. de gest. Anglor. cap 7. in fine.

T 4. A. 371 n.111. & A. 328. nu 98. [f] *Gregorij Episcopi.*] Vsuardus item de eo hac die. Agit de eodẽ sanctus Hieronymus lib. de scrip. Ecclesiast. Isidor. de vir. illustr. cap. 1. in Osio, Honorius Augustud. cap. 105 pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodosio Imperatori. Huius Gregorij commentarios carie obsitos, obliuione obrutos, mendisq. labefactatos purgauit edidítq. noster Achilles Statius laudabilis memoriæ.

[g] *Honorij Episc.*] De quo etiam tabulę Brixianæ ecclesiæ. Ponitur hic decimusnonus eius ecclesiæ Episcopus: a Philastrii autem tempore, qui eius sedis Episcopus adscribitur septimus, hic numeratur ordine duodecimus, vt scribit Rampertus Episc. Brixianus in sermone de translatione sancti Philastrii.

[h] *Egberti.*] De eo plura scribit Beda de gestis Angl. lib. 3. c. 4. & 27. lib 4. c. 3. & lib. 5. cap. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita excessisse anno ab incarnatione Domini septingentesimo vigesimooctauo. Fuit & Egbertus Episcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet eum Eadbertum alii dicant. T. 8. A. 690. n. 2.

[i] *Bona & Doda.*] Agit de his Molanus in additione ad Vsuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

iiij. C Septimo Kal. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

LEXANDRIAE natalis B. Marci [a] Euangelistæ. Hic discipulus & interpres Apostoli Petri, rogatus Romæ a fratribus, scripsit Euangelium, quo assumpto perrexit in Aegyptum, primusq. Alexandriæ Christum annuncians, constituit ecclesiam: ac postea pro fide Christi tentus, funibus vinctus, & per saxa raptatus, grauiter afflictus est: deinde reclusus in carcere, primo angelica visitatione confortatus, & demum ipso Domino sibi apparente, ad cælestia regna vocatus est octauo Neronis anno. Romæ Litaniæ [b] maiores ad sanctum Petrum. Syracusis sanctorum martyrum Euodij [c], Hermogenis, & Callisti. Antiochiæ sancti Stephani [d] Episcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodum Chalcedonensem impugnantibus multa passus, in Orontem fluuium præcipitatus est, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem sanctorum Philonis [e] & Agathopodis diaconorum. Alexandriæ sancti Aniani [f] Episcopi, qui B. Marci discipulus, eiusq. in Episcopatu successor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis S. Ermini [g] Episcopi & confessoris.

T.1 An.33. n.13.& A. 45.n 15.& seq. & A. 64.n. 1. & seq. & n. 29. & seq. & T.5. An. 414.nu.30.

ARCI *Euangelistæ* [a].] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, ac Græcorum, qui eumdem etiam martyrem dicunt, describuntq. eius passionis Acta in Menologio. Agit de eo item Eusebius hist. lib. 2. cap. 14. 15. & lib. 3. cap. vlt. Hieronymus de scrip. Ecclesiasticis, Isidorus de vit. & obitu sanctorum: quorum cum nullus dicat eum occubuisse martyrio, ab aliquibus dubitatum fuit, an re vera martyrium consummarit. At Gelasius, cuius præcipua est in Ecclesia Dei auctoritas, de eius martyrio expresse testatur, cum ait: Marcus a Petro Apostolo in Aegyptum directus, verbum veritatis prædicauit, & gloriose consummauit martyrium. Hæc Gelasius in Rom. Concil. in decret. de lib. authent. & apochryph. Hoc ipsum Niceph. hist. lib. 2 cap. 43. Metaphrastes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cetera autem de S. Marco, an idem sit eum consobrino Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus est, & an Latine vel Græce Euangelium scripserit, quoniam non sunt huiusmodi, quæ paucis absolui queant, satis de his disseruisse sufficiat in nostris Annalibus Ecclesiast. vbi & de alijs quæ ad Marcum pertinent, pluribus egimus.

T.1. A.58. num.112.

[b] *Litaniæ maiores*.] De his itē Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum; quorum nonnulli cum dicant institutas a S. Gregorio, sic intelligas, non vt ipsas maiores Litanias sanctus Gregorius Primus inuenerit, sed quod ad S. Petrum eas indixit. Extat decretum eiusdem Pontificis de Litaniarum maiorum annua celebritate in princ. lib. 2. registri his verbis: Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectissimi, admonet, vt Litaniam, quæ Maior ab omnibus appellatur, solicitis ac deuotis debeamus (auxiliante Deo) mentibus celebrare, &c. Idem S. Pontifex occasione ingruentis pestilentiæ illam Litaniam instituit, quam septiformem appellauit. Extat de ea re eius constitutio data 4. Kalen. Septemb. lib. 11. cap. 2. cuius etiam meminit Greg. Turonen. de gest. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de gestis Longobard. lib. 3. c. 11. & alij. Idem S. Gregorius, vrgente aliqua necessitate, non tantum Romanis, sed etiam externis Litanias indicebat, vt apparet ex libro 9. regist. epist. 45. Indict. 4. Cur autem hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores dictæ fuerint: constat ad minorum Litaniarum differentiam sic appellatas esse. Non enim vnæ tantum in anno, sed plures solitæ erant fieri Litaniæ pro consuetudine cuiusq; ecclesiæ, vt apparet ex epist. S. Gregor. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Castorium, vbi habetur mentio de quatuor vel quinque solemnibus Litanijs in Rauennate ecclesia celebrari solitis. A quo autem Litaniæ primum fuerint institutæ, adhuc mihi est inexploratum: vetustissimum sane morē fuisse in Ecclesia Litanias peragere, certissimum est. nam quod spectat ad Ecclesiam Orientalem, S. Basilius in epist. 63. ad Neocæsarienses tradit, in ea ecclesia in vsu fuisse Litanias etiam temporibus S. Gregorij cognomento Thaumaturgi, eius ciuitatis Episcopi, qui vixit temporibus Decij Imperatoris; quas postmodum in ceteris Orientis ecclesijs cōstat fuisse frequentatas, adeo vt eas solemniori pompa etiam Ariani fuerint æmulati, vt scribit Socrat. lib. 6. cap. 8. & Sozom. lib. 8. cap 8. quas tamen Arcadius Imp. edicto promulgato illis inhibuit, l. 30. de hæretic. Cod. Theod. Litaniæ etiam reperiuntur dictæ Processiones c. 17. Concilij Laodic. edit. 2. Constat autem penes Latinos vetustiorem fuisse vsum procedendi ad loca martyrū, vt Tertul. lib. 2. ad vxorem, & Hieron. in epist. 22. ad Eustoch. Easdem itaque siue Litanias, siue Processiones dicere velimus, vnusquisque Episcopus in suis ecclesijs studiose agere consueuit. vnde de S. Honorato Episcopo Massiliensi hæc pro magna laude Gennadius cap. 99. Hic Litanias ad supplicandū Dei clementiam cum plebe sibi credita pro viribus agit. Hæc ille. Porro percelebres, & ab vniuersa pene Ecclesia receptæ sunt illæ, quas S. Mamertus Episcopus Viennensis restituit in Gallijs, temporibus Valentiniani III. Imp. anno circiter 452. vt scribit Ado Episcopus Viennen. in chron. quæ & Rogationes appellatæ sunt: cuius piæ institutionis occasionem scribit in sermone quodā Alcimus Auitus eiusdem ecclesiæ Episcopus, successorq. Eiusbij, quem præcessit S. Mamertus. Extat præterea de ijsdem epistola Sidonij Apollinaris ad eūdē S. Mamertum scripta lib. 7. epistol. 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittamus cetera) hæc inter alia de pristina Litaniarum obseruatione iam negligentia torpescente: Erant, inquit, quidem prius (quod salua fidei pace dictum sit) vagæ, tepentes, infrequentesq. & (vt sic dixerim) oscitabundæ supplicationes; quæ semper interpellantium prandiorū obicibus hebetabantur: ad quas, vt nihil amplius dicam, figulo pariter & horculano non oportuit conuenire. In his autem, quas suprafatus summus sacerdos & protulit pariter & contulit, ieiunatur, oratur, psallitur, & fletur, &c. Hæc Sidonius. Ex his quidem Sidonij verbis apparet, S. Mamertum Episcopum non tam instituisse, quam restituisse, & in meliorem formam reduxisse sacras Rogationes. Sane quidem S. Augustinus, qui tempore præcessit S. Mamertum, de ijsdem Rogationibus, quæ præcedunt celebritatem Ascensionis Dominicæ, non obscure meminit

nit ferm.173. de temp. in vigilia Afcenf. tomo 10. pag. 338. edit. Louanien. Eft eius exordium huiufmodi; Scire debemus & intelligere fratres cariffimi, quia dies cópunctionis & pœnitentiæ celebramus,&c. Circa finem autem fic: Nullus fibi de induftria aliquas occupationes inquirat, per quas fe de Ecclefiæ conuētu fubducat. Sine dubio peccatorum fuorum vulnera diligit, qui in iftis tribus diebus, ieiunando, orando, & pfallendo, medicamenta fibi fpiritualia nō inquirit, &c. Quibus quidem eumdem de facris Rogationibus verba facere, nullum eft dubium. Extat de Rogationibus canon. 29. primi Cōcilij Aurelianenfis, item cap. Rogationes. de confecrat. diftinct. 3. & in Capitular. Franc. lib. 5. cap. 85. De ijfdem Cæfarius Epifcopus Arelat. homil. 33. hæc habet: Tribus iftis diebus, quos regulariter in toto mūdo celebrat Ecclefia, nullus fe a fancto conuentu fubducat, &c. Reliqua autem de Rogationibus vide apud eos qui fcripferunt de diuin. offic. Aliæ Infuper Rogationes ab his funt, quas inftituit S. Gallus Epifcopus Aruernenfis, quæ media Quadragefima agi folitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib. 4. cap. 5. Celebrabantur olim in ecclefia Gallicana etiā Litaniæ noni menfis, de quibus agitur in Concilio primo Lugdun. c. 6.

Sub Diocle jiano ex cōiecturis Ferr. [c] *Euodij, & foc.*] De his item hac die Vfuardus, Maurolycus, & alij recentiores.

T. 6. A. 479 n. 1. & feq. [d] *Stephani Epifc.*] Agit de huius martyrio Euagr. hift. lib. 3. c. 10. & Niceph lib. 15. c. 28. ex Ioanne Rhetore. Porro non tantū Stephanum, fed & alios Orthodoxos Epifc. ab hæreticis tunc Antiochiæ occifos effe, indicant litteræ S. Simplicij Papæ ad Zenonem Imp. qui de facrilegis pœnas fūpferat. Habemus eam epiftolam manufcriptam, datam x. Kal. Iulias poft Confulatum Illi. eft eius exordiū: De ecclefia Antiochena venerādos, &c.

[e] *Philonis & Agathopodis.*] Hi effe videntur, qui ex Syria Romam comitati funt fanctum Ignatium Epifcopum Antiochenum, eiusq. reliquias Antiochiam retulerunt, vt conftat ex Actis ipfius martyrij. Fuit Philo Tarfenfis ecclefiæ, Agathopos Antiochenæ diaconus. Meminit eorumdem frequenter S. Ignatius fcribens ad Tarfenfes, ad Philadelphos, & ad Antiochenos. T. 2. A. 109 nu. 8.

[f] *Aniani Epifc.*] De eo Eufebius in chron. & hift. lib. 2. cap 23. & lib. 3. cap. 12. Hieron. de fcrip. Ecclefiaft. in Marco, Niceph. hift. lib. 3. cap. 2. Niceph. Epifc. in chron. & alij: multa habet de eo Petrus in catal. lib. 9. cap. 19. fed quæ videntur apocrypha. Erat Alexandriæ ecclefia nomine S. Aniani, cuius meminit Epiphan. in panar. hærefi 69. Eius autem facrum corpus Venetias effe translatū accepimus. Fuit alius eiufdem nominis Anianus Aurelianenfis Epifcopus; alius item Meldenfis, de quo agitur in Actis S. Genouefæ; ijdemq. fanctitate nobiles. T. 1 An 87. nu. 1.

[g] *Ermini Epifcopi.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vfuard. pluribus autem in Indic. fanct. Belg. Succeffit hic fancto Vrfmaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librū fcriptum, idem auctor affirmat. T. 9. A. 737. nu. 3.

iij. D Sexto Kalen. Maij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

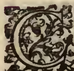

OMAE natalis B. Cleti [a] Papę, qui fecundus poft Apoftolum Petrum rexit Ecclefiam, & in perfecutione Domitiani martyrio coronatus eft. Ibidem fancti Marcellini [b] Papæ & martyris, qui fub Maximiano pro fide Chrifti vna cum Claudio, Cyrino, & Antonino capite truncatus eft: quo tempore magna fuit perfecutio, ita vt intra vnum menfem, decem & feptem millia Chriftianorum martyrio coronarentur. Amafeæ in Ponto S. Bafilei [c] Epifcopi & martyris, qui fub Licinio Imperatore illuftre martyrium confummauit: cuius corpus in mare proiectum, & ab Elpidiphoro Angeli monitu repertum, hono-

honorifice tumulatum fuit. Bracari in Lusitania sancti [d] Petri martyris, primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Viennæ sancti Clarentij [e] Episcopi & confessoris. Veronæ sancti Lucidij [f] Episcopi. In monasterio Centula S. Richarij [g] presbyteri & confessoris. Trecis sanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

APRILIS 26.

T. 1. A. 93. n. 1. & seq.

CLETI *Papæ* [a].] De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij; Beda autem hic de Anacleto, de Cleto autem ad 3. Nonas Maij. Ob nominis similitudinem magna tum apud Latinos, tum etiam apud Græcos facta est de Cleto & Anacleto confusio: vt nisi vitium sit in codice, librariorum oscitantia non leues quidem, immo grauissimi scriptores in his nominibus errasse noscantur. S. Ignatius in primis in epistola ad Mariam Cassabolitem pro Cleto habet Anacletũ. id ipsum S. Irenæus fecisse videtur aduersus hæres. lib. 3. cap. 3. Euseb. etiã in chron. & hist. lib. 3. c. 12. Nicephorus item hist. lib. 3. c. 2. & Niceph. Episc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. & August. epistola 165. putantes, credo, Cletum eumdem cum Anacleto, illum prætermiserunt. econtra autem plerique, qui nouerunt Cletum, nesciuerunt Anacletum, vt inter alios sanctus Epiphanius, qui in Panar. hæres. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ sunt Romanæ Ecclesiæ, maior est adhibenda fides eius alumnis, quam ceteris. Post librum de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de scrip. Ecclesiast. in Clemente, post Linum recenset Cletum. Positum habetur nomẽ Cleti in canone Missæ antiquitus scripto. De eodem præterea indices Vaticani, quos exscripsimus. Quod autem Cletus ante Clementem sederit, aliaq. plura de eo egimus in Annalibus Ecclesiasticis.

T. 2. A. 302. nu. 88. & seq. A. 303. num. 88 & seq. vsq; ad nu. 107. & A. 304. nu. 23. & seq. [b] *Marcellini Papæ.*] De ipso item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confusio, putantes itidem eumdem esse Marcellinum cum Marcello: vnde Eusebius prateriens Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hist. lib. 7. c. 26. quem errorem & ceteri secuti esse videntur, vt Niceph. Callist. hist. lib. 6. cap. 34. & Nicephorus Episcopus in chron. Non sic quidem Latini, vt Optatus lib. 2. contra Parmen. & August. epist. 165. ac ceteri omnes recentiores. Ipsa eorum Acta inter se diuersa, diuersos prorsus esse, plane declarant. Successit Marcellinus Caio, vt omnes tam Græci quam Latini citati auctores testantur. Cetera de ipso in Annalibus Ecclesiasticis.

[c] *Basilei Episcopi.*] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyrium, corporis inuentio, atque translatio narrantur. Metaphrastes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus, dum libro 8. cap. 14. adnumerat S. Basileum inter Episcopos qui interfuerunt Nicæno Concilio, cum constet eumdem sub Licinio Imperatore martyrio coronatum obiisse diem. T. 3. A. 313 n. 2. & An. 316 n. 17. & 25. & A. 314. nu. 78.

[d] *Petri*] De eodem Vasæus in chron. Hisp. Flos sanct. Hispan. & Thesaur. concion. to. 2. hac die.

[e] *Clarentij Episcopi*] De eo itẽ hac die Beda, Ado Viennen. in chron. anno 641. Ponitur hic trigesimus eius sedis Episcopus sub Vitaliano Papa in tabul. Democharis. Ann. 641.

[f] *Lucidij Episcopi*] In tabulis ecclesiæ Veronen. & in sæpius citato codice pag 8. & 39. Est & Lucillus nomine eiusdẽ ciuitatis Episcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kalen. Nouembris: quem illum ipsum puto, qui interfuit Concilio Sardicensi, vbi loco Lucilli, Lucius subscriptus reperitur tom. 1. Concil. nam apud Athanasium in apologia secunda inter Episcopos Italiæ, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur post Seuerum Rauennatem Episcopum. Vocat eumdem cum ceteris in testimonium Athanasius in apologia ad Constantium. T. 3. A. 347 num. 18.

[g] *Richarij.*] Agit de eodem Vsuardus hac die. Eius res gestas scripsit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorem. habet eas Sur. tomo secundo. Agit de eo item Vincentius lib. 23. cap. 96. 97. & 81. Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 98. & 295. Claruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini sexcentesimum atque trigesimum. T. 8. A. 631 nu. 14.

[h] *Exuperantiæ.*] Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vsuardũ hac die de eadem agunt.

ij. E Quinto Kal. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

NICOMEDIAE natalis S. Anthimi [a] Episcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob confeſsionem Christi, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Secuta eſt quoque illum vniuerſa pene gregis ſui multitudo; quorum alios Iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tarſi in Cilicia SS. Caſtoris [b] & Stephani martyrum. Romę depoſitio B. Anaſtaſij [c] Papæ, viri ditiſſimæ paupertatis, & Apoſtolicæ ſolicitudinis: quem (vt ait ſanctus Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput ſub tali Epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma a Gothis capta atque direpta fuit. Bononiæ S. Tertulliani [d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Ioannis [f] abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

T. 2. A 293 n 2 & An. 301. nu. 24. & A. 302. n 30 & 42

NTHIMI *Epiſcopi.* [a]] De eo itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 3. Non. Septembris. Scribit de Anthimo Euſeb. hiſt. lib. 8. c 6. & Niceph. hiſt. lib. 7 c. 6. & 16. Extant eius Acta a Metaphraſte deſcripta; retulit eadem Lipom. tom. 6. & Sur. to. 2. Succeſſit hic S. Cyrillo eiuſdem ciuitatis Epiſcopo, vt teſtantur Acta ſanctorum martyrum Indes & Domnæ, quæ recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalen Ianuarij, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In honorem ſancti Anthimi Iuſtinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

T. 4. A 355. nu. 9. [b] *Caſtoris & Stephani.*] Vſuardus de Caſtore tantum, Maurolycus de vtroque, cui adſtipulantur vet. manuſcrip

T. 5. A. 400 n 33 & ſeq & A. 401. plura & a. 402. nu. 42. & ſeq. [c] *Anaſtaſij Papæ.*] Agunt de eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Locus ſancti Hieronymi hic citatus extat in epiſt. 16. ad Principiam. De eius ſucceſſione Auguſt. epiſtola 165. Proſp. in chron Socrat. lib. 7. cap. 9. Theod. lib. 5. cap. 23. Sozom. lib. 8. cap. 24. Eius Acta in Annal. Eccleſiaſt. ſcripſimus. De Vrbe capta a Gothis, cuius hic mentio habetur, conſtat id contigiſſe Varani & Tertullo Conſſ vt ſcribit Caſſiod. & Proſper in chron. quod & omnes profitētur: numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) a Chriſto 410. ſedis autem Innocentij Nonus. Corpus ſancti Anaſtaſij Papæ a Sergio Iuniori tranſlatum eſt in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in eadem eccleſia poſita docet.

circa Ann. 476. [d] *Tertulliani Epiſc.*] Succeſſit hic Paterniano, poniturq octauus eius ſedis Epiſcopus

Subrogatus Gaudētio qui claruit circa An. 400. [e] *Theophili Epiſcopi.*] Numeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, tertiusq. poſt ſāctum Philaſtrium; de eo Rampert. in ſerm. de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

T. 9. A 735. n. 2. & An. 766. nu. 27. A. 821. nu. n 72. & ſeq [f] *Ioannis abbatis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam paucis eius res geſtæ deſcribuntur.

Quarto

28 Quarto Kalen. Maij. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

RAVENNAE natalis ſanċti Vitâlis [a] martyris, patris SS. Geruaſij & Protaſij: qui cum beati Vrſicini corpus ſublatum honeſtate debita ſepeliſſet, tentus a Paulino Conſulari, poſt equulei tormenta iuſſus eſt deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; taliq. martyrio migrauit ad Chriſtum. Mediolani ſanċtæ Valeriæ [b] martyris, coniugis ſanċti Vitalis. Atînæ ſanċti Marci [c], qui a B. Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, Aequicôlis primus Euangelium prædicauit, & in perſecutione Domitiani ſub Maximo Præſide martyrij coronam accepit. Alexandriæ paſsio S. Theodôrę [d] virginis, quæ idôlis ſacrificare contemnens, cum eſſet in lupânar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didy̆mus miro Dei fauore commutatis veſtibus illam eripuit; qui poſtea in perſecutione Diocletiani ſub Euſtratio Præſide ſimul cum eadem percuſſus, ſimul coronatus eſt. Eodem die ſanċtorum Aphrodiſij [e], Caralippi, Agapij, & Euſebij martyrum. In Pannonia ſanċti Polliônis [f] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. Pruſæ in Bythinia ſanċtorum martyrum Patricij [g] Epiſcopi, Acatij, Menandri, & Polyæni. Turiaſône in Hiſpania ſanċti Prudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Corfinij in Pelignis ſanċti Pamphili [i] Valuenſis Epiſcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illuſtris: cuius corpus Sulmônæ conditum eſt.

APRILIS 28.

cir. A. 160. ex not. Baron. in Geruaſ. & Protaſ. 19. Iunij, & T. 2. A. 171. n. 3.

ITALIS [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Extant eius res geſtæ iunctæ Actis SS. Geruaſii & Protaſii ex epiſtola nomine S. Ambroſii, quam recitat Sur. tom. 3 decimanona Iunii: Mombritius item recenſet huius Acta tomo ſecūdo. De eius venerando ſepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. ſancti Martini meminit his verſibus:

Inde Rauennatū placitam pete dulcius vrbē,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres,
Martyris egregij tumulū Vitalis adora, &c.

Et alibi:

Vitalē ac reliquos tot chara Rauenna ſepultat.

libro 7. ad Bod. ducem. Extat de eodē ſermo Petri Damiani apud Surium to. 2. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. libro 1. qui & de veteri inſcriptione ad eius ædem agit libro 3. Fuit eiuſdem nominis Vitalis Epiſcopus eiuſdem eccleſiæ Rauennatis: quem miror admodum prętermiſſum ab iis qui res Rauennates tractarunt, præcipue vero nouiſſime a Hieron. Rubeo, viro alioqui pereruditio, qui in poſteriori edit. ſuarum hiſto-

riarum Rauénatum, quam conatur, vel sua ex his est emendaturus, vel fortasse his nostris obiectionibus plenius satisfacturus: quod si fiet, a veritate nos vinci libentissimo accipiemus animo. Feliciter quidem accidit, vt obortis inter nos hisce contentionibus, non inde, vt assoler, liuor vel æmulatio aliqua intercesserit, sed velut quibusdam tenacioribus amoris vinculis mutua inter nos beneuolentia stringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inspexi, candor animi, sinceri amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digressi eramus, redeamus. Ad hunc Vitalem Episcopum scripsit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit enim illi æqualis: agitq. de basilica sancti Andreæ ab ipso erecta, quam idem Rubeus ex antiquis eius ecclesiæ monumentis tribuit sancto Petro Chrysologo, redarguēs eos etiam, qui eamdem adscribūt Maximiano. Porro Vitalem Episcopum eam erexisse, ex duobus illis epigrammatibus luce clarius apparet: habentur eadem lib. 1. in principio. Vixit hic Vitalis Episcopus circa annum Domini quingentesimum septuagesimū, quibus etiam temporibus claruit Venātius Fortunarus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit disciplinas, vt scribit Paulus diaconus de gestis Longobardorum lib. 2. cap 9. Maneant hæc de Vitale Episcopo, quousque noster Rubeus in secunda sui commentarij editione hæc ex Venantio obiecta diluat, & sua euidentiori probatione confirmet.

cir. A. 160. [b] *Valeria.*] De eadē Beda, Vsuardus, Ado, & alii hac die. Huius martyrii Acta intexta habentur cum rebus gestis sancti Vitalis, quas nuper citauimus.

T. 1. A. 44. n. 28. [c] *Marci Episcopi.*] Legimus eius Acta tam soluta oratione quam metro conscripta Atina Romam transmissa; in quibus licet auctorum nomina desiderentur, compertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Cassinate in lib. de vir. illustr. monast. Cassinen. cap. 45. scriptam esse passionem eiusdem sancti Marci a Petro diacono Chartulario eiusdem monasterii ad Odefirium abbatem; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiam tractatum de excidio & restauratione eiusdem ciuitatis Atinæ, necnon libellum de eiusdem sancti translatione atque miraculis, compositumq. Canticum Ecclesiasticum in eius solemnitate canendum, ac demum de eadem celebritate sermones octo; hæc Petrus diaconus; quem illum ipsum puto Petrum, qui ea scribens de se ipso, tamquam de alio extraneo modestiæ causa locutus est. Quod ad opus metricum spectat, idem scriptor eodem libello cap. 43. refert, Petrum Romanæ Ecclesiæ subdiaconum scripsisse versibus res gestas eiusdem sancti Marci Episcopi.

[d] *Theodoræ.*] Beda, ac ceteri qui supra auctores hac die, Græci autem Nonis Aprilis. Censetur hæc eadem cum ea de qua scribit sanctus Ambrosius lib. 2. de virgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librariorum potius vitio accidisse existimamus. Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexandriæ passam esse testantur: idq. etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphrastes: extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Consule annotationem inferius positam die 3. Maij in Alexandro & Antonina. T. 3. A. 309 n. 26. & seq & num. 33. corrige ex quo notatione.

[e] *Aphrodisij & sociorum.*] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores.

[f] *Pollionis.*] De eodem Beda, ac ceteri qui supra. Huius Acta summatim complexa recitat Petrus in catalogo lib. 4. cap. 94. licet in mendoso codice, pro Pollione, Pullio, pro Cibali Ciualis, & pro Sirmio Firmus legatur. cir. A. 300.

[g] *Patrieij Episc.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res gestas referunt.

[h] *Prudentij Episc.*] De eo Vasæus in chron. Hisp. qui scribit fuisse Episcopum Tarraconensem, vixisseq. temporibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore sanct. Hispan. & in Thesaur. concion. tom. 2. cir. A. 390.

[i] *Pamphili Episcopi.*] Huius Acta Romam allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo custode, viro integerrimo, cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propensiori erga me beneuolentia ac studio eiusdem bibliothecæ sæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta est rebus nostris accessio. Tempore Sergij papæ cir. An. 690.

Tertio

29 Tertio Kal. Maij. Luna. G*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	15	26	27	28	29	1			

MEDIOLANI S. Petri[a] martyris, ordinis Prædicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro ſancti Tychici[b] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, quem idem Apoſtolus in ſuis epiſtolis cariſsimum fratrem, miniſtrum fidelem, & conſeruum ſuum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis ſanctorum martyrum Agapij[c] & Secundini Epiſcoporum, qui poſt longum apud præfatam vrbem exilium, in perſecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentilium rabies ad tentandam iuſtorum fidem inhiabat, ex illuſtri ſacerdotio effecti ſunt martyres glorioſi. Paſsi ſunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertulla & Antonia ſacræ virgines, & quędam mulier cum ſuis geminis. Eodem die ſanctorum ſeptem Latronum[d], qui a ſancto Iaſone ad Chriſtum conuerſi, martyrio vitam adepti ſunt ſempiternam. Brixiæ S. Paulini[e] Epiſcopi & confeſſoris. In cœnobio Cluniacenſi ſancti Hugonis[f] abbatis. In monaſterio Moliſmenſi S. Roberti[g] primi abbatis Ciſtertij.

A P R I L I S 29.

An. 1252.

PETRI *mart.*[a]] Huius res præclare geſtas ſcripſit Thomas Lentinus, Patriarcha Hieroſolymitanus, quas Surius deſcripſit tom. 2. Plura de eodem Vincent. libro 31. cap 103. & Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 6. Martyrium ſubijt anno Domini 1252. Sequenti vero anno ab Innocentio Papa IV. adſcriptus eſt in numero Sanctorum, vt de eo ſcribit Bernardus in chron Cetera collecta habes ſimul in Theſauro concion. tom. 2. hac die. Porro officium ei duplex perſolui, Sixtus V. Pontifex Maximus, datis de ea re Apoſtolicis litteris, præcepit anno Domini 1586.

T. 1. an. 58. nu. 62. [b] *Tychici diſcip.*] Scribit de eo Paulus Apoſtolus ad Epheſios 6. ad Coloſſ. 4. & 2. ad Timoth. cap. 4. Lucas etiam in Act. Apoſt. c. 20. Agit de eodē hac die Vſuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in ſynop. hunc fuiſſe primum Chalcedonenſis eccleſiæ Epiſcopum.

[c] *Agapij & Secundini.*] De his itē hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio kalen. Aprilis. Extant horum res geſtæ vna cū Actis ſanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Surius tom. 2. & 3. in principio. T. 2. A. 262. n. 34. & ſeq

[d] *Septem Latronum.*] Agunt de his itē hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recenſentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciſcolus, Fauſtianus, Ianuarius, Marſalius, Euphraſius, & Mammius; quos omnes Iaſon & Soſipater Chriſti confeſſores eodem cum illis incluſi carcere, primum ad Chriſti fidem, inde ad confeſsionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipſa in dicto Menologio recitantur.

[e] *Paulini Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ex quibus etiā alij acceperunt.

[f] *Hugonis abbatis.*] Scripſit eius Acta monachus Cluniacenſis, Hugo item nomine; ha-

T. 11. Ann. 1055. n. 19 A. 1074 nu. 47. obitus. T. 12. Ann. 1109. nu. 4 betea Surius tom. 2. Eadem item monumentis mandata a Gilone atque Reinaldo tradit Molanus. Recenset eumdem S. Bernardus, cum meminit de sanctis Abbatibus cœnobij Cluniacensis in apologia ad Gulielmum. De eodem Petrus Cluniacensis lib. 1. & 2. miracul. Vsus est eo familiarissime Gregorius Septimus Rom. Pontif. cuius ad illum extat epistola data anno Christi 1078. kalen. Iulij primæ Indict. qua ærumnas deplorat, quibus assidue angebatur. Obijt (vt auctor est Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij plerique scriptores, ac nouissime Frithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 328.

[g] *Roberti abbatis.*] Extat eius vita scripta ab Odone abbate Molismense, quam retulit Surius in tom. 2. hac die. Excessit ex hac vita anno Domini 1098. vt testatur Sigebert. in chron. Huic successit Albericus, cui subrogatus est Stephanus, de quo superius actum est. T. 11. obit. A. 1098. n. vltimo.

xxix. A Pridie Kalen. Maij, Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE sanctæ Catharinæ [a] virginis Senensis, ordinis sancti Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in sanctarum Virginum numero adscripsit. Lambese in Numidia natalis sanctorum martyrum Mariani [b] lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iampridem infestationes Decianæ persecutionis in confessione Christi vicisset, iterum cum clarissimo collega tentus est, & ambo mirabiliter post dira & exquisita supplicia diuinis reuelationibus secundo confortati, nouissime cum multis alijs gladio consummati sunt. Apud Santonas beati Eutropij [c] Episcopi & martyris, quem sanctus Clemens Pontificalis ordinis gratia consecratum direxit in Galliam, peractaq. diu prædicatione, ob Christi testimonium collisо capite, victor occubuit. Cordubæ sanctorum martyrum Amatoris [d] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ sancti Laurentij [e] presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille susceperat educandos. Alexandriæ sanctorum martyrum Aphrodisij [f] presbyteri, & aliorum triginta. Ephesi sancti Maximi [g] martyris, qui in persecutione Decij coronatus est. Firmi in Piceno sanctæ Sophiæ [h] virginis & martyris. Neapoli in Campania sancti Seueri [i] Episcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de sepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorum falsitatis arguere. Euoreæ in Epiro S. Donati [k] Episcopi, qui tempore Theodosij Imperatoris eximia sanctitate refulsit. Londinij in Anglia S. Erconualdi [l] Episcopi, qui multis miraculis claruit.

APRILIS 30.

obiit Ann. 1380.

a Catharinae.] Acta eius nobilissima scripsit Beatus Raimundus Capuanus, ordinis Praedicatorum magister, necnon Ioan. Tolosanus Latine edidit. multa praeterea ex dialogorum libris, ac eius epistolis colligi possunt de eius rebus gestis. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino millesimo trecentesimo octogesimo: quam Pius Papa Secundus anno 1461. adscripsit in Sanctarū numero. Plura de eadem S. Antoninus in 3. part. tit. 23. cap. 14. Legimus in cod. manuscrip. luculentam orationem, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Consistorio ea die, qua eam relaturus erat in numerum Sanctarum. est eius exordium: Catharinam Senensem in catalogum hodie sanctarum Christi virginum relaturi, &c. Leguntur ibidē litterae Apostolicae de canonizatione eiusdē, datae vndecimo Kalend. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius, quae sic incipiunt: Ezechielis Prophetae magna est sententia, &c.

T. 2. A. 262. n. 34. & seq. b Mariani, & Iacobi.] De his item hac die Vsuardus, & Ado pluribus, Petrus item in catalogo lib. 4. c. 104. Extant horum Acta, quae recitat Sur. tom. 2.

T. 2. An. 462. nu. 2. & A. 95. nu. 7. & A. 98. n. 11. c Eutropij Episcopi] Vsuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. 4. c. 105. Meminit eiusdem Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniacen. epist. 5. Extat epigramma Venātij Fortunati de basilica S. Eutropij per Leontium Episcopum restituta. De eodem Eutropio scripsit carmē laudis Franc. Bonad. sanctor. lib. 2. Monod.

T. x. A. 855 n. 64. d Amatoris, & soc.] Horum martyrij res gestas scripsit sanctus Eulogius in Memoriali sanct. lib. 3. cap. 13. Passos testatur hac die, aera octingentesima nonagesimatertia, a Christo autem anno octingentesimo quinquagesimoquinto.

T. 5. A. 397 num. 52. e Laurentij, & soc.] De his etiam tabulae ecclesiae Nouariensis, quas vna cū rebus gestis praedictorum sanctorum martyrum Romam missas accepimus. Plura de iisdem in vita sancti Gaudentij eiusdem sedis Episcopi, quam recitat Mombritius tomo primo vit. sanct. Passi sunt hi temporibus Valentiniani Imp. subita grassatione Gentilium in eosdem irrumpente, vt factum est etiam eodem saeculo in martyres Anaunenses. Placuit hic describere antiquum epigramma exculptum in marmoreo sepulchro, quod dictorū sanctorum martyrum sacris ossibus est refertum, ex quibus medicus liquor manare consueuit. Est enim huiusmodi:

Aspicis hoc marmor tumuli de more tumatum?
Id solidum est intus, rima nec vlla patet,
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas:
Manat ab ingestis ossibus iste liquor.
Si dubitas, medio sudantes tolle sepulchro
Relliquias. dices: Vnda salubris vbi est?

f Aphrodisij, & soc.] Agunt de his item hac die Beda, ac recentiores, assentiunturq. vet. manuscripta.

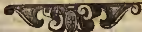
T. 2. A. 254. n. 24. & 25. g Maximi.] De eo etiam hac die Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quae quo breuiora, eo fideliora esse noscuntur. Habet ea Surius tom. 2. Accepta videntur ex Actis publicis, quae Proconsularia dicebantur: sic enim ea apud Augustinum contra Donatistas appellata reperiuntur.

h Sophiae.] De qua etiam tabulae Firmanae ecclesiae, vbi & sacra eiusdem pignora condita debito honore coluntur.

cir. A. 380. i Seueri Episcopi.] Huius Acta ex antiquis monumentis nuper edidit Paul. Regius. Claruit tēporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipsum puto Seuerum, ad quem extat S. Ambrosij epistola. Irrepsit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior est existimatus. Paulo ante Seuerum sedit ibi Maximus Episcopus Catholica fide praestātissimus, qui cum resisteret Arianorum perfidiae, post Conciliabulum Ariminense actus est in exilium. De eo mira scribit Marcellinus presbyter in libello, quem obtulit Theodosio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Episcopi nomine vetus ecclesia, quae annis praeteritis concessa est Fratribus Praedicatorum, qui ibidem sub piae memoriae, ac spectatissimae nostrorum temporum sanctitatis viro R. magistro Paulino Lucensi, restitutore pristinae obseruantiae regulae S. Dominici, summa cum laude sanctissimae vitae institutum, sicut in alijs plerisq. locis, in ea vrbe primum aggressi, felicissime propagarunt.

T. 3. A. 324 nu. 101. & T. 4. A. 394 nu. 99. obitus. k Donati Episc.] Graeci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit eius res gestas Sozom. hist. lib. 7. c. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombrit. tomo 1. in vit. sanct.

T. 8. A. 676 nu. 13. l Erconualdi Episc.] Scribit res ab eo gestas Gothzelinus Morimnensis, vt constat ex catalogo scrip. Britan. De eo praeterea Beda de gestis Anglorum lib. 4. cap. 6. item Trithemius de viris illustribus ordinis sancti Benedicti lib. 4. c. 163. Vixit circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum.

M A I V S.

xxviij. E kalendis Maij. Luna. I.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

t u A B C D E f F G H M N P

21 22 23 24 25 26 27 28 27 28 29 1 2 3

ATALIS Beatorum Apoſtolorum Philippi [a] & Iacôbi [b]: ex quibus Philippus poſtquam omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſet, apud Hierapôlim Aſiæ ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrŭtus, glorioſo fine quieuit: Iacobus vero, qui & frater Domini legitur, & primus Hieroſolymorum Epiſcopus, e pinna templi præcipitatus, confractis cruribus, ac fullônis fuſte in cerebro percuſſus interijt, ibiq. non longe a templo ſepultus eſt. In Aegypto ſancti Hieremię [c] Prophetæ, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq. ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrum fideles (vt refert ſanctus Epiphanius) ſupplicare conſueuerunt, indeq. ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, beati Andeŏli [d] ſubdiaconi, quem ſanctus Polycarpus vna cum alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prædicandum verbum Dei. Hic ſub Seuêro Imperatore ſpinoſis fuſtibus cæſus, demum enſe ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conſciſſo, martyrium conſummauit. Oſcæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Orentij [e] & Patientiæ. Sedûni in Gallia paſsio S. Sigiſmundi [f] Regis Burgundiônum, qui in puteum demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiôdôri ſancti Amatoris [g] Epiſcopi & confeſſoris. Auſcij ſancti Orientij [h] Epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi [i] Epiſcopi, & Vualburgæ virginis. Bergŏmi ſanctæ Gratæ [k] Viduæ.

M A I I. I.

T. I. An 44 n. 32. & A. 54. nu. 3. & An. 58. nu. 313. & ſeq

HILIPPI *& Iacobi.*] De Philippo & Iacobo, Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, Græci vero in Menologio xviij. kal. Decemb. de Philippo, de Iacobo autem ſeorſum xiij. kalend. Iulij. Vetus autem inſcriptio aliter ſe habebat, quæ ex antiquis manuſcrip. Martyrologijs & ex Sacramentarijs apud Microlog. cap. 55. ponitur in hunc modum: Feſtiuitas SS. Apoſtolorum Iacobi & Philippi, & omnium Apoſtolorum, &c. Huius inſcriptionis ratio ibidem ponitur. Præter ea quæ de Philippo in ſacro leguntur Euangelio, Clemens Alexan. lib. 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dominus dixit:

Sine mortuos sepelire mortuos suos, tu me sequere. Lucæ 9. Ob conuenientiam nominis cũ Philippo diacono vno ex septẽ ab Apostolis ordinatis, factum reperitur, vt confusis ipsorum rebus gestis, quod vnius est, alteri tribuatur; vt inter cetera, filiæ quæ ex Act. Apostolorum cap.6. & 21. Philippi diaconi esse noscuntur, ipsæ a nonnullis Philippo Apostolo tribuntur, vt de eo fecisse videtur Clemens Alexan. quem citat Eusebius hist. lib.3. c.24. idemq. Polycrat. apud Hier. de script. Eccles. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euseb. hist. lib.3. c.25. qui & ipse aliquando easdem Apostoli esse filias scribit lib.3. cap.33. quamuis superius diaconi filias esse dixisset. Filias item tribuit ei Isidorus libro de vit. & mort. sanct. c.75. licet alterius cuiuspiã potius quam Isidori sit illud opus. sed cum hæc longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniori loco, de his agimus. Quod autem hic dicitur, omnem pene Scythiam ad fidem Christi conuertisse: Philippum Apostolum in Asia Superiori Euangelium prædicasse, Scythiam insuper peragrasse, ac demũ reuersum in Phrygiam, martyrio occubuisse, tradunt Niceph. hist. lib.2. c.39. Metaphrast. in Actis ipsius, quæ recitat Lipom. tom 6. & Surius tom. 3. Isidorus de vit. & obit. sanct. cap.75. qui addit & Gallis Euangelium prædicasse, sed puto, Galatis, pro Gallis esse restituendum. Galatæ enim Gallorum coloni, Phrygiæ partem incoluere. Plinius lib.5. c. vlt. De Hierapoli in Phrygia, vbi passus, & honorifica sepultura conditus est. hæc S. Io. Chrysost. in homil. in duodecim Apostolos: Philippus miraculis conseruat Hierapolim. De mortis genere scribit Eusebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apostolum cruci affixum, ac lapidibus insuper obrutum: diuersa tamen refert Metaphrastes vbi supra, & Nicephorus lib.2. c.39. Apud Hippolytum in commentariolo Græce scripto legi Philippum tempore Domitiani Imp. esse crucifixum capite in. uersο; accepimus illũ ex biblioth. Card. Sirleti. Feruntur pleraq. de Philippo sub incerto auctore lib. de passionibus Apostolorum, & alia sub nomine Abdiæ, quæ licet apocrypha censeantur, vera tamen nonnulla ibi esse, mihi facile persuadeo. Est celebris Romæ memoria SS. Apostolorum Philippi & Iacobi, vbi sacra eorum corpora requiescũt; de qua hæc Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus. Pelagius Papa, atque successor eius Ioannes, miræ magnitudinis ecclesiam Apostolorum ædificantes, historias diuersas tam in musiuo, quam in varijs coloribus cum sacris pingentes imaginibus, & a tunc vsque hactenus a nobis venerantur. Hæc Hadrianus. Rursus autem in libro de Roman. Pontificibus in Pelagio Papa Primo hæc leguntur: Eodem tempore initiata est basilica Apostolorum Philippi & Iacobi; quæ dum initiaretur fabricari, mortuus est. Hæc ibi. Et in Ioanne eius successore: Hic, inquit auctor, perfecit ecclesiam SS. Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus sanctorum Apostolorum nomine longe ante prædictorum Pontificum tempora Romæ erat, cuius frequens est mentio in Concilio secundo Romano sub Symmacho Papa, & in Cõcilio Romano sub S. Gregorio Pontifice.

b *Iacobus.*] Hic frater Domini, Iustus, idemque Minor est appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuisse Episcopum Hierosolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euseb. hist. lib. 2. cap.26. Ioannes Chrysostomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Episcopali adhuc superstite temporibus Constantini, scribit Eusebius hist. lib.7. c. 14. De lamina aurea, quam vt summus sacerdos eius ecclesiæ gestare consueuit, scribit auctor de excid. Hierosolym. qui dicitur Hegesippus, Eusebius lib.2. c.23. Hieron. de script. Ecclesiast. in Iacobo, & Epiphan. in Panar. hæres. 78. qui omnes & eiusdem institutum vitæ describunt. Illam vero quorumdam sententiam de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi a Iacobo Iusto distinguitur, in Annal. Eccles. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegesippo describit Eusebius hist. li. 2. c.23. Perpauca vero Iosephus Antiquit. lib.20. c.8. Origenes libro primo contra Celsum, Metaphrast. & alij de eodem pluribus. T. 1. in Appar. nu.64. & seq. & A. 44. n. 1. & seq. & n.36. & seq & A. 63. n. 1. & seq.

c *Hieremiæ Propheta.*] De eodem non tantum Latini omnes, sed & Græci hac die agũt in Menologio. Præter ea quæ de Hieremia in diuinis Scripturis leguntur, scribit de eo Iosephus Antiquit. lib.10. c.6.7.10. & 11. Epiphan. de vit. & interitu Proph. cap.8. Hieron. cap.1. in Hierem. & cap. 23. & in præfat. 118. Isid. cap.38. Hieremiæ foueam Constantinus miro exornauit ædificio, vt scribit Nicephorus hist. lib.8. c.30. Cur autẽ in diuinis Scripturis non sunt scriptæ neces Prophetarum, quos a Iudæis occisos esse Christi testimonio comprobatur; vide quæ scribit Origenes ad Africanum, cum agit de Susannæ historia. de ossibus Hieremiæ Proph. trãslatis ad Tetrapilum, vide in Prato spirit. cap.77.

d *Andeoli.*] De eo itẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuariense, eiusdem nominis Cassiodorus erexit nobilissimum monasterium, quod illustrius reddidit præclara bibliotheca, quam magno cum labore & impensa collegit, quam descriptam habes in duobus illis libris quos scripsit eruditissime de Instit. diuin. lect. De ipso autem monasterio Viuariensi habes ibid. lib.1. c.29. An autem in eodem territorio Viuariensi fuerit monasterium Cassiodori, non auderem affirmare; cum præsertim, secundum descriptionem Cassiodori, alio in loco potius esse positum videatur. T. 1. A. 205 n. 27.

Orentij

cir.A.356 [e] *Orentij & Patientiæ.*] In flore sanct. Hisp. ex vet. monumentis Oscensis ecclesiæ leguntur hi parentes fuisse S. Laurentij martyris.

T.6.A.494 num.68. & plura T. 7. [f] *Sigismundi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turonensis histor. Francor. lib. 3. c. 5. & 6. & exactius de gloria martyrum cap. 75. Aim. lib. 2. cap. 4. Ado Viennen. in chron. anno Domini 492. Sigebertus refert eius necem anno Christi 515. & alij plures, nouissime vero Papirius Maso, qui etsi breuius, diligentius tamen ceteris (mea sententia) res Francorum conscripsit.

T.5.A.431 nu. 183. [g] *Amatoris Episcopi.*] Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Huius vitam erudite conscriptam extare dicit Molanus, sed nobis hactenus incognita est: ea tantum legimus de S. Amatore Episcopo, quæ Constantius scripsit in Actis S. Germani Episcopi Antisiod. lib. 1. c. 2. 3. 4. & quæ Surius refert to. 7. hac die. Mentio de eodem habetur in vita sancti Patricij Episcopi Hibernorum. Huius opera delata esse in Gallias corpora sanctorum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorumdem martyrum, quæ recitat Mombrit. to. 2. De eodem Vinc. lib. 20. cap. 6. Mentio habetur de ipso etiã in vita sancti Mamert. apud Mombrit. tomo 2. vit. sanct. pag. 70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 4. cap. 113. & alij. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Domini quadringentesimo vigesimoprimo. Numeratur sextus eius ciuitatis Episcopus in tabulis Democharis.

[h] *Orientij Episc.*] De eo hac die Vsuardus, Ado item, sed eum Tolosæ ponit.

[i] *Asaphi Episc. & Vualburg*] In Anglicana ecclesia de his vna simul agi percepi. Beda autem hac die tantum de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Surius tomo 7. Scriptam esse vitam eius a Vuilibaldo Episcopo, tradit Molanus in annot. ad Vsuard. De ea item Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 250. Claruit circa annum 750. T.9.A.725. n.14.

[k] *Gratę.*] De ipsa etiam tabulæ ecclesiæ Bergomensis, ex quibus etiam alij. An. 305. Baronius.

xxvij. C . Sexto Nonas Maij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

LEXANDRIAE natalis S. Athanasij eiusdem vrbis Episcopi, sanctitate & doctrina clarissimi, in cuius persecutionem vniuersus pene Orbis coniurauerat: ipse tamen Catholicam fidem a tempore Constantini vsq; ad Valentem aduersus Imperatores, Præsides, & innumeros Episcopos Arianos strenue propugnauit; a quibus plurimas perpessus insidias, profugus toto Orbe actus est, nec vllus ei tutus ad latendum supererat locus: tandem ad suam ecclesiam reuersus, post multos agones, multasq. patientiæ coronas, quadragesimosexto sui sacerdotij anno migrauit ad Dominum, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romæ sanctorum martyrum Saturnini [b], Neopoli, Germani, & Cęlestini, qui multa passi, in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt. Item SS. martyrum Exuperij [c], & Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui sub Hadriano Imperatore passi sunt. Hispali S. Felicis [d] diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis [e] Episcopi

ſcopi & martyris, qui vna cum ſanctis Epiſcopis Eugenio & Longino, doctrina, & miraculis aduerſus Arianos decertans, ab Hunnerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hiſpania ſancti Secundi [f] Epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ ſancti Antonini [g] Epiſcopi, ordinis Prædicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

MAII 2.

Plura T. 3. & 4. pueritia, T. 4. A. 381. nu. 61. & ſequ. electus Epiſcopus A. 326. n. 1. & ſeq. obitus T. 4. A. 372. nu. 63.

ATHANASII *Epiſcopi.* [a]] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam eadem die in Menologio: qui & de eodem iterū agunt xv. Kal. Februarij, vt conſtat ex conſtit. Emmanueſis Imp. Puto illa die agi, more maiorum, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentā orationem; plurima in laudem eiuſdem in oratione ad Epiſcopos Aegypti, & alijs in locis: S. Baſilius etiam de eo præclara; cuius extant ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47. & ſequen. vſque ad 51. Habentur eius Acta in vnū collecta ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno; alia inſuper, quæ edidit Metaphraſtes: quæ etſi multa magnaq. videantur, breuiſſima tamen & quaſi ieiuna mihi videntur, ſi conferantur cum amplioribus, quæ cū ex ipſius ſcriptionibus, tum ex priſcis auctoribus tā Græcis quā Latinis colliguntur: quæ & nos pro virili ſummo cum labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal. Eccleſ. Satis tibi ſit, lector, ex Gregorij Nazianzeni elogio hic tantum libaſſe tanti Patris excellentiam, qui in ea oratione quam in laudem Heronis ſcripſit, hunc ipſum poſt alias laudes, oculum Orbis, ſacerdotum Antiſtitem, vocem ſublimem, fidei columen, Chriſti lucernam, & ſecundum Præcurſorem appellat. Migrauit autē ex hac vita, Modeſto & Arintheo Conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadraginta: numeratur hic annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 372. Venerādum corpus eius Venetias tandem translatum, illic honorificentiſſime aſſeruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apoſtoli ſedes, Athanaſio magnis oppugnationū procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tamquam aſylum & perfugium calamitatum omnium ſanctiſſimi viri; non ſine diuino conſilio factū videtur, vt fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriente propagandæ & Eccleſiaſticæ vnionis conciliandæ cauſa iterum quodammodo poſt annos mille ducentos & amplius ad Vrbē redierit, præclaro ei conſtituto domicilio. Nam Gregorius XIII. Pont. Max. ſtudioſiſſimus Catholicæ fidei propagator, cupidiſſimusq. Orientalis Eccleſiæ vnionis & pacis, Romæ templum egregium S. Athanaſij nomine conſtruxit, collegiumq. Græcorū inſtituit, vbi complures adoleſcentes bonis moribus & Orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur; ex quo Seminario vberes aliquando pietatis fructus ad Orientalem Eccleſiam venturos, Dei benignitate, & S. Athanaſij patrocinio, ſperare licet.

[b] *Saturnini & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores.

[c] *Exuperij & Zoes.*] De his etiam hac die Græci in Menologio. Erexit Iuſtinianus Imp. nobilem eccleſiam no nine S. Zoe martyris, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris. T. 2. A. 140 nu. 4.

[d] *Felicis diaconi.*] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

[e] *Vindemialis Epiſcopi.*] Meminit Vindemialis Epiſcopi Victor Vticenſis in appendice ad tertium librum, vbi agit de martyrio ſeptem fratrū. Fuit (vt ait) Epiſcopus Capſēſis ciuitatis: de cuius martyrio agit Gregorius Turonenſis hiſt. Franc. lib 2. cap. 3. licet diuerſe Petrus in catalogo lib. 4. cap. 116. ſed perperam, vt apparet. T. 6. A. 484 n. 71. et ſeq

[f] *Secundi Epiſc.*] Fuit hic vnus ex illis primis Epiſcopis, qui a ſancto Petro ordinati, ab eodem in Hiſpaniam miſſi ſunt. Porro in Breuiario Toletano non tantum de ſecundo, ſed & de ceteris hac die agitur, hymnuſq. ſacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere. T. 1. A. 46 nu. 2.

[g] *Antonini Epiſcopi.*] Huius res geſtæ iuſſu Clementis VII. Rom. Pont. a F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conſcriptæ ſunt. De eodē plura Franç. Caſtel. lib. 3. de vir. illuſtr. ordinis Prædic. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1459. Relatus eſt autem in numerum Sanctorum ab Hadriano VI. Papa anno 1523. obijt Ann. 1459.

Quinto

xxvj. D **Quinto Nonas Maij. Luna.** 3

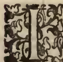
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] ſacroſanctæ Crucis Dominicæ, ſub Conſtantino Imperatore. Romæ via Numentana paſsio ſanctorum martyrum Alexandri [b] Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorum: ex quibus Alexander ſub Hadriano Principe & Aureliano Iudice poſt vincula, carceres, equuleum, vngulas, & ignes, punctis [c] creberrimis per tota membra confoſſus, ac peremptus eſt: Euentius vero & Theodolus poſt longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati ſunt. Narniæ S. Iuuenalis [d] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Alexandri [e] militis, & Antoninę virginis, quæ in perſecutione Maximiani ſub Præſide Feſto ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanſerat, mutato habitu clam educta, cum eo poſtmodum iuſſa eſt torqueri: & ambo ſimul præciſis manibus in ignem pro Chriſto iniecti, egregio peracto certamine, coronantur. In Thebaide SS. martyrum Timothei [f], & Mauræ coniugis, quos Arianus Præfectus poſt multa tormenta cruci iuſsit affigi, in qua nouem diebus viui pendentes, ac ſe ipſos in fide roborantes, martyrium conſummarunt. Aphrodiſiæ in Caria ſanctorum martyrum Diodori [g] & Rodopiani, qui in perſecutione Diocletiani a ciuibus ſuis lapidati ſunt.

MAII 3.

T.3. A 311 n.41. & A. 326. n.42 & ſeqq. & T.5 A.397 nu.11.

NVENTIO *ſanctæ Crucis*. a] Beda ac ceteri Latinorum hac die: Græci tantum de Exaltatione xviij. Kal. Octobr. tam ex vet. Menolog quam ex conſtit. Emmanuelis Imp. Item Niceph. lib. 13. c. 37. & Metaphraſt. in vita S Io. Chryſoſtomi in fine. Inuentionem Crucis cum Græci non habeât in Menologijs, ea eſſe cauſa videtur, quod inter mobilia feſta eadẽ adnumerabatur: tertia enim die a Reſurrectione Domini celebrabatur Crucis reſurrectio, cum nimirum ſurſum emergens, miraculis coruſcauit. Id enim habes ex oratione in ſanctam Crucem habita a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, quam in Latinum a ſe tranſlatam edidit noſter Achilles Statius. Quoniam autẽ Gelaſius in decreto de libris apocryphis apud Grat. diſt. 15. cap. ſancta Romana, non ita probat ſcripturam de Inuentione S. Crucis; ſane putandum eſt illam quidem diuerſam eſſe ab ea hiſtoria, quæ a S. Ambroſio narratur ac probatur in ea oratione, quam habuit in funere Theodoſij Imperatoris, & a S. Paulino in epiſt. 11. ad Seuerum, ab ipſo inſuper Sulpitio Seuero hiſt. lib. 2. Rufin. lib. 1. cap. 8. Socrat. lib. 1. c. 13. Sozom. lib. 1. c. 1. ac denique a Theodoreto lib. 1 c. 18. & alijs. qui ab his accepiſſe videntur. In Inuentione

S.Crucis mortuum restitutũ ad vitam, Paulinus atque Seuerus affirmant: Græcorum autem aliqui ægrotantem potius conualuisse testantur. Verum vtrumque factum esse, Niceph. tradit. lib. 8. cap. 29. Testatur idem Paulinus stupendum plane ac perenne miraculum de ligno sanctæ Crucis toti Orbi notissimum; nam cum vndique e remotissimis etiam regionibus Hierosolymam religionis ergo Christiani confluere consueuissent, acciperentq. de ligno eiusdem sanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operante, nullam sentiebat ex diminutione iacturã S.Cyrillus etiam catech. 10. affirmat totum terrarum Orbem ligno sanctę Crucis Hierosolymis accepto esse locupletatũ. Erat custodia Crucis demandata vni ex sanctioribus cleri Hierosolymitani, cuius muneris mentio habetur in Concil. Chalcedonensi: at Paschalis tẽpore ex adytis tẽpli eadem populo adoranda producebatur, vt in eadẽ epistola testatur S Paulinus. Illud non omittimus, Græcos aliam etiam de S. Cruce celebrare consueuisse solemnitatem ad xvj. Kal. Iunij, qua recolitur memoria admirandæ illius apparitionis Crucis signi supra Hierosolymam meridie factæ; cuius rei gestæ historiam S Cyrillus tunc eiusdem ecclesiæ Episcopus exacte describit post catecheses: testantur hæc ipsa eorum Menologia, & Metaphrastes.

T.2.A.131. n.1. & seq. [b] *Alexandri Papæ.*] De eo hac die Beda, & alij Latinorũ. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in to. 3. De eius successione scribit Irenæus lib. 3. c. 3. Eusebius in chron. & hist. lib. 4. cap. 4. Epiph. in Panar. hæresi 27. August. epistola 165. & alij. Vnus Optatus recensens seriem Romanorum Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexandrum præterijsse videtur; quod vitio librariorũ potius accidisse credimus: nã in tabulis ecclesię Africanæ, quas recenset S. Augustinus, Alexander adnumeratur post Euaristum. Emendarum hic fuit, quod quadam incuria irrepserat, hunc passum sub Aureliano Principe, qui quidem longe post Alexandri tempora imperauit. Pro Principe, Iudex est positus, qui hisce Hadriani temporibus in Christianos gladium potestatis acuerat, vt constat ex Actis aliorum sanctorum martyrũ, qui passi sunt sub Hadriano Imp. Irrepsit item mendum, vt loco Hadriani, Traianus positus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus est Traianus Hadrianus. At vero sub Hadriano Imp. Alexandrum Rom. pont. consummasse martyrium, in nostris Annal. Eccl. pluribus demonstrauimus; id ipsum eius Acta profitentur.

[c] *Punctis creberrimis.*] Non ad cruciandũ tantummodo, sed & ad inferendam necem eiusmodi supplicium excogitatum est a Caio Caligula sæuissimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio c. 30. non temere in quemquã, nisi crebris & minutis ictibus animaduerti passus est, perpetuo notoq. præcepto ita fieri, vt se mori sentiãt. Hæc Sueton. qui & in Galba c. 17. minutissimis ictibus ipsum Galbam fuisse excarnificatum testatur. Porro diuersum erat hoc suppliciũ ab illo, quod ad excruciandum tantum, nõ autem ad occidendum inferri solitum erat, quod Stimuleum dictum, furibus seruis admoueri consueuit; de quo sæpius Plautus, vt in milite glorioso his verbis: Neque nisi supplicium Stimuleum de te datur. In Asinaria: Vtinam stimulus in manu mihi sit. Et in Menæchmis: At ego te pendẽtem fodiam stimulis triginta dies. Stimulis latera sanctorũ martyrum esse sæpe confossa, eorum Acta testantur. De Hippolyto Prudentius hymno 11.

Illaque infestis perfodiunt stimulis.

[d] *Iuuenalis Episcopi.*] De ipso etiam Beda, Vsuard. Ado, & alij hac die. Extãt eius Acta, quæ in compendium redacta Surius recitat to. 7. hac die. Cum autem tam eius gesta, quam etiam cuncta Martyrologia, tum edita, tum manuscripta restentur, hunc absque martyrio in pace quieuisse; plane constat, hũc alium esse ab eo quem S. Gregorius homilia 27. in Euang. appellat martyrem, eumdemq. Narniæ sepultum dicit. Duos potius eiusdem ecclesiæ fuisse Iuuenales, sicut Veronæ Zenones, & Rauennæ Vitales, verius existimamus, quam errasse S. Gregorium. His accedit, quod Nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quam apud Bedam, Vsuardum, Adonem, ac ceteros, de alio agitur Iuuenale, eodemque martyre, quem illum esse putamus Narniensem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Erat olim in eius sepulchro in sacra crypta posito eiusmodi epitaphium.

Secreti locus est intus, sanctiq. recessus,
Quẽ famulus Christi sãctus Iuuenalis amauit
Sanctorum socius, meritis euectus in astra:
Rupe caua placuit tumulari mẽbra sepulchro,
Ne polluta manus sacrum contingere possit.

Excriptum est ex cod. manuscripto ecclesiæ Catanen. vbi & eius vita legitur, sed admodum deprauata. Non tantum Narniæ, sed Fossani in Taurinis etiam eius sacra pignora translata, magno in honore habentur, vbi eius venerandum corpus translatum haberi dicitur: est solemnissima memoria sancti Iuuenalis; in cuius officio ecclesiastico vtrosque Iuuenales confusos reperi, dum in oratione, eademq. peruetusta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem confessorem. In honorem S. Iuuenalis Belisarius monasterium apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom. Pont. in Vigilio legitur.

[e] *Alexandri & Antoninæ.*] Agunt de his Græci etiã in dicto Menol. ad vj. Idus Iunij, vbi res gestæ historia fusius enarratur. Iidem testantur ibidẽ eorum corpora Constantinopoli asseruari. Scribit & de his Niceph. hist. T.3.A.309 à num. 16. & infra.

lib. 7. c. 13. licet nomina eorum reticeat. Nec quis existimet ob simile certaminis genus eosdem hos esse cum Theodora & Didymo, de quibus supra quarto Kalend. Maij. Cum etenim frequẽter Christianæ feminæ ad prostibulum damnarentur, sæpius similis casus potuit accidisse: quinetiã Palladius in Lausiacis id ipsum de alia virgine Corinthi accidisse ex Hippolyto describit c. 54. Porro eiusmodi fallaciæ artem eludendi custodes mutatione habitus, primæ omnium suo exemplo docuerunt feminæ Lacedæmoniorũ, quæ iisdem technis maritos suos a nece subduxerunt, se ipsas loco illorum tradentes. hæc apud Valer. de amore coniug. lib. 4. c. 6. exter. cap. 3. Horum Acta, quæ hic compendio describuntur, longe vberius Metaphrastes descripsit: extant Latine reddita a Lipom. tomo 7. & apud Surium tomo 3. Qualis autem esset harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, consule dicta superius in Agnete.

[f] *Timothei & Mauræ.*] Græci item de his agunt hac die in Menologio, ibique eorum Acta fusius explicantur. T. 2. A. 253 num. 120.

[g] *Diodori & Rodop.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & quæ passi sunt tormenta numerantur. T. 2. A. 305. num. 16.

3ſ. xxv. E Quarto Nonas Maij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

APVD Ostia Tiberina natalis S. Monicæ [a] matris B. August. cuius ille prꝗclaram vitam in lib. 9. Confessionum testatam reliquit. In metallo Phennensi Palæstinꝗ natalis B. Siluani [b] Gazzæ Episc. qui in Diocletiani persecutione Galerij Maximiani Cæsaris mandato cum plurimis suis clericis martyrio coronatus est. Item sanctorum vndequadraginta [c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, post ferri candentis adustionem, & alia tormenta, simul capite cæsi sunt. Hierosolymis S. Cyriaci [d] Episc. qui cum loca sancta [e] visitaret, sub Iuliano Apostata cæsus est. In Vmbria S. Porphyrij [f] martyris. Nicomediæ natalis S. Antoniæ [g] martyris, quæ nimium torta & varijs afflicta cruciatibus, altero brachio tribus diebus suspensa, & in carcere biennio detenta, ad vltimum a Priscilliano Præside in confessione Domini flammis exusta est. Lauriaci in Norico Ripensi S. Floriani [h] martyris, qui sub Diocletiano Imperatore, Aquilini Præsidis iussu, ligato ad collum saxo in flumen Anisum præcipitatus est. Tarsi sanctæ Pelagiæ [i] virginis, quæ sub Diocletiano in bouem æneum candentem inclusa, martyrium compleuit. Coloniæ sancti Paulini [k] martyris. Mediolani sancti Venerij [l] Episcopi, cuius virtutes sanctus Ioannes Chrysostomus in epistola ad eum scripta testatas reliquit. In territorio Petragoricensi sancti Sacerdotis [m] Episcopi Lemouicensis. Antisiodori sancti Curcodomi [n] diaconi.

MAII

MAII 4.

T.4.A.377. n.8. obitus Ann. 389. nu.1.& seq ONICAE.] Huius praeclaras res gestas inde a pueritia scripsit S. Augustinus beatae matris gloriosus filius, lib. 9. confess. a cap. 8. vsque ad 13. cetera autem supra lib. 5. cap. 8. & lib. 6. c. 12. Quo autem potissimum anno ex hac vita migrarit, inde etiam colligi potest, quod sanctus Augustinus eius obitum cõtigisse narrat, cum esset reuersurus Carthaginem vna cum ea. Porro idem ipse lib 4. cap. 25. contra Petilianum ait se ex Italia rediisse in Africã occiso Maximo tyranno; quem constat necatum esse Theodosio secundũ & Cynegio Consulibus, mense Augusti. Sequenti itaque anno, Timasio & Promoto Conss. (qui secundum Fastos Onuphrij ponitur annus a Christo Domino 389.) S. Augustinus vna cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Ostia Tiberina cõsedisset, mense Maij, hac ipsa die, post suauissima de regno caelesti colloquia, sanctissimam matrem ad caelos abeuntem praemisit, annum aetatis agentem quinquagesimum sextum, vt ipse scribit lib. 9. confessionum cap 11. in fine.

T.3.A.309 num.19. [b] *Siluani Episcopi.*] De eadem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De eius martyrio & sociorum, ac de loco vbi sunt passi, scribit Eusebius hist. lib. 8. cap. 17. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7 cap. 36. & 27. & alij.

T.3.A.309 num.21. [c] *Vndequadraginta mart.*] De his item Beda, Vsuard. & Ado. His autem quae hic emendata sunt, consentiunt Graecorum historici, Eusebius lib. 8. c. 22. & Niceph. lib. 7. vbi supra. Longe vero grauior error illius est, qui putat hos illos esse martyres, qui passi sunt temporibus Valentis Imp. quando defuncto S. Athanasio, Petrus electus fuit Episcopus Alexãdrinus, aduersante Lucio Arianorum Episcopo; cuius res gestae historiam monumentis mãdauit Theodoretus hist. lib. 2. cap. 20. Hi etenim, de quibus nũc agimus, passi sunt anno octauo persecutionis Diocletiani Imperatoris, vt exacte describit Eusebius hist lib. 8. c. 22. & Niceph. lib. 7. cap. 16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, praeter locum Phennensium metallorum: nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt: non enim illi, vt isti, capite truncati sunt.

T.4.A.363 num.20. [d] *Cyriaci Episc.*] De hoc itẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij: a quibus omnibus cum passus dicatur Hierosolymis tẽporibus Iuliani Apostatae, non tamen quod fuerit Episcopus Hierosolymorum; eo etenim tempore S. Cyrillus illic sedebat, qui superuixit vsque ad Theodosij tempora, interfuitq. Concilio oecumenico Constantinopolitano. Hic vero, de quo agitur, fuit Episcopus Anconitanus, cuius & Acta accepimus ab eius ecclesia, sed quae aliqua indigeant castigatione. Celebratur eiusdem translatio Nonis Octob.

[e] *Cum loca sancta visitaret.*] Quam frequẽs ea tempestate ex toto Orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca sancta, testis est sanctus Hieron. qui ea quae vidit, scriptis consignauit. In prooemio enim lib. 7. in Ezech. ad Eustoch. habet haec verba: Fateor me explanationem in Ezechielem multo ante tempore promisisse, & occupatione de toto Orbe huc venientium implere non posse: dum nulla hora, nullumq momentum est, in quo non fratrum occurramus turbis, & monasterij solitudinem hospitum frequentia commutemus; tantum, vt claudẽdum nobis sit ostium; aut scripturarum, per quas aperiendae sunt fores, studia relinquenda. Et ad Paulinum epistola 13 De toto, inquit, hue Orbe concurritur; plena est ciuitas vniuersi generis hominum, & tanta vtriusque sexus constipatio, vt quod alibi ex parte fugiebas, hic totum sustinere cogaris, &c. Ex vniuerso insuper orbe Christiano Hierosolymas mitti eleemosynas consueuisse, idem testatur, scribens aduersus Vigilantium. Sicut autem S. Hieronymus Paulinum tyrocinium monasticae vitae auspicantem, a peregrinatione eiuscemodi reuocat, ita & S. Gregorius Nyssenus monachos ac sacras virgines eisdem teneri studijs aegre tulit; cum ea occasione illi solitudinis, illae verecundiae, sanctiq. pudoris dispendium pati ob nimiam hominum frequentiam cogerentur in eamq. sententiam, vt apparet, libellum illum scripsit de his qui adeunt Hierosolymam, quem recitat Lipom. tomo 2. His exceptis, quam laudanda, vtilis, & fructuosa sit eiusmodi peregrinatio, pluribus docet S. Hieronymus epist. 17. ad Marcellam.

[f] *Porphyrij.*] Habetur mẽtio de eo in Actis S. Venantij, qui passus est Camerini; legimus ea manuscrip. sed in nonnullis emendanda. An 254.

[g] *Antoniae.*] De ea Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Graeci autem in Menologio pridie Id Iunij. Diuersa haec est ab Antonina, de qua ijdem agunt pridie huius diei. cir.A.310. de Prisciliano fit ment. T.3. Ann. 311. num.18.

[h] *Floriani.*] De eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habetur eius Acta relata a Surio in tom. 3. Mombrit. tom. 1. Petrus in catalogo lib. 4. c. 21. Plura de eodem in Breuiario Polon. & Cuspin. in Austria. Legimus insuper eius res gestas manuscrip. Extat de eodem elegans epigramma Bonad. Santon. lib. 2. monod. 59. T.2.A.297 num.24.

[i] *Pelagiae.*] De Pelagia Tarsensi agunt hac die Graeci etiam in Menologio. Pluribus descripta eius Acta ex Metaphraste recitat Lipom. to. 7. & Surius to. 3. T.2.A.305. num.15.

[k] *Paulini.*] De eo Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galesin. ex tabulis ecclesiae Coloniensis.

T.5.A.397 nu.41. An. 400.n.3. & Ann. 405. num. 17. *Venerij Episc.*] Meminit S.Venerij Paulinus in vita S.Ambrosij, Anastasius Papa in epistola ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum, S. Hieronymus in apologia 2.aduersus Rufinum, S.Paulinus Nolanus epist. 16.ad Seuerum. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Episc. Ticinensis: incipit: *Forma pudicitia*, &c. Sedit temporibus Anastasij Papæ, vt habent Acta Concilij Carthaginẽsis, quod celebratũ est post consulatum Stiliconis, anno Domini, secundum Fastos Onuphrij, quadringentesimoprimo. Extat in Bibliotheca Card.Syrleti S.Ioannis Chrysostomi epistola ad Venerium scripta.

m *Sacerdotis Episcopi.*]De quo etiam Molanus in addit.ad Vsuardum. Successit hic Agerrico, numeraturq. trigesimus Lemonicensis Episcopus in tab. Democharis, claruitq. circa annum Domini quingentesimũ decimumquintum. cir. A.515.

n *Curcodomi.*] De eo etiam Vsuardus hac die. De eius miraculis agit Constantius in vita sancti Germani Episcopi Antisiod. lib. 1.cap. 16. cir. A.540. missus a Sixto cum Peregrino.

xxiiij. F Tertio Nonas Maij. Luna. 5

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

t u A B C D E f F G H M N P

25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

ROMAE sanctæ Crescentiãnæ[a] martyris. Ibidem sancti Siluãni[b] martyris. Alexandriæ S. Euthymij[c] diaconi, ob Christum in carcere quiescentis. Thessalonicæ natalis SS.martyrum Irenæi[d], Peregrini, & Irẽnes, ignibus combustorum. Antisiodori passio sancti Iouiniani[e] lectoris. Leocãtæ in Sicilia S. Angeli[f] presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defensionem Catholicæ fidei trucidatus est. Hierosolymis S. Maximi[g] Episcopi & confessoris, quem Maximianus Galerius Cæsar post effossum oculum, pedemque ignĩto ferro adustum, ad metalla damnauit. Edessæ in Syria S. Eulogij[h] Episcopi & confessoris. Arelãte in Gallia S Hilarij[i] Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Viennæ S. Nicetij[k] Episcopi, venerabilis sanctitatis viri Bononiæ sancti Theodõri[l] Episcopi, meritis clari. Eodem die sancti Sacerdõtis[m] Episcopi Saguntini. Mediolani S.Geruntij[n] Episcopi. Ibidem conuersio[o] sancti Augustini Episcopi & Ecclesiæ doctoris, quem beatus Ambrosius Episcopus fidei Catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

MAII 5.

CRESCENTIANAE[a].] De ea vet. manuscrip. Erat olim titulus Romæ sanctæ Crescentianæ, cuius mentio habetur in Con. 1.Rom. sub Symmacho Papa.

[b] *Siluani.*]Vet.manuscrip. Legitur in libro de Rom.Pontificibus, Bonifacium Papam I. ornasse sepulchrum S. Siluani martyris.

c *Euthimij.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catalog. lib.4. c. 132. & alij recentiores.

[d] *Irenæi, & sociorum.*]De his ijdem qui supra T 2.A.304 num.50

pra hac die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

cit. A.540. [e] *Iouiniani.*] De ipso etiã Vsuard. hac die. eius Acta descripta habentur in rebus gestis Sancti Peregrini Episcopi & martyris, qui a Sixto Papa in Gallias missus est.

circa Ann. 1220. obijt. [f] *Angeli presb.*] Scripsit eius res gestas Enoch Hierosolymitanus; de eodem etiam Molan. in addit. ad Vsuard. hac die. habes easdem in compendium redactas in Thes. concion. tomo. 2. hac die.

T. 3. A. 351 num. 24. & Ann. 331. num. 13. [g] *Maximi Episc.*] Græci itidẽ. De eo Sozom. hist. lib. 2. cap. 19. & lib. 3. cap. 20. 21. Theodoretus lib. 2. cap. 27, Hieronymus in chron. Nicephorus, lib. 11. cap. 26. & Nicephorus Episcopus in chronic. Hic est tertius eiusdem nominis Episcopus Hierosolymitanus: nam primus Publio, secundus Capitoni, hic autem successit Macario: sedit temporibus Constantij, cuius Imperatoris anno decimoquinto moritur.

T. 4. A. 371 nu. 113. & seq. & An. 378. nu. 48. [h] *Eulogij Episc.*] Plura de eo scribit Theodoretus hist. lib. 4. cap. 16. Hic etiam reperitur interfuisse SS. Concilio Constantinopolitano œcumenico, vt ex eius subscriptione apparet.

T. 5. A. 412 num. 34. T. 6. A. 445. nu. 9. & seq [i] *Hilarij Episcopi Arelaten.*] De eodẽ hac item de Beda, Vsuard. Ado, ceteriq. omnes, ac etiam vet. manuscripta. Fateor me de hoc Hilario magna aliquãdiu fuisse dubitatione perplexum, cum legissem aduersus eũ scriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Episcopos Galliarum Prouinciæ Viennensis. sunt autem inter eius epistolas num. 89. quibus quidem cõsentit constitutio Valentiniani Imperatoris aduersus eumdem Hilarium promulgata; extat inter nouel. Theodos. & Valentiniani tit. de ordinat. Episcoporũ post Codicem Theodosianum descripta. Arguebatur enim Hilarius, quod inconsulto atq; contradicente Rom. Pontifice, sibi sumpsisset ordinationes Episcoporum ad alios Metropolitanos spectantium. Vt autem historię veritas elucescat, in primis dicimus id ipsũ non ab Hilario primũ esse tentatum: Patroclus enim Arelatensis sedis inuasor, qui pulso Herote illic sedit, eiusmodi facinus aggressus est, vt constat ex Prospero in chron. anno quinto Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij Rom. Pontificis, quas aduersus eum scripsit ad Hilarium Episcopum Narbonensem; cuius decretum Cælestinus Papa etiam ratum habuit, scribens ad Episcopos Viennensis & Narbonensis prouinciæ, epist. 2. c. 4. De eadem re actum apparet in Conc. Taurinensi, c. 1. vbi demum cõtentioni is finis impositus est, vt qui ex duobus Episcopis Arelatensi & Viennensi suam ciuitatẽ metropolim comprobasset, is totius Prouinciæ obtineret primatũ. Quæ sane controuersia agitata fuit vsq. ad tempora Hilarij, de quo agimus, qui successit S. Honorato. Visus est autem Hilarius paulo ardentius (quasi Arelatensi ecclesiæ competerent iura primatus) eam causam S Leonis Papę tempore pertractasse, & in alios sibi plus æquo vsurpasse; vnde eiusdem S. Leonis indignationem incurrit. Studiosior enim, quã par erat, ampliandæ ecclesię Arelatensis aliquanto fuisse videtur; de quo & sanctus Prosper, qui eum mirifice laudat in lib. 2. c. 9. de vita contemplatiua, hæc ait; Quid S. Hilarius? nonne & ipse omnia bona sua aut parentibus reliquit, aut vendita pauperibus erogauit? Is cum merito perfectionis suæ fieret Episcopus Arelatensis; quod illa tunc habebat ecclesia, non solum possedit, sed etiam acceptis fidelium numerosis hereditatibus ampliauit, &c. Cõstat tamen eumdem pœnitentia emendasse, quicquid zelo tuendæ ecclesiæ suæ iuris, tam in sanctũ Leonem, quam in Gallicanos Episcopos deliquisset. Verũ quod hic antea fueramus opinati de eius spontanea abdicatione Episcopatus, & reuersione ad pristinam vitam monasticam in insulam Lirinensem, corrige ex his quæ diximus tomo sexto nostrorum annalium. Porro Hilarij sanctitas non huiusmodi fuit, vt in angulis tantũ paucis innotuerit: nam S. Honoratus Episcopus Massiliensis, qui ijsdem temporibus vixit, eã toto Orbe vulgauit, dum (vt ait Gennadius de vir. illustr. c. 99.) illius præclaras res gestas scriptorum monumentis æternæ memoria consignauit. Hunc ipsum S. Prosper (vt vidimus) exornat laudibus: hunc etiam S. Eucherius tollit præconijs, scribens ad Salonium eius discipulum in præfat. libri quæstionum vet. & noui test. Cõstantius denique non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius summa laus est apud Sidonium Apollinarem, in vita quam scripsit S. germani Episcopi Antisiod. lib. 1. c. 33. hæc habet: Aduenientem beatissimum virum vrbis Arelatensis Episcopũ religiosa gratulatione suscepit, Apostolicũ instar sui temporis sacerdotẽ suscipiens. Illustrabatur eo tẽpore ciuitas Hilario sacerdote multimoda virtute pretioso. Erat enim fidei igneus torrens cælestis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefessus, qui venerabilem sanctũ virum Põtificem affatu vt patrem, reuerentia vt Apostolũ sublimabat. Hæc Constantius. Gennadius insuper de vir. illust. c. 69. mirificis eumdẽ laudibus cumulat. Ado Episcopus Viennensis, quamuis ei ob controuersias inter Arelatensem & Viennensem ecclesiam fortasse parum gratus esse posset; illum tamẽ, vt ceteri, miris laudibus extollit, dum de eo agit in chron. anno Domini 458. Hæc autem omnia recitata de S. Hilario Patrum elogia post eius obitũ prolata videntur. Si quis vero eius primordia, immensosq. labores illos ab eo vna cũ S. Prospero pro tuẽda fide Catholica aduersus Pelagianos susceptos, cũ illi S. Augustini scripta maculis aspergere, calumnijs labefacta-

re; & canino dente corrodere nitebantur, scire cupiat; habetur hac de re testimonium S.Cælestini Papæ in ea epistola quam pro illis ipsis scriptis S.Augustini dedit ad Episcopos Gallicanos. Fuerat enim idem Hilarius olim S.Augustini discipulus, vt ipse profitetur in epistola ad Aug. scripta, quæ habetur apud illum, tom.7.pag.546.edit.Louan. Augustinus autem tam ad ipsum, quam ad sanctum Prosperum Aquitanum inscripsit admirãdos libros illos de Prædestinatione sanctorum, & de Bono perseuerantiæ, necnon & epistolam, quæ extat in fine tomi septimi, ead. edit.pag.542. Hæc iam satis, vt omnis prorsus legentibus scrupulus & ambiguitas tollatur de tanti Antistitis fama & sanctitate. Deprompsimus hæc ex nostris Annalibus Ecclesiasticis, atque huc in lectoris gratiam transtulimus: quibus nos laboribus liberasset vita S. Hilarij a S. Honorato Massiliensi Episcopo conscripta, si non excidisset. Ex his etiam multo magis refellitur patentissimus illorum error, qui Hilario Pictauiensi Episcopo tribuunt epistolam Hilarij Arelatensis.

cir.A.375. [k] *Nicetij Episc.*] De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado in chron.an.379. Hic interfuit Concilio Valentino in Gallijs celebrato, Gratiano tertium, & Equitio Conss. anno Domini trecentesimo septuagesimoquinto: numeratur hic decimusquartus eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

cir.A.530. [l] *Theodori Episcopi.*] Successit hic Laurentio eius Ciuitatis Episcopo, circa annum Domini quingentesimum trigesimum, vt in eiusdem Bononiensis Ecclesiæ tabulis vidimus.

[m] *Sacerdotis Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Saguntinæ, & Flos sanct. Hispan.

T.5. A.400 nu.12. [n] *Geruntij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Episcopi Ticinensis. Successit Eusebio, vixitq; temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

T.4. A.384. n.30. & seq [o] *Conuersio S. Augustini.*] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S.August. qua ad Christum conuersus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiusdẽ in Confessionum lib.9. c.11. penitus deprauatus me hæc non putantem errare coegit, dum ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis suæ, quinquagesimo & sexto anno ætatis suæ, trigesimo & tertio ætatis meæ, anima illa religiosa & pia corpore soluta est. Hęc cum ibi legerem, nulla alia habita diligentiori inuestigatione, dixi ipsum cõuersum anno suæ ætatis trigesimo. Re autem accuratius perspecta, & ex pluribus alijs Augustini locis examinata, aliam annorum eius cogimur inire rationem. Ac illud in primis ex eodẽ auctore de ipso referimus, quod vsque ad annum suæ ætatis vigesimũoctauum Manichæus, in errorem ductus, perseuerauerit, alios seducere conatus. Nam lib 4. Confess. cap. 1. ait: Per idem tempus annorum nouem vsque ad duodetrigesimum seducebamur, & seducebamus, &c. Anno sequenti, vigesimonono suæ ætatis, audiuit Faustum Manichæũ profitentem Carthagine. id ipse affirmat Confess. lib. 5.cap.3. his verbis: Proloquar in conspectu Dei mei annum illum vndetrigesimum. Iam venerat Carthaginem quidam Manichæorum Episcopus Faustus, &c. Sequenti vero anno suæ ætatis trigesimo, nimirum ante Consulatum Bautonis (vt ipse testatur contra litteras Petiliani, lib 3.cap.25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Fastis Panuini trecentesimus octogesimusquartus: de quo anno suæ ætatis idem Augustinus Confess. lib.6. c.11. Ecce iã tricenariam ætatem gerebã in eodem luto hæsitãs, auiditate fruendi pręsentibus, &c. Trigesimoprimo, annũ aperiente Bautone Consule, qui est Domini annus trecentesimus octogesimusquintus, Kal. Ianuarij habuit encomiasticam orationem pro gratiarum actione dici solitam: quod ipse testatur citato superius loco contra litteras Petiliani lib.3.c.25. Cumque ibi idem ipse testetur, se post Maximi tyranni mortem in Africam ex ea peregrinatione reuersum, constetq. Maximum occisum Conss. Theodosio secundũ, & Cynegio, mense Augusto, anno Domini trecẽtesimo octogesimooctauo; cumq. quarta die mensis Maij (vt superius visum est) apud Ostia Tiberina S. Monica sit defuncta, qua sepulta, ipse nauigauit in Africam: necesse est dicere, sequenti anno ab obitu Maximi, Timasio, & Promoto Conss. Christi anno trecentesimo octogesimonono, S. Monicã esse defunctam, & Augustinum redijsse in Africam. Si igitur Augustinus (vt dictũ est) ante Consulatum Bautonis, trigesimum agebat annum: cum ab eo tempore vsq; ad Consulatum dictorum Timasij & Promoti, secũdum omnium chronologorum sententiam, quinque anni numerentur; opus est affirmare ex necessaria assumptione, Augustinũ tẽpore obitus matris cum est reuersus in Africam, egisse annũ ætatis trigesimumquintum, & non trigesimumtertium, vt mendose legitur. Cum præsertim ex eiusdem scriptis liquido appareat, anno suæ ætatis trigesimotertio eum nondũ fuisse baptizatum: nam idem ipse relegens libros quos adhuc scripsit catechumenus, Retract. lib.1.cap.1.4. tradit se nondum baptizatum scripsisse libros contra Academicos, & Soliloquia. Porro libro tertio contra Academicos, c. 20. hæc habet verba: Sed cum trigesimum & tertium ætatis annũ agam, non me arbitror, &c. Et Soliloq. lib.1.cap.10. Nam cum trigintatres annos agam, quatuordecim fere anni sunt ex quo ista cupere destiti. Alludens nimirum ad id quod ait lib. 8. Confess. cap.7. Forte duodecim anni, ex quo

ab

ab vndeuigesimo anno ætatis meæ, lecto Ciceronis Hortensio, excitatus eram studio sapientiæ, & differebam, contempta felicitate terrena, &c. Habet eadem in libro de Vita beata. At non eo anno quo ea scribebat, catechumenus est baptizatus, sed sequenti. Nã libros contra Academicos ipsum scripsisse constat ante mensem Nouembrem: quod ex eo facile demonstratur, dum ipse lib. 1. Retract. cap. 2. testatur se scripsisse librum de Beata vita eo anno, dum ruri esset: porro libros de Beata vita scripsisse ait tempore natalis sui, qui erat (vt ibi ait) Idibus Nouembris: qua ratione necessario dicendum est, ipsum non ante suæ ætatis annũ trigesimumquartum esse baptizatum: nam (quod scribit Possidius in vita ipsius cap. 1.) Paschali tempore est baptizatus. Conuersio autem ipsius cõtigit sequenti anno ab eius Mediolanũ aduentu, nempe trigesimoprimo suæ ætatis anno: quod colligitur ex his quæ scribit lib. 8. Confess. cap. 7. quo se tunc annum ætatis agere trigesimumprimum cum testetur; sequentibus cap. 8. 9. 10. 11. 12. plane significat se eo anno plene ad Christum fuisse conuersum.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OMAE S. Ioannis [a] ante portam Latinam, qui ab Ephẽso iussu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu, ante eamdem portam in olei feruentis dolium missus, purior, & vegetior inde exijt, quam intrauit. Antiochiæ S. Euodij [b], qui (vt B. Ignatius ad Antiochenses scribit) primus ibidem a S. Petro Apostolo ordinatus Episc., glorioso martyrio vitam finiuit. Cyrênæ sancti Lucij [c] Episcopi, quem in Actibus Apostolorum sanctus Lucas commemorat. In Africa sanctorum martyrum Heliodôri [d] & Venusti, cum alijs septuagintaquinque. In Cypro sancti Theodôti [e] Episcopi Cyriniæ, qui sub Licinio Imperatore grauissima passus, in pace tandem Ecclesiæ spiritum Deo reddidit. Damasci natalis beati Ioannis Damasceni [f], sanctitate, & doctrina celebris, qui pro cultu sanctarum imaginum verbo & scriptis aduersus Leonem Isauricum strenue decertauit: cuius iussu cum ei dextera manus amputata fuisset, imagini beatæ Mariæ Virginis, quam defenderat, seipsum commendans, protinus dexteram integram sanamq. recepit. Carrhis in Mesopotamia sancti Protogẽnis [g] Episcopi. In Anglia sancti Eadberti [h] Episcopi Lindisfarnensis, doctrina & pietate insignis. Romæ sanctæ Benedictæ [i] virginis. Salerni translatio sancti Matthæi [k] Apostoli, cuius sacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuersas regiones, & demum ad eam

vrbem

vrbem delatum, ibidem in ecclesia eius nomine dedicata summo honore conditum fuit.

MAII 6.

T.1.an.92. num.1. & seq & T.2. A.108 n.10. OANNIS *ante portam Latinam*.[a]] De eadem solemnitate hac die Beda; Vsuardus, Ado, & alij. Historiam hanc scribit Tertullianus lib. de præscrip. aduersus hæret. Eamdem Hieronymus lib. 1. cōtra Iouinian. & in Matth. cap. 20. Eusebius de demonstrat. Euangel. lib 3. cap. 7. item Acta S. Ioannis, qualiacumque sint, quæ Prochori nomine inscribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eisdem acceperunt auctoribus.

T.1.A.39. num.18.& seq & An. 45. nu.13. & A.71 n. 11. & seq. [b] *Euodij Episc.*]De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad septimum Idus Septembris. Eiusdem meminit sanctus Ignatius epist. 12. ad Antiochenos, & in epist. 9. ad Philadelph. Recenset eumdem inter illos sanctos, qui virgines permanserunt. Scripsisse videtur Euodius nonnulla, quę exciderunt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. cap. 3. Peruenit vsque ad Galbæ & Othonis Imperium, vt Eusebius in chron. testatur. Vide notata superius kalen. Februarij in Ignatio.

T.1.An 44. num.74. [c] *Lucij Episc.*]De quo Act. Apost. c. 13. Alius hic putatur ab eo, cuius Paulus Apost. meminit ad Romanos cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

[d] *Heliodori & Venusti.*] Vsuardus de ijs agit hac die, & alij recentiores.

cir. A.310. [e] *Theodoti Episcopi.*] Græci etiā de Theodoto hac die in Menologio; ibiq. eius Acta narrantur, ac iterum superius ad xiv. kal. Februarij in eodem Menologio.

Plura T.9. [f] *Ioannis Damasceni.*] De quo alij alias agunt die: Græci etiam diuersis diebus, nimirum tertio kal. Decemb. vel pridie Nonas eiusdem. Extant eius res gestæ conscriptæ a Ioanne Episc. Hierosolymitano, quæ habentur in apparatu operū eius Billianæ edit. & apud Lipom tom. 5. & Surium tom. 3. De ipso hist. Miscel. lib. 12. in anno secūdo Constantini Copronymi, Cedren. in comp. hist. in Leone Isaurico, Suidas, & alij. Arbitrati sunt aliqui IoannemDamascenū vixisse temporibus Theodosij Senioris; putantes fortasse hunc illum esse Ioannem sanctitate nobilem, qui Theodosio multa prædixit, de quo & superius actum est: sed ille fuit Aegyptius hic autem Syrus. Alij rursus eumdem Ioannem, de quo agitur, secant in duos; quorum alterius, qui vixit sub Theodosio, sint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Isaurici, sint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in confutando de duobus Damascenis commentum, nisi eruditus Billius præripuisset laborem, cuius sentētiæ non inuitus subscribo.

[g] *Protogenis Episc.*] Scribit de eo Theodoretus lib. 4. c. 16. & Niceph lib. 11. cap. 23. & lib. 12 cap. 5. Claruit temporibus Valentis Imp. aduersus quem Catholicam fidem strenue defendit: peruenit vsque ad tempora Theodosij, quando ex humanis ipso sublato, in locum eius suffectus est Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Constantinopolitano. Ex his itaque corrigendus est Sozom. lib. 6. cap. 33 dum ait, Protogenum successisse Vito, cum contrarium appareat: subscripsit enim Vitus Carrhārū Episcopus dicto Cōcilio Constantinopolitano sub Theodosio, Protogenes autem floruit sub Valēte. ea vero, quæ de Constantino refert Sozom. Theodosio sunt aptāda: nisi dicere velimus, duos eiusdem nominis, eiusdemq. ciuitatis fuisse Episcopos; quorum alter præcesserit, alter vero Protogeni in Episcopatu successerit: quod nobis non probatur. Alius eiusdem nominis Protogenes Episcopus Sardicensis vixit temporibus Constantini Magni, qui præsens fuit Magno Concilio Nicæno, & ipse clarus meritis & sanctitate nobilis, de quo & Athanasius orat. 1 in Arianos. Ad eum extat Constantini Magni rescriptum l. 1. C. de his qui in Eccles. manum. T.4.A.371. nu.113.& seq. T.3.A.325 num.35.

[h] *Eadberti Episcopi.*] De huius ordinatione & obitu scribit Beda hist. de gest. Angl. li. 4. c. 29. in fine, & cap. 30. & in vita S. Cudberti eius prædecessoris, cap. 42. & 43. Qui quidem creatus est Episcopus eo anno quo Egfridus Rex obijt, vt idem scribit lib. 4. c. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos sedisset, redit in monasteriū: tertio autem anno suffectus est Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui sedit annos vndecim, vt ex eodem auctore colligitur lib. 4. cap. 30. T.8.A.687. num.9.

[i] *Benedicta.*] De ea S. Gregorius lib. 4. dialog. c. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta post diem trigesimū (vt S. Petrus Apostolus prædixerat) secuta est ad coronā. T.6.A.504 num.61.

[k] *Translatio S. Matthæi.*] Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epistola ad Alfanū Episcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento sacro Apostoli corpore, monetq. vt digno honore sacras reliquias prosequatur, agatq. cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colant sacra pignora. Scripsit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius registro) anno octauo sui Pontificatus, tertia Indict. viij. kalen. Maij, anno Domini 1080. Constat autem eumdem Robertū peramplam basilicā eidem sancto Apo- T.X.A.954 n.2. & seq.

Apoſtolo erexiſſe, vt ſcribit Leo Oſtienſis in chron Caſſin.lib.3.cap 44 Reuerendiſſimus M.Antonius Marſilius Columna Archiep. Salernitan.vir morum honeſtate & doctrina clarus, de vita, tranſlatione, & miraculis S.Matthæi Apoſt.egregium volumen edidit.

7 Nonis Maij. Luna. A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CRACOVIAE in Polonia natalis S. Stanislai Epiſc.& martyris, qui a Boleſlao impio Rege necatus eſt. Tarracinæ in Campania natalis beatę Flauiæ Domitillæ [b] virginis & martyris: quæ cum eſſet Flauij Clementis Conſulis ſororis filia, & a S. Clemente ſacro velamine [c] conſecrata, in perſecutione Domitiani ob teſtimonium Chriſti cum alijs plurimis in inſulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit: nouiſſime vero Tarracinam deducta, cum doctrina & miraculis plurimos ad fidem Chriſti conuertiſſet, iuſſu Iudicis incenſo cubiculo, in quo ſimul cum ſuis virginibus Euphroſyna & Theodôra morabatur, curſum glorioſi martyrij conſummauit. Celebratur etiam vna cum SS. martyribus Nerĕo, & Achillĕo die duodecima Maij. Eodem die S. Iuuenâlis [d] martyris. Nicomediæ ſanctorum martyrum Flauij [e] Auguſti, & Auguſtini fratrum. Ibidem ſancti Quadrâti [f] martyris, qui in perſecutione Decij ſæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus eſt. Romæ S. Benedicti [g] Papæ & confeſſoris. Eborâci in Anglia S. Ioannis [h] Epiſcopi, vita & miraculis clari. Papiæ ſancti Petri [i] Epiſcopi. Romæ Tranſlatio [k] corporis ſancti Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice e Conſtantinopoli ad Vrbem allatum, atque in ſepulchro ſancti Laurentij martyris in agro Verâno poſitum, ibidem magna piorum religione colitur.

M A I I 7.

T. 11. An. 1079. num. 36. & ſeq.

STANISLAI [a].] Scripſit huius ſantiſſimi viri res geſtas Ioannes Longinus canonicus Cracouienſis, quas reperies apud Sur. tomo 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodem Chromerius, & alij, qui proſecuti ſunt res Polonorum. Paſſus eſt anno ſeptimo Gregorij Papæ Septimi, a quo Rex impius eius interfector regno ſolemni ritu priuatus eſt, & excommunicatus, pariterque ipſum Poloniæ regnum ſacris eſt interdictum. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Innocentio IV. Summo Pontifice. Eius vero feſtum S.D.N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbiq. celebrari præcipit, quod dies natalis ipſius, quo paſſus eſt, octauo Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli ſolemnitati ſit dicatus. Tranſlatio autē eius corporis contigit quinto kalend. Octobris.

Accepi-

Accepimus nonnulla alia de eodem sanctissimo martyre ex veteribus monumētis Polonorum ecclesiæ a Stanislao Reschio S. R. E. Protonotario, optimi illius atq. doctissimi Stanislai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & insignem eruditionem plurimi facio.

T. 1. An. 93. num. 6. & T. 2. A. 100. num. 12. inuenit. T. 2. A. 170. num 9.

[b] *Flauia Domitilla*] De eadem Beda hac die, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta intexta vna cum rebus gestis sanctorum Nerei & Achillei. Proscripta est, & in Pontiam insulam relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt scribit Eusebius hist. lib. 3. cap. 14. & in chron anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. cap. 9. Eius autem Acta non tantum a Christianis, sed etiam a Gentilibus scriptoribus, ob præclarissimum eius genus, commendata sunt monimentis historiarum. Brutius enim illorum temporum nobilis historicus de ea scripsit, vt idem Eusebius testatur in chron. Tantæ enim virginis constantia non tantum sunt illustratæ Ethnicorum historiæ; sed ipsa quoque loca exilij eius præsentia sunt reddita clariora; de quibus S. Hieronymus epist. 27. cum nauigationem sanctæ Paulæ Hierosolymam describit, hæc ait: Delata ad insulam Pontiam, quam clarissimæ quondam feminarum sub Domitiano Principe pro confessione nominis Christiani Flauiæ Domitillæ nobilitauit exilium: visensq. cellulas, in quibus illa longum martyrium duxerat, sumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domilla, de qua agimus, filia sororis Flauij Clementis Consulis, vt scribit Eusebius hist. lib. 3. c. 14. Clemens hic autem (vt auctor est Dio Cassius in Domitiano) cum gereret Cōsulatum, relictis Romanorum dijs, ad Iudæorum religionem se contulit (eo etenim nomine scriptores Gentiles religionem Christianā olim appellare consueuerunt, eo quod a Iudæis illata videretur: congessimus de his plurima testimonia in Annalib. Ecclesiast.) qui idem Clemens eadem ex causa a Domitiano iussus est occidi; additq. eiusdem vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiusdemq. Imperatoris propinquam, in Insulam Pandatariam fuisse relegatā, Glabrionemq. Consularem virum, qui nuper cum Traiano Consul fuerat, ob eamdē religionis causam, aliasq. res obiectas, iussum interfici. Ex his autem Dionis verbis (nisi in accuratissimo historico insit error) euidenter apparet, duas fuisse Flauias Domitillas, ambasq. tum genere, tum etiam fide Christiana præstantes: quarum altera (teste Dione) vxor fuit Flauij Clementis Consulis, Domitiani Imperatoris neptis, quam ille in Pandatariam insulam Christianæ religionis causa relegauit: altera vero, de qua nunc agitur, virgo, eiusdemq. Flauij Clementis Consulis ex sorore neptis, quæ in insulam Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaque illa nupta, hæc virgo; illa vxor Clementis, hæc ex sorore neptis; illa denique in insulam Pandatariam, hæc in Pontiam relegata fuerit: non vnam eamdemq. esse, luce clarius constat. Agit de his insulis Plinius lib. 6. cap. 3. aitque: Aduersum Formias Pōtiæ, in Puteolano autem sinu Pādataria. Extat illustris memoria sanctæ Flauiæ Domitillæ virginis Tarracinæ, vbi vna cum socijs martyrium cōsummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilibus feminis clarissimis, vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorū, aliaq. eius filia atque horum sorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philostratus libro octauo. Harum altera fuit inter diuos relata, erantq. sacerdotes diuæ Domitillæ, vt docet vetus inscriptio, quam recitat Panuinus in Rom. ciuit. pag. 360. Erat e gentis Flauiæ templū in Regione sexta, de quo Suetonius in Domitiano. De huius sanctæ virginis corporis trāslatione vide quę infra notamus 12. eiusdem mensis in SS. Nereo & Achilleo.

[c] *Sacro velamine consecrata.*] De sacro velamine, quo virgo Deo consecratur, hęc sanctos Hieronymus epist. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationē Pontificis flamen virginale sanctum operire caput, &c. De eodem etiam meminit epist. 48. ad Sabinianū. Ambrosius libro ad virg. lapsam pluribus agit de sacro ritu seruari solito, cum virgini Deo dicandæ sacrum velamen imponitur. S. Augustinus de eodem epist. 179. ad Probam & Iulianam in fine. Quibus diebus solemnibus id esse faciendum, Gelasius monuit epistola ad Episcop. Lucan. & alios cap. 14. eadem 20. quæst. 1. cap. deuotis. cuius auctoritate viduæ velari prohibentur. eadem epist. cap. 15. Virgines enim, quod spiritualiter nubant, id circo (vt in nubentibus olim fieri consueuerat) a sacerdote velantur: ad Innocentius Papa epistola ad Victricium scribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. quæ Christo. Sunt de velandis sacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuersorum canones Conciliorum. Hæc modo satis sint de i;s, quę ad sacrum velamen pertinent, cuius hic habetur mentio. Ceterum Christiana modestia optime consuluit femineo pudori, agens nimirū, vt omnes virgines a pubertatis annis, nuptæ etiam ac viduæ velatæ incederent, non quidem sacro, sed communi tectæ velamine. Est de his in primis Apostolica institutio, Paulo id decernente, & scribente ad Corinthios 1. cap. 11. quod retinuit cōsuetudo, atque probauit vsus, vt de his fusius disputat Tertullianus libro de velandis virginibus: vsque adeo, vt vel nocte velum dimisisse, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exemplo docet. Porro non tantum velaminē caput tegere, sed & vultum adumbrare, Christianis mulieribus per Apostolum iussum esse, contendit Clem. Alex. lib. 2. Pædag. cap. 10. in fine, & lib. 3. cap. 11. Sane quidem id in primis

nris exemplo S. Soteris martyris S. Ambrosius confirmat in exhort. ad virgines his verbis: At illa, vbi audiuit hanc vocem, vultum aperuit, soli inuelata & intecta martyrio, & volens iniuriæ occurrit, vt ibi martyrij fieret sacrificium, vbi solet esse tentamentum pudoris &c. Hieronymus ad Eustoch. epist. 22. hæc in eamdem sententiam; Excusses licet, atque causetis, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimittunt, inquit, supercilium; & operta facie, vix vnum oculum liberant ad videndum. Hæc ille. Verum enimuero non omnes velamine, sed cõplures pallio, vt virgines illæ præsertim quæ essent Deo dicandæ, caput tegebant. De his Hieronymus epistola 12. ad Gaudentium in hunc modum: Solent quædam, cum futuram virginem spoponderint, pulla tunica eam induere, & furuo operire pallio, auferre linteamina. Idem ad Demetriadem epist. 8. sic: Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaq. assuetæ Christianæ mulieres, grauissimum dispendium se pati pudoris existimabant, si capitis velamine nudarētur. Vnde hæc sentiens aliquando persecutor, ea ignominia vt graui supplicio Christianas mulieres afficiendas esse mandabat; prout Acta Areihæ martyris, & quidē germana his verbis demonstrant; Cum ille audisset, iam corde succensus aspexit eos qui aderant: & cum dixisset, Quam impudenter se gerit aduersus nos hæc execranda mulier! iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & sic eas nudo capite & promissa coma in castra deduci per ignominiam, &c. Hæc ibi. Porro etsi velandi capitis legem Christianæ feminæ tam pie ac sancte seruarint; non tamen existimes, illis tantummodo eam fuisse præscriptam: siquidem ante Christi Redemptoris nostri aduentum eidem Iudæi, Romani, Græci, ac Barbari paruere. De Iudæis Tertul. lib. de coron. milit. sic habet; Apud Iudæos tam solemne est feminis eorum velamen capitis, vt inde dignoscantur, &c. De Romanis satis esse potest exemplum quod Valer. Max. lib. 6 cap. 3. de seueritate 13. sic describit: Horridum C. quoq. Sulpicij Galli maritale supercilium: nam vxorem dimisit, quod eam capite aperto foris versatam cognouerat. In hanc sentētiam Tacit. lib. 14. de Poppæa Sabina sic ait: Rari in publicum egressus, idq. velata parte oris, ne satiaret aspectum, vel quia sic decebat. Hæc ille. Docent hæc etiam antiqua numismata, vt quæ Liuiam, Faustinam, Martiam Augustas, & alias velatas exprimunt. Insuper alia complura visuntur habētia feminæ velatum caput, eiusmodi inscriptione notata, PVDICITIA. Sane quidem Plutarchus testis est in Probl. quæst. Rom. 14. feminas velato capite incedere consueuisse; nam ait: Solent fere mulieres tectis, mares nudis capitibus in publicum progredi. De Græcis autem Apuleius de asin. aur. lib. 7. sic: Mitella textili contecto capite. Et lib. 11. Mulieres candido splendentes amicimine. Porro Lacænæ virgines aperta facie, vxores autem velatæ in publicum prodire consueuerunt; illæ, vt sic maritos inuenirent; istæ vero, quod haberent, non iam alteri, quam viro placere studerent. Hæc Plutarch. Apoph. Lacon. in Charillo. Quod autem ad Barbaros pertinet, de Arabię Ethnicis mulieribus hęc scribit Tertullianus lib. de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiæ feminæ Ethnicæ, quæ non caput, sed faciem quoque ita totam tegunt, vt vno oculo liberato, cōtentæ sint dimidiā frui lucem, quam totam faciem prostituere Hæc Tertul. Eiusmodi velamen, seu pallium, theristrum esse appellatum, auctor est Isidorus lib. 19. orig. cap. 24. de pallijs fem. Quo, inquit, vsque hodie Arabiæ & Mesopotamiæ mulieres velantur, quibus in æstu tutissimo teguntur vmbraculo, de quo in Isaia legitur. Hæc ille, qui & aliorum velaminum recenset atque declarat nomina; vt regillum, quod erat reginarum amiculum; pallam; stolam, sic dictam, quæ, inquit, cooperto capite & scapula, a dextro latere in læuum humerum mittitur; stola enim Græce vocatur, quod superemittatur: eadem & ricinium Latino nomine appellatur, eo quod dimidia eius pars retro reijcitur, quod vulgo mauortem dicunt. Hæc ille. Habes id appellatum maphortem seu mauortē in Actis martyrij sancti Pauli Apostoli, quæ feruntur Lini nomine, cum agitur de Plautillæ velamine, maphorte dicto, Paulo exhibito. In Actis insuper sanctorum martyrum Faustæ & Euilasij, quorū fragmētum recitat Beda in Martyrolog. 20. Septemb. hæc de maphorte: Iussit Faustam nudam & sine maphorte flagellatam, incarceratam, caput terebrari, &c. Sed de mauorte item Hieronymus epist. 22. ad Eustoch. Per humeros hyacinthina lęna mauorte volitans. Cassianus lib. 1. cap. 7. de habitu monachi agens, angustum palliolū quo monachi colla & humeros tegerent, maphortem appellat. Vide ibi notationem Petri Ciacconij. Habes apud eūdem Isid & anoboladium, sic dictum, inquit, amictorium lineum feminarum, quo humeri operiuntur, quod Græci & Latini sindonem vocant: amiculum antem dictum esse pallium lineum, quod vsui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronæ deprehensæ in adulterio, idem testatur: verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vsurpatum reperi.

[d] *Iuuenalis martyris.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Huius meminisse opinor S Gregorium homil. 27. in Euangel. Vide quæ notata sunt superius, quinto Nonas Maij, in Iuuenale Episcopo. cir. A. 400.

[e] *Flauij & soc.*] De his idem qui supra Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. T. 2 A. 250 num. 26.

[f] *Quadrati, alias Codrati.*] De eo agimus hac item

item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

T. 8. A. 684 n. 2. 3. & 4. [g] *Benedicti Papæ.*] Beda item & Ado hac die. Hic secundus huius nominis fuit, Iunior dictus, successitq. Leoni Secundo Rom. Pontifici: cuius tanta fuit opinio sanctitatis, vt Heraclius Constantinus Imp. vsurpatam a prædecessoribus suis in Romanorum Pontificum electione pecunia impartiri solitam assensionem omnino remiserit. Sanctus Gregorius Papa eiusmodi temeritatē (sic enim ipse appellat) acerbissime deplorat, vocatq. Dei ecclesiæ captiuitatem; atque inuehitur in Imperatorem talia sibi illicite vendicantem, in explan. Psalm. 4. pœnit. vers. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arianus Rex Italiæ, cuius conatibus Gelasius restitit. sed de his pluribus in Annalibus ecclesiasticis egimus.

Obijt Ann. 721. [h] *Ioannis Episc.*] Scribit eius res gestas Beda hist. de gest. Angl. lib. 5. cap. 2. & sequen. Porro integram vitam eius, ac post mortem miracula edita Folcardus Dorobernensis monachus scriptis illustrauit, vt habetur in catal. scrip. Britan. De eodem Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 68. Migrauit ex hac vita anno Domini septingentesimo vigesimoprimo.

[i] *Petri Episcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ ecclesiæ Ticinēs. De eodem summa cum laude scribit Paul. diac. li. 6. c. 18. Vixit temporibus Luithprandi Regis Longobard. T. 8. A. 718 nu. 12. T. 9. Ann. 725. num. 4.

[K] *Translatio corporis sancti Stephani.*] Habentur rei gestæ vetera monumenta scriptis mandata a Lucio archidiac. sed quæ non modica castigatione indigeant. Legimus ea in eod. manuscrip. monasterij sanctæ Cæciliæ Transtiberim. Petrus diac. Cassin. in lib. de vir. illustr. monast. Cassin. cap. 35. testatur, sanctum Brunonem Episcopum Signinum de ea translatione scripsisse sermonem; idemq. capite 45 addit, alium insuper sermonem conscriptum esse a Petro eiusdem monasterij bibliothecario de eadem translatione Constantinopoli facta Romam. T. 5. A. 439. n. 1. & seq. Trāsl. constantinop.

xxj. B **Octauo Idus Maij. Luna.** 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN monte Gargāno Apparitio [a] S. Michaelis Archangeli. Mediolani natalis sancti [b] Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Christianus, cum esset in castris Imperialibus miles, compellente Maximiano, vt idōlis sacrificaret, in confessione Domini fortissime perseuērans, primo grauiter fustibus cæsus, sed Deo protegente doloris expers, deinde liquenti plumbo perfusus, sed nihil penitus læsus, nouissime gloriosi martyrij cursum capitis abscissione compleuit. Constantinopoli S. Acathij [c] centurionis, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani a Firmo tribuno delatus quod Christianus esset, & a Bibiāno Iudice Perinthi sæuissime tortus, Byzantij demum a Flaccīno Proconsule capitis damnatus est: cuius corpus ad Scyllacium litus diuinitus postea delatum, ibi honorifice asseruatur. Viennæ S. Dionysij [d] Episcopi & confessoris. Antisiodori S. Helladij [e] Episc. In territorio Bisuntino sancti Petri [f] Episcopi. In Scotia sancti Vuirōnis [g] Episcopi.

T. 1. A. 60, num. 20. & seq. T. 6. A. 493 n. 42.

PPARITIO *S. Michaelis Archangeli.* a] Hanc factam esse sub Gelasio Rom. Pontifice, anno Domini 488. scribit Sigebert. in chron. sed in numero annorũ decipitur: Gelasius enim sedere cœpit anno 492. Habemus in nostra biblioth. vet. manuscrip. eiusdem rei gestæ historiam, qua quidem traditur, eam factam esse anno Domini 536. Indict. 14. Aliam recitat Sur. tom. 5. die 29. Septembris. Constat quidem fuisse olim frequentissimam ea ex causa ad montem Garganum peregrinationem; nam (vt cetera prætereamus) narrat Petrus Damian. scriptorum integerrimus, Othonem Imp. Roma ad montem Garganum nudis pedibus perrexisse, idq. monitu S. Romualdi, vt crimen paulo ante commissum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc scribit idem auctor in vita S. Romualdi. Inuenies eam apud Lipom. to. 8. Huic similis facta est in Gallijs apparitio S. Michaelis Archangeli, anno a Christo Domino septingentesimo nono, vbi ad similitudinem mõtis Gargani erecta est insignis ecclesia, curante S. Authberto Episcopo, vt scribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei gestæ historiam refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 71. Porro longe ante dictas apparitiones agi consueuisse Romæ solemnitatem sãcti Michaelis Archangeli, alterius cuiusdam apparitionis occasione, Drepanius Florus vetustissimus poëtarum Christianorum scribit his versibus:

Clarent Angelici sublimia festa diei
Allatura pia dona beata animæ.
Hunc etenim Michael aula cælestis alumnus
Conspicuo nobis consecrat ore diem,
Dignatus Petri, Paulique inuisere sedem,
Imperiumque fouens inclyta Roma tuum,
Qui proceres inter pia mœnia luce coruscos
Egregio vultu splenduit ore nouo:
Cum Deus expulsis lucẽ depromeret vmbris,
Conderet & stabilem, nocte ruente, diẽ, &c.

Drepanius poeta, qui hæc scripsit, ille esse videtur, cuius meminit Sidonius lib. 8. epist. 11. ad Lupum, cuius ingenij extant pauca quædam monumenta in collectione poetarum Christianorum. Fuit alter Pacatus Drepanius, clarus orator, qui panegyricum dixit Romæ Theodosio Seniori. Legitur in Codice Theod. rescriptum Theodosii Imp. ad Drepanium l. 4. de exhibendis reis. Sed quod ad præsentis diei solemnitatem spectat, in bibliotheca Vaticana plut. x. num. 121. inest codex, qui inscribitur, Sermones S. Augustini & aliorum: ibidem legitur sermo nomine S. Gregorij Papæ in festiuitate S. Michaelis Archangeli. est eius exordium: Angelorum & hominum natura, &c. Non prætermus, inter alias nobiles Romæ erectas ecclesias in honorẽ S. Michaelis Archangeli, fuisse illam quæ in sũmitate molis Hadriani olim a Bonifacio Papa excitata est, de qua plura inferius dicturi sumus ad tertium Kal. Octob. illam quoque esse nobilem ac perantiquam, quæ posita est in Foro piscario: itemq. illam esse celebrem, quam Leo IV. Papa ob Sarracenos deuictos atque fugatos apud Vaticanum erexit, vt docet vetus inscriptio in marmore incisa, quæ in eadem ecclesia hactenus asseruatur, licet scriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidentali Ecclesia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuersalis Ecclesiæ a Deo patronus est protector est institutus, idem virtute miraculorum vbiq; voluit innotescere. Facta est enim alia eius apparitio prope Byzantiũ, in cuius memoriam amplissima illic basilica est erecta, quæ & multis est miraculis illustrata, vt scribit Sozom. hist. lib. 2. cap. 3. & Niceph. lib. 8. c. 32. ea ecclesia Sostenium est appellata: quã vetustate collapsam restituit Basilius Imp. vt auctor est Georg Cedren. in cõpend. hist. in Basilio. Alia rursus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatem Colossensium; cuius rei gestæ historiam descripsit Metaphrastes, quam & recitat Lipom. to. 6. Agunt de ea Græci in Menologio octauo Id. Septemb. anniuersariam celebritatem, cuius & meminit Emmanuel Imp. in constit. de ferijs. Frequentes olim erectas fuisse ecclesias in honorem S. Michaelis Archangeli, vetera monumenta testantur. Porro nobilissimam & antiquissimam illam memoriam S. Michaelis in Chonis profanauit Alexius pseudoimp. qui meritas de sacrilegio pœnas dedit. De his Niceta Choniata hist. lib. 3. pag. 48. Temporibus etiam Diocletiani Imper. iam extasse S. Michaelis nomine ecclesiam in Bythinia, fidem faciunt Acta S. Eutonomi Episcopi, quæ recitat Sur. tom. 5. Procop. lib. de ædif. Iustiniani Imp. sex numerat basilicas ab eodem Imp. in honorem S. Michaelis excitatas. Frequentes fuisse ecclesias S. Michaelis, & aliorum Angelorum, argumento est l. quoniam. Cod. de sacrosanct. eccles.

b *Victoris Mauri.*] De quo hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelb. & alij recentiores. Meminit eiusdem Victoris S. Ambros. in Lucam lib. 7. c. 13. recensetq. eum inter martyres Mediolanensis ecclesiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin. de se ipso: Continuo me ad beati Victoris martyris præsidia sæpe experta transuexi, &c. Eius Acta refert Sur. to. 3. ante eum Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 4. c. 113. De eo etiam miraculum recitat Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 45. T. 2. A. 303. nu. 122. & T. 3. A. 307. n. 13.

c *Acathij.*] Græci autẽ de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Descripsit eius Acta

V Meta-

T. 3. A. 311 nu. 19. T. 5. A. 396 num. 7. & An. 407. n. 31. Metaphrastes, quæ Latine a se trãslata refert Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. Historiam de translatione ipsius Scyllacium facta, cuius hic habetur mentio, legimus ab eius ecclesia Romam missam. Meminit Niceph. de ecclesia erecta Constantinopoli in honorẽ S. Achatij mart. lib. 13. c. 38. quam vetustate labefactatam a Iustiniano Imp. in angustiorẽ formam excitatam esse, scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. quam ipsam rursus a Basilio Imp. restitutam refert Georgius Cedren. in comp. hist. in Basilio. Non prætermittimus hic referre, quod scribit Niceph hist. lib. 13. cap. 38. adhuc temporibus Arcadij Imp. superstitem fuisse arborẽ illam nucis Constantinopoli, in qua martyr Dei Acathius appensus, tormentis fuerat excruciatus; licet Socrat. lib. 6. c. 21. dicat fuisse castaneam. Effecerũt plane dicti historici scriptis suis, vt arbor illa felicissima, sanguine tanti martyris irrigata, adhuc virens in memoriam hominũ perseueret, & sit in posterum permansura, longe beatior, mea sententia, ficu Romulea, Athenarum olea, Deli palma, vel Mariana quercu, quam clarissimus orator scriptorum suorũ monumentis perpetuitati consecrandam putauit lib. 1. de legibus. Est nobilis sẽtentia S. Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quod quæuis tenuia monimenta martyrum eamdem vim aduersus dæmones, & ad virtutes sanitatum præstandas, quam & eorũ corpora, quam & animæ in cælo existentes obtineant. id ille orat. 1. in Iulianum, & in carm. de humilitate, & castitate, & rẽperãtia. Quare eodem consilio non indignum fore sũ arbitratus, si sanctorũ martyrum memorias, quas constat nõ fuisse erectas, nisi vbi aliqua ipsorũ martyriorum essent antiqua vestigia, vel eorumdem reliquiæ positæ essent, id præcipientibus sacris regulis Ecclesiasticis, Concil. African. c. 50. easdem ipsas iam temporis diuturnitate collapsas, atq; hominum implorum iniuria plane dirutas, his meis annotationibus aliquãdo commemorem. Hac enim arte absque sumptu aliquo fore speramus, vt templa collapsa restituantur, collabentia sarcianrur fulcianturque; & quæ manent, integra aduersus omnem iniuriam temporum conseruentur.

[d] *Dionysij Episcopi.*] De eo Beda hac die. Scribit Ado eiusdem ciuitatis Episcopus hũc claruisse temporibus Aelij Pertinacis. Successit hic sancto Iusto, numeraturq. sextus eius ecclesiæ Episcopus in tabulis Democh. ex eodem Adone collectis. Ann. 195.

[e] *Helladij Episc.*]De eo Molan. in addit. ad Vsuard. Successit S. Valeriano, seditq. tẽporibus Cõstantini Imp. ponitur q. quintus ordine eius sedis Episcopus in tab. Democharis. cir. A. 310.

[f] *Petri Episc.*] Fuit hic Archiepisc. Tarentasij: cuius vitam Gaufridus abb. iubẽte Lucio Papa, scripsit. extat apud Sur. tom. 3. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini millesimo centesimo septuagesimoprimo, cum sedisset annis trigintatribus. obijt Ann. 1171. plura de eo T. 12.

[g] *Vuironis Episcopi.*] Descripsit eius Acta Sur. to. m. 3. hac die. Floruit circa annum Domini septingentesimum quinquagesimum. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 263. T. 8 A. 631. num. 10.

XI. C Septimo Idus Maij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

AZIANZI natalis beati Gregorij [a] Episcopi, ob singularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapsam Constantinopoli Catholicam fidem restituit, hæresesq. insurgentes cõpressit. Romæ sãcti Hermæ [b], cuius Apostolus Paulus in epistola ad Romanos meminit. Hic digne semetipsũ sacrificans, acceptabilisq. Deo hostia factus, virtutibus clarus cælestia regna petiuit. In Perside sanctorum martyrum trecentorum & decem [c]. Callij via Flaminia passio sancti Gerontij [d] Episcopi Ficodensis. In castro Vindecino depositio san-

tio sancti Beati [e] confessoris. Constantinopoli Translatio sanctorum Andreæ Apostoli, & Lucæ Euangelistæ de Achaia, & Timothei discipuli B. Pauli Apostoli ab Epheso: corpus autem sancti Andreæ longo post tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concursu honoratur: ex cuius sepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Translatio sancti Hieronymi [g] presbyteri & Ecclesiæ Doctoris ex Bethlehem Iudæ ad basilicam S. Mariæ ad Præsepe. Barij quoque in Apulia Translatio S. Nicolai [h] Episcopi ex Myra ciuitate Lyciæ.

M A I I 9.

T.3.A.354. n.27.& seq To.4. plura A. 363. nu. 84.& seq. & An.370. & 371. plura electus Episc. ann. 381 nu.25. obitus An. 389 nu.12. & seq.

REGORII *Episcopi* [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio xiv. Kalend. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorii Theologi celebrant: rursus autem viij. kalen. Februarii de eodem solemniorem agunt diem, vt apparet ex constit. Emmanuelis Imp. tit. de feriis. Suas res gestas carminibus ipsemet ex parte digessit: vnde & Gregorius presbyter, quæ in encomio de Gregorio Nazianz. scripsit, accepisse videtur. Addidimus nos quãplurima ex auctoribus vetustis atq; probatis petita, quæ per annos singulos in Annal. Eccles. digessimus; vnde etiã vitã ipsius, amicis efflagitantibus, descripsimus: quam Summo Pontifici Sanctissimo D. N. Gregorio XIII. tanti Patris studiosissimo obtulimus, eo potissimum tempore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimam corporis eius a sacrarum virginum ordinis sancti Benedicti monasterio in Campo Martio ad Gregorianum sacellum præclarissimo opere ac maxima impensa in Vaticana basilica Principis Apostolorum extructum, translationem peregit; de qua inferius suo loco dicemus.

T.2. A.109 n.50. & A. 159.n.4. & seq.

[b] *Herme.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martii. Hic auctor est illius voluminis, quod titulo Pastoris inscribitur, vt testatur S. Hieron. de scrip. Eccles. in Herma. Consentiunt omnes de hoc agere Paulum ad Romanos scribẽtem c.16.

[c] *Martyrum trecentorum & decem.*] Sic Vsuardus, Ado, & vet. manuscrip. Beda autem quadringentos numerat: quando vero hi passi sint, nullus prodit.

cir. A. 502.

[d] *Gerontij Episcopi.*]Putatur hic ille Gerõtius, qui affuit Symmacho Papæ in Concilio quarto Romano, Conss. Rufo & Auieno, anno a Christo Domino 502. Alius eiusdem nominis eodem sæculo vixit Episcopus Camerinensis, interfuitq. Romano Concilio sub Hilaro Papa. Rursus alius in Galliis temporibus sancti Leonis Rom. Pont. numeraturq. inter eos Galliarum Episcopos, ad quos sãctus Leo scripsit epist. 52. Quo etiam tempore clarnit S. Gerontius Episcopus Mediolanensis, de quo supra iij. Non. Maii. Legimus huius, de quo hic agitur, res gestas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. sunt eiusmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum censura, vt expurgentur.

[e] *Beati.*] Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus, & alii recentiores, itemq. Constãtiensis ecclesiæ monumenta.

[f] *Translatio SS. Andreæ, Lucæ, & Timothei.*] T.3.A. 336 n. 70. De eadem Vsuardus; Beda autem & Ado hic tantum de translatione Timothei, ea de causa puto, quoniam seorsum ab his translatæ sunt reliquiæ sancti Timothei, anno vigesimoprimo Constantii Imp. vt scribit S. Hieron. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias translatas esse anno 23. eiusdem Imp. idem auctor affirmat: licet in libro de scriptoribus Ecclesiast. in Luca dicat, tam S. Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Constantinopolim esse translatas anno vigesimo Constantini, vel (vt alii codices habent) Constantii. Agens idem auctor aduersus Vigilantium, easdem sub Constantino profitetur esse translatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Constantinus Imperator, qui sanctas reliquias Andreæ, & Lucæ, & Timothei transtulit Constantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantii illorum se sentire præsentiam cõfitentur? Hæc Hieron. Quæ quidem verba conuenire Constantio nõ posse, compertum est; quem Arianum fuisse, omnes norunt. Mirum sane in vnius eiusdemq. auctoris scriptis tantam reperiri discrepantiam. Verum si fides adhibenda est Artemii martyris Actis, quæ recitat Metaphrastes die 28. Octobr. quibus & adstipulatur Niceph. hist. lib. 10. c. 11. Cõstãtii & non Constantini temporibus id factum esse, fatendum est: siquidem ipse Artemius Augustali præfectura nobilitatus, eiusmodi translationis negotium sibi tanquam viro religiosissimo traditum a Constantio Impe-

ratore curauit. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiam sub Constantio factum affirmat:additq. Andreæ & Lucæ reliquias translatas quinto Nonas Martij, Timothei autē ad octauum kalend. Iulij, hisq. diebus locatas esse Constantinopoli, in magno templo sanctorum Apostolorum: Procopius libro 1. de ædif. Iustiniani Imp. de restitutione eiusdem basilicæ, deq. iterum adinuentis tunc ibi dictorum Apostolorum sacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Byzantium ædes Apostolis consecrata, longitudine tēporis iam emota, & quæ (vt suspicabatur) amplius stare non poterat: hanc instaurauit Iustinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices, effosso fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres, insculptis litteris indicātes, trium scilicet Apostolorum esse corpora, Andreæ, Lucæ, & Timothei: quæ Rex ipse & omnes Christiani maximo cum honore conspexerunt, &c. De iisdem in vita sancti Eutychij Episcopi Constantinopolitani Eustathius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Constantino Magno erectum, vt testatur Eusebius in vita Constantini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. cap. 12. & 16. in fine, vbi hæc ait: Quam quidem ecclesiam eam ob causam Constantinus ædificauerat, ne Imperatores & sacerdotes Apostolorum reliquijs aliquando destituerentur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apostolorum reliquias illuc tēpore Constantini esse trāslatas. In re autem ambigua ita animo affectus sum, vt definire controuersiam, certāq. de ea re ferre sententiam, non præsumam. De translatione S. Andreæ iterum facta Amalphim, in archiuis illius ecclesiæ rei gestæ monumenta continentur. De perenni miraculo scaturientis inde liquoris medici ad curandos morbos, totus pene Christianus orbis est testis: In omnes enim regiones ex eo fonte fluxere riui. Et si de his quæris testimonium antiquorum, habes Gregorium Turonen. libro de gloria mart. cap. 31. Ad hæc addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut. 3. nu. 153. est codex peruetustus dialogorum S. Gregorij Papæ, ante cuius exordium prima pagina describitur historia de legatione eiusdem Gregorij Constantinopolim, cum esset diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreæ Apostoli, necnon & brachium S. Lucæ Euangelistæ, quæ sacra pignora secum detulit Romam. Est quidem ea pagina præ nimia antiquitate pene consumpta. ibidem autem post libros dialogorum mentio habetur de eodem Gregorio, quod anno secundo sui Pontificatus dedicauit ecclesiam S. Andreæ ad Cliuum Scauri, vbi adhuc eiusdem S. Apostoli brachium asseruatur. Caput autem eiusdem sanctissimi Apostoli ad ædes sacras eius germani Romam in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentissime asseruatur; cuius rei gestæ historiam tunc editā in manuscrip. codice legimus: est eius exordium: Si quæ sūt memoriæ cōmendāda, &c. vbi & pientissima oratio legitur, qua sanctissimus Papa trans pōtem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus venerandum caput, sic effari cœpit: Aduenisti tandem, o sanctissimum, &c. Legitur ibidem & sacer hymnus de eadē re editus eiusdem Pontificis iussu ab Agabito Episcopo Anconitano, itemq. luculentissima oratio Bessarionis Cardinalis amplissimi, necnon & Rom. Pontificis ad eum responsio, aliaq. solemnia sacrosancte peracta narrantur.

[g] *Translatio S. Hieronymi.*] Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici translatione corporis S. Hieronymi: quarum prima, quam recenset factam sub Cyrillo Episcopo Hierosolymitano, nullius auctoris testimonio contestatam, veluti falsam respuimus: obijt enim sanctus Cyrillus ante Hieronymum, vt ipsius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, eum tantum peruenisse ad octauum annum Theodosij Imp. qui fuit annus a Christo 386. Sanctus Hieronymus autem ex humanis desijt Theodosio Iuniore nonum & Constantio tertium Coss. qui est annus a Christo 420. Secundum autem translationem, quā factam asserit cum Sarraceni Palæstinam inuasissent, vt verā libenti animo suscipimus atque probamus, in cuius memoriam præsens celebritas annis singulis agi consueuit.

[h] *Translatio sancti Nicolai Episcopi*] Huius rei gestę historiam scripsit Ioannes archidiaconus ad Vrsionem Barensem Episcopum, vt testatur Vinc. lib. 25. cap. 83. Recenset eam Sur. to. 7. hac die. Scripsisse insuper eamdem historiam Nicephorum Barensem, adhucq. in manuscrip latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron de ea agens, factam scribit anno Domini 1087. id ipsum idem Ioannes testatur. Ex eiusdē sancti Antistitis corpore, vt e perenni quodam charismatū fonte, stillat liquor salubris, sicut olim cum esset Myræ: quamobrē Emmanuel Imp. dum de eo agit in constit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat: Nicolaus miraculis insignis, vnguentorum fragrantia scatens, &c. Extat apud Theod. Balsam. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Deus opt. maximus cum multis modis sanctorū suorum cineres illustrarit, eo etiā honore dignatus est, vt ex aridis ossibus (vt olim ex asini maxilla, qua Sāson Philisthæos deleuit, aquæ fontē manare fecit, Iudic. cap. 15.) liquorem medicamenti vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit; idq. non tantum Andreæ Apostoli, ac Nicolai, sed & aliorum complurium sanctorum sacris reliquijs pręstitit; de quibus suis locis dicetur inferius.

T. 11. Ann. 1087 n 19. & A. 1089. n. 5. & seq.

Sexto

10 Sexto Idus Maij. Luna. D xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE via Latina natalis ſanctorum martyrum Gordiani [a] & Epimachi; quorum prior pro confeſsione nominis Chriſti tempore Iuliani Apoſtatæ diu plumbatis cæſus, & ad vltimum capite truncatus, noctu a Chriſtianis ſepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiæ paulo ante translatæ fuerant ab Alexandria, vbi ille pro Chriſti fide martyrium compleuerat. In terra Hus ſancti Iob [b] prophetæ, admirandæ patientiæ viri. Romæ beati Calepodij [c] presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atque in Tiberim iactari; quod inuentum Calliſtus Papa ſepeliuit. Decollatus eſt etiam Palmatius [d] Conſul cum vxore & filijs, & alijs promiſcui ſexus quadragintaduobus de domo ſua: Simplicius quoque Senator cum vxore, & ſexagintaocto de familia ſua: item & Felix cum vxore ſua Blanda: quorum capita ſuſpenſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplum Chriſtianorum. Item Romæ via Latina ad Centum aulas natalis ſanctorum martyrum Quarti [e] & Quincti, quorum corpora Capuam träslata ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Alphij [f], Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ ſancti Dioſcoridis [g] martyris. Apud Tarentum ſancti Cataldi [h] Epiſcopi miraculis clari. Mediolani Inuentio [i] ſanctorum martyrum Nazarij & Celſi, quando beatus Ambroſius Epiſcopus ſancti Nazarij corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atque ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit, vna cum corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quarto kalendas Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrij celebratur. Matriti S. Iſidori Agricolæ, quem miraculis clarum Gregorius XV. vna cum SS. Ignatio, Franciſco, Tereſia, & Philippo in Sanctorum numerum retulit.

T.4.A.362. num.274. de Epimac. T.2.A.253. n. 105.

ORDIANI & Epimachi[a].] De his item Beda, Vsuardus, & alij. Græci autem in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Surius tom. 3. & Mombrit. tom. 1. Qua quidem in re admonemus iterũ lectorem, carnificinas illas, quas Romæ in Christianos exerceri solitas tẽporibus Iuliani ferunt, non ab ipso Iuliano, sed ab Aproniano Præfecto Vrbis institutas. Quæ vt dilucidiora fiant, scire oportet, Iulianum, antequam inuaderet Imperium, cum in Gallijs moraretur cum exercitu, ne cordis impietatem eo tempore consilijs suis nondum opportuno proderet, se Christianum professum esse, atque ad Christianorum synaxes etiam conuenire consueuisse, vt ex Ammiano Marcellino satis liquet. Insuper (vt auctor est S. Hilarius libel. aduersus Constantium) idem Iulianus fauit Catholicis, deq. Orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata est optime meritus. Postquam vero ab exercitu acclamatus est Imperator, euestigio recedens e Gallijs, in Orientem aduersus Constantium duxit exercitum: quo interim defuncto, cum esset Antiochiæ, tacitam aduersus Christianos exercuit persecutionem, delectis ad hoc ijs prouinciarum Præsidibus, quos infestissimos esse nouerat Christianis: & inter alios (vt idem Marcellinus testatur) Romanæ vrbis præfecturam delegauit Aproniano; qui in Christianos, non Christianitatis titulo, sed quasi in maleficos, hoc est, veneficijs & magicis cantionibus deditos, exercuit quæstiones, grauissimaq. insontibus supplicia irrogauit. Accessit ad sæuitiam hominis exacuendam, quod eo tempore diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptum tulit maleficijs Christianorum. Concitarunt etiam pessimi hominis impetum infideles, dum eodem tempore Romæ Apollinis templum incendio conflagrauit. Hæc habes ex eodem auctore lib. 21. 23. & 26. Ex quibus omnibus tam horum martyrum Acta, quam ceterorum, potius sub Iuliano, quam coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum enim Romæ aliquando fuisse, præsertim post adeptum Imperium, nullus probatorum antiquorũ auctorum testimonio poterit affirmare. Horum sanctorum martyrum, de quibus agitur, sacras reliquias translatas esse in Alemaniam, scribit Hermannus in chron. anno Dñi 770. De ijsdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 63.

[b] *Iob Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Id. Maij: ijdemq. eumdem Prophetam appellãt ob multa præuisa atque prænunciata vsque ad sæculi cõsummationẽ diuina consilia: quæ tum S. Gregorius in Moralibus, tum alij plerique, qui in ipsum commentarios scripserũt, communi omnium sententia profitentur.

[c] *Calepodij.*] Agũt de eodem ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Eius res gestæ habentur in Actis S. Callisti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octobr. Fuit nomine Calepodij nobile cœmeterium via Aurelia, extra portam Ianiculensem, & ostenditur adhuc (vt ferunt) in ecclesia S. Pancratij. Habetur de eo frequens mentio in Martyrologijs. Extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib. 2. mon. od. 61. T.2.A.226. n.2. & seq.

[d] *Palmatius Consul.*] In ijsdẽ Actis S. Callisti de eodem agitur. Cum hic Consul dicatur, non puto ordinarium, cum non recenseatur in Fastis; sed ex suffectis, seu allectis optionibus; de quibus quidem Ausonius in oratione habita in suo Consulatu ait, sub quibus Cõsulibus hi Consulatum gessissent, quærere opus fuisse. De Simplicio Senatore ac ceteris, quorum hic mentio habetur, consule eadem Callisti Acta. T.2.A.226 n.3. & seq.

[e] *Quarti & Quincti.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum nomine cœmeterium est appellatum, de quo Panuinus lib. de cœmet. ex tabulis Vaticanis.

[f] *Alphij & soc.*] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio. Legimus horũ Acta e Græcis Latine reddita, excusaq. ab ecclesia Leontina accepta: in quibus tamen aliqua sunt corrigenda, atque in primis quod habent hos passos sub Licinio Imperatore, cui quidem aptari non possunt quæ ibi narrantur, sed potius Decio. At ne mihi alienos labores sumere videar, hæc ipsa Acta, aliaq. pene omnia ex diuersis extra Vrbem ecclesiarum archiuis accepta, quorum in his annotationibus frequenter meminimus, in vnũ colligere, fuit operis & industriæ R.P. Antonij Talpæ Seuerinatis, nostræ congregationis bibliothecæ præfecti, qui in his colligẽdis diligens studium officiumq. laudabiliter impendit. cir. A.253.

[g] *Dioscoridis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis enarratur.

[h] *Cataldi Episcopi.*] De eo Petrus in catalogo libro quarto, capite 143. Agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autem dies octauo Idus Maij. Legimus eius Acta in officio ecclesiastico eiusdem sancti nuper restituto iuxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. cir. A.166.

[i] *Inuentio sanctorum mart. Nazarij & Celsi.*] De qua etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Rei gestæ historiam scribit Paulinus in Ambrosio, Præfatio eiusdem, aliaq. vetera monumenta. Plura de his dicturi sumus inferius in natali die ipsorum. A 395. Bar. in vit. Ambros.

Quinto

11 **Quinto Idus Maij Luna.** E xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria natalis beati Anthimi [a] presbyteri, qui post virtutum & prædicationis inſignia, in perſecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio reſtitutus eſt: deinde capite punitus, victor migrauit ad cælos. Eodem die S. Euellij [b] martyris, qui cum eſſet de familia Neronis, ad paſsionem S. Torpetis in Chriſtum credidit, pro quo & decollatus eſt. Item Romæ SS. martyrum Maximi [c], Baſsi, & Fabij, qui ſub Diocletiano via Salaria cæſi ſunt. Camerini ſanctorum martyrum Anaſtaſij [d] & ſociorum, qui in perſecutione Decij ſub Antiocho præſide cæſi ſunt. Auximi in Piceno ſanctorum martyrum Siſinij [e] diaconi, Diocletij, & Florentij diſcipulorum S. Anthimi presbyteri, qui ſub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varennis S. Gangulphi [f] martyris. Viennæ ſancti Mamerti [g] Epiſcopi, qui ob imminentem cladem ſolemnes ante Aſcenſionē Domini triduanas Litanias in ea vrbe inſtituit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Apud Siluiniacum depoſitio ſancti Maioli [i] abbatis Cluniacenſis, cuius vita ſanctis meritis fuit præclara. In Piceno apud Septempedanos S. Illuminati [k] confeſſoris.

M A I I . 11.

T.2.A 302. nu. 113. NTHIMI [a].] De eodē hac die Beda, Vſuard. Ado, aliiq. recētiores. Extāt eius Acta, quæ retulit Sur. in to. 3. vbi etiā recitat ſermonē Petri Damiani de eodē martyre.

T.1.A. 69. nu. 44. [b] *Euelly.*] Beda de eo item agit hac die. Eius res geſtæ innexæ ſunt Actis S. Torpetis martyris, quæ legimus in manuſcript. Edidit ea Mombrit. tom. 2. Meminit & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

T.2.A.302. nu. 113. [c] *Maximi & ſoc.*] Agitur de his etiam in Actis S. Anthimi mart. cuius nuper meminimus.

T.2.A.254. nu. 29 [d] *Anaſtaſy & ſoc.*] Legimus horū Acta in rebus geſtis S. Venantij mart. acceptis ab eccleſia Camerinē. ſed cēſura aliqua caſtigādis.

T.2.A.302. num. 113. [e] *Siſiny & ſoc.*] Horum res geſtæ intextæ habentur in prædictis Actis S. Anthimi.

[f] *Gangulphi.*] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 3. Plura habentur de eo in Breuiario & Miſſali eccleſiæ Auguſtanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. c. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini 756 & alij plures. circ. A. 570 in not. Sur. cir. A. 680. Genebrar. verius cir. A. 756. quia tēpore Pipini Regis ex vita.

[g] *Mamerti Epiſc.*] Agūt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Qualis autem quantusve hic fuerit, indicant epiſtolæ Sidonij Apollinaris, qui eum nouit, & familiariſſime vſus eſt, epiſt. 11. lib. 4. & lib. 7. epiſt. 1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui ſecundus poſt eū factus eſt Viennenſis Epiſcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Gregor. Turon hiſt. Franc. lib. 2. cap. 34. Ado Viennen. in chron. ann. Dom. 396. & 452. quæ & Surius collegit in vnum to. 3. hac die. Hi etiam qui agunt de diuin. offic. eiuſdem meminerunt, vt Albin. Flac. c. 67. Amal. cap. 37 & alij. T.6.A. 475 nu. 12. obit. 490. n. 37.

& alij, vt Sigebertus in chron. anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiusdem nominis Episcopus Lingoniensis, de cuius corporis Inuentione agitur in vita S. Annonis Episcopi Colonien. lib. 1. cap. 18. apud Surium tomo 6. die 4 Decembris: quem Martyrum ab aliis dictum reperi.

h *In ea vrbe restitutas.*] Sic positum, vt intelligas longe ante sanctum Mamertum Rogationes illas ante Ascensionẽ Domini fuisse solitas celebrari, vt ex Augustino & Sidonio Apollinari superius demonstrauimus in not. diei 25. Aprilis. Porro S. Mamertus sollertiori cultu easdẽ in Viennensi ecclesia celebrandas indixit; quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuersalis Ecclesia recipiens, comprobauit. Consule quæ de Rogationibus dicta die superius sunt notata.

i *Maioli abb.*] Suffectus est hic Ademaro anno Domini nongentesimo quadragesimo quarto, peruenitq. vsque ad annum 993. vt scribit Sigebertus in chron. Numeraturque tertius ordine eiusdem cœnobij Cluniacensis abbas. Meminit eiusdem S. Bernardus in apol. ad Gulielm. Abbatem. pluribus Petrus Cluniacen. lib. 2. mirac. cap. 31. Lambert. in chron. anno 995. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 230. Porro eius res gestas vberius cumulatas Surius habet to. 3. hac die. T. 1. A. 993. nu. 7.

k *Illuminati.*] Eius sacrum corpus religiose seruatur & colitur apud Sanctoseuerinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monasterio S. Mariani.

xiij. F **Quarto Idus Maij Luna.** 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina sanctorum martyrũ Nerei & Achillei a fratrum: qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erant eunûchi, in insula Pôtia longum pro Christo duxerunt exilium; postmodum grauissimis verberibus attrectati sunt: deinde cum a Minutio Rufo Consulari equuleo & flammis ad immolandum cõpellerentur, dicerentq. se a B. Petro Apostolo baptizatos, nulla ratione posse idôlis immolare, capite cæsi sunt. Horum sacræ reliquiæ simulq. Flauiæ Domitillæ ex diaconia S. Hadriani in antiquum eorum Titulum, vbi olim reconditæ asseruabantur nunc restauratũ, iussu Clementis Papæ VIII. solemniter translatæ sunt pridie huius diei. Ibidẽ via Aurelia b sancti Pancratij c martyris, qui cum esset annorũ quatuordecim, sub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Item Romæ S Dionysij d patrui eiusdem beati Pancratij. In Sicilia S. Philippi e Argyriônis, qui a Romano Pontifice ad eam insulam missus, magnam illius partem ad Christum conuertit: cuius sanctitas in liberandis energuménis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro sancti Epiphanij f Episcopi, qui multiplici eruditione & sacrarum litterarum scientia excellens, vitæ quoque sanctitate, zelo Catholicæ fidei, munificentia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirandus. Constantinopoli sancti Germani g Episcopi, virtutibus & doctrina insi-

insignis [g], qui Leonem Isauricum aduersus sacras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris sancti Modoaldi [h] Episcopi. In ciuitate Calciatensi sancti Dominici [i] confessoris.

MAII 12.

T. 2. A. 100. nu. 12. Inuentio T. 2. A. 270. nu. 9.

NEREI, *& Achillei*, alias *Archillei* [a].] De his hac item die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Eorum Acta recitat *Surius* to. 3. Fuit vetus Romæ Titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regist. S. Gregorij Papæ lib 4. epist. 44. vbi idē Gregorius habuit homil. 28. in Euāg. Erant ibidem sepulta eorumdem martyrum corpora, simulq. Flauiæ Domitillæ; quibus alludit, cum ait: Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florentem mundum mentis despectu calcauerunt, &c. Quæ tria sacra corpora hoc ipso anno, quo hæc denuo cudimus, MDXCVII. quinto Id. Maij, ex diaeconia S. Hadriani, quo sub Gregorio IX. translata fuerant, ac demum sub Sixto V. ab Augustino Cusano eiusdem Ecclesiæ tunc diacono Card. in altari maiore a se magnificentius extructo decentius collocata, nos restituto Titulo, S. D. N. Clemente Octauo concedente, in suum pristinum locum celebri pompa reduximus vna cum eorū capitibus thecis auratis inclusis. Horum item sanctorum nomine appellatum est cœmeterium via Ardeatina, quod restituit Ioannes Papa, vt legitur apud Anastas. in lib. de Rom. Pontif. in Ioanne Papa Primo.

b *Item via Aurelia.*] De duplici via Aurelia, veteri & noua, consule ea quæ Panuin. lib. de Vrbe Roma pag. 107. 109. & 122. pluribus scribit.

T. 2. A. 303. nu. 117. & T. 5. A. 412 n. 31.

c *Pancratij.*] Iidem qui supra de eodē agūt hac item die. Extant eius Acta, quæ & sincera in aliquibus ecclesijs legi consueuerunt. Habet ea Surius tomo 3. De miraculis ad sepulchrum eius aduersus periuros fieri solitis agit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 39 Extat vetus memoria eiusdem via Aurelia, vbi S. Gregorius Papa habuit homil. 27. in Euang. Ibidem & venerandum corpus eius sepultum est. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbam consistimus, qui ad cæleste regnum ex qua morte peruenerit, scimus, &c. Abstulit olim eam ecclesiam idem S. Gregorius a presbyteris negligenter curantibus, deditq. monachis, qui (vt ait) ad sanctissimū martyris corpus quotidie opus Dei peragerent. Extat de his epist. 18. lib. 3. registr. De eiusdem reliquijs idem lib. 7. epist. 86. & lib. 8. epist. 63. Porta Ianiculensis, seu Aurelia antiquitus dicta, ex eiusdem sancti nomine appellata est Porta S. Pancratij, nec id noviter, sed antiquitus, vt constat ex Procop. lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiusdem sācti in Gallias translatis agit Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 83. Scripsit de S. Pācratio epigrāma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

d *Dionysij.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Certamen & corona eius describitur in prædictis Actis S. Pancratij. An. 303.

e *Philippi.*] De quo plura scribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res gestas manuscriptas, quarum est exordiū: In diebus Arcadij Imperatoris, &c. cir. A. 395.

T. 4. A. 372. nu. 108. & seq. Plura T. 4. & T. 5. præsertim An. 402. n. 419. & seq. vsq; ad 26. Romam venis T. 4. A. 382. nu. 36.

f *Epiphanij.*] De eodem hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi iidem testantur eum vixisse annos centum & quindecim, minus mensibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de script. Eccles. in epist. 61. ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum, & in apol. 2. aduersus Rufinum. Adeo spectatæ sanctitatis vir fuit, vt licet aduersus Arianos semper strenue decertasset, ipsi tamen Ariani, & eorum patronus Valens Imperator eum reueriti, quicquam molestiæ ei inferre ausi non sint, vt idem S. Hieron. scribit epist. 61. his verbis: Epiphanius Episcopus Cypri a Valente non tangebatur: tantæ enim venerationis semper fuit, vt regnantes hæretici ignominiam suam putarent, si talē virum persequerentur. Hæc S. Hieron. Cum autem alicubi Salaminæ, alicubi vero Constantiæ Episcopus dictus reperiatur; non existimes hæc inter se pugnare: nam Salamina etiam Constantia dicta est: quod & expresse testatur S. Hieron. in epist. 27. in epitaphio S. Paulæ ad Eustochium. Extat Theophili Episcopi Alexandrini ad eum epist. 67. apud Hieron. tom. 2. eumq. summopere laudat. De eo plura Socrat. hist. lib. 6. cap. 11. & sequen. Sozom. lib. 7. c. 26. & lib. 8. c. 14. & 15. & Niceph. lib. 2. c. 46. lib. 13. c. 13. & 14. & illi omnes etiam qui scripserunt res gestas Ioannis Chrysostomi, vt Leo Imp. Georgius Alexand. Metaphrastes, Suidas, & alij. Pluribus autem eius Acta conscripta edidit Metaphrastes, de quorum parum fida integritate egimus in Annal. Eccles. Mentio habetur de eodem in Nicæna Synodo secunda; & quem prætereram, meminit eiusdem S. Aug. lib. de hæres. ad Quoduultdeum. Longæuam ætatem Epiphanij ex eo considerare possumus, quod ab ineunte ætate versatus est cum sancto Hilarione, vt scribit S. Hieron. in Hilarione, & Sozom. lib. 6. cap. 32. Eratq. adhuc iuuenis S. Hilarion, quando S. Epiphanius iam adolescens monasticam amplexatus est disci-

disciplinam, vt eius Acta testantur: qui quidem Hilarion octoginta annos natus vita functus est anno Domini trecentesimo septuagesimosecundo, vt ostendemus inferius in natali die ipsius: S. Epiphanium autem constat superstitem adhuc fuisse septimo anno Arcadij Imp. Vincentio & Frauitta Coss. qui adscribitur a recẽtioribus annus a Christo Domino quadringentesimus primus. Sepulchrum S. Epiphanij pluribus esse nobilitatum miraculis, scribunt Sozom. lib. 7. c. 26. & Niceph. lib. 12. c. 46. Fuit eidem post obitum erecta basilica, eademq. sacris imaginibus exornata, vt apparet ex Act. 6. sanctæ Synodi Nicænæ secundæ.

T. 5. A. 407. n. 15. & T. 9. An. 714. n. 4. & An. 754. nu. 16. [g] *Germani Episcopi*] Agũt de eo item Græci hac die in Menologio, vbi eius natalis, genus, & Acta narrantur. De eo Nicephorus Episcopus in chron. Zonaras in Leone Isaurico, & Cedren. in comp. histor. miscel. anno 14. eiusdem Imp. lib. de Roman. Pontificibus in Gregorio II. Papa, Constantius Episc. in encomio de translatione reliquiarum S. Euphemiæ, quod recitat Lipom. tom. 6. Excessit ex hac vita annum agens suæ ætatis nonagesimum, vt in Græcorum Menologio legitur. Reliquit inter alia sui ingenij monumenta theoriam rerum Ecclesiasticarum.

[h] *Modoaldi Episcopi.*] Huius Acta recitat Surius to. 3. scripta a Stephano abbate Leodien. apud quem lib. 3. agitur de miraculis eius. Vixit sub Pipino Rege Francorum, cuius tempore ordinatus est Episcopus, vt in vita ipsius habetur lib. 2. cap. 8. Cœpit Pipinus regnare anno Domini septingentesimo quinquagesimoprimo. T. 8. A. 631 nu. 6. & 7.

[i] *Dominici.*] De eodem etiam Molanus in addit. ad Vsuardum edit. secundæ. Pluribus in Flore sanct. Hisp. De ipso agitur & in Thesaur. concion. tom. 2. Migrasse ferunt ex hac vita circa annum Domini millesimum & sexagesimum. cir. a. 1060

xvj. G Tertio Idus Maij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE Dedicatio [a] Ecclesiæ Sanctæ MARIAE ad Martyres, quam B. Bonifacius Papa IIII. expurgato deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem Beatæ semper Virginis MARIAE & omnium Martyrum dedicauit, tempore Phocæ Imperatoris. Constantinopoli B. Mucij [b] presbyteri & martyris, qui sub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconsule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Christi confessionem afflictus, postea Byzantium vsque perductus, capitali sententia occubuit. Heracleæ sanctæ Glyceriæ [c] martyris Romanæ, quæ sub Antonino Imperatore & Sabino Præside passa est. Alexandriæ commemoratio [d] plurimorum sanctorum martyrum, qui ob fidem Catholicam ab Arianis in ecclesia Theonæ occisi sunt. Apud Traiectum sancti Seruatij [e] Tungrensis ecclesiæ Episcopi; ad cuius meritum omnibus demonstrandum, cum tempore hiemis omnia in circuitu nix repleret, sepulchrum eius numquam operuit, donec industria ciuium basilica super illud ædificata est. In Palæstina S. Ioannis [f] Silentiarij.

T. 8. A. 607. nu. 1. & A. 614. nu. 2.

EDIC. eccles. S. Mariæ ad Martyres a.] Agit de eadem solemnitate Beda hac die. Quantum obseruare potui, comperi vsque ad S. Gregorij Papæ tempora idolorum templa a Christianis vt plurimum vel fuisse deiecta, vel si quæ intacta remanserunt, eadem, vt loca dæmonum, indigna existimata esse, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, secundum illud Apostoli 2. ad Corinth. cap. 6. Qui consensus templo Dei cum idolis? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium Quartum, qui Pantheon in Dei ecclesiam mutauit, vix spatio trium annorum præcessit, scribens ad Regem Anglorum nuper ad Christum conuersum epist. 60. lib. 9. Indict. 4. monuit vt idolorum templa euerteret. Inde autem considerans, infirmis adhuc in fide concedendum aliquid, scribens ad Mellitum Episc. epist. 71. lib. 9. Indict. 4. præcepit ne idolorum templa destruerentur, sed iuxta ritum ibi præscriptum expiarentur primum, indeq. sanctorum illatis reliquijs, sanctificarentur: quod & posteris deductum est in exemplum. Si enim optassent Christiani idolorum templa in ecclesiarum vsum conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis Alexandriæ, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cælestis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem structurã visa sunt miracula mundi, solo æquassent. Qui quidem zelus si vsquam incaluit, Romæ in primis Christianorum corda succenderat, vt S. Hieronymi auctoritate probatur, dum in procem. lib. 2. comment. epist. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto studio & frequentia ad ecclesias & martyrum sepulchra concurritur? vbi sic ad similitudinem cælestis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorum templa quatiuntur? hæc ibi: & alibi ad Lætam epist. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliendis Romæ deorum delubris pluribus agit. Illud etiam famosissimum Iouis Capitolini tẽplum iam excisum esse, testatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente etiam Theodosius Iunior sanctionem de his ipsis promulgauit, in qua hæc inter alia leguntur: Cuncta eorum fana, templa, delubra, si qua etiam nunc restant integra, præcepto magistratuum destrui, collocationeq. venerãdæ Christianæ religionis signi expiari præcipimus, &c. l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. Cur autem Pantheon templum intactum remanserit, ea fuit causa, quod dum prædicta Romæ, temporibus Hieronymi, aduersus idolorum ædes agerentur, Honorius Imp. lege sancita, eiusmodi impetum Christianorum compescuit, hęc rescribens: Sicut sacrificia prohibemus, ita volumus publicorum operũ ornamenta seruari, &c. l. 15. de Pagan. Cod. Theod. Puto diuina dispensatione factum, vt inter tot idolorum fana prostrata, & in anathema obliuionis euersa, Pantheon velut insigne quoddam ac perenne trophæum de expugnatis hostibus permaneret, cederetque triumpho omnium martyrum, qui omnes Gentilium deos Christi cruce subegerant. De eius dedicatione per Bonifacium facta scribit Beda de gest. Angl. lib. 2. c. 4. & de sex ætat. in Phoca Imp. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de gest. Longob. lib. 4. c. 11. Marian. Scot. in chron. anno 610. Sigebert. anno 609. & alij. Legi in eius ecclesiæ codice manuscripto, templum illud dicatum in primis in honorem Dei Genitricis MARIAE, omnium sanctorum Martyrum & Confessorũ: illataq. illuc esse reperi duodetriginta curribus ossa sanctorum Martyrum, e diuersis Vrbis cœmeterijs effossa, solemniterq. comportata, ac decentissime collocata. Cetera autem de ea solemnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

b Mocij.] Græci Mocium appellant, de quo etiã hac die Vsuardus; Græci autem in Menologio ad sext. Id. Maij, vbi etiam narrant in honorem huius martyris a Constantino Imp. fuisse templum erectum, quo eiusdem martyris sacras reliquias inferri mandauit. Iustinianus Imp. etiam ædem amplissimam eidem martyri erigendam curauit, de qua Procop. lib. 1. ædif. Iustiniani Imp. his verbis: Præterea templum Mocio martyri consecratum, magnitudine sua cetera superans, posuit. Cedren. in Basilio Imp. addit, eiusmodi templum vetustate collapsum ab eodem Basilio Imperatore a fundamentis fuisse restitutum. De S. Mocij basilica mentio habetur etiam in Actis Concil. Ephes. edit. Peltan. tom. 2. cap. 19. & 30. T. 3. A. 311 num. 19. & T. 5. A. 431 num. 112.

c Glyceriæ, alias Glycerij.] De eadẽ hac die Græci agunt in Menologio, vbi & eius martyrium describitur. Metaphrastes recenset eius res gestas, agiq. de ea scribit (nisi error sit in nota numeri) sext. Id. Maias: habet eas Lipom. to. 7. & Surius tom. 3. ea die. Percelebre fuit Heracleæ templum S. Glyceriæ, ibiq. sacrum eius corpus positum pluribus est miraculis illustratum. Ex eius enim ossibus iugiter vnguentum curandi vi præditum emanare solebat, vt auctor est Niceph. hist. lib. 18. cap. 28. & 32. De reliquijs eiusdem martyris habetur mentio in encomio Constantini Episcopi de inuentione reliquiarum S. Euphemiæ apud Lipom. tom. 6. T. 1. A. 175 num. 7. Miracula T. 8. A. 593 num. 98.

d Commemoratio plurimorum sanctorum martyrum.] Horum martyrium scripsit Petrus Episcopus Alexandrinus, qui fuga lapsus, dedit de his epistolam ad vniuersos Christi fideles, quam recenset Theodoretus histor. lib. 4. T. 4. A. 372. num. 69. & seq. & nu. 106. & seq.

lib.4.c.20. De clade eo tempore illata Catholicis per Lucium pseudoepiscopū Arianum, agit S. Gregorius Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hist. lib.1.c.2.3.& 4. Socrat. lib 4.cap.16.17.18.& 19. Sozom. lib. 6.c.19.20.& Niceph. hist. lib.11.c.29. Eamdem Catholicorum stragem non tantū scriptis, sed & voce præfatus Petrus Romæ, cum illuc confugisset, prædicauit, ostendens ibidem occisorum vestes sanguine cruentatas; ad quod miserendum spectaculū Vrbs conuersa est ad lacrymas. De ecclesia Theonæ, cuius hic habetur mentio, agit S. Epiphanius in Panar. hæresi 69. Eodem tempore Lucij pseudoepiscopi complures sanctorum Monachorum ex Aegypto & Thebaide ob fidem Catholicam fuisse relegatos ac dānatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor est Ioan. Cassian. collat.18.c.7. in fine.

T.3.A.347. num.11. T.6.A.451. num.36. *c Seruatij Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Seruationem hunc appellat Sulpicius Seuerus lib. 2. hist. sacr. Quæ hic de eo scripta sunt, inuenies etiam apud Greg. Turon. de glor. confess. c.72. qui de eodem item agit lib.2.c.5. de gest. Franc. ante omnes S. Athanasius in apolog ad Cōstantium, & in apologia secunda, cum agit de Patribus qui interfuerunt Concilio Sardicensi, cui etiam præsens fuit Seruatius, anno Domini trecētesimo quadragesimoseptimo, Rufino & Eusebio Coss. Interfuit etiā Concilio Agrippinensi celebrato post Consulatū Amantij & Albini, anno 346. Ex prædictis Concilijs satis liquet, quibus tēporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniam nonnulli scribunt, eum functum esse legatione ad limina Apostolorum post centum fere annos ab eo tempore quo vixit. Itaque ea legatio Synodalis Seruatij non debet referri ad tempora Attilæ Regis Hunnorū, sed potius ad illas atrocissimas clades, quibus tota fere Gallia a barbaris deuastata est, illis ipsis Seruatij temporibus. Meminit illarum omnium S. Hieronymus epist. 11. scribens ad Ageruchiam. Portentosa quædam de Seruatio scribit Sigeber. in chron. anno Domini 399. eum nimirum consanguineū secundum carnem fuisse Domini Nostri I E S V Christi, eiusq. patrē fuisse filium Eliud, fratrē S. Elizabeth matris S. Ioan. Baptistæ, eumdemq. plusquā trecentis annis vixisse. Id ipsum Petrus in catal. refert lib.5.c.162. quæ etiam firmare nituntur testimonio Cęlestini III. Papæ, quasi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid sentiendum sit, nemo non intelligit. Agit de eodem nouissime Molanus in Indic. sanctorum Belgij. In tabulis Episcoporum Tungrensium numeratur Seruatius decimus eius sedis Episcopus, apud Democh. de sacrific. Missæ, vbi etiam plura de Seruatio leguntur.

f Ioannis Silentiarij.] Huius vitam fidelissime scripsit Cyrillus monachus; qui etiam gesta SS. Sabæ & Euthymij litteris commendauit, suorum temporum texens historiam. Descripsit eam Lipom. tom. 6. & Surius tom. 3. hac die. De eo etiam idem auctor in vita S. Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agensq. iam tunc quartum supra centesimum annum; adhuc erat in humanis, cum idem auctor scriberet eius res gestas. Plura T. 6. obitus. T.7.A.558. num.16.

XV. A **Pridie Idus Maij. Luna.** 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NATALIS S. Bonifacij [a] martyris, qui sub Diocletiano & Maximiano apud Tarsum Ciliciæ passus, Romam deinde translatus, via Latina sepultus est. In Gallia S. Pontij [b] martyris, cuius prædicatione & industria postquam duo Philippi Cæsares ad fidem Christi conuersi sunt, ipse sub Valeriano & Galliēno Principibus martyrij palmam adeptus est. In Syria SS. martyrum Victoris [c] & Coronæ, sub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebastiano Iudice varijs

&

& horrendis affectus est cruciatibus: quem Corona vxor cuiusdam militis cum cœpisset beatum prædicare ob martyrij constantiam, vidit duas coronas de cælo lapsas, vnam Victori, & alteram sibi missam: cumq. hoc audientibus cunctis testaretur, ipsa quidem inter arbores scissa [d], Victor vero decollatus est. In Sardinia sanctarum martyrum Iustæ [e], Iustinæ, & Henedinæ. Romæ S. Paschalis [f] Papæ, qui plurima sanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, & in diuersis ecclesijs honorifice collocauit. Ferenti in Tuscia S. Bonifacij [g] Episcopi, qui (vt refert B. Gregorius Papa) a pueritia sanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania S. Pomponij [h] Episcopi. In Aegypto S. Pachomij [i] abbatis, qui plurima in ea regione monasteria erexit, & regulam Monachorum [k] scripsit, quã Angelo dictante didicerat.

M A I I 14.

T. 2. A. 305. n. 11. & seq de eius patrocinio T. 11. A. 1004 n. 8. & seq.

BONIFACII *martyris* [a].] De eodem hac die Vsuardus, Ado autem Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartumdecimum kalend. Ianuarij; qua item die eum ponit Metaphrastes, qui eius Acta descripsit. refert eadem Lipom. tom. 5. & Sur. to. 3. Nonis Iunij. Legimus in vet. manuscrip. monasterij S. Cæciliæ Transtiberim Acta eiusdem martyris, in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus desiderantur. Est illustris ac vetus memoria Romæ eiusdem Bonifacij, quæ ob sepultum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur, numeraturq. in antiquo Romano cærimoniali vna ex vigintiduabus Abbatiis, quæ Romæ erant. Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad. lib. 2. monod. 64.

T. 2. A. 246 nu. 9. & A. 262. nu. 58. [b] *Pontij*.] Agit de eodem item hac die Vsuar. Edita eius Acta ex manuscriptis habentur apud Sur. to. 7. hac die, Mombrit ante eum to. 2. sed aliquando diuerse. De duobus Philippis Cæsaribus ad Christum conuersis, quorũ hic mentio fit, pluribus in Annalibus Ecclesiasticis egimus. Est de eodem Pontio elegans epigramma Bonad. lib. 2. monod. 67. Colitur potissimũ Niciæ in Gallia, vbi eius venerandum corpus reconditum habetur. Hac die sepultus martyr fuit, passus vero vndecima eiusdem mensis.

T. 2. A. 154. nu. 3. [c] *Victoris & Coronæ*.] De quibus item hac die Beda, Vsuardus, Ado. & alij Latinorum, Græci autem in Menologio ad iii. Id. Nouembris. Eorũdem Acta edidit Metaphrastes. Refert eadem Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. Mombrit. to. 2. & alij, licet nonnihil inter se diuerse.

[d] *Inter arbores scissa*.] Plutarchus in Alexandro exacte agit de huiusmodi supplicio, quod vocat diasphendonem, cũ incuruatis violenter duarum erectarum arborum acuminibus, alligatum corpus missis arboribus scinditur. Ab Aureliano Imp. id ipsum mortis genus esse exhibitũ aduersus militẽ violantem torum hospitis, auctor est Flauius Vopiscus in Aureliano, cũm ait: Solus denique omnium militem, qui adulterium cum hospitis vxore commiserat, ita puniuit, vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, easdemq. subito dimitteret; vt scissus ille, vtrinque penderet. Hæc Vopiscus.

[e] *Iustæ & soc*.] Agit de his item qui nunc est prosecutus res Sardoas Franc. Fara. sub Hadriano cir. An. 130. T. 9 ab an. 817. & inf. plura.

[f] *Paschalis Papæ*.] Extãt Acta eius in vet. cod. manuscr. monast. S. Cæciliæ Transtiberim, descripta per lectiones, sicut in ecclesia legi consueuerant. Successit hic Stephano Papæ Quarto huius nominis. Cetera de eo in Annal. Eccles. egimus.

[g] *Bonifacij Episcopi*.] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. Claruit circa tempora Iustini Imp. Nomenclaturæ similitudine facile quis potest decipi. Est enim Ferrẽtis seu Ferentum in Thuscia, de quo Plin. lib. 3. c. 5. cuius adhuc vestigia in agro Viterbiensi extare dicuntur. Est & Ferẽtinũ apud Hernicos ciuitas nobilis, a qua Ferentinates seu Ferentini, sicut a Ferento Ferentani, vel a Ferente Ferentes; licet aliquando hæc inter se nomina confusa reperiantur. Erant & Ferentani populi inter Samnites & Pelignos positi, de quibus Ptolem. lib. 3. tab. 6. Strabo lib. 5. & Plin. lib. 3. cap. 11. Est mentio vtriusque sedis in Concil. Rom. sub Gregorio Primo Papa in lib. 4. regist. cap. 88. quarũ Episcopi eidẽ Synodo subscripti habentur. Porro de T. 7. A. 537 n. 10.

Ferenti in Tuſcia, & non de Ferentino apud Hernicos, ſiue in Latio poſito, agere S.Gregorium, ex eius verbis apparet.

plura T. 3. A.316. nu. 27. & ſeq. & An.318. n.101.& A. 318.n.3.& ſeq.

[h] *Pomponij Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Neapolitanæ.

[i] *Pachomij Abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die in Menolog. Huius præclaras res geſtas Græce cōſcriptas Dionyſius abbas Rom. Exiguus cognomento Latine conuertit ante annos plus mille ac centum: extat eius præfatio ante vitam ſancti Pachomii; habes eā in prima par. Vit. SS. Patr. c.54. Miramur eā a Lipomano & Surio prætermiſſam: quæ vt tanti viri ingenij laudatiſſimi monimentū, prætereunda non fuit: qualis enim quantusve ſanctitate & eruditione fuerit, conſule Caſſiodorum illi æqualem lib.inſtit. ad lect. diuin. Habet Acta Pachomij Lipom.tom.6.& Sur.to.3. De eo præterea Sozom.lib.3.c.13. Pallad. in Lauſiacis, Caſſiod.trip. Niceph.lib.4. c.14. & alij. Nomen Pachomij, monaſteriorumq. ab illo inſtitutorum diſciplinā Athanaſius primus in Vrbem aduexit, vt auctor eſt S.Hieronymus epiſt.16. ad Principiam. De tempore eius obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406.

[k] *Regulam monachorum ſcripſit.*] De regulis S.Pachomii, quas ipſe, Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illuſtr. cap.7. qui etiam teſtatur ab eodē eſſe ſcriptas nonnullas epiſtolas, quarum titulum recenſet. Ipſas Pachomii regulas Aegyptiace ſcriptas, tranſlatas in Græcum, Latine reddidit S. Hieronymus, rogante Siluano monacho, eo tempore, quo S. Paula ex hac luce migrauit, Honorio vj.& Ariſteneto Cōſ. anno Domini iuxta Faſtos Onuphrii 404. Eaſdem tēporis vetuſtate pene abolitas, mendis purgatas, ac reſtitutas edidit noſter Achilles Statius, vir probitate & eruditione inſignis; quas, vt nobile vetuſtatis monumentum, poſuit in appendice ſui Caſſiani, quem ſummo cum labore reſtituit, illuſtrauitq. eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconus Toletanus presbyter, vir quidem frugi atq; diſertus, quem ſcimus in reſtituendo Arnobium, Tertullianum, ac S.Hilarium, laboris plurimum inſumpſiſſe; hiſce lucubrationibus in dies magis magisq. Catholicæ Eccleſiæ profuturum, niſi cito nimis, dolore omnium, ex humanis ſublatus eſſet.

xiiij. B Idibus Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17

IN Hiſpania ſanctorum Torquati [a], Cteſiphontis, Secundi, Iandaletij, Cæcilij, Heſichij, & Euphraſij, qui Romæ a ſanctis Apoſtolis Epiſcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hiſpanias directi ſunt: cumq. varijs vrbibus euangelizaſſent, & innumeras multitudines Chriſti fidei ſubiugaſſent, in ea prouincia diuerſis locis quieuerunt, Torquâtus Acci, Cteſiphon Vergij, Secundus Abûlę, Iandaletius Vrci, Cæcilius Illibēri, Heſichius Cartēiæ, & Euphaſius Illiturgi. Ebōræ in Luſitania S. Mâncij [b] martyris. In inſula Chio natalis B. Iſidôri [c] martyris, in cuius baſilica extat puteus, in quem fertur fuiſſe iniectus, de cuius aqua infirmi ſæpius potati ſanantur. Lampſâci in Helleſponto paſsio SS. Petri [d], Andreæ, Pauli, & Dionyſiæ. Fauſînæ in Sardinia S. Simplicij [e] Epiſcopi & martyris, qui Diocletiani tempore ſub Barbaro Præſide perfoſſus lancea martyrium conſummauit. Aruernis ſanctorum marty-

rum

rum Caſsij [f], Victorini, Maximi, & ſociorum. In Brabantia ſanctæ Dympnæ [g] virginis & martyris, filiæ Regis Hiberniæ, quæ pro fide Chriſti & virginitate ſeruanda, a patre iuſſa eſt decollari.

MAII 15.

T.1.A.46. nu.2. TORQVATI & ſoc. [a]] Agunt de his omnibus hae item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In Breuiar. Toletano ad kalend. Maias de his ſacer hymnus conſcriptus habetur, aliaq. plura, quæ antiquitatem illam puriſſimam redolent. Horum meminit Greg. Septimus Papa in epiſtola ad Alphonſum, ſeu Adelphonſum Regem, ſcripta xiiij. Kal. April. Indict. 12. his verbis: Septem Epiſcopos ab vrbe Roma ad inſtruendum Hiſpaniæ populos a Petro & Paulo Apoſtolis directos fuiſſe, qui, deſtructa idololatria, Chriſtianitatem fundauere, & religionem plantauere, ordinem & officium in diuinis cultibus oſtēdere, & ſanguine ſuo eccleſias dedicauere, &c. De his præterea ceteri auctores, qui res Hiſpanicas ſunt proſecuti, quos mittimus enumerare. Horum autem ſingulorum in propriis ipſorum eccleſiis certis diebus ſolemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorum martyrii Acta non habeantur, antiquæ tamen traditioni eccleſiarum, in quibus vt patroni coluntur, acquieſcendum putamus. De his omnibus in Theſ. concion. tom. 2. & Flor. ſanct. Hiſpan. agitur.

cir.A.100. [b] *Mancij*.] De quo plura in Breuiarijs Eborenſi & Burgenſi, ex quibus etiam Flos ſanctor. Hiſpan. Texitur eius hiſtoria in Theſ. conc. to. 2. hac die, & Vaſæus in chron. anno 100. Molan. ad xij. Kalen. Iunij agit de eodē.

[c] *Iſidori*.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei, vbi & eius martyrium paucis deſcribūt. De miraculis eius, quorum hic habetur mentio, agit etiā Gregorius Turonen. lib. de glor. mart. cap. 102. Legimus Acta eius in vet. cod. manuſcrip. monaſt. S. Cæciliæ Tranſtiberim, vbi & ſcribitur paſſus Gallo & Voluſiano Conſſ. ſub Numerio ſeu Numeriano magiſtro militum. Pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2. T.2.A.253. num.139.

[d] *Petri & ſoc.*] Apud Bedam, textu deprauato, legitur Damaſci, loco Lampſaci. Agit de his etiam hac die Vſuar. Ado, & alij Latinorum, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Chriſtinam virginem, Lampſaciq. eos eſſe paſſos affirmant. cir. A.240. not. in Sur. Ferrar. ſub Decio. cir.A.253.

[e] *Simplicij Epiſc.*] Accepimus eius martyrij Acta & ſociorum ex Sardinia inſula Romam delata. Meminit horum etiam Fara lib. 1. de reb. Sard. cir. A.300.

[f] *Caſsij & ſoc.*] De his Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 33. & Molanus in addit. ad Vſuard. adſtipulanturq. vet. manuſcrip. T.2.A.262. nu.58.

[g] *Dympnæ*] Cuius Acta conſcripta a Petro Cameracenſi recitat Surius tomo 3. hac die. Pluribus item de ea Molanus in Indic. ſanctorum Belgij, & in addit. ad Vſuar. Claruit circa annum Domini 600. cir.A.600.

16 Decimoſeptimo Kal. Iunij. Luna. C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18				

EVGVBII ſancti Vbaldi Epiſcopi [a], miraculis clari. In Iſauria natalis ſanctorum martyrum Aquilini [b] & Victoriani. Antiſiodori paſsio S. Peregrini [c] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Sixto Papa in Gallias cum alijs clericis miſſus, Euangelicæ prædicationis munere expleto, capitali ſententia damnatus, coronam meruit ſempiternam. Vzali in Africa ſanctorum martyrum Felicis [d] & Gennadij. In Palæſtina paſsio ſanctorum Mo-

nachorum a Sarracênis in Laura ſanctis Sabæ interfectorum. In Perſide ſanctorum martyrum Audæ [f] Epiſcopi, ſeptem preſbyterorum, nouem Diaconorum, & ſeptem Virginum, qui ſub Iſdegerde Rege varijs tormentorum generibus cruciati, glorioſum martyrium compleuerunt. Ambiâni in Gallia ſancti Honorati [g] Epiſcopi. Apud Cenomânos ſancti Domnôli [h] Epiſcopi. Trecis ſancti Fidôli [i] confeſſoris. In Scotia ſancti Brandâni [k] abbatis. Apud Forum Iulij ſanctæ Maximæ virginis [l], quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

MAII 19.

T.12. Ann. 1142. nu. 5.

BALDI *Epiſc.* [a]]Habes res eius præclare geſtas apud Sur. editas tom.4. hac die. Agit de eo item Petr. in catal. lib. 5. c. 6. Vixit in Epiſcopatu vſque ad Alexãdri Papæ Quarti tempora, vt ex eius Actis colligitur. Scripſit eius res geſtas Stephan. Cremonenſis. Molanus de eo item hac die in additione ad Vſuardum.

T. 8. A. 142. n. 12. paſſus Interamn. ponit Petr. incat.
[b] *Aquilini & Victoriani.*] Agunt de his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores.

[c] *Peregrini Epiſcopi.*]De eo ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Vincentius lib. 10. cap. 119. Antonin. par. 1. tit. 7. c. 5. & Petrus in catal. lib. 5. c. 5. eius res geſtas referunt.

[d] *Felicis & Gennadij.*]Meminit horum ſãctorum martyrum auctor commentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Vzalenſis Epiſcopi nomine inſcribitur, lib. 1. c. 2. Extat apud S. Auguſtini opera, tom. 10. in append. edit. Louan.

T.8 A. 614 n. 32.
[e] *Sanctorum Monach.*]Actũ eſt ſuperius de monachis cæſis in monte Sina, deq. his qui in Aegypto a Sarracenis trucidati ſunt; hic autem de his qui occiſi ſunt in Palæſtina in Laura S. Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio. Quæ autem edita ſint miracula, cum Sarraceni in prædictum monaſterium S. Sabæ olim irruerunt, vide in Prat. ſpirit. c. 4. 22. & 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiuſdem Sabæ, & in Enthymio, cum refert quãdam graſſationem Sarracenorum factam in sãctos Monachos tẽporibus Anaſtaſij Imp. Porro Antiochus monachus in epiſtola quam ſcripſit ad Euſtathium, qua agit de quadragintaquatuor monachis a Sarracenis itidẽ in eodem monaſterio occiſis, eorũ natalẽ diẽ celebrari ſolitum ait xv. Maij: vnde hos eoſdem eſſe cum illis cenſeo; erroreq. Typographi vel librarij diem interceptum eſſe illic exiſtimo. Necati ſunt hi tempore quo Modeſtus præfuit eccleſiæ Hieroſolymitanæ, temporibus Heraclij Imp. vt idem Antiochus eadem epiſtola ſignificat, quæ intexta eſt to. 9. bibl. ſanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea ſcribit, habes in Actis S. Theodori Siceotæ apud Metaphr. die 22. Aprilis, & Lipom. tom. 7. Extant eiuſdem Patris complures homiliæ.

[f] *Auda Epiſc. & ſoc.*] Hic & Abda dicitur: Agunt de his hac itẽ die Græci in Menolog. necnon & prid. kal. Aprilis. De Abda Epiſcopo ſcribit hiſtoriam Theodoretus lib. 5. cap. 38. cauſamq. martyrij eam fuiſſe tradit, quod dirutum a ſe templũ, magorum iuſſu noluerit reſtituere. Hic licet de exciſo fano non laudetur; tamen abſtinuiſſe a templi excitatione, eaq. de cauſa ſubijſſe martyrium, plurimum commendatur; quam quidẽ cauſam ad martyrij coronam promerendam ſatis eſſe idoneam, in caſu ſimili ſcribit S. Ambroſ. ad Theodoſ. Imperat. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom. T.5. A. 420. n. 18.

[g] *Honorati Epiſc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. De eo Petrus in catal. lib. 2. c. 87. Democh. in tabulis Ambianenſium Epiſc. lib. de ſacrificio Miſſæ.

[h] *Domnoli Epiſc.*]De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Hic interfuit ſecundæ Synodo Turon. cui ſubſcripſit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol. epiſt. vlt. lib. 4. De hoc item Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 6. c. 9. Eius Acta recitat Sur. to. 3. hac die. Succeſſit hic S. Innocentio, numeraturq. nonus eius ſedis Epiſcopus; ſedit annos 46. menſ. 11. dies 19. ſecundum tabul. Democh. Claruit temporibus Clotarij filij Clodouei Reg. Franc. & eius filij Chereberti, ac ſucceſſoris eius Chilperici, circa annum Domini 570. quo tẽpore prædictæ Synodo interfuit. Meminit eiuſdem Fortunatus in carmine ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ, licet ibi mendoſe Domnutus pro Domnolus legatur. T.7. A. 584. n. 13.

[i] *Fidoli.*] De eodem hac die Beda & Ado, qui eum presbyterum, & non Epiſcopum dicunt. Sane quidem in tabulis Trecenſium Epiſcoporum nullus eius nominis recenſetur Epiſcopus a Demochare. cir. A. 520.

[k] *Bran-*

cir. A. 570. [k] *Brandani*, aliàs *Brendani*.] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S. Maclouij, quæ idem Sigeb. scripsit. Recitat ea Sur. to. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. c. 81. Petr. in catal. lib. 5. c. 117. eum dicit Episcopũ, multaq. apocrypha cumulauit. De eodem Trith. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 31. Claruisse eum dicit anno Domini 570. Habemus eiusdem Acta manuscr. in nostra bibliotheca, quorum est exordium: Beatus Brandanus natus est, &c.

[l] *Maxima*] Agũt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Petrus item in catal. lib. 5. cap. 7.

17 Sextodecimo kal. Iunij. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19

PISIS in Tuscia sancti Torpêtis [a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnusq. ex his, de quibus Paulus Apostolus ab vrbe Roma ad Philippenses scribit: Salutant vos omnes sancti, maxime autem qui de Cæsaris domo sunt. sed postea pro fide Christi, iubente Satellico, alapis cæditur, verberibus durissime afficitur, ac bestijs deuorandus traditur, sed minime læditur: tandem martyrium suum decollatione compleuit tertio kal. Maij: eius tamen festiuitas hac die recolitur ob sui corporis translationem. Neapoli in Campania sanctæ Restitûtæ [b] virginis & martyris; quæ, Valeriano imperante, a Proculo Iudice in Africa varie torta, & in nauicula pice & stupa referta, vt in mari combureretur, imposita, immisso igne, cum in incensores flamma conuerteretur, ipsa in oratione spiritum Deo reddidit: cuius corpus cum eâdem nauicula Dei nutu ad Aenariam [c] insulam prope Neapolim deuectum, a Christianis magna veneratione susceptum est, ac postmodum in eius honorem Constantinus Magnus basilicam Neapoli erigendam curauit. Nouiodûni sanctorum martyrum Heradij [d], Pauli, & Aquilini, cum duobus alijs. Chalcedône sanctorum martyrum Solochâni [e] & sociorum militum sub Maximiano Imperatore. Alexandriæ sanctorum martyrum Adriônis [f], Victôris, & Basillæ. Herbipôli sancti Brunônis [g] Episcôpi & confessoris.

MAII. 17.

T. 1. An. 59. nu. 9. & A. 69. n. 41.

ORPETIS [a].] De eo hac item die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri. Huius res gestas tunc tẽporis ab Artemio dictatas Audax exceptor scripsit: habet eas Mombrit. tomo 2. Legimus easdem manuscrip. ex veteribus monumentis Pisanæ ecclesiæ, quorum exẽplaria Romam sunt missa. Agit de eodem summatim Petrus in catalog. lib 5. cap. 8. Extat carmen laudis de Torpete mart. quod scripsit Franc. Bonad. Sancton. lib. 2. monod. 72.

[b] *Restituta*.] Extant eius Acta ex eiusdem ecclesiæ antiquis tabulis edita. Non tantum T. 5. A. 397. nu. 55.

De eius téplo Carthag. T.5.a.411. nu.7. Neapoli celebris fuit, quo translatũ est venerandum corpus eius; sed & Carthagine in Africa, vbi passa est: eius etenim nomine censetur illa basilica Restitutæ dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata habentur. Hæc cum dicatur passa sub Valeriano Imperatore, sciendum tamen quod in eiusdem officio ecclesiastico passa legitur sub Numeriano; quod errore librariorum factũ putatur. Claruit ibidem in Africa temporibus Maximiani Imp. alia Restituta insignis nobilitate & pietate matrona, ad Christum conuersa per Felicem & Donatum martyres, cuius res gestæ narrantur in Actis sanctorum duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus ecclesia, in huius de qua hic agimus Restitutæ honorem erecta (vt ferunt) a Constantino Imperatore, quæ amplioribus spatijs sic aucta est, vt tamen egregium pristinum illud vetustatis monumentum in suo statu integrum perseueret.

c *Ad Aenariam insulam.*] Eamdem Græci dicunt Pithecusam, de qua Ptolem. tab 6. Italiæ, & Plin. lib. 3. c. 6. qui & cur ita dicta sit, declarat; Ouidiusq. corrigitur, dum lib 14. Metamorph. eam a Pithecis dictam putat in fabula Cecropum. Ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de situ Orb lib. 2. dum Pithecusam distinguit ab Aenaria, sicut & Solinus in Polyhist. cap 8. qui Ithacesiam appellat. Accepit Aenariam insulam olim Resp. Neapolitana a Tiberio, loco insulæ Capreæ, vt tradit Sueton. in Tiberio cap. 92. Nobilitata est eadem insula dictis sacris reliquijs S. Restitutæ, ibiq. illustris memoria eius hactenus clara habetur.

cir. A. 303. d *Heradij & soc*] Agit de his item hac die Beda, Vsuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, vbi pluribus ipsorum martyrij Acta referunt, passosq. tradunt in persecutione Diocletiani Imp.

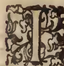
T.3.A.318. num.18. e *Solochani & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ibiq. fusius Solochani res gestæ conscribuntur.

f *Adrionis & soc.*] Beda item de his agit hac die, consentiuntq. veteres manuscripti.

g *Brunonis Epist.*] Multa sane de hoc mentitus est Auentinus lib. 5. Annalium Boiorũ: An 1044.
tu autẽ ne illius nugacitate decipiaris, consule in Vaticana biblioth. registra Gregorij Noni, atque Innocentij Quarti Rom. Pontificum, in quibus extant litteræ de testimonijs miraculorum eius. Numeratur hic eius sedis Episcopus decimusnonus, electus annus a Christo Domino 1033. præfuit annis vndecim, vno mense, & diebus quatuordecim, vt habent tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes summarim narrantur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam Greg. Noni, quam etiam Innocentij Quarti, ex eorum registris accepta describere, quo hagiomachi impietas ac temeritas retundatur. Gregorius Nonus anno duodecimo sui Pontificatus, xj. Kalend. Maij, de miraculis S. Brunonis Apostolicas litteras dedit, quarum est exordium: Mirabilis Deus in sanctis suis. & infra: Sicut enim venerabilis frater noster Episcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus, & Capitulũ ac populus Herbipolensis nobis per nũcios suos & litteras insinuarunt, Dominus tantam piæ memoriæ Brunonis Episcopi Herbipolensis concedit gloriã, quod sepulchrũ eius tot & tantis dat coruscare miraculis, vt inter alios sanctos eius non inuocari suffragia, sit indignũ, &c. Innocentius Papa Quartus anno quinto sui Pontificatus, Nonis Nouemb. Lugduni scripsit ad eumdem Episcopum & Capitulum Herbipolense; est eiusmodi earum litterarũ initium: Dudum venerabili fratri nostro Episcopo, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolensi. & infra: Quod sanctæ memoriæ Bruno Herbipolensis Episcopus, qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis: nunc viuens in cælo, tot coruscat miraculis, vt eius sanctitas apertis indicijs comprobetur; & eius inter alios sanctos non inuocari suffragia, est indignum, &c.

xj. E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s	
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20				

IN Aegypto sancti Dioscori a lectoris, in quem Præses multa & varia tormenta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; sed cælestis luminis fulgore perterriti ceciderunt ministri: nouissime laminis b ardentibus adustus, martyrium consumma-

sũmauit. Camerini S. Venantij [c] martyris, qui annos quindecim natus, sub Decio Imperatore & Antiocho Præside, vna cum alijs decem gloriosi certaminis cursum ceruicibus abscisis impleuit. Spoleti sancti Felicis [d] Episcopi, qui sub Maximiano Imperatore martyrij palmam adeptus est. In Aegypto sancti Potamionis [e] Episcopi, qui primo sub Maximiano Galerio confessor, deinde sub Constantio Imperatore & Philagrio Præside Ariano martyrio coronatus est. Ancyræ in Galatia sancti [f] Theodoti martyris, & sanctarum Thecusæ eius amitæ, Alexandriæ, Claudię, Fainæ, Euphrasiæ, Matronæ, & Iulittæ virginũ, quæ a Præside primum prostitutæ, sed Dei virtute seruatæ, lapidibus ad colla ligatis in paludem mersæ sunt: quarum reliquias collectas cum Theodotus honorifice sepelisset, comprehensus a Præside sæuissime dilaniatus est; ac demum ense percussus, martyrij coronam accepit. Vpsali in Suetia S. Erici [g] Regis & martyris.

M A I I 18.

IOSCORI [a].] De eo item hac die Beda, Visuardus, & alijs vberius Petrus in catalogo libro 5. cap. 11.

[b] *Laminis ardentibus.*] Vetus est genus cruciamenti. Plautus in asin. Stimulos, laminas, crucesq. Act. 3. Cicero in Verr. 7. Quid, inquit, cum ardentes laminæ, cęteriq. cruciatus admouebantur? De iisdem Gellius meminit, Cyprianus libro de laude martyrij sic: Corpus extentum candentes stridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio.

Stridensq flammis lamina, &c.

Et in Romano, hymno 10.

Nec vsta laminis ardet cutis.)

Hisce tormentis Acta martyrum sunt referta, meminitq. de his frequẽter Eusebius Recensentur adustiones laterum ignibus inter

T. 2. A. 254 n. 29. pœnas publicas l. 1. C. de emend. seruorum.

[c] *Venantij.*] Vidimus tabul. ecclesię Camerin. necnon eius Acta & sociorum martyrũ, quæ tamen ob nimiam temporis vetustatem superinducta mendis, cẽsura indigent & castigatione non modica.

T. 3. A. 308. num. 27. T. 8. A. 680. num. 3. [d] *Felicis Episcopi.*] Visuardus de eodẽ hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 13. licet pro Spoletino, Spalatensem dicat Episcopum. Sed non tantũ eius causa addita est in margine varia lectio, sed quod Spalatenses eũdem Felicem sibi vt suum vendicant. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtum Papam Quintum, vna cum publica attestatione de eiusdẽ martyris corpore nuper refosso, & honestiori loco recondito.

[e] *Potamionis Episcopi.*] De eo item hac die Beda. Fuit hic Episcopus Heracleæ in Aegypto; interfuit atq; subscripsit SS. Magno Nicæno Concilio: fuitq. vnus ex eorum confessorum numero, quibus persecutionis tẽpore effossus est oculus. Hic licet aliquando Meletio in schismate adhæsisset, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduersus Arianos egregie decertauit. & contra Eusebium Cæsariensem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduersus S. Athanasium coacto, agens pro eodẽ Athanasio, magna constãtia stetit. Hęc omnia scribit S Epiphanius in Panar. hæresi 68. S. Athanasius in epist. ad solitarios huius martyrij Acta generatim complexus est his verbis: Potamonem quoque & ipsum confessorẽ, qui oculũ in persecutione perdiderat, ita conciderunt plagis in ceruicem, non ante desinentes, quam ibi illum pro mortuo abijcerent, adeo vt vix post aliquot horas curationibus fomẽtisq. spiritũ collegerit, Deo quidẽ illi concedente vitã, sed admodũ breuem; paulo enim post ex dolore & plagis ex hac vita decessit, adeptus in Christo gloriã iterati martyrij. Hęc S. Athanasius de Potamione, quem & Potamonem dicit. T. 3. A. 325 num. 22. & A. 335. n. 7. & sequ. & An. 342. n. 32.

[f] *Theodoti & sociorum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, vbi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic posita habentur.

[g] *Erici Regis.*] De eodem etiam hac die Molanus in addit. ad Visuardum, itemq. Saxo Grammat. lib. 14. de rebus Danic. & Ioan. Olaus de rebus Goth. lib. 19. cap. 1. Necatus est anno a Christo Domino 1151. An. 1151.

x. F **Quartodecimo Kal. Iunij. Luna.** 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſanctæ Pudentianæ [a] virginis, quæ poſt innumeros agones, poſt multorum martyrum venerabiliter exhibitas ſepulturas, poſt omnes facultates ſuas pauperibus pro Chriſto erogatas, tandem de terris ad cælos migrauit. Ibidem ſancti Pudentis [b] Senatoris, patris ſupradictę virginis, qui ab Apoſtolis Chriſto in baptiſmo veſtitus, innocentem tunicam vſque ad vitæ coronam immaculate cuſtodiuit. Item Romæ via Appia natalis SS. Calocèri [c] & Parthenij eunuchorum; quorum prior cum eſſet præpoſitus cubiculi vxoris Decij Imperatoris, alter vero alterius muneris Primicerius [d], nolentes idolis ſacrificare, ab eodem occiſi ſunt. Nicomediæ ſancti [e] Philotèri martyris, filij Paciâni Proconſulis, qui ſub Diocletiano Imperatore multa paſſus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctarum ſex Virginum [f] & martyrum, quarum præcipua erat Cyriàca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgaſſet, diriſſime cęſa & dilaniata, ad vltimum igne cremata eſt. Eodem die S. Petri de Morôno [g], qui ex anachoritâ Summus Pontifex creatus, dictus eſt Cæleſtînus Quintus: ſed Pontificatu ſe abdicans, & in ſolitudine religioſam vitam agens, virtutibus & miraculis clarus migrauit ad Dominum. Cantuariæ ſancti Dunſtâni [h] Epiſcopi. In Britania Minori ſancti Iuônis [i] presbyteri & confeſſoris, qui pro Chriſti amore cauſas pupillorum, viduarum, ac pauperum defendebat.

MAII 19.

T. 2. A. 162. num. 1. & ſeq.

VDENTIANAE [a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de Pudentiana leguntur in Actis S. Praxedis & Nouati, quæ a Paſtore presbytero ſcripta dicuntur. Recitat ea Ado Treuerēſ ad xij. Kalend. Iulij. Habet Mombrit. Acta Pudentianæ tom. 2. Habemus eadem paulo diuerſa manuſcrip. in noſtra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de eccleſia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib. 2. regiſtr. epiſt. 33. An autem huius fuerit, nō audeo affirmare: cum præſertim ſciā, Pudentis, Pudentillę, & alia huiuſcemodi nōmina fuiſſe in Africa, vt conſtat ex Apuleij apologiis.

[b] *Pudentis.*] Agunt etiam de S. Pudente nō tantum Vſuardus, Ado, & alii Latinorum, ſed & Græci in Menolog ad xviij. kal. Maii. Putatur hic ille, cuius meminit S. Paulus epiſt. 2. ad Timoth. c. 4. in fine; quæ quidem epiſtola (vt conſtat) ſcripta eſt Romæ, vbi aderat Pudens Senator. Maiorum firma traditio- T. 1. An 44. num. 61. T. 1. An. 59 num 18. & T. 2. A 159. num. 8.

ditione præscriptum est, domum Pudentis Romæ fuisse primum hospitium S. Petri Principis Apostolorum, illicq. primũ Christianos conuenisse ad synaxim, coactam ecclesiam, vetustissimumq. omnium Titulum Pudentis nomine appellatũ, qui item & Pastoris nomine dictus reperitur, hodie vulgo ecclesia S. Pudentianæ nuncupatur. De Pudẽtis domo & Titulo, in prædictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq. de eo habetur in Romanis Cõcilijs, atque in his præsertim quæ Romæ sub Symmacho Papa sunt Acta.

T.2.A.253 n.19. [c] *Calocerri & Partheny.*] De his hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij; a quibus etiam eorum martyrium paucis comprehensum narratur.

[d] *Primicerius.*] Dictũ ferunt Primicerium, primum Notariorum, sic appellatum a cera, cum in ceratis tabulis esset olim scribendi vsus; sic & Secundicerius, secundus Notariorum sit dictus. Fuit hæc sententia Alciati in annot. in tres poster. libros Codicis lib. 12. tom. 2. B. pag. 124. Recitat eandem Cæl. Rodiq. antiq. lect. lib. 12. cap. 6 in fine. Hanc etiam sententiam hic sequitur Molanus in not. ad Vsuard. hac die. Discrepat ab his Brisson. lib. 14. de verb. signif. aitque Primicerius non esse, vt quibusdam videtur, iunctum verbum: non enim aliud in eo verbo notandum est, quam primus; reliquum extensionis loco additum est. Itaque bene Suidas πριμικήριον interpretatur τὸν πρῶτον τῆς τάξεως: nã qui in quocumque ordine primũ locum obtinet, Primicerius vocatur, &c. Probat hoc ipsum ex multis. Tu ipsum consulas; cui ego libentius adstipulor, his addens S. Augustinũ, vel S. Fulgentiũ (vtriusuis esse dicas serm. de S. Stephano) eadem ratione appellare S. Stephanum Primicerium martyrum, hoc est, primum martyrum. Habes id præterea expressum apud S. Greg lib. 7. epist. 17. primæ Indictionis, vbi in inscriptione epistolæ præfixus est titulus de priuilegio Primicerij defensoris, cũ in epistola agatur de promotione in priorem locum eiusdem muneris. Quod autem spectat ad Primicerium Notariorũ, ille tantum qui fuisset Notarius Principis, post emeritam militiam in eo ordine digne administratam ad Primiceriatus dignitatem euchebatur, ac inter Senatores adnumerabatur. Habes id expressum apud Cassiod. Variar. lib. 6. form. 16. Præscribitur enim ibi forma Notariorum, cum videlicet illud officium ab Imp. alicui defetretur; vbi hæc inter alia leguntur: Sed quoniam te probatis moribus institutũ venatrix bonæ conuersationis solicitudo nostra respexit; ab illa Indictione Notarium te nostrum esse censemus, vt ordine decurso militiæ, ad Primiceriatus feliciter peruenias summitatẽ; honor qui efficit Senatorem, cui Patrum aula reseratur, &c. Præter multos diuersi ordinis Primicerios a prædictis enumeratos, notatos alios habes in vetusto illo monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij, in qua sub officio Comitis sacrarum largitionum hi magistratus positi descr buntur Habet, inquit, Primicerium totius officij, Primicerium scrinij canonum, Primiceriũ scrinij tabulariorum, Primicerium scrinij numerariorum, Primiceriũ scrinij aureæ massæ, Primiceriũ scrinij auri ad responsum, Primicerium scrinii vestiarii sacri, Primiceriũ scrinii argenti, Primicerium scrinii anularensis, Primicerium scrinii a pecuniis, Secundocerium officii, qui Primicerius est exceptorum, Tertiocerium officii, &c.

[e] *Philoteri.*] Agunt de eo Græci etiam in Menologio, ibiq. eius Acta narrantur. T.3.A.381 n.17.

[f] *Sex Virginum*] De his item hac die Græci in Menologio ex Actis sancti Philoteri, ibique harum vnius tantum nomen recensetur, scilicet Cyriacæ sororis sancti Theotimi. T.3.A.311. num.17.

[g] *Petri de Morono.*] Extant eius res gestæ conscriptæ a Petro de Aliaco Cardinali Cameracensi. Descripsit easdem Surius tomo tertio hac die. Plura Antoninus in 3. par. tit. 20. cap. 8. ac nouissime Paulus Regins vberius est prosecutus. Relatus est in numerum Sanctorum a Clemente Papa Quinto, anno Domini 1313. vt constat ex Bernardini chronico. cir.A.1295

[h] *Dunstani Episc.*] Scripsit eius Acta Osbertus monachus, eaq. retulit Surius tomo tertio. Agitur de eodem in rebus gestis sanctæ Editæ virginis. De eodem Trithem. de viris illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 221. & lib. 4. cap. 100. Migrauit ex hac vita anno Domini 988. suæ vero ætatis septuagesimo, cum sedisset annis trigintatribus, vt idem auctor testatur. T.x.A.955 n.8. et seq.

[i] *Iuonis presbyteri.*] Huius Acta recitat Surius tom. 3. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 21. Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini millesimo trecentesimo quadragesimoseptimo, hac ipsa die recensuit inter sanctos, vt constat ex ipsius diplomate. cir.A.1060

xj. G Tertiodecimo Kal. Iunij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

ROMAE via Salaria natalis ſanctæ Baſillæ [a] virginis, quæ cum eſſet ex regio genere, & illuſtriſsimum ſponſum haberet, illumq. dimiſiſſet, accuſata ab eo quod eſſet Chriſtiana, decretum eſt a Gallieno Auguſto, vt aut ſponſum reciperet, aut gladio interiret: quæ conuenta de hoc, cum reſpondiſſet Regem Regum ſe habere ſponſum, gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs S. Baudelij [b] martyris, qui comprehenſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormenta perſiſteret, martyrij palmam pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Thalalæi [c], Aſterij, Alexandri, & ſociorum, qui ſub Numeriano Imperatore paſsi ſunt. In Thebaide S. Aquilæ [d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia ſancti Auſtregiſſli [e] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ S. Anaſtaſij [f] Epiſcopi. Papiæ ſancti Theodori [g] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis S. Bernardini [h] Senenſis, ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romæ ſanctæ Plautillæ [i] feminæ Conſularis, matris beatæ Flauiæ Domitillæ, quæ a S. Petro Apoſtolo baptizata, omnium virtutum laude refulgens quieuit in pace.

MAII 20.

T.2.A.262. num.56. BASILLAE [a].] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ ipſius ſimul coniunctæ cum Actis S. Eugeniæ, quæ recitat Lipom. tomo 5. & Sur. tom. 6. Eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. lib. 5. cap. 23.

cir. A.570. a Gothis occiſus, Petrus in cat. [b] *Baudelij*.] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. cap. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Gregorius Turonen. de glor. mart. cap. 78.

T.2. A.284 num.10. [c] *Thalalæi & ſoc.*] De his itẽ hac die Græci in Menologio, vbi & eorum martyrij Acta paucis narrantur. De Martyrio, eccleſia videlicet S. Thalalæi, habetur mentio in Actis ſancti Auxentij, quæ deſcripſit Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. die 14 Februarij. Procop lib. 5. in fin. de ædif. Iuſtinian. Imp. ſcribit inſtauratum à Iuſtiniano Imperatore templum ſancti Thalalæi poſitum in Palæſtina.

[d] *Aquilæ*.] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntq. ibidem, hunc paſſum in Aegypto temporibus Diocletiani ſub Ariano Præſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubiit pro Chriſti glorioſa confeſſione. cir. A.258. forte hic eſt ille confeſſor. de quo T.2.A. 260.nu 28.

[e] *Auſtregiſili Epiſcopi*.] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius vitam ex manuſcrip. Sur. to. 3. Vincentius itẽ de eo lib. 23. cap. 26. & Sigebertus in chron. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclij Imp. anno Domini 627. Succeſſit hic (vt eius Acta teſtantur) Apollinari, ſeditq. annos duode- T.8.A.612. n. 2.

cim,

çim, numeraturq. in tabul. Democh. tricesimus eius sedis Episcopus.

cir. A.580. [f] *Anastasij Episcopi.*] De eodẽ tabulæ ecclesiæ Brixianæ; meminit & Rambertus eiusdem sedis Episcopus in sermone de translatione S. Philastrii Episcopi.

cir. A 750. [g] *Theodori Episcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ ecclesiæ Papiensis, quas accepimus.

obijt Ann. 1444. [h] *Bernardini.*] Huius egregia facta recitat Sur. tom. 3. hac die. & tom. 7. Marcus Vlixipponensis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2. par. 3. cap. 19. affirmat Aquilæ in ecclesia S. Bernardini nomine Deo dicata, super arcum maioris altaris hanc positam esse inscriptionẽ: Sanctus Bernardinus Senensis obiit in ciuitate Aquilæ, die xx. Maii, anno Domini 1444. sedente Eugenio Quarto, &c. Addit etiam, eius corpus primum sepultum esse in ecclesia monasterii S. Francisci, deinde cum adscriptus esset Sanctorum numero a Nicolao Papa V. anno 1450. dedicato eius templo, anno sequenti x. Kalend. Octobris illuc translatum esse. In eodem libro sunt litteræ Apostolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiusdem sancti, datæ nono Kalend. Iunii, anno quarto Pontificatus sui. Hæc præter ea, quæ de eodem sancto testata reliquit S. Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. cap. 7. & alii. Extant eiusdem sanctissimi viri sermones manuscripti, aliaq. scriptorum eius egregia monumenta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

[i] *Plautilla.*] De ea agitur in Actis sanctorum martyrũ Nerei & Achillei. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Maii. Mentio habetur & de Plautilla in Passione S. Pauli Apostoli, quæ fertur nomine Lini. T. 1. A. 69. nu. 10.

21 Duodecimo Kal. Iunij. Luna. A viij:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Mauritania Cæsariensi natalis sanctorum martyrum Timothei [a], Polij, & Eutychij diaconorum, qui in eadem regione verbum Dei disseminantes, pariter coronari meruerunt. Cæsareæ in Cappadocia natalis sanctorum martyrum Polyeucti, [b] Victorij, & Donati. Cordubæ sancti Secundini [c] martyris. Eodem die sanctorum martyrum Synesij, [d] & Theopompi. Cæsareæ Philippi natalis sanctorum martyrum Nicostrati [e] & Antiochi tribunorum, cum alijs militibus. Eodem die S. Valentis [f] Episcopi, qui cum tribus pueris necatus est. Alexandriæ commemoratio SS. martyrum Secundi [g] presbyteri & aliorum, quos sacris diebus Pentecostes sub Constantio Imperatore Georgius Episcopus Arianus sæuissime occidi præcepit. Item sanctorum Episcoporum [h] & presbyterorum, qui ab Arianis exilio relegati, sanctis confessoribus sociari meruerunt. Niciæ in Gallia S. Hospitij confessoris, virtute abstinentiæ, & prophetiæ spiritu insignis.

M A I I 21.

T. 2, A. 303 nu. 125.

IMOTHEI *& sociorum* [a].] De his itẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalogo libro 5. cap. 28.

T. 3 A. 318 num. 21. [b] *Polyeucti*] Idem qui supra hac die, Græci autem in Menolog. 5. Id. Ianuar. passumq tradũt sub Decij persecutione. Sed illi de Polyeucto, qui passus est Melitenę in Armenia, de quo superius die decimatertia Februarij: hic autem, qui vna cũ Victorio & Donato passus habetur Cæsareæ Cappadociæ, ab illo diuersus esse

se censetur, de quo plura superius dicta sunt.

An. 306. [c] *Secundini.*] De eodem hac die Vsuardus. Recenset hunc Vasæus in chron. cum sanctis martyribus, qui passi sunt in persecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore sanctorum Hispan.

sub Diocletiano Petrus in catal. [d] *Synesii & soc.*] Recenset eorum res gestas Petrus in catal. lib. 5. cap. 33. passosq. refert in persecutione Diocletiani: sed dum ait Theopompum tunc temporis præfuisse ecclesiæ Nicomediensi, temporum ratio parum consentire videtur: nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillum, deinde Antimum sedisse constat, prout etiam supra diximus. De Theopompo est epigramma Bonad. lib. 2. monod. 76.

T. 3. A 308. nu. 20. [e] *Nicostrati & soc.*] Habētur eorū Acta intexta in Procopio martyre apud Metaphrastem viij. Iulii, vbi & hac ipsa die passi leguntur in persecutione Diocletiani.

[f] *Valentis Episc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alii, consentiuntq. manuscrip.

cir. A. 356. [g] *Secundi & soc.*] Horum omnium agonem exacte describit S. Athanasius in epistola ad solitarios col. 481. Quot autem tunc cæsi sint martyres, idem refert in apologia quā scripsit de fuga sua, col. 335. & 336.

[h] *Sanctorum Episc.*] Agit de his itē S. Athanasius in eadē apologia de fuga sua, col. 336. his verbis: Illi autem ex Aegypto & Africa hos Episcopos ad fugam exiliumq. compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Psinosirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcū, Ammonium, & alterum eiusdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphium, Athenodorom, presbyteros vero Hieracem & Dioscorum: quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidā in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanasius. cir. A. 342.

[i] *Hospitij.*] De eo plura Greg. Turonen. hist. Franc. lib. 6. cap. 6. & 7. & de gloria confess. cap. 97. Paulus diaconus de gest. Longobard. libro 3. cap. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catal. libro 5. cap. 27. & alii. Eius venerandum corpus in cathedrali ecclesia Niciensi asseruari dicitur, coliq. die decimaquinta Octobris. Plura T. 7.

vij. B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

ROMAE sanctorum martyrum Faustini [a], Timothei, & Venusti. In Africa sanctorum martyrum Casti [b] & Aemilij, qui per ignem passionis martyrium consummarunt. Hos (vt B. Cyprianus scribit) in prima congressione deuictos, Dominus victores in secundo prœlio reddidit; vt fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante cessissent. In Corsica S. Iuliæ [c] virginis, quæ crucis supplicio coronata est. Comanæ in Ponto S. Basilisci [d] martyris, qui sub Maximiano Imperatore, & Agrippa Præside, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq. alia passus, demum capite obtruncatus, & in flumen proiectus, martyrij gloriam consecutus est. In Hispania S. Quiteriæ [e] virginis & martyris. Rauennæ S. Marciani [f] Episcopi & confessoris. In Pago Antisiodorensi B. Romani [g] abbatis, qui S. Benedicto ministrauit in specu: inde in Gallias proficiscens, ædificato monasterio, relictisq. multis sanctitatis alumnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum S. Fulci [h] confessoris. Antisiodori sanctæ Helenæ [i] virginis.

MAII

AVSTINI & soc.[a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores.

T.2.A.253 nu 97. [b] *Caſti & Aemily.*] Agũt de his hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autẽ pridie huius diei. Scribit de his S. Cyprian. in li. de lapſis. Habuit in eorum die natali tractatum S. Auguſtinus, vt teſtatur Poſſid. in Indiculo.

T.6.A.440 nu.15. [c] *Iuliæ.*] De eadẽ hac die Vſuardus & Ado, Beda antẽ prid. huius diei, Petrus in catal. lib.5.c.29. Paſſamq. ferunt eo tempore, quo a Vuandalis Carthago capta eſt: quod contigit (vt ſcribit Proſper in chron.) Theodoſio xvij. & Feſto Conſſ. eſt hic annus a Chriſto Domino (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationem) 439. Illud vero minime mirandũ eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorum pientiſſimorum Auguſtorum Chriſtiana ancilla homini a fide Chriſti alieno vendita, ob fidei confeſſionem martyrio occubuerit, vt eius Acta a dicto Petro relata teſtantur: cõſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prætereamus quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de Prouidentia Dei, & alij; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandum nouella conſtitutio Theodoſij, eodem anno, quo capta eſt Carthago, iiſdemq. Conſulibus promulgata. habetur inter nouellas conſtit tit. 3. ex qua quis facile intelliget illorum temporum ſtatum infeliciſſimum.

[d] *Baſiliſci.*] De eo præterea Græci in Menologio hac ipſa die; ibiq. eius Acta cõpendio conſcribuntur. Pallad. in dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuiſſe Epiſcopum, paſſumq. eſſe temporibus Maximiani Imp. Meminerunt eiuſdem, qui Acta S. Io. Chryſoſt. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſt. lib.5. cap. 34. Niceph. lib. 13. cap. 37. Metaphraſt. Georgius Alexand. & alij. T.2.A.304 n.58 & T.5. An.407. nu 9.

[e] *Quiteriæ.*] De qua ex antiquis monumẽtis in Flore ſanct. Hiſpan. plura habes, necnon in Theſ. concion. tom. 2. hac die. cir. A.100.

[f] *Marciani Epiſc.*] Habet Beda, loco Marciani: Rauennæ natalis S. Martyriæ. ſed puto eſſe mendum in codice: nam nec in tabulis eccleſiæ Rauennatis, nec in hiſtorijs Rauen. aliqua prorſus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imper. martyrium ſubijſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. ſecundæ editionis. cir. A.120.

[g] *Romani abb.*] Alius hic ab illo de quo ſupra prid. Kal. Mart. De hoc ſcribit S. Gregorius lib. 2. dialog c. 1. In Actis item S. Mauri abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, lõge antequã illuc proficiſceretur Maurus, vt eadem Acta ſignificãt, apud Sur. die 15. Ianuar. cir. A.540.

[h] *Fulci.*] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agitur.

[i] *Helenæ virginis.*] De eadem item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 11. Mentio habetur de eadem in rebus geſtis S. Amatoris. Vixit temporibus Theodoſij Senioris, & Honorij eius filij, vt ex iiſdem Actis colligitur. cir. A 385.

23 Decimo Kal. Iunij. Luna. C vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25

PVD Lingonas in Gallia paſsio ſancti [a] Deſiderij Epiſcopi, qui cum plebem ſuam ab exercitu Vuãdalorum vexari cerneret, ad Regem eorum pro ea ſupplicaturus acceſsit: a quo ſtatim iugulari iuſſus, pro ouibus ſibi creditis ceruicem libenter extendit, & percuſſus gladio migrauit ad Chriſtum. Paſsi ſunt autem cum eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eamdem vrbem conditi ſunt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Epitacij [b] Epiſcopi, & Baſilei. In Africa ſanctorum martyrum Quinctiani [c], Lucij, & Iuliani, qui in perſecutio-

ne Vuandalica passi, æternas coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio [d] sanctorum martyrum, qui in persecutione Maximiani Galerij confractis [e] cruribus necati sunt: item eorum qui eodem tempore in Mesopotamia [f] appensi pedibus in sublime, capite verso deorsum, suffocati fumo, & lento igne consumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunensi sancti Desiderij [g] Episcopi Viennensis, qui Theodorici Regis iussu lapidibus obrutus, martyrio coronatur: *Synnădæ* in Phrygia sancti Michaelis [h] Episcopi. Ipso die S. Mercurialis [i] Episcopi. Neapoli in Campania *S.* Euphebij [k] Episcopi. Apud Nursiam sanctorum Eutychij [l] & Florentij monachorum, quorum meminit B. Gregorius Papa.

M A I I 23.

cir. A. 411. Sigibe. Baron. cir. A. 346.

ESIDERII *Episc. & soc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. c. 31. & alij recentiores. Sigebertus in chron. recenset eius martyrium anno Domini quadringentesimo vndecimo, eumq. passum refert vna cum Vincentio eiusdem Ecclesiæ Archidiacono: verum cũ Desiderius Lingoniensis Episcopus reperiatur interfuisse Concilio Agrippinensi, celebrato post Consulatum Amătij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Fastos Onuphrij) trecẽtesimus quadragesimus sextus; propter tam lõgam temporis distantiam hujus martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniani Imp. quando Vuandali longe lateq. effusi sunt per Gallias, atque Hispanias, & in Africam vsq; venerunt; sed quando pirmũ illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuasit, de qua illata clade meminit S. Hieron. epist. 11. ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis Episcopus, nec alter eius nominis ibi Episcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

[b] *Eputacij & Basilei.*] De his etiam vet. manuscrip. & recentiores, necnon & Flos sanct. Hispan.

cir. A. 484. [c] *Quinctiani & soc.*] Fuit Quinctianus Sicensis Episcopus in Africa tempore Honnerici Vuand. Reg. de quo Victor de persecut. Vuandal. lib. 2.

T. 3. A. 309. nu. 25. [d] *Commemoratio Sanct. mart.*] De his videtur scripsisse Euseb. hist. lib. 8. cap. 24. ex quo Nicephorus, & alij recentiores.

[e] *Confractis cruribus.*] Errãt qui putãt supplicium crurifragij non aliud fuisse, quam cum cruci affixis crura suffringerentur; nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud Iudæos tantummodo erat in vsu, quibus lege præcipiebatur, vt eadem die corpora illorum deponerentur de cruce, atque sepelirentur. Deuter. cap. 21. Gentiles autem vsque ad putrefationem ea sinebant permanere, vt diximus supra. Ceterum quod legerim in Actis martyrum, ac libris Gentilium, crurifragium erat supplicium a ceteris distinctum; quod descriptum habetur in Actis S. Hadriani martyris, quæ quidem germana esse noscuntur. Incus enim parabatur vna cum vecte ac malleo ferreo; iubebantur miseri tibias imponere super incudem, quas ferus carnifex vecte vel malleo validis ictibus suffringebat. Meminit huius supplicij Plautus in Pœnul. dum ait: Ex Syncerasto crurifragium fecit. Cicero pro Rosc. Amer. Opinor, inquit, ijs crura suffringantur. Polyb. hist. lib. 1. de eadem sæuissima pœna pluribus. Irrogari solitũ erat eiusmodi supplicium vilioribus tantum personis, vel ob aliquod immane scelus. Seruus Apollonij Senatoris, de quo superius, domini sui delator, ex Senatus sententia crurifragio peremptus est. Ceterum complures nobiliũ; quod Christiani essent, & ob hanc causam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano martyre accidit, cuius nuper meminimus. Crurifragium hodie esse in vsu apud barbaras nationes accepimus.

[f] *In Mesopot.*] Agunt de his item Euseb. & Niceph. vbi supra. Porro eiusmodi immensi supplicij genus fertur excogitatum esse primum ab Auidio Cassio tyranno, qui ad stipitem octoginta vel centum pedum a summo ad imum vsque damnatos cum obligaret, ad ima igne subiecto, fiebat vt alijs ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Cassio. T. 3. A. 309. nu. 25.

[g] *Desiderij Episc.*] De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, translatio autem 3. Idus Februarij, vt testatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ T. 8. A. 613 nu. 18.

supe-

A.733.T.9 superius ea die notata sunt de S. Desiderio.
2.2 & An. [h] *Michaelis Episc.*] Græci etiam de eodẽ
814 nu.12. agunt hac die in Menologio his verbis: Memoria S. Patris nostri Michaelis confessoris, Episcopi Synnadarum. Hic primum monachus, postea est factus Episcopus: qui cum esset rectæ fidei obseruantissimus, Leonis Isaurici hæresim redarguens, propter sanctarum imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium missus; cum bonum certamen & cursum consummasset, migrauit ad Dominum. Hæc ibi.

T.3.A.359 n.46. obijt A.356. [i] *Mercurialis Episcopi.*] De eo item vet. manuscr. Agit de Mercuriali Episcopo Limensi Petrus in catal lib. 10. c.107. Sed deprauate legitur, Limensi, pro Liuiensi: nam constat fuisse Episcopum Foroliuiensem: siquidem anno Domini 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuiensis Episcopus eius corpus repetit in marmoreo loculo conditum, serico tectum, vbi in lamina plumbea intus posita hæc notata erat inscriptio: HIC REQVIESCIT CORPVS BEATI MERCVRIALIS EPISCOPI LIVIENSIS: OBIIT ANN. CLVI. PRID. KALEN. MAII. Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Episcopo scripto de modo celebrandi Iubilæi, Cæsenæ impresso apud Bartholomæum Raccenium.

[k] *Euphebij.*] De eo tab. ecclesiæ Neapolitanæ. Eius res gestæ habentur descriptæ ex vetustis codicibus a Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 713. Legi & libellum miraculorum eius. obiit a. 713

[l] *Eutychij & Florentij.*] Horum res gestas scribit S. Gregorius dialog. lib. 3. c. 15. ex quo Petrus in catal. lib. 2. c. 11. Plura de ijsdem habentur in veteri manuscripto ecclesię eiusdem S. Eutychij apud Nursiã, vbi ipsius corpus religiose reconditum asseruatur. cir. A.410.

24 Nono kaleñ. Iunij. Luna. D v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26

ANTIOCHIAE natalis sancti Manahen [a], Herodis Tetrarchæ collactanei, doctoris & prophetæ sub gratia noui testamenti, in eadem vrbe quiescentis. Item beatæ Ioannæ [b] vxoris Chuzæ procuratoris Herodis, quam Lucas Euangelista commemorat. In Portu Romano natalis sancti Vincentij [c] martyris. Brixiæ sanctæ Afræ [d] martyris, quæ sub Hadriano Imperatore passa est. Nannetẽ in Britannia Minori beatorum martyrum Donatiani [e] & Rogatiani fratrum, qui sub Diocletiano Imperatore pro constantia fidei in carcerem missi, & in equuleo suspensi ac laniati, deinde lancea militari confossi, nouissime capita eorum præcisa sunt. In Istria SS. martyrum Zoelli [f], Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die sanctorum martyrum Meletij [g] ducis exercitus, ac sociorum eius ducentorum & quinquagintaduorum, qui diuerso mortis genere martyrium compleuerunt. Item sanctarum martyrum [h] Susannæ, Marcianæ, & Palladiæ prædictorum militum coniugum, quæ vna cum paruulis suis confractę sunt. Mediolani sancti Robustiani [i] martyris. In monasterio Lirinensi S. Vincentij [k] presbyteri, doctri-

na & ſanctitate conſpicui. Bononiæ Translatio [a] S. Dominici confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni.

M A I I 24.

T. 1. A. 44. n. 74. M ANAHEN [a].] De quo Act. Apoſto. c. 13. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 34.

T. 1. An. 32. nu. 31. [b] *Ioanna*.] De ea Lucas Euang cap. 8. & 24. Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die.

T. 2. A. 250 n. 15. [c] *Vincentij*.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores, adſtipulanturque vet. manuſcrip.

T. 2. A. 132. nu. 7. [d] *Afra*.] De ipſa item tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Eius Acta a S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quæ nos nondum vidimus. Diuerſa eſt hæc ab illa quæ paſſa eſt Auguſtæ Vindelicorum.

T. 3. A. 303 nu. 139. [e] *Donatiani & Rogatiani*.] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 37. & alii recentiores. Recitat horum res geſtas Sur. tom. 3. Meminit eorumdem Greg. Turonen. de glor. mart. c. 60.

[f] *Zoelli & ſoc.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[g] *Meletij & ſoc.*] Græci itidem de his agũt in Menologio hac die, vbi & eorum Acta pluribus referunt.

[h] *Suſanna & ſoc.*] Agunt de his item Græci in Menologio, recenſentq; harum res geſtas iunctas Actis prædictorum Meletij & ſociorum.

[i] *Robuſtiani*.] De quo & tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

T. 5. A. 428 nu. 38. An. 431 n. 185. & An. 434. num. 19. & ſeq. [k] *Vincentij*.] De eo item Molanus addit ad Vſuard. De Vincentio Lirinenſi plura Gennadius de vir. illuſtr. cap. 64. Non eſt hoc loco prætermittendum, errare eos qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S. Proſperum S. Auguſtini ſcripta defendentẽ, Vincentij huius exiſtimant fuiſſe, eo quod illis temporibus vixerit. ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, quod hic non tantum non impugnauit defenſores S. Auguſtini, ſed magnopere laudauit: nam eo libro quem ſcripſit aduerſus hæreſes cap. 43. vehementer commendauit Cæleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſione ſcriptorum S. Auguſtini datam ad Epiſcopos Galliarum aduerſus eos qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quiſnam ille fuerit Vincentius, qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones: ſciendum eſt, eodem ſæculo alterum Vincentium claruiſſe in Gallia, de quo idem Gennadius ſcribit eodem lib. cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit, conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi, qui aureo plane illo opuſculo fidem Catholicam egregie teſtatam reliquit, quo cum omnes hæreſes, tum maxime hæreſim Pelagianam cum auctoribus ſuis impugnat, vt conſtat ex eodem libro cap. 2. & 14. Hæc modo de Vincentij fide ſatis. Claruit temporibus Honorij Imp. magnamq; ſui nominis in Eccleſia Catholica laudem reliquit.

[l] *Translatio S. Dominici*.] De eadem ijdem qui ſcripſerunt eius Acta, de quibus ſuo loco inferius prid. Non. Auguſti. Facta eſt eiuſmodi translatio anno ſexto Gregorij Noni Rom. Pontif. anno Domini 1233. Indict. ſexta, ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in 3. par. tit. 9. cap. 4. An. 1233.

iiij. E Octauo kal. Iunij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27

ROMAE via Nomentana natalis B. Vrbani [a] Papæ & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Chriſti fidem ſuſceperunt, & pro ea martyrium ſubierunt: ipſe quoque in perſecutione Alexandri Seueri pro Eccleſia Dei multa paſſus, tandem ceruicibus abſciſsis, mar-

tyrio

tyrio coronatus est. Dorostori in Mysia natalis sanctorum martyrum Pasicratis[b], Valentionis, & aliorum duorum simul coronatorum. Mediolani sancti Dionysij[c] Episcopi, qui ab Imperatore Constantio Ariano in Cappadociam pro fide Catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo spiritum Deo reddidit. Eius sacrum corpus ab Aurelio Episcopo Mediolanum transmissum est ad B. Ambrosium Episcopum: cui piæ actioni officium quoque S. Basilij Magni accessisse traditur. Romæ Sancti Bonifacij[d] Papæ Quarti, qui Pantheon in honorem B. MARIAE ad Martyres dedicauit. Salerni depositio B. Gregorij[e] Papæ Septimi, Ecclesiasticæ libertatis propugnatoris ac defensoris acerrimi. Florentiæ natalis S. Zenobij[f] eiusdem ciuitatis Episcopi, vitæ sanctitate ac miraculorum gloria conspicui. In Britannia S. Aldelmi[g] Episcopi Schireburgensis. In territorio Tricassino S. Leonis[h] confessoris. Asisij in Vmbria Translatio[i] S. Francisci confessoris, tempore Gregorij Papæ Noni. Verulis in Hernicis Translatio[k] S. Mariæ Iacobi, cuius sacrum corpus plurimis miraculis illustratur. Florentiæ beatæ Magdalenæ Virg. ordinis Carmelitarum, vita, & sanctitate illustris.

M A I I. 25.

T. 2. A. 233. n. 1. & seq.

RBANI Papæ[a].] De ipso item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De huius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. August. epist. 165. Niceph. in chron. & alij. Eius Acta, quæ extant intexta rebus gestis S. Cæciliæ, recitat Metaphrastes. Pluribus nos de eo in Annalibus Ecclesiasticis.

A. 228. passus Iulius T. 2. A. 228. n. 2. vt habet Baron.

[b] *Pasicratis & Valentionis.*] Agunt de his ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Habetur de his mentio in Actis S. Iulij martyris apud Bedam & alios ad vj Kalend. Iunij. Dorostorum in Mysia, de quo hic habetur mētio, alij Dorostolum dicunt, & in Thracia situm volunt, vt Theodoretus hist. lib. 3. cap. 6. Alio nomine hunc locum dictum Distram, tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

T. 3. A. 356 nu. 104. & T. 4. A. 382. n. 30.

[c] *Dionysij Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Huius meminit S. Athanasius in epistola ad solitar. & in lib. de Synodis, S. Hilarius ad Constantium, S. Ambrosius concione prima de basil. non trad. & serm. 15. de sanct. edit. Rom. Seuerus hist. sacr. lib. 2. Lucifer Calarit. lib. 2. pro Athanasio, Socrat. hist. lib. 2. cap. 29. Mentio de eodem habetur in Actis sancti Eusebij Episcopi Vercellensis. Recitat eius res gestas Mombrit. tom. 1. Vit. sanct. De eius translatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanensis ecclesiæ monumenta a Galesino expurgata atque illustrata testantur.

[d] *Bonifacij Papæ.*] Successit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipso in Annalib. Ecclesiast. diximus. plura T. 8. An. 607. & seq.

[e] *Gregorij Papæ Septimi.*] Sāctissimi Pontificis gloria numquam valuit schismaticorū scriptorum schismaticis Regibus fauentium calumnijs obscurari, vel aliqua ex parte labefactari; quin potius longe clarior est sēper reddita atque illustrior: sicut olim Sancto Magno illi Athanasio fidei propugnatori contigit, cum & ipse circumuentus ac pene obrutus esset falsis obiectionibus Arianorū. Qui enim ab Ecclesia Catholica non desciuerunt, resq. huius sanctissimi Pontificis preclarissime gestas sinceræ mentis oculis sunt contemplati, immensis eū præconijs, si quem alium antiquorum sanctorum Patrum, sunt prosecuti. Et vt omittamus hic referre testes pene innumeros; satis sit tibi modo Lambertus, qui sui temporis per annos singulos puram ac germanam digessit historiam, eiusq. Acta conscripsit. Hic inter cetera tanti Pontificis ornamenta recenset, eum, dum vixit, miraculis claruisse. Consule, si libet, & Marianum Scotum, qui illis ipsis etiam temporibus claruit, candideq. res eius per annos singulos conscripsit, quales fuerint calumniæ schismaticorum, & qualia tanti Pon-

To. 11. An. 1073 n. 13. & seq. obitus a. 1085 n. 12. & seq.

tificis merita, æqua lance librans. Multa hic essent addēda, vt quæ Desiderius abbas Cassinensis lib. 3. dialog. quæ etiam Petrus Damian. aliiq. de eo scripserunt. Porro qualis quantusve fuerit, qui zelus ipsius, quæ animi constantia, pastoralis vigilantia, vigor, & disciplina, ac denique ceteræ virtutes tanto culmine dignæ in eo Pontifice enituerint, registrum ipsius epistolarum, quod asseruatur in Vaticana bibliotheca, facile indicat.

T.4.A.370. n.35. T.5.A.397. nn.44. obijt Ann. 434.

[f] *Zenobij Episcopi.*] De eo Paulinus in vita S. Ambrosij: porro eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioannes Aretinus conscripsit. Agit de eodem S. Antonin. in 2. par. tit. 10. cap. 12. Petrus in catalog. lib. 5. cap. 41. & alii recentiores.

T.8.A.705. 705.nu.11.

[g] *Aldelmi Episcopi.*] Scribit de eo Beda de gest. Angl. lib. 5. cap. 19. Feruntur eius Acta esse conscripta a S. Eugenio, necnon etiam a S. Osmundo, de quibus agitur in catal. scriptorum Britanniæ. Epitomen autem rerum ipsius recitat Sur. tom. 3. Excessit ex hac vita anno Domini 719. Extant eiusdem auctoris plurima scriptorum monumenta.

[h] *Leonis.*] Agit de eodem Vsuardus hac die, atque recentiores. cir. A. 540. apud Sur.

[i] *Translatio S. Francisci.*] De qua S. Bonauentura in vita ipsius cap. 15. & Marcus Vlixippon. Minorita in chron. ord. Minor. lib. 2. cap. 75. egregie meminerunt. cir. a. 1230.

[k] *Translatio S. Mariæ Iacobi*] Eius rei gestæ historiam accepimus editam a Vetulana ecclesia, vbi eius corpus decentissime asseruatur. Habentur ibidem complura de ea rescripta miracula: alia insuper de his manuscripta accepimus ab ecclesia Pistoriēsi prędictis consentientia. T. in appa. n.64. & 65.

iij. F Septimo Kalendas Iunij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE sancti Eleutherij Papæ [a] & martyris, qui multos nobiles Romanorum ad fidem Christi perduxit, & sanctos Damianum & Fugatium in Britanniam misit, qui Lucium Regem vna cum vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ sanctorum martyrum Simitrij [b] presbyteri, & aliorum vigintiduorum, qui sub Antonino Pio passi sunt. Athēnis natale beati Quadrâti [c] Apostolorum discipuli, qui persecutione Hadriani Ecclesiam grandi terrore dispersam, fide & industria sua congregans, librum pro Christianę religionis defensione valde vtilem, & Apostolica doctrina dignum, eidem porrexit. Viennæ sancti Zachariæ [d] Episcopi, & martyris, qui sub Traiano passus est. In Africa S. Quadrati [e] martyris, in cuius solemnitate sanctus Augustinus sermonem habuit. Tuderti natalis sanctorum martyrum Felicissimi [f], Heraclij, & Paulini. In territorio Antisiodorensi passio S. Prisci [g] martyris, cum ingenti multitudine Christi fidelium. Cantuariæ in Anglia sancti Augustini [h] Episcopi, qui illuc vna cum alijs a B. Gregorio Papa missus, genti Anglorum Christi Euangelium prædicauit, ibiq. virtutibus & miraculis gloriosus obdormiuit in Domino. Romæ S. Philippi Nerij [a] Congregationis Oratorij fundatoris, Virginitatis, & Prophetiæ dono insignis.

MAII

T.2.A.183 n.3 & seq. &A.194.n.1. & 2.

ELEVTHERII *Papę* [a].] De quo Beda pridie huius diei. De eius successione scribit S. Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. Mileuit. lib. 2. Augustinus epist. 165. Eusebius in chron. & hist. lib. 5. cap. 21. Niceph. Episc. in chron. & alij. De legatione missa ad Britannos, de qua hic agitur, scribit Beda de gest. Angl. lib. 1. cap. 4 & lib. de sex ætat. in Antonino Vero, Ado in chron. sub Commodo, Marian. Scot. in sex ætat. anno Domini 177. quibus item adstipulantur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, si redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor est Sueton. in Claudio cap. 17. & Tacit. lib. 12) iterum in Britannia Luciũ regnare audias. Nam & alijs sæpe prouincijs id fuisse concessum inuenies. Iudæa enim postquam redacta est in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas; Armenia etiam concessione Hadriani Imp. Regem habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. sunt & de his alia exẽpla, quæ breuitatis causa prætereimus. Quin & ipsam Britanniam, redactam iam in prouinciam, inuenies tempore Neronis habuisse Regulum: is erat Præsutagus; de quo Tacitus Annal. lib. 14.

T.2.A.164 nu. 24.

[b] *Simetrij*.] De ipso item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 58. Agitur de eodem in Actis S. Praxedis apud Mombrit. tom. 2.

T.2.A 109. n. 50. & A. 125. n. 1. & 3. & A. 128 n. 1.

[c] *Quadrati*.] Beda, ac ceteri alij hac die, Græci autem xj Kalend. Octob. in Menolog. Scribit de eodem Euseb hist. lib. 3 c. 31. & lib. 4. cap. 3. & 22. Hieron. de script. Eccles & in epist. 84. ad Magnum, Niceph hist lib. 3. cap. 21. & alij.

[d] *Zacharię Episc.*] Agit de eodem hac die Beda, Ado Episcopus Vien. in chron. anno Domini 101. Successit hic Crescenti, numeraturq. secundus eius sedis Episcopus in tabul. Episcoporum Vien. quas descripsit Demochares lib de sacrif. Mis. T.2.A.118 n.7.

[e] *Quadrati*.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De sermone, quem in die natali ipsius habuit S. Augustinus, mentionem facit Possidius in Indiculo. T.1. A.98. n.23.

[f] *Felicissimi & soc.*] Beda item ac ceteri quibus etiam consentiunt manuscrip. necnõ & tabulæ ecclesiæ Tudertinæ. T.2.A.303. nu. 121.

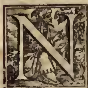
[g] *Prisci & soc.*] Agit de ijsdem hac die Vsuard. Summatim horum res gestas complexus est Petrus in catal. lib. 5. cap. 50. Plura de his in Breuiar. Antisiodorensi inuenies. T.2. A.275 nu. 6.

[h] *Augustini Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, & alij. De legatione Augustini & sociorũ, eorumq. prædicatione, miraculis, & Anglorum conuersione, agit in primis S. Gregorius in regist. lib. 5. epist. 53. vsque ad 59. lib. 7. epist. 112. lib. 9. epist. 48. vsque ad 60. & epist. 71. & lib. 12. in fine: Beda autem pluribus de gest. Angl. lib. 1. c. 23. 24 & sequentibus, & lib 2. c. 2. & 3. in epitome, & de sex ætat. Ioannes diac. in vit. S. Gregorij Papæ, Marian. Scot. in chron anno 600. Sigeb. itẽ in chronico per annos singulos eius Acta digessit, idemq. refert migrasse ex hac vita anno Domini sexcentesimo nono. De eodem præterea recentiores, vt Polydorus Virg. Trithemius, in catal. script. Britan. & alij. T.8.A. 596 n.10. & seq & an. 597. n.21. & sequ. obitus a. 614. n.77 & seq.

*De S. Philippo infra 23 August. in not. litt. M. & T. 2. Ann A. 57. n. 162. & latius T. 8. in pri. obijt A. 1595.

27 Sexto Kal. Iunij. Luna. G ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17 18	19	20 21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

NATALIS sancti Ioannis Papæ [a] & martyris, qui a Theodorico Italię Rege Ariano Rauennam euocatus: ibiq. propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus, vitam finiuit. Dorostŏri in Mysia B. Iulij [b], qui tempore Alexandri Imperatoris, cum esset veteranus & emeritæ militiæ, comprehensus ab officialibus [c], Maximo Pręsidi offertur: quo pręsente cum idola execraretur, & Christi nomen constantissime

confiteretur, capitali sententia punitus est. Apud Soram S. Restitutæ [d] virginis & martyris, quæ sub Aureliano Imperatore & Agathio Proconsule, fidei certamine suscepto, dæmonum impetus, parentum blanditias, & tortorum sæuitiam superauit: demum cum alijs Christianis capite truncata, martyrio decorata est. In pago Atrebatensi sancti Ranulphi [f] martyris. Arausicæ in Gallijs sancti Eutropij [g] Episcopi, virtutibus atque miraculis illustris. Eodem die depositio venerabilis Bedæ [h] presbyteri, sanctitate & eruditione celeberrimi.

MAII 27.

T.7. A.525 plura martyr. A.126. n.7. & seq.

OANNIS Papæ [a].] Vsuardus de eo hac die, Beda autem & Ado die sequenti. Commemoratur hac die eius translatio; quando Rauenna, vbi glorioso martyrio occubuit, corpus eius Romam delatum est: natalis autem dies, quo excessit ex hac vita, est ad xij. kal. Iunij. De hoc Sanctissimo Pontifice quam mendaciter dicant aliqui, ipsũ functum esse legatione apud Imperatorem pro restituendis ecclesijs Arianis: cum multa alia, tum etiã eius epistola scripta ad Episcopos Italiæ aperte declarat. Plura autem de eo ex vet. monumentis accepta digessimus in Annal. Ecclesiasticis. Extat de eodẽ epigramma Bonad. lib. 2. monod. 79.

T.2. A.228 nu. 2.

[b] *Iulij*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores; certamen autem eius compendio describit Petrus in catalogo lib. 5. cap. 56.

[c] *Ab officialibus.*] Officiales ab officijs dicti sunt. Quæ essent officia, Ambrosius in epist. ad Marcellinam declarat his verbis: Palatina omnia officia, hoc est, Memoriales, Agentes in rebus, & Apparitores diuersorum Comitum. Hæc Ambros. At in Actis martyrum, alijsq. antiquioribus monumentis, per officium Præsidis Apparitură, & per officiales ipsos Apparitores intelligere debes, l. 1. §. si quis vltro. ff de quæstion l. 5. in fin. ff. de aduoc. fisc. sic. & l. 1. de filijs offic. lib. xj. Cod. Accipitur & pro alijs ministris magistratuum, vt l. 6. §. ne tenuis. ff. de offic. præsid. Est & tit. de diuersis offic. lib. xj. Cod. Clarius id habes in Notitia prouinc. expressum, nomine Officij cõtineri omnes qui sub quolibet magistratu militiæ Palatinæ militant. Erant & lictores, qui & Viatores dicti reperiũtur a Valer. Max. lib. 9. c. 5. 2. eo quod e collegio Viatorum deligerentur, vt auctor est Gellius lib. 12. c. 3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti sint lictores, consule Plutarchum in problem. Rom. q. 67. Ceterum lictores fuisse a carnificibus differentes, ex Liuio colliges lib. 3. decad. 1. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non lictoribus stipatus. Sic etiam officij nomine non includi carnifices, habes ex Augustino epist. 50. ad Bonif. Comit. cum ait: Nonnunquam & a Iudicibus transeuntibus extorquebant violenter, vt a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autẽ erant infimæ militiæ milites Iudicibus seruientes, quibus nec ad altiorem militiam aspirare licebat. Est de his l. 19. & 20. de diuers. offic. Cod. Theod. Brutianos eidem muneri fuisse mancipatos ex Senatusconsulto, eo quod ipsi primi se tradidissent Hannibali, auctor est Festus verbo Brutiani.

[d] *Restitutæ.*] Asseruantur eius martyrij Acta in Ecclesia Sorana, in nonnullis tamen corrigenda: quæ licet sine auctoris nomine ferantur, post multũ tãdem laboris inuenisse opinamur auctorẽ. Petrus etenim chartularius diac. monasterij Cassin. in lib. quẽ scripsit de vir. illustr. monast. Cassin. c. 32. cum agit de Gregorio olim monacho Cassinen. inde autẽ Episcopo Tarracinensi, recensetq. commentarios ab eo conscriptos, hæc inter alia: Scripsit passionem S. virginis Restitutæ, necnon Acta SS. martyrum Casti & Cassij. Hæc ille. Extat adhuc memoria in insula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata est; illeq. putatur locus, quem Tullius lib. 2. de legibus describit his verbis: Ventum in insulam est; hac vero nihil est amœnius; vt enim quasi rostro finditur Fibrenus, & diuisus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq. dilapsus, cito in vnum confluit, & tantum complectitur, quod satis sit modicæ palæstræ loci, &c. Vere factus est palæstræ locus, vbi postea Christi virgo nobile certamen pro Christo subijt, victrixq. est coronata martyrio vna cum socijs. Putatur ex carnificina sanctorum martyrum illic exerceri solita, ipsum Fibrenũ flumen hodie vulgo dici Carnellum, quasi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quæ scripsit Gordianus, idem flumen, Carnellus, reperitur appellatum;

T.2. A.275 nu. 5.

latum; vt scias non esse recentem nomenclaturam.

[e] *Agathio Proconsule.*] Augustus Imperator ex Mœcenatis sententia dedit Italiæ ciuitatibus Consulares cum iure gladij, sunt iidem & Proconsules appellati. de his agit pluribus Dio libro 52. & 53. Ab eodem datum esse Proconsulem Soræ, haud dubiū est: nam vna ex trigintaocto coloniis numeratur a Frontino lib. de colon. quas Augustum in Italiam duxisse scribit Suetonius in Octau. Aug. cap. 46. vbi & de iure colon plura. Ante etiam L. Genucio & Sernio Cornelio Coss. anno ab vrbe condita 451. nobilitata fuit ea ciuitas colonia Romanorum, vt auctor est Liuius lib. 10. Patercul. lib. 1. & vetus marmori incisa, quæ in eadem ciuitate habetur, docet inscriptio. Cicero in orat. pro Planc. recensere videtur eamdem ciuitatem inter municipia, quæ in quibusdam præstare coloniis demonstrat Gellius lib. 16. c. 13. Quod item ad Consulares Iudices spectat, quorum est frequens mentio in Actis Sanctorū martyrum; auctor est Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Hadriano Imp. quatuor fuisse institutos Consulares, qui toti præessent Italiæ. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eamdem formam magistratuum & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus instituisset, vsq; ad sua tempora, nempe sub Theodosio, esse seruatam. De Consularibus agens Iustinianus Imperator, recenset eos inter illos qui mediis administrationes gerunt. authen. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabantur olim etiam aliquibus Italiæ ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat: alij enim eorū Populi Rom. suffragijs, alij vero a Prætore Vrbano quotannis mittebantur. De his omnibus Festus his verbis; Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur; & erat quædam earum jRespublica; neque tamen magistratus suos habebant; in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent: quorum genera fuerint duo: alterum, in quas solebant ire Præfecti quatuor, qui auctore vigintisex virum numero populi suffragio creati erant in hæc oppida, Capuam, Cumas, Casilinum, Vulturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Suessulam, Atellam, Calatium, alterum, in quas ibant, quos Prætor Vrbanus quotannis in quæque loca miserat legibus, vt Fundos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Prinernum, Anagniam, Frusinonem, Reate, Saturniam, Nursiam, Arpinum, aliaq. complura. Hæc Festus verb. Præfecturæ. At vero Præsides non dabantur nisi prouinciis: si quando tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiæ Præsidem, improprie scias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potissimū ex causa hic descripsimus, quod in Martyrologiis & Menologiis sub Consularibus, Proconsulibus, Præfectis, atque Præsidibus martyres passi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas.

[f] *Ranulphi.*] De eodem Vsuardus hac die, aliiq. recentiores agunt.

[g] *Eutropij Episcopi.*] Beda de ipso hac die, & alii. Acta eius conscripta esse a Vero Episcopo, testantur Vsuardus, Ado, & Sigebertus de script. Eccles. cap. 73. Agit de eo item Petrus in catalogo lib. 5. cap. 57. floruisseq. eum scribit temporibus Valentiniani Secundi Imperatoris. cir. A. 380.

[h] *Bedæ.*] De eo in dicto vet. manuscripto codice monast. S. Cyriaci. Hic ab aliquibus inconsulte nimis putatur, ob id quod venerabilis dictus reperitur a nonnullis, sanctus dici non debere. Sane quidem sanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clarissimo viro in Areopagiticis Beda Sanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, scriptor nō ignobilis, qui ante quingentos annos vixit, lib. de sex ætat. anno Domini 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computator, his tēporibus clarus habetur. Hæc ille. Bedæ res gestas conscriptas esse ab Cuthberto monacho illi æquali, testatur Molanus; nos nondum vidimus: illa autē perbreuis narratio, quæ in fronte operum ipsius edita habetur, alia omnino censetur ab illis; quemadmodum & ea quæ in fine posita sunt tomi octaui operum eiusdē, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. lib. 5. c. 55. Epistolam autem illam de obitu Bedæ illic positam, & a Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atque sinceram esse, nullus qui eam legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud etiam vulgatū constat esse figmentum; fuisse nimirum oculis orbum. Nemo id veterum testatur: quod sane tacendum non fuisset ob viri eximiam doctrinam, & inexhaustum in scribendo laborem. Traditur & fabella quædam de sepulchri ipsius epitaphio, quam his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cū, inquit, discipulus eius, ipso defuncto, titulum sepulchro ponere dispostuisset, vnico carmine Leonino sic incipiens: *Hac sunt in fossa.* velletq. finire: *Bedæ Sancti*, vel *presbyteri ossa.* nec metrum stare posset, nec vllum ei vocabulum aliunde occurreret: tædio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperitur insculptum. T. 9. a. 731. n. 20. & seq.

Hac sunt in fossa Bedæ venerabilis ossa.

Hæc Petrus, & alij; quos iure irridet atque redarguit falsitatis Trithem. lib. 2. de vir. illust. ord. S. Benedicti c. 21. alter enim se habere dicit epitaphium ad eius sepulchrum inscriptum, quod recitat lib. 3. c. 155. estq. huiusmodi:

Presbyter hic Beda requiescit carne sepultus.
Dona, Christe, animā in cælis gaudere per æuū:
Daq. sophiæ illum debriari fonte, cui iam
Suspirauit ouans intento semper amore.

Hæc

Hæc ibi: ex quibus irritum prorſus redditur de Leonino verſu commentum. Hæc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia pernecеſſaria, cum ea de Bedæ ſepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus diuerſæ feruntur ſententiæ. Auctor catalogi ſcriptorum eius, qui habetur excuſus poſt præfationem libri de temporibus, teſtatur Bedam obijſſe diem anno Domini 734. Scribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac vita migraſſe anno Domini ſeptingenteſimo trigeſimoprimo. Ea puto ratione id eum exiſtimaſſe, quod ad illud vſq; tempus perduxit gentis Anglorum hiſtoriã: ſed eum idem Beda opus epitomes perducat vſq; ad ſeptingenteſimum ſexageſimumſextũ Chriſti annum, profiteaturq; ibidẽ in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſimonono Anglorũ hiſtoriam, aliaq. ſuper diuinam Scripturam opera abſoluiſſe; plane conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facile aſſentimur, qui tradunt, eum diem obijſſe annos natum ſeptuaginta, vel duobus amplius: qui item cum tradant, oculos eius præ longæua ætate caligaſſe; ad diuturniorem ætatem perueniſſe, fatendum eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe ſe temporis teſtatus eſt. Quantum autem ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eũ vſque ad nonageſimumquartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum octogintaſeptẽ exegit in monaſterio: ſeptennis enim (vt ipſe ſcribit) traditus eſt S. Benedicto Abbati in monaſterium SS. Apoſtolorum Petri & Pauli poſitum in Anglia ad Vuirimundam & Ingiruum. Horum omnium rationem, quoniam lõgiorẽ exigit narrationẽ, hic ſubtrahimus: in Annal. autẽ Eccleſ. fuſius proſecuti ſumus.

A Quinto kalen. Iunij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

IN Sardinia ſanctorum martyrum Aemilij[a], Felicis, Priãmi, & Luciani, qui pro Chriſto certantes, coronati ſunt. Carnõti in Gallia ſancti Carauni[b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato, martyrium ſumpſit. Corinthi ſanctæ Helconidis[c] martyris, quę primum Gordiâno Imperatore ſub Perennio Præſide multis tormentis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterum cruciata, ſed ab Angelo liberata, demum diſſectis mammis, ferisq. obiecta, atque igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item paſsio ſanctorum Creſcentis[d], Dioſcoridis, Pauli, & Helladij. Thecũe in Palæſtina ſanctorum Monachorum[e] martyrum, qui tempore Theodoſij Iunioris a Sarracênis occiſi ſunt: quorum ſacras reliquias accolæ colligentes, ſumma veneratione illas habuerunt. Lutetiæ Pariſiorum ſancti Germâni[f] Epiſcopi & confeſſoris, qui quantæ ſanctitatis, quantiq. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Epiſcopus litterarum monimentis conſignauit. Mediolani S. Senatoris[g] Epiſcopi, virtutibus & eruditione clariſsimi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Iuſti[h] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Podij[i] Epiſcopi & confeſſoris.

MAII

EMILII & soc. [a] De his hac item die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, nuper autem Fara de rebus Sardois.

T. 1. A. 98. nu. 11. [b] *Carauni.*] Agit de eodem Vsuardus hac die. Eius vero Acta ex antiq. manuscrip. edidit Mombrit. tom. 1. vit. sanct. paucis autem Petrus in catal. lib. 5. cap. 60. Scripsit de eodem epigramma Bonad. in lib. 2. monod. 81.

T. 2. A. 243 nu. 4. [c] *Helconidis.*] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij Acta compendio habentur descripta.

T. 3. A. 326. n. 88. [d] *Crescentis & soc.*] De his præterea Græci in dicto eorum Menologio hac itē die agūt. de ijsdem mentio est in vita S. Nicolai Episc.

T. 5. A. 410 num. 57. [e] *Sanctorum Monachorum.*] Hi illi esse vidētur, de quibus agit Ioannes Cassian. in collat. sexta de nece sanctorum cap. 1. 2. & seq.

T. 7. A. 579 nu. n. 21. & T. 8. A. 845. n. 22. & seq [f] *Germani Episc.*] Beda, Vsuardus, Ado, alijq. omnes hac die. Scripsit eius res gestas Fortunatus Episcopus Pictauiensis, quas recensuit Sur. tom. 3. hac die. De eodem Greg. Turon. hist. Franc. lib. 4 c. 51. & lib. 5. cap 8. & de gloria confess. cap. 92. Sæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerum Parisiensem, vbi ostendit quā florens esset illa ecclesia eius tempore. Idem in vit. S. Martini carmine scripta lib. 4. & in vita sanctæ Radegūdis Epitaphium ad eius sepulchrum inditū recitat Aimoin. lib. 3. de gest. Franc cap. 9. & 16. De eo etiam Ado in chron. In Actis S. Vrsicini Episcopi Bituricensis, quæ extāt apud Greg. Turonen. de glor. confess. cap. 80. plura de eodem: itemq. in Actis S. Domnoli Episcopi Cenomanen. apud Sur. tom. 3. die 16. Maij Vinc. lib. 21. cap. 63. 64 Antonin. par. 2. tit. 12. c. 6. & nouissime Papir. Mas. Annal. Franc. lib. 1. in Chereberto. Migrauit ex hac vita anno Domini 579. vt tradit Sigebert. in chron. quod etiam colligitur ex Greg. Turon. lib. 5 cap. 8. Numeratur decimusnonus eius sedis Episcopus in tabulis Democharis. Historia translationis eius extat apud Sur. tom. 7. die 25. Iulij. Aimoin. scripsit duos libros de miraculis ipsius, qui ibidem editi habentur. De eius item miraculis post mortem factis agit Greg. Turon. hist Franc. lib. 8. c. 33. T. 7 A. 579. nu. 21. obitus.

[g] *Senatoris Episcopi.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanen. Extat de eodem egregium epigramma Ennodij Ticinensis, cuius est exordium: *Qui vicit trabeas, &c.* eir. A. 470. obijt ex Paruin.

[h] *Iusti Episcopi.*] Hac die natalē eius celebrari, constat ex tab. eius ecclesiæ, & ex Flor. sanct. Hisp. Agit de eodem S. Isidorus de vir. illustr. c. 21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iustus Concilio Toletano secundo, vt eius Acta indicant. Claruit temporibus Iustiniani Imperatoris. T. 7. A. 531 num. 16.

[i] *Podij Episc.*] Hic successit Ioanni, anno Domini millesimo & tertio, vt constat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne Archipresbytero Aretino edita extant apud Sur. to. 3. An. 1003.

29 Quarto Kal. Iunij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1

OMAE via Aurelia natalis S. Restituti [a] martyris. Apud Iconium Isauriæ ciuitatem passio sanctorum Conōnis [b], & filij eius annorum duodecim; qui sub Aureliano Imperatore craticulæ prunis suppositis, & oleo superinfuso, suspensionis in equuleo, atque ignis pœnam constanter passi, malleo ad extremum ligneo manibus eorum contritis, spiritum emiserunt. Eodem die natalis sanctorum martyrum Sisinij [c], Martyrij, & Alexandri, qui tempore Honorij Imperatoris in Anauniæ partibus (vt scribit in vita S. Ambrosij Paulinus) persequentibus Gentilibus, martyrij coronam adepti sunt. Cæsareæ

ſareæ Philippi ſanctarum martyrum Theodoſiæ [d] matris S. Procopij martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarum, quæ in perſecutione Diocletiani capitis obtruncatione conſummatæ ſunt. In Vmbria paſſio ſanctorum [e] mille quingentorum & vigintiquinque martyrũ. Treuiris B. Maximini [f] Epiſcopi & confeſſoris, a quo S. Athanaſius Epiſcopus perſecutione Arianorum exulans, honorifice ſuſceptus fuit. Veronæ S. Maximi [g] Epiſcopi. Arcani in Latio ſancti Eleutherij [h] confeſſoris.

MAII 29.

[T. 2. A. 301 n. 19.] ESTITVTI [a].] Agit etiam de eo hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri deniq; recentiores. Eius martyrij Acta habentur in cod. ſcripto S. Mariæ Maioris ad Præſepe dictæ, quibus narratur paſſus eſſe ſub Diocletiano Imp. damnatuſq ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo conſule tomum ſecundũ Annalium. eſt illorum exordiũ: Sub Diocletiano & Maximiano Auguſtis, &c.]

[T. 2. A. 275. num 9.] [b] *Cononis & filij.*] De his item iidem qui ſupra. Eorum paſſionis Acta paucis refert Petrus in catal. lib. 5. c. 62.

[fuſius T. 5. A. 400. n. 2. & 4. & ſeq.] [c] *Siſinij, Martyrij, & Alexandri.*]De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Horum martyriũ ſcripſit S. Vigilius Epiſcopus Tridentinus ad S. Simplicianum Epiſcopum Mediolanenſem; recitat eum commentariolum Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 3. Dicti ſunt hi martyres Anaunenſes, eo quod in valle Anauniæ paſſi ſint Horum etiam meminit S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 158. Paulinus in vita S. Ambroſij, S Gaudẽtius Epiſcopus Brixianus in ſermone habito in dedicatione baſilicæ, dictæ, Concilium Sanctorum. Habet horum Acta Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Sur. tom. 3. Pet. in catal. lib. 5 c. 63. Idem mentionem facit de ijſdem in vita S. Vigilij Epiſc. lib. 6. c. 10. In his autẽ Actis quæ Mombritius recitat, paſſi hi habentur hoc menſe & die, Stilicone Conſule; numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) quadringenteſimus, quo Romanæ Eccleſiæ præerat S. Anaſtaſius, Mediolanenſi autem S. Simplicianus, Imperatoris Honorij anno 6. quo etiam Conſulatu S. Vigilium ab eiſdem Gentilibus occiſum eſſe, Vſuardus auctor eſt die 26. Iunij. Horum veneranda corpora ante triennium tranſtulit Illuſtriſſ. ac R. D. Sanctæ memoriæ Card. Boromæus.

[T. 5. A. 308. n. 20.] [d] *Theodoſiæ.*] Agunt hac item die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Byzantij paſſa eſt. De hac aũt Cæſarienſi Acta habentur in vita S. Procopij martyris, quam refert Metaphraſtes 8. Id. Iulij: extat apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobilium matronarũ, quarum hic item mentio habetur.

[e] *Mille quingentorum, &c.*]De his agitur in Actis martyrii S. Venantii: paſſiq. habentur in perſecutione Decij Imperatoris ſub Antiocho Præfecto. [cir. A. 253.]

[f] *Maximini Epiſcopi.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado ac ceteri. Huius res geſtas a Lupo quodam conſcriptas recitat Sur. tom. 3. hac die. Interfuit hic Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantii, & Albini, anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrii) trecenteſimo quadrageſimo ſexto. De eodem Hieron. in chron. aitq; ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cũ Treueris exularet, qui ibidem mãſit integro biennio & mẽſibus quatuor, vt ſcribit Theodoretus hiſt. lib 2. cap 1. Præſens fuit idem Maximinus Concilio Sardiceno. S. Athanaſius cum recenſet Epiſcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinũ in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus eſt eiuſdẽ Conſtantii Imp. temporibus, vt conſtat ex eodem Athanaſio in apolog. ad Conſtant. Paſſus & ipſe grauia ab eodem Imperatore Ariano, eo quod faueret Catholicis, & impugnaret hæreticos, vt diffuſe ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 9. cap. 12. De eo præterea recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis Epiſcoporum Treuerenſiũ adſcribitur Maximinus vigeſimus ſextus Epiſcopus apud Democh. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Greg. Turon de glor. confeſſ. cap. 93. [T. 3. A. 336. n. 19. A. 347 n. 81.]

[g] *Maximi Epiſcopi.*]De eo item tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & ſæpius citatus commentarius de Epiſc. Veron. pag. 9. & 40. [claruit cir. An. 352. ex monumẽtis Eccl. Veronen.]

[h] *Eleutherij.*] De quo vetera monumenta eccleſiæ Aquinatis.

Tertio

Tertio Kal. Iunij. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

OMAE via Aurelia natalis ſancti Felicis [a] Papæ & martyris, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Gabini [b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorum Syci [c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſſi ſunt. Rauennæ ſancti Exuperantij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Anaſtaſij [e] Epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij [f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum ſancti Baſilij Magni: qui tempore Galerij Maximiani extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarum virtutum relictis heredibus, in pace quieuerunt.

M A I I 30.

[T. 2. A. 275 n. 1. & ſeq.]

ELICIS *Papæ.* [a]] De eo item hac die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Huius eſt epiſtola, quæ citatur a S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atq; in Actis Concilij Epheſini, necnon a Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hæreſes: nam Maximianus Epiſcopus Alexandrinus, ad quem ſcripſit, eius tempore ſedit, ſuffectus nimirum S. Dionyſio. Quod autem hic paſſus ſit ſub Aureliano, & non ſub Claudio, vt alij tradunt, pluribus diximus in Annal. Eccleſiaſt. vbi & de ipſo locupletius. [ſub Hadriano, qui regna recepit. A. 120.]

[b] *Gabini & Criſpuli.*] De quibus Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores, Fara et lib. de rebus Sardois. Extant prædictorum Acta, quæ in eccleſia ipſorum leguntur. Porro putatur hæc eſſe dies translationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi mẽſem Octobrẽ Gabinum appellat. Eſt etiam celebris apud eos dies dedicationis eius eccleſiæ, quæ eſt cathedralis, factæ quarta Maij, anno Domini quingenteſimo decimoſeptimo, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Sanctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 7. meminit de monaſterio nomine ſanctorum Gabini & Luxorij in Sardinia.

[c] *Syci & Palatini.*] Beda, & Vſuardus, & alij de ijſdem agunt hac die.

[d] *Exuperantij Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ [cir. A. 460] Rauẽ. & Hieronymus Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Claruiſſe eum ferunt temporibus Honorij Imperatoris. Eſt & alius eiuſdem nominis Exuperantius Epiſcopus Dertonenſis, qui interfuit vna cum ſancto Ambroſio Cõcilio Aquileienſi. Fuit eiuſdem nominis Exupe- [T. 5. A. 431.] rantius, alias Superantius, Epiſcopus in Lu- [num. 193.] cania, ſanctitate inſignis, cuius meminit Vranius in tranſitu S. Paulini Epiſcopi Nolani apud Surium tom. 3.

[e] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] De ipſo etiam tabu- [T. 8. A. 680] læ eccleſiæ Papienſis. Hic ex Ariano factus [num. 3.] Catholicus, egregia claruit ſanctitate, vixitque temporibus Rotharis Regis Longobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus, hiſt. Longobard. lib. 4. cap. 15.

[f] *Baſilij & Emmeliæ.*] Agit de his S. Greg. [T. 2. A. 304] Nazianzenus in luculenta illa encomiaſtica [num. 51. &] oratione habita in funere S. Baſilii, circa [ſeq. & T. 4.] principium: idemq. de Emmelia meminit in [Ann. 363.] epiſtola 8. ad Baſilium, edit. Billianæ. Gre- [num. 90 &] gorius Nyſſenus etiam in epiſtola ad Olym- [Ann. 369.] pium monachum de Actis S. Macrinæ. [num. 64.]

xxvij. D **Pridie Kalend. Iunij. Luna.** 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ROMAE ſanctæ Petronillæ[a] virginis, filiæ beati Petri Apoſtoli, quæ Flacci[b] nobilis viri coniugium ſpernens, acceptis triduanis ad delibarandum inducijs, interim ieiunijs & orationibus vacans, tertia die mox vt Chriſti ſacramentum accepit, emiſit ſpiritum. Aquileię SS. martyrum Cantij[c], Cantiani, & Cantianillæ fratrum, qui cum eſſent ex illuſtri Aniciorum[d] progenie, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ob Chriſtianæ fidei conſtantiam vna cum pædagogo ſuo Proto capite plexi ſunt. Turribus in Sardinia ſancti Creſcentiani[e] martyris. Apud Comanos in Ponto ſancti Hermiæ[f] militis, qui ſub Antonino Imperatore ab innumeris & ſæuiſſimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Chriſtum conuertit, & eiuſdem martyrij coronæ participem fecit, quam tamen ipſe primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ ſancti Lupicini[g] Epiſcopi. Romæ ſancti Paſchaſij[h] diaconi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

M A I I 31.

T. 1. An. 69 n. 32. & 33.

ETRONILLAE[a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & Vuandel. his verſibus:

Tum pridie Petronilla Petri de germine ſancto.
Fulgida virgo micat Chriſti trabeata decore.

De eius obitu agitur in Actis ſanctorū Nerei & Achillei. De eius corporis inuentione vide in libro de Rom. Pont. in Paulo Primo. Cuius autem fidei ſit eius hiſtoria, conſule ſanctū Auguſtinum lib. contra Adimantum, cap. 17. Nonnullas de ea dubitationes diſſeruimus in Annal. Eccleſ. Erat olim Romæ nomine ſanctæ Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Gregorius Tertius Papa anniuerſariam ſtatuit ſtationem, vt conſtat ex eodem lib. de Rom. Pont. in Gregorio Tertio. Non prætermittendum hic (quando ſeſe offert occaſio) etiam de ſancti Petri vxore mentionem habere: quam martyrio occubuiſſe, Clemens Alexandrinus vetuſtiſſimus Theologorum li. 7. ſtrom. ſcribit his verbis: Aiunt certe beatum Petrum, cum vidiſſet vxorem ſuam duci ad mortem, lætatū quidem eſſe propter vocationem, & quod domum reuerteretur. Valde autem exhortando & cōſolando proprio nomine eam compellantem, dixiſſe: Heus tu, memento Domini. Hæc Clemens.

[b]*Flacci nobilis viri.*] In prædictis Actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis; quam lectionem non improbamus. Porro vt huius vocis clarior notitia habeatur, ſciendum in primis, pro diuerſitate temporum, diuerſi generis Comites fuiſſe. Ante Conſtantini Imp. tempora hi dicti erant Comites, qui Proconſules, Præſideſq; prouinciarum comitantes, erant in negotijs publicis obeundis illorum adminiſtri & adiutores, ijdemq; aſſeſſores eorumdem cum eſſent, ius dicebant, vt declarāt complures leges, l. 16. de off. præſid. l. 4. ff. de offic. aſſeſſ. l. 41. §. 1. de excuſ. tut. l. 6. §. ſi quos comit. ff. de pœn.

l.5 ff. ad leg. Iul. repet. & l. 1. §. sed ff. de extra. cognition. De iisdem Sueton. in Iulio, & in Tiberio, & Plin. lib. 9. c. 30. Ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, ceteriq. omnes, qui in Antiquis Actis martyrũ Comites dicti reperiuntur. A temporibus autem Constantini Imp. & non Hadriani (vt putauit Gelenius) ea vox alio sensu accipi consueuit. Idem etenim Imperator, Christiana quadam humanitate, quosdam e Magistratibus sibi subditis Comites dici voluit, quasi consocios in administratione Imperij: erantque hi triplicis ordinis, nẽpe primi, secundi, & tertij, vt scribit Eusebius in vita Constantini lib. 4. cap. 1. Mutationem magistratuum a Constantino factam esse, Zosimus etiam asseuerat lib. 2. Plura de his Alciat. lib. de magistrat. In Not. prouinc. habentur Comitiuarum diuersarũ descripta insignia: sunt de iisdem Comitibus complures tit. in Cod. lib. xij. itemq. formulas eorumdem magistratuum habes apud Cassiodorum variar. lib. 6. & 7.

T.2 A.303. num. 223. c *Cantij, Cantiani, & Cantianillæ.*] De his itẽ hac die Beda, ac ceteri omnes. Extat de his sermo S. Maximi Episcopi Taurinensis, qui & adscribitur S. Ambrosio. Feruntur eorumdem Acta eiusdem S. Ambrosij nomine. est illorum exordium: Seruus Christi Ambrosius, &c. Descripsit ea Mombritius tom. primo, summatim autem Petrus in catalog. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his versibus:

Aut Aquileiensem si forte accesseris vrbem,
Cantianos Dñi nimiũ venereris amicos, &c.

T.3. A. 323 num. 1. d *Ex illustri Aniciorum prosapia.*] De ea familia meminit Prudentius lib. 1. aduersus Symmachum, atq. primum omnium senatorum Anicium nomen dedisse Christianæ militiæ, quod his versibus explicat:

Fertur enim ante alios generosus Anicius Vrbis
Illustrasse caput: sic se Roma inclyta iactat, &c.

Habes apud Liuium lib. 45. Luciũ Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphasse. De Aniciorum nomine & significatione, ac perillustri stemmate scribit S. Gaudentius Brixianus in sermone de Machabæis, & S. Hieron. epist. 8. ad Demetriadem his verbis: Illustris, inquit, Aniciorum sanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Consulatum, &c. De eadem Cassiodorus variar. lib. 10. epist. 11. & 12. Erant iam in prouerbio opes, ædificiorum moles, & splendor ædium familiæ Anicianæ. Hinc Secundinus ad Augustinum: Ego namque fateor, non tali diligentia, nec tanta industria Anicianæ domus micare marmora, quantã tua scripta prælucent eloquentia. Hæc ipse apud August. to. 6. At hæc pro huius loci ratione satis. Fuit autem ea familia illustrata non tantũ Consulibus, & Imperatoribus, sed & nobilitata martyribus, & confessoribus: nam præter martyres, de quibus hic agitur, ex ea etiã prodiere piæ clarissimæ illæ sanctitate mulieres Probæ, Iulianæ, & Demetriades prodiere; ille item pietate atque doctrina celeberrimus Consul ordinarius, & confessor illustris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Ecclesiast.

e *Crescentiani.*] Beda, Vsuardus, & Ado de eodem agunt hac die: adstipulantur vetera manuscrip. & recentiores omnes, itemque Fara de rebus Sard. sub Adriã.

f *Hermiæ.*] Agũt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & summatim eius Acta referunt, consentientia his quæ hic leguntur de Hermia. T.2. A 175 num. 7.

g *S. Lupicini Episc.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronen. & Augustinus Valerius Episcop. & Card. in comment. de antiq. mon. ecclesiæ Veron. pag. 9. & 39.

h *Paschasij diac.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa lib. 4. dialog. cap. 40. & 41. Vixit iisdem temporibus alius Paschasius presbyter Romanus, tituli S. Eusebij; qui stetisse reperitur pro Symmaco aduersus Laurentium schismaticum, vt docent Acta secundæ Synodi tunc Romæ celebratæ. Quod autem pertinet ad Paschasium, de quo agimus, de schismate sic excusat eum S. Gregorius, cum ait: Quia eum non malitiæ, sed ignorantiæ errore peccauerat, purgari post mortem a peccato potuit. Hæc Gregorius, excusans eum. Vnde quod idem sanctus Gregorius paulo superius ait, ipsũ in sua sententia vsque ad diem sui exitus perstitisse; ea verba, vel sunt exclusiue intelligenda, quasi sic perstiterit in sententia, vt tandem die obitus pœnituerit: vel dicere necesse est, Paschasium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuersia, ex hac vita migrasse. Ceterũ peracta Synodo illa palmari dicta (cuius nominis rationẽ reddidimus in Annaliũ tom. 6.) qua totius Catholicæ ecclesiæ calculo adiudicatã est causa Symmachi: nulla certè eum excusare potuisset facti vel iuris ignorantia, quin anima eius supplicium subijsset æternum. Prædictorum itaq; alterum præcessisse necesse est, cum eius sanctitati egregij virtute miraculi adstipulari visus sit Deus; nam (vt inquit S. Greg.) eius dalmaticam feretro superpositam dæmoniacus tetigit, statimq; sanatus est. Quod autem ad dalmaticam pertinet, vt & hanc vocẽ explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, sic dictũ (inquit Isidorus lib. 19. orig.) quod primum in Dalmatia texta est, habens clauos ex purpura. Vsi sunt aliquãdo ea Reges: vnde de Commodo scribit Lampridius, quod dalmaticatus processit in publicum: quam vestem Dio in Commodo nominat tunicam manicatam, sericam, albam; vt ex his satis possit intelligi, qualisnam dalmatica vestis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc est, manicatis, quibus Pertinax Imp. vtebatur.

T.6. A. 496 num. 50. & seq. & An. 498 num. 6 & seq.

T.2 A. 283 num. 16.

Trebellius Pollio in Claudio nominat singiliones Dalmatenses. Tunicam senatoriã, dalmaticam appellat Ioannes diaconus, dũ agit de Gordiano patre S. Gregorii lib. 4. cap. 83. Habes in Actis passionis S. Cypriani Episc. Carthag. eumdem indutum esse dalmatica. Sunt hęc verba ibi descripta: Cùm se dalmatica expoliasset, & diaconibus tradidisset, in linea stetit, &c. Extant ea in prolegomen. in S. Cyprian. edit. Pamel. Eademq. ibidem leguntur in alijs eiusdem Actis ex Paulo diac. licèt alia loco dalmaticæ habeant tunicam. Siluestri Papæ fuit institutio; vt diaconi Romanæ ecclesiæ vterẽtur dalmaticis in ecclesia, sed tantum diebus solemnibus in signum lætitiæ. dist. 76. c. de ieiunio. exteris autẽ non nisi ex priuilegio a Romano Pontifice concesso vti dalmaticis fas erat, vt Greg. in regist. lib. 7. epist. 111. ad Aregium Episc. & distinct. 23. c. communis filius. Symmacus Papa S. Cęsario Episcopo Arelatensi Romã aduenienti, quo tãtum virum digno prosequeretur honore, inter alia tribuit, vt diaconi ecclesiæ Arelatensis, sicut & Romani diaconi, dalmaticis vterentur, vt auctor est Cypr. in Actis S. Cæsarij, quæ habes apud Sur. to. 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarũ, quibus vtebãtur diaconi, egregie expressum habes ab Ammiano Marcellino lib. 14. his verbis: Pectoralem tuniculam sine manicis textam Maras quidã nomine (vt appellant Christiani) diaconus, per latera scripta Græco sermone, &c. persimilẽ enim fuisse chlamydi Imperiali, demonstrat. Retinet & nunc idem nomen, vt quam ille tuniculam dicit, Italice appelletur tonicella; licet ipsa non eamdem prorsus formam retineat: nam vsque ad cubitum manicata hodie fit. Palmatam Consularem vestem litteris inscribi solitam, & ab Impp. Consuli tribui, testatur Ausonius in gratiarum actione pro suo Consulatu, cum hæc haber ex verbis Gratiani Augusti: Palmatam tibi misi, in qua Diuus Constantinus parens noster intextus est. Me beatum, cuius insignibus tali cura præstetur. Hæc plane, hæc est picta, vt dicitur, vestis, non magis auro tuo, quã tuis verbis, &c. Eiusmodi plane fuisse dalmaticam diaconorum, quã Ammianus tuniculam appellat, qua & Imperator indui posset, aperte ipse significat. Ex his perpende, quanto augustius atq; magnificentius legali veteri cultu Noui testamẽti ministerium appareret: cũ olim Leuitis nec linea vti, stola concessum esset, quam tandem illi cõtra leges sacras ab Agrippa Rege precario obtinuerunt, vt auctor est Iosephus Antiquit. lib. 20. cap. 8. edit. Gelen. Quod autem hodie non tantum diaconi, sed & subdiaconi in sacris dalmaticati ministrent, id quidem non ex veteri instituto: nam S. Gregorius Papa antiquũ esse vsum Romanæ Ecclesiæ dicit, vt subdiaconi tunicis induti lineis procederent, lib 7. regist. epist. 63. ad Ioannem Episcopum Syracusanum. Sed vt tandem eo vnde deflexirnus, reuertamur, ad ipsum scilicet vsum dalmaticarum, quibus corpora defunctorum tegebantur: sciendum, non tantum diaconorum feretrum tegi dalmatica, moris fuisse, sed summorũ Rom. Pontificum, vt auctor est idẽ Greg. in regist. lib. 12. ex Synodo Rom. cap. 4. Quod certa ex causa fieri vlterius vetuit; ne honor, qui olim sanctis martyribus tantum impendi consueuisset, cuiusque vitæ meriti hominibus impartiretur: Eutychianus enim Papa statuisse reperitur, ne quis martyrem sine dalmatica, vel purpurato collobio sepeliret. lib. de Rom. Pont. in Eutychiano.

IVNIVS.

xxvij. E Kalendis Iunij. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4

ROMAE S. Iuuentij [a] martyris. Cæsareæ in Palæstina B. Pamphili [b] presbyteri & martyris, viri admirandæ sanctitatis & doctrinæ, atq. in pauperes munifici, qui ob Christi fidem in persecutione Galerij Maximiani, primo sub Vrbano Præside cruciatus, & in carcerem trusus, deinde sub Firmiliano iterum reuocatus ad pœnas, vna cum alijs martyrium consummauit.

Passi

Passi sunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijq. nouem, quorum memoria alijs diebus celebratur. Augustoduni sanctorum Reueriani [c] Episcopi, & Pauli presbyteri, cum alijs decem, qui sub Aureliano Principe martyrio coronati sunt. In Cappadocia sancti Thespesij [d] martyris, qui sub Alexandro Imperatore, & Simplicio Præfecto, post alia tormenta decollatus est. In Aegypto sanctorum martyrum Ischyrionis [e] doctoris militum, & aliorum quinque militum, qui sub Diocletiano Imperatore pro fide Christi diuerso mortis genere perempti sunt. Item sancti Firmi [f] martyris, qui in persecutione Maximiani acerbissimis plagis affectus, lapidibus percussus, ac demum capite cæsus est. Perusiæ sanctorum martyrum Felini [g] & Gratiniani militum, qui sub Decio varijs tormentis cruciati, martyrij palmam gloriosa morte perceperunt. Bononiæ sancti Proculi [h] martyris, qui sub Maximiano Imperatore passus est. Ameriæ sancti Secundi [i] martyris, qui sub Diocletiano in Tiberim proiectus, martyrium consummauit. Apud Tiphernum in Vmbria S. Crescentiani [k] militis Romani, sub eodem Imperatore martyrio coronati. In Vmbria sancti Fortunati [l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monasterio Lerinensi sancti Caprasij [m] abbatis. Treuiris sancti Simeonis [n] monachi, qui a Benedicto Papa Nono in sanctorum numerum relatus est.

I V N I I. 1.

T. 2. A. 306 nu. 3. & 4. & An. 309 nu. 2 & seq nu. 7. 25. & sequ.

IVVENTII [a]] De eo vet. manuscr. ex quibus Molan. hac die.

[b] *Pamphili, & soc.*] De Pamphilo hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Nouemb. Horum Acta conscripsit Eusebius hist. lib. 8. c. 17. & Metaphrastes; quæ recitat Surius tomo 3. Porro eius vitam tribus ferme voluminibus ab eodē explicatā, auctor est S. Hieronym. ad Marcellam epist. 191. De Pamphilo item agit S. Hieronymus lib. de script. Eccles. epist. 65. ad Pammachium cōtra Rufinum, & epist 83. ad Magnum oratorem, eum sūmis laudibus celebrat. De eius insigni bibliotheca idem Hieron. sæpe meminit. ab eo Eusebius cognomentū accepit.

T. 3. A. 273. num. 10. [c] *Reueriani Episcopi & soc.*] Vsuardus itē hac die, Petrus lib. 5. c 73. & alij recentiores.

cir. A. 230. [d] *Thespesij*] Agūt de eodem hac die Græci in Menolog. vbi & eius martyrium pluribus describitur.

T. 3. A. 310 num. 23. [e] *Ischyrionis & soc.*] de isdem apud Græcos. Alius hic ab illo, cuius meminit Dionysius Alexan. apud Eusebium hist. lib. 6. c. 34.

[f] *Firmi.*] Itidem Græci in Menolog. de eodem hac die agunt. sub Maximiano.

[g] *Felini & Gratiniani.*] De his vetera monumenta ecclesiæ Perusinæ, quæ manuscripta accepimus. T. 2 A. 254. num. 29.

[h] *Proculi.*] De quo & tab. eccles. Bononien. Percrebuit hucusque de S. Proculo martyre ea opinio, quod passus sit temporibus Theodorici Arianorum Regis, ea de causa, quod zelo fidei in Arianum præfectum Catholicis infestissimum insiliens, eum occidisset, vt habent quædam Acta, quæ to 7. Sur. recitat: sed hæc omnia redduntur irrita ex his quæ scribit sanctus Paulinus Nolanus Episc. qui longe præcessit tempora Theodorici Regis: agensq. in Natali nono S. Felicis de nonnullis Italiæ martyribus, ac de his etiam qui Bononiæ in persecutione Diocletiani & Maximini passi sunt, hos scribit versus. T. 2. A. 303 num. 122.

Vitalem, Agricolā, Proculūq; Bononia condit;
Quos iurata fides pietatis in arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illustriss. ac Reuerēdiss. Gabriel Paleottus Cardinalis ampliss. Archiepiscopus Bononien. emendauit tabulas pristinas eius ecclesiæ. De natali die

S.Proculi martyris solemniter celebrari solito scribit S.Greg. lib.1. dialog.c.9. in Bonifacio, circa medium. De illo etenim & non alio, vt de martyre celeberrimo, cunctis notissimo, ibi agi persuademur.

T.1.A 303 num. 121. [i] *Secundi.*] De quo tabulæ ecclesiæ Amerinæ, & vet. monumenta eiusdem ecclesiæ, quibus eius Acta descripta habentur.

T.1.A. 303 num. 121. [k] *Crescentiani.*] Eius ecclesiæ antiquæ memoriæ de eius martyrio fidem faciunt.

[l] *Fortunati.*] Eius res gestas ex manuscriptis Spoletinæ ecclesiæ acceptas legimus: est eadrum exordium: Fuit quidam vir venerabilis, &c.

clr.A. 390. [m] *Caprasii.*] De quo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex vet manuscrip. recitat Sur. to.7. Meminit eiusdē Sidonius Apollinaris in carmine Eucharistico ad Faustum; vbi dum relegit insulæ Lerinensis sanctos, hæc de Caprasio:

—— Quantos illa insula plana
Miserit ad cælum montes: quæ sancta Caprasii
Vita senis, &c.

De eo itē in vita S.Honorati lib.1. Vixit tēporibus Theodosij Imp. & Honorij eius filij.

[n] *Simeonis.*] Apud Bedam & alios de eo hac die. Eius Acta ab Eueruino conscripta recitat Surius tomo.3. De eius canonizatione agitur in chron. Hirsaugien. Scribit de eodem Sigibertus in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illust.ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 238. T.11. Ann. 1037.nu.3.

25.xxvj F Quarto Nonas Iunij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE natalis SS. martyrum Marcellini presbyteri [a] & Petri exorcistę, qui multos in carcere ad fidem erudientes, sub Diocletiano post dira vincula & plurima tormenta a Sereno Iudice decollati sunt in loco qui dicebatur Silua Nigra, quæ postea in honorem sanctorum commutato nomine Silua Candida appellata est. Horum corpora in crypta iuxta S. Tiburtium sepulta sunt, eorumq. sepulchrum S. Damasus Papa versibus postea exornauit. In Campania S. Erasmi Episcopi [b] & martyris, qui sub Diocletiano Augusto primū plumbatis cæsus, deinde fustibus grauiter mactatus, post resina, sulphure, plumbo, pice, cæra, oleoq. perfusus, illæsus apparuit: deinde Formijs sub Maximiano diuersis atque immanissimis supplicijs iterum cruciatus, sed ad confirmandum ceteros a Deo seruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus, sancto fine quieuit: cuius corpus Caiētam postea translatum est. Lugduni SS. martyrum Photini [c] Episcopi, Sancti Diaconi, Vetij Epagathi, Maturi, Pontici, Biblidis, Attali, Alexandri, & Blandinæ, cum alijs multis, quorum fortia & iterata certamina tēpore M. Aurelij Antonini, & Lucij Veri, ecclesiæ Lugdunensis epistola ad ecclesias Asiæ, & Phrygiæ scripta recenset. In his sancta Blandina sexu infirmior, corpore imbecillior, conditio-

ne deiectior, diuturniora & acerbiora certamina subiens, & fortis adhuc permanens, gladio iugulata, ceteros secuta est, quos hortabatur ad palmam. Romæ sancti Eugenij [d] Papæ & confessoris.

IVNII 2.

T.2.A.302 num. 105. & sequen. Translat. T.9.A.826 n.8. & seq. & A.827. n.5. & seq. miracula eodem An. num.18. & sequ.

Marcellini, & Petri.[a]] De his hac ité die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Extant eorū Acta, quæ retulit Surius to. 3. & Petrus in catal. lib. 5.c.74. qui hos passos hac die tradit. Olim auté mense Decembri horū solemnitas agebatur, vt constat ex inscriptione homiliæ 6. S.Gregor. in Euang. habitæ ad populum in basilica sanctorū marcellini & Petri Dominica tertia Aduentus, die natali ipsorum, nisi sit mendum in codice. Horum illustri martyrio nobilitatus est locus, vbi sūt passi. Siquidem Silua olim Nigra dicta, Candida est appellata, accepitq; Episcopalis cathedræ ornamentum, vt constat ex veterum Romanorum Conciliorum monumētis; sed postmodū a Callisto Secundo vnita est ecclesiæ Portuensi. Epitaphium sancti Damasi, cuius hic habetur mentio, intextum habetur in prædictis horum martyrum Actis. In honorem præterea eorumdem Constantinus Imp. erexit basilicam via Lauicana, quam & muneribus exornauit, ac redditibus locupletauit, ibiq; sanctæ Helenæ martyris corpus sepeliendum curauit. Extat de munificentia Cōstantini libellus in libro de Romanis Pontificibus, in Siluestro, vbi de his agitur. Est Romę antiquus Titulus nomine ipsorum martyrū, cuius mentio habetur in registro S.Gregor. lib. 4. cap. 88. in Synodo tunc Romæ habita. De horum translatione in Gallias agit Sigebertus in chron. anno 826. Aim. de gest. Franc. lib. 4. cap. 15. factam refert sub Gregorio Quarto Rom. Pont. Cuius rei gestæ historiam Einardus libris quatuor illustrauit. Extant prædicta Acta apud Surium tom. septimo. Putatur eiusdem quoq; auctoris esse vita eorumdem martyrum versibus scripta, quæ ibidem recitatur. De his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouissime autem Molanus in Indic. sancti Belgij.

T.2.A.303. num.119. [b] *Erasmi Episcopi.*] Agit de eodem hac die Beda, Vsuardus ac recentiores, Ado autem sequenti die. Huius Acta reperimus in nonnullis vet. manuscrip. habemusq. eadem charactere Longobardo conscripta. eadem fere Mombrit. tom. 1. Vit. sanct. Quæ cuncta etsi auctore careant; nihilominus Petrus diaconus Cassin. in lib. de vir. illustr. monasterij Cassinen. cap. 46. testatur, Gelasium Secundum Rom. Pontif. cum adhuc esset Cassinensis cœnobij monachus, scripsisse vitam sancti Erasmi Episcopi, & martyris, aliorumq. sanctorum. De memoria eius apud montem Soracté Gregor. regist. lib. 1. epist. 23. Fuit sanctus Benedictus eiusdem martyris studiosissimus: nam in eius honorem duas nobiles erigēdas curauit ecclesias, Verulis alteram, alteram vero Romæ, vt habent Acta sancti Placidi a Gordiano scripta. Erat olim corpus sancti Erasmi Formijs, vt scribit sanctus Gregorius in regist. lib. 1. epist. 8. eratq. Formiana ecclesia sedes Episcopalis, cui idem sanctus Gregorius vniuit ecclesiam Minturnensem; sed vtraque in propinquum locum, Caietam, vna cum corpore eiusdem sancti martyris, quod ibi decentissime asseruatur & colitur, translata est. Adnumeratam legimus Caietanam ecclesiam inter illas sedes, quæ sub nullo Metropolitano positæ, immediate subiectæ sunt Romano Pontifici, quarum Episcopi, suffraganei dicebantur Papæ vrbis Romæ. Hæc ex libro censuum, qui asseruatur in Vaticana bibliotheca.

[c] *Puotini Epis. & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Horum omnium Acta scripta habentur ab ecclesia Lugdunensi tunc temporis, quando ijdem passi sunt, in epistola quæ extat apud Eusebium hist. lib. 5. cap. 2. & 3. Horum martyrum, quorum cineres in fluenta Rhodani mersi sunt, meminit sanctus Augustinus libro de cur. agend. pro mort. item Eucherius Lugdun. in sermone de sancta Blandina, qui falso titulo Eusebij Emeseni inscribi hactenus consueuit. Recenset Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 49. item hic Ado nominaquadragintaocto martyrum, qui tunc Lugduni passi sunt. Agunt de his præterea quam plurimi recentiorum, quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quam ex prædicta epistola acceperint. T.2.A.179 nu.5. vsque ad 25. & num.35.

[d] *Eugenij Papæ.*] Vet. manuscrip. hac die, quidam vero die sequenti; sed re vera hic est dies natalis eius, vt cōstat ex libro de Rom. Pontificibus. Hic suffectus est S. Martino Papæ & martyri, eiusq. non tantum sedis, sed & sanctitatis successor extitit. T.8.A.654 num. 7. & Ann. 655. num. 1.

25. xxiiij. G **Tertio Nonas Iunij. Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

RETII in Tuſcia *SS.* martyrum Pergentini[a] & Laurentini fratrum, qui in perſecutione Decij, ſub Tiburtio Præſide, cum eſſent pueri, poſt dira ſupplicia tolerata, & magna miracula oſtenſa, gladio cæſi ſunt. Conſtantinopoli *SS.* martyrum Lucilliani[b], & quatuor puerorum, Claudij, Hypatij, Pauli, & Dionyſij: cum quibus Lucillianus ex ſacerdote idolorum Chriſtianus factus, poſt varia tormenta in fornacem iniectus eſt; ſed flamma imbre extincta, omnes illæſi euaſerunt: denique ipſe cruci affixus, pueri autem gladio obtruncati, ſub Siluano Præſide conſummati ſunt. Ibidem ſanctæ[c] Paulæ virginis & martyris; quæ cum prædictorum martyrum ſanguinem colligeret, comprehenſa, virgis cæſa, & in ignem coniecta, ſed liberata, demum & ipſa eodem loco vbi S. Lucillianus crucifixus fuerat, decollata eſt. Cordubæ in Hiſpania B. Iſaac[d] monachi, qui pro fide Chriſti gladio necatus eſt. Carthagine S. Cæcilij[e] presbyteri, qui ſanctum Cyprianum ad Chriſti fidem perduxit. In territorio Aurelianenſi S. Liphardi[f] presbyteri & confeſſoris. Lucæ in Tuſcia S. Dauini[g] confeſſoris. Pariſijs ſanctæ Crotildis[h] Reginæ, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Chriſti ſuſcepit. Anagniæ S. Oliuæ[i] virginis.

I V N I I 3.

T. 2. A. 254. num. 29.

ERGENTINI *& Laurentini*[a].] Agunt de his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Horum paſſionis Acta recitat Sur. tom. 3. Petrus in catalogo lib. 5. cap. 80. Accepimus eadem ab eccleſia Aretina.

[b] *Lucilliani & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res geſtas fuſius referunt.

[c] *Paulæ.*] Græci itidem hac die in Menolog. ibiq. eius præclarū certamē deſcribitur.

[d] *Iſaac monachi.*] De eodem etiā Vſuard. De eius nece ſcribit ſanctus Eulogius lib. 2. memor. ſanct. cap. 2. narratque hac die paſſum, feria ſexta, æra octingenteſima octogeſimanona, a Chriſto Domino anno 851. T. x. A. 851. num. 4.

[e] *Cæcilij presbyteri.*] De quo itē manuſcr. Agunt de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Cypriano. Quantum licet opinari, hunc exiſtimo fuiſſe Cæcilium ſiue Cæcilianum (vtroque enim modo legimus) clarum oratorē, magiſtrum olim Diadumeni Cæſaris pueri laudatiſſimi, de quo Aelius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus. Ab eo ſanctus Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, vt teſtatur S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. T. 2. A. 211 n. 2. & ſeq. Ann. 250. n. 6. & 10.

[f] *Liphardi.*] De quo hac die Vſuard. Bedā autem ſequenti. Huius vitam ex manuſcr. acceptam retulit Sur. tom. 3. Petrus in catalogo cir. A. 510.

logo

logo lib. 5. cap. 58. Trithem. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

T. xi. obijt Ann. 1050. num. 17. g Danini.] Huius Acta manuscripta ab ecclesia Lucensi accepta vidimus.

h Crotildis.] Scribit de ea plura Gregor. Turonen de gest. Francorum lib. 2. cap. 2. 3. & 4. Aimon. libro 1. cap. 14. & Sigebertus in chron. anno Domini 499. & 554. Molanus in addit. ad Vsuardi edit. primæ. Fuit eiusdem nominis, & religione non impar eius filia, quæ iuncta coniugio Amalarico Regi Ariano, grauia multa ob fidem Catholicam passa est, vt idem scribit Gregorius Turonen. de gest. Francorum libro 3. cap. 10. De obitu sanctæ Crotildis, de qua agimus, deq. eius funere meminit Gregorius Turonensis hist. lib. 4. cap. 1. decessitq. ait eo tempore, quo sanctus Iniuriosus præerat ecclesiæ Turonensi, qui (vt ex eodem Gregorio colligitur) sedere cœpit anno Domini 532. seditque annos 17. Verùm Sigebertus in chron. anno Domini 553. recenset obitum Crotildis.

T. 7. A. 553 num. 157.

i Oliuæ.] Eius vitæ Acta, itemq; venerandum ipsius corpus Anaguiæ asseruari, firma assertione Episcopi eius sedis accepimus. Alia rursus est Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis decade 1. lib. 8. Panormus, inquit, maxime insignis facta ortu Oliuæ & Nymphæ virginum, quarum clara gesta habentur. Hæc ipse.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A xxiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 1 2 3 2 3 4 5 6 7

ROMAE sanctorum martyrum Aretij [a] & Daciani. Sisciæ in Illyrico sancti Quirini [b] Episcopi, qui sub Galerio Præside pro fide Christi (vt Prudentius scribit) molari saxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus est; sed lapide supernatante, cum circumstantes Christianos, ne eius terrerentur supplicio, neve titubarent in fide, diu fuisset hortatus, ipse vt martyrij gloriam assequeretur, precibus a Deo vt mergeretur, obtinuit. Brixiæ sancti Clatei [c] Episcopi & martyris sub Nerone Imperatore. In Pannonia sanctorum martyrum Rutili [d] & sociorum. Atrebati sanctæ Saturninæ [e] virginis & martyris. Tibure sancti Quirini [f] martyris. Constantinopoli sancti Metrophanis [g] Episcopi & confessoris insignis. Mileui in Numidia sancti Optati [h] Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Veronæ sancti Alexandri [i] Episcopi.

IVNII 4.

ARETII & Daciani [a]] Rom. Martyrolog. vetus, & vet. manuscript. ex quibus ceteri recentiores.

T. 3. A. 308 num. 27.

b Quirini.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius nobile martyrium Prudentius cecinit hymno sacro. Meminit eiusdem Venantius Fortunatus lib. 7. cum ait: *Africa Cyprianum dat, Siscia clara Quirinum.* Extant eiusdem Acta fusius scripta apud Mombrit. tom. 2. quibus fertur passus in persecutione Diocletiani sub Maximo, alias Maximino Præside, quem Prudentius Galerium appellat: nulla tamen est discrepantia: nam & Galerius ipse, Maximinus dictus est, qui postea ab eodem Imperatore Cæsar est appellatus. Ceterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & Proconsulatum gerens in Africa, in S. Cy-

ptia

prianum Episcopum Carthag. vltimi supplicij sententiã tulit, & paulo post infelix obijt. Hęc habes in Actis passionis S. Cypriani positis in prolegom. operum eius edit. Pamel. Eiusdem sancti Quirini corpus, cum barbari Pannonias deuastarent, Romam translatum est, atque recõditum ad S. Sebastiani ad Catatumbas, vt Beda & Ado hic item profitentur: inde autem per Angilbertum Mediolanensem Episcopum Mediolanum fuisse delatum, prædicta Acta testantur: verùm Molanus in notis ad Vsuard. secundæ edit. & Cuspinianus in Austria, dicunt trãslatum fuisse Bauariam tẽporibus Pipini Regis; idq. certis testimonijs Molanus comprobat.

circa A. 60 [c] *Clatei Episcopi.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Brixianæ, ceteraq. vet. monumẽta eiusdẽ.

[d] *Rutuli & soc.*] De eo vet. manuscr. ex quibus & Molan. in priori addit. ad Vsuardum.

[e] *Saturnina*] De qua etiam prædicta vet. manuscrip. ex quibus recentiores accepere.

[f] *Quirini.*] Alius hic ab illo Sisciẽsi, de quo supra. Huius corpus (vt accepimus ex veteribus monumentis ecclesiæ Tiburtinæ) reconditum ibi habetur in basilica S. Laurentij, sub altari sanctissimi Saluatoris.

T. 3. A. 324 num. 94. T. 5. A. 439 num. 3. [g] *Metrophanis.*] Agũt de eodem hac item die Græci in Menologio, vbi & eius Acta summatim comprehensa narrantur: quibus assentiũtur ea quæ scribit Niceph. hist. lib. 8. cap. 6. & Niceph. Episc. Constantinopol. in chron. Habetur mentio de eodem in oratione de sanctis Patribus Nicænæ Synodi, quam recitat Metaphrastes sexto Idus Iulij, & Lipom. Latine redditam tom. 6.

Plura T. 3. præsertim A. 306. nu. 28. & seq. T. 4. A. 378 num. 14. [h] *Optati Episcopi.*] Confundunt hũc aliqui cum Optato Episc. Antisiodori, vt Petrus in catal. lib. 7. c. vlt. qui ea die de hoc agit, qua a ceteris celebratur dies natalis Optati Antisiodorensis. De hoc S. Hieron. lib. de script. Eccl. Honorius Augustod. & alij. Claruit tẽporib. Valentis & Valentiniani Impp. quãdo (vt idem testatur S. Hieronymus) aduersus Parmenianum eruditos illos scripsit commentarios. At cum in eius lib. 2. retexitur ab eo series Romanorũ Pontificum, eaq; perducitur vsq; ad Siricium Papam; necesse erit affirmare, eum vsque ad Siricij tempora peruenisse, qui sedit temporibus Theodosij. Putauit autem, & iure quidem, Balduinus in annot. ad Opt. ea verba: Damaso Siricius: non esse eiusdem auctoris, sed superaddita: quod quidem duplici ratione firmamus: Primo quidem, quod sanctus Augustinus, cum de eo sæpius agit, non tamquam de homine sui temporis & æquali, sed vt de eo, qui ipsum longe præcesserit, meminisse videtur, præsertim de doctrina Christiana lib. 2. cap. 40: præerat enim illis Augustini temporibus sedi Mileuitanæ Seuerus, vt idem sanctus Augustinus testatur, cum agit de ordinatione Eradij successoris, epist. 110 & sermo. 50. de diuers. to. 10. Præterea ipse Optatus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta persecutione Diocletiani vsq; ad illud tẽpus, quo ea scribebat, numerat annos 60. & (vt ait) quod excurrit. Cum autem constet ex publicis edictis, eam persecutionem indictam esse anno Domini trecentesimo secundo; satis liquet primis temporibus Valentis, & Valentiniani (iuxta sententiam Hieronymi) Optatum ea scripsisse, nec ad tempora Theodosij & Siricij peruenisse; nisi illud: Et quod excurrit: præter morem, laxatis habenis, longius nimis quis ad libitum linat excurrere. Qualis autem, quantusue fuerit S. Optatus; ex eo reputa, quod aduersus Donatistarum erumpentem eluuionem, totamq. Africam inundantem, solus ipse eo tempore scriptorum suorum opposuit aggerem. De Mileuio, cuius Optatus erat Episcopus; frequens est mentio in Concilijs Africanis, & epistolis sancti Augustini: ibi & celebratum est Concilium Mileuitanum dictum, quod inconsulte nimis dixit aliquis celebratum in insula Melite: eius enim Synodica ad Innocentium Papam, litteræq; Augustini, & aliorum ad eumdem Pontificem, & aliæ ad Hilariũ scriptæ, illud Mileuij in Numidia actum esse, luce clarius manifestant.

[i] *Alexandri Episc.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Veronensis, ex quibus August. Valerius eius ecclesiæ Episcopus & Card. in libello, quem scripsit de eius sedis Episcopis, agit. cir. A. 788. Augustus Valer.

xxij. B Nonis Iunij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

IN Aegypto natalis SS. martyrum [a] Marciani, Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in persecutione Galerij Maximiani illustre martyrium consummarunt. Perusiæ SS. martyrum Florentij [b], Iuliani, Cyriaci,

Marcel-

Marcellini, & Faustini, qui in persecutione Decij capite cæsi sunt. Cæsareæ in Palæstina passio sanctarum Zenaidis [c], Cyriæ, Valeriæ, & Marciæ, quæ per multa tormenta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei [d] presbyteri, qui sub Diocletiano multa passus, & vsq; ad Iuliani tempora superstes, sub eo annum agens septimum supra centesimum, venerandam senectam martyrio honestauit. Eodem die S. Bonifacij [e] Episcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Gregorio Secundo in Germaniam missus, vt fidem Christi illis gentibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præsertim Frisonum, Christianæ religioni subiugasset, Germanorum Apostolus meruit appellari: nouissime in Frisia a furentibus Gentilibus gladio peremptus, martyrium consummauit cum Eobano & quibusdam alijs seruis Dei. Cordubæ in Hispania B. [f] Sancij adolescentis, qui etsi in aula regia educatus, pro Christi tamen fide in persecutione Arabica martyrium subire non dubitauit.

IVNII 5.

T. 3. A. 310 num. 23. MARCIANI & soc. [a]] De his Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die, & ad Nonas Aprilis; Græci etiã hac die in Menologio, ibique & sociorũ nomina exprimũtur.

T. 2. A. 254 num. 29. [b] Florentij & soc.] De quibus & antiqua manuscripta eius ecclesiæ.

[c] Zenaidis & soc.] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio, vbi & earum martyrij Acta pluribus describuntur.

T. 1. An. 33 num. 40. T. 2. A. 283 n. 9. & T. 4. Ann. 363. num. 39. [d] Dorothei.] De eo etiam Græci in Menologio hac die, & iterum ad septimum Idus Octobris. Errore lapsi videntur nonnulli, qui hunc fuisse Tyri Episcopum dixerunt; nam licet patria Tyrius fuerit; tamen Eusebius, qui de ipso agit lib. 7. cap. 26. & Niceph. libro 6. c. 37. illum presbyterum tantum fuisse tradunt: exploratum enim habetur, quinam Episcopi illis Dorothei tẽporibus Tyriæ ecclesiæ præfuerint. Siquidem, vt rem altius repetamus, sedit illic Methodius tempore nouissimæ persecutionis, vt scribit sanctus Hieron. de scrip. Ecclesiast. in Methodio: postea subrogatus est Paulinus temporibus Constantini, vt constat ex Eusebio histor. lib. 10. cap. 4. Eoq. ex humanis sublato, regimen eius ecclesiæ capessiuit Zeno, qui interfuit subscripsitq. Nicæno Cõcilio, quiq; longæua ætate peruenit vsque ad tempora Theodosij, præsensq. fuit Concilio œcumenico Cõstantinopolitano, vt apparet ex subscriptione Episcoporum: at Dorotheum, de quo agimus, constat tẽporibus Iuliani Apostatæ martyrio esse vita functum. Rursum de Dorotheo alius increbuit error, vt putarint nonnulli, hunc ipsum auctorem esse libelli illius qui Dorothei Synopsis inscribitur. Græci in eo quod citare consueuimus Menologio, xviij Kalen. Maij, cum de quibusdam Pauli Apostoli discipulis agũt, quorum meminit Dorotheus, hæc de ipso auctore habent his verbis: Hæc beatissimus Dorotheus, cum esset Romæ, Romana lingua scripta reliquit: non solum autem de his, sed & de reliquis Apostolis, & alijs sãctis viris, & sacris Prophetis historiam accurate conscripsit: fuit enim vir ille & multarum rerum peritia insignis, vt quiuis alius. Hæc ibi. quæ quidẽ nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicantur, cuius nulla est memoria quod aliquando fuerit Romæ; & S. Hieronymus, qui omnes, quos nouit, collegit scriptores Ecclesiasticos, nullam prorsus de eo habuit mentionem. In bibliotheca Vaticana eundem Dorotheum, abbatem inscriptũ inuenimus: quod nec ignorauit Petrus in catal. qui dum eum allegat, abbatem appellat. Porro quod ad Synopsim spectat, quam scripsit: nonnulla in ea habet, quæ castigatione sunt digna. Nõ omittimus dicere, claruisse temporibus Leonis Imp. alterũ Dorotheum, re vera Episcopum Tyri, cuius simul & aliorum Episcoporum extat egregia epistola ad ipsum Leonem Augustum conscripta de fide Catholica. habetur tom. 2. Concil. recentioris editionis pag. 244. De Dorotheo presbytero & martyre, de quo hic agitur, eadem fere quæ

in Ro-

in Romano Martyrologio recitantur, fusius scripta legimus in chron. Anastasij Bibliothecarij, quod manuscriptum accommodatum nobis fuit ab Illustrissimo, ac Reuerendissimo Cardinale Syrleto: vbi Edessæ in Syria cum sub Iuliano Apostata martyriũ consummasse, centesimũ quintum annum agentem, idem testatur auctor.

T. 9. A. 755. num 51. & seq. & plura eodem Tom. 9. [e] *Bonifacy Episc.*] De quo hac die etiã Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scripsit eius vitã Vuilibaldus eius discipulus, quam excripsit Vicellius in Hagiolog. Cõtexta est etiã de eo epistolaris historia, quam retulit Sur. in tom. 3. Rursus autem Ruthardus, Rabani discipulus, eius martyrium scripsit heroico metro, vt testatur Trith. in chron. Hirsaug. Plures epistolæ Romanorum Pontificum ad eum scriptæ extant in cod. manuscrip. quas & descripsimus in Annal. Eccles. De eo item agitur in Actis S. Burcardi Episcopi. Passus est (vt scribit Beda in epitome) anno Domini 754. Id ipsum profitetur Sigeber. in chron. Trithem. autem de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 24. sequẽti anno 755. martyrio obijsse scribit: sed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiusdem Bonifacij scite dictum de sacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburiensi, c. 18. Eadem de consecrat. dist. 1. cap. vasa quibus.

[f] *Sancij.*] Scripsit eius martyrium sanctus Eulogius lib. 2. mem. sanct. c. 3. passumq. tradit æra octingentesima octogesimanona, à Christo Domino anno octingentesimo quinquagesimoprimo. T. x. A. 851 num. 4.

xxi. C Octauo Idus Iunij. Luna. 6

a b c d e f g h i k l m n p q r s

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

t u A B C D E f F G H M N P

27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

SANCTI Norberti [a] Episcopi Magdeburgensis fundatoris ordinis Præmostratensis. Cæsaræ in Palæstina natalis beati Philippi [b], qui fuit vnus de septem primis diaconis. Hic signis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Christi conuertit, & Candâcis Aethiopium Reginæ eunûchum [c] baptizauit, ac demum apud Cæsaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filiæ prophetissæ tumulatæ iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu sancto Ephẽsi occubuit: Romæ sancti Artemij [d], cum vxore sua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationem & miracula sancti Petri exorcistæ in Christum credens, & cum omni domo sua a sancto Marcellino presbytero baptizatus, iussu Sereni Iudicis plumbatis cæsus [e] & gladio percussus est: vxor vero eius & filia in cryptam impulsæ, lapidibus ruderibusq; sunt obrutæ. Tarsi in Cilicia sanctorum Martyrum viginti [f], qui temporibus Diocletiani & Maximiani sub Simplicio Iudice per diuersa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus suis. Nouiodũni in Gallijs sanctorum martyrum Amantij [g], Alexandri, & sociorum. Fesulis in Tuscia sancti Alexandri [h] Episcopi & martyris. Mediolani depositio sancti Eustorgij [i] secundi, Episcopi & confessoris. Veronæ sancti Ioannis [k] Episcopi. Vesontiõne in Gallijs sancti Claudij [l] Episcopi.

T.12. An. 1126 n.16. Ann. 1131. n. 2.& seq. obitus An. 1134.

OBERTI *Episc.* a] Huius Acta sincerissime scripta extant apud Sur.t.3. Diem obijt an. Dñi 1134. vt eius Acta testantur, ac etiam Sigebert. in chron. eo an. vbi & hæc de ipso: Norbertus Archiepisc. vir potens opere & sermone, multorum monasteriorum fundator, & sanctæ religionis eximius propagator, Innocentij Papæ Catholici æquissimus fautor, Petri vero schismatici iustissimus execrator, &c. Addit & plura de progressu ordinis Præmonstratensiũ. Adscribitur in tabulis Episcoporum Magdeburgẽsium decimusquintus eius sedis Episcopus.

plura in T.1.An.58. nu. 113 & seq & T.11 Ann. 595. num.8.

b *Philippi.*] De quo Act Apost.c.6.8.& 12. Beda, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Octobris. Hunc autem, ob Apostolicum munus susceptum, nonnulli Apostolum appellarunt; vnde non modica exorta est ambiguitas ex cõfusione gestorũ, dum quod est huius, Philippo Apostolo tribuitur. quæ quidem quoniam longiori indigẽt examine, hic præterimus. Recens adhuc erat Cæsareç maritimæ in Palæstina, temporibus sancti Hieronymi, memoria Philippi diaconi, & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellulæ adhuc integræ permanebant, quas omnes S. Paula profectura Hierosolymam inuisit, vt idem sanctus Hieronymus scribit epist. 27. ad Eustochium.

T.1 A.358. n.27.& seq

c *Eunuchũ baptizauit.*] De quo hæc Dorotheus in Synopsi, in fine: Eunuchus Candacis Reginæ Aethiopum in Arabia Felici, & in insula Taprobana, inq. vniuersa Erythra Euangelium Domini nostri Iesu Christi prædicauit. Fertur etiam martyrium gloriose tulisse, ibiq sepultus esse: & cœmeterium ipsius monumentum insuperabile est fidelibus, barbaros scelestos fugans, morbos pellens, & sanationes operans vsque in hodiernum diem Hęc Doroth Hieronymus in Isai. cap.53. appellat eum Apostolũ Aethiopum agit de eodem epist. 103 ad Paulinum Ante eum S Irenæus meminit de eius Apostolatu ad Aethiopas lib.3 cap.12. & Cyrillus Hierosol in catech.1. Euseb. lib.2. cap.1. Niceph lib.2. cap.6. & alij. De fonte, in quo baptizatus est, agit S.Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Aethiopum religionem altius repetas; habes ex Herodoto, quem citat Iosephus Antiq lib 8. cap.4 illos circumcisionem ab Aegyptijs didicisse: sic vocat Hebræos, qui in Aegypto aliquando vixerunt.

T 2.A. 302 num. 107. & seq.

d *Artemij & soc.*] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum res gestæ connexæ habentur cũ Actis SS. Marcellini & Petri, apud Sur.to.3. secunda Iunij. Corpora Artemij & Paulinæ translata reperiuntur a Sergio Iuniori in titulum Equitij, vt vetus illic posita testatur inscriptio in marmore incisa.

e *Plumbatis cæsus.*] Erat id genus tormẽtorum, quasi flagellum ex funiculis, in quorum summitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Peristeph. hym. 10. in Romano, his versibus:

Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus, (post: *Plumboq; ceruix verberata extuberet.* Et paulo *Pulsatus ergo martyr illa grandine, &c.*

Porro plũbatarum verberibus viliores tantum personas torqueri consueuisse, leges indicant. nam l.2. de quæst. Cod. Theod. hæc habet: Plumbatarum verò ictus, quos in ingenuis corporibus nõ probamus, sed decem primos tantum ordinis curiales ab immanitate huiusmodi verberũ segregamus. & l.80. de decur. Cod. Theod. Omnis ordo curialis ab ictibus plũbatarum habeâtur immunes. Constantinus Magnus, ac filij ab huiusmodi supplicij genere exemerunt debitores, qui olim his affici cõsueuerunt, l.4.& 7. de exact. Cod. Theod. Viguit id genus supplicij etiam temporibus Honorij Imp. qui turpissimum Iouinianum hæresiarchã contusum primum plumbo, vna cum suis gregalibus damnauit exilio, vt constat ex l.54. de hæret. C.Theod. Porro etsi huiusmodi plumbatarum verbera non essent ad inferendam mortem (nam ciuilium legum præscripto cædere reum vsq; ad mortem vetitum erat) complures tamen inter ictus plũbatarum efflasse spiritum reperiuntur, vt testatur Ammian. Marcel. lib.28. Ambros. epist. 17. lib.2 edit. Rom. cum ait: Quid respondebo postea, si compertum fuerit, data hinc auctoritate, aliquos Christianorũ aut gladio aut fustibus, aut plũbis necatos? Hæc ille. Prætermittimus recẽsere innumeros fere martyres, qui ad obitum vsq; plumbatarũ verberibus sunt affecti. Erant & plumbata spicula bellica, de quibus Veget. de re milit. lib.1. cap.17. lib 2. c.15. sed de his nihil in præsentiarũ. Erant & pondera plumbea, non ad cædendum, sed ad distrahendas iuncturarum compagines, cùm damnatis sublime suspẽsis, reuolutis bracchijs, eiusmodi pondera deorsum ad pedes alligarentur. De his Ammianus lib.29. Expediuntur, inquit, pondera plumbea, &c. Erat & pœna liquentis plumbi, cuius est frequens mentio in Martyrologio, de qua & Horatius.

-nec seuerus Vncus abest, liquidumve plumbum.

Constantinus ad Populum rescripsit, vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria hortamẽte prodendæ castitatis protulerit, liquentis plumbi ingestione claudatur. l.1. de rapt. virgin. lib.9. tit. 24. Cod. Theod.

f *Martyrum viginti.*] Ado de his hac die, & Petrus in catal. lib.5. cap.93. Passi sunt Tarsi Ciliciæ sub ijsdem Imp. & Iudice, quibus passus legitur S.Bonifacius, de quo supra pridie T.2 A.305 n.13.A 14.

T.5. A.409 num.36. Idus Maij. Cum autem ibi (vt eius Acta testantur) corpora martyrum distraherentur pretio, eadem prædictorum viginti martyrũ corpora coempta, translata sunt in Africam. Illuc etiam eadem ex causa, vt emeret corpora sanctorum martyrum, profectus est S. Bonifacius, qui & ipse eadem est donatus corona martyrij. Miram itaq; habent consensionẽ, quæ de his martyribus scribuntur, cum rebus gestis S Bonifacij. Erat Hippone regio celebris memoria horum martyrum; ibiq. editum est præclarum illud miraculum descriptum a sancto Augustino de ciuit. Dei lib. 22. cap.8 Occisorum corpora a militibus vendebantur aliquando: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur; vt de Pisonis & Galbæ corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max lib 9. c.4. 3.

[g] *Amãtij & Alexãdri*] Agit de his Vsuar. hac die, Beda vero sequẽti de Amantio: mendose autẽ loco Alexandri, ponit, Alexandriæ.

[h] *Alexandri Episc.*] Extant eius res gestæ ex antiquis monumẽtis nuper editæ a Reuerendiss. Francisco Cattano Episc. Fesulano. cir.A. 585. ex Cattano

[i] *Eustorgij secundi.*] De eo etiã tabulæ ecclesiæ Mediolanẽsis. Extat ad hunc Theodorici Regis apud Cassiod. variar. lib. 1. epistola 9. Idem scribens ad Agilam Comitẽ, meminit eiusdem Eustorgij, ac beatissimum virum appellat lib. 2. epist. 29. Spectatæ sane sanctitatis hominem etiam Rex Gothus & Arianus plurimi fecit. T.4. A.387, num 4.

[k] *Ioannis Episc.*] De quo etiã tab. ecclesiæ Veronensis. Eius Acta, sicut & aliorum Veronensium Episcoporum, Reuerendiss. Augustinus Valerius Episcopus Veronen. nunc S.R.E. Cardinalis, paucis complexus est. cir.A. 305, ex coniecturis Ferrar.

[l] *Claudij Episc.*] De eo Beda die sequenti. Eius res gestas ex vet. monumentis edidit Sur. t.4. Extant aliæ vberiores, quarũ Molanus meminit. Reperitur hic interfuisse Cõc. Epaunensi, cui & subscripsit, vt eius Synodi Acta demõstrant. Migrauit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Frãcorum, T.6. A. 490 num 13. obitus an. 509 num. 13.

11. D Septimo Idus Iunij. Luna. 7

a b c d e f g h i k l m n p q r s
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 1 2 3 4 5 6 5 6 7 8 9 10

Constantinopoli natalis sancti Pauli [a] eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sæpe ab Arianis ob fidem Catholicam pulsus, & a sancto Iulio Romano Pontifice restitutus, demum a Constantio Imperatore Ariano ad Cucusum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorum insidijs crudeliter strangulatus, ad cælestia regna migrauit: cuius corpus Theodosio Imp. Constantinopolim summo honore translatum [b] fuit. In Aegypto S. Licariõnis [c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæsus, aliaq; sæuissima passus, gladio demum percussus, martyrium consummauit. Cordubæ sanctorum martyrum Petri [d] presbyteri, Vualabonsi diaconi, Sabiniani, Vuistremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia sancti Roberti [e] abbatis ordinis Cistertiensis.

IVNII 7.

T.3.A.351 n.47. T.4. Ann. 381. num.79. & T.5.A. 405 num. 3. [a] Pauli *Episcopi*.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Septẽbris. Eius Acta ex antiquis monumẽtis collegit Metaphastes; recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 3. De eius electione ex præcedentibus prophetiis, habetur mẽtio in Actis sancti Metrophanis. De tempore quo subrogatus est in locũ Alexandri, scribit Socrat. lib. 2. cap. 5. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij post eos. In Annalibus re-

futaui-

futauimus errorem afferentium fan&i Alexandri iudicio prælatum esse Macedonium Paulo in futura successione. De huius rebus gestis atq; his præsertim, quas ob tuendam fidem Catholicam passus est, scribit sanctus Athanasius in apologia secunda, & in epist. ad solit. vbi eũ non semel, sed quater pro fide exulasse tradit, primo in Ponto, inde in Mesopotamia, tertio Edessæ, quarto demũ Cucusi. De eius perfugio ad Iulium Romanum Pontificem scribit Socrat. lib. 2. cap. 9. & 10. De secessu ad Gallias ad S. Maximinum Episcopum Treuerensem agit Niceph. libro 9. cap. 12. De nece sæuissima illi ab Arianis illata scribit idem sanctus Athanasius in apologia de fuga sua, & in epistola ad solitarios Theodoret. hist. lib. 2. cap. 5. Socrat. lib. 2. cap. 12. & Sozom. lib. 3. cap. 8.

b *Translatum fuit.*] Facta est eiusmodi solemnis translatio tẽpore Cõcilij œcumenici Constantinopolitani, magnaq; clarissimorum Episcoporũ frequentia reconditum fuit in ecclesia nuper ablata Macedonianis, quorum sæuitia sæpius pulsus, & grauia passus erat. De his Socrat. hist. lib. 5. cap. 9. Sozom. lib. 5. cap. 8. & Niceph. lib. 9. cap. 29. & lib. 12. cap. 14. ijdemq; tradunt, posteros, rei gestæ ignaros, existimasse ex nomine Pauli, illic conditum esse corpus sancti Pauli Apostoli: quæ quidẽ res apud aliquos ex vulgo fidem inueniens, etiam transmissa videtur ad successores. Inde accidit, vt temporibus Clementis Papæ Quarti à Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur esse Pauli Apostoli. Rei nouitatem admirata Regina, consuluit de his prædictum Pontificem; qui ad eam rescripsit epistolam, quæ in eius registr. extat num. 477. qua quidem errorem redarguit, nec alibi quam Romæ, vbi est passus, reperiri caput Apostoli, pluribus docet.

c *Lycarionis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam eius cruciatus narrantur.

d *Petri & sociorum.*] Vsuardus de his hac die. Horum martyrij Acta describit sanctus Eulogius in memor. sanct. lib. 2. cap. 4. Passi sunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingentesimo quinquagesimoprimo. T. 10. A. 851 nu. 4. & seq.

e *Roberti abbatis.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vsuardum Extant eius Acta apud Sur. tom. 3. quibus habetur, eum migrasse ex hac vita, anno Domini millesimo centesimo quinquagesimo nono. T. 12. Ann. 1159 num. vltimo.

8 Sexto Idus Iunij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia S. Maximini a primi eiusdem ciuitatis Episcopi, quem Domini discipulum fuisse tradunt. Eodem die Sanctæ Calliopæ b martyris, quæ ob Christi fidem mammis abscissis, atq; adustis carnibus, super testulas volutata, capite demum truncata martyrij palmam accepit. Apud Suessiones in Gallijs natalis S. Medardi c Episcopi Nouiomensis, cuius vita & mors pretiosa gloriosis miraculis commendatur. Rhotomagi S. Gildardi d Episcopi, fratris eiusdem S. Medardi, qui eodem die nati, eodemque Episcopi consecrati, vno quoq; die de hac vita subtracti, simul in cælum migrarunt. Apud Senonas S. Heraclij e Episcopi. Metis sancti Clodulphi f Episcopi. In Piceno S. Seuerini g Episcopi Septempedani. In Sardinia sancti Sallustiani h confessoris. Camerini S. Victorini i confessoris.

T.1.An.35 num.5.

MAXIMINI *Episcopi* a.] Hunc vnum ex septuaginta duobus discipulis fuisse tradunt; cuius res gestæ intextæ habentur cum Actis sanctæ Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 101. & Democh. in tab. Episc. Aquensis ecclesiæ.

b *Calliopæ*.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiusque martyrij Acta referunt.

T.7.A.527 num.89.& Ann.564. n.52.& seq

c *Medardi Episcopi*.] De eodem hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij omnes. Eius Acta scripta a Fortunato tunc presbytero, postea Episcopo Pictauiensi, recitat Sur. tom. 3. De eius obitu, atq; miraculis post mortem editis, extat itē Fortunati carmen lib. 2. idemq; agit de ipso etiam lib. 4. vit. sancti Martini, & in vita sanctæ Radegundis, Grogor. Turonen. de glor. confess. cap. 95. & de gest. Francorum lib. 4. cap. 19. Scribit Sigebertus in chron. eum ex hac vita migrasse anno domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri sanctus Gregor. Papa indulsit, vt eius monasterium caput esset omnium monasteriorum totius Galliæ, aliaq; superaddidit priuilegia; & quæ olim a sancto Ioanne Papa eidem fuerāt elargita, confirmauit, stabiliuitque. extant de his eiusdem sancti Gregorij litteræ Apostolicæ in regist. lib. 12. Indict. 7. cap. 32. Erat eiusmodi monasterium in suburbio Suessionensi sub nomine sancti Medardi & sancti Sebastiani, vt cōstat ex Actis Synodicis Concilij illic habiti anno xiij. Ludouici Pij Imp. sub Hincmaro Episcopo Rhemensi, qui Synodo præfuit. In tabulis Democharis de sacrificio Missę adscribitur hic decimusquartus eius sedis Episcopus: agit & de eo Molan. in Indic. sanct. Belgij.

T.6.A.507. num.27.

d *Gildardi Episcopi*.] De ipso etiam Vsuardus hac die & alij recentiores. Extat de eodem carmen sancti Audoeni, & antiphona Gregorij Turonen. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. De Gildardo & Medardo fratribus hæc Sigebert. in chronic. anno Domini 535. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini, vno eodemq. die nati, & Pontifices cōsecrati; Medardus ad titulum Nouiomēsem, Gildardus ad Rhotomagensem; & vno die absoluti a seculo, assumpti sunt a Christo. Hæc ille. Molanus testatur Gildardi vitam manuscriptam haberi: agit de eodem Petrus in catal. lib. 5. cap. 97. & 98. Reperitur interfuisse Gildardus Concilio primo Aurelianensi celebrato temporibus Clodouei Regis Frācorum, vt ex eius Actis apparet; numeraturq; eiusdem sedis Rhotomagensis Episcopus decimusquintus in tabulis Democharis

obijt Ann. 507.

e *Heraclij Episc*.] De eodē hac die Vsuardus, atque recentiores. Migrauit ex hac vita anno quingentesimo septimo, numeraturq; eius sedis Episcopus decimusquintus in tabulis Episcoporum Senonensium, quas recitat Demochar. libro de sacrificio Missæ.

cir. A.640.

f *Clodulphi Episcopi*.] Extāt Acta Episcoporum Metensium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita sancti Trudonis, apud Sur. tomo sexto, die 23. Nouemb. Sigebert. in chron. anno Domini 640. Fuit hic patre Arnulpho & matre Doda progenitus, sanctis ambobus, & in sæculo clarissimis. Ponitur in tab. Episc. Metensium tricesimussecundus eius sedis Episcopus.

cir.A.545.

g *Seuerini Episcopi*.] Celebris fuit memoria S. Seuerini apud Septempedanos, adeo vt etiam suam ipsorum ciuitatem eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & subobscura remanet de sancto Seuerino narratio ob omnimodam fere similitudinem, quā in omnibus habere videtur cum sancto Seuerino Episcopo Neapolitano; quo cum non tantum nomine & dignitate Episcopatus conuenit, sed (quod mirandum sit) vterque fratrē habuit nomine Victorinum: vnde facillime contingere potuit, vt quod esset al- 8
terius, tribueretur alteri: quod quidem Ado sexto Idus Ianuarii, & Nonis Septembris fecisse videtur; dum Victorinum illum, qui in eremo perarduā vitam duxit, germanū existimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidē frater eremum minime coluit, sed longe ante martyr factus est. Nec mirandum est duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuisse: cum moris Christianorum fuisse constet, suis filijs nomina sanctorum imponere, quo illorum sectantes vestigia etiam patrocinio fulcirentur. Dionys. Alexand. apud Euseb. lib. 7. cap. 20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus accepta ab ipsorum ecclesia, ex quibus nouimus hos fratres fuisse vterinos, eremiticamq; vitam excoluisse; quorū Victorinus cum aliquando lapsus fuisset, arctioribus se disciplinæ vinculis mancipuit, ac sancto fine quieuit: Seuerinus autem ad regimen Episcopatus assumptus, sanctitate clarus migrauit e vita, cuius venerandum corpus ante quadriennium repertum, honorificentius reconditum est. Floruere ambo temporibus Iustiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Ecclesiæ (vt ipsorum Acta testantur) præsideret.

sub Hadriano circa Ann. 120.

h *Sebastiani*.] Agit de eo itē hac die Vsuardus: meminit eiusdē Fara de rebus Sardois.

circa An. 545.

i *Victorini*.] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus, cuius & Acta iuncta habentur vitæ sancti Seuerini.

9 **Quinto Idus Iunij. Luna.** F xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r f
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
6 u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

OMAE in monte Cælio natalis sanctorum martyrum Primi [a] & Feliciani, sub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi gloriosi martyres longæuam in Domino vitam ducentes, & nunc simul paria, nũc singillatim diuersa & exquisita [b] perferentes tormenta, tandem felicis pugnæ cursum, a Promoto Præside Nomentano gladio animaduersi, consummauerunt. Agenni in Gallia passio sancti Vincentij [c] Leuitæ & martyris. Apud Antiochiam sanctæ Pelagiæ [d] virginis & martyris, quam sancti Ambrosius & Ioannes Chrysostomus magnis efferunt laudibus. Syracusis sancti Maximiani [e] Episcopi, cuius sanctus Gregorius Papa sæpius meminit. * Andriæ in Apulia sancti Richardi primi eiusdem Ciuitatis Episcopi miraculis clari. In Scotia sancti Columbi [f] presbyteri & confessoris. Edessæ in Syria sancti Iuliani [g] monachi, cuius pręclara gesta sanctus Ephrem diaconus scripsit.

I V N I I 9.

Tom. 2. an. 303. n. 115.

RIMI *& Feliciani* [a].] De his itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Horum Acta ex Adone sumpta scripta recitat Sur. tom. 3. itemq; Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 99. Sunt tamen in eis pauca quædam quæ corrigantur. Theodorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in arenario viæ Nomentanæ, eleuauit, & in Vrbem transtulit, recondiditq; in basilica sancti Stephani protomartyris, multaq; dona obtulit. Hæc in libro de Rom. Pontificibus in Theodoro. In eadem antiqua sancti Stephani protomartyris memoria, in monte Cælio posita, adhuc extant vetustissimæ ipsorum sacræ imagines, musiuo opere intextæ, vbi & eorũ corpora fuerunt recondita. Reperiuntur duo alij iisdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorum martyrio agitur in Actis S. Fidei apud Surium tomo 7. die 6. Octobris.

[b] *Exquisita perferentes tormenta.*] Cyprianus ad Demetrianum: Admoues, inquit, in laniandis corporibus noua tormenta; excogitat nouas pœnas ingeniosa crudelitas, &c. Euseb. hist. lib. 8. c. 14. Has quidem, inquit, pœnas ingeniosi illi, & æqui, scilicet Iudices, quo suam solertem indolem & ingeniorum acumen ostenderent, & perinde ac si singulare quoddam sapientiæ specimen in ea re eluxisset, attentius excogitarant: atque in nouis suppliciorũ generibus adinueniendis, non aliter atque in certamine, præmia assequi laborabant, seq; inter ipsos superare obnixe contendebant. Hæc Euseb. Sed quid de Christianis ad illos Tertullianus in apolog. in fine? Exquisitior (ait) quæque crudelitas vestra, illecebra est magis sectæ. Plures efficimur, quoties metimur a vobis: semen est sanguis Christianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquisitam tormentorum inuentionem eo libro, quem de Clementia scripsit ad Neronem, cap. 25. Multiplicia exquisitorum tormentorum genera recenset Iosephus lib. de Machab. ad Posth. cuius hæc sunt verba: Singula proferri in medium tormenta mandatur. exhibentur itaque rotæ, radij, vngulæ, rotabula, catapultæ, lebetes, catastæ, frixoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, subulæ, succensoria, ollæ æneæ, sartago. hæc, illis nomina esse reperimus, &c. Hæc Iosephus de his quæ spectāt ad exquisita tormētorū genera: sed ex textu & versione Erasmiana aliter

tamen se habet cõmunis Græca editio, quæ habetur præ manibus, quã ad verbũ fere recitat Gregorius Nanzianz. in orat. de Machab.

[c] *Vincentij.*] Agunt de eodem hac die ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & alij. De cuius Actis atque miraculis ad eius sepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 105. & hist. de gest. Franc. lib. 7. cap. 35. Huic sancto martyri, Patres in Concilio Cabilonensi congregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt constat ex eius Synodi Actis cap. 1. De huius basilica, & miraculis ibi factis, scripsit Venantius Fortunatus elegans epigramma: extat lib. 1. carm.

T. 3. a. 309. num. 12. & seq.

[d] *Pelagia.*] De hac S. Ambrosius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioannes Chrysost. duabus laudauit orationibus, quas habet Lipom. to. 7. & Sur. tom. 3. qui & in oratione de translatione S. Ignatij, eiusdẽ meminit, aitq. eius memoriam celebrari solitam pridie eius diei, qua agi consueuit solemnitas translationis S. Ignatij. Græci autẽ in Menolog. de ea agũt ad 4. Idus Iunij: ijdem etiam eius Acta referunt, mentionemq. faciũt de prædictis encomiasticis orationibus a S. Ioanne Chrysostomo de ea dictis; in eodemq. Menologio, octauo Idus Octob. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur a persecutoribus, orans ne dispendium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cùm in Martyrologio de vna eademq. Pelagia Ambrosius & Chrysostomus æque citentur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco; nimirum quòd Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena; quòd insuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortem voluntariam oppetierit. Verùm inter se discrepant, dum Ambrosius eam vna cum matre, & sorore fluuio mersam testatur, Chrysostomus autem e sublimi tecto se dedisse præcipitem dicit. Quid ad hæc dicamus, non habemus. Ceterum Ambrosio adstipulari videtur Augustinus de ciuit. Dei lib. 1. c. 26. vbi eiusdem Pelagiæ ac sociarum martyria in Ecclesia Catholica veneratione celeberrima frequentari testatur: excusatq. eas, quòd priuato quodam Dei consilio sibi ipsis necẽ intulissent. Scribit & Athanas. in apolog. quòd nonnullæ virgines Alexãdrinæ, dũ grassarentur in eas Ariani, sese in puteos præcipites egerint. Sũt alia cõplura de his exẽpla admirãda quidem, sed non imitanda. Fuit non tantùm Antiochiæ, sed & Constantinopoli celebris memoria sanctæ Pelagiæ, cuius egregiam basilicã impius Constantinus Copronymus demolitus est, vt testatur Cedren. in compend.

[e] *Maximiani Episc.*] De quo scribit S. Gregorius homil. 34. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 36. Huic suas vices delegauit in omnibus ecclesiis Siciliæ, vt apparet in regist. li. 2. epist. 13. Agit de eius obitu, scribens ad Cyprianum diac. lib. 4. epist. 19. ex qua apparet, eum migrasse ex hac vita Indictione decimatertia, anno Domini 595. Commendat plurimum eius vigilantiam in cura pastorali lib. 12. epist. 13. Agit de eodem Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. cap. 6. & 33.

Plura T. 7. precipuè A. 581. n. 8. A. 583. n. 14 A. 584. nu. 17 & 18. & Tom. 8. ann. 594. num. 33.

* S. Riccardus vixit circa ann. 590. Nam vnà cum sanctis Episcopis Sabino Canusino, & Rugerio Canensi Ecclesiam sancti Michaelis in Monte Gargano consecrabit (Apparitio enim sancti Michaelis contingit A. 493.) Eius vita habetur apud Paulum Regium & apud Ferrarium ex antiquissimis monumentis Ecclesiæ Andrien. Inuentio eius corporis A. 1438. quam scripsit Franciscus de Baucio Andriæ Dux.

[f] *Columbi, alias Columba, vel Columbani.*] De eo hac die Beda, & alij recentiores pluribus de eo idem Beda hist. de gest. Angl. lib. 3. c. 4. & 25. vbi eumdem appellat Columbanum, Columbã autẽ in epitome anno Domini 565. quo anno ex Hibernia se contulit in Britanniã, vixitq. ibi annis trigintaduobus, vt idem testatur auctor: sicq peruenisse videtur vsque ad annum Domini 597. de quo & Sigebert. in chron. ann. 596. & 598. vbi semper Columbanum appellat. Scripsit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Sigebert. de vir. illust. cap. 64. Nec moueat quemquã, quòd Columba hic præter morem Ecclesiæ Pascha celebrabat decimaquarta Luna. excusat enim eum Beda hist. Angl. lib. 3. c. 4. in fine, & Vualfridus apud eumdem eod. lib. 3. cap. 25. Alius ab hac est S. Columbanus abbas Luxouiẽsis, de quo inferius ad xj. Kalend. Decembris.

T. 7. a. 565. num. 30. & seq & T. 8. A. 690. n. 4.

[g] *Iuliani*] Agunt de eo item Sozomen. hist. lib. 3. c. 13. & Niceph. hist. lib. 9. c. 15. quorum testimonio constat, eius res gestas scriptis mandatas a S. Ephræm diac. eccles. Edessenæ.

cir. A. 350.

xvij. G Quarto Idus Iunij. Luna. 10

a b c d e f g h i k l m n p q r s
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1
t u A B C D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12 13

ROMAE via Salaria passio beati Getulij [a] clarissimi & doctissimi viri, sociorumq. eius Cerealis, Amantij, & Primi-

tiui:

tiui: qui iussu Hadriani Imperatoris a Licinio Consulari tenti, primò cæsi, deinde in carcerem trusi, postremò incendio traditi, cùm nullo modo ab igne læsi fuissent, fustibus illiso capite martyrium compleuerunt: quorum corpora Symphorosa beati Getulij vxor collegit, & in arenario prædij sui honorifice sepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis sanctorum Basilidis[b], Tripodis, Mandalis, & aliorum viginti martyrum, sub Aureliano Imperatore, & Platone Vrbis Præfecto. Nicomediæ sancti Zachariæ[c] martyris. Prusiade in Bythinia sancti Timothei[d] Episcopi & martyris sub Iuliano Apostata. In Hispania sanctorum martyrum Crispuli[e] & Restituti. In Africa sanctorum martyrum Aresij[f], Rogati, & aliorum quindecim. Coloniæ sancti Maurini[g] abbatis & martyris. Petræ in Arabia sancti Asterij[h] Episcopi, qui ob fidem Catholicam ab Arianis multa passus, & a Constantio Imperatore in Africam relegatus, confessor gloriosus occubuit. Antisiodori sancti Censurij[i] Episcopi. In Scotia sanctæ Margaritæ[k] Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

IVNII 10.

T.2.A.138. nu.4.& seq. ETVLII & soc.[a]] De his itē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Horum Acta ex antiquis codicibus eruta edidit Sur. to. 3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetustate collapsa: censeturq. Ille locus, Arenariū, vbi S. Symphorosa prædictos martyres sepeliuit. Habemus in vet. cod. manuscr. horum martyrij Acta, quorum est eiusmodi exordium; Iam quasi tempestate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus sanctæ Symphorosæ, de quo itē superius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vnà cum Amantio post ignem superatum, a militibus, eradicatis (vt eadē habent Acta) vinearum fustibus, occisus est.

T.2.A.275. num.4. [b] *Basilidis & soc.*] Agunt de his ijdem qui supra, Beda, ac ceteri. Eorum Acta recitat Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 5. c. 103.

[c] *Zachariæ.*] De eo præterea hac die Beda, Vsuardus, ac recentiores.

cir. a.362. [d] *Timothei Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Apud Prusiam, sacrosancti martyris Timothei, eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sub Iuliano Imp. Apostata, cùm ecclesiam suam bene regeret, & multorum miraculorum fama esset illustris, a Iuliano Christianæ fidei desertore obtruncatus est: cuius dies festus in sanctissimo eius martyrio celebratur. Hæc ibi.

[e] *Crispuli & Restituti.*] Agit de his itē Beda hac die, Ado autem die sequenti.

[f] *Aresij & soc.*] De his etiam hac die Beda, adstipulanturq. vetera manuscripta.

[g] *Maurini.*] Molanus de eodem hac die ex tab. ecclesiæ Colon. Scribit de eodem Trithem. de vir. illustr ord. S. Bened. lib. 3. c. 134. Iuuentionis eius historiā habet Surius to. 3. hac die. Claruit (vt idē Trithem. auctor est) anno Domini sexcentesimoseptuagesimo. cir. a.670. Iuuentio. a.966.

[h] *Asterij.*] De quo & Græci. Huius egregiam confessionem scribit S. Athanasius in epistola ad solitarios col. 459. Recessit hic ab Arianis venturus ad Synodum Sardicensem, vt constat ex Synodica eiusdem Concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq. interfuit Concilio Alexandrino ab Athanasio celebrato temporibus Iuliani, functusq. est legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epistola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanasiū col. 87. Longe hic alius a perditissimo illo Asterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis. Tom. 3. An. 348. nu. 5.

[i] *Censurij, aliàs Censorij*] De quo hac item die Beda, Vsuardus, & alij. Extat Sidonij Appollinaris ad hūc epist. 10. lib. 6. ad quem etiam Constantius de vita sancti Germani Episcopi Antisiodorensis aliam dedit epist. quæ extat apud Sur. tom. 4. die. 31. Iulij. In tabulis Episcoporum Antisiodorensium hic adscribitur decimus ordine ejus sedis Episcopus, vbi & hæc ponuntur: Censurius sedit T.5. A.429 nu. 9. & A. 435. n. 22.

dit annos 38. mens. 3. dies 6. obijt quarto Idus Iunij, sepultus in ecclesia S. Germani. Hæc ibi apud Democharem de sacrif. Missæ.

T. 11. An. 1097. num. 134. [a] *Margarita Regina*.] Scripsit eius nobilia facta Deidonatus lib. 12. hist. Scotorum, Durgotus etiam Prior Dunelmensis id ipsū præstitit: eadem in compendium redacta Surius habet tomo 3. Vide Molan. in annot. ad Vsuardum die 16. Nouembris editionis secundæ.

xvi. A **Tertio Idus Iunij: Luna.** II

a b c d e f g h i k l m n p q r s
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 9 10 11 12 13 14

NATALIS sancti Barnabæ [a] Apostoli, qui natione Cyprius, a discipulis cum Paulo Gentium Apostolus ordinatus, multas regiones cum eo peragrauit, Euangelicæ prædicationis iniunctum sibi opus exercens: postremò Cyprum profectus, ibi Apostolatum suum glorioso martyrio decorauit: cuius corpus [b] tempore Zenônis Imperatoris, ipso reuelante, repertum est, vna cū codice Euangelij sancti Matthæi suâ manu descripto. Aquileiæ passio sanctorum Felicis [c] & Fortunati fratrum, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani equuleo suspensi, atque ardentibus lampadibus circa eorum latera appositis, & mox diuina virtute extinctis; per ventrem feruenti oleo sunt perfusi, & ad vltimum, cùm in confessione Christi persisterent, capite truncati. Bononiæ sancti Parisij [d] confessoris, monachi ordinis Camaldulensis. Romæ Translatio [e] sancti Gregorij Nazianzeni cuius sacrum corpus e Constantinopoli ad Vrbem antea delatum, atque in ecclesia Dei genitricis ad Campum Martium diu asseruatum, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Cappellam [f] a se in Basilica S. Petri magnificētissime exornatam, summa celebritate transtulit, ac postridie sub altari digno honore condidit.

IVNII II.

T. 1. An. 34. num. 167. & seq. An. 44. num 74. & seq. & A 51. n. 51. & seq. [B]ARNABAE *Apost.* [a]] Tam Latini quā Græci de eodē agunt hac die. De eius Apostolatu Act. Apost. c. 13. Erat autem vnus ex septuagintaduobus discipulis, vt scribit Euseb. lib. 2 c. 1. Epiphan. in Panar. lib. 1. prope finem, Beda Act. Apost c 4. Alexand. monac in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus mart. libel. de 72. discipulis, vbi & de aduentu Barnabæ Mediolanum, de quo item Doroth. in Synopsi, & alij. Fertur nomine Ioannis cognomēto Marci, cuius est mentio in Actis Apost. c. 12. passio Barnabæ: quæ cùm multa habeat falsa, & quæ repugnent iisdem Actis Apostolicis a Luca cōscriptis; indigna prorsus est quæ illi tribuatur, vt in Annal. Eccles. disseruimus. Rursus ea, quæ in illo apocrypho, Clementis nomine, Itinerario scripta habentur de Barnaba, quòd primus Romæ Euangelium prædicauit; a veritate prorsus aliena esse noscuntur, licèt illis nonulli fidem præstiterint, vt prædictus Alexander, Dorotheus, & si qui alij; affirmantes illum

tunc

tunc venisse Romam, cũ Antiochiæ vna cum Paulo, monente Spiritu sancto, segregatus, prædicãdi Euãgelij munus accepit. Sed hæc non consistere, pluribus probauimus in Annalibus Ecclesiasticis, vbi satis demõstrauimus, non fuisse facultatẽ Barnabæ in Italiam aduentandi ante annũ Claudij nonũ, quando diuisus a Paulo, assumpto Marco (vt habent Acta c. 15.) recessit iterum Antiochia: neque enim ad illud vsq; tẽpus semel iunctus Paulo, ab eo recessit. Romam autem concessisse, illicq; Euangeliũ prædicasse, quamdiu Claudius vixit, minus ei permissũ fuisse videtur, prohibẽte illo Iudæos Romæ agere: Petrum vero Romã p venisse anno secundo Claudij, omnium auctoritate constat. Nec est quod quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabam Romam esse profectum: nam necdum apertum erat ostium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reserauit, Act. c. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt antea Barnabas sit profectus, quam per Spiritum Sanctum segregatus in Euãgelium, missus fuerit. Cetera de S. Barnaba vberius vbi supra in Annalibus Ecclesiasticis diximus.

T. 6. A. 485 n. 4. & seq. b *Cuius corpus tempore Zenonis.*] Cetera Martyrologia Bedæ, Vsuar. Adonis, & aliorũ eadem de inuentione corporis eius testantur. Huius rei gestæ historiam prolixius scribit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. lib. 16. cap. 37. Cedren. in compend. anno 4. Zenonis, Sigebertus anno 489. Marian. Scot. anno 483. & alij plures.

T. 2. A. 303 num. 123. c *Felicis & Fortunati.*] Agunt de ijsdem hac die Beda, Vsuar. Ado, & alij. Venantius Fortunatus de his agit lib. 7. his versibus:

Felicem meritis Vicentia læta refundit,
Et Fortunatum fert Aquileia suum.

Et in vita sancti Martini lib. 4. post alios recensitos sanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vrnam.

Horum Acta ex antiquioribus codicibus manuscripta edidit Mombrit. to. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 167.

obijt Ann. 1267. d *Parisij.*] De quo tabulæ ecclesiæ Bonon. Habẽtur eius Acta summatim expressa apud Surium tom. 7. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter sextumdecimum supra centesimum, vt eadem Acta declarant.

Ann. 1582. e *Translatio S. Gregorij Nazianz.*] Primã eius translationẽ Constantinopoli Romam factam, firma certaq; traditione didicimus, eam ob causam, quod grassantibus barbaris in eas regiones, sanctimoniales feminæ, in quarum ecclesia tantus thesaurus erat conditus, fugæ suæ pudicitiæ consulentes, acceptum venerandum corpus, impositumq; nauigio, ad tutum pietatis asylũ Romam confugientes, detulerunt, atq; in templo sanctæ Mariæ in Campo Martio sibi ab Apostolica sede concesso condiderunt, ibiq; in adiacente domo, in qua habitabant, more patrio diuinas laudes per dies singulos persoluebant: quibus iam vita functis, cessit locus Romanis virginibus, quæ ibidem non sub regula S. Basilij (vt illæ olim) sed sub institutis S. Benedicti hactenus perseuerant. Eadem etiam exigente occasione, aliæ sanctimoniales ex Oriente profugæ, deferentes & ipsæ secum ecclesiæ suæ sacra pignora, reliquias venerandas, & inter alias sacrum caput S. Gregorij Armeni Episc. cum appulissent ad litus Cãpanum, a Neapolitanis honorificentissime exceptæ sunt; erectoq; templo in honorem tanti Episcopi, ac monasterio superaddito, ibidem sancte pieq; vixerunt; quibus succedentes Neapolitanæ virgines, vsque ad præsens sæculũ sub habitu & regulis S. Basilij vixerunt; licet postmodũ, cum Latinas sub Latinorum monachorum regulis monasticã vitam colere cõgruere magis esset visum, & ipsæ se S. Benedicti regulis subdiderint. Hæc autem, Neapoli cum essem, ex antiquis eiusdem ecclesiæ monumentis didici. Sed vt ad nostri Gregorij Theologi translationem redeamus: sicut illa prima trãslatio ob fugam celerem fuit subobscura; ita secunda, de qua hac die solemnis memoria agitur, clarissima plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet indignus, tanti Patris, quem præcipue veneror, triumphum hisce oculis cominus intueri: cum amplissimæ gloriæ causam mente reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol Orientis, occasum nesciens, nebulis & densa caligine inuidorum obtusus aliquando, quibus modo coruscat fulgoris radijs! En sacer vertex Orientalis Ecclesiæ, fortissimus fidei propugnator & propagator, qui collapsam penitus Constantinopoli Catholicam fidem restituit, auxit, in tutoq; collocauit; victisq; ac profligatis gladio verbi hæreticorum turmis, vrgente vehementi Catholicorum ex inuidia concitata procella, vt paci Ecclesiæ vniuersalis cõsuleret, non quæ sua sunt quærens, cessit sedi, & recessit inglorius. Sed quid tandem? Ecce pro Byzantio Deus rependit Romam, pro noua antiquam, pro illa exigua Anastasia augustissimam Basilicam Vaticanam, Vrbis ornamentum, Orbis miraculum, pro tenui denique sepulchro fornicem triumphalem, amplissimum (inquam) Sacellum, quod in honorẽ sui Gregorij Gregorius noster Pontifex construxit, magnificentissimeque exornauit atque illustrauit. Non est meæ facultatis, nec præsentis instituti, mirificum illud opus describere; cum præsertim eruditi complures viri, ac præcipue noster D. Laurentius Frizolius, poeticis litteris bene excultus, præclaro poemate id egregie præstiterit. Trãslationis historiã nobili commentario testatam reliquit R. D. Frãciscus Mucantius Magister cæremoniarũ.

f *In Cappellam.*] Putarunt aliqui, dictã esse Cappellã a capiendo, sicque a Latinis & Græca vo-

ca voce nomen esse compositum, quasi capiens κάπα. sed plane errant. Franeum vocabulum potius esse putatur a cappa deriuatum, quæ tegumen significat, quod veluti tentorium factum secum veheret Reges, cũ essent in expeditione, ad vsum rerum sacrarum. Vel (quod scribit Durand. lib. 2. cap. 10. num. 8.) dicta Capella a Cappa S. Martini, quam religionis ergo Francorũ Reges procedentes ad prœlia secũ portarẽt. Sane quidem consueuisse Reges Francorum in expeditione secum ferre sanctorum reliquias, sacerdotesq. eidem muneri mancipatos dictos esse Cappellanos, testatur epistola Carlomanni Ducis Francorum, data ann. Domini 742. quæ descripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2. in qua hæc leguntur: Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitũ & in hostem pergere, omnino prohibemus: nisi illis tantummodo, qui propter diuinũ ministerium, Missarum scilicet solemnia adimplenda, & sanctorum patrocinia portanda, ad hoc electis: id est, vnum, vel duos presbyteros cum Cappellanis presbyteris, Princeps secum habeat. Hæc ibi. Equitare consueuisse Reges Francorum, sacris reliquijs præcedentibus, demonstrat Grego Turonen. hist Frãc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquijs multorum sanctorum præcedentibus, vrbem ingressus est. Pro Oratorijs Cappellas accipi, item habes in Capitular. lib. 5. c. 182. vbi hæc leguntur verba: Ne Cappellæ in nostro palatio vel alibi sine permissu Episcopi, cuius est parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. concedimus. de consec. distinct. 1. Veteres enim loca illa, quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere consueuere; antiquiores vero constat eadem appellasse Cubicula, secũdum ea quæ Saluator noster apud Matthæum 6. ait: Intra cubiculum tuum, & clauso ostio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo sensu vsurpatam a sancto Paulino in epistola 12. ad Seuerum, in qua, dum describitur extructum templũ, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis basilicæ lateribus inserta, secretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo post: Omne Cubiculum binis per liminum frontes versibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: Hic sepultus est in cœmeterio Priscillæ in Cubiculo claro. Itemq. in Symmacho Papa appellantur ipsa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Euangelistæ, & S. Ioannis Baptistæ, infra quorum cõfessiones fecit arcus argenteos pensantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta construxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuscriptũ, hæc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad sacerdotem confiteri peccata sua: mandat ei sacerdos, vt expectet modicum, donec intret in Cubiculũ ad orationem, &c. Eodem sensu etiam a Cubiculo dicti sunt Cubicularij ijdẽ quos nos modo dicimus Cappellanos: sicq; accipias illa verba in Leone Romano Pont. quibus dicitur: Hic etiam constituit & addidit super sepulchra Apostolorum ex Clero Romano custodes, qui dicũtur Cubicularij. Hodie tamen diuerso sensu ea vox accipitur: est enim ordo familiæ Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiusmodi Cubicula, vel Oratoria secundum antiquiorem illum loquẽdi vsum impropriè dici Sacella: nam si priscam eius vocis repetas significationem, inuenies apud Festum Sacella dici loca dijs sacrata sine tecto: verũ recentior vsus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

xv. B **Pridie Idus Iunij. Luna.** 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Aurelia natalis SS. martyrum Basilidis [a], Cyrini, Naboris, & Nazarij militum, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani sub Aurelio Præfecto ob Christiani nominis confessionẽ detrusi in carcerem, & scorpionibus [b] lacerati, capite truncati sunt. Nicææ in Bithynia S. Antoninæ martyris quæ in eadem persecutione a Priscilliano Præside iussa est fustibus cædi, suspendi in

equuleo

equuleo, lateribus laniari, & flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia sancti Olympij [d] Episcopi, qui ab Arianis sede pulsus, confessor occubuit. In Cilicia S. Amphionis [e] Episcopi, qui tempore Galerij Maximiani confessor fuit egregius. In Aegypto S. Onuphrij [f] anachoritæ, qui in vasta [g] eremo sexaginta annis vitam religiose peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migrauit in cælum: cuius insignia gesta Paphnutius abbas conscripsit.

IVNII 12.

T. 2. A. 303 num. 2185.

ASILIDIS *& soc.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores: De horũ translatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agit etiam Sigebert. in chron. anno Domini, 764. Qui hic ponuntur Nabor & Nazarius, diuersi sunt a Nabore & Nazario, qui passi sunt Mediolani. Ille etenim Nabor vna cũ Felice ibi passus est, Nazarius alio tempore vna cum Celso; hi autem Romæ cum Basilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabo martyr in Africa, de quo inferius vna cum socus, ad sextum Idus Iulii.

[b] *Scorpionibus lacerati.*] De eiusmodi genere tormentorum habetur mentio etiam in lib. 3. Reg cap. 12. & 2. Paralip. c. 10 cum dicitur: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autẽ cædam vos Scorpionibus. Quid autem per Scorpionem intelligas, habes ex Isidoro lib. 5. Orig. cum ait: Virga si est nodosa, vel aculeata, Scorpio recentissimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His similes erant virgæ palmeæ, aculeos habentes, qui inhærerent cæsorum lateribus; quibus Catholicos Alexandriæ ab Arianis eẽ sæpe verberatos, Athanasius tradit in lib. de fuga sua. Eiusdem generis & illæ visæ sunt, quæ a Victore de persecutione Vuandalica sic descriptæ habentur: Iubet in modum secarum fustes robustos, veluti palmatos, cum stirpibus fieri: qui quatientibus tergis non solũ ossa confringerent, sed etiam terebrantes aculei intrinsecus remanerent. Sic & Græci interpretes appellant. Ceterum est & Scorpio telum militare; quod a Cretensibus esse adinuentum, auctor est Plinius nat. hist. lib. 7. c. 56.

cir. A. 303. [c] *Antonina.*] Græci etiam de eadem agunt hac die in Menologio, vbi eius passionis Acta descripta habentur.

[d] *Olympy Episc.*] Fuit hic Episcopus Aenos in Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. cap. 11. Huius gloriosum pro fide certamen & graues ærumnas, quas tam ipse quam Theodolus Episcopus Traianopolis passi sunt ab Arianis, scribit S. Athanasius in epistola ad solitar. & in apolog. de fuga sua col. 334. & 335.
T. 3. A. 348 num. 3.

[e] *Amphionis Episcopi.*] Hic fuit Episcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuitatis itẽ Plinius meminit lib. 5. c. 27. & Iustinus hist. sæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Concilio, à quo ob spectatam sui virtutem suffectus est in sedem Nicomediensem loco Eusebij Arianorum antesignani, vt auctor est S. Athanas. in apolog. 2. col. 397. Theodoret. hist. lib. 1. c. 20. in fine, & Sozom. lib. 1. c 10.
Tom. 3. A. 314. n. 78. A. 325. num. 34. & Ann. 327. num. 15.

cir. A. 370. [f] *Onuphrij*] Græci etiã hac die de eodem agunt in Menologio his verbis: Sancti Patris nostri Onuphrij Aegyptij: qui cum esset in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum, & audiret de Eliæ Prophetæ & Ioannis præcursoris vita, egressus ex cœnobio, habitauit eremum annos sexaginta, hominẽ omnino non videns. Vbi post admirabilem monasticæ vitæ conuersationem in cælum migrauit, quem magnus Paphnutius sepeliuit; cuius dies natalis celebratur 12. Iunij in sanctissimo eius oratorio, in monasterio S. Allipij. Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodẽ sancto Paphnutio scriptis consignata in Vit. Patr. c. 52. Alia autẽ ab his diuersa habet Metaphrast. quæ recitat Sur. tom. 3. die 11. Iunij. Habemus item in nostra bibliotheca vitam eiusdem Sancti peruetusto charactere Longobard. conscriptam. Alius item fuit Onuphrius, qui vixit tempore quo Gentilium in Christianos persecutio sæuiebat, de quo est mentio in Actis sanctorum Galationis, & Epistemis, quæ recitat Metaphrast. Nonis Nouembris. Habet eadem Lipom. tom. 5.

[g] *In vasta eremo*] Inter immensas Aegypti solitudines primum locum obtinet illa quæ appellata est Oasis, eademq; duplex est, maior, & minor. De his Ptolem. lib. 4. Vtraq; in Notit. prouinc. Imperij Rom. ponitur sub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3. parte Annal. in fine ponit Oasim in Arabia. Mentio eiusda Oasis habetur in Prato spirit. c. 112. & 113. Dicta videtur eadem solitudo

ab

ab Oasi ciuitate illi proxima. Meminit Procop. li. 1. de bello Persico de Oasi ciuitate in extremis Aegypti finibus posita. In magnā Oasis solitudinem relegabantur facinorosissimi homines: aliquādo etiam sanctissimi viri a persecutionibus in eadem Oasim deportabantur. Meminit eiusdem Oasis Athan. apol. de fuga sua col. 336. & S Hieron. epist. 3. cum agit de Timasio Exconsule in Oasim relegato: Describitur is locus a Zosimo lib. 5. pag. 90. (licèt pro Oasi, Asse, mendose legatur) Is, inquit, erat locus insigniter sterilis, a quo nemo posset euadere, qui deportaretur: nam terra in medio arenosa, & vasta prorsus & inhabitata notitiam tendentibus huc omnem adimit; partim quod venti arena vestigia compleant & aboleant; partim quod nec arbor vlla, nec domicilium sit, quæ indiciū aliquod iter facientibus ad coniecturā relinquere possint. Hæc Zosim. de Oasi. Locus quidē complurium sanctorum exilio illustratus olim fuit, vt S. Athanasius scribit in apolog. de fuga sua: eadem solitudo S. Hilarionis præsentia, qui tēpore Iuliani Apostatæ illic annum egit (vt S. Hieron. scribit in Hilarione) est clarior reddita: sed postea exilio impij Nestori, qui illuc est relegatus (vt tradit Euagr. lib. 1. c. 7.) est infamis effecta. Nota legibus fuit huiusmodi relegatio; dicta enim fuit deportatio Oesana: sic appellatam inuenies in l. 1. tit. de Nili aggeribus, C. Theod. Quod quidem nomen nondum plene germaneq; explicatū hactenus reperi penes interpretes Iurisconsultissimos.

xiiij. C Idibus Iunij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

PATAVII S. Antonij[a] Lusitâni confessoris, ordinis Minorum, vita & miraculis ac prædicatione illustris. Romæ via Ardeatîna natalis sanctæ Felicŭlæ[b] virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idôlis immolare, tradita est cuidam Iudici, qui eam in confessione Christi perseuerantem, post tenebricosam custodiam, & famis înediam, tamdiu fecit in equuleo torqueri, donec emitteret spiritum; & sic demum deponi, & in cloâcam præcipitari: quam S. Nicomêdes eadem via sepeliuit. In Africa Ss. martyrum Fortunati[c] & Luciani. Bybli in Palæstina sanctæ Aquilinæ[d] virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, sub Diocletiano Imp. & Volusiano Iudice ob fidei confessiônem colaphis & verberibus cæsa, & subŭlis[e] candentibus perforata, demum percussa gladio, virginitatem martyrio consecrauit. In Pelignis S. Peregrini[f] Episcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Cathŏlica in Aternum flumen demersus est. Cordŭbæ sancti Fandĭlæ[g] presbyteri & monachi, qui in persecutione Arabica amputato capite pro fide Christi martyrium subijt. In Cypro S. Triphillij[h] Episcopi.

obijt Ann. 1231. NTONII *Lusitani* [a].] Extant eius egregia facta apud Sur. tom. 3. De eo plura S. Antonin. in 3. par. tit. 24. cap. 3. & ali plures. nouissime vero collecta habes eius Acta in chron. Franciscanorum tom. 1. lib. 5. per totum. Migrauit ex hac vita anno Domini 1231. sequenti vero anno a Gregorio Nono Rom. Pont. receptus est in Sanctorum numerum. Cuius extant de ea re Apostolicæ litteræ ad omnes Ecclesiarum Præsides datæ Spoleti Kal. Iunij, anno sexto sui Pontificatus: est illarum exordium: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiss. D. N. Sixti Papæ Quinti iussum est hac die in eius solemnitate recitari officium ecclesiasticũ, quod dicitur Duplex.

cir. An. 65. [b] *Felicul.*] De ea etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius martyrij Acta continentur in rebus gestis sanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maii. Petrus item in catal. lib. 5. c. 112. de eadem agit.

[c] *Fortunati & Luciani*] De his item Beda hac die, necnon & recentiores, adstipulanturq. vet. manuscr.

T. 3. A. 308. n. 17. [d] *Aquilinæ.*] De eadem agunt etiam Græci in Menologio hac die, eiusq. martyrium compendio explicant, sed fusius Metaphrast. ex vetustioribus codicibus eius Acta descripsit, quæ refert Lipom. tom. 7. & Sur. to. 3. hac die.

[e] *Subulis candentibus.*] De huiusmodi tormenti genere Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis etiam ferire pendentis latera ad viscera iubet, vt per eas quæ his ductæ erant in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flamma peruenires. Hæc Iosephus, sed ex textu & translatione Erasmiana, quam diuersam a ceteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiusmodi cruciamento esse vexatos.

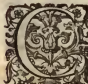
[f] *Peregrini Episc.*] Extant eius Acta manuscripta, ex quibus Petrus in catal lib. 5. c. 113. Claruit temporibus S. Gregorij Papæ, vt eadem Acta significant. cir. A. 590.

[g] *Fandila.*] De hoc item Vusar. Petrus in catal. lib. 5. cap. 114. & alij recentiores. Acta vero martyrij eius scripsit S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. cap. 7. passumq. tradit æta 891. a Christo autem anno 853. T. x A. 853. nu. 66.

[h] *Tryphilly Episc.*] Agunt de eodem Græci hac die, necnon recentiores Latinorũ. Fuit hic Episcopus Ledrensis in Cypro, vt scribit Sozom. histor. lib. 5. cap. 10. & Niceph. lib. 8. cap. 42. Agit de eodem S. Hieronymus de script. Eccles. eumq. Constantij Imp. temporibus claruisse testatur: meminit de eodem, vt de viro celebri inter scriptores Ecclesiasticos in epist. 84. ad Magnũ oratorem. Vnus tantum Metaphrastes refert eum fuisse Episcopum Callin censem; pluraq. de ipso refert in vita S. Spiridionis Episcopi. Interfuit Tryphillius vna cum Spiridione Concilio Sardicensi, vt testatur Athanas. in apolog. 2. Agit de eodem Suidas in historicis. T. 3. A. 325 n. 38.

14 Decimooctauo Kal. Iulij. Luna. D xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13.	12	13	14	15	16	17			

 AESAREAE in Cappadocia ordinatio S. Basilij [a] Episcopi, qui tempore Valentis Imperatoris doctrina & sapientia insignis, omnibusq. virtutibus ornatus, mirabiliter effulsit, & Ecclesiam aduersus Arianos & Macedonianos mira constantia defendit. Samariæ in Palæstina S. Elisæi [b] Prophetę, cuius sepulchrum dæmones perrhoscere S. Hieronymus scribit; vbi & Abdias Propheta quiescit. Syracusis sancti Marciani [c] Episcopi, qui a B. Petro ordinatus Episcopus, post Euangelij prædi-

cationem a Iudæis occisus est. Apud Suessiones sanctorum martyrum Valerij [d] & Rufini, qui in persecutione Diocletiani a Præside Rictiouaro post multa tormenta iussi sunt decollari. Cordubæ sanctorum martyrum Anastasij [e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Constantinopoli S. Methodij [f] Episcopi. Viennæ sancti Aetherij [g] Episcopi. Apud Ruthenos sancti Quinctiani [h] Episcopi.

IVNII 14.

Plura T. 3. A. 154 nu. 27. & sequ. & T. 4. An. 362. n. 84. & seq. & a. 369. nu. 44. & seq. & a. 370. & 371 plura obijt A. 368 n. 2. & seq.

[a] BASILII.] Hæc est dies ordinationis eius: natalis autem, cum ex hac vita migrauit, supra Kal. Ianuar. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Contigit autem Basilij ordinatio post Eusebij prædecessoris obitum, Valentiniano & Victore Consulibus: est annus Domini secundũ veriorem supputationẽ CCCLXIX. Agit de eius ordinatione S. Gregorius Nazianz. in oratione de laudib. Basil. & in ea quam habuit in funere patris, insuper epist. 22. 23. 24. ad diuersos, & 29. ad S. Eusebium Episcopum Samosatensem, cum conuenisset ad electionem Basilij. Luculentissimum encomium in Sanctum & Magnum Basilium insigni oratione descripsit Beatus Ephræm Syrus, illustris & antiquus Ecclesiæ scriptor S. Basilio σύγχρονος & amicissimus: est inter nondum impressa, quæ a se e Græco conuersa, & scholijs, vbi opus est, illustrata, propediem vna cum alijs eiusdem auctoris operibus, quotquot hactenus Græce reperiri potuerunt, in lucem editurus est R. D. Gerardus Vossius S. Theologię Doctor Germ. mihi Romæ longe amicissimus. Encomium autem illud in Magnum Basilium esse S. Ephræm Syri, vel ex ipsa inscriptione conijcitur, vel quod se ipsũ non semel in eadẽ oratione encomiastica nominet, & quæ ipsi cum Basilio acciderint, inter alia commemoret. est eius exordiũ: Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοὰς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, διηγήσομαι ὑμῖν κάλλιστον διήγημα. Hoc est: Præbete mihi aures, fratres charissimi, & pulcherrimam vobis historiã enarrabo, &c. Quin idem Ephræm eiusdem sui ipsius encomij meminit in oratione in Quadraginta Martyres, qua etiã præclaris laudibus exornat eumdem S. Basilium, retexens eius certamen aduersus Arianos susceptum. Reperitur & perelegans quædam sub nomine incerti, sed antiqui auctoris Græci, σύγκρισις, aut si malis ἔπαινος, antehac non edita, SS. Basilij & Ephræm, copiosam laudationẽ vtriusque continens; quam ex vetustorum manuscriptorum codicum Græcorum collatione, licet anonymam, simul cum operibus S. Ephræm, idem auctor breui est editurus: qui illam ex probabilibus cõiecturis tribuit Amphilochio Episcopo, tantorum sanctorum studiosissimo. Incipit autem σύγκρισις illa: ἀδελφοὶ, διήγησιν βούλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, φημὶ δὴ Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. hoc est: Fratres, vtilem vobis narrationem institui facere de celebri Basilio, & Eprhæm Syro, &c. Ceteras autem sanctissimi viri in Episcopatu res præclare gestas, per annos singulos, vt se habuerunt, digessimus in Annal. Eccles. idcirco hic parcius. Cõsule præterea, quæ supra notauimus Kalend. Ianuar. in eius obitu.

[b] *Elisæi Prophetæ*.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio. De eius sepulchro Samariæ posito, deq. miraculis ibi fieri solitis scripsit S. Hieron. epist. 27. in epitaphio Paulæ ad Eustochiũ, & in Abdiã Prophet. c. 1 in princ. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. c. 6. ignotus auctor apud Isidor. de vit. & mort. sanct. c. 36. Niceph. lib. 10. cap. 13. Metaphrastes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Elisæo encomium Basilij Seleuciæ. De Elisæi reliquiarum translatione facta Alexandriam agit Cedren. in compend. anno septimo Leonis Magni Imp.

[c] *Marciani Episc.*] De quo vet. manuscrip. ex quibus recentiores, Maurolycus, Molanus, & Galesinus. Meminit de eodem Sophron. in orat. habita in natali Apostol. apud Metaphrast. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuscrip. accepta ab ecclesia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquiæ asseruantur, illuc translatæ, cum Sarracenorum incursionibus Sicilia insula vexaretur. est illorum exordium: Post triumphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agũt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalend. Nouembr. vbi eius martyrij Acta breui compendio referunt, quomodo a Iudæis occisus sit. T. 1. An. 46. nu. 2.

[d] *Valerij & Rufini.*] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, Vuandel. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ descripsit Mombrit. tom. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 116. cir. A. 303. Rictiouarus seuiebat in Gallia eo Anu. nu. 124.

[e] *Anastasij & soc.*] Scripsit horũ egregiũ mar- T. 1. A. 853 num. 68.

martyrium S. Eulogius in Memorial. sanct. lib. 3. cap. 8, eosq. hac die passos testatur, æra octingentesima nonagesimaprima, à Christo Domino anno octingentesimo quinquagesimotertio.

T.2.A.109. n.53 & 54. plura T 9 A. 834. nu. 13 & seq. A 829 nu. 13. A. 842. n 15. & T. x.A 843.n. 3.& seq. obitus Ann. 847. n. 60. f *Methodij Episc.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis: S. Methodij, qui sanctas imagines uppugnantium errorem grauissimis diuinarum scripturarum testimonijs redarguens, Orthodoxam Ecclesiæ Dei fidem protegẽs, multas ærumnas ab hæreticis perpessus, pro sancto venerabilium imaginum cultu conseruando laborans, æternam requiem adeptus, peccatorum remissionem nobis exposcit. Eius natalis celebratur in sanctissimo sacello, in quo pretiosæ eius reliquiæ intra diuinum templum celeberrimorum Apostolorum repositæ sunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequã ordinatus esset Episcopus, functus est legatione Apostolica, missus a Leone III. Rom. Pontifice Constantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus est Episcopus, anno Domini octingentesimo septimo, vt testatur Anastasius Biblioth. in epist. ad Carolum Caluum, apud Sur. tom. 5. in Dionysio, vbi hæc habet de S. Methodio: Hic a Sede Apostolica Cõstantinopolim presbyter missus, eiusdem vrbis tenuit Pontificium, & ex tunc inter Sanctos ab omnibus ob suæ confessionis & agonis certamen veraciter veneratur & colitur, &c. De eodem Cedren. in Michaele Imperatore, vbi etiam agit de alia legatione, qua Constantinopoli missus est Romam; de qua item Glicas in Theophilo Imp. De huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro, apud Metaphrast. 13. Martii. Migrauit ex hac vita anno Domini octingẽtesimo quadragesimoseptimo, vt testantur Acta S. Ioannicij abb. vbi & alia plura de Methodio, apud Metaphrast. die 4. Nouembr. Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Fuit & alius eiusdem nominis Methodius Episcopus Patarensis, sanctitate & eruditione conspicuus, quem citat S. Ioannes Damasc. en. orat. 3. de imag. in fin. de quo Græci in Menologio ad 10. Kal. Iulij. Alius item Methodius Episcopus Tyri, de quo infra ad 14. Kalen. Octobr. Iidemq. tres omnes selectissima lucubrationum suarum monumenta reliquerunt.

g *Aetherij Episc.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Meminit eiusdem Ado in chron. anno Domini 604. numeraturq hic vigesimusnonus eius sedis Episcopus, claruitq. temporibus Dagoberti Regis Francorum. T.2.A.205. nu.30.

h *Quinctiani Episc.*] Agunt de eodem Vsuardus, & alij; sed cum presbyterum dicunt, errare noscuntur. Scribit de eo Greg. Turon hist. Franc. lib. 2. c. 36. & lib. 3. c. 2. Sigeber. in chron. anno 506. Reperitur hic interfuisse Concilio primo Aurelianensi habito temporibus Clodouei, necnon Aurelianensi quinto temporibus Childeberti eius filij. Habetur mentio de eodem in rebus gestis S. Galli Episcopi Aruernensis. T.6.A.506. n 3.A.507. n 11 & A. 514 nu.37. de codẽ 13 Nouembr.

15 Decimoseptimo Kal. Iulij. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

IN Lucania apud Silarum flumen natalis sanctorum martyrum Viti [a], Modesti, atque Crescentiæ, qui sub Diocletiano Imperatore e Sicilia illuc delati, ibidem post ollam feruentis plumbi, post bestias & catastas diuina virtute superatas [b], cursum gloriosi certaminis peregerunt. Dorostori in Mysia sancti Hesychij [c] militis, qui cum beato Iulio comprehensus, sub Maximo Præside post eum martyrio coronatus est. Cordubæ in Hispania sanctæ Benildis [d] martyris. Zephyrij in Cilicia sancti Dulæ [e] martyris, qui sub Præside Maximo ob Christi nomen virgis cæsus, in craticula positus, feruenti oleo incensus, aliaq. passus, martyrij

palmam victor accepit. Palmyræ in Syria sanctorum martyrum Libyæ [f] & Leonidis sororum, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuersa tormenta ad coronam martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depositio sancti Landelini [g] abbatis. Aruernis sancti Abrahæ [h] confessoris, sanctitate ac miraculis illustris.

IVNII 15.

T.9.A.303, nu.329. Iti, *Modesti, & Crescentiæ* [a].] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horũ Acta ex antiquis codicibus manuscriptis primum edidit Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib 5. c. t 18. in compendium redegit; fusius eadem Sur. to. 3. Habemus eadem manuscripta vetusto charactere Lógobard. Corpus venerandum S. Viti translatũ esse Roma Parisios, scribit Sigeb. in chron. anno Domini 755. Inde vero (vt idem ait) in Saxoniam delatum est anno a Christo 836. vnde, inquit, Franci testati sunt, quod ab illo tempore gloria Francorum in Saxones translata est. De eadem translatione, & religioso cultu S. Viti apud Saxones, plura scribit Vuitichindus libro 1. gest. Saxon. Saxo Grammat. hist. Dan. lib. 14. Martin. Polon. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. c. 6. nouissime Sur. to. 7. ex auctore recitat, qui præsens interfuit, factamq. refert dicto anno Domini 836. Indict. 14 Ludouici Imp. anno 23. Quod pertinet ad translationem aliorũ sanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Trãsalpinas prouincias sæpe factas: nosse debemus id agi cœptum eo tempore quo Franci Romanam Ecclesiã a Longobardis alijsq tyrannis vindicantes, multis officijs de eadem sunt optime meriti: quod enim olim alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus consequi cœperunt. Nam vetus Romanæ Ecclesiæ consuetudo non tantũ abhorruit vt corpora sãctorum Roma transferri pateretur, verum nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquomodo permisit. In hac sententia S. Gregorius in regist. lib. 3. epist. 30 ad Constantiam Aug. hæc ait: Romanis namque vel totius Occidẽtis partibus omnino intolerabile est & sacrilegum, si sanctorum corpora tangere quis fortasse voluerit: quod si præsumpserit, certum est quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum consuetudine, qui ossa leuare sanctorum se asserunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His consentiunt, immo & planius declarant ea quæ S Germanus ac eius collegæ legati Apostolici rescripserunt ad Hormisdam Papam sub Consulatu Rustici, anno Domini 520. Constantinopoli cum essent; & inter alia hæc verba: Iustinianus filius vester magnificus, res conuenientes fidei suæ faciens, basilicam Apostolorum, in qua desiderat SS. Apostolorum Petri & Pauli & B. Laurentij reliquias esse, constituit: sperat per paruitatem nostram, vt prædictorum sanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri secundum morem Græcorum; & nos contra, consuetudinem Sedis Apostolicæ exposuimus. accepit rationem. Et quia talis est eius seruor fidei, qui meretur quicquid de Sede Apostolica depoposcerit; & talis est, qui sperat vnde & salus animæ & fidei accrescat: talibus desiderijs postulata competit non negare. Vnde si beatitudini vestræ videtur, Sanctuaria Beatorũ Apostolorum Petri & Pauli, secundum morem ei largiri præcipite; & si fieri potest, ad secundam cataractam ipsa Sanctuaria deponere, vestrum est deliberare, &c. T.1.A.55. n.12. & seq. Extant ad eosdem legatos Hormisdæ Papæ de eadem re scriptæ litteræ, aliæ itidem ad Iustinianum, significantis se tantum Sanctuaria mittere. extãt dictæ litteræ apud nos manuscriptæ ex codice Vaticano acceptæ. Per Sanctuarium autem, velum intelligere debemus, quod S. Gregorius in nuper citata ad Constantiã epistola Brandeum appellat, ex quo sanguis effluxit, cum a sancto Leone Papa (vt ait) forcipibus incideretur. alibi autem idem appellat velamen, quod admoueri solitum erat sanctis martyrum corporibus, vt lib. 4. epist. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret. 4. Brandeum itẽ appellat velum illud Ioannes diac. in vita sancti Gregor. lib. 2. c 42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina ossium, vel tenuem rasuram illorum, sed tantum velum sacris admotum reliquijs, pro magno munere consueuisse Romanos Pontifices ad clarissimas personas, illas cupientes, transmittere. Græcorum autem ab his fuisse diuersam consuetudinem, ex prædictorum assertionibus vidimus.

[b]*Superatas.*] Beda & Ado in suis Martyrologijs inter alia tormenta addunt, sanctũ

Vitum

Vitum a Valeriano Iudice catomis cæsum, alij codices habent, Catomo cæsum. Molanus multum laborat circa huius vocis intelligentiam; multaq. erudite cum dicat, nec tamen rem assecutus sibi ipsi visus est. Arbitratus sum aliquando textum esse deprauatum, vt pro catomis, latomiis, sit restituendum. de eo etiam genere tormentorum hæc Isidorus lib. 5. Orig. Latomia (licet alii plerique codices habeant Lautumna) est supplicij genus ad verberandum aptum, inuentum a Tarquinio Superbo ad pœnas sceleratorũ. Iste enim prior latomia, seu lautumias, tormenta, fustes, metalla, atque exilia adinuenit, &c. Acquiescerem prædictæ Isidori interpretationi, nisi Festus, Liuius, Plautus. alijq. antiquiores latomias, seu latumias, vel lautumias (vt legitur apud Plautũ in Penul.) lapidicinas intelligerent, vel ipsa loca cæsis lapidibus execta: quo sensu & carcer Syracusanus, de quo Cic. in Ver. lib. 7. latomia est appellatus, sic & omnis carcer, vt l. 9. ff. ex quibus causis maior: Inclusos veluti latomijs, vinctorum numero haberi placet; quia nihil intersit, parietibus, an compedibus teneantur. Habent eamdem vocem, catomum, Beda & Ado die 18. Nouembris in Romano mart. sed in alio sensu, cum dicant: Catomo suspendi eum ac verberari iussit: per catomum vinculum quoddam intelligentes, quo martyr ad verbera suspensus esset. Arriderés mihi quod Molanus e Græca voce deducit, vt κάτωμα, idem quod demissis armis, pedibus videlicet in altum suspensis, sic martyr ad verbera expositus fuerit: sed quoniam eiusmodi non leguntur in Actis eiusdem martyris, neque apud Prudentium in Romano, neque apud alios qui passionem eius retexerunt; sicut ipse, ita & ego his minus assentior. Sed cum secundam editionem nostrarum Notationum meditarer, accidit vt de re adeo ambigua agerem cum nostro domino Latinio, viro insigniter erudito, & in rebus Ecclesiasticis admodum versato: quẽ eiusmodi reperi esse sententiæ, vt idem esset, catomis aliquem cædere, quod solent ludimagistri ad humeros alicuius appensis pueris in eorum nates infligere verbera. Sicq. tum Vitum, tum Baridam, quod pueri essent, puerorum more iussos esse virgis verberari. Ceterum more puerorum, maioris ignominiæ irrogandæ causa, haberi apud Victorem cæsum esse catomis venerabilem senem Thomam sanctissimum Episcopum: quod ille de persecut. Vuandal. lib. 1. sic describit: Quodam tempore venerabilem senem in publica facie catomis ceciderunt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul. κατωμίζειν vti pro, in humeros leuare aliquẽ. Probantur hæc a nobis, eoq. magis, quod Iosephus in in Iudaicis Antiq. lib. 5. cap. 10. κατωμαδὶς, vtitur pro eo quod habet Latina versio, humeris impositas Gazæ portas a Samsone. quod & obseruat Suidas in verbo κατωμαδὸν.

T.2. A. 128 nu. 7.

[c] *Hesychij.*] De eo item Beda, Vsuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 56. & in Iulio martyre cod. lib cap. 119. & alij recentiores.

T.2. A. 853 nu. 71.

[d] *Benildis.*] Scripsit nobile certamen eius S Eulogius in memor. sanct. lib. 3. c. 9. passamq. tradit æra octingentesima nonagesimaprima, anno a Christo Domino octingẽtesimo quinquagesimotertio.

cir. A. 280.

[e] *Dulę.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, vbi de eo pluribus; fusius autem Metaphrastes, quem Latine a se redditum recitat Lipom. tom. 7. ex quo Sur. to. 3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin. lib. 5. c. 27. & alij.

Febronia claruit An. 318 vt eo An. nu. 25.

[f] *Libyæ & Leonidis*] Harum martyrium narrat S. Brienna in Actis S Febroniæ, quæ extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, sorores illas duas, quæ martyrium gloriose pertulerunt: e quibus Libya ipsa gladio percussa, capite priuata est; Leonis vero in ignẽ coniecta fuit. Recordare quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium sustinuerit, &c.

T.8. A. 650. nu 2.

[g] *Landelini.*] Huius Acta retulit Sur. in tom. 3. Diuersa ab his scripta fuisse a Philippo abb. testatur Molan. in addit. ad Vsuar. qui & de eo pluribus agit in Indic. SS. Belg. Trithem. etiam de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 100. eumq. claruisse ait anno Domini 660. Constat quidẽ vixisse temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi suscepit, nauiterq. impleuit.

T.6. A. 480 nu. 13. A. 480. n. 13

[h] *Abrahæ.*] Scripsit eius res gestas Greg. Turon. lib. sanctor. Patrum cap. 3. Agit de eodem in hist. de gest. Franc. lib. 2. cap. 21. in fin. De hoc ipso scripsit egregium epitaphium Sidonius Apol. quod vna cum epistola dedit ad Volusianum Episcopum lib. 7. epist. 18. Claruit circa annum Domini quadringentesimum sexagesimum.

21. F Sextodecimo Kal. Iulij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VESONTIONE in Gallijs ſanctorum martyrum Ferreôli a presbyteri, & Ferrutiônis diaconi, qui a beato Irenæo Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſsi, poſtea ſub Claudio Iudice diuerſis pœnis excruciati, gladio feriuntur. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Quirici b & Iulittæ matris eius, ſub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cum matrem, quæ ante Alexandrum Præſidem neruis diriſsime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta vero, poſt dira verbera & grauia tormenta, martyrij ſui curſum obtruncatione capitis impleuit. Moguntiæ paſsio ſanctorum Aurei c, & Iuſtinæ ſororis eius, & ceterorum martyrum, qui ſynaxim in eccleſia agentes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati ſunt. Amathunte in Cypro ſancti Tychônis d Epiſcopi, tempore Theodoſij Iunioris. Lugdûni depoſitio beati Aureliani e Epiſcopi Arelatenſis. Nannête in Britannia Minori ſancti Similiani f Epiſcopi & confeſſoris. Miſnæ in Germania ſancti Bennônis g Epiſcopi. In Brabantia ſanctæ Lutgardis h virginis.

IVNII 16.

ciſ.A.190.

FERREOLI & *Ferrutionis* a.] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium deſcriptũ habetur in Actis SS. Felicis & Fortunati, apud Sur. to. 2. die 23. April. & to. 7. De miraculis ad ipſorum ſepulchrum agit Gregor. Turon. lib. de glor. martyr. cap. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Epiſcopus Viennenſis, de quo ſuo loco plura inferius ad 14. Kalend. Octobris.

T.2.A.305 n.25. b *Quirici & Iulitta*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum. Græci autem in Menologio Idibus Iulii, vbi Tarſi Ciliciæ eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod verum eſſe, legitima eorumdem Acta teſtãtur. Ex his plerique Latinorum ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Exciderunt proculdubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & ſubſannandi tribueretur occaſio, procul reiecit in Decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſt. 15. cap. Sancta Rom. Diuerſa omnino ab illis cẽſentur ea quæ recitat Metaphraſtes, quæ & retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. in tom. 3. nec non Mombrit licet paulo diuerſe in tom. 2. quorum ſummam Græci referunt in Menologio, & hic breuius comprehenſa narrantur. Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. poſt Lipomani & aliorum eruditorum ſententiam, dum probat eadẽ a Metaphraſte edita Acta prædictorum martyrum, addit Gelaſiũ non intellexiſſe de illis ipſis Actis Græce cõſcriptis, ſed quæ Latine edita in vet. manuſcrip.

haben-

habentur: ea videlicet, quorum est exordiū: Domino fratri & coepiscopo Zosimo Theodorus, &c. De erudito ac prudentissimo viro quid iure dicam, nihil habeo, nisi hoc vnum, quod inciderit in ea ïdem Acta deprauata. Siquidem illa Acta Quirici & Iulittæ, quæ scripsit Theodorus Episcopus ad Zenonem coepiscopum, quæ & in vetustissimo codice habemus in nostra bibliotheca, sunt sane eiusmodi, vt in omnibus conueniant cum ijs quæ vel Metaphrastes edidit, vel in Græcorum Menologio, vel hic summatim collecta narrantur: sed & eo fideliora existimanda sunt, quod certus inscribitur auctor, qui (vt ipse profitetur) in id præsertim incumbit, vt vera certaq. de ijsdem sanctis martyribus Acta ex antiquis monimentis edendo, falsa illa, vt ait, insulse, mendaciter, ac denique hæretice a Manichæis de ijsdem sanctis conscripta, abolenda, & ab ecclesia Catholica prorsus proscribenda curet. Ex huiusmodi Theodori Episcopi præfatione satis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta a Gelasio improbata: de eo enim Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratione digestus, vt merito huic coaptetur illa sententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (inquiens) ranæ & culices digni sunt ista scriptura. Nam (quia textus ille satis declarat) datur conijci (Deo amabilis) vt Manichæorum sit ista descriptio, qui crucem Christi scandalum & stultitiam putāt. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & sincerissima istorum Acta edidit, accepta (vt ait) a Martiano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat a Zenone Isauriæ Episcopo. Exscripsisse ea Theodorus videtur temporibus Iustiniani Imp. longe ante tempora Metaphrastis. Translata fuisse horum sanctorum martyrum corpora in Gallias per S. Amatorem Episcopum Antisiodorensem, prædecessorem S. Germani, cum in Oriente peregrinatus esset, tradit Mombrit. vbi supra.

A. 454. Fer. [c] *Aurei & Iustinæ.*] Agunt de his hac item die Beda, Ado, & recentiores. De grassatione barbarorum in Moguntinam ecclesiam scribit in primis Ammianus Marcellinus libro 27. itemq. S. Hieron. epist. 11. ad Ageruchiā. An autem illarum cladium tempore hi passi sunt, vel quando postea Attila irrupit in Gallias, nobis non satis est exploratum. Sane quidem tam S. Hieron. quam Ammianus testantur, tunc temporis multa millia hominum fuisse Moguntiæ in ecclesia trucidata. De miraculis S. Aurei conscriptum esse libellum, testatur Molanus in annot. ad Vsuardum.

cir. A. 400. [d] *Tychonis Episc.*] De eo itē hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hunc a S. Epiphanio Episcopo Salaminæ Cypri fuisse ordinatum Episcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

[e] *Aureliani Episc.*] De eo hac die Vsuardus, Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium dicunt, atque ita subscribitur Concilio Aurelianensi quinto: cui lectioni consentit sancti Gregorij Papæ epistola ad Vigilium Episcopum Arelaten. 115. lib. 7. regist Indict. 2. T. 7. A. 550 n. 11.
At vero Aurelianus, & non Aurelius dictus habetur in Actis quintæ Synodi. Ad hunc ipsum Aurelianum Episcopum Arelatensem extat epist. Vigilij Papæ, quæ recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianēsis, cui interfuit Aurelianus, celebrata est anno tricesimooctauo Childeberti filij Clodouei Regis Francorum; est annus Dñi quingentesimus quinquagesimus secundus.

[f] *Similiani Episc.*] Vsuardus de eodem hac die, adstipulanturq. vetera manuscript.

[g] *Bennonis Episc.*] Hunc Hadrianus Sextus Rom. Pont. numero Sanctorum adscripsit, vt ex eius Actis apparet: idq. in eiusdem Hadriani Itinerario testatum habetur. Scripserat iam olim Trithemius abb. ad Iulium Papam epistol. 64. id exposcente Georgio Duce, pro canonizatione S. Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: Vita Bennonis sanctissima, plena virtutibus, a vetustioribus, suisq. contemporaneis luculenter habetur descripta: & multa quotidie in ecclesia Misnensi ad eius tumulum fiunt miracula. Hæc ille. De eodem Coclæus in comment. de Act. & scrip. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Pontificium diploma, quod hactenus asseruatur Romæ in Ecclesia S. Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem significatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die Festo Sanctissimæ Trinitatis, qui fuit 31. Maij, a dicto Pontifice canonizatos esse S. Bennonem Episcopum Misnensem, & S. Antoninum Archiepiscopum Florentinum, solemnitatemq. Sancti Bennonis relatam esse ad decimamsextam diem mensis Iunij; atque ab eodem Pontifice concessam plenariam Indulgentiam, eamdem Ecclesiā ea die visitantibus. Huius autem præclarissimas res gestas Hieronymus Emser scriptis mandauit: recitantur apud Sur. to. 7. Ibidem est einsdem auctoris carmen, & sacer hymnus Bartholomæi Steni. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 1106. ætatis suæ nonagesimosexto, sedis autē quadragesimo. T. 1. Ann. 1117 nu. 6.

[h] *Lutgardis.*] Eius Acta conscripsit Thomas Cantipratensis, descripsit vero Sur. to. 3. De ea item agit Molanus in Indic. sanct. Belgij, & in additione ad Vsuard. hac die. Defuncta est anno Domini millesimo ducentesimo quadragesimosexto. obijt Ann. 1246.

Quinto-

1. G Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

ROMAE natalis ſanctorum ducentorum [a] & ſexagintaduorum Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani pro fide Christi necati, poſiti ſunt via Salaria veteri ad Cliuum Cucumeris. Tarracinæ ſancti Montani [b] militis, qui ſub Hadriano Imperatore & Leontio Conſulari, poſt multa tormenta, martyrij coronam accepit. Apud Venâfrum ſanctorum martyrum Nicandri [c] & Marciani, qui in perſecutione Maximiani capite cæſi ſunt. Chalcedône ſanctorum martyrum Manuêlis [d], Sabêlis, & Iſmaêlis, qui pacis cauſa apud Iulianum Apoſtatâm pro Rege Perſarum legatione fungentes, cum Imperatoris iuſſu idôla venerari compellerentur, idq. conſtanti animo recuſarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia ſanctorum martyrum Iſauri [e] diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienſium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati ſunt. Ameriæ in Vmbria ſancti Himerij Epiſcopi, cuius corpus Cremônam translatum eſt. In pago Bituricenſi ſancti Gundulphi [g] Epiſcopi. Aureliânis ſancti Auiti [h] presbyteri & confeſſoris. In Phrygia ſancti Hypatij [i] confeſſoris. Item ſancti Beſſariônis [k] anachoritæ. Piſis in Tuſcia ſancti Rainerij [l] confeſſoris.

IVNII 17.

T. 2. A. 303. nu. 115. [a] DVCENTORVM *ſexagintaduorum Martyrum*.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Poſiti dicuntur ad Cliuum Cucumeris; eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt conſtat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exſcripſimus ex manuſcripto Vatican. lib. Cenſuum.

cir. A. 130. [b] *Montani*.] Cuius vitæ Acta accepimus ab eccleſia Caietana. eſt illorum exordium; Montanus miles & ciuis Romanus, &c.

T. 2. A 303 nu. 120. [c] *Nicandri & Marciani*.] Horum illuſtre martyrium etiam in Orientali Eccleſia anniuerſaria die recolitur: agunt etenim de his Græci in Menologio ſexto Id. Iunij, vbi paſſionis ipſorum cruciamenta his verbis narrantur: Certamen ſanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Chriſtianæ fidei confeſſionē ſub Præſide Maximo in carcerem coniecti, cū ad negationem adigi non poſſent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelſis trabubus ſuſpenſi, atque detracti, ſuper carbones ignis extenſi, virgis deſuper verberantur, ſalſoq. aceto perfuſis plagis, teſtis acutis perfricantur, lapidibus ora contuſa, & facies confractæ, poſtremo linguæ gladio excisæ, & enſe percuſſi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. cap. 90. nonniſi vltimum horum ſupplicium refert: additq. paſſos eſſe prid. Non. Iunij inter Atinā & Venafrum; corpusq. Nicandri

candri Venafrum, Marciani vero Atinam ait delatum: porro Nicandri vxorem, quæ virum ad martyrium roborauerat, post triduum capitalem subijsse sententiam, tradit. Vigent hactenus in Aequicolis horum martyrum priscæ memoriæ. S. Nicandri ecclesiam apud Vrbem positam, via Lauicana, Gelasius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Rom. Pontif. Petrus diac bibliothec. Cassin. in libro de viris illustr. eiusdē monasterij c. 45. testatur a Petro eiusdem cœnobij diacono scriptum esse sermonem legendum in vigilijs prædictorum martyrum, additumq. ab eodem officium ecclesiasticum recitandum in die eorum celebritatis. Horum martyrum Acta manuscripta extant in biblioth. nostræ Congregationis.

T. 4. A. 362 n. 47. & seq [d] *Manuelis, Sabelis, & Ismaelis.*] Græci etiā de his in Menolog. hac die, ibiq. eorum certamen referunt; vberius autem Metaphrastes ex antiquioribus monumentis; eadem & Lipom. tom. 6. & Surius recitat tom. 3.

[e] *Isauri diac. & soc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ibiq: eorum martyrium explicant.

Translatio An. 965. [f] *Himerij Episc.*] De quo Petr. in catal. lib. 15 c. 122. & Molanus in addit. ad Vsuardum.

[g] *Gundulphi Episc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vsuar. & Galesin in suo Martyrol.

[h] *Auiti presbyteri.*] Agunt de eodē hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud Bedā Vitus pro Auito mēdose legatur. Scribit de eo Greg. Turonen. hist. Franc. lib. 3. cap. 6. idemq. de alio Auito abbate libro de glor. confess. cap. 99. De eodem Auito presbytero, de quo agimus, scribit Ado Vien. in chron. & Sigebert. in chron. anno 495. Eius vero res gestas atque miracula edita fusius scripta refert Sur. to. 3. Fuit eiusdem nominis Episcopus Viennensis, qui secūdus sedit post S. Mamertū, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit & alius eiusdem nominis in Oriente Auitus monachus, cuius meminit Suidas. T. 7. A. 542. num. 7.

[i] *Hypatij.*] De quo itē Græci agunt in Menologio, eiusq. Acta ibidem paucis referūt.

[k] *Bessarionis.*] Græci itidē de eo in Menologio, eiusq. vitā breui cōpendio comprehensam referunt. Est freques mentio de Bessarione, eiusq. disciplina, in Vit. Patr. par. 2. T. 9 A 320. nu. 9.

[l] *Rainerij*] Agit de eodem Molan. in additionibus ad Vsuardum edit. 2. testaturq. eum ex hac vita migrasse anno Domini 1161. Obijt Ann 1161.

18 Quartodecimo Kal. Iulij. Luna. A ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s	
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21				

OMAE via Ardeatina natalis sanctorum martyrum Marci [a] & Marcelliani fratrum, qui in persecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti, & ad stipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperunt: cumq. non cessarent laudare Christum, lanceis per latera transfixi, cum gloria martyrij ad siderea regna migrarunt. Malacę in Hispania sanctorum martyrum Cyriaci [b] & Paulæ virginis, qui lapidibus obruti, inter saxa animas cælo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S. Leontij [c] militis, qui sub Hadriano Præside, vna cum Hypatio Tribuno, & Theodulo, quos conuertit ad Christum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrij. Eodem die S. Aetherij [d] martyris, qui in persecutione Diocletiani post ignes & alios cruciatus gladio cæsus est. Alexandriæ passio S. Marinæ [e] virginis. Burdigalæ S. Amandi [f] Episcopi & confessoris. Apud Saccam in Sicilia S. Calogeri [g] Eremitæ, cuius sanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Sconaugiæ sanctæ Elizabeth [h] virginis, monasticæ vitæ obseruantia celebris.

T. 2. A. 284 n. 11 & seq. & An. 286. n. 23.

ARCI & *Marcelliani* a.] De his Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri oẽs. Scriptæ sunt horũ res gestæ in Actis S. Sebastiani, apud Sur. to. 1. die 20. Ianuar.

b *Cyriaci & Paulę.*] Vsuar. itẽ de his hac die, Petrus in catal. lib. 5. cap. 125. Vasæus in chron. itẽ Flos SS. Hisp. & Thes. concio. to. 2.

T. 1. An. 80. nu. 3.

c *Leontij.*] Agũt de eo & Græci in Menolog. vbi & eius Acta summatim collecta narrantur, quæ prolixius Metaphrast. est prosecutus, ex quo Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. referunt eadem. Meminit huius Leõtij, vt perillustris martyris, Theodoretus in commentario de Euangelica veritate lib. 8. de Martyribus in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædif. Iustin. Imp. eidẽ martyri ab eodẽ Iustiniano extructam esse magnificẽtissimã basilicã Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leõtij mart. cuius mentio est in Quinta Synodo, act. 1.

cir. A. 300.

d *Aetherij.*] Græci itidẽ de eo agũt in Menologio, eiusq. martyriũ paucis describũt.

corpus trãslat. Venet. An. 1113. Petr. in catal.

e *Marinę.*] De ea & Ado hac die, qui martyrem eam dicit; cui tamen vet. manuscrip. contradicunt. Hæc etenim illa est, quæ virili habitu monastieã exercuit disciplinam, Marinusq. nomine dicta est: cuius res præclare gestæ narrãtur in Vit Patr. par. 1. c. 44. Petr. in catal. lib. 6. c. 108. ex quib' & alij accepere.

T. 5. A. 431 n. 195.

f *Amandi Episc.*] De eodẽ antiquæ tabulæ, ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vsuardum. Successit hic S. Delphino, ad quem extant Paulini epistolæ, qui & ad Amandũ sæpius scripsit; extantq. sex ad eum datæ epistolæ, quarũ aliquæ scriptæ videntur anteqũã esset Episcopus, eũ adhuc S. Delphinus superstes esset. Meminit eiusdem Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon de gest. Franc. lib 1. c. 19. & de glor. confess. c. 45. Claruit tẽporibus Honorij Imperatoris. Huic accepta ferimus ea quæ S. Paulini Episcopi Nolani reperiuntur scriptorum monumenta: cum ille, sicut diuitiarum, ac sui ipsius, sic & lucubrationum suarum contẽptor esset: & licet eas S. Hieronymus, ac etiam S. Augustinus, & alij mirifice prædicarent: ipse tamen easdem floccifaciens, perire sineret. Tantæ iacturæ occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliquando: Legimus, inquit, in tergo epistolæ annotationem epistolarum, quas meas esse indicatis: nam vere prope earum omnium immemor eram, vt meas esse non recognoscerem, nisi vestris litteris credidissem. Vnde maius accepi documentum charitatis vestræ: quia plus me vobis, quã mihi, notum esse perspexi. Hymnos, quos desiderabam, accepisse gaudeo, &c. Extat hæc Paulini citata epistola manuscr. in archiuo Nolano, quam inde descriptã ab erudito viro mei studiosissimo R. D. Antonio Agellio Clerico Regulari pro magno accepi munere.

g *Calogeri.*] De eo hac die Maurol. qui illũ ipsum fuisse opinatur, cuius meminit S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cum de interitu Theodorici impijssimi Regis a solitario quodã præniso sermonẽ habet. De eodẽ plura Breuiar. Gallic. item Fazel de reb. Sicul. lib 6. prioris decad. c. 3. licet in quibusdam mendosa. Claruit hic Sanctus & viuẽs & post obitum multis miraculis, quibus eius sãctitatem Deus in toto Siciliæ Regno testatam fecit. Ipsius nomen in Romanũ Martyrologiũ referri, S. D. N. Clemens VIII. mandauit. T. 7. A. 526. n. 28.

h *Elizabeth virginis.*] De ea & Molan. in addit. ad Vsuard. aitq. eius Acta scriptis mãdata per Ecbertum monachũ; itemq. Einichone abb. ipsius laudes scripsisse tradit Trithem. lib. de vir. illustr. ord S. Benedicti lib. 2. c. 120. pluribus autem lib. 3. c. 315. Obijt; (vt ait) anno Domini 1165. suæ ætatis 36. obijt Ann. 1165.

viij. B Tertiodecimo kaleñ. Iulij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

EDIOLANI sanctorum martyrum Geruasij a & Protasij fratrum: ex quibus priorem tamdiu iussit Astasius Iudex plumbatis cædi, quousque spiritum exhalaret; sequentem vero fustibus cęsum capite truncari. Horum corpora b, Domino reuelante, B. Ambrosius sanguine conspersa, & ita incorrupta reperit, ac si eo die fuissent interempti: in quorum translatione cęcus ferẽtri tactu lumen recepit, & plurimi vexati

a da-

a dęmonibus liberati ſunt. Rauennę S. Vrſicini[c] martyris, qui ſub Paulino Iudice poſt plurima tormenta in confeſſione Domini immobilis permanens, capitis abſciſſione martyrium compleuit. Sozopŏli ſancti Zoſimi[d] martyris, qui in perſecutione Traiani ſub Domitiano Præſide poſt acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dominum. Aretij in Tuſcia ſanctorum martyrum Gaudentij[e] Epiſcopi, & Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæſi ſunt. Eodem die ſancti Bonifacij[f] martyris, diſcipuli beati Romualdi, qui a Romano Pontifice ad prędicandum Euangelium in Ruſsiam miſſus, cum per ignem tranſiſſet illæſus, Regemq. ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit. Rauennæ S. Romualdi[g] anachorîtæ, monachorum Camaldulenſium Patris, qui collapſam in Italia eremiticam diſciplinam reſtituit, ac mirifice propagauit.

IVNII 19.

T.2.A.171 num.4.

GERVASII & *Protaſij*[a]] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Idus Octobris. Feruntur horum res geſtæ ſcriptæ a S. Ambroſio ex libello Philippi: eas refert Mombrit. tom. 1. Lipom tom. 1. ac demum Sur. tom. 3. Deſcripſit autem & alia horum Acta Metaphraſtes, quæ Lipomanus ſuper diuerſitate narrationum vtcumque concordare conatus eſt: recitat eadem Sur. to. 3. His non diſſimilia ſũt ea quæ Actis SS. Syri & Euentij intexta habentur: deſcripſit eadem Sur. tom. 7. die 12. Septembris ex manuſcr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambroſij editis nulla de Nazario & Celſo habeatur mentio, vel quod ſub diuerſo Præſide paſſi habeãtur, quæ & Lipom. excuſat: ſed quod me maiori difficultate inuoluit, eſt illud in primis, quod non tantum in prædictis nulla habeatur de Nerone mẽtio, vel alterius cuiuſpiam Imperatoris, ſed Auguſtorum plurium tunc ſimul regnãtium idem auctor meminerit; adeo vt ad alia tẽpora potius quam Neronis illorum martyrium referre videatur. Huc accedit, quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit; nihil ſane eſt, vt ea ad Neronis tempora poſſint accommodari: ſiquidem nullum tale bellum tunc geſtum eſſe, perſpicuum eſt. Cũ itaque ex illis Actis exploratum habeatur, plures Auguſtos tunc ſimul imperaſſe, inſuper & Marcomannicum bellum excitatum eſſe; cogimur vel inuiti in eam ire ſententiam (ſi tamen ea Acta certa firmaq. & Ambroſij eſſe dixerimus) vt credamus hos paſſos eſſe temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Auguſtorum, quorum Imperij anno nono Marcomannicum bellum exortũ eſt. Sane quidem nec Beda, nec Vſuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera manuſcripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad 4. Kal. Maij, vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamen alijs expendenda relinquimus. Meminit eorumdem martyrum S. Ambroſius in Luc. lib. 7. cap. 13.

[b] *Horum corpora*.] De horum inuentione extat ſermo S. Ambroſij 5. de ſanct. & libro 7. epiſt. 53. & 54. edit. Rom. Agit de eadem S. Auguſt. ſæpius, vt in lib. 9. confeſſ. cap. 7. ſerm. 39. de diuerſ. cap. 5. & de Ciuit. Dei lib. 22. cap. 8. Paulinus in vita S. Ambroſij, auctor libri de vita perfecta apud Hierony. tom. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum cap. 47. Legi & de ea hymnum in Breuiar. Tolet. Conſtat autem prędictorum sãctorum martyrum reliquijs quamplurimas eccleſias eſſe locupletatas, eorumq. nomine erectas eſſe memorias. Romæ etenim Veſtina illuſtris femina in ipſorum honorem baſilicam conſtruxit, quam S. Innocentius Papa dicauit, & titulo exornauit, Veſtinæq. Titulus, vel ſanctorum Geruaſij & Protaſij dictus reperitur, de his in lib. de Roman. Pontificibus in Innocentio Papa I, & in regiſt. S. Gregor. lib. 9. epiſt. 22. Dicitur hodie Titulus S. Vitalis, cuius ornamento inſignitus eſt presbyter Cardinalis Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus

Inuentio T.4.A.387. nu.37.

mus Donatus Cæsius, de nostra Congregatione optime meritus. Sanctus Paulinus eorumdem reliquias in Fundana basilica a se erecta collocauit, vt ipse scribit ad Seuerum epist. 12. S Gaudentius eadem sacra pignora condidit in basilica ad Concilium Sãctorum dicta, vt ipse refert in serm. de eius dedicatione habito. Gallia etiam fere tota iisdem reliquijs ditata est. Testis est de his Greg. Turonen. vbi supra cap 47. cum de his agẽs, ait: Per totum Galliarũ ambitum, Deo propitio, sunt delatæ. Et paulo post: Ex hoc enim eorum reliquiæ affatim collectæ, per vniuersam Italiam & Galliam sunt diuisæ. Idemq. lib. 10. c. 31. hist. Franc. agens de ecclesia erecta Turoni, ibi horum reliquias positas, eorumq. nomine eam appellatam esse testatur. Parisijs etiam in basilica S. Vincentij eas esse positas, testatur Aim. lib. 2. cap. 20. Ad Noricos vsque easdem esse delatas, scribit Eugipius abbas in vita S. Seuerini Noricorum Apostoli. Cõstat insuper transmarinas Africanæ ecclesiæ oras tantis fuisse muneribus exornatas. Cum etenim scribat S. Augustinus de ciuitate Dei lib 22. cap. 8. in Victoriana villa nomine prædictorum martyrum erectam esse memoriam; consequens est, vt eorum martyrũ reliquijs minime caruerit. nam absque reliquijs martyrum in eorum honorem ecclesias erigi prohibuerat Cõcilium Africanum can. 50.

cir. A. 160. Acta apud Ferrar. sub Nerone passum habet.

[c] *Vrsicini.*] De eo itẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recenset eius Acta Petrus Damiani in serm. de SS. Vitale & Valeria, refert eum Sur. to 2. die 28 Aprilis, & Mombrit. in sancto Vitale tom. 2. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. Venantius Fortun. in vita S. Martini lib. 4. agens de Sanctis Rauennatis ecclesiæ, hos scribit versus:

Inde Rauennatum placitã pete dulcius vrbẽ,
Pulpita sanctorum per religiosa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora,
Milis & Vrsicini, Pauli sub sorte beati,
Rursus Apollinaris pretiosi limina lambe,
Fusus humi supplex, et tẽpla per omnia curre.

[d] *Zosimi.*] De eodem item Græci hac die in Menologio. Descripsit eius Acta Metaphrastes, quæ retulit Lipom. in to. 7. & Sur. tom. 3. hac die. T. 2. A. 109 num. 37.

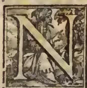
[e] *Gaudentij & Culmatij.*] Horum Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Aretina. cir. A. 364.

[f] *Bonifacij.*] Huius egregia facta Petrus Damiani conscripsit in vita S. Romualdi, quæ extat apud Lipom. tom. 8 & Sur. tom. 3. hac die. Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annum Dñi millesimũ. T. x. A. 997. n. 3. & seq. & T. 11. A. 1008. nu. 6. & seq.

[g] *Romualdi.*] Scripsit (vt nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eum affirmat vixisse annos centum viginti, quorum viginti in sæculo, tres in cœnobio, reliquos vero exegit in solitudine. Translatum traduut eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. Translationis historiam manuscriptam accepimus. De eodem Saucto vide superius die 7. Februarij. T. x. A. 974. nu. 2. T. 11. Ann. 1027. n. 14. obitus.

vij. C Duodecimo Kal. Iulij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NATALIS sancti Siluerij [a] Papæ & martyris, qui cum Anthimum Episcopum hæreticum ab Agapito prædecessore suo depositum restituere noluisset, agente impia Theodôra Augusta, a Belisario in exilium pulsus ad insulam Pontiam [b], ibidem pro fide Catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depositio S. Nouâti [c], filij B. Pudentis Senatoris, & fratris S. Timothêi presbyteri, & sanctarum Christi virginum Pudentianę & Praxêdis, qui ab Apostolis eruditi sunt in fide. Horum domus in ecclesiam commutata, Pastôris Titulus appellatur. Tomis in Ponto sanctorum martyrum Pauli [d] & Cyriaci. Petræ in Palæstina sancti Macarij [e] Episcopi, qui ab

Arianis multa passus, in Africam relegatus quieuit in Domino. Hispali in Hispania sanctæ Florentiæ [f] virginis, sororis sanctorum Leandri & Isidori Episcoporum.

IVNII 20.

T.7.A.536 nu. 122. obitus An. 540. nu. 2. & seq. SILVERII Papæ [a].] De quo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac reliqui. Successit hic Agapeto, anno Domini 536. Egimus de eo cumulate in Annalibus Ecclesiasticis. Illic de Belisario, cuius hic habetur mentio, locupletius; vbi & de eius calamitate plura diximus.

[b] *Ad insulam Pontiam.*] Licet hæc de insula Pontia in libro de Romanis Pontificibus scripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodem sæculo claruit, in Breuiar. hæres. Nestorianæ & Eutych. cap. 22. aperte testatur, S. Siluerium missum fuisse in exilium Pataram Liciæ: sed loci illius Episcopo apud Iustinianum agente, Romam reuerti iussum, ab aduersarijs in Palmaria insula esse detentum; illicq. custoditum, inedia defecisse. Hæc cum scribat Liberatus, ac de Pontia insula verbum nullum faciat; existimamus (nisi sit error in codice) ipsum errasse in nomine insulæ, eum sine sibi proximæ, ac Palmariam loco Pontiæ posuisse.

T.2.A.109. nu.56.& A. 159.n.8.& A.162. per totum. [c] *Nouati.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta a Pastore presbytero scripta, quæ recitat Ado. Copiosius descripta habentur in rebus gestis sanctarum Pudentianæ & Praxedis, quarum supra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ patuerunt olim Christianis ad sacras synaxes, quæ & Timothinæ dictæ reperiuntur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis Senatoris, fratres vero prædictarum sanctarum virginum, vt ex prædictis Actis apparet. Habetur mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij sancti Iustini philosophi, quæ legitima germanaq. esse, superius demonstrauimus. extant apud Sur. tom. 3. die 12 Iunij. Pastoris titulus, de quo hic agitur, etiam Pudentis dictus reperitur, vt est exemplum in Concil. Roman. 2. sub Symmacho: Pudentis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuisset, ad titulum erigendum inde Pastori concessa est. Non ignobile vel obscurum erat Romæ Nouati nomen temporibus Neronis: ad Nouatum enim extant tres libri Senecæ de Ira conscripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de Consolat. ad Martiam.

[d] *Pauli & Cyriaci.*] De his hac item die Vsuardus, & alij recentiores.

[e] *Macarij Episcopi.*] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur, Ariusq. mutatus est in Macarium, ob odium scilicet infausti nominis. Scribit de eo S. Athanas. in epist. ad solitarios: legiturq. inter Episcopos, qui subscripserunt Concilio Sardicensi, tam apud Athanas. in apolog. 2. quam etiam in tom. 1. Conciliorum. T.3.A.348. nu. 3.

[f] *Florentiæ.*] De eadem hac die Beda, & Breuiar. Toletan. plura, & Flos sanct. Hispan. Ad hanc scripsit S. Isidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, vt testatur sanctus Ildefonsus lib. de viris illustr. in Isidoro. Idipsum Brauiio in vita sancti Isidori, addiecq. ad eamdem scripsisse libros duos de virginitate. Agitur de eadem in Thesaur. concion. tom. 2. die 14. Martij. Leāder floruit circ. A. 600. Isidorus obijt a.636.

21 Vndecimo Kal. Iulij. Luna. D vj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 19 20 21 22 23 24

ROMAE sanctæ Demetriæ [a] virginis, quæ sub Iuliano Apostata martyrio coronata est. Syracusis in Sicilia natalis sanctorum martyrum Rufini [b] & Martiæ. In Africa sanctorum martyrum Cyriaci [c] & Apollinaris. Moguntiæ sancti Albani martyris, qui ob Christi fidem post longos labores & dura certamina factus est dignus corona vitæ. Eodem die sancti Eusebij [d] Epi-

ſcopi Samoſateni, qui tempore Conſtantij Imperatoris Ariani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide Catholica illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace Eccleſiæ, tempore Theodoſij, ab exilio reuocatus, cum iterum eccleſias viſitaret, tegula ab Ariana muliere deſuper immiſſa, confracto capite, martyr tandem occubuit. Iconij in Lycaonia ſancti Terentij Epiſcopi & martyris. Papiæ S. Vrſciceni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Tungrenſes S. Martini [h] Epiſcopi. In pago Ebroicenſi S. Leutfridi [i] abbatis.

IVNII 21.

T. 4. A. 362. nu. 273.

EMETRIAE *virginis* [a].] Agunt de eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Res geſtæ ipſius continentur in Actis ſanctæ Bibianæ, de qua inferius; de ea item Petrus in catalog. lib. 5., cap. 135.

[b] *Rufini & Martiæ.*] De his iidem qui ſupra agunt, necnon & Vuandelbertus, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[c] *Cyriaci & Apollinaris.*] Vſuardus item, & recentiores de his hac die agunt.

Aliqui ex Beda cir. A. 280. Sigeber. A. 425. Petrus Galleſ. & tēp. Damaſ. circ. A. 370.

[d] *Albani.*] De eodem hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nonnulli. Huius res geſtas metrice ſcripſit Rubertus monachus monaſterij S. Albani, vt teſtatur Trithem. in chron. Hirſaug. idemq. in epiſt. ad Albertum Epiſcopum Moguntinum refert Acta eius ſcriptis mandata a Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tempore martyrij huius magna inter ſcriptores varietas reperitur: ſiquidem Beda, & alij eum ſecuti, paſſum referunt tēporibus Diocletiani; contra vero alij, vt Petrus in catal. lib. 10. c. 97. & Galeſ. dum agunt de Theoneſto eius martyrij ſocio, die 30. Octobris, temporibus Damaſi ab Arianis necatum affirmant; profitetur idipſum Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. hac die. Diuerſe ab his omnibus Sigebert. In chron. dum Albani & ſociorum martyrium refert contigiſſe anno Dñi 425. Habemus in vet. cod. manuſcrip. vitam ſancti Albani, cuius eſt exordium: Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamq ſibi veriſimilem ſaltem vendicet auctoritatem.

T. 3. A. 360. n. 49. & ſeq. T. 3. A. 340. n. 4. & ſeq. T. 4. A. 369. n. 54 & A. 370. nu. 7. & ſeq.

[e] *Euſebij Epiſcopi.*] Nonnulli neſcientes Euſebium Epiſcopū Samoſatenſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareæ Palæſtinæ, falſo putantes de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatenſem ignorarunt, & nomen Samoſatenſis ob Paulum hæreſiarcham fortaſſe exhorruerūt; ita etiam res Euſebij Cæſarienſis parū perſpectas habuiſſe videntur: nam etſi in SS. Nicæno Concilio, ad tempus morem gerens Conſtantino, palinodiā cecinit; tamen poſtea in conciliabulo Tyrio, alijsq. eorū conuenticulis ſtetiſſe pro Arianis, omnibusque ſtudijs fauiſſe Ario, apparet: quam ob cauſam ſanctus Hieronymus ſæpius eum appellat anteſignanum Arianorum: S. Epiphanius, aliiq. veteres eamdem illi notam inurunt. Quo loco autem poſteriores eum habuerint, conſule Patres qui interfuerunt Synodo ſecūdo Nicænæ, Act quinta & ſexta, videbisq. eumdē ab omni Orthodoxorum claſſe ſeparatum, execratumq. Agitur hic itaque de S. Euſebio Epiſcopo Samoſatenſi, de quo & Græci agunt in Menologio die ſequenti, his verbis: Sancti martyris Euſebij Epiſcopi Samoſatenſis, qui fuit ſub Conſtantio Imperatore feruentiſſimus Orthodoxæ fidei æmulator. nā tantum fortitudinis & rerum terrenarū contemptus in ipſius animo inerat, vt in id tātum ſtuderet, quo pacto pietas ipſa, & Orthodoxa fides incremētū acciperet; licet Imperator ipſe tam contrariæ eſſet opinionis, quam nemo alius vmquam fuerat. Itaque cum Imperator Conſtantius comminatus illi aliquando fuiſſet, ſe illius manum abſciſſurū, niſi diuerſum ſentiret: ipſe vtramque manum extendit; vt ſignificaret, libentius ſe illarum abſciſſionem paſſurum, quam quod proponebatur, facturum, aut pietatem proditurum. Hunc beatum virum poſt Conſtantium & Iulianum, Valens Imperator Ariana perfidia corruptus, ab Epiſcopali ſede deiecit, & ad Iſtrum fluuium exulare coegit. Verum defuncto Valente, ad eccleſiam ſuam reuerſus, poſt multa certamina & victorias, palmam etiam martyrij hoc pacto aſſecutus eſt. Femina quædam, Arianæ perfidiæ ſectatrix, e tecto quodam tegulā in viri ſancti tranſeuntis caput demiſit: cui tamen mulieri beatus martyr veniā largitus, & bene precatus eſt, neminem in illam permittens vlciſci, Chriſtum Dominum & Stephanum imitatus. Hæc ibi in Menologio; quæ quidē omnia a probatis Græcis auctoribus ſibi vendicant teſtimonium. Eadem etenim, aliaq. plura deſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. cap. 31.

cap. 31. lib. 4. cap. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Greg. Nazianz. hunc mirifice coluit, cuius ad eundem quatuor reperiũtur datæ epistolæ in editione Billiana, quarũ prima, tertia, & quarta num. 27. 28. & 30. eum pro fide exulem consolatur: secunda autem, quæ est 29. agit de ecclesia Cæsariensi destituta pastore, cum eius suffragio substitutus est S. Basilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiusdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarum laudum exordiũ ducam, & quo nomine te proprie appellabo? an columnam & firmamentũ Ecclesiæ te vocabo, aut luminare in mundo, aut glorificationis coronam, aut Dei donum, patriæ adminiculum, an fidei regulam, aut veritatis legatum, aut hæc omnia simul, & his plura? At hanc laudum exuberantiam, fidem prope excedentem, per ea quæ vidimus, confirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hæc omnia retulisse, vt insignem martyrem in Martyrologium quasi postliminio redeuntem, meritis illum præconijs venerantes, digno etiam susciperemus honore.

[f] *Tercatij Episcopi.*] Agunt de eo etiã Græci hac die in Menologio.

obijt Ann. 214. Gualla [g] *Vrcisceni Episcopi.*] De eodem agunt tabulæ ecclesiæ Papiensis, ex quibus etiam Galesinus hac die.

An. 276. [h] *Martini Episcopi.*] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vsuard. pluribus autẽ in Indiculo sanct. Belgij. In tabulis Episcoporum Tungrensium septimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq. Apostolus appellatur: eumq. obijsse tradunt anno Domini 276. Plures eiusdem nominis reperiuntur Episcopi sanctitate nobiles, vel eruditione conspicui. Et vt prætereamus Martinum Turonensem, & Martinum Romanum Pontificem fama notissimos; fuit & Martinus Episcopus Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinensi anno Domini 348. itemq. Concilio Sardicẽsi, vt apparet ex Athanasij apologia secunda; Martinus Episcopus Tolosanus, qui interfuit Concilio secundo Arelatensi, temporibus Constantini; Martinus Viennensis, de quo Ado in chron. anno 101. Recẽsetur inter nobiles Episcopos Treuerenses a Mariano Scoto Martinus successor Mosis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulij. Eiusdem quoq; nominis extitit Martinus Galliciẽsis, de quo Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 5. c. 37. & ad quẽ extat carmen Venantij Fortunati; Martinus Brachatẽsis, qui interfuit secundo Cõcilio Hispalensi, & præfuit Bracharẽsis; Martinus Dumiensis, de quo Isid. de vir. illust. ac denique Martinus Episcopus Aquinas, quẽ Trithem. multum commendat lib. 4. de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti, cap. 262.

[i] *Leutfridi.*] Agunt de eodẽ hac die Vsuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 136. & alij recẽtiores. Claruit temporibus Iustiniani Imp. & successorum. Agit de eo Trithem. de vir. illustribus ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 136. cir. A. 570.

22 Decimo Kalendas Iulij. Luna. E v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

APVD Nolam Campaniæ vrbem natalis B. Paulini [a] Episcopi & confessoris, qui ex nobilissimo & opulentissimo factus est pro Christo pauper & humilis, & quod supererat, se ipsum pro redimento viduæ filio, quem Vuandali [b] Campania deuastata captiuum in Africã abduxerant, in seruitutem dedit. Claruit autem non solum eruditione, & copiosa vitæ sanctitate, sed etiam potentia aduersus dæmones: cuius præclaras laudes sancti Ambrosius, Hieronymus, Augustinus, & Gregorius scriptis suis celebrarũt. Eius corpus Romam translatum, in ecclesia S. Bartholomæi in Insula vna cum corpore eiusdem Apostoli honorifice asseruatur. In monte Ararath passio sanctorum martyrum decem millium [c] Crucifixorum. Verolamij in

Britannia sancti Albani [d] martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hospite, quem susceperat, se ipsum tradens, post verbera & acerba tormenta capite plexus est. Passus est etiam cum illo vnus de militibus, qui eum ducebat ad supplicium, qui in via conuersus ad Christum, proprio sanguine meruit baptizari. Samariæ sanctorum mille [e] quadringentorum octoginta Martyrum, sub Cosrohe Rege Persarum. Eodem die sancti [f] Nicææ Romatianæ ciuitatis Episcopi, doctrina, sanctisq. moribus clari. Neapoli in Campania sancti Ioannis [g] Episcopi, quem beatus Paulinus Episcopus Nolanus ad cælestia regna vocauit. In monasterio Cluniacensi sanctæ Consortiæ [h] virginis.

IVNII 22.

Plura T. 4. & præsertim A.394. n.72.& seq obitus T.5. A.431 nu. 189. & infra.

AVLINI *Episcopi* a.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Eius obitum scripsit Vranius ipsi Paulino optime notus; meminit enim eius epistol. 17. Recitat eam Vranij scriptionem Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura scripsit Ausonius Gallus, qui eum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit S. Ambrosius ad Sabinum epist. 30. edit. Rom. & Hieron. epist. 13. Quanti autem hunc fecerit S. Augustinus, eius ad ipsum scriptæ epistolæ declarant, videlicet epist. 32. 34. 65. & 260. meminit eiusdem de ciuitate Dei lib. 1. cap. 10. & libro ad ipsum scripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem sanctus Gregor. lib. 3. dialog. cap. 1. & 2. sanctus Prosper de vit. contempl. cap. 9. Venantius Fortunatus in vita sancti Martini libro 2. Seuer. in dialog. Gregor. Turonen. de glor. confess. cap. 107. S. Eulog. in martyr. docum. ad Floram, & alij recentiores. Legimus in vet. monumentis bibliothecæ Vaticanæ Honorij Imperatoris epistolam, rogantis Paulinum, vt adesse dignaretur indictæ Synodo causa schismatis Eulalij aduersus Bonifaciũ Papam; ex qua quidem, quantæ Paulinus fuerit æstimationis, satis apparet. Paratus vir illustris Acta sancti Paulini versibus scribere instituit, vt testatur prædictus Vranius vbi supra. Carmen Eucharisticum, quod Ephemerides Paulini inscribitur, non huius quidem, vt præfert falsa inscriptio, sed Paulini Consularis, cuius extant alia monimenta in collectione Christianorum poetarum, esse constat. Paulinus de quo agimus (vt de eo scribit Vranius) ex humanis excessit Basso & Antiocho Consulibus, anno Domini 431. De eius corpore Romam translato hæc legimus in cod. manuscripto vit. sanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc videtur esse coniunctum corpori S. Bartholomæi in Insula Lycaonia in ecclesia S. Adalberti, quæ nunc vocatur S. Bartholomæi, quorum trium sanctorum meritis ibi præstantur beneficia plurima. Hæc ibi. Porro horum sanctorum Confessio instaurata ac nobiliter illustrata est hisce diebus ab Illustrissimo ac Reuerendissimo Iulio Antonio Sanctorio, eius ecclesiæ Cardinale.

b *Quem Vuandali.*] Ingressi sunt Vuandali in Africã (vt auctor est S. Prosper in chron. Hierio, alias, Hierone, & Ardaburio Coss. Est is annus Domini, secundum veriorẽ supputationem, 427. ante Paulini obitum annus quintus, quo tempore Vuandali, comparata classe, oras Campaniæ infestantes, inde abduxere captiuos, quibuscum & Paulinus volens abductus est: vbi cũ esset (vt idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus est, vt auctor est S. Gregorius dialog. libro 3. cap. 1. Porro si hæc ad Gensericum Regem referas, falsa esse, necesse est affirmare: nam longe post Paulini tempora decessit Gensericus, qui regnauit in Africa annis 37. peruenitq. vsque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatem Balduinus in schol. Optat. ea quæ scribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, secundum ea quæ de eodem Paulino scribit S. August. de ciuitate Dei lib. 1. c. 10. Verum eo tempore Paulinum permansisse Nolæ, nec ductum fuisse captiuum, satis demonstrat liber eiusdem Augustini ad ipsum Paulinum scriptus de cura agenda pro mortuis. Præterea nullo modo fieri potuit, vt eo tempore Paulinus duceretur captiuus in Africam: nam Italia ab Alarico deuastata, Africa libera remanserat, illucq. complures Romanorum nobiliũ confugerant, vt tradit S. Hieronymus in epist. 8. ad Demetriadem, & alij. Reliquum est ergo, vt ea quæ scribit sanctus Gregorius de obitu Regis Vuãdalorum,

rum,

rum, non ad Genſericum, vel alium, ſed ad Guntharium eius germanum, regnantem in Africa, referamus. Fuit enim Guntharius germanus Genſerici, ambo filij Modogiſchli Regis Vuandalorum, qui diē obijt in Hiſpania, ambo heredes in regno, amboq. traiecerūt in Africā, ſed Guntharius quamprimum deceſſit, ſummaq. rerum tandem potitus eſt Genſericus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal. libr. 1. pag. 185. & hiſtoria Miſcel. lib. 14. pag. 431. Paulinus itaque ſub genero Gunthari manſit captiuus; quo ſublato de medio, Genſericus ſolus potitus eſt regno.

T. 1. A. 108 num. 1. e *Decem millium Crucifixorum.*] De his hac die Beda, cui adſtipulantur & vet. manuſcr. recentiores etiam, vt Petrus in catal. lib. 5. cap. 137. Mombrit. tom. 1. Maurolycus. atque eruditus Petrus Galeſinus. Græci etiam de iiſdem agunt in Menologio hac die. Licet autem tam Latinorum quam Græcorum aſſertione ijdem martyres comprobentur: tamen Radulphus Tungrenſ. de canon. obſeru. propoſ. 11. hæc de his ait: De decem millibus martyrum, quæ fabuloſe (dicam donec aliud videro) finguntur omni genere paſſionis Chriſti perpeſſi fuiſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; nec eorum paſſio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipſorum diem Romæ in aliquo Kalendario antiquo potui reperire, &c. Miramur virum alioqui eruditum & grauem tam feſtinā de his martyribus protuliſſe ſētentiam: qui Romani ſaltem Martyrologij auctoritate contineri debuiſſet; nec fruſtra excipere de Kalendario Romano, cum alia ſit ratio Martyrologij, alia Kalendarij, vbi tantum illi Sancti ſcribi conſueuerunt, quorum recitatur officium Eccleſiaſticum. Sed etſi rei veritas tam Latinorū quam Græcorum teſtimonio ſatis firma videri poſſit: tamen operæpretium ducimus hic de his agere, illaq. ſtabilire, quæ alicui fabuloſa & minus credibilia videri poſſunt. Ignoſcat interim, lector, ſi mēſuram nocationis videamur excedere. Quod autem habetur in primis in eorum Actis, hos paſſos eſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; conſtat quidem diuinæ Scripturæ auctoritate, regionem ſic dictam eſſe in Maiori Armenia, vt patet ex Iſaia cap. 37. in fine, iunctis his quæ legūtur lib. 4. Reg. cap. 19. in fine, & quæ S. Hieronymus ſcribit in Iſaiam lib. 11. cap. 37. Quod vero in dictis Actis ponitur idem mons prope Alexandriam, data ex eo aliquibus occaſio ſubſannandi, exiſtimantibus intelligi Alexandriam quæ eſt in Aegypto, quæ longe admodum diſtat a monte Ararath, qui in Maiori Armenia ſitus eſt. Sed non eſt dubitandum plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim poſitam, cuius meminit Plinius lib. 6. capite 27. & alij: qui quidem amnis interluit Maiorem Armeniam, vt idem auctor tradit libro 6. cap. 9. & de hac loqui illa Acta, ſatis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenſibus agitur. Hęc de loci ambiguitate ſatis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorum ſpectat, ex quo huiuſmodi hiſtoria viſa eſt alicui eſſe commentum; ſane quidem neque id nouum aut portentoſum videri poterit, ſi quis legerit ea quæ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico lib. 6. c. 12. vbi dum Iudæorum cladem recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos omnes e muris lapſos, a Romanis comprehenſos, in dies ſingulos quingentos, & aliquando plures contra Hieroſolymorum mœnia cruci eſſe affixos; adeo vt cruces ſegetibus denſiores eſſe viderentur, atque (vt ait idem Ioſephus) propter multitudinem quam cępiſſent, iam ſpatium crucibus deeſſet, & corporibus cruces. Hæc Ioſephus, & auctor qui fertur nomine Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hæc ſcribunt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco vbi ingens erat lignorum penuria: quid de Hadriano inhumaniori, & de loco vbi denſiſſimæ eſſent arborum ſiluæ, quis non poterit verum exiſtimare? At ſi vetuſtius de his quæris exemplum, Q. Curtius lib. 4. hiſtor. de rebus geſtis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triſte deinde ſpectaculū victoribus ira præbuit Regis: duo millia, in quibus occidendi defecerat rabies, crucibus affixi, per ingens littoris ſpatium pependerunt. Hæc ille. De ingenti etiam numero crucifixorum Iudæorum rebellantium ab Alexandro eiuſdē gentis Rege, meminit Ioſephus Antiquit. libro 13. cap. 22. Rurſus autem idem auctor lib. 17. cap. 18. Antiquit. tradit a Syriæ Præſide Varo ad duo millia Iudæorum ſeditioſorum ſupplicio crucis extinctos. Et, ſi Oroſio credimus, ſena millia ſeruorum ab Auguſtō, vno eodemq. tempore in crucem acta, teſtatur libro 6. cap. 17. Poſſet adhuc quis dubitare, dum in iiſdem Actis mentio habetur de Sapore, vel Sabore, cuius conſilio ijdem martyres crucis ſupplicium ſubiere. At cōſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarū, qui vixit temporibus Conſtantini, ſed de alio (vt habent Acta) qui tunc erat Rex Armeniæ. eam enim prouinciam Romano ſubiectā Imperio, Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit: Hadrianus autem (vt auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis Regem habere. Nec quemquam moueat, ſi corā Hadriano iſthæc facta dicātur: eſto quod non fuerit præſens Hadrianus; ſcimus tamē (quod & ſuperius admonuimus) commune eſſe multis martyrū Actis, vt quæ ſub aliquo Imperatore a Præfectis ſunt facta, corā ipſo factitata dicātur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatiſſimi viri, qui eadem Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anaſtaſius enim Bibliothecarius, vir quidem diſertiſſi-

nius, id egregie præstitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrum Episcopũ Gabinensem, eiusmodi inscriptione atque principio: Anastasius Bibliothecarius Petro Episcopo Gabinensis ecclesiæ. Post translatam a me passionẽ Petri Alexandrini Episcopi, &c. Actorum autem est eiusmodi exordium: Saluatore nostro apparente, &c. Legimus hæc omnia in peruetusto codice manuscripto monasterij S. Cæciliæ trãs Tiberim positi, a quibus non sunt valde dissimilia quæ Mombrit. edidit tom. 1. Non negamus tamen in his (quod in alijs fere omnibus contigit) inesse aliqua, quæ leui quadam indigeant emẽdatione. Hæc de his satis; quæ quidem si Radulpho innotuissent, nequaquam ea scripsisse, sed in contrariam sententiã potius abiisse, facile existimamus.

T.2.A.313. num.10. & an.303 nu. 144. d *Albani.*] De quo & Beda, Vsuardus, Ado, & alii omnes hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiens de excidio Britanniæ, circa princip. Beda de gestis Anglor. lib. 1. cap. 6. & 7. Venantius Fortunatus hoc versu meminit de eodem sancto Albano.

T.5.A.429. n.15. *Egregium Albanum fœcunda Britannia profert.* Eius Acta fusius scripta esse ab Vnnone, testatur Molanus. De ecclesia sancti Albani, quam S. Germanus Episcopus Antisiodorẽsis inuisit, cum Apostolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Constantius in vita ipsius Germani lib. 1. cap. 20.

cir. An 614 e *Mille quadringentorum.*] Extant horum Acta in nuper citato codice S. Cæciliæ monasterii trans Tiberim positi. habemus eadẽ apud nos breuius enarrata.

cir. A. 418. f *Niceę Romatianę ciuitatis Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Alicubi Nicæta pro Nicæa legitur, sed vsitatior prima lectio. Diuersa lectio item diuersorũ codicum reperitur de ciuitatis nomine: dum apud aliquos Romatiana, vt hic ponitur, apud aliquos autem Romanæ, vel Romaniciæ ciuitatis Episcopus dicitur. Agit de eo Gennadius de vir. illust. cap. 22. & Honorius Augustod. cap. 27. Quænam fuerit ista ciuitas, cuius Nicæas fuit Episcopus; diu multumq. fateor, quærens laboraui; ac tandem (ni fallor) rem mihi videor assecutus. Censeo enim illã esse Aquileiam, Nicæamq.
T.2.A.240 nu. 3. vel Nicætam esse eius ciuitatis Episcopum, ad quẽ extat S. Leonis Papæ epistola septuagesimanona. Successit hic S. Chromatio, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tempore Nicæas ipse erat eiusdem ecclesiæ subdiaconus, vir quidem eruditione & morum probitatẽ nobilis, ad quẽ extat sancti Hieronymi epistola 42. eiusmodi antiqua inscriptione: Hieronymus ad Nicæam hypodiaconum Aquileiæ. Hic (vt diximus ex historia Aquileiẽsi lib. 1.) successit S. Chromatio, superstesq. fuit post excisam Aquileiam ab Hunnis, vt ex dicta S. Leonis epistola apparet, data sub Consulatu Maioriani, anno Domini (secundum supputationem veriorem) quadringentesimo quinquagesimooctauo. Cur autem Aquileiensis Episcopus, Romatianæ, siue Romanæ, vel Romaniciæ inueniatur scriptus Episcopus, ea ratio esse videtur, quã ex prædicta historia Aquileiẽsi deprompsimus: nam ex eo quod Aquileia fuisset nobilissima Romanorũ colonia, Romana seu Romatiana dicta ciuitas reperitur. Sicut & Ausonius in carm. de nobilibus vrbibus, Arelatẽ nominat Romã Gallicam. Suffragatur maximopere huic veritati, dum S. Chromatius prædecessor S. Nicææ, de quo agimus, in egregio commentario quem scripsit de octo beatitudinibus, in eius titulo inscriptus reperitur: Chromatius Episcopus Romanus. edidit eum ex antiquis codicibus Margarin. in tom. 7. bibliothecæ suæ. Quamobrem hallucinatur plane Sixtus Senensis, dum ait Chromatium dictũ reperiri Romanum Episcopum, quod Romanus patria esset. Sed vbi, quæso, & penes quos eiusmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra vrbem Episcopus, diceretur Episcopus Romanus? Verum Chromatiũ fuisse ciuem Aquileiensem, florereq. cœpisse, cum S. Valerianus illi præesset ecclesiæ, cui successit post Fortunatianum Arianum hominem, qui legerit epistolam Hieron. 43. ad ipsum Chromatium, Iouinum, & Eusebium fratres, facile intelliget. Leander, recens cosmographus, dum agit de Aquileiensi ciuitate, eam secundam Romam vocatam dicit.

g *Ioannis Episcopi.*] Constat eum die Sab-
bati, quod præcedit sanctum Pascha, ex hac Paulinus qui Ioannem vocauit obijt A. 431.
vita migrasse; cur autẽ in hanc diẽ translatus sit natalis eius, me latet. Scribit eius ad Deum transitum Vranius in vita S. Paulini Episcopi Nolani in fine. extat apud Sur. tomo 3. die 22. Iunij, vbi post alia hæc ait: Sabbato autem, secunda hora diei, lætus ad ecclesiam processit; & ascẽso tribunali ex more populum salutauit, resalutatusq. a populo orationem dedit, & collecta oratione, spiritum exhalauit, &c. Quorum verborum hic videtur esse sensus. Cum enim ait: Ex more populum salutauit: indicat illud, cum Episcopus ante orationem dicere consueuit: Pax vobis. Cum subdit: Resalutatus a populo: significat quod populus respondere solet: Et cum spiritu tuo. Cum autem addit: Orationem dedit: est illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod sequitur: Collecta oratione: idem est, quod, Recitata oratione: quando (vt ait) spiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nam cum salutato populo, & resalutatus a populo Episcopus dat, hoc est, indicit orationem, dicendo, Oremus; tunc cum populus aliquantulũ oraul in silentio, Episcopus populi cõmunes preces vnica suã voce recitabat, & vt sacerdos Deo offerebat;

vnde vt populi preces à Deo exaudiantur, ſæpe collectæ continent. Hoc etiam ſenſu accipit collectam orationem Microlog. c. 3. Plura de his eſſent dicenda, ſed ſatis ad antiqui vſus explicationem. Iam ad Ioannem Epiſcopum redeamus. Scimus Neapoli nobiliſſimas eccleſias S. Ioannis nomine Deo dicatas eſſe; quod autem nulla illarum Ioãnis Epiſcopi, ſed Ioannis Baptiſtæ nomine nuncupetur, id iniuria temporum factũ puto, & veterum monumentorum inopia, vt huius eccleſia dicta S. Ioannis, tranſierit in nomen S. Ioannis Baptiſtæ, cuius quidem rei & in aliis locis alia inuenimus exempla.

[h] *Conſortia virginis.*] De eadem hac die Beda. Fuerunt Conſortia & Tullia duæ filiæ S. Eucherij poſtea Epiſcopi Lugdunenſis: meminit de his Ado ad xvj. Kal. Decembris, cum agit de S. Eucherio. An autem Conſortia, de qua agimus, eadem ſit, condita poſtmodum in Cluniacenſi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur. cir. A. 440.

23 Nono Kalendas Iulij. Luna. F iiij.

a	b	c	d	e	ſ	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26

VIGILIA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. Romæ ſancti Ioannis [b] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata via Salaria veteri ante ſimulacrum Solis decollatus eſt, & corpus eius a beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia [c] ſepultum. Item Romæ ſanctæ Agrippinæ [d] virginis & martyris ſub Valeriano Imperatore, cuius corpus in Siciliam tranſlatum, multis miraculis coruſcat. Sutrij in Tuſcia ſancti Felicis [e] presbyteri, cuius os tam diu iuſsit Turcius [f] Præfectus lapide contundi, donec emitteret ſpiritum. Nicomediæ commemoratio plurimorum [g] ſanctorum Martyrum, qui in montibus & ſpeluncis tempore Diocletiani latentes, pro Chriſti nomine martyrium læto animo ſubierunt. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Zenônis [h], & Zenæ ſerui eius, qui catenas domini ſui vincti exoſculans, eumq rogans, vt ſe in tormentis participem dignaretur habere; a militibus tentus, parem cum domino martyrij coronam accepit. In Britannia ſanctæ Ediltrûdis [i] Reginæ & virginis, quæ ſanctitate & miraculis clara migrauit ad Dominum; cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

I V N I I 23.

VIGILIA S. *Ioannis Bapt.* a] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdẽ Greg. Turonenſis de geſtis Francorum lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſcopo.

T.4.A.362. nu.273. [b] *Ioannis presb.*] Agunt de eodem ijdẽ qui ſupra Beda, ac ceteri, ſimulq. recentiores.

[c] *Iuxta Martyrum Concilia ſepultum.*] Huius vocis interpretationẽ Molanus mihi videtur feliciter aſſecutus, vt Concilij martyrũ nomine locus ille intelligatur, vbi multorũ martyrũ corpora requieſcant: quemadmodum & Eccleſiæ nomen, quæ ſui natura impor- T.3.A.321 nu.87.

importat conuentum fidelium, pro loco ipſo quo ijdem conueniunt, accipi cōſueuit. Habes apud Ambroſium aduerſus Symmachū eamdem vocem in eumdem ſenſum vſurpatam, dum ſanctarum virginum collegium appellat Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti ſunt martyres, merito martyrum Concilium fit appellatū. In hanc ſententiam Molanus citat in primis Gaudētium Brixianum in ſermone habito in dedicatione Concilij martyrum; addit librum de Romanis Pontificibus in Damaſo, necnon & Acta S. Stephani Papæ & martyris. Tu insuper egregium de hoc locum vide in S. Hieronymi epiſtola ad Heliodorum 3. in epitaphio Nepotiani, vbi ait: Hoc idem poſſumus & de iſto dicere, qui Baſilicas eccleſiæ, & martyrum Conciliabula diuerſis floribus & arborum comis, vitiumq. pampinis obumbrauit, &c. Sicq. locum illum in lib. de Rom. Pontificibus in Damaſo, vbi hæc ſcribuntur de Damaſo: Hic multa ſanctorum corpora requiſiuit & inuenit, quorum etiam conchylia atque ſepulchra verſibus declarauit, & adornauit. Pro, Conchylia, Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

T. 1. A. 262. num. 57. [d] *Agrippinæ.*] Accepimus eius res geſtas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiſcopo Montiſregalis, ſed quæ erant admodum deprauatæ. Conſtat tamen eius cultum celebrem eſſe in Sicilia, vbi eius corpus conditum eſt. Recitatur de eadem officium Eccleſiaſt. extatq. ipſum in Breuiario Gallicano.

[e] *Felicis presbyteri.*] De eo item hac die Vſuardus. Extant eius Acta iuncta illis ſanctæ Muſtiolæ, quæ leguntur apud Surium tom. 4. die 3. Iulij, & Petrum in catal. lib. 5. cap. vltimo. T. 2. A. 275. n. 5

[f] *Turcius Præfectus.*] In veteribus inſcriptionibus in marmoribus inciſis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad ſanctos Apoſtolos his verbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V. C. PRAEFECTI VRBIS, &c. Et in ædibus Capranicis: L. TVRCIO APRONIANO V. C. FILIO LVCII TVRCII APRONIANI, &c. Habes has integre deſcriptas ab Aldo Manutio in lib. de Orthographia.

[g] *Plurimorum ſanctorum Martyrum.*] Quantum in Chriſtianos ſæuitum ſit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius conſedit, ſcribit Euſebius lib. 8. cap. 1. 2. 3. & 4. & res geſtæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die vigeſimaſexta Decembris. T. 2. A. 302. n. 13. & ſeq.

[h] *Zenonis & Zenæ.*] Agunt de his item hac die Græci, in quorum Menologio ipſorum Acta habentur expreſſa: paſſiq. feruntur ſub Maximiano Imperatore.

[i] *Ediltrudis.*] De ea hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: huius res præclare geſtas ſcribit Beda de geſtis Anglor. lib. 4 cap. 19. & 20. ibiq. deſcribitur eius epitaphium. Agit de eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Benedict. lib. 3. cap. 22. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimumoctuageſimum. cir. A. 680. Forte hæc eſt illa de qua T. 8. A. 626. n. 32.

iij. G Octauo Kal. Iulij. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

t u A B C D E f F G H M N P

16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

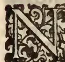
NATIVITAS[a] Sancti Ioannis Baptiſtæ præcurſoris Domini, Zachariæ & Elizabeth filij, qui Spiritu Sancto repletus eſt adhuc in vtero matris ſuæ. Romæ commemoratio ſanctorum plurimorum [b] Martyrum, qui ſub Nerone Imperatore de Vrbis incendio per calumniam accuſati, diuerſo mortis genere ab eodem iuſſi ſunt ſæuiſſime interfici: quorum alij ferarum tergis

contecti

contecti, laniatibus canum expositi sunt; alij crucibus affixi; aliijq. incendio traditi, vt vbi defecisset dies, in vsum nocturni luminis deseruirent. Erant hi omnes Apostolorum discipuli, & primitiæ martyrum, quas Romana Ecclesia, fertilis ager martyrum, ante Apostolorum necem transmisit ad Dominum. Ibidem sanctorum martyrum Fausti [c], & aliorum viginti trium. Satalis in Armenia sanctorum martyrum Septem fratrum Orentij [d], Herôis, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militum, qui a Maximiano Imperatore, eo quod Christiani essent, cingulo militari priuati sunt, & ab inuicem separati, atque in diuersa loca abducti, in doloribus & ærumnis positi quieuerunt in Domino. In territorio Parisiensi, in vico Christolio, passio sanctorum martyrum Agoardi [e] & Agliberti, cum alijs innumeris promiscui sexus. Augustodûni depositio sancti Simplicij [f] Episcopi & confessoris. Laubijs sancti Theodulphi [g] Episcopi. Apud Stylum in Calabria sancti Ioannis [h] cognomento Theresti, monasticæ vitæ laudê & sanctitate insignis.

IVNII 24.

T. 1. in appar. n. 121. plura eo T. 3. vt in indice 161. & T. 5. A. 424. n. [illegible] & seq.

NATIVITAS *S. Ioannis Bapt.* [a]] De qua tam Latini, quam Græci hac die. Latini olim tribus Missis eiusmodi celebritatem agere consueuerunt, vt Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius testantur; redduntq. rationem vsus pristini. Homilias sanctorum Patrum tam Latinorum quam Græcorum eo die dictas in vnû collectas descripsit Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt aliæ eiusdem generis S. Ambrosij, Augustini, Petri Chrysologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, vel Apostoli ortus dies celebretur, docet S. Augustinus sermone secundo de natal. Ioan. Bapt. est 23. de Sanctis. Extat de eodem natali die egregium carmen Paulini Consularis, quod intextum habetur in collect. Christianorum poetarum.

T. 1. An. 66. n. 4. 9. & 10.

[h] *Plurimorum mart.*] De his martyribus, & Vrbis incêdio, falso a Nerone illis adscripto, ipsi etiam Christiani nominis hostes, Gentiles historici sunt testes; e quibus Cornelius Tacitus lib. 15. Annalium historiæ veritate compulsus, falsas Neronis in Christianos calumnias in ipsum retorquet: id ipsum Suetonius, Dio, & alij omnes ingenue profitentur: immo id etiam Subrius Flauius eidem Neroni palam exprobrare non timuit, vt idem Tacitus scribit. De eadem Vrbis conflagratione, & Christianorum afflictatione, extat epistola Senecæ nomine ad Paulum, de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis sæuitia tunc in Christianos exhibita ab eodem Tacito breui compendio describitur. Cœpta est eiusmodi tam dira Vrbis incensio xiiij. kal. Sextilis, sexq. diebus durauit, Basso ac Frugi Coss. qui annus a recentioribus numeratur a Christo Domino sexagesimus quintus: contigitq. horum martyrium triênio ante passionem Apostolorum; meritoq. primitiæ nobiles Romanorum martyrum esse dicuntur.

[c] *Fausti & soc.*] Agit etiam de his Beda, licet in mendoso codice Fiscus pro Fausto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

[d] *Orentij & soc.*] De his item Græci hac die in Menolog. vbi pluribus eorum passio recensetur. De ecclesia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur, S. Basilius agit in epist. 6. ad Terentium, in addit. Cuius fidei constantia spectatissima temporibus persecutionis Arianorum eadem epistola commendatur. T. 3. A. 311. num. 21.

[e] *Agoardi & soc.*] De his item hac die Vsuardus & manuscripta.

[f] *Simplicij Episc.*] De quo etiam Beda & Vsuard. hac die; pluribus Greg. Turon. de glor. confessor. c. 74. 76. 77. Floruit hic temporibus Constantij Imp. interfuitq. vna cum S. Seruatio Concilio Agrippinensi celebrato post Consulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. Fuit eiusdem nominis insignis T. 3. A. 347 num. 11.

me-

meritis Simplicius Episc. Bituricensis, cuius egregias laudes scribit Sidonius lib. 7. epist. 10. Est decimusquiutus eius sedis Episcopus.

g *Theodulphi Episcopi.*] De eo plura Molanus in addit. ad Vsuardum, & vberius in Indiculo sanctorum Belgij, eiusq. Acta conscripta fuisse a Fulquino abbate testatur. Agit de eo Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 1. cap. 296. qui eum Rhemensem Archiepiscopum fuisse dicit: at in tabulis Rhemensium Episcoporum, quas descripsit Demochares, nulla prorsus de Theodulpho mentio habetur.

h *Ioannis.*] Extant eius Acta fideliter conscripta, quæ & mihi enarrata fuerunt ab Illustrissimo ac Reuerendiss. Cardinali Syrleto, qui & de eius cognomēto, cura à metendo Theresti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuersus ab hoc est Ioannes Syresti monachus, qui claruit temporibus Agapeti Papæ, de quo est mentio in Actione prima Quintæ Synodi. cir. A. 976. contemporaneus sancti Nili.

ij. A Septimo Kal. Iulij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28

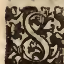

APVD Beroēam natalis sancti Sosipătri [a] discipuli B. Pauli Apostoli. Romæ sanctæ Luciæ [b] virginis & martyris, cum alijs vigintiduobus. Alexandriæ sancti Gallicâni [c] martyris, viri Consularis, qui triumphalibus infulis sublimatus, & Constantino Augusto carus, a sanctis Ioanne & Paulo ad fidem Christi conuersus est: qua suscepta, cum sancto Hilarîno ad Ostia Tiberîna secēdens, hospitalitati & infirmorum seruitio totum se dedit: cuius rei fama in toto Orbe diuulgata, multi vndique illuc venientes videbant virum ex Patricio & Consule lauantem pauperum pedes, ponentem mensam, aquā manibus effundentē, languentibus solicite ministrantē, & cetera pietatis officia exhibentem. Qui postmŏdum sub Iuliano Apostata inde expulsus, Alexandriam perrexit: vbi cum a Rauciâno Iudice sacrificare cogeretur, & contemneret; percussus gladio, Christi martyr effectus est. Sibapŏli in Syria sanctæ Febronię [d] virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani sub Lysimăcho Pręside, ob fidem & pudicitiam seruandam, primo virgis cæsa, & equuleo torta, deinde pectinibus laniata, atque igne succensa, demum excussis dentibus, mammisq. abscissis, capitis damnata, tot passionum ornata [e] monilibus migrauit ad Sponsum. Vesontiŏne in Gallijs S. Antidij [f] Episcopi & martyris, qui ob fidem Christi a Vuandălis occisus fuit. Apud Regium S. Prospĕri Aquitâni [g], eiusdem vrbis Episcopi, eruditione ac pietate insignis, qui aduersus Pelagianos pro fide Catholica strenue decer-

tauit

tauit; Taurini natalis sancti Maximi [h] Episcopi & confessoris, doctrina & sanctitate celeberrimi. In Hollandia sancti Adelberti [i] confessoris, discipuli sancti Vuillibrordi Episcopi. In territorio Guleti prope Nuscum sancti Gulielmi [k] confessoris, Patris eremitarum Montis Virginis.

IVNII 25.

[T.1 An.58 num.57.] OSIPATRI [a].] De quo Acta Apost. c.20. & Paul. ad Rom. c.16. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Hunc Origenes in epist. ad Rom. ait ordinatum fuisse Thessalonicensem Episcopum, licet Doroth. in Synop. eum sedisse Iconij asseueret. Hippolytus etiam libel de 72. discip. Iconij eum fuisse Episcopum testatur. Extat epist. Dionysij ad Sosipatrum.

[cir. A. 300.] [b] *Luciæ, alias Luceiæ, & soc.*] De his Beda, Vsuardus, Ado; & Petrus in catal. lib.6. c.4. eorum Acta describit.

[T.3.A.330. num. 50. & seq & T.4.A.362. nu. 270.] [c] *Gallicani.*]De quo Vsuardus & Ado pluribus, consentiuntq. vet. manuscrip. Huius res præclare gestæ in Actis SS. Ioannis & Pauli continentur, recitatq. eas Sur. tom. 3. die sequenti. Gessit Consulatum Ouinius Gallicanus anno 25. Constantini Imp. qui adscribitur in Fastis Onuphrij annus a Christo Domino 330. De perarduo illo & difficili bello aduersus Sauromatas, quod per Gallicanum confecit Constantinus, scribit Eusebius in vita Constan. lib.4. c.5.6. & 7. quo bello feliciter gesto, secundum meruit Consulatum; post quem sæculo renuncians, humillimum vitæ genus ob Christi amorẽ sectatus est, Orbe toto mirante. Habetur de Gallicano mentio in lib. de Rom. Pont. in Siluestro, cum agitur de munificentia Constantini. Pluribus de eo egimus in Annal. Ecclesiasticis.

[T.3.A.311. n.28.] [d] *Febroniæ.*] De qua etiam Græci hac die in Menologio. Porro eius Acta recitat Metaphrastes, quæ olim Thomais sanctimonialis fidelissime scripserat; habet eadem Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. die 25. Iunij, Mombrit. tom. 1. & alii, qui ex prædictis eius Actis accepere.

[e] *Tot passionum ornata monilibus*] Vetus Christiana locutio; vnde & Cyprian. de habit. virg. hæc verba: Si in carne sit gloriandum; tunc plane, quando in nominis confessione cruciatur, quando fortior fœmina viris torquentibus inuenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel bestias patitur, vt coronetur: illa sunt carnis pretiosa monilia, illa corporis ornamenta meliora. Hæc Cyprianus.

[An.415.] [f] *Antidij Episc.*] De eo item Molan. in addit. ad Vsuard. Sigebert. in chron. anno Domini 411. sed quædam admiscet apocrypha, & a veritate aliena; quæ cum magiam magis quam pietatem redoleant, merito reijcienda sunt. Agit de eodem Petrus in catal. lib.8. c.32. sed errare conuincitur, dum ait fuisse Episcopum Turonensem. Quinam sederint Turoni vsque ad annum Domini fere sexcentesimum, satis explicat Greg. Turonensis de gest. Franc. lib.10. c. 31.

[g] *Prosperi Episcopi.*]De quo Gennadius de vir. illustr. c.84. Honorius Augustud. & alij qui agunt de scrip. Eccles. Extat de eo epistola Cælestini Papæ ad Episcopos Galliarum. Eius scripta comprobat commendatq. Gelasius Papa in cap. Sancta Rom. dist. 15. Ado Vien. & alij tradunt hunc fuisse ab epistolis S. Leoni Papæ, ab eoq. scripta fertur famosissima illa epistola S. Leonis ad Flauianum de Incarnatione Verbi; quod non tantum Gennadius, Honorius, & alij Latinorũ, sed & Marcellinus Comes testatur in chronico sub Cõsulatu Olybrij & Rusticij. Eius res gestas collectas a Ioanne Anton. Flamin. recitat Sur. tom. 3. hac die. De eius Actis aduersus Pelagianos, & laboribus pro scriptis S. Augustini susceptis, pluribus egimus in Annal. Meminit de eodẽ Cassiod. lib.1. Instit. diuin. lect. Ne cui autem errandi detur occasio aduertendum est, vixisse iisdem temporibus in Gallijs alium eiusdem nominis Prosperum Episcopum Aurelianensem, successorem S. Aniani, ad quem extat scripta epistola Sidonij Apollinaris 15. lib. 6. quem illum esse opinamur, qui subscriptus habetur Concilio Vasensi, atque Carpentoratensi. Migrauit S. Prosper, de quo hic agitur, ex hac vita anno Domini 466. ex Flaminij sententia, vel sexagesimoquinto, vt scribit Petrus in catal. lib 6. c.7. [plura To 5. ab A. 406. n.53. & infra.]

[h] *Maximi Episcopi.*] Plura de eodem Gennad. de vir. illustr. c.40. qui tamen dum ait eũ diem obijsse Honorio & Theodosio Impp. omnino errare videtur: nam constat peruenisse ad tempora Valentiniani & Marciani Augg. Reperitur enim interfuisse Synodo Mediolanẽsi sub Eusebio eius ciuitatis Episcopo, cuius Synodica extat ad S. Leonem Papam conscripta. Præsens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ sub Hilaro Papa, Conss. Basilisco & Herminerico, anno Domini 465. [T.5. A.439. n.14. T.6. A.451. nu. 14.]

[i] *Adelberti.*] De eodem Molanus in addit. [T.8.A.697. n.41]

ad

ad Vſuardum his verbis : In Egmunda partium Hollandię S. Adelberti cōfeſſoris & Leuitæ, regalis ſtirpis Anglicanæ, diſcipuli ſancti præſulis Vuillibrordi. Hæc ibi. Pluribus tamen de eius rebus nobiliter geſtis, in Indiculo ſanctorum Belgij : idem extare teſtatur eius vitam conſcriptam a cœnobitis Medolacenſibus iuſſu Egberti Epiſcopi Treuerenſis, aliam rurſus manuſcrip. per monachum Egmundæ.

[h] *Gulielmi.*] Habetur eius Acta nuper edita a R. P. Felice Renda, Priore monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1142. obijt Ann. 1142.

j. B Sexto Kalen. Iulij. Luna 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMAE in monte Cælio ſanctorum martyrum Ioannis [a] & Pauli fratrum, quorum primus erat Præpoſitus domus, ſecundus Primicerius Conſtantiæ virginis, filiæ Conſtantini Imperatoris : qui poſtea ſub Iuliano Apoſtata martyrij palmam gladio cedente perceperunt. Apud Tridentum ſancti Vigilij [b] Epiſcopi, qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conaretur, a feris & barbaris hominibus lapidum imbre percuſſus, pro Chriſti nomine martyrium impleuit. Cordubæ in Hiſpania natalis ſancti Pelagij [c] adoleſcentuli, qui ob confeſsionem fidei iuſſu Abdaramēni Sarracenorum Regis forcipibus [d] ferreis membratim præciſus, martyrium ſuum glorioſe conſummauit. Apud Valencenas paſſio ſanctorum Saluij [e] Epiſcopi Engoliſmenſis, & Superij [f] martyrum. Item memoria S. Anthelmi [g] Epiſcopi Bellicenſis. In pago Pictauienſi ſancti Maxentij [h] presbyteri & confeſſoris, qui miraculis claruit. Theſſalonicæ ſancti Dauid [i] eremitæ. Eodem die ſanctæ Perſeuerandæ [k] virginis.

IVNII 26.

T.3.A.330. num. 52. T.4.A.362. nu. 278. T.5.A.398 nu. 18.

OANNIS & *Pauli* [a].] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Feruntur horum Acta a Terentiano conſcripta, quæ retulit Surius in tom. 3. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catalogo lib. 6. c. 9. Vetus eſt Romæ titulus ipſorum nomine, qui & Pammachij dictus reperitur, cuius mentio habetur in Concilio 2. Romano ſub Symmacho Papa: de eo & Gregorius in regiſt. lib. 4. c. 88. in fine. Habuit ibidem S. Gregorius homiliam 34. qui de eadem eccleſia optime meritus eſt, multaq. eſt illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius eccleſiæ in marmorea tabula inciſis. Præeſt hodie huic Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Antonius Carrafa, eiuſdē tituli Cardinalis ampliſſimus, S.R.E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, ſpectatiſſima morum integritas, atq; pro Chriſtiana religione ardentiſſimum ſtudium, non tantum titulum illum, ipſamq. Romanam Eccleſiam, ſed totum Chriſtianum orbē illuſtrat. De horum martyrum reliquijs in Gallias translatis tempore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turonen. de gloria martyrum cap. 83.

cap. 83. De basilica eorumdem martyrum nomine Rauennæ posita, deq. egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de gest. Longobard. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini, in fine.

T. 5. A. 400 n. 2. & n. 14. & seq. [b] *Vigilij Episcopi.*] Vsuardus de eo agens, passum refert sub Consulatu Stiliconis. Ponitur primus Cõsulatus Stiliconis anno Domini quadringentesimo, secundum veriorem supputationem. Ad hunc, cum creatus est Episcopus, S. Ambrosius scripsit epistolam de institutione Episcopi, est 24. lib. 3. edit. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius ecclesia (vt ait) fieret corpus cõmune, Gentiles Christianis admiscendo. Hoc Vigilium constat totis neruis curasse, ac nauiter impleuisse, atque eam ob causam etiam martyrium subiisse, incumbentibus in id ipsum vna cum eo Alexandro, Sisinio, & Martyrio, qui ante & ipsi martyrio coronati sunt; quos idem S. Vigilius sepeliuit, atque eorũ Acta conscripsit ad Simplicianum Episcopũ Mediolanen. vt testatur Gennadius de viris illustribus cap. 33. Extant ea apud Lipomanum tomo 2. Mombritium tom. 1. & Suriũ tom. 3. Legi res gestas S. Vigilij, quæ extant ante eius commentarios contra Eutychen, quorum est exordium: Cum vero tanti viri, &c. Ibidem præfixa est præfatio Curterij, qui eos cõmentarios edidit. Ibi autem inconsulte nimis fertur ille Vigilius vnus idẽque esse cum hoc, de quo agimus, martyre; qui (vt vidimus) vixit temporibus S. Ambrosij & Simpliciani, & martyr occubuit sub Consulatu Stiliconis primo, vel saltem secundo, qui incidit in annũ Domini quadringentesimum quintum: quando non tantum Eutychis hæresis, sed nec Nestorij exorta erat. Quomodo ergo potuit hic scripsisse aduersus Eutychen, qui diu ante illum martyr ex hac vita migrauit? Legi illos quinque libros Vigilij aduersus Eutychen scriptos, ex quibus facile potest intelligi, auctorem vixisse temporibus Zenonis & Anastasij Imperatorum, quando aduersus sacrosanctum Concilium Chalcedonense, & epistolam sancti Leonis Papæ ad Flauianũ grauissimæ concitatæ sunt turbę, post annos circiter septuaginta a martyrio S. Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis temporibus eiusdem Ecclesiæ Tridentinæ Episcopus eiusdem nominis, qui & martyrio coronatus sit, vt habent alia quædam eiusdem Vigilij Acta breuius incerto auctore conscripta, quæ sic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq. ante libros eius affixa tom. 5. Bibliothecæ sanctæ: dicendum esset, duos diuersis temporibus, sed eiusdẽ nominis fuisse illius ciuitatis Episcopos, eosdemq. viros eruditos, & ex eadem causa martyres: quod non facile quis admissurus erit. Compertum tamen habemus, eiusdem nominis Episcopum interfuisse Concilio Agathensi in Gallia celebrato sub Consulatu Messallæ, anno Domini quingentesimo sexto, atque eadem circa tempora vixisse sanctum Vigilium Episcopum Brixianum, qui post sanctum Philastrium, qui sedit temporibus sancti Ambrosij, septimus ordine numeratur; quorum tempore illas agitatas esse contentiones in Ecclesia, certum est. Meminit & Cassiodorus de alio Vigilio Episcopo Africano, claro inter scriptores Ecclesiasticos, de Instit. diuin. lect. c. 9. An autem ipsorum aliquis ea scripserit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de viris illustribus cap. 37. necnon Honorius Augustodunensis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum scripsit, recensentq. eius scripta; nullam prorsus faciunt mentionem de libris contra Eutychen scriptis, recensentq. eum inter illos scriptores Ecclesiasticos, qui vixerunt temporibus Honorij Imp. ponuntq. etiam ante S. Augustinum: vt quibus temporibus vixerit, ex his saltem possit intelligi.

[c] *Pelagij.*] Passus est S. Pelagius anno Domini nongentesimo vigesimoquinto, sexto Kalend. Iulij, die Dominico, vt tradit Ambrosius Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice ecclesiæ Toletanæ, Sanctorali smaragdino, & antiquis monumentis Tudensis ecclesiæ. Testatur idem auctor, Rosuintham virginem heroico carmine nobile eius certamen scripsisse; additq. plura de eius sacri corporis translatione; Ouetum facta, æra millesima sexagesimaprima, anno Domini millesimo vigesimotertio, vj. Id. Nouembris. De eodem Vasæus in chron. Hispan. In Flore sanct. Hispan. recẽsetur eius martyrij historia scripta a Raguele presbytero illi æquali. De eodem agitur in Thesauro concinnum tomo 2. hac die. T. x. A. 925 n. 1. & seq.

[d] *Forcipibus ferreis.*] Triplicis generis erãt forcipes, quæ adhibebantur in carnificinis sanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, vt hæ de quibus agimus; aliæ autem ad comprimendum & contorquendũ compositæ: harum meminit Synesius Episcopus epistola quinquagesimaoctaua, cum agit de Andronici Præsidis feritate, aitque: Nasi forcipe, auribus apprehendendis & labijs obtorquendis parato instrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedalẽ tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatæ, quæ quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cum stringerentur; quæ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Asseruatur hactenus eiusmodi genus instrumenti in basilica Vaticana inter Sanctorum reliquias, licet scorpiones a quibusdam falso esse credantur: sed qui vere fuerint scorpiones tortorij; diximus superius duodecima huius mensis. Meminit & Iosephus libro de Machab. de forcipe dentata, cum ait: His

dictis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. Huic simile erat genus illud cruciamenti, quod Victor libro secundo de persecutione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibusq. in eisdem colligatis, ac vehementius stringentes, simul cum capillis omnem pelliculam capitis auferebant. Hæc Victor.

T.9. A.801. n.26. [e] *Saluij Episcopi.*] De eo hac die Vsuardus in editione secunda, Molanus autem in prima ad Kalend. Iulij. Eius martyrium contigit anno Domini octingentesimo primo, vt auctor est Sigebertus in chron. qui illud recenset; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus par. 2. tit. 14. cap. 4. §. 11. licet Ambianensem dicat fuisse Episcopum. Pluribus autem Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Fuit eiusdem nominis Saluius Episcopus Albigensis, & ipse sanctitate celebris, de quo plura Gregor. Turonensis hist. Francorum lib. 5. c. 50. lib. 6. c. 29. lib. 7. c. 1.

T.9. A.801. n. 26. [f] *Superij.*] De eo Molanus in Indiculo Sanctorũ Belgij hæc ait: Sanctus Superius coniungitur S. Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

[g] *Anthelmi Episcopi.*] Extant eius res gestæ, quas ex priscorum memorijs recitat Surius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertij Romani Pontificis, circa annum Domini millesimum centesimum sexagesimum. T.12. Ann. 1161 § idē quoque.

[h] *Maxentij.*] Agit de eodē hac die Vsuard. Plura de eo Greg. Turonensis in hist. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebertus in chron. anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum. T. 6. A. 507 num. 19.

[i] *Dauid Eremitæ.*] De quo etiam hac die Græci agunt in Menologio, & multis quidem narrãt eius res gestas: in eoq. præcipue magnam sibi apud Deum & homines laudem comparasse ferunt, quod frequentem populum ad tuguriolum suum aduentantem salutaribus imbuens disciplinis, a peccatis liberos, & sinceritati Christianæ disciplinæ restituit.

[k] *Perseuerandæ.*] Agunt de eadem hac die Vsuardus, atque recentiores.

C Quinto Kalen. Iulij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Galatia sancti Crescentis [a] discipuli beati Pauli Apostoli, qui in Gallias transitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Christi conueruertit: rediens vero ad gentem, cui specialiter datus erat Episcopus, cum Galatas ipsos vsque ad finem vitæ suæ in opere Domini confirmasset, demum sub Traiano martyrium consummauit. Cordubæ sanctorum martyrum Zoili [b] & aliorum decem & nouem. Cæsareæ in Palæstina sancti Anecti [c] martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Vrbano Præside, cum alios ad martyrium hortatus esset, & oratione sua idola prostrasset, a decem militibus verberari iussus, manibus [d] pedibusq. præcisis, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Constantinopoli sancti Sampsonis [e] presbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico sancti Ioannis [f] presbyteri & confessoris. Varadini in Hungaria sancti Ladislai [g] Regis, qui clarissimis miraculis vsque ad diem hodienum coruscat.

T.1.An.49. n.10.& T.2 A.118.n.7.

RESCENTIS *discipuli* a.] De eo item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alijs qui omnes testantur, Crescentem non tantum in Galatia, sed etiã in Gallijs Euangeliũ prædicasse, & Viennensem, necnon & Moguntinam sedẽ erexisse, reuersumq. in Galatiam, martyrij corona donatũ esse. Id enim absque aliqua ambiguitate profitetur Ado Episcopus Viennensis in chron. de institutione sedis Viennen. De sede Moguntina tradit Petrus Cluniacensis lib. 2. epist. 1. Trithem. in vita S. Maximi Episc. Mogunt. & ipsæ integræ tabulæ Episcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq. eiusdẽ nobilissimæ ecclesiæ antiqua monumenta. De prædicatione Crescentis in Gallijs adstipulatur S. Epiphanius in Pauar. hæresi 51. vbi dum agit de textu epistolæ secundæ Pauli ad Timotheum c.4 vbi legit Vulgata: Crescens in Galatiam: legendum esse contendit: Crescens in Galliam. Sunt hæc verba eius: In epistolis suis idem Apostolus dicit: Crescens in Galliam. non enim, In Galatiam, vt quidam decepti putant, sed, In Galliam, legendum est. Hæc S. Epiphanius. Cui maxime fauet, quod Ammianus Marcellinus libr. 15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos esse Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos sermo Græcus appellat. In quam sententiam & Theodoretus in epist. 2. ad Tim.c.4. vbi Crescentem ad Galatas missum legens: Sic, inquit, Gallias appellauit. Ceterum scire debemus, Gallos & Galatas, sicut nomine, sic re coniunctos fuisse: Galatasq; coloniam fuisse Gallorum, quod pluribus docet Iustinus hist. lib. 24. & 25. item S. Hieronymus in proœmio lib.2. comment. in epist. ad Galat. Galatiamq. Gallogræciam olim dictam fuisse confirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientem deductis, agit post Iustinum Suidas, & alij, vt Clitophor. libro 1. rerum Galat. Crescens itaque cum dicitur profectus in Galatiam; pro Galatia Galliam esse intelligendam, quæ dicta sunt, significant. Ceterum quod alij complures per Galatiam, non Gallias, sed ipsam Minoris Asiæ prouinciam sic dictam intellexerunt; dicere opus est, si consultum quoque velimus verbis hic in Martyrologio positis, quod idem Crescens, cum accepisset Apostolatum in Gallias, Galatas quasi eiusdem gentis populos sibi erudiendos existimauit: sicq. secundum prædictorum auctoritatem, eiusque res gestas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Nescio quid sibi velit Dorotheus in Synopsi, cum ait, Crescentem Chalcedonis, quæ est in Gallijs, factum esse Episcopum. Puto textum esse depravatum, vt pro Vienna, habeat Chalcedonem.

b *Zoili & soc*.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de iisdem hac die. Zoellum, vel potius Zoilum hunc Prudentius hymn.4. appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis describit Surius ex historia Lucij tomo 7. De ecclesia ab eo denominata, vbi & corpus eius asseruatur, scribit sanctus Eulogius in memoria sanctorum lib.2. cap.6. quem ibi functum munere clericatus, testatur Aluar. in vita sancti Eulogij. In Breuiario Tolerano est sacer hymnus de Zoilo, qui incipit: Martyris gesta Zoili, &c. De eo etiam Vasæus in chronic. Hispan. Flos sanct. Hispan. Passumq. ferunt temporibus persecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Eadem in Thesaur. concion. tomo 2. hac die habentur. cir. A. 300.

c *Anecti*.] Agunt de eodem Græci diffuse in Menologio hac die. De præfectura Vrbani, de qua hic habetur mentio, scribit Eusebius hist. lib.8. Ibi & de his quæ digne passus est sæuissimus martyrum carnifex. cir. A. 303. Vrbani Præfectura. T.2.A.303. n. 85.

d *Manibus pedibusq. præcisis*.] Auidius Cassius tyrannus eiusmodi genus pœnæ excogitauit aduersus milites desertores, alijs manus excidens, alijs crura atque poplites, dicens: maius exemplum esse viuentis miserabiliter criminosi, quam occisi. Hæc Vulcatius Gal. in Auidio Cassio. At hæc Christianis non erant ignominiæ notæ, sed monumenta victoriæ.

e *Sampsonis presbyteri*.] Græci item de Sampsone hac die in Menologio pluribus: eius autem Acta a Metaphraste descripta refert Lipom tomo 6. & Surius tomo 3. Numeratur solemnitas sancti Sampsonis inter eas quibus Græci vacarent a iudicijs, ceterisq. negotijs, vt cõstat ex constitutione nouella Emmanuelis Imperatoris de ferijs: recitat eam Theodorus Bals. in Nomoc. Phot. tit.7. cap.1. De celebri hospitali sancti Sampsonis agit Procopius lib.1. ædificiorum Iustiniani Imperatoris, qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq. hospitale sanctæ Mariæ Sampson, de quo idem Imperator in Authentic. de Ecclesiast. titul. §. vlt. & Authẽt. si quicquid. de impens. quæ fier. oport. nouel cõll. 10. constit. 59. Ex his quæ scribit Procopius dicto lib.1. de ædif. Iustiniani Imper. redarguuntur errores prædicta Acta Sampsonis a Metaphraste relata, quibus fertur Sampson vixisse temporibus Iustiniani Imperatoris, eiusdemq. hortatione eumdem Imp. erexisse xenodochium Sampsonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis vixit temporibus, eaq. ob oculos habuit, testatur hospitale Sampsonis nomine ab eodem Sampsone erectum, olim incendio con- T.7.A.541. nu.22. Floruit tẽpore Anastasij cir. A. 490.

flagrasse; cumq. vix quædam remansissent vestigia, illud ipsum hospitale ab eodem Iustiniano Imperatore munificētius instauratum fuisse, censuq. annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta testentur dictum incendium contigisse post obitum Sampsonis, quando & Sophiæ nobile templū exustum est; cumq. prædictum incendium factum reperiatur tēporibus Anastasij Imp. vt auctor est Marcellinus in chronico: necesse est affirmare, longe ante Iustinianum Imp. Sampsonem diem obijsse. Ex eodem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dū ait conflagrasse domum Sampsoniam anno penultimo Iustiniani Imp. De miraculis sancti Sampsonis idem Metaph. vbi supra pluribus agit.

[f] *Ioannis*] Scribit de eo Greg. Turonensis de gloria confess. cap. 23. ex quo ceteri acceperunt, qui de eo agunt.

[g] *Ladislai Regis.*] Hunc Cælestinus Papa Tertius recensuit inter Sanctos. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, & apud Bonfin. de rebus Hungaricis lib. 4. dec. 2. relatus inter Sanctos cir. A. 1192.

xxix. D **Quarto Kal. Iulij. Luna.** 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VIGILIA [a] SS. Apostolorum Petri & Pauli. Romæ sancti Leonis [b] Papæ Secundi. Lugduni in Gallia sancti Irenæi [c] Episcopi & martyris, qui (vt scribit S. Hieronymus) beati Polycarpi Smyrnensis Episcopi discipulus fuit, & Apostolicorum temporum vicinus. Is cum aduersus hæreticos verbis ac scriptis plurimum decertasset, in persecutione Seueri cum omni fere ciuitatis suę populo coronatus est glorioso martyrio. Alexandriæ in eadem Seueri persecutione sanctorum martyrum Plutarchi [d], Serēni, Heraclīdis cathecumēni, Herōnis neophȳti, & alterius Sereni, Rhaïdis catechumenæ, Potamiœnæ [e], & Marcellæ eius matris: inter quos præcipue enituit Potamiœna virgo, quæ primo immensos innumerosq. agōnes pro virginitate desūdans, deinde etiam exquisita & inaudita tormenta pro fide perpessa, ad vltimum vna cum matre igne consumpta est. Eodem die sancti Papij [f] martyris, qui in persecutione Diocletiani flagris cæsus, & in lebētem oleo & adipe feruenti plenum iniectus, aliaq. horrenda supplicia perpessus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti sancti Benigni [g] Episcopi & martyris. Cordūbæ sancti Argymiri [h] monachi & martyris, qui in persecutione Arabica pro fide Christi necatus est. Romæ Sancti Pauli [i] Papæ & confessoris.

IVNII

IGILIA *sanctorum Apostolorum* a.] De qua & Beda, Vsuardus, Ado, Gregorius Turon. histor. Franc. lib. 10. c. 31 Amalarius de ord. antiphon. c. 50. Radulf. de obser. can. cap 19 & 21. & alii recentiores, qui agunt de diuin offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apostolorum appellat Valentinianus Imperator in epistola ad Theodosium Aug. De iisdem Vigiliis, præter antiqua monumenta Romanæ Ecclesiæ, legimus vetus atque solemne officium Ecclesiasticum in Breuiario Toletano.

T. 8. A. 683 per totum. obitus An. 684. nu. 1. b *Leonis Papæ secundi.*] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, ac recentiores. Successit hic sancto Agathoni, anno Domini sexcentesimo octogesimosecundo. Egimus de eo fusius in Annal. Ecclesiast. vbi eius Acta per annos singulos digessimus.

T. 2. A. 205 n. 28. & seq & T. 4. An. 381. n. 100. c *Irenæi Episcopi*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui supra, hac die. Subrogatus est hic in locum S. Photini eiusdẽ ciuitatis Episcopi, vt testatur S. Hieronym. in epist. 84. ad Magnum: agit de eo etiam in lib. de Scripr. Ecclesiast. & in epistola ad Theodorum 29: appellat eum virum Apostolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioannis Euangelistæ discipulum. Tertullianus lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratissimum exploratorem: commendatur etiam a S. Epiphanio in Panar. hæres. 24. & 31. qui & eum appellat sanctissimum priscumq. Theologum, successorem Apostolorum. Pluribus de eo Eusef. hist. lib. 5. c. 4. 7. 8. Greg. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 29. & alij recentiores, vt Feuardentius in apparatu operum Irenæi, quæ nuper edidit. Latuerũt aliquandiu tam Acta, quam etiam scripta S. Irenæi; adeo vt neque in Gallijs, nec in Italia, licet multum quæsita, potuerint inueniri, vt scribit S. Gregorius in regist. lib. 9. epist. 50. ad Aeterium Episcopum. Habemus in nostra bibliotheca to. 9. Acta martyrij S. Irenæi ac sociorum eius: est illorũ exordium: Quamquam nonnullis inuicta, &c. sed (quod non mediocriter dolemus) vna sublata pagina, sunt imperfecta.

d *Plutarchi & soc.*] De his etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horũ res gestas scribit Eusefb lib. 6. c. 4. Niceph. li. 5. c. 4. & 5. T. 2 A. 205 nu. 4. & 7. & seq.

e *Potamienæ.*] De qua Eusebius & Niceph. vbi supra Patia hæc est temporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuersa eiusdem fere nominis est Potamœnia dicta, quæ subiit martyrium æque illustre tẽporibus Maximiani Imp. quod, referente Isidoro presbytero, describit Palladius Galata cap. 1. de vit. sanct. Patrum ad Lausum. T. 2. A. 205 n. 8. & seq. & T. 3 An. 310 num. 21 & seq.

f *Papij*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ac pluribus eius Acta referunt. cir. An 290

g *Benigni Episcopi.*] De ipso Molanus item agit in addit. ad Vsuard. & Galesinus ex tab. ecclesiæ Traiecten. Fortasse hic ille S. Benegnus Episcopus, de quo scribit Greg. Turon. de gloria confess. c. 17. Extat epistola decretalis Pelagii Papæ Secundi ad Benignũ Episcopum sedem mutare cupientem, ac de ea re sedem Apostolicam consulentem. cir. A. 1118

h *Argymiri.*] De eo scribit S. Eulog. li. 3. memor. sanct. c. 16. passumq tradit æra octingentesima nonagesimaquarta, anno a Christo octingentesimo quinquagesimosexto, vt idem auctor testatur. T. 1. A. 856. num. 30.

i *Pauli Papæ.*] Successit hic Stephano Tertio, anno Domini septingentesimo quinquagesimoseptimo: cetera de eodem in Annal. Eccles. diximus. T. 9. A. 757 n. 1 & seq. & plura Anno seq.

29 Tertio Kal. Iulij. Luna. E xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

OMAE natalis sanctorum Apostolorum Petri a & Pauli, qui eodem anno, eodemque die passi sunt sub Nerone Imperatore: quorum prior in eadem Vrbe capite ad terram verso cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam Triumphalem sepultus, totius Orbis veneratione celebratur: alter vero gladio animaduersus, & via Ostiensi sepultus, pari habetur honore. In castro Argen-

tomãcho sancti Marcelli [b] martyris, qui pro fide Christi vna cum Anastasio viro militari capite plexus est. Genuæ natalis sancti Syri [c] Episcopi. Narniæ sancti Cassij [d] eiusdem ciuitatis Episcopi, de quo sanctus Gregorius refert, quod nullus pene dies vitæ eius abscedebat, quo omnipotenti Deo hostias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cuncta quę habebat, in eleemosynis tribuens, in hora sacrificij totus in lacrymis diffluebat: demum natalitio Apostolorum die, quo singulis annis Romam venire consueuerat, cum Missarum solemnia celebrasset, & corpus Dominicum pacemq. omnibus dedisset, migrauit ad Dominum. In Cypro sanctæ Mariæ [e] matris Ioannis qui cognominatus est Marcus. In territorio Senonensi sanctæ Benedictæ [f] virginis.

IVNII 29.

T.1.A. 58. num.97. & A.69.nu.1. & seq. plura de eo eodem To. 1. vi in indicio præsertim An.31. a num. 32. & infra, & An.68. per totum, & T.5.A.398. num.13.

PETRI & *Pauli.*] De eadē solemnitate tam Latini quam Græci etiã hac die agũt: qui tamen eum in ea peragēda celebritate aliquantolũ tepuissent; Festus senator Romanus, cum legatum ageret apud Anastasium Imp. indigno id ferens animo, totis viribus operatus est, vt frequentissimo populo ac splendidissimo cultu eadem solemnitas ageretur, vt auctor est Theodorus lector libro 2. collectaneorum. Bis festa dies hæc dicitur a Prudentio hym. 12. atque in ea duplicare sacra vota consueuisse Romanum Pontificem testatur, cùm ait:

Trãstiberina prius soluit sacra peruigil sacerdos
Mox huc recurrit, duplicatq; vota.

Ipsum populum frequentissimo cœtu vtramque basilicam tam Petri in Vaticano, quam Pauli via Ostiensi ea die inuisere solitum idem auctor eodem hymno profitetur. Sanctus Ambros. in hymno huius diei, non duabus tantum (vt ait Prudentius) sed tribus vijs huiusmodi festum diem Romæ celebrari solitum, quasi tria loca a populo ea die visitarentur, testatur his versibus:

Tanta per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina:
Trinis celebratur vijs
Festum sanctorum martyrum.

Existimamus etenim, non solum ipsas basilicas Apostolorum hac die populũ frequentasse; sed vel locum vbi Petrus cruci affixus est, vel vbi Paulus capite truncatus, aut ipsum carcerem sacrosanctum redditum, vbi vterque diu detentus est (vt hodie videmus) adijsse: prædictæ enim omnes antiquæ memoriæ non solum in ipso natali die Apostolorum, sed & per octauas a cœtu fidelium in hanc diem ardenti pietatis studio visitantur. Constat etiam ad eandem solemnem diem ex diuersis Orbis regionibus innumerabilē hominum multitudinē, religionis ergo, Romam confluere consueuisse. Hinc Galla Placidia Augusta scribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit causam sui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentibus concursionibus adæque desideremus inspicere, causa nobis est amplectendæ religionis, vt terminis sanctorum nostram exhiberemus præsentiam: quos certum est pro sua virtute in cælestibus constitutos, neq; inferiora despicere. Nos itaque sacrilegum esse credimus, si solemnium ordinem denegemus, &c. Episcopos etiam hincinde ad eandem solemnitatem olim conuenire consueuisse, & in epist. 13. Paulini ad Seuerum, & 16. ad Delphinum, vbi solemnem hanc appellat consuetudinem, satis exploratum habetur. Vt autem semel in anno omnes Episcopi limina adirent Apostolorum, Anacleti & Zachariæ Papæ decretis statutum est; de quo distinct. 93. c. iuxta sanctorum. Exegisse hoc ab Episcopis Siculis videtur S. Gregor. scribens ad Petrũ subdiac. lib. 1. regist. epist. 70. de iugi protectione Apostolorum, qua Vrbs fulciri consueuit, cum innumera sint exempla; satis modo sit locum S. Gregorij Papæ in epist. 21. ad Rusticianam patriciam lib. 7. regist. prænotasse, & quod pulchre Venantius Fortunatus his versibus docet:

A facie hostili duo propugnacula præsunt,
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis habet.

Quam autem barbaris Romani Imperij hostibus, & Catholicæ fidei aduersarijs Petri & Pauli basilicæ Romæ in suburbijs positæ

fuerint

fuerint venerabiles, quantamq; erga eas obseruantiam præstiterint, dicemus inferius in Dedicatione ipsarum. Plura hic etiā dicenda essent aduersus quorumdam sententiam, qui licēt vna die, non tamē eodem anno eosdem sanctos Apostolos passos ferunt: aliaq; differenda de eorum rebus gestis, quæ vulgo circumferuntur, quibusnam fides vt veris adhibenda sit, & quæ tamquam apocryphæ refellendæ: sed cum non sint eiusmodi, vt hic paucis perstringi possint, contenti erimus eas vberius explicuisse in Annalibus Ecclesiasticis, vbi etiam pluribus demōstrauimus eosdē sanctos Apostolos subi sse martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Ruso Coss. tertio Kalen Iulij; anno à Christo Domino secundum veriorem supputationem sexagesimonono. De horum martyrio Hegesippus Iunior de excid. Hierosol lib. 3. c. 2. & Acta passionis ipsorum, quæ feruntur Liui nomine agunt.

b *Marcelli.*] De eodem Vsuardus, Petrus in catalogo lib. 6. cap. 34 & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonensis, clarus in Gallijs, de quo Greg. Turonen. de glor. mart. cap. 52.

c *Syri Episc.*] Hunc sanctus Gregorius libro 4 dialog. cap 53. appellat martyrem, dum agit de eius ecclesia, quam vetustate collapsam, his diebus, Clerici regulares in augustiorem amplitudine in restituerūt, addideruntq; nobile cœnobium; vbi sicut & in alijs præcipuis Italiæ ciuitatibus, pristinam illam Apostolicam viuendi formam ex integro redditam sanctè pieque colunt. Ab eorum Præposito R. D. Marco Parasc. viro singulari eruditione & vitæ integritate spectatissimo, de Sācto Syro & alijs sanctis eius ciuitatis Episcopis hęc antiquitatū digna monumenta inde missa percepimus, eademque testata publici Notarij fide, cuius authentica scriptura expressum habetur, anno Domini 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio abb. eiusdē ecclesiæ primarium restitueretur altare, quod eius mēsa lapidea perfracta esset, tres distinctos loculos repertos esse, iu quibus tria sanctorum corpora recōdita erant. In eorum primo plumbea lamina, quid intus lateret, his descripta litteris significabat:

✠ M. S. HIC REQVIESCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS AAMILIANI. In secundo autem loculo alia plumbi lamina sic scripta inuenta est:

✠ M. S. HIC REQVIESCIT SANCTVS FELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT ANN. LXX. RSXIT EPISCOP XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nulla erat inscriptio, sed (vt habēt eadem publica Acta) corpus illic positum existimatur esse sancti Romuli eiusdem ciuitatis Episcopi. Accepimus ab eodem eiusdem sancti Syri Acta quædam manuscriptà, sed per pauca ex multis quæ desiderantur.

d *Cassii Episcopi*] Agit de eo S Gregor. in homilia 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. & lib. 4. c. 56. Claruit temporibus Iustiniani Imperatoris. Sedere enim cœpit an. eius decimo, migrauitq. ex hac vita, eiusdem anno trigesimoprimo, prout constat ex eiusdem sepulturæ epitaphio, quod extat Narniæ in ecclesia cathedrali supra ianuam cryptæ sancti Iuuenalis, vbi & corpus sācti Cassij requiescere creditur. Est inscriptio incisa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expressa est, itemq. duo agni exculpti, qui se e regione aspiciunt. Creditur S. Cassius, cum de suo obitu diuinitus esset admonitus (vt est apud S. Gregorium) sibi viuenti sepulchrum posuisse, atque suum epitaphium sex hisce versibus conscripsisse. T. 7 A. 543 nu. 1. obitus A. 558. num. 14 & 15.

Cassius immerito Præsul de munere Christi,
Hic sua restituo terra mihi credita membra.
Quem fato anticipans consors dulcissima vitæ.
Ante meā in pace requiescit Fausta sepulchrū.
Tu, rogo, quisquis ades, prece nos memorare benigna.
Cuncta receptorum te noscens congrua factis.

SD. ANN. XXI. M. IX. D. X. RQ. IN PACE. PRID. KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII. Numeratur hic annus Domini quingentesimus quinquagesimus octauus Iustiniani Imp. trigesimussecundus. Porro illa verba post carmina posita, Sedit, &c. eo mortuo fuisse addita, certum est.

e *Mariæ.*] De qua Act. Apost. c. 12. Pluribus in Actis Barnabæ descriptis ab Alexandro monacho apud Sur. tom 3. die 11. Iunij. T. 1 An. 34. num. 21 & num. 236.

f *Benedictę*] De eadem Vsuardus hac die: Trithemius de vir. illustr. ordinis sancti Benedicti libro 3. cap. 264. agit de sancta Benedicta abbatissa, cuius solemnitas agitur xvj. Kalend. Decembris, quæ videtur ab hac esse diuersa.

Pridie

xxvij F **Pridie Kal. Iulij. Luna.** 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

Ommemoratio ſancti Pauli [a] Apoſtoli. Lemouicis in Gallia ſancti Martialis [b] Epiſc. cum duobus presbyteris Alpiniano & Auſtricliniano, quorũ vita miraculorũ ſignis admodum effulſit. Ipſo die ſanctorum Caij [c] presbyteri, & Leonis ſubdiaconi. Alexandriæ paſſio ſancti Baſilidis [d] ſub Seuero Imperatore: qui cum ſanctam Potamiœnam virginem, quam ad ſupplicium ducebat, ab impudicorum hominum petulantia tutatus eſſet, religioſi officij mercedem ab ea recepit: nam ipſa poſt triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens, non ſolum eum conuertit ad Chriſtum, ſed etiam breui agone certantem, ſuis precibus martyrem glorioſum effecit. Romę ſanctę Lucinæ, Apoſtolorum diſcipulæ, quæ de facultatibus ſuis ſanctorum neceſsitatibus communicans, Chriſtianos in carcere detentos viſitabat, ac martyrum ſepulturæ inſeruiebat, iuxta quos & ipſa in crypta a ſe conſtructa ſepulta eſt. Ibidem ſanctæ Aemilianæ [f] martyris. In territorio Viuarienſi ſancti Oſtiani [g] presbyteri & confeſſoris.

IVNII 30.

Plura in T. 1. per multos annos vt ex Indice præſertim An. 68. & 69.

OMMEMORATIO S. *Pauli*. a.] De ipſa hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Græci autem in Menolog. agunt hac die commemorationem omnium Apoſtolorum. Porro Latini totam hãc Octauam in laudibus Apoſtolorum Petri & Pauli impendunt. At licet pridie huius diei tam Petri quam Pauli agatur ſolemnis celebritas: tamen hac potiſſimum die ſolius Pauli commemorationem fieri debere, ex S. Gregorij Papæ inſtitutione docet Microlog. c. 43. Ideq; recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur cauſa, quæ ex hymno Prudentij 12. ſatis poſſe colligi videtur, dum antiqui vſus meminit, conſueuiſſe nimirum Romanum Pontificem vna eademq; die Pontificias functiones in vtraque baſilica exercere. Cum hoc autem propter nimiam locorum inter ſe diſtantiam non ſine nimio ac intolerabili fere labore perfici poſſe videretur; conſultius viſum eſt, prima die in baſilica Vaticana vtriuſque celebrare ſolemnitatem, ſequenti autem die in baſilica Pauli ſacra peragere, vberiuſq. perſoluere, quod pridie ea de cauſa ibidem loci videretur omiſſum.

b *Martialis Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius acta circumferuntur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem, tacito auctoris nomine, ab Innocentio Tertio extra de ſacra vnctione in fine, vbi & gloſ. Meminit eiuſdem Martialis Gregor. Turon. lib. 1. hiſt. cap. 30 & de glor. confeſſ. cap. 27. qui tamen inſigniter errat, dum tempore Decij Imp eum cum alijs, qui illic deſcribuntur, in Gallias veniſſe teſtatur. Meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal li. 6. cap. 29 qui tradit eum diem obijſſe ann. tertio Veſpaſiani Imp. De duabus eius epiſtolis T. 1. An. 74. num. 15.

nuper

nuper inuentis egimus in Annal. Ecclesiast. ibi etiam de Cephæ nomine. quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicensis sedis auctorem, sed & Aniciensis, Rhutenensis, Aruernensis, & Mimmatensis erectorem fuisse tradunt. de his Democh. in tabul. Episcoporum Lemouicensium.

[c] *Cay & Leonis.*] De his item hac die Vsuardus, & recentiores omnes.

T.2.A.205. n.8.& seq.

[d] *Basilidis.*]Scribit de eo Eusebius hist. lib. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 5. cap. 7.

T.1.An.69. n.13.& 45.

[e] *Lucinæ.*] Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij; mentio habetur de ipsa in Actis sanctorum martyrum Processi & Martiniani. Alia insuper vixit Lucina Romana temporibus Diocletiani Imperatoris, quæ non minus quam ista pietatis operibus addicta, celebris fuit; de qua sæpius in Actis sancti Sebastiani, atque in rebus gestis sancti Marcelli Papæ agitur.

T.2.A.255 n.61.& A. 286.nu.26. & seq & I. 3.A.309.n. 5.

[f] *Aemilianæ.*] Erat Romæ Titulus S. Aemilianæ, de quo in Concilio primo Romano sub Symmacho habetur mentio.

[g] *Ostiani*] Agit de eo etiam Vsuardus hac die. Extare eius Acta, testatur Molanus in additione ad Vsuardum.

IVLIVS.

1 Kalendis Iulij. Luna. G xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

OCTAVA [a] sancti Ioannis Baptistæ. In monte Hor depositio sancti Aaron [b] primi sacerdotis ordinis Leuitici. In Britannia sanctorum martyrum Iulij [c] & Aaron, qui post sanctum Albanum in persecutione Diocletiani passi sunt: quo tempore ibidem quamplurimi diuersis cruciatibus torti, & sæuissime lacerati, ad supernæ ciuitatis gaudia consummato agone peruenerunt. Machliniæ passio sancti Rumoldi [d] martyris, Scotorum Regis filij, & Episcopi Dublinensis. Sinuessæ sanctorum martyrum Casti [e] & Secundini Episcoporum. Viennæ sancti Martini [f] Episcopi, Apostolorum discipuli. Aruernis sancti [g] Galli Episcopi. In territorio Lugdunensi depositio sancti Domitiani [h] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei seruitio congregasset, magnis virtutibus & gloriosis miraculis valde clarus, collectus est ad patres in senectute bona. In territorio Rhemensi sancti Theodorici [i] presbyteri, discipuli beati Remigij Episcopi. Engolismæ sancti Eparchij [k] abbatis. Apud Emesam sancti Simeonis [l] confessoris, cognomento Sali, qui stultus propter Christum factus est: sed altam eius sapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

IVLII

I V L I I 1.

CTAVA *S. Ioannis Baptistę* [a].] De ea Beda, Ado, & Rudulph. de obser. canon. cap. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorum Octauarum. Numeratur hæc autem inter maiores Octauas.

[b] *Aaron sacerdotis.*] Agunt item de eo hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis scripturis de eo scripta habētur, Iosephus de ipso scribit lib. 2. antiquit. cap. 6. & sequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

T. 2. A. 303. n. 144. [c] *Iulij & Aaron.*] De his vet. manuscripta. Eorumdem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de gest. Anglorum libro 1. cap. 7. in fine, Petrus in catalogo lib. 6. cap. 53. & alij.

T. 9. A. 775. n. 15. [d] *Rumoldi.*] Eius Acta scriptis mandauit Theodoricus abb. S. Trudonis, vt testatur Sigebert. de vir. illustr. cap. penult. describit eadem Sur. tom. 7. hac die. Plura de eodem in vita S. Gummari apud Sur. tom. 5. die 11, Octobris, & Molanus in Indiculo sanctorum Belgij; atq; huius solemnitatem agi hac die, auctoritate Alexandri IIII. Romani Pontificis; coronatumq. martyrio refert anno Domini septingentesimo septuagesimoquinto, octauo Kalen. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipse corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitur septimo Idus Ianuarij: de quo Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 249.

sub Diocletiano, & Maximiano Regius. [e] *Casti & Secundini Episcoporum.*] Petrus diaconus biblioth. monasterij Cassinen. in lib. de vir. illust. c. 29. hæc ait: Benedictus, qui & Guaipherus, sanctitate & religione conspicuus, suauis eloquio, ingenio magnus, & sermone facundus, scripsit ad Troianum Episcopum vitam S. Secundini, & cantum eius, sermonem & hymnos de eodem. Rursū etiā cap. 32. hæc ait: Gregorius Tarracinensis Episcopus, paruulus & ipse in Cassino oblatus, memoria tenax, ingenio viuax, tātæ fuit grauitatis, suauitatis, & eloquentiæ, vt a nōnullis columna diceretur Ecclesiæ: scripsit passionem SS. Casti, & Cassij, &c. Habemus Acta eorumdem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab ecclesia Caietana: est illorum exordium: Postquam beatissimi, &c. & sermonem de ijsdem, cuius est exordium: Hodierna die solemnitatem, &c.

An. 101. [f] *Martini Episcopi.*] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chron. anno 101. tertium hunc ponit eius sedis Episcopum, successoremq. S. Zachariæ, ac prædecessorem S. Veri.

T. 7. A. 541 n. 30. obit. A 573. nu. 16. [g] *Galli Episcopi.*] Scribit de S. Gallo Episcopo Gregor. Turonensis de gest. Francorum lib. 4. cap. 5. & 6. vberius in vita sanctor. Patr. cap. 6. Eius epitaphium & virtutes egregias scripsit carmine Venantius Fortunatus lib. 4. Interfuit per legatum tertio Concilio Aurelianensi, præsens autem quarto & quinto subscripsit, vt ex illorum monumentis apparet: ex quibus facile potest intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta enim Synodus Aurelianensis celebrata est anno trigesimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur annus Domini 552. Interfuit etiam Concilio Aruernensi celebrato post Consulatum Paulini Iunioris, vt eius Acta testantur. Ponitur hic in tabulis Episcoporum Aruernensium vigesimussextimus ordine apud Demochar. de sacrif. M. ssæ.

[h] *Domitiani abbatis.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare testatur Trithemius de viris illust. ord. S. Benedicti libro 5. cap. 296. Fuit eiusdem nominis Episcopus Tungrensis, de quo agitur 7. Maij, vbi Molanus de eo, & in Indic. sanct. Belgij; interfuitq. quinto Cōcilio Aurelianensi. agit etiam de ipso Sigebertus in chron. anno 528. Fuit in Cōcil. 5. Aurelian. cir. A. 552.

[i] *Theodorici.*] Agit de eo Vsuard. hac die; eius autem gesta describit Surius tom. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum. cir. A. 520.

[k] *Eparchij abb.*] De eo item hac die Vsuardus. Acta ipsius, etsi incerti auctoris, tamen veritatem profitentis, refert Sur. tom. 4. hac die. De eo pluribus etiam Gregorius Turonensis de gestis Francorum libro 6. cap. 9. Migrauit ex hac vita anno Domini 583. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiusdem nominis, sed longe ante Eparchius Episcopus Aruernensis, sanctitate insignis, cui successit Sidonius Apollinaris, vt scribit idē Gregorius Turonensis de gestis Francorum lib. 2. cap. 21. T. 7. A. 584. n. 13.

[l] *Simeonis Sali.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scripsit eius res gestas humanum captum excedētes probatissimus auctor Leontius Episcopus in Cypro, quas descripserunt Metaphrastes, Lipomanus, & Surius hac die: id etiam testantur Acta Synodi secundæ Nicænæ, vbi Act. 4. de eodem auctore hæc leguntur: Pater, qui lectus est, in vna ex ciuitatibus Cypri decenter & sancte conuersatus est, multaq. encomia & panegyricas illius, orationes etiam habemus, inter quas extat oratio de Trāsfiguratione Domini. scripsit & Ioannis, Misericordis appellati, Episcopi Alexandrini vitam, præterea beati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius histor. lib. 4. cap. 33. & alij plures. T. 7. A. 548. n. 15. & seq.

Sexto

2 Sexto Nonas Iulij. Luna. A 25. xxv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

t u A B C D E f F G H M N P

24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

ISITATIO [a] beatæ MARIAE Virginis ad Elizabeth. Romę via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Proceſsi [b] & Martiniani, qui a beato Petro Apoſtolo in cuſtodia Mamertini baptizati, ſub Nerone, oris contuſionem, equuleum, neruos, fuſtes, flammas, ſcorpionesq. perpeſsi, nouiſsime gladio cæſi, martyrio coronati ſunt. Item Romæ paſsio ſanctorum trium [c] Militum, qui in martyrio beati Pauli Apoſtoli ad Chriſtum conuerſi, cum eo cæleſtis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrum Ariſtônis [d], Creſcentiani, Eutychiani, Vrbani, Vitalis, Iuſti, Feliciſsimi, Felicis, Marciæ, & Symphoroſæ, qui omnes apud Campaniam, cum Diocletiani Imperatoris perſecutio deſæuiret, martyrio coronati ſunt. Vuintoniæ in Anglia ſancti Suuithûni [e] Epiſcopi, cuius ſanctitas gratia miraculorum effulſit. Bambergę S. Othônis [f] Epiſcopi, qui Pomerânis Euangelium prædicans, eoſdem conuertit ad fidem. Turônis depoſitio ſanctæ Monegundis [g] religioſæ feminæ.

I V L I I 2.

T. 1. in app. n. 77. & ſeq.

ISITATIO B. MARIAE [a].] Hæc quidem ſolemnitas ab Vrbano Papa VI. inſtituta, & a Bonifacio IX. confirmata, vel potius publicata eſt; idq. occaſione vrgentis ſchiſmatis, ad quod componendum einſdem Dei Genitricis opem Dei Eccleſia propenſius (ea aucta celebritate) ſtuduit implorare: idq. anno Domini 1389. Extantq. de ea re diplomata excuſa in ſecunda parte Legẽd. In bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 226. nactus ſum tractatum manuſcriptum Ioannis Pragenſis contra Adalbertum eius ſolemnitatis impugnatorem; in quo, cum plura erudite diſſerat, texit etiam nõnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam ſacratiſſimam ſolemnitatem manifeſtiſſime comprobauit.

T. 1. An 68 n. 23. & 24. & Ann. 69. n. 44. [b] *Proceſſi & Martiniani.*] De quibus etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Horum paſſionis Acta ex antiquis codicibus deſcripſit Mombritius tom. 2. & Surius to. 4. hac die. Erat olim Romæ in prædictorũ ſanctorum martyrum honorem erecta baſilica, in qua S. Gregorius Papa habuit homil. 32. in Euang. vbi & de miraculis ad eorum ſepulchrum fieri conſuetis meminit. Diruta autem prædicta eccleſia, translata ſunt eorũ corpora in baſilicã Vaticanam S. Petri Apoſtoli, vbi hactenus aſſeruantur.

[c] *Trium Militum.*] Agũt de his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcripta, ex quibus etiam nomina ſingulorum produntur: ſunt autem hæc, Longinus, Aceſtus, & Megiſtus. Mentio prædictorum habetur etiam in paſſionibus Apoſtolorum Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorum. Habetur tomo 5. col. 1515. edit. Niuel. vlt. vbi tamen non tantum tres, ſed trigintaquinque vna ſimul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum, T. 1. An. 69. n. 11.

Paule,

Paule, sanguinem excepit, qui lacteus apparuit in eius veste qui te percussit: qui quidē sanguis barbaricum illius animum reddens melle dulciorem, vt ipse vna cum socijs ad eumdem traduceretur, ita effecit? Sit mihi instar coronæ gladius ille, qui triginta & quinque viros summa ad seruferidum alacritate Deo Domino mancipauit, &c. Hæc ibi.

T.2.A.284. n.14. & seq & A.303. n. 120. [d] *Aristonis & soc.*] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij, omnesq. ex Actis sancti Sebastiani martyris, quæ refert Surius tomo 1. 20. Ianuarij, vbi horum passiones describuntur.

T.x. A.847 n.59. A.855 nu.37. obit. A.862. n.69. [e] *Suuithuni Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tom. 4. eas autem scriptis mandatas a Lanfrido monacho, prodit catal. scrip. Britan. Excessit ex humanis anno a Christo Domino 862.

T.12. Ann. 1124. nu.1. & seq. canonizat. Ann. 1189. n.13. [f] *Othonis Episcopi.*] Acta ipsius recitat Surius tomo 4. hac die; sed alia longe prolixiora esse videntur, quæ duobus libris scripta dicuntur. De eodem plura Albertus Crant. in histor. Ecclesiast. Saxon. lib. 6. cap. 5. & in Metropol. lib. 5. cap. 44. & 45. vbi de eius Apostolatu ad Pomeranos ei credito a Calisto Romano Pontifice: in chronic. item Bambergen. & histor. Pomer. lib. 4. cap. 17. & sequen. Extat epistola ipsius ad Paschalem Secundum Romanum Pontificem, qua se excusat, inuitum per manum laicam accepisse inuestituram, petens (si placeat) ab eo confirmari, &c. Profitetur in ea ingenue Apostolicæ Sedis auctoritatem. Interfuit hic Cōcilio Moguntino anno Domini millesimo centesimo trigesimoprimo, vt testatur de eo chronic. Hirsaug. Adscriptus fuit in Sanctorum numerum a Clemente Papa III. anno Domini millesimo centesimo octogesimonono, vt habetur in chronic. Bambergen. Tunc etiam venerandum corpus eius translatum est. Migrauit autem ex hac vita anno Domini millesimo centesimo tricesimonono.

[g] *Monegundis.*] De qua etiam Vsuardus hac die. Scripsit eius res gestas Gregorius Turonen. in vita sanct. Patr. cap. 19. & de glor. confess. cap. 24.

xxiiij. B **Quinto Nonas Iulij Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ALEXANDRIAE sanctorum martyrum Tryphonis [a] & aliorum duodecim. Constantinopoli sanctorum Eulogij [b] & sociorum martyrum. Cæsareæ in Cappadocia sancti Hyacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accusatus quod Christianus esset, plagis varie afflictus, & in carcerem trusus, ibi consumptus fame expirauit. Clusij in Etruria sanctorum martyrum Irenæi [d] diaconi, & Multiolæ matronæ, qui sub Aureliano Imperatore diuersis atrocibusq. supplicijs cruciati, coronam martyrij meruerunt. Eodem die sanctorum martyrū Marci [e] & Muciani, qui pro Christo gladio cæsi sunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idôlis, alta voce moneret, verberibus iussus est cædi: cumq. vehementius Christum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus est. Laodicêæ in Syria sancti Anatolij [f] Episcopi, qui non solum religiosis viris, sed & philosophis admiranda scripta reliquit. Altini sancti Heliodôri [g] Episcopi, doctrina & sanctitate insignis. Rauennæ sancti Dathi Episcopi & confessoris. Edessæ in Mesopota-

mia Translatio sancti Thomæ Apostoli ex India: cuius reliquiæ Ortônam postea translatæ sunt.

IVLII 3.

RIPHONIS & soc.[a]] De quibus Vsuard. hac die, & manuscripta agunt.

cir. A. 370. [b] *Eulogij & soc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Passi sunt autem sub Valente Imp. ob fidem Catholicam, quam strenue professi sunt.

T. 2. A. 108 n. 2. [c] *Hyacinthi.*] Græci itidem de eo in Menol. ibiq. eius passionis Acta côpedio describût.

T. 2. A. 175. n. 5. [d] *Irenæi & Mustiolæ.*] De his hac die Vsuardus. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 4 hac die. Petrus in catalog. lib. 6. cap. 48. & alij ex ijsdem.

[e] *Marci & Muciani.*] De ijsdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus describunt eorum martyrium.

T. 2 A. 263. n. 8. & seq. & an. 283. & seq. [f] *Anatolij.*] De eo Vsuardus, Ado, & alij. Eusebius pluribus lib. 7. hist. cap 26. Hiero. de scrip. Ecclesiast. & in epist. ad Magnum orat. 84. Nicephor. histor. lib. 6. cap. 36. & ex ijsdem alij descripserunt.

T. 4 A. 381. nu. 83. T. 5. A. 398 nu. 51. [g] *Heliodori Episcopi.*] Agit etiâ de eo Molanus in addit. ad Vsuardum 2. edit. Hic ille, cuius frequenter meminit S. Hieron. ad quê etiam scripsit epist. 1. de laude vitæ solitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epist. 3. Mentionem facit eiusdem in epist. 2. ad Nepot. & ad Iulianum 37. & præfat. 110. & 115. Reperitur interfuisse Conc. Aquileiensi, vbi aduersus ingruêtes Arianos vna cum S. Ambrosio, coniunctis viribus, strenue decertauit.

circ. A. 182. [h] *Dathi Episcopi.*] De eodem hac die tabulę eccles. Rauênatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. Claruisse eum tradunt temporibus Commodi Imperatoris.

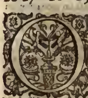
T. 2. A. 236 n. 5. [i] *Translatio S. Thomæ.*] De qua itê hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. S. Thomæ Apostoli venerandû corpus translatû olim fuit Edessam in Syria, atq; in eius honorem amplissima est erecta basilica, ad quâ ex longinquis remotisq. Orbis regionibus Christiani religionis causa confluebant, vt scribit Socr. hist. lib. 4. c. 14. & Sozom. li. 6. cap. 18. De eadem translatione Rufin. lib. 2. cap. 5. Greg. Turonensis de gloria martyrum cap 31. & Venantius Fortunatus hoc versu:

Producens Thomam munus Edessa pium.

His alludit S. Ioannes Chrysostomus, cum in homilia 26. in epist Pauli ad Hebræos, notum esse ait, & veneratione habitum sepulchrum S. Thomæ, sicut & Petri ac Pauli Apostolorum. Non omittimus dicere, quod Hieronymus Osorius Episcopus Siluensis Lusitaniæ lib. 3. res Indicas prosecutus, testatur Indos nuper recipientes Euangelium affirmare, penes se esse corpus S. Thomæ Apostoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudq. vsque hodie multis fulgere miraculis. Sed cum de translatione Edessam facta luce clarius constet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur, nempe vnius corporis partes in diuersa loca distributas, occasionem dedisse multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemq. corpus. De translatione sancti Thomæ reliquiarum Ortonam facta, cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiusdem Apostoli, eiusdêq. miraculis libellus editus a Ioanne Baptista Ortonensi. De perenni miraculo Edessæ fieri solito ad corpus S. Thomæ, consule Petrû in catalogo lib. 6. cap. 44.

4 **Quarto Nonas Iulij Luna.** C xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OSEE[a] & Aggæi Prophetarum. In Africa natalis sancti Iucundiâni[b] martyris, pro Christo in mare mersi. In territorio Bituricensi sancti Lauriâni[c] Episcopi Hispalensis & martyris, cuius caput Hispalim in Hispania delatû est. Sirmij sanctorû martyrum Innocentij[d] & Sebastię, cum alijs triginta. Madauri in Africa S. Namphaniônis martyris, & sociorû, quos

quos ille roborauit ad pugnam,& ad coronam prouexit. Cyrene in Libya sancti Theodori [f] Episcopi, qui in persecutione Diocletiani sub Digniano Præside plumbatis cæsus,& lingua abscissa, in pace tandem confessor occubuit. Eodem die natalis sanctorũ Flauiani [g] secundi Episcopi Antiocheni, & Eliæ Episcopi Hierosolymorum; qui pro Synodo Chalcedonensi ab Anastasio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Augustæ in Rhætia sancti Vldarici [h] Episcopi, miræ abstinentiæ, largitatis,& vigilantiæ, ac miraculorum gratia illustris. Turonis translatio sancti Martini [i] Episcopi & confessoris, & dedicatio eius basilicæ hoc ipso die, quo etiam is ante aliquot annos in Episcopum fuerat ordinatus. Vlissipone S. Elizabeth viduæ Portugalliæ Reginæ, quam virtutibus, & miraculis claram Vrbanus Octauus in Sanctorum numerum retulit.

IVLII 4.

OSEE & *Aggæi Prophetarum* [a].] De his hac die Beda & Ado, Vsuardus de Osea tantum; Græci autẽ seorsum ab inuicem: agunt enim de Osea xvi. kalen. Octobris, de Aggæo xvij. Kalen. Ianuarij in Menologio. Præter illa quæ de Osea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiph. lib. de vit. & interit. Proph. c. 11. Hiero. in præf. 121. & in procem. in Oseã. Apud Isido. de vit. & mort. sanct. c. 41. Doroth. in Synop. c. 1. & 10. De Aggæo Ioseph. antiq. lib. 11. c. 4. Epiph. vbi sup. c. 20. Hier. in procem. in Aggæũ. & apud Isid. c. 52.

[b] *Iucundiani.*] De quo Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes, Petrus item in catal. lib. 6. c. 54.

T. 7. A. 548 n. 8.

[c] *Lauriani Episcopi.*] De eodem ijdem qui supra. Vasæus in chronic. Hispan. anno 544. passum refert sub Totila Gothorum Rege. Pluribus agitur de eo in Flor. sanct. Hispan. & in Thesaur. concion. tom. 2. hac die.

[d] *Innocentij & soc.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

[e] *Namphanionis & sociorum.*] Sunt hæc sociorum nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas; ceterorũ autem ignorantur. Sunt hæ Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonus euentus. Fuit hic præclarissimus martyr in Africa, adeoq celebris, vt Archimartyris titulo fuerit insignitus: in quem præ cæteris Madaurenses Apuleij conciues idololatræ omne genus blasphemiæ & cõtumeliarũ iactabãt. Extant de his litteræ Maximi Madaurensis ad Augustinum 43. & rursus Augustini epist. 44. ad ipsum rescriptæ.

T. 3. A. 310. num. 25.

[f] *Theodori Episc.*] Agũt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius passio recitatur.

De primo Flauiano.

[g] *Flauiani & Eliæ Episcoporum.*] Agitur hic de secũdo Flauiano: primus enim sedit tẽporibus Theodosij in schismate aduersus Euagrium; hic autem præfuit ecclesiæ Antiochenæ sub Anastasio Imp. a quo & dirissima passus est; habuitq. in eo pro fide Catholica suscepto certamine fortẽ cõmilitonem Eliam Episcopum Hierosolymorum: horum spectatissima virtus testimonio S. Sabæ laudata, in septima Synodo Act. 5. repetita est. Plura de ijsdem Cyrillus monachus in Ioãne Silentiario, in Euthymio, & in Actis S. Sabę abbatis. Niceph. hist. lib. 16. c. 32. 34. 38. hist. Miscel. lib. 15. Cedren. in Anastasio, & alij. De ipsorũ autem obitu admiranda scribuntur in Prat. spirit. cap. 33. vbi habetur, post duos dies ab obitu Anastasij Imperatoris prædictos Flauianum & Eliam migrasse ad Dñm. In Actis autem S. Sabæ decem dies ponuntur intercessisse ab eiusdem Imp. morte, vsq; ad prædictorum exitum; ibidemq. habetur, nono die mensis Iulij Anastasium ex hac vita excessisse: idemq. ex Euagrio hist. lib. 4. c. 1. exploratum habetur, dum ait, eadem die nona mensis Iulij Iustinũ seniorem ex Senatusconsulto Imperium cepisse. Cur itaque hac potissimũ die de his agatur, nulla mihi certa suppetit ratio; cum multæ esse possint, nempe translatio, vel basilicæ dedicatio, vt de alijs factum videmus. Iam reliquũ est vt Flauianum ab hæreticorum calũnijs vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap. 31. & ex eo Niceph. lib. 19. c. 18. litteras quasdam monachorum Palæstinæ ad Alcisonem de Flauiani lapsu, quasi ex parte damnasset Concilium Chalcedonense. Rursus autem in Actis S. Sabæ, quæ ex Metaphraste descripsit Lipom. to. 5. habetur, quod coactus ab hęreticis, damnarit Synodum Chalcedonensem. Quod ad litteras monachorum ab Euagrio recitatas spectat, scias deprauatas esse ab hęreticis; quod quisque, licet cæcutiens, dissimulare non poterit. Quid est quod ibi dicitur, Flauianũ ingenue profes-

T. 4. A. 386. n. 56. & T. 5. A. 398. n. 80.

De secũdo Flauiano To. 6. plura obitus An. 512. n. 3. de Elia plura eod. T. 6.

professum esse Concilium Chalcedonense in his quæ spectant ad damnationem Nestorij & Eutychis;in his autem quæ essent fidei,nō item? hæc quidem inter se inuicem pugnant, vt simul vera esse non possint:nam vtriusque hæresiarchæ damnationē recipere, nō aliud est quam rectæ fidei normæ ab eodē Concilio contra prædictos editæ consentire. Quid insuper est, quod idem Euagrius ibidem in fine dicit,Flauianum ab hæreticis in exilium esse pulsum; nisi ipsum illis aduersarium demonstrasse? Quæ item sequenti cap.32.scribit Euagrius de cōstātia Flauiani pro Chalcedonensi, prædictā omnia aduersus illū cōficta mēdacij arguūt. Quod item ex vita Sabæ lapsus Flauiani comprobari videatur;locum illum ab aliquo nebulone deprauatum ac mutilatum esse,Acta Nicenæ secundæ Synodi manifestè declarant. In actione enim prima eius Synodi idē locus hisce verbis descriptus habetur: Itaque varijs modis Flauianum afflixerunt & vexarunt;cogentes interim & obtorto collo huc trahētes,vt Acta Chalcedonensis Concilij anathemate prosequeretur: quo nolente, Episcopatu suo priuatus, in exilium quoque damnatus est.Hæc ibi: quibus quidem Seuerianorum impostura de Flauiani lapsu detegitur. Marcellinus Comes in chron.exiliū Flauiani nulla alia ex causa contigisse testatur, nisi quod Seuerianorum procellæ,qui Sydone conuenerant,se viriliter opposuisset. Qua autem æstimatione post mortē ab Orthodoxis habitus sit Flauianus,consule Acta Synodi Constantinopolitanæ,quæ celebrata est Iustino Aug & Euchario Cōss.vbi totius populi festiuas acclamationes de S Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hæreticis erasum restitueretur in diptycha, eiusq. venerandæ reliquiæ transferrentur,petitū sæpius esse cognosces. Non tātū Flauianus,sed & Elias,de quo agimus,ijsdem aspersus calumnijs ab hæreticis reperitur;quibus inconsulte nimis fidē adhibens Theodorus lector lib. 2. collectaneorū hæc scribit: Ipse solus Nestorium, Eutychē, Diodorum, & Theodorū, & Synodum Chalcedonen. anathemate cōdemnauit. Hæc ille. Sed quæ hæc aduersantium sibi rerū confarcinatio? Si damnauit Eutychen & Nestoriū; damnantem illos Synodum Chalcedonēsem suscepisse oportuit. At litteræ eius ad Anastasium Imp ceteræq. res gestæ ipsius à Cyrillo monacho in Actis S. Sabæ relatæ, Acta Synodica,ac ceterorum testimonia,non tantum ab omni hæreseos sordis labe purgatum reddūt,sed adeo illi fauēt,vt cognoscas perditissimis illis temporibus,inter tot naufragia Episcoporum, ipsum solum cum Flauiano Antiocheno,& Ioāne Episcopo Palti stetisse intrepidū aduersus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem pluribus in Annalibus Ecclesiasticis pertractauimus.

[h] *Vldarici Episc.*] De eodē Beda,licet pro Vldarico legat,Valricum: Ado de eodem,& alij. Scripta sunt eius Acta à Bernone abbate,quæ habet Sur.tom.4.hac die. De eo item Sigeber. in chron.anno 976. Trithem.de vir. illust.ordinis S.Bened.lib.3.c.225. & lib.4. c.222.Diē obijt ann.Domini 973.suæ ætatis octuagesimo, ordinationis quinquagesimo. T.x.A.924. n.5. & seq. & A 940. n. 4. canonix. A.943. n.1. & seq.

[i] *Translatio S. Martini*] De ea etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Rei gestæ historiam describit Greg. Turonen.hist. de gest.Franc. lib.2.cap.14.& lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Episc. Turonen.Hæc est enim illa translatio, quæ à præfato Perpetuo Episcopo facta est; qui in nouam augustioréq. basilicā à se ædificatam beatissimi Martini corpus transtulit 4.Non.Iulij.Nā & alias,irruētibus in Galliā Danis, S.Episcopi corpus in Burgundiam ad tempus translatum fuit,atque inde postmodū,cessātibus illorū incursionibus,Turonos relatum est. Eius rei gestæ historiam narrat S.Odo Cluniac. abbas,scribens ad Fulconē. T.x.A 553 n.36.&seq.

Tertio Nonas Iulij. Luna. D xxij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

OMAE sanctæ Zoæ [a] martyris,vxoris beati Nicostrāti martyris, quæ dum ad Confessionem beati Petri Apostoli oraret, sub Diocletiano Imperatore à persecutoribus artata, & in custodiam obscurissimam trusa, deinde collo & capillis in arbore suspensa, adhibito subter horribili fumo, in confessione Domini emisit spiritum. In Syria natalis sancti Domitij [b] martyris,

qui virtutibus suis multa incolis præstat beneficia. Cyrene in Libya sanctæ Cyrillæ [c] martyris, quæ in persecutione Diocletiani ardentes carbones cum thure super manum positos diu tenuit, ne prunas excutiendo thus obtulisse videretur: deinde sæuissime laniata, proprio sanguine decorata migrauit ad Sponsum. Hierosolymis sancti Athanasij [d] diaconi, qui pro sancta Synodo Chalcedonensi ab hæreticis comprehensus, & omnium cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus est. In Sicilia sanctorum martyrum Agathonis [e] & Triphinæ. Tomis in Scythia sanctorum martyrum Marini [f], Theodoti, & Sedophæ. Treuiris sancti Numeriani [g] Episcopi & confessoris. Apud Septempedanos in Piceno sanctæ Philomenæ [h] virginis.

I V N I I 5.

T.2.A.284. n.13.& seq. & An.286. n.12.&seq. Oæs [a].] De ea etiam hae die Beda, Vluardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius acta intexta habentur martyrio sancti Sebastiani apud Surium tom.1. 20.Ianuarij. De Confessione S. Petri Apostoli, de qua hic habetur mentio, vide quæ habentur notata die sequenti in Tranquillino, cum agitur de Confessione S. Pauli Apostoli; ibi de vtriusque Confessionibus plura.

[b] *Domitij.*] Agunt de eodem hac die iidē qui supra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Gregorius Turonen. de gloria mart. cap.100.agit.

T.3.A.310. nu.25. [c] *Cyrillæ.*] De qua & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius passionis Acta summatim referunt his cōsentientia, quæ hic narrātur.

T.6.A.452 nu.29. [d] *Athanasij diaconi.*] Huius mirū pro Catholica fide certamen, consummatumq. martyrium describit Nicephorus hist. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanasio abb.

[e] *Agathonis & Triphinæ.*] De his etiā hac die Beda, & alij recentiores.

[f] *Marini & sociorum.*] Agunt de his item Beda, & alij qui supra auctores.

[g] *Numeriani Episcopi.*] Recenset eumdem hac die Molanus in addit. ad Vsuardum. Successit hic S. Rodoaldo. Claruit circa annum Domini sexcentesimum quadragesimum. cir.an.640.

[h] *Philomenæ.*] Huius corpus honorifice asseruatur & colitur apud Septēpedanos, nūc Seuerinates dictos, in ecclesia S. Laurentij, quo Totilæ Regis Gothorum tēpore trāslatum fuit à S. Seuerino Episcopo, vt vetus inscriptio docet, quæ vnà cum corpore reperta est sub maiore altari anno Domini 1527. cū illud in elegantiorem formam restitueretur, procurante Antonio S.R.E. Card. de Monte.

xxj. E Pridie Nonas Iulij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

CTAVA [a] sanctorum Apostolorū Petri & Pauli. In Iudæa sancti Esaiæ [b] Prophetæ, qui sub Manasse Rege sectus [c] in duas partes occubuit, sepultusq. est sub quercu Rogel iuxta trāsitū aquarū. Romæ natalis S. Tranquillini [d] martyris, patris sanctorū Marci & Marcelliani, qui ad prædicationem S. Sebastiani martyris conuersus ad Christum, à beato

Polycar-

Polycarpo presbytero baptizatus, & à sancto Caio Papa presbyter ordinatus est. Is cum ad Confessionem [c] beati Pauli die Octauarum Apostolorum oraret, sub Diocletiano Imperatore à Paganis tentus & lapidatus, martyrium consummauit. Fesulis in Tuscia sancti Romuli [f] Episcopi & martyris, discipuli beati Petri Apostoli; qui ab eodem missus ad prædicandum Euangeliũ, cum in multis Italiæ locis Christum annunciasset, rediens Fesulas, sub Domitiano Principe martyrio coronatus est cum alijs socijs. In Campania sanctæ Dominicæ [g] virginis & martyris, quę sub Diocletiano Imperatore cum fregisset idola, ad bestias damnata, sed ab illis nil læsa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria summa veneratione asseruatur. Eodem die sanctæ Luciæ [h] martyris, quæ natione Campana, à Rixio * Vicario tenta, & acriter cruciata, eumdem conuertit ad Christum: quibus adiuncti sunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decem & septem, qui in passione collegæ, & in corona fuere consortes. In pago Treuirensi sancti Goaris [i] presbyteri & confessoris.

* Varo

IVLII 6.

OCTAVA sanctorum Apostolorum [a].] De qua Beda, Ado, & alij recentiores, vt inter alios Raduiph. Tũg de obseruat. canon. c. 19. Est de eadem antiqua mentio in Actis sancti Trãquillini martyris in martyrio S. Sebastiani. Extat sermo S. Leonis Papæ eadem die habitus, quo demõstrat, ea Octauarum die anniuersaria repetita, populum conuenire consueuisse ad persoluendas gratias pro liberata Vrbe à furore Attilæ quod ibi S. Leo non obscurè significare videtur.

T. 1. A. 60. n. 58. [b] *Esaia Propheta.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem ad septimum Idus Maias in Menologio. Præter illa quæ de Esaia leguntur in diuinis Scripturis, Iosephus etiam antiquitat. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronensis Episcopus sermonẽ habuit 28. de Esaia, ac sæuissima eius cæde. Cur autem in diuinis Scripturis nulla mentio habeatur de nece Prophetarum, quã Dominus Iudæis exprobrat apud Matthæũ cap. 23. consule Origenem, cum de Susannæ historia agit, scribens ad Africanum. De eodem Esaia Epiph. lib. de vita & obitu Prophet. cap. 7. Doroth. cap. 14. De reliquijs eiusdem Prophetæ aduectis Panneadem, collocatisq. in basilica S. Laurentij, anno tricesimoquinto Theodosij Iunioris Imperatoris, scribit Cedren. in comp. eo anno.

[c] *Sectus in duas partes.*] Peremptos esse eiusmodi sæuissimo supplicij genere nõ tantum sanctos antiquę legis, testimonio sancti Pauli in epistola ad Hebræos cap. 11. exploratũ habetur: sed & quamplurimos martyres eodem affectos esse, certissimum est. Hoc supplicium, licèt irrogatum lege xij. tabularum constet: aliquem tamen sectum fuisse, nec se legisse, vel audisse, testatur Gell. lib. 12. c. 2. Barbaricã potius quàm Romanam eã fuisse sæuitiam, Valer. Max. monstrare videtur libro nono, cap. 2. exter. 4. Primus qui hoc tam immane spectaculum oculis Romanorum ingessit, reperitur fuisse Caius Caligula, de quo Suet. cap. 27. in Caio.

[d] *Tranquillini.*]. Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res gestæ in Actis sancti Sebastiani. T. 2. A. 284. n. 12 & seq. & A. 286. nu. 15.

[e] *Cum ad Confessionem.*] De Confessionibus Apostolorum hæc Cassiodorus Var. lib. 10. epist. 2. Tenemus aliquid Apostolorum proprium, si peccatis diuidentibus non reddatur alienum: quando Cõfessiones illas, quas videre vniuersitas appetit, Roma felicior in suis finibus habere promeruit. Hæc Cassio. Quod autem ad ipsum nomen spectat, Confessio apud nos idem est, quod apud Græcos Martyrium: quamuis non idem prorsus apud illos, qui apud nos, earum vocum sensus sit. Nam Græci Martyrii nomine nonnunquam totam basilicam martyribus dicatam

catam appellant; vt videre eſt ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio ſanctæ Euphemiæ fit menrio, & apud alios ſæpiſsime. Martyrium enim appellandum eſſe locum in quo martyr ſepultus ſit, haberur ex l. vlt. de ſepulchris violatis, Codic. Theod. Non tantum eccleſiæ in honorem martyrum erectæ Martyrium dici conſuecuerunt, ſed & aliæ: nã auctor eſt Cyrillus cathec. 14 eccleſiã Hieroſolymis, Reſurrectionis appellatã, in Golgotha poſitã, Martyrion eſſe dictam: qui etiam, cur eo dicta ſit nomine, declarat. Latini vero (quod viderim) partem tantum illam in eccleſia, vbi conditæ ſunt reliquiæ ſub altari, non ipſam integram eccleſiã appellant Confeſsionem. Factum eſt aliquando, interpretis errore vim Latinæ vocis minime aſſecuti, vt quod Græci pro eccleſia martyrum, Martyrium dixerunt, ille eamdẽ vocem Latine dixerit Confeſsionem, vt apparent in can. 20. Concilii Gangrenſis, prioris editionis, in quo cum Græci legatur, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc eſt, martyrum cõuentus, interpres Confeſsiones martyrum tranſtulit, pro eccleſiis martyrum. Non igitur Latini baſilicam, Confeſsionis nomine aliquando intellexerunt, vt falſo ex illo canone nonnulli ſunt arbitrati; ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur, vt locus ille intelligeretur ſub maiori altari poſitus, quo reliquiæ ſanctorum martyrum, ſeu integra ipſorum corpora conderentur; idq. ex antiquo vſu Eccleſiæ, & Apoſtolica traditione, ſecundum illud Apocalyp. cap. 6. Vidi ſubtus altare animas interfectorum propter Verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant, &c. Hoc itaque ſenſu liber de Romanis Pontificibus in Hilaro Papa ait: In oratorio ſanctæ Crucis fecit Confeſsionem, ibi poſuit lignum Domini: in Confeſsione fecit argenteas ianuas, &c. Pluribus ibidem de Confeſsione facta in oratorio S. Ioannis Baptiſtæ, & alia in oratorio S. Ioannis Euangeliſtæ. In eodem ſenſu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confeſsionem beati Laurentij martyris cum columnis porphyreticis, & ornauit tranſennam, & altare, & Confeſsionem ſancti martyris Laurentij de argento puriſsimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quæ breuitatis cauſa referre omittimus. In hoc itaque sẽſu illa verba hic poſita accipienda ſunt, quibus dicitur: Cum oraret ad Confeſsionem beati Pauli. ad locũ ipſum videlicet, vbi ſacrum corpus eius eſſet poſitum. Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrum erectas, nõ Martyria, nec templa, ſed magis proprio vocabulo Memorias dicere cõſueuerunt. Vnde S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Nos, inquit, martyribus noſtris non templa, ſicut dijs, ſed Memorias, ſicut hominibus mortuis, quorum apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus. Hæc Auguſtinus, qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus Theologus ipſas quas dicimus Confeſsiones Petri & Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat apud Euſebium hiſt. lib. 3. cap. 24.

f *Romuli Epiſcopi*.] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Frãciſcus Cattaneus Epiſcopus Feſulanus. De eodem S. Antoninus plura in prima parte tit. 6. cap. 26. §. 4. Volaterranus, & alii. T. 1. A. 46. n. 2. & A. 98. n. 11.

g *Dominicæ virginis*.] De qua hac etiam die Maurolycus & Galeſinus pariter agunt. T. 2. A. 303 n. 120.

h *Luciæ & ſociorum*.] Agunt de his item Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta deſcribunt.

i *Goaris*.] Beda de eodem agit hac die. Huius res geſtæ à Vuandelberto diacono ſcriptis mandatæ extant apud Surium tomo 4. hac die. Scribit de eodem Sigebertus in chron. ann. 600. Regino in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. lib. 22. cap. 13. & Petrus in catalogo libro 6. cap. 62. cir. an. 600.

xx. F Nonis Iulij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

OMAE ſanctorum martyrum Claudij[a] commentarienſis, Nicoſtrati primiſcrinij[b], Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos ſanctus Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & beatus Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdem in perquirendis ſanctorum martyrum corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendi iuſsit, & per decem dies minis & blanditijs exagitans,

cum

cum in nullo penitus posset commouere, iussit tertio torqueri, ac postea in mari præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia sanctorum martyrum Peregrini [c] Luciani, Pompeij Hesychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in persecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum sanctum Astium Episcopum ibi pro fide Christi in cruce pendentem viderent, Christianos se esse palam confessi, iussu Præsidis tenti, atque in mare demersi sunt. Alexandriæ natalis sancti Pantæni [d], viri apostolici, & omni sapientia adornati: cui tantum studij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Christi Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis secessibus reconduntur, fidei & deuotionis calore succensus profectus sit: ac demum Alexandriam reuersus, sub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ sancti Apollonij [e] Episcopi & confessoris. In Saxonia sancti Vuillebaldi [f] primi Eistetensis Episcopi, qui vna cum sancto Bonifacio laborans in Euangelio multas gentes conuertit ad Christum. Aruernis sancti Illidij [g] Episcopi. Vrgellæ in Hispania Tarraconensi sancti Odonis [h] Episcopi. In Anglia sancti Heddæ [i] Episcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem sanctæ Edilburgæ [k] virginis, Anglorum Regis filiæ.

IVLII 7.

T.2. A.284. n.12. & seq. A.286.n.15. & A. 303. n.115.

LAVDII, *Nicostrati, & soc.* [a]] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes. Horum pro fide Christi agones narrantur in Actis S. Sebastiani, apud Sur. tom. 1. Diuersi omnino sunt hi ab illis martyribus, qui ijsdem nominibus sunt appellati, agiturque natalis eorum inferius ad sex. Idus Nouembr. prout diuersa ipsorum Acta declarant.

[b] *Primiscrinij.*] Diuersi ordinis Primiscrinios positos habes in Notitia Prouinciarum Imp. Rom. Omnes militabant sub officio Comitis rerum priuatarum: sunt hi Primiscrinius beneficiorum, Primiscrinius canonum, seu rationum, Primiscrinius securitatum, ac Primiscrinius largitionum priuatarum. Erat & Magister Scriniorum memoriæ, epistolarũ & libellorum. Erant & Primiserinij diuersorum magistratuum tum Palatinæ, tum etiã Castrensis militiæ. Erat & schola Scriniariorum, eorum scilicet, qui scrinijs, hoc est, arcis publicis scripturarũ præerant. Primiserinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos: id habes ex Cassiod. Var. lib.11.c.20.& 21. ibi de forma Primiserinij, qui accedit, deq. eo qui egreditur. Horum magistratuum frequens est mentio in Codice Theod. & Iustinianeo, necnon in Nouellis eiusdem.

[c] *Peregrini, Luciani, & soc.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus describuntur. T.2.A.110. nu 11.

[d] *Pantæni.*] De quo & Beda, Vsuard Ado, ac ceteri Latinorum. Plura de Pantæno Euseb. hist. lib.4.c 10.& 11. Ante eum Clemens Alex. eius discipulus lib.1. Strom. circa principium, licet ipsum expresse non nominet; Hier. de script. Eccles. & in epist. ad Magnum orat.84. Niceph hist. lib.4. c.32. lib.5.c.10. 13. & 18. & alii recentiores. Nos quoque de eo pluribus egimus in Annal. Ecclesiast. T.2.A.195. n.2. & seq.

[e] *Apollonij Episcopi.* De quo tabulæ eccl. Brixianæ, vnde & Galesinius hac die. Numeratur hic quintus ordine eius Ecclesiæ Episcopus. cir. A. 143.

[f] *Vuillebaldi Episc.*] De eodem hac die Ado & alii. Scripsit præclaras res gestas ipsius Reginoldus Episcopus: ipse vero vitã S. Bonifacii Episcopi Moguntini, cui accessit socius prædicationis, scriptis mandauit. De eo Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened lib.3. c.187. Vixit temporibus Gregorii Tertii, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini 755. T.9. A.725. n.13. A.738 n.1 & seq. & A. 742. n.25.

[g] *Illidij Episc.*] Agit de eo Gregor. Turon. circ. A.380

qui eum mirifice laudat lib. 1. hist. Frãc. c. 45 pluribus tamen in vit. sanct. Patr. c. 2. Numeratur hic quartus eius sedis Episcopus in tabul. à Democh. descriptis.

[h] *Odonis Episcopi.*] De eo mentio habetur in Flore sanct. Hispan. ibiq. agi hac die natalem eius, auctor testatur.

T. 8. A. 705. n. 11. [i] *Hedda*, alias *Heddi Episcopi.*] De eo Beda de gest. Angl. lib. 3. cap. 7. & lib. 5. cap. 19. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 1. cap. 164. Migrauit ex hac vita anno Domini 705.

[k] *Edilburga.*] De ea etiam Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 9 Trithem. vbi supr. lib. 3. c. 74. Alia rursus fuit Edilburga soror S. Erchonualdi Episcopi, de qua idẽ Trith. eodem libro cap. 110. eamq. claruisse refert anno Domini sexcentesimo octogesimo. cir. A. 660 De hac T. 8. A. 676. n. 12.

xix. G Octauo Idus Iulij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Asia Minori sanctorum Aquilæ [a] & Priscillæ vxoris eius, de quibus in Actibus Apostolorum scribitur. In Portu Romano sanctorũ quinquaginta [b] Militum martyrũ, qui in confessione sanctæ Bonosæ ad fidem adducti, & à beato Felice Papa baptizati, in persecutione Aureliani occisi sunt. In Palæstina S. Procopij [c] martyris, qui sub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cæsaream, ad primam responsionum eius confidentiam à Iudice Fabiano capite cæsus est. Constantinopoli passio sanctorum monachorum [d] Abrahamitarum, qui ob cultum sanctarum imaginum resistentes Theophilo Imperatori, martyrium consummarũt. Herbipoli in Germania sancti Chiliani [e] Episcopi, qui à Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium missus, cum multos ad Christum perduxisset, vnà cum socijs Colomanno presbytero & Totnano diacono trucidatus est. Treuiris sancti Auspicij [f] Episcopi & confessoris.

IVLII 8.

T. 1. A. 47. n. 4 & A. 58 n. 1. & seq.

AQVILAE *& Priscilla.* [a]] De his Acta Apost. c. 18. Paulus ad Roman. cap. 16. 1. ad Corinthios c. 16. & ad Timoth. 2. c. 4. licet pro Priscilla Prisca ponatur aliquando. Agunt de his item hac die Beda, Viuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S Ioan. Chrysost. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priscam & Aquilam. Tradit Dorotheus in Synopsi, Aquilam fuisse præfectum ecclesiæ Heracleę: sed vnde id acceperit, non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ, & Priscillæ, vt dictũ est superius in Prisca 18. Ianuar. Fuit item Romæ nobilissima matrona Priscilla nomine, mater Pudentis senatoris, auia Pudentianæ & Praxedis virginum; de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ à Pastore conscriptis, quorum supra meminimus. Celebre fuit Romæ Priscillæ nomine cœmeteriũ via Salaria, de quo frequẽs mẽtio habetur in Martyrologijs, & Actis sanctorũ martyrum; egimus de eo superius; aliud item ad Vrsum pileatum, de quo inferius 3. Octob.

[b] *Quin-*

T.2.A.270. n. 15. & A. 275.n.4. [b] *Quinquaginta militum.*] Horum martyrum Acta sunt iuncta simul cum rebus gestis sanctæ Bonosæ martyris, quas habemus apud nos manuscriptas.

T.2.A.302. nu.85. T.3.A 308. nu.18. & seq. [c] *Procopij.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, festumq. celebrant diem, vt constat ex nouell. constitut. Emmanuelis Imp. tit. de feriis apud Theodor. Balsamonem. Phot. tit. 7. c. 1. Huius fortissima certamina ex antiquis codicibus edidit Metaphrastes, quæ habes apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. hac die: quæ citata reperiuntur in secunda Synodo Nicæna Act. 4 ibiq ex iisdem Actis recitatur elegans exemplum de cultu sanctarũ imaginũ. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius basilica meminit Suidas in hist. Alius esse videtur ille Procopius, de quo agit Euseb. lib 8. c 12.

circ. A. 830 & 835. [d] *Monachorum Abrahamitarum*] Agit & de his Cedren. in compend. traditq. hos non tantum ob cultum sacrarum imaginum, sed etiam quia monachismũ (quem Theophilus Imp. execrandus hæreticus impugnabat) Patrum scripturis, traditione, & exemplis in Ecclesia Dei semper sacrosanctum esse habitum, libera voce professi sunt. Addit & hæc in fine: Eorum cadauera insepulta, in solum proiecta, diu admodum integra permanserunt, donec quidam pii ea humauerunt; & eodem quo Christi martyres honore dignati sunt. Hæc ille in Theophilo.

T.8.A.686. n. 8. & seq. martyriũ.A. 689.nu. 10. & seq. & n. 19. & seq. [e] *Chiliani Episcopi, & sociorum.*] Beda tã de eo, quàm sociis ipsius, plerique agit; Ado item, & alii. Horum omnium res nobiliter gestas recitat Sur. tom. 4. Sigebert. in chron. an. 685. Otho Frising. lib. 5. c. 13. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 131. & lib. 4. c. 172. Plura de his etiã Demochares, dum seriem describit Herbipolensium Episcoporum in lib. de sacrific. Missæ; aitq. horum veneranda corpora per S. Burchardum Episcopum eleuata, & in basilica a se erecta esse recondita; eumdemq. à Romano Pontifice impetrasse, vt iisdem sanctis honor martyribus debitus deferretur. In eius tẽpli crypta hos versus fuisse scriptos, eosdemq. hactenus ibidem legi idem auctor testatur.

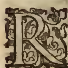
Hi sunt, Herbipolis, qui te docuere magistri,
Quo verum coleres relligione Deum.
Impia quos tandem iussit Geilana necari,
Celauitq sub hunc corpora cæsa locum.
Ne impi sine laude situ defossa iacerent,
Corpora Burchardus sub monumẽta locat.

[f] *Auspicij Episcopi.*] Agit de eo etiam Molan. in addit. Vsuard. Numeratur quartus eius ecclesiæ Episcopus in tab. Democh. Fuit alius eiusdem nominis Tullensis Episcopus, ordine quintus, sanctitate ac doctrina conspicuus; cuius extat insignis epistola metro scripta ad Arbogastum Comitẽ; vixitq. temporibus Theodosii Imp. Diuersus ab his omnibus habendus est ille Auspicius, ad quem scribit Sidon. Apollin. epist. 11. lib. 7.

9 Septimo Idus Iulij. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13

ROMAE ad Guttam iugiter manantem, natalis sanctorum martyrum Zenonis [a], & aliorum decem millium ducentorum trium. Gortyne in Creta sancti Cyrilli [b] Episcopi, qui in persecutione Decij sub Lucio Præside flãmis iniectus, cum incensis vinculis euasisset illæsus, ac stupore tanti miraculi à Iudice dimissus esset, rursus pro instãti & alacri fidei prædicatione facta de Christo, ab eodem capite plexus est. In ciuitate Thora [c] apud lacũ Velinum passio sãctorum Anatoliæ [d] & Audâcis sub Decio Imperatore: quorum Anatolia Christi virgo, postquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curasset, &

in Chri-

in Christum credentes fecisset, iubente Faustiniano Iudice diuersis pœnarum generibus vexata, cum ab immisso serpente liberata Audâcem conuertisset ad fidem, nouissimè extensis manibus orans gladio transuerberata est: Audax quoque in custodiam datus, sine mora capitali sententia coronatur. Alexandriæ sanctorum martyrum Patermuthij[e], Coprêtis, & Alexandri, qui sub Iuliano Apostâta cæsi sunt. Martulæ sancti Brictij[f] Episcopi, qui sub Marciano Iudice pro confessione Domini multa passus, cum magnam populi multitudinem ad Christum conuertisset, confessor in pace quieuit.

IVLII 9.

T. 1. A. 69. n. 11. T. 2. A. 298. n. 17.

ENONIS & soc.] De his etiã hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De loco vbi sunt passi, qui hic ponitur, ad guttam iugiter manantem: in secunda editione Molani hæc adduntur: Quæ aliàs dicitur ecclesia S. Mariæ fontis olei Transtiberim. Mirati sumus hæc in textum Vsuardi ex alicuius interpretatione perperã facta irrepsisse Locus etenim, vbi prædicti martyres passi sunt, est dictus ad Aquas Saluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, vbi & prædictorum martyrum sacræ reliquiæ asseruantur. Ipsa traditio, veteraq. monumenta prædictos martyres ibi coronatos esse testãtur; vt nullus remaneat de hoc ambigẽdi locus: alia prorsus ac diuersa est ratio de fonte olei Transtiberim posito. Sed & magnã differẽtia est intér locum dictum, Gutta iugiter manans, & Gutta large fluens: nã hæc erat iuxta portam Capenam, de qua Martialis lib. 3. Epigram. ad Faustinum de Basso:

Capena grandi porta, qua pluit gutta.

T. 2. A. 254 n. 26. T 9. A. 823 n. 14. [b] *Cyrilli Episcopi.*] De eo Vsuardus, & alij, Græci etiam in Menologio hac die, vbi pluribus martyrium eius describitur sub Diocletiano consummatum. Acta autem eius, quæ recitat Sur. to 4. sub Decio passum esse testantur: quod & verius existimamus. Celeberrimi habiti sunt Cretẽses martyres, vel ex ea causa, quod illorũ meritis ea insula custodiens semper Catholicam fidem, illæsa permãserit ab omni hæresum labe; prout Martyrius Episcopus Gortinæ in Creta vnà cum collegis Episcopis scribẽs ad Leonem Magnum Imp. recenset his verbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blasphemiæ inexperta est vestra Creta, decem martyribus passionis tẽpore deprecantibus, vt libera à tentationibus hæreticis, semper ab æstu eorum prouincia seruaretur, &c. Extat ea epist. tomo 2. Concil. edit. 2. Colon. pag. 275. & 276.

[c] *In Ciuitate Thora apud lacum Velinum.*] Legabatur in aliis Martyrologijs Tyri ad lacum Vulsinum; sed pro Thyro, seu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulsino, Velinus est positus. In martyrum Actis, Thurensis pro Thorensis, seu Thorana, mendose legitur. Vetera enim monumenta eius ecclesiæ, firmaq. traditio populi, hos de quibus hic agitur martyres, ibi passos esse, absque aliqua ambiguitate testantur. Nõ ignoramus tamen, lacum Vulsinum, Tirensem esse appellatum; cuius mentio habetur in decreto Desiderij Regis Longobardorũ, quod ex tabulis Viterbien. exscripsit Aldus Manut. in lib. de Orthograph sed nulla (vt accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria; quæ virens recensq. in prædicta Thorana ecclesia perseuerat, quæ est (vt accepi) in Diœcesi Reatina. Hæc accepimus à R. D. Curtio Franco Canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimum laborauit. Porro Thora à Dionys. Halicarnas. lib. 1 Tiora dicitur, quam à Reate Latinam viã versus stadijs 40. distare testatur. Corrupto vocabulo, i, est mutata in h, vt loco Tioræ Thora dicatur.

[d] *Anatoliæ, & Audacis.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horũ Acta ex antiquis codicibus Surius edidit tom. 4. De iisdem Aldelmus in libro de laud. virginitatis pluribus agit. De S. Victoria, quæ eodem tempore passa est in Trebulano, agemus suo loco inferius. Petrus diac. Casin. in lib. de viris illust. cœnob. Casin. cap. 46 testatur vitam S. Anatoliæ scriptam esse à Gelasio Secundo Romano Pontifice. T. 2. A. 253 n. 29.

[e] *Patermuthij, & soc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, ac eorum Acta summatim comprehensa referunt. Legi horum Acta in vet. cod. basilicæ sancti Petri in Vaticano, sed quæ censura, & emendatione indigeant. Iulianus A. cir. 361.

[f] *Brictij*

Tit.A.300. [Bricij Episcopi.] De eodem Vsuardus & Ado pluribus, Petrus in catal. lib. 6. cap. 47. quos & secuti sunt recentiores. In Actis sanctorum Abundij & Carpophori (qualiacumque sint) multa de Bricio scripta habentur de his quæ passus est sub Marciano Proconsule temporibus Diocletiani Imperatoris, apud Mombrit. tom. 1.

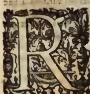
10 Sexto Idus Iulij. Luna. B xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1

t u A B C D E f F G H M N P

2 3 4 5 6 7 8 9 9 10 11 12 13 14

ROMAE passio sanctorum septem fratrum, filiorum sanctæ Felicitatis martyris, id est, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, &
11 Martialis, tempore Antonini Imperatoris, sub Præfecto Vrbis Publio: ex quibus Ianuarius post verbera virgarum, & carceris macerationem, plumbatis occisus: Felix & Philippus fustibus mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexander, Vitalis, & Martialis capitali sententia puniti sunt. Item Romæ sanctarum virginum & martyrum Ruffinæ [b] & Secundæ sororum, quæ, in persecutione Valeriani & Gallieni tormentis subactæ, ad vltimum altera gladio capite illiso, altera cæsa ceruice migrarunt in cælum: quarũ corpora in basilica Lateranensi prope Baptisterium debito honore. In Africa sanctorũ martyrum Ianuarij [c], Marini, Naboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia sanctorum martyrum Leontij [d], Mauritij, Danielis, & sociorum, qui sub Licinio Imperatore & Lysia Præside varie excruciati, tandem in ignem coniecti, martyrij cursum confecerunt. In Pisidia sanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani, qui sæuissima pro Christi nomine passi, demum ceruicibus abscissis coronantur. Iconij sancti Apollonij [f] martyris, qui per crucem insigne martyrium consummauit. Apud Gandauum sanctæ Amelbergæ [g] virginis.

I V L I I 10.

T.2.A.175 nu.4.

SEPTEM *fratrum* [a].] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Describitur horum nobile certamen in Actis sanctæ Felicitatis eorum matris, quę breuius enarrata recitat Mombrit. tom. 1. ac Sur. tom. 4. Meminit horum martyrum ac matris ipsorum S. Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in ecclesia eiusdem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fusius scripta in nostra bibliotheca.

[b] *Ruffinæ & Secundæ.*] De his item Vsuard. hac die, Ado autem longe vberius. Extant harum sanctarum virginum Acta martyrij, quæ Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. cap. 78. & Sur. descripsit tom. 4. Habemus eadem & manuscripta. Agit de his pluribus S. Aldelm. in lib. de virginit. Extat Romæ in T.3.A.260. nu.7.

regi-

regione Transtiberina vetus memoria prædictarum sanctarum. Locus vbi sunt passæ, via Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus est sede Episcopali, quam & titulo Siluæcandidæ inuenimus sæpius appellatam.

c *Ianuarij & soc.*] De quibus hac die etiã Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuersi sunt ab illis de quibus inferius ad quartum Idus Iulij; nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africa passi sunt.

T.3.A.316 n.46. d *Leontij & soc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia a Pompeio Magno condita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Cass. lib. 36. hist. De Nicopolitana ecclesia in Armenia, eiusq; laudibus, quod têporibus Valentis Imp. inconcussa steterit aduersus Arianorum procellas, pluribus meminit S.Basilius in epistol. addit. 6.9.16.11. & 12. edit. Nunc Eam enim, vt par est, mirifice prædicat.

e *Bianoris & Siluani.*] De his itidem Græci agunt hac die in Menologio, eorumq. res gestas copiose describunt.

f *Apollonij.*] De quo & Græci agũt hac die, in eorumq. Menologio eius Acta narrantur.

g *Amelberga.*] De ea item Molanus in addit. ad Vsuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq. eius res gestas esse scriptas a S. Trudone, necnon a S. Radbodo. De ipsa etiam Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3.c.190. qui testatur eam ex hac vita emigrasse anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiusdem nominis Amelberga vidua, & ipsa sanctitatẽ celebris, cuius Acta describit Sur. tom. 4. hac die. porro festa dies eius nõ sexto Idus Iulij, sed Iunij agitur, vt testatur Molanus, de ipsa agens in Indic. Sanctorum Belgij. obijt Ann. 772. cir. A.650.

xvj. C Quinto Idus Iulij. Luna. II

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

OMAE beati Pij a Papæ & martyris, qui in persecutione Marci Aurelij Antonini martyrio coronatus est. Nicopoli in Armenia natalis sanctorum martyrum Ianuarij b & Pelagiæ, qui equuleo, vngulis, & testarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonensi sancti Sidronij c martyris. Iconij sancti Marciani d martyris, qui sub Perennio Præside per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidæ in Pamphilia sancti e Cindei presbyteri, qui sub Diocletiano Imperatore & Stratonico Præside post multa tormenta in ignem iniectus, & nil læsus, demum in oratione reddidit spiritum. Brixiæ sanctorum martyrum Sauini f & Cypriani. Bergomi sancti Ioannis g Episcopi, qui ob tuendam Catholicam fidem ab Arianis occisus est. Cordubæ sancti Abundij h presbyteri, qui cum in Mahumetis sectam inueheretur, martyrio coronatus est. In territorio Pictauiensi sancti Sabini i confessoris.

I V L I I 11.

T.2.A.167. n.1. & seq.

II *Papæ* a.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes hac die. De eius successione agit S Irenæus lib.3. c.3. Euseb. in chron. & hist. lib.4. c.10. Epiphan. in Panar. hæres. 27. Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Augustinus ad Generosum epist. 165 licet tam ipse, quã Optatus Pium numerent post Anicetum, quoniã successisse Pio, ceteri omnes testantur. De eodem Niceph. hist. lib. 3. cap. 25. & Niceph. Episco·

Episcopus in chron. Cetera de ipso fusius in Annal. Eccles. diximus. Quod autem spectat ad eius martyrium, re vera ipsum martyrem vita functum, vetera quæque ecclesiastica monumenta testantur, Missales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Christianos fuerit indicta persecutio; vigentibus tamen adhuc priorum Augustorum edictis, illorum vigore complures Christianos sub prædicto Antonino neci traditos esse, apologia Iustini philosophi certam fidem facit. Porro etsi sub Antonino Pio Pius noster vixit; tamen si fidẽ adhibemus lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damasi, eum sub Marco Aurel. Antonino & Lucio Vero finẽ viuendi fecisse, constat; quo tempore sæua persecutio vastauit ecclesias.

circ. A. 316 [b] *Ianuarij & Pelagiæ.*] De his iidẽ qui supra, Beda, & alij. Petrus in catal. lib. 5. c. 85. hos passos esse sub Licinio refert.

[c] *Sidronij.*] De eodem hac die Vsuardus, & alij recentiores, adstipulãturq. dicta vetera manuscripta, quæ his addunt Lucianũ, Sabinũ, & Cyprianũ; sed hi duo Brixiæ ponuntur.

[d] *Marciani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, pluribusq. eius certamen describunt. Forte fuit sub Perennio de quo T. 2. A. 243 nu. 4

[e] *Cindei.*] De quo item hac die Græci in Menologio, eiusq. Acta his quæ hic ponuntur consentientia referunt. T. 2. A. 305. nu. 17.

[f] *Sabini & Cypriani.*] De his tabulæ eius ecclesiæ, quibus adstipulantur prædicta vet. manuscripta. A 452. Capreolus.

[g] *Ioannis Episc.*] De quo Paul. dia. de gest. Longobard. lib 6. c. 3. Interfuit hic Synodo Romanæ sub Agathone Papa, vt constat ex eius Actis, quæ recitantur in sexta Synodo œcumenica Act. 4. Habita est ea Synodus Romæ anno à Christo Domino 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recentiorum, vt Platina, Sabellicus, ac nouissime Sigonius de Reg. Ital. T. 8. A. 659. n. 7. etiam nu. 3.

[h] *Abundij.*] De cuius martyrio agit sanctus Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. cap. 12. passumq. refert æra 892. anno à Christo Domino octingẽtesimo quinquagesimoquarto. T. 1. A. 854. nu 7.

[i] *Sabini.*] De quo etiam hac die Vsuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16

MEDIOLANI sanctorum martyrum Naboris [a] & Felicis, qui in persecutione Maximiani passi sũt. In Monasterio Passiniano prope Florentiam sancti Ioannis Gualberti [b] abbatis, institutoris ordinis Vallisumbrosæ. In Cypro beati Iasonis [c] antiqui Christi discipuli. Aquileiæ natalis sancti Hermagoræ [d], discipuli beati Marci Euangelistæ, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi: qui inter miracula sanitatum, & prædicationis instantiam, ac populorum conuersionem, plurima pœnarum genera expertus, tandem vna cum Fortunato diacono, suo capitali supplicio perpetuum meruit triumphum. Lucæ in Tuscia beati Paulini [e], qui à sancto Petro primus eiusdẽ ciuitatis Episcopus ordinatus, sub Nerone ad radices montis Pisani post multos agones martyrium suum cum alijs socijs cõsummauit. Eodem die passio sanctorum Procli [f] & Hilarionis, qui sub Traiano Imperatore & Maximo Præside per acerbissima tormẽta ad palmam martyrij peruenerunt. Apud Leontinos sanctæ Epiphanæ [g], quæ sub Diocletiano Imperatore & Tertyllo Præ-

 fide

fide vberibus præcisis reddidit spiritum. Toleti sanctæ Marcianæ [h] virginis & martyris, quæ pro fide Christi bestijs obiecta, atque à tauro discerpta, martyrio coronatur. Lugduni sancti Viuentioli [i] Episcopi. Bononiæ sancti Paterniani [k] Episcopi.

IVLII 12.

T.2 A.303. nu.122. T.4.A.387. n.37.

ABORIS *& Felicis*.] De his itē Ado, atque alij recētiores hac die. Horum Acta ex antiquis monumentis edidit Mombrit. tom.2. habemus eadem manuscripta: est eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum venerandis corporibus Mediolani positis, & frequenter visitari solitis, agit Paulinus in vita S. Ambrosij. De iisdem martyribus sanctus Ambros. in Luc. lib. 7. cap. 13. deque eorum basilica idem Ambros. meminit scribens ad Marcellinam de inuentione corporum sanctorum Geruasij & Protasij.

T. 11. A. 1051.nu.1. A.1058.n.5 A. 1063.n. 30. [b] *Ioannis Gualberti.*] Extant eius res gestæ fidelissime scriptæ, quas retulit Sur. in to 4. hac die. De eius causa cum Episcopo Florētino, multa collegimus ex epistolis Petri Damiani. Migrauit ex hac vita anno Domini 1073. vt eius Acta testantur. Agit de eodem Anton. in 2. par. tit. 15. cap. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cælestini Papæ Tertij. Porro eiusdem sancti commemorationem in Ecclesiastico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

T. 1. A. 33. n.41. & A. 51.n.74 & A.58.n.116. [c] *Iasonis*] De eo Acta Apost. cap. 17. & 21. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio quarto Kal. Maij, vbi & plura habentur de ipso: referunt enim, præfectum fuisse Tarsensi ecclesiæ Episcopum; quod etiā testatur Dorotheus in Synopsi: in Syria autem fuisse Episcopum, auctor est Hippolytus mart. lib. de 72. discipulis. Verum duo fuerunt Iasones: quorum alter, de quo agimus, Mnason alio nomine dictus reperitur, idemq. Cyprius genere, de quo in Act. c. 21. Alter vero Thessalonicensis, apud quē Paulus est hospitatus, de quo Act. 17. eumq. constat ipsius Pauli fuisse discipulum; quem illum ipsum T.2.A.205. n.17. puto, cuius idem Paulus scribens ad Romanos cap. 16. meminit. Sicq. optime accidere potuit, vt alter eorum Tarsi in Cilicia, alter vero in Syria sit factus Episcopus.

[d] *Hermagoræ.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Feruntur eius Acta conscripta à Gregorio, cuius filia obsessa à dæmone, ab eodem sancto fuit incolumitati restituta: recitat ea Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadem summatim refert, idemq. in Actis SS. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. c. 29. & alij recentiores, vt Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier. Rubeus, & edita nuper historia Aquileiæ. T.1. A.46. n.2.

[e] *Paulini Episc.*] Huius acta manuscripta accepimus ab ecclesia Lucensi. Incipiunt: multi fuerunt Reges, &c. T. 1. A. 46. n.2.

[f] *Procli, & Hilarionis.*] De his item hac die Græci agunt in Menologio, eorumq. martyrium pluribus narrant. cir. A.110.

[g] *Epiphanæ.*] Huius agones descripti habentur in Actis sanctorum martyrum Leontinorum, Adelphij, & soc. quæ è Græcorum priscis monumentis in Latinum reddita, sunt typis excusa, in aliquibus tamen corrigenda; ex quibus, sub Decio potius passam fuisse, colligi posse videtur, non sub Licinio, vt ibi mendose ponitur. cir. A.253. si sub Decio.

[h] *Marcianæ.*] De qua hac die etiam in Breuiario Toletano, vbi sacer hymnus de eius martyrio conscriptus habetur, & capitula quibus eius martyrium egregiè describitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarii; sed altera est dies natalis, altera vero translationis. T.2.A.302. n.125.

[i] *Viuentioli Episc.*] Agunt de eodem Beda, & alij eum secuti. Interfuit hic cum aliis Episcopis Concilio Epaunensi: numeratur vigesimusnonus eius sedis Episcopus in tabulis Episcoporum Lugdunen. apud Democh. T.6.A.509. nu.13.

[k] *Paterniani Episc.*] De quo tab. ecclesiæ Bononien. Successit hic S. Petronio, adscribiturq. septimus ordine eius ecclesiæ Episcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quem scripsit de ecclesia Bononiensi, quem nondum editum nobis legendum tradidit. cir. A.450.

Tertio

13. Tertio Idus Iulij. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

OMAE ſācti Anaclēti [a] Papæ & martyris, qui poſt ſanctum Clementem Eccleſiam Dei regens, eam glorioſo martyrio decorauit. Eodem die ſanctorum Ioēlis [b] & Eſdræ [c] Prophetarum. In Macedonia beati Silæ [d], qui cum eſſet vnus de primis fratribus, & ab Apoſtolis ad eccleſias Gentium vna cū Paulo & Barnāba deſtinatus, prædicationis officium gratia Dei plenus inſtanter conſummauit, atque in paſsionibus ſuis Chriſtum clarificās, poſtmodum requieuit. Item ſancti Serapiōnis [e] martyris, qui ſub Seuero Imperatore & Aquila Præſide per ignem peruenit ad coronam martyrij. In inſula Chio ſanctæ Myrōpis [f] martyris, quæ ſub Decio Imperatore & Numeriano Præſide vectibus contuſa, migrauit ad Dominum. In Africa ſanctorum confeſſorum Eugenij [g] Carthaginenſis Epiſcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuerſi cleri eiuſdem eccleſiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano cæde inediaq. macerati (inter quos plurimi erant lectores [h] infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extruſi ſunt. Erant etiam in eis nobiliſsimi archidiaconus nomine Salutaris, & Muritta ſecundus in officio miniſtrorum, qui tertio confeſſores effecti, glorioſæ in Chriſto perſeuerantiæ titulo illuſtrati ſunt. In Britannia minori ſancti Turiāni [i] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſimplicitatis & innocentiæ viri.

IVLII 13.

T. 2. A. 112. n. 1.

NACLETI Papæ [a].] De quo item Vſuardus, & alii recentiores, & Græci omnes; licet pro Cleto eum ponere videantur, quem prætereunt. Agunt de eo ſanctus Ignatius in epiſtola ad Mariam Caſſobolitem, Irenæus lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 2. & Niceph. Epiſcopus in chron. & alii Græcorum; Latinorum autem præter librum de Rom. Pont. Optatus contra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 185. Cetera autem de geſtis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis.

[b] Ioelis.] De Ioele, præter ea quæ leguntur in diuinis ſcripturis, ſcribit S. Epiph. lib. de vit. & inter. Prophet. cap 14. Doroth. in Synop. cap 4. S. Hieron. in præfat in Ioelem. Alius eiuſdem nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Ioſephus Antiq. lib. 6. cap. 3.

[c] Eſdræ.] Eſdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis conſentientes, eumdem pu-

tât esse cum Malachia, prout scribit sanctus Hieronymus in proœmio in Malachiam, qui de eodē agit in præf. lib. 1. Reg. 106. & 109. Epiphan in Pan. lib. 1. in octaua Iudæorum secta, Iosephus Antiq. lib. 11. cap. 5. & recenter Sixtus in Bibliotheca sua.

T. 1. A. 51. nu. 14 & seq. & n. 56 & seq. & n. 64. & seq. ᵈ *Silæ.*] De eo Act. Apost. c. 15. 16. 17. & 18. sanctus Hieronymus in epist. 143. in fin. scribens ad Damasum, hunc ait eumdem esse cū Siluano, qui ponitur in inscriptione Pauli epistolæ ad Thessal. Sūt hæc verba Hieronymi: Sciendum Silam collegam Pauli lingua Hebræa Apostolum dici, qui cum eo nonnullas epistolas scribit; & vitiose Siluanus legitur pro Sila, cùm Siluanum in Apostolorum Actis non legamus. Hæc S. Hieron. Græci autem Silam & Siluanum non vnum, sed duos putant, aguntq. de ambobus simul in Menologio tertio calend. Augusti. Diuersos item inter se constituit Dorotheus, dum Silam Episcopum Corinthiorum, Siluanum vero Thessalonicensium tradit: sicq. magis vulgatæ sacrorum librorum editioni consentiunt. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. discip.

T. 2. A. 205. n. 37. ᵉ *Serapionis.*] De quo & Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrij Acta explicāt.

circ. a. 353 ᶠ *Myropis.*] Græci itidem hac die, ac iterum ad tertium Nonas Decemb. & fusius referunt eius Acta.

T. 6. A. 480. n. 5 & An. 484. per totū. obitus A. 495. nu. 36. ᵍ *Eugenij Episcopi.*] De quo itē Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Huius præclaras res gestas scripsit Victor Vticensis de persecut. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq. de eodem Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 2. c. 3. licet inconsulte dicat Hunnericū successisse Trasamundo; cum certum firmumq; sit, Hunnericum successisse Gëserico patri; quod Victor, Procopius, Marcellinus, & ceteri qui prosecuti sunt res Vuandalicas, attestantur. Successit Eugenius Deogratias Episcopo, claruitq. Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 483. & 487. traditq., eum reuocatum ab exilio anno 392. De reliquis autem, quorum hic mentio habetur, idem Victor pluribus agit lib. 3. Laudatur summopere sanctus Eugenius à S. Gelasio Papa in ea epistola quam scribit ad Episcopos Dardaniæ, quam integram habemus apud nos manuscriptam; quæ enim typis excusa legitur, mutilata est.

Ac Murit. T. 6. a. 484. nu. 109. & seq. ʰ *Lectores & infantuli.*] Dum infantulos puerulos legis, non eo sensu accipias, vt loqui nescirent; cum, eodem Victore teste, iidem ad canendos modulos ecclesiasticos essent instructi. Vetus enim mos fuit, & in præsens viget vsus, vt impuberes pueri ob vocis elegantiam ad canendas res ecclesiasticas modulis musicis imbuerentur; quod quidem non tantum hic expressum habetur, sed & Venantius Fortunatus lib. 2. in carm. ad clerum Parisiacum, quo describit florentissimum statum & pulcherrimam effigiem eius ecclesiæ sub sancto Germano eius Episcopo, hæc ait:

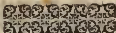
Hinc puer exiguis attemperat organa cannis,
Inde senis largam ructat ab ore tubam.
Cymbalicæ voces calamis miscentur acutis,
Disparibusq. tropis fistula dulce sonat.
Tympana rauca senum, puerilis fistula mulcet,
Atque hominum reparant verba canora lyrā.

Et in fine iterum idem Venantius:

Pontificis monitis, clerus, plebs, psallit & infans, &c.

Quod autem ijdem puerulí tam hic, quam etiam ab Vsuardo (si magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo sensu accipias velim, vt ijdem eo ordine ecclesiastico fuerint initiati, qui inter inferiores acolythatum præcedit. Is etenim ordo in ecclesia Africana nonnisi prouectæ ætatis, meritis insignibus, & eruditione claris dabatur personis, vt in primis constat ex Cypriano de Celerino & Aurelio epist. 33. & 34. edit. Pam. & de Saturo epist. 24. & 32. qui (vt apparet ex epist. 55.) postea fuit ordinatus acolythus: De lectoris enim ministerio in eadem Africana ecclesia est canon octauus Concilij quarti Carthaginensis. Qui autem cantorum munere fungebantur, erant infimæ classis; qui non dicebantur proprie lectores, sed psalmistæ, vt apparet ex eodem quarto Concilio Carthag. can. 10. Itaque magis probatur ea lectio, vt dicat, Lectores & infantuli, quam, Lectores infantuli, vt legit Vsuardus. cum præsertim apud Victorem nulla sit mētio quod hi fuerint lectores, nisi lata quadam significatione lectoris dictionem accipiamus pro psalmistis atque cantoribus; Erant hi numero duodecim, qui nec blanditijs, nec minis cedentes, ne à Catholica diuellerentur Ecclesia, fortiter viriliterq. agētes, martyrij sunt adepti coronam; quos (inquit Victor lib. 3.) nunc Carthago miro colit affectu, & quasi duodecim Apostolorum chorum suscipit puerorum.

ⁱ *Turiani Episcopi.*] De quo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores agunt. circ. a. 580.

Pridie

14. **Pridie Idus Iulij. Luna.** F xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

LVGDVNI depositio sancti Bonauenturæ [a] Cardinalis & Episcopi Albanensis, confessoris & Doctoris, ordinis Minorum, doctrina & vitæ sanctitate celeberrimi. Romæ sancti Iusti [b] militis sub Claudio Tribuno, qui, apparente sibi diuinitus Cruce, credidit in Christum, & mox baptizatus omnia sua pauperibus erogauit: tentus deinde à Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogum immitti iussus, nec in capillo quidem læsus, in confessione Domini reddidit spiritum. Synôpe in Ponto sancti Phocæ [c] martyris, eiusdem ciuitatis Episcopi, qui sub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemq. pro Christo superans, euolauit in cælum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in basilica sanctorum Apostolorum conditæ sunt. Alexandriæ sancti Heraclæ [d] antistitis, ob cuius celeberrimam opinionem Africanus historiographus memorat se Alexandriam ad eum visendum properasse. Carthagine sancti Cyri [e] Episcopi, in cuius festiuitate sanctus Augustinus de eo sermonem ad populum habuit. Nouocomi sancti Felicis [f] primi eiusdem ciuitatis Episcopi, Brixiæ sancti Optatiani [g] Episcopi. Dauentriæ in Belgis sancti Marcellini [h] presbyteri & confessoris. Bambergæ sancti Henrici [i] Primi Imperatoris, qui cum vxore sua Chunegunde perpetuam virginitatem seruauit, & sanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerso fere eius regno ad fidem Christi suscipiendam perduxit.

IVLII 14.

Obijt An. 1274.

ONAVENTVRAE [a].] Eius præclaras res gestas Octauius Suessanus luculẽta oratione recitauit coram Sixto Quarto Romano Pontifice, cum ab eo relatus est in Sanctorum numerum: descripsit eamdem Sur. tom. 4. hac die. Extant eiusdem Pontificis diplomata in tom. 2. opusculorum eiusdẽ sancti; ibiq. habetur relatio Actorum eius ad eumdem Pont. pro canonizatione facienda. De ijsdem plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9 & alij recẽtiores at chron. Franciscan. copiosius.

[b] *Iusti.*] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die, ibiq. egregium certamen eius describitur consentiens his quæ hic paucis narrantur.

[c] *Phocæ.*] De eo etiã hac die, Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Huius Acta summatim T. 2. A. 114. n. 4.

complexus est Petrus in catalog. lib. 6. c. 98. prolixius autem Mombritius tom 2. Verum ne oscitanter aliquibus erroris causam relinquamus; sciẽdum re vera duos fuisse Phocas, ambosq. martyres illustres; alterum de quo hac die, alterum vero de quo tertio Nonas Martij agitur. Idque non solum Latinis, sed etiam Græcis notum fuisse videtur, quãuis illi de ambobus agant 10. Kal. Octobris, ambosq. Synope oriundos affirment. diuersitas tamen tum munerum, tum loci, vbi passi feruntur, diuersumq. mortis genus, duos esse fateri compellit. Siquidem noster hic fuit Episcopus, vt gesta eius testantur, & comprobat Ado Viennensis in chron. anno 101. vbi etiam, quomodo ossa eius Viennam translata sint, refert: at vero ille; de quo Nonis Martij, hortorũ cultor & hospes fuisse perhibetur. Insuper quod ad martyrij locum pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto passum tradunt. Et quod denique ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, post multa tormenta demum absque gladio migrauit in cælum; ille autem truncatus capite solutus est. Quo fit, vt existimem Asterium Episcopum in oratione de Phoca, quam recenset Lipom. tom. 6. communione nominis deceptum (quod sæpius in aliis factũ vidimus) alterius gesta alteri tribuisse; eundemq. errorem nonnullos Græcorum secutos fuisse: atque adeo certiora, multoq. veriora esse, quæ de vtroque scribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Episcopum esse factum, illumq. ipsum esse quem nautæ in tempestatibus tanto studio consueuerint inuocare; atque huius esse, quæ de nautis Asterius ea oratione prosequitur. Quæ vero Asterius de horti cultura, hospitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam spectare existimamus; de quo etiam scribit Gregorius Turonensis de glor. martyrum cap. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Asterius profitentur.

T. 2. A. 197. n. 16. & A. 222. n. 3. d *Heraclæ Episc.*] De quo Vsuardus hac die. Plura Eusebius de eo in chron. & hist. lib. 6. cap. 12. 14. & 24. & 28. vbi testimonium ex Africano recitatur: Nicephorus & alij ex eodem Eusebio eadem referunt.

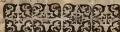
T. 2. A. 303 n. 73. e *Cyri Episcopi.*] Posidius in Indiculo cap. 8. tradit S. Augustinum de eo tractatum habuisse ad populum.

f *Felicis Episcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem suæ ordinationis extat sancti Ambrosij epistola 60. lib. 8. Rom. edit. Erat is dies kal. Nouembrium, vt ibidem testatur S. Ambrosius. T. 5. A. 397. n. 61.

g *Optatiani Episc.*] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris, cum Romanæ Ecclesiæ præesset S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanensi Synodo sub Eusebio Episcopo Mediolanensi, cuius extat Synodica ab Episcopis qui aderant scripta ad S. Leonem, vbi in subscriptione Episcoporum pro Optatiano, Octauianus mendose legitur. Meminit eiusdem Rampertus Episcopus Brixiensis in sermone de translatione S. Philastrij, septimumq. hunc numerat à Philastrio. Huic successit Vigilius. cir. A. 450.

h *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vsuard. & pluribus in Indic. Sanctorum Belgij. Agitur de ipso item in vita sancti Suiberti Episcopi, cap. 14. T. 8. A. 697. n. 72.

i *Henrici Primi.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vsuard. licet Henricum Secundum appellet respectu Henrici alterius; qui anno Domini 919. successit Conrhado. Sed ille pientissimus; præ humilitate dici noluit Imperator, vt scribit Vuitichindus mon. in Annal. Sax. lib. 1. Albert. Crant. in Metropoli Saxon. lib. 3. cap. 2. & hist. Eccles. Sax. lib. 3. cap. 14. & alij omnes: ex quibus apparet, Henricum hunc, de quo agimus, primum eius nominis fuisse Imperatorem, licet plerique respectu illius hunc secundum appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, nisi quẽ Papa coronasset, vt apertissimè constat ex scriptoribus illorum temporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regumq. Germaniæ, & epitaphiis ad eorum sepulchra positis, quæ Spiræ leguntur. Sed de his pluribus Panuin. lib. de Com. & Impp. Huius præclarissimas res gestas scriptas fuisse ab Adelberone Episcopo Vltraiectensi, tradit Sigebert. de vir. illustr. c. 139. Præter ipsum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum sunt prosecuti, plura de eodem in diuersorum sanctorum Actis scriptis mandata reperiuntur, vt in vita sancti Hereberti Episcopi Coloniensis, in Actis S. Cunegundis Augustæ eius vxoris, in rebus gestis sancti Stephani Regis Hungarorum, in vita sancti Romualdi, sancti Popponis abbatis Stabulensis, & aliis innumeris pene locis diuersorum auctorum. Plura T. 11 obitus An. 1024. n. 8. & seq.

Idibus

15 Idibus Iulij. Luna: G xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19				

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij [a], Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine beati Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit; & ſanctorum Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ ſanctorum martyrum Philippi [c], Zenonis, Narſæi, & decem infantum. In inſula Tenedo ſancti Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtruncatus eſt; cumq. ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi [g] eiuſdem vrbis Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis, & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Galerij Maximiani, qui in Nicæna Synodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius & Alexandri Epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania ſancti [h] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui. Panormi Inuentio Corporis Sanctæ Roſaliæ Virginis Panormitanæ, quod Vrbano Octauo P.M. repertum diuinitus, anno Iubilæi Siciliam à peſte liberauit.

IVLII 15.

T.2. A 270. n.15. & a. 275. n.4.

[a] EVTROPII & ſociorum.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Habemus horum Acta tom. 7. vit. ſanct manuſcr. in noſtra bibliotheca: eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia ſanctæ Bonoſæ trans Tiberim poſita.

[b] *Catulini & ſociorum.*] De quibus etiã Petrus in catal lib. 6. c. 103. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit Poſsid. in Indiculo c. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Conc. Carthag. 6. in princ. & Conc. African. cap. 74 Victor item de perſecutione Vuand. libro 2.

[c] *Philippi & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda hac die, ceteriq. Latinorum.

[d] *Abudemij.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant. Sub Diocletiano.

[e] *Antiochi.*] Græci item de Antiocho hac die, eiusq. martyrium in dicto Menologio referunt: ibi etiam & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſt diem ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis ſancti Theodori Sicæotæ apud Lipom. tom. 7.

[f] *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ

Papien-

Papienſis, ex quibus & Galeſinius hac die.

T. 3 A. 325. n. 26. A. 338. n. 25 g *Iacobi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hiſt. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30. Gennad. de vir. illuſt. cap. 1. ex quo Caſsiod. & Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 14 & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic non tantum magno Nicæno Concilio, ſed etiam Antiocheno pro Catholicis contra Arianos. Mentio de eo habetur in Actis ſancti Alexandri Epiſcopi Conſtantinopolitani.

T. 10. A. 871 n. 4. & ſeq. h *Athanaſij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ nuper editæ habentur à Paulo Regio. Vidimus in regiſtro Ioannis Octaui Romani Pontificis, quod manuſcriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epiſtolas ſcriptas ad Athanaſium. Verum diuerſus ille eſt ab eo de quo hic agitur; quippe qui nepos illius ſenioris ſancti Athanaſij eſſe dicatur, & eiuſdem Sergij, de quo hic eſt mentio, frater. Duo itaque fuerunt Athanaſij Epiſcopi Neapolitani; ſenior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quem extant litteræ Ioannis Octaui 42. 76. 251. 281. & 307. Meminit eiuſdẽ Athanaſii Iunioris Leo Oſtien. chron. Caſſin. lib. 1. cap. 42.

xj. A Decimoſeptimo Kal. Auguſti. Luna. 16.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

NATALIS ſancti Fauſti [a] martyris, qui ſub Decio cruci affixus, quinque diebus in ea vixit, ac demum ſagittis confoſſus, migrauit in cælum. Sebaſte in Armenia ſanctorum martyrum Athenogenis [b] Epiſcopi, & decem diſcipulorum eius, ſub Diocletiano Imperatore. Antiochiæ in Syria natalis beati Euſtathij [c] Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celebris, qui ſub Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem Traianopolim Thraciæ pulſus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die S. Hilarini [d] monachi, qui vna cum ſancto Donato in perſecutione Iuliani comprehenſus, cum nollet ſacrificare, fuſtibus cæſus, Aretij in Tuſcia martyrium ſumpſit: cuius corpus ad Oſtia Tiberina tranſlatum eſt. Treuiris S. Valentini [e] Epiſcopi & martyris. Cordubæ in Hiſpania ſancti Siſenãdi [f] Leuitæ & martyris, qui pro fide Chriſti à Sarracenis iugulatus eſt. Santis in Gallia ſanctorum martyrum Raineldis [g] virginis, & ſociorum eius, qui à barbaris pro fide Chriſti cæſi ſunt. Bergomi ſancti Domnionis [h] martyris. Capuæ ſancti Vitaliani [i] Epiſcopi & confeſsoris.

IVLII 16.

A. 253. FAVSTI [a].] De eo etiam hac die Græci agunt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius deſcribunt.

T. 3. A. 311. n. 20. 26. & 27. b *Athenogenis Epiſcopi, ac ſociorum.*] Agunt de iiſdem hac die Græci in Menologio; Metaphraſtes autẽ deſcripſit horũ Acta, referetq. die ſequẽti, diſſentitq. à ceteris, dum ait, eũ in pace abſque gladio quieuiſſe in Domino: cum tamẽ poſt multa tormẽta vna cũ ceteris capite trũcatus, in dicto Menologio cõſcribatur. Diuerſus plane hic ab illo Athenogene, quẽ cõſtat, S. Baſilij auctoritate, per ignẽ martyriũ conſum-

T.3.A.325. n.18.&n.21. A.340.n.18. T.4.A.370. nu.24.& seq. electus episc. A.324.n.143. & n.156.

consummasse, de quo & superius actum est.

[c] *Eustathij Episcopi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci vero in Menologio nono kal. Martij, ac iterum Nonis Iunij agunt de eius translatione, quãdo tẽporibus Zenonis Augusti venerandum corpus eius delatum est Antiochiam; de qua translatione scribit etiam Theodorus lector in collectaneis lib. 1. Sanctus Athanasius in epist. ad solitarios col. 453. eiusmodi de Eustachio profert elogiũ: Fuit Eustathius Episcopus Antiochiæ, vir confeſsione clarus, religione pius, quem magno studio pro veritate stantem, & Arianam hæresim odio prosequẽtem, aduersantes homines Arianæ opinionis apud Constantium accusarunt, &c. Hic quidem præ meritorum excellentia inter tot tantosq. sanctiſsimos Episcopos, qui magno Concilio Nicæno interfuerunt, delectus fuit, qui in eo sacra perageret, vt scribit Theodoretus histor. lib. 1. cap 7. & 8. & Greg. presbyt. in encomio de sanctis Patribus eiusdem Cõcilij. id etiam quædam Acta eius S. Synodi, quæ extant, satis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de scrip. Eccles. in epist. 84. ad Magnum, in apologia aduersus Rufinum, & ad Euagrium epist. 126. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ ecclesiæ Episcopus contra Arium clariſsima tuba bellicum cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiusdem S. Hieronymi testimonium, necnon & sancti Ioannis Chrysostomi, cùm dicitur: Extat beati Ioannis Chrysostomi in hunc virũ sanctum nobiliſsima laudatio: hunc & beatus Hieronymus suo testimonio insigni commẽdauit. Hæc Illi. Errare vero de Eustathio omnino videntur Sozomenus, Socrates, Theodoretus, & alij hos secuti, dum dicunt ipsum à Constantino Augusto in exilium esse amandatum. Maioris sane fidei penes nos est vel vnus Athanasius, qui ea omnia ob oculos habuit: nam à Constantio, non à Constantino in eum decretum exilium esse, aperte testatur dicta epistola ad solit. col. 453. & 454. Sed de his fusius egimus in apologia pro Constantino conscripta, in Annalibus Ecclesiasticis intexta; vbi etiam diximus, quonam modo hic dicatur præfuisse Nicæno Cõcilio.

[d] *Hilarini.*] De eodẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis sanctorum martyrum Ioannis & Pauli, necnon in vita sancti Donati Episcopi Aretini, licet admodum deprauata. T.4.A.362. n.270.

[e] *Valentini Episcopi.*] Succeſsit hic sancto Maximino: ponitur vicesimusseptimus eius ciuitatis Episcopus in tabulis Democharis; agitq. de eo hac die Molanus in additione ad Vsuardum. circ. A.350 nam Paulinus eius successor obiit An. 363. Hieron in chron.

[f] *Sesinandi.*] Describit eius martyrij Acta S. Eulog. in memor. Sanct. lib. 2. c. 5. aitq. eum esse passum feria 5. æra 889. anno autem Domini octingentesimo quinquagesimoprimo. T.10.A 851 nu.5.

[g] *Raineldis & sociorũ.*] Habentur eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius sororis; atque alumnæ S. Gertrudis, apud eumdem tom. 1. Acceperunt ambæ sacrum velamen à sancto Authberto Episcopo Cameracensi, qui vixit vsque ad annum Domini 650. vt scribit Sigeber. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vsuard. & in Indic. Sanctorum Belgij. circ. A. 660

[h] *Domnionis.*] De quo tabulæ ecclesiæ Bergomensis, & Galesinius hac die. Sub Maximiano ex offic. Eccl. Bergomi. A. 306.

[i] *Vitaliani Episcopi.*] De eo in Breuiario ecclesiæ Capuanæ. Cir. A. 700.

Sextodecimo Kal. Augusti. Luna. B

Fer.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE sancti Alexij [a] confeſsoris, filij Euphemiani senatoris, qui prima nocte nuptiarum, sponsa intacta, e domo sua abscedens, ac post longam peregrinationem ad Vrbem rediens, decem & septem annos, tamquam egenus in domo paterna receptus hospitio, noua Mundum arte deludens, incognitus mansit: sed post obitum, & voce per Vrbis ecclesias audita, & scripto suo agnitus, Innocentio Primo Pontifice Maximo, ad ecclesiam sancti Bonifacij summo honore delatus est, vbi multis

mira-

miraculis claruit. Carthagine natalis sanctorum martyrum Scillitanorum [b], Sperâti, Narzâlis, Cythîni, Veturij, Felicis, Acyllîni, Letantij, Ianuariæ, Generôsæ, Vestinæ, Donâtæ, & Secundæ: qui iussu Saturnini Præfecti post primam Christi confessionem in carcerem missi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati sunt. Sperâti autem reliquiæ [c] cum ossibus beati Cypriani, & capite sancti Pantaleônis martyris ex Africa in Gallias trãslatæ, Lugdûni in basilica sancti Ioannis Baptistæ religiose asseruantur. Amastride in Paphlagonia sancti Hyacinthi [d] martyris, qui sub Castritio Præside multa passus, quieuit in carcere. Tiburre sancti Generôsi [e] martyris. Constantinopoli sanctæ Theodôtæ [f] martyris, sub Leone Iconoclasta. Romæ depositio S. Leonis [g] Papæ Quarti. Papiæ sancti Ennodij [h] Episcopi & cõfessoris. Antisiodôri sancti Theodosij [i] Episcopi. Mediolani sanctæ Marcellinę [k] virginis, sororis beati Ambrosij Episcopi, quæ Romę in basilica S. Petri à Liberio Papa velum consecrationis accepit: cuius etiam sanctitatem idem beatus Ambrosius scriptis suis testatam facit. Venetijs Translatio sanctę Marinę [l] virginis.

IVLII 17.

cir. A. 388. Petrus de natalitiq. de eius patrocinio. T. 11. Ann. 1004. nu. 8 & seq.

[A]Lexii [a].] De eodem hac die Beda, aliiq. recentiores. Extant eius res gestæ Latinis & Græcis notissimæ: recitat eas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 6. cap. 107. & alij complures; Græcis autem edidit eadem Acta Metaphrastes, quæ retulit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. in nonnullis tamen corrigenda. Vixit item Romæ iisdem temporibus Innocentij Papæ, & Honorij Imperatoris, eiusdem fere nominis Aletius nobilitate generis, & virtutum meritis spectatissimus, qui fuit gener S. Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cum decessisset ex hac vita, S. Paulinus Nolanus Episcopus scripsit ad eum egregiam epistolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Est enim coniux fidei, soror virginitatis, filia perfectionis, cui Paula mater, soror Eustochium, tu maritus. Hæc Paulinus.

T. 4. A. 382. n. 44.

Acta integra. T. 2. A. 202. per totum.

[b] *Scillitanorum, Sperati, & sociorum*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. In horum laudem tractatum habuisse S. Augustinum, testatur Possidius in Indiculo cap 9. Habemus horum sanctorum martyrum Acta, prout excepta fuerunt à Notarijs, & relata in Acta Proconsularia, absque vllo aliquo fuco vel additamento inde descripta, nobis quidem quouis thesauro cariora; est illorum eiusmodi exordium: Præsente Claudiano Consulari, alias Proconsule, &c. Hallucinantur prorsus hi qui hos Carthagine in Hispania passos dicunt: nam ex prædictis ipsorũ Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis: nam in Breuiario Toletano secundum regulam sancti Isidori, dum de sancto Sperato agitur, hæc in hymno sacro de eodem scribuntur,

Hunc vrbs præpollens Africa
Carthago seruat martyrem, &c.

[c] *Sperati reliquiæ.*] De translatione S. Sperati agit hic Beda, sed Ado Treueren. decimooctauo Kalendas Octob. Ado Vienuen. in chron. anno 806. & Sigebert. anno 805. Itemq. de translatione reliquiarum S. Sperati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum est carmen Abogardi Episcopi Lugdunensis, quod Pamelius descripsit in apparatu editionis sui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta subnectit. Cæterorum autem reliquiæ Romam translatæ sunt, atque reconditæ in titulo Pammachij, in ecclesia scilicet SS. Ioannis & Pauli, vt vetera eiusdem ecclesiæ monumenta indicant, vbi & eius translationis vetus pictura ipsam historiam repræsentãs, vsque ad nostros dies illæsa permãsit. T. 9. A. 806. nu. 46.

[d] *Hyacinthi.*] De quo etiam Græci hac die, in Menologio, vbi & eius passio describitur.

[e] *Generosi.*] De eo tabulæ, ac vet. monumẽta ecclesiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus asseruari sub maiori altare

altare ecclesiæ sancti Laurentij, ex iisdem didicimus.

f *Theodota.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de causa necis eius: Hæc cum ex facultatibus suis tres sanctas imagines fieri procurasset, vnam Christi Domini, Dei genitricis alterã, tertiã vero S. Anastasiæ, reliquis opibus erogatis in pauperes; vna cũ alijs religiosis feminis, iussu Leonis Imperatoris gladio percussa, martyrium consummauit. Hæc ibi.

g *Leonis Papæ Quarti.*] Successit hic Sergio Secũdo. T. 3. A. 324. nu. 101. Res ab eo præclarè gestas, quas conscripsit Anastasius Bibliothecarius, qui his temporibus claruit, T. 1. A. 847 n. 13. & seq. aliaq. de ipso ex antiquis codicibus accepta digessimus in Annalibus Ecclesiasticis. Agit de eodẽ hac die Petrus in catal. lib. 6. cap. 106.

h *Ennodij Episcopi.*] De eodem hac die tabulæ Ticinenses. Plura T. 6. Successit hic sancto Epiphanio, cuius etiam Acta conscripsit; sedit temporibus Hormisdæ Papæ; Claruit cir. A 510. à quo iterum missus est legatus Cõstantinopolim ad Anastasium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiusdem Hormisdæ Pontificis. Gesta Ennodij ad illud vsque tempus, quo diaconus ordinatus est, ipsemet descripsit, imitatus nimirum sanctum Augustinum in libris Confessionum. Incipiunt: Oraculum est, &c. Extant eruditissimi viri præclarissima scriptorum monumenta, quæ Illustrissimus, ac Reuerẽdiss Card. Syrletus in sua bibliotheca, nobilissimo antiquitatũ promptuario, recondita habet.

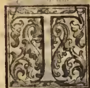
T. 6. A. 507 n. 23. k *Theodosij Episcopi.*] De eo tabulæ Episcoporũ ecclesiæ Antissiodorensis: legitur enim in eis, hunc successisse S. Vrso, sedisse annos octo & dies vigintiocto, hacq. die ex hac vita ad Deum migrasse. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, interfuitq. primo Concilio Aurelianensi, eius tempore celebrato, vt eiusdem Synodi Acta indicant.

l *Marcellinæ.*] De sacro velamine à Liberio Papa Romæ suscepto, T. 4. A. 353 n. 17. cuius hic mentio habetur, scribit sãctus Ambrosius lib. 3. de Virgin. T. 4. A. 377 nu. 2. vbi idem recitat eiusdem Liberij sermonem eo die in illis solemnibus habito. T. 5. A. 397 n. 49. Idem sanctus plura de ipsa in sermone habito in funere fratris, & in epistola ad Siagrium 47. lib. 6. edit. Rom. in fine vbi meminit domus paternæ, Romæ positæ, in qua sancta Marcellina degebat vna cum alijs sanctis virginibus: quæ quidem semel eidem vsui dicata, hactenus perseuerat: est enim ibi ecclesia & monasterium monialium nomine sancti Ambrosii non longe à Capitolio prope Forum Piscarium. Superuixit sancta Marcellina post obitum sancti Ambrosii, vt ex Paulino in vita sancti Ambrosii colligi potest: Quanti vero eam fecerit S. Ambrosius, ex citatis locis ipsius, & epist. 13. lib. 2. edit. Rom. quam ad ipsam scripsit, satis accipitur.

m *Translatio sanctæ Marinæ*] De eius gestis, atque translatione facta Venetias, agit A. 1113. Petrus in ca... Petrus in catal. lib. 6. c. 108. De ea item in vit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre Antiochiæ Pisidiæ, filia Aedesij sacerdotis idolorum, quam plerique Latinorum Margaritam appellant.

18. ## Quintodecimo Kal. Augusti. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

TIBVRE sanctæ Symphorosæ a vxoris sancti Getulij martyris cum septẽ filijs suis, Crescente, Iuliano, Nemesio, Primitiuo, Iustino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater sub Hadriano Principe ob insuperabilem constantiam primo palmis diu cæsa, deinde crinibus suspẽsa, nouissime saxo alligata, in flumẽ præcipitata est; filij autem stipitibus ad trochleas extensi, diuerso mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora postea Romam translata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Piscina inuenta fuerunt. Carthagine sanctæ Gundenis b virginis, quæ iussu Ruffini Proconsulis ob

Christi

Christi confeſsionem quater diuerſis temporibus equulei extenſione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris ſqualore diu afflicta, nouiſsime gladio cæſa eſt. Doroſtori in Miſia ſancti Aemiliani [c] martyris, qui tempore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino Præſide in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti ſancti Friderici [d] Epiſcopi & martyris. Gallæciæ in Hiſpania ſanctæ Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani ſancti Materni [f] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore pro fide Chriſti, & pro eccleſia ſibi commiſſa, in carcerem detruſus, & ſæpe verberibus cæſus, tandem multis confeſsionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixiæ natalis ſancti Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui aduerſus hæreticos, præſertim Arianos, à quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptisq. pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi [h] Epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris, eremiticam vitam deligens, beato fine quieuit. Signiæ S. Brunonis [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 18.

T.2.A.138. n.4. & ſeq. SYMPHOROSAE & *filiorum* [a].] De his hac item die Viuardus, Beda autem & Ado ad quintam Kalend. Iulij. Habemus eorum Acta manuſcripta; edidit ea Mombritius tom. 2. ſcripta (vt præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo ſcriptore, qui vixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadem compendio deſcripta Petrus in catalog. lib. 6. cap. 111. Extat adhuc Tibure ciſterna ſicca, vbi illis perſecutionis temporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquando delituit. Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac perbetuſta ſanctæ Symphoroſæ memoria. Horum reliquiæ Romam translatæ, noſtris temporibus inuentæ ſunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario, ac vna cum eis plumbi lamina his verbis deſcripta: HIC REQVIESCVNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVM SYMPHOROSAE, VIRI SVI ZOT. ... ET FILIORVM EIVS A STEPHANO PAPA TRANSLATA. Mentio habetur de Symphoroſa in Actis ſancti Getulij in fine, apud Sur. tom. 3. die 10. Iunij. Getulius enim, Zoticus item dictus reperitur, de quo ſuperius pluribus egimus.

T.2.A.205. n.20. [b] *Gundenis.*] De qua etiam hac die Beda, Ado, & alij; habentq. Conſules, ſub quibus prædicta virgo paſſa eſt: licet pro Zeta, Geta ſit reſtituendus: geſsit enim Conſulatum Septimius Geta vnà cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini ducenteſimo quinto. De his etiam tabulæ Caſsiodori.

T.4.A.362. nu.87. [c] *Aemiliani.*] De eo itẽ Vſuard. ac Græci etiã in Menologio hac die his verbis: Sancti martyris Aemiliani: hic fuit ex Doroſtoro vrbe Myſiæ, ſeruus Græci cuiuſdam, temporibus Iuliani Apoſtatæ, & Capitolini Præſidis. Cùm vero Chriſtum coleret, & idola execraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingreſſus in templum, idolorum ſimulacra omnia contriuit, & ſacrificia diſperſit, adiensq. Præſidem, ſeipſum denunciauit; quo circa verberatus, & in fornacem iniectus, ſpiritum Deo commendauit. Hæc ibi. In eandem ſententiam ſanctus Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apoſtatæ hæc ait; Aemilianus ob ararum ſubuerſionẽ Doroſtori à Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib. 3. cap. 6. & Caſsiod. lib. 6. cap. 16. Ex legibus Conſtantini & Conſtãcij eius filij Auguſtorum, templa, arasq. ſubuerti, & idola frangi, legitimum fuit. Reſtituit eccleſiam Aemiliani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compen. in Baſilio.

T.9.A.838 nu.4. [d] *Friderici Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Traiectenſis, Molanus in addit. ad Vſuard. at pluribus in Indiculo ſanctorum Belgij. Geſta autem eius fuſius ſcripta recitat Sur. tom. 4. ex quibus alij plures, qui de ipſo ſcripſere, accepiſſe noſcũtur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de cauſa, quod, ſicut & ſanctus Ioannes Baptiſta, hic coarguit Regẽ ob introductam pellicem conſanguineam; cu-

ius ar-

ius artibus, missis sicarijs, occisus est.

[a] *Marinæ.*] De qua pluribus in Flore sanctorum Hispan. & in Thesauro concion. tomo 2. die sequenti.

T.2.A.303. num. 122. [f] *Materni Episcopi.*] Agit de eodem hac die Beda, simulq. tabul. ecclef. Mediolanen. Eius Acta recitat Mombrie. tom. 2. extatq. de eo præfatio Ambrosiana.

T.4.A.374. n. 9. & An. 381. nu.83. [g] *Philastrij Episcopi.*] Extat sermo S. Gaudentij Episcopi, eius successoris, quo describitur vita ipsius. De translatione autem est sermo Ramperti eiusdem Ecclesiæ Episcopi. Habet ea omnia Lipom. tomo 2. & Sur. tom. 4. Vixit Philastrius sub Theodosio Seniore, interfuitq. vna cum sancto Ambrosio ceterisq. sanctis Episcopis Concilio Aquileiensi aduersus Arianos, vt apparet ex Actis eiusdem Concilij. Meminit eiusdem sanctus Augustinus libro de hæresibus ad Quoduultdeum, seq. eum nouisse testatur: obijt autem diem, cum adhuc superstes esset S. Ambrosius, vt apparet ex sermone S. Gaudentij, eius successoris, habito in ordinatione sua. Vnde constat vel mendosum esse codicem, vel ab aliquo superadditum, quod habetur apud Philastr. de hæresib. cap. 112. a Christo Domino vsque ad illud tempus cum ea scriberet, intercurrisse annos quadringẽtos triginta: cum liquido appareat sanctum Ambrosium, qui ei superuixit, longe ante ea tempora ex humanis desijsse, Cæsario & Attico Consulib. anno Domini trecentesimo nonagesimoseptimo. Sed Latinius noster, qui in mendis illapsis cognoscendis lynceos habet oculos, sic iure putat locum esse restituendum, leuissima facta mutatione, nimirum vt nota numeri c c c c x x x. sic sit corrigenda, c c c L x x x.

T.8.A.631. nu.6. [h] *Arnulphi Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus autem & Ado ad xvij. kalend. Septembris, quo die eius venerandum corpus translatum est. Extant eius Acta apud Bedam tomo 3. incerto auctore. Paulus diacon. de gest. Longobard. lib. 6. cap. 5. meminie de libro gestorum ac miraculorum eius, quẽ asseruari dicit in Metensi ecclesia, hæcq. subdit: De hoc sanctissimo viro Arnulpho quædam miranda scripsi, quæ superfluũ duxi modo replicare. De eo Otho Frisingen. Episcop. lib. 5. cap. 9. Vincentius in specul. libro 23. cap. 72. & sequen. & alij plures ex recentioribus. Migrauit ex hac vita (vt tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Mirati sumus, viros alioqui eruditos cõfundere hunc Arnulphum Metensem Episcopum cum Arnulpho Suessionensi Antistite, cuius Acta habet Sur. tom. 4. die 15. Augusti: nam etsi nulla alia differentia alterum ab altero distingueret, temporum saltem distantia diuersitatem significaret: siquidem (vt diximus) hic Metensis, de quo agimus, migrauit ex hac vita anno Domini 640. ille autem Suessionensis anno 1087. vt tradit Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte testantur. Confusio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem euenisse videtur, sed etiam quoniam vtriusque natalis incidit in eumdem diem: in fine enim vitæ S. Arnulphi Suessionensis hęc leguntur: Quo die sancti Arnulphi Metensis Episcopi feriæ celebrantur, eodem huius sancti viri Arnulphi Suessionensis in ecclesia B. Petri Apostoli corpus conditum fuit.

[i] *Brunonis Episcopi.*] Huius Acta Typis excusa ab ecclesia Signina accepimus. Plura de eo Leo Ostiensis in chron. Cassin. lib. 4. c. 33. & in litteris Paschalis Papę; item Petrus diacon. Cassinen. lib. de vir. illustr. monasterij Cassin cap. 34. Migrauit ex hac vita sub Callisto Secundo Romano Pontifice. To. 11. An. 1079 nu.4. To. 12. An. 1111. n.24. & seq.

19 Quartodecimo Kal. Augusti. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS sancti Epaphræ [a], quem Sanctus Paulus Apostolus concaptiuum appellat. Hic ab eodem Apostolo Colossis Episcopus ordinatus, clarus virtutibus ibidem martyrij palmam pro ouibus sibi commendatis virili agône percepit: cuius corpus Romæ in Basilica Sanctæ MARIAE Maioris conditum est. Hispali in Hispania passio sanctarum virginum Iustæ [b] & Ruffinæ,

quæ a Præside Diogeniano comprehensæ, primo equulei extensione, & vngularum laniatione vexatæ, post carcere, inedia, & varijs torsionibus afflictæ; tandem Iusta in carcere spiritum exhalauit, Ruffinæ vero ceruix in confessione Domini confracta est. Cordubæ sanctæ Aureæ [c] virginis, quæ aliquando lapsa, sed facti pœnitens, iterato certamine hostem effuso sanguine superauit. Treuiris sancti Martini [d] Episcopi & martyris. Romæ sancti Symmachi [e] Papæ, qui schismaticorum factione diutius fatigatus, demum sanctitate conspicuus migrauit ad Dominum. Veronæ sancti Felicis [f] Episcopi. Apud Scetim Aegypti montem sancti Arsenij [g] Romanæ Ecclesiæ diaconi, qui Theodosij tempore in solitudinem secedens, virtutibus omnibus consummatus, & iugi lacrymarum imbre perfusus, spiritum Deo reddidit. In Cappadocia sanctæ Macrinæ [h] virginis, sororis sanctorum Basilij Magni & Gregorij Nysseni.

IVLII 19.

T. 1. A. 59. num. 12. EPAPHRAE [a].] De eo Paulus ad Colossen. cap. 1. & 4. & in epist. ad Philemonem. Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 6. capite 116. Eius venerandum corpus asseruari Romæ in basilica S. Mariæ Maioris, ex certis eiusdem ecclesiæ veteribus monumentis accepimus.

cir. A. 287. Thesaur. cōcion. [b] *Iusta & Ruffina.*] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 6. cap. 117. In Breuiario Toletano extat vetus sacer hymnus, quo ipsarum res gestæ narrantur: incipit:

Adsunt Punicea flosculа virginum, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem disertissimus, inter alia multa præclarissima ingenij sui monumenta reliquit harū Acta a se paucis descripta, magis consulens historiæ veritati, quam studio eloquentiæ. Pluribus de eisdem in Flor. sanct. Hispan. & in Thesaur. concion. tom. 2 hac die.

T. 2. A. 856 num. 30. [c] *Aureæ.*] Huius certamen exacte describit S. Eulogius in memor. sanct. lib. 3. cap. 17. aitq. eam passam esse æra octingentesima nonagesimaquarta, a Domino autē anno octingentesimo quinquagesimosexto.

T. 4. A. 386. nu. 2. & seq. [d] *Martini Episcopi.*] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vsuard. 2. edit. Diuersus hic ab illo qui successit S. Agritio, qui interfuit Concilio secundo Arelatensi, præcessitq. S. Maximinum, qui reperitur inter Patres, qui præsentes fuerunt Concilio Agrippinensi, & sedit circa vltima tempora Constantini, numeraturq. vigesimusquintus eius sedis Episcopus in tabulis a Democh. descriptis: hic autem decimus ponitur.

[e] *Symmachi Papæ.*] Hic successit Anastasio Secundo, magnamq. adeptus est laudem & titulum sanctitatis, quod aduersus schismaticos stetit intrepidus: quo quidem tempore ob eam causam complures necati sunt, vt inter alios Dignissimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa S. Dionysij Alexandrini Episcopi sententia, qua, scribens ad Nouatū schismaticū, ait his verbis: Oportuerat omnia incommoda pati potius, quam Ecclesiæ Dei discidisse cōcordiam. At illud martyriū, quod quis patitur, ne dirimatur Ecclesiæ consensio, non minus certe, sed multo plus, meo quidem iudicio, haber commendationis, quam illud quod suscipitur ne idolis omnino immoletur. Hæc Dionysius apud Eusebium histor. lib. 6. cap. 37. Nouimus ea de causa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adhærentes sancto Ioanni Chrysostomo tunc exulanti, occisi sunt Constantinopoli, cum nollent communicare cum Arsatio intruso atque schismatico, quorū dies natalis agitur 12. Ianuar. T. 6. A. 498. & sequen. obitus An. 513 n. 6.

[f] *Felicis Episcopi.*] Dictus alias Felicinus. De eo ex antiquis monumentis Episcoporum Veronensium Augustinus Valerius Episcopus Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

[g] *Arsenij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphrastes, quæ refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 4. De ceteris actis, scitisq. eiusdem sententijs, consertus est liber qui inscribitur Vitæ Pa- T. 4. A. 383. n. 22. T. 5. A. 412. num. 41.

tæ Patrum in 2 & 3. parte. Adnumeratur inter præcipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epist 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arsenios, Serapiones, & reliqua columnarum Christi nomina? &c.

T.4.A 369, n. 43. [b] *Macrina*]Hæc respectu S. macrinæ auiæ, de qua supra actũ est, iunior, seu minor Macrina dicta est. Huius præclarissima gesta in epistola ad Olympiũ vertex ille eloquentiũ Theologorum Gregor. Nyssenus germanus eius conscripsit, quam Latine redditam recitat Lipom. tom. 2, & Sur. tom. 4. hac die. Qualis autem, quantave fuerit virgo hæc & quo sanctitatis & doctrinæ fastigio sublimata, ex his quę idem Greg. frater in lib de anima scribit, facillime potest intelligi: dum se illius esse discipulũ, illam vero magistrã, sæpe ingenue profitetur: ab ipsa enim abdita quæque Christianæ Theologiæ, purgatis tãtum mentibus peruia, se accepisse testatur.

20 Tertiodecimo Kal. Augusti. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE passio S. Margaritæ[a] virginis & martyris. In monte Carmelo S. Eliæ[b] Prophetę. Eodem die natalis beati Ioseph[c], qui cognominatus est Iustus, quem Apostoli cum beato Matthia statuerunt, vt locum Apostolatus Iudæ proditoris impleret: sed cum sors cecidisset super Matthiam, ipse nihilominus prædicationis & sanctitatis officio inseruiens, multamq; pro fide Christi a Iudęis persecutionem sustinens, in Iudæa victorioso fine quieuit: de quo etiam refertur, quod venenum biberit, & nihil ex hoc triste propter Domini fidem pertulerit. Damasci sanctorum martyrum Sabini[d], Iuliani, Maximi, Macrobij, Cassiæ, & Paulæ, cum alijs decẽ. Cordubæ S.[e] Pauli diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticæ impietatis ac sæuitiæ argueret, & Christum constantissime prædicaret, eorum iussu necatus, ad præmia euolauit in cælum. In Lusitania S. Vuilgefortis[f] virginis & martyris, quæ pro Christiana fide ac pudicitia decertans, in cruce meruit gloriosum obtinere triumphum. In pago Boloniensi in Gallia S. Vulmari[g] abbatis, admirandę sanctitatis viri. Treuiris sanctæ Seueræ[h] virginis.

IVNII 20.

MARGARITAE[a].]Hanc aliter Marinam dicit Beda, & Vsuardus xiv. kal. Iulij. Græci vero, qui eam Marinam etiam dicunt, agunt de ea in Menolog. xvi. kalen. Augusti: in veteri autem Romano Martyrologio, cui adstipulantur antiqua manuscripta atque recentiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noscuntur hi qui ipsam Alexandriæ passam referunt, cum constet Antiochiæ Pisidiæ id factum, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Ecclesia Occidentali etiam huius sanctæ martyris cultus; in antiquis enim Litanijs Rom. Ecclesiæ, quæ & positæ habentur in Ordine Romano, inter alias sanctas virgines & martyres hæc recensetur. de eiusdẽ celebri festa die habetur mẽtio in Conc. Oxoniensi.

Quod autẽ ſpectat ad Acta ipſius, hęc Radulphus Tung. de obſer. can. c. 11. Paſſionem, inquit, B. Margaritæ vidi Romæ apud Lateranum in dicto canone B. Gelaſij apocryphis adnumeratam. Hæc ipſe: quæ vehementer miramur, cum nec in antiquis manuſcript. quorum plurima ſuppetunt exemplaria e diuerſis quæ Romæ extant bibliothecis, nec in his qui Typis excuſi ſunt codices, aliquid tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tamen imus inficias, in Actis eius, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lipom. to 6. & Sur. to. 4. quæ etiam e Latinis codicibus accepta deſcripſit Mombrit. tom. 2. quæ denique legimus in pluribus manuſcriptis peruetuſtis codicibus, vt inter alios, S. MARIAE ad Martyres, & S. Cæciliæ trans Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui: Cum autem omnes tradant hanc fuiſſe filiã Aedeſij idolorum ſacerdotis, in mentem ſubijt ille Aedeſius addictiſſimus idolorum cultui, rerum Chriſtianarũ hoſtis acerbiſſimus, de quo plura ſcribit Eunapius Sardianus in vitis philoſophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. libro 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrium egregie Hiero. Vida Alben. Epiſcopus, addiditq. epigramma de eius eccleſia reſtituta. Itidẽ Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritæ agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

[b] *Eliæ Prophetæ.*] Agunt & Græci de eodẽ hac die in Menologio; ſicq. colunt, vt abſtineant a ſeruilibus operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. conſtitutione apud Theodorum Balſ. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 11. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de Elia leguntur, Ioſephus etiam de eo ſcribit lib. 8. antiquit. cap. 7. & ſequen. Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 5. & Metaphraſtes, quem recitat Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma S. Gregorij Nazianzeni in edit. Leunencl. Rurſus autem de tẽplo Eliæ per Baſilium Imp. reſtituto meminit Cedrenus in compend. hiſtor. in Baſilio.

[c] *Ioſeph Iuſti.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Act. Apoſt. c. 1. Fuiſſe hunc ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum, ſcribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apoſtol. qui cum etiam Barſabas cognominatus legatur; hinc factum eſt, vt errore ducti aliqui exiſtimarent illum eumdem eſſe cum Barnaba, qui & ipſe dictus eſt Ioſeph, vt teſtantur Acta Apoſtolorum cap. 4. ſecundum editionem vulgatam. Eſt præterea mentio in ijſdẽ Actis c. 15. de alio diſcipulo, qui Iudas nomine. & ipſe cognominatus eſt Barſabas: quos omnes inter ſe diuerſos fuiſſe, ipſa Actorũ hiſtoria patefacit. Quæ autem hic habentur de Ioſeph, accepta ſunt ex Papia; eaq. recenſet Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 33. Tradit Dorotheus in Synopſi, hunc factum eſſe Epiſcopum Eleutheropolis in Palæſtina. T. 1. An. 58. n. 115.

[d] *Sabini & ſoc.*] De quibus Beda, Vſuardus, Ado, & alij denique recentiores.

[e] *Pauli*] Agit de eodem Vſuardus hac die, martyrium autem eius deſcribit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 6. paſſumq. dicit hac die, æra octingenteſima octogeſimanona, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo. T. 10. A. 851. nu. 5.

[f] *Vuilgefortis.*] Eadẽ ipſa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan. in addit. ad Vſuardũ. T. 8. A. 689. n. 1.

[g] *Vulmari abbatis.*] De eo item Vſuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res geſtas eius habet Sur. tom. 3. die 17. Iunij, & tom. 7. hac die, Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 293. & Molanus in Indic. ſanct. Belgij. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

[h] *Seuerę.*] De ea tabulæ eccleſiæ Treuerenſis, ex quibus Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. Fuit hæc ſoror S. Modoaldi Epiſc. Treuerenſis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in vita S. Modoaldi, quam recitat Sur. to. 3. die 12. Maij, ibiq. li. 2. c. 14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 156. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimũ ſexageſimum. De Modoaldo, & Itta T. 8. A. 631. n. 6. & 7.

21 Duodecimo Kal. Auguſti. Luna. F vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ROMAE ſanctæ Praxẽdis [a] virginis, quæ in omni caſtitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atque ieiunijs aſsidue vacans, quieuit in Chriſto; ſepultaq. eſt iuxta ſororem ſuam Pudentiãnam via Salaria. Babylõne

ſancti

sancti Danielis [b] Prophetæ. Massiliæ natalis S. Victoris [c], qui cum esset miles, & nec militare, nec idolis sacrificare vellet, primo in carcerem trusus, ibiq. ab Angelo visitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouissime contritus in mola pistoria martyriũ consummauit. Passi sunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis sanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris. Ibidem passio sanctorum Claudij [e], Iusti, Iucundini, & sociorum quinque sub Aureliano Imperatore. Comanæ in Armenia S. Zotici [f] Episcopi & martyris, qui sub Seuero coronatus est. Argentorati sancti Arbogasti [g] Episcopi, miraculis clari. In Syria sancti Ioannis [h] monachi, collegæ sancti Simeonis.

IVLII 21.

T. 2. A. 159. n. 8. & An. 164. nu. 24.

RAXEDIS a.] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. omnes. Plura de ipsa ex Pastore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudentianæ, quorũ supra meminimus: habemusq. eadem manuscripta vna cum epistola Timothei fratris earumdem SS. Praxedis & Pudentianæ, ibiq. de erectione tituli S. Praxedis est horum exordiũ: Virgo venerabilis, &c. tom. 4. vit. sanct. Non longe ab his diuersa sunt ea quę Mombrit. descripsit tom 2. vit. sanct.

b *Danielis Prophetæ.*] Agunt de eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem vna cum tribus Pueris ad xvj. Kal. Ianuarij. in Menologio. Præter multa, quæ de Daniele in libris diuinarum Scripturarũ leguntur, scribit de eo Iosephus antiquit. lib. 10. c. 14. Epiphan. de vita & interit. Prophet. cap. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus est in augusta cauerna honoribus magnis; extatq. monumentum eius vsque ad hoc sæculum nostrum in Babylone cunctis notissimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Doroth. in Synop. cap. 17. & apud Isidor. de vit. & obit. sanct. cap. 40. Extat insuper commentariolus Metaphrastis de Daniele & tribus Pueris apud Sur. to. 4. Translatas eorũ reliquias Babylone Alexandriam, & in ecclesia sanctorũ Ioannis & Cyri positas, Acta eorumdẽ significant, easdemq. Venetias trãslatas accepimus; insuper & Vercellis eius S. Danielis asseruari percepimus, thesaurũ plane incomparabilem: ceterum eorumdem trium Puerorum sacrorũ pignorum magnam partem Romæ in diaconia S. Hadriani reconditam religiose asseruari scimus. Ne quid prætereamus; eiusdem Danielis inter leones positi statuam ære conflatam, auroq. ornatam, Constantinus Magnus Imp. Constantinopoli in medio foro posuit, vt auctor est Euseb. in vita Constantini lib. 3. c. 48. Antiquus mos Christianorum fuisse reperitur, vt in suis sepulchris inter alia resurrectionis symbola, Danielem in lacu inter leones liberum stantem sculperent. Extant eius rei in veteribus lapideis sepulchris complura exempla. Ea fortasse de causa, quod de resurrectione mortuorum cap. 12. apertissime sit locutus: seu quod e lacu ipse liber egrediens, quodammodo hieroglyphicum hominis e tumba resurgentis expresserit.

c *Victoris.*] De quo Beda, Ado, Petrus in catal. lib 6. cap. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. cap. 77 Venant. Fortunat. hoc versu libro 7. ad Bod. ducem: — sub Diocletiano & Maximiano.

Massilia Victor martyr ab vrbe venit.

Reperimus in Vaticana biblioth huius martyris Acta metro conscripta in codice notato num. 137. cuius exterior inscriptio est: Sancti Ambrosij opera Passus hic traditur in persecutione Diocletiani & Maximiani AA. Fuit insuper alius Victor, seu Victorinus Massiliensis, qui eruditione clarus vixit temporibus Theodosij Iunioris & Valentiniani Imperatorum, de quo Gennadius de viris illustribus cap. 6. Ado in chron. & alij.

d *Iuliæ.*] De ea etiam Vsuardus hac die, ibi & Molanus de translatione eiusdem. — cir. A. 260.

e *Claudij & soc.*] Agit & de his Molanus in addit. ad Vsuardum hac die. — T. 2. A 275 nu 6.

f *Zotici Episc.*] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Episcopus Hierapol. apud Euseb. lib. 5. cap. 15. vbi legitur, hunc adnumeratum inter Episcopos fuisse ex vico Comana; licet Nicephorus dicat eum presbyterum Ostrenum lib. 4. cap. 23. — T. 2. A. 205. num. 27.

g *Arbogasti Episc.*] Huius Acta esse conscripta ab Vthone eiusdẽ ecclesiæ Episcopo, testatur Guglielmus Einsengreg. Suffectus est hic S. Amando, anno Domini 646. seditq. annos duodecim, vt habent tabulæ Episcoporum eius ecclesię descriptæ a Demochare in libro de sacrificio missæ. — cir. A. 670.

T.7.A.548 n.16.17.& seq. [b] *Ioannis.*] De eodem hĕ Græci agunt hac die in Menologio. Huius res gestæ intextæ simul sunt cum Actis S. Simeonis, quæ (vt diximus, cum de eo supra egimus) scripsit Leontius Episc. in Cypro, citatq. ea Septima Synodus; habĕt eadĕ Lipom. to.6. & Sur. to.4.

v. G Vndecimo Kal. Augusti. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

PVD Massiliam natalis S. Mariæ [a] Magdalênæ, de qua Dominus eiecit septem dæmonia, & quæ ipsum Saluatorem a mortuis resurgentem prima vidêre meruit. Philippis sanctæ Syntyches [b], cuius beatus Paulus Apostolus meminit. Ancyræ in Galatia natalis S. Platônis [c] martyris, qui sub Agrippino Vicario verberibus cæsus, vncis ferreis laniatus, alijsq. immanissimis tormentorum generibus cruciatus, demum abscisso capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in subueniĕdis captiuis Acta secundæ Synodi Nicænæ testantur. In Cypro S. Theophili [d] Prætoris, qui ab Arabibus tentus, cum nec donis nec minis flecti posset vt Christum negaret, gladio cæsus est. Antiochiæ S. Cyrilli [e] Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. In territorio Aruernensi S. Menelêi [f] abbatis. In Blandinio monasterio S. Vuandregisili [g] abbatis, miraculis clari. Scythopoli in Palæstina sancti Ioseph [h] Comitis.

IVLII 22.

PluraTo.1. ab An. 32. n.18. & infra.

ARIAS *Magdalena* [a]. De eadem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, Græci etiam in Menologio. De famosissima & antiquitus disputata quæstione, an vna vel plures fuerint Magdalenæ, disseruimus pluribus in Annalibus Ecclesiasticis; ibiq. vnam tantum fuisse Magdalenã, professi sumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, vt historiam quamdam Ioseph nomine, cuius est principium: In diebus Claudij, &c. Libellum insuper de eius accessu ad Senatum Romanũ, vt Pilatum de nece Christi postularet iudicio, & alia eiusmodi, nobis quidĕ insulsa visa. De accessu autem eius cũ Martha & Maximino in Gallias, cum vetus traditio, tum etiam antiqui manuscripti codices edocent: quibus adde ea quæ nouissime scripta sunt a Siluestro Prierate Dominicano in Aurea rosa in expositione Euangelij feriæ quintæ infra octauas Paschæ, quæ recitat Sur. tom.4. hac die Lege & ea quæ Petrus in catal. scribit lib.6. cap.124. & alia id genus: in omnibus seruans Apostoli regulam, vt cuncta probans, quod bonum est teneas. Sigeb. agens de eius trãslatione anno Domini 745. hæc compendio describit: Persecutione post lapidationem Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de septuagintaduobus discipulis ad Gallias trãsiens, Mariam Magdalenam secũ abduxit, & eam apud Aquensem vrbem, cui præsidebat, sepeliuit defunctam. Aquĕsi vero vrbe a Saracenis desolata, corpus eius a Gerardo Comite Burgundiæ ad cœnobium Viceliacum a se constructum trãsfertur. Quamquam aliqui scribant, quod illud apud Ephesum quiescat, nullum super se tegumen habens. Hæc Sigebertus. Fuit etenim Græcorum opinio,

quod

quod corpora Mariæ Magdalenæ & Lazari quiescerent Ephesi: vnde Cedrenus in comp. hist. in Leone Imp. Basilij filio hæc ait: Condidit templum sancto Lazaro sacrum, inq. eo Lazari & Magdalenæ reliquias Epheso allatas deposuit. Hæc Cedrenus in compend. hist. in Leone Philosopho. Insuper Zonaras lib. 3. Annal. testatur S. Lazari corpus e Cypro insula translatũ Cõstantinopolim, necnon & S. Mariæ Magdalenæ simul cõdita esse a Leone Imp. cognomento Philosopho, in basilica a se erecta: sed Latinis magis assentimur. Inter alia de S. Maria Magdalena Patrum encomia, celebrior habetur oratio ab Origene conscripta, quamquam Latinum scriptorem potius redoleat.

[b] *Syntyches.*] De qua Paul. ad Philippen. cap. 4. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri.

[c] *Platonis.*] Agũt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio xv. Kal. Ianuarij. Extant res gestæ ipsius a Metaphraste editæ, quas retulit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4. De miraculis virtute S. Platonis editis scripsit S. Nilus historiam ad Heliodorum, quæ recitata est in Septima Synodo, Actione quarta. Iustinianus Imp. in honorem S. Platonis amplissimum erexit monumentum, vt scribit Procopius, agens de ædific. Iustiniani Imp. de quo Cedren. in Basilio Imperatore: Platonis, inquit, templum, quod corruerat, excitauit.

An. 784. [d] *Theophili.*] Eius certamen describitur in historia Miscella. Martyrij coronam adeptus est Constantino & Hirene imperantibus, anno Domini septingentesimo octogesimoquarto.

[e] *Cyrilli Episcopi*] De eo hac die Beda. Adscribitur hic decimusnonus eius sedis Episcopus. Agit de eo Eusebius in chron & hist. lib. 7 cap. 26. Niceph Callist. hist. lib. 6. c. 34. atque etiam Niceph. Episc. Constantinop. in chron. Habentur eius Acta iuncta illis sanctorum Claudij & Nicostrati, quæ ex antiquis codicibus edidit Mombrit. tom. 1. vbi scribitur, ipsum ob Christi fidem passum, ac tandem in carcere Deo spiritum reddidisse. T. 2. A. 283. nu. 9 & An. 299. nu. 4.

[f] *Menelei.*] De eo item hac die Vsuardus, & alij recentiores.

[g] *Vuandregisili*] Eius Acta sincere conscripta refert Surius tom. 4. ex quibus constat, migrasse ex hac vita anno Domini sexcentesimo sexagesimoquinto, Indict. octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert. referat ad annum 692. sicut & Trithem. de viris illustribus ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 96. Scribit de eodem Petrus in catal. lib. 6. c. 127. & nouissime Molan. in Indiculo sanct. Belgij. T. 8. A. 665. n. 13.

[h] *Ioseph.*] De quo & Græci. Eius vero admirabilem ad Christum conuersionem & fidei constantiam aduersus Arianos, pluribus describit S. Epiphanius in Panar. hæresi 30. contra Hebionitas. Apud hunc hospitio susceptus est S. Eusebius Episcopus Vercellensis pro fide Catholica exul, quando eum inuisit idem Epiphanius, qui hæc refert. T. 2. A. 132. num. 4. & T. 3. A. 327. n. 18. & seq

23 Decimo Kalen. Augusti. Luna. A iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NATALIS sancti Apollinaris [a] Episcopi, qui ab Apostolo Petro Romæ ordinatus, & Rauennam missus, pro fide Christi diuersas & multiplices pœnas perpessus est: postea in Aemilia Euangelium prędicans, plurimos ab idolorum cultu reuocauit: tandem Rauennam reuersus, sub Vespasiano [b] Cæsare gloriosum martyrium consummauit. Romæ sancti Rasyphi [c] martyris. Ibidem passio sanctæ Primitiuæ [d] virginis & martyris. Item sanctorum martyrum Apollonij [e] & Eugenij. Eodem die natalis sanctorum martyrum Trophimi [f] & Theophili, qui sub Diocletiano Imperatore lapidibus cæsi, & igne incensi, demum gladio percussi, mar-

martyrio coronantur. In Bulgaria sanctorum plurimorum [g] Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, ecclesias Dei deuastans, diuerso mortis genere, ense, laqueo, sagittis, diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia sancti Liborij [h] Episcopi & confessoris. Romæ sanctarum virginum Romulæ [i], Redemptæ, & Herundinis, de quibus scribit S. Gregorius Papa.

IVLII 23.

T. 1. A. 44. n. 37. & 46. n. 2. & A. 75. n. 5. POLLINARIS *Episcopi* [a].] De quo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius gesta, quæ in antiquis manuscriptis codicibus latitabant, edidit Mombritius tomo 1. & Sur. tomo 4. Petrus item in catalog. lib. 6. cap. 128. & alij qui res ecclesiæ Rauennatis sunt prosecuti. Extat de eodem sermo sancti Petri Chrysologi, alij etiã Petri Damiani. De eius ecclesia religiose adeunda, hæc Venantius Fortunatus:

Rursus Apollinaris pretiosi limina lambe.

De sepulchro eiusdẽ, & iuramento illic præstari solito, agit sanctus Gregorius in regist. lib. 5. epist. 33.

[b] *Sub Vespasiano Cæs.*] Non sic quidem, vt aliqua illius tempore fuerit in Christianos excitata persecutio; sed quod aic Sueton. in vita ipsius cap. 15. his verbis: Non temere quis punitus insons reperitur, nisi absente eo, & ignaro, aut certe inuito, atque decepto. Hæc de eo Suetonius.

[c] *Rasyphi.*] De quo vet. manuscrip. ex quibus & alij recentiores.

[d] *Primitiuæ.*] Agit de eadem Petrus in catalog lib. 11. nu. 200. & alij.

[e] *Apollonij & Eugenij.*] De his etiam hac die Græci in Menologio agunt.

T. 2. A. 305. n. 12. [f] *Trophimi & Theophili.*] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq. pluribus eorum martyrium referunt.

T. 9. A. 810. n. 3. [g] *Plurimorum Martyrum.*] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorum qui sunt apud Bulgariam interfecti sub Nicephoro Stauratio Imp. anno nono Imperij eius: quorum alij letalibus plagis acceptis, cum Christum negare non terentur, multiplicibus & acerbissimis tormentis subiecti, e vita decesserunt, alijque ense obtruncati, alij funibus vincti & suffocati, alij sagittis confossi, alij denique carceribus & fame consumpti expirarunt, & corona martyrij donati sunt. Hæc ibi. Erat autẽ prædictus Imperator secta Manichæus; de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiam histor. Miscel. in anno octauo eiusdem Imp. Cedrenus etiam in compendio, anno nono. Facta hæc tradunt anno Christi 804. Indict. 5. sed secundum veriorem supputationem, anno Domini octingentesimo vndecimo.

[h] *Liborij Episcopi.*] Agit de eodem hac die Ado. Res gestas ipsius retulit Surius in to. 4. Ponitur quintus eius sedis Episcopus: sedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodosij Augustorum. Facta est autem corporis eius translatio anno Domini 836. Indictione 14. Ludouici Imperatoris anno 23. T. 9. A. 836. num. 13.

[i] *Romulæ & soc.*] Agit de his S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 15. vbi & de ecclesia S. Mariæ, apud quam manebant. Porro earumdem Romulæ & Redemptæ veneranda corpora asseruari Romæ in basilica S. Mariæ Maioris, inscriptio musiuo opere in apside posita his verbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIAE APOSTOLI, HIERONYMI DOCTORIS, ROMVLAE ET REDEMPTAE VIRGINVM RECONDVNTVR. Hæc ibi, licet & Tiburtini eadem sibi vendicent, de ijsdemq. hac die solemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipsa integra corpora eos accepisse putamus. T. 8. A. 592. n. 35.

24 Nono Kalendas Augusti. Luna. B iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIGILIA ſancti Iacobi[a] Apoſtoli. Tyri in Tuſcia apud lacum Vulſinium ſanctæ Chriſtinę[b] virginis & martyris: quæ in Chriſtum credens, cum patris idola aurea & argentea comminuiſſet, ac pauperibus erogaſſet, eius iuſſu verberibus dilaniata, alijsq. ſupplicijs dirisſime cruciata, & cum magno ſaxi pondere in lacum proiecta, ſed ab Angelo liberata; deinde ſub alio Iudice patris ſui ſucceſſore acerbiora tormenta conſtanter perferens, nouisſime a Iuliano Pręſide poſt fornacem ardentem, vbi quinque diebus illæſa permanſit; poſt ſerpentes Chriſti virtute ſuperatos, abſciſsione linguæ, & ſagittarum infixione martyrij ſui curſum compleuit. Romæ via Tiburtina ſancti Vincentij[c] martyris. Amiterni in Veſtinis paſsio ſanctorum Militum[d] octogintatrium. Emeritæ in Hiſpania ſancti Victoris[e], viri militaris, qui cum duobus fratribus Stercatio & Antinogene in perſecutione Diocletiani per diuerſa ſupplicia martyrium conſummauit. In Lycia ſanctarum martyrum Nicetæ[f] & Aquilinæ, quæ beati Chriſtophori martyris prædicatione ad Chriſtum conuerſæ, martyrij palmam capitis obtruncatione ſumpſerunt. Item ſanctorum martyrum Menei[g] & Capitonis. Apud Senonas ſancti Vrſicini[h] Epiſcopi & confeſſoris,

IVLII 24.

VIGILIA *S. Iacobi*[a].] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

[b] *Chriſtinæ*.] Ponitur hæc paſſa Tyri apud lacum Vulſinium, qui ab eadem ciuitate nomen accipiens, dictus eſt) vt iterum diximus) lacus Tyrenſis: ſic enim appellatus repetitur in edicto Deſiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri enim S. Chriſtinam paſſam eſſe, cum vetera illorum locorum monumenta, & firma certaq. a maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuſcripti codices confirmant. Porro Tyrus ciuitas illic olim poſita a lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulſinienſes oppidani olim illi vrbi vicini teſtantur. Hæc de loco ſatis ſint dicta. Agunt etiam de eadē Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorū, ac Græcorum, in quorum Menologio eius Acta narrantur conſentientia ijs quæ a Latinis ſcribuntur, quæ poſt Mombrit. to.1. & Petr. in catal. lib.6. cap. 130. Surius ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit to.4. Vincent. lib. 12. cap. 86. Antonin. par. 1. tit.8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius Acta fuſius ſcripta, aliaq. legimus in vet. codice S. Cæciliæ trans Tyberim. eſt priorum eiuſmodi exordium: Erat quædam ſancta

& ſa-

& sacra puella ex Aniciorum perillustri familia,&c. Illa autẽ quæ extant in dicto cod. S. Cæciliæ, sic incipiunt: Beatissima, &c. Pararunt aliqui de hac agere S. Augustinum in Psalm. 120. Fefellit fortasse eos mendosus codex: non enim de Christina, sed de Crispina agit, perillustri martyre in Africa, de qua idem Augustinus sæpius meminit, vt loco suo dicemus inferius: Crispinã, & non Christinam legit editio Louaniensis. Corpus S. Christinæ Panormi in Sicilia summa veneratione asseruari percepimus, nec aliam ab ista esse tradunt. Meminit S. Christinæ Aldelmus Episcopus de laud. virginitatis, & alij recentiores.

[c] *Vincentij.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Est Tibure ecclesia sancti Vincentij, huius quidem, & non alterius Vincentij, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

cir. A 318. Monu. Eccles. Aquil. [d] *Militum octoginta.*] Ponuntur hi passi Amiterni, quæ fuit olim nobilissima ciuitas in Vestinis; licet ĩ alia edit. errore Typographi, Amiternum in Sabinis sit positum: nam Furconium, & Aquila, loca illi proxima, in Vestinis ponuntur inferius. Amiternum esse in Vestinis, scribit Cato libro orig. Ptolemæus lib. 3. tabula sexta Europæ id aperte docet, Strabo id ipsum libro 5. A. Varrone melius disces, vbi sit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib. 4. de lingua Latina sic ait: Qui circum Aternum habitant amnem, Amiternini sunt appellati. Porro de Aterno flumine Vestinos alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius sequest. lib. de flum. & alij. Vnus tantum Plinius lib. 3. cap. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (vt puto) occasione deceptus, quod dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex causa, quod Amiternini a Sabinis venirent, vt auctor est Varro lib. 5. de lingua Latina. Dicta est alio nomine illa regio Prouincia Valeriæ, de qua superius locuti sumus. Fuerunt huius cohortis præcipui Florentius & Felix, vt ex manuscriptis Aquila transmissis accepimus.

[e] *Victoris & soc.*] De his Vsuardus, Ado, & alij recentiores: alij pro Stercatio habent Estertium. De his Vasæus in chron. Hispan. item Flos sanctorum Hispaniæ. T. 2. A. 303. nu. 139.

[f] *Nicetę & Aquilinæ.*] Agunt de his etiam hac die Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 131. & alij recentiores. Habentur earũ Acta iuncta illis S. Christophori martyris; de his etiam Vincent. in Spec. lib. 13. c. 25. circ. A. 254. tunc passus Christoph.

[g] *Menei & Capitonis.*] De his item hac die Græci in Menologio agunt.

[h] *Vrsicini Episcopi.*] Successit hic S. Polycarpo, adscribiturq. in serie Episcoporum Senonensium decimus ordine; claruit circa annum Domini 310. vt apparet ex tabulis Democharis lib. de sacrificio Missæ. cir. A. 310.

ij. C Octauo Kal. Augusti. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SANCTI Iacobi [a] Apostoli, fratris beati Ioannis Euangelistæ, qui prope festum Paschæ ab Herode Agrippa decollatus est. Eius sacra ossa ab Hierosolymis ad Hispanias hac die trãslata, & in vltimis earũ finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, & frequenti Christianorum concursu religionis & voti causa illuc adeuntium, pie coluntur. In Lycia sancti Christophori [b] martyris, qui sub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æstuantis incendio Christi virtute seruatus, ad vltimum sagittarum ictibus confossus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hispania natale beati Cucuphatis [c] martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside plurimis tormentis superatis, percussus gladio, victor migra-

uit

uit in cælum. In Palæstina sancti Pauli [d] martyris, qui in persecutione Maximiani Galerij sub Firmiliano Præside capitis damnatus, exiguo orandi spatio impetrato, primum pro contribulibus suis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatẽ agnoscerent, postea pro circumstantium multitudine, demum pro Iudice qui ipsum damnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus; abscisis ceruicibus, martyrij coronam accepit. Ibidem sanctæ Valentinæ [e] virginis, quæ ad aram vt immolaret adducta, cum eam calcibus euertisset, dirissime cruciata, vna cum socia virgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponsum. Furconij in Vestinis sanctorum martyrum Florentij [f] & Felicis Sipontinorum. Cordubæ S. Theodemiri [g] monachi & martyris. Treuiris S. Magnerici [h] Episcopi & confessoris.

IVLII 25.

de eo plura T. 1. præsertim An. 44. nu. 1. & seq. & T. 9. An. 816. n. 56. & seq.

Iacobi Apostoli [a].] De eodem Beda ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kal. Maij, in quem diem natalẽ eius, quando ab Herode occidi iussus est, transferunt: Latini vero hac die agunt, quando eius venerandum corpus ex Iria Flauia Compostellam translatum est; vbi hactenus celeberrimo totius Christiani orbis officio colitur; vt constat ex Apostolicis litteris Callisti Papę II. quibus etiam expressum habetur, vt tertio Kal. Ianuarij celebretur eius translatio Hierosolymis facta Gallæciam, itemq. electio: rursus autem, vt v. Nonas Octobris solemnitas agatur, qua recolantur eiusdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compostellanæ Ecclesiæ dedicatio facta a Turpino Episcopo Rhemensi, & alijs sexaginta Episcopis, id curante Carolo Magno Imp. vt idem Turpinus testatur. De eius accessu & prædicatione in Hispanias, hæc liber qui inscribitur nomine S. Isidori de vita & mort. sanct. c. 73. Hispaniæ atq; Occidentalium locorum populis Euangeliũ prædicationis infundit, &c. Hæc ibi: licet ille, an sit Isidori, non immerito adducatur in controuersiam, cũ complura in eo indigna Isidoro reperiantur coagmentata mẽdacia. Rursus autem in Breuiario Toletano institutionis S. Isidori, habetur sacer hymnus, quo de eius accessu in Hispaniam agitur: vbi etiã inter alios hi versus descripti habentur:

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent prece matris inclytæ,
Vtrique vitæ culminis insignia.
Regens Ioannes dextra solus Asiam,
Et læua frater positus Hispaniam, &c.

Beda etiam in collectaneis agens de diuisione Apostolorum, Iacobum hũc in Hispanias esse profectum testatur: id ipsum Turpinus in libro de rebus gestis Caroli Magni Imp. id denique Callistus Papa II. (eius enim nomine litteræ Apostolicę scriptæ reperiuntur) affirmare videtur. Sed cum omnium Apostolorum primus S. Iacobus martyrio ex hac vita migrarit, idq. etiam ante diuisionem Apostolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occasio orta est. Verum Iacobi in Hispaniam profectio tunc potissimum potuit contigisse, cum post necem Stephani protomartyris secuta est statim dispersio omnium discipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes dispersos esse præter Apostolos, intelligendum ex maiori parte; sicut cum ibidem ait, omnes discipulos dispersos esse per regiones Iudææ atque Samariæ: cum tamen constet, inter alios Ananiam tunc temporis profectũ esse Damascum Syriæ, illicq. Euãgelium prædicasse. Sane quidem & horũ matrem, vxorem Zebedæi, Mariam, eadem dispersione fugatam, in Italiam aduectasse, & apud Hernicos, itinere fatigatam, in pace quieuisse, produnt vetera monumenta ecclesiæ Verulanæ, vbi eius venerandum corpus religiose asseruatur. Hæc autem de accessu Iacobi in Hispanias nuper dicta non sic accipias, vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apostolorum illis fuerat ostium reseratum) sed Iudæis tantum, suis gentilibus, Christum annunciarit; nec sic quidem, vt aliquam illic fundarit ecclesiam: eoq. sensu sunt accipienda verba Innocentij Papæ in epist. ad Decentium, quod nullus Apostolorum in Hispania vel Gallia populum Gentilem docuerit,

sed

sed illi tantum, quos in eas regiones misisset Petrus Apostolus. Prædicta autem non sic mordicus defendimus, vt his inultos adstipulari cogamus; sed potius vt ostēderemus quæ dicuntur de profectione eius in Hispaniam, non esse adeo impossibilia, vel haberi pro monstro, vt putant aliqui. Addimus & illud de eodem Apostolo; ipsum nimirum, sicut Ioannem, virginē permansisse: id etenim testatur S. Epiphanius in Panar. hæresi 58. his verbis: Quinam igitur hi fuerint, quam generosi Apostoli, ac monasticam vitam degentes, ac deinceps virgines? Ioannes quidem & Iacobus, filij Zebedæi, qui māserunt in virginitate. Hæc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode, recitatq. historiam de martyrio illius qui illum accusauerat, & quomodo veniam precatus, martyriū subijt. Trithemius de vir. illustr. dum recenset Callisti Papæ commentarios, ait illum copioso sermone & maxima diligentia tractatū scripsisse de miraculis S. Iacobi. Legimus eiusdem Callisti nomine de ea re quinque libros digestos, quibus continentur miracula eiusdem Apostoli virtute edita, licet (vt constat ex ratione annorum numeri) aliqua fuerint superaddita, atque illis admista. Habentur & eiusdem Callisti sermones de trāslatione S. Iacobi, itemq. de ea re epistolæ, necnon & litteræ Leonis Papæ III. de translatione S. Iacobi in Hispaniam facta, tertio kalend. Ianuarij. est earum exordium: Noscat fraternitas vestra, &c. Itemq. litteræ Innocentij Papæ Secundi habentes subscriptionem S.R.E. Cardinalium, qui illis vixere temporibus, quibus eiusdem Callisti commentar. comprobatur. recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S. Iacobi.

T.2.A.254. nu.22. [b] *Christophori*:] Martyr est tam Latinis quam Græcis notissimus, de quo hac item die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes recentiores; Græci autem de eo agunt in Menologio ad septimum Idus Maias. Huius quidem Acta deprauata ac inter se diuersa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombrit. tomo 1. vit. sanct. Petrus in catalogo lib. 6, c. 135. Vicellius in Hagiolog. ex Ruggero Fuldensi paucis contraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibus; quæ & Sur. retulit in tomum quartum: sed omnia quæ censura indigeant. Irrepsit inter alia, vt pro Decio Imperatore Dagnus quidam sit positus: sub Decio etenim esse passum vna cum ceteris Christianis commilitonibus, constat ex veteri hymno sacro, qui legitur in Breuiario Toletano secundum regulam S. Isidori, quo etiam eiusdem martyris Acta describuntur: quæ quidem præ ceteris omnibus nobis arrident. Asseruantur ibidem (vt in eodem Breuiario legimus) eiusdem martyris venerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religiosus in Hispanijs Christophori martyris cultus. Erat etiam Cordubæ nobilis ac vetus memoria S. Christophori, ecclesia & monasterium ab eo denominatū, cuius meminit S. Eulogius, dum agit de alio Christophoro eiusdem monasterij alumno; qui sicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam est consecutus tempore persecutionis Sarracenorum. De alio monasterio nomine eiusdem S. Christophori dedicato meminit S. Greg. in regist. lib. 8. epist. 53. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad giganteam staturam, qua pingi consueuit, quid dicam, non habeo: referam hic tantum ex hymno præfato hos versus, quibus eius imago describitur, immo potius tantum modo adumbratur:

Elegansq. statura, mente elegantior,
Visu fulgens, corde vibrās, & capillis rutilās,
Ore Christum, corde Christum Christophorus
insonat.

Et in capitulo sic dicitur: De minimo grandis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum, &c. Porro ea cuncta quæ de S. Christophoro feruntur, de palma, flumine, statura procera; ea, inquam, omnia Hieronymus Vida Episcopus Albæ allegorico sensu interpretata egregiè cecinit epigrammate. De symbolicis picturis Christianis antiquitus pingi solitis diximus superius 24. Aprilis in Georgio.

[c] *Cucuphatis.*] De quo & Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc versu meminit. T.2.A.303. n.141.

Barchinon clara Cucuphate freta
Surget, &c. Huius Acta ex anonymo descripsit Surius tomo 4. Mombritius tomo 1. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 136. sed eadem felicius canuntur sapphico carmine, hymno sacro, qui legitur in Breuiario Toletano. Plura de eodem in Flore sanct. Hispan. & in Thes. concion. tomo 2. kalend. Augusti; ibi & de Felice agitur.

[d] *Pauli.*] Agit de eo Eusebius hist. lib. 8. cap. 18. passumq. tradit anno sexto persecutionis Diocletiani Imp. qui est annus Domini 307. T.3.A.307. n.18.

[e] *Valentinæ.*] Eadem ipsa eo passa est tempore, quo & Paulus, de quo modo actum est. Scribit de ea idem Eusebius hist. lib. 8. c. 18. T.3.A.307. n.17.

[f] *Florentij & Felicis.*] Sunt hi duo ex numero illorum octogintatrium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus. Furconij cum hi ponantur, sciendū est, nobilem fuisse ecclesiam Furconiensem in Vestinis, cuius mentio habetur in Concilio Romano sub Agathone, quod recitatur in sexta Synodo Act. 4. Adnumeratam eamdem inueni inter eas, quarum Episcopi dicebantur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erant sub ditione alicuius Archiepiscopi, sed tantum immediate subiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuscript. bibliothecæ Vaticanæ, qui inscribitur Liber censuum. cir.A.318.

g Theo-

T. 2. A. 851 nu. 5. g *Theodomiri.*] De quo agit S. Eulogius in memor. sanct. lib. 2. cap. 6. atq. eumdem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coronã esse adeptum, æra octingentesima nonagesimanona, anno a Christo Domino octingẽtesimo quinquagesimoptimo.

cir. A. 505. h *Magnerici Episc.*] Agit de eodẽ hac die Molan. in addit. ad Vsuar. Acta eius scripsit Ebruinus abbas. Habetur de eo mentio in Actis S. Gauderici, quæ recitat Sur. to. 4. 11. Augusti, Gregor. Turonensis de gest. Franc. lib. 8 c. 37. lib. 9. c. 10. & in tabulis Episcoporum Treuerensium post Nicetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verum in libris Fortunati nuper editis Cala. r., non de Magnerico Treuerensi, sed de Agerico Virdunensi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Domini 505.

26 Septimo Kal. Augusti. Luna. D i.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

DORMITIO sanctæ Annæ [a] matris Genitricis Dei MARIAE. Philippis in Macedonia natalis S. Erasti [b], qui illic a beato Paulo Apostolo relictus Episcopus, ibidem martyrio coronatus est. Romæ via Latina sanctorum martyrũ Symphronij [c], Olympij, Theodũli, & Exuperiæ, qui (vt in gestis sancti Stephani Papæ legitur) ignibus combusti, martyrij palmam adepti sunt. In Portu Romano sancti Hyacinthi [d] martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentem præcipitatus, illæsus euasit: post hæc a Leontio Consulari sub Traiano Imperatore gladio percussus, vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio suo iuxta Vrbem sepeliuit. Item Romæ sancti [e] Pastõris presbyteri, cuius nomine Titulus [f] extat in Viminãli apud sanctam Pudentianam. Veronæ sancti Valentis [g] Episcopi & confessoris. In monasterio sancti Benedicti in agro Mantuano sancti Simeonis [h] monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus, in senectute bona quieuit.

I V L I I 26.

T. 3. in ap. par. n. 41.

ANNAE [a].] Græci autẽ de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in constitutione Emmanuelis Imp. ponitur inter eas solemnitates, quibus vacandum est religionis gratia. De eadẽ Dei Genitricis matre meminit S. Epiphan. in Panar. hær. 78. & 79. itemq. in commẽtariolo de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & sanctitate claruit tẽporibus Heraclij Imperatoris, de eadẽ agit in hom. 10. Ioãnes Damascenus de fide orthodoxa lib. 4. c. 15. in oratione prima de dormitione Beatæ MARIAE, & orat. 1. & 2. in natiuitate eiusdem. Andreas Cretensis plura in Natali Deiparæ, & in sacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrum Prodromum. Est de eadem sermo Fulperti Episcopi Carnotensis. In Breuiario Toletano inest de ea vetus officium ecclesiasticum cum sacro hymno eodem die canendo. Habemus in nostra bibliotheca to. 7. de eadem sermonem, cuius est initium: Beatissimæ & multiplici, &c. Ibiq. carmina quædam in laudem ipsius scripta sunt, in aliqua ecclesia cani solita. Fertur de eadem apocryphum

quoddam, nomine S. Hieronymi, quod incipit: Postulatis, filiæ, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius scripsit. Eius venerandum caput asseruari Duræ, quod est oppidum Iuliacēse, testatur Molanus in addit. ad Vsuardum edit. 2. annulus autem eius Romæ in ipsius ecclesia custoditur. Iustinianus Imperator eidem erexit Cōstantinopoli augustissimam basilicam, vt auctor est Procop lib. 1. ædif. Iustiniani Imperatoris, de qua habetur mentio in Actis S. Stephani Iunioris: eamdem tandem vetustate collabentem Basilius Imp. restituit, vt scribit Cedren. in Basilio. Plura in laudem S. Annæ tam carmine quam soluta oratione a recentioribus scripta sunt, vt a Vicellio, & alijs. Constat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Ecclesia peruetustum fuisse S. Annæ cultum: quem Sanctissimus Dominus Noster Gregorius XIII. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apostolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. kal. Maij, sui Pontificatus anno duodecimo, firmauit auxitque: præcipiens nimirum, vt perpetuis futuris tēporibus beatæ Annæ dies festus septimo Kal. Augusti per totius Orbis ecclesias duplici officio quotannis recolatur, Romanisq. ac aliarum ecclesiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adscribatur.

T. 1 An. 58 n. 62. & A. 59. nu. 10. [b] *Erasti*] De quo Acta Apostolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Hunc creatum fuisse Episcopum Paneadis, scribit Dorotheus in Synopsi; licet ceteri omnes, quibus magis assentimur, Philippensem eum dicant factū Episcopum.

T. 2. A. 259 n. 26. & seq [c] *Symphronij & soc.*] De his hac die Vsuardus, & alij. Res gestæ ipsorum descriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Sur. tomo 4. die 2. Augusti.

T. 2. A. 800. n. 12. [d] *Hyacinthi.*] Agunt de eo etiam Beda, Vsuar. Ado, & alij recentiores: Acta vero ipsius recitat Surius tomo 4. hac die.

T. 2. A. 162. n. 1. & seq. & An. 164. n. 24. [e] *Pastoris.*] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, sed & in antiquis manuscriptis de eo agitur hac die. Plura de ipso scripta habentur in Actis sanctarum Pudentianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorum supra meminimus. Mentio de eodem habetur in libro de Rom Pontificibus in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiusdem Pontificis ad Iustū Episcopum Viennensem; quas esse germanas, monstrauimus in Annalibus Ecclesiast. In eis hæc de Pastore scripta habentur: Pastor Titulum condidit, & digne in Domino obijt. Hæc ibi. Habemus in nostra bibliotheca res gestas S. Pastoris, seu potius panegyrim in die natali eius alicubi in ecclesia legi solitam. Est eius exordium: Sanctorum vestigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Pastore agitur discipulo S. Erasmi Episcopi, qui passus est Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque sepultus ad Cliuum Cucumeris. De scriptis S. Pastoris, quorum penes Græcos vsitatior fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

[f] *Titulus.*] Idem Titulus, quod Memoria, seu Ecclesia, sic dictus, quod in loco vbi erat ecclesia erigenda, crux poneretur in titulū. sic l vlt. de Pagan. Cod. Theod. & l. decernimus. C. de Episc. & cleric. Nouel. 137. cap. 7. ex Iulian. & const. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt nullus fabric. c. nemo ecclesiam. de consecrat. distinct. 1. ex Concil. Aurelian. & in Capitularibus Franc. lib. 5. cap. 239. Ord. Roman de diuin. offic. c. de ædif. eccles. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hymn. 5. Peristeph de S. Vincentio: T. 2. A. 112. n. 5. & 6.

Iam nunc & ossa extinxero,
Ne sit sepulchrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumq. figat martyris.

Et hymno 12. de passionibus Apostolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via seruat Ostiensis.

Romæ autem obtinuit vetus loquendi vsus, vt non omnis ecclesia, martyrumve Memoria Titulus diceretur, sed tantum insigniores ecclesiæ, quibus præficerentur presbyteri Cardinales.

[g] *Valentis Episcopi*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, & in antiquis monumentis Episcoporum Veronensium, quæ collegit Illustriss. ac Reuerendiss. hodie Cardinalis, Augustinus Valerius eiusdem ciuitatis Episcopus. obiit Ann. 531. monumen. Eccl. Veron.

[h] *Simeonis.*] Huius res gestas scripsisse fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti: eas nos non vidimus, nisi sint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuscriptæ leguntur absq; auctoris nomine. in codice qui habet numeri notam 709. vbi traditur, hunc Armenum fuisse genere, ordine Leuitam, professione monachum: venisse in Italiam, ac multis egregijs operibus illustratum quieuisse in Domino anno a Christo millesimo decimosexto, Indict. 14. septima kal. Augusti, Henrico Imp. Quibus temporibus etiam Treuiris in Gallijs claruit alius eiusdem nominis & professionis, ordinisq. S. Benedicti; qui in turri inclusus, ibidem vsque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015. & Trithemius de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238. T. 11. Ann. 1016. nu. 4. & seq.

Sexto

27 Sexto Kalen. Augusti. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

NICOMEDIAE paſsio S.Pantaleônis [a] medici, qui a Maximiano Imperatore prò fide Christi tentus,& equulei pœna, ac lampadarum exuſtione cruciatus, ſed inter hæc Domino ſibi apparente refrigeratus,tandem ictu gladij martyrium conſummauit. Ibidem S.Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuerſus eſt; ſanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui poſt multas pœnas ſibi illatas, ab eodem Maximiano capitali ſententia ob confeſsionem Chriſti damnati ſunt. Nolæ ſanctorum martyrum Felicis [c], Iuliæ, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia ſanctorum martyrum Mauri Epiſcopi, Pantaleemônis, & Sergij [c], qui paſsi ſunt ſub Traiano. Apud Homeritas commemoratio [d] ſanctorum Martyrum, qui ſub Dunaan tyranno ob Chriſti fidem incendio traditi ſunt. Cordubæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Georgij [e] diaconi,Felicis, Aurelij,Nataliæ,& Liliôſæ, in perſecutione Arabica. Epheſi natalis ſanctorum ſeptem Dormientium [f], Maximiani,Malchi,Martiniani,Dionyſij,Ioannis, Serapiônis, & Cõſtantini. Antiſiodôri depoſitio beati Aetherij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli beatæ Anthûſæ [h] virginis, quæ ſub Conſtantino Copronymo ob cultum ſanctarum imaginum verberibus cæſa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

I V L I I 27.

T.3.A.311. n. 57.

ANTALEONIS, alias *Pantaleemonis*.] De quo hac item die Beda. Vſuardus die ſequenti; Græci in Menologio hac item die agunt, feſtumq. colunt, vt apparet ex Emmanuelis conſtitutione tit. de ferijs. Huius Acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ Latine a ſe reddita deſcripſit Lipom.tom.6. & Sur. tom.4. Legimus eadem in vet.manuſcrip. cod. ex quibus etiam Mombritius tomo 2. & Petrus in catal.lib.6.cap.146. Agit de eodem Niceph. lib.9.cap.14. Huius templum Conſtantinopoli vetuſtate collapſum, in ampliorem formam Iuſtinianus Imp. reſtituit, vt ſcribit Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. lib.1. Excitauit& aliud in honorem eiuſdem martyris in Palæſtina, vt idem refert lib.5. Caput eius ex Africa in Gallias translatũ eſſe anno Domini 802. ſcribit Sigebertus in chron. Extat de eadẽ translatione carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis. Conſtantinopoli etiam eius ſacræ reliquiæ conditæ erãt in loco qui dictus eſt Concordia, vbi ſacroſancta Synodus œcumenica eſt celebrata, quæ ex quatuor ſecunda ordine poſita eſt. De his Ioannes Damaſcenus lib.3. de imaginibus.

[b] *Hermolai & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus,Ado,& alij Latinorum, Græci au- T.9 A.311. n. 17.

tem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S. Pantaleemonis. Scribit de eodem Nicephorus hist. lib. 7. cap. 14.

c *Felicis & soc.*] Agit de ijsdem hac die Beda, adstipulanturq. vet. manuscrip.

T.7.A.522. n.47.& seq De Aret.& soc. iterum 24. Octob.

d *Commemoratio sanct. mart.*] De his Nicephorus hist. lib. 17. c. 6. Vberius autẽ horum Acta descripsit Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tõ. 6. & Sur. to. 5. die 24. Octobris.

T.2.A.852. n.37.

e *Georgij & soc.*] De his Vsuard. sexto Kal. Septembris; sed hic est dies natalis ipsorum, vt apparet ex S. Eulogio, qui de his multis agit in Memor. Sanct. lib. 2. cap. 10. passosq. tradit æra 890. a Christo autem anno octingentesimo quinquagesimo secundo: ibi idem Eulogius recitat Georgij epistolam ad vniuersos Christianos in Hispania consistentes, qua eos ad subeundũ martyrium roborauit. est eius exordiũ: Cognoscite, o fratres charissimi, meum introitum in Hispania. n. &c.

T.2.A.254. n.31.

f *Septem Dormientium.*] De his hac item die Vsuardus, ac recentiores omnes, Græci autẽ in Menolog. prid. Non. August. & 11. Kal. Nouembr. nimirum quando inclusi sunt in specu, & quando demum sunt inuenti. Cur autem hi dicti sint dormientes, duplex affertur ratio: Altera, quod hi martyres temporibus Decii consummarint martyrium intra speluncam clausi, ac demum specus ostio reserato, inuentis eorum corporibus, velut redivivi, iterum apparuissent; dictiq. dormientes consueto diuinæ Scripturæ loquendi vsu, quo eos qui pie religioseq. vita functi sunt, dormientes consueuit appellare. Altera vero, quod ijdem temporibus Decii vsque ad vltima tẽpora Theodosij Iunioris intra specum clausi, somno capti, ad ducentos fere annos re vera dormierint. Qui hæc putarint, sunt in primis ex Græcis Metaphrastes, qui rei gestæ historiam texuit, quam recitat Sur. tom. 4. hac die, Nicephorus lib. 14. c. 45. Cedren. in compend. anno 23. Theodosii. Ex Latinis Greg. Turon. de gloria confess. cap. 95. Sigebert. in chron. anno 447. Quid simile de aliis Septẽ dormientibus in Germania scribit Paulus diac. de gestis Longobard. lib. 1. c. 3. quos illos esse putamus, de quibus Greg. Turon. epistolam scripsit ad Sulpitium Episcopum Bituricensem, qua illorum recenset originem; quos tamen re vera obiisse diem, expresse testatur, recitatq. eorum nomina, quæ sunt ista, Clemens, Primus, Lætus, Theodorus, Gaudens, Cyriacus, & Innocentius. Si & ex Gentilibus de longo tẽpore dormiẽte exemplũ cupis, habes Plin. qui lib. 7. c. 52. puerum quẽdam annos septem & quinquaginta dormisse tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad custodiendum pecora missum, in quodam antro dormisse annis quinquaginta septem: vnde verum est in prouerbium, Dormire somnum Epimenidis. Sed hæc credat qui volet. Iã vt ad eos, de quibus agimus, reuertamur; sententiæ illorum qui putant hos non ob mortem dictos esse dormientes, sed quod vere eo temporis spatio somno fuerint oppressi, magnopere refragatur, quod ipsi aiũt, id miraculum diuinitus factum ob eam causam, quod eo tempore de resurrectione carnis hæresis esset orta; cum re vera nihil tale tẽporibus Theodosii Iunioris contigisse reperiatur. Nam nec in sacrosancto Concilio Ephesino, quod sub eodem Theodosio celebratum est, neque in sacrosancta Synodo Chalcedonensi post illud proxime habita, vlla vnquam mentio de eiusmodi hæresi facta inuenitur, quæ prima omnium Patrũ sententia dãnari debuisset. Præterea si ad astruendam fidem resurrectionis, voluit Dominus hos martyres excitare, manifestum est eos re vera fuisse mortuos: alioqui enim dormientium quidem a somno excitatorum, sed non mortuorum resurgentium, quæ fidẽ resurrectionis facerẽt, fuissent testimonia. His accedit, quod nullus illorum scriptorũ, qui illis vixere temporibus, rem tam insignem, miraculum adeo grande, scriptorum monumentis commendarunt: quæ omnia illos latuisse, verisimile non est: puta sanctum Prosperum, qui illorum temporũ res gestas per annos singulos digessit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum tẽporum scriptoribus. Addimus etiam, quod Stephanus Episcopus Ephesinus, cuius sedis tempore id euenisse refertur in Actis quæ scribit Metaphrastes, intrusus fuit armorum vi in eam sedem, pollutusq. communione Eutychetis atque Dioscori in Latrocinio Ephesino, vt habent Acta ipsa quæ recitantur in SS. Concilio Chalcedonen. Act. prima & vndecima: cuius quidem communionem prædicti Dormientes merito execrari ac vitare debuissent. Hæc sunt quæ his obstare videntur. Quid autem in hac re sentiendum sit, ego minime decerno; nec mihi tantum sumo, vt hæc audeam definire, quamuis in priorem sententiam sim procliuior. Quicquid sit, optimo iure dicimus, tam Latinos quam Græcos religiose ac pie colere ac celebrare horum sanctorum anniuersariam solemnitatem, cum grauia passi sint temporibus Decij, atque re vera in Domino obdormierint.

cir. A. 173. tẽpore Benedicti Papæ Demochare.

a *Aetherei Episcopi.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, & alij. Adnumeratur decimusoctauus eius sedis Episcopus, cui præfuit annis sex; hacq. die obijt, sepultus in ecclesia S. Germani, vt habent tabulæ Democharis libro de sacrif. Missæ.

T.9.A.726. n.7.

b *Anthusæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio describuntur.

* Maurus, Sergius, & Pantalemõ sub Traiano ann. 18. Baron. eo ann. to. 2. An. 118. n. 7.

Quinto

28 Quinto Kal. Augusti. Luna. F xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2

OMAE paſsio ſancti Victoris [a] Papæ & martyris. Item Romæ ſancti Innocentij [b] Papæ & confeſſoris. Mediolani natalis ſanctorum martyrum Nazarij [c] & Celſi pueri, quos Anolinus [d] ſub rabie perſecutionis, quæ per Neronem excitata eſt, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iuſsit. Thebaide in Aegypto commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Decij & Valeriani paſsi ſunt, quando Chriſtianis optantibus pro Chriſti nomine gladio percuti, callidus hoſtis tarda ad mortem ſupplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, non corpora: ex quorum numero vnus poſt equuleos, laminas, ac ſartagines ſuperatas, melle perunctus, ligatis manibus poſt tergum, ſub ardentiſsimo Sole fucorum ac muſcarum [f] aculeis expoſitus fuit: alius inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudiciſsimum ſcortum veniſſet, vt in libidinem concitaret, præciſam morſu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyræ in Galatia ſancti Euſtathij [g] martyris, qui varijs tormentorum generibus excruciatus, atque in flumen demerſus, ſed inde ab Angelo ereptus, demum columba e cælo adueniente, ad præmia æterna vocatus eſt. Mileti ſancti [h] Acatij martyris, qui ſub Licinio Imperatore poſt diuerſas pœnas in fornacem iniectus, ac Dei ope ſeruatus illæſus, martyrium capitis abſciſsione compleuit. In Britannia Minori ſancti Sampſonis [i] Epiſcopi & confeſſoris. Lugduni ſancti Peregrini [k] presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria teſtatur.

IVLII 28.

T. 2. A. 203 nu. 1. & ſeq.

ICTORIS *Papæ* [a].] Succeſſit hic S. Eleutherio, vt patet ex libro de Romanis Pontificibus, Euſebio in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 23. & ſequen. Optat. Mileuitan. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. & alijs: noſq. de eo egimus in Annalib. Eccleſ. vbi & pro eodem ſcripſimus apologiam aduerſus eos, qui nimiæ ſeueritatis, ob res ab eo geſtas aduerſus hæreticos Quattodecimanos, redarguunt.

[b] *Innocentij Papæ.*] Hic ſuffectus eſt in locum S. Anaſtaſij, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus, Proſpero, Marcellino, & Nicephoro Epiſc. in chron. Eius antè Acta per annos ſingulos digeſſimus in Annal. vindicauimusq. eum a calumnijs Zoſimi Ethnici

T. 4. A. 385. num. 9. Plura T. 5. obitus An. 417. nu. 4. & ſeq.

scriptoris Christianis infensissimi. Eius corpus translatũ esse a Sergio Iuniori in titulũ Equitij, docet vetus inscriptio ibidẽ posita.

sub Nerone cir. An. 69. [c] *Nazarij & Celsi.*] De his hac die Vsuardus, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qua sane die inuentarum reliquiarum per S. Ambrosium solemnis dies celebrabatur: hodie autem illorum dies natalis colitur, de quo extat sermo S. Ambrosij 14. de sanct. edit. Rom. quem etiam habet Lipom. tom 6. & Sur. tom. 3. 19 Iunij. Meminit idem de Nazario in comment. in Lucam lib. 7. c. 13. Describit eorumdem Acta Metaphrastes, quæ & Lipom. & Surius in ijsdem locis referunt. Alia insuper fusius scripta recitat Mombrit. tom. 2. Narrantur insuper horum martyrum res gestæ in Actis SS. Syri & Iuuentij, quæ extant apud Surium tomo 7. die 12. Septemb. Agunt etiam Græci horum martyrum annuam cõmemorationem prid. Idus Octobr. vt constat ex dicto ipsorũ Menologio. De adinuentione ipsorum corporum scribit Paulinus in vita S. Ambrosij, cuius liberalitate eorumdem sacræ reliquiæ in diuersas orbis Christiani regiones diuisæ sunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atque Nolana basilica collocauit; vt ipse scribit ad Seuer. epist. 12. & in Natali 9. S. Felicis. S. Gaudentius Brixianus Episcopus easdem ab eodem acceptas condidit in basilica, quam dedicauit, vt ipse scribit in sermone in eius dedicatione habito. Misit Nazarij reliquias ad Episcopos Africanos eas expostulantes Ennodius Ticinensis, cuius ad eosdem extat epistola: translatæ sunt etiam in Gallias Ebredunũ: sed ob frequentes barbarorum incursus iam obliuione sepultæ, ac iterum inuentæ, occasionem dederunt, vt Greg. Turonensis de gloria martyr. cap 47. rerum gestarum inscius, existimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia esse passos, secutus fidem cuiusdã apocryphi. De basilica S. Nazarij in Gallijs, quam in augustiorem formam restituit Leontius Episcopus, scribit epigramma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Parisijs collocatis Aim. lib. 2. de gest. Franc. cap. 20. Erat & Constantinopoli memoria S. Nazarij, cuius basilicã vetustate collapsam restituit Basilius Imp. vt scribit Cedren. in compend. in Basil. Imp. Naboris item & Nazarij sacras reliquias rursus translatas in Gallias anno septingẽtesimo sexagesimo, tradit Herman. in chron. Quem tamen putamus intelligere de Nabore & Nazario Romæ passis, de quibus supra 12. Iunij, secundum ea quæ ibi notata sunt ex Sigeberto.

[d] *Anolinus, alias Anulinus.*] Non tantum Neronis tẽporibus Anolinus Præfectus aduersus Christianos exercuit gladium, sed & tẽporibus Maximini Imp. qui successit Alexandro, alius eiusdem nominis Anolinus dictus gessit sub sæuissimo Principe præfecturam prætorij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Anolinus etiam fuit, qui vixit sub Aureliano & Gallieno Impp. cuius mentio habetur in Actis sanctarum Maximæ, Donatillæ, & Secundæ. Rursus etiam Diocletiani & Maximini Impp. tẽporibus quartus reperitur Anulinus Proconsul in Africa, qui aduersus Christianos diras exercuit quæstiones, vt Acta martyrum testantur: meminit eiusdem Optat. Mileuit. lib. 3. aduersus Parmenianum, & S. Augustinus sæpius agens aduersus Donatistas, vt in Breuic. collat. diei 3. c. 12. & alibi.

[e] *Commemoratio plurimorum sanctorum Martyrum.*] Horum certamina breui summa describit S. Hieronymus in vita S. Pauli primi Eremitæ, in eius exordio. T. 2. A. 253. nu. 111.

[f] *Muscarum aculeis expositus.*] Huius supplicij exemplum aliqua ex parte desumptum videtur ab Apuleio de Asin. aur. lib. 8. vbi hęc conscripta habentur: Areptum seruulum eius, qui causam tanti sceleris luxuriæ suæ præstiterat, nudum ac totum melle perlitum firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipso cariosо stipite inhabitantium formicarũ nidificia bulliebant, & vltro citroq. commeabant multiiuga scaturigine; quæ simul dulcem ac mellitum corporis nidorem persentiscunt, paruis quidem, sed numerosis & continuis morsiunculis penitus inhærentes, per longi temporis cruciatum, ita carnibus atque ipsis visceribus adesis, homine consumpto, membra nudarunt, vt ossa tantum viduata pulpis, nitore nimio candentia funestæ cohærerent arbori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de quo hic agitur, dictum esse Cyphonismus, à Cyphone, quod erat vinculum ligneum, siue ferreum, quo quis ad ignominiam ligatus detinebatur melle delibutus, sic expositus muscis. Dicitur Cyphon ἀπὸ τοῦ κύπτειν, id est, a capitis proclinatione. Apud quosdam ita cautum animaduerto: Vt quisquis per audaciam, legum placita risui habuisset, diebus viginti archiuo vinctus Cyphone perseueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus, muscisq. esset pabulum; dilapsis vero his, muliebri indutus veste, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiam lacte & melle exponebantur muscis, qui patiebantur Scaphismum, sic dictum id genus cruciamenti, quòd damnatus ad Scaphismum, inter duas scaphas inclusus, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tantum, ad volatilium aculeos sic perunctis, ad Solis radios exponeretur: cumq. in eodem vase corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depascebatur. Agit Eunapius Sardianus de Scaphismo pluribus in vit. Philos. pag. 113. At quoniam eiusmodi genus tormenti non semper scaphis exhibitum reperitur, sed corio bouis arido, quo

miser sic consumendus insuebatur; dictum puto Scaphismum, non a scaphis, sed a scaphio, quod est vas stercorarium, vt habes ex l. 29. ç. penult. ff. de auro & argento lega. Habes de Chrysantho martyre, obuolutū corio, expositumq. Soli, Scaphismi supplicium passum esse; itidem alios nonnullos martyres. Huic simile erat illud cruciamenti genus, cū quis non scaphis, vel corio claudebatur, sed intra mortuum animal, solo capite prominente, insuebatur; quale genus supplicij Maximinum in miseros sontes exercuisse, auctor est Iulius Capitolinus in vita ipsius; de quo etiam Valer. Max. libro 9. cap. 2. de crudel. exter. 11. his verbis: Mactatorum pecudum intestinis & visceribus egestis, homines insuere, ita vt in capitibus tantummodo eminerent; atque vt diutius pœnæ sufficiant, cibo & potione infelicem spiritū prorogare: donec intus putrefacti, laniati sint animalibus, quæ tabidis corporibus innasci solent. Hæc ibi. Huic simile est suppliciū illud, quod Apuleius lib. de Asin. aur. in fine narrat in hunc modum: Hanc asinum iugulare crastino placeat, totisq. euacuato præcordijs, per medium aluum nudam virginem insuere, vt sola facie prominente, ceterum corpus puellæ nexu ferino coerceat: tunc super aliquod saxum scruposum insititiū & fartilem asinum exponere, & Solis ardentis vaporibus tradere, &c. sic enim patebat inclusa volucrum & canum morsibus, ac scatentibus verminibus. Id fere generis erat portentosum illud a Mezentio excogitatū supplicium, cum viuorum corpora cadaueribus aduersa aduersis alligaret atque cōstringeret, ita vt singulæ membrorum partes singulis essent accommodatæ, simulq. tabescerent. Virgil. Aeneid. 8. & Valer. vbi supra 10. Sed vt ad Scaphismum redeamus, speciem quamdam Scaphismi præseferebat cruciamentum illud a Caio Caligula excogitatum, de quo Suet. scribit in Caio cap. 27. quo miseros homines perbreui cauea coercebat, vbi suarum egestionum putredine consumerentur. Quod autem hic habetur de Christianis vinctis ad radios Solis expositis: huic simile cruciamentum refert Gellius lib. 6. cap. 4. dum agit de Attilio Regulo, quē a Carthaginensibus, apertis oculis, sursum ac deorsum deductis, consutis palpebris, ad Solis radios fuisse expositum tradit. Porro suppliciū Reguli hoc amplius habuit, quod eiusmodi arca clausus, vndique extrinsecus est clauis confixus, vt testatur post alios Tertullianus lib. ad martyres: Vt tandem de Christianorum supplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuersis temporibus diuersorum tyrannorum sæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies, in innocētes Christianos conuertit, prout diuersorum martyrum Acta testantur.

[g] *Eustathij.*] De eo hac die Græci in Menol. vbi eius passionis Acta descripta reperiūtur. cir. A. 316.

[h] *Acacij.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. eiusq. martyrium referunt.

[i] *Sampsonis Episcopi*] Huius vitam cōscripsit Baldricus Dolensis Episcopus: agit de eodem Petrus in catal. lib. 6. cap. 150. Vincent. in Spec. lib. 2. cap. 105. Trithem. de vir. illustr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 41. Claruit circa annum Domini sexcentesimum. cir. A. 600.

[k] *Peregrini.*] De eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

29 Quarto Kalendas Augusti. Luna. G xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ARASCI in Gallia Narbonensi sanctæ [a] Marthę virginis, hospitæ Saluatoris Nostri, & sororis beatæ Mariæ Magdalenæ, & S. Lazari. Romæ via Aurelia S. Felicis [b] Secundi Papæ & martyris, qui a Constantio Imp. Ariano ob Catholicę fidei defensionem e sede sua deiectus, & Ceræ [c] in Tuscia occulte gladio necatus, gloriose occubuit. Eius corpus inde a clericis raptum, eadem via sepultum fuit: postea vero ad Ecclesiam SS. Cosmę & Damiani delatum, ibidē Gregorio XIII.

Summo Pontifice repertum est sub altare, vna cum reliquijs sanctorum martyrum Marci, Marcelliani, & Tranquillini, atque in eodem loco pridie kalendas Augusti simul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fuerunt corpora sanctorum martyrum Abundij presbyteri, & Abundantij diaconi, quæ non multo post ad Ecclesiam Societatis IESV solemniter translata sunt pridie natalis eorum. Item Romæ via Portuensi sanctorum martyrum Simplicij [d], Faustini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorum duo primi post multa & diuersa supplicia iussi sunt capitalem subire sententiam; Beatrix vero eorum soror in confessione Christi præfocata est in carcere. Romæ præterea sanctorum martyrum Lucillæ [e] & Floræ virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & sociorum decem & octo, qui sub Gallieno Imperatore illustre martyrium obierunt. Gangræ in Paphlagonia sancti Callinici [f] martyris, qui virgis ferreis verberatus, alijsq. supplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, spiritum Deo reddidit. In Noruegia sancti Olaui [g] Regis & martyris. Trecis in Gallia sancti Lupi [h] Episcopi & confessoris, qui cum beato Germano ad expugnandam Pelagianorum hæresim in Britanniam perrexit, vrbemq. Trecas a furore Attilæ, Galliam omnem deuastantis, assidua oratione defendit: demum quinquagintaduobus annis sacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocensi sancti Gulielmi [i] Episcopi & confessoris. Item depositio beati Prosperi [k] Episcopi Aurelianensis. Apud Tudertum sancti Faustini [l] confessoris. In ciuitate Mamiensi sanctæ Seraphinæ [m].

IVLII 29.

Plura To. 1. præsertim An. 35. n. 5.

ARTHAE [a].] De qua item Vsuardus, & alij. Præter illa quæ sancti Euangelistæ Luc. 10. & Ioan. 10: & 12. de ea scripserunt, feruntur quædã Acta nomine Marcellæ pedissequæ, quæ recenset Mombritius tom. 2. sed quæ re vera magis recentiorem aliquem præseferant scriptorem; licet multa contineant, quæ non tantum scriptis, sed & traditione firmentur. Eiusdem fere generis esse noscuntur ea quæ Petrus breui compendio refert in catal. lib. 6. cap. 131. Ad eius sepulchrum in Gallia Regem Clodoueum curatum, & incolumitati restitutũ, aliaq. complura miracula ibi fieri solita, eadem Acta testantur. De eadem nouissime in Thesaur. concion. tom. 2. hac die: extat de eadem epigramma Bonad. Santon. libro 3. monod. 26.

[b] *Felicis Secundi Papæ.*] Quomodó autẽ se habuerit, vt integra saluaq. Catholica fide Liberij Romani Pontificis, qui ab ea licet excidere visus sit, numquam rei veritate omnino desciuit; ipsoq. adhuc viuente, sederit Felix, pluribus egimus in Annal. Ecclesiasticis, quos proxime, Deo dante, edituri sumus: non enim leuis est quæstio, quæ hic paucis possit absolui. De inuentione reliquiarum eius agitur in libello Translationis sanctorũ Abundij & Abundantij, quem nuper venerabiles ijdemq. eruditissimi Societatis IESV Patres in Vrbe Typis excudendum curarũt. T. 3. A. 357. n. 46. & seq

[c] *Ceræ.*] Ita emendatũ loco Coræ: nam non Coræ, sed Ceræ oppido in Faliscis via Aurelia, decimoseptimo ab Vrbe lapide, eiusdem S. Felicis reliquiæ asseruantur, & ab accolis eiusdem

eiusdem S. Felicis natalis solemni memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

T.2.A.302 nu.113. & 114.
[d] *Simplicij & soc.*] De his itẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum agones descripti habentur in Actis S. Anthimi, apud Surium tom.3. die 11. Maij, & Mombritium tom.2. Seorsum posita sunt apud nos manuscrip. quæ incipiunt; Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerandis corporibus hæc leguntur in lib. de Romanis Pontific. in Leone Papa Secundo: Hic fecit ecclesiam in vrbe Roma juxta sanctam Bibianam, vbi corpora SS. Simplicij, Faustini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondidit, & ad nomen Beati Pauli Apostoli dedicauit. Hæc ibi. In sacrario basilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiusmodi legitur epitaphium.

MARTYRES SIMPLICIVS ET FAVSTINVS, QVI PASSI SVNT IN FLVMEN TIBERE ET POSITI SVNT IN CEMITERIVM GENEROSES SVPER FILIPPI.

T.2.A.262. n.57.
[e] *Lucillæ, Floræ, & soc.*] Agit de his item Molanus in addit. ad Vsuardum. Extat manuscrip. sermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum & martyrum: incipit: Gaudeamus, fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal. lib.6. cap.157. de his scribit, apocrypha omnino esse noscuntur, nec vlla penitus veritate subsistunt. Eiusdem generis esse probantur ea quæ legimus in manuscrip. quorum est exordium: Tempore quo Marcus Antoninus cum Aurelio Commodo, &c. Habet complura, quæ nec temporũ, nec rerum veritati vlla ex parte consentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de ijsdem Actis sermonem texens, quasi anceps, per latum campum excurrentem orationem freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides est adhibenda, qua dicitur, &c. Dolemus clarissimarum martyrum germana Acta perijsse; sed magis dolemus a nescio quo otioso ac imperito quędã fabulosa commenta illorum loco esse supposita. Legimus libellum de earumdem sacrorum corporum translatione, qui sic exorditur: Anno Dominicæ Incarnationis 861. Ioãnes humilis Episcopus Aretinus, &c. Has passas esse sub Gallieno Imperatore, Petrus Galesinius in suo Martyrologio etiam profitetur.

T.2.A.254 num.22.
[f] *Callinici.*] De eo etiam Græci hac die in Menologio. Eius Acta fusius explicata descripsit Metaphrastes, quæ retulit Lipom. tomo 6. & Sur. to. 4. Olim autem festum sancti Callinici celebrari solitum fuit 8 Kalend. Nouembris, vt apparet ex Actis SS Synodi Chalcedonen. ea enim die, sexta Actio eius Concilij est habita. Verũ ea verba, quæ in translatione Dionysij Exigui post subscriptionem Episcoporum in ea Actione reperiũtur, in Græco textu desunt hodie. De eius nominis ecclesia, ac sacris reliquijs eius, Gangræ positis, habes in hist. Miscel. lib.15. anno 25. Anast. Imp. Cedren. eodem anno de ijsdem agit in compend. hist.

[g] *Olaui.*] Hunc in baptismate Iacobum dictum ferunt. Scribit de eo Saxo Grammat. lib. 10. historiæ Danicæ, & Ioannes Olaus pluribus histor. Goth. libro 17. cap. 21. 22. 23. & libro 18. cap. 1. & 5. vbi agitur de nece ipsius. T.11. Ann. 1028. nu 7. & seq.

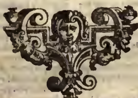
[h] *Lupi Episcopi.*] Agũt de eodẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant apud Sur. tomo 4. De ipso item scribit Beda de gest. Anglor. lib.1. cap.17. & sequen. Constantius item in vita S. Germani Episcopi Antisiodori lib. 1. cap. 17. & sequen. Sidon. Apollinaris lib.6. epist.1. & 4. lib.7. epist.14. & in carmine Eucharistico ad Faustum. Gildam Sapientem scripsisse huius res gestas, testatur catalog. scriptorum Britan. Gregor. Turonensis item de eo lib. de gloria confess. cap.67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435. & 436. alijq. recentiores, qui res Attilæ prosecuti sunt. T.5.A.426. n.21.& seq & A.429. n.10.& seq.& T.6. A.451 n.40.& seq obitus An. 479. n.14.

[i] *Gulielmi Episcopi.*] Scripsit eius res gestas Godefridus Episcopus Bituricensis, quas recenset Sur. tom.4. Excessit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocentius Papa IIII. cuius extãt de ea re litteræ Apostolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus sui, vt vidimus in regigistro ipsius, anno 11. num.532. obijt Ann. 1241.

[k] *Prosperi Episcopi.*] De quo Beda hac die. Successit hic S. Aniano: extant ad hunc litteræ Sidonij Apollinaris libr. 9. epist. 15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontific. æqualis S. Prosperi Aquitani. T.6. A.463 n.12.& seq.

[l] *Faustini.*] De quo vetera monumenta ecclesiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata sunt. Vixit Diocletiano & Maximiano Impp.

[m] *Seraphinæ.*] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quam in vet. manuscrip. de ea habetur mentio hac die.

Tertio

xxvij. A Tertio Kal. Augusti. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE ſanctorum martyrum Abdon[a] & Sennen Perſarum, qui ſub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Chriſti fide primum plũbãtis cæſi, deinde gladio interfecti ſunt. Tuburbi Lucernariæ in Africa ſanctarum virginum, & martyrum Maximæ[b], Donatillæ, & Secundæ: quarum duæ primæ in perſecutione Valeriani & Galliẽni aceto & felle potatæ, deinde plagis acerrimis cæſæ, & equulei extenſione cruciatæ, craticulis etiam exuſtæ, & calce perfricatæ, poſtmodum cum Secunda virgine duodecim annorum ad beſtias ſimul proiectæ, ſed ab his intactæ, nouiſsime gladio iugulatæ ſunt. Aſsiſij in Vmbria ſancti Rufini[c] martyris. Cæſarẽæ in Cappadocia ſanctæ Iulittæ[d] martyris, quæ bona ſua a quodam potente ſibi vſurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionem daret, quod vt Chriſtiana non deberet audiri, mox a Iudice iuſſa eſt thus idolis offerre, vt poſſet audiri: quod illa conſtanter recũſans, in ignem coniecta, ſpiritum Deo reddidit: corpus autem a flamma remanſit illæſum. Eius præclaras laudes S. Baſilius Magnus egregio encomio celebrauit. Antiſiodõri ſancti Vrſi[e] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 30.

T.2.A.254 n.27. [a] ABDON & Sennen.] Agunt de his hac die Beda, Viuardus, Ado, & alij recentiores. Narrantur horum res geſtæ in præambulis hiſtoriæ martyrij S. Laurentij; ſeorſum autem Mombric. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. c. 158. & alij. Continent eaſdem vet. manuſcr. quæ tamen caſtigatione indigent.

T.2.A 262. num.34. [b] *Maximæ, Donatillæ, & Secundæ.*] De his item Beda, ac ceteri omnes; Ado autem vberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. cap. 159. qui cum dicant, has paſſas eſſe ſub Anulino Iudice; conſule quæ ſuperius diximus die 28. huius, plures eiuſdem nominis reperiri Chriſtianorum perſecutores, qui diuerſis temporibus, ſub diuerſis Imperatoribus in Chriſtianos ſæuierunt.

[c] *Rufini.*] Extat de eodem ſermo Petri Damiani, necnon ſacer hymnus: quæ omnia habes apud Surium tom. 4. hac die.

[d] *Iulittæ.*] Agunt præterea de eadem Græci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio S. Baſilij, vbi de eius diei celebratione hæc ait: Hunc diem vobis indixi- mus celebriter agendum, &c. De eius vero ſepulchro hæc habet: Corpus autem honore præcipuo venerabile aſſeruauit affinibus & cognatis incolume, nec vlla ſui parte læſum; quod ſane in ornatiſſimo primarij tẽpli vrbis totius veſtibulo conditum, loco quidem affert venerabilem ſanctimoniam; nec minus qui eo loci conueniunt, efficit ſanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum eſt martyris ſacrum corpus, diuino miraculo e terra mox erupit. T.2. A. 304 n.66. & ſeq

[e] *Vrſi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda. Adnumeratur hic vndecimus eius ſedis Epiſcopus cir. A. 450.

ſcopus

ſcopas in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. Sedit annos ſex,& menſes quatuor; obijtq. hac die, ſepultus in baſilica ſancti Germani: ponitur inter illos qui ſcripſerunt Synodicam ad Leonem Papam. Hæc ex Demochare de ſacrif. Miſſæ.

31 Pridie kalen. Augusti. Luna. B xxv. 25.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 30 1 2 3 4 5

CAESAREAE paſsio beati Fabij[a] martyris, qui cũ ferre vexilla præſidalia recuſaret, primum diebus aliquot in carcerẽ truſus, deinde interrogatus ſemel & iterum, cum in confeſſione Chriſti perduraret, mox a Iudice capitali ſententia condemnatur. Mediolani ſancti Calimerij[b] Epiſcopi & martyris, qui in Antonini perſecutione comprehenſus, vulneribus confoſſus, ceruicibuſq. gladio tranſuerberatis, præceps in puteum deiectus, martyrij curſum cõfecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana ſanctorum martyrum Democriti[c], Secũdi, & Dionyſij In Syria ſanctorum trecentorum quinquaginta[d] Monachorũ martyrum, qui ob defenſionem Synodi Chalcedonenſis ab hereticis occiſi ſunt. Rauennæ tranſitus ſancti Germani[e] Antiſiodorenſis Epiſcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clariſsimi, qui Britanniam a Pelagianorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa ſancti Firmi[f] Epiſcopi, gloria confeſsionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis beati Ioannis[g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum, ſanctitate ac miraculis clari. Romę natalis S. Ignatij confeſſoris fundatoris Societatis Ieſu ſanctitate, & miraculis clari, & Catholicæ religionis vbique dilatandæ ſtudioſiſsimi.

I V L I I 31.

FAbij[a].] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. c. 165. & Surius ex Adone tom. 4. eius Acta deſcripſit.

T. 2. A. 132. n. 2. [b] *Calimerij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſ. Mediolan. præfatio Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinius: habetur mentio de eodem in Actis ſanctorum Fauſtini & Iouitæ.

[c] *Democriti & ſociorum:*] Beda hos ponit in Africa, ſed Vſuardus & alij Synnadæ paſſos tradunt.

T. 6 A. 517. n. 56. [d] *Trecentorum quinquaginta Monachorum.*] Cæſi ſunt hi temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Extat de ipſorum nece libellus viginti quatuor archimandritarum ad Hormiſdam Rom. Pontif. de execrandis facinoribus Petri Gnaphæi & Seueri hæreſiarcharum: ibiq. hæc de his leguntur: Euntibus nobis ad mãdrã domini Simeonis pro cauſa Eccleſiæ, inſidiati ſũt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſuperuenientes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quoſdam autẽ vulnerauerunt; alios vero, qui potuerant ad colenda altaria fugere, ibidem peremerunt, & monaſteria incenderunt, &c. Eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manuſcrip. itemq. alius extat de eorumdem martyrio libellus monachorum Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna Epiſcopo celebratæ poſt Cõſulatum Beliſarij, anno Domini 536. vt eiuſdem Synodi Acta declarant.

[e] Ger-

T.2.A.132 n.4. T.5.A.429. n.1.& n.9. &seq & A. 435.nu.15. 21. & seq. obiit Ann. 450. Demo ch.

[e] *Germani Episcopi.*]Agunt de eodẽ hac die Beda,& alij omnes. Scripsit eius res præclare gestas Constantius, scriptor illorum temporũ non ignobilis, cuius frequens est mentio apud Sidonium Apollinarem,& Isidorum de vir. illustr. in Paulino presbytero cap.4. Ex eodem auctore Constantio ceteri accepisse noscuntur, vt Beda lib. de sex ætat.& de gest. Angl.lib.1.cap.12. & sequen. De eodem sancto Germano agit S.Prosper in chron. sub Consulatu Florentij & Dionysij, Greg. Turonen. de glor. confess. cap. 41. licet male, eum Romæ obijsse, dicat. De eodem Ado Viennen. in chron.& Sigebertus, qui ait, Herminum monachum scripsisse eius vitam versibus, & obtulisse Carolo Imperatori. Adscribitur hic septimus eius sedis Episcopus: seditq. annos 30. & dies 25. temporibus Honorij Imp. & eius successoris Valentiniani, vt liquet ex tab. ecclesiæ Antisiod. Omittimus referre innumeros recentiorũ auctorum, qui de ipso scripserunt, cum omnes nonnisi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

[f] *Firmi Episcopi.*] Scribit S. Augustinus de eodem Firmo Episcopo Tagastensi lib. contra mendacium ad Consentium cap. 13. aitque: Fecit hoc Episcopus quondã Tagastensis ecclesiæ, Firmus nomine, firmior fide, &c. T.4.A.372. n.15.

[g] *Ioannis Columbini.*] Huius ac sociorum res gestæ scriptæ sunt a Pheo Belchario, quę Typis excusæ leguntur, magnamq. redolent pietatem ✱. cir.A.1367.

[a] S Ignat. Ann.1556. obiit.

A V G V S T V S.

xxiiij. xxv. C Kalendis Augusti. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ROMAE in Esquilijs dedicatio [a] sancti Petri ad Vincula. Antiochiæ passio sanctorum septẽ fratrum Machabæorum [b], cum matre sua, qui passi sunt sub Antiocho Epiphãne Rege. Eorum reliquiæ Romam translatæ, in eãdem ecclesia sancti Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ passio sanctarum virginum Fidei [c], Spei, & Charitatis, quæ sub Hadriano Principe martyrij coronam adeptæ sunt. Item Romæ via Latina sanctorum martyrum Boni [d] presbyteri, Fausti, & Mauri, cum alijs nouem, qui in Actis sancti Stephani Papæ describuntur. Philadelphiæ in Arabia sanctorum martyrum Cyrilli [e], Aquilæ, Petri, Domitiani, Rufi, & Menandri, vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia sanctorum martyrum Leontij [f], Attij, Alexandri, & aliorum sex agricolarum, qui in persecutione Diocletiani sub Flauiano Præside decollati sunt. Gerundæ in Hispania natalis sãcti Felicis [g] martyris, qui post diuersa tormẽtorum genera a Daciãno tamdiu iussus est laniari, donec inuictũ Christo spiritum redderet. Vercellis S. Eusebij [h] Episcopi & martyris, qui ob cõfessionem fidei Catholicæ a Constantio Principe Scythopolim, & inde in Cappadociam relegatus, postmodum

ad ecclesiam suam reuersus, persequentibus Arianis, martyrium passus est. In territorio Parisiensi S. Iustini [i] martyris. Viennæ sancti Veri [k] Episcopi. Vuintoniæ in Anglia sancti Etheluuoldi [l] Episcopi. In pago Lisuino sancti Nemesij [m] confessoris.

AVGVSTI I.

T. 1. An. 44. n. 3. & seq. de reliquijs fusius T. 1. A. 55. nu. 8. & sequ. & A. 69. n. 30. T. 5. A. 439. n. 4. & seq.

EDICATIO *S. Petri ad Vincula* [a].] Quod in primis pertinet ad kalendas Augusti; certum est errare omnes illos, qui putarint eas in honorē Augusti olim celebrari solitas, eo quod Sextilis mensis Augusti nomine sit nuncupatus. Cur nam Augusti Kalendæ dicatæ essent; hæc a Dione scribuntur: Quæ enim equestria certamina Kalēdis Augusti (qui est natalis Claudij Imp.) exhiberentur, instituta sunt, propterea quod ea die Martis ædes consecrata fuit. Hæc Dio lib. 60. Quod autem spectat ad dedicationem basilicæ S. Petri ad Vincula eadem die peractam; agunt de ea solemnitate Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Græci etiam festum diē de catenis S. Petri agere consueuerunt ad xvij. kalend. Febr. uar. in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio prætiosæ illius catenæ, qua B. Apostolus Petrus, Christi causa, Herodis iussu, vinctus est. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctum esse Hierosolymis, produnt Acta Apostolorum cap. 12. Harum altera ab Eudocia Augusta Constantinopolim est delata, altera autem ab eadem Romam missa est ad Eudoxiam Augustā eius filiam, Valentiniani Imp. coniugem: vtrobique autem festa dies statuta est. Extat de ijsdem encomium apud Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 4. quod aliqui tribuunt Ioanni Chrysostomo; sed S. Procli potius esse videtur, vel S. Germani: nā temporibus Ioannis Chrysostomi nondum prædictæ catenæ erāt repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem non videtur hoc vacare mysterio, quod de Petri tantum catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur solemnitas, non autē de vinculis alicuius alterius Apostolorum: vt cuius est in ligandis atq; soluendis alienis vinculis potestas præcipua in Ecclesia, eius etiā vincula a cunctis Fidelibus in honore haberentur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vinctus fuit, a maioribus semper in veneratione sunt habita, & fidelissime custodita; de quibus hęc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexander: Desine has osculari boias (erant boiæ, inquit Isidor. lib. 5. orig. torques damnatorum, quasi iugū boum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Asin. & Festus de eadē agit) inquire autem domini mei Petri Apostoli vincula, & ea potius osculare. Albina, his auditis, cū multo studio ac desiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Non tantum Petri catenæ, quibus Romæ etiam vinctus fuit, sed & Pauli fuerunt a maioribus asseruatæ; quas multis fuisse miraculis illustratas, scribit S. Gregorius ad Constantiam Augustam in registr. libro 3. epist. 30. Fertur apocrypha scriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Eustochium de Vinculis Petri; qua mendax auctor testatur eiusmodi Vinculorū solemnitatem a Siluestro Papa ex Constantini decreto statutā; quæ quidem scriptio cum nullius priscorum auctorum testimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium persuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorū insuper corrigendus est error, dicentium basilicam Eudoxiæ, vbi recondita sunt prædicta Petri vincula, erectam fuisse ab Eudoxia Augusta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam sermone Bedæ tributo; cuius est exordium: Solemnem obseruantiam; &c. Vbi sunt etiam alia multa, quæ corrigantur: vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obijsse, contradicentibus historicis omnibus. Quisquis autem ille fuerit auctor, vel si qui alij id senserunt, Eudoxiæ nomine decepti sunt; hanc illam esse putantes, quæ famosissima est ob persecutionem grauissimam ab ea in S. Ioānem Chrysostomum excitatam. Verum illā ex humanis excessit longe antequam prædicta Petri vincula Hierosolymis essent reperta. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxiæ senioris, filia nimirum Theodosij Iunioris & Eudociæ Augustæ, quæ peregrinata est iterum Hierosolymam, vt testantur Socrat. lib. 7. cap. 46. Euagr. lib. 1. cap. 20. Niceph. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atq; Acta S. Euthymij abbatis: de Eudoxia autem Arcadij vxore nusquam legitur adijsse Hierosolymam, sed tantum (vt diximus) Eudocia Augusta vxor Theodosij id egit: quæ prædictas catenas dono accipiens, illarū alteram Constantinopoli voluit asseruari, alterā vero Romam misit ad Eudoxiam filiam. At sicut Constantinopoli in honorem alterius catenarum est erecta basilica, vt patet ex encomio Vinculorum Petri supra citato; ita etiā Romæ Titulus est erectus, qui tum Eudoxiæ, tum etiam Vinculorum Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei gestæ historiā inter alios etiam Sigebert. describit in chron. anno Do-

mini 438. licet (vt in plerisque alijs) librariorum vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia ponatur; cum Eudoxia filia fuerit), quæ erexit ecclesiam. Peregrinata est Eudocia Hierosolymam anno sequenti a nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt scribit Euagrius lib. 1. cap. 20. Factæ sunt ipsæ nuptiæ (vt refert Socrates) Isidoro & Senatore Consulibus, anno a Christo quadringentesimo tricesimosexto, vel sequēti, si fidē habemus Marcellino, qui prædictas nuptias recenset sub Consulatu Aetij & Sigisuulti. Hæc spectant ad historiæ veritatē. De insigni autem miraculo vinculorū Petri, cuius habetur mentio in Romano Breuiario, meminit etiam Sigebert. in chron. anno Domini nongentesimo sexagesimonono, additq; de annulo illius catenæ Theodoro Metensi Episcopo concesso. De limatura catenarum Petri pro ingenti munere ad Reges & Principes, aliosq. viros primarios de Dei Ecclesia benemeritos a Romano Pontifice mitti solita, quamplurimæ epistolæ S. Gregorij fidem faciunt. Moris enim erat eam includere aurea claui ab altari Petri Apostoli accepta, & ad absentes transmittere. Hi vero, ad quos paruula clauis mittebatur, religiose accipientes, eam suspendebant ad collum, vt Apostoli muniti præsidio, a malis imminentibus tuti essent: id etenim idē S. Gregorius scribit inter alios ad Childebertum Regem Francorum lib. 5. epist. 6. Indict. 14. & in epistola 23. libro 6. Indict. 15. Recenset idem grande miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum eiusmodi religiosi instituti contēptorem. Petijt & ab Hormisda Papa Iustinianus V. C. postea vero Imperator, vt earumdem catenarum limaturam ad se mitteret. Extant de his epistolæ manuscr. quas descripsimus in Annalibus Ecclesiast. vt scias non a temporibus Gregorij Papæ eiusmodi consuetudinem de mittendis hisce sacris muneribus ortum habuisse.

[b] *Machabæorum.*] Non tantum Latini, sed & Græci hac eadē die agunt de Machabæis: Vetus quidē huiusmodi celebritas est, quam maiores propensiori studio coluerunt, vt testantur complures sanctorum Patrum orationes ea solemni die in ecclesia recitatæ, vt sancti Gregorij Nazianzeni oratio; homil. 2. Ioannis Chrysostomi, quæ habetur tomo 1. operum eius; alia S. Gaudentij Episcopi Brixiani, qui & rationem eius celebritatis reddit; S. Augustini serm. 109. & 110. de diuersis: in sermone autem 109. hæc habentur inter alia: Sanctorum Machabæorum basilica esse in Antiochia prædicatur, in illa scilicet ciuitate quæ Regis ipsius persecutoris nomine vocitatur: Antiochum quippe Regem persecutorem impium pertulerunt, & memoria martyrij eorū Antiochiæ celebratur, vt simul sonet & nomen persecutoris & memoria coronatoris. hæc basilica a Christianis tenetur, & a Christianis ædificata est, &c. Hæc Augustinus. Est & de eisdem sermo sancti Leonis Papæ, quo significat, hanc solemnitatem frequenti populo Romæ peragi consueuisse; qua itēm non tantum prædictorum martyrum cōsueta solemnitas celebraretur, sed etiam anniuersaria commemoratio dedicationis eius ecclesiæ, quam (vt supra diximus) Eudoxia Augusta vxor Valentiniani Imp. erexit in Titulum, & catenarum munere exornauit. ait enim: Festiuitatis magnificentiam etsi sermo non indicet, congregatio tamen ipsa testatur, & rectè: duplex enim causa lætitię est, in qua & natalem ecclesiæ colimus, & martyrum passione gaudemus, &c. De eadem solemnitate olim agi consueta meminit S. Ambrosius scribens ad Theodosium Imperatorem epistola 17. lib. 5. edit. Roman. Est de eadem sermo S. Maximi, nomine Eusebij Emisseni, itemq. sermones quatuor de S. Eusebio Vercellensi, in quibus sicut de illo, ita etiam agitur de Machabæis, cum vna eademq; die ipsorum omnium ageretur natalis dies. Cur autem præ ceteris martyribus veteris Testamenti hi potissimū colantur in Christi Ecclesia: ijdem qui supra sancti Patres reddunt rationem, quibus adde quæ sanctus Isidorus scribit libro allegoriarum, dicens: Machabæi septem, qui sub Antiocho acerbissima perpessi tormenta, gloriosissime coronati sunt, significant Ecclesiam septiformem, quæ ab inimicis Christi multam martyrū stragem pertulit, & gloriæ cælestis coronam accepit. Hæc Isidorus. Vide quid de his S. Bernardus scribat epistola 313. Horum autem martyrum historia nō tantum in Canonicis scripturis habetur expressa, sed & Iosephus Iudæus eam cōscripsit ad Polybiū Megalopolitanū, quod & S. Hieronymus testatur in lib. de Scriptoribus Ecclesiast. Extat ipse cōmentarius ad Polybiū Megalopolitanum scriptus. De ijsdē Cyprianus lib. de exhort. ad mar. cap. 11. Marius Victorinus heroico carmine eamdem cecinit: S. Ambrosius lib. de Iacob. c. 10. & 12. eamdem historiam paraphrastice narrat; Theophilus Alexādrinus in Paschali epistola tertia, Prudentius, & alij: licet in generibus tormentorū non omnium sit vna narratio. Nomina prędictorum Machabæorum Iosephus in dicto cōmentario recenset. sunt hæc: Mater ipsarū dicta est Salomona, filius maior natu Machabæus, huic ætatis gradu proximus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quintus Achas, sextus Arath; septimus vero, vltimo loco natus, Iacob est appellatus. Omnes autem e castello Iudææ Sosandro, omnesq. dicti sunt Machabæi. Hæc ex Iosepho sed versione Erasmiana, ex diuerso textu (vt apparet) ab eo qui communiori vsu receptus est. Quod autem ad vocem Machabæi spectat, nomen est Hebraicum, quod nostris litteris sic scribitur MACABAI, cuius singulæ litteræ singulas dictiones significant

sumptas

sumptas ex antiquo Moysis Exod. 15. vbi hæc verba sunt, MICHE MOCHA BAELIM IEHOVA, Hebraicis characteribus: quod Latine est: Quis similis tui in fortibus, Domine? Quæ verba per singulas primas tantum notatas litteras sic in vexillis fecit inscribi, M C B I. iisdemq. vti pro tessera militari, vnde ipse ac posteri eius Machabæi dicti sunt. Hæc de significatione huius vocis Sixtus lib. 1. biblioth. sanct.

T.2.A.122. nu. 2. ᶜ Fidei, Spei, & Charitatis.] De his item hac die Vsuardus, Metaphrastes harum Acta ex antiquioribus monumentis descripsit xv Kalend. Octobris, quo die etiam Græci de iisdem agunt in Menologio: eadem Latine reddita habet Lipom. tomo 6. & Surius tom. 4. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catalogo lib. 7. cap. 7.

T.2.A.159. n.21. & A. 260.n.3. ᵈ Boni & soc.] De his Vsuardus etiam & alij Latinorum, Græci autem in Menologio die sequenti. Agitur de his martyrib. in Actis sancti Stephani Papæ & martyris, ex quibus ceteri acceperunt.

ᵉ Cyrilli & soc.] Agunt de his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus etiam in catalogo lib. 7. cap. 10.

T.2.A.305. n.17. ᶠ Leontij & soc.] De his item Græci hac die in dicto Menologio, vbi horum Acta fusius expressa habentur.

cir. A.390. ᵍ Felicis.] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eo hac die. Meminit eiusdem Prudentius in Peristeph. hymno quarto, cum ait:

Parua Felicis decus exhibebit
Artubus sacris locuples Gerunda.

Sanctus Eulogius in memor. Sanctor. inter alios martyres, qui sese martyrio sponte obtulerunt, recenset Felicem hunc, quem ait Cæsarea Mauritaniæ Gerundam vsque martyrij cupidum perrexisse. De eodem Gregorius Turonensis libro de gloria martyrum cap. 92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario Toletano legi de eodem martyre sacrũ hymnũ, quo eius Acta narrantur. Incipit: *Fons vitæ Deus, &c.* Scribunt de eo alij plures ex recentioribus, vt Vincentius in specul. lib. 13. cap. 134. & 153. & alij.

T.3.A.311 num.42. A.327. nu. 20.A.318. n.22.& An. 375. T.4. A.371 nu. 116. & seq. & T.5. A.397.n.52 ʰ Eusebij Episcopi.] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Non tantum vetera Martyrologia hunc dicunt martyrem, sed etiam in epitaphio in sepulchro eius inuento acrostichis versibus EVSEBIVS EPISCOPVS ET MARTYR inscribitur. Eiusmodi inscriptiones hoc carminũ genere antiquitus cõformari, ac primis versiculorum litteris nomen aliquod exprimi consueuisse, exemplo est vetus epitaphium sanctæ Eugeniæ martyris Cordubensis, quod recitat Ambrosius Moralis in appendice ad Eulogium. Vitam sancti Eusebij cum ex antiquis monumentis ecclesiæ Vercellensis, tum etiam ex sanctorum Patrum elogijs cõsarcinatam, vna cum translatione ipsius recenter facta, Reuerendissimus D. Ioannes Franciscus Bonhomius, eius sedis Episcopus, edendam curauit. Eadem autem eius Acta nonnihil locupletata per annos singulos, vt gesta sunt, iam diu intexuimus in Annalibus Ecclesiasticis, restituimusq. locum Epiphanij in Panar. hæres. 30. vbi Eusebius Fregellæ mendose pro Vercellis legitur. Cor autem hic martyr dicatur, quem sanctus Ambrosius & alij antiqui scriptores semper confessorem appellãt, ibidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius ecclesia fieri solitis scribit Gregorius Turonensis libro de gloria confessorum cap. 3. vbi etiam ipsum confessorem appellat, & inter confessores adnumerat.

ⁱ Iustini.] Agit de eodẽ Vsuardus, & Molanus in additione, qui de eius corpore posito Parisijs in basilica S. Mariæ meminit. Diuersus ab eo est Iustinus presbyter, de quo Gregorius Turonensis de gloria confessorum cap. 49.

ᵏ Veri Episcopi.] De eodem Beda, & alij. Ado eius ecclesiæ Episcopus tradit in suo chronico, claruisse hunc Traiani temporibus; sed peruenisse vsque ad Pij Papæ Pontificatum, eiusdem Pontificis litteræ ad eum scriptæ significant. habentur to. 1. biblioth. sanct. Sed & illud admonendum putamus, tres reperiri Viennenses eius nominis Episcopos diuersis temporibus: nimirum hũc, de quo est sermo; secundum, qui interfuit Concilio Arelatensi secundo sub Cõstantino; tertium, qui vixit temporibus S Gregorij Papæ, cuius ad eum extant scriptæ litteræ; qui ab Adone ponitur sedisse anno Domini quingentesimo octuagesimotertio, numeraturq. vigesimussextus eius sedis Episcopus. T.2.A.166 n.4.

ˡ Ethelvuoldi Episcopi.] Agit de eodẽ Molanus in additione ad Vsuardum, extantq. eius Acta, quæ habes apud Surium tomo 4. Scripta ea esse a Vuolstano monacho, testatur catalogus scriptorum Britanniæ libro 2. cap. 36. Migrauit ex hac vita anno Domini nongentesimo quarto. T.x.A.984. n.5.

ᵐ Nemesij.] De eo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores.

xxiij. D Quarto Nonas Augusti. Luna. 2

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

t u A B C D E f F G H M N P

25 26 27 28 29 1 2 3 2 3 4 5 6 7

ROMAE in cœmeterio Callisti natalis ſancti Stephani[a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, dum Miſſæ ſacrum perageret, ſuperuenientibus militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta myſteria perficiens, in ſede ſua decollatus eſt. Nicææ in Bythinia paſsio ſanctæ Theodotæ[b] cum tribus filijs ſuis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Chriſtum fiducialiter confitentem, fecit primo Nicetius Conſularis Bithyniæ fuſtibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne conſumi. In Africa ſancti Rutilij[c] martyris, qui cum ſæpius de loco in locum perſecutionem fugiſſet, & periculum interdum etiam pecunia redemiſſet, ex inopinâto aliquando comprehenſus, & Præſidi oblatus, tormentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij ſancti Maximi[d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

AVGVSTI 2.

T. 3. A. 259. n. 8. & ſeq. n. 21. & ſeq & An. 260 n. 2. & ſeq. STEPHANI *Papæ*[a].] De quo non tantum Beda, ac ceteri Latinorũ hac die, ſed & Græci in Menologio agunt, vbi ipſius ac ſociorum Acta ſub compendio deſcribuntur: ampliora autem ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, ſed Latinorum fontibus in vet. manuſcript. codic. quæ & apud nos habemus. De eius ſucceſſione meminit Euſebius in chronic. & hiſt. lib. 7. cap. 3. & 4. Cyprianus, Optatus, Auguſtinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane geſta, cum, aduerſante Orbe fere toto, de baptiſmate tutatus eſt maiorum traditionem, digeſſimus in Annal. Eccleſiaſt. ibiq. eumdem vindicauimus a calumnijs Firmiliani Epiſcopi Cæſaræ Cappadociæ. Interim vide, quid de his ſcribat Vincentius Lerinenſis aduer. hær. nou.

cir. A. 303. [b] *Theodota & fil.*] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quartum Kalend. Auguſti. Eius Acta ac filiorum recitantur in vita S. Anaſtaſię, quam habes apud Surium tomo 6. Mombritius tomo 2. & Petrus recitat in catalogo libro 7. cap. 14. Nobile templum in huius honorem erexit Iuſtinianus Imperator in ſuburbijs Conſtantinopolitanis, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[c] *Rutilij.*] Quæ hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga temp. perſecut. cum tamen auctor ipſe Montani afflatus ſpiritu, negaret fugiendum eſſe tempore perſecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, conſule ea quæ ſupra diximus, cum egimus de temporibus Commodi, die 18. Aprilis. T. 2. A. 203. n. 18.

[d] *Maximi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis ſancti Proſdocimi, ex quibus Scard. libro 2. Annal. cir. A. 156.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] corporis beatiſsimi Stephani Protomartyris, & SS. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, ſicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum eſt, Honorij Principis tempore: Conſtantinopoli natalis ſancti Hermelli [b] martyris. Apud Indos Perſis finitimos paſsio ſanctorum [c] Monachorum, & aliorum fidelium, quos Abenner Rex, perſequens Eccleſiam Dei, diuerſis afflictos ſupplicijs cædi iuſsit. Neapoli in Campania ſancti Aſpren [d] Epiſcopi, qui a S. Petro Apoſtolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus fuit. Auguſtoduni depoſitio ſancti Euphronij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Anagniæ ſancti Petri [f] Epiſcopi, qui monaſtica primum obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quieuit in Domino. Philippis in Macedonia ſanctæ Lydiæ [g] purpurariæ, quæ, prædicante ibidem S. Paulo Apoſtolo, prima omnium credidit Euangelio. Beroeæ in Syria ſanctarum mulierum Maranæ [h] & Cyræ.

A V G V S T I 3.

T. 1. An 34 nu. 300. & ſeq. inuentio vero T. 5. A. 415. n. 1. & ſeq. & A. 416. nu. 16. & ſequ. De Gamaliele T. 1. A. 34 nu. 277. n. 280 310. & 324. & ſequ. De Nicodemo T. 1. A. 3 1. n. 40. & A. 34 n. 324

INVENTIO *corporis beatiſsimi Stephani Protomartyris* [a].] De eadẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes; in quos tamen librariorũ vitio errorem irrepſiſſe putãdũ, dum eiuſmodi inuentio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imperatoris, cum de ea re nullus relictus ſit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobatæ, notant Conſules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimũ & Theodoſio ſextũ Conſſ. qui quidem annus eſt Honorij Imperatoris xxi. Nec vero quis putet mẽdoſam eſſe epiſtolã Luciani: nam Marcellinus Comes in chron. & Niceta in oratione de ea re habita, ijſdem Cõſulibus id factum confirmant. De integritate litterarũ Luciani, quibus agitur de huiuſmodi inuentione, nullus hactenus dubitauit: illis etenim adſtipulantur Gẽnadius de vir. illuſtr. cap. 46. & 47. qui teſtatur eadẽ a Luciano Græce ſcripta, Latine reddita eſſe ab Auito. Marcellinus in chron. Nicephorus hiſt. li. 14. c. 9. Beda in retract. in Act. Apoſt. & de ſex ætatibus, & alij recentiores. Eam quidem hiſtoriam, ipſaſq. Protomartyris venerandas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Oroſius presbyter Hiſpanus, qui illis tẽporibus peregrinatus eſt Hieroſolymam, tantiſq. pignoribus ditauit illuſtrauitq. Eccleſiã Africanam: dum tot tãtaq ex illis edita ſunt miracula, quæ S. Auguſtinus pluribus in locis fideliſſime recitat, vt lib. 22. de ciuit. Dei c. 8. & ſerm. de diuerſis 31. 32. 33. & epiſt. 103. ad Quinctianũ; Euodij præterea Epiſcopi Vzalenſis nomine de ijſdẽ duo libri cõſcripti extant. Agit de ijſdẽ S. Proſper lib. de prædict. dimid. temp. c. 6. Cum autẽ poſtmodum Vuãdali in Africanam prouinciã graſſarẽtur, fertur S. Gaudioſus Epiſcopus ampullam vitream concreti ſanguinis S. Stephani inde Neapolim Campaniæ vrbem fugiens ſecum aſportaſſe; quæ hactenus ibidem in eccleſia eiuſd. m S. Gaudioſi religioſe aſſeruatur: vbi

adhuc miraculum perseuerat, vt super altare ampulla posita, dum sacra Missarum solemnia peraguntur, liquescere, velut recens effusus sanguis, aliquando conspiciatur: idq. hac ipsa die, qua sancti Stephani corporis inuētio celebratur. Sed illud planè admiratione dignissimum, quod cum olim annis singulis tertia Augusti id fieri consueuerit; ipso etiam anno, quo auctoritate sanctiss. mem. Gregorij Papæ XIII. restitutum est Romanum kalendarium, ad formam reductionis anni, non vt olim decem post dies, sed eadem ipsa festa die, sanguis visus est ebullisse, sicq. annis sequentibus: idemq. accidit de sanguine S. Ioannis Baptistæ. Est eius rei fidissimus ac sincerissimus testis inter alios Illustriss. ac Reuerendiss. D. Franciscus Maria Tarusius S. R. E. nunc Cardinalis, qui nostræ Congregationis Oratorij Neapoli existentis olim Præfectus, cū in altari, vbi ampulla sanguinis erat, sacras Missas ageret, cōcretus instar lapidis visus est sāguis liquescere totus in guttas. Alia complura his similia in diuersis orbis Christiani partibus accidisse audiuimus: vt ex his plane constet, diuinis suffragijs, quæ in sancta Catholica Ecclesia, ab ipsoq. Rom. Pontifice fuūt constituta, probari atque firmari. Quod ad eamdem ampullam sāguinis Protomartyris spectat, quam per S. Gaudiosum ex Africa Neapolim diximus fuisse delatam; hanc illam ipsam opinamur, vel saltem illi admodum similem, cuius idem qui supra auctor commentarij, qui fertur nomine Euodij Episcopi Vzalensis, meminit, cum agit de reliquiis & miraculis Protomartyris Stephani lib. 1. cap. 1. his verbis: Ampulla quædam ei demonstratur intra se habens sanguinis quādam aspersionem, & aristarum quasi ossium significationem. Et paulo post: Ampullam, sicut oculis suis viderat ancilla Dei in somnij reuelatione, sic inter manus suas accepit postea sacerdos. Hæc auctor, qui licet perperam inscribatur Euodius, cū potius ad Euodiū scripserit, de eius tamen sincerissima fide non dubites. Produnt enim eiusdem Luciani litteræ, non tantum articulos martyris, sed & terram ipsam sanguine madefactam ab Orosio in Africam transportatam. Non præterimus, eodem tempore Honorij Imper. eiusdem Protomartyris reliquias esse perlatas in Minoricam insulam; quarum virtute vniuersa gens Iudæorum, quę insulam incolebat, ad fidē Christi mirandis prodigijs conuersa est. Extat de his insignis epistola Seueri Episcopi Minoricēsis, quā manuscriptā nacti sumus in bibliotheca Vaticana; cuius fidei integritati adstipulatur prædictus auctor commentarij de miraculis S. Steph. li. 1. c. 2. his verbis: Epistola quoq; ad nos delata cuiusdam sancti Episcopi Seueri Minoricensis insulæ de pulpito in aures Ecclesiæ cum ingenti fauore recitata est, &c. Scripta habetur xv. kal. Martij, Asclepiodoto & Mariniano Conss. estq; is annus octauus ab inuentione prædictarum reliquiarum, a Christo autem annus quadringentesimus vigesimustertius. In Gallias etiam eiusdem Protomartyris reliquiæ fuerunt delatæ, de quibus Greg. Turon. hist. lib. 1. c. 31. & de glor. mart. cap. 33. vbi & de miraculis editis. Illud etiā ad annotationē præsentis diei solemnitatis spectare magnopere videtur; quid est quod hac potissimum die eiusmodi inuentio celebretur, quam constat ex Luciani litteris factam esse mense Decembri, translationem vero Hierosolymā ad 7. Kal. Ianuarij: aliam autem translationem Constantinopolim, ad quintum Kal. Octobr. auctor est Theodorus lector in collectaneis lib. 2. in fine. Rursus autem tertiam Romam factam esse translationem pridie Nonas Maij, eius Acta testantur, quorum supra meminimus. Cum autem nec inuentio, nec translatio aliqua hac die contigerit: existimarunt nonnulli, hac ipsa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium subiisse: quorum quidem sententiæ maiorum refragatur auctoritas; siquidem S. Augustinus, Fulgentius; & alij tam Latinorum quā Græcorum Patrum in homilijs, quas ea die habuerūt, absque vlla hæsitatione profitentur S. Stephanum consummasse martyriū postridie Natiuitatis Domini: idq. adeo firmum ratumq. maiores habuere, vt licet in eam dilata fuerit translatio illa prima Hierosolymā facta; nihilominus remanserit, vt erat, ea dies cōsecrata natalitio Protomartyris, & solemnitatē Inuentionis maluerunt in hunc diem transferre. Sed qua (in-quam) ratione factum sit, vt hac potius die, quam ceteris, memoria hæc ageretur: dicam quid acceperim a D. Antonio Geronio Tarraconēsi, Ecclesiasticarum antiquitatum apprime erudito, quocum de ambiguitatibus rerum Ecclesiasticarū ad historiæ veritatem spectantibus familiariter disserere sæpissime consueui: cuius hæc de ea re est sententia; vt existimet longe ante inuentionem S. Stephani hanc ipsam diem in honorē eiusdem Protomartyris esse dicatam, postmodum autem redditam solemniorem ex commemoratione prædictæ inuentionis. Id etenim in primis maxime persuadent antiqua monumenta, vt vetus illud, cuius sæpe meminimus, Martyrologium S. Cyriaci, in quo nulla habetur hac die de inuentione mentio, sed tantum hæc verba: Sancti Stephani Protomartyris in Ancona, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus percussus est. Hæc ibi. Eadem Beda; licet apud eum mendose, Antiochia, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus in brachio percussus est, & multas ex eo virtutes sanitatum fieri. Hæc Beda. Quibus omnibus si addas quæ scribit sanctus Augustinus serm. 31. & 32. de diuersis pag. 488. 489. edit.

edit. Louan. vbi agit de perantiqua Memoria eiusdem Protomartyris Anconę posita, deq. illo saxo quo idē in cubito percussus est, quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Anconę reliquit, ex quo tēpore illic memoria S. Stephani esse cœpit, vt idem scribit dicto serm. 32. Hæc, inquam, omnia si prædictis antiquioribus Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuentionem Protomartyris celebrari consueuisse hac die memoriam eius, vel saltem in Italiæ regionibus. Celebris itaq; olim fuit cultus memoriæ eius martyrij ex illo lapide: postmodum autem, venerando corpore inuento, aucta ea dies est celebrior, & solemnitate, quæ iam semel lapidis eius memoriæ dicata erat. Vnde apud Bedam & aliqua alia manuscripta, non tantum hac die agitur de inuentione prædicta, sed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiā miracula, velut mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleumq. de saxo durissimo, emanabant. Hæc prædicto diserto viro accepta ferimus, cuius sententiæ libenter subscribimus. De ecclesia S. Stephani Anconæ meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 1.

[b] *Hermelli.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, alijq. recentiores.

cir. A. 383. [c] *Sanctorum Monachorum.*] De his scribit S. Ioannes Damascen. in vita SS. Barlaham & Iosaphat, de quibus suo loco inferius.

T. 1. An. 46. n. 2. [d] *Aspren Episcopi.*] Fortasse Asprenatis. De eodem tabulæ ecclesiæ Neap. extantq. eius Acta Typis nuper excusa, a Paulo Regio scripta. Quamuis hoc sit nomen Romanum: reperies enim gessisse Consulatum Asprenatem vna cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. vt habent tabulæ Cassiodori: quo etiam sæculo hic, de quo agimus, vixisse reperitur. Meminit Asprenatis etiam Dio lib. 56. Sueton. in Augusto cap 43. ait ab eo tempore Asprenates dictos etiam fuisse Torquatos. De eodem nomine Seneca controuer. 24. Plinius item de domo Asprenatum agit.

[e] *Euphronij Episcopi*] Scribit de S. Euphronio Greg. Turon. lib. 2. cap. 11. De eodem Sidon. Apollin. lib. 4. c. 25. & ad eū lib. 7. epist. 8 & lib. 9. epist. 2. Interfuit Concilio Lugdunēsi, subscripsitq cum alijs epistolam Fausti damnantis cunctos Pelagianorum errores. T. 7. A. 570. nu. 23. Conc. Lud.

[f] *Petri Episcopi.*] De quo etiā tabulę ecclesiæ Anagninæ, indeq. eius Acta accepimus. T. 11. Ann. 1071. n. 33.

[g] *Lydia.*] De ea Acta Apost. cap. 16. Dicta est Purpuraria a purpura tingēda. Erat eiusmodi opificium non ignobile; non enim liberū erat cuique tingere purpuram, vel cuilibet petenti impartiri, vt constat ex Ammiano Marcellino lib. 14. Erat enim inter alios magistratus Præfectura tingendæ purpuræ, qua velut magno munere donatus est Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt scribit Eusebius hist. lib. 7. c. 26. Sunt de tinctura purpuræ leges seuerissimæ Codic. lib xj. de vestibus. T. 11. Ann. 1103. n. 13. T. 1. An 51. n. 66.

[h] *Maranæ & Cyræ.*] Scripsit harum fœminarū præclaras res gestas Theodor. in Theophil. cap. 29. cir. A 450. Tempore Theodoreti.

4 Pridie Nonas Augusti. Luna. E xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

BONONIAE S. Dominici[a] confessoris, fundatoris Ordinis Fratrum Prædicatorum, viri sanctitate & doctrina clarissimi: qui virginitatem perpetuo illibatam seruauit, & ob singularem meritorum gratiā tres mortuos suscitauit: cumq. prædicatione sua hæreses compressisset, ac plurimos ad religiosam & piam vitam instituisset, octauo Idus mensis huius in pace quieuit: eius tamen festiuitas ex cōstitutione Pauli Papæ IIII. hac die celebratur. Thessalonicę natalis B. Aristarchi[b] discipuli & comitis indiuidui S. Pauli Apostoli, de quo ipse ad Colossenses scribit: Salutat vos Aristarchus concaptiuus meus.

Is ab

Is ab eodem Apoſtolo Theſſalonicenſium Epiſcopus ordinatus, poſt longos agones ſub Nerône coronatus a Chriſto, quieuit. Romæ via Latina paſsio beati Tertullini[c] presbyteri & martyris, qui ſub Valeriano Imperatore poſt impiam fuſtium mactationem, ignium circa latera exuſtionem, oris quaſſationem, atque in equuleo extenſionem, neruorumq. cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij[d] martyris, ordinis Senatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cæſus eſt. In Perſide ſanctarum martyrum Iæ[e] & ſociarum, quæ cum nouem millibus Chriſtianis captiuis ſub Sapôre Rege diuerſis pœnis afflictæ martyrium ſubierunt. Coloniæ ſancti Protaſij[f] martyris. Verônæ ſancti Agabij[g] Epiſcopi & confeſſoris. Turônis S. Euphronij[h] Epiſcopi. Romæ ſanctæ Perpetuæ[i], quæ a beato Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa ſanctorum martyrum corpora ſepeliuit[k], ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

To. 12. An. 1170 n. 62.

OMINICI[a].] Huius ſanctiſſimi viri præclariſſima geſta octo libris digeſſit Theodoricus eiuſdē ordinis frater, quæ Surius refert to. 4. ſanctus Antoninus in 3. parte tit. 23. cap. 1. 2. 3. 4. & ſequen. Ioannes Garzonius de vir. illuſtr. ord. Prædicat. M. Antonius Flaminius; ac nouiſſime R. D. Franciſcus Diacetius Epiſcopus Feſulanus egregium de eadem re commētarium ad ſanctiſſimæ memoriæ Pium Papam Quintum conſcripſit. Migrauit ex hac vita octauo Idus Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimumprimum (vt auctor eſt S. Antoninus) anno a Chriſto Domino 1221. Facta eſt autem eius translatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autem eius extāt litteræ Apoſtolicæ eiuſdem Gregorij Noni, datæ Spoleti 5. kalen. Septembris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anton. dict. 3. par. tit. 23. c. 4. §. 17 quibus etiam præcipitur, vt ad Nonas Auguſti, ante diem obitus eius, quo relatus eſt inter Sanctos, anniuerſaria eius ſolemnitas in Eccleſia ageretur. At S. D. N. Paulus IIII. Rom. Pont. in hanc retulit diem ob feſtum Beatæ MARIAE ad Niues, quod in eamdem diem incideret.

[b] *Ariſtarchi.*] De quo Act. Apoſt. c. 19. 20. & 27. Paul. ad Coloſſ. c. 4. & ad Philemonem. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menol. ad 18. Kal. Maij. T. 4. An 45. num 42. A. 58. n. 62.

[c] *Tertullini.*] Agunt de eodē Beda, Vſuard, Ado, & alij. Eius autem res geſtæ extant in Actis S. Stephani Papæ & martyris. T. 2. A. 260. n. 3.

[d] *Eleutherij.*] De eodem hac item die Græci agunt in Menologio, ibiq. eius Acta breui compendio referunt. T. 3. A. 311. n. 19.

[e] *Ia.*] Græci item de eadem hac die agunt in Menologio, narrantq. breuiter eius martyrium. Huius nomine templum vetuſtate pene collapſum reſtituit Iuſtinianus Imperator, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris. cir. A. 343.

[f] *Protaſij.*] De eo etiam Galeſinius hac die, qui eiuſdem eccleſiæ citat tabulas.

[g] *Agabij Epiſc.*] Agit de eo Reuerendiſſ. ac Illuſtriſſ. D. Auguſtin. Valerius eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus, S. R. E. Cardinalis, in lib. antiquorum monumentorum Epiſcoporum Veronenſium. Inuentio A. 1491.

[h] *Euphronij Epiſcopi.*] Præceſſit hic Gregorium Turon. qui de eo plura ſcribit de geſt. Franc. lib. 10. cap. 31. & de glor. confeſſ. c. 18. 19. & 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc epiſtolæ, quarū poſteriore egregias eius virtutes contexit: extatq. de eadem re eiuſdem T. 7. A. 559 n. 16. obitus A. 574 n. 10

auctoris

auctoris carmen lib. 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Episcopum, cum interfuit dedicationi basilicæ. Idem præsens fuit etiam Concilio Parisiensi: eius epistolam ac collegarum Episcoporum ad Radegundem Reginam habet idem Gregorius Turonensis lib. 9. cap. 39. Numeratur hic sedis Turonensis Episcopus vicesimus ordine.

T. 1. A. 69. n. 45. [i] *Perpetuæ.*] De qua & tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Narratur eius res gestæ in Actis sanctorum Nazarij & Celsi, quæ habet Mombrit. tom. 2.

[k] *Sepeliuit.*] In sepellendis sanctorum martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effusæ erant impensæ Christianorum, vt auctor est Tertull. in apolog. De ijsdem Prudent. in Cathemer. hym. in exequijs defunct. Greg. Nyss. in orat. in funere Meletij, Gregorius Nazianz. epist. 18. ad Sophr. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Christianos: sic enim mos erat Iudæis mortuos sepelire, Ioannis 19. Præ ceteris id diligentius præstitisse videntur Aegyptij, qui ea arte sic desiccabant corpora defunctorum, vt eadem quasi ænea redderent, appellarentq. lingua Aegyptia Gabbaras, vt tradit Augustinus serm. de diuers. 120. cap. 12. Inde est, quod impius Eunapius Sardianus in Aedesio Aegyptios Christianos, ipsos Alexandrinos, in quos inuehitur ob demolitum templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo ostentarent salita capita damnatorum: sic Ethnicus Christianorum hostis appellat sanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebant. Porro condiendorum corporum vsum ab Aegyptijs mutuatos esse Iudæos, auctor est Tacitus lib. 21. Annalium.

5 Nonis Augusti. Luna. G xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE in Esquilijs dedicatio [a] Basilicæ [b] S. Mariæ ad Niues. Item Romæ passio sanctorum Martyrum [c] vigintitrium, qui in persecutione Diocletiani via Salaria veteri capite truncati, ibidem sepulti sunt ad cliuum Cucumeris. Augustæ Vindelicorum natalis sanctæ Afræ [d] martyris, quæ cum esset Pagana, per doctrinam S. Narcissi Episcopi ad Christum conuersa, & cum omni domo sua baptizata, pro confessione Christi igni tradita est. Asculi in Piceno sancti Emygdij Episcopi & martyris, qui a S. Marcello Papa Episcopus ordinatus, & illuc ad prædicandum Euangelium missus, in confessione Christi sub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochiæ sancti Eusignij [f] militis, qui annum agens centesimum decimum, cum Constantini Magni fidem, sub quo militauerat, Iuliano Apostatæ exprobraret, eumq. vt patriæ pietatis desertorem redargueret, ab eodem iussus est capite cædi. Item sanctorum martyrum Cantidij [g], Cantidiani, & Sobelis Aegyptiorum. Catalauni in Gallia S. Memmij [h] ciuis Romani, qui a S. Petro illius ciuitatis Episcopus consecratus, populum sibi commissum ad Euangelij veritatem perduxit. Augustoduni beati [i] Cassiani

Episcopi

Episcopi. Apud Theanum sancti Paridis[k] Episcopi. In Anglia sancti Osuualdi[l] Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die sanctæ Nonnæ[m] matris beati Gregorij Nazianzeni.

AVGVSTI 5.

T.4.A.367. n.4. EDICATIO *Basilicæ S.* MARIAE *ad Nives*[a].] De ea solemnitate, eiusq. institutionis causa habentur vetera manuscripta eius ecclesiæ, quæ paucis complexus est Petrus in catal. lib.7. cap.21. Dicta est hæc Basilica Liberii, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio: Hic fecit basilicam nomine suo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiusdem Marcellinus presbyter, cum agit de schismate Vrsicini. Quod autẽ spectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Vrbis Regione, quæ Esquilina dicitur, Macellum Liuianum appellatum, de quo Sext. Rufus de Region. Vrb. & Publius Victor. De eadem Basilica etiam in eodem libro de Rom. Pontificibus in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit basilicam S. Mariæ Matris Domini, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imperatorem de imag. hæc ait: Sixtus Papa, successor Cælestini, fecit basilicam Sanctæ Dei Genitricis Mariæ, cognomento Maiorem, quæ & apud Præsepe dicitur: simili modo & ipse tam in metallis aureis, quam in diuersis historijs, sacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extãt fere interæ sacræ illæ historiæ musiuo opere contextæ, atque super maiorem arcum eodem opere exornatum eiusmodi inscriptio perseuerat: SIXTVS PLEBI DEI. A Sixto Sixtiana basilica dicta reperitur apud Ioannem diac. in vita S. Gregorij Papæ libr. 4. cap. 68 De eiusdem basilicæ excellentia, deq. miraculis cereorum illic incendi solitorum, scribit Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 30. De alijs item cereis Natalis Domini die illic poni solitis cum nota annorum currentium a passione Dominica, meminit Beda de temporum ratione cap. 45. Cetera autem eiusdem Basilicæ antiqua monumenta habent hi qui scripserunt de septem Vrbis Ecclesijs. At ne intentus tantum veteribus, recentiora prætermittam; eadẽ Basilica his diebus nostris longe augustior ac illustrior redditur a S. D. N. Sixto Quinto Rom. Pontif. tum ob nobilissima illic monumenta excitata, ac præsertim magnificentissimum Sacellum, quo sacrosanctum Domini Præsepe contineatur; tum etiam ob apertas directasque vndique vias, quibus populo Christiano facilior ac gratior pateat ad eam accessus. Sed in his omnibus describendis cõmentario potius quam notatione opus esset.

[b] *Basilicæ.*] Vox ista quidem etsi a Gentilibus accepta videatur, non abhorret tamen a phrasi diuinæ Scripturæ: nam atrium illud maius templi Salomonis, Basilica dicitur in 2. Paralipom. cap. 4. & 6 licet Græce αὐλὴ legatur, quod alij vertunt, atrium. Apud nos autem loquendi vsus obtinuit, vt nõ quæcumq; ecclesiæ appellentur Basilicæ, sed illæ tantum, quarum augustior esset amplitudo. Vnde autem id acciderit, vt eiusmodi ecclesiæ dicerentur Basilicæ, Isidorus lib. 15. Originum hæc ait: Basilicæ prius vocabantur Regum habitacula, vnde & nomen habent: nunc tamen ideo Basilicæ diuina templa nominantur, quia ibi Regi omnium Deo cultus & sacrificia offeruntur. Hæc Isidorus: eadem Amal. de Ecclesiast. offic. lib. 2. cap. 2. & Vualfridus, Strabo de rebus Ecclesiasticis cap. 6. Hæc licet sint vera; eiusmodi tamen nomen vna cum re a Gentilibus ad Christianos deriuasse, mihi magis probatur. Nam Basilicæ illæ Gentilium in ecclesias Christianorum aliquando commutabantur. Est de his locus egregius Ausonij Galli in gratiarum actione pro suo Consulatu ad Gratianum, Augustum, his verbis: Basilicæ olim negotijs plenæ, nunc votis, votisque pro tua salute susceptis, &c. Nec quis putet, apud Gentiles, sicut apud nos, eiusdem esse significationis Basilicas, & Templa. Erant enim illæ (vt scribit Vitruuius lib. 5. cap. 1.) loca venalium rerum Foris cõiuncta, in quibus hieme potissimum publicæ conciones & negotiantium conuentus habebantur. ea etiam significatione sumuntur, l. pediculos. §. item cum. ff. de auro & argen. legat. & l. inter stipulantem. § sacram rem. ff. de verb. obligat. Dicebatur ius etiam in Basilica, vt apparet ex Plinii epistola 21. lib. 5. cum ait: Descenderam in Basilicam Iuliam, auditurus quid proxima comperendinatione respondere debeam. Sedebant Iudices, &c. De eadem eodem sensu & Seneca lib. 3. de ira, cap. 33. cum ait: Fremitu iudiciorum Basilicæ resonant, &c. Eius generis ea esse putatur, quam Theodosius Iunior Imperator ab ergasteriis, tabulatis, & intromissione equorum liberam esse voluit. Cod. de oper. publ. l. Basilicam. Erant & priuatorum Basilicæ ad inambulandũ constructæ & magno sumptu ornatæ; quarum meminit S. Hieronymus scribens ad Marcellam epist.

epist. 18. aitque: Vbi (Romæ scilicet) instar palatij priuatorum extructæ Basilicæ, vt vix le corpusculum hominis pretiosius inambulet, & quasi mundo quicquam possit esse ornatius, tecta sua magis velint aspicere, quam cęlum. Hæc ille. Quod autem ad ipsarum structuram spectat; erant plures simul in lõgũ iunctæ porticus suffultæ columnis, æquis inter sed. stantibus spatijs, epistyliis desuper iunctis, velut intextis inuicem. His respondent quę Cicero ad Atticũ libro quarto scribit his verbis: Paulus in medio Foro Basilicam pene texuit iisdẽ antiquis colũnis, &c. Secundum ea quæ a Vitruuio sunt descripta lib. 5. cap. 1. eiusmodi fere structuræ esse ipsas Christianorũ antiquas Basilicas, nullus ignorat: dum paucis mutatis, vel additis, ex ipsis aliquæ, vel (quod frequentius accidit) ipsarum Basilicarum columnæ in vsum Christianæ religionis transiere cum nomine. Ab aliquibus vsurpatam hanc vocem, Basilicam, pro quacumque ecclesia inuenimus, vt apud Optatum libro primo, cum ait de his quæ Romæ erant ecclesijs: Inter quadraginta, & quod excurrit, Basilicas, &c. Verum vsitatiori vocabulo dictas fuisse ab antiquis ecclesias ipsas domos Dei, & templa, sanctus Zeno in Psalm. 126. significare videtur his verbis: Conuentus quidem ecclesiarum, siue templi, quos ad secretam Sacramentorum religionem ædificiorum septa claudunt, consuetudo nostra vel domum Dei solita est nũcupare, vel templa. Hæc ille. Verum non his tantũ nominibus loca Deo sacrata nominari consueuisse, sed & aliis, nempe dici Memoriam, Martyriũ, Dominicum, alibi diximus.

T. 2. A. 303. n. 113. [c] *Martyrum viginitrium.*] Habetur mentio de iisdem martyribus in Actis SS. Abundij, Abundantij, & Marciani, de quibus suo loco inferius.

T. 2. A. 303 n. 125. [d] *Afra*] De eadẽ hac die Vsuardus, Ado, & alij; Beda autem ad septimum Idus Augusti, vt in ecclesia Augustana; in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom 4. hac die. Sinceriora mihi ea videntur, quæ ex Actis publicis descripsit Vicellius in Hagiologio. In Augustano Breuiario atque Missali libro eiusdem res gestæ narrantur; cumq. simul omnia monumenta eam olim fuisse meretricem tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his versibus in libro quarto vitæ S. Martini Episcopi Turonensis:

Pergis ad Augustã, quam Vindo, Licusq. fluentãt.
Illic ossa sacra venerabere virginis Afræ.

Cum hanc tradant a S. Narcisso Episcopo ad Christianam fidem esse conuersam, putant aliqui, inter quos Petrus in catalogo lib. 7. cap. 28. hunc illum esse Narcissum Episcopum Hierosolymitanum laudatissimum, de quo scribit Eusebius lib. 6. cap. 9. Alij autem dixerunt hunc fuisse Narcissum martyrem Gerundensem; idq. testantur eius Acta, ac ceteri, vt Vincentius lib. 7. cap. 28. Anton. 1. par. tit. 8 cap. 1. §. 18. & nouissime Flos sanctorum, quibus magis assentior.

[e] *Emigdij Episc.*] Petrus in catalogo lib. 7. c. 24. refert eius Acta, sed eiusmodi quæ cẽsura indigeant. T. 3. A. 309. nu. 4.

[f] *Hysigny*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Ibiq. describunt eius certamen. T. 4 A. 362. n. 140.

[g] *Cantidij & soc.*] De his item Græci hac die vbi supra in Menologio agunt.

[h] *Memmij Episc*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri de eodem hac die, pluribus autẽ Gregorius Turonensis de gloria confess. cap. 66. Vincent. & Anton. par. 1. tit. 6. c. 27. Petr. in catal. lib 7. c 25. T. 1 An. 46. n. 2.

[i] *Cassiani Episc.*] De quo Beda, & alij qui supra. Meminit eiusdem Constantius in vita S. Germani Episcopi Antisiodor. lib 2. cap. 7. Gregor. Turon. de glor. confess. c. 14. Petr. in catal. Vincent. Antonin, & alij. Molanus testatur eius Acta extare: sed ea hactenus nobis sunt incognita. ante A. 400

[k] *Paridis Episcopi.*] Tam ipsius, quam aliorum plurimorum sanctorum totius prouinciæ Campaniæ & adiacentium regionũ Acta percepi collegisse in vnum summa cum diligentia ac labore Illustriss. ac Reuerendiss. D. Iulium Antonium Sanctorium Cardinalem S. Seuerinæ dictum, S. Rom. Ecclesiæ ornamentum; eaq. aliquando ab ipso edi ac peruulgari, vehementer optamus. Obijt ann. 346. ex offic. Eccl. Thean.

[l] *Osualdi.*] De eo hac die Beda, qui & de eodem in gest. Anglorum lib. 2. cap. 4 & in epitome: quæ cuncta simul collecta recitat Sur. tom. 4. Migrauit ex hac vita anno Domini sexcentesimo quadragesimosecundo. T. 8. A. 642. n. 4. & seq.

[m] *Nonnæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenset eius filius S. Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item alia quæ dicta ab ipso est in funere Cæsarij fratris, atque illa quam habuit in obitu sororis Gorgoniæ; itemq. in carmine de rebus suis, & de vita sua ad populum Constantinopolitanum. Quod autem ad nomen spectat: Nonnæ dicebantur moniales, vt notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib 5. c. 13. in fine, idemq. habes lib. 5. Capitularium Regum Franc. c. 2 & 3. In eodem forte sensu S. Hieronymus epist. 22. ad Eustochium de cust virginit. ait: Maritorum expertæ dominium, viduitatis præferunt libertatem: castæ vocantur, & nonnæ, &c. At non tantũ apud Græcos eiusmodi nomen appellatiuum aliquando transiuit in proprium, sed & apud Latinos: nam & S. Augustini mater eodem ferme nomine est appellata, licet pro Monacha, Monica dicta sit, quod est idem quod Nonna. Sieq. duæ amplissimorum Ecclesiæ Doctorum matres eodem dictæ nomine habentur. Nazianz. natus est a. 324. vt putat Baron. T. 3. A. 340 n. 36.

Octaua

xix. A **Octauo Idus Augusti. Luna.** 6

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N P
29 1 2 3 4 5 6 7 6 7 8 9 10 11

N monte Thabor Transfiguratio [a] Domini Noſtri IESV Chriſti. Romæ via Appia in cœmeterio Calliſti natalis beati Sixti Secundi [b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, gladio an imaduerſus martyrij coronam accepit. Item ſanctorum martyrum Feliciſsimi [c] & Agapiti, eiuſdem beati Sixti diaconorum, Ianuarij, Magni, Vincentij, & Stephani ſubdiaconorum, qui omnes cum eo pariter decollati ſunt, atque in cœmeterio Prætextâti ſepulti. Paſſus eſt etiam cum eis beatus Quartus, vt ſcribit S. Cyprianus, Complûti in Hiſpania ſanctorum martyrum Iuſti [d] & Paſtoris fratrũ, qui cum adhuc pueri litteris imbuerentur, proiectis in ſchola tabulis, ſponte ad martyrium cucurrerunt: & mox a Daciano Præſide teneri iuſsi, & fuſtibus cædi; cum ſe mutuis exhortationibus conſtantiſsime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati ſunt. Romæ S. Hormiſdæ [e] Papæ & confeſſoris. Amidæ ſancti Iacobi [f] Eremitæ, miraculis clari.

AVGVSTI 6.

Ti.. An. 33. n. 29.

RANSFIGVRATIO *Domini* [a].] De hac ſolemnitate non tãtum Latini, ſed & Græci hac die agunt; vt conſtat tam ex eorũ Menologio, quam ex conſtit. Emmanuelis Imp. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Pluribus agunt de eadẽ, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Sicardus, Durandus, Belethus, & alij; traduntq. eam eſſe inſtitutã a Calliſto Papa Tertio: idq. affirmat Platina, additq. ab eodem conſcriptum eſſe officium Eccleſiaſticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum ijſdem quæ cõceſſæ ſunt in ſolemnitate Corporis Chriſti. Sed hæc quidem a Calliſto de inſtitutione diuini officij ea die ſolemniter recitandi: at vero inſtitutio eius ſolemnitatis, longe ante eius tempora facta conſpicitur; id etenim non tantum vetuſtiſſima Græcorum Menologia & Martyrologia manuſcripta teſtantur: ſed & Vuandelbertus, qui (vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 36. & de ſcript. Eccleſ. & Sigeb. c. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Domini octingenteſimum quinquageſimum, in ſuo Martyrologio, quod ſcripſit carmine, de eadem ſolemnitate agit hac die his verſibus:

Idibus octauis mortem paſſura crucemq.
Christi ſancta caro ætheretã dedit ante figurã.

Acta ſecundæ Nicænæ Synodi, dum recenſent egregia Leontij in Cypro Epiſcopi ſcriptorum monumenta, orationem ſcripſiſſe de Transfiguratione Domini teſtantur, Actione 4. De eadem Transfiguratione Domini extat ſermo S. Ephræm Syri, alius item Baſilij Seleuciæ, necnon etiam Andreæ Cretenſis: habentur Græce ſcripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 39. prope finem. Ioannes Damaſcenus etiam de eadem ſolemnitate habuit orationẽ, cuius eſt exordium: Agedum, o pie cœtus, hodiernum

hunc

hunc diem lætis animis celebremus, &c.

T.2.A.261 n.2. & seq. [b] *Sixti Secundi*, alias *Xysti*]Beda, Vsuard. Ado, ac reliqui de eodem agunt hac die. De eius successione Eusebius scribit in chron. & hist. lib. 7. c. 4. Optatus lib. 2. Aug epist. 165. Niceph. Callist. lib. 6. cap 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Successum epist. 82. Pontius in Cypriano, Augustinus in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom. 1. & 2. de S. Laurentio. Petrus Chrysol. serm. de eod. Prudentius in Peristeph. hym 2. Acta Laurentij, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliam a se missis agit S. Greg. in regist lib. 12. resp. 9. ad Aug. Sed cuiusnam fuerint Sixti martyris, ultimine, an prioris, vel alicuius non Pōtificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccles. ibiq. de genere martyrij ab eo suscepti egimus. De ecclesia S. Sixti Romæ via Appia postea meminit S. Gregorius Papa dial. lib. 4. cap 26.

T.2.A.261. nu. 4. [c] *Felicissimi & Agapiti.*] De ijsdem Beda, Vsuardus, Ado, atque alij. Huic Agapito S. Felix Papa Tertius erexit basilicam iuxta ecclesiam S. Laurentij, vt auctor est lib. de Rom. Pontif. in Felice Tertio. Quod ad Quartum spectat, de ipso S. Cyprianus in dicta epist. ad Successum hæc ait: Sixtum autem in cœmeterio animaduersum sciatis, & cū eodem Quartū, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla sit mentio, tamen Beda, Vsuardus, & alij recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

[d] *Iusti & Pastoris.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitantur eorum Acta apud Surium tom. 7. quæ & plene explicantur in sacro hymno, eodemq. peruetusto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Peristephan. hymno 4. his versibus meminit: T.2.A 303. n.140.

Sanguinem Iusti, cui Pastor hæret,
Ferculum duplex, geminumq. donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum.

Meminit summa cum laude eorumdem sanctus Eulogius in memor. sanct. lib. 1. & ibi Ambr. Moral. in schol. Petrus in catal. lib. 7. c. 32. Flos sanct. Hisp. & Thesa. concion. to. 2. hac die.

[e] *Hormisdæ Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, & recent. Successit hic S. Symmacho. Huius fortissimos agones pro Catholica fide susceptos digessimus in Annal. Eccl. per annos singulos, ex codicibus antiquis manuscrip. T 7 A.518. pluries obi tus A. 523. n. 3. & seq.

[f] *Iacobi Eremitæ.*] Qualis autē, quantusve hic fuerit, ex his quæ scripsit Procop. lib. 1. de bello Persico, facile potest intelligi; vbi eum a Cadabe Persarum Rege visitatū fuisse tradit. Alter eiusdem nominis sanctitate nobilis claruit in Syria tēpore Theodosij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. c. 21. Meminit eiusdem Euagr. hist. lib. 2. c. 9. in fine. T.5. A. 404 nu. 108. & T.6. A. 502. n. 41. T.5. A 424 n 19. & seq. & T.6. An. 458. nu. 25.

7 Septimo Idus Augusti. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

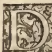

RETII in Tuscia natalis sancti Donati[a] Episcopi & martyris, qui inter cetera virtutis opera (vt scribit beatus Gregorius Papa) fractum a Paganis calicem sanctum[b] orando instaurauit. Is in persecutione Iuliani Apostatæ a Quadratiano Augustali comprehensus, cum idolis sacrificare renuisset, gladio percussus martyrium consummauit. Passus est etiam cum eo beatus Hilarinus monachus, cuius festiuitas decimoseptimo kalendas Augusti celebratur, quando eius corpus ad Ostia Tiberina translatum fuit. Romæ sanctorum martyrum Petri[c] & Iuliani, cum alijs decem & octo. Mediolani sancti Fausti[d] militis, qui sub Aurelio Commodo post multa certamina martyrij palmam adeptus est. Nouocomi passio sanctorum martyrum Carpophori[e], Exanthi, Cassij,

Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confeſsione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia ſancti Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rhotomagi S. Victricij [g] Epiſcopi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eum cædendum miſſus fuerat, cæcitate percuſſo, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea Epiſcopus factus, Morinorum & Neruiorum gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demum confeſſor in pace quieuit. Catalauni in Gallia ſancti Donatiani [h] Epiſcopi. Meſſanæ in Sicilia ſancti Alberti [i] confeſſoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari. Nea-
xxvij. poli in Campania B. Caietani Thienæi Confeſſ. Clericorũ Reg. fundatoris.

A V G V S T I 7.

T.4 A.362, num.270.

DONATI *Epiſcopi* a.] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta ſinceriſſime olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S. Greg. Papa lib. 1. dial. cap. 7. de fracto calice mutuatur exemplum. ſcripta eſſe feruntur a Seuerino Epiſcopo, qui quartus a Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. Vtinam (ſicut ille edidit) integra permanſiſſent; & non aliquis ſibi viſus nimis ſapiens, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cetera reuocãtur in dubium. Legimus ea in pluribus codicibus manuſcrip. ediditq eadem Mombrit. tom. 1 in vit. ſanct. & Petrus in catalogo breui compẽdio lib 7. c. 33. Diſplicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vna cũ Donato narrantur. Vbi enim Iulianus puer vixerit vna cum Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adoleſcentior Athenis eruditus fuerit; vbi demum in Gallijs exercitibus præfuerit, ſatis conſtat ex Græcorum ac Latinorum antiquis hiſtoricis, ac in primis ex eiuſdem Iuliani epiſtolis. Illud etiam ab omni ratione alienum eſt, vt Iuliani perſecutionis tempore, qui nec integro biennio imperauit, idem S. Donatus lector fuiſſe dicatur, indeq conſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac denique adhuc eo imperante, decedente Saturo Epiſcopo, ſuffectus ſit in locũ ipſius; inſuper & adhuc eodem viuente Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Quomodo etiam temporibus Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui a Iulio Pontifice Romano ibidem dicitur Epiſcopus ordinatus? Quid autem de ea re ſentiã, abſque aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicam. Puto Donati pueritiã & educationem Romæ factam, parentumq. necem, non ſub Iuliani Imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tempora contigiſſe: ab illis enim temporibus vſque ad Iulianum quinquagintaduorum annorum ſpatium intercedit, quo Donatus fuga lapſus, ſe contulit Aretium, ibiq. ſacris ordinibus a Saturo Epiſcopo initiatus, ac deinde illo defuncto, a S. Iulio Papa in eius locum ſubrogatus, & demum ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc ſi dicamus, cetera omnia, quæ in Actis eius leguntur, remanent inconcuſſa: quod ſi ſecus fiat, omnia ſub prædictorum errorũ caligine inuoluuntur. Sed cum dicunt Donatum ætate iuniorem conſummaſſe martyrium, id profecto non aliunde emanaſſe cognoſcitur, quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij ſpatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Epiſcopus, & martyr deſcribitur: vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorum) depicta decepit, vt iunior videretur. Hæc eadem memini me reſpondiſſe, cum de ambiguitatibus prædictorum Actorum conſultus eſſem: pluraq. his adderem, ſi id ferret inſtituti ratio.

b *Calicem fractum*.] Vitreum fuiſſe calicẽ, Acta eius declarant. Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erant vſui in ſacris miniſterijs. De patenis vitreis habes in lib de Rom. Pontific. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epiſt. 4. ad Ruſticum; agens de ſancto Exuperio Epiſcopo Toloſano: Nihil, inquit, illo ditius, qui corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro. Rurſus etiam Cyprianus Gallus in vita ſancti Cæſarii Epiſcopi Arelatenſis, qui claruit tẽporibus Theodorici Regis Italiæ: An non, inquit, in vitro habetur ſanguis Chriſti? A temporibus enim Apoſtolorum vitreus calix in vſu fuiſſe videtur; vnde Marcus hære-

ſiarcha illis temporibus proximus, & ipſe æmulatus Catholicam Eccleſiam, vtens calice vitreo in ſuis ſacris, impoſtura quadam per magicam artem exhibita populum dementabat; dum vini color albus, qui foris apparebat in vitro, quibuſdā præſtigijs mutabatur in rubrū, adeo vt vinum conuerſum in ſanguinem videretur. de his Epiph. in Panar. hæreſ. 34. In Concilio autem Rhemenſi, quod temporibus Caroli Magni eſt celebratum, calix vitreus vetitus eſt; idq. laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his habes can. vt calix. de conſecrat. diſtinct. 1. De calice ligneo item vetito c. vaſa in quibus. ead. diſt. 1. Porro hæc ſic accipias de patenis & calicibus vitreis; non quod apud omnes eſſent huiuſmodi, nec in illa primitiua Eccleſia fuerint ad ſacrum miniſteriū vaſa aurea vel argentea; nam illis temporibus perſecutionis Eccleſiæ, vaſa ſacra facta eſſe argentea ab Vrbano Papa, habes in lib. de Rom. Pont. in Vrbano. Rurſus de temporibus Diocletiani Imp. extat egregium monumentum apud S. Auguſtin. epiſt. 165. vbi ex Actis Procōſularibus legitur, inter vaſa ad vſum eccleſiæ compoſita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernam argenteam: erat Capitulata illa, quam hodie Italice dicimus *lampadario*. Optatus Mileuitanus & ipſe de illis ipſis temporibus perſecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Erant ex auro & argento quamplurima ornamenta, quæ nec fodere terra, nec ſecum portare poterat, &c. hæc Optatus lib. 1. contra Parmen. Itemq. Auguſtinus contra Creſcon. libro 3. cap. 29. ex Actis Proconſularibus: In Breui (quod eſt idem quod nos dicimus Inuentarium) ſic: Calices aurei duo, itē calices argētei ſex, &c hæc Aug. Vaſa ſacra miniſterialia argentea effoſſa eſſe e cryptis, in quibus ſancti martyres ſacra peragētes deliteſcebant, teſtatur Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 38. Hæc ante Chriſtianos Imperatores: poſtea autem quam abundarint eccleſiæ vaſis aureis & argenteis pretioſiſſimis, ſuperfluum eſt dicere: erant enim etiā ipſis Gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Orientis, auunculus Iuliani Apoſtatæ, illa Antiochiæ intuens, & obſtupeſcens, dixit: En quam ſumptuoſis vaſis filio Mariæ miniſtratur. hæc ille apud Theodoret. hiſt. lib. 3. cap. 11.

c *Petri, Iuliani, & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de ijſdem hac die agunt. Sub Valeriano. & Gallieno cir. A. 260.

d *Fauſti.*] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabulæ inſuper & vetera monumenta eccleſiæ Mediolanenſis. Gallisin. cir. A. 185.

e *Carpophori, & ſoc.*] Agit de ijſdem Galeſinius, citatq. vet. monumenta eccleſ. Mediolanenſis, Bergomenſis, & Aquileienſis. Sub Cōmodo cir. An. 182.

f *Dometij.*] Græci de eodē agunt hac die in Menologio, ibiq. certamen eius deſcribitur. cir. A. 303.

g *Victricij Epiſc.*] Adſcribitur hic in tabulis Epiſcoporū Rhotomagenſiū octauus ordine; cuius egregia facta deſcribit S. Paulinus Nolanus Epiſc. in epiſt. 26. ad ipsū ſcripta, ad quem etiam dedit epiſt. 25. Innocentius Papa ad hunc ipſum ſcripſit inſignem illam epiſtolam decretalem ordine ſecundam. T. 4. A. 363. nu. 40. T. 5. A. 396 n. 15. & A. 404. n. 126.

h *Donatiani Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuardum; poniturq. in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ ſecundus ordine. Hic falſo ille eſſe perhibetur, qui interſuit Concilio Agrippinenſi, licet (textu deprauato) Cabilonenſis pro Catalaunenſi ſcribatur. Sed quod vixerit temporibus Conſtantij Imperatoris, diuerſum ab eo eſſe oportuit: nam is proximus fuiſſe legitur temporibus Apoſtolorum, ſancti Memmij diſcipulus. cir. A. 70.

i *Alberti.*] Eius res geſtas Surius recitat tom. 4. & Petrus in appendice cap. 13. Cecinit eiuſdem Acta Sapphico carmine Baptiſta Mantuanus Carmelita. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo ducenteſimo nonageſimoſecundo. obijt Ann. 1292.

8 Sexto Idus Auguſti. Luna. C xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE ſāctorum martyrum Cyriaci a diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſſi ſunt decimoſeptimo kalend. Aprilis. Eorum corpora a Ioanne presbytero via Salaria ſepulta, S. Marcellus Papa in prędiū Lucinę via Oſtiēſi hac die trāſtulit: quę poſtea in Vrbē delata

lata, in Diaconia [b] sanctæ Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia sancti Marini [c] senis, qui sub Diocletiano Imperatore & Lysia Præside flagris cæsus, in ligno suspensus ac laniatus, feris tandem obiectus interijt. Item sanctorum martyrum Eleutherij [d] & Leonidis, qui per ignem martyrium consummarunt. In Persia sancti Hormisdæ [e] martyris sub Sapore Rege, Cyzici in Hellesponto sancti Aemiliani [f] Episcopi, qui pro sacrarum imaginum cultu a Leone Imperatore multa passus, demum in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis [g] Episcopi, miraculis clari. Viennæ in Gallia S. Seueri [h] presbyteri & confessoris, qui ex India Euangelij prædicandi causa laboriosam peregrinationem suscepit, & ad præfatam vrbem deueniens, ingentem Paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidem Christi conuertit.

AVGVSTI 8.

T.3. A.298. n.12. & seq

CYRIACI, *Largi, & Smaragdi* [a].] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Horũ martyrij certamen descriptum habetur in Actis S. Marcelli Papę. Erexit Ecclesiã S. Cyriaco via Ostiensi, septimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontificibus. Est vetus Romæ Titulus S. Cyriaci in Thermis, cuius mentio habetur in Actis secũdæ Synodi Romanæ sub Symmacho Papa, & in regist. S. Gregorij lib. 9. epist. 22. Non tantum Diaconia S. Mariæ horum martyrum sacris corporibus locupletata est, vt narratur in Martyrologio; sed & Titulus Equitij (vt vetus epitaphium eodem in loco positũ docet) eorumdem reliquijs nobilitatus est per Sergiũ Iuniorem Romanum Pontificem.

[b] *Diaconia.*] Erant Diaconiæ loca sacra vbi Diaconi regionarij per singulas Vrbis regiones residentes stipem ministrabant egentibus; viduarumque, pupillorum, aliarumq. miserabilium personarũ necessitatibus consulebant: erant etenim veluti quædam eleemosynarum promptuaria. Tenebantur huiusmodi Diaconiarũ ministri rationem reddere de sua administratione Summo Pontifici, nisi ab eodem eximerentur. dicebantur hi exhibere diaconiam; idemq. erat, quod pauperibus, erogando eleemosynas, ministrare. Est de his epistola 24. S. Gregorij Papæ ad Ioannem lib. 9. regist. in qua hæc inter multa: Igitur te Ioannem, religioso intentionis tuæ studio prouocati, mensis pauperum & exhibendæ diaconię eligimus præponendum; ne qua tibi ex hac administratione nascatur dubietas, hac te munitione prospeximus fulciendum: constituentes, vt de hoc, quod mensas pauperum, vel diaconiæ exhibitionem suscepisti, siue subinde perceperis erogandum, nulli vmquam hominum quolibet modo, seu ingenio cogaris ponere rationem, &c. Eius muneris functionem expressam habes in Actis S. Laurentij martyris, & si recentiora quæras tempora, in Tito diacono, cuius meminit S. Prosper in chron. anno Domini 429. Habet eadem vox, Diaconia, & alias significationes: nam aliquãdo sic dicta reperitur collecta solita fieri in ecclesia; sic apud Cassian. collat. 18. c. 7. vt notat ibi disertus vir D. Petrus Ciaconus ex epistol. 2. Paul. ad Corinth. c. 8 & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait: τῆς μὲν διακονίας, &c. Accipitur ab eodem auctore Diaconia pro ipsa œconomia, ac monasterij dispẽsatione, collat. 21. c. 1. 8. & 9. Dispensationẽ etenim, Latina voce, idem munus appellat lib. 5. c. 40. Differt a diaconia diaconion, quod idem est apud Græcos, quod apud Latinos secretarium, vt expressum habes ex Concilio Agathen. can 66. vbi hæc leguntur: Quoniã non oportet insacratos ministros licentiam habere in secretarium (quod Græci diaconion appellant) ingredi, & contingere vasa Dominica. Hæc ibi, & apud Grat. distinct. 23. cap. non oportet.

[c] *Marini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ibiq. eius Acta summatim comprehensa referunt. T.2. A.255. n. 14.

[d] *Eleutherij & Leonis.*] Græci itidem de his agunt in Menologio.

[e] *Hormisdę.*] Cuius illustre certamen describit Theodoretus histor. lib. 5. cap. 38. T.5. A.420. nu. 20. Nicephorus lib. 14. cap. 20. & Cassiod. ex eodem Theodoreto in Tripart. Agit de eodem

dem Petrus in catalog. lib. 7. cap. 31.

T.9.A 731. nu.7. & A. 814.n.12. [f] *Aemiliani Episcopi.*] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq. res gestas referunt.

[g] *Myronis Episcopi.*]Hunc autem Græci ob præclaram miraculorum operationẽ, Thaumaturgum appellant, vt constat ex eorum Menologio hac die.

cir. A. 452. [h] *Seueri.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catal. lib. 7. c. 36, & alij eũ secuti, qui dicunt eũ Episcopum, cum constet fuisse tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennensis Episcopus, cum de eo scribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennensium Episcoporum eum recensent inter eius ciuitatis Episcopos. Præfuit autem huius temporibus illi ecclesiæ Isicius, inde Auitus, postea Iulianus, ac ceteri successores. Diuersus est hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonensis de gloria confessorum cap. 5. & 51.

9 Quinto Idus Augusti. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

VIGILIA [a] sancti Laurentij martyris. Romæ sancti Romani [b] militis, qui confessione beati Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fustibus cęsus, ad vltimum decollatus est. In Tuscia natalis sanctorum martyrum Secundiani [c], Marcelliani, & Veriani, qui tẽpore Decij a Promotò Consulari primũ cęsi sunt, deinde in equuleo suspensi, & vngulis abrasi, atque igne lateribus apposito assati, triumphalem martyrij palmam capite cæsi meruerunt. Veronæ sanctorum martyrum Firmi [d] & Rustici, tẽpore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum [e] SS. Martyrum, qui in persecutione Valeriani, hortante eos sancto Numidico, in ignem coniecti, martyrij palmam adepti sunt. Ipse autem Numidicus, licet cum alijs in rogum iniectus, & lapidibus obrutus fuisset, a filia tamen effossus, & semiuiuus repertus, curatus est, ac postea ob eius virtutem in Ecclesiæ Carthaginensis presbyterum a beato Cypriano meruit cooptari. Constantinopoli sanctorum martyrum Iuliani [f], Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea constituerant, impij Leonis Imperatoris iussu post multa tormenta gladio necati sũt. Catalauni in Gallia sancti Domitiani [g] Episcopi & confessoris.

AVGVSTI 9.

VIGILIA S. *Laurentij* [a].] De ea etiã Beda, Vsuardus, Ado, Amalarius de ordin. antiph. c.6. Greg. Sacrament. & alij. Cur autem præ ceteris martyribus S. Laurentij agãtur vigiliæ, id quidẽ nõ alia de causa factũ putamus, quam ex pristina illa Fideliũ obseruatione, qui propensiori studio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt, vt eius Acta testantur: sic enim habent: Cum tradidissent sepul-

turæ S. Laurentium, ieiunantes celebrarunt vigilias noctis triduo cum multa Christianorum frequentia, nec cessarunt a luctu & lacrymis: beatus vero Iustinus presbyter obtulit sacrificium laudis, & participes facti sunt omnes. Hæc ibi. Quod quidem sacratissimum institutum, etsi non triduanis vigilijs, vnis saltem anniuersaria die obseruandum, retinuit sancta Ecclesia vsque in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rationes; sed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

An. 261. [b] *Romani.*] De eodem ijdem qui supra, Beda, & alij. Eius Acta narrantur in rebus gestis S. Laurentij martyris.

T. 2. A. 253. nu. 29. [c] *Secundiani & soc.*] De his Vsuardus hac die. extant horum res gestæ apud Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 4. De his item & Petrus in catal. lib. 7. c. 41.

T. 2. A. 303. n. 123. [d] *Firmi & Rustici.*] De ijsdē Beda, ac recentiores. Horū Acta recitat Mōbrit. to. 2. Petrus in catal lib 7. c. 42. Tabulæ ecclesiæ Veronensis, & Illustriss. ac Reuer. D. Augustinus Valerius Episcopus Veron. S. R. E. Card. lib. de antiquis mon. Episc. Veron. pag. 21. & 49.

[e] *Plurimorum Martyrum.*] Horum egregia certamina inuicto animo suscepta & cōsummata, Numidico fortissimo agonotheta hortante, scribit S. Cyprianus epist. 35. qui & de Numidico iterum epist. 40. edit. Pamel. T. 2. A. 253. n. 93. & seq.

[f] *Iuliani & soc.*] De his item hac die Græci in Menologio, referuntq. ceterorum nomina; quæ sunt, Ioānes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia, horumq. martyrium recolunt. T. 9. A. 326 n. 13.

[g] *Domitiani Episc.*] Successit hic S. Donatiano; de quo supra septimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard. & Demochares in tab. Episcoporum Catalaunensium. Si verum est quod habent Acta S. Memmii eiusdem ciuitatis Episcopi, quæ hunc vixisse ponūt proximum temporibus Apostolorum; aliū oportuit esse eius nominis & ciuitatis Episcopū, qui interfuit secundæ Synodo Turonensi anno sexto Regis Chariberti, qui est Domini 570. Agit de eodem Fortunatus lib. 3. in carm. ad Felicem, cum interfuit dedicationi basilicæ. cir. A. 70.

xv. E Quarto Idus Augusti. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Tiburtina natalis beati Laurentij [a] Archidiaconi, qui in persecutione [b] Valeriani, post plurima tormenta carceris, verberum diuersorum scorpionum, fustium, & plumbatarū, & laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea assatus, martyrium compleuit: cuius corpus a beato Hippolyto & Iustino presbytero sepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Item Romæ passio sanctorum centum sexagintaquinque Militum martyrum sub Aureliano Imperatore. Bergomi sanctæ Asteriæ [d] virginis & martyris, in persecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Alexandriæ commemoratio [e] sanctorum Martyrum, qui in persecutione Valeriani sub Præside Aemiliano diuersis exquisitisque tormentis diutius cruciati, vario mortis genere martyrij coronam adepti sunt. Carthagine sanctarum virginum & martyrum Bassæ [f], Paulæ, & Agathonicæ. Romæ sancti Deusdedit [g] confessoris, qui quod in hebdomada manibus suis operando lucrabatur, die sabbati pauperibus erogabat.

T.2.A.261. n.6. & seq. AVRENTII a.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. Habetur Acta eius apud Sur. tomo 4. quorum exordio præmittuntur res gestæ SS. Abdon & Sennen & aliorum; quæ cum ob styli diuersitatem, tum ob historiæ varietatem & inconstantem veritatem, alterius cuiuspiam auctoris esse apparent: multa etenim in illis apocrypha, multaq. veritati contraria, præsertim illa de obitu Decij & Valeriani, esse noscuntur. Hoc idcirco diximus, vt sciat prudens lector illa a germanis Actis S. Laurentij separare. Eiusdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit sacro hymno, S. Ambros. offic. lib. 1. cap. 41. libro 2. cap. 28. Augustin. in Ioan. tract. 27. serm. 3. de sanct. & serm. 37. 38. 111. & 123. de diuersis, edit. Louan. Maximus Taurin. serm. 1. 2. & 3. S. Leo Papa serm. 1. Petrus Chrysolog. serm. 135 & alij recentiorũ. Fuit etiam notissimus Græcis: agit de eo Euseb. in chron. Metaphrastes eius Acta Græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorũ monumentis: qui solemni cultu eamdem sancti Laurentij celebritatem agere consueuerunt. in Actis enim S. Matronæ hæc legũtur apud Metaphrastem: Celebrabatur quidem publicum & venerandum festum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo transigebant, &c. S. Pulcheria Augusta erexit Cõstantinopoli basilicam S. Laurentij, in eaq. eius reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum S. Stephani collocauit, vt scribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collectan. lib. 2. in fin. Nicephor. hist. lib. 14. cap. 10. & Beda de sex ætat. in Theodosio Iuniore: eamdem basilicam Iustinianus Imper. amplioribus spatijs auxit, vt scribit Procop. lib. 1. ædific. Iustiniani Imp. Idem Iustinianus dum adhuc esset Patricius, per S. Germanum Episcopum Capuanum, & alios tunc missos legatos Constantinopolim ad Iustinum Imp. petijt ab Hormisda Papa ad se mitti de reliquijs SS. Apostolorum Petri & Pauli, necnon de craticula S. Laurentij: extant de ea re litteræ legatorum ad Hormisdam apud nos manuscriptæ: De eadem craticula S. Laurentij multis miraculis illustrata meminit S. Gregorius Papa in regist. libro 2. epist. 33. De parte eius in Gallias translata, vide in Actis S. Domnoli apud Sur. tomo 3. die 16. Maij. De sepultura eiusdem, & prodigijs quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epist. 30. De miraculis ad reliquias eius Greg. Turonen. de gloria mart. cap. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de basilica S. Laurentij conscripta recitat.

b *In persecutione Valeriani.*] Ex hoc non tãtum cetera Martyrologia corriguntur, sed & prædicta Acta S. Laurentij, aliorumq. omnium opinio, qui sub Decio eum passum dixerunt. Eius rei auctor videtur Eusebius, qui & ceteris errandi fuit occasio, dum in chronico Laurentiũ passum in persecutione Decij Imp. testatur. Licet verius sit, ea non ab Eusebio scripta, sed ab alio aliquo superaddita: nam qua ratione anno Domini ducentesimo quinquagesimoquarto sub Decio potuit passuisse martyrium S. Laurentij, si post annos quatuor Sixti Papæ ponit ingressum? Vt autem euncta de ea re certa, exploratag. habeantur; ex tempore martyrij S. Sixti Papæ, cuius S. Laurentius erat diaconus, quem & post triduum secutus est ad martyrium, certa sententia de tempore passionis Laurentij est deducenda. Constat quidem S. Sixtum occubuisse sub Valeriano Imper. idq. ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ gestis certum accepit nũciũ, qui & ea omnia de martyrio Sixti scripsit in epistola ad Successum 82. Pôtius quoque diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodem anno quo S. Cyprianus martyrium subiit, Sixtum Rom. Pontif. illum præcessisse ad palmam. Porro manifeste constat ex Actis eius sanctum Cyprianum capite plexum esse, Basso, & Fulco, alias Tusco Cons. anno videlicet septimo Valeriani Imperatoris. Hæc autem cum luce meridiana sint clariora, miramur adhuc nonnullos perstitisse in ea sententia, vt dicerent Laurentium ac Sixtum passos esse sub Decio Imp. & Valeriano Præfecto, non Imp. Arbitror hos nõ legisse prædictam S. Cypriani epistolã ad Successum, qua apertissime Valerianũ dicit Imperatorem, & non Præfectum: nec eosdem animaduertisse ex Flauio Vopisco, temporibus Decii, præfecturam Vrbanam Corneliũ Secularem, Prætoriam verò administrasse Bebjum Macrum, Valerianum vero creatum esse Censorem. Rursus alii, vt prædictam sententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienum scilicet Valeriani filium, qui vna cũ parte imperauit, dictum esse Decium Gallienum. sed hæc plane ridicula esse videntur, quæ nullis fulciuntur antiquitatis testimoniis: nam cum veteres illarum rerum scriptores, tum inscripti lapides, numismata, & alia antiqua monumenta declarãt, quibus sit nominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alii rursus commodius dixerunt, persecutionẽ Decii & Valeriani vnam eamdemq. esse existimatam: suppetuntq. de his plura exempla in Martyrologiis, Actisq. martyrum, auctoritas insuper S. Hieronymi in Paulo primo Eremita, & de scrip. Ecclesiast. in Methodio; quibus in locis vnam persecutionem sub Decio & T.2.A.261.

cio & Valeriano Impp. nominat : idem Opt. lib. 3. Sed ſciendum eſt, auctores grauiſſimos, qui perſecutiones Eccleſiæ enumerant, harum alteram ab altera diſtinxiſſe, eamq. ſub Decio ſeptimam, ſub Valeriano autem octauam poſuiſſe, vt Seuerus hiſt. ſacr. li. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 27. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. cap 52. Cum autem hæc ita ſe habeant, quæri adhuc poteſt, cur aliquando ſub vtriuſque ſimul nomine, alterius eorum perſecutio denominetur? Exiſtimauit Zonaras, id ea ex cauſa accidiſſe, quod Decius ſibi adſciuerit Valerianum collegam Imperij: quod quidem nullius antiquorū probatur auctoritate. Rei veritas, mea ſententia, aliunde petenda eſt; eamq. hanc ipſam, quam ſubinferimus, eſſe putamus. Scribit Trebellius Pollio in Va-
T.2.A.253. leriano, Deciū Imp. ex Senatusconſulto ampliſſimam poteſtatem Valeriano tribuiſſe, nec tantum illi Cenſuram, more maiorum, ſed eamdem auctam poteſtate ſcribendarum ſponte legum tradidiſſe, indeq. factum, vt ſicut cetera edicta, ita ea quæ aduerſus Chriſtianos ſunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inſcriberentur; quo titulo perſecutio primum indicta, eodem nomine perſeuerauit in poſterum, cum præſertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges ſancire in Chriſtianos, vigentibus illis, quas idem ipſe iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc poſſumus, perſecutionem Valeriani ſæpe Decij nomine appellari, ea de cauſa, quod ab auctore qui eam indixit, quæ ſub ſucceſſore eſt facta, perſeuerauit denominari. Eſt de his patens exemplū de perſecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixiſſent, atque duobus tantum annis eam in Chriſtianos exercuiſſēt, nihilominus & octo ſequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximianus acerbiſſimus Eccleſię perſecutor, inſcribuntur nomine perſecutionis Diocletiani & Maximiani, vt patet ex multorum martyrum Actis, ac potiſſimum ex his quæ ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. qui per annos ſingulos eam teſtatam ſuorum ſcriptorum monumentis reliquit. Sub vno typo leonis perſecutionem Decij & Valeriani a Daniele oſtenſam, ſcribit Optat. lib. 3.

[c] *Centum ſexagintaquinque Milit.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 7. c. 44 in dictis manuſcr. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter ceteros nominātur. T.2.A.275. n. 4.

[d] *Aſteria.*] De qua & Galeſinius ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis. T.2.A.303 n.123.

[e] *Commemoratio ſanctorum martyrum.*] Agit de his Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 10. ex epiſtola ſancti Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Domitium & Didymum ſcripta, quam idem Euſebius recitat. T.2.A.260. n.27. & ſeq

[f] *Baſſæ & ſociorum.*] De his etiam prædicta antiqua manuſcripta: quando autem ſint paſſæ, non produnt.

[g] *Deuſdedit.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cap. 36. T.7.A.590. n. 22.

xiiij. F Tertio Idus Auguſti. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

OMAE inter duas lauros natalis ſancti [a] Tiburtij martyris, qui ſub Iudice Fabiano in perſecutione Diocletiani, cum nudis plantis ſuper carbones ardentes ingreſſus Chriſtum maiori confiteretur conſtantia, duci in tertium [b] ab Vrbe milliarium, atque ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ ſanctæ Suſannæ [c] virginis, quæ cum eſſet nobili proſapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis obtruncatione promeruit Comanę in Ponto ſancti Alexandri [d] Epiſcopi, cognomento Carbonarij, qui ex philoſopho diſertiſsimo eminentem Chriſtianę humilitatis ſcientiam adeptus, & a S. Gregorio Thaumaturgo in thronū

illius

illius ecclesiæ sublimatus, non solū prædicatione, sed etiam per ignem consummato martyrio fuit illustris. Eodem die passio sanctorum Rufini [e] Marsorum Episcopi, & sociorum, sub Maximino Imperatore. Apud Ebroicenses in Gallia sancti Taurini [f] Episcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis Episcopus ordinatus, Euangelij prædicatione Christianam fidem propagauit, ac multis pro ea susceptis laboribus, miraculorum gloria conspicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia sancti Gaugerici [g] Episcopi & confessoris. In prouincia Valeriæ sancti Equitij [h] abbatis, cuius sanctitas beati Gregorij Papæ testimonio comprobatur. Tuderti sanctæ Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI XI.

T. 2. A. 286 n. 5. & seq & a nu. 16 & infra.

IBVRTII [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii recētiores. Huius martyrium describitur in Actis S. Sebastiani apud Sur. tomo primo, 20. Ianuarii.

[b] *Tertium ab Vrbe milliarium.*] Non ab ipsis Romanæ Vrbis portis milliarium numerari incipiebat, sed a columna in Foro Romano ad hoc posita, vt auctor est Plinius lib. 3. c. 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata esset: in ea etenim omnes nobiles viæ Italiæ incisæ erant, vt testatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuisse positam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Imp. lib. 17. id ipsum Sueton. in Othone. Ab Augusto erectum fuisse Milliarium aureum, auctor est Dio hist. li. 54. Verū quod Milliarium aureum dictum sit columna milliaria, apud neminē legimus, nisi apud Plutarch. licet a Xilandro fuerit incuria prætermissum.

T. 2. A. 294. nu 1. & seq & An. 295. n 6. & seq.

[c] *Susannæ.*] Beda, ac ceteri qui supra de eadem agunt hac die. Extant eius Acta, quæ ex vet. manuscrip. Mombrit. inde Sur. edidit tom. 4. Romæ Titulus S. Susannæ in Quirinali hactenus perseuerat, qui & sacrarum virginum S. Bernardi monasterio auctus, & ab Illustrissimo ac Reuerendiss. D. Hieronymo Rusticuccio S. R. E. eiusdem Tit. presbytero Cardinale magnificentissime restitutus & exornatus est. habetur de eo mentio in Concilio primo Rom. sub Symmacho Papa, & Greg. in regist. lib 9. epist. 22. Traditur illic fuisse olim domus eius, quæ (vt eadem Acta testantur) erat in Regione sexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forum Sallustii; de quibus ipsis locis consule P. Victorem, & Sextum Rufum.

T. 2. A. 233. n 22. & seq. & An. 253. n. 138.

[d] *Alexandri Episc.*] Eius eminentem philosophiam, & nobile pro Christi fide certamen describit Greg. Nyssenus in vita S. Gregorii Thaumaturgi Episcopi Neocæsareæ.

cir. A. 237.

[e] *Rufini Episcopi.*] Agitur de eodē hac die in Ecclesia Marsicana. Legi tam eius quam S. Cæsidii eius filii martyrii Acta ab eadem ecclesia accepta; quæ tamen non leui indigent emendatione. Reperimus vero alia illis fideliora, sed imperfecta, nobis impartita ab ecclesia Pistoriensi, producta tantummodo vsque ad Rufini carcerem, in quem Romæ detrusus fuit. cetera autem quæ desiderabātur in primo exemplari, ab alio aliquo sunt superaddita, qui maluit ea suo ingenio ad finem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum solutum vinculis quieuisse in pace tertio Idus Februarii, Cæsidiumq. filium absque martyrio decessisse sexto Idus Aprilis: quibus quidem tum prædicta Acta, tum etiam vetus traditio prædictæ ecclesiæ, & antiqua monumenta contradicunt; quibus constat sanctum Rufinum vna cum Silone & Alexandro apud Reate fuisse truncatum capite, tertio Idus Augusti, Cæsidium autem passum esse Transaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalend. Septembris. Viget ibidem vtriusque martyris religiosa memoria multis miraculis illustrata.

[f] *Taurini Episcopi.*] Agit de eodem Vsuardus hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 50. & Vincent. in spec. lib. 11. cap. 78. 79. tabulæ præterea eiusdem ecclesiæ a Demochare descriptæ lib. de sacrif. Missæ. T. 1. An. 95. n. 7.

[g] *Gaugerici Episc.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Extant eius res gestæ apud Sur. tom. 4. Agit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 594. & Molanus in Indiculo sanctorū Belgii. Ponitur hic quintus eius sedis Episcopus, qui sedit annis 39. vt habent tabulæ eius ecclesiæ a Demochare recitatæ. T. 8 A. 615. n. 12.

[h] *Equitij abbatis.*] De quo sanctus Gregorius dialog. lib. 1. cap. 4 Hactenus viget religiosus cultus atque clara memoria sancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidum possident nunc domini de Torres; quorum T. 6. A. 594. n. 11. & seq

vnum

vnum in primis Reu. D. Ludouicum Vtr. Signat. S. D. N. Papæ Referendarium, ob eius doctrinam, prudentiam, & pietatem mirifice colo, tantũq. ei tribuo, vt eius iudicij ſtatera hoſce meos labores prius examinari voluerim, quã in hominum conſpectum prodirent.

[l] *Digne.*] De qua vet. monumẽta manuſcr. ecclesiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus. T.2.A.303. n.121.

xiij. G Pridie Idus Augusti. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ASSISII in Vmbria ſanctæ Claræ [a] virginis, primæ plãtę pauperum feminarum Ordinis Minorum, quam vita & miraculis celebrem Alexander IV. in numerum ſanctarum Virginum retulit. Catãnæ in Sicilia natalis ſancti Euplij [b] diaconi, ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis: qui cum diutiſsime pro confeſsione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cædente percepit. Auguſtæ Vindelicorum ſanctæ Hilarię [c] matris beatæ Afrę martyris; quæ cum ad ſepulchrum illius excubaret, ibidem pro fide Chriſti a perſecutoribus igni tradita eſt cũ Digna & Euprepia & Eunomia ancillis ſuis. Paſsi ſunt etiam eodem die in præfata vrbe Quiriacus [d], Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria ſanctorum martyrum Macarij [e] & Iuliani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Aniceti [f] Comitis, & Photini eius fratris, cũ alijs pluribus ſub Diocletiano Imperatore. Falerię in Tuſcia paſſio ſanctorum Graciliani [g], & Felicisſimæ virginis, quorum pro fidei confeſsione ora lapidibus primo cõtũſa ſunt; dehinc gladio percuſsi, optatam martyrij palmam ſuſceperunt. Eodem die ſanctorum martyrum Porcarij [h] abbatis monaſterij Lerinenſis, & quingentorum Monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæſi, martyrio coronati ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Euſebij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Herculani [k] Epiſcopi.

AVGVSTI 12.

Ann. 1253.

LARAE [a].] Extant eius præclariſſima vitæ Acta apud Surium tom. 4. iuſſu Alexandri IIII. Romani Pontificis ſcripta, qui eam inter Sanctas cenſuit adnumerãdam anno Domini milleſimo ducenteſimo quinquageſimoquinto, cum iam ante biennium ex hac vita migraſſet. De eadem Antonin. in tertia par. tit. 24 cap. 6. & nuper pluribus chron. Franciſcanorum, & alij.

[b] *Euplij.*] Agunt de eodem hac die Beda, & Vſuardus, necnon & Græci in Menologio, vbi fuſius eius Acta referunt, vberius autem Metaphraſtes eadem die, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta ſunt, conſcripta olim a notarijs excepto- Fuſius T.2. A.303. nu. 146. & ſeq.

ceptoribus habemus eadem apud nos in nostra bibliotheca tomo 10. vit. sanct. manuscrip. est illorum exordium: Diocletiano nouies & Maximiano octies Conss. Plura illic referantur vetustatis monumẽta: qualia sunt de lectione diuinorum librorum Imperatorum legibus interdicta, de sacris codicibus exhibendis ex edicto Diocletiani Imper. de modo quæstionis habendæ in Christianos, deq. sententia in eos ex tabella recitata, atque alia eiusmodi in Christianos adhiberi solita. Describimus ea integra in Annal. Ecclesiast. Theodorus Papa erexit in honorem sancti Euplij oratorium Romæ prope portam S. Pauli, vt habet liber de Rom. Pontificibus in Theodoro. Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor, in regist. lib. 12. epist. 10. ad Felicem Episcopum Messanen.

T. 2. A. 303. n. 125. [c] *Hilariæ & sociarum.*] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Narratur harum constans martyrium in Actis S. Afræ, quorũ supra meminimus Nonis Augusti.

eodem An. 303. [d] *Quiriacus & soc.*] Vsuardus de his etiam, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

[e] *Macarij & Iuliani*] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, ex quibus ceteri.

T. 3. A. 311. n. 12. [f] *Aniceti & Photini.*] De quibus etiam Græci hac die in Menologio.

sub Claudio forte Iuniori cir. a. 270. [g] *Gratiliani*, aliter *Gratiliani*, *& Felicissima*] Quoniam apud Vsuardum & nonnullos alios manuscrip Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepsit error, vt Falari in Piceno legeretur: nam Falaris est ciuitas in Piceno iam pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falariẽses in Piceno ponit Plinius lib 3. c. 13. eratq. Falaris sedes Episcopalis, cuius Episcopus sedisse reperitur in Concilio Romano sub Martino Papa. At vero nõ Falari, sed Faleriæ esse legendũ, vetera monumenta ecclesiæ ciuitatis Castellanæ, vbi horum sanctorum sacra corpora asseruantur, & digno honore coluntur (posita sunt enim in ecclesia cathedrali) nos adeo certiores reddiderunt, vt nullus prorsus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliscorum meminerunt Ptolemæus, Plinius, Strabo, & alij.

[h] *Porcarij abbatis.*] Legitur huius ac sociorum martyrium in commentario qui fertur Fausti nomine; recitat eum Margar. in tomo 9. biblioth. suæ: sed alterius potius cuiusuis auctoris opus, quã Fausti, esse cognoscitur. In vita sancti Honorati lib. 3. cap. 20. & 24. hæc habentur: Horum, scilicet Porcarij & sociorum, passionis historia publice in sancta Dei Ecclesia legitur die natali eorum qui pridie Idus Augusti celebris habetur. Agitur adhuc etiam de eodem in vita sancti Cæsarij Episcopi Arelatensis, quam recitat Sur. tom. 4. die 27. Augusti: Porcarius enim abbas sanctum Cæsarium monasticis imbuit disciplinis. T. 6. A. 453. n. 44. & nu. 47. Vincentius Barralis in chronolog. Lirinẽs. fol. 225. ex coniectura duos ponit Porcarios vt hũc passum ab An. 730. vel 738.

[i] *Eusebij Episcopi.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Vixit temporibus S. Leonis Papæ, quando habita Synodo aduersus hæresim Eutychianam nuper Chalcedone a SS. Patribus damnatã, misit inde Synodicam ad eumdem Pontificem. Scribit de eodem epigramma S. Ennodius Ticinensis Episcopus, quod ĩcipit: Eusebius Ligurũ, &c. T. 6. A. 451. n. 13.

[k] *Herculani Episcopi*] De eo in tabulis ecclesiæ Brixianæ. Meminit eiusdem Rempertus eius ciuitatis Episcopus in sermone de translatione sancti Philastrij. Capreolus cir. A. 363. sed Ferrar. non placet.

13 Idibus Augusti. Luna. A xij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 13 14 15 16 17 18

ROMAE beati Hippolyti [a] martyris, qui pro confessionis gloria sub Valeriano Imperatore post alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carduetũ & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emisit spiritũ. Passi sunt etiam eodem die beata Concordia eius nutrix, quę ante ipsum plumbatis cęsa, migrauit ad Dominum; & alij decem & nouem de domo sua, qui extra portã Tiburtinam decollati sunt, & vna cum eo in agro Verâno sepulti. Apud Forum Syllæ na-

talis

talis sancti Cassiani [d] martyris, qui cum adorare idola noluisset, vocatis a persecutore pueris, quibus docendo exosus factus fuerat, data est eis facultas eum perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorem martyrij pœnam dilata morte faciebat. Tuderti sancti Cassiani [d] Episcopi & martyris sub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hispania sanctarum [e] Centollæ & Helenæ martyrum. Constantinopoli sancti Maximi [f] monachi, doctrina & zelo Catholicæ veritatis insignis: qui cum aduersus Monothelitas strenue decertaret, a Constante Imperatore hæretico præcisis manibus ac lingua in Chersonesum relegatus, reddidit spiritum. Tunc etiam duo Anastasij eius discipuli, alijq. plures diuersa tormenta & dura exilia sunt experti. In Germania S. Vuigberti [g] presbyteri & confessoris. Pictaui sanctæ Radegundis [h] Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

T. 2. A. 261. nu. 10.

HIPPOLYTI & soc. [a]] De his omnibus Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri: meminit eiusdem diei natalis Prudentius hym. 11. Peristeph. his versibus:

Si bene commemini, colit hûc pulcherrima Roma
Idibus Augusti mensis, vt ipsa vocat.

Narratur horum martyrium in Actis S. Laurentij. Scripsit de S. Hippolyto hymnum idem Prudentius, licet (vt superius diximus) ex tribus Hippolytis vnum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies sancti Hippolyti, ad quem (vt idem auctor pluribus scribit) non tantum Populus Romanus, sed & adiacentes prouinciæ cõfluere consueuerãt. Fuit olim illustris memoria S. Hippolyti, quam eodem hymno Prudentius describit: Patebat inde accessus ad cœmeterium Cyriacæ, non Callisti, vt aliquis existimarunt: est ibi & basilica S. Laurentij in agro Verano, a quo nõ longe posita erat ecclesia sancti Hippolyti, cuius antiqua vestigia inter vineta adhuc extare dicuntur. Habetur præterea perelegãs sacer hymnus in Breuiar. Toletano institutionis S. Isidori, quo eiusdem Hippolyti nobile certamen describitur, & omnia quæ passus est tormenta adnumerantur, illudq. præcipue, cum ab equis indomitis raptatus atque discerptus dicitur ad similitudinem antiquioris Hippolyti Thesei filij, de quo Euripides in Phædra: id enim huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis similitudine, consimili mortis genere idem dilaniaretur.

cir. A. 340. [b] *Cassiani*] De eodem hac die Beda, ac ceteri qui supra. Eius insigne martyrium Prudentius cecinit sacro hymno: Mombrit. tomo 1. & Sur. tomo 4. idem soluta oratione conscriptum referunt, quod & nos manuscr. habemus. ex quibus illud etiam compertum habetur, hunc ipsum Cassianum fuisse Episcopum Brixiensem, indeq. pulsum, Romam venturum, Imolæ consedisse, ibiq. ludum litterarium aperuisse, ac tandem martyrium consummasse. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. cap. 58. At non assentior dicentibus hunc ordinatum esse Episcopum a Fortunatiano Episcopo Aquileiæ, quem constat vixisse temporibus Constantij Augusti, & secta fuisse Arianum, vt testatur Hierony. de scrip. Ecclesiast. cap. 97.

[c] *Eum perimendi*] Graphijs puerorum cõfossum Cassianum martyrem, eius Acta testantur. Eiusmodi genus supplicij, cum quis graphiis confoderetur, acerbissimum existimabatur. de eo habes apud Senecam de clementia ad Neron. libro 1. cap. 14. cum agit de Erixonis equitis Romani populari supplicio: de eodemq. mortis genere Suet. in Caio cap. 28. hæc ait: Cum discerpi senatorem concupisset, subornauit qui ingredientem curiam repente hostem publicũ appellantes inuaderent, graphijsq. confossum lacerandum ceteris traderent. Hæc ibi: & paulo superius de alio meminit, ab eodem traditum esse pueris verberandum, cap. 27. Testatur idẽ de Galba c. 17. minutissimis ictibus fuisse excarnificatum. Hæc autem omnia simul ob Christi gloriosam confessionem expertus est noster Cassianus, vt a pueris & minutissimis graphiorum ictibus sit confossus. Non tantum autem ad inferendam tardam necem stimuli adhibebantur, sed etiam in quæstionibus ad extorquendam veritatẽ; vnde Porcia ad Brutum virum suum hæc inter

ter

ter alia: Neque enim adeo muliebri ſumna-tura, vt me ad effetendum arcanum vel flamma, vel flagra, vel ſtimuli adigere poſſint. Hęc apud Dionem lib. 44. At de huius cruciamēti genere ſuperius dictum eſt die 3. Maij. c.

T. 2 A. 303 nu. 12 r. [d] *Caſſiani Epiſcopi.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Tudertina, quorum eſt exordium procemij: Hortaris me, venerande Pater Baſſiane, &c. Paſſus habetur in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

[e] *Centollæ & Helenæ.*] Pluribus de his agitur in Breuiar. Burg. De his Vaſæus in chronic. Hiſpan. ex Ioan. Maldonado, Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. vbi agitur etiam de translatione earum ſub Alfonſo Decimo facta.

T. 8. A. 640 num 5. ſeq & A 649. n. 6. & eiuſq. res geſtæ & obitus An. 656 & 657. fuſius. [f] *Maximi & ſoc.*] Agunt de Maximo Græci pluribus in Menologio: de eo item in Actis S. Martini Papæ & mart. in hiſtor Miſcel. ex Theophane anno 8. & 9. Heraclij Imper. Cedren. anno 16. Conſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. Multo his plura ex Actis Synodicis de eodem ſcripſimus in Annal. Eccleſ. Extant eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorum monumenta nondum Latine edita in bibliotheca Sfortiana.

T. 8. A. 695 n. 1. obitus A. 697. n. 12 [g] *Vuigberti.*] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit; eſt primus ordine inter varios tomo ſeptimo colum. 473.

[h] *Radegundis.*] Beda de eadē hac die. Huius egregia facta vno libro ſcripſit Venantius Fortunatus, altero vero Bandonivia monialis: habet vtrumque Sur. tom 4. hac die, & Mombrit. tom. 2 vit. ſanct Gregor. Turonen. Epiſc. qui eius temporibus vixit, eamq. ſepulturæ mandauit, plura de ea teſtata reliquit lib. 9. hiſt. Franc. cap. 2 & cap 39. recenſetq epiſtolam Epiſcoporum ad eam ſcriptā. De eius miraculis in libro de glor. confeſſor. cap. 106. Multa præterea de ea Fortunatus ſcripſit carmin. lib. 8 in cuius exordio eius mirificas canit laudes de eadem lib. 11. Fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamq. præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanum Pariſienſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando: T. 7 A. 317 nu. 92 & A. 559. nu. 23. & A. 566. n 43. & ſeq.

Hinc retinet mater, me vocat inde pater:
Dulcis vterq; mihi, voto amplectente, cohæſit.
Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebertus in chron. anno Domini 557. Vincentius in ſpec. lib. 21. c. 79. 80. & 85. Trithem. de vir. illuſt. ord. S Benedict. lib. 3. cap. 30 & alij plures de ea ſcripſerunt. Migrauit ex hac vita (vt ex Greg. Turonen. colligitur lib. 9. cap. 2.) anno Domini 590. ipſe eſt annus 12. Childeberti Regis Franc.

14 Decimonono kal. Septemb. Luna. B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19

IGILIA [a] Aſſumptionis Beatæ MARIAE Virginis. Romæ natalis beati Euſebij [b] presbyteri, qui a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuæ incluſus, ibiq. menſes ſeptem in oratione conſtāter perſeuerans, dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti via Appia ſepelierunt. In Illyrico ſancti Vrſicij, martyris, qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide Præſide, poſt multa & diuerſa tormenta, pro Chriſti nomine gladio cæſus eſt. In Africa ſancti Demetrij [d] martyris. Apameæ in Syria ſancti Marcelli, Epiſcopi & martyris; qui cum Iouis delubrum diruiſſet, a furentibus Gentilibus occiſus eſt. Tuderti ſancti Calliſti Epiſcopi & martyris. In Aegina inſula ſanctæ Athanaſiæ [e] viduæ, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

VIGILIA *Assumptionis* [a].] De eadē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Plura de ea Ordo Roman. Amalar. in Antiphonar. cap. 62 Microlog. de obser. Eccles. cap. 48. & alij qui scripserūt de diuinis offic. Habemus sermonem manuscrip. in tom. 1. vit. Sanct. qui alicubi ea die legi consueuit in ecclesia, incipit: Felix puerperium, &c.

T.3.A.357 nu.45. [b] *Eusebij.*] De eodem Beda, Vsuard Ado, ac ceteri recentiores. Recitat eius Acta Mōbrit. tom. 1. habemus eadem manuscrip. Est Romæ vetus Titulus S. Eusebij, cuius mentio habetur in Concilio primo Romæ habito sub Symmacho Papa. Asseruantur illic veneranda corpora SS. Eusebij, Orosij, atque Paulini, multæq. aliorū martyrum reliquiæ, vt eiusdem ecclesiæ vetera monumenta declarant. Eamdem ecclesiam Zacharias Papa vetustate collapsam restituendam curauit; hæcq. tam inscriptiones in marmore incisæ, quam etiam liber de Roman. Pontificibus testantur.

T.3.A.308 n.27. [c] *Vrsicij.*] Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiusq. martyrij Acta ibidem referunt.

[d] *Demetrij.*] De quo in vet. Rom. Martyrolog. cui adstipulantur manuscrip. & alij.

[e] *Marcelli Episcopi*]De eodē hac die Græci in Menologio. Eius Acta describit Sozomen. histor. lib 7. cap. 15. Theodoret. lib. 5. cap. 21. Nicephorus lib. 12. cap. 35.36. Cassiodorus in Tripart. & alij. Passus est Gentilium factione anno vndecimo Theodosij Imperatoris ea de causa, quod delubrum illud famosissimum Iouis Apameæ, diuino fultus præsidio, est demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habētur, quæ desiderantur in prædictis historicis, vt de munere præfecturæ, qua idem functus est ante Episcopatum, & alia. T.2.A.132. n.4. T.4.A.389. nu.106.

[f] *Callisti Episcopi*]. De quo vet. monumenta ecclesiæ Tudertinæ, quæ manuscripta Romam missa accepimus. obijt Ann. 528. off. eccl. Tudert.

[g] *Athanasiæ.*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta descripsit Metaphrastes, quæ Surius retulit in to. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de sancto Ioānicio, qui ea quæ de ipsa essent futura præuidit, colligi potest, eam vixisse circa tempora Michaelis & Theodoræ Augustorum. Alia fuit eiusdem nominis clarissima femina, quæ Constantinopoli vixit cum sancta Matrona; de qua plura in Actis eiusdem Matronæ apud Lipom. tom. 5. Itemq. eiusdem nominis alia, de qua inferius ad septimum Idus Octobris. cir. A.850.

x. C Decimooctauo Kal. Septemb. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ASSVMPTIO [a] sanctissimæ Dei Genitricis Virginis MARIAE. Romæ via Appia sancti Tharsicij [b] acolythi, quem Pagani cum inuenissent corporis Christi Sacramenta [c] portantem, cœperunt disquirere quid gereret: at ille indignum iudicans porcis prodere margaritas, tam diu ab illis mactatus est fustibus & lapidibus, donec exhalaret spiritum: & reuoluto eius corpore sacrilegi discussores, nihil Sacramentorum Christi in manibus, aut in vestibus inuenērunt: Christiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœmeterio Callisti honorifice sepelierunt. Tagaste in Africa S. Alipij [d] Episcopi, qui beati Augustini olim discipulus, postea in conuersione socius, in munere pastorali collega, & in certaminibus aduersus hæreticos cōmilito

strenuus,

ſtrenuus, ac demum in cæleſti gloria conſors fuit. Sueßione in Gallijs ſancti Arnulphi Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 15.

T.1. A. 48. c.4 & ſeq.

SSVMPTIO *Sanctiſſimæ Dei Genitricis* MARIAE 2.] De eadem celeberrima ſolemnitate non tantum Beda, ac ceteri Latinorum, hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. conſtit. Emmanuel Imp. Mentio habetur de eadem in prædictis Actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actū eſt. In Sacramentario S. Gregorij habetur de eadē ſolemnitate præfatio: agitur de eadem in Ordin. Rom in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno canon. 36. alijſq. monumentis, quæ ſcripta ſunt de diuinis officijs. Antiquitus celebrari conſueuiſſe, Romæ præſertim, feſtiuitatē Aſſumptionis Dei Genitricis MARIAE, argumento eſt, quod Nicolaus Papa ſcribēs ad conſulta Bulgarorum cap 4. dum commemorat ieiunia antiquitus ſeruari ſolita a Sāncta Romana Eccleſia, recenſet inter ea ieiunium celebrari cōſuetum ante ſolemnitatem Aſſumptionis Beatæ MARIAE Virginis. Eſt ſermo S. Athanaſij nomine, quo præclara quidem & mirifica de Dei Genitricis Aſſumptione ſcribuntur; meritoq. ea die in Eccleſia legendus ponitur. Verumille ſermo non in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quam Athanaſij eſſe puto: nam dogma Neſtorij auctor inſectatur. Feruntur item duo alij ſermones nomine S. Auguſtini; quos, vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appendice collocauit. Rurſus autem extat ſermo titulo Sancti Hieronymi ad Paulam & Euſtochiū ſcriptus: quem nonnelli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idem Sanctus Hieronymus meminit in libro de ſcrip. Eccleſiaſticis; ſed neutrius puto: quia potius conſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa vel poſt tempora Concilij Epheſini, & Chalcedonenſis: multum enim verſatur in deſtruendis Neſtorij atque Eutychetis dogmatibus: quæ quidem longe poſt tempora Hieronymi atque Sophronij in Eccleſiam irruperūt. Quod autem ſcribit Nicephorus lib. 17 c. 28 eiuſmodi ſolemnitatem edicto Mauritij Imperatoris ſtatutam; ſic accipias, vt eam antea ab Eccleſia inſtitutam, ipſe in Oriente, ſanctione edita, promulgarit. Sanctus Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epiſt. 174. non aliunde, quam a ſancta Dei Eccleſia hāc ſolēnitatem a ſe accepiſſe teſtatur: in Gallis vero circa tempora Caroli Magni receptam eſſe apparet: nā in lib. 1 Capitul. Reg. Franc. c. 163. quo agitur de ferijs, hæc ſcribuntur in fine: De Aſſumptione S. MARIAE interrogandum relinquimus. hæc ibi. Libro autem 2. cap 35. & lib. 6. cap. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter ceteras recenſetur; ſicut & in Concil. 1. Moguntino, cap. 36. Extant de eadem celebritate plures Græcorum ſermones, Ioannis Damaſceni, Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, & aliorum; ex Latinis autem ſancti Bernardi, Abſalonis abbatis, Petri Damiani, Honorij Auguſtodunenſis, Authperti abbatis Caſſinen. Pandulphi Capuani mon. Caſſinen. Gregorii Epiſcopi Tarracinæ, & S Brononis Epiſcopi Signini, vt teſtatur Petrus diacon. mon. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus. Extant de eadem Guerrici abbatis Igniacen. ſermones quatuor. Dicta eſt eadem ſolemnitas ob eius excellentiam, Dies Dominæ; ſic etenim & Hunni eamdem appellare conſueuerunt, vt ſcribit Carthuitius in vit. Stephani Regis, qui ampliſſimam baſilicam in honorem eiuſdem ſolemnitatis erexit. Quod autem ſpectat ad hiſtoriam de Aſſumptione Dei Genitricis; ne quid præteriiſſe videamur, ſcire debemus, improbatam fuiſſe ab Eccleſia Catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum aſſerentium Beatam Virginem diuinæ fuiſſe naturæ, prorſuſque mortis expertem, vt de his ſcribit S. Epiph. in panar. hæreſ. 78. & 79. Humanæ autem tantum eam naturæ fuiſſe, ſed auctam multis immenſiſq. prærogatiuis, Catholica Eccleſia profitetur. idq. cum omnes Orthodoxi antiqui Patres, tum inter eos idem ſanctus Epiphan. aduerſus prædictos agēs, pluribus cōprobet; tamen de eius obitu nō audet certi aliquid definire, cum ait: Non autē omnino definio hoc, & non dico quod immortalis manſit, ſed neque affirmo an mortua ſit. Rurſus fuit quorumdam opinio dicentium eam martyrio vitam finiſſe. His aduerſatur auctor, qui dicitur Iſidorus, libr. de vit & obit. Sanct. cap. 68. & alii poſt eū. Supradictæ autem omnes opiniones ab Eccleſia Dei reiiciuntur: quæ catholice profitetur, eamdem, vt hominē, naturali exitu vita functam. Rei autē geſtæ hiſtoria, quæ inſcribitur de tranſitu Virginis, a Gelaſio connumeratur inter apocrypha, diſt. 15. cap. ſancta Romana. Putatur illa eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reiicit in retract. Apoſt. c. 8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſius Areopag. de diuin. nom. cap. 3. Greg. Turon. de glor. mart. lib. 1. cap 4 & 9. Plera item refert Nicephorus lib. 2. c. 22 & lib. 15. cap. 14. eaq. ex maiorum traditione a Iuuenale Epiſcopo Hieroſolymitano cōſcripta; Ioannes Damaſcenus, Metaphra-

stes, Glyeas, & alii fere eadem. Quid autem de his senserint maiores (vt prætereamus apocryphum illud S. Hieronymi nomine conscriptum) Vsuardus & Ado, cum hac die celebrari Dei Genitricis dormitionem, de Ecclesiæ iudicio verba hæc subdunt: Plus elegit sobrietas Ecclesiæ cũ pietate nescire, quam aliquid friuolum & apocryphum inde tenendo docere. Hæc illi. Porro Dei Ecclesia in eam partem propensior videtur, vt vna cum carne assumpta sit in cælum: nam in huius diei celebritate illas sanctorum Patrum homilias legendas tradidit, quibus eadem de eius Assumptione firmantur: quæ quidem sententia cum plurimorũ Theologorum auctoritate, tum etiam communi cõsensu Fidelium iam recepta videtur. Quonam autẽ tempore sanctissima Dei Genitrix ex hac vita migrarit, diuersæ feruntur sententiæ. Eusebius in primis eius ex hac vita transitum ponit anno a Christo Domino quadragesimooctauo, aitque: MARIA Virgo IESV Christi mater ad filium ad cælum assumitur, vt quidam fuisse sibi reuelatum scribunt. Hæc ille. Rursus autem ex alia quadã reuelatione scribit S. Antoninus in 3. parte tit. 19. cap. 11. in fine, post annum elapsum ab Ascẽsione filii, & tot dies, quot intercurrunt ab eo tẽpore vsque ad decimamquintã Augusti, eam esse defunctam, ac demum post alios quadraginta dies ab eius obitu assumptam esse in cælum nono Kal. Octobris. Ex hac sententia addita videntur ad Martyrologium Bedæ, ea die, hæc verba: Secunda Assumptio S. Virginis MARIAE. De eadem hæc Belethus cap. 147. Mulier, inquit, quædam religiosissima, appellata Elizabeth, quæ nũc etiã in viuis est, habitat in finibus Saxoniæ: ait lib 4. c. 1. sibi reuelatũ, quod circiter dies quadraginta assumptum fuerit corpus post assumptionem animæ; de qua re opusculum quoddam composuit, sed non est in Romana Ecclesia comprobatum, &c. Ex hac itaque aut simili reuelatione alicui placuit ad Bedam adiicere secundam Assumptionem eiusdem Virginis MARIAE. Antoninus autem dum de his agit, dicit eam fuisse S. Elizabeth filiã Regis Hungariæ, vxorem quõdã Lanthgrauii, quam Gregorius IX. retulit inter Sãctos; cuius tamen de ea re sententiam minus probari testatur, aitque: Nec propterea detrahimus sanctitati eius; quia non semper, quæ sancti viderunt in spiritu, eadem vt Prophetæ viderunt, sed iuxta suas mente conceptas imaginationes. Hæc ille. ac de his satis modo, sed locupletius in Annalibus.

T. 2. A. 260. n. 5. [b] *Tarsicij.*] De quo etiam hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij, ijdemq. omnes ex Actis S. Stephani Papæ & martyris, in quibus eius certamen describitur.

[c] *Sacramenta portantem.*] Non est quod mireris, cum audis acolythum Christi corporis sacramenta portantem: olim etenim, ingruentibus in Christianos persecutionibus, laicis etiam domũ ferre Eucharistiam, certis diebus sumendam (quod non esset liberum, cum vellent ad ecclesiam conuenire, ac synaxim celebrare) permissum erat. Id habes ex Tertulliano libro 1. ad vxorem, Cyprian. lib. de lapsis, Clemen. Alexan. lib. 1. Stromat. atque alijs. Quod autẽ magis mireris, illud est; quod, reddita pace Ecclesiæ, sub Christianis atque Orthodoxis Impp. idẽ vsus diuturnus aliquandiu permansit. Habes de his complura exempla, vt ex Gregor. Nazian. oratione in laudem Gorgoniæ, Hieron. apolog. pro libris aduersus Iouin. ad Pammachium, cum ait: Quod in ecclesia non licet, nec domi licet. Ambrosius in orat. in funere fratris Satyri: ante hos S. Basilius eadem scribit ad Cæsaream Patriciã de perceptione sacramentorum, his verbis: Tempore persecutionis cogi quempiã, absente sacerdote aut ministro, communionem sua manu sumere, minime absurdum esse, superuacuum est ostendere, cum eius rei etiam longa consuetudo rebus ipsis fidem faciat. Nam omnes qui per solitudines monasticam vitam agunt, vbi non adest sacerdos, cũ domi communionem habeant, per seipsos accipiunt, &c. Hanc epistolam e bibliotheca Cardin. Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius, Græcis facultatibus egregie excultus, in Latinum transtulit, eiusdemq. mihi copiam fecit, quam postea a Cutheberto Tonstallo in priori libro de veritate Corporis & sanguinis Domini Græce Latineq. simul editam reperi. Sed ne imposturam credas; habes eamdem citatam, & ex ea fragmentum recitatum ab Anastasio Nicæno in libris quæstionum; licet pro Cæsarea, habeat Cæsarium. Suppetunt de eadem re complura alia exẽpla in Prato spirituali, quibus proditur, perseuerasse eumdem vsum etiam temporibus Zenonis, Anastasij, ac Iustini Impp. quibus temporibus, cum Hormisda Papa Romanæ præsideret Ecclesiæ, in Occidente celebrata est Synodus Cæsaraugustana, in qua ea consuetudo antiquata habetur his verbis: Eucharistiæ gratiam si qui probatur acceptam non consumpsisse in ecclesia, anathema sit in perpetuum. At in Oriente vsum illum sumẽdi manibus Eucharistiam diutius perseuerasse, satis liquet ex canone 102. sextæ Synodi in Trullo habitæ: ibi & de manuum compositione, secũdum ea quæ habet Cyrillus in mystagog. quinta in fine. De eiusdem ritus vsu in Ecclesia Occidentali, inter alios fidem facit etiam S. Augustinus sermo. 252. de temp. dum ait: Omnes viri quando communicare desiderant, lauant manus suas, & omnes mulieres nitida exhibẽt linteamina, vbi corpus Christi accipiant. Hæc Augustinus. Porro ob eam causam illud ipsum linteamen maiores nostri, Dominicalem dicebant; de quo in Concilio Antisiodorensi capite

pite 43 hæc leguntur: Vt vnaquæque mulier, quando communicat, Dominicalem suam habeat; quod si non habuerit, vsque in alium diem Dominicum non communicet. Hinc est, quod & superius canon. 36 hæc habet: Nō liceat mulieri nuda manu Eucharistiam sumere. Et canone 38. Non liceat mulieri manum suam ad pallas Dominicas mittere. Ex his igitur videmus, etsi viris, feminis tamen inconcessum, nuda manu Eucharistiam sumere, sed tantum velamine.

T. 4. A. 385. n. 2. & seq. & T. 5 An. 409. n. 16. & seq. [d] *Alipij Episcopi.*] De eo sanctus Augustinus frequentissime, vt lib. confess. 6. cap. 7. & sequentibus, libro 9. cap. 4. 5. de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. epist. 67. 224. 225. & 241. De eodem S. Hieronym. ad Augustin. epist. sanctus Paulinus Episcopus Nolanus apud August. epist. 34. 33. 35. & 36. Interfuit cum ceteris Africanis Episcopis Concilio Mileuitano, quod (vt superius diximus) Mileui in Numidia est celebratum aduersus emergentem Pelagij hæresim; alijs etiam Concilijs Carthaginensibus præsto fuit, functusq. est legatione Romam ad Bonifacium Papā, a quo humanissime susceptus est, vt scribit idem Augustin. lib. contra duas epist. Pelagij cap. 1. & ad Quodvultdeum epist. 4. tomo 6. circa princip.

[e] *Arnulphi Episcopi*] Scripsit eius vitam Lisiardus eius successor, quam habet Surius tomo 4. De eodem Sigebert. in chron. anno Domini 1087. Trithemius de viris illustribus ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 316. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij. Excessit ex humanis anno Domini millesimo octogesimoseptimo. T. 11. ann. 1080. n. 67. obitus An. 1087. n. 21.

16 **Decimoseptimo Kal. Septemb. Luna.** D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

RACOVIAE in Polonia sancti Hyacinthi [a] confessoris, ordinis Prædicatorum, quem Clemens Papa Octauus in Sanctorum numerum retulit. Romæ sancti Titi [b] diaconi, qui Vrbe a Gothis occupata, pecunias pauperibus distribuens, a tribuno barbaro iussus est occidi. Nicææ in Bithynia sancti Diomedis [c] medici, qui in persecutione Diocletiani pro Christi fide gladio cæsus, martyrium compleuit. Item sanctorum trigintatrium [d] Martyrum. Ferentini in Hernicis sancti Ambrosij [e] centurionis, qui in persecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouissime per ignem illæsus transiens, demersus in aquam, eductus est in refrigerium. Mediolani depositio sancti Simpliciani [f] Episcopi, sanctorum Ambrosij & Augustini testimonio celebris. Antisiodori sancti Eleutherij [g] Episcopi. Nicomediæ sancti [h] Arsacij confessoris, qui sub Licinio persecutore militia relicta, solitariam vitam ducens, tantis virtutibus claruit, vt & dæmones expulisse, & ingentem draconem orando interemisse legatur: denique futuram ciuitatis cladem prænuncians, in oratione spiritum Deo reddidit. In Gallia Narbonensi apud Montem Pessulanum depositio beati Rocchi [i] confessoris, qui multas Italiæ vrbes a morbo epidimiæ signo Crucis liberauit: cuius corpus Ve-

netias postea translatum fuit. Romæ sanctæ Serenæ [k] vxoris quondam Diocletiani Augusti.

AVGVSTI 16.

obiit Ann. 1257.

YACINTHI [a].] Extat in archiuo Cracouiensis ecclesiæ vetus liber de Beati Hyacinthi vita & miraculis a F. Stanislao lectore Cracouiẽsi ordinis Prædicatorum, ante annos fere 260. conscriptus. De eodem agunt chron. & historiæ Polonorum, Harthmannus Schedel artis medicæ doctor in cõment. de Sarmatia, dum agit de Cracouia, Martinus Cromer. lib. 7. & 9. de orig. & reb. gest. Polonorum, Leander Albertus lib. 5. de viris illust. ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Cãstel. in hist. sancti Dominici lib. 1. cap. 48. & alij, qui chronic. & de viris sanctis eiusdem ordinis scripserunt. Demum R.F. Seuerinus Cracouiensis, sacræ Theologiæ magister ex eodem ordine, libellũ edidit de vita, miraculis, & actis canonizationis eiusdem Sancti. Decessit S. Hyacinthus ex hac vita anno Domini 1257. die 15. Augusti, sanctitate ac miraculis clarus. Eum S.D.N. Clemens VIII. Pontif. Max. anno Domini 1594. Pontificatus sui tertio, 15. Kal. Maias Romæ in Vaticana basilica solemni ritu Sanctorum catalogo adscripsit, eiusq. festum decimasexta Augusti die annis singulis in Ecclesia Catholica celebrari statuit: de qua re Pontificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datum, cuius initium est; Benedictus Pater misericordiarum.

T.5 A.426. nu.21. [b] *Titi diaconi.*] Agit de eodem S. Prosper in chronic. Theodosio duodecimum & Valentiniano secundum Consulibus, quo anno trucidatus est a Gothis Arianis.

T.3. A.321. n.18. [c] *Diomedis.*] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio, vbi & martyrium eius describitur. Cedren. in cõpen. in Basilio Imperatore hæc ait: Basilius porro celeberrimum in martyrũ numero Diomedem pretiosissimis & splendidis donarijs & prædijs amplos habentibus reditus locupletauit, atque exornauit. Hæc ille. Vsuardus tam de Diomede quã socijs agit quarto Idus Junij.

[d] *Trigintatrium Martyrum.*] De ijsdem hac die Græci in Menologio, igniq. absumptos ferunt.

T.2. A.303. n.119. [e] *Ambrosij centurionis.*] Huius Acta manuscripta ab ecclesia Ferentinate accepimus, quorum est exordium: Cum omnipotentis Dei clementia, &c.

T.4 A.375 n.23. [f] *Simpliciani Episcopi.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanen. Scribit de eo Paulinus in vita sancti Ambrosij, August. lib. 8. confess. cap. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in Concilio 3. Carthaginen. cap. 48. Extant ad eumdem sancti Ambrosij complures epistolæ. Ad eum sanctus Augustinus inscripsit duos libros de diuers. quæstionib. quorum meminit in Retract. lib. 2. cap. 1. & de prædest. Sãct. lib. 1 cap. 4 Scripsit ad eumdem S. Vigilius Episcopus Tridentinus libellum de Martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinensis, cuius est exordium:

An. 385. n. 2. T.5. A.397 n. 41. & 44 52. & 66. & An. 400. n. 2. & seq.

Ambrosius linquens viduata, &c.

T.7. A.552. nu. 27. [g] *Eleutherij Episcopi.*] Interfuisse hic reperitur Concilijs Aurelianensibus 2. 3. 4. & 5. numeraturq. eius sedis Episcopus decimussextus: sedit annos 18 menses 8. dies 9. tẽporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares libro de sacrificio Missæ.

T.3. A.316 n.35. & A. 324. n. 101. & An. 358. nu. 5. [h] *Arsacij.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, qui tamen Vrsacium vocant; sed Græci, qui eius res gestas describunt, dicunt Arsacium, vt Sozomenus histor. lib. 4. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 38. Vixit autem temporibus Iuliani Apostatæ Arsacius alter Rex Armeniæ Christianus, in quẽ ob odium in Christum idẽ impius Imperator se illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozomen. lib. 6. cap. 1. & Ammianus Marcellinus frequenter meminit.

obiit Ann. 1327. [i] *Rocchi.*] Huius res gestæ scriptæ sunt a Francisco Diedo, & Petro Pino; habetq. eiusdem Acta Claud. de Rota in Leg. sanct. capite 191. Petrus in catal. appendice cap. 15. De eodem Crantz. in Metrop. Saxon. lib. 9. cap. 25. Scribit idem Died. eum obijsse diem anno Domini 1327. anno autem 1414. innotuisse Patribus Concilij Constantiensis, quorum decreto ad propulsandam ingruentem luem eidem honores Sanctis debiti sunt impensi: nam & solemni pompa eius imaginẽ, omni comitante populo, per vrbem detulerunt: quo facto, illa pestis mox euanuit. Inde vero exemplum sumptum est, vt vbique locorum eius venerandæ imagines, altaria, sacella, ac denique templa erecta fuerint. Translatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485.

T.2. A.295. n. 2. & seq. [k] *Serena.*] De qua Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in Actis sanctæ Susannæ martyris, itemq. in rebus gestis sancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum Actis, licet penes scriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res gestæ remanserint obscurissimæ, deperditis illorum commentarijs, qui eas exacte fuerant prosecuti.

Sexto

17 **Sextodecimo Kal. Septemb. Luna.** E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] ſancti Laurentij martyris. Carthagine in Africa ſanctorum martyrum Liberâti [b] abbatis, Bonifacij diaconi, Serui & Ruſtici ſubdiaconorum, Rogâti & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſsione Catholicæ fidei, & vnici baptiſmatis defenſione varijs & inauditis ſupplicijs exagitati, demum ſuper ligna, quibus concremandi erant, clauis confixi, cum ignis ſæpius accenſus fuiſſet, ac diuinitus ſemper extinctus, eius iuſſu remorum vectibus percuſsi, & comminûtis cerebris enecâti, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronâte Domino, perfecerunt. Cæſarêæ in Cappadocia nata lis S. Mamantis [c] martyris, qui a pueritia ad ſenectutem vſque longum martyriũ duxit, & tandem imperante Aureliano, ſub Alexandro Præſide illud feliciter conſummauit: quem ſancti Patres Baſilius & Gregorius Nazianzênus ſummis laudibus celebrarunt. In Achaia ſancti Myrônis [d] presbyteri & martyris, qui ſub Decio Imperatore & Antipâtre Præſide poſt multa tormenta Cyzici capite truncatus eſt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Stratônis [e], Philippi, & Eutychiani, qui damnati ad beſtias, & nihil læſi, per ignem martyrium conſummarunt. Ptolemaide in Palæſtina ſanctorum martyrum Pauli [f], & Iuliânę ſororis eius, qui ſub Valeriano paſſi ſunt. Interamnæ ſancti Anaſtaſij Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 17.

OCTAVA *S. Laurentij* [a].] De eadem Beda, ac ceteri omnes. Raduiph. de obſeruat. can. cap. 19 adnumerat eam inter maiores Octauas.

T. 6. A. 484. n. 100. [b] *Liberâti & ſoc.*] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cum ibi paſſi legantur ſexto Non. Iulij, hac tamen die de his prædicti omnes agunt, fortaſſe ob factam ea die translationem.

[c] *Mamantis*.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quart. Non. Septembr. Erat olim Romæ celebris huius martyris memoria; in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimamquintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodẽ egregia homilia ſancti Baſilij; agit & de eo S. Gregorius Nazianzenus in oratione in Nouam Domi- T. 3. A. 275. nu. 8.

nicam

nicam, in fine; vbi de eodem Niceta plura in schol. Metaphrastes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ refert Lipomanus tomo 6. & Surius tomo 4. Consueuit celebrari in Oriente eiusmodi solemnitas, vigilijs præcedentibus; vt ex Actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus & Iulianus, Constantij Imperatoris nepotes, seorsum quisque suum conati sunt templum erigere; sed Iuliani, qui simulatè agebat, frustratum est opus, Galli autem perfectum, finem consecutum est, vt scribit Sozom. hist. lib. 5. cap. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiusdem Sancti perillustri basilica Constantinopoli erecta agit Nicephorus lib. 18. c. 41. De ponte ad S. Mamantem, vide Suidam in hist. De reliquijs eius Hierosolymis positis consule Fortunatum in Actis S. Radegundis lib. 2. vbi de eius digito in Gallias trãslato.

[d] *Myronis.*] De quo Græci in Menologio hac die, vbi pluribus martyrij eius Acta describuntur. T. 2. A. 254 n. 26.

[e] *Stratonis & soc.*] Agunt de his item Græci hac die, Beda autẽ supra xviij. kal. Septẽb.

[f] *Pauli & Iulianæ.*] Græci itidem de his in Menologio. Acta autem eorum fusius descripsit Metaphrastes; quæ extant apud Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 4. T. 2. A. 275 n. 11.

[g] *Anastasij Episcopi.*] De quo tabulæ, ac vetera monumenta eius ecclesiæ. Floruit cir. A 550. monum. eccl. Interãn.

vij. F Quintodecimo kal. Septemb Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ		
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P					
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23					

PRAENESTE natalis sancti Agapiti martyris, qui cum esset annorum quindecim, & amore Christi feruẽret, iussu Aureliani Imperatoris tẽtus est, ac primo neruis crudis diutissime cæsus, deinde sub Antiocho Præfecto grauiora supplicia passus; exinde cum ex præcepto Imperatorio leonibus obijceretur, & minime læsus esset, gladio ministrorum coronãdus percutitur. Romæ beatorum Ioannis [b] & Crispi presbyterorum, qui in persecutione Diocletiani multa sanctorum corpora officiosissime sepelierunt, quorum meritis & ipsi postmodum sociati, gaudia vitæ æternæ meruerunt. Ibidem sanctorum martyrum Hermæ [c], Serapionis, & Polyæni, qui per angusta, saxosa, & aspera loca raptãti, animas Deo reddiderunt. In Illyrico sanctorum martyrum Flori [d] & Lauri artis lapicidinę, qui, consumptis martyrio eorum magistris Proculo & Maximo, sub Licione Præside post multa tormenta in profundum puteum sunt demersi. Myræ in Lycia sanctorum martyrum Leonis [e] & Iulianæ. Metis in Gallia sancti Firmini [f] Episcopi & confessoris. Romæ via Lauicãna sanctæ Helenæ [g] matris Constantini Magni, pijssimi Imperatoris, qui primus Ecclesiæ tuendæ atque amplificandæ exemplum ceteris Principibus præbuit.

AVGVSTI

T.2.A.275 n.5. GAPITI [a].] De quo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Recitat eius Acta Mombrit. to. 1. ſed admodũ deprauata; Petrus item in catal. lib. 7. cap 74. Celebris eſt ipſius memoria Præneſte, vbi ſacræ eiuſdem reliquiæ aſſeruantur.

T.2.A.302 nu.116 & an.303.nu.214. [b] *Ioannis & Criſpi.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra, necnon Petrus in catal. lib. 7. cap. 75.

[c] *Hermæ & ſoc.*] De iiſdem agunt etiam Græci hac die in Menolog. vbi iidem eorum paſſionis Acta breui compendio referunt.

[d] *Flori & Lauri.*] Græci itidẽ de his agũt hac die in Menologio, & genus martyrii deſcribunt, quod paſſi ſunt.

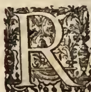
[e] *Leonis & Iulianæ.*] De quibus iidem qui ſupra in eodem Menologio.

T.6.A.506 nu. 3. [f] *Firmini Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuard. Legitur Firminus Epiſcopus inter alios Epiſcopos qui interfuerũt Concilio Agathenſi in Galliis celebrato anno Domini quingenteſimo ſexto. Fuit hic vndecimus eius ſedis Epiſcopus, vt produnt tabulæ eccleſiæ Metenſis, quas deſcripſit Demochares libro de ſacriſ. Miſſæ.

To.3. plura præcipue & an.306. n.12. & ſeq. T.3. A.326 n.39. & 59. & ſeq. [g] *Helenæ.*] De eadem hac die Vſuardus, & Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. Græci autem ad 12 Kal. Iulii. Scribunt eius res geſtas Euſebius in vita Conſtantini lib. 3. c. 41. 42. & ſeq. Rufin. hiſt. lib. 1. c. 7. 8. Seuer. hiſt. lib. 2. Paulinus epiſt. 11. ad Seuerum, Ambroſ. in oratione dicta in funere Theodoſii: de eadem in Actis S. Silueſtri, in Concilio Romano ſub Silueſtro can. 20. & in libello de muniſ. Conſtant. Ex Græcis autẽ hiſtoricis poſt Euſebium ſcribit Socrates lib. 1. c. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephorus lib. 8. cap. 31. & alii recentiores. Romæ eam obiiſſe diem, ibiq. ſepulchro conditam, tradit Niceph. lib. 8. cap. 3. & libellus ſupra citatus de muniſ. Conſtant. necnon & Suidas in hiſtoricis in verbo Veſtales. De reliquiarum eius tranſlatione agit Sigebertus in chron. anno 849. Viget nobilis memoria S. Helenæ Romæ in Atrio Seſſoriano in baſilica dicta S. Crucis, quam conſtat olim appellatam eſſe baſilicam Helenianam, vt apparet ex Actis Sixti Papæ III. quibus agitur de damnatione Baſſi Exconſulis. Aliæ fere de ea innumeræ memoria erant, vt Conſtantinopoli, de qua in Authentic. vt determin. ſit num. cler. coll. 1. tit. 3. Itemq. Pontus Polemaicus, ſic dictus a Polemone Rege, qui (vt colligitur ex Tacito lib. 2.) vixit temporibus Auguſti & ſucceſſorũ Imperatorum, Helenopontus ab Helena matre Conſtantini meruit appellari, vt nouella conſtit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. Erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus: de his ſiquidem vberius egimus in Annal. Eccleſ. vbi de eadem, quod Britanna fuerit, & nõ Græca, aduerſus Græcorum aſſertiones pluribus diſſeruimus.

19 Quartodecimo kalen. Septemb. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

OMAE ſancti Iulij [a] Senatoris [b] & martyris, qui Vitellio Iudici traditus, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imperatore tamdiu fuſtibus cęſus eſt, donec emitteret ſpiritũ: cuius corpus in cœmeterio Calepodij via Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis ſancti Andreæ [c] tribuni, & ſociorum militum, qui victoria de Perſis diuinitus adepta, ad fidem Chriſti conuerſi, & hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imperatore in anguſtijs Tauri mõtis ab exercitu Seleuci Pręſidis trucidati ſunt. In Palæſtina ſancti Timothęi [d] martyris, qui

in

in persecutione Diocletiani sub Vrbano Præside, post multa superata supplicia, lento igne combustus est. Passi sunt etiam ibidem Thecla & Agapius: illa feris exposita, earum dentibus laniata transiuit ad Sponsum: Agapius vero plurima tormenta perpessus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagniæ sancti Magni[e] Episcopi & martyris, qui in persecutione Decij necatus est. In Prouincia apud castrum Brincolam depositio S. Ludouici[f] Episcopi Tolosani, vitæ sanctitate & miraculis clari: cuius corpus inde Massiliam translatum, in Ecclesia Fratrum Minorum honorifice conditum est. In Gallia in pago Sigisterico beati Donati[g] presbyteri & confessoris, qui ab ipsis infantiæ rudimentis mira Dei gratia præditus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Christum. In territorio Bituricensi sancti Mariani[h] confessoris. Mantuæ sancti Rufini[i] confessoris.

AVGVSTI 19.

T. 2. A. 192 n. 2 & seq. & n. 6.

IVLII[a].] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eodē hac die; addit & Beda alios, qui prædictum Iulium fide Christiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. Kal. Septemb. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 11. cap. 119 quæ & apud Sur. tom. 7. habentur die 25. Augusti. Eadem Petrus in catalogo lib. 7. cap. 79 Extant eadem apud nos manuscripta, quorum est exordium: Regnante Commodo, &c.

[b] *Senatoris.*] Quod autem ad dignitatem Senatoriam pertinet; impossibile erat, Senatorem, cum in Christum credidisset, in Senatu vlterius permanere: nam necesse erat vel Christianum Senatorem à Senatu abire, vel a Christiana religione discedere: Augustus enim Imp. lege statuerat, vt Senatorum quisque antequam suo loco consideret, thure ac mero supplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. Hæc Sueton. in Octauio cap. 35. Tantū enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturq. sacrificiū; atque primum de rebus diuinis, inde de humanis sermo habebatur. Hæc pluribus ex M. Varrone, & Gell. lib. 14 c. 7.

T. 2. A. 301 n. 2. & seq. [c] *Andreæ Tribuni & soc.*] De his hac die Vsuard. & Ado; licet Andream cum S. Magno confundant. Græci item de his in Menologio hac die, adduntq. duo millia quingentos & nonagintatres socios, qui cum eo sunt passi. Horū Acta ex antiquis codicibus edidit Metaph. quæ recēset Lipom. to 7. & Sur. to. 4.

[d] *Timothei, Theclæ, & Agapij.*] De ijsdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem Acta scripsit Eusebius hist. lib. 8. c. 13. & 16. T. 2. A. 303. num. 55. & A. 305. n. 8. Passi sunt Timotheus & Thecla anno secundo persecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiusdem martyrium consummauit xj. Kal. Decembris, vt ex prædictis eorum Actis apparet.

[e] *Magni Episcopi.*] De quo tabulæ & vetera monumenta ecclesiæ Anagninæ, cuius res T. 2. A. 254. num. 29. gestas manuscrip. inde missas accepimus; reperimus eadem in nostra bibliotheca to. 7. Plura de eodem in Actis S. Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua superius actū est. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo Petrus in catal. lib. 7. cap. 76. Fuit item alius S. Magnus Episcopus Altinensis, de quo apud eumdem in appendice cap. 17.

[f] *Ludouici Episcopi.*] Huius Acta recitat Sur. tom 4 Martin. Polon. in chron. Antonin. obiit Ann. 1297. par. 3. tit. 24. c. 14 & nouissime chron Franciscan par. 2. lib. 6. Obijt anno Domini 1297 Ioannes Papa XXII. retulit eum inter Sanctos; qua de re extant litteræ Apostolicæ, quibus eius res gestæ recoluntur.

[g] *Donati.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal lib. 7. c. 78. & alij recētiores.

[h] *Mariani.*] Agit de eodē hac die Vsuardus, pluribus autem Gregorius Turonensis de gloria confessorum cap. 81.

[i] *Rufini.*] De eo vet. manuscrip. ex quibus & Galesinius hac die, & Maurolycus.

20 Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN territorio Lingonienſi depoſitio ſancti Bernardi[a] primi Claræuallenſis abbatis, vita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa ſancti Samuëlis Prophetæ[b], cuius ſacra oſſa (vt beatus Hieronymus ſcribit) Arcadius Auguſtus Conſtantinopolim traſtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die ſancti Lucij[c] Senatoris, qui perſpecta conſtantia Theodôri Cyrenenſis Epiſcopi in martyrio poſiti, ad fidem Chriſti cõuerſus, ad eam etiam Digniânum Præſidem pertraxit: cum quo Cyprum profectus, cum ibi alios Chriſtianos pro confeſsione Domini coronari videret, vltro ſe ipſum obtulit, & eamdem martyrij coronam, capitis obtruncatione, promeruit. In Thracia ſanctorum trigintaſeptem[d] Martyrum, qui ſub Præſide Apelliâno pro Chriſti fide manibus pedibuſq; præciſis, in caminum ardentẽ iniecti ſunt. Item ſanctorum martyrum Seueri[e] & Memnônis centurionis, qui eodem mortis genere, conſummati, victores abierunt in cælum. Cordubæ ſanctorum martyrum Leouigildi[f] & Chriſtophori monachorum, qui in Arabum perſecutione, pro Chriſtianæ fidei defenſione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abſciſsis, igni traditi, martyrij palmam adepti ſunt. Romæ beati Porphyrij[g] hominis Dei, qui ſanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide & doctrina Chriſti. In Herio inſula ſancti Philiberti[h] abbatis. Albæ in Pannonia ſancti Stephani[i] Regis, qui diuinis virtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Chriſti conuertit. In caſtro Cainône ſancti Maximi[k] confeſſoris, diſcipuli beati Martini Epiſcopi.

AVGVSTI 20.

T. 12. Ann. 1127. & d inceps pluries.

ERNARDI *Abb*] De eodem hac die cetera Martyrologia. Huius res præclare geſtas Guilielmus abbas Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallenſis digeſſerunt libris quinque; qui adhuc vberiores redderẽtur ex ipſius epiſtolis, aliiſq. tum eius tum aliorum ſcriptis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1153. quem Alexander Papa III. inter Sanctos cenſuit adnumerandum. Extant de ea re litteræ Apoſtolicæ datæ Anagniæ xv. Kalen. Februarij anno ſexto Pontificatus eius, Chriſti autem milleſimo centeſimo ſexageſimoquinto.

b *Samuelis Prophetæ*] De eo Beda, Vſuard. Inuentio T. 5. a. 406. n. 55. & 56

Ado,

Ado,& alij recentiores,necnon & Græci hac die in Menologio. Eius Acta ex diuinis Scripturis omnibus patent, quæ & Iosephus prosecutus est Iudaic. antiq. lib. 5. & 6. & alij qui libros Regũ exposuerunt. De celebri autem translatione reliquiarum eius agit S. Hiero. lib. aduersus Vigilantium, Niceph. lib. 14. c. 10. Sub Attico Episcopo Constantinopolitano eas allatas esse Constantinopolim, locatasq. in templo ad Septimũ posito, scribit Theodorus lector in collectan. lib. 2. De templo in honorem eiusdẽ Prophetæ Samuelis erecto meminit Procop. lib. 5. de ædificijs Iustiniani Imp.

T. 3. A. 310 nu. 25. de Theod. Cyrena. c *Lucij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiusq. martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

d *Trigintaseptem martyrum.*] De his item hac die Græci in Menologio.

e *Seueri & Memnonis.*] Græci etiam de ijsdem vbi supra in Menologio.

T. X. A. 852 n. 17. f *Leouigildi & Christophori.*] Agunt de his hac die Beda & Vsuar. ceteriq. recentiores; Acta autem ipsorum scripsit S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 2. c. 11. passosq. tradit hac die, æra octingentesima nonagesima, anno a Christo Domino 852.

g *Porphyrij.*] De eodẽ Beda ac ceteri. Eius martyrium descriptum habetur in Actis sancti Agapiti, de quo supra xv. Kal. Septembr. T. 2. A. 275 nu. 5. de Agapito.

h *Philiberti abb.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Extant eius Acta apud Sur. to. 4. Plura de eodem in gestis S. Aicardi, apud eumdem Sur. tom. 5. & in vita S. Austrebertħæ virg. apud Sur. tom. 1. die 10. Febr. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. lib. 23. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap 97. Vixit temporibus Dagoberti Regis Francorum, ac filiorum. cir. A. 680. Trithem.

i *Stephani.*] Hac die translatum est corpus eius: migrauit autem ex hac vita 18. kalen. Septembris, anno Domini millesimo tricesimooctauo. Scripsit eius vitam Chartuitius Episcopus, quam retulit Sur. in tom. 4. De eodem plura in Actis S. Gerardi, & in vita S. Americi, Leo Ostien in chron. Cassin. lib. 2. c. 79. nouissime Bonfin. de rebus Hungaric. decad 2. lib. 1. & alij. T. X. Ann. 1000 n. 11. & 1. 11. A. 1002. n. 16. & seq. obitus A. 1038 n. 16.

k *Maximi.*] De eo scribit Greg. Turon. de gloria confess. cap. 22 citatq. eius Acta scripta carmine. Vixit temporibus Theodosii Imperatoris. De eodem Molanus in addit. ad Vsuardum hac die. cir. A. 400.

Aij. B Duodecimo Kal. Septemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26

ROMAE in agro Verâno sanctæ Cyriăcæ [a] viduæ & martyris, quæ in persecutione Valeriani cum se suaq. omnia in Sanctorum ministeria impendisset, demum pro Christo martyrium subiens, vitam quoque ipsam libenter impendit. Salônæ S. Anastasij [b] Cornicûlarij [c], qui cum videret beatum Agapitum constanter tormenta perferentem, conuersus est ad fidem, & pro confessione nominis Christi, iubente Aureliano Imperatore, interemptus, martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis sanctorum martyrum Luxorij [d], Ciselli, & Camerini, qui in persecutione Diocletiani sub Delphio Preside gladio cęsi sunt. In territorio Gaualitâno S. Priuâti [e] Episcopi & martyris, qui passus est in persecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die sanctorum martyrum Bonôsi [f] & Maximiani. Fundis in Latio S. Paterni martyris [g], qui ab Alexãdria Romã veniẽs ad Apostolo-

rum

rum Memorias, & inde in agrum Fundânum secedens, cum martyrum corpora sepeliret, a tribuno comprehensus, in vinculis expirauit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Bassæ [h], & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in persecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmisit ad palmam, & truncato capite gaudens secuta est cum victoria. Veronæ sancti Euprepij [i] Episcopi & confessoris. Item sancti Quadrâti [k] Episcopi.

AVGVSTI 21.

T.2.A.262 n.57. YRIACAE [a]] De ea prædicta sæpius citata manuscr. in quibus hæc etiam adduntur: Tandiu scorpionibus cæsa est, atque plumbatis, vsq; dum spiritum exhalaret. Habemus eiusdem Acta manuscrip. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum est nobile cœmeterium positum in agro Verano, quod describi a Prudentio in hymno 11. de S. Hippolyto, rem accurate intuenti patebit. Corpus S. Cyriacæ viduæ translatum est a Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet vetus inscriptio illic marmori incisa.

T.2.A.275. nu.5. [b] *Anastasii.*]De hoc Anastasio plura scripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo supra decimoquinto kal. Augusti.

[c] *Cornicularij*]Quod autem ad Cornicularij nomen spectat; erant in Castrensi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, a quo dicti Cornicularij: vnde Liuius lib. 10. Omnes ob insignem in multis locis nauatam opera Papyrius Corniculis armillisq. donat. Plin. de viris illustr. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hispania Corniculum meruit. idē Suet. de Orbilio in libello de Grammat. Est tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularijs. Porro non tantum in Castrensi, sed & in Palatina militia erat ordo Corniculariorum, de quibus l. 8. & 9. de diuers. offic. Cod. Theod. Cassiodorus Variarum lib. 11. c. 18. 19. præscribit formam Cornicularij accedentis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios præfuisse exequendis sententijs damnatorū, Maternus libro 2. est auctor. Habes in Notit. prouinc. Rom. Imp. sub quolibet maiori magistratu militiæ Palatinæ Cornicularium militasse.

[d] *Luxorij & soc.*] Horū Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. Accepimus eadem sinceriora ex Sardinia insula. Huius Luxorij nomine dictum est monasterium, de quo S. Greg. in regist. lib. 7. ad Iannarium Episcopum Calaritanum. T.2.A.303. n.145.

[e] *Priuati Episc.*] De quo hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij omnes. Agit de eo Greg. Turon. de gest. Francorum lib. 1. cap. 34. & Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodegis. Eius vero Acta habet Mombritius tom. 2. & Sur. tom. 4. Vincent. autem in specul. lib. 1. cap. 75. & alij. T.2.A.262. n.58 & an. 280. nu.2.

[f] *Bonosii & Maximiani.*]De his Vsuar. qui & eorum Acta extare testatur: sed iam excidisse videntur; nusquam enim reperire potuimus.

[g] *Paterni.*] De quo vet. monumenta eius ecclesiæ, quibus eius Acta narrantur.

[h] *Bassæ & filiorum*]Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumq. martyrij Acta paucis complexa referunt. De templo Bassæ martyris Chalcedone posito meminit Theodorus lector lib. 1. collectaneorum, & Nicephorus hist. lib. 15. cap. 28. T.2.A.304 num.74.

[i] *Euprepij Episcopi*]De quo tabulæ ecclesi. Veron. pluribus autē August. Valer. Episcopus Veronen. & Cardin. lib. antiq. monumen. Episc. Veronen. pag 6. & 38. huncq. S. Petri Apostoli discipulū Veronensi ecclesiæ Episcopum primū fuisse ab eo præfectū testatur. T.1. A.46. nu.2.

[k] *Quadrati Episcopi.*]Hic sine Episcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio, quam in vet. manuscr. hactenus positus reperitur; nec cuinam ecclesiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

iij. C Vndecimo Kal. Septemb. Luna. 22

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

CTAVA [a] Aſſumptionis Beatę MARIAE Virginis. Romæ via Oſtienſi natalis S. Timothei [b] martyris, qui tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus, cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſsimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. In Portu Romano ſancti Hippolyti [c] Epiſcopi, eruditione clariſſimi, qui ſub Alexandro Imperatore ob pręclaram fidei confeſsionem manibus pedibuſque ligatis in altam foueam aquis plenam præcipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Chriſtianis apud eũdem locum ſepultum fuit. Auguſtodũni ſancti Symphoriani [d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis ſacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæſo capite martyrium conſummauit. Romæ ſancti Antonini [e] martyris, qui cum ſe Chriſtianum libera voce fateretur, a Vitellio Iudice capitali ſententia damnatus eſt, & via Aurelia ſepultus. Item in Portu Romano ſanctorum martyrum Martialis [f], Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum ſocijs eorum. Nicomediæ paſsio ſanctorum Agathonici [g], Zotici, & ſociorum martyrum, ſub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præſide. Tarſi ſanctorum Athanaſij [h] Epiſcopi & martyris, Anthûſæ nobilis feminæ, quam ipſe baptizauerat, & duorum eius ſeruorum, qui ſub Valeriano Imperatore paſsi ſunt. Rhemis ſanctorum martyrum Mauri [i] & ſociorum. In Hiſpania ſanctorum martyrum Fabriciani [k] & Philiberti. Papiæ ſancti Guniforti [l] martyris.

A V G V S T I 22.

CTAVA *Aſſumptionis* [a].] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin offic. Vt autem Octaua Aſſumptionis Dei Genitricis ageretur, ex inſtitutione Leonis Quarti Romani Pontificis proueniſſe ſcribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occaſione id ab eodem Põtifice fuerit inſtitutum, Acta eiuſdem Leonis Quarti, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario, qui illis ipſis temporibus vixit, putantur conſcripta, declarant. Habemus ea in noſtra biblioth. in cod. manuſcr.

[b] *Timothei.*] Agunt de eo poſt Sacramentariũ S. Greg. Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Huius res geſtæ intextę ſunt in Actis S. Silueſtri Papæ; ſeorsũ aũt poſitæ, & fuſius ſcriptæ extant apud nos. eſt illorũ exordiũ: Sub perſecutione Cõſtantini Imp. &c. Petr. in catal. de eo agens, errare omnino conſpicitur, dum eum refert paſſum ſub Valeriano Imp. cum nihil cõmune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cuius tempore hũc paſſum eſſe idẽ ipſe teſtatur. Sed & eius martyrium perperã ponitur apud Cuſpinianũ ſub ſexto Conſulatu Conſtantij; nam cũ paſſus ſit ſedẽte Melchiade Papa, nequaquã aptari poteſt tempori illi, quo Romanæ Eccleſ. Marcellus præerat. In antiquis manuſcriptis, & illis ip-

T. 3. A. 318. n 58. & ſeq. corrige ex n. 60 eiuſdẽ A. 311.

fis

sis monast. S. Cyriaci ceteris omnibus vetustioribus, hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniẽs, Romę sub Melchiáde Papa susceptus est in hospitiũ a Silvestro, qui postea Episcopus factus est: qui totũ annũ & aliquot menses ibi prædicãs, cũ multos ad Christũ convertisset, tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & lõga carceris custodia maceratus; cũ sacrificare idolis noluisset, tertio cæsus, & grauissimis supplicijs attrectatus, ad vltimũ decollatus est. Hæc ibi. Recẽset eadẽ Ado; quibus assentiũtur tũ Acta Silvestri, tum ipsius Timothei, quæ citauimus. Ceterũ eũ tempore Constantini Imp. passum esse constet, perperã in prædicto codice scripto legimus, in persecutione eiusdẽ Constãtini subijsse martyriũ. Licet enim aliquando Constantinus, de cõsulendis haruspicibus rescribens, breui tẽporis spatio a Christianitate visus sit alienus; id tamẽ longe postea accidit, vt suo loco diximus in Annalibus: Timothei nãque martyrium contigit primo anno Melchiadis, cũ Maxentius dirã tyrannidem exerceret, & Vrbanã præfecturã Tarquinius Perpenna gereret, antequam Constantinus se Romã conferret: nã alij qui sequuntur Melchiadis Papæ anni alijs Præfectis Vrbanis notati habẽtur. Decepti vero nos errore scripti codicis, in nostris his Notationibus primæ & secundæ editionis plura hic superflue de Constantini in Christianos indignatione disseruimus; quę cum in nostris Annalibus correxerimus, haud ab re fore existimamus, si quæ ibi de his scripsimus, eadem hic ad verbum referamus. Anno enim Dñi 312. Constantini vero septimo, scripta nostra veritatis amore corrigentes, hæc verba posuimus:

correctio ex T. 3. An. 312. nu. 93. & seq.

His de pietate Cõstantini enarratis, nodus ille soluendus est, qui me diutius perplexũ reddidit: quem enim in Notis nostris soluisse putabã, accuratius re perspecta, magis implicuisse cognoui; adeo vt a priori sententia recedere, & quæ firmiter stabilisse videbar, retractare minime diffidã. Siquidẽ quicũque studio veritatis vehementer afficitur, & in ea peruestiganda atq; illustranda oẽs neruos intẽdere, omnẽq. adhibere conatũ, semel in consilio habuit, nihilq. veritate antiquius, eidẽq. cuncta posthabere decreuit; apud neminem acrius ac vehementius mendacia insectatur, quã apud semetipsũ, nẽpe cum ea in sua scripta esse illapsa, acriori visus obtutu peruiderit. Quod enim ex veteri quadã inscriptione cõpertũ haberẽ, post Maxentij interitũ Cõstantinũ Imp. Gentilicia superstitionis nominatũ esse Pontif. Max. quodq. de haruspicibus consulendis eiusdẽ quoq; rescripta extarent, his atq; alijs quibusdam persuasus, in eã sententiã vi quadam trahi videbar, vt certo certius opinarer, Constantinũ, etsi de Christiana religione optime meritus esset, non tamẽ adhuc eo tẽpore ita fuisse Christianũ, vt a deorũ cultu penitus desciuisset. Re autẽ vigilantissimo studio exactius peruestigata, atque attentius disquisita, a priori a me asserta sententia volẽs libẽsq. discedens, in eã potius venio, quã veritas ipsa persuadet. Quod igitur ad Constantini Pontificatũ maximũ spectat (de alijs enim aduersa sententia obiectionibus inferius, seruato tẽporũ ordine, agẽdũ erit) præstat in primis antiquã illam hic etiam reddere inscriptionẽ de eius Põtificatu maximo attestantẽ: Romæ enim in ædibus Cæsiis apud Vaticanũ positis, ĩ basi eiusmodi legũt incisę litteræ:

MAGNO. ET. INVICTO. IMP. CAES. C. VAL. AVREL.
CONSTANTINO PIO. FEL. INVICTO AVG. PONT.
MAX. TRIB. POTEST. CON. III. P. P. PROC. D. N.
CORPVS. CORIARIORVM. MAGNARIORVM. SOLA-
-RIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATIQ. EIVS.

hac fidẽ describentis secutus. Sed cũ, eodem lapide diligenter inspecto, inuẽta sit eiusmodi in ipsius latere inscriptio: DEDIC. KAL. IAN. DD NN DIOCLETIANO. III. ET. MAXIMIANO. CONSS. *plane nõ Constãtini ea esse prima inscriptio videtur, sed Diocletiani, cuius abraso nomine (vt apparet) in odiũ Ecclesiæ persecutoris, fuerit superinductum Cõstantini (vt legitur) nomen; ac deturbata ex illa basi statua Diocletiani, superpositũ fuerit Cõstãtini simulacrũ tẽpore tertij Cõsulatus eiusdẽ Imperat.*

Quoniã vero in hac inscriptione mentio habetur tertij Cõsulatus eiusdẽ Cõstãtini, cui ea statua dicata fuit; iã exploratũ redditur, ea cõscripta fuisse post præsentem annũ: tertius enim Constantini Cõsulatus vna cũ Licinio contigit anno sequẽti. Quomodo igitur dici poterat Christianus, qui adhuc, quod pertinebat ad omnium deorum cultum, Pontificem Max. agebat? His quoq; adstipulantem Zosimũ, atque dicẽtem, omnes Imperatores, etiam Christianos, vsq; ad Gratianũ, dictos esse Pontifices Maximos, calumniæ nomine, quippe q de rebus Christianis multa mentitus sit, suspectũ habebam, atq; eo magis, quod apud antiquos scriptores ea minime legerentur. Sed quod minus in scriptis codicibus inueniri poterat memoriæ cõmẽdatũ, id ex alijs inscriptionib. postea mihi cognitis atq; pspectis affatim suppeditatũ est; quarũ prior extat ĩ põte Cæstio iũcto insulæ Tiberinæ, his verb.

DOMINI. NOSTRI. IMPERATORES. CAESARES.
FL. VALENTINIANVS PIVS. FELIX. MAXIMVS VICTOR. AC. TRIVMPH. SEMPER. AVG. PONT. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX.
GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET.
FL. VALENS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC. TRIVMP.
SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX.
GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET.
FL. GRATIANVS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC.
TRIVMP. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS.
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX.
GOTHIC. MAX. TRIB. POT. III. IMP. II. CONS.
PRIMVM. P. P. P.
PONTEM. FELICIS. NOMINIS. GRATIANI. IN. VSVM.
SENATVS. AC. POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICARIQVE. IVSSERVNT.

De Gratiano rursum Emeritæ in Hispania eiusmodi inscriptio:

IMP. CAES. GRATIANVS. PIVS. FELIX M. VICT. AC TRIVMPH. SEMP. AVG. PONT. MAX. GER. MAX ALAMANNVS. MAX. FRANC MAX. GOTH M TR P. IIII.

Sed & Ausonius Gallus in gratiarũ actione pro suo Consulatu Gratianũ nominat Pont. Max. Contigit Consulatus Ausonij anno iiij. eiusdem Gratiani, quo etiã Theodosius ab eo creatus est Imper. Porro tã Constantinum, quã ceteros vsq; ad Gratianũ eo titulo nominatos esse Imperatores Christianos, & oẽs stolam Pont. Max. induisse,

Gratiano excepto, Zosim. lib. 4. testatur, sic dicens: Simul. n. atq; summum Imperium quisq; accipiebat, amictus ei sacerdotalis a Pontificibus offerebatur, & continuo Pont. Max. titulũ vsurpabat. Ac ceteri quidẽ Principes vniuersi lubẽtissimis animis hũc honorẽ accepisse, et hoc vsi titulo videntur: adeoq. & Cõstantinus etiã potitus Imperio, licet is a recta sacris in reb. via deflexisset, & fidẽ Christianorũ amplexus esset: itemq post illũ reliqui ordine secuti, & Valentinianus, atq; Valens. Cum ergo Põtifices ex more Gratiano talem amictum attulissent, auersatus est id quod petebãt, ratus nõ esse fas, illiusmodi habitu Christianum vti. Cumq. sacerdotib. stola reddita fuisset; aiunt eum, qui dignitate Princeps inter eos erat, dixisse: Si Princeps nõ vult appellari Põtifex, admodũ breui Pont. Max fiet.] has quippe amphibologia ille Gratianũ elusit: maximũ. n. Põtificatũ Maximo tyrãno ydẽ q Romæ erãt Pontifices postea cõtulerũt.

Ex quibus satis perspecta habetur causa, cur q Christiani erãt Imperatores, maximi Pontificat. titulũ cum insignib. susceperint; q. s. sic videretur Imperatoria dignitati summus Pontificatus adiũctus, vt sine maximo Pontificio Imperator esse nõ posset, in eũq. Senatus Populusq; Rom. Gentilicia factionis facile conspirarent, quẽ nõ viderent patria religione firmatũ. Alia rursus fuit causa Xp̃ianis Imperatorib. summũ Põtificatũ capessendi, q amplissima esset, atq; etiã supra Cõsules eius magistratus auctoritas; quippe qui posset comitia, ne fierent, religionis intuitu ꝓhibere, factaq. reddere irrita, decretis a Senatu intercedere, eadẽq. intercidere; fierẽt ne bella, ex eius arbitrio pẽderet, cuius quoq; iussu se Cõsules abdicarẽt, vt Cicero plurib. & alij docent q̃ quidem auctoritatẽ omnes Rom. Reipub. Impetratores sibi pernecessariã iudicabant, vt sũmo religionis iure Senatum in Imperatores sæpe molestũ, veluti freno coercitũ, obsequentẽ in oĩbus redderẽt. Quæ quidem ex eo magistratu cõparata auctoritas Christianis Imperatoribus magis necessaria videbatur, q sцirẽt se, inuito Senatu, regnare, & diuersa religione iã in se Gentiliũ omnium inuidiã atq; odiũ concitusse. Qua sane causa cũ postea iã cessasses, quod Senatores essent maiori ex parte Christiani; desierunt pariter Christiani Imperatores summi Põtificatus titulum et stolã sumere: quorum primus (vt diximus) Gratianus fuit, quem imitatus est Theodosius, cuius tẽpore constat Romanum Senatum Christianis adeo fuisse refertum, vt horũ maior pars esset: quod S. Ambrosius, scribens ad Valẽtinianũ de relatione Symmachi, testatur dicens: Absit vt hoc Senatus petijsse dicatur. pauci Gẽtiles cõi vtuntur nomine. [& paulo post: Dignũ est tẽporib. vestris, hoc est, Christianis tẽporibus, vt dignitas Christianis Senatorib. abrogetur, quo Gentilibus Senatorib. ꝓfana deferatur voluntatis affectus?] Et Prudent. aduersus Symmachum:

Sic consulta Patrum subsistere Cõscriptorum
Nõ aliter licitum prisco sub tempore, quam si
Tercentũm sensisse series legerentur in vnũ.
Seruemus leges patrias infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaq. in parte silescat.
Aspice quam pleno subsellia nostra Senatu
Decernant infame Iouis puluinar, & omne
Idolum longe purgata ex Vrbe fugandum.]

Videas igitur, quibusnã prætextibus absq; idololatriæ aliquo crimine tũ Constantinus, tũ ceteri eo vsi fuerint titulo atq; tunica, q̃ nõ ad sacra facienda induebant, sed ad auctoritatẽ potestatemq. sibi vendicandã capessebant: permisissetq. hoc illis Pontifices Christianos, quorũ nulla penitus ea de re, sicut de alijs ab eis patratis criminibus, obiurgatio legitur. At horũ omnium multo æquior causa videri poterat Cõstantini, qui Ethnicis Senatorib. Senatũ repletũ inuenit. Si enim inter Christianos Imperatores tantopere tũ ab Ambrosio, tũ à ceteris Gratianus cõmendatur, quem tamen ad annos quatuor eo titulo esse vsũ inuenimus, sũ numeroso satis Xp̃ianorũ cætu Senatus cõfertus esset: quis hoc nomine deroget Cõstantino, post cuius Imperiũ, extincto persecutore, cęperunt manifestari aliqui ex Senatorib. Christiani? Rursũ vero non sic quidẽ, vt ceteri Gentiliũ, facere cõsueuerãt Christiani Principes, cũ vestẽ ac titulũ sumerent Pontif. Max. vt more ipsorum (quod scribit Prudent. Peristeph lib. 4.) sub terrã alta scrobe mersi, necati in sacrificio tauri sanguinẽ excipiẽtes atq; ebibentes, initiarẽtur, vel quod Ioui Capitolino, alijsve dijs sacra facerent: hac. n. perfecta fuisset apostasia, & Christianæ religionis abdicatio, nec aliquo velamẽto dissimulanda: sed tantũ (quod ait Zosimus) amictu oblato, eoq. accepto, tũc Imperator titulũ Pont. Max. vsurparet. Sic igitur nihil penitus est, quod ex titulo huiusmodi Pont. Max. Constantinus post debellatũ Maxentiũ argui possit idololatra; sed Christianum fuisse, infimi tamen ordinis atq; classis, militantemq. inter eos qui nomen tantum Christianæ militiæ dedissent, quæ a nobis sunt recitata declarant.]

Hæc ex Annalib. excerpta verbatim hic voluimus posuisse. Ceterũ Constantinum, licet Christianis sẽper fauisset, tñ de consulẽdis haruspicibus rescriptũ dedisse, atq; sub eo a Gentilibus aliquãdo vexatos fuisse Christianos, ob eamq causam Siluestrũ Papã (vt eius Acta referunt) ad mõtẽ Soractem latuisse, eidemq. Imperatori mala plurima inde euenisse, in ijsdem Annalibus demonstrauimus: Cũ ipse domesticorum cæde pollutus, ac lepra a Deo percussus, patratorũ scelerum pœnitẽs, non aliam expiationẽ reperit, quã sacri baptismatis susceptionem, quo quidem initiatus est post Crispi & Faustæ necem, quæ (vt auctor est Eusebius in chronico) contigit anno decimonono eiusdem Imperij, cum videlicet idem Crispus cũ Constantino fratre tertium ageret Cõsulatũ, & nonus esset annus ex quo Cæsar fuerat appellatus, duodecimus autẽ à debellato Maxentio, tertius vero a promulgatione edicti nuper citati de cõsulendis haruspicib. Suffragãtur & his de baptismo Cõstantini eo anno suscepto Acta Romani Concilij, eodẽ ipso anno, ijsdemq. Cõsulibus Crispo & Constantino celebrati, quorũ hæc sũt verba: Cũ multi nobiles gauderẽt, quod Cõstãtinus baptizatus esset a Siluestro Episcopo vrbis Romæ, & mũdatus esset a lepra; pro hoc beneficio quod accepit a Domino nostro IESV Christo per Siluestrũ Episcopũ, cœpit integre prædicare Dominũ nostrũ IESVM Christum, & confiteri eius beneficia, &c.

Con-

Consentit & his Anastasius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuscr. accepimus ab Illustriss. ac Reuerendiss. Card. Syrleto: nam in eo profitetur Constantinum baptizatum esse anno decimooctauo sui Imperii: est enim hic ille annus Consulatus prædictorũ, quo Imperii eiusdem Constantini decimusoctauus expletur, & decimusnonus inchoatur. Hæc Bibliothecarium Apostolicæ Sedis non aliunde quam ex antiquis eiusdem bibliothecæ monumentis accepisse putandum est. Quod autem pertinet ad Constantini lepram, licet eadem tum Actis Siluestri, tum etiam Romanæ Synodi testimonio (vt vidimus) testata habeatur; scimus tamẽ complures viros eruditos ad hæc multum dubitare, cum audiunt, consilio sacerdotum Capitolij, sanguine puerorum balneum præparandum fuisse ad curandam Constantini lepram. At in primis quis miretur Constantinum lepræ morbo laborasse, cum & Constantiam eius filiam eadem tabe affectam, eius Acta certa veraq. testentur? Sane quidem vbi morbus iste erat frequentior in Aegypto, regias personas eo etiam tangi consueuisse, auctor est Plinius lib. 26. cap. 1. Est egregius locus, quo etiam affirmatur, eosdem Reges ex humano sanguine confecto balneo morbum elephantiacum curare solitos esse. Reddam eius verba, quibus hæc certiora habeantur; suntq. hæc ipsa: Aegypti peculiare hoc malum (elephantiæ scilicet) & cum in Reges incidisset, populis funebre: quippe in balneis solia temperabantur humano sanguine ad medicinã eã. Hæc Plinius; quæ a sacerdotibus Capitolij accepta, ab iisdem Constantino sunt persuasa. Testatur & Minutius Felix, humano sanguine comitialem quoque morbum curari solitum. Hæc modo satis: vt quæ habentur in Actis Siluestri, vel alibi de fuga atque latebris Siluestri Papæ in Soracte, de lepra Constantini, eiúsq. baptismate, nulla ex parte fide careant. Ceterum quod spectat ad confutandum id quod homo Arianus Eusebius de eiusdem Constantini baptismate in fine vitæ accepto scripsit, de his pluribus egimus in Annalibus Ecclesiasticis, ex quibus modo hæc pauca deprompsimus occasione martyrij Timothei, de quo agitur.

T. 2. A. 229. n. 1. & seq. & an. 270. nu. 15. [e] *Hippolyti Episc.*] De eodẽ hac die Vsuardus & alij, Beda autem & Ado die sequenti. Scribit de Hippolyto Portuensi S. Hieronymus in lib. de script. Ecclesiast. in epist. 84. ad Magnum, & in procem. super Matth. vbi eum appellat martyrem. Claruit temporibus Alexandri Imp. vt scribit Eusebius lib. 6. cap. 16. Agens de eodem Niceph. hist. lib. 5. cap. 15. appellat eum Episcopum Portuensem. Miramur quod Hieronymus de eo agẽs, cuius ecclesiæ Episcopus fuerit, se non potuisse scire testetur. Gelasius autem in lib. de duabus naturis contra Eutychen, cum Hippolytum citat, dicit fuisse Episcopum Metropolitanum Arabiæ; quod verum puto, antequam venerit in Italiam. Qualis autem & quantæ fuerit eruditionis, ex eo quis potest intelligere, quod in eius æmulationem Ambrosius Origenem (vt idem scribit sanctus Hieronymus) cohortatus est in Scripturã diuinam commentarios scribere, præbens ei septem atque etiam plures notarios, eorumq. expensas, & his librariorum parem numerum, incredibili studio ab eo quotidie opus exigens. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno vndecimo decipi perspicuũ est; dũ quod est alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: sed hæc, dum de illo egimus supra, satis discerimus. Rursus autem illud Petri Damiani de Hippolyto Portuensi in epistola ad Nicolaum Secundum Rom. Pont. qua hunc etiã Nonnum dictum esse testatur, illum (inquã) qui quæstuariam illam Antiochenam ad meliorem frugem reddidit, nullatenus putamus esse consentaneum veritati: ille etenim Nonnus fuit Edessæ Episcopus, vixitq. temporibus Theodosij Iunioris Imperatoris, vt scribit Nicephorus hist. lib. 14. cap. 30 de quo etiam habetur mentio in Concilio Chalcedonensi. At vero de Nonno plura dicturi sumus inferius die 2. Decembris. Extant Acta Hippolyti & sociorum, in quibus corrigenda sunt ea quæ de Claudio dicuntur: nam sub Alexandro Imperatore eum claruisse, iidem qui supra auctores testantur. Quod præterea de Vlpio in illis scribitur, Vlpianum, pro Vlpio restituendum putamus: is etenim sub Alexandro præfecturam Vrbanam administrans, dirissimas de Christianis sumpsit pœnas. Mentio etiam habetur de eodem Hippolyto in Actis S. Aureæ, quæ apud nos habemus manuscripta. Viget adhuc in Portu Romano Memoria S. Hippolyti Episcopi, illaq. conspicitur alta fouea aquis plena, in quam proiectus, martyrium consummauit. His adiicimus, ex agro Verano, e Memoriæ Hippolyti antiquæ ruderibus effossum esse eiusdem Hippolyti antiquum marmoreum simulachrum solio insidens, in quo circum circa Græcis litteris inscripti sunt cycli Paschales annorum sexdecim: quod inde Romam delatum, positum est in Vaticana bibliotheca, opera Illustriss. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini, tunc Cardinalis, inde autem Romani Pontificis. Meminit & Eusebius, cũ recenset lucubrationes Hippolyti, eiusdem canonis de sexdecim annorum tẽpore lib. 6. cap. 16. & alii. Moris fuisse videtur, vt Kalẽdaria ac Fasti publicæ vtilitatis causa, essent incisi marmori publice exponerentur. Quid simile scribit Sueton. lib. de Grammat. de Varrio, qui prope suam statuam in hemicyclo positam incidi fecerit Fastos a se ordinatos Primus omnium qui Fastos in Albo circa Forum posuerit, vt quando lege agi

posset, sciretur, fuit C. Flauius Aedibilis, vt auctor est Liuius lib. 9. ad finē decad. 1. Permansit diutius eiusmodi consuetudo in nonnullis ecclesijs, vt Kalendaria Ecclesiastica in monasterij parietibus describerentur; cuius antiquitatis monumēta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monasterijs visuntur.

T. 2. A. 273 num. 2. 6. & seq. [d] *Symphoriani.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus. Ado, & alij. Extāt eius Acta apud Surium tomo 4. de eodē plura Greg. Turon. de gloria confess. cum agit de simulacro Berecynthiæ cap. 77. & hist. lib. 2. cap 15. Celebrabatur eius solemnitas vigilijs præcedentibus, vt idem scribit ibidem lib. 10. cap. 31. cum agit de S. Perpetuo. Meminit eiusdem Venant. Fortun. lib. 7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vit. æternæ. De eius basilica idē auctor in vita S. Germani Episcopi Parisiorum, Petrus item in catalogo lib. 7. cap. 93. & alij recentiores. Alius præterea Symphorianus egregius martyr est ille, de quo scribitur in Actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripsit de eodem, de quo agimus, elegans epigramma Bonadius lib. 2. monod. 40.

[e] *Antonini.*] De quo ijdē qui supra, Beda, & alij. Plura de eodē in Actis S. Eusebij, quæ extant apud Surium tom. 2. die 25. Augusti, & Petr. in catalogo lib. 7. c. 94. T. 2. A. 192 n. 3.

[f] *Martialis & soc.*] De ijsdē hac die Beda, Vsuardus, & alij, itemq. in Actis prædictis S. Hippolyti Episcopi Portuensis. T. 2. A. 229. num. 7. & An. 270. n. 15.

[g] *Agathonici & Zotici.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyris Iustinianus Imperator insignem basilicam Constantinopoli erexit, vt scribit Procopius lib. 2. de ædific. Iustiniani Imperatoris. T. 3. A. 311 n. 17.

[h] *Athanasij & soc.*] Extat horum martyrium breui compendio enarratum in prædicto Græcorum Menologio, vbi de ijsdem agitur hac die. T. 2. A. 260. num. 32. T. 9. A. 775. n. 7.

[i] *Mauri & soc.*] De his tabulæ Rhemensis ecclesiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vsuardum.

[k] *Fabriciani & Philiberti*] De his vet. manuscrip. & in tabulis ecclesiæ Toletanæ.

[l] *Guniforti.*] Huius Acta recitat Mombrit. to. 1. ex sermone quodam incerti auctoris.

ij. D Decimo kalen. Septemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ANTIOCHIAE natalis sanctorū martyrum Restitūti[a], Donati, Valeriani, & Fructuōsæ, cū alijs duodecim, qui præclarissimo confessionis honore coronati sunt. Apud Ostia Tiberīna sanctorū martyrum Quiriāci[b] Episcopi, Maximi presbyteri, Archelāi diaconi, & sociorum, qui sub Vlpiāno Præfecto tempore Alexandri passi sunt. Aegææ in Cilicia sanctorum martyrum Claudij[c], Asterij, & Neōnis fratrum, qui Christianæ religionis a nouercā accusati, sub Diocletiano Imperatore & Lysia Præside post acerba tormenta cruci affixi, victores cum Christo triumpharunt. Passę sunt post eos Donuīna & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis sanctorum Timothēi[d] & Apollināris, qui ibidem consummato martyrio cęlestia regna meruerunt. Lugdūni sanctorum martyrum Minerui[e], & Eleazāri cum filijs octo. Item sancti Luppi[f] martyris, qui ex seruili conditione, Christi libertate donatus, martyrij quoque corona dignatus est. Hierosolymis sancti Zacchæi[g] Episcopi, qui quartus a beato Iacōbo Apostolo Hierosolymitanam ecclesiam rexit.

Alexan-

Alexandriæ sancti Theonæ [h] Episcopi & confessoris. Vticæ in Africa beati Victoris [i] Episcopi. Augustoduni sancti [k] Flauiani Episcopi. Aruernis sancti Sidonij [l] Episcopi, doctrina & sanctitate conspicui. Apud Tudertum beati Philippi [m] Florentini, institutoris ordinis Seruorum Beatæ MARIAE.

AVGVSTI 23.

ESTITVTI & soc.] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijq. recentiores.

T.2.A.229 nu.5.& 7. — [b] *Quiriaci Episcopi & soc.*] Beda de his hac die. Horum res gestæ narrantur in Actis sanctæ Aureæ, vbi legitur, hos passos esse tempore Hippolyti Portuensis Episcopi, quem diximus Alexandro Imp. consummasse martyrium: vnde corrigendi sunt qui hos passos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

T.2.A.285. n.4. & seq. — [c] *Claudij & soc.*] De his Beda, Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 100. Extant horum Acta germana quidem, & illa ipsa quæ excepta sunt a Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tomo 4. Passi sunt vna cum his Donnina & Theonilla, Conff. Diocletiano secundum & Aristobulo. est hic annus a Christo secundum veriorem supputationem 285.

cir.A 65. — [d] *Timothei & Apollinaris.*] Beda, Vsuard. & alij de his hac die: pluribus Gregorius Turonen. de gloria martyrum cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. cap. 95. & alij. Habemus eadem Acta manuscripta, quorum est exordium: Sub Nerone Imperatore, Lampadio Præside, &c.

[e] *Mineruí & soc.*] Agunt de his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

[f] *Luppi.*] De quo hac die agũt etiam Græci in Menologio.

T.2.A.113 nu.vnico. — [g] *Zacchæi Episcopi.*] De eodẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alij, Euseb. in chron. & hist lib. 4. c. 5. Niceph Callist. hist. lib. 4. c. 25. & Niceph. Episcopus in chron. cum agit de Episcopis Hierosolymitanis. Hunc autẽ (nisi sit mẽdum in codice) S. Epiphan. Zachariam appellat in Panar. hæres. 66. cum agens contra Manichæos, texit catalogum Episcoporum Hierosolymitanorum.

T.2.A.285. num.15. & A 300.n.1. — [h] *Theonæ Episcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri. Meminit de eo item Eusebius in chron. & hist. lib. 7. c. vlt. Niceph. Callist. lib. 6. cap. 34. & Niceph. Episc. in chron. De Ecclesia sub Theonę inuocatione Alexandriæ posita meminit S. Epiph. in Panar. hæres. 69. Mentio de eodem habetur in Actis S. Petri Alexandrini Episcopi.

T.5. A.428 n.12. & T. 6.A.484.n. 126. — [i] *Victoris Episcopi.*] Hic ille, qui de persecutione Vuandalica sub Genserico & Hunnerico sæuiente, tres scripsit libros, & ijsdem temporibus vixit: qualis autem, quantusve fuerit, ex ijsdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Augusti; scripsit (vt apparet ex initio lib. 1.) anno sexagesimo, ex quo Vuandali ex Hispania in Africam transierunt; fuit ille annus (vt testatur S. Prosper in chronico) cum Theodosius duodecimum, & Valentinianus iterum renunciati essent Consules, anno Domini secundum Fastos Onuphrij 426. vel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. sub Consulatu Hierij & Ardaburij. Ex quibus colligitur, ipsum illos scripsisse libros anno a Christo quadringẽtesimo octogesimoseptimo, decimoquarto Zenonis Augusti, cũ adhuc eadẽ persecutio fureret, qua etiam sublatus esse putatur. Vixit eodem tempore Genserici Regis alius eiusdem nominis Victor Episcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduersus Arianos librum scripsit, quem Genserico Regi Ariano per suos offerendum curauit, aliaq. nobilissimi ingenij reliquit monumenta, vt testatur Gennadius de viris illustribus cap. 77.

[k] *Flauiani Episcopi*] De quo tabulæ Augustodunensis ecclesiæ, & vet. manuscrip. necnon recentiores hac die.

[l] *Sidonij Episcopi.*] De eius vita & obitu miraculis illustratis scribit Gregor. Turon. de gest Franc. lib. 2. cap. 22. 23. 24. Gennadius de vir. illustr. cap. 92. Extat eiusdem liber epistolarum, & alter carminum, ex quibus viri integritas elucescit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vsuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris. — T.5. A.427 nu.22.& T.6. A.472 n.13.& seq

[m] *Philippi.*] Huius Acta asseruantur penes religiosos Fratres eius ordinis; quibus tum præclaræ illius virtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaq. fide dignissima. — obijt Ann. 1285.

Ceterum nõ hoc vno tantum beato Philippo nobilissima ciuitas Florentia exornatur, sed & altero eiusdem nominis, institutore ac Patre nostro, nostræq. Congregationis Oratorii in Vrbe fundatore B. Philippo cognomento Nerio, sanctitate & puritate vitæ, atque eximia in Deum & proximum caritate clarissimo; quem Sanctorum consortio in cælis perfrui, miracula crebra testantur. — De S. Philippo Nerio. T. 1. A. 57. n. 162. & latius. T.8. in principio eidẽ gratiarum actio.

Nono

i. E Nono Kal. Septemb. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA [a] S. Bartholomæi Apoſtoli. Carthagine ſanctorum trecentorum [b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia ſupplicia, cum Præſes fornacem calcariam accendi iuſsiſſet, & in præſentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixiſſet: Eligite e duobus vnum, aut thura ſuper his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Chriſtum Dei Filium confitentes, ictu rapidiſsimo ſe iniecerunt in ignẽ, & inter vapores calcis in pulueren ſunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Maſſa candida meruit appellari. Apud Oſtia Tiberina ſanctæ Aureæ [c] virginis & martyris, quæ, ſaxo ad collum ligato, in mare demerſa eſt: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nonnus ſepeliuit. In Iſauria ſancti Tationis [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide gladio cęſus, martyrij coronam accepit. Eodem die ſancti Eutychij [e] diſcipuli beati Ioannis Euãgeliſtæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpeſſus, in pace tandem quieuit. Item ſancti Georgij [f] Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet, quod ſacras imagines frangeret, Sanctorumq. reliquias combureret, eius iuſſu manibus abſciſsis, & capite incenſo, martyr migrauit ad Dominum. Rhotomãgi ſancti Audoẽni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Niuernis ſancti Patricij [h] abbatis.

AVGVSTI 24.

VIGILIA S. Bartholomæi [a]] De eadem Beda, & alii pridie huius die, Concil. Oxonienſ. Radulph. Tungr. de obſer. can. cap. 19. Duran. lib. 6. c. 7. & alii.

T. 2. A. 261 n. 48. [b] *Trecentorum Martyrum.*] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Deſcribitur nobile martyrium ipſorum a Pontio diacono in Actis S. Cypriani, & a Prudentio in Periſteph. hymno 13. de S. Cypriano. Dicti ſunt hi Maſſa candida, eo quod in fornace calcaria martyriũ ſconſummarint. Habuit S. Auguſtinus de his ſermonem cẽteſimum duodecimum de diuerſ. cuius meminit Poſſidius in Indic. Vticæ autem præcipue agebatur horum ſolemnitas, atq; ea de cauſa idem S. Auguſtinus ſermon. 115. Maſſam candidam Vticenſem dictam eſſe refert Idem in tract. in Pſal. 49. Audite, inquit,

mar-

martyrum numeroſitatem, ſola in proximo quæ dicitur Maſſa candida plus habet, quam centum quinquagintatres martyres. Legimus de Maſſa candida adhuc alium ſermonem S. Auguſtini in cod. manuſcrip. S. MARIAE ad Martyres Romæ, poſitum inter lectiones quæ legi conſueuerunt in ſolemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectiſſimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autẽ ad numerum ſpectat; cum Pontius dicat fuiſſe trecentos, idemq. profiteantur omnia Martyrologia; mendum eſſe putatur apud S. Auguſtinum, dum in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

T.2.A.229 n.5.& 7. [c] *Aureæ.*] De ea in prædicto vet. manuſcr. hac die. Extant apud nos tam ipſius quam ſociorum Acta manuſcripta, paſſaq. habetur tempore Alexandri Imperatoris ſub Vlpiano Præfecto. Viget adhuc eius memoria ad Oſtia Tiberina, vbi & ſacræ eius reliquiæ aſſeruantur.

T.2.A.305. n.16. [d] *Tationis.*] De quo etiam Græci agunt in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt.

cir. A. 300. [e] *Eutychij.*] Agunt de eo item Græci vbi ſupra in Menologio, eiuſq. Acta deſcribunt.

T.9. A.735 nu.1. [f] *Georgij.*] Recitantur eius res geſtæ in præfato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur.

T.8 A.651. n.14 obit. A.677.n.5. [g] *Audoeni Epiſcopi.*] De quo Vſuard. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter ſcripta & recitata per Surium tom.4. Plura de eodẽ in vita S. Philiberti abb. apud Surium tom.5. die 20. Auguſti, & in Aicardo, apud eumdem tomo 5. die 15. Septembr. Eadem refert Aim. de geſt. Franc. lib.4. c.41. Ado in chron. anno 696. eius obitum refert, Sigebertus autem in chron. anno 690 qui & de eodem agit ſupra anno 649. Interfuit Concilio Cabilonenſi. Ponitur eius ſedis vigeſimuſprimus Epiſcopus, ſecundum tabulas Democharis.

[h] *Patricij Abb.*] Agunt de eodem Vſuard. vet. manuſcrip. ac ceteri recentiores.

25 Octauo kal. Septemb. Luna. F*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1

SANCTI Bartholomæi [a] Apoſtoli, qui in India Chriſti Euangelium prædicauit: inde in Maiorem Armeniam profectus, cum ibi plurimos ad fidem conuertiſſet, viuus a barbaris decoriatus eſt, atque Aſtyagis Regis iuſſu capitis decollatione martyrium compleuit. Eius ſacrum corpus [b] primo ad Liparam inſulam, deinde Beneuentum, poſtremo Romam ad inſulam Tiberinam translatum, ibi pia Fidelium veneratione honoratur. Lutetiæ Pariſiorum S. Ludouici [c] confeſſoris, Regis Francorum, vitæ ſanctitate, ac miraculorum gloria illuſtris. Romæ ſanctorum martyrum Euſebij [d], Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo ſub Commodo Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque diſtenti, ac deinde fuſtibus cæſi ſunt, flammis circa eorum latera appoſitis: & cum in laude Chriſti fideliſsime permanerent, plumbatis vſque ad emiſsionem ſpiritus mactati ſunt. Item Romæ ſancti Geneſij [e] martyris, qui primum ſub Gentilitate mimus, cum in theatro, ſpectante Diocletiano Imperatore, myſterijs Chriſtianorum illuderet, a Deo inſpiratus,

repen-

repente conuerſus ad fidem; & baptizatus eſt: mox Imperatoris iuſſu fuſtibus crudeliſsime cæſus, deinde in equuleo ſuſpenſus, & vngularum diutiſsima laceratione vexatus, lampadibus etiam inflammatus, cũ in fide Chriſti perſiſteret, dicens: Non eſt Rex præter Chriſtum, pro quo ſi millies occidar, ipſum mihi de ore, ipſum mihi de corde auferre non poteritis: martyrij palmã capitis obtruncatione promeruit. Italicæ in Hiſpania ſancti Geruntij [f] Epiſcopi, qui tempore Apoſtolorum Euangelium in ea prouincia prædicans, poſt multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Geneſij [g], qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Chriſtiani puniri iubebantur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis, ſe Chriſtianum eſſe teſtaretur, comprehenſus atque decollatus, martyrij gloriam proprio cruore baptizatus accepit. In Syria ſancti Iuliani [h] martyris. Tarracone ſancti Magini [i] martyris. Conſtantinopoli ſancti Mennæ [k] Epiſcopi. Traiecti ſancti Gregorij [l] Epiſcopi. Neapoli ſanctæ [m] Patriciæ virginis.

AVGVSTI 25.

T.1.An.44 num.34. & T.8.n.vnic. Translatio To.x. Ann. 1000.nu.6.

BARTHOLOMAEI *Apoſt.* [a] Eius Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huius diei Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Romæ autem xiij. kalend. Septembris agi conſueuiſſe, teſtantur vet. manuſcr. S. Cyriaci, de quibus ſupra. Antiquũ manuſcript. Kalendarium, quod apud nos habemus, ad ix. Kalend. Septembr. habet tranſlationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die ſic ſcribitur: Relatio ſanctarum reliquiarum S. Apoſtoli Bartholomæi. At vero natalem diem eius celebrant tertio Idus Iunij: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kal. Iulij. Ex his apparet, tam Romæ, quam etiam in Orientali Eccleſia hac die agi conſueuiſſe de trãſlatione S. Bartholomæi. Eſt de his etiam conſtitutio Emmanuelis Imperatoris, quam deſcripſit Theodor. Balſ. in Nomoc. Photij tit.7. c.1. Quod autem alij præcedenti die agunt de eadem ſolemnitate: id (ſecundum Innocentium in extrauag. de obſer. Ieiun. c. conſilium noſtrum) relinquendum eſt cuiuſque regionis conſuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, vt fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originem duxerit, dictuſq. Bartholomæus, quaſi filius Ptolemæi; ſed perperam quidem: nam Ptolemæi in Aegypto, non in Syria regnarunt: præterea Apoſtolos omnes Galilæos fuiſſe, docet diuina Scriptura, quæ ait Act. Apoſt. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce omnes qui loquuntur, Galilæi ſunt, &c. Ceterũ ſi Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa eſt in Palæſtina, & Palæſtina in Syria; eadem quoq; ratione ceteros etiam Apoſtolos Syros eſſe, dicere debemus. Theodoretus in præfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomæum, ſicut ceteros, nullum excipiens, fuiſſe piſcatorem affirmat, idq. etiam Metaphraſtes teſtatur: quod quidem verius mihi probatur: nam ſecundum Paul. 1. ad Corinth. cap. 1. Ignobilia mundi & contemptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non a Ptolemæo eſſe dictum; ſed ſicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis vocibus ſit appellatus, Bar Tholmai, filius Tholmai. Eſt Tholmai nomen proprium Hebraicum; & in diuinis Scripturis repetitum, vt Num. 15. Ioſue cap. 5. Iudic. 1. ſecundo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quod autem pro Bartholmai, dicamus Bartholomæum, mirum videri non debet, cum & in ceteris Hebraicis vocibus id ipſum contingat, vt eadem Latine vel Græce reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquieſco, qui eumdem eſſe putant Bartholomæum cũ Nathanaele, ex leuibus quibuſdam coniecturis.

Sunt

Sunt hi, Rupertus Abbas, Cornel. Iansenius, & alii hos secuti. Refragatur enim S. Augustini sententia, dum in tractatu in Psal 65. & super Ioan. tract. 17. c. 1 scribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuisse electum inter Apostolos, quod fuerit legis doctor; cuius sententiæ adstipulor libentius. Consentit & S. Greg lib. 33. moral c. 21. De eodem Bartholomæo, præter ea quæ a sanctis Euangelistis scripta habentur, meminit etiam Dionysius Areopagita in libr. de mystica Theolog. Profectum esse ad Indos, illucq; secum lato volumine Euāgelij Matthæi, Christum annunciasse, scribit Euseb. hist. lib 5. c. 10. & ante eum Origenes in Genes. S. Hieron. de Script. Eccles. in Panteno, Socrat. lib 1. c. 15. Niceph. hist. li 4 c. 32 Fortunat hoc versu:

Inde triumphantem fert India Bartholomæū.

Lycaonas insuper ad temperantiā instituisse, ait Chrysostomus. De passione eius historiam recitans Greg. Turon. de glor. mart. cap. 34. Apud Asiam, inquit, passum, agonis ipsius narrat historia, &c. Nec ab his dissentiunt; qui scribunt in Armenia fuisse coronatum martyrio, vt Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuersæ sunt sententiæ: In commentariolo Hippolyti de duodecim Apostol. legi S. Bartholomæum capite deorsum pendente esse crucifixum. Testatur etiā Iosephus apud Metaphrasten, fuisse cruci affixum; idq. Niceph. profitetur lib. 2. cap. 39. At vero excoriatum fuisse, tradunt alij, vt apud Isidorum (licet Isidori eum non dixerim librum) de vit. & obit. sanct. 173. Idq. præfatio Ambrosiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet. potuit tamen vtrumque contigisse. Gestorum autem eius quædam feruntur Abdiæ nomine; quædam incerto auctore in libro qui inscribitur, Passiones Apostolorum, habentur: alia his similia extāt in antiquis codicibus manuscr. alia quæ scripta a Iosepho recitat Metaphrastes: edidit & alia Perionius, in quibus omnibus (secundum Apostoli sententiam) sic omnia probet lector, vt, quod bonum est, teneat.

[b] *Eius sacrum corpus.*] Quod autem ad eius venerādas reliquias spectat: fuit illis in primis illustrata Daras ciuitas in finibus Persidis, vt scribit Theod. lector lib. 2 collectan. & Niceph. hist. lib. 16. c. 37. De eius amplissimo templo illic erecto a Iustiniano Imperatore meminit Procop. lib. 2. ædif. Iustinian. Imper. De translatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Gregor. Turon. de gloria martyrum cap. 34. Scripsit olim rei gestæ historiam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anastasius. Consentit his Molanus in not. ad Vsuardum. Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. numer. 234. pag. 24. Incipit: Maximum quidem certamen, &c: Paucis eamdem refert historiam Metaphrastes ex Iosepho apud Surium to. 4. & alij. Facta est autē alia postmodum translatio Beneuentum ex prædicta insula Liparitana anno Domini. 812, vt auctor est Sigebertus in chron. Leo Ostiensis lib. 1 c. 26. factā scribit anno Domini 840. Rursus autem sub Othone Secundo Imp. Romam delatum est corpus eius, vt Otho Frisingensis lib. 6. c. 25. testatur his verbis: Tradunt de Othone Romani, quod capto Beneuento, Beati Apostoli Bartholomæi ossa inde asportauit, ac Romæ in Lycaonia insula in tumba porphyretica ea collocauit, in terramq. suam per Tiberim & mare in præfato sarcophago deportare cogitauit: sed eo tamen breui vita exempto, pretiosum thesaurum ibidem remansisse. Hæc Otho. Factum id esse constat anno Domini 983. eiusdem autem Imperatoris vndecimo, quo & ex hac vita migrauit. id ipsum etiam Albertus Crantz. in Saxon. & alij, qui prosecuti sunt res Othonis Imperatoris. Eadem legi in codice manuscripto Vaticano, vbi registrata sunt priuilegia Romanæ Ecclesiæ; hæcq. omnia constare ex litteris aureo sigillo munitis, ibidem scribitur.

se corrigit To. 1. Ann. 1000. nu. 6. & seq.

[c] *Ludouici.*] Eius præclarissimas res gestas scripsit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta quæ extant apud Surium tom. 4. De eodem Anton in 3. par. tit. 20. c. 1. §. 12. Iudocus Clictoueus, & alij plures, qui prosecuti sunt res Francorum, ac nouissime Papyrius Masson. qui ea quæ a ceteris erant prætermissa, summa industria collegit. Migrauit ex hac vita anno Domini millesimo ducentesimo septuagesimo. Bonifacius Octauus Rom. Pont. retulit eum inter Sanctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi Typographi errore positus reperitur; Regum vero Francorum quadragesimustertius ponitur. obijt Ann. 1270.

[d] *Eusebij & soc.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Recitantur horum Acta apud Surium tomo 7 & nos habemus manuscrip. quæ incipiunt: Regnante Impijssimo Commodo, &c. Plura de ijsdem Vincentius in Spec. lib. 10. cap. 119. Mombrit. tomo 1. Petrus in catalogo lib. 7. cap. 112. & alij recentiores. T. 2. A. 192. num. 2.

[e] *Genesij*] De eodem ijdem qui supra, Beda, & alij. Eius Acta ex manuscr. refert Sur. tomo 5. Confundunt hunc cum Genesio Arelatensi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuscript. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Genesius martyr, &c. Erat olim Romę illustris Memoria huius Genesij, quam Gregorius Papa Tertius instaurauit, atque muneribus exornauit, vt constat ex lib. de Romanis Pontificibus in eodem Gregorio Tertio. T. 2. A. 303. n. 118.

[f] *Geruntij Episcopi.*] De eodē hac die Vsuardus, & alij recentiores. Huius Acta describuntur sacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano: quæ miramur prætérijsse eos qui res Hispanicas nouissime sunt prose- Tempore Apostolorum.

T 2 A 303 nu. 130. prosecuti, & ieiune admodū de eo scripsere.

g *Genesii Arelat.*] Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Eius Acta feruntur scripta a S. Paolino Episcopo Nolano, quæ descripsit Surius tomo 4. Recensetur ibidem editum ab eo miraculum, cōscriptum a beato Hilario Episcopo Arelatensi, necnon & homilia falso adscripta Eusebio Emisseno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teq. præpollens Arelas habebit,
Sancte Genesi.

Et Venantius Fortunatus his versibus:

Porrigit ipsa decens Arelas pia dona Genesi
Astris Cæsario concomitante suo.

In Breuiario Toletano legitur vetus sacer hymnus, quo eiusdem Genesii Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Gregor. Turon. de glor. mart. c. 66.

h *Iuliani.*] De quo etiam dicta vetera manuscripta, adstipulantur q. alii recentiores.

i *Magini.*] Agitur de eodē hac die in Flore sanct. Hispan. ex tab. ecclesiæ Tarraconensis.

T 7 A 536 nu 30. seq. k *Mennæ Episc.*] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itemq. in epistola monachorum Palæstinæ ad Iustinian. Imp recitata in Quinta Synodo, Act. 1. in eius sequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, sicut & in constitutionibus eiusdem Iustiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36 & 37. Niceph lib. 17. cap. 25. & 26. Successit hic Anthimo, vt prædicta Synodica Acta testantur. Errat autem Euagrius, qui Epiphanio Mennam substitutum dicit, & Epiphanium Anthimo: nā præcessit Epiphanius, cui Anthimus, & ei Mennas est subrogatus: ita etiam Nicephorus in chron. & alii. Celebrat egregias laudes Mennæ Agapitus Papa scribens ad Petrum Episcopum Hierosolymitanū: recitatur ea epistola in prima actione Quintæ Synodi. Hic etsi ad tempus adhæsit Theodoro Episcopo Cæsareæ Cappadociæ, ob quam causam a Vigilio Romano Pontifice saeris est interdictus, vt eiusdem Vigilii litteræ indicant, quę extant in tom. 2. Concil. in Vigilio: tamen tam ipsum, quam etiam Theodorum, cum vterque Vigilio satisfecisset, & fidei Catholicæ professionem eidem tradidisset, receptos esse ad apostolicam communionem, declarat Constitutum eiusdem Vigilii Papæ, quod ex bibliotheca Vaticana depromptum intexuimus Annalibus Ecclesiasticis. Nicephorus etiam lib. 17. c. 26 de Mēna a Vigilio communioni restituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigilium Papam ab hæreticis fuisse conficta, Sexta Synodus declarauit Act. 3. 12. & 14.

l *Gregory Episc.*] Scripsit eius res gestas S. Ludgerus Episcopus Monasteriensis, quas Surius retulit in tom. 2. die 26. Martii. ad hunc olim presbyterū extat epistola S. Lulli Episcopi Moguntini. Fuit hic, sicut ille, discipulus S. Bonifacii, & ex monacho factus est Episcopus Tralectensis; seditque annos 32. Excessit ex humanis anno Domini 784. agit de eodē hac die Molanus in addit. ad Vsuardum, & in Indiculo sanct. Belgii, & Trithemius de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 284. & lib. 4. cap. 188. & alii. obijt Ann. 784.

m *Patriciæ.*] Claruit temporibus Constantini Imperatoris, quando vna cum nutrice & famulabus Constantinopoli in Italiam veniens, veneratura limina Apostolorum, Neapoli in Campania diem clausit extremum; multisq. miraculis eius sanctitas est declarata. Est celebris memoria Neapoli huius virginis. obiit cir. a. 365. Paul. Regius.

xxix. G Septimo Kal. Septemb. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s				
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19				
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P							
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2							

ROMAE sancti Zephyrini a Papæ & martyris. Ibidem sanctorum martyrum Irenæi b & Abundij, qui in persecutione Valeriani, eo quod corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leuauerant, in eamdem cloacam demersi fuerunt: quorum corpora a Iustino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium sepulta sunt.

ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem ſancti Secundi[c] martyris, viri ſpectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina ſancti Alexandri[d] martyris, qui & ipſe vnus ex eadem legione, cum nomen Domini IESV Chriſti conſtantiſſime fateretur, martyrium capitis abſciſsione compleuit. Apud Marſos ſanctorum Simplicij, & filiorum eius Conſtantij, & Victoriani qui ſub Antonino Imperatore varie primum cruciati, tum demum ſecuri percuſsi martyrij coronam adepti ſunt. Nicomediæ paſsio ſancti Hadriani[e], filij Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobrans, ab eodem iuſſus eſt occidi: cuius corpus Domitius Byzantij Epiſcopus, eius patruus, Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania ſancti Victoris[f] martyris, qui a Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrij corona donatus eſt. Capuæ ſancti Rufini[g] Epiſcopi & confeſſoris. Piſtorij ſancti Felicis[h] presbyteri & confeſſoris.

AVGVSTI 26.

T. 2. A. 221. n. 1. & 2.
ZEPHIRINI *Papae*.] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 27. & lib. 6. c. 15. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 4. c. 10. & Niceph. Epiſc. in chronico.

T. 2. A. 261. nu. 10.
[b] *Irenæi & Abundij*.] De iiſdem Beda, ac cæteri qui ſupra, omneſq; ex rebus geſtis ſancti Laurentij, in quibus horũ martyrũ Acta deſcribuntur. Quod tam S. Concordiæ, quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio, tum etiã in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in alijs compluribus martyribus Romæ paſſis reperitur. Quales fuerint Romæ cloacæ, conſule in primis quæ admiratione digna ſcribit Plin. lib. 36. c. 15. conſule & Caſſiodor. Varian. lib. 3. epiſt. 30. qui de his mira ſcribit ad Argolicum Vrbis Præfectum, dum ait: Tantum viſentibus conferunt ſtuporem, vt aliarum ciuitatum poſſint miracula ſuperare. Videas illic fluuios, quaſi montibus concauis clauſos, per ingentia ſtagna decurrere: videas ſtructis nauibus per aquas rapidas non minima ſolicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina poſſint naufragia ſuſtinere. Hæc Caſſiodorus. Reliquit exemplum de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgaſſet, per eaſdem ſubuectus eſt in Tiberim, vt auctor eſt Dio Caſſius lib. 49. prope finem. Hæc de Vrbis cloacis, ſepulchris ſanctorum martyrum, quorum ſæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, vt etiam factum conſtat de corpore S. Sebaſtiani clariſſimi martyris, quod (vt eius Acta teſtantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

T. 2. A. 297. n. 16.
[c] *Secundi*.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombr. tom. 2. vit. ſanct. & Petr. in catal. breuius lib. 7. cap. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic paſſus dicitur, quæ diuerſis modis dicta reperitur; aliquando Vintimelium, vel Victimilium, vt a Beda & Vſuardo; Vindimillium, vt ab Antonino; ab alijs Albintimilium, itemq; Intemelium, vt a Cælio apud Cicer. epiſt. fam. lib. 8. ſic & Plin. lib. 3. c. 5. qui dictũ fuiſſe ait Albium Intemelium, vnde compoſite Albintimelium, vt hic ponitur. Eſt Liguriæ prouinciæ ciuitas, vulgo dicta, *Vintimiglia*.

T. 2. A. 297. n. 16.
[d] *Alexandri*.] De eodem hac die Beda; ſed mendoſe legitur, Pergami, loco Bergomi. Vſuard. & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quæ habet Mombrit. tom. 1.

cir. A. 316.
[e] *Hadriani*.] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiuſdemq. paſſionis agonem deſcribunt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Epiſcopi chron. de Epiſcopis Conſtantinopolitanis, in Domitio.

cir. A. 950. Vaſæus vide T. 1. A. 938. nu. 1.
[f] *Victoris*.] De eius martyrio vide apud Surium tomo 7. Vaſæum in chron. Hiſpan. anno 950. & Molan. in addit. ad Vſuard. & tabul. Burgenſis eccleſiæ.

Translatio. cir. A. 690
[g] *Rufini Epiſc*.] De quo tab. eccleſ. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergii Papæ.

Inuentio A. 1410.
[h] *Felicis*.] Cuius res geſtas legimus in manuſcr. codice ab eadem eccleſia Romã miſſo.

xxviij. A Sexto Kal. Septemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ʃ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAPVAE in Campania natalis ſancti Rufi [a] Epiſcopi & martyris, qui cum eſſet Patriciæ [b] dignitatis, a beato Apollinare ſancti Petri diſcipulo cũ vniuerſa familia baptizatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Rufi [c] & Carpophori, qui ſub Diocletiano & Maximiano paſsi ſunt. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Marcellini [d] tribuni, & vxoris eius Manneæ, & filiorum Ioannis, Serapionis, & Petri. In Sicilia apud Leontinos ſanctæ Euthaliæ [e] virginis, quę cum eſſet Chriſtiana, a fratre ſuo Sermiliano gladio cæſa migrauit ad Sponſum. Eodem die paſsio ſanctæ Anthuſæ [f] iunioris, quæ ob Chriſti fidem in puteum merſa, martyrium ſumpſit. Bergomii ſancti Narni [g], qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus eſt ordinatus. Arelate ſancti Cæſarij [h] Epiſcopi, miræ ſanctitatis & pietatis viri. Auguſtoduni ſancti Syagrij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Ioannis [k] Epiſcopi. Ilerdæ in Hiſpania Tarraconenſi S. Licerij [l] Epiſcopi. In Thebaide S. Pœmonis [m] anachoritæ. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritę [n] viduæ.

AVGVSTI 27.

T. 1. an. 44. num. 27.

RVFI *Epiſc.* [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris quæ recitat Surius tom. 4. die 23. Iulij, vnde & ceteri acceperunt, vt Petrus in catal. lib. 7. cap. 119. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. & alij.

[b] *Patriciæ dignitatis.*] Etſi de Patricia dignitate complures viros eruditos ſcripſiſſe repererim: nullum tamen adhuc, mea quidem ſententia, nactus ſum, qui rem adeo feliciter ſit proſecutus, vt nullam prorſus reliquerit ea de re dubitandi occaſionem. Dicam paucis (quantum fert ratio inſtituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualiſue penes Chriſtianos fuerit Patricia dignitas. Conſtat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos eſſe cętum Senatores, eoſdemq. honoris cauſa Patres appellatos, omneſq; ſubinde qui ex eadem progenie exorti fuiſſent, eſſe Patricios nuncupatos; quos & dictos eſſe Ingenuos, ex Cincio docet Feſtus. Hæc de antiquis Patriciis non tantum Liuius, ſed & alii, vt Dionyſius, Plutarchus, Dio, Velleius Paterc. ac ceteri priſci auctores ſcripſere. Erant hi Patricij Originarii dicti, qui a prædictis ducebãt originem; iidemq. apud Liuium dicti reperiuntur Patricii maiorum gentium. Rurſus autem alii erant Patricii, qui dicebantur minorum gentium, iidemq. Allecti ſunt appellati: erant hi, qui ex plebe in Senatũ, & ex Senatu tranſibant ad Patriciã dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea gens, inquit, a Tarquinio Priſco Rege inter minores gentes allecta in Senatum, mox a Seruio Tullio inter Patricias tranſducta. Hæc Suet. Idem in C. Iulio c. 41. ait: Senatum ſuppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicq. eueniebat in primis, vt non omnes Patricij eſſent Senatores: nam filij Patriciorum, ijdem Patricij dicti

erant,

erant, tunc autem & Senatores, quando inter Patres adscripti, iidē dicebantur Patres conscripti. vnde & Suetonius in Octauio cap. 10. Quamquam Patricius, nondum Senator, &c. Rursus autem contingebat, vt nonnulli, licet essent Senatores, nondū tamen essent Patricij, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. c. 2. quod & Tacitus etiam his verbis significat: Iisdem diebus in numerū Patriciorum adsciuit Cæsar vetustissimū quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tantum Patricius ordo, sed & Patricius magistratus in antiquorū scriptorum commentarijs reperitur, cum scilicet Patricij in sacerdotiū adsciscerentur; ad quos potissimum sacrarum rerum cura pertinebat: horum etenim præcipua sacerdotia & Pontificatus erant. In hanc sententiam Cicero orat. pro dom. sua hæc ait: Itaque Populus Romanus breui tempore neque Regem sacrorum, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes, neque auctores centuriatorum, neque curiatorum comitiorum: auspicia quoq; Populi Romani, si magistratus Patricij creati non sint, intereant necesse est, &c. hæc Cicero occasione Clodij, qui e Patricijs ad plebem transierat. Rursus idem ad Brutum epist. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magistratus, auspicia ad Patres redire non possunt. De eodem Patricio magistratu Liuius sæpe, qui in oratione P. Decij aduersus Patres, & in concione Claudij aduersus Plebeios pluribus docet, magistratuum Patricium auspicia curare solitum. Quam porro ampla esset huius muneris potestas in cogendis comitijs, creandis magistratibus, atque si opus fuisset, dimouendis etiam Consulibus a Consulatu, pluribus docet Cicero de diuinat. & de legib. Cessante autem superstitione Gentilium, licet extinctus simul fuerit Patricius magistratus, cum ipsorum sacerdotia, simulq. auspicia fuerint antiquata, remāsit tamen ipsa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magistratu illud retinuit, vt sicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua, nec nisi obitu desineret, ita sub Christianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis esset. Id egregie expressum habes apud Cassiod. Variar. lib. 6. form. 2. qui de eadem amplissima dignitate clarissimis tantum viris conferri solita agit lib. 8. epist. 9. 10. & 11. De eadem Zeno Imper. l. 3. de Consul. Cod. lib. 12. hæc scribit: Nemini ad sublimē Patriciatus honorem, qui ceteris omnibus anteponitur, ascendere liceat, nisi prius aut Consulatus honore potiatur, aut Præfecturæ Prætorij Orientis, vel Illyrici, vel Vrbis administratione, aut Magistri militū, aut Magistri officiorum, &c. Adeo itaque erat Patriciatus excellens dignitas, vt non tam ea Consulatu, quā Consulatus Patricia illustraretur dignitate, vt eleganter habes expressum a Iustiniano Imp. l. 1. Cod. de Consul. adeo vt nec iam (vt olim) Patricij dicerentur a Patribus, qui & Senatores erāt; sed quod Patres dicerentur Imperatoris, vt idem Iustin. testatur l. vlt. Cod. de Consul. Horum insignia (quantum ex nuper citatis Cassiodori locis colligere licet) erant chlamys, cingulū, calcei picti, & sella sublimis. Institutam hanc dignitatem a Constantino Imp. concessumq. Patricijs, vt super omnes etiam Præfectos Prætorio considerent, auctor est Zosimus lib. 2. Horum etiam auctoritate legationes mitti consueuisse, auctor est Suidas. Hallucinantur omnino, qui eiusmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri consueuisse primarum sedium Episcopis, ex prædicta a Cassiodoro recitata formula Patriciatus somniarūt. Sed de his satis occasione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

c *Rufi & Carponij.*] De ijsdem tab. ecclesiæ Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipsorum leguntur, sed aliqua leui censura purganda, vt quæ illic de Sybilla sunt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alij plures docent. T. 2. A. 303. n. 120.

d *Marcellini & soc.*] Agunt de ijsdem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, adstipulanturq. vetera manuscripta.

e *Euthaliæ.*] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, vbi etiam describitur eius martyrium. cir. A. 253. sub Dec. o.

f *Anthusæ.*] Hæc iunior Anthusa dicta est respectu senioris, quæ passa est in persecutione Valeriani, de qua supra xj. Kal. Septēb. Agunt de eadē hac die Græci in Menologio. T. 9. A. 775. n. 6.

g *Narni.*] De quo tabulæ ecclesiæ Bergomensis, ex quibus etiam Galesinius hac die. cir. an. 75. Guarner. i vita.

h *Cæsarij Episc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illustr. cap. 86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, & ille Vincētio, existimet ea quæ in Gennadio leguntur de Cæsario, ab aliquo alio esse addita, eo quod Trithemius de vir. illust. ord. S. Bened. & de scrip. Eccles. Cæsarium claruisse dicat anno Domini 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait illū floruisse anno Domini 700. Hæc autem quam sint a veritate remota, perfacile erit ostendere, cum plures reperiantur scriptores, qui illius temporibus vixerint, atque de eo scripserint; multaq. insuper extent sacra Cōcilia, quibus ipse præsens subscripsit. Vixit tēporibus Iustini, & successorū Imp. Venāt. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodeg. ducem, & de gaudijs vitæ æternæ meminit de Cæsario Episc. Arelatensi, itemq. de eodem lib. 3. in carmine ad Martiū, ad ciues Turonicos lib. 8. de se ipso, & in carm. de virginitate. At vero res gestæ eiusdem Cæsarij, quas Cyprianus eius discipulus fidelissime scripsit, recitatq. Surius 10. 4. eius tempora satis significant, vixisse enim scilicet temporibus De eo T. 8. An. 34. nu. 313. T. 6. A. 413. nu. 43. au. 463 n 6. obiit cir. a. 554 Barralius in chronolog. Lirinen.

Nn 2 Sym-

Symmachi Papæ, ad quem Romam venit. Ex his certa firmaq. redduntur, quæ scribit Gennadius, eũ scilicet claruisse temporibus Anastasij Imp. cuius tempore sedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæsarius interfuisse Concilio Arelatensi tertio, & quarto, quod desideratur, cuius mentio habetur in Concilio Meld. cap. 73. itemq. Concil. Vasensi, & Carpentoratensi, in quibus omnibus primo loco, vt Metropolitanus, subscriptus reperitur; sicut & Agathensi, quod celebratum est sedis illius temporibus, nimirũ sub Consulatu Messallæ, anno Domini 506. Ex his videas, quo iure Trithemius hunc sibi vendicet inter monachos ord. S. Benedicti, cum ante ipsum S. Benedictũ vixerit, qui anno 529. in Cassino monte cœpit ordinis sui fundamenta iacere. Fuit autem Cæsarius professor cœnobij insulæ Lerini sub Porcario abbate, vt prædicta Acta testantur; quod etiam profitetur ipse homil. 20. vbi multa locutus de laudibus illius cœnobij, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus vester, &c. Longe ante tempora S. Benedicti monasticam obseruantiam in eadem insula viguisse, exploratum certumq. habetur. Cum autem idem Trithemius citet eiusdẽ Cæsarij sermonem tertiũ, quo se profitetur S. Benedicti esse discipulũ, nihil in huiusmodi in sermonibus Cæsarij recẽs editis potui inuenire: quod si in aliquo men codice id reperitur, alterius potius auctoris existimandus est sermo. Extat egregia epist. Ennodij Ticinensis ad eumdem Cæsarium scripta de legatione qua functus est ad Regem Gothorũ; eaq. eximias Cæsarij virtutes cõmendat ac prædicat. Incipit: Quod spe conceperam, &c. Non prætermittimus hic meminisse eiusdem Cæsarij sororis, dictæ S. Cæsariæ virginis, ac matris multarum virginum, quæ & ipsa egregia claruit sanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis sancti Cæsarij: & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadem agit his versibus, dum recenset eam inter illustres sanctitate virgines:

Has inter comites coniuncta Cæsaria fulget,
Temporibus nostris, Arelatense decus.

Et inferius:

Dulce decus, vbi sit venerãda Cæsaria præsis,
Præsule Cæsario non caritura suo.

De eadem S. Cæsaria agit Greg Turon. hist. Franc. lib. 9. c. 40. & 42. Ibi de regulis eius, sub quibus S. Radegundis Regina & aliæ monasticam vitã exercuerunt, conscriptis a prædicto S. Cæsario, de quo agimus. Fuit eiusdẽ nominis Cæsarius monachus scriptor vitæ S. Engelberti, quæ extat apud Surium to. 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa scripsisse putatur, quæ in Speculo exemplorum distin. 6. recitantur; vixitq. circa annũ Domini 1250.

[i] *Syagrij Episcopi.*] De eodem Beda, Vsuar. Ado, & alij hac die. Scribit de eo Greg. Turonen. lib. 9. de gest. Francorum c. 23. in fine, Ado Viennensis in chron. anno Domini 575. appellatq. eum virũ summæ sanctitatis, eũdemq. testatur interfuisse primo Concilio Matisconensi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eumdem extant plures epistolæ in regist. lib. 5. epist. 57. & lib. 6. epist. 110. 112. 117. 118. & 119. Ipse autem Romam venit, subscripsitq. priuilegio concesso ecclesiæ S. Medardi, Indict. vndecima, anno Domini 593. quibus etiã temporibus obijt, vt apparet ex lib. 11. epist. 10. eiusdem registri. De eo etiam Fortunatus in vita S. Germani Episcopi Parisiorum c. 65. illicq. de eius ordinatione agitur. Fuit & alius Syagrius Niciensis Episcopus, cuius natalem diem colunt Nicienses 23. Maij.

r. 7. A. 587. nu. 27.

[k] *Ioannis Episc.*] De quo tab. eccle. Papien. cir. A. 800.

[l] *Lycerij Episcopi.*] Agitur de eo in ecclesia Illerdensi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hispan. Ferr.

[m] *Poemonis.*] De eo hac item die Græci in Menologio, plura autem in Vit. Patrum.

[n] *Margaritæ*] De rebus gestis ipsius sunt apud nos Acta a Seuerinatibus Romã missa, est illorum exordium: Margarita Septempedæ, &c. Dormiuit in Domino anno MCCCXCV. Multis fuit illustrata miraculis. obiit Ann. 1395.

xxvij. B Quinto Kal. Septemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

IPPONE Regio in Africa natalis sancti Augustini Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris eximij: qui beati Ambrosij Episcopi opera ad Catholicam Fidem conuersus, & baptizatus, eam aduersus Manichæos, aliosq. hæreticos, accerrimus propugnator defendit: multisq.

alijs pro Ecclesia Dei perfunctus laboribus, ad premia migrauit in cælum: cuius reliquiæ [b] primo de sua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & postea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum translatæ, ibi honorifice conditæ sunt. Romæ natalis sancti Hermetis [c] viri illustris, qui (vt in Actis beati Alexandri Papæ legitur) primo carcerali custodię mancipatus, deinde cum alijs plurimis gladio cędente martyrium compleuit sub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos passio sancti Iuliani [d] martyris, qui cum esset beati Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Christo seruiret, in persecutione Diocletiani a militibus tentus, desecto gutture morte horribili necatus est. Constantiæ in Gallia sancti Pelagij [e] martyris, qui sub Numeriano Imperatore & Euilasio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni sanctorum martyrum Fortunati [f], Caij, & Anthes, sub Diocletiano Imperatore & Leontio Proconsule decollatorum. Constantinopoli sancti Alexandri [g] Episcopi, gloriosi senis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effusa sunt viscera eius. Apud Santonas sancti Viuiani [h] Episcopi. Item sancti Moysis [i] Aethiopis, qui ex insigni latrone insignis anachoreta, multos latrones conuertit, & secum duxit ad monasterium.

AVGVSTI 28.

Plura T.4. & 5. Conuersio T.4. A.385. nu 2. Baptizatur A.388. nu. 71. Ordinatur presbyter A.391. num.22. obijt To.5. A.430. nu 74. & seq.

AVGVSTINI *Episc.*[a]] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De anno ac die eius obitus scribit Marcellinus in chron. decessisse Felice & Tauro Consulibus, sed verius Prosper sub Consulatu Theodosij XIII. & Valētiniani III. Res gestas suas a teneris annis vsque ad susceptum sacrum baptisma, atque recessum ex Italia, ipse pluribus prosecutus est in libris Confess. cetera autem Possidius Episcopus Calamensis. His etiam locupletiora collegimus ex epistolis, ceterisq. ipsius scriptis, alijsq. probatis auctoribus, & per annos singulos intexiumus in Annal. Ecclesiast. Migrauit ex hac vita, Theodosio XIII. & Valentiniano III. Conss. dum vocaretur ad Concilium œcumenicum Ephesinū Theodosij Imp. legatione: est is annus a Christo Domino quadringentesimus trigesimus.

T.6. A.504 n.38.

[b] *Cuius reliquiæ.*] Eiusmodi translatio primū facta in Sardiniā insulam, contigisse putatur, quando Trasamundus, Arianus Rex Vuandalorum, omnes Episcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniā tēporibus Symmachi Papæ, Catheo Consule, anno Domini 504. in quā quidem rem insudauit industria S. Fulgentij Episcopi Ruspensis. Baculus insuper, & mitra illuc allata, hactenus in Sardinia asseruantur. Adstipulatur his etiam Oldradus Mediol. Episc in epist. ad Carolum Magnum, & Franc. Fara de rebus Sardois. De translatione autem Ticinum facta, cuius etiam hic mētio habetur, agunt Beda, Ado, & alij hac die, Paul. diac. de gest. Longob. lib. 6 cap. 14. Beda de sex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. anno 717. Otho Frising. eodem anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. anno 734. Sigeberto autem assentitur Sigon. de Reg. Italiæ. Sed de his actum est superius die 28. Februarij, quando eiusmodi translationis solemnitas agitur. Vide quæ de ea re supra notauimus ea die. T.9 A.725 n.5. & seq.

[c] *Hermetis.*] De quo hac die Beda, & alij; Ado autem vberius recitat eius Acta ex rebus gestis S. Alexandri Papæ, quas refert Surius to. 3. Errat Ado, dum passum scribit sub Aureliano Imp. Nam Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator, vt prædicta Acta significant: a temporibus enim Alexandri Papæ vsque ad Aurelianum Augustū plusquam T.2 A.132. n.2 & 19. A.829. n.3.

centum quinquaginta annorum intercedit spatium temporis. Passus est itaq; Hadriano Imp. sub Aureliano Iudice, vt eadem Acta testantur. Pelagius Papa Secundus illustrauit (T.5.A.419. n. 41.) cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius Memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S.Bonifacij Papæ to. 1. Côcil.

T.2.a.303. num.130. [d] *Iuliani.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem esse celebrandam, habes a Greg. Turon. lib. 2. de gloria mart. cap. 29. qui ipse integrum librum scripsit de eius agone atq; miraculis; recenset eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epist. 1. lib. 7. Venantius Fortun. in carmine de gaudio vitæ æternæ, & ad Bodegis. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.

T.2.A.283. n.9. [e] *Pelagij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vnandelbert. Petr. in catal. lib. 7. cap. 120. & alij recentiores. est mentio de Pelagij martyris ecclesia Constantinopoli ædificata, & a Copronymo deiecta, apud Zonaram to. 3. Annal.

T.2.A.303. nu.120. [f] *Fortunati & soc*] De his tabulæ ecclesiæ Salernitanæ, Breuiarium, & alia eiusdem ecclesiæ antiqua monumenta. Horum translatio celebratur Idibus Maij. Ipsorum corpora asseruantur in ecclesia cathedrali in inferiori crypta: in superiori autem sub altari maiori positum est corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuersaria celebritas illic agitur 21. Februarij.

T.3 A.317 num. 17.& A. 340.nu. 15. [g] *Alexandri Episcopi*] De quo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio tertio Kal. Septemb. S. Athanasius de ipso scripsit ad Serapionem col. 450. Gregor. Nazianz. in orat. de cathedra Constantinopolitana non affectata, his verbis: Egregij illius Alexandri discipuli estis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impium errorem depulit & profligauit. Neque enim memoria vobis excidat Apostolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & antistitem sustulit, idq; in locis impurissimâ lingua dignis; nimirum vt contumelia contumeliam vlcisceretur, &c. Hæc Gregorius, tribuens huius precibus interitum Arij. De eodem item Rufin. hist. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. c. 14. & in Theophilo in Iacobo Nisibita c. 1. Socrates lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. lib. 2. c. 29. & lib. 3. c. 3. Niceph. hist. lib. 8. c. 15. Niceph. Episcopus in chron. & in ea oratione quæ a Metaphraste recitatur de Patribus Nicæni Concilij habetur apud Lipom. tom. 6.

[h] *Viuani,* alias *Bibiani.*] De diuersitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agût de hoc sancto Vsuardus & Ado hac die. Agit de eo Greg. Turon. de gloria confess. cap. 58 De basilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmê scripsit, cuius est exordium: cir. A.490.

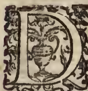
Digna sacerdotis Bibiani templa coruscant,
Quæ, si iusta petis, dat pia vota fides.

Eiusdem Acta extare, scribit Greg. Turon. vbi supra. Successit hic Ambrosio eius sedis Episcopo, ad quem extat epistola sexta Sidonij Apollin. lib. 9. Poniturq; quintus ordine Episcopus Santonensis in tab. Democharis. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 22.

[i] *Moysis.*] De quo etiam hac die agunt Græci in suo Menolog. paucisq. referunt Tempore S. Antonii magn. eius Acta; vberius in Vit. Patrum & Niceph. cir. A.340. hist. lib. 11. c. 36. Diuersus hic ab illo Moyse anachoreta, de quo Sozom. lib. 6. c. 38.

xxvij. C **Quarto Kal. Septemb. Luna.** 29

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

DECOLLATIO [a] sancti Ioannis Baptistæ, quem Herôdes circa festum Paschę decollari pręcepit: cuius tamê memoria hoc die solemniter colitur, quando [b] eius venerandû caput secundo inuentum fuit: quod postea Romam translatum, in ecclesia sancti Siluestri ad Campum Martium sûma populi deuotione asseruatur. Romę in monte Auentino natalis sanctæ Sabinæ [c] martyris, quæ sub Hadriano Imperatore gla-

dio

dio percussa, martyrij palmam adepta est. Item Romæ sanctæ Candidæ [d] virginis & martyris, cuius corpus Paschalis Primus Papa in ecclesiam sanctæ Praxedis transtulit. Antiochiæ in Syria natalis sanctorum martyrum Nicææ [e] & Pauli. Constantinopoli sanctorum martyrum Hypatij [f] Episcopi Asiani, & Andreæ presbyteri, qui ob cultum sanctarum imaginum sub Leone Isaurico barba pice illita atque incensa, & cute capitis extracta, iugulati sunt. Perusiæ sancti Euthymij [g] Romani, qui cum vxore & Crescentio filio Diocletiani persecutionem fugiens, ibi quieuit in Domino. Metis sancti Adelphi [h] Episcopi & confessoris. Lutetiæ Parisiorum depositio sancti Mederici [i] presbyteri. In Anglia sancti Sebbi [k] Regis. Apud Smyrnam natalis sanctæ Basillæ [l]. In pago Tricassino S. Sabinæ [m] virginis, virtutibus & miraculis gloriosæ.

AVGVSTI 29.

T. 1. An. 31. n. 45. & seq. & A. 33 n. 1. & seq.

DECOLLATIO *S. Ioannis Baptistæ* [a].] De eadem solemnitate Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; itemque Græci, qui etiam Decollationem appellant, vt constat ex eorum Menologio, & ex constitutione Emmanuelis Imper. apud Theod. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Rei gestæ historiam describunt sancti Euangelistæ, Matthæus cap. 14. Marcus c. 6. & Lucas c. 9. externorum autem Iosephus antiquit. lib. 18 c. 7. De Herodiade, quæ in caput eiusdem præcursoris insultauit, scribit Hieron in apolog. aduersus Rufin. deq. sepultura eius corporis seorsum a capite idem epist. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem saltatricem, vide Niceph. hist. lib. 1. cap. 19. & 20. & Metaphrast. in sermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom. 4. Constat autē cædem S. Ioannis Baptistæ contigisse imminente festiuitate Paschali, vt Beda in Matt. c. 6. testatur, & alij. At quoniā illis temporibus (vt diximus) festa martyrum agi vetitum erat: idcirco sicut natalis dies S. Iacobi Apostoli, ita etiam eiusmodi celebritas in aliud tēpus translata est, & (vt idē Beda testatur) in ipsum diem quando Edessæ inuentum fuit venerandum caput ipsius. Ad hæc addimus, hac item die quarto Kal. Septēb. totius Orbis lætitia dedicatam esse basilicam illam Alexandriæ super dirutum Serapidis templū magnificentissime excitatam, Theodosio imperante, per Theophilum Episcopum Alexandrinum; illucq. prædicti S. Ioannis sacras reliquias allatas fuisse atque reconditas. De ruina tēpli Serapidis supra actum est: de erectione prædictæ basilicæ, & illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hist. lib. 2. c. 27. & 28. dum scribit de sepulchro eiusdem S. Ioannis per Iulianum Apostatam profanato; de quo etiam Nicephorus lib. 10. cap. 13. Metaphrastes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de sex. ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem basilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto kal. Septembris, quo fuit cōsecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucusq. sinceram historiæ veritatem prosequitur: de ceteris autem, quæ illic habentur, mox disseremus.

[b] *Quando eius venerādum caput inuentū fuit.*] Iam superius sexto kal. Martij commemoratio agitur, quando in Palæstina primū inuentum est præcursoris sacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tantum Latini, sed & Græci etiam secundam eiusdem capitis celebrant inuentionem, sed alia die, 8. Kal. Iunij. Quod autem spectat ad hanc, de qua agimus, secundam inuentionem; scimus complures auctores eā referre ad tempora Marciani Augusti: id enim in primis reperitur apud Marcellini Comitis chronicō, Opilione & Vincomalo Coss. apud Metaphrastem in vita S. Matronæ die 8. Nouemb. idq Beda in Matt. c. 6. & lib. de sex ætat. Ado in chron. itē tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore; ac denique nonnulli recentiorū, qui prædictorū fidē secuti sunt, vt Vsuar. Ado, & qui post hos scripserunt Martyrologia. Miratus sum vehemēter, manifestissimo errori tot tantosq auctores tam facile subscripsisse. Constat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentū iterum sactum caput, illudq. eumdē Imperatorem tentasse Constantinopolim deferre: sed T. 4. A. 391 n. 7. & seq.

minus licuit homini Ariano sancta tractare; quod tamen eius successor pientissimus Theodosius Aug. religiosissime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tempora Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, testatū suis scriptionibus reliquerunt, vt Sozomenus hist. lib. 7. cap. 21. & S. Prosper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Conss. vbi hæc habet: Theodosius venerabile Ioannis Baptistæ caput ex vico Coslai Constantinopolim deportās, septimo ab vrbe lapide, in basilica, quam magno sumptu in eius honorem erexerat, recōdidit. Hos secuti sunt cæteri, Niceph. li. 12. c. 49. Cedren. in cōpend. an. 6. Theodos. Imp. Latinorum post S. Prosper. Sigeber. in chron. anno Domini 392. & alij. Ceterum anno 13. Theodosij, Domini vero 391. sub Consulatu Tatiani & Symmachi id contigisse, probauimus in Annalibus. Quis itaque dicere poterit, factā esse secundam capitis inuentionem Marciano imperante, cum ipsum illud iam fuerit a Theodosio Imp. translatum atq; reconditum? Nec est quod quis adhuc spontè dicat illud iterum deperditum, ac tempore Marciani Imp. inuentū: nulla enim ratio id vel fingere opinari ve finit: nā a temporibus Theodosij vsq; ad Marcianum Constantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius autē fidei sit tractatus ille de reuelatione seu inuētione capitis S. Ioannis Baptistæ, declarat censura Gelasij: qui sic ea quæ ibi sunt, relinquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falsa sint, ante examinet, quam probet; idque merito: nam quæ illic in exordio conscribuntur vsque ad dedicationē templi per Theophilum factā, a prædictis auctoribus accepta, vera certaq. esse noscuntur; quæ autem subsequuntur de capitis inuentione sub Marciano, ex præfatis historicis refelluntur. Quod item subditur de Ioanno Episcopo Alexandrino Theophili successore, commentum esse non dubites: Cyrillus enim, & non alius, successit Theophilo; nec aliquis in serie Episcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Episcopus. Nec etiā alicuius est fidei, quod illic dicitur, translatum fuisse prædictū sacrum caput Alexandriam, quod constat a Theodosio delatum Constantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mittimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione displicent, vt manifestæ veritati contraria. Si quod itaque caput S. Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria translatum est in Gallias, non quidem Baptistæ fuit, sed alterius Ioannis martyris, qui olim cum Cyro illic passus, illustrissimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphrastes descripsit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Erat ille Ioannes patria Edessenus, sepultusq. vna cum Cyro, cuius domus mutata est in ecclesiā nomine Trium puerorum erectam, vt eadem Acta testantur; quæ quidem concinnitatem quamdam cum his quę illic scribuntur de translatione capitis, ac Trium puerorum simul cū capite conditorū, habere videntur. Legi etiam ex vita Grati Episcopi Augustensis aliam historiam a prædictis longe diuersam de inuentione & translatione capitis S. Ioan. Bapt. sed eiusmodi quæ nullo fulciantur testimonio veritatis. Nos autem (liceat dicere) prædicamus quod scimus, ac certa traditione didicimus. Rursus autem Romanum Martyrologium profitetur, caput S. Ioannis Baptistæ Romæ asseruari in ecclesia S. Siluestri in Campo Martio; pars tamen illa capitis, mentum dicta, qua illud caret, Augustæ Prætoriæ in finibus Subalpinorum haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates easdem sacras reliquias sibi vendicent, sed hæc non dispuro. Memini me legisse in bibliotheca S. Petri in Vaticano litteras Apostolicas Bonifacij VIII. Roman. Pontif. quibus elargitur indulgentias inuisentibus prædictam ecclesiam ea die qua illud sacratissimum caput in alio ornatissimo vase tunc affabre facto repositū est intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolūt seniores sanctimoniales eius monasterij) tēpore Borbonicæ cladis a militibus direptum est; caput autem cum suo vase, in quo hodie cernitur, seorsum positum atque absconditum a sacris virginibus illæsum seruatum fuit. Ob tam insigne monumentum eadem ipsa ecclesia sancti Siluestri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cum agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam sacrarū reliquiarum præcursoris Domini olim factam esse participem, sed alias etiam vrbes, Orbisq. regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæstina esse delata, scribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. In Gallias insuper ad Vasensem ciuitatem, ac in Maurienam vrbem esse perlatas sacras Ioannis Baptistę reliquias, scribit Gregorius Turonensis de glor. martyrum cap. 12. & 14. Testatur hoc ipsum de Maurienna Sigebertus in chronic. anno Domini 613. agitq. de miraculis illic editis. Nec prætermimus, sanctum Paulinum Nolanum Episcopum easdem in Nolana basilica condidisse, vt ipse scribit in Natal. 9 sancti Felicis; itemq. sanctum Gaudentium Episcopum Brixianum in basilica a se condita collocasse, vt idem refert in sermone habito in dedicatione basilicæ conc. sanct. Porrò sacrosanctum digitum indicem, quo Christū Dominum indicauit, dicens: Ecce Agnus Dei, &c. Hierosolymis delatum esse in insulam Melitam a Fratribus Hospitalis sancti Ioannis, illicq. magna veneratione haberi, percepi. De translatione manus eiusdem Præcursoris Domini, historiam habes apud Surium tom. 4. ex Metaphraste descriptam.

Sab-

T.2.A.132. nu. 2. & T. 5.An. 432. num. 36. ᵉ *Sabinæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius ex Adone eius Acta, & Mombrit. to. 2. Habemus eadem ſinceriſſima, quæ ex Actis publicis ſunt accepta: eſt illorum exordium: Illuſtris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius eſt mẽtio in Concilio primo Romano ſub Symmacho, & apud Greg. in regiſt. lib. 9. cap. 22. & lib. 11. cap. 2. quam quidem eccleſiam Eugenius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt conſtat ex libro de Romanis Pontificibus in Eugenio. Sunt alia innumera eiuſdem vetera monumenta.

ᵈ *Candidæ*] De eadem Vſuardus. Reperitur in marmorea tabula, quæ eſt in eccleſia ſanctæ Praxedis, inter cæteros ibi conditos martyres deſcripta S. Candida.

ᵉ *Niceæ & Pauli.*] De his etiam in prædicto manuſcrip. antiquiſſimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vſuardum.

T.9.A.735 nu.1. ᶠ *Hypatij & Andreæ.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibiq. ſæuum eorum martyrium deſcribitur, cuius quidem genus cruciamenti expreſſum etiã habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ extant in appendice operum S. Ioah. Damaſc. & apud Sur, tom. 7. die 28. Nouembris.

ᵍ *Euthymij.*] Cuius Acta leguntur in geſtis S. Creſcentij martyris: accepimus eadem ab eccleſia Peruſina. Eius filius paſſus Romæ.

ʰ *Adelphi Epiſc.*] Ponitur hic decimus ordine in ſerie Epiſcoporum Metenſium apud Democh. de ſacrif. Miſſ. Agit de translatione eiuſdẽ hac die Molan. in addit. ad Vſuar. Eſt ſermo S. Petri Chryſologi 126. in natali ſancti Adelphij: an autem ſit ille de quo hic agitur, non audeo affirmare. T.2.A.303. n.117. h Præceſſit Firminũ qui vixit cir. A.488. ex Democ.

ⁱ *Mederici Epiſc.*] Agens de hoc Vſuardus hac die, appellat eum Epiſcopum, cum tamen inter Pariſienſes Epiſcopos non recenſeatur in catal. Demochar. De eodem agit Vincent. lib. 37. cap 92. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 231. appellat eum abbatem. Eius corpus leuatũ An. 984. Trith.

ᵏ *Sebbi Regis.*] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib. 4 c. 11. ex quo ceteri. T.8.A.672. n.31. & ſeq.

ˡ *Baſillæ.*] De ea tam in veteri Romano Martyrologio, quam etiam in manuſcriptis.

ᵐ *Sabinæ.*] Agit de eadem hac die Vſuardus, & Petrus in catal. lib 7. c. 134. vbi tamen multa habentur cenſura digna. Tempore Aureliani Imp. Petr. i. cath. cir. A. 275.

30 Tertio Kal. Septemb. Luna. D xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

ROMAE via Oſtienſi paſſio beati Felicis ᵃ presbyteri, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui poſt equulei vexationem, data ſententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidam Chriſtianus, qui dum ſe Chriſtianum eſſe, ſponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus eſt. Huius nomen ignorantes Chriſtiani, Adauctum eum appellauerunt, eo quod ſancto Felici auctus ſit ad coronam. Item Romæ ſanctæ Gaudentiæ ᵇ virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidẽ ſancti ᶜ Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & ſanctitate conſpicuus. Coloniæ Suffetulanæ in Africa beatorum ſexaginta ᵈ Martyrum, qui furore Gentilium cæſi ſunt. Adrumẽti item in Africa ſanctorum Bonifacij ᵉ & Theclæ, qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theſſalonicæ S. Fantini ᶠ confeſſoris, qui multa a Sarracenis perpeſſus, atque e monaſterio, in quo mira abſtinentia vixerat, expulſus, cum pluri-

mos

mos ad viam ſalutis perduxiſſet, demum in ſenectute bona quieuit. In territorio Meldenſi ſancti Fiacrij [g] confeſſoris. Bononiæ ſancti Bononij [h] abbatis.

AVGVSTI 30.

T.2.A.302 n.115. FELICIS *& Adaucti* [a].] De his itẽ Beda, Vſuard. Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombrit tom.1. Habemus eadem manuſcrip. quę incipiunt: Cum feruor Diocletiani perſecutionis, &c. Ex his Petrus in catal. lib.7. cap 138. & alij recentiores accepiſſe noſcuntur. Erat Romæ nobile cœmeteriũ nomine SS. Felicis & Adaucti, quod reſtituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Rom. Pontificibus in Ioanne.

[b] *Gaudentiæ.*] Agũt de eadẽ Beda & Vſuar. quibus adſtipulantur vetera manuſcripta...

T.2.A.270. n.15. T.4.A.372. nu.43. An. 379. nu.17. & An.390. nu.38. T.5.A.397 n.8. & n.27 & An 398. n 15. & ſeq Obit. T.5. A 410. nu 30. [c] *Pammachij.*] Frequens eſt mentio de eo apud S Hieronymum, qui ad ipſum ſcribit epiſt. 26. 50. & 52. Fuit hic gener S. Paulæ; vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, vt idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta epiſt. 26 & in cap. 1. ſuper Amos, in Iſai. c.60. lib.17. & in procem. libri 18. per alluſionem filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina vxore, monachiſmũ amplexus, xenodochium conſtruxit in Portu Romano, de quo idem Hieron. in dict. epiſt. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum ſequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachij dictum, SS. Ioannis & Pauli. Obijt diẽ, cum vrbs Romana obſideretur a Gothis, vt idem refert in procem. libri 1. ſuper Ezechielem: eſt is annus a Chriſto, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimus decimus. Inter innumeras eius virtutes illa in primis enituit, qua ſolida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoq. de eo S. Hieronymus in procemio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduerſus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epiſtola 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

[d] *Sexaginta Martyrum.*] De his ſcribit S. Auguſtinus epiſt, 267. Paſſi ſunt hi, quando ex edictis Honorij Imperatoris, quæ recenſentur in Codice Theodoſiano tit. de Paganis, iuſſum eſt omnia ſimulachra cõfringi, quarum quidem legum idem Auguſt. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54 & Proſper de prædict cap. 16. Vide de his l. ſi quæ in agris ſunt templa. eod, tit. de Pag. T.5.A.399. n 72.

[e] *Bonifacij & Theclæ.*] Plura de iiſdẽ martyribus leguntur in Actis ſanct. Duodecim fratrũ, quę apud nos manuſcripta aſſeruãtur. cir. A.250.

[f] *Fantini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq. eius præclare geſtas referunt.

[g] *Fiacrij*] Extant eius Acta ex manuſcrip. edita apud Sur. tom.7. Agunt de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & alij. cir. A.640.

[h] *Bonony abb.*] De quo etiam tab. eccleſ. Bononienſis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata ſunt apud Sur. to.7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1026. eiusq ſanctitatem probauit Ioannes Papa Vigeſimus. ita Sigonius: verum ſi (vt eius Acta habent) probatio facta eſt paulo poſt mortem eius, a Ioanne XIX. id factum oportuit: nam Ioannes XX. diu poſt Pontifex creatus eſt. obiit Ann. 1026.

xxiiij. E Pridie Kal. Septemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

REVIRIS natalis ſancti Paulini Epiſcopi, qui tempore Arianæ infeſtationis a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicam Fidem exilio relegatus, & extra Chriſtianum nomen vſque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ paſſionis coronam percepit a Domino. Item ſanctorum mar-

martyrum Robustiani [b] & Marci. Transaquis in Marsis ad lacum Fucinum natalis sanctorum martyrum Cæsidij [c] presbyteri, & sociorum, qui in persecutione Maximini martyrio coronati sunt. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum Theodoti [d], Rufinæ, & Ammiæ: quorum duo primi sancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis sancti Aristidis [e], fide & sapientia clarissimi: qui Hadriano Principi de religione Christiana volumen obtulit, nostri dogmatis continens rationem, & quod Christus IESVS solus esset Deus, præsente ipso Imperatore luculentissime perorauit. Antisiodori S. Optati [f] Episcopi & confessoris. In Anglia sancti Aidani [g] Episcopi Lindisfarnensis, cuius animam cum sanctus Cutbertus ouium pastor in cælum ferri vidisset, relictis ouibus, factus est monachus. Apud Nuscum sancti Amati [h] Episcopi.

AVGVSTI 31.

T.3.A.356 n.104.& a. 359 n.105.

AVLINI *Epis*. [a]] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium missus est a Côciliabulo Arelatensi anno vigesimo Côstantij Imp. vt scribit S. Hieronymus in chron. qui etiam subdit, eumdem anno vigesimotertio eiusdem Imp. in exilio vita functum esse. Agunt eodem sanctus Athanasius in apologia de fuga sua, Hilarius in libel. ad Constantium, Liberius Papa in epistola ad Lucif. Calarit. Seuerus hist. lib. 2. & Cassiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum est, & in crypta vna cum sanctis martyribus conditum; ac demum anno a Christo Domino millesimo septuagesimoprimo repertum fuit, vt Sigebertus scribit in chron. his verbis: Treuiris in ecclesia S. Paulini, in crypta subterranea, inuenitur corpus eiusdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Episcopo catenis ferreis fuerat suspensum: & iuxta eum multa corpora sanctorum; ad dexteram scilicet eius Palmatius Consularis & Patricius Treuirorum; ad sinistram Tyrsus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictiouaro martyrizatis: ad caput septem senatores Vrbis, Maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormisda, Papirius, Constans, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus passionis aureæ literæ in pariete scriptæ signabant, eosq. omnes sub Rictiouaro passos fuisse docebant. Hæc ille.

[b] *Robustiani & Marci.*] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adstipulantur antiqua manuscripta.

[c] *Cæsidij & soc.*] De quo diximus supra tertio Idus Augusti, cum de Rufino Episcopo actum est. Celebris est eius memoria Transaquis apud Fucinum lacum; vbi & multis quotidie miraculis illustratur: inde enim maternum nos genus ducentes, res testatas atque expertas loquimur. cir. A. 237.

[d] *Theodoti & soc.*] Agunt de iisdem Græci, quorum Acta iuncta simul cum illis S. Mamantis recitat Metaphrastes: extant apud Sur. tom 4. die 17. Augusti. cir. A. 260. de Mamâ. T. 2 A. 275. n. 8.

[e] *Aristidis.*] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de Aristide Eusebius in chron. anno 9. Hadriani Imp. & hist. lib 4. cap. 3. & 5. Hieron. de scrip. Eccles. & in epistol. 84. ad Magnum oratorem. T. 2 A. 109 n. 40 & an. 125. nu. 1. & An. 128. n. 1. & 2.

[f] *Optati Episcopi.*] De eodem hac die Vsuard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hûc esse Optatum illum Mileuitanum Episcopum, de quo superius actum est. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antisiodori in Galliis vixit, atque decimusquartus numeratur eius sedis Episcopus, successorq. S. Gregorii: vixit temporibus Iustiniani Imp. vt ex tabulis eius ecclesiæ côstat, quas Demochares edidit. cir. A. 540.

[g] *Aidani Episcopi.*] Huius res gestas prosecutus est Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14 T. 8 A. 634. n. 16. & seq

vsque

vsque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita sancti Cutberti cap. 4. Excessit ex humanis (vt idem scribit in Epitome) anno Domini sexcentesimo quinquagesimoprimo:

[b] *Amati Episcopi*.] Scripsit eius res gestas Felix Renda, Prior monasterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini M.C.XCIII. Cælestino III. Romano Pontifice. obiit Ann. 1193.

SEPTEMBER.

xxiij. F Kalendis Septemb. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8				

IN prouincia Narbonensi Sancti Aegidij[a] Abbatis & confessoris. Beneuenti sanctorum martyrum Duodecim[b] fratrum. In Palæstina sanctorum Iosue[c] & Gedeonis[d]. Hierosolymis beatæ Annæ prophetissæ[e], cuius sanctitatem sermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria sancti Prisci[f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Christi discipulis. Rhemis in Gallia sancti Xisti[g] discipuli beati Petri Apostoli, qui ab eo primus eiusdem ciuitatis Episcopus consecratus, sub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria sancti Terentiani[h] Episcopi & martyris, qui sub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconsulis iussu, equuleo & scorpionibus cruciatus, demum abscissa lingua, capitis damnatus, martyrium compleuit. Heracleæ sancti Ammonis[i] diaconi, & sanctarum quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & sub Licinio tyranno ad martyrij gloriam secum perduxit. In Hispania sanctorum martyrum Vincentij[k] & Læti. Populonij in Tuscia sancti Reguli[l] martyris, qui ex Africa veniens, ibi sub Totila martyrium consummauit. Apud Senonas beati Lupi[m] Episcopi & confessoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præsente clero sacris altaribus adstaret, lapsa est celitus gemma in eius calicem sanctum. Capuæ item alterius Prisci[n] Episcopi, qui vnus fuit ex illis sacerdotibus, qui in persecutione Vuandalorum ob Fidem Catholicam varie afflicti & vetustæ naui impositi, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Christianam religionem, in ijs locis dispersi, diuersisq. ecclesijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius socij, Castrensis, Tammarus, Rosius, Heraclius, Secundinus,

Adiutor, Marcus, Augustus, Elpidius, Canion, & Vindonius. Apud Aquinum sancti Constantij [o] Episcopi, prophetiæ dono, multisq. virtutibus clari Apud Cenomanos sancti [p] Victorij Episcopi. In territorio Constantiensi ad Aquas duras sanctæ Verenæ [q] virginis.

SEPTEMBRIS 1.

cir. A. 500. EGIDII *Abb.* [a]] De quo etiã Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt scripsisse vitã eius Fulpertum Episcopum Carnotensem. Habemus eius Acta manuscripta incerto auctore, incipiunt: Sanctus Aegidius natione Græcus, &c. Agunt de eodem Vincent lib. 33. cap. 139. Antonin 2 par. tit. 83. cap. 6. §. 33. Petrus in catal. lib. 8. cap. 15. Trithem. de vir. Illustr. ordin. S Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. c. 162. Claruisse testatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. sed errat: nam (vt ex eius vita apparet) constat vixisse temporibus Cæsarij Episc. Arelatensis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ, vt notauimus superius die 27. Augusti, in Cæsario.

cir. A 298. ex monum. eccl. Beneuen. [b] *Duodecim fratrum.*] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui adstipulantur etiam antiqua manuscrip. Scripsit horũ Acta carmine heroico Alfanus Episcopus Salernitanus, quæ in septimo tomo addito ad Surium descripta habentur. Habemus eadem soluta oratione charactere Longobardo scripta. In quibus omnibus corrigenda sunt, quæ in eis de sancto Cypriano martyre narrantur: lõge enim ante tempora Maximiani, quibus hi passi dicuntur, vixit sanctissimus Cyprianus: nisi forte in ijsdem Actis in nomen Imperatoris error irrepsit, & pro Valeriano, sit positus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuersis diebus martyrium consummarunt.

[c] *Iosue*] De quo præter ea quæ habentur in sacris voluminibus, agit Iosephus antiquit. lib. 5. & sequen. Adnumerabatur olim Iosue inter Prophetas, secundum Epiphan. in Panar. hæres. 66. prope finem. Vsque ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat sepulchrum Iosue in monte Ephraim, quod S. Paula, circuiens loca sacra, venerata est, vt idem S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epist. 27. scribit his verbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim Iesu filij Naue, & Eleazari filij Aaron sacerdotis e regione venerata est, quorum alter conditus est in Tamathsare a Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij sui Phinees.

[d] *Gedeonis.*] De eodem vna cum Iosue hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib. Iudic. c. 7. & 8 Adnumeratur inter laudatissimos viros a Paulo in epist. ad Hebr. c. 11. De eo Iosephus antiquit. lib. 5. cap. 9. Isidor. de vita & morte Sanctorum.

[e] *Annæ prophetissæ.*] De qua Luc. Euang. c. 2. vbi S. Ambrosius, qui & in lib. de viduis plura de eadem; & S. Hieronymus epist. 20. ad Furiam de viduitate seruanda, & alij. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio a 1 v. Kal. Septemb. Plura To 1.

[f] *Prisci*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij, testanturq. simul, hunc fuisse ex numero septuagintaduorũ discipulorũ. Pluribus de eo Petr. in catal. lib 8. c. 17. T 1 An 46. n. 2.

[g] *Xysti.*] Vsuardus & Ado de eodem hac die. Hunc fuisse primũ Rhemensis sedis Episcopum, tabulæ eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. plane significant; testantur id ipsum Vsuardus, & alij. Suessionensis quoque ecclesiæ ponitur primus Episcopus Xystus tempore Neronis, in tab. eiusdem ecclesiæ, apud Democh. T. 1. an. 46. num. 2.

[h] *Terentiani Episc.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Tudertinæ, vnde eius Acta manuscripta accepimus. In Breuiario Capuano item eiusdem martyrium describitur. T. 2. A 140. n. 4.

[i] *Ammonis & soc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recensetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati sunt, recitat Eusebius in vita Constantini lib 1. c. 48. Fuit eiusdem nominis egregia sanctitate monachus, de quo Græci agũt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri vidit Antonius, vt scribit Athan. in vita Anton Plura de eo in Vit. Patr. cap. 30. Suidas, & alij. Alius ab eo est diuersus, qui fuit Origenista, de quo Hieronymus ad Ctesiphontem. T. 3. A. 316. n. 12.

[k] *Vincentij & Læti.*] Agitur de ijsdem hac die in Breuiario Toletano.

[l] *Reguli.*] Extant de eius martyrio Acta manuscripta, in quibus eum fuisse in Africa Episcopum, & in Italiam venientẽ, in Tuscia sub Totila occubuisse martyrio, expressum habetur. In ijsdem in fine hæc descripta habentur: Cuius dignissimam sanctitatem beatus Beda considerans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio suo, quod cir. A. 550.

versibus hexametris composuit, dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurq Kalēdas,
Regulus Antistes, sibi qui caput ense peremptū
Portauit binis Christo stadijs faciente.
Cuius relliquias nunc vrbs Lucensis adorat.

Hæc ibi. Porro Bedæ quod citatur Martyrologium metrice scriptum, excidisse videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris esse noscuntur.

T. 8. A. 615 n. 13. & seq & An 631. n. 3. & seq. m *Lupi Episc.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado. Extant eius res gestæ, quas recitat Sur. to. 5. Agunt de eodē Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib 23. c 9. & 10. Petrus in catal. lib. 8. c. 20. Adnumeratur inter Episcopos Senonenses vicesimus ordine in tabulis Democh

T. 6 A. 440 nu 4. & seq & An 504. nu. 37. n *Prisci Episc.*] Tam de Prisco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita S. Castrensis Episcopi, quam manuscriptam accepimus. est eius exordium: Textus sacræ historiæ edocet, &c. cuius superius meminimus, cum de ipso egimus. Quisquis fuerit eius auctor, constat quidem inscitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiscuisse, vt ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Augustis, quos dicit acerbissime Dei Ecclesiam persecutos esse, eorumq auctoritate hos sanctos Episcopos Africa pulsos, nauiq. cariosæ impositos, ac maris tempestati commissos. De Valente nulla est dubitatio, ipsum Arianorum patronum in Catholicos sæuisse: verum ille Orientale tantum administrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Ecclesiam. Valentinianus autem germanus eius, qui eodē tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus; sub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in persecutione Vuandalica facta sunt, quando etiā S. Quoduultdeus Carthaginensis Episcopus (vt scribit Victor lib. 1. de persec. Vuandal.) vna cum suis, pari discrimine nauibus fractis impositus, pelago creditus est; vel quæ id genus a successoribus Regibus Vuandalorum sunt perpetrata ea ipsa, inconsulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Impp. adscripsit. Iure itaque hæc in persecutione Vuandalica facta esse, docet Romanum Martyrologium.

o *Constantij Episc.*] De eo scribit S. Gregor. lib. 2. dialog. c. 16. vbi demonstrat, eum vixisse temporibus S. Benedicti, rursumq. lib. 3. c. 8. vita functum refert temporibus Ioannis Papę. Scripsit vitam eius Petrus diaconus bibliothecarius Cassinensis (vt testatur Petrus diac. lib. de vir. illustr. monast. Cassin. c. 45.) sed non extat. Alter fuit Constantius, siue Constantinus (vtroque enim nomine appellatum lego) eiusdem ciuitatis Episcopus, qui interfuit Romano Concilio sub Hilaro Papa, & alio sub Felice habitō, Boetio Cōsule: cui successit Asterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduersus Laurentium schismaticum, vt constat ex Actis Conciliorum Roman. sub Symmacho. T. 7. A. 572 n. 2.

p *Victorij Episc.*] Agunt de eodem hac die, Beda, Vsuardus, Ado, atque alij recentiores. Successit hic S. Liborio eiusdē sedis Episcopo, quintus ordine, seditq. annos 24. mēses 7. dies 13. vt constat ex tab. eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. Agit de eo Greg. Turonensis de glor. confess. cap. 56. Claruit temporibus Theodosij Imp. notissimus sancto Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda scribit in Martyrologio. Eius Acta manuscrip. Leobi, s extabre, tradit Molanus. cir. A. 380.

q *Verenæ*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine sanctimoniali, agit Molanus in Indic. sanct. Belgij, & in addit. ad Vsuard. ad quartum Kalend. Septembris. cir. A. 288. Genebrar.

xxij. G Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE sanctæ Maximæ a martyris, quæ vna cum sancto Ansāno Christum confessa, in persecutione Diocletiani, dum fustibus cæditur, reddidit spiritum. Pamiæ in Gallia sancti Antonini b martyris, cuius reliquiæ in ecclesia Palentina magna veneratione asseruātur. Item sanctorum martyrum Diomēdis c, Iuliāni, Philippi, Euty-

Eutychiani, Hesychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorum alij igne, alij aqua, ense alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomediæ sanctorum martyrum Zenonis[d], Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die passio sanctorum Euodij[e], Hermogenis, & Callistæ germanorum. Lugduni in Gallia natalis sancti Iusti[f] Episcopi & confessoris, miræ sanctitatis & prophetici spiritus viri. Hic Episcopatui cedens, & in eremum Aegypti vna cum Viatore eius lectore secedens, cum aliquot annis proximam Angelis vitam egisset, & dignus suorum laborum finis aduenisset, coronam iustitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius sanctum corpus vna cum ossibus beati Viatoris eius ministri Lugdunum postea hac ipsa die relatum fuit. Ibidem sancti Elpidij[g] Episcopi & confessoris. In Piceno item sancti Elpidij[h] abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, sacrum eius corpus se possidere congaudet. In monte Soracte sancti Nonnosi[i] abbatis, qui oratione sua ingentis molis saxum transtulit, alijsq. miraculis coruscauit.

SEPTEMBRIS 2.

De Ansan. T.2. A.303. num. 121.

MAXIMAE[a].] Agitur de ea etiam in vet. manuscriptis, necnon in Actis S. Ansani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

sub Diocletian. Ferr.

[b] *Antonini.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium tom. 1. & Petrum in catalogo lib. 8. cap. 24. Passus est autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati sunt; sed Pamiæ apud Tolosam, vt constat ex tabulis ecclesiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis solemniter agitur, vbi sacræ corporis eius reliquiæ requiescunt.

[c] *Diomedis & soc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta describuntur.

[d] *Zenonis & soc.*] De his tabulæ ecclesiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recensetur.

[e] *Euodij & soc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipsorum narrantur.

T.4. A.381 n.84.

[f] *Iusti Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Habentur res gestæ ipsius apud Surium tomo 5. hac die. Agit de eodē Ado Viennensis in chronico anno Domini trecentesimo septuagesimonono. Hic ille Iustus, qui pro omnibus Gallicanis Episcopis interfuit legatus Concilio Aquileiensi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius sedis Episcopus decimustertius ordine in tabulis Episcoporum Lugdunensium, quas recitat Democh lib. de sacrif. Missæ.

[g] *Elpidij Episc.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui supra, Petrus etiam in catal. lib. 8. cap. 27. Numeratur eiusdem sedis Episcopus decimusseptimus in eisdem tabulis. Eucherius tertius ab Elpidio claruit cir. A. 435. ex Demochar.

[h] *Elpidij Abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. cumq. Cappadocem genere fuisse scribat, illum esse putamus, de quo præclara Palladius narrat cap. 37. Est celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido, quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis, qui temporibus Cōstantij Aug. functus est legatione in Oriente aduersus Arianos, missus a Iulio Rom. Pontifice, vt patet ex eiusdē litteris, quæ extant apud Athanasium. Scribit Sigebertus, sacras reliquias S. Elpidij, socij S. Eutychii Episcopi, a regione Marsorum translatas esse in Gallias anno Domini 969. Hæc ipse in chronico anno.

[i] *Nonnosi Abb.*] Eius res gestas S. Gregorius Papa conscripsit lib. 1. dialog. cap. 7. Meminit eiusdem in registr. lib. 2. epist. 50. Ind. 11. cap. 89. cir. A. 520.

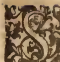
xxj. A Tertio Nonas Septemb. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10

OMAE ſanctæ Serapiæ [a] virginis, quæ ſub Hadriano Principe cum eſſet tradita [b] duobus laſciuis iuuenibus, & minime potuiſſet illûdi, nec poſtmodum ardentibus facibus inflammari, iuſſu Berilli Iudicis fuſtibus cæſa, dehinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autem quarto kalendas Auguſti, & a beata Sabîna in ſuo monumento iuxta [c] arĉam Vindiciâni ſepulta; ſed memoria ipſius martyrij hac die celebrior habetur, quando ambarum ſarcophâgum ibi compoſitũ & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicâtus. Corinthi natalis ſanctę Phębes [d], cuius meminit beatus Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens. Aquileiæ ſanctarum virginum & martyrum Euphemiæ [e], Dorotheæ, Theclæ, & Eraſmæ, quæ ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cæſæ ſunt, & a ſancto Hermagôra ſepultæ. Capuæ ſanctorum martyrum Ariſtæi [f] Epiſcopi, & Antonini pueri. Nicomediæ paſsio ſanctæ Baſiliſſæ [g] virginis & martyris, quæ annos nouem nata, cum in perſecutione Diocletiani ſub Alexandro Præſide verbera, ignes, ac beſtias diuina virtute ſuperaſſet, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item ſanctorum martyrum Zenônis [h] & Charitônis, quorum alter in lebêtem liquâti plumbi coniectus eſt, alter in fornâcem ignis immiſſus. Cordûbę ſancti Sandâli [i] martyris. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Aigulphi [k] abbatis Lerinenſis, & ſociorum Monachorum, qui, præciſis linguis, oculiſq. effoſsis, gladio obtruncati ſunt. Tulli in Gallia ſancti Manſuêti [l] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani depoſitio ſancti Auxâni [m] Epiſcopi. Eodem die ſancti Simeônis [n] Stylitę iunioris. Romæ ordinatio [o] incomparabilis viri ſancti Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud ſubire coactus, e ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radijs in Orbe refulſit.

SEPTEMBRIS. 3.

T.2. A.122. n.2. SERAPIAE [a].] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus superius quarto kal Septēbris, & Sur. tom. 5. hac die, extātq. eadem vberius manuscrip apud nos, estq. illorum exordium: Cum dies, &c.

[b] *Iuxta aream Vindiciani.*] Aream hic accipias locum ipsum vbi sepeliebantur defuncti Christiani. Habes apud Tertullianū ad Scapulam hæc verba: Sub Hilariano Præside, cum de areis sepulturarum nostrarum acclamassent: Areæ non sint, Areæ ipsorum non fuerunt: messes enim suas non egerunt: hæc ibi idcirco, quoniam dictæ sunt etiam areæ loca illa ad trituram segetum composita. De area sepulchrorum, quā & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in actis passionis sancti Cypriani in fine hæc posita: Eius corpus propter Gentilium curiositatem in proximo positum est cum cereis & scholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

[c] *Tradita duobus lasciuis iuuenibus.*] Sæpius reperies, Christianas virgines, cum necandæ essent, antea in discrimen esse positas castitatis; sed Deus, cuius nutu omnia teguntur, eas saluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium more antiquo Romanorum nefas fuisse, virgines violenta morte necare, atque idcirco ante constuprandas curare, hæc enim idem Suetonius in Tiberio c.61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas esset virgines strangulari, vitiatæ prius à carnifice, deinde strangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipsum ex Dione lib. 56. nec non ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. Verum eiusmodi scelus antiquatum iam fuisse videtur, cum repēriantur quamplurimæ virgines Romæ passæ martyrium absque aliquo pudoris illato detrimento.

T. 1. A.58. n.55. [d] *Phœbes.*] De qua Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores.

cir. A. 60. [e] *Euphemia & soc.*] De his vet. manuscrip. ex quibus Molanus, & Galesinus hac die: licet in tabulis ecclesiæ Aquileiensis, quas manuscrip. accepimus, agi de his reperimus ad xiij. kal. Octob. plura de ijsdem leguntur in Actis S. Hermagoræ Episcopi, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. cap. 29. & Hier. Rub. lib. 1. hist. Rauen.

[f] *Aristæi & Antonini.*] Beda & Vsuardus, qui de his agunt hac die, horum Acta extare testantur, sed excidisse putamus: quandoquidem nec in sua ipsorum ecclesia reperiuntur; vbi, omisso Aristæo, tantum de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur cōiectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobilissimæ ecclesiæ monumenta esse deperdita.

[g] *Basilissæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare consueuimus, vbi & eius martyrium enarratur. T.3. A.309. n.36.

[h] *Zenonis & Charitonis.*] ijdem qui suprà in eodem Menologio de his agunt seorsum, quasi indicantes, non vna simul, sed diuersis in locis eadem die passos esse.

[i] *Sandalij.*] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hisp. ex monumentis ecclesiæ Cordubensis.

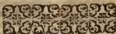
[k] *Aigulphi & soc.*] Horum Acta sincere descripta refert Sur. tom. 5. Passi sunt circa annum Domini 660. Sigeber. autem ponit in chron. anno 651. T.8 A.664. num.27. & seq.

[l] *Mansueti Episc.*] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius ecclesiæ Episcopus, ac S. Petri Apostoli discipulus. cir. A.46.

[m] *Auxani Episc.*] De quo tabul. eccles. Mediolan. ex quibus etiam Galesinius hac die. Sub Alboino Longobard. Rege A.570.

[n] *Simeonis iunioris.*] Græci autem in Menologio de eodem agūt, ac matre eius Martha kal. Septemb. De duobus Simeonibus, ijsdemq. Stylitis, consule notata superius in Simeone seniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic sub Mauritio Imp. vt auctor est Euagr. hist. lib. 6. cap. 22. T.7. A.574. n.8.

[o] *Ordinatio, &c.*] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus manuscrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadragesimali tempore de Sanctis agi vetitum esset, vt scribit Radulph de obser. can. cap. 16. De eadem ordinatione Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de gest. Longob. lib. 3. cap. 11. Ioan. diac. lib. 1. c. 37. 38. 39. in vita S. Gregor. Ipsemet Gregorius frequenter cum gemitu lib. 1. & 2. regist. meminit de sua ordinatione. Quod ad tempus spectat, contigit ordinatio S. Gregorii Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritii Imperatoris: est is annus Domini quingentesimus nonagesimus, vt ex eius registro epistolarum aperte colligitur, & fusius monstrauimus in Annal. Ecclesiasticis. T.8. A.590. n.3 obitus. A. 604. nu. 20. & seq.

Pridie Nonas Septemb. Luna. 4

b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

IN monte Nebo terræ Moab ſancti Moyſis [a] legiſlatoris & Prophetæ. Ancyræ in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Ruffini [b], Silu̇ani, & Vitalici martyrum. Cabillône in Gallia S. Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum à Præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirent, libera increpatione corriperet, ab eodem Præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicq triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatum ſpiritum reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni [d], Caſti, & Maximi. Treuiris ſancti Marcelli, Epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis [e], antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorum martyrum Theodori [g], Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſsectis pedibus in ignem coniecti, martyrium conſummarunt. Arimini ſancti Marini [h] diaconi. Panormi natalis ſanctæ Roſaliæ virginis Panormitanæ, ex regio Caroli Magni ſanguine ortæ, quæ pro Chriſti amore paternum Principatum, Aulamq; profugiens, in montibus ac ſpeluncis ſolitaria, cæleſtem vitam duxit. Neapoli in Campania natalis ſanctæ Candidæ [i], quæ ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ [k] Candidæ iunioris, miraculis claræ. Viterbij beatæ Roſæ [l] virginis.

SEPTEMBRIS 4.

MOysis [a].] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſsime de eo in diuinis Scripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, alijsq. innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus tam ſacris, quàm profanis; quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

[b] *Rufini & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[c] *Marcelli.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 8. c. 37. Eius Acta fuſius T.2.A.179. nu.36.
ſcripta extant apud Sur. tom. 5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib 9. cap. 3. & de glor. mart. c. 53. De eius baſilica erecta à Gunthramno Rege, vide apud Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib. 11. c. 2. in appendice.

[a] *Magni & ſoc.*] Vſuardus hac die de Magno & Caſto tantum. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuſcriptis. De translatione corporis S. Magni martyris, deq. eius reliquijs reconditis in eccleſia ſancti Michaelis Archangeli prope Vaticanum tempore Leonis Quarti Romani Pontificis, docet vetus inſcriptio marmori inciſa, in eadem collocata.

[e] *Marcelli Epiſc.*] Alicubi Marcellinus, vt in tabul. Epiſ. Treuiren. quas habet Democh. de ſacrif. Miſſæ, vbi adſcribitur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

T.2.A.140. nu.4. [f] *Thamaelis & ſoc.*] Græci itẽ de his agunt in Menologio hac die, recitantq. ipſorum martyrium.

T.2.A.305. nu.87. T.3.A.308. n.27. [g] *Theodori & ſoc.*] De his etiam Græci vbi ſupra in Menologio.

[h] *Marini diac.*] Vet. manuſcrip. ſed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res geſtas apud Petrum in catal. lib. 8. c. 36. Obijt An. 257. Petrus in catal.

[i] *Candida.*] Hæc ſenior, quæ vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excuſa legi. Plura de eadem in vita S. Aſpren Epiſcopi Neapolit. nuper à Paulo Regio edita. cir. A. 60.

[k] *Candidæ iunioris.*] Claruit tẽporibus Mauricij Auguſti, vt apparet in veteri inſcriptione in ſepulchro eius marmoreo ſcripta, in eccleſia S. Andreæ ad Nidum poſita. Eius etiam res geſtæ atque miracula iam typis excuſa habentur. T.9 A.715. n.5.

[l] *Roſa.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Viterbienſi, cui de ea ſolemnem diem agere, decreto Romani Pontificis eſt conceſſum, Eſt eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, perueni tq. vſque ad tempora Innocentij Papæ Quarti. cir. A. 1254.

5 Nonis Septemb. Luna. C xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in ſuburbano beati Victorini [a] Epiſcopi & martyris, qui ſanctitate & miraculis clarus, ſacerdotium Amiterninæ vrbis, totius populi electione adeptus eſt: poſtmodum ſub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes, & ſulphureæ emanant aquę, cum alijs Dei ſeruis relegatus, ab Aureliano Iudice iuſſus eſt ſuſpendi capite deorſum: quod cum per triduũ pro nomine Chriſti paſſus fuiſſet, glorioſe coronatus, victor migrauit ad Dominum: cuius corpus Chriſtiani rapientes, honorifica ſepultura Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis ſancti Herculani [b] martyris. Capuæ ſanctorum martyrũ Quinctij [c], Arcontij, & Donati. Eodem die ſancti Romuli [d], aulæ Traiani præfecti, qui cum ſæuitiam Imperatoris in Chriſtianos deteſtaretur, cæſus virgis, capite trũcatus eſt. Melitine in Armenia paſſio ſanctorum militum Eudoxij [e], Zenonis, Macarij, & ſociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in perſecutione Diocletiani pro confeſſione Chriſti necati ſunt. Conſtãtinopoli ſanctorum martyrum Vrbani [f], Theodori, Menedemi, & ſociorum ſeptuagintaſeptem eccleſiaſtici ordinis, qui à Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impoſiti, iuſſi ſunt in mari comburi. In pago Taruanenſi, monaſterio Sithin, ſancti Bertini [g] abbatis. Toleti ſanctæ Obduliæ [h] virginis.

SEPTEM-

T.4. A. 98. nu. 12. T.2. A. 100. n. 12. ICTORINI [a].] De quo hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Cum superius egimus de Victorino germano sancti Seuerini Septempedani, satis ostendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius esse noscuntur; nimirum lapsum illum miserandum, quem describit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occasionem: nam & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuscripto eius Martyrologio nihil huiusmodi legatur, sicut nec in antiquo Romano, vel in Vsuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic passus est, scribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium descriptum habetur in Actis sanctorum Nerei & Achilei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij, ex quibus ceteri accepere. Habetur mentio de eodem supra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutychete; licet ibi nulla de Episcopatu mentio fiat.

cir. A. 172. sub Aureliano Genebrar. [b] *Herculani.*] De eodem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, adstipulanturq. vet. manuscrip. ac recentiores.

[c] *Quinctij & soc.*] Agunt de his etiam iidē qui supra, Beda, ac ceteri.

T.2. A. 108. n. 1. [d] *Romuli.*] Græci de eodem item hac die in Menologio agunt, eiusq certamen describunt; copiosius autem Metaphrastes ex antiquis monumentis eius Acta descripsit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

T.3. A. 311. n. 21. [e] *Eudoxij & soc.*] Græci itidem ex Actis sancti Romuli, quæ à Metaphraste descripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati sunt, quatuor sacra corpora delata Constantinopolim, reperta sunt temporibus Iustiniani Imp. quorum beneficio idem Imperator letali morbo curatus est. Rem gestam perpetuis dignam monumentis conscripsit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imperatoris.

[f] *Vrbani & soc.*] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illustreq; certamen eorum describunt: porro plenius Socrates hist. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. Luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad Episcopos Constantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea, quam dixit in laudem Basilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inscribitur, in laudem Heronis: post hos autem alij recentiores, quos prætérimus. T.4. A. 370. nu. 26. & seq.

[g] *Bertini abb.*] De quo etiā Vsuardus. Eius res gestas Folcardus abbas conscripsit, quas Surius retulit in tomum quintum. Alia de eodem habes in vita S. Audomari Episcopi, necnon in Actis S. Vuinoci apud Sur. tom. 6. agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sāct. Belg. De monasterij S. Bertini exacta obseruatione monasticæ disciplinæ scribit S. Bernardus epist. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis anno Domini 698. T.8. A. 698 nu. 9.

[i] *Obdulia.*] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiusdem fere nominis Odilia virgo de numero illarum vndecim millium virg. S. Vrsulæ sodalium, de qua plura Molan. in Indic. Sanct. Belg eiusque celebritas agitur xv Kal. Augusti. Si autem vnam eamdemq. Obduliam cum Odiliā esse quis dixerit; ob aliquam factam translationem reliquiarum Toletum hac die eius solemnitatem celebrari illic intelligat. A. 383. Vrsula.

xviij. D Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ACHARIAE [a] Prophetæ, qui de Chaldæa senex in patriam reuersus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Hellesponto sancti Onesiphori [b] Apostolorum discipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum scribens: qui ibidem vna cum S. Porphyrio iussu Hadriani

Proconsulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus, spiritum Deo reddidit. Alexandriæ passio sanctorum martyrum Fausti [c] presbyteri, Macarij, & sociorum decem, qui sub Decio Imperatore & Valerio Præside pro Christi nomine abscissis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia sanctorum martyrum Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & sociorum. In Africa sanctorum Episcoporum Donatiani [e], Præsidij, Mansueti, Germani, & Fusculi, qui in persecutione Vuandalica iussu Hunnerici Regis Ariani pro assertione Catholicæ veritatis fustibus dirissime cæsi, exilio eliminati sunt: Inter quos etiam Episcopus nomine Lætus, strenuus atque doctissimus vir, post diuturnos carceris squalores incendio concrematus est. Veronæ sancti Petronij [f] Episcopi & confessoris. Romæ S. Eleutherij [g] abbatis, serui Dei, quem sanctus Gregorius Papa scribit oratione & lacrymis mortuum suscitasse.

SEPTEMBRIS 6.

Inuentio T.5 A.415. n.56. & 57

ZACHARIAS *Propheta* [a].] De quo hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci autē pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quę de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodem Iosephus antiquit. lib. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. cap. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Cosmæ Vestiarij in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. num. 65. Inuentum est venerandum corpus eius sub Theodosio Iuniore, de cuius inuentione nos egimus in Annalibus anno eiusdem Imperatoris octauo, qui est a Christo 415. De ea re scripsit Sozom. hist. lib. 9. c. 16. in fin. & cap. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honor. anno 11.

T. 1. An. 47. n. 4. & An. 59. n. 8.

[b] *Onesiphori.*] De quo Paul. 2. ad Timoth. cap. 1. & 4. Agunt de eodem hac die Beda & Ado, Græci autem tertio Kalen. Maij in Menologio, traduntq. hunc creatum fuisse Episcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coroniæ; ijdemq. de eodem vna cū Euodio ad sextum Idus Octobris. Habetur mētio de eodem in Actis sanctæ Theclæ, de quibus suo loco plura inferius.

cir. A. 253.

[c] *Fausti & soc.*] Agunt de ijsdē Græci etiā in Menologio, & nomina singulorum referunt: videlicet, post Faustum & Macarium recensetur Dionysius lector, Cyriacus acolythus, alter Faustus, Andronicus miles, Theotistus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorem, hos Faustos, de quibus hic agitur, esse diuersos ab illo, qui ibidem loci, eadem vrgente persecutione, multa passus est, vt ex Dionysij Alexandrini litteris constat: nam ille, licet tunc grauia sit perpessus, tamen vsque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Eusebius hist. lib. 7. c. 10. in fine testatur. — de hoc tertio T. 2 An. 260. n. 19.

[d] *Cottidi & soc.*] De his & Beda, Vsuard. & alij recentiores hac die agunt.

[e] *Donatiani & soc.*] Agunt de his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Victor Vticens. lib. 2. de persecutione Vuandalica eorū certamen describit. Passi sunt temporibus Zenonis Imp. sub Hunnerico Vuandalorum Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Episcopus Leptinensis ciuitatis, vt scribit S. Isidorus in historia Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iustinianum Imp. commotum fuisse, vt exercitum in Africam, duce Belisario, mitteret, idem auctor testatur. — T. 6. A. 484. n. 47. & seq.

[f] *Petronij Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, pluribus autem Illustris. & R. D. Augustinus Valerius eius ecclesiæ Episc. & Cardinalis in antiq. monum. Episcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

[g] *Eleutherij Abb.*] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mendose additur nomen Episcopi. Huius res gestas scribit S. Greg. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantum scriptione, sed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficiū, vt Hadrianus Papa ad Carolum Magnū Imperatorē scribit his verbis: Sanctus Gregorius Papa in monasterio suo pulchrum fecit oratoriū, & ipsum diuersis historijs pingi fecit, atque sacras ibidem erexit imagines. — cir. A. 580. vide T. 9 A. 794. n. 86. & 87.

nes. Vt cum ipſe cum beato Eleutherio pro ægritudine ſtomachi ſui ingreſſus, in oratione pariter exauditi ſunt. Et ille vir ſanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum ſuſcitaſſe, ante ipſas ſacras imagines ſe proſternens, diuinam exorare clementiam cum ſancto Gregorio non dubitauit; ſed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi ſunt, & vſque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

xvij. E Septimo Idus Septemb. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ICOMEDIAE natalis beati Ioannis[a] martyris, qui cum videret crudelia edicta aduerſus Chriſtianos in foro pendere, fidei ardore accenſus, iniecta manu, illa detraxit, atque diſcerpſit: cumq. hoc relatum eſſet Diocletiano & Maximiano Auguſtis in eadem vrbe conſtitutis, omnia ſuppliciorum genera in eum experiri iuſſerunt: quæ vir nobiliſsimus tanta alacritate vultus ac ſpiritus pertulit, vt ne triſtis quidem pro his videri potuerit. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij[b] martyris, qui ſub Hadriano Imperatore accuſatus quod Chriſtianus eſſet, in carcerem coniectus eſt: & paulo poſt inde emiſſus, patrimonium ſtatim vendidit, & pretium partim pauperibus, partim accuſatoribus tamquam benefactoribus diſtribuit: ſed iterum comprehenſus, ſub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confoſſus, martyrium conſummauit. Pompeiopoli in Cilicia ſancti Sozontis[c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddit ſpiritum. Aquileiæ ſancti Anaſtaſij[d] martyris. In territorio Auguſtodunenſi ſanctæ Reginæ[e] virginis & martyris, quæ ſub Proconſule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpeſſa ſupplicia, demum capitali ſententia damnata, migrauit ad Sponſum. Trecis ſancti Nemorij[f] diaconi & ſociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aureliānis in Gallia depoſitio ſancti Euortij[g] Epiſcopi, qui primo Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconus, dehinc diuino munere per columbam deſignatus eſt Pontifex præfatæ vrbis. In Gallijs ſancti Auguſtālis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Capuæ ſancti Pamphili[i] Epiſcopi. In territorio Pariſienſi ſancti Clodoaldi[k] presbyteri & confeſſoris.

T.2.A.302. n.27.

OANNIS [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Eius autem fidei constantem confessionem & diros cruciatos scribit Euseb. hist. lib.8 c.5 & Niceph.lib.7 c.5 & licet nomen non explicet, reapse de eo sentire, certum est.

T.2.A.140 n.4.

[b] *Eupsychij*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius res gestas summa breui describunt. Porro ne nominis & loci similitudine quis decipiatur, duos Eupsychios martyres Cæsareæ Cappadociæ fuisse constat; quorum alter, de quo hic agitur, passus est temporibus Hadriani Imp. alter autem, de quo supra ad quintum Idus Aprilis, Iulliano Apostata imperante, martyriũ consummauit; de quo eo die plura superius, dicta a nobis sunt.

T.2.A.305. n.15.

[c] *Sozontis*.] Agũt de eodem hac die Græci, eiusq. Acta pluribus prosecutus est Metaphrastes: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur.tom 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio restituta fit post debellatos pyratas, iisdemq incolēda fit tradita, scribit Dio historiarũ lib.36.

Passus Diocleti. Imp.

[d] *Anastasij*.]Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus est; idq. ex veteribus manuscrip. Mnlan. in addit. ad Vsuard. hac die.

A 244. sub Olibr præfect Decio Genebrar.

[e] *Reginæ*.] De eadem hac die Beda, Vsuar. & Ado, iidemq. pluribus eius res gestas referunt, plenius autem Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap 47.

[f] *Nemorij & soc*.] De eo tabulæ ecclesiæ Trecensis, item Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vsuardum. Fuit hic diaconus sancti Lupi eiusdem ciuitatis Episcopi. — cir. A.451. Attila fuit Trecis.

[g] *Euortij Episc*.] De quo & Beda, Vsuardus, & Ado. Huius res gestas ex antiquis eodieibus edidit Sur. tom. 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8. c. 48. Successit hic S. Desiniano, successoremq. habuit præclarum illum sanctitate virum Anianum. Interfuit sanctus Euortius Concilio Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Conss. anno Domini 374. — T.3.A 337 n.48.

[h] *Augustalis Episc*.] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamen dum reperitur idem Episcopus subscriptus Concilio primo Arausicano, tempore S. Leonis Papæ, quo eidem sedi Arelatensi præerat S Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuisse Episcopus: nam & in tabulis Episcoporum Arelatensiũ, quas descripsit Demochares, nulla habetur mentio de Augustali Episcopo. — T.6.A.441. n.14.

[i] *Pamphili*.] De eo monumēta eius ecclesiæ, quorum Sanctorum indiculum Romam missum accepimus.

[k] *Clodoaldi*.] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Gregorius Turonensis de gest. Francorum lib. 3. cap. 6. & 18. Sigeber. in chron. anno Domini 531. Vincentius lib. 21. cap. 60. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 50. & alij iuniores. — cir. A.531.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15

ATIVITAS [a] beatissimæ semper Virginis Genitricis Dei MARIAE. Nicomediæ sancti Hadriani [b] martyris, cum alijs vigintitribus, qui omnes post multa supplicia sub Diocletiano & Maximiano Augustis martyrium crurifragio consummarũt quarto Nonas Martij. Eorum reliquię a Christianis Byzantium delatæ, reuerenti honore sepultæ fuerunt; inde postea S. Hadriani corpus Romam hac die translatum fuit, in qua ipsius festiuitas potissimum celebratur. Alexandriæ sancto-

mos ad viam salutis perduxisset, demum in senectute bona quieuit. In territorio Meldensi sancti Fiacrij [g] confessoris. Bononiæ sancti Bononij [h] abbatis.

AVGVSTI 30.

T. 2. A. 303 n. 115. FELICIS & *Adaucti* [a].] De his itē Beda, Vsuard. Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombrit tom. 1. Habemus eadem manuscrip. quę incipiunt: Cum feruor Diocletiani persecutionis, &c. Ex his Petrus in catal. lib. 7. cap 138. & alij recentiores accepisse noscuntur. Erat Romæ nobile cœmeteriū nomine SS. Feliris & Adaucti, quod restituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Rom. Pontificibus in Ioanne.

[b] *Gaudentię.*] Agūt de eadē Beda & Vsuar. quibus adstipulantur vetera manuscripta.

T. 2. A. 270. n. 15. T. 4 A. 372. nu. 43. An. 379. nu. 17. & An. 390. nu. 38. T. 5. A. 397 n. 8. & n. 27 & An 398. n 15. & seq Obit. T. 5. A 410. nu 30. [c] *Pammachij.*] Frequens est mentio de eo apud S Hieronymum, qui ad ipsum scribit epist. 26. 50. & 52. Fuit hic gener S. Paulæ; vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, vt idem S. Hieronymus scribit epist. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta epist. 26 & in cap. 1. super Amos, in Isai. c. 60. lib. 17. & in prooem. libri 18. per allusionem filium illius appellet Hic, defuncta Paulina vxore, monachismū amplexus, xenodochium construxit in Portu Romano, de quo idem Hieron. in dict. epist. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum sequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachij dictum, SS. Ioannis & Pauli. Obijt diē, cum vrbs Romana obsideretur a Gothis, vt idem refert in prooem. libri 1. super Ezechielem: est is annus a Christo, secundum Fastos Onuphrij, quadringentesimus decimus. Inter innumeras eius virtutes illa in primis enituit, qua solida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoq. de eo S. Hieronymus in prooemio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduersus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epistola 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

[d] *Sexaginta Martyrum.*] De his scribit S. Augustinus epist. 267. Passi sunt hi, quando ex edictis Honorij Imperatoris, quæ recensentur in Codice Theodosiano tit. de Paganis, iussum est omnia simulachra cōfringi, quarum quidem legum idem August. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54 & Prosper de prædict. cap. 16. Vide de his l. si quæ in agris sunt templa. eod. tit. de Pag. T. 5. A. 399. n 72.

[e] *Bonifacij & Theclæ.*] Plura de ijsdē martyribus leguntur in Actis sanct. Duodecim fratrū, quę apud nos manuscripta asseruātur. cir. A. 250.

[f] *Fantini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq. eius præclare gestas referunt.

[g] *Fiacrij*] Extant eius Acta ex manuscrip. edita apud Sur. tom. 7. Agunt de eodem Molan. in addit. ad Vsuard. & alij. cir. A. 640.

[h] *Bonony abb.*] De quo etiam tab. eccles. Bononiensis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata sunt apud Sur. to. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1026. ciuiq sanctitatem probauit Ioannes Papa Vigesimus. ita Sigonius: verum si (vt eius Acta habent) probatio facta est paulo post mortem eius, a Ioanne XIX. id factum oportuit: nam Ioannes XX. diu post Pontifex creatus est. obiit Ann. 1026.

xxiiij. E Pridie Kal. Septemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

TREVIRIS natalis sancti Paulini Episcopi, qui tempore Arianæ infestationis a Constantio Imperatore Ariano ob Catholicam Fidem exilio relegatus, & extra Christianum nomen vsque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ passionis coronam percepit a Domino. Item sanctorum

mar-

martyrum Robustiani [b] & Marci. Transaquis in Marsis ad lacum Fucinum natalis sanctorum martyrum Cæsidij [c] presbyteri, & sociorum, qui in persecutione Maximini martyrio coronati sunt. Cæsareæ in Cappadocia sanctorum Theodoti [d], Rufinæ, & Ammię: quorum duo primi sancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis sancti Aristidis [e], fide & sapientia clarissimi: qui Hadriano Principi de religione Christiana volumen obtulit, nostri dogmatis continens rationem, & quod Christus IESVS solus esset Deus, præsente ipso Imperatore luculentissime perorauit. Antisiodori S. Optati [f] Episcopi & confessoris. In Anglia sancti Aidani [g] Episcopi Lindisfarnensis, cuius animam cum sanctus Cutbertus ouium pastor in cælum ferri vidisset, relictis ouibus, factus est monachus. Apud Nuscum sancti Amati [h] Episcopi.

AVGVSTI 31.

T.3.A.356 n.104.& a.359 n.105.

PAVLINI *Episc.* [a]] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium missus est a Cõciliabulo Arelatensi anno vigesimo Cõstantij Imp. vt scribit S. Hieronymus in chron. qui etiam subdit, eumdem anno vigesimotertio eiusdem Imp. in exilio vita functum esse. Agunt eodem sanctus Athanasius in apologia de fuga sua, Hilarius in libel. ad Constantium, Liberius Papa in epistola ad Lucif. Calarit. Seuerus hist. lib. 2. & Cassiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum est, & in crypta vna cum sanctis martyribus conditum; ac demum anno a Christo Domino millesimo septuagesimoprimo repertum fuit, vt Sigebertus scribit in chron. his verbis: Treuiris in ecclesia S. Paulini, in crypta subterranea, inuenitur corpus eiusdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Episcopo catenis ferreis fuerat suspensum: & iuxta eum multa corpora sanctorum; ad dexteram scilicet eius Palmatius Consularis & Patricius Treuirorum; ad sinistram Tyrsus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictiouaro martyrizatis: ad caput septem senatores Vrbis, Maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormisda, Papirius, Constans, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus passionis aureæ literæ in pariete scriptæ signabant, eosq. omnes sub Rictiouaro passos fuisse docebant. Hæc ille.

[b] *Robustiani & Marci.*] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adstipulantur antiqua manuscripta.

[c] *Cæsidij & soc.*] De quo diximus supra tertio Idus Augusti, cum de Rufino Episcopo actum est. Celebris est eius memoria Transaquis apud Fucinum lacum; vbi & multis quotidie miraculis illustratur: inde enim maternum nos genus ducentes, res testatas atque expertas loquimur. cir. A. 237.

[d] *Theodoti & soc.*] Agunt de ijsdem Græci, quorum Acta iuncta simul cum illis S. Mamantis recitat Metaphrastes: extant apud Sur. tom 4. die 17. Augusti. cir. A. 260. de Mamãt. T.2 A.275. n.8.

[e] *Aristidis.*] De quo hic Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de Aristide Eusebius in chron. anno 9. Hadriani Imp. & hist. lib 4. cap. 3. & 5. Hieron. de scrip. Eccles. & in epistol. 84. ad Magnum oratorem. T.2 A.109 n.40 & An. 125. nu 1. & An. 128. n. 1. & 2.

[f] *Optati Episcopi.*] De eodem hac die Vsuard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hũc esse Optatum illum Mileuitanum Episcopum, de quo superius actum est. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antisiodori in Galliis vixit, atque decimusquartus numeratur eius sedis Episcopus, successorq. S. Gregorii: vixit temporibus Iustiniani Imp. vt ex tabulis eius ecclesiæ cõstat, quas Demochares edidit. cir. A. 540.

[g] *Aidani Episcopi.*] Huius res gestas prosecutus est Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14 T.8 A.634. n.16. & seq

vsque

vſque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita ſancti Cutberti cap. 4. Exceſſit ex humanis (vt idem ſcribit in Epitome) anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo :

[b] *Amati Epiſcopi*.] Scripſit eius res geſtas Felix Renda, Prior monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini M. C. XCIII. Cæleſtino III. Romano Pontifice. obiit Ann. 1193.

SEPTEMBER.

xxiij. F Kalendis Septemb. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonenſi Sancti Aegidij [a] Abbatis & confeſſoris. Beneuenti ſanctorum martyrum Duodecim [b] fratrum. In Palæſtina ſanctorum Ioſue [c] & Gedeonis [d]. Hieroſolymis beatæ Annæ prophetiſſæ [e], cuius ſanctitatem ſermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria ſancti Priſci [f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Chriſti diſcipulis. Rhemis in Gallia ſancti Xiſti [g] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui ab eo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus conſecratus, ſub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria ſancti Terentiani [h] Epiſcopi & martyris, qui ſub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconſulis iuſſu, equuleo & ſcorpionibus cruciatus, demum abſciſſa lingua, capitis damnatus, martyrium compleuit. Heracleæ ſancti Ammonis [i] diaconi, & ſanctarum quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & ſub Licinio tyranno ad martyrij gloriam ſecum perduxit. In Hiſpania ſanctorum martyrum Vincentij [k] & Læti. Populonij in Tuſcia ſancti Reguli [l] martyris, qui ex Africa veniens, ibi ſub Totila martyrium conſummauit. Apud Senonas beati Lupi [m] Epiſcopi & confeſſoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præſente clero ſacris altaribus adſtaret, lapſa eſt cælitus gemma in eius calicem ſanctum. Capuæ item alterius Priſci [n] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis ſacerdotibus, qui in perſecutione Vuandalorum ob Fidem Catholicam varie afflicti & vetuſtæ naui impoſiti, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Chriſtianam religionem, in iis locis diſperſi, diuerſiſq. eccleſijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius ſocij, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus,

Adiutor,

Adiutor, Marcus, Augustus, Elpidius, Canion, & Vindonius. Apud Aquinum sancti Constantij [o] Episcopi, prophetiæ dono, multisq. virtutibus clari. Apud Cenomanos sancti [p] Victorij Episcopi. In territorio Constantiensi ad Aquas duras sanctæ Verenæ [q] virginis.

SEPTEMBRIS 1.

cir. A. 500.

A EGIDII *Abb*. [a]] De quo etiã Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt scripsisse vitã eius Fulpertum Episcopum Carnotensem. Habemus eius Acta manuscripta incerto auctore, incipiunt: Sanctus Aegidius natione Græcus, &c. Agunt de eodem Vincent lib. 33. cap. 139. Antonin. 2 par. tit. 13. cap. 6. §. 33. Petrus in catal. lib. 8. cap. 15. Trithem. de vir. Illustr. ordin. S Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. c. 162. Claruisse testatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. sed errat: nam (vt ex eius vita apparet) constat vixisse temporibus Cæsarij Episc. Arelatensis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ, vt notauimus superius die 27. Augusti, in Cæsario.

cir. A 298. ex monum. eccl. Beneuen. [b] *Duodecim fratrum*.] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui adstipulantur etiam antiqua manuscrip. Scripsit horũ Acta carmine heroico Alfanus Episcopus Salernitanus, quæ in septimo tomo addito ad Surium descripta habentur. Habemus eadem soluta oratione charactere Longobardo scripta. In quibus omnibus corrigenda sunt, quæ in eis de sancto Cypriano martyre narrantur: lõge enim ante tempora Maximiani, quibus hi passi dicuntur, passus sanctissimus Cyprianus: nisi forte in ijsdem Actis in nomen Imperatoris error irrepsit, & pro Valeriano, sit positus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuersis diebus martyrium consummarunt.

[c] *Iosue*] De quo præter ea quæ habẽtur in sacris voluminibus, agit Iosephus antiquit. lib. 3. & sequen. Adnumerabatur olim Iosue inter Prophetas, secundum Epiphan. in Panar. hæres. 66. prope finem. Vsque ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat sepulchrum Iosue in monte Ephraim, quod S. Paula, circuiens loca sacra, venerata est, vt idem S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epist. 27. scribit his verbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim Iesu filij Naue, & Eleazari filij Aaron sacerdotis e regione venerata est; quorum alter conditus est in Tamathsare a Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij sui Phinees.

[d] *Gedeonis*.] De eodem vna cum Iosue hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib. Iudic. c. 7. & 8 Adnumeratur inter laudatissimos viros a Paulo in epist. ad Hebr. c. 11. De eo Iosephus antiquit. lib. 5. cap. 9. Isidor. de vita & morte Sanctorum.

[e] *Annæ prophetissæ*.] De qua Luc. Euang. c. 2. vbi S. Ambrosius, qui & in lib. de viduis plura de eadem; & S. Hieronymus epist. 10. ad Furiam de viduitate seruanda, & alij. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio a 15. Kal. Septemb. Plura To 1.

[f] *Prisci*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij, testanturq. simul, hunc fuisse ex numero septuagintaduorũ discipulorũ. Pluribus de eo Petr. in catal. lib 8. c. 57. T. 1 An. 46. n. 2.

[g] *Xysti*.] Vsuardus & Ado de eodem hac die. Hunc fuisse primũ Rhemensis sedis Episcopum, tabulæ eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. plane significant; testantur id ipsum Vsuardus, & alij. Suessionensis quoque ecclesiæ ponitur primus Episcopus Xystus tempore Neronis, in tab. eiusdem ecclesiæ apud Democh. T. 1. an. 46. num. 2.

[h] *Terentiani Episc*.] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Tudertinæ, vnde eius Acta manuscripta accepimus. In Breuiario Capuano item eiusdem martyrium describitur. T. 2. A 140. n. 4.

[i] *Ammonis & soc*.] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recensetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati sunt, recitat Eusebius in vita Constantini lib 1. c. 48. Fuit eiusdem nominis egregia sanctitate monachus, de quo Græci agũt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri vidit Antonius, vt scribit Athan. in vita Anton Plura de eo in Vit. Patr. cap. 30. Suidas, & alij. Alius ab eo est diuersus, qui fuit Origenista, de quo Hieronymus ad Ctesiphontem. T. 3. A. 316. n. 12.

[k] *Vincentij & Leti*.] Agitur de ijsdem hac die in Breuiario Toletano.

cir. A. 550. [l] *Reguli*.] Extant de eius martyrio Acta manuscripta, in quibus eum fuisse in Africa Episcopum, & in Italiam venientẽ, in Tuscia sub Totila occubuisse martyrio, expressum habetur. In ijsdem in fine hæc descripta habentur: Cuius dignissimam sanctitatem beatus Beda considerans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio suo, quod

versibus hexametris composuit, dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurq; Kalendas,
Regulus Antistes, sibi qui caput ense perissit
Portauit binis Christo stadij. faciente.

Cuius reliquias nunc vrbs Lucensis adorat.

Hæc ibi. Porro Bedæ quod citatur Martyrologium metrice scriptum, excidisse videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris esse noscuntur.

v T. 8. A. 615 n. 13. & seq & An 631. n. 3. & seq. m *Lupi Episc.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado. Extant eius res gestæ, quas recitat Sur. to. 5. Agunt de eodē Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib 23. c 9. & 10. Petrus in catal. lib. 8. c. 20. Adnumeratur inter Episcopos Senonenses vicesimus ordine in tabulis Democh.

T. 6 A. 440 nu 4. & seq & An 504 nu. 37. n *Prisci Episc.*] Tam de Prisco, quam de collegis, quorum hic nomina noeantur, agitur in vita S. Castrensis Episcopi, quam manuscriptam accepimus. est eius exordium: Textus sacræ historiæ edocet, &c. cuius superius meminimus, cum de ipso egimus. Quisquis fuerit eius auctor, constat quidem inscitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiscuisse, vt ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Augustis, quos dicit acerbissime Dei Ecclesiam persecutos esse, eorumq auctoritate hos sanctos Episcopos Africa pulsos, nauiq. cariosæ impositos, ac maris tempestatei commissos. De Valente nulla est dubitatio, ipsum Arianorum patronum in Catholicos sæuisse: verum ille Orientale tantum administrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Ecclesiam. Valentinianus autem germanus eius, qui eodē tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus; sub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in persecutione Vuandalica facta sunt, quando etiā S. Quoduultdeus Carthaginensis Episcopus (vt scribit Victor lib. 1. de persec. Vuandal.) vna cum suis, pari discrimine nauibus fractis impositus, pelago creditus est; vel quæ id genus a successoribus Regibus Vuandalorum sunt perpetrata ea ipsa, inconsulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Impp. adscripsit. Iure itaque hæc in persecutione Vuandalica facta esse, docet Romanum Martyrologium.

o *Constantij Episc.*] De eo scribit S. Gregor. lib. 2. dialog. c. 16. vbi demonstrat, eum vixisse temporibus S. Benedicti, rursumq. lib. 3. c. 8. vita functum refert temporibus Ioannis Papę. Scripsit vitam eius Petrus diaconus bibliothecarius Cassinensis (vt testatur Petrus diac. lib. de vir. illustr. monast. Cassin. c. 45.) sed non extat. Alter fuit Constantius, siue Constantinus (vtroque enim nomine appellatum lego) eiusdem ciuitatis Episcopus, qui interfuit Romano Concilio sub Hilaro Papa, & alio sub Felice habito, Boetio Cōsule: cui successit Asterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduersus Laurentium schismaticum, vt constat ex Actis Conciliorum Roman. sub Symmacho. T. 7. A. 572 n. 2.

p *Victorij Episc.*] Agunt de eodem hac die, Beda, Vsuardus, Ado, atque alij recentiores. Successit hic S. Liborio eiusdē sedis Episcopo, quintus ordine, seditq. annos 24. mēses 7. dies 13. vt constat ex tab. eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. Agit de eo Greg. Turonensis de glor. confess. cap. 56. Claruit temporibus Theodosij Imp. notissimus sancto Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda scribit in Martyrologio. Eius Acta manuscrip. Leobij, s extare, tradit Molanus. cir. A. 380.

q *Verena*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alis, Verona dicta, virgine sanctimoniali, agit Molanus in Indic. sanct. Belgij, & in addit. ad Vsuard. ad quartum Kalend. Septembris. cir. A. 188. Genebrar.

xxij. G Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE sanctæ Maximæ a martyris, quæ vna cum sancto Ansāno Christum confessa, in persecutione Diocletiani, dum fustibus cæditur, reddidit spiritum. Pamiæ in Gallia sancti Antonini b martyris, cuius reliquiæ in ecclesia Palentina magna veneratione asseruātur. Item sanctorum martyrum Diomēdis c, Iuliāni, Philippi, Euty-

Eutychiani, Hesychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorum alij igne, alij aqua, ense alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomediæ sanctorum martyrum Zenonis [d], Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die passio sanctorum Euodij [e], Hermogenis, & Callistæ germanorum. Lugduni in Gallia natalis sancti Iusti [f] Episcopi & confessoris, miræ sanctitatis & prophetici spiritus viri. Hic Episcopatui cedens, & in eremum Aegypti vna cum Viatore eius lectore secedens, cum aliquot annis proximam Angelis vitam egisset, & dignus suorum laborum finis aduenisset, coronam iustitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius sanctum corpus vna cum ossibus beati Viatoris eius ministri Lugdunum postea hac ipsa die relatum fuit. Ibidem sancti Elpidij [g] Episcopi & confessoris. In Piceno item sancti Elpidij [h] abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, sacrum eius corpus se possidere congaudet. In monte Soracte sancti Nonnosi [i] abbatis, qui oratione sua ingentis molis saxum transtulit, alijsq. miraculis coruscauit.

SEPTEMBRIS 2.

De Ansan. T.2.a.303. num. 121.

AXIMAE [a].] Agitur de ea etiam in vet. manuscriptis, necnon in Actis S. Ansani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

sub Diocletian. Ferr.

[b] *Antonini.*] De quo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium tom. 1. & Petrum in catalogo lib. 8. cap. 24. Passus est autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati sunt; sed Pamiæ apud Tolosam, vt constat ex tabulis ecclesiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis solemniter agitur, vbi sacræ corporis eius reliquiæ requiescunt.

[c] *Diomedis & soc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta describuntur.

[d] *Zenonis & soc.*] De his tabulæ ecclesiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recensetur.

[e] *Euodij & soc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipsorum narrantur.

T.4. A. 381 n. 84.

[f] *Iusti Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Habentur res gestæ ipsius apud Surium tomo 5. hac die. Agit de eodē Ado Viennensis in chronico anno Domini trecentesimo septuagesimonono. Hic ille Iustus, qui pro omnibus Gallicanis Episcopis interfuit legatus Concilio Aquileiensi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius sedis Episcopus decimustertius ordine in tabulis Episcoporum Lugdunensium, quas recitat Democh. lib. de sacrif. Missæ.

[g] *Elpidij Episc.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui supra. Petrus etiam in catal. lib. 8. cap. 27. Numeratur eiusdem sedis Episcopus decimusseptimus in eisdem tabulis.

Eucherius tertius ab Elpidio claruit cir. A. 435. ex Demochar.

[h] *Elpidij Abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. cumq. Cappadocem genere fuisse scribat, illum esse putamus, de quo præclara Palladius narrat cap. 37. Est celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido, quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis; qui temporibus Cōstantij Aug. functus est legatione in Oriente aduersus Arianos, missus a Iulio Rom. Pontifice, vt patet ex eiusdē litteris, quæ extant apud Athanasium. Scribit Sigebertus, sacras reliquias S. Elpidij, socij S. Eutychii Episcopi, a regione Marsorum translatas esse in Gallias anno Domini 969. Hæc ipse in chron. eo anno.

[i] *Nonnosi Abb.*] Eius res gestas S. Gregorius Papa conscripsit lib. 1. dialog. cap. 7. Meminit eiusdem in registr. lib. 2. epist. 50. Ind. 11. cap. 89. cir. A. 520.

xiij. A Tertio Nonas Septemb. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

OMAE ſanctæ Serapiæ [a] virginis, quæ ſub Hadriano Principe cum eſſet tradita [b] duobus laſciuis iuuenibus,& minime potuiſſet illudi,nec poſtmodum ardentibus facibus inflammari, iuſſu Berilli Iudicis fuſtibus cæſa, dehinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autem quarto kalendas Auguſti, & a beata Sabina in ſuo monumento iuxta [c] arcam Vindiciani ſepulta; ſed memoria ipſius martyrij hac die celebrior habetur, quando ambarum ſarcophagum ibi compoſitũ & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis ſanctę Phębes [d], cuius meminit beatus Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens. Aquileiæ ſanctarum virginum & martyrum Euphemiæ [e], Dorotheæ,Theclæ,& Eraſmæ,quæ ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cæſæ ſunt,& a ſancto Hermagora ſepultæ. Capuæ ſanctorum martyrum Ariſtæi [f] Epiſcopi,& Antonini pueri. Nicomediæ paſsio ſanctæ Baſiliſſæ [g] virginis & martyris, quæ annos nouem nata,cum in perſecutione Diocletiani ſub Alexandro Præſide verbera, ignes, ac beſtias diuina virtute ſuperaſſet, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item ſanctorum martyrum Zenonis [h] & Charitonis,quorum alter in lebetem liquati plumbi coniectus eſt, alter in fornacem ignis immiſſus. Cordubę ſancti Sandali [i] martyris. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Aigulphi [k] abbatis Lerinenſis, & ſociorum Monachorum, qui, præciſis linguis, oculisq. effoſsis, gladio obtruncati ſunt. Tulli in Gallia ſancti Manſueti, Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani depoſitio ſancti Auxani [m] Epiſcopi. Eodem die ſancti Simeonis [n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio [o] incomparabilis viri ſancti Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud ſubire coactus, e ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radijs in Orbe refulſit.

SEPTEM-

SEPTEMBRIS. 3.

T.3. A.322. n.2.

Erapiae[a].] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus superius quarto kal. Septembris; & Sur. tom. 5. hac die, extatq. eadem vberius manuscrip. apud nos, estq. illorum exordium: Cum dies, &c.

[b] *Iuxta aream Vindiciani.*] Aream hic accipias locum ipsum vbi sepelirentur defuncti Christiani. Habes apud Tertullianũ ad Scapulam hæc verba: Sub Hilariano Præside, cum de areis sepulturarum nostrarum acclamassent: Areæ non sint, Areæ ipsorum non fuerunt: messes enim suas non egerunt: hæc ibi idcirco, quoniam dictæ sunt etiam areæ loca illa ad trituram segetum composita. De areis sepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in actis passionis sancti Cypriani in fine hæc posita: Eius corpus propter Gentilium curiositatem in proximo positum est cum cereis & scholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

[c] *Tradita duobus lascivis iuuenibus.*] Sæpius reperies, Christianas virgines, cũm necandæ essent, antea in discrimen esse positas castitatis; sed Deus, cuius nutu omnia reguntur, eas saluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium more antiquo Romanorum nefas fuisse virgines violenta morte necare, atque idcirco ante constuprandas curare, hæc enim idem Suetonius in Tiberio c. 61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas esset virgines strangulari, vitiatæ prius à carnifice, deinde strangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipsum ex Dione lib. 56. nec non ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. Verum eiusmodi scelus antiquatum iam fuisse videtur, cum reperiantur quamplurimæ virgines Romæ passæ martyrium absque aliquo pudoris illato detrimento.

T. 1. A. 58. n. 55. [d] *Phœbes.*] De qua Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores.

cir. A. 60. [e] *Euphemia & soc.*] De his vet. manuscrip. ex quibus Molanus, & Galesinus hac die: licet in tabulis ecclesiæ Aquileiensis, quas manuscrip. accepimus, agi de his repererimus ad xiij. kal. Octob. plura de ijsdem leguntur in Actis S. Hermagoræ Episcopi, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. cap. 19. & Hier. Rub. lib. 1. hist. Rauen.

[f] *Aristæi & Antonini.*] Beda & Vsuardus, qui de his agunt hac die, horum Acta extare testantur, sed excidisse putamus: quandoquidem nec in sua ipsorum ecclesia reperiuntur; vbi, omisso Aristæo, tantum de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc dueimur côiectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobilissimæ ecclesiæ monumenta esse deperdita.

[g] *Basilissa.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare consueuimus, vbi & eius martyrium enarratur. T. 3. A. 309. n. 36.

[h] *Zenonis & Charitonis.*] ijdem qui supra in eodem Menologio de his agunt seorsum, quasi indicantes, non vna simul, sed diuersis in locis eadem die passos esse.

[i] *Sandalij.*] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hisp. ex monumentis ecclesiæ Coi-dubensis.

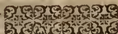
[k] *Aigulphi & soc.*] Horum Acta sincere descripta refert Sur. tom. 5. Passi sunt circa annum Domini 660. Sigeber. autem ponit in chron. anno 651. T. 8. A. 664. num. 37. & seq.

[l] *Mansueti Epis.*] Agit de eodem hac die Ado, Ponitur hic primus eius ecclesiæ Episcopus, ac S. Petri Apostoli discipulus. cir. A. 46.

[m] *Auxani Epis.*] De quo tabul. eccles. Mediolan. ex quibus etiam Galesinius hac die. Sub Alboino Longobard. Rege A. 570.

[n] *Simeonis iunioris.*] Græci autem in Menologio de eodem agũt, ac matre eius Martha kal. Septemb. De duobus Simeonibus, ijsdemq. Stylitis, consule notata superius in Simeone seniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic sub Mauritio Imp. vt auctor est Euagr. hist. lib. 6. cap. 22. T. 7. A. 574. n. 8.

[o] *Ordinatio, &c.*] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus manuscrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadragesimali tempore de Sanctis agi vetitum esset, vt scribit Radulph de obser. can. cap. 16. De eadem ordinatione Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de gest. Longob. lib. 3. cap. 11. Ioan. diac. lib. 1. c. 37. 38. 39. in vita S. Gregor. Ipsemet Gregorius frequenter cum gemitu lib. 1. & 2. regist. meminit de sua ordinatione. Quod ad tempus spectat, contigit ordinatio S. Gregorii Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritij Imperatoris: est is annus Domini quingentesimus nonagesimus, vt ex eius registro epistolarum aperte colligitur, & fusius monstrauimus in Annal. Ecclesiasticis. T. 8. A. 590. n. 3 obitus. A. 604. nu. 20. & seq.

B Pridie Nonas Septemb. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

IN monte Nebo terræ Moab ſancti Moyſis [a] legiſlatoris & Prophetæ. Ancyræ in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Ruffini [b], Silvani, & Vitalici martyrum. Cabillône in Gallia S.Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum à Præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirent, libera increpatione corriperet, ab eodem Præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicq triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatum ſpiritum reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni [d], Caſti, & Maximi. Treuiris ſancti Marcelli, Epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis [f], antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorum martyrum Theodori [g], Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſsectis pedibus in ignem coniecti, martyrium conſummarunt. Arimini ſancti Marini [h] diaconi. Panormi natalis ſanctæ Roſaliæ virginis Panormitanæ, ex regio Caroli Magni ſanguine ortæ, quæ pro Chriſti amore paternum Principatum, Aulamq; profugiens, in montibus ac ſpeluncis ſolitaria, cæleſtem vitam duxit. Neapoli in Campania natalis ſanctæ Candidæ [i], quæ ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ [k] Candidæ iunioris, miraculis claræ. Viterbij beatæ Roſæ [l] virginis.

SEPTEMBRIS 4.

MOYSIS [a].] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſsime de eo in diuinis Scripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, alijsq. innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus tam ſacris, quàm profanis; quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

[b] *Rufini & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[c] *Marcelli.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 8. c. 37. Eius Acta fuſius ſcripta extant apud Sur. tom. 5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 9. cap. 3. & de glor. mart. c. 53. De eius baſilica erecta à Gunthramno Rege, vide apud Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib. 11. c. 2. in appendice. T. 2. A. 179. nu. 36.

[d] *Magni,*

[a] *Magni & soc.*] Vsuardus hac die de Magno & Casto tantum. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuscriptis. De translatione corporis S. Magni martyris, deq. eius reliquijs reconditis in ecclesia sancti Michaelis Archangeli prope Vaticanum tempore Leonis Quarti Romani Pontificis, docet vetus inscriptio marmori incisa, in eadem collocata.

[e] *Marcelli Episc.*] Alicubi Marcellinus, vt in tabul. Episc. Treuiren. quas habet Democh. de sacrif. Missæ, vbi adscribitur vigesimus eius sedis Episcopus. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuardum.

T.2.A.140. nu.4. [f] *Thamuelis & soc.*] Græci itē de his agunt in Menologio hac die, recitantq. ipsorum martyrium.

T.2.A.305. nu.17. T.3.A.308. n.17. [g] *Theodori & soc.*] De his etiam Græci vbi supra in Menologio.

[h] *Marini diac*] Vet. manuscrip. sed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res gestas apud Petrum in catal. lib. 8. c. 36. Obijt An. 257. Petrus in catal.

[i] *Candidæ.*] Hæc senior, quæ vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excusa legi. Plura de eadem in vita S. Aspren Episcopi Neapolit. nuper à Paulo Regio edita. cir. A. 60.

[k] *Candidæ iunioris.*] Claruit tēporibus Mauricij Augusti, vt apparet in veteri inscriptione in sepulchro eius marmoreo scripta, in ecclesia S. Andreæ ad Nidum posita. Eius etiam res gestæ atque miracula iam typis excusa habentur. T 9 A.715. n. 5.

[l] *Rosæ.*] Accepimus eius Acta ab ecclesia Viterbiensi, cui de ea solemnem diem agere, decreto Romani Pontificis est concessum. Est eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, peruenitq. vsque ad tempora Innocentij Papæ Quarti. cir. A. 1254.

5 Nonis Septemb. Luna. C xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in suburbano beati Victorini [a] Episcopi & martyris, qui sanctitate & miraculis clarus, sacerdotium Amiterninæ vrbis, totius populi electione adeptus est: postmodum sub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes, & sulphureæ emanant aquę, cum alijs Dei seruis relegatus, ab Aureliano Iudice iussus est suspendi capite deorsum: quod cum per triduū pro nomine Christi passus fuisset, gloriose coronatus, victor migrauit ad Dominum: cuius corpus Christiani rapientes, honorifica sepultura Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis sancti Herculani [b] martyris. Capuæ sanctorum martyrū Quinctij [c], Arcontij, & Donati. Eodem die sancti Romuli [d], aulæ Traiani præfecti, qui cum sæuitiam Imperatoris in Christianos detestaretur, cæsus virgis, capite trūcatus est. Melitine in Armenia passio sanctorum militum Eudoxij [e], Zenonis, Macarij, & sociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in persecutione Diocletiani pro confessione Christi necati sunt. Constātinopoli sanctorum martyrum Vrbani [f], Theodori, Menedemi, & sociorum septuagintaseptem ecclesiastici ordinis, qui à Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impositi, iussi sunt in mari comburi. In pago Taruanensi, monasterio Sithin, sancti Bertini [g] abbatis. Toleti sanctæ Obduliæ [h] virginis.

T.4. A. 98. nu. 12. T.2.A.100. n.12.

ICTORINI [a].] De quo hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Cum superius egimus de Victorino germano sancti Seuerini Septempedani, satis ostendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius esse noscuntur; nimirum lapsum illum miserandum, quem describit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occasionem: nam & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuscripto eius Martyrologio nihil huiusmodi legatur, sicut nec in antiquo Romano, vel in Vsuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic passus est, scribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium descriptum habetur in Actis sanctorum Nerei & Achilei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij, ex quibus ceteri accepere. Habetur mentio de eodem supra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutychete; licet ibi nulla de Episcopatu mentio fiat.

cir. A. 172. sub Aureliano Genebrar. [b] *Herculani.*] De eodem hac item die Beda, Vsuardus, Ado, adstipulanturq. vet. manuscrip. ac recentiores.

[c] *Quinctij & soc.*] Agunt de his etiam ijdē qui supra, Beda, ac ceteri.

T.2.A.108. n. 1. [d] *Romuli.*] Græci de eodem item hac die in Menologio agunt, eiusq certamen describunt; copiosius autem Metaphrastes ex antiquis monumentis eius Acta descripsit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

T.3.A.311. n.21. [e] *Eudoxij & soc.*] Græci itidem ex Actis sancti Romuli, quæ à Metaphraste descripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati sunt, quatuor sacra corpora delata Constantinopolim, reperta sunt temporibus Iustiniani Imp. quorum beneficio idem Imperator letali morbo curatus est. Rem gestam perpetuis dignam monumentis conscripsit Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imperatoris.

[f] *Vrbani & soc.*] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illustreq; certamen eorum describunt: porro plenius Socrates, hist. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad Episcopos Constantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea, quam dixit in laudem Basilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inscribitur, in laudem Heronis: post hos autem alij recentiores, quos præterimus. T.4.A.370. nu. 26. & seq.

[g] *Bertini abb.*] De quo etiā Vsuardus. Eius res gestas Folcardus abbas conscripsit, quas Surius retulit in tomum quintum. Alia de eodem habes in vita S. Audomari Episcopi, necnon in Actis S. Vulnoci apud Sur. tom. 6. agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sāct. Belg. De monasterij S. Bertini exacta obseruatione monasticæ disciplinæ scribit S. Bernardus epist. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis anno Domini 698. T.8. A.698 nu.9.

[h] *Obdulia.*] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiusdem fere nominis Odilia virgo de numero illarum vndecim millium virg. S. Vrsulæ sodalium, de qua plura Molan. in Indic. Sanct. Belg. cuius celebritas agitur xv Kal. Augusti. Si autem vnam eamdemq. Obduliam cum Odilia esse quis dixerit; ob aliquam factam translationem reliquiarum Toletum hac die eius solemnitatem celebrari illic intelligat. A.383. Vrsula.

xviij. D Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ACHARIAE Prophetæ, qui de Chaldæa senex in patriam reuersus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Hellesponto sancti Onesiphori [b] Apostolorum discipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum scribens: qui ibidem vna cum S. Porphyrio iussu Hadriani

Proconsulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus, spiritum Deo reddidit. Alexandriæ passio sanctorum martyrum Fausti [c] presbyteri, Macarij, & sociorum decem, qui sub Decio Imperatore & Valerio Præside pro Christi nomine abscissis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia sanctorum martyrum Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & sociorum. In Africa sanctorum Episcoporum Donatiani [e], Præsidij, Mansueti, Germani, & Fusculi, qui in persecutione Vuandalica iussu Hunnerici Regis Ariani pro assertione Catholicæ veritatis fustibus dirissime cæsi, exilio eliminati sunt: Inter quos etiam Episcopus nomine Lætus, strenuus atque doctissimus vir, post diuturnos carceris squalores incendio concrematus est. Veronæ sancti Petronij [f] Episcopi & confessoris. Romæ S. Eleutherij [g] abbatis, serui Dei, quem sanctus Gregorius Papa scribit oratione & lacrymis mortuum suscitasse.

SEPTEMBRIS 6.

Inuentio T.5 A.415. n.56. & 57

ACHARIAE *Prophetæ* [a].] De quo hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quæ de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodem Iosephus antiquit. lib. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. cap. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Cosmæ Vestiarij in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. num. 65. Inuentum est venerandum corpus eius sub Theodosio Iuniore, de cuius inuentione nos egimus in Annalibus anno eiusdem Imperatoris octauo, qui est a Christo 415. De ea re scripsit Sozom. hist. lib. 9. c. 16. in fin. & cap. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honor. anno 11.

T. 2. An. 47. n. 4. & An. 59. n. 8. [b] *Onesiphori.*] De quo Paul. 2. ad Timoth. cap. 1. & 4. Agunt de eodem hac die Beda & Ado, Græci autem tertio Kalen. Maij in Menologio, traduntq. hunc creatum fuisse Episcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coroniæ; iidemq. de eodem vna cũ Euodio ad sextum Idus Octobris. Habetur mẽtio de eodem in Actis sanctæ Theclæ, de quibus suo loco plura inferius.

cir. A. 253. [c] *Fausti & soc.*] Agunt de iisdẽ Græci etiã in Menologio, & nomina singulorum referunt: videlicet, post Faustum & Macarium recensetur Dionysius lector, Cyriacus acolythus, alter Faustus, Andronicus miles, Theotistus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorem, hos Faustos, de quibus hic agitur, esse diuersos ab illo, qui ibidem loci, eadem vrgente persecutione, multa passus est, vt ex Dionysij Alexandrini litteris constat: nam ille, licet tunc grauia sit perpessus, tamen vsque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Eusebius hist. lib. 7. c. 10. in fine testatur. de hoc tertio T. 2 An. 260. n. 19.

[d] *Cottidi & soc.*] De his & Beda, Vsuard. & alij recentiores hac die agunt.

[e] *Donatiani & soc.*] Agunt de his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Victor Vticens. lib. 2. de persecutione Vuandalica eorũ certamen describit. Passi sunt temporibus Zenonis Imp. sub Hunnerico Vuandalorum Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Episcopus Leptinensis ciuitatis, vt scribit S. Isidorus in historia Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iustinianum Imp. commotum fuisse, vt exercitum in Africam, duce Belisario, mitteret, idem auctor testatur. T. 6. A. 484. n. 47. & seq

[f] *Petronij Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Veronensis, pluribus autem Illustris. & R.D. Augustinus Valerius eius ecclesiæ Episc. & Cardinalis in antiq. monum. Episcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

[g] *Eleutherij Abb.*] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mendose additur nomen Episcopi. Huius res gestas scribit S. Greg. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantum scriptione, sed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficiũ, vt Hadrianus Papa ad Carolum Magnũ Imperatorẽ scribit his verbis: Sanctus Gregorius Papa in monasterio suo pulchrum fecit oratoriũ, & ipsum diuersis historijs pingi fecit, atque sacras ibidem erexit imagines. cir. A. 580. vide T. 9 A. 794. n. 86. & 87.

nes. Vt cum ipse cum beato Eleutherio pro ægritudine stomachi sui ingressus, in oratione pariter exauditi sunt. Et ille vir sanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum suscitasse, ante ipsas sacras imagines se prosternens, diuinam exorare clementiam cum sancto Gregorio non dubitauit; sed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi sunt, & vsque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

xvij. E Septimo Idus Septemb. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NICOMEDIAE natalis beati Ioannis martyris, qui cum videret crudelia edicta aduersus Christianos in foro pendere, fidei ardore accensus, iniecta manu, illa detraxit, atque discerpsit: cumq. hoc relatum esset Diocletiano & Maximiano Augustis in eadem vrbe constitutis, omnia suppliciorum genera in eum experiri iusserunt: quæ vir nobilissimus tanta alacritate vultus ac spiritus pertulit, vt ne tristis quidem pro his videri potuerit. Cæsareæ in Cappadocia sancti Eupsychij [b] martyris, qui sub Hadriano Imperatore accusatus quod Christianus esset, in carcerem coniectus est: & paulo post inde emissus, patrimonium statim vendidit, & pretium partim pauperibus, partim accusatoribus tamquam benefactoribus distribuit: sed iterum comprehensus, sub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confossus, martyrium consummauit. Pompeiopoli in Cilicia sancti Sozontis [c] martyris, qui sub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddit spiritum. Aquileiæ sancti Anastasij [d] martyris. In territorio Augustodunensi sanctæ Reginæ [e] virginis & martyris, quæ sub Proconsule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpessa supplicia, demum capitali sententia damnata, migrauit ad Sponsum. Trecis sancti Nemorij [f] diaconi & sociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aureliani in Gallia depositio sancti Euortij [g] Episcopi, qui primo Romanæ Ecclesiæ subdiaconus, dehinc diuino munere per columbam designatus est Pontifex præfatæ vrbis. In Gallijs sancti Augustalis [h] Episcopi & confessoris. Capuæ sancti Pamphili [i] Episcopi. In territorio Parisiensi sancti Clodoaldi [k] presbyteri & confessoris.

T.2.A.302. n.17. OANNIS [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Eius autem fidei constantem confessionem & diros cruciatus scribit Eu seb. hist. lib. 8 c. 5 & Niceph. lib. 7 c. 5 & licet nomen non explicet, reapse de eo sentire, certum est.

T.2.A.140 n.4. [b] *Eupsychy*] De quo & Graeci in Menologio hac die, ibiq. eius res gestas summa breui describunt. Porro ne nominis & loci similitudine quis decipiatur, duos Eupsychios martyres Caesareae Cappadociae fuisse constat; quorum alter, de quo hic agitur, passus est temporibus Hadriani Imp. alter autem, de quo supra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apostata imperatore, martyriũ consummauit; de quo eo die plura superius, dicta a nobis sunt.

T.2.A.305. n.15. [c] *Sozontis.*] Agũt de eodem hac die Graeci, eiusq. Acta pluribus prosecutus est Metaphrastes: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio restituta fit post debellatos pyratas, iisdemq incolẽda sit tradita, scribit Dio historiarũ lib. 36.

Passus Diocleti. Imp. [d] *Anastasij.*]Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus est; idq. ex veteribus manuscrip. Molan. in addit. ad Vsuard. hac die.

A 244. sub Olibr praefect Decio Genebrar. [e] *Reginae.*] De eadem hac die Beda, Vsuar. & Ado, iidemq. pluribus eius res gestas referunt, plenius autem Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap 47.

cir. A.451. Attila fuit Trecis. [f] *Nemorij & soc.*] De eo tabulae ecclesiae Treceensis, item Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vsuardum, Fuit hic diaconus sancti Lupi eiusdem ciuitatis Episcopi.

T.3.A 337 n.48. [g] *Euortij Episc.*] De quo & Beda, Vsuardus, & Ado. Huius res gestas ex antiquis eo diebus edidit Sur. tom. 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8. c. 48. Successit hic S. Desiniano, successoremq. habuit praeclarum illum sanctitate virum Anianum. Interfuit sanctus Euortius Concilio Valentino celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Coss. anno Domini 374.

T.6.A.441. n.14. [h] *Augustalis Episc.*] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamen dum reperitur idem Episcopus subscriptus Concilio primo Arausicano, tempore S. Leonis Papae, quo eidem sedi Arelatensi praeerat S Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuisse Episcopus; nam & in tabulis Episcoporum Arelatensiũ, quas descripsit Demochares, nulla habetur mentio de Augustali Episcopo.

[i] *Pamphili.*] De eo monumẽta eius ecclesiae, quorum Sanctorum indiculum Romam missum accepimus.

cir. A.531. [k] *Clodoaldi.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Gregorius Turonensis de gest. Francorum lib. 3. cap. 6. & 18. Sigeber. in chron. anno Domini 531: Vincentius lib. 21. cap. 60. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 50. & alij iuniores.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ATIVITAS [a] beatissimae semper Virginis Genitricis Dei MARIAE. Nicomediae sancti Hadriani [b] martyris, cum alijs viginti tribus, qui omnes post multa supplicia sub Diocletiano & Maximiano Augustis martyrium crurifragio consummarũt quarto Nonas Martij. Eorum reliquiae a Christianis Byzantium delatae, reuerenti honore sepultae fuerunt; inde postea S. Hadriani corpus Romam hac die translatum fuit, in qua ipsius festiuitas potissimum celebratur. Alexandriae sanctorum

rum martyrum Ammonis [c], Theophili, Neoterij, & aliorum vigintiduorum. Antiochiæ sanctorum Timothei [d] & Fausti martyrum. Gazæ in Palæstina sanctorum martyrum Eusebij [e], Nestabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apostatæ, irruente in eos turba Gentilium, discerpti atque necati sunt. Ibidem sancti Nestoris [f] martyris, qui sub eodem Iuliano ab iisdem Gentilibus furentibus sæuissime cruciatus, emisit spiritum. Frisingæ sancti Corbiniani [g] primi eiusdem ciuitatis Episcopi, qui a Gregorio Secundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium missus, vberes fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

T. 1. in appar. nu 39. 40. & sequ. & nu. 48

NATIVITAS *beatiss.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum: Græci etiam hac eadem die celebrant eamdem solemnitatem, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ num. 65. sermones leguntur nomine S. Ioannis Chrysostomi, S. Procli, S. Ioannis Damasceni, Iacobi monachi, & Andreæ Cretens. In Sacramentario S. Gregorij, quod antiquissimum extat in biblioth. Vaticana manuscrip. habetur de eadem celebritate specialis præfatio. Eiusdem meminit S. Ildefonsus lib. de virg. Ordo Roman. de diuin. offic. pag. 24. de eadem agens, hæc habet: In Natiuitate S. MARIAE leguntur homiliæ sanctorum Patrum ad ipsum diem pertinentes, &c. [illegible] de Litanijs ea die fieri solitis ex institutione Sergij Papæ. Meminit de eadem, cum agitur de officio Missæ pag. 2[illegible] Ex quibus profecto valde errare ostenduntur, qui hanc solemnitatem ab Innocentio Quarto institutam putarunt. Rursus non recte sentire eos existimamus, qui opinati sunt iam ab Augustini ætate eamdem esse in Ecclesia celebratam, ea persuasi ratione, quod in Ecclesiasticis officijs eius diei legatur sermo S. Augustini de ea solemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, vete sermonem illum esse germanum S. Augustini opus; nequaquam tamen in Natali Dei Genitricis habitum, sed perpaucis mutatis, eidem celebritati accommodatum, qui est sermo secundus de Annunciatione; vbi verba illa: Gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata solemni die: ita pie mutata leguntur in Breuiario: Gaudeat terra nostra tantæ Virginis illustrata Natali. Nec vero mirum hoc cuiquam videatur, quod sermonem hunc S. Augustini ad beatissimam Virginem pertinentem, sancta Ecclesia ad hanc festiuitatem accommodauerit; nam id ipsum in antiphonis & responsorijs agere consueuisse, satis apparet, dum quæ sunt alicui solemnitati peculiariter accomodata, iisdem vtatur in alijs. Vt autem omnis prorsus ansa tollatur existimandi Augustini tempore hoc festum esse celebratum, adducam de ea re eiusdem Augustini clarissima testimonia, qui sermone 21. & 22. de sanct. testatur nullius alterius ortum, quam solius Domini Nostri IESV Christi, & S. Ioannis Baptistæ, in Ecclesia celebrari consueuisse. Quonam autem potissimum tempore fuerit eiusmodi solemnitas instituta, nusquam expressum reperi, nec quid certi affirmare ausim. Quantum autem ex historijs Ecclesiasticis comperrum habeo; a Concilij Ephesini temporibus, ex quo execranda illa Nestorij hæresis damnata atque proscripta est, qua Sanctissimæ MARIAE Virginis titulus ille supremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (secundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilatasti mihi) magis magisq. in dies toto orbe Christiano beatissimæ Virginis cultum auctum amplificatumq. fuisse: non tamen dicere præsumimus, eo tempore institutam esse præsentem solemnitatem; cum constet, Gallicanam Ecclesiam etiam temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignorasse, vt apparet ex Concilio Moguntino sub eodem Imp. celebrato, anno Domini 813. can. 36. & ex capitularibus eiusdem Imp & Ludouici Pij, lib. 1. cap. 164. lib. 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. Satis sit, constare eam esse antiquam, & tam Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq. studio ac religione permotos, eadem die sacratissimum Dei Genitricis Natalitium solemniter celebrandum esse duxisse. Rationem autem eius solemnitatis agendæ S. Bernardus scribit sermone 4. super Salue Regina. De iussis quibusdam

busdam diuinitus ostensis cuidam religioso viro de hoc celebrando natali die, agit Petrus in catal. lib. 8. c. 51. in fin. & alij. Extant insuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damasc. de Nat. Dei Genitricis MARIAE; aliæ Absalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recensere.

T.3.A.311. n.17. [b] *Hadriani.*] De ipsius natali die superius ad quartum Nonas Martij agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuscript. alijsq. recentioribus notatum vidimus. Vetera aliquot manuscrip. hæc habent ea die, quæ & Molanus ad Vsuard. addidit: Nicomediæ S. Hadriani, cum alijs vigintitribus, cuius corpus Romam translatum est, atque sepultum sexto Idus Septembris, vbi & eius passio est annotata. Hæc in dictis vet. manuscript. licet in vetustioribus Roman. Martyrologijs nulla prorsus mentio de Hadriano ea die habeatur; sed hac die tantum, quando simul cũ trãslatione & passio olim celebrabatur. Cum autem die translationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factũ est, vt Nicomediæ poneretur. vnde Adoni & alijs eum secutis errandi manauit occasio, vt putarent hac die translationis sanctum Hadrianum occubuisse martyrio: rectius itaque Maurol. ex prædictis manuscriptis natalem eius passionis diẽ ad quartum Nonas Martij, translationem vero Romam factam hac die ponit. His omnibus subscribit etiã Galesinius in suis Not. ea die Martii. Quod vero Græci, neque hac die, neque ad quartum Nonas Martii, sed septimo Kal. Septemb. agant commemorationem S. Hadriani; existimo eam eos agere diem, qua prima est facta translatio, cum Nicomedia Constantinopolim eius corpus delatum est. Cetera de Hadriano vide notata superius in natali ipsius die 4. Non. Martii.

[c] *Ammonis & soc.*] Vsuardus de iisdem hac die. Scribit de his Dionysius Alexand. apud Euseb. lib. 6. c. 34. Alius est itẽ Ammon Alexand. qui vna cum Fausto & Didio passus est tempore Diocletiani, de quibus Eusebius lib. 8. c. 25. & Niceph. li. 7. c. 16. Diuersos hos esse inter se, tum diuersitas temporum, tum sociorum ostendit. T.2.A.253. nn. 107. & seq.

[d] *Timothei & Fausti.*] De his item Vsuardus, & alii recentiores hac die.

[e] *Eusebij & soc.*] Horum nobile certamen scribit Sozomenus lib. 5. cap 8. T.4.A.362. nu. 154. & seq.

[f] *Nestoris.*] De quo etiam idem Sozom. vna cum prædictis martyribus agit vbi supra lib. 5. cap 8. T.4.A.362. n.155.

[g] *Corbiniani Episcopi.*] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res gestas scriptis mãdauit Aribo Episcopus Frisingen. quas habet Sur. tom. 5. Plura de eodem Otho Frising. lib. 5. c. 23. & 24. Claruit temporibus Gregorii Secundi Papæ circa annum Domini septingentesimum trigesimum. T.9.A.716. n.12. & An. 724. nu. 21. & seq.

9 Quinto Idus Septemb. Luna, G xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

1 NICOMEDIAE passio sanctorum martyrum Dorothei [a] & Gorgonij, qui apud Diocletianum Augustum honores amplissimos consecuti, cũ persecutionem, quam ille Christianis inferebat, detestarentur, præsente eo, iussi sunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde visceribus pelle nudatis, aceto & sale perfundi, sicq. in craticula assari, atque ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, beati Gorgonij corpus Romam delatum fuit, ac via Latina positum, & inde ad basilicam sancti Petri translatum. In Sabinis, trigesimo ab Vrbe milliario, sanctorum martyrum Hyacinthi [b], Alexandri, & Tiburtij. Sebastæ S. Seueriani [c] militis Licinij Imperatoris, qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequens

vifitaret, iuſſu Lyſiæ Præſidis ſaxo ad pedes ligato ſuſpenſus, ac verberibus cæſus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit ſpiritum. Eodem die paſsio ſancti Stratônis [d], qui pro Chriſto ad duas arbores ligatus, atque diſcerptus, martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Ruffini [e] & Ruffiniani fratrum. Romæ ſancti Sergij [f] Papæ & confeſſoris. In territorio Taruanenſi ſancti Audomari [g] Epiſcopi. In Scotia ſancti Querâni [h] abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

T. 2. A. 301. n. 37. & ſeq & An 302. n. 3. 28. 29. & 40.

DOROTHEI *& Gorgonij* [a].] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Scribit horum res geſtas Euſeb. hiſtor. lib. 8. c. 1. & 6. & Niceph. lib. 7. c. 2. & 5. Plura de ijſdem in Actis ſanctorum Indes & Domnæ, quæ refert Metaph. die 26. Decemb. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato, martyrium conſummaſſe, eadem Acta teſtantur. Quod autē ab his diuerſa hæc in Martyrologio sūt poſita, quod prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Euſebio dict. lib. 8. c. 6. & Niceph. lib. 7. c. 5. videntur accepta. Quæ vero hic habentur de ceteris tormentis a prædictis martyribus perlatis, eadē recenſet Beda, Vſuardus, Ado, & alij: & licet Euſebius eis Petrum cruciatum eſſe dicat; tamen cum ex vnius, quod refert, martyrio, quæ ceteris ſodalibus contigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarunt, in dictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Ruffinus item dum eumdem Euſebij locum in Latinum vertit, ijſdem quibus ille, hos ſupplicijs affectos, ac demum laqueo vitam finiſſe tradit lib. 8. c. 6. Reliquias S. Gorgonij tranſlatas deinde Roma in Gallias, teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 764.

[b] *Hyacinthi & ſoc.*] Agunt & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

[c] *Seueriani.*] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq. eius Acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus; extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. T. 3. A. 316 n. 46.

[d] *Stratonis.*] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq. eius martyrium.

[e] *Ruffini & Ruffiniani.*] Græci etiam horū paſſionem deſcribunt in Menol. hac item die.

[f] *Sergij Papæ.*] De quo Beda, Ado, & recētiores. Hic ſubſtitutus eſt Cononi. Eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſt. T. 8. A. 687. nu. 1. & ſeq. obitus an. 705. n. 1. & ſeq.

[g] *Audomari Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus, & alij. Recitat eius Acta Sur. to. 5. Vincent. lib. 23. c. 108. Petr. in catal. lib. 8. c. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 104. & lib. 4. c. 160. Molan. in Indic. ſanct. Belg. Exceſſit ex humanis anno Domini 695. T. 8. A. 682. n. 14. obitus A 695. n. 9.

[h] *Queranus Abb.*] Agunt de eodem Vſuard. hac die, & recentiores.

xiiij. A **Quarto Idus Septemb. Luna.** 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

TOLENTÎNI in Picēno depoſitio ſancti Nicolai [a] confeſſoris, ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini. In Africa natalis ſanctorum Epiſcoporum Nemeſiâni [b], Felicis, Lucij, alterius item Felicis, Littēi, Polyâni, Victôris, Iadêris, Datiui, & aliorum: qui ſub Valeriano & Gal-

lieno,

lieno, exurgente persecutionis rabie, ad primam confessionis Christi constantiam grauiter fustibus cæsi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, gloriosæ confessionis agonem consummarunt. Chalcedone sanctorum martyrum Sosthenis[c] & Victoris, qui in persecutione Diocletiani sub Prisco Asiæ Proconsule post vincula & bestias superatas iussi sunt incendi: at illi salutantes se inuicem in osculo sancto, in oratione positi spiritum emiserunt. In Bithynia sanctarum virginum Menodoræ[d], Metrodoræ, & Nymphodoræ sororum, quæ sub Maximiano Imperatore & Frontone Præside martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item sanctorum martyrum Apellij[e], Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia sancti Theodardi[f] Episcopi & martyris, qui animam suam posuit pro ouibus suis, & post mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ beati Hilari[g] Papæ & confessoris. Compostellæ sancti Petri Episcopi[h], qui multis virtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigensi sancti Saluij[i] Episcopi & confessoris. Nouariæ sancti Agapij[k] Episcopi. Constantinopoli sanctæ Pulcheriæ[l] Augustæ virginis, religione & pietate insignis.

SEPTEMBRIS 10.

Obijt An. 1306. NICOLAI[a] *de Tolentino* a.] Huius facta egregia habet Mombrit. tom. 2. & Sur. to. 5. Antonin. nonnulla par. 3. tit. 23. c. 11. §. 17. & alij recentiores. Excessit ex hac vita anno Domini 1306. relatus est autem inter Sanctos ab Eugenio Papa IIII. anno Pontificatus sextodecimo, Domini autem MCCCCXLVI.

T.2.A.160 n.43.&seq. [b] *Nemesiani & soc.*] Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epist. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Episcopi, potest intelligi ex Actis Concilij Chartaginensis sub Cypriano. Hi etenim quamuis aliquando erroneam illam sententiam de baptismate hæreticorum vna cum S. Cypriano aduersus Rom. Pont. Stephanum defendissent; tamen sicut ille, ita & isti nunquam se a Catholica vnitate & caritate diuiserunt; vt de S. Cypriano S. Augustinus, agens aduersus Donatistas, sæpe inculcat. Clarissimus fuit item in Africa eiusdem nominis Nemesianus, qui puer adhuc martyrium subijt, de quo Augustinus sermone de diuers. 39. cap. 3.

T.3.A.311. n.48. [c] *Sosthenis & Victoris*.] Agunt de ijsdem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Habentur res gestæ [illegible] Actis sanctæ Euphemiæ Chalcedonensis. de his etiam Petrus in catal. lib. 8. cap. 61.

T.3.A.313. n.18. [d] *Menodoræ & soc.*] De his & Græci in Menologio hac die; fusius autem Metaphrastes ipsarum res gestas descripsit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

[e] *Apellij & soc.*] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

T.8 A.658 n.8. [f] *Theodardi Episc.*] Huius Acta testatur Sigebert. se scripsisse luculentiore stylo: extant ea apud Sur. tom. 5. Agit de eodem Tritthem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 103. & lib. 4. cap. 154. Molanus in Indiculo sanctorum Belgij. Passus est autem anno Domini sexcentesimo quinquagesimoquinto.

T.6.A 467 n.3.& seq. [g] *Hilari Papæ.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Successit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuersis antiquis codicibus conquisita digessimus in Annalibus Ecclesiasticis per annos singulos.

[h] *Petri Episc.*] Tabulæ Compostellanæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vsuardum, & alij.

T.7.A.587 n.37. [i] *Saluij Episc.*] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 5. cap. 50. lib. 6. c. 29. & lib. 7. c. 1. Migrauit ex hac vita anno Domini quingentesimo octogesimosexto.

cir. A. 432. k *Agapij Episc.*] Succeſsit hic S. Gaudentio, ſeditq. annos 20. vt docent tabulæ Episcoporum eccleſiæ Nouarienſis, quæ tamen in aliquibus ſunt emendandæ.

T. 5. plura præcipue A. 415. nu. 51. & ſeq. A. 431. nu. 157. & ſeq. & 177. & an. 438. nu. 13. obiens. T. 6. A. 453. n. 20. & ſeq

l *Pulcheriæ.*] Eodem titulo ſanctitatis & virginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet enim ad optimam administrationem Imperij Marcianum virum religioſiſſimum ætate grandæuum ſibi maritum delegiſſet; tamen virginitatem, quam ab ineunte ætate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum vſque conſeruauit: quod abſque vlla dubitatione, tam Græcorum, quam Latinorum hiſtorici omnes affirmãt. Scribunt de ea Sozom. lib. 9. c. 1. Socrat. lib. 7. c. 22. Niceph. lib. 14. cap. 2. & 3. Marcel. in chron & Suidas pluribus. De eadem ſæpe Acta SS. Synodi Chalcedonenſis, vbi noua Helena, munimen Orthodoxorum, & gloria eccleſiarum a cũctis Patribus eſt acclamata. Commendatur mirum in modum in epiſtolis S. Leonis Papæ, præſertim epiſt. 39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus, venerabilis Auguſta. ita l. 2. de collat luſtrali. C. Theod. Mentio de eadem habetur in Actis ſanctæ Melaniæ iunioris. de eadem recentiores Græcorum hiſtorici Zonaras, Cedrenus, Glycas, & alij. Obijt humanum diẽ (vt auctor eſt Marcellinus in chron.) Opilione & Vincomalo Conſſ. eſt annus a Chriſto Domino 453. Tam ad ipſam, quam ad ſorores Cyrillus Epiſcopus Alexandrinus de recta fide commentarium ſcripſit. Idẽ Cyrillus in lib ad Theodoſium Aug eamdem Pulcheriam procurantem Imperium his verbis deſcribit: Altera autem & virginali germine ſimul vigens, & nobiliſſimi regni veſtri curam ſibi vendicat, &c. Hæc Cyrillus, qui eamdem pluribus laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græcis, quã ex Latinis antiquis auctoribus ſumma induſtriã collegit R. P. Thomas Bozzius noſtræ Congregationis presbyter, Latinis ac Græcis litteris bene excultus: quam proxime ab eo edendam, ſimulq. alias nobilis ingenij aduerſus hæreticos elaboratas lucubrationes, ſperamus. Fuit & alia Pulcheria, Theodoſij Maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac vita deceſſit, in cuius nobili funere S. Gregorius Nyſſenus egregiam habuit panegyrim. Rurſus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia Theophili & Theodoræ Auguſt. de qua Cedrenus in cõpend. hiſt. in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in eodem Imperatore.

xiij. B Tertio Idus Septemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE via Salaria veteri in cœmeterio Baſillę natalis ſanctorum martyrum Proti a & Hyacinthi fratrum eunuchorum beatæ Eugeniæ; qui ſub Galliẽno Imperatore deprehenſi quod eſſent Chriſtiani, ſacrificare coguntur; ſed non conſentientes, primo duriſſime verberati ſunt, ac tandem pariter decollati. Laodiceæ in Syria paſsio ſanctorum Diodôri b, Diomědis, & Didymi. Legione in Hiſpania ſancti Vincentij c abbatis & martyris. In Aegypto ſancti Paphnutij d Epiſcopi, qui vnus fuit ex ijs confeſſoribus, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore, dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite exciſo, ad metalla damnati fuerunt: deinde ſub Conſtantino Magno aduerſus Arianos pro fide Catholica ſtrenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depoſitio S. Patientis e Epiſcopi. Vercellis S. Aemiliani f Epiſcopi. Alexandriæ ſanctæ Theodôræ g, quæ cum incaute deliquiſſet,

facti,

facti pœnitens, mira abstinentia & patientia in habitu sancto incognita perseuerauit vsque ad mortem.

SEPTEMBRIS 11.

T.2.A 188. nu 2. & A. 262 nu.56.

Roti & *Hyacinthi* [a].] De his item Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Extant eorum res gestæ in Actis S. Eugeniæ, de quorum fide agemus inferius 8. kal. Ianuarij. Erat Romæ illustris memoria horum martyrum, cuius Cōfessionem Symmachus Papa exornauit, vt cōstat ex libro de Roman. Pontificibus in Symmacho. Eorum sacræ reliquiæ sub Clemente VIII. Pont. Max. ab ecclesia S Saluatoris, prope pōtem S. Mariæ trans Tiberim posita, ad ecclesiā S. Ioan. Florentinæ nationis solēni pōpa fuere trāslatæ anno Dñi 1592. die 21. Iun.

[b] *Diodori & soc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi & ipsorum martyrium paucis enarrant.

T.8.A.630. num.20. [c] *Vincentij.*] Passus hic dicitur Gothorum tempore, cum Arianæ perfidiæ repugnaret. De eodem in Flor. sanct. Hispaniæ, & in Thesauro concion tom. 3. hac die.

T.3. A 310. n.23. A 318 n. 101. An. 325. nu. 82. A. 326. nu. 32. An 335. n 6. A. 347. n. 41. [d] *Paphnutij Episc.*] Hic ille illustris cōfessor, qui in vltima persecutione dextro orbatus oculo, & sinistro succiso poplite, adhuc superstes, conuenit vna cum ceteris ad magnum Nicænum Conciliū, & aduersus Arianos egregie decertauit. Fuit & miraculorum patrandorū Apostolica virtute præditus, vt de eo scribit Rufin. lib. 1. c 4 & 17. & Socrat. lib. 1. c. 8. vbi ait, Constantinum Imperatorem partem illam vultus eius effossi oculi exosculatum esse miro religionis affectu. Id ipsum Theodoret. hist. lib. 1. cap. 7. Sozom. lib. 1. cap. 22. Niceph. lib. 8 c. 14. & 19. & Suidas. De eodem adhuc monacho scribit sanctus Athanasius in vita S. Antonij. Longe hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipse confessor fuerit, de quo scribit S. Epiphanius in Panario, hæresi 68.

[e] *Patientis Episc.*] De eodē hac die Vsuardus, & alij. Scribit Gregor. Turon. de gest. Franc. lib 2. c. 24. Sidonium Apollinarē eius virtutes litteris prædicasse: agit enim de eo Sidonius lib. 2. epist. 10 ad Hesperiū, & lib. 4. epist. 25. ad Donnolum: extatq. eiusdem ad eumdem Patientē epist. 12. lib. 6. quibus eius res gestæ narrantur. Ad hunc ipsum Constātius inscripsit vitam S. Germani Episcopi Antissiodorensis. Interfuit hic item conuentui Gallicanorum Episcoporum, in quo cognita & probata est fides Catholica Fausti Lerinensis damnantis dogmata Pelagij: ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiusdem hæresis damnationem scripsit epistolam. Extant hæc to. 5. biblioth. Margar. Ponitur Patiens vicesimusquartus eius sedis Episcopus in tabulis Demochar. Putat Grauius, non esse legitimam subscriptionem illam ad epistolā Fausti. sed de Fausto consule dicta in Annalibus, in quibus versipellis vulpeculæ fraus detegitur. T.5. A. 429. nu. 9. & An. 435 n 12. & T.6. A 466. n.13 A 475 n.29. & seq.

[f] *Aemiliani Episc.*] De eo tab. eccles. Vercellensis. Huius vitā ex antiquis eius ecclesiæ monumentis se scripsisse testatur Galesinius. Interfuit Aemilianus Vercellēsis Episcopus Romanis Synodis tertiæ & quartæ sub Symmacho Papa, vt earumdem Acta testantur. cir. A. 514.

[g] *Theodoræ.*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio, Nicephorus etiam lib. 17. c. 5. plenius autem Metaphrastes refert eius res gestas, quas Latine redditas habes apud Lipom. tom. 6. hac die, & Sur. tom. 5. Vixit temporibus Zenonis Imperatoris. cir. A. 480.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C

a b c d e f g h i k l m n p q r s
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

LEXANDRIAE natalis sanctorum martyrum Hieronidis [a], Leontij, Serapiōnis, Selesij, Valeriani, & Stratōnis, qui sub Maximino Imperatore ob Christi nominis confessionem in mare sunt demersi.

In Bithynia sancti Autonōmi [b] Episcopi & martyris; qui ex Italia, Diocletiani persecutionem declinans, illuc pro-

fectus, cum plurimos conuertisset ad fidem, a furentibus Gentilibus, dum sacra mysteria peragerer, ad altare mactatus, hostia Christi effectus est. Meri in Phrygia passio sanctorum martyrum Macedonij [c], Theoduli, & Tatiani, qui sub Iuliano Apostata ab Almachio Præside post alia tormenta super crates ferreas ignitas positi, exultantes martyrium compleuerunt. Iconij in Lycaonia sancti Curonoti [d] Episcopi, qui sub Perennio Præside capite truncatus, martyrij palmam accepit. Apud Ticinum sancti Iuuentij [e] Episcopi, de quo sexto Idus Februarij. Is a beato Hermagora discipulo sancti Marci Euangelistæ ad eam vrbem vna cum sancto Syro directus est; & ambo illic Christi Euangelium prædicantes, & magnis virtutibus ac miraculis coruscantes, etiam vicinas vrbes diuinis operibus illustrarunt; sicque in pontificali honore, glorioso fine quieuerunt in pace. Lugduni depositio sancti Sacerdotis [f] Episcopi. Veronæ sancti Siluini [g] Episcopi. Anderlaci S. Guidonis [h] confessoris.

SEPTEMBRIS 12.

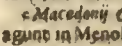

cir. A. 237. HIERONIDIS & soc. [a]] De ijsdem hac die Græci agũt in Menologio, vbi eorum martyrium describunt.

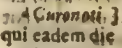
cir. A. 290. [b] Autonomi.] Græci itidẽ. Porro eius Acta edidit Metaphrastes, quæ habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

T. 4. A. 362. n. 84. [c] Macedonij & soc.] Græci etiam de his agunt in Menologio, gestaq. eorum referunt breui compendio; Suidas autem pluribus eorum nobilissimum certamen describit in histor. in verb. Almachius.

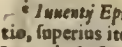

[d] Curonoti.] Huius Acta martyrij Græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio, explicant.

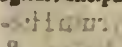

T. 4. A. 381. n. 1. [e] Iuuentij Episcopi.] De Iuuentio, seu Euentio, superius iterum sexto Id. Februarij. De Iuuentio & Syro Episcopis hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt. In tabulis autem ecclesiæ Ticinensis de vtroque seorsum agitur, diuersisq. diebus; nimirum de Iuuentio octauo Id. Febr. de Syro autẽ quinto Idus Decembr. eiusq. translationem xvj. Kalend. Iunij celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, discipulus fuisse S. Hermagoræ, qui passus est temporibus Neronis Imperatoris, tertiusq. numeratur eius sedis Episcopus, Iuuentij & Syri res gestas recitat Mombrit. tom. 2. habes easdem apud Sur. tom. 7. hac die, & Petr. in catal. lib. 4. c. 50. & lib. 8. c. 68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib. 3. cap. 2. Bernard. abb. Bonæual. in vita S. Bernardi lib. 1. cap. 4.

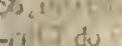
Si Euētius fuit in Cōcil. Aquile- ienſ. alias est a discipulus sāct. Hermagoræ qui vixit circ. annos ... T. 1. An. 46. n. 2.

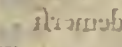
T. 7. A. 553. n. 25. [f] Sacerdotis Episc.] De eodẽ Beda, & Ado. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, cuius anno trigesimooctauo interfuit Aurelianensi quinto Concilio, vt eius Acta significant. Numeratur hic Lugdunensis sedis Episcopus trigesimus, vel trigesimussecundus, iuxta diuersas tabulas, quas descripsit Democh. lib. de sacr. Missæ.

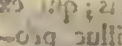

[g] Siluini Episcopi.] De quo tabulæ ecclesiæ Veronen. quas illustrauit Illust. ac R. D. Augustinus Valerius Episc. Veron. S. R. E. Card. libro quem scripsit de antiquis monum. Episcoporum Veronen. pag. 10. & 42.

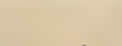

T. 12. Ann. 1112. n. 39. [h] Guidonis confessoris.] Huius Acta recenset Sur. tom. 5. hac die. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuardum. Migrauit ex hac vita anno Domini millesimo centesimo duodecimo.

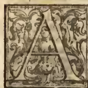

13 Idibus Septemb. Luna. D xj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 15 16 17 18 19 20

LEXANDRIAE natalis beati Philippi [a], patris ſanctæ Eugeniæ virginis. Hic dignitatem præfecturæ Aegypti deſerens, baptiſmi gratiam aſſecutus eſt; quem in oratione conſtitutum iuſſit Terentius Præfectus eius ſucceſſor gladio iugulari. Item ſanctorum martyrum Macrobij [b] & Iuliani, qui ſub Licinio paſſi ſunt. Eodem die ſancti Ligorij [c] martyris, qui in eremo degens, a Gentilibus ob Chriſti fidem necatus eſt. Alexandriæ ſancti Eulogij [d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Andegaui in Gallia ſancti Maurilij [e] Epiſcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas ſancti Amati [f] Epiſcopi & confeſſoris. Ipſo die ſancti Venerij [g] confeſſoris, admirandæ ſanctitatis viri, qui in inſula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monaſterio Romarico in Gallia ſancti Amati [h] presbyteri & abbatis, abſtinentia & miraculorum gratia illuſtris.

SEPTEMBRIS. 13.

fuſius T. 2. A. 204 n. 2. & sequ. & A. 246. n. 6. & ſeq.

PHILIPPI [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui omnes corrigendi ſunt, dum ex Actis S. Eugeniæ dicunt illum fuiſſe Epiſcopum Alexandrinum: nam eius præfectura ſecularis, & non ſacerdotalis fuit: Euſebius etenim eum tam in chronico, quam in hiſtoria texit ſeriem Epiſcoporum Alexandrinorum, Nicephorus Epiſcopus, & Nicephorus Calliſt. & alij qui id ipſum præſtiterunt, nullus ipſorum inter Alexandrinos Epiſcopos adnumerat Philippum. Rurſus autem in eodem Philippo ſanctæ Eugeniæ patre errauerunt alij, qui putarunt eumdem eſſe Philippum Imperatorem, ut Cedrenus in Maximino; quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Quod itē in prædictorū Martyrologijs legitur hic paſſus eſſe Valeriani & Gallieni temporibus, plane repugnat Actis ipſius S. Eugeniæ, vbi eius certamen deſcribitur. Nec quemquam moueat, ſi eius filia Eugenia paſſa dicatur temporibus prædictorum Imperatorum: nam perlongum temporis ſpatium inter vtriuſque martyrium intercesſiſſe, eadem Acta ſignificant. Paſſus eſt autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem Acta teſtantur; quæ tamen tam in his quæ habent de Epiſcopatu Philippi, quam in aliquibus alijs ſuperadditis, cenſura indigent.

[b] *Macrobij & Iuliani.*] De ijſdem Græcorum tabulæ & Menologium hac die agunt. T. 3. A. 316. n. 53.

[c] *Ligorij.*] Vet. manuſcripta de eodem hac die. Petrus in catal. lib. 8. cap. 73 agit de eius martyrio atque tranſlatione.

[d] *Eulogij Epiſc.*] De eodem Græci etiam. Scribit de eo Euagr. hiſt. lib. 5. cap. 15. De eodem agitur in Prat. ſpirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadrageſimumſeptimum eius ſedis Epiſcopum. Claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocæ eius ſucceſſoris. vſus eſt eo familiariſſime S. Gregorius Papa, cuius ad ipſum quamplurimæ extant epiſtolæ, vt lib. 1. epiſt. 23. lib. 4 epiſt. 36. lib. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib. 8. 42. & lib. 11. epiſt. 46. 47. T. 5. A. 411. n. 61. & An. 428. n. 30.

[e] *Maurilij Epiſc.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius Acta, quæ Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. recitant; T. 4. A. 394. n. 98. Sub nomine Mauritij.

citant; quæ a Fortunato fuisse conscripta, testatur Trithemius. Claruit temporibus Theodosij, & Honorij eius filij: consecratusque Episcopus a S. Martino Episcopo Turonensi, sedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacensis lib. 1. epist. 2. Vincent. lib. 17. cap. 20. Anton. par. 2. tit. 10. cap. 13. Petrus in catal. lib. 8. cap. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Gregorium VII. Rom. Pont. de abdicatione Episcopatus. Fuit eiusdem nominis alius Episcopus Rhotomagensis, qui vixit circa annū Domini 1070. de quo Trithem. de vir. illustribus ord. S. Benedict. lib. 3. c. 323. & lib. 4. cap. 120.

T s. A. 685. n. 22. obijt A. 690. [f] *Amati Episc.*] Huius res gestas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. tom. 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 685. & Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indiculo sanct. Belg. pluribus. Numeratur vigesimussecundus eius sedis Episcopus. Excessit ex hac vita anno Domini 690. vt indicant tabulæ ecclesię Senonensis a Democharę descriptæ.

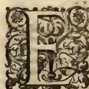
ch. A. 603. [g] *Venerij.*] Eius Acta in compendium redacta habet Petr. in catal. lib. 8. c. 65 qui subdit de alio eiusdem nominis sanctitate claro, qui vixit tēporibus Othonis Tertij Imp. ibid. c. 66. Hic de quo agimus, claruit tēporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ, qui monasterium eiusdem in Palmaria insula ad canonicam obseruationem restituendum curauit. lib. 1. epist. 48. Fuit eiusdem nominis sanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tiburtinis, de quo scribit Petrus Damian. in vita S. Romualdi.

T.s A. 619. n. 17. [h] *Amati presbyt.*] De quo etiā Beda, Vsuar. & alij. Extant eius Acta apud Sur. tom. 5. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. anno Domini 630. Idē Trithem. ibidem agit de alio eiusdem nominis & monasterii abbate & martyre lib. 3. cap. 309. de quo agi putat hac die.

x. E Decimooctauo Kal. Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21

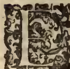

XALTATIO [a] sanctæ Crucis, quando Heraclius Imperator, Cosrhoë Rege deuicto, eam de Perside Hierosolymam reportauit. Romę via Appia beati Cornelij [b] Papæ & martyris, qui in persecutione Decij post exilij relegationem iussus est plumbatis cædi, & sic cum alijs viginti & vno promiscui sexus decollari. Sed & Cærealis miles cum Sallustia vxore sua, quos idem Cornelius in fide instruxerat, eodem die capite plexi sunt. In Africa passio sancti Cypriani [c] Episcopi Carthaginiensis, sanctitate & doctrina clarissimi: qui sub Valeriano & Galliēno Principibus post durum exilium detruncatione capitis martyrium consummauit sexto milliario a Carthagine iuxta mare. Passi sunt etiam ibidem sancti martyres Crescētianus [d], Victor, Rosula, & Generalis. Romæ sancti Crescentij [e] pueri, filij sancti Euthymij, qui in persecutione Diocletiani sub Turpilio Iudice via Salaria gladio percussus occubuit. Treuiris sancti Materni Episcopi, discipuli beati Petri Apostoli, qui Tungrenses, Colonienses, & Treuirenses, aliosq. finitimos populos ad Christi

fidem perduxit. Eódem die natalis sancti Ioannis [g] Chrysostomi Episcopi Constantinopolitâni, qui inimicorum factione in exilium eiectus, cum Innocentij Primi Summi Pôtificis decreto inde reuocaretur, in itinere a custodientibus militibus multa mala perpessus, animam Deo reddidit: eius tamen festiuitas sexto kalendas Februarij celebratur, qua die sacrum ipsius corpus a Theodosio Iuniore Constantinopolim fuit translatum.

SEPTEMBRIS 14.

De Cruce plura To. 8. a.60.nu.6. T.8. a. 614. n.40.& seq & An.625. Ann. 622. a.627.& a. 628. latius.

XALTATIO S. Crucis [a].] De ea etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij: pluribus autẽ Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Microlog. c.55. ac ceteri qui scribunt de diuin. offic. Agunt praterea & Græci hac die solemnitatem Exaltationis S. Crucis, non tamen quando per Heraclium Imp. deuicto Cosrhoe restituta est; sed cum, Constantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulsit. Extat tractatus egregius Epiphanij Episcopi Orbi de signo Crucis, quod apparuit Constantino Magno Imper. Habetur Græce scriptus in cod. manuscripto biblioth. Sfortianæ nu. 91. Græci itaque longe ante Heraclij tempora hac ipsa die eiusmodi celebritatem agebãt; qua item die Exaltationis S Crucis sanctum Ioannem Chrysostomum ex hac vita migrasse, hi tradunt, qui res gestas ipsius sunt prosecuti. De eadem etiam solemnitate hac die agi solita meminit Eustachius presbyter in Eutychio apud Lipom. tom. 7. Latini etiam ante Heraclij tempora hãc diem Exaltationi S. Crucis dicatam coluisse videntur: nam in Sacramentario S. Gregorij de eadem, hac die agitur. Putamus itaque eamdem solemnitatem multo prius celebrari solitam, tãta deinde parta victoria, auctam, redditamq. ex eius rei memoria illustriorem. Quæ vero de restitutione S. Crucis post Heraclij victoriã scripta sunt, contigerunt anno decimonono eius Imper. vt constat ex Theophane in hist. Miscel. Numeratur hic annus a Christo Domino sexcentesimus vigesimusoctauus. De eadem Aim. de gest. Franc. lib. 4. cap. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hist. in Heraclio. Rei gestæ historiam multis inuolutam ambagibus legimus manuscriptam, quam penes nos habemus, auctore quodam Nicephoro Episcopo; cuius est initiũ: Tempore illo quo, &c. Quid autem in ea germanum, quidve spurium sit, diximus in Annal. Eccles. Quod doluimus, historiam illã nonnullis auctam mendacijs in quibusdam ecclesijs pictam vidimus. Extant de S. Cruce S. Ioannis Chrysostomi orationes duæ: Sophronius item de Exaltatione S. Crucis scripsit sermonem; alium eiusdem argumenti edidit Leo Imperator; quos habet codex Græcus manuscript. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. Itemq. Iosephus Episcopus Thessalonicæ aliam de S. Cruce scripsit orationem: habetur & ipsa in eadem biblioth. numero 84.

[b] *Cornelij Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. De cuius successione Euseb. in chron. & hist. lib. 6. cap. 32. Optat. lib. 2. Aug. epist. 165. Niceph. in chron. Res gestas ipsius, & tẽpus quo sedis plenius scripsimus in Annal. Eccles. De Cæreali & Sallustia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, assentiunturq. vet. manuscripta. S. Leo Papa extruxit basilicam S. Cornelij Papæ nomine, iuxta cœmeterium Callisti via Appia, vt constat ex lib. de Rom. Pontificibus in Leone Primo.

T. 2. a. 254. n.42.& seq & An. 255. n.55.& seq

[c] *Cypriani.*] Beda, ac ceteri qui supra, de eodem hac die. Fuit eius solemnitas etiam Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipse, quam Metaphrastes, ac ceteri Græcorum errore labantur, dum eumdem esse existimant cũ Cypriano mago, qui passus est cum Iustina virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepti: cum re vera multis differentijs constet inter se esse distinctos. Huius Acta scripsit Pontius eius diaconus, vt testatur S. Hieron. de script. Eccles. inde Paulus diac. Extant præterea eiusdem martyrij Acta publica a Notarijs excepta: quæ omnia in vnum collecta habet Pamelius, qui & de suo addidit eiusdem Cypriani vitam ex ipsiusmet scriptis locupletatam. Legi in antiquo Breuiario Toletano sacrum hymnum, quo eius martyrium egregie descriptum canitur. est eius exordium: Orbis magister Tascie, &c. Extant de eodem sermones sancti Augustini, quorum Possidius meminit in Indic. serm. 113. 114. 115. & 116. de diuersis, adhuc alius in addit. Paris. 12. vbi etiam recensentur eiusdem martyrij Acta. Extant præterea de eodem sermones duo S. Maximi, alius insuper S. Petri Chrysologi 129. In huius martyris honorem duæ apud Carthaginem

Plura T. 2. ab An.250. & An.260. n.36. & seq & An.261. n.12.& seq

nem illustres basilicæ fuerunt erectæ, vt scribit Victor de persecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera vbi passus, altera vero vbi sepultus, extructa fuit. Prior ad Sextum dicta, a sexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide; qui ipse locus appellatus est Mensa Cypriani; non quod (vt ait August. serm. 113. de diuers.) ibi sit vmquam Cyprianus epulatus, sed quia ibi est immolatus. Altera ad Decimum est nuncupata, quod tot passuũ millibus a Carthagine distaret eius sepulchrũ; huius meminit Procopius de bello Vuandalico, aitq. hanc sibi vendicasse Vuandalos Arianæ perfidiæ sectatores, illa priori ad solum prostrata. Hæc autem (secundum præcedens de ea re editum propheticum oraculum) subactis per Iustinianum Imper. Vuandalis, reddita est Catholicis. Dicta hæc erat etiam Sepulchrũ Cypriani, ad quod e transmarinis vsque regionibus frequens erat accessus Fidelium, vt apparet ex Seuero lib. 1. dialog. De eadem solemnitate & loco scribit Niceph. hist. lib. 17. cap. 12. Non tantum in Africa, sed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani solemnitas, de qua extat epistola Athalarici Regis ad Senerum, apud Cassiodor. Variar. lib. 8. epist. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæa, vt scribit Procop. de bello Vuandal.

T. 2. A. 261 n. 47. [d] *Crescentianus & soc.*] De quibus Ado, cui adstipulantur vetera manuscripta.

T. 2. A. 303. n. 117. [e] *Crescentij pueri.*] De cuius martyrio, aliorumq. sociorum Acta manuscrip. legi, quæ ab ecclesia Perusina accepimus.

T. 1. An. 46 n. 2. [f] *Materni Episc.*] De eo & Beda, alijq. recentiores. Plura de eo in Actis S. Gereonis & soc. quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. sanctorum Belgij. Cum autem omnes vno ore fateantur, hunc fuisse S. Petri Apostoli discipulum; profecto necesse est dicere; duos eiusdem nominis, eiusdem Coloniensis ecclesiæ fuisse Episcopos, scilicet maiorem hunc, de quo hac die agitur, Petri discipulum; & minorem, qui claruit temporibus Constantini Imperatoris, interfuitq. Cõcilio primo Arelatensi, vt eius Acta significant, cuius etiam meminit idem Imperator in litteris ad Melchiadem Rom. Pontificem, quas refert Eusebius lib. 10. ipsi etenim ac collegis Episcopis delegata est causa Cæciliani Episcopi Carthaginensis; qui & Romam vocatus est ad Synodum in eadem causa habendam, vt scribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur vehementer, quomodo in tabulis Episcoporum Coloniensium, quas descripsit Demochares lib. de sacrif. Miss. vnus tantum adnumeretur Maternus; qui si (vt in illis idem ponit Demochares) præcessit Euphratem, qui, vt Arianus, damnatus est in Concilio Agrippinensi; manifeste constat, illum non vixisse temporibus Apostolorum, sed potius Constantini Magni; vt apparet ex Actis prædictorum Conciliorum. Hunc historiæ nodum cum alijs soluendum relinqueremus, nec esset in animo aliquid definire, Reuerendissimus D. Lindanus, Episcopus Ruremundensis, cum isthæc ipsa nostra Romæ peruideret, in eam se dicebat ire sententiam, vt duo fuerint eiusdem ciuitatis, eiusdemq. nominis, diuersis temporibus, Materni Episcopi; vt in alijs ciuitatibus sæpe vidimus accidisse. Cuius sententiæ, vtpote viri eruditissimi, nos libentissime subscribimus; id præsertim prædictis rationibus non tantum suadentibus, sed cogentibus.

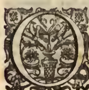
[g] *Ioannis Chrysostomi.*] De eodem hac die Græci in Menologio, qua ex humanis esse sublatum, qui eius Acta scripserunt, testantur, Pallad. Leo August. Metaph. Greg. Alex. Cassiod. trip. lib. 10. cap. 18. Niceph. lib. 13. c. 47. & alij. Penes Socrat. lib. 6. cap. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xviij. Kalend. Octobr. legitur xviii. Kalend. Decemb. cuius erroris ea videtur esse occasio, quod ob solemnitatẽ S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chrysostomi in eam diem, vel (vt alia habẽt Menologia) ad Idus Nouemb. vt ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac vita, Honorio septimum, & Theodosio secundum Coss. vt idem Socrates & alii testantur; est hic annus (iuxta Fastos Onuphrii) a Christo Domino 407. Cœpta est hæc eius solemnitas agi Constantinopoli tempore Theodosii Iunioris, postquam opera S. Innocentii Papæ nomen eius, quod per schismaticos fuerat abrasum a diptychis, Catholica Ecclesia gaudente, est in pristinum restitutum. Cetera de S. Ioanne Chrysostomo vide notata superius in die translationis eius, sexto kalend. Feoruarii; quibus addimus, extare S. Ioann. Damascen. encomium de eodem sancto; insuper & orationem de eius translatione a Constantino filio Leonis Imperat. conscriptam habet hæc omnia codex Græcus manuscript. in bibliotheca Sfortiana num. 65. T. 5. A. 407. n. 6. & seq. Vide quæ notaui 27. Ianuarij.

Decimo-

15 Decimoseptimo kal. Octob. Luna. F ix.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 17 18 19 20 21 22

OCTAVA [a] Natiuitatis beatæ MARIAE Virginis. Romę via Nomentâna natalis beati Nicomêdis[b] presbyteri & martyris; qui cum diceret compellentibus se sacrificare: Ego non sacrifico nisi Deo omnipotenti, qui regnat in cęlis: plumbâtis diutissime cæsus, migrauit ad Dominum. In territorio Cabilonensi sancti Valeriani[c] martyris, quem Priscus Prǽses suspensum, & graui vngularum laceratione cruciatum, cum in Christi confessione videret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti præcepit. Marcianopôli in Thracia sanctæ Melitînæ[d] martyris, quæ sub Antonino Imperatore & Antiôcho Præside ad Gétilium fana semel & iterum ducta, cum idôla semper corruerent, suspensa & laniata, ac demum capite plexa est. Hadrianopoli sanctorum martyrum Maximi[e], Theodôri, & Asclepiodôti, qui sub Maximiano Imperatore coronati sunt Item sancti Porphyrij mimi, qui coram Iuliano Apostata per iocum baptismum suscipiens, Dei virtute de repente mutatus, Christianum se esse professus est; ac mox, iubente eo, securi percussus, martyrio coronatur. Eodem die sancti Nicétæ[g] Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iussus est igne combûri. Cordûbæ sanctorum martyrum Emîlæ[h] diacôni, & Hieremîæ, qui in persecûtione Arabica post longam carceris macerationem, ceruicibus pro Christo abscisis, martyrium compleuerunt. Tulli in Gallia sancti Apri[i] Episcopi. Item sancti Leobîni[k] Episcopi Carnutensis. Lugdûni sancti Albîni Episcopi. Eodem die depositio sancti Aichardi[m] abbatis. In Gallia sanctæ Eutropiæ[n] viduæ.

SEPTEMBRIS 15.

OCTAVA [a].] De eadem Beda. Radulphi de obser. can. c. 19. recenset eam inter maiores Octauas, cuius Officium Ecclesiasticum ab Innocentio Papa IV. constitutum tradunt. Vide notata superius in ipsa die Natiuitatis eius.

[b] *Nicomedis.*] De quo Beda, Vsuard. Ado, & vet. manuscr. Huius res gestæ describuntur in Actis SS. Nerei & Achillei c. 9. & 10. apud Sur. 12. Maii, to. 3. Erat nobilis Romæ Titulus S. Nicomedis: mētio de eo habetur in Cōcilio primo Romano sub Symmacho, quod secūdū perpe- T. 1. an. 69. n. 33.

perperam dictum reperitur. eius anniuersaria dedicationis dies agebatur Kal. Iunij, vt apparet ex Martyrologio Bedæ, Vsuardi, & Adonis. Erat insuper Romæ cœmeterium, a S Nicomede denominatum, de quo in libro de Rom. Pontific. in Bonifacio Quinto.

T.2.A.179. n. 36. [c] *Valeriani.*] Agunt de eodem Beda & alij. De eius martyrio atque miraculis Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 54. & Petrus in catalogo lib. 8. cap. 48.

T.2.A.154. n.3. [d] *Melitinæ.*] De eadem Græcorum tabulæ, quarum aliæ hac die, aliæ vero sequenti: in Menologio autem, quo vtimur, ponitur die sequenti, ibiq. pluribus martyrium eius describitur.

T.3.A.311. num.19. [e] *Maximi & soc.*] Agunt de ijsdem etiam Græci die sequenti in Menologio.

T.4.A.362. n.147. [f] *Porphyrij.*] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, resq. eius gestas paucis complexi sunt.

T.4.A.370. n.12.&seq. [g] *Nicetæ.*] Huius Acta ex antiquioribus codicibus descripsit Metaphrastes, quæ retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tom. 5. Scribit de eodem Niceph. hist. lib. 11. c. 48. & Suidas in historicis, in verbo Athanaricus.

T.10.A.852. n. 87. [h] *Emilæ & Hieremiæ.*] De his Vsuardus ad xv. Kal. Octobr. sed hac die passi sunt, vt testatur S. Eulogius, qui ipsorum martyrij Acta conscripsit in Memor. sanct. lib. 2. c. 12. coronatosq. refert æra octingentesima nonagesima, anno a Christo Domino 852.

[i] *Apri Episc.*] De quo etiam Beda, Vsuardus, & alij. Ponitur hic septimus ordine in tabulis Episcoporum Tullensium, quas descripsit Demochar. Hic ex causidico monachus, & ex monacho est factus Episcopus, de quo S. Paulinus Episcopus Nolan. epist. 27. 28. & 29. in quibus de ipso fusius. cir. A.420.

[k] *Leobini Episcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Vuandelb. & alij. Habetur de eo mentio in Actis S. Auiti presbyteri apud Sur. tom. 3. 17. Iunij. Numeratur hic decimussextus eius sedis Episcopus in tabulis Democharis. cir. A.490.

[l] *Albini, alias Alpini.*] De quo etiam Beda hac die, & alij recentiores. Adscribitur in tabulis Lugdunensium Episcoporum decimusquartus eius sedis Episcopus, successitq. S. Iusto, de quo superius actum est die 2. Septembris. cir. A.390.

[m] *Aicardi abb.*] Scripta sunt eius Acta a Fulperto, quæ descripsit Sur to. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Philiberti apud eundem tom. 4. 20. Augusti, & Molan. in addit. ad Vsuard. Claruit circa annum Domini sexcentesimum octogesimum. cir.A.680.

[n] *Eutropiæ.*] Scribit de hac Sidon Apollin. lib. 6. epist. 2. ad Pragmatium. Alia hæc est ab ea quæ tépore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius 19. Kal. Ianuarij. T.6.A.509. nu.13.

viij. G Sextodecimo Kal. Octob. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HALCEDONE natalis sanctæ Euphemiæ [a] virginis & martyris, quæ sub Diocletiano Imperatore & Prisco Procõsule, tormenta, carceres, verbera, argumenta rotarum, ignes, pondera [b] lapidum, bestias, plagas virgarum, serras acutas, sartagines ignitas pro Christo superauit; sed rursus in theatrum [c] ad bestias ducta, cum orasset ad Dominum, vt iam spiritum suum susciperet, vna ex ijs morsum sancto corpori infigente, ceteris pedes eius lambentibus, immaculatum spiritum Deo reddidit. Romæ sanctorum martyrum Luciæ [d] nobilis matronæ, & Geminiani, quos Diocletianus Imperator pęnis grauissimis afflictos, diuq. tortos, tandem post laudabilem martyrij victoriã gladio animaduerti pręcepit. Item Romę via Flaminia sã-

ctorum martyrum Abundij [e] presbyteri, & Abundantij diaconi, quos Diocletianus Imperator vna cum Marciano viro illustri, & Ioanne eius filio, quem illi a mortuis suscitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iussit. Heracleæ in Thracia sanctæ Sebastianæ [f] martyris, quæ a beato Paulo Apostolo ad Christi fidem perducta, sub Domitiano Imperatore & Sergio Præside varijs modis tentata, gladio tandem cæsa est. Cordubæ sanctorum martyrum Rogelli [g] & Seruidei, qui manibus pedibusq; abscisis, ad vltimũ decollati sunt. In Scotia sancti Niniani [h] Episcopi & confessoris. In Anglia sanctæ Edithæ [i] virginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in monasterio a teneris annis Deo dicata, sæculum hoc ignorauit potius quam reliquit.

SEPTEMBRIS 16.

T.3.A.311. n.18. T.4.A.434. n.9 & T 6. A.451. nu. 54. & seq. Miracula T.8.A.593. nu. 101. & T.9 A.766. n.6. & seq.

EVPHEMIAE [a].] De eadem hac die Beda Vluardus, Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio quinto Idus Iulij; sic & in constitutione Emmanuelis Imper. apud Theodor. in Nomoc Phor. tit. 7. c. 1. licet olim tempore Concilij Chalcedonensis ageretur in Oriente natalis dies eius ad octauũ Kal. Nouemb. vt apparet ex eodem Conc. act. 6. Eius Acta ex priscis monumẽtis edidit Metaphrastes, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom 5. Desiderantur autem in eis ea quæ ex nobili pictura expressa, descriptaq; a S. Asterio Episc. Amaseno recitantur in 2. Concilio Nicæno act. 4 & 6. Habemus alia eius Acta manuscrip. Est illorum exordium: Diocletiano Imp. &c. Eadem Mõbrit. recitat tom. 1. in Breuiar. Tolet. est vetus sacer hymnus, quo eiusdem canuntur. incipit:

En festum prodijt Virginis inclytæ, &c.

De sacratissimis eius reliquijs, ex quibus purus sanguis emanabat, scribit Euagr. lib. 2. c. 3. & Niceph. lib. 15. c. 3. & 5. & lib. 18. c. 31. Inuisit eas S. Melania iunior, cum pergeret Constantinopolim, vt constat ex Actis ipsius. Sanctus Paulinus Nolanus Episcopus acceptas eiusdem martyris sacras reliquias cõdidit vna cum alijs in Nolana Basilica, vt ipse scribit natali 9. S. Felicis his versibus:

Et qua Chalcidicis Euphemia martyr in oris
Signat Virgineo sacratum sanguine litus.

Quid autem in eadem veneranda pignora præsumpserit impius hagiomachus Constãtinus Copronymus, qui eadem perdenda curauit; & quo modo fuerint inuenta, atque translata, scribit Theophan ex quo hist. Miscella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorum inuentione præclaram orationem Constantinus Episcopus, qua execrandum facinus sacrilegi Imperatoris describitur. extat apud Metaphrast. 11. Iulij, & apud Sur. tom 4. ea die. Chalcedone in eius basilica celebrata est SS Synodus œcumenica Chalcedonensis. Fuit etiam Romæ celebris eiusdem inclytæ martyris cultus, cuius basilicam positam via Appia dicauit Donus Papa: aliam rursus ecclesiam eiusdem Euphemiæ apud Tibur positam dedicauit Gelasius Papa, vt apparet in lib. de Romanis Pontificibus, qui creditur esse Anastasij. Romæ item ad radices Esquilini collis hactenus perseuerat eiusdem ecclesia: vnde magis placet dicere, plures fuisse Euphemias.

[b] *Pondera lapidum.*] Frequens est reperiri in Actis sanctorum martyrum, eosdem inter alia cruciamenta ponderibus aggrauatos. Qualia autem fuerint istæc lapidea pondera, Romæ in basilicis Apostolorum, alisq. in ecclesijs posita inuisuntur: nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, vel oblongi, ferreum annulum saxo impactum habentes, quo immittatur funiculus ad ligandum, ac suspendendum ad pedes vel manus in sublime. Miratus sum cuiusdam sententiam, qui putasset globos illos lapideos non ad inferenda cruciamenta, sed ad pensanda onera fuisse compositos; nesciens, quod quæ erant huiusmodi, habebant inscriptam notam numeri, vt tradunt Isid. lib. 16. Origin. & Alciat. de Pond. cap. 1. & alij. Eiusmodi globus lapideus a Iosepho libro de Machab. ad Polyb. Orbiculare appellatum videtur, de quo his verbis: Inhumana crudelitate aliquid maius excogitat; Orbiculare afferri in medium iubet; hinc cum pedes vna cum manibus deorsum colligati fuissent, sanctum quoque, chorda orbiculari ventrem circumcingente, in altum vsque contrahit. nec mo-

ra, separatur a sede sua dorsi iunctura, crura eum brachijs extrahuntur, eijciuntur humeri, sicq. singulis neruis distractis soluitur martyr inuictus. Hæc Iosephus, ex versione Erasmiana. Diuersa ab his erant illa pondera, quæ lege xij. Tab. exhibebantur debitoribus: erant enim compedes, de quibus Gellius lib.20.c.1.in fin vbi hæc inter alia: Vincito autem neruo, aut compedibus quindecim pondo, non minore; aut si volet, maiore vincito,&c. Vetuit Constātius Imp. admoueri pondera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Cassiod. Varr. lib.11. c.40.de his ponderibus reos aggrauantibus.

[c] *Rursus in theatrum.*] Frequentissime est inuenire in Actis sanctorum martyrum, eosdem in theatro, spectante populo; esse cruciatos. Inter alias editiones ad spectantium voluptatem comparatas, exhiberi consueuerunt exquisitæ miserorum damnatorum carnificinæ, quas illi (non dicam homines adeo ab humanitate remotos, sed feras bestias) auide spectare consueuerunt. Et vt omittam quæ in eo genere Suet. & alij testata reliquerunt, locum vnum Philonis in lib. in Flaccum hic recitare contentus ero. sic enim ait: Ante flagellabantur in medio theatro, igne ferroq. torquebantur, spectaculis distributis in hunc modum. Mane vsque ad horam tertiam quartamve Iudæi flagellabantur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orchestram ducebantur ad supplicium: deinde post tam præclara exempla edita inducebantur saltatores, immo tibicines, aliaq ludicra scenicorum certaminum, &c. Hæc Philo, qui de his spectaculis tunc Alexandriæ a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Est & epigramma Martialis lib.1. de pœna Laureoli, quo monstrat Domitianum in theatro tragicos casus acerbos in miserorum corpora repræsentasse. Sed hæc quidem omnia contra antiqua iura Romanorum, quibus vetita erant damnatorum cruciamenta in theatris, cum ludi agerentur, exhiberi. Quanta autem totius Vrbis clade eiusmodi facinus semel præsumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, consule quæ scribit Liuius lib. 2. decad. 1. cum agit de seruo sub furca in medio circi cæso.

T.2.A.303. n.115. [d] *Luciæ & Geminiani.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die sequenti. Recitat horum Acta Mombrit. tom. 2. Habemus ea in vet. cod. manuscript. quorum est exordium: Consulibus Diocletiano octies & Maximiano septies, &c. Habent tamen aliqua, quæ corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luciam cum illa Syracusana; sicq. & ecclesia ab Honorio Papa erecta in Esquilino, dicta, Diaconia S. Luciæ ad septem solia, apud basilicam sancti Siluestri posita, illi tribuitur. Est præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas vetus memoria eorumdem martyrum, vbi & eorum sacra corpora condita esse dicuntur.

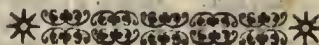
[e] *Abundij & Abundantij.*]Legimus eorum martyrij Acta in vet. manuscript. a ciuitate Castellana acceptis. incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem vero ex tribus alijs antiquis exemplaribus recognita, emendata, auctaq. nobili historia eorumdem sacrorum corporum translationis tertio factę, notationibusq. illustrata, modo edidit Romæ Collegium Patrum Societatis Iesu, in quorum basilicam Farnesianam religiosissima & magnificentissima pompa ex Diaconia sanctorum Cosmæ, & Damiani translata sunt xvij. Kal. Octob. anno Domini 1583. Pontificatus Gregorij Papæ xiij. anno duodecimo. Quod autem spectat ad sanctos martyres Marcianum & Ioannem, de quibus hic mentio habetur; horum veneranda corpora asseruantur & religiose coluntur in ciuitate Castellana apud Veientes, ibiq. condita sunt in cathedrali ecclesia sub primario altari, prout ex veteribus eiusdem ecclesiæ monumentis didicimus. T.2.A.303. nu. 113.

[f] *Sebastianæ.*] De eadem hac die Græci agunt in Menologio, recoluntq. eius Acta, prout hic etiam enarrantur. Circ.A.83.

[g] *Rogelli & Seruideí.*] Agit de his sanctus Eulogius in memor. sanctorum martyrum lib. 2. cap. 13. passosq. tradit hac die, æra octingentesima nonagesima: est annus Domini octingentesimus quinquagesimus secundus. T.10.A.852 nu. 18.

[h] *Niniani Episc.*] Scribit de eodem Beda de gest. Angl. lib. 3. cap. 4. & Molan. in addit. ad Vsuardum. Cir.A.427.

[i] *Editha.*] Huius res gestas, & post obitum edita miracula descripsit ex vet. monumentis Sur. tom. 5. & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annum Domini nongentesimum octogesimum. T.10.A.984. nu. 6.

Quinto-

17 Quintodecimo Kal. Octob. Luna. A vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE via Tiburtina natalis sancti Iustini [a] presbyteri & martyris, qui in persecutione Valeriani & Gallieni, confessionis gloria fuit insignis. Hic beati Xysti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumq. plurimorum sanctorum corpora sepeliuit, ac demum sub Claudio martyrium consummauit. Item Romæ sanctorum martyrum Narcissi [b] & Crescentionis. In Phrygia sanctæ Ariadnæ [c] martyris sub Hadriano Imperatore. In Britannia sanctorum martyrum Socratis [d] & Stephani. Nouioduni sanctorum martyrum Valeriani [e], Macrini, & Gordiani. Augustoduni sancti Flocelli [f] pueri, qui sub Antonino Imperatore & Valeriano Præside multa passus, demum a feris discerptus, martyrij coronam adeptus est. Apud Leodium beati Lamberti [g] Episcopi Traiectensis, qui cum regiam domum zelo religionis increpasset, a nocentibus innocens occisus, aulam regni cælestis perpetuo victurus intrauit. Eodem die sanctæ Agathocliæ [h] ancillæ cuiusdam mulieris infidelis, quæ longo tempore verberibus, alijsq. ærumnis ab ea vexata, vt Christum negaret, oblata demum Iudici, & sæuius laniata, cum in confessione fidei persisteret, excisa lingua, in ignem proiecta est. Cordubæ sanctæ Columbæ [i] virginis & martyris. Mediolani depositio sancti Satyri [k] confessoris, cuius insignia merita sanctus Ambrosius eius frater commemorat. Romæ sanctæ [l] Theodoræ matronæ, quæ in persecutione Diocletiani sanctis martyribus sedulo ministrabat. Apud Bingiam in diœcesi Magūtinensi sanctæ Hildegardis [m] virginis. Commemoratio Impressionis [n] sacrorum stigmatum, quibus S. Franciscus ordinis Minorum institutor, in suis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluerniæ in Etruria impressus fuit.

SEPTEMBRIS. 17.

T.1.A.169. n.3.&6. IVSTINI [a]] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Intextæ sunt eius res gestæ in Actis S. Laurentii martyris; seorsum autem positas, & vberibus conscriptas habemus in nostra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuisse gloria confessionis illustrem, sed etiam superuixisse ad tempora Claudij; Imp. tuncq. martyrio coronatum

fuisse: sane quidem Vuandelbert. & antiquiora monumenta eundẽ appellant martyrem.

A. 361. b *Narcissi & Crescentionis.*] De his item Beda, & alij qui supra ex Actis S. Laurentij. Erat nomine Crescentionis dictum nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe à cœmeterio Priscillæ, vt indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

T. 2. A. 140. n. 4. c *Ariadnæ.*] De eadem Græci quoque in Menologio hac die.

d *Socratis & Stephani.*] Agunt de ijsdem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij; quibus etiã adstipulantur vet. manuscripta.

e *Valeriani, & soc.*] de his etiam singulis Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri recentiores.

T. 2. A. 154. n. 3. & A. 179. n. 37. f *Flocelli.*] Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. & Petrus in catal. lib. 8. c. 93.

T. 8. A. 697. n. 1. & seq. g *Lamberti Episc.*] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac ceterorum. Eius Acta à pluribus auctoribus scripta reperiuntur; ac primum omnium à Godescalco ecclesiæ Leodiensis diac. inde à Stephano Episcopo Leodiensi, de quo Sigeb. de vir. illustr. c. 136. & in chron. anno 903. Tertio loco ab ipso Sigeberto Gemblacensi, vt ipse profitetur de viris illustr. c. 172. post eum à Nicolao canonico sancti Lamberti; quinto denique à Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai scriptiones reperiri, testatur Molanus, qui de Lãberto agit in annot. ad Vsuardum, & in Indic. sanctorum Belg: eius autem vitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani Episcopi Leodiensis esse apparet. Habetur mentio de eodem in vita sancti Suitberti apud Sur. tom. 2. prima Martij. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 698. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 111. & lib. 4. cap. 61.

h *Agathoclia.*] De eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen describitur.

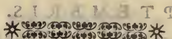
T. 2. A. 853. num. 72. & seq. i *Columbæ.*] Scripsit eius martyrium S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 3. c. 10. passamq. tradit hac die, æra octingentesima nonagesima prima; annus est Domini octingentesimus quinquagesimus tertius. Cum autem celebres illi S. Eulogij commentarij aliquãdiu delituissent, & varijs cladibus Hispania esset agitata; euenit vt hæc eadem Columba celebrarentur pridie Idus Ianuarij, qua item die agitur de Columba Senonensi: deperditis etenim eius ecclesiæ tabulis, qua potissimum die de hac ageretur, remansit obscurum. Hæc Ambros. Moral. in scholijs ad Eulogium.

k *Satyri.*] De eodem tab. ecclesiæ Mediolanensis. In eius funere S. Ambrosius luculentam orationem habuit: agit præterea de eodem Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum. T. 4. A. 367. nu. 17. obitus A. 383. n. 14.

l *Theodoræ.*] Agitur de eadem etiam in Actis sanctorum Abundij & Abundantij, de quibus supra. T. 2. A. 303. nu. 113.

m *Commemoratio Impress.*] De præclarissimo hoc & singulari Dei munere in S. Franciscum, luculenter satis ac pie scripsit S. Bonauentura in vita ipsius: nam in cap. 13. totam facti seriem, tantæq. rei testes grauissimos diffuse prosequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionem, tum ad admirationem facere videntur, abunde petere poterit: vt valeat cum Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in sanctis suis. Extant de tam immenso miraculo Apostolicæ literæ Summorum Pontificum, nimirum Gregorij Noni ad vniuersos Christi fideles per Teutoniam constitutos, datæ Viterbij 12. Kal. April. sui Pontificatus anno vndecimo. Aliæ itidem ad Episcopum Olomucensem anno decimo, scriptæ extãt in eius Registris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apostolicæ literæ eodem argumento scriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rem adeo admirabilem, ac tantopere testatam, Benedictus Papa XI. anniuersaria solemnitate, Duplici officio Ecclesiastico voluit celebrari: quam nescio, quomodo lapsam, in Martyrologio Romano hac die recenseri, hocq. loco poni, Sanctissimus D. N. Sixtus Papa Quintus, tãti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in amplissimo chronico Frãciscanorum, auctore Marco Vlixiponensi Minorita, in prima parte lib. 2. c. 55. 56. 57. 58 & 59. Hæc cum ad eius rei notationẽ satis esse videantur: prætermittimus concertare innumera aliorum auctorũ testimonia, vt Antonini, Vincentij, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctissimi Domini nostri Sixti Papæ, cuius supra meminimus, extat apud nos eiusdem sacrum chirographum, quo non tantum quo loco huius diei, sed quibus etiã verbis poneretur, est expressum. A. 1224.

n *Hildegardis.*] Huius vitam conscriptam a Theodorico habet Sur. tom. 5. Ab alijs etiã scriptis mãdatam testatur Trithem. de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 129. & lib. 3. c. 334. De eadem Molan. in addit. ad Vsuard. Claruit circa annum Domini 1160. De hac T. 12. vide in Indic.

Quarto.

18 Quartodecimo Kal. Octob. Luna. B vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NATALIS ſancti Methodij [a], Olympi Lyciæ & poſtea Tyri Epiſc. ſermonis nitore ac doctrina clariſsimi: qui ad extremum nouiſsimæ perſecutionis (vt ſcribit ſanctus Hieronymus) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi ſancti Ferreoli [b] martyris, qui cum eſſet tribunitiæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impijſsimi Præſidis tentus, & primo crudeliſsime verberatus, deinde graui catenarum pondere onuſtus in teterrimum carcerem truſus eſt; vnde ſolutis Dei nutu vinculis, & ianuis carceris patefactis, exiens, ab inſequentibus iterum captus, martyrij palmam capitis obtruncatione percepit. Item ſanctarum martyrum Sophiæ [c] & Irenes. Mediolani S. Euſtorgij [d] primi Epiſcopi, teſtimonio beati Ambroſij celebris. Gortynæ in Creta S. Eumeni [e] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 18.

T. 2. A 302. num 6. & T. 5. A. 401. nu. 17. & ſeq.

[a] METHODII.] De eodem hac die Beda, Vſuar. & Ado: qui omnes teſtãtur martyrio coronatũ eſſe temporibus Diocletiani Imp. eam ſecuti ſententiam, qua ſcribit S. Hieron. de Script. Eccleſ. eum paſſum eſſe ad extremum (vt ait) nouiſsimæ perſecutionis: licet, inquit, alij dixerint martyrio occubuiſſe ſub Decio & Valeriano. quã opinionem ſecutus eſt & Suidas in Methodio. Sed prior ſententia verior eſſe videtur: nam ſcriptis nobiliſsimis editis, Porphyrij veſaniam redarguit, qui a fide apoſtata, in Chriſti religionem tres virulentos ediderat, commentarios: conſtat enim Porphyrium ſcripſiſſe temporibus Diocletiani Imp. cum Dei eccleſiæ deſtruerentur, & immanis in Chriſtianos ſæuiret perſecutio, vt conſtat ex Lactantio lib. 5. c. 2. qui licet eum non nominet, tamen ſuis coloribus pingens, ipſum optime repreſentat. De eodem Methodio S. Epiphan. hæreſi 64. vbi eum & Eubulium dictum eſſe tradit.

[b] *Ferreoli.*] De quo Beda, Vſuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res geſtas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 5. De eodem ſic Venant. Fortun. lib 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æter. (T. 2. A. 303. nu. 130. & T 6 A. 475. n. 15. & ſeq translatio.)

Ferreolum pariter pulchra Vienna gerit.

Et lib. 3. de reliquijs ſanctorum in fine:

Altera Ferreoli pars eſt, qui vulnere ferri.
Munere martyrij gemma ſuperba nitet.

De eius translatione extat epiſtola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, lib. 7. epiſt. 1. De alia rurſus facta translatione per Vuilicardum Epiſcopum, ſcribit Ado Viennen. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennam poſito agit Gregor. Turon. lib. de mirac. S Iuliani cap. 2. de eius item reliquijs Aim. lib 2. de geſt. Franc. cap. 20.

[c] *Sophia & Irenes.*] De quibus Græci etiã agũt hac die in Menologio Iuſtinianus Imp. præclaram baſilicam erexit Conſtantinopoli in honorem S. Irenes, vt ſcribit Procop. lib 1. de ædific. Iuſtin. Imper. ſed huiuſne, an alterius de qua ſupra 5. Aprilis, incertum eſt.

[d] *Euſtorgij Epiſc.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, atq; recentiores, ipſæq; tabulæ Medio- (cir. A. 323. vide To. 3. A. 337. n. 69)

lanensis ecclesiæ. Huius meminit S. Ambrosius in Auxentium de traditione basilicæ, his verbis: Absit vt tradam hereditatem patrum; hoc est, hæreditatem Donysii, qui in exilio causa fidei defunctus est; hæreditatem Eustorgii confessoris, &c. Huius res gestas ex priscis monumētis edidit Mombrit. tom. 1. vit. sanct. Hic dictus est primus respectu iunioris Eustorgii, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo superius actum est 6. Iunii.

[e] *Eumenij Episcopi.*] Hunc Græci ob spectatissimas eius virtutes, & egregiam miraculorum operationem, Thaumaturgum appellant in Menologio, vbi de ipso agunt hac die.

v. C Tertiodecimo Kal. Octob. Luna. 19

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 21 22 23 24 25 26

PVTEOLIS in Campania sanctorum martyrum Ianuarij [a] Beneuentanæ ciuitatis Episcopi, Festi eius diaconi, & Desiderij lectoris, Sosij diaconi ecclesiæ Misenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis, & Acutij: qui post vincula, & carceres capite cæsi sunt sub Diocletiano Principe. Corpus sancti Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorificè in ecclesia tumulatum: vbi etiam beatissimi martyris sanguis in ampulla vitrea adhuc seruatur, qui in conspectu capitis illius positus, velut recens liquescere & ebullire conspicitur. Nuceriæ natalis sanctorum martyrum Felicis [b] & Constantiæ, qui passi sunt sub Nerone. In Palæstina sanctorum martyrum Pelei [c], Nili, & Eliæ Episcoporum Aegypti, qui tempore persecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Christo igne consumpti sunt. Eodē die sanctorum martyrū Trophimi [d], Sabbatij, & Dorymedontis, sub Probo Imperatore: quorum Sabbatius Antiochiæ iussu Attici Præsidis tamdiu flagris cæsus est, donec emitteret spiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perennium Præsidem missus, post multos cruciatus cum Dorymedonte senatore capitis decollatione martyrium consummauit. Cordubæ in in persecutione Arabica sanctæ Pomposæ [e] virginis & martyris. Cantuariæ sancti Theodori [f] Episcopi, qui à Vitaliano Papa in Angliam missus, doctrina & sanctitate refulsit. Turonis sancti Eustochij [g] Episcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingoniensi sancti Sequani [h] presbyteri & confessoris.

SEPTEM-

T.2.A.305. n.1. & seq.

IANVARII *& soc.* [a]] Non tantum Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum de Ianuario ac socijs agunt hac die, sed & Græci in suo Menologio; nec solum hac die, sed & xj. Kalend. Maij. Horum acta a Ioanne diacono descripta recitat Sur. tom. 5. & Mombrit. tomo 2. Habemus alia in nostra bibliotheca in vet. cod. manuscrip. vbi etiam notantur Consules, quibus ijdem martyres sunt passi, nimirum Constantio quintum & Maximiano Conss. Est hic annus a Christo Domino, secundum Fastos Onuphrij, 305. Est enim dictorum Actorum huiusmodi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. Consulatu Constantii quinquies & Maximiani, &c. Descripsit nuper res gestas S. Ianuarij, & soc. Paul. Reg. Habemus in nostra bibliotheca homiliam peruetustam in eiusdem S. Ianuarii solemnitate ad populum habitam, incipit: Operante diuina misericordia, rediijt communibus votis optata solemnitas & dies, &c. Recensetur ibi immensa illa flammarum eruptio e Vesuuio monte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis, ac circumcirca positarum regionum, sed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen S. Ianuarii est virtute compressa. Ne vero quis ante putet esse inanem hyperbolem, legat in primis quæ de alia ignium eruptione facta sub Tito Imp. traduntur, quam descripsit Dio, & alii eiusdem temporis scriptores. His adde quæ scribit Marcellinus Comes, antiquus chronographus, in chron. sub Coss. Leone Augusto quartum, & Probiano, indict. nona, his verbis: Vesuuius mons Companiæ torridus, intestinis ignibus æstuans, exusta euomit viscera, nocturnisq; in die tenebris omnem Europæ faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriam cineris Byzantii annue celebrant octauo Idus Nouembris. Hæc Marcellinus. Est hic annus Domini 472. De eadem solemnitate eam ob causam Constantinopoli annis singulis agi solita scribit Procopius de bello Goth. lib 2. pag. 301. vbi narrat Vesuuii flammarum eruptiones, atq. post multa: Ferunt namque, cum Byzantium semel cinis hic recidisset, sic loci eius homines terruisse, vt ex eo tempore ad nostram ætatem annuis Deum supplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarii virtute edito, factum putamus, vt & Græci solemni cultu iterato eumdem martyrem celebrent, vt diximus ex eorum Menologio. Constat enim ex superius citata homilia, ea de causa ex remotis vndique vrbibus frequenti cœtu populos ad venerandum sepulchrum martyris aduentasse Neapolim, & in honorem S. Ianuarii passim erectas esse ecclesias. Erat etiam Romæ in suburbiis via Tiburtina templum sancti Ianuarij, cuius meminit S Greg. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in transitu S. Paulini, quem descripsit Vranius, circa finem. Porro insigne ac perenne miraculum sanguinis eiusdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur liquescere tamen, & fluere, perinde ac si recens esset effusus, sæpe conspicitur, non eiusmodi est, vt vnius, vel alterius hominis testimonio comprobetur; sed ita manifestum, vt ipse martyris sanguis assidua miraculorum operatione, vocibus quibusdam, velut Abel sanguis clamans, per vniuersum orbem Christianum intonet.

[b] *Felicis & Constantia.*] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 96. ac ceteri recentiores. cir. A. 60.

[c] *Pelei & soc.*] Agunt de his Beda, & alij qui supra. Eorum autem certamina scribit Eusebius lib. 8. c. 22. & 23. ex quo Nicephorus lib. 7. c. 16. & alij recentiores. T.3. A 309. n.19. & seq.

[d] *Trophimi & soc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio hac die. Gesta autem ipsorum ex antiquioribus monumentis edidit Metaphr. quæ refert Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. T.2.A.281. n. 1.

[e] *Pomposæ.*] Huius passionis acta scripsit S. Eulogius in Memorial. sanct. lib. 3. cap. 11. eamq. coronatam martyrio scribit hac ipsa die, æra octingentesima nonagesimaprima, anno a Christo Domino 853. T.x A 853. num. 73 & seq.

[f] *Theodori Episcopi.*] De eodem plura Beda de gest. Angl. lib. 3. c. 29. & 30. lib. 4. c. 1. & seq. lib. 5. c. 8. & in epitome. Ex eodem auctore accepere ceteri omnes qui prosecuti sunt res Anglorum, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 18. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Honorificentissima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papæ, quæ insertæ sunt in Act. 4. Sextæ Synodi. Migrauit ex hac vita anno Domini 690. cum sedisset annis xxij. T.8. A.690. n.10.

[g] *Eustochij Episcopi.*] De quo hac die Beda, & alij recentiores; sæpe de eodem Gregor. Turon. de gest. Franc. lib. 2. c. 1. in fin. & lib. 10. cap. 31. recensetq. Eustochium quintum ordine Episcopum Turonensem S. Britij successorem. Sedit temporibus Valentiniani Imperatoris. cir. A. 450.

[h] *Sequans.*] Agit de eodem hac die Beda; licet mendose, Segoni, pro Sequano legatur; rectius apud Vsuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Gregorius Turonensis de glor. confess. cap. 88. & Trithemius de viris illustribus ordinis sancti Benedicti lib. 3. cap. 302.

Duo-

iv. D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

VIGILIA ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ paſsio ſanctorum martyrum Euſtachij [b], & Theopiſtis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopiſto: qui ſub Hadriano Imperatore damnati ad beſtias, ſed Dei ope ab ijs nil læſi, in bouem æneum candentem incluſi, martyrium conſummarunt. Cyzici [c] in Propontide natalis ſanctorum martyrum [d] Fauſtæ virginis, & Euilaſij, ſub Maximiano Imperatore: quorum Fauſta ab eodem Euilaſio idolorum ſacerdote decaluata, & ad turpitudinem raſa [e], ſuſpenſa & torta eſt: deinde cum vellet eam mediam ſecare, & carnifices lædere non valerent, ſtupens Euilaſius, in Chriſtum credidit: & dum ipſe etiam Imperatoris iuſſu fortiter torqueretur, Fauſta capite terebrata, clauis toto corpore confixa, & ſartagini ignitæ impoſita, cum eodem, voce de cælo vocata, tranſiuit ad Dominum. In Phrygia ſanctorum martyrum Dioniſij [f] & Priuati. Item ſancti Priſci [g] martyris, qui punctim pugionibus tranſuerberatus, capite plexus eſt. Pergę in Pamphilia ſanctorum Theodori [h], & Philippæ matris eius ac ſociorum martyrum ſub Antonino Imperatore. Carthagine ſanctæ Candidæ [i] virginis & martyris, quæ ſub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Item ſanctæ martyris Suſannæ [k] filiæ Arthemij idolorum ſacerdotis, & Marthæ. Eodem die ſancti Agapiti [l] Papæ, cuius ſanctitatem beatus Gregorius Magnus commemorat. Mediolani ſancti Clicerij [m] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 20.

IGILIA *S. Matthæi* [a].] De eadem Beda, Innoc. III. de obſer. ieiun. Concil. Oxonienſ. cap. 1. & Radulph de obſeruat. can. cap. 19.

[b] *Euſtachy & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis deſcripſit ipſorum res geſtas; refert eaſdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Habemus & ipſas in vet. codic. manuſcrip. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 19. & Ioan. Damaſcen. orat. 3. de Imag. Fuit olim Romæ, & hactenus perſeuerat eiuſdem martyris illuſtris eccleſia, vbi in memoriã ipſius, qui cuncta ſua pauperibus elargitus eſt, ſolemnes agapes frequentari conſueuerunt, vt reperi in antiquo manuſcripto Rituali,

T. 2. A. 103 nu. 4. & A. 120. nu. 4.

vbi

vbi & hæc oratio scripta legitur: Da, Domine, famulo tuo N. sperata suffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua sancta Ecclesia recreauit, Sanctorum simul omnium & beati martyris Eustachij, & sociorum eius mereatur consortia, cuius nunc est exempla secutus. Per Christum, &c. Quod pertinet ad historiæ veritatem, cui tam Latini quam Græci adstipulari sunt visi; cum Eustachius ante Christi fidem susceptam Placidus, alias Placidas, diceretur, hic ille ipse videtur, qui in bello Iudaico sub Vespasiano & Tito nobili militiæ titulo meruit, Præfectusq. equitum egregiam nauauit operam, vt est auctor Iosephus de bello Iud. lib. 3. c. 4. & 13. lib. 4. c. 2. & lib. 5. c. 3. cuius spectatissima virtus optime nota erat Traiano, qui in eodem bello Decimæ legioni præfectus Dux erat, vt idē testatur auctor lib. 3. c. 11. & 16. vt non mireris, si Traianus factus postea Imperator, quē præficeret exercitui aduersus barbaros profecturo, tam solicite Placidum perquirendum curarit.

c *Cyzici in Propontide.*] Notissima est ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quæstion. quæst. 3. tit. 8. col. 391. hæc ait de carcere Cyziceno: Quosdam audiui astruētes, quod beatæ memoriæ Theodorus doctissimus vir, & Archiepiscopus quondam gentis Anglorum, ita exposuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundum maris fui, Quia fuerat in Cyzico, quædam fouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata; quæ ob altitudinem immensam, profundum maris solet appellari, cuius cœnum, & obscuritatem Paulus inter alia innumerabilia sustinuit pro Christo. Hæc Beda ex Theodoro.

T.3.A.311. nu.19. d *Faustæ & Euilasij.*] De iisdem pluribus Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Descripsit eorum Acta Metaphrastes, quæ extant apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. Mombrit. eadem recitat tom. 1. paucis autē Petrus in catal. lib. 8. c. 97. & alij.

e *Ad turpitudinem rasa.*] Eiusmodi ludibrijs affici a persecutoribus consueuisse Christianas feminas, demonstrant Acta S. Charitinis, quæ descripsit Metaphrastes; habes ea apud Sur. tom. 5. Sane quidem turpe esse mulieri tōderi, aut decaluari, significat Paulus Apost. 1. ad Corinth. c. 11. Penes Gentiles etiam id fuisse ignominiosissimum, satis docet sententia Apulei de asin. aur. lib. 2. cuius hæc sunt verba: At vero (quod nefas est dicere, neque quod sit vllum huius rei tam durum exemplum) si cuiuslibet eximiæq. pulcherrimæq. feminæ caput capillo spoliaueris, & faciem natiua specie nudaueris, licet de cælo deiecta, mari edita, fluctibus educata; licet inquam, Venus ipsa fuerit; licet omni gratiarum choro stipata, & toto Cupidinum populo comitata, & balteo suo cincta, cinnama fragrans, & balsama rorans, si calua processerit, placere non poterit ne Vulcano quidem suo. Et inferius: Tanta denique est capillamenti dignitas, vt quamuis auro, veste, gemmis, omniq. cetero mundo exornata mulier incedat; tamen nisi capillum distinxerit, ornata non possit videri. Hæc ille. Et in eamdem sententiam Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis: Est & Venus calua, multo hic turpior, quam apud Homerum vulnerata, &c. Hæc probe intelligens prudentissima Christiana virgo, cum sciret adolescentem quemdam suam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus suos omnes amputauit capillos; sicq. abrasam penitus se illi inspiciendam cum exhibuisset, omnem mox in illo concupiscentiæ flammam extinxit. Recitat hæc Isidorus Pelusiota lib. 1. epist. 53. Quod ad pœnā decaluationis pertinet, perseuerauit id genus supplicij etiā apud Christianos alicubi. Penes Francos enim mulieres, quæ in fornicationis crimē lapsæ essent, decaluabantur. habes de his c. 2. lib. 6. in Capitularibus Regum Francorum pag. 217. Sed tam apud Gentiles, quam etiam Christianos, probauit vsus, vt quæ opinione hominum viderentur contemptibilia ac ludicra, si religionis causa fierent, non tantum honesta ac digna, verum etiam sacrosancta haberentur, vt S. Ambrosius pluribus disputat in epist. 30. ad Sabinum lib. 6. edit. Rom. vnde & Gētiles etiam suas Vestales virgines tondere consueuerunt, vt scribit Plinius lib. 16. c. 44. Id ipsum etiā in Ecclesia hactenus fieri moris esse, omnes norunt. At quoniam in hæc semel incidimus; contrarius his se offert canon 17. Conc. Gangrensis, cuius hæc sunt verba: Quæcumque mulier, religioni iudicans conuenire, comam sibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriam subiectionis illi dedit: tamquam resoluens ius subiectionis, anathema sit. Hæc canon: quæ quidem tamquam validum quoddam telum hostes Catholicæ Ecclesiæ aduersus nos cum intorquent; consilij inopes nonnulli ad illud vnum confugiunt remedium, vt dicant, canonem illum prouincialis esse Concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim sibi aliquam vendicare. Sed hæc bella quædā tergiuersatio potius videtur, quam nodi solutio: cum constet, tam illum canonem, quam complures alios eiusdem Concilij in Decretorum libro, quo Ecclesia vtitur, esse contextos. Sed licet non omnia ibi posita iuris vniuersalis sibi vendicent auctoritatem; tamen longe ante Gratiani collectionis tempora, Symmachi Papæ auctoritate, scimus canones eius Concilij comprobatos, cum idem Pontifex in sexta Synodo Romana tunc celebrata testetur, canones Concilij Gangrensis conditos esse Apostolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, quoniam illi Synodo interfuit Osius Episcopus Cordubensis, qui

(vt

(vt in Annalibus demõstrauimus) missus erat legatus a Romano Pontifice in Orientem. At licet hæc præter institutum, tamẽ ex quo aduersariorum obiectionem posuimus, soluendæ quæstionis necessitatem quamdam nobis ipsis imposuisse videmur. Aliunde igitur germanus sensus illius canonis est eruendus ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Eustachio Sebasteno Episcopo hæresiarcha, aduersus cuius deliria dicta Synodus tela intorsit, hæc inter alia habet lib 3. cap. 13. Mulieres (inquit) non paucæ adductæ in fraudem, primum viros deseruerunt: nonnullæ pietatis simulatione caput totondere, & cõtra quam sexum muliebrem deceret, virilem habitum induere: his de causis Episcopi, &c. Ex his quidem manifestum fit, sanctam Synodum non in sacratas Deo dicatas virgines, sed in hæreticas mulieres viros relinquentes anathematis sentẽtiam tulisse: licq. alia eiusdem Concilij paradoxa ad historiæ veritatem sunt referenda, vt eorumdem canonum sensus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondendis virginibus, ac viduis Deo dicandis, diuersas fuisse diuersarum ecclesiarũ laudabiles consuetudines: legibus etenim Imp. Valentiniani in Occidentali Ecclesia id vetitum accepimus. et l. 27. de Episc. & cleric. Cod. Theod. Quinetiam S. Ambrosius nonnisi lapsam virginem crinem deponere persuadet in signum pœnitentiæ. id ipse in commentario ad virg. lapsam. In Aegypto autem & Syria id vsu fuisse receptum, S. Hieronymus in epist. 48. ad Sabinianum testatur his verbis: Moris est in Aegypti & Syriæ monasterijs, vt tam virgo, quam vidua, quæ se Deo vouerint, & sæculum conculcarint, crinem monasteriorum matribus offerant desecandum, non intecto postea contra Apostoli voluntatem incessuræ capite, sed ligato pariter & velato. nec hoc quispiam præter tondentes nouit & tonsas: nisi quod quia ab omnibus fit, pene scitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob causam ex cõsuetudine versum est in naturam; vel quia lauacrum non adeũt, vel quia oleum nec capite nec ore norunt, ne a paruulis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni solent, & consuetis sordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare solitas esse Tabennensiotas sanctissimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus instituit, auctor est Palladius in Lausiacis.

[f] *Dionysij & Priuati*] Vsuardus de iisdem hac die, ac recentiores, quibus consentiunt vetera manuscripta.

[g] *Prisci.*] De eo Græcorum Menologium pluribus: eius enim ad Christum conuersionem, confessionem, & martyrium egregie consummatum describunt. De eo item Galesin. in suo Martyrologio ex iisdem Græcorũ fontibus. Quod hic punctim transuerberatus dicitur; consule quæ de huiusmodi supplicij genere diximus supra die 3. Maij. c. & die 13. Aug. c.

[h] *Theodori & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die. T. 2. A. 154. nu. 3.

[i] *Candidæ.*] De qua etiam in tabulis ecclesiæ Cordubensis, ex quibus etiam Gales. hac die. Fuit altera Candida virgo, qua claruit Carthagine temporibus Theodosij Imp. de qua Paulinus in vita S Ambrosij. T. 2. A. 301. nu. 125.

[k] *Susannæ.*] De hac etiam Græci hac die in Menologio agunt.

[l] *Agapiti, aliter, Agapeti Papa.*]De eodem Beda x kal. Maij, quo die obijt: sed hæc est solemnitas translationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris nostri Agapiti Rom. Pont. Iustiniani temporibus Constantinopolim profecti, viri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa sunt præconia de cõsec. dist. 1. Agapetus vas Catholicũ, Euãgelij tuba, præco iustitię, &c. Scripsimus res gestas ipsius in Annal. Eccl. per annos singulos. T. 7. A. 535. num. 28. & seq. Miracula A. 536. obitus A. 536. nu. 55.

[m] *Clicerij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Scripsit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinensis: incipit: Suffusus nimio, &c. Successit S. Materniano, seditq. temporibus Bonifacij Papæ. cir. A. 440.

iij. E **Vndecimo Kal. Octob. Luna.** 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28

NATALIS sancti Matthæi[a] Apostoli & Euãgelistę, qui in Aethiopia prædicans, martyrium passus est. Huius Euangelium[b] Hebræo sermone conscriptũ, ipso reuelante, inuentũ est vna cũ corpore B. Barnãbę Apostoli,

tempore

tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar sancti Ionæ[c] Prophetæ, qui sepultus est in Geth. Romæ sancti Pamphili[d] martyris. Item via Claudia, vigesimo ab Vrbe milliario, passio sancti Alexandri[e] Episcopi, qui sub Antonino Imperatore, pro fide Christi, vincula, fustes, equuleum, lampades ardentes, vngularum laniationem, bestias, ac fornacis flammas superans, tandem gladio cæsus, vitam adeptus est gloriosam. Eius corpus postea beatus Damasus Papa in Vrbem transtulit sexto Kalendas Decembris, quo die festiuitatem illius celebrandam instituit. In Phœnicia sancti Eusebij[f] martyris, qui vltro Præfectum adiens, & se Christianum esse denuncians, ab eo multis tormentis afflictus, capite cæsus est. In Cypro sancti Isacij[g] Episcopi & martyris. Ibidem sancti Meletij[h] Episcopi & confessoris. In Aethiopia sanctæ Iphigeniæ[i] virginis, quæ a beato Matthæo Apostolo baptizata, & Deo dicata, sancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

Plura T. 1. præcipuè. A. 31. n. 71. & infra decis. Euang. A. 41. n. 14. & seq. corporis inuenti. T. 11. An. 1080. n. 45.

ATTHAEI, *Apostoli*[a].] De quo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem xvj. kalend. Decemb. De Apostolatu eius ad Aethiopas, de quo hic mentio habetur, scribunt Origen. in Genesim, Euseb. hist lib. 3. cap. 1. Socrat. lib. 1. cap. 15. Dorotheus in Synopsi, & alij. Auctor ille, qui fertur nomine Isidori, lib. de vita & obitu sanct. c. 78. Macedoniam & Iudæam illi tribuit, Metaphrastes vero Syriam superiorem iuxta Euphratem. Plura de eodem apud Constitut. Apostol quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Passionibus Apost. incerto auctore ferūtur, descripsit etiam Metaphrastes, quæ recitat Lipom. tom 5. Incipiunt: Iam quidem, &c. Alia diuersa habet Sur. tom. 5. hac die. Petronius alia nuper conscripsit; nouissime vero ex antiquis monumentis & sanctorum Patrum scriptis collegit R. D. Marc. Antonius Columna Archiepiscopus Salernitanus, & sane quidem erudite. In Breuiario Toletano sacri hymni habentur, quibus etiam eius Acta narrantur. Tres insuper hymnos de eodem Apostolo ab Alfano Episcopo Salernitano esse elaboratos, tradit Petrus diac. Cassin. de vir. illustr. monast. S. Bened. c. 19. Nonnulla de Matthæo scribit Niceph. hist. lib. 2. cap. 41. sed quæ nullius prorsus sint testimonio comprobata. Apud Hippolytum libello de duodec. Apost. legi Matthæum factum victimam virginitatis: alludente nimirum auctore ad historiam de S. Iphigenia virgine, quæ legitur in Actis eius, ab eo Deo dicata. De loco vbi passus est, vel vbi sepultus, potius assectior Venantio Fortunato, qui ante annos mille vixit: is etenim dum agit de Apostolis singulis, ipsisq. locis vbi passi & conditi sunt, hæc de Bartholomæo atque Matthæo canit.

Inde triumphantem fert India Bartholomæum,
Matthæum eximium Naddauer alta virum.

Hæc in carm. de gaud. vit. æter. & lib. 7. ad Bodog. Ducem. De victu ipsius Clemens Alex. in Pædag lib. 2. c. 1. hæc ait: Matthæus Apostolus seminibus, baccis, atque oleribus, absque carnibus vescebatur.

[b] *Huius Euangelium.*] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de script. Eccles. & in Matthæum cap. 2. vbi meminit de Nazaræis, qui se authenticum Matthæi Euangelium habere profitebantur, & Epiph. in Panar. hæres. 29. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabę scribit Theod. lector lib. 1. collect. Niceph. lib. 16. cap. 37. Alexander monach in vita S. Barnabæ, & alij recentiores.

[c] *Iona Propheta.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Præter illa quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, scribit Iosephus antiquit. lib. 9. cap. 11. Epiph. de vit. & interit. Prophet. cap. 16. Isid. cap. 45. & Doroth. cap. 6. De sepulchro Ionæ apud Diospolim, vel Diocæsaream Palæstinæ, agit sanctus Hieronymus ad Chromat. in proœm. super Ionam.

[d] *Pamphili.*] De quo hac die Vsuardus, adstipulanturq. vet. manuscripta. Diuersus est

hic

hic ab illo Pamphilo Cæsariensi, de quo xal. Iunii actum est.

T.2.A.154. nu.3. [e] *Alexandri*.] Agunt de eodem hac die Vsuardus, Ado, & alii recentiores. Constat hunc omnino esse diuersum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Episcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal. lib. 8. c. 102. vbi etiam meminit translationis per Damasum factæ.

[f] *Eusebij*.] De quo & Græci in Menologio hac die, ibique eius Acta describunt.

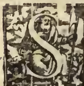
[g] *Isacij Episcopi*.] Græci itidem de eodem agunt in Menolog. referuntq. eius certamen.

[h] *Meletij Episcopi*.] Agunt de eodem iidem in Menologio. Diuersus hic a Meletio Antiocheno, de quo supra.

[i] *Iphigenia*.] De qua Petrus in catal. lib. 8. cap. 101. & alii recentiores. Eius res gestæ describuntur in Actis sancti Matthæi, quorum nuper meminimus.

ij. F Decimo Kal. Octob. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SEDVNI in Gallia, in loco Agauno, natalis sanctorum martyrum Thebæorum, Mauritij [a], Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, & Vitalis, cum socijs eiusdem legionis, qui sub Maximiano pro Christo necati [b], gloriosa passione Mundum illustrarunt. Romæ passio sanctarum virginum & martyrum Dignæ [c] & Emeritæ, sub Valeriano, & Gallieno: quarum reliquiæ in ecclesia sancti Marcelli asseruantur. Apud pagum Castrensium sancti Ionæ [d] presbyteri & martyris, qui cum sancto Dionysio profectus in Galliam, iussu Iuliani Præfecti verberibus cæsus, gladio martyrium consummauit. Ratispônæ in Bauaria sancti Emmerâmi [e] Episcopi & martyris, qui vt alios liberaret, mortem sæuissimam Christi causa patienter subijt. Antinoopoli in Aegypto sanctæ Iraidis [f] virginis Alexandrinæ, & sociorum martyrum: quæ ad hauriendam e proximo fonte aquam egressa, cum vidisset nauim confessoribus Christi onustam, relicta hydria, protinus se illis adiunxit, ac simul cum ijs in vrbem ducta, prima omnium, post multa supplicia, capite cæsa est; deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. omnes eodem mortis genere consumpti sunt. Apud ciuitatem Meldêsem beati sanctini [g] Episcopi, discipuli sancti Dionysij Areopagitæ, qui eiusdem ciuitatis Episcopus ab eo consecratus, primus illic Euangelium prædicauit. In territorio Constantiensi, sancti Lautônis [h] Episcopi. In pago Pictauiensi, sancti Florentij [i] presbyteri. In territorio Bituricensi, sancti Siluâni [k] confessoris. Laudûni, sanctæ Salabergæ [l] abbatissæ.

T.2.A.197. n.1. & seq.

AVRITII & soc.[a]] De his Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri omnes. Horum Acta scripta feruntur a S. Eucherio Episcopo Lugdunensi; extant apud Sur. tom. 5. hac die, & Mombrit. tom. 2. Scripsit de ijsdem carmen Venāt. Fortun. lib. 2. Marbodum Episcopum Redonensem eorumdem certamen scriptis consignasse, auctor est Sigebert. de vir. illustr. cap. 159. Meminit & de his Ado Viennen. in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum sepulchrum fieri solitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mar. c. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epist. decani & cleri Castrinoui in Gall. De horum reliquijs Turonis repertis scribit idem Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 10. c. 31. in fin. Rursus etiam de reliquijs Vitalis & Innocentij, quorum hic habetur mētio, vide in rebus gestis S. Annonis Episcopi Colon. lib. 1. cap. 33. apud Sur. tom. 6. Eiusdem Mauritij lanceam asseruari in Ecclesia Craconiensi, auctor est Chromerus de reb. Polon. lib. 3. Frequentem fuisse Fidelium Occidentalium peregrinationē ad Agaunenses, quamplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notandum est, quod Graci etiam habent suum Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgente persecutione Diocletiani & Maximiani Impp. passi sunt Apameæ in Syria: quorum res præclare gestas descripsit Metaphrastes, quas & recitat Sur. tom. 4. mense Iulio. Hinc factum est, vt plerique vnum eumdemq. esse putent illū cum hoc de quo agitur; cui sententiæ & ego aliquando non inuitus adhæsi, culpans Metaphrasten, quasi minus affecutus esset res Occidentalium martyrum: sed vbi legi Theodoretū Cyri in Syria Episcopum de Euangel. veritate lib. 8. in fine, illustriores nobilioresq. sibi notos recensentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos in hæc verba: Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. sanctis martyribus solemnitates populari epulo peraguntur, &c. a priori sententia recedere coactus sum: his enim sedulo expēsis quæ scribit Theodoretus, quis sibi persuadeat, ipsum de alio Mauritio intellexisse, quam de illo in eadē regione passo Apameæ in Syria, cuius Acta descripta recitat Metaphrastes? Certe mihi non fit verisimile, illum in tam paruo martyrum numero prætermisisse innumeros fere perillustres martyres in Syria passos, & externos tam longe positos in exemplum adducere voluisse.

[b] *Pro Christo necati.*] Primo hi more maiorū decimati iterum sunt, ac demū omnes sæuissime trucidati. Polybius dum lib. 6. agit de Romani Imperij politia, numerans militarium suppliciorum genera, ponit inter alia illud quod Δεκατισμόν, id est, decimationem appellat. Habes apud Iulium Capitolinū decimare, vigesimare, & centesimare; ait enim: Cum seditiones militares pateretur, multos sæpius decimauit, aliquando etiam centesimauit, cum digni essent decimatione, vel vigesimatione. sortiebantur enim qui cædendi essent. sic Liuius lib. 2. ab Vrb. cond. Reperitur primus omnium fuisse Cambyses, qui exercitum non ad supplicium, sed ad cibum, ne ceteri perirent, sorte decimauit, vt scribit Seneca lib. 3. de ira c. 20. Primus auctor huius supplicij inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari sæpius meminit Sueton. in Octauio cap. 24. in Caio cap. 48. in Galba cap. 12. Qui autem ex decimatione superarant milites, ob ignominiam ordeo pascebantur, quod esset cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frōtinum, ab Octauio apud Sueton. c. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione etiam Tacitus lib. 3. his verbis: Decimum quemque ignominiosæ cohortis sorte ductos fuste necat. Et lib. 14. Ex fuso exercitu, cum decimus quisque fuste feritur, etiā strenui sortiuntur. Hæc ille. Quod & factum esse aduersus hos Christianos milites, Maximiani sententia in illos prolata significat, cuius sunt hæc verba: Decimum quemque morti funesta sors præbeat, &c.

[c] *Digna & Emerita.*] De his etiam plera- T. 2. A. 261. n. 17.
que vet. manuscripta. Passæ sunt in persecutione Valeriani Imp. sub Gaio Iudice, sepultæq. sunt in cœmeterio Cōmodillæ via Ostiē si, ad sanctos Felicem & Adauctum, vt earum Acta testantur, quorum alia manuscrip. incipiunt: Gaius Iudex iussit teneri, &c. aliorum autem prolixiorum est exordium: Temporibus Valeriani, &c. Extant vtraque in nostra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in alijs antiquis codic. ecclesiarum vsui accommodatis.

[d] *Iona.*] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. cir. An. 98. missus in Galliam.
c. 106. consentiuntq. vetera manuscripta.

[e] *Emmerami.*] Agunt de eo hac die Beda, T. 8. A. 702. nu. 4. & seq
Vsuardus, & alij. Scripsit vitam ipsius Cyrinus Episcopus Ratisponensis, quam refert Sur. tom. 5. Claruit anno Domini sexcentesimo quinquagesimo.

[f] *Iraidis.*] Agunt de eadem hac die Græci T. 2. A. 131 n. 15.
in Menologio. Antinoopolis in Aegypto ciuitas, cuius hic mentio habetur, famosissima est ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in delicijs, cui & ex humanis sublato sacra decreuit, inter deos retulit, eiusq. nomine dicatam ciuitatē appellari voluit. Allata est ex his factis opportuna occasio sanctis

Patribus, qui ſcripſerunt contra Gentilium errores, & ipſorum deorum falſitatem; vt illorũ originem & impuritatem non tam ex illorum ſcriptis, quam recentiori exemplo ob oculos poſito apertius demonſtrarent, illoſq. conuincerent; vt Hegeſippus fecit, quẽ citat S Hieronymus de Scrip. Eccleſiaſt. in Hegeſip. & in Iſaiam, Iuſtinus philoſoph. & martyr in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes cõtra Celſum, Epiphanius in epit. fi I. Cath. Chryſoſt. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem geſtã ſcribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eamdem Antinoi apotheoſim expreſſam vidimus.

cir. A. 105. g *Sanctini Epiſc.*] De eo vet. manuſcript. Petrus in catal. lib. 8 cap. 108. Deſcribit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6. c. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de S. Dionyſio Areopag. apud Sur. tom. 5. poſt Areopagitica Hilduini.

h *Lantonis Epiſc.*] Non tantum in veteri Rom. Martyrologio, ſed & in pleriſque manuſcript. de eodem agitur hac die. Claruit circa annum Dñi 550. interfuitq. ſecundo, tertio, & quarto Concilijs Aurelianenſibus, in quibus ſubſcriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus geſtis ſancti Paterni Epiſcopi Abricenſis. T. 7. A. 552. n. 27.

i *Florentij.*] De quo hac die Vſuardus: plu- cir. A. 382. ribus de eo Petrus in catal. lib. 8. c. 107. Peruenit vſque ad tempora Theodoſij ſenioris.

k *Siluani.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, alijq. recentiores.

l *Salabergæ.*] De eadem Petr. in catalog. cir. A. 614. lib. 8. cap. 114. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 82. & Molan. in addit. ad Vſuard.

j. G Nono Kal. Octob. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

OMAE ſancti Lini a Papæ & martyris, qui primus poſt beatum Petrum Apoſtolum Romanam Eccleſiam gubernauit; & martyrio coronatus, ſepultus eſt in Vaticano prope eumdem Apoſtolum. Iconij in Lycaonia ſanctæ Theclę b virginis & martyris, quæ a ſancto Paulo Apoſtolo ad fidem perducta, ſub Nerone Imperatore in confeſsione Chriſti ignes ac beſtias deuicit, & poſt plurima ad doctrinam multorum ſuperata certamina, Seleuciam veniens, ibi requieuit in pace: quam ſancti Patres ſummis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio beati Soſij c diaconi Miſenãtis, quẽ ſanctus Epiſcopus Ianuarius, cum de illius capite, Euangelium in eccleſia legentis, flammam vidẽret exurgẽre, martyrem futurum pronunciauit: & non poſt multos dies, cum ipſe eſſet annorum triginta, martyrium cum eodem Epiſcopo capitis detruncatione ſuſcepit. In Africa ſanctorum martyrum Andreæ d, Ioannis, Petri, & Antonij. In territorio Conſtantienſi ſancti Paterni e Epiſcopi & martyris. Ancõnæ S. Conſtantij f eccleſiæ manſionarij, miraculorum gratia conſpicui. In Hiſpania ſanctarum mulierum Xantippæ g & Polyxẽnæ, quæ fuerunt Apoſtolorum diſcipulæ.

T.1.An.80. nu.2.&seq. INI *Papæ* [a].] Vsuardus item de eo agit, & alij recentiores; consentiuntq. vet. manuscript. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. cap. 4. Successit S. Petro, vt scribit Iren. lib. 3. c. 3. Euseb. in chron. & hist. lib. 3. c. 12. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæres. 27. & hæresi 42. dum in successione Rom. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de Script. Eccles. in Clemente, Augustinus epist. 165. ad Generosum, Niceph. Episc. Constantinop. in chron. Niceph. Callist. hist. lib. 3. c. 2. Gregor. Turonen. hist. lib. 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Ecclesiasticis pluribus disseruimus aduersus eos qui scripserunt Linum & Cletum viuente Petro tantum administrasse Romanam Ecclesiam, & eo defuncto, suffectum fuisse Clementem; conatiq. sumus diligenter ostendere, eam opinionem parum esse probabilem, & non solum a suprascriptis auctoribus, sed ab historiæ veritate prorsus dissentire.

T.1.an.47. nu.2.&seq. [b] *Thecla.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die, Græci autem in Menologio die sequenti. Scimus Acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in libro de baptismo, & sanctus Hieron. de Scrip. Eccles. in Luca, esse improbata, & auctoritate Gelasij Papæ reiecta inter apocrypha: vnde factũ est, vt nonnulli incaute nimis omnia quæ de Thecla scripta reperiuntur, tamquam minus probata, putent adnumeranda esse inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes discrimen, nec delectum habentes inter ea quæ de Thecla vera certaq. scribuntur, & ea quæ ambigua, vel falsa omnino feruntur. In his laborandum nobis erit, vt pretiosum a vili, & sancta a profanis distinguentes, quæ improbata atque reiecta, quæue sinceri atque recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus autem benignum lectorem veniam daturum, si cum de clarissimę martyris historiæ veritate retinenda agimus, præter institutum nostrum in ea aliquanto amplius immoremur. Nosse primum oportet, quæ sint Acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelasius damnant. Illa quidem erant eiusmodi, vt inde hæretici sumerent exemplum, & deducerent argumentum (vt ibi scribit Tertullianus) licere mulieribus publice in ecclesia docere, ac baptizare, quod Thecla Paulum secuta, palam docuisset, ac baptizasset. Addit S. Hieronymus, in ijsdem Actibus, qui Periodus siue Circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quamdam. hæc quidẽ de illis Actis apud veteres legimus. At vero si quis ea inuestiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio scripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorsus vel de docendi munere, aut de baptizãdi ministerio a S. Thecla indebite vsurpato, & iniuste vendicato, vel etiam de baptizati Leonis fabula vsquam inueniet. Quod si quis ea saltem ratione duxerit improbanda quæ de ea scripta habentur, quod ibidem hæc S. Hieron. dicat: Quale enim est, vt indiuiduus comes Pauli, Lucas scilicet, inter ceteras eius res hoc solum ignorauerit? Ad hæc dicimus, non omnia Pauli Acta S. Lucam esse prosecutum quod ne quis miretur, Paulum ipsum testem adducam; qui in primis in 2. ad Timoth c. 3. multa se Iconij, vbi degebat Thecla, passum esse testatur. insuper & ipse Lucas, cum fateatur multo tempore Paulum esse commoratum Iconij, tamen res illic gestas tribus fere verbis potius delibat, quam tractat. Si rursum consideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos se passum esse idem Paulus profitetur, scribens ad Corinthios epist. 2. c. 11. & percurras omnes Actus ipsos, quos S. Lucas conscripsit; plane inuenies, maiore ex parte illos ab eodem prætermissos. Expende rursum prædictam S. Hieronymi rationem, quam egregie ab ipsomet Hieronymo confutetur, (a nullo æquius ac verius, quã a se ipso Hieronymus corrigi potest) qui in commentarijs in epistolam ad Galatas cap. 2. dum agit de contentione inter Petrum & Paulum exorta Antiochiæ, a Luca tamen prætermissa, hęc in hanc sententiam: Nec, inquit, mirum esse, si Lucas hanc rem tacuerit, cum & alia multa, quæ Paulus sustinuisse replicat, historiographi licentia prætermiserit: & non esse contrarium, si quod alius dignum putauit relatu, alius inter cetera dereliquit. denique primum Episcopum Antiochenæ ecclesiæ Petrum fuisse accepimus, & Romam exinde translatum; quod Lucas penitus omisit. Hæc sanctus Hieronymus, quibus ab eodem obiecta de silentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum est, vt quibus testimonijs Theclæ passionis historia fulciatur, in medium adducamus; quæ cuncta suo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mẽtio de Onesiphoro Pauli hospite. hic ille putatur, cuius idem S. Paulus tanta cum laude meminit in 2. epist. ad Timoth cap. 1. Agitur & de Tryphæna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idem ad Romanos scribens cap. 16. salutari mandat; quod tunc Romæ degeret, sicut & plerique alij discipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam, vt inter alios Onesiphorus, Prisca, & Aquila.

Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apostoli prædicatione ad Christum esse cōuersam. Id quidem Gregorius Nyssenus hom. 4. in Cantic. cantic. confirmat his verbis, de Thecla sermonem habēs: Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore suo mistam cum puro pudicitiæ lilio in sanctæ virginis aures: ea vero erat Thecla, quæ præclare animo suo defluentibus de lilio guttis, hominē externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq. extincta. Hæc ille. Continent eadem Acta, Theclam iam desponsatam, viro nuncium remisisse, vt Christum sponsum mereretur habere. Ecce quam belle huic veritati S. Epiphanius adstipulatur in Panar. hæresi 78. cum ait: Thecla incidit in Paulum sanctum, & a nuptijs exsoluitur, cum curatorem, siue sponsum haberet formosissimū, primarium vrbis, valde diuitem, generosissimum ac illustrissimum in vita: contemnit terrena sancta illa, vt cælestium potens fiat. Hæc Epiphanius. His consentientia loquitur Faustus apud Augustinum lib. 30. contra Faustum cap. 4. Iam, inquit, timeo Apostolo, ne dæmoniorum doctrinam intulisse tunc Iconium videatur, cum Theclam oppigneratam iam thalamo, in amorem sermone suo perpetuæ virginitatis incēdit. Hæc ibi Faustus: quibus plane S. Augustinus assentiri videtur, cum non excipiat de apocrypha historia: quod alias, aduersus eosdem Manichæos agens, facere consueuit, vt de Actis Thomæ, Andreæ, & aliorum. Quod insuper in prædictis Theclæ passionis Actis reperitur, ipsam gemmas & muliebrem mundum distraxisse, pecuniaq. sibi conciliasse custodes carceris, vt Paulum posset inuisere: id ipsum profitetur S. Ioannes Chrysostomus in Act. Apostol. homilia 25. cum ait: Audi de beata Thecla: illa vt Paulum videret, aurum suum dedit; tu autem vt Christum videas, nec obolum das. Hæc ibi. Et ad populum Antiochen hom. 22. Quære, inquit, Paulum tamquam Thecla, vt audias quæ per ipsum tibi dicuntur. Hæc de his Chrysost. Rursum autem quæ illic leguntur de ira sponsi in eā concitata, cum eius accusatione damnata est ad bestias, quæ mansuetæ diuinitus redditæ, illi blandiebantur; hæc ipsa S. Ambrosius lib. 2. de virginib. explicat his verbis: Thecla doceat immolari, quæ copulam fugiens nuptiarum, & sponsi furore damnata, naturam etiam bestiarum virginitatis veneratione mutauit: namque parata ad feras, cum aspectus quoque declinaret virorum, ac vitalia ipsa sæuo offerret leoni; fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes bestiam, cubitare humi, muto testificante sono, quod sacrum virginis corpus violare non posset: ergo adorabat prædam suam bestia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat, quam homines amiserant. Hæc ille; qui & ad Simplicianum scribens, hæc ait: Inter leones virgo exultauit, & prodeuntes bestias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademq. de leonibus in epistola 25. lib. 5. edit. Rom. ad Vercellensem ecclesiam: Quo, inquit, munere venerabilis Thecla etiam leonibus fuit, vt ad pedes prædæ suæ stratæ, impastæ bestiæ sacrum deferrent ieiuniū, nec procaci oculo virginem, nec vngue violarent aspero? Quod præterea ad ignes, quos subijt, spectat, a quibus illa remansit illæsa; hæc S. Cyprianus in oratione pro martyribus: Assiste nobis, sicut Paulo in vinculis, & Theclæ in ignibus, &c. Et in orat. in die passionis: Libera me de medio huius sæculi, sicut liberasti Theclam de medio amphitheatro. Item & S. Zeno Episcopus Veronensis in sermone de timore Dni hæc de Thecla: Aduersus Theclam accusator acertimus linguæ erexit gladium: cum suis sibi ministris publicæ leges inseruiunt, stimulis acuitur feritas in ferocitatem, & tamen mitior hominibus inuenitur: ne quid scenæ tam diræ humanitatis deesse videatur, immittuntur etiam marina monstra: lacinijs omnibus expoliatur puella, vestitur incendio. Inter tot instrumenta mortis, spectatore metuente, secura calcat genera vniuersa terrorum. Incolumis quasi Orbe subacto, de illo feralis caueæ iam non miserabilis sed mirabilis funereo habitu excedit, victi sæculi triumphum reportans, quam tot supplicijs omnes crediderant perituram. Hucusque Zeno. Rursum vero de ignibus & bestijs hæc Gregorius Nazianz. ad virg. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & bestiarum impetum euasisse. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his verbis:

Quis Theclam necis eripuit flammaq. periclo?
Quis validos vngues vinxit, rabiemq. ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis auo:
Virginitas fuluos potuit sopire leones!
Dente nec impuro generosos virginis artus
Ausi sunt premere, & rigido discerpere morsu.

Id ipsum Maximus Taurinensis sermone de S. Agnete, cum ait: Theclam flammarum globos euasisse cognoscis. De his alijsq. supplicijs sanctæ virgini irrogatis, ex Actis sanctorū martyrum Terentij & sociorum, quæ refert Metaphrastes die 10. Aprilis, hæc illa ipsorum obtestatio ad Deum facta: Qui Danielem de ore leonum eripuisti, & de manu Pharaonis Moysen seruasti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & bestijs tauri nis defendisti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idem recitat 21. Decembr. his similia legūtur. item & in Prat. spirit. cap. 20. de milite Deum obsecrante per ea quæ S. Thecla passa est tormenta. Adde his similia, quæ & S. Dei Ecclesia inseruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in cōmendatione animæ, quibus dicitur: Sicut beatissimam Theclam de tribus

bus tormentis atrocissimis liberasti, sic, &c. Quod præterea in ijsdem Actis habetur, pugnanti Theclæ astitisse Dominum IESVM Christum præseferentem vultum Apostoli Pauli: id ipsum quam eleganter dicatur a S. Briēna in Actis S. Febroniæ sincerissime scriptis, accipe. Brienna tēdens in cælum manus, & vocem magnam edens, sic precata est: Domine IESV Christe, qui seruę tuæ beatæ illi Theclæ certanti sub Apostoli Pauli habitu apparuisti, quæso, &c. Hæc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunii. Præter hæc omnia demum scias S. Hieronymum eadē Theclę Acta nouisse & comprobasse; quod ex eo exploratum habetur: cum enim in iisdē Actis illud etiam enarretur, sanctam Theclam a tormētis liberam, verbi cupidam, magistri auidā, Antiochiam Pisidiæ, quo S. Paulum profectū audierat, aduentasse, sed a S. Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euangelio) dimissam esse; hæc ipsa, inquam, S. Hieronymus in epist. ad Oceanum scribit his verbis: Thecla post tentationē passionis Antiochiæ a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eam epistolam non recensitam inter ceteras a Mariano Victorio, sed in nonum tomum reiectam, suspicante fortasse illam non esse Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exemplū. Sed quid mirum, cū annis duodeuiginti post illius obitū vixerit S. Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dicitur Arcadio & Honorio quintum Conss (vt probauimus in Annal.) qui est annus a Christo 402. Hieronymus autē) vt testatur Prosper in chron.) diem obiit Theodosio Aug. nonum & Constantium tertium Conss. anno Domini 420. Constat insuper ex Seuero, ipsum eius vitam adhuc superstitis conscripsisse, eamq. (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, sed in Africam & Aegyptum allatā fuisse. Qui vero credibile fieri potest, eadem Martini Acta vnum latuisse Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epistolæ cum ea quam scripsit ad Eustochium de custodia virginitatis 22. cū agit de agapetis virginibus, illam eiusdem esse auctoris, vnusquisque facile intelliget. vtinam sic integra reperiretur, sicut Hieronymi eamdem esse constat. Quod si contendas non tantum esse Hieronymi; sed & Sophronij & Eusebij, vt præsefert epistolæ titulus: non laboro, dū & Hieronymi esse non inficieris. Sed iam, vt ad ea vnde diuertimus, redeamus, sciendum nec ea quidem, quæ de Falconilla in eadem Acta aliunde fortasse irrepserunt, auctoritate carere sanctissimi atque doctissimi viri sancti Ioannis Damasceni in ea oratione, cuius est titulus: De his qui in fide ex hac vita excesserunt. Extat & ipsa vita S. Theclæ auctore Basilio Episcopo Seleuciæ, quæ Græce scripta asseruatur in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. num. 45. & 81. qua prædicta de eadem felicius explicantur: quam ipsam in Latinum a se redditam proxime editurus est D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R.D. Lindani Episcopi Ruremundensis, nunc autem Illustriss. ac Reuerendiss. Augustini Valerij Episcopi Veronensis S.R.E. Cardinalis pietate ac doctrina præstantissimi, eruditus Græcorum interpres. Ne quid vero intactum relinquamus; delituisse aliquando sanctam Theclam intra petram sibi credentem, produnt Acta S. Barbaræ, quæ descripsit Metaphrast. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quem prope Tripolim Palæstinæ peregrinantes Hierosolymam inuisunt, referuntq. specum illam assiduis miraculis illustrari; eaq. non tantum fidelibus, sed munificentia martyris, etiam infidelibus, penes quos ille locus religiosissimus habetur, impartiri. Mittimus recentiorum auctoritates, quibus ijdē his de Thecla dictis adstipulantur; vt Aldelmus in libris quos tam soluta oratione quā carmine scripsit de virginitate, vbi breui compendio martyrium eius descripsit. Vuinduchindum, aliter Vuitichindum Saxonem monachum Corbeiensem scripsisse metrice passionē S. Theclæ, auctor est Sigebert. de viris illustr. cap. 130. Thecla insuper, sicut Primogenita Pauli, ita & Apostolica, ac etiam Protomartyr inter feminas meruit appellari; quod prima in certaminis arenam descēdit, & de impietate prostrata triumphum reportauit; quam etiam tam Græci, quam Latini Patres summo semper in honore habitā laudibus vbique in cælum ferre, primo loco ponere, primamq. inter feminas in exemplum adducere consueuerunt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum Apostatam: Non victimas, inquit, pro Christo cæsas veritus es? nec magnos pugiles extimuisti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. Sic S. Epiphan. in Panar. hæresi 79. Ambros. idem in citatis locis, & Hieron. ad Eustoch. epist. 22. in fine, apud eumdem (cuiuscuis sit auctoris) tomo nono in obiurgatione Susannæ, Chrysost. in orat. in sanctos duodecim Apostolos, Sulpit. Seuer. in vita sancti Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc etiam vsu euenit, vt cum quid excellens de femina aliqua dicere vellent, eamdem Theclæ nomine exornarent. Sic sanctus Hieronymus Melaniam seniorem, adhuc sibi constantem, Theclam in chronico appellauit; sic etiam egregiam illam Macrinam germanam sancti Basilij ob insignes animæ eius virtutes Theclam esse dicendam, diuinus nuncius præsignauit, vt scribit frater eius Gregor. Nyssenus in epistola ad Olympium monachū. Erat frequens accessus fidelium Seleuciam Isauriæ ad sanctæ Theclæ sepulchrum, quo aliquando profectus est sanctus Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius mansit. De eadem in eum locū

Omnino legendus Barō in adiect. ad T. 1. quę in calce T. x posita est in edit. Venet. fol. 646

peregrinatione mentio habetur in Concilio Nicæno ſecundo Act.5. Theodoret. in hiſt. relig. ſanct. Patrum cap. 29. in Marana & Cyra, & Prat. ſpirit. c.180. Illic Zeno Auguſtus ampliſſimã erexit baſilicam, quod eius auxilio reſtitutus eſſet in Imperiũ, vt ſcribit Euagr. hiſt. lib. 3. c. 8. & Niceph lib. 16. c. 8. Iuſtinian. Imp. aliam non imparem in eius honorem excitauit eccleſiã, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. Porro non in Oriẽte tantum, ſed & in Occidente longe lateq. celeberrimus vbique fuit eiuſdem martyris cultus. Hæc iam ſatis: quæ aliquibus fortaſſe prolixiora, ſed Theclam impenſius amanti pauca videri poſſunt.

Hæc noſtra cum recognoſceret hic Romæ Reuerendiſſimus Pater Dominus Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis, vir non tantum omnis generis litterarum eruditione clariſſimus, verum etiam egregii confeſſoris fidei nobilitatus inſignibus; quippe qui exilia, proſcriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, inconcuſſo robore, fidei cauſa ſuſtinuit; quem tot victoriis auctum, ac maiora conantem, hiſce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hæc nobis de Thecla coram, ac primum de libris Euſebij in hunc modum: Ex libris (aiebat ille) Martyrum, quos Euſebius Cæſarieñſis ſe ſcripſiſſe teſtatur, tres nondum de Græco verſos in biblioth. Philippi Hiſpaniarum Regis piiſſimi apud S Laurentium in Eſcuriaco extare nobis loquitur index eiuſdem, quem Catholica Maieſtas nobis ad vnam aut alteram noctem deuorandum ſingulari beneuolentia permiſit anno 179. cum eouſque exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, ſolandi cauſa ex Belgio per Italiam & Galliam peruenuiſſemus. In eodẽ indice S. Athanaſius de vita S. Theclæ nobis lectus eſt, de quo, vt de illis Euſebij de SS. Martyribus Latine conuertendis, egi prolixe cum doctiſſimo viro D. Coſma Fontæo Regio Græcorum interprete, vt abſoluta Photij bibliotheca tunc ad amuſſim fere expreſſa, nobis illas ſanctorum martyrum & in primis ſanctæ Theclæ coronas in lucem refunderet: de quo & nunc ſtatui ad ipſum Regẽ ante diſceſſum ſcribere, vt habeas vnde aureas illas S. Theclæ atque illorum ſanctorum martyrum hiſtorias exornatiores & copioſiores reddere ſqueas. Hæc ad me tunc ipſe, cum de rebus varijs Eccleſiaſticis ſubinde perfrueremur colloquijs.

[c] *Socij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & T.2 A.305. alij. Eius Acta iuncta ſimul habentur cũ re- n.1. & ſeq. bus geſtis S. Ianuarij, de quo inferius xiij. Kalen. Octob. Meminit de Soſio S. Proſper de prædict. dimid. tempor. cap. 6. in fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit oratoriũ, & Confeſſionẽ exornauit argento, vt cõſtat ex libro de Rom. Pontific. in Symmacho.

[d] *Andreæ & ſoc.*] De his item eadem vet. manuſcripta, quorum ſupra meminimus.

[e] *Paterni Epiſc.*] De quo etiam Vſuardus. Ponitur hic primus eius ſedis Epiſcopus in tabulis eccleſiæ Conſtantien. quas deſcripſit Democh lib. de ſacrif. Miſſæ. Alius eſt Paternus ſanctitate æque illuſtris Epiſcopus Abricenſis, cuius Acta deſcripſit Sur. to. 2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem ſcripſit Venan- T.7. A.559 tius Fortunatus carmen de emendatione co- n.30. dicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Epiſc. eccleſiæ Abricenſis.

[f] *Conſtantij.*] De eodem S. Gregorius lib. 1. cir. A.560. dialog. cap. 5. pluribus agit.

[g] *Xantippæ & Polyxenæ.*] Agunt de his etiã T.1. An.61 Græci hac die in Menologio, vbi earum Acta n.4. deſcribuntur. Meminit Xantippæ Metaphraſtes in ſermone de Petro & Paulo Apoſtolis, die 29. Iunij, apud Surium tom. 3.

* A Octauo Kal. Octob. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1

AVGVSTODVNI natalis ſanctorum martyrum Andochij [a] presbyteri, Thyrſi diaconi, & Felicis, qui a beato Polycarpo Smyrnenſi Epiſcopo ab Oriente directi ad docendam Galliam [b], ibidem flagellis duriſsime cæſi, ac tota die inuerſis manibus ſuſpenſi, & in ignem miſsi, ſed non combuſti, tandem vectibus eorum colla feriuntur, & ita glorioſiſsime coronantur. In Aegypto paſsio ſancto-

rum

rum Paphnutij [b] & sociorum martyrum. Is vitam in solitudine agens, cum audiret multos Christianos in vinculis retineri, diuino spiritu concitus, sponte Præfecto se offert, & Christianam religionem libere profitetur: a quo primum catenis ferreis constringitur, & in equuleo diutissime torquetur: deinde cum alijs plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iussu ipse palmæ affigitur, ceteri autem ferro necantur. Chalcedone sanctorum quadragintanouem [c] Martyrum, qui post martyrium S. Euphemiæ sub Diocletiano Imperatore damnati ad bestias, & ab ijs diuinitus liberati, demum gladio percussi migrauerunt in cælum. In Pannonia sancti Gerardi [d] Episcopi & martyris, Hungarorum Apostoli nuncupati, patricij Veneti, qui primus patriam nobili martyrio illustrauit. Aruernis depositio sancti Rustici [e] Episcopi & confessoris. In territorio Beluacensi sancti Germari [f] abbatis.

SEPTEMBRIS 24.

T.2.A.169. n.20. NDOCHII & soc. [a]] De his pluribus hic Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. cap. 116. Feruntur horum Acta esse conscripta a Fausto & Symphroniano.

Forte de his T.3. A. 310 n. 23. sed illi sub Galerio. [b] *Paphnutij Episc. & sociorum.*] Agunt de his hac itē die Græci in Menologio, sequenti autem die iidem de Paphnutio confessore patre S. Euphrosynæ virginis.

T.3.A.311. n.18. [c] *Quadragintanouem Martyrum.*] Horum martyrium describitur in Actis S Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonensis, de qua supra xvi. Kalend. Octobris.

T.11. Ann. 1042. nu 2. Martir. An. 1047. n. 19. [d] *Gerardi Episc.*] Eius vitam descripsit ex veteribus monumētis Sur. to. 5. Plura de eodem in Actis S. Stephani Regis, quæ idem habet to. 4. Bonfin. de rebus Hūgar. dec. 2. lib. 1. & 2. Trithem. de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 39. atque alii, quos refert R. P. Arnoldus Vuion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quā nuper edidit, & annotationibus illustrauit. Martyrio coronatur anno Dūi 1047.

[e] *Rustici Episc.*] De eius electione scribit Gregor. Turonen. de gest. Franc. hist. lib. 2. cap. 23. Successit S. Venerando, numeraturq. septimus ordine Episcopus Aruernensis. Vixit temporibus Honorii Imp. & eius successoris Valentiniani. Claruerunt iisdem temporibus duo alii sanctissimi Episcopi eiusdē nominis, Rusticus Lugdunensis, & Rusticus Narbonensis, de quibus alias pluribus. cir. A. 395

[f] *Germari Abb.*] De quo etiā agit Trithem de vir. illustr. ord S Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Vixit circa annum Domini 1030. cir. A. 1030

25 Septimo Kal. Octob. Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

N castello Emmaus natalis beati Cleophæ [a] Christi discipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua mensam Domino parauerat, pro confessione illius a Iudæis occisum, & gloriosa memoria sepultum. Romæ sancti Herculani [b] militis & martyris, qui miraculis in passione beati

Alexandri Episcopi ad Christum conuersus, sub Antonino Imperatore post multa tormenta gladio cæsus est. Ambiâni in Gallia beati Firmîni [c] Episcopi, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouâro Præside, post varia tormenta, capitis decollatione martyrium sumpsit. Damasci sanctorum martyrum Pauli [d], & Tattæ eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Rufi, & Eugenij filiorum: qui Christianæ religionis accusati, verberibus, alijsq. supplicijs torti, animas Deo reddiderunt. In Asia passio sanctorum Bardomiâni [e], Eucarpi, & aliorum vigintisex martyrum. Eodem die sancti Anathalônis [f] Episcopi, qui beati Barnabę Apostoli discipulus, in eius locum ecclesiæ Mediolanensis Episcopus successit. Lugdûni depositio S. Lupi [g] Episcopi ex anachorita. Antisiodôri S. Anacharij [h] Episcopi & confessoris. Blesis S. Solemnij [i] Episcopi Carnutensis, miraculis clari. Eodem die S. Principij [k] Suessionensis Episcopi, fratris beati Remigij Episcopi. Anagniæ sanctarum virginum [l] Aureliæ & Neomisiæ.

SEPTEMBRIS 25.

T. 1. An. 34. nu. 193. & seq.

LEOPHAS [a].] De quo Luc. Euang. c. 24. De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

A. 854. passus Alexander Eps.

[b] *Herculani.*] Vsuardus de eodem hac die. mentio habetur de eo in Actis S. Alexandri Episcopi, de quo supra xj. kal. Octobris, & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 130.

T. 2. A. 303 n. 130.

[c] *Firmini Episc.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, alijq. recentiores. Fuit hic primus eius sedis Episcopus. Errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. cap. 119. Reperitur alius eiusdem nominis, eiusdemq. ecclesiæ Episcopus, de quo & ipse lib. 7. cap. 137. fuitq. tertius ordine, & cōfessor tantum: qui & successit S. Eulogio, vt indicant tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. lib. de sacrif. Missæ. De eodem in Thesaur. concion. to. 2. Scimus Ambrosium moralem, qui antiquitates rerū Hispanicarum ceteris felicius est prosecutus lib. 9. c. 5. Cron. Hisp. hunc referre ad tempora discipulorum, Apostolorum & non sub Diocletiano; sed potius sub Traiano martyrium consummauerit, sed non est quæstio, quæ obiter solui debeat.

[d] *Pauli & soc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, Actaq. eorum breui compendio referunt.

[e] *Bardomiani & soc.*] De his Beda hac die, consentiuntq. vetera manuscripta.

cir. An. 60.

[f] *Anathalonis Episc.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Mediolanensis. Libuit hic describere perueтustam inscriptionem sancti Mirocl is eiusdem ciuitatis Episcopi de S. Anathalone in lapide incisam iuxta eius imaginem, his versibus, quos præsens inscriptio præcedit: D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hospes, sancteq Anathalon, Domne probate,
Atque idem socius Barnabæ Apostolici:
Qui Mediolani verbi mysteria tradens,
Te iubet agnatos visere Cenomanos.
Dū tua membra metu rigidis subducta tyrannis
Brixia vicino detinet in loculo:
Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus
Mirocles reddit, præstitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manuscripto commentario Andreæ Alciati, quem scripsit de rebus patriis, nondum edito. erat apud Illustriss. ac R. D. Franciscum Alciat. S. R. E. Cardinalem.

[g] *Lupi Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recentiores. Cum autem hic dicatur ex anachoreta factus Episcopus Lugdunensis; illum putāmus, qui in insula Lerini post Lupum Trecensem exercuit vitam monasticam. Meminit Trecensis Lupi Sidonius Apollinaris in epistolis, & in carmine eucharistico ad Faustum Lerinensem, cum ait: — T. 6 A. 448 nu. 15.

-------- quæ sancta Caprasij
Vita senis, iuuenisq. Lupi, &c.

Longe post horum tempora claruit Lupus Episcopus Senonensis, quem ex hac vita migrasse anno Domini 631. tradūt tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas recitat Demochares. prædicti autem vixerunt temporibus Valentiniani Tertij, & successorum Impp.

T. 8. A. 611. n. 2.

[h] *Anacharij Episc.*] Diuersis modis scriptus reperitur, vt Aunarius, Aunacharius, & Anguarius. Interfuit hic Concil. Matiscon. primo, & secūdo, quod celebratum est anno 24.

Regis

Regis Gunthramni, vt eius Acta significant, numeratur hic annus a Christo Domino quingentesimus octogesimusoctauus, vt colligitur ex Gregorio Turon. Fuit is decimusnonus eius sedis Episcopus.

cir. A.490. [i] *Solemnij Episc.*] Cujus miracula testata reliquit Greg. Turon. lib. de glor. confess. c. 21. & Sigebert. in chron. anno Domini 490. Sedit decimusquartus ordine eius sedis Episcopus, vt apparet ex tab. Demochar.

T.6.A.463 n.7. [k] *Principij Episc.*] Ad hunc extat scripta epistola Sidonij Apollinaris lib. 8. epist. 14. vbi egregias eius laudes prædicat, item alia lib. 9. epist. 8. Habetur mentio de eodem in vita S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit sacris Concilijs, Carpentoractensi, Arausicanis primo & secundo, vt eorum Acta significant. Clauit circa annum Domini 460. adscribiturq. in tabulis Episcoporum Suessionensium duodecimus ordine. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard.

[l] *Aurelie & Neomisie.*] Harum res gestas, sed nonnihil deprauatas, accepimus ab ecclesia Anglicana.

26 Sexto Kal. Octob. Luna. B xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3				

NICOMEDIAE natalis sanctorum martyrum Cypriani [a], & Iustinæ virginis, quæ sub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio Præside multa pro Christo perpessa, ipsum quoque Cyprianum, qui erat magus, & suis magicis artibus eam dementare conabatur, conuertit ad Christum: cum quo postea martyrium sumpsit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nautæ Christiani rapuerunt, & Romam detulerunt: quę postmodum in basilicam Constantinianam translata, prope Baptisterium condita sunt. Romæ sancti Callistrati [b] martyris & aliorum quadragintanouem militum, qui in persecutione Diocletiani, cum Callistratus insutus culeo, & in mare demersus, Dei ope euasisset incolumis, conuersi ad Christum, cum eo pariter martyrium subierunt. Item Romæ sancti Eusebij [c] Papæ. Bononiæ item sancti Eusebij [d] Episcopi & confessoris. Brixiæ sancti Vigilij [e] Episcopi. Albani sancti Senatoris [f]. In agro Tusculano beati Nili abbatis, fundatoris monasterij Cryptæ ferratæ, magnæ sanctitatis viri. Tiferni sancti Amantij [h] presbyteri, gratia miraculorum illustris.

SEPTEMBRIS 26.

T.2.A.250. n.5.& T.3. A.311.n.17 [a] CYPRIANI & *Iustinæ.*] De his hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Greci autẽ in Menologio sexto Nonas Octobr. Horum Acta Græcis edidit Metaphrast. quæ Latine reddita retulit Lipom. to.6. & Sur. to.5. Communiter penes Græcos irrepsit error, dum hunc Cyprianum cum illo Episcopo Carthaginiensi confundunt: qui tamẽ quampluribus differentijs distinguuntur abinuicẽ, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrij. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Christianus, inde diaco-

diaconus; & vna cum Iustina sub Eutholmio Præside temporibus Diocletiani in sartagine positus, Nicomediæ martyrium consummauit: adeo vt ex his pateat, nonnisi nomen, & martyrij titulum, hunc habere communem cũ Cypriano Episcopo Carthaginiensi. Rursus etiam errant, qui hunc passum scribunt temporibus Claudij Imperatoris: nã in eius Actis testatum habetur, ipsum initiatum sacro baptismate atque ordine diaconatus ab Anthimo Episcopo Nicomediæ, quem constat temporibus Diocletiani Imperatoris illi ecclesiæ præfuisse, vt testatur in primis Eusebius hist. lib. 8. c. 6. & Acta sanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res gestæ Latine conscriptæ, fidelioresq. mea quidem sententia, quã Acta illa quæ edidit Metaphrastes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam soluta oratione libro de virginit.

T.2.A.303. n.115. [b] *Callistrati & soc.*] De his etiam Græci in Menologio, sed die sequenti. Habentur horum Acta a Metaphraste edita, quæ recensuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. insunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

T.3.A.318. n. 40. [c] *Eusebij Papæ.*] De eodem hac die Ado, consentiuntq. vet. manuscripta. De eius successione Euseb. chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. August. epist. 165. Niceph. Episc. in chron. & alij recentiores: Cetera de ipso diximus in Annal. Eccles.

T.4.A.381. nu.82. & T.5.A 397. n.52. [d] *Eusebij Episc.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani & Theodosij Augustorum; interfuitq. vna cum sancto Ambrosio ac ceteris sanctis Episcopis Concilio Aquileiensi, habito Syagrio & Eucherio Conss. anno a Christo (secundum Fastos Onuphrij) 381. Quantum autem Bononiensis ecclesia tanto antistite floruerit, ac præcipue sacrarum virginum sobole fœcunda fuerit, satis apparet ex his quæ scribit S. Ambrosius lib. 1. & 3. de virginibus.

[e] *Vigilij Episc.*] Tabulæ etiam Brixiensis ecclesiæ de eo hac die. Meminit eiusdẽ Ramper. eiusdem ecclesiæ Episcopus in serm. de translatione S. Philastrij. Vide superius notata in Vigilio Tridentino Episcopo. T.5.A.400. num.18.

[f] *Senatoris.*] De quo Vsuardus, Ado, atque recentiores; quibus vero temporibus vixerit, nullus prodit. Fuit autem Senator, ita dictus intimus homo S. Germani Episcopi Antisiodorensis, de quo Constantius in vita illius lib. 2. c. 6. Fuit & alius eiusdem nominis Romanus presbyter, qui functus est legatione cum S. Abundio ac socijs Constantinopolim missis a S. Leone Papa, vt apparet ex ipsius epist. 33. itemq. Cassiodorus dictus est cognomento Senator. T.6.A.450. nu.8. de legato S. Leonis.

[g] *Nili Abb.*] Huius res gestas in eodem monasterio, cuius hic habetur mentio, asseruari accepimus, quas nondum legimus. T.x.A.976. n.2. & seq. & An.991. n. 14.

[h] *Amantij.*] De quo scribit S. Gregorius lib. 1. dialog. cap 35. Quo loco emendatum est quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: nam Floridus, cuius ibi S. Gregorius meminit, Tifernas Episcopus fuit, sanctitate celebris, quem patronum Tifernates honorificentissime colunt: Id quidem eius ecclesiæ monumenta vetera certa fide testantur. Tempore S. Gregor. cir. A.580.

xxvij. D Quinto Kal. Octob. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

AEGAEAE natalis sanctorum martyrum Cosmæ[a] & Damiani fratrum, qui in persecutione Diocletiani post multa tormenta, vincula, & carceres, post mare, & ignes, cruces, lapidationem, & sagittas diuinitus superatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur passi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepius. Romæ sanctæ Epicharidis[b] mulieris senatoriæ, quæ in eadem persecutione plũbatis cæsa, gladio percussa est. Tuderti sanctorũ martyrum Fidelij[c] & Terentij, sub eodem Diocletiano. Cordubæ SS. martyrum Adulphi[d] & Ioannis fratrum, qui in persecutione Arabica

pro

pro Christo coronati sunt. Sedūni in Gallia sancti [e] Florentini martyris, qui vnà cum beato Hilario post abscissionem linguæ iussus est gladio feriri. Bibli in Phœnicia sancti Marci [f] Episcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani sancti [g] Caij Episcopi, discipuli beati Barnabæ Apostoli, qui multa in persecutione Neronis passus, in pace quieuit. Rauennæ sancti Aderiti [h] Episcopi & confessoris. Parisijs sancti Eleazari [i] Comitis. In Hannonia sanctæ Hiltrūdis [k] virginis.

SEPTEMBRIS 27.

T.2. A.285. nu.14.

OSMAE & *Damiani* [a].] De iisdē Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kalend. Nouembr. Feruntur Acta ipsorum, Niceta quodam auctore conscripta: extant apud Metaphrast. Kalend. Nouemb. sed erroribus scatent, longeq. diuersa a germanis sincerisq. rebus gestis ipsorum martyrum, sicut & ea quæ inscribuntur nomine Metaphrastis, quæ cuncta recitat Lipom & Sur. tom. 5. quæ quidem si quis tueri velit, necesse est affirmet illos diuersos esse ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis constet, eosdem absque martyrio in pace quieuisse. Rursus autem alia habentur horum Acta; ac trium fratrum ipsorum, Anthimi, Leontij, & Euprepij: quæ ex vet. manuscript. edita extant tom. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab iis quæ Mombritius edidit tom. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuscripta, mea quidem sententia, ceteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obstinata contentione inter eos trium duorum causa oborta, sicuti nec de camelo voce humana loquente. Eadem Acta summatim collecta narrat Ado in suo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in Conc. 2. Nicæno Act 4. Greg. Turon. de glor. mart. c. 98. & de gest. Franc. hist. lib. 10. c. vlt. de ipsorum reliquijs in cellula S. Martini a se positis agit. Horum beneficio Iustinianus Imperator ab ægritudine grauissima liberatus, perecelebrem in honorem eorumdem martyrum erexit basilicam, vt scribit Procop. libr. 1. de ædif. Iustiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia iisdem martyribus templum, vt idem testatur lib 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in ecclesiam eorumdem nomine Deo dicandam, vt constat ex Actis ipsius, quæ scriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorij atauus (vt scribit Ioānes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. c. 1.) basilicam erexit Romæ iuxta templum Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licèt alij putent illic olim fuisse templū Castoris & Pollucis, quod in Foro Romano, vt scribit Liu. lib. 2 dec. 1. & Cicer. lib. 3. de nat. deorum, dicatum erat ab Aulo Posthumio. sed prior sententia verior probatur; nam alibi situm esse Romanum Forum, supra monstrauimus, cū egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum iisdem sanctis martyribus Romæ exhiberi solitum, euenisse putamus, vt nonnulli eos Romæ passos esse crediderint. Sane quidem in Græcorum Menologio, quo vtimur, illos Romæ martyrio coronatos esse, habetur kal. Iulij. De peregrinatione ad ipsorum ecclesiam positam in Palæstina, mentio habetur in Prat. spirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadij Santon lib. 2. monod. 48.

[b] *Epicharidis.*] De eadem hac die Græci in Menologio, passamq. tradunt in persecutione Diocletiani Imperatoris. T.2. A.303 nu.125.

[c] *Fidentij & Terentij.*] Legimus horū Acta accepta ab ecclesia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c. T.2. A 303. n. 121.

[d] *Adulphi & Ioannis.*] De his item Vsuardus hac die: pluribus S. Eulogius in Memoriali sanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hispalenses, passiq. sunt anno Domini octingētesimo quinquagesimoprimo. Consule ibidem scholia Moralis. T.9. A 821. n. 80.

[e] *Florentini & Hilarij.*] Agūt de his Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib 8. c. 124. & alij recentiores. passi sunt eo tempore, quo Vuādali in Gallias irruperunt, anno Domini quadringentesimo septimo. cir. A. 407.

[f] *Marci.*] De quo Acta Apost c. 12. & 15. Paulus ad Colos. cap 4. & 2. ad Tim. c. 1 & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio Barnabæ apud Metaph. 11. Maij, Doroth. in Synop. & alij. Hunc autem omnino diuersum esse a Marco Euangelista, pluribus in Annal. Eccl. ostendimus. T.1. an 45. n. 42. & seq.

[g] Caij

cir. an. 103. [g] *Caij Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Mediolan. tertius hic ponitur eius sedis Episcopus, qui patria Romanus, vna cum sancto Anathalone Græco adhæsit Barnabæ Apostolo. Vidi de his historiam rerum patriæ nobilissimi scriptoris Andreæ Alciati nondum editam. De eodem agitur in Actis sanctorum martyrum Geruasij & Protasij, quorum supra meminimus.

[h] *Aderiti Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Rauen. de eodem hac die: plura de eodem Rub. lib. 1. histor. Rauen. cir. An. 98. Pannius.

[i] *Eleazari.*] Huius res gestas ex authenticis manuscrip. edidit Sur. tom. 5. Hic excessit ex humanis anno Domini 1325. A. 1325.

[k] *Hiltrudis.*] Claruit temporibus Pipini Regis Francorum: pluribus de eadem Molan. in Indic. sanct. Belg. & in addit. ad Vsuar. cir. A. 760.

25. xxvj. E Quarto Kal. Octob. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE sancti Priuati [a] martyris, qui vlceribus plenus a beato Callisto Papa sanatus, inde sub Alexandro Imperatore ob Christi fidem plumbatis cæsus est vsque ad mortem. Ibidem sancti [b] Stactei martyris. In Africa sanctorum martyrum Martialis [c], Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Pisidiæ sanctorum martyrum Marci [d] pastoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zosimi eius fratrum, Nicônis, Neônis, Heliodôri, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Christum, diuersis in locis, varijsq. modis martyrio coronati sunt. Eodem die passio sancti Maximi [e] sub Decio Imperatore. In Boemia sancti Vuencesflâi [f] Ducis Boemorum & martyris, sanctitate & miraculis gloriosi, qui in domo fratris sui necatus, victor peruenit ad palmam. Tolôsæ sancti Exuperij [g] Episcopi & confessoris, qui beatus vir quantum sibi extiterit parcus, quantumq. alijs largus, sanctus Hieronymus relatu prosecutus est memorabili. Genuæ S. Salomônis [h] Episcopi & confessoris. Brixiæ sancti Siluîni [i] Episcopi. Eôdem die sanctę Eustochij [k] virginis, filiæ beatæ Paulæ, quæ ad Præsepe Domini cum alijs virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens migrauit ad Dominum. In Germania sanctæ Liôbę [l] virginis, miraculis claræ.

T.2.A.226. num.3. RIVATI a.] De eius martyrio agitur in Actis S. Callisti Papæ, quæ descripta habentur apud Sur.to.7.Octobr.14.

b *Stactei*] De eodem Beda, Vsuardus, & alii recentiores, consentiuntq. vetera manuscripta.

T.2.A.253. n.52. c *Martialis & soc.*] De his item Beda hac die, & alii. Meminit Martialis & sociorum Lucianus in epist. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, seu Laurentino ipse Cyprianus epist. 34. An ijdem sint, haud compertum habeo; cum præsertim de Laurentino agatur iterum.

T.2.A.305 n.16. d *Marci & soc.*] De his etiam Græci in Menologio, passosq. tradunt in persecutione Diocletiani Imperatoris.

cir. A.253. e *Maximi.*] De quo etiam vet. manuscript.

T.2.A.938 n.6. f *Vvenceslai.* Apud Adonem de eodem agitur hac die. Eius vitam scriptam esse a Laurentio monacho Cassinensi, auctor est Petrus diac. in lib. de vir. illustr. monast. Cassin. c. 6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorũ, in Vuitichindo Saxon. lib. 2. Aenea Siluii hist. Boem. c. 14. 15. Ioan. Dubrao. hist. Boem lib. 4. & 5. quam exscriptam habes apud Sur. to. 7. hac die.

T.4.A.386 nu.3.& an. 394.n. 98. T.5.A.404 n.126. An. 405.nu.60. & seq.& a. 406.nu.35. &seq. g *Exuperij Episc.*] De eodem Vsuardus, atque recentiores. Ad hunc Exuperium, antequam esset Episcopus, inter claros oratores profitentẽ extat Ausonii Galli epigramma in commemor. profes. 18. quem post præfecturam Hispaniarum ad tranquilliora vitæ portum secessisse testatur. Nec placet quod Ios. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuersum esse ab Exuperio Episcopo, ob diuersas vtriusque facultates: quasi qui fuit Episcopus: non potuerit fuisse rhetor; & qui aliquando rhetor, non potuerit idem creari Episcopus: locus, tempus, & vitæ studia, vnum eundemq. fuisse, facile persuadent. Sed & illud vehementius: nam cum Ausonius in eodem epigrammate in fine testetur, Exuperium rhetorem patria fuisse Burdegalensem; cumq. constet ex epistola S. Paulini 20. ad Amantium Episcopũ Burdegalensem, Exuperium tunc fuisse presbyterum Burdegalensem; vnum eundemq. existimandum esse, non immerito opinamur, quem tamen his Ausonii temporibus nondum inter clericos meruisse putamus. De eius sanctitate, ac præsertim in pauperes largitate, scribit S. Hieronymus ad Rustic. epist. 4. & ad Ageruchiã de eodem epist. 11. aitq. eius meritis Tolosam illæsam a barbaris permansisse. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idem in procem. lib. 1. & lib. 2. super Zachariam, & lib. 3. in Amos procem. ad Pammach. & ad Furiam epist. 10. Extat ad hunc ipsum epistola decretalis Innoc. Papæ; agitq. de eo Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 2. cap. 13. ex Paulino.

h *Salomonis Episc.*] Salonium hunc vocat Vsuardus. agit de eodem Petrus in catalog. lib. 11. c. 265. Quod autem ad Salonium spectat, longe diuersus fuit a Salomone, de quo hic agitur: nam Salonius in Gallijs Episcopus fuit, ad quem S. Eucherius Episcopus Lugdunensis suas lucubrationes inscripsit, de quo agit Gennad. de vir. illustr. cap. 63. Extat eius epistola & collegarum Episcoporum ad S. Leonem post 51. Eidem Salonio inscripsit suos libros Saluianus Massil. de recto iud. & prouid. Dei, vt etiam testatur Gennad. cap. 67. quem illum puto Salonium Episcopum Lugduneñ. vicesimumprimum ordine successorem S. Eucherii; de quo tabulæ Episcoporum Lugdunen. quas descripsit Demochares. T.6.A.441. n.10. & 11.

i *Saluini Episc.*] De eodem tabul. ecclesiæ Brixien. Numeratur quartus post S. Philastrium Episcopum Brixian. a Ramperto in serm. de translat. S. Philastrij. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ. cir. A.410.

k *Eustochij.*] Hæc & Iulia dicta est, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor est S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epist. 27. qui multa de eodem epist. 22. de custodia virginit. & sæpe alias; ad quam etiam cõmentarios nonnullos inscripsit. Ad Pammachium idem scribens, eiusmodi eam laudat elogio: Quid Eustochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Consularis, virginali proposito fregerit, & in prima Vrbe primum genus subiugauerit pudicitiæ? Hæc Hieronym. qui de eius obitu meminit scribens ad Alipium & Augustinum epist. 79. Legimus & exscripsimus manuscript. epistolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Eustochium de pressuris quibus affligebantur opera Ioannis Episcopi Hierosolymitani, eiusdem Hieronymi hostis infensissimi. Migrauit feliciter ex hac vita (vt collegimus, scripsimusq. in Annal. Eccles.) anno a Christo Domino quadringentesimo decimonono. T.4.A.382. nu 41. T.5.A.398. nu.17. an. 409.nu. 14. A.416. nu. 32.& A.419. n.98.&seq.

l *Liobæ.*] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius Acta iussu Rabani conscripta edidit Surius tom. 5. Agit de ea Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Francorum, & Caroli Magni Imperatoris, vt eius Acta significant. T.9.A.725 nu.14

xiiij. 5. F **Tertio Kal. Octob. Luna.**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

N monte Gargano venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli [a], quando ipsius nomine ibi consecrata fuit ecclesia, vili quidem facta schemate, sed cælesti prædita virtute. In Thracia natalis sanctorum martyrum Eutychij [b], Plauti, & Heracleæ. In Perside sanctæ Gudeliæ [c] martyris, quæ cum plurimos conuertisset ad Christum, ac Solem & ignem adorare noluisset, sub Sapore Rege post multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem sanctorum martyrum Dadæ [d], Saporis Regis consanguinei, Casdoę vxoris, & Gabdelę filij, qui honoribus spoliati, ac varijs tormentis dilaniati, post longos carceres gladio sunt animaduersi. In Armenia sanctarum virginum Ripsimis [e] & sociarum martyrum sub Tiridate Rege. Antisiodori S. Fraterni [f] Episcopi & martyris. In Ponte-curuo apud Aquinum sancti [g] Grimoaldi presbyteri & confessoris. In Palæstina S. Quiriaci [h] anachoritæ.

SEPTEMBRIS 29.

Apparitione T 6. An 493 nu 42. paulo post Dedicatio vide T. 1. a. 60. n. 30. & seq.

ICHAELIS *Archang.* a] De ea dedicatione beda, Vsuard. Ado, & alii recentiores. Superius octauo Id. Maii de Apparitione agitur, hic autem de dedicatione ecclesiæ; quæ facta videtur hac die, qua omnium Angelorum solemnis memoria consueuit antiquitus in Ecclesia celebrari. De eadem solemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regum Franc. lib. 2. c. 35. & in Concilio Mogunt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, consule quæ superius ea die sunt adnotata, cum de apparitione egimus. Hic interim agamus de his quæ Ado hac die in fine scribit his verbis: Sed non multo post (a memoria scilicet Sipontina) Romæ venerabilis etiam Bonifacius Pontifex ecclesiam S. Michaelis nomine constructam dedicauit in summitate Circi, cryptatim miro opere altissime porrectam: vnde & idem locus in summitate sua cõtinens ecclesiam, Inter nubes situs vocatur. hæc Ado. De quanam basilica Ado intelligat, facile quis poterit assequi, si cuncta ab eo descripta consideret. Certe hæc basilicæ S. Michaelis in Ianiculo prope Vaticanum positæ aptari minus posse videntur; quandoquidem illa non a Bonifacio Papa, sed a Leone Quarto (vt dictum est ex veteri inscriptione superius octauo Idus Maii) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporibus, Gelasii Papæ videlicet (si credimus Sigeberto, qui manifestationẽ in Gargano contigisse sub Gelasio Papa testatur) sed post multa sæcula; nec in eam est altitudinem porrecta, vt Inter nubes locus sit dictus, quandoquidem vnius scalæ, vel breuis cliui spatii ascensum habeat: nec etiam est (vt ait) cryptatim porrecta. At cum nec alius sit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniant; in eam adducor non

inuitus sententiam, vt opiner dictam memoriam Michaelis, cuius Ado meminit, fuisse olim sitam in summitate molis Hadriani, super ingens saxum velut eminentem scopulum positam, ac re vera (vt ait) cryptatim miro opere altissime porrectam; vt merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum, Mons sancti Angeli: ita etenim vocatum habes apud Petrum Damian. in rebus gestis sancti Romualdi: eo autem nomine ab ecclesia in eius summitate erecta esse dictum, est euidens coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ scribit Rodulphus Glaber, quem citat Papir. Massonius in vita Gregorij Quinti; agēs enim de Othone Tertio, hæc de eo ait: Quod cum cognouisset Crescentius, illum scilicet Vrbi propinquare, contendens cum suis turrim, quæ sita est extra ciuitatē trans Tiberim (ob altitudinem sui, Inter cælos vocant) vallauit eam defensurus pro vita, &c. Cum autem constet, Crescentij turrim non aliam fuisse, quam Hadriani molem, turri redditam sublimiorem, eumdemq. locum dictum esse munitionē sancti Michaelis Archangelis iam satis perspicuum redditur, eūdem locum dictum esse, Inter nubes, ab Adone, qui a Rodulpho dicitur Inter cælos. Quod autem dicat Ado, in summitate Circi illam ecclesiam esse positam; puto pro, Circi, Circuli, esse legendum; moles enim illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, vt antiqua numismata, quæ eam habent descriptā, declarant. Vel si de Circo mauis intelligere; erat illi loco proximus Circus Domitiæ. Sed a quonā Bonifacio Papa fuerit illic ecclesia erecta, inuestigemus. Prætermus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelasium sedit: Bonifacius Secundus fuit, qui post Gelasium, Anastasium, Symmachum, Hormisdam, Ioannem, atque Felicem sedit; sed neque hunc fuisse auctorem construendæ basilicæ existimamus; nam & sequentibus annis, cum temporibus Siluerij Papæ à Vitige Rege Gothorum Vrbs esset obsessa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis constaret, necessitate cogente, munitio esse cœpit: quam valide oppugnantibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis simulacris, ingenti vi saxorum hostes propulsarunt. scribit hæc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ Tertio, vel, qui ei proxime successit, Bonifacio IV. eius ecclesiæ excitatio potius tribuenda esse videtur: hi autem cum post Sabinianum
T.8.A.590. n.18. successerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (vt habet antiqua traditio) supra prædictam molem visus est, in signum luis cessantis, gladium exertum in vaginam recondere; in tantæ rei gestæ memoriam, alterum illorum illic erexisse prædictam ecclesiam, par est credere: sed cum ad eumdem locum, aucta munitione, non pateret omnibus aditus; alia rursum ecclesia prope dictam munitionem in honorem sancti Michaelis Archangeli ædificata est; quam vetustate collabentem; nostris diebus instauratam vidimus. Hæc satis de his quæ spectant ad ecclesiam S. Michaelis super molem Hadriani positam. Licet sciamus ecclesiam S. Michaelis in capite Circi, confusis nominibus, dici solitam, quæ ad radices Ianiculi posita, proximior est basilicæ Vaticanæ. sed quæ ab Adone sunt posita, illi minus aptari posse videntur. Ne quid prætermittamus de gloria S. Michaelis Archang. ex miraculis ab eo editis; extat Græce scripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manuscript. num. 81. & in codic. 65. qui inscribitur Metaphrastes mensis Octobris atque Nouemb. complures sunt scriptæ Græcorum Patrū homiliæ, & inter alias recensetur S. Ioannis Chrysost. prima in S. Michaelem Archang. secunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

[b] *Eutychy & soc.*] De his itē hac die Beda, Vsuardus, & alij, consentiuntq. manuscrip.

[c] *Gudelie.*] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiusq. martyrij Acta paucis describunt. cir. A.347.

[d] *Dada & soc.*] Græci itidem de his in Menologio hac die, vbi eadem quæ hic narrantur, notata habentur. cir.A.243.

[e] *Ripsimis & soc.*] Græci autē de his agunt hac die, vel sequenti. Verum constat ex Actis S. Gregorij Armeni Episcopi, vbi & harum res gestæ exacte describuntur a Metaphraste, quæ & Lipom. refert tom 6. & Sur. tom. 5. has passas esse sexto Kalend. Octob. Hac fortasse die translatio celebratur: quinto autē Kalend. Octobr. Gaiana cum socijs martyrium consummauit. T.3.A.311. n.22.

[f] *Fraterni Episc.*] De quo Beda, Vsuard. Ado, & alij. Adscribitur nonus hic ordine in tabulis Episcop. Antissiodorensium: quem & martyrio coronatum tradūt. Extant apud Democh. de sacrificio Missæ. cir.A.480. ex Democ.

[g] *Grimoaldi.*] De quo vet. monumenta ecclesiæ Aquinatis, quæ inde accepimus.

[h] *S. Quiriaci.*] De eodem Græcorum tabulæ, ac Menologium; vbi habetur, hunc vixisse temporibus Theod. Minoris. Extāt eius Acta, quæ & Metaph. descripsit, & Sur. tom. 5. Mentio de eodē habetur in vita S. Euthymii abbatis, cuius fuit discipulus, quā scripsit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autem spectat ad rectam rationem temporum; constat ex eiusdem Actis, eum anno nono Leonis Imp. ingressum esse monasterium, annos natum decem & octo, vixisseq. ætatem annorum T.7.A.532. n.13.

centum & feptem, ficq. perueniffe vfque ad Iuftiniani Imp. tempora, Hic cum effet diaconus in Laura S. Sabæ, venit cum alijs ad Concil. Conftantinopolitanum celebratum poft Cõfulatum Belifarij, anno Domini 536. fubfcriptufq. reperitur libello quem Synodo obtulerunt Archimandritæ, vt eius Synodi Acta fignificant.

xxiij. G **Pridie Kal. Octob. Luna.** 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

IN Bethlehem Iudæ depofitio S.Hieronymi [a] presbyteri, & Ecclefię Doctoris, qui omnium ftudia litterarum adeptus, ac probatorum monachorũ imitator factus, multa hærefum monftra gladio fuæ doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam vfque vixiffet ętatem, in pace quieuit, fepultufq. eft ad Præfepe Domini: cuius corpus poftea Romam delatum, in bafilica fanctæ Marię Maioris conditum fuit. Eodem die fancti Leopardi, martyris, ex domefticis Iuliani Apoftatæ, cui caput Romæ amputatum fuit, & corpus eius Aquifgranum poftea translatum. Solodôri in Gallia pafsio fanctorum martyrum Victôris [c] & Vrfi ex gloriofa legione Thebæorum, qui primo fub Maximiano Imperatore diris fupplicijs excruciati, fed cæleſti fuper eos lumine corufcante, ruentibus in terram miniftris, erepti; deinde in ignem mifsi, fed in nullo penitus læfi, nouiffime gladio confummati funt. Placentiæ S. Antonini [d] martyris, ex eadem legione. Eodem die fancti Gregorij [e] Epifcopi Magnæ Armeniæ, qui fub Diocletiano multa paffus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia fancti Honorij [f] Epifcopi & confefforis. Romæ fanctæ Sophiæ [g] viduæ, matris fanctarũ virginum Fidei, Spei, & Caritatis.

SEPTEMBRIS 30.

Plura T. 4. & 5. eius primordia T. 4 A. 372. n. 40 non fuit Cardinalis. a 382 n. 25. obiit T. 5. a 420. n. 39. & feq.

HIERONYMI [a].] De eodem hac die Beda, Vfuardus, Ado, & ceteri Latinorũ. Hactenus in vulgus fparfæ dimanarũt res geftæ S. Hieronymi, incerto auctore confcriptæ, fimulq. epiftolæ quædã S Auguftini & S. Cyrilli nomine infignitæ, quæ vnius eiufdemq. auctoris effe putantur, cuius & liber ille qui Eufebij Cremonẽfis nomine confcriptus habetur de obitu S.Hieronymi; quæ quidem plene erroribus, & conferta mẽdacijs, in angulum reiecta, leguntur tomo nono operum eius. Quifnam vero auctor ille fuerit, qui hęc de Hieronymo cõmentatus eft, quid dicã, nõ habeo, nifi quod Petrus diacon. Caffin. libro de vir. illuftr. eius monafterij, cap. 4 hæc ait: Sebaftianus beati Benedicti monachus, Hieronymi Doctoris egregij vitam defcribens, legendam ecclefijs tradidit: in quaquæ

ei a puero institutio, quale in iuuentute studium, quæ in senectute ei scientia fuerit, lucidissime demonstrat. Hæc Petrus diac. Porro cuiusuis fint auctoris ea quæ diximus, in illis Cyrilli nomine vulgaris litteris se Monothelitam hæreticum præfefert auctor, cogitq. eidem hæresi Hieronymum adstipulari, quæ post annos trecentos est exorta. Præterea tum in his, tum in prædictis aliis multa feruntur, quibus idem S. Hieronymus suis ipsius scriptis contradicit; aliaq. coagmentatur, quæ aliorum sanctorum potius, vt Gerasimi abbatis, esse noscuntur: quæ singula refellimus in Annal. Eccles. Tu interim de rebus gestis S. Hieronymi his fruere, quæ ex scriptis ipsius vera certaq. collecta in vnum summo labore & industria edidit Marianus Victorius Episcopus Reatinus; quibus nonnulla, quæ desiderari videbantur, adiecimus, ac per annos singulos digessimus in Annalibus Ecclesiasticis. Migrauit ex hac vita S. Hieronymus (vt scribit S. Prosper in chronico) Theodosio nonum, & Constantio tertium Coss. est is annus a Christo Domino (secundum veriores chronographos) quadringentesimus vicesimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio est, de qua alibi fuse: non est enim eiusmodi, quæ hic possit paucis absolui. Doctoris Ecclesiæ cognomentum ob insignem & omnibus sæculis admirandam eruditionem non nuper, sed viuens adhuc, merito iureq. consecutus est: vnde Cassianus lib. 7. de incarnat. Verbi: contra Nestorium, eum citans, hæc ait: Hieronymus Catholicorum magister, cuius scripta per vniuersum Mundum, quasi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius Ticinensis epist. ad Faustum: Hieronymus noster, inquit, nisi præceptorem suum Gregorium diceret, illo melior censeretur; sed illi applicanda sunt bona nominatim, a quo sumpsisse videntur originem. Hæc ille. Omittimus alia innumera de sanctissimo ac doctissimo viro præconia.

T. 4. A. 361. nu. 275. [b] *Leopardi.*] De eodem Molanus pluribus in Indiculo sanctorum Belg. & in addit. ad Vsuardum.

T. 2. A. 297 n. 15. inuent. T. 8. A. 608. n. 14. [c] *Victoris & Vrsi.*] Agunt de iisdem Vsuardus, & Ado: plenius S. Eucherius in Actis SS. Mauritij & soc. cap. 13. Ado Viennen. in chron. anno 288. In appendice ad Gregor. Turonen. hist. Franc. lib. 11. cap. 22. agitur de inuentione prædictorum martyrum corporum, facta anno septimo Theodorici Regis Francorum; de qua Sigebert. in chron. anno 608.

[d] *Antonini.*] De eodem iidem qui supra Vsuardus, & Ado: qui licet eumdem appellent confessorem, constat tamen ex eius Actis occubuisse martyrio: recitat ea Petrus in catalogo lib. 8. cap. 153. vbi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus sancti Sabini eiusdem ciuitatis Episcopi facta: quæ hac die anniuersaria commemoratione recolitur. T. 2. A. 297

[e] *Gregorij Armeni Episc.*] De quo etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio describuntur, quæ Metaphrastes lõge vberius est prosecutus: describit ea Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Nicephorus de eo agens lib. 8. c. 14. & cap. 35. quod ait eum interfuisse Nicæno Concilio, falsum omnino est: non enim ipse, sed filius eius Arostanes eidem sacro conuentui præsto fuit, vt eadem Acta significant. Habetur de eodem Gregorio mentio in epistola sancti Nicolai aduersus Armenorum errores. Huius venerandum caput, vna cum catenis quibus vinctus, & virgarũ fragminibus quibus cæsus est, Neapolim ex Oriente translatum, in nobili ecclesia in eius honorẽ erecta apud sanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autẽ S. Basilii, religiosissime asseruatur. T. 3. A. 311 n. 31 & seq & An 325. n. 25.

[f] *Honorij Episc.*] Scribit eius res gestas Beda in Angl. hist. lib. 2. cap. 18. & 19. ex quo auctore ceteri omnes descripsere, vt nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 62. & lib. 4. cap. 54. Migrauit ex hac vita anno Domini 654. T. 8. A. 653. n. 1 2.

[g] *Sophiæ.*] De ea in Actis filiarum eius pluribus agitur, quarum natalis dies est kalen. Augusti: recitant ea Metaphrastes, Mombritius, & alii, ex quibus, etiam testatum habetur, Sophiam, de qua agimus, hac die in Domino quieuisse. Produnt id ipsum alia Acta ipsarum, quæ in antiquis codicibus manuscripta habemus. est illorum exordium: Sedenti in senatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiusdem S. Sophiæ, quæ hactenus perseuerat. T. 2. A. 138. n. 2.

OCTOBER.

xxij. A Kalendis Octob. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

RHEMIS in Gallia S. Remigij ᵃ Epiſcopi & confeſſoris, qui gentem Francorum conuertit ad Chriſtum, Clodoueo ipſorum Rege ſacro fonte baptiſmatis, & fidei ſacramentis initiato: & cum annos plurimos in Epiſcopatu expleſſet, ſanctitate & miraculorum virtute cõſpicuus deceſsit e vita Idibus Ianuarij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur, qua ſacrum ipſius corpus poſtea fuit translatum. Romę beati Aretę[b] martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Priſci[c], Creſcentis, & Euagrij. Vlyſsipõne in Luſitania ſanctorum martyrum Veriſsimi[d], Maximæ & Iuliæ ſororum eius, qui in perſecutione Diocletiani paſsi ſunt. Tornâci ſancti Piatõnis[e] presbyteri & martyris, qui cum beato Quinctino, eiusq. ſocijs ab vrbe Roma in Galliam prædicationis cauſa perrexit, ac poſtea in perſecutione Maximiani conſummato martyrio migrauit ad Dominum. Theſſalonicæ S.[f] Domnini martyris, ſub eodem Maximiano. In Portu Ganda S.[g] Bauõnis confeſſoris. Vrbe Vetěri S. Seuěri[h] presbyteri & confeſſoris.

OCTOBRIS I.

T.6.A.473. n.34.& ſeq A.499.n.15 & ſeq.&T. 2.A.843.n. 11.

REMIGII Epiſt. a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eadem ſolemnitate item agitur in Capitul. Regũ Franc. lib. 2 cap. 35. & Cõcil. Moguntin. c. 36. itemq. in Concil. Piſtenſ. cap. 3. ybi hæc verba: Communi placito conſtituimus, vt vſque ad Miſſam S. Remigij, id eſt, Kal. Octob. &c. Miſſa ibi pro ipſa ſolemnitate accipitur, more Francorum; ſic & in Capitularibus Reg Franc. lib. 2. cap. 18 legitur: Vt abſque vlla excuſatione cito poſſit emẽdari, ſpatiũ vſque ad Miſſam S. Martini dare decreuimus. Hæc ibi. De eadem feſtiuitate hac die celebrari ſolita agit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 8. cap. 21. Porro hæc eſt dies translationis, natalis autem Idibus Ianuarii. Eius Acta ſcripta eſſe ab Hincmaro Rhemenſi, auctor eſt Sigeb. in chron. anno 854. & de vir. illuſt. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom. 1. Eiuſdem Hincmari encomium de S. Remigio habetur to. 7. hac die. Vitam inſuper a Fortunato conſcriptam, breuitate contractam, idem deſcripſit tom. 5. Plura de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 31. vbi agit de baptiſmo Clodouei Regis. Extat Sidonii Apollinaris ad S. Remigium epiſt. 7. lib. 9. qua ſancti viri mirum in modũ eloquentiam celebrat, cum ait: Non extat ad præſens viui hominis oratio, quam peritia tua non ſine labore tranſgredi queat, & ſuperuadere, &c. Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 1. teſtatur S. Benedictum duas ſcripſiſſe epiſtolas, earumq. primam dediſſe ad Remigium Epiſcopum

Rhe-

Rhemensem. De eius ætate Sigeb. in chron. scribit natum anno Domini 449. creatum Episcopum 471. obiisse die 545. Septuaginta & amplius annos in Episcopatu exegisse scribit etiam Gregor. Turon. de glor. confess. c. 69. Fortunatus etiã ac ceteri testantur, ob singularem & incredibilẽ animi eius virtutem & expectationem, annum agentem vicesimumsecundum, idq. more Apostolico, præcedentibus prophetiis, esse creatum Episcopum. De eodem alii plures auctores, qui res Francorum sunt prosecuti, quarum innumera est multitudo. Verum de tempore eius sedis & obitus, vide quæ diximus in Annal. anno Domini 541. vbi ex Synodalibus Actis Aruernensis Concilij prædicti auctores erroris arguuntur. Fuit eiusdem nominis clarus inter scriptores Ecclesiasticos Remigius Antisiodorensis monachus ord. sancti Benedicti, non tamen Episcopus, vt multi putant: non enim recensetur in tabulis Episcoporum Antisiodorensium. vixit temporibus Caroli Calui. De eo Sigebert. de vir. illustr. c. 123. Trithem. de Script. Eccles. & de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 51. & lib. 4. cap. 198. & Sixt. Senen. in biblioth.

[b] *Aratæ.*] De quo Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

[c] *Prisci & soc.*] Agunt de his Beda, Vsuar. Ado, & alij, adstipulanturq. vet. manuscript.

[d] *Verissimi & soc.*] De his Vsuardus, & alij, Vasæus in chron. & Flos sanct. Hisp. & Thesaur. concion. tom. 2. hac die. T. 2. A. 303 n. 138.

[e] *Piatonis.*] De quo Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 11. qui eum non cum Quinctino, sed cũ Dionysio in Gallias profectum dicit; sed de Quinctino testantur tabulæ ecclesiæ Tornacensis, vt declarat Molan. in Indiculo sanctorum Belgij, vbi etiam agit de translatione ipsius. T. 2. A. 303. num. 131.

[f] *Domnini.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, eiusq. passionis Acta referunt, adduntq. alium Domninum, qui in Perside martyrium consummauit. T. 2. A. 304. n. 49.

[g] *Bauonis.*] Bauo cognomẽto dicitur, proprio autem nomine dictus est Alloynus, vt testatur Molanus in Indic. sanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Scripsit eius Acta Theodoricus abbas S. Trudonis, vt auctor est Sigebert. de vir. illustr. cap. 171. extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 630. vt scribit idẽ Sigebertus in chron. vel tricesimoprimo, vt docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. cap. 10. & alij. T. 8. A. 631. n. 15.

[h] *Seueri.*] De quo antiqua monumenta eius ecclesiæ. Ferr. vult eumdem esse cum Seuero, de quo 15. Februar. xxj.

2 Sexto Nonas Octob. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIAE sancti Eleutherij militis & martyris, cum alijs innumeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagrasset, falso huius criminis accusati, iubente eodem sæuissimo Imperatore, aceruatim necati sunt: quorum alij gladijs obtruncabantur, & alij ignibus cremabantur, alij in mare præcipitabantur: sed horum primus Eleutherius, cum diu cruciatus, per singula tormenta validior redderetur, martyrium victoriæ suæ, ignibus velut aurum examinatus, compleuit. In territorio Attrebatensi passio beati Leodegarij[b] Augustodunensis Episcopi, quem varijs iniurijs & diuersis supplicijs pro veritate afflictum, Ebroinus Maior domus regiæ Theodorici interfecit. Item sancti Gerini[c] martyris, fratris eiusdem beati Leodegarij, qui ibidem lapidibus obrutus est. Antiochiæ sanctorum marty-

rum

rum Primi [d], Cyrilli, & Secundarij. Conſtantinopoli ſancti Theophili [e] monachi, qui pro defenſione ſanctarum imaginum a Leône Iſaurico ſæuiſſime cæſus, & in exilium pulſus, migrauit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia ſancti Thomæ [f] Epiſcopi & confeſſoris.

OCTOBRIS 21.

T.8.A.301 n.30. LEVTHERII & ſoc. [a]] De quibus Beda, Vſuardus, & Ado De his qui ea de cauſa ſubiere martyrium, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 6. ex quo ceteri deſcripſerunt. Quomodo autem a Chriſtianis militibus exordiũ ſumpſerit Diocletiani perſecutio, idem ſcribit lib. 8. c. 4.

T.8.A.685. num. 11. & deinceps per totum An. [b] *Leodegarij Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta ab Vrſino conſcripta retulit Sur. tom. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Hermelandi apud Sur. tomo 2. Martij, 25. in Actis S. Aicardi tom. 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib. 23. c. 124. & 125. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 135. & lib. 4. cap. 173. & Molan. pluribus in Indic. SS. Belgij. Martyrio coronatus eſt anno Domini 685. vt ſcribit Sigeber. in chron.

T.8.A.685. n.15. [c] *Gerini.*] De eodem Ado, Vien. in chron. ſub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

[d] *Primi & ſoc.*] De his agitur in vet. manuſcriptis, ex quibus etiã Molanus hac die.

[e] *Theophili.*] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris noſtri Theophili, qui fuit monachus religioſus, & timens Deum ſub Leone Iſaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in venerabiles ſanctorum imagines euertendas, eius hæreſim in faciem exprobans, redarguit, impium, nefarium, Antichriſti præcurſorem, & deſertorem Chriſti appellans, aliaq. ſimilia obijciens; quibus ad iram incitatus, primũ verberari eũ iuſſit, & in carcerem conijci; inde poſtmodum eductus, ſanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuens, dira paſſus, in exilium eijcitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi. T.9.A.731 n.6. A.735 n.2.

[f] *Thomæ Epiſc.*] Huius res geſtas fideliſſime ſcriptas recitat Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 1287. quẽ Ioãnes Papa XXII. retulit in Sanctorum numerum; de qua re extare dicuntur eiuſdem litteræ Apoſtolicæ in Vaticana bibliotheca. Obiit ann. 1287.

xx. C Quinto Nonas Octob. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

OMAE ad Vrſum pileatum S. Candidi [a] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Dionyſij [b], Fauſti, Caij, Petri, Pauli, & aliorũ quatuor, qui primo ſub Decio multa paſſi, demum ſub Valeriano ab Aemiliano Præſide diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxônes ſanctorum martyrum duorum Euualdorum [c], qui cum eſſent presbyteri, & Chriſtum ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a Paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi eſſent, & cuius eſſent meriti, declarauit. In Africa ſancti Maximiani [d] Epiſcopi Bagaienſis, qui a Dona-

tistis iterum atque iterum sæuissima passus, ex alta denique turri præcipitatus, & pro mortuo derelictus, gloria confessionis illustris postmodum quieuit in Domino. In Palæstina sancti Hesychij [e] confessoris, discipuli sancti Hilarionis, & in peregrinatione socij. Apud Belgas in diœcesi Namurcensi sancti Gerardi [f] abbatis.

OCTOBRIS 3.

ANDIDI a.] De eodem Vsuardus, & alij recentiores. Ponitur hic passus Romæ ad Vrsum pileatum. Erat hic vicus in Esquilijs, regione quinta, vt constat ex Sexto Rufo. Legitur hactenus restituta vetus memoria incisa lapidi in eadem regione, qua describitur ingens martyrum multitudo posita ad Vrsum pileatum. Eum locum fuisse ferunt, vbi nunc extat ecclesia S. Bibianæ. Cum autem ponatur cœmeterium Priscillæ ad Vrsum pileatum, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Innocentio; cumq. cœmeteriũ Priscillæ extra Vrbem via Salaria fuisse constet; puto hoc alterũ ab illo esse.

T.1.A.253. nu. 101. & A.260.n.17 [b] *Dionysii & soc.*] Horũ loco Beda, Vsuar. & Ado ponunt Dionysium Areopagitam cũ socijs, sicut & Græci in Menologio de eodẽ agunt hac die: at nos agimus de illis inferius septimo Idus Octobris. Hi autem, de quibus hic agitur, diuersi sunt omnino ab illis. Agunt & de his hac item die Græci in Menologio his verbis: Natalis S. martyris Dionysii, & sociorum octo. hic sub Valeriano & Gallieno Impp. adductus ad Præsidem Aemilianum, perseuerans in Christi confessione, exilio primo damnatur, atque proscribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quã olim in Libya sub Decio passus. Conclusus igitur in loco squallido cum Fausto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cũ illo annos duodecim easdem pœnas tolerauerant, consummatus est in confessione Christi. Hæc ibi.

T.8.A.693. n.9. & seq. [c] *Duorum Euualdorum.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Scribit de horum martyrio Beda de gestis Angl. lib. 5. cap. 11. Sigebert. in chron. passos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 139. & 140. Petrus in catal. lib. 9. cap. 45. De horum altero mentio habetur in Actis S. Annonis Episc. Colon. lib. 3. cap. 6.

[d] *Maximiani Episc.*] Diuersa lectio reperitur, dum in aliis codicibus legitur Episcopus Sagiensis, in aliis Vagaiensis, vel Bagaiensis; quæ lectio magis consentit his quæ de eodem S. Augustinus scribit, dum de ipso agit epist. 50. ad Bonifacium, & lib. 3. c. 43. contra Crescon. Laudat eumdem idẽ S. Augustinus epist. 238. ad Castorium, quod dispendio propriæ sedis, quam sanguine defendisset, sponte cedẽs, consuluisset paci ecclesiæ. Erat Episcopus Bagaiensis nobilissimæ sedis in Numidia, quam licet sibi Donatistæ vendicassent, ex parte tamen Catholicorũ Maximianus illi præfuit, vbi crudelissima passus, fuga lapsus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatistas seuera dedit rescripta; extant l. 4. & 5. ne sanct. baptis. Cod. Theod. & l. 43. & 44. de hæres. eod. Cod. Theod. De eodem, cum sedi cessisset, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas eam quã supra citauimus epistolam S. Augustini ad Castorium 238. T.5.A 402. n 62. & A. 405.nu.21. & seq.

[e] *Hesychij.*] Plura de eodem S. Hieronymus in vita S. Hilarionis. Gazenses Ethnici, oblato libello Iuliano Apostatæ, quæsierunt hunc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor testatur. T.4.A.372 nu.108.

[f] *Gerardi Abb.*] Extant eius Acta conscripta ad Gintherũ abb. quæ recitat Sur. to. 5. Testatur Trithem. lib. de scrip. Eccles. sanctum Odonem abbatem Cluniacensem scripsisse vitam S. Gerardi. Petrus diac. Cassin. libro de vir. illustr. monast. Cassin. cap. 32. narrat vitam S. Gerardi confessoris scriptam fuisse a Gregorio Episcopo Tarracinensi. Ea itaque quam Surius recitat, potius tribuenda videtur præfato Gregorio, quam alteri; nam quod tum soluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur, eius videtur potius esse scriptio; cum multa ab eodem carmine fuisse conscripta, idem auctor testetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 270. & Molan. in addit. ad Vsuard. & in Indiculo sanctorum Belgii. Obiit anno Domini 958. T.10.A 959. n.4.

xix. D Quarto Nonas Octob. Luna. 4

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N p
29 1 2 3 4 5 6 7 6 7 8 9 10 11

ASSISII in Vmbria natalis S. Franciſci [a] confeſſoris, fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam ſanctitate ac miraculis plenam S. Bonauentura conſcripſit. Corinthi natalis ſanctorum Criſpi [b] & Caij, quorum meminit S. Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens. In Aegypto ſanctorum martyrum Marci [c] & Marciani fratrum, & aliorum pene innumerabilium vtriuſque ſexus, atque omnis ætatis: quorum alij poſt verbera, alij poſt diuerſi generis horribiles cruciatus, flammis traditi, alij in mare præcipitati, nonnulli capite cæſi, plurimi inedia conſumpti, alij patibulis affixi, quidam etiam capite deorſum verſo, & pedibus in ſublime ſublatis, beatiſſimam martyrij coronam meruerunt. Damaſci ſancti Petri [d] Epiſcopi & martyris, qui accuſatus apud Agarenorum Principem, quod fidem Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibusq. amputatis, cruci affixus, martyrium conſummauit. Alexandriæ ſanctorum presbyterorum & diaconorum Caij [e], Fauſti, Euſebij, Cheremonis, Lucij, & ſociorum: ex quibus alij in perſecutione Valeriani martyres facti, alij martyribus ſeruientes, mercedem martyrum receperunt. Athenis ſancti Hierothei [f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Bononiæ ſancti Petronij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Aureæ [h] virginis.

OCTOBRIS 4.

T. 12. Ann. 1182. nu. 6.

RANCISCI [a].] Præclariſſimas eius res geſtas in primis S. Bonauentura cõſcripſit: multa præterea eius peregrinationis ſocij ſcriptorum monumentis conſignauere, vt Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodẽ S. Antoninus in tertia par. tit. 22. c. 10. Vincent. in ſpec. hiſt. & alij quamplurimi. Nouiſſime vero editum eſt chronicon Franciſcanorum, quo omnia comprehenſa habentur. Migrauit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus eſt inter Sanctos à Gregorio Papa IX. anno 1228. Extant de ea re eiuſdem Gregorij Papæ litteræ Apoſtolicæ; quarum alteræ datæ fuit Peruſij ſeptimo Idus Iulij, anno ſecundo ſui Pontificatus, ad vniuerſos Eccleſiæ Præſules; quarũ eſt exordium: Sicut phialam auream, &c. alteræ vero ad vniuerſos Chriſti fideles datæ xiv. kal. Aug. quæ ſic incipiunt: Mira circa nos, &c. Translatum eſt corpus eius anno 1230. 8. Kal. Iulij.

[b] Criſpi

T.1.An.52. n.21. ᵇ *Crispi & Caij.*] De quibus Paulus ad Corinth.1.cap.1.& ad Roman c.16. Act.Apost. c.18. Agunt de his hac die Beda, Ado,& alij. Hunc eumdem Caium esse Beda existimat. ad quem Ioannes canonicam epistolam scripsit. Errat de Caio Dorotheus in synopsi, dum ait,cum post sanctum Timotheum subrogatum esse Episcopum Ephesinum sancto Timotheo successit Onesimus, vt patet ex Ignatij epistola ad Ephesios. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui S. Paulum excepit hospitio, a quo baptizatus est vna cum Crispo. Fuit & alius Caius Derbeus, & ipse discipulus Pauli, de quo in Actis cap 19. & 20. mentio habetur.

T.2,A.302. nu.75. ᶜ *Marci & Marciani.*] Mendose alicubi Marcelliani pro Marciano legitur. Diuersi sunt Marcellianus & Marcus ab his de quibus hac die agitur. De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Horum martyrium scribit Euseb hist lib.8.c.8.quamquam eorum nomina silentio praeterierit.

T.9.A.742 n.3. ᵈ *Petri Episc.*] De eodem hac die Graeci in Menologio, eiusq. certamen describūt; plenius tamen in histor. Miscel. lib. 21. anno 5. Constantini Porphyrogeniti. Passus est anno (vt ibi numeratur) a Christo Domino 735. secundum autem Fastos Onuphrij anno 742. Meminit eiusdem Cedren.in compend.anno 2. Copronymi.

T.5.A.260 n.19.& seq ᵉ *Caij, Fausti, & soc.*]De his item Graeci in Menologio, traduntq. hos esse discipulos S. Dionysij Episcopi Alexandrini: ex quibus apparet, hos illos esse, quorum idem S.Dionysius meminit in epist.ad Germanum, apud Eusebium lib 7.cap.10.

T.1.an.48. n.6. ᶠ *Hierothei.*] Agunt de eodem hac die Graeci in Menologio,hisq verbis: Natalis S.Patris nostri Hierothei, qui fuit vnus e numero Areopagitarum, qui ab Apostolo Paulo est instructus vna cum magno illo Dionysio: cumq. religiose vixisset, migrauit ad Dominum. Haec ibi. De eodem Hierotheo saepe Dionysius de Ecclesiastica hierarchia, & de Diuinis nominibus.

T.5.A.426. n.22. & A. 430.n.61. ᵍ *Petronij Episc.*]De quo etiam tabulae ecclesiae Bononiensis, in quibus scribitur successisse S. Felici, qui in eadem sede in locum S. Eusebij subrogatus est. Ex his autem colligi potest, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit ecclesiā. Gennadius de eo agens lib.de vir. illustr. c.41. scribit obijsse diem Theodosio Iuniore & Valentiniano Augustis regnantibus: in eadem sententia est Ado Viennen.in chron anno 425. Ex his profecto tamquam erronea refelluntur ea quae concedicam a Prospero, sed potius apud Prosperum errore scripta reperiuntur in chronico, de obitu S. Petronij, Consulibus Merobaude & Saturnino, anno a Christo Domino, vt ille numeratur, 306. vel rectius secundum Fastos Onuphrij 383. anno quinto Theodosij Imp. nam eius anno tertio Syagrio & Eucherio Conss. S. Eusebius Episcopus Bononiensis vna cum S Ambrosio interfuit Concilio Aquileiensi aduersus Arianos, post quē constat subrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) est substitutus Petronius. Ex his etiam quae scribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiusdem S.Petronij explorata habentur;dum ait,suis temporibus claruisse in Italia S.Petronium: ipsa autem Eucherij tempora docent Acta Synodi Arausicanae, cui interfuit; quae habita est sub Cyri Consulatu: est enim is annus Domini 441. Petronij genus indicat Gennadius, dum ait, eius parentem, Petronium quoque dictum, Praetorij praefecturam administrasse;quem illum esse opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, gessit Consulatum cum Arcadio; nam & praefecturae munere functum esse, data ad eum Imperatoris rescripta testantur. Eo etiam magistratu exornatum fuisse S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S Eucherius, dum ait ex plenissima mundanae potestatis sede ad Episcopatum euectum esse. Praefecturam Praetorij fuisse amplissimam dignitatem, pluribus docet Cassiod.in prooemio Variarum. Porro si genus antiquū familiae Petroniae repetas, eam humili loco natam ad equestrem ordinem peruenisse, scribit Valer.Max. lib 4. c. 6. S. Petronij res gestae extant apud Sur. tom 5. conscriptae a Galesinio, vt ipse testatur, licet Sigonij nomine inscribantur; quem quidem de ecclesia Bononiensi egregium volumen scripsisse scimus. Multa a Vincentio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio scripta sunt, quae censura & expurgatione non leui indigēt. Vixit iisdem fere temporibus in Gallijs eiusdem nominis Episcopus, vt apparet ex Synodica Gallorum Episcoporum ad S Leonem Romanum Pontificem, & ex eius epistola 52. ad eos rescripta, Consulibus Herculano & Asporatio, anno Domini 452. Fortasse ille, ad quem extant duae Sidonij Apollinaris epistolae.

ʰ *Aurea*] De eadem Vsuardus. Meminit eiusdem S. Audoenus in vita S. Eligij lib. 1. cap.17. & lib. 2. c. 53. Sigebert. in chron.anno Domini 637. Petrus in catal. lib 9. c. 23. Trithem.de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annū Domini 630. cir.a. 630. de eius basilica T.8 a. A.705.n.7.

Tertio

xviij. E **Tertio Nonas Octob. Luna.** 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

MESSÂNAE in Sicilia natalis ſanctorum martyrũ Placidi [a], monachi diſcipuli beati Benedicti abbatis, & fratrum eius Eutychij & Victorini, ac Flauiæ virginis, eorum ſororis; item Donati, Firmâti diaconi, Fauſti, aliorumq. triginta Monachorum, qui a Manûcha pirâta pro Chriſti fide necati sũt. Eodem die natalis beati Thraſeę [b] Epiſcopi Eumenię, apud Smyrnam martyrio conſummati. Treuiris ſanctorum martyrũ Palmatij [c] & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouâro Præſide martyrium ſubierunt. Eodem die paſsio ſanctæ Charitînæ [d] virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Domitio Conſulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cum inde incolumis euaſiſſet, manibus, & pedibus abſciſsis, dentibusq. conuulſis, in oratione poſita ſpiritum emiſit. Antiſiodôri depoſitio ſanctorum germanorum Firmati [e] diaconi, & Flauianę virginis. Rauennæ ſancti Marcellini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Valentiæ in Gallia ſancti Apollinaris [g] Epiſcopi, cuius & vita virtutibus fuit illuſtris, & mors ſignis ac prodigijs decorata. Eodem die ſancti Attilâni [h] Epiſcopi Zamorenſis, quem Vrbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſanctæ Gallæ [i] viduæ, filiæ Symmâchi Conſulis, quæ viro ſuo defuncto, apud eccleſiam beati Petri multis annis orationi, eleemoſynis, ieiunijs, alijsq. ſanctis operibus intenta permanſit: cuius feliciſsimum tranſitum S. Gregorius Papa deſcripſit.

OCTOBRIS 5.

T.7.A.541. n.26.

PLACIDI & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta a Gordiano conſcripta, vt ferunt, iuſſu Imp. Iuſtiniani, quæ habes apud Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 5. Sunt in ea nonnulla caſtiganda. Paſſi ibi ponuntur anno decimotertio eiuſdem Imp. a Chriſto autem anno 541. ſed in numeri notam error irrepſit: annus enim Iuſtiniani decimustertius, idem eſt Domini 539. Plerique alii de iiſdem ſcripſere multa, vt Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 1. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alij.

[b] *Thraſeæ Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. Scribunt de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 23. Niceph. lib. 4. c. 25. & 37. aliiq. ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelii & Lucii Veri Imperatorum; idemq. ob egregia certamina contra T.2.A.173. n. 16.

Cata-

Cataphrygas ſuſcepta mirifice nobilitatus eſt.

cir. An. 303 de Rictiouaro eo A. n. 134. de hoc T. 2. A. 216. n. 3. T. 3. A. 308 n. 27.

c *Palmatij & ſoc.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Treuerenſ. ex quibus item Molanus hac die. De horum ſepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. ſcribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmatius ab illo qui tẽpore Alexandri Imperatoris paſſus eſt.

d *Charitinę.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio, eiusq. ſæuum martyrium referunt: plenius autem Metaphraſtes, quod retulit Lipoman in tom. 6. & Surius tom. 5. Alia eſt Charitina, quæ Romæ cum Iuſtino, Charitone, & ſociis paſſa eſt; quorum Acta extant apud Sur. tom. 3. 12. Iunii.

e *Firmati.*] De his etiam Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores hac die.

An. 230.

f *Marcellini Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. anno 230. & alii, qui ante eum res Rauennates ſunt proſecuti.

T. 6. A. 509. n. 13.

g *Apollinaris Epiſc.*] Beda, Vſuardus, & alii recentiores de eodem hac die. Interfuit Concilio Epaunenſi in Galliis celebrato tẽporibus Gelaſii Papæ, vt eius Acta ſignificãt.

T. 1. A. 915 n. 4.

h *Attilani Epiſc.*] De eodem in Flore ſanct. & apud Sur. tom. 7. ex Marin. Siculo, & in Theſaur. concion. Claruit circa annum Domini 920.

T. 6. A. 504. n. 5. & ſeq.

i *Galla.*] Scribit eius vitam & obitum ſanctus Greg. lib. 4. dialog. c. 13. ex quo ceteri, vt Petrus in catal. lib. 9. c. 25. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 13. Fuit & alia Galla ſenior, quam S. Auguſtinus laudat epiſtola 103. Legitur & eiuſdem nominis neptis Symmachi ſenioris, de qua hæc ipſe lib. 6. epiſt. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otii noſtri ſecuritatem. Illam autem, ad quam Fulgentius ſcripſit epiſtolam parænetycam de ſtatu viduarum, eãdem eſſe putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Galliis alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherii, de qua Ado Treuer. 16. Nouembr. cuius ſepulchri meminit Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 36.

6 Pridie Nonas Octob. Luna. F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

N Calabria S. Brunonis[a] confeſſoris, ordinis Carthuſianorum inſtitutoris. Laodiceæ beati Sagaris[b] Epiſcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apoſtoli diſcipulis. Capuæ natalis ſanctorum martyrum Marcelli[c], Caſti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis ſanctæ Fidei[d] virginis & martyris, cuius exemplo beatus Caprasius ad martyrium animatus, agõnem ſuum feliciter conſummauit. Item ſanctæ Erotidis[e] martyris, quæ Chriſti amore ſuccenſa, ignis ſuperauit incendium. Treuiris cõmemoratio innumerabilium[f] pene Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide ob Chriſti fidem vario mortis genere necati ſunt. Antiſiodori ſancti Romani[g] Epiſcopi & martyris. Opitergij ſancti Magni[h] Epiſcopi, cuius corpus Venetijs requieſcit.

T.11. Ann. 1086. n.13. A.1092. n. 10. obitus T.12. Ann. 1101. n.14.

RVNONIS a.] Eius res gestæ a pluribus auctoribus reperiuntur scriptæ, vt a Frãcisco de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthus. lib. 2. cap. 7. Ranulph. lib. 7. c. 4. vitæ S. Hugonis Episcopi Gratianopol. Extant apud Sur. relatæ in to. 5. Vita functus est anno Domini 1101. relatusq. est inter Sãctos a Leone Decimo Rom. Pont. Habes apud Sur. tom. 5. eius vitam conscriptam a dicto Petro Blomeuenne Priore Carthusiæ Colon. vbi & descripta habentur præclara de S. Brunone elogia.

T.2. A.172. n.6. b *Sagaris Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passus est tempore Marci Aurelij & Lucij Veri fratrum Impp. sub Seruilio Asiæ Proconsule, vt ex Melitone scribit Euseb. hist. lib. 4. cap. 25. & ex Polycrate lib. 3. c. 23. Niceph. hist. lib. 4. c. 10. & 37.

T.5. A.253. n.97. c *Marcelli & soc.*] Agunt de his etiam Beda, ac ceteri qui supra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Castum & Aemilium spectat; cũ hæc nomina noscãtur esse Africanorum martyrum, quorum natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt existimemus hos esse eosdem cum illis; sed Capuæ etiam celebrari eorum celebritatem, quod Africani Episcopi tempore persecutionis Vuandalicæ ex Africa pulsi, ad Campana littora appellẽtes, quas secum tulissent reliquias sanctorũ martyrum, ibidem collocassent. Quod item ad Marcellum martyrem spectat, eiusdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Ceterum eiusdem nominis Saturnini multi in eadem prouincia passi reperiũtur, vt ex Martyrologij indice facile est colligere. Porro hæc nobis tantum coniectura suppeditat ex his quæ scribit Victor lib. 1. de persecut. Vuandal.

d *Fidei.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Passa est in persecutione Diocletiani sub Præside Daciano. Habet huius Acta Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 9. c. 26. Antonin. in prima par. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. De ipsa etiam in Flor. sanct. Hispan. & Vasæus in chron. Hispan. T.2. A.303 n.129.

e *Erotidis.*] De qua itẽ hac die Græci agũt in Menologio, referuntq. eius martyrium.

f *Innumerabil. pene Martyrum.*] De his vetera manuscripta. De horum cœmeterio, vbi sepulti erant, meminit Sigebert. in chron. anno 1071. quos passos refert in persecutione Diocletiani Imp. sub Rictiouaro Præside. Agit de iisdem Molan. in addit. ad Vsuard. T.2. A.303. nu. 124.

g *Romani Episc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alii. Adscribitur decimusseptimus eius sedis Episcopus, vixitq. temporibus Ioãnis Papæ III. vsque ad Benedictum, vt docent tabulæ Episcoporum Antisiodorensium, quas descripsit Demochares. cir. A.570.

h *Magni Episc.*] De eodem Petrus in catal. in appendice cap. 17. refertq. eius Acta, & translationem hac die factam Venetias anno Domini 1206. in ecclesiam S. Hieremiæ. cir. A. 630. Palm. in chron.

xvj. G   Nonis Octob. Luna.   7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

OMAE via Ardeatina depositio sancti Marci a Papæ & confessoris. In prouincia, quæ nuncupatur Augusta Euphratesia, sanctorum martyrũ Sergij b & Bacchi nobiliũ Romanorum, sub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cæsus est, quoadusque toto corpore discissus in confessione Christi emitteret spiritũ: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cũ in fide fixus maneret, data sententia, iussus est decollari: cuius nomine locus vbi quiescit,

Sergio-

Sergiopolis appellatus, ob præclara miracula frequenti Christianorū concursu honoratur. Romę SS. martyrū Marcelli c & Apuleij, qui primo quidē Simoni mago adhęserunt; sed videntes mirabilia, quę per Apostolum Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apostolicæ doctrinæ se tradiderunt, ac post passionem Apostolorum sub Aureliano Cōsulari coronam martyrij reportarunt, sepulti non longe ab Vrbe. Item apud Augustam Euphratesiam sanctæ Iuliæ d virginis, quæ sub Marciano Pręside martyrium consummauit. Patauij sanctæ Iustinæ e virginis & martyris, quæ a beato Prosdocimo S. Petri discipulo baptizata, cum in fide Christi constanter persisterer, Maximi Præsidis iussu gladio transuerberata migrauit ad Dominum. Apud Bituricas S. Augusti f presbyteri & confessoris. In pago Rhemensi S. Helâni g presbyteri. Eodem die commemoratio S. MARIAE h de Victoria, quā Pius V. Pontifex Maximus, ob insignem victoriam a Christianis bello nauali eiusdem Dei Genitricis auxilio hac ipsa die de Turcis reportatam, quotannis fieri instituit; & Gregorius XIII. annuam solemnitatem Rosarij eiusdem Beatissimæ Virginis Dominica prima huius mensis ob eamdem causam celebrandam decreuit.

OCTOBRIS 7.

T.3.A.336 n.1.& n.65 MARCI *Papę* a.] De quo Beda, Vsuard. Ado, & alij. De eius successione agunt Optat. Mileuit. lib.2. contra Parmen. Augustin, epist 165 ad Generos. Ruffin. lib.1. c. 22 Sozom. lib.2. cap.19. & Niceph. in chron. Acta eius in Annal. Eccles per annos singulos dispofuimus. Vetus est Romæ Titulus S. Marci, cuius est mentio in Concil. primo Rom. sub Symmacho. De alia rursum eiusdē nomine ecclesia extra Vrbem posita, quam Gregorius Papa III. restituit, mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Nicolao Papa, vbi & de cœmeterio S. Marci scribitur. Hadrianus Pontifex in epistola ad Carolū Magnum de imaginib. hæc ait: A tunc vsque hactenus SS. Pōtificū videlicet Siluestri, Marci, & Iulij, miræ magnitudinis sanctæ eorum ecclesiæ apud nos sunt depictæ tam in musiuo, quā in ceteris historijs, cū sacris imaginibus ornatis. hæc ibi. Habemus eius vitam per lectiones distinctam, quæ in aliquibus ecclesijs legi consueuit.

T.3.A.309 n.36. b *Sergij & Bacchi.*] Beda de his hac die, ac ceteri tam Latinorū, quā Græcorum. Extant eorū Acta a Metaphraste descripta apud Lipom.to.6. & Sur.to.5. Mombrit.to.2. & alia manuscrip. De ijsdem Niceph. lib.7. c.14. in fine: ibi de eorū martyrio; de miraculis autē S. Sergij lib.15.c.23. ex Euagr. lib.4. c.27.& lib.6.c.20. De Sergiopoli ciuitate a S. Sergio martyre sic dicta; & reliquijs eiusdē martyris idē Niceph lib.15.c.26.& 27. De Coshroe Rege Persarū, qui eidē obtulit dona, idē Niceph. li.18.c.21. De peregrinatione ad S. Sergium in Araphas, habetur mentio in secunda Synodo Nicæna Act.5.& in Prato spirit cap. 180. Agit de eodem Theodoret. de Euangelica verit. lib 8. in fine. Erexit eidē Sergio Iustininianus Imp. egregiam basilicā Constantinopoli, aliam rursus Ptolemaide, vt scribit Procop. lib.1.& lib.5. ædific Iustiniani Imper. Romæ etiam celebris fuit horum martyrum memoria, illieq. erat Diaconia horū nomine, quam Gregorius Tertius Papa restituit, auxitque, vt constat ex libro de Rom. Pontificibus. Notissimus etiā in Gallijs S. Sergius fuit, de cuius pollice, alijsq. eius sacris reliquijs agit Greg. Turon. hist. Franc. lib.7.c.31

c *Marcelli & Apuleij.*] Agunt de ijdē Beda, Vsuard. Ado, & alii ex Actis SS. Nerei & Achillei. Nereus & Achill. pas. cir. A. 100.

d *Iulia.*] De qua Vsuardus, & Petrus in catal. lib.9. cap.31. hac die agunt.

e *Iustina.*] De eadē tabul. eccles. Patauinæ. cir. an.60. Eius martyrii Acta habet Mōbrit. to.2. Plura in vita S. Prosdocimi, apud eumdem to.2. Petrus in catal. lib.9 c.32. Sunt in his aliqua corrigenda, vt quæ habentur de Vitaliano & Maximiano Regibus Fuerūt hi Præsides sub Romano Imperio constituti; nec enim illis

temporibus aliquis erat in Italia Regulus. De Iustina Venant. Fortun. de gaud. vitæ æternæ hoc versu:

Et Iustina simul, consociante Thecla.

Et lib. 7. ad Bod. Ducem sic:

Iustinā Patani, Euphemiā hinc Chalcedon offert.

[f] *Augusti presbyteri.*] Scribit de eo Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 80. ex quo & Molan. & Galesin. hac die.

[g] *Helani.*] Tabulæ Rhemenses, ex quibus ijdem qui supra: Molanus & Galesin. hac die.

An. 1571. [h] *Commemoratio S. Mariæ de Victoria.*] Eo nomine Neapoli nuper erecta est ecclesia, egregium plane diuinæ benignitatis monumentum, cum nostra memoria, anno salutis 1571. Fidelium classis S.D.N. Pij Papæ V. ac Catholici Hispaniarum Regis Philippi, necnon Inclytæ Venetorum Reip. fœdere coacta, gloriosam ac cunctis sæculis memorabilē de Turcis, Christiani nominis infensissimis hostibus, ad Echinadas insulas, captis hostiū triremibus cētū & octoginta, ceteris dissipatis, victoriā reportauit, fractosq. nostrorum animos in eā spem erexit, posse inimicos nostros (modo in vnū Christianorū animi viresq. conueniant) nullo negotio profligari atq; deleri; præsertim si (vt tum in his actū est) præcipuam in Domino, & non in armis spem ponamus, peccatorumq. sordibus expiatis, puræ ad Deū preces offerantur, ac Dei Genitricis Mariae auxiliū pijs votis sedulo imploretur.

[i] *Rosarij.*] Extat litteræ Gregorij PP. XIII. datę sub annulo Piscatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarū initium est: Monet Apostolus. vbi singulis annis prima Dominica Octobris, ad memoriā dictæ victoriæ diuinitus obtentæ perpetuo cōseruandā, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas huiusmodi solemnitatē Rosarij perpetuo celebrādā decreuit, atque in ea officiū duplex Beatiss. Virginis recitari, in ijs videlicet ecclesijs, vbi eiusdē Rosarij altare aliquod fuerit: cuius quidē Sodalitatis pias preces, ac processiones vbique terrarū ea ipsa die qua victoria parta est (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas, plurimū profuisse ad opē Dei Genitricis pro Christianorum classe obtinendam, pie credendum esse profitetur.

xv. A Octauo Idus Octob. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

SANCTAE Birgittæ viduæ [a], quæ post multas sanctorum locorum peregrinationes diuino afflata spiritu Romæ quieuit Decimo kalendas Augusti: Pridie vero huius diei in Suetiam corpus eius trāslatū fuit. Eodem diei natale beati Simeōnis [b] senis, qui in Euangelio Dominū Iesvm suis in vlnis suscepisse legitur. Cæsareæ in Palæstina passio sanctę Reparatæ [c], virginis & martyris, quæ cum nollet idolis sacrificare, sub Decio Imperatore varijs tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbę specie de corpore egredi, cælumq. conscendere visa est. Thessalonicæ sancti Demetrij [d] Proconsulis, qui cum plurimos ad Christi fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iussu lanceis confossus martyrium consummauit. Ibidem S. Nestōris [e] martyris. Hispali in Hispania sancti Petri [f] martyris. Laodicêæ S. Artemōnis [g] presbyteri, qui sub Diocletiano per ignem martyrij coronā accepit. In territorio Lugdunensi sanctæ Benedictæ [h] virginis & martyris. Ancōnæ sanctarum Palatiatis [i] & Laurentiæ, quæ in persecutione Diocletiani sub Diōne Preside in exilium deportatæ, laboribus & ærumnis confectæ sunt. Rhotomāgi S. Euodij [k] Episcopi & confessoris. Hierosolymis sanctæ Pelagiæ [l] cognomento Pœnitentis.

A.1373. IRGITTAE [a].] Hanc Bonifacius Nonus Romanus Pontifex adscripsit in Sanctarum numerum. Vitam eius sincerè conscriptam habet Sur. tom. 4. Moritur anno Domini MCCCLXXIII.

T.1. Ann 1. n.40. & seq. [b] *Simeonis.*] De quo Luc. c. 2. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem ad tertium Nonas Februarij, vt constat ex eorum Menolog. & ex constitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1.

T.2. A.253. n.125. [c] *Reparata.*] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombrit. tom. 2. Legimus eadē S. Cæciliæ Trans tiberim.

T.8. A.304. n.50. [d] *Demetrij.*] De ipso etiam Beda, atq; alij, Græci autem in Menologio ad septimū Kal. Nouembris. Extat encomium in magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manuscrip. Sfortianæ bibliothecæ num. 65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphrastes, quæ descripsit Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. hac die. Donauit olim ea Latinitati Anastasius Bibliothecarius, vt auctor est Vincent. lib. 12. c. 150. Frequens concursus fuit Christianorū ad sepulchrum S. Demetrij Thessalonicam, ex quo vnguentum medicum scaturire iugiter consueuit; de quo Glycas in Annal. Cedren. in cōpend. hist. & Zonaras in Michaele Quarto Imper. qui eiusdem martyris ope Bulgaros profligauit. De basilica S. Demetrii per Basilium Imp. restituta meminit Cedren. in Basilio.

T.2. A.304. n.50. [e] *Nestoris.*] De eodem Græci in Menologio ad vij. Kal. Nouemb. Eius res gestæ intextæ habentur cum Actis S. Demetrij, de quo modo egimus. De ipso item Nicephorus hist. lib. 7. cap. 18.

[f] *Petri.*] Vsuardus de eodem, Vasæus in chron. ex Breuiar Eborēsi, & Flos sanct. Hisp.

T.3. A.308 nu.26. [g] *Artemonis.*] Agunt de eodē hac die Græci in Menologio, recensentq. eius martyriū.

[h] *Benedicta.*] De eadem Vsuardus hac die, pluribus autem Petrus in catal lib. 9. cap. 40. Alia est eiusdem nominis virgo non martyr, cuius natalis est dies xvj. Kalend. Decembr. Scribit de ea Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 264. cir. A. 310.

[i] *Palatiatis & Laurentiæ.*] Harum res gestas ex antiquis codicibus descriptas accepimus ab ecclesia Anconitana. De iisdem Petr. in catal. lib. 11. T.2. A.303. nu. 122.

[k] *Euodij Episc.*] Ponitur hic decimus eius sedis Episcopus, subrogatus in locum S. Innocentii circa annū Domini 422. vt apparet ex tab. Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuard. cir. A. 422.

[l] *Pelagiæ Pœnitentis.*] Agunt de eadē hac die Latini omnes, & Græci, vt constat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodosii Iunioris, vt patet ex his quæ scribit Niceph. hist. lib. 14. c. 30. Errant qui eam referunt ad tēpora Numeriani, dicuntq. hanc ad Christū conuersam a Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, Episcopo Portuensi: hęc enim superius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Christum, fuit Episcopus Edessenus substitutus in locum Ibæ, vt scribit Liberat. diac. in Breuiar. cap. 12. cumq. ille sedem recepisset in Concilio Chalcedonensi, Nonnus remansit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Episcopo Antiocheno, vt constat ex eodem Concil. Act. 10. Porro ille eum præfecit ecclesiæ Heliopolis ad Libanum positæ, cuius meminit Sozomen. hist. lib. 5. cap. 9. Diuersa ab ea est alia Heliopolis, quæ est in Aegypto, quæ Alexandrinæ, & non Antiocheno subdita est Episcopo. Porro idē Nonnus postmodum redditus est ecclesiæ Edessenæ, vt apparet ex epistola Episcopori ū illius prouinciæ, scripta pro comprobatione Concilii Chalcedonensis ad Leonem Imperat. extat tom. 2. Concil. nouæ edit. pag. 242. T.6. A.451. n.121.

9 Septimo Idus Octob. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

VTETIAE Parisiorum natalis sāctorum martyrum Dionysij Areopagitæ Episcopi, Rustici presbyteri, & Eleutherij diaconi: ex quibus Dionysius ab Apostolo Paulo baptizatus, primus Atheniēsium Episcopus est ordinatus: deinde Romam veniēs, a B. Clemente Romano

Pontifice in Gallias [b] prædicandi gratia directus est: & ad præfatam vrbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commissum sibi opus fideliter prosequeretur, tandem a Præfecto Fescennino post grauissima tormentorum genera vna cum socijs gladio animaduersus, martyrium compleuit. Eodem die memoria sancti Abrahæ [c] Patriarchæ, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmensi, via Claudia, S. [d] Domnini martyris sub Maximiano Imperatore: qui cum vellet persecutionis rabiem declinare, a persequentibus gladio transuerberatus, gloriose occubuit. Apud Casinum sancti Deusdedit [e] abbatis, qui a Sicardo tyranno in carcerem trusus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit spiritum. In Hannonia sancti Gisleni [f] Episcopi & confessoris, qui relicto Episcopatu, monachi vitam in monasterio a se constructo exercens, multis virtutibus claruit. Hierosolymis sanctorum Andronici [g] & Athanasiæ eius coniugis. Antiochiæ sanctæ Publiæ [h] abbatissæ, quæ, transeunte Iuliano Apostata, Dauidicum illud cum suis virginibus canens: *Simulacra Gentium argentum & aurum: &, Similes illis fiant qui faciunt ea:* Imperatoris iussu alapis cæsa est, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS 9.

T.1.An.52. n.1.& seq. & An. 98. num.22. & T.2. A. 109 n.38.& seq

DIONYSII & soc.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem quinto Nonas Octobr. Horum Acta in primis conscripta feruntur ab Aristarcho Græco chronographo, indeq. a Methodio Episcopo Constantinopolitano, quæ ab Anastasio Bibliothecario in Latinum conuersa esse scribit Hincmarus Episcopus; eadem Metaphrastes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij: Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis scripsit Areopagitica, exposcente Ludouico Pio Imper. Idemq. Anastasio Bibliothec. ad Carolum Caluum dedit epistolam aduersus eos qui dicerẽt Dionysium Areopagitam alium esse ab illo Parisiensi Episcopo. Hæc omnia simul iuncta edidit Sur. tom. 5. Rursus etiam eadem Acta carmine scripta ab eodem Hilduino, asseruari in monasterio Gemblacẽsi, testatur Molanus. Nostra ætate Matthæus Galenus scripsit Areopagitica, quibus eiusdem Dionysij scripta vendicauit a calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Ecclesiasticis, quibus nõ leues eorumdem obiectiones soluimus. Extat Venantij Fortunati carmen de basilica sancti Dionysij, ac eius martyrio lib. 1. meminitq. eiusdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita sancti Martini libr. 4. Quod autem sanctum caput suum portauit manibus; id quidem Hilduinus ex Lysbio, atque etiam Metaphrastes in ipso Dionysio, & Nicephorus hist. lib. 2. c. 20. profitentur.

[b] *In Gallias*] Sat scio, eam quæstionem de Dionysio Parisiorum Episcopo, sit ne censendus ille idem qui ex Areopago ad Christi fidem; ac inde ad Atheniensis ecclesiæ regimen assumptus fuit, iam ante annos septingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuersiam; quibuscum in Annal. Eccles. prolixior est mihi disputatio. Hic autem (vt instituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti satis esse possint, attingam; reddamq. in primis verba Hincmari Rhemensis Episcopi, auctoris illorum tẽporum non ignobilis, quibus, scribẽs ad Carolum Caluum Imp. rem ipsam his verbis testatam reliquit, cum ait: *Patrem vestrum Dionysium esse Areopagitã, a beato Paulo Apostolo baptizatum, & Atheniensem ordinatum Episcopum, & in Gallias a beato Clemente directum, ex his quæ Græca testificatio, & S. Romanæ Sedis attestatio, & Gallicana intimat contestatio, ratum in hac causa (quod longe ante nos dictum est) recognoscant.* Hæc ille: quæ ne perfunctorie dicta videantur, singillatim expendere, operæpre-

rapretium fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, attestationem pertinet: quid aliud professus est Michael Imp. publica legatione, qua ad Ludouicum Pium misit cōmentarios omnes Dionysij Areopagitæ nuper repertos? qui perlati Parisios ipsis vigilijs S. Dionysij celebritatis, cuiusnam illi fuerint, miraculis tūc diuina virtute editis, certa fide probati sunt. Narratur rei gestæ historia in ea epistola, quam ad eumdem Ludouicum Imp. Hilduinus conscripsit. Constat insuper, auctore Anastasio S. R. E. Bibliothecario, S. Methodium Constantinopolitanum Episcopum, olim cum esset presbyter, & legatione Apostolica fungeretur, vitam S. Dionysij Areopagitæ, qua illum in Gallias profectum, Parisiorum Ecclesiā coralle confirmat, Romanæ Ecclesiæ tradidisse. hæc etenim idem Anastasius, qui eam in Latinum a se translatam misit ad Carolum Caluum Imp. testatur epistola ad eum tūc data. Metaphrastes insuper Dionysij Acta, hæc ipsa testantia, ex antiquioribus monumentis descripsit: quæ veneratione esse digna, Synodus Florentina, eā citando, monstrauit. Quod item ad Græcos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hierosolymitanus in encomio, quod de eodem Dionysio habuit, eadem plus satis testata reliquit: quæ & complures alij Græcorum recentiorum professi sunt, quos enumerare longū esset. Hæc de his quæ spectant ad Græcorum attestationē. Quod autem pertinet ad testimoniū S. R. E. quo idem Hincmarus eamdem rem comprobatam affirmat; ad id referendum arbitror, quod Hilduinus, cum ad eam rem probandam citat antiqua Missalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate. Romanorum Pontificum Innocentij, Gelasij, atque Gregorii, quorum ea de re epistolas apud eamdem Parisiensem ecclesiam extare testatur. in sacris enim Missæ præfationibus, moris erat, vitam illius sancti, cuius solēnitas ageretur, summatim collectam publice recitari, vt etiam in Sacramentario S. Gregorii, & in Missali Ambrosiano hactenus cernitur. His accedit Stephani Papæ factis potius quā verbis testata sententia: nam eo tempore quo ipse Pipinum Regem coronauit in Gallia; cum ægrotans, S. Dionysii adminiculo e morbo conualuisset, sacris eiusdem reliquiis Romam trāslatis, in ipsius honorem monasterium erigendum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorum Scholam nuncupauit: quod obitu eius imperfectum relictum ab eius successore Paulo Papa est penitus absolutum. Hæc ipsa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumētis voluit commendari, prout eiusdem Imp. ad eū litteræ scriptæ declarant. Et quid, quæso, causæ fuisse existimamus, quod S. Dionysij monasterium & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici voluit, nisi vt in ædibus Græci hominis, Græci Gentiles eius, velut iure hospitij, considerent? Sancta insuper Romana Ecclesia huic veritati ea quoque ratione adstipulata videtur, quod a S. Methodio allata Romam Dionysij Acta receperit, ac fideliter custodierit; cum præsertim eiusdem sanctæ Sedis Bibliothecarius Anastasius, summæ illorum temporum doctrinæ & auctoritatis vir, eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. vna cum litteris, quæ adhuc extant, in Gallias miserit. Hæc satis de his quæ ad Sedis Apostolicæ testimonium spectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat contestatio, prædicta sufficere possunt, nimirum antiquorum Missalium fides, & Acta ipsa, quæ ex antiquis monumentis, & a Visbio Hilduinus collegit; quibus etsi aliquis error inhæsit, vt de Dionysij martyrio perperam recensito sub Domitiano Imp. vel quid aliud eiusmodi; non tamen idcirco cetera, quæ in eis narrantur, sunt reijcienda; cum præsertim tot tātosq. habeat adstipulatores. Quod si ob vnum errorem, vel alterum in vitis sanctorum inuentum, cetera, quæ remanent, fide carere dixerimus; profecto omnes fere sanctorum vitas in maximum discrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari possit, quod corrigendum videatur, sitq. canonicarum tantummodo scripturarū singularis prærogatiua, vt in eis cuncta vera, inconcussa, certaq. narrentur. Quod autem prædictis omnibus de Dionysio ea Gregorio Turonensi opponitur, quod dicat in hist. de gest. Franc. lib. 1. cap 30. S. Dionysium missum esse Parisios temporibus Decij: id quidē tam verum est, quam quod ibidem asserit, Trophimum Arelatē, Paulum Narbonam, & Martialem ijsdem Decij temporibus missos in Gallias; quos omnes liquido constat ab Apostolis illuc esse directos, prout Acta & antiqua Martyrologia attestantur. Pace Gregorij dixerim; ipsum non tantum in tam remotis, sed in his etiam quæ suorum sunt temporum, aliquando esse hallucinatum, sæpe superius ostensum est. Corrigendus est item error ille Hilduini dicētis, Dionysium annos natū circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimosexto Domitiani Imp. quod falsum esse, ex eiusdem Dionysij scriptis conuincitur, quibus citat sanctum Ignatium in epist. ad Romanos: quam eodem anno, quo martyrium subijt, esse scriptam, satis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio vita functum, omnes testantur. Dionysij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipse scribens ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipsim tempore passionis Christi, contigisse ait, cum ipse ageret annū suæ ætatis vigesimumquintum. ea hac quidem eius annorum ratione, vt Dionysius Ignatio superuixerit, vtique centesimum ætatis annū excessisse eū oportuit.

tuit. Nec mirum videri debet, tam longam Dionysio contigisse ætatem: cũ diuina quadam dispensatione factum sit, vt complures ex his qui Apostolorũ temporibus vixerint, ad longissimam ætatem peruenirent; nempe vt ea quæ oculis aspexissent, certa scientia testarentur; vt inter alios Simeon Episcopus Hierosolymitanus, qui centesimum vigesimum attigit annum: S. Ignatius, qui se Dominum in carne vidisse testatur, scribens ad Polycarpum (citat eam epistolam S. Hieronymus de script. Eccles. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, vt idem auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui sedit post Publium, qui Dionysio successit in ecclesia Atheniensi, rexitq. illam temporibus Hadriani, complures se vidisse tradit, qui Christi temporibus sanati essent, & a mortuis surrexissent, vt de ipso recitat S. Hieron. libro de scrip. Eccles. Quid memorem Hermam Pauli discipulum, cuius ipse meminit scribens ad Romanos, cuius & esse dicitur liber Pastoris? cum constat ad vltima vsque Antonini Pii tempora fuisse superstitem. Dicerem de Polycarpo & aliis, nisi me alio vocaret oratio. Quod autem Beda & Ado de Dionysio Areopagita agũt tertia die Octob. die vero nona de Dionysio Parisiorum, quasi hic sit diuersus ab illo: dicimus a Græcis mutuatos exemplum; ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis ecclesiarũ monumentis agi solitũ certum est, alia fortasse de causa. sæpe enim accidisse vidimus, vt alia ratione Græci, alia vero Latini eiusdem sancti agant celebritatem; immo inter ipsos Latinos eãdem inuenies diuersitatem, quod nimirum alii celebrent diem natalẽ, inuentionis, seu translationis alii, vel forte dedicationis ecclesiæ; qua etiam ratione de vno eodemque sancto iterum agi solemnitatem, facile inuenies. Ad hæc, si attentius considerentur quæ Beda & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionysio Areopagita; iidem nostræ potius fauere videntur causæ, quam contradicere; cum testentur, S. Dionysiũ sub Hadriano Imp. martyrium consummasse: quo quidem tempore Atheniensi ecclesiæ præfuisse Quadratum Episcopum, & huius præcessorem Publium Dionysii successorem, certũ est: id etenim Euseb. hist. lib. 4. c. 22. id etiã S. Hieron. de scrip. Eccles. in Quadrato, id denique ceteri historici ea tempora prosecuti testantur. Quin si fidem præstamus Hippolyti libello de 72. discipulis, Narcissum discipulum Domini ante prædictos post Dionysium Athenis sedisse dicere opus est. Quænam ergo causa esse potuit, vt Dionysio adhuc superstite, vsque ad tempora Hadriani tres Episcopi, vel saltem duo in eius locum fuerint subrogati? haud equidẽ credendum est, talẽ tantumq. virum, Ecclesiæ columnã, in maximis illis Ecclesiæ angustiis sedi nunciũ remisisse, vitamq. otiosam transegisse. Sicq. nihil est quod conuenientius dici posse videatur, quã (quod eius Acta significant) eum ad maiorẽ prouinciam subeundam a S. Clemente Papa in Gallias amandatũ: quo exemplo factũ apparet, vt & S. Polycarpus suorum discipulorum plerosque eodem ex Asia miserit, cum tam ingens ostium ad Euangelium propagandũ patere videret, & in multa messe operarios esse perpaucos. His iam de Dionysio expeditis, ac pluribus certe quam putaram; studiosi lectoris venia, liceat hic paulisper adhuc immorari, ac de eiusdẽ auctoris scriptorum firmitate paucula in mediũ afferre. Rogatus aliquando causam a disertissimo atque amplissimo viro, cur nec S. Hieronymus, nec Eusebius, quorum præcipuũ fuit studium, rerum Ecclesiasticarũ scriptores colligere, Dionysii Areopagitæ meminerint? Respondi: Quod ad S. Hieronymum spectat, non est quod quis miretur, cum ille eos solum cognoscatur collegisse antiquos scriptores, quos ab Eusebio inuenisset recensitos; illosq. tantum addidisse, qui post Eusebii tempora claruere: profitetur enim hoc idem ipse in cõmentarii præfatione ad Dextrum. Si enim hunc vel alios ab eo prætermissos nouisset; haud dubium, de iisdem agere haud desiisset. Itaque tota iam quæstio cum de Eusebio esse videatur; res non est propterea in eo periculo cõstituta, vt causa cadere sit necesse, vnius tantum non dicã testantis, sed silentis hominis testimonio. S. Maximus monachus aduersus Monothelitas egregius Ecclesiæ propugnator, de his agens, clamosum Eusebii silentium affectatum nimis, ac dolo malo simulatum demonstrat, dum affirmat, Dionysii Areopagitæ commentarios iã olim notos fuisse Dionysio Episcopo Alexandrino, eosdemq. ab eo fuisse scholiis illustratos; adducitq. in eius rei testimonium Anastasiũ Episcopũ Antiochenum in libro cuius est titulus, ὁ τῷ ὁδηγῷ. Numerat idem S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum scriptorum nulla ab Eusebio facta est mentio; vt librorum Narcissi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putandũ est illum non præteriisse, cum locupletissimæ bibliothecæ Pamphili martyris factus sit heres; sed Arianum hominem hæretica fraude illos occultasse: nam Arianorum vexillarius (sic enim eum appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quibus Ariana hæresis sterneretur. Quænam ab Arianorum insidiis salua esse potuerunt, si eorũ perfidia etiã Nicæni canones naufragium passi sunt? Sed vt modo de scriptoribus Ecclesiasticis agamus; vnum tantum de ea re adducã exẽplum. Quænam, quæso, fuit causa, vt Theologorum antiquorum celeberrimum Theognostũ Eusebius silẽtio præterierit, nisi quod sciebat eũ Arii dogmatibus aduersari? Porro probe nouit Theognosti bene exculti ingenii lucubrationes sanctus Athanasius, qui

cum

eum citat in lib. de Synod. Nicænæ decret. contra hæreſ. Arian his verbis: Diſcite (inquit) nūc Chriſto rebelles Ariani, Theognoſtum virum diſertum non abhorruiſſe a vocabulo Subſtantiæ: Scribens de Filio Dei in 2. Hypotypoſeon, ita locutus eſt, &c. recitat ibi grauiſſimam eruditi viri ſententiam de vna eademq. Filij Dei cum Patre ſubſtantia. Idemq. Athan. libro de peccato in Spir. ſanct. ad Serapionem, eumdem citans auctorem, ſimul & Origenem, hæc ait: Priſci igitur homines, inter quos & Origenes, vir multarum diſciplinarum & multum induſtrius, & Theognoſtus ille admirādus, & perquam ſtudioſus (horum enim opera legebā, cum tuam epiſtolam acciperem) tradunt nobis, &c. Quiſnam putet nobiliſſimum Theologorum Euſebio fuiſſe incognitum, quem præſertim Athanaſius ad aſtruendā Filii Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tam ipſi, quam ceteris Arianis ob oculos poſuit? Videant ergo, quam firmo nitantur argumento, qui affectatum Euſebii ſilentium contra Dionyſii commentarios in teſtimoniū adducunt. Quod demum ſpectat ad ceteras obiectiones, quas de Clemente Alexandrino, Timotheo, vel aliis aduerſus eiuſdem ſcripta aduerſarii obiiciunt: præter illa quæ in eo genere a Matthæo Galeno laudabiliter ſcripta ſunt, alia complura, ac (ni fallor) certa atque probata, in Annalibus Eccleſiaſticis, proxime, Deo auſpice, in lucem prodituris, ſedulo explicabuntur.

c *Abrahę Patriarchę.*] Agunt de eodem hac die tum Latini, tum Græci, qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus eſt Pater credentium, præter ea quæ locupletiſſime de eo ſcribuntur in diuinis Scripturis, agunt Ioſephus de antiq. Philo Iudæus, & alii Hebræorum, Latinorum, & Græcorum, quos omnes ſingillatim recenſere, & longū & moleſtum eſſet. De locis Abrahæ memoriis nobilibus ædificiorum illuſtratis, vt de quercu Mambre, cellula Saræ incunabilis Iſaac, & loco ſacrificii, vbi eumdem Iſaac filium voluit immolare, agunt Sozom. hiſt. lib. 2. c. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. & Beda de locis ſanctis.

d *Domnini.*] De quo Beda, Vſuard. & alii. Huius res geſtæ editæ habentur apud Mombrit. tom. 1. Sur. tom. 7. & Petr. in catalog. lib. 9. cap. 42. T. 2. A 303 n. 132.

e *Deuſdedit.*] Adnumeratur hic inter Caſſinates abbates decimuſquintus ordine: ſucceſſit Apollinari, ſeditq. annos ſex, vt accepimus ex tab. manuſcript. abbatum Caſſin. De eodem: Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. cap. 22, Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 5. cap. 274. additq. de miraculis ad eius ſepulchrum fieri ſolitis. Huic autem ſucceſſit Hildericus. cir. A. 840. Trit.

f *Giſleni Epiſc.*] Huius res geſtas edidit Sur. tom. 5. Plura de ipſo Molanus in Indic. ſanct. Belg. Vixit temporibus Dagoberti Regis, circa annum Domini 640. cir. A. 640.

g *Andronici & Athanaſiæ.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt. cir. A. 380. ex Metaph. apud Sur. 27 Febr.

h *Publiæ.*] Græci itidem de eadem in Menologio hac die, qui ibidem profitētur hanc ipſam matrem eſſe S. Ioannis Chryſoſtomi: at vero qui res eiuſdem Chryſoſtomi ſunt proſecuti, Anthuſam eam dictam eſſe teſtantur. fortaſſe ita nomine & cognomine Publia Anthuſa dicta eſt. Idem ſanctus Ioannes Chryſoſt. in libro quem ſcripſit ad viduam iuniorem, ſpectatiſſimæ virtutis exemplar matrem ſuam fuiſſe teſtatur. De egregia Publiæ confeſſione agit Theodoretus hiſtor. lib 3. c. 17. Amita autem S. Ioannis Chryſoſtomi dicta eſt Sabiniana, de qua Pallad. in Lauſiacis cap. 29. T. 4 A. 362. nn. 145. & ſeq.

10 **Sexto Idus Octob. Luna.** C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

IN Creta inſula beati Pinyti[a] inter Epiſcopos nobiliſsimi. Hic Cnoſiæ vrbis Epiſcopus ſub M. Antonino Vero & L. Aurelio Commodo floruit; & in ſcriptis ſuis, velut in quodam ſpeculo, viuentem ſui reliquit imaginem. Coloniæ Agrippinæ ſancti Gereōnis[b] martyris cum alijs trecentis decem & octo, qui in

per-

persecutione Maximiani pro vera pietate gladijs patienter colla subdiderunt. In territorio eiusdem vrbis sanctorum Victoris [c] & sociorum martyrum. Bonnæ in Germania sanctorum martyrum [d] Cassij & Florentij cum alijs plurimis. Nicomediæ sanctorum martyrum Eulampij [e], & Eulampiæ virginis eius sororis, quæ cum audisset fratrem pro Christo torqueri, exiliens in mediam turbam, eumq. amplexata, sociam se illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, sed nulla ex parte læsi, vna cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Christum, obtruncatione capitis martyrium compleuerunt. Eboraci in Anglia sancti Paulini [f] Episcopi, discipuli beati Gregorij Papæ, qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo missus, Eduuinum Regem, eiusq. populum ad fidem Christi conuertit. Populonij in Tuscia S. Cerbonij [g] Episcopi & confessoris, qui (vt sanctus Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Verônæ item sancti Cerbonij [h] Episcopi. Capuæ S. Paulini [i] Episcopi.

OCTOBRIS 10.

T. 2. A. 172 nu. 8. & An. 175. nu. 85. INYTI [a].] De ipso etiam Beda, Vsuard. Ado, & alij. Agunt de eodem Euseb. in chron. anno vndecimo Marci Aurel. Antonini, & hist. lib. 4. cap. 20. & 22. Hieronymus de script. Eccles. Niceph. lib. 4. cap. 8. & alij recentiores.

T. 2. A. 297. n. 18. & seq. A. 303. nu. 124. [b] *Gereonis & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die, quorum Acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. tom. 5. Agit de his Ado Vien. in chron. anno 18. Dioclet. Imp. De horum inuentione mentio habetur in vita sancti Annonis Episcopi Colon. libro 2. cap. 17. apud Surium tomo 6.

T. 2. A. 297 n. 18 & seq [c] *Victoris & soc.*] De his item Vsuardus. Recensentur horum res gestæ in prædictis Actis S. Gereonis; numeranturq. hi, qui cum Victore sunt passi, martyres trecenti & triginta.

T. 2. A. 297. n. 18. & seq. [d] *Cassii & Florentij.*] Agunt de his etiam Vsuardus & Ado. Recensentur ijdem in ipsis Actis S. Gereonis, & apud Petr. in catal. lib. 9 c. 46. Sed Veronæ, perperam legebatur, loco Bonnæ. Est Bonna ciuitas in Germania iuxta Coloniam Agrippinam, vbi horũ sanctorum martyrum corpora requiescere accepimus.

[e] *Eulampij & Eulampiæ.*] Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum Acta Metaphrastes prolixius est prosecutus, quæ habet Lipom. tom. 9. & Sur. tom. 5. passiq. referuntur in persecutione Diocletiani. cir. A. 290.

[f] *Paulini Episc.*] De eodem plura Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Gesta eius exacte descripta sunt a Beda de gest. Anglor. libro 2. c. 9. & 10. vsque ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac vita anno Domini 644. cum sedisset annis 22. Alij recentiores de eodem scribunt, inter quos Trithemius, sed omnes ex Beda mutuati sunt. T. 8. A. 644. nu. 2.

[g] *Cerbonij Episc.*] Scripsit eius res gestas S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 11. qui & de eius ecclesia Longobardorum clade prostrata agit in regist. lib. 1. epist. 17. De eodem Sigebert. in chron. an. 536. Habemus in nostra bibliotheca eiusdẽ vitam manuscriptam, quæ incipit: Vir venerabilis, &c. T. 7. A. 546. n. 7. & seq.

[h] *Gerbonij, alias, Cerboni Episc. Veron.*] De quo & tab. eccles. Verón. quas eius ecclesiæ Augustinus Valerius Episc. Cardin. illustrauit egregio commentariolo; ibi pag. 6. & 38. T. 7. A. 572. n. 8. & seq.

[i] *Paulini Episc.*] Tabulæ Capuanæ ecclesiæ de eodem hac die, cuius res gestæ describuntur in ipsius Breuiario. cir. A. 570. verr. ex coniecturis.

Quinto

11 Quinto Idus Octob. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18

TARSI in Cilicia natalis sanctorum martyrum Tharaci [a], Probi, & Andronici, qui in persecutione Diocletiani longo tempore carceris squalore afflicti, & tertio diuersis tormentis & supplicijs examinati, in confessione Christi triumphũ gloriæ abscissis ceruicibus sunt adepti. In pago Vilcassino passio sãctorum martyrum Nicasij [b] Episcopi Rhotomagensis, Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiæ virginis, sub Præside Fescennino. Item passio sanctorum Anastasij [c] presbyteri, Placidi, Genesij, & sociorum. In Thebaide sancti Sarmatæ [d] discipuli beati Antonij abbatis, qui a Sarracenis pro Christo necatus est. Vesontione in Gallijs sancti Germani [e] Episcopi & martyris. Vcetie in Gallia Narbonensi S. Firmini [f] Episcopi & confessoris. In Scotia sancti Canici [g] abbatis. Lyræ in Belgia depositio sancti Gummari [h] confessoris. Apud Rhedones sancti Aemiliani [i] confessoris. Tarsi in Cilicia sanctarum mulierum Zenaidis [k] & Philonillæ sororum, quæ beati Pauli Apostoli consanguineæ, & in fide fuerunt discipulæ. Veronæ sanctæ Placidiæ [l] virginis.

OCTOBRIS 11.

T.2.A.290. n.2. & seq.

THARACI *& soc.* [a]] De his Beda, Vsuardus, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio postridie agũt. Horum Acta a Metaphraste descripta refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 5. Nos autem habemus eorumdem Acta pura ac sincera, vt excepta sunt a Notarijs actuarijs. est illorum exordiũ: Cognoscente Maximo Præside in Tarso Ciliciæ, Conss. Diocletiano quartum & Maximiano tertium, octauo Kalen. Aprilis, &c. fusiora sunt & vberiora, quam illa quæ edita habentur a Metaphraste. De horum reliquijs & dedicatione ecclesiæ hæc scribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiscopus Martyrius egit synaxim & vigilias: cum multis lampadibus & suffitibus splẽdidam & magnificam egit dedicationem, deponens sub ara quasdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici, septima mensis Maij. Hæc ibi.

[b] *Nicasij Episc. & soc.*] Agunt de his Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic primus Rhotomagensis sedis Episcopus, illuc missus a Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius ecclesiæ. T.1.An.95. n.7. & An. 98.n.11.

[c] *Anastasij & soc.*] De his item vet. manuscrip. quorum meminimus.

[d] *Sarmatæ.*] De eius occubitu S. Hieron. in chron. anno 22. Constantini Imp. his verbis: Sarraceni in monasterium B. Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt. Hæc Hieronymus, qui supra anno 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius discipuli Antonij insignes habentur. An.362.

[e] *Germani Episc.*] Fuit hic septimus eius sedis Episcopus, occisus ab Arianis anno Domini trecentesimo septuagesimosecundo, vt An.372.

docent

docent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. Agit de eodem Molanus in additionibus ad Vſuardum.

T.7.a.552. num.27. f *Firmini Epiſc.*] De eodem Vſuard. hac die, & alii recentiores. Veecia, cuius hic erat Epiſcopus, dicta eſt etiam Vtica a recentioribus, vnde, errandi manauit occaſio vt credita fuerit eſſe in Africa. Porro meminit eiuſdem etiam Greg Turon. ſcias hunc Firminũ interfuiſſe quinto Concilio Aurelianenſi, & poſteriori Pariſienſi.

g *Canici abbatis.*] Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. ac recentiores de eodem hac die.

T.9 A.775. n.15. h *Gummari.*] Scripſit Acta eius Theobaldus, quæ habes apud Sur. tom. 5. idemq. eadẽ heroico carmine cecinit, vt teſtatur Molan. in annot. ad Vſuard. qui de eodem pluribus agit in Indiculo ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770.

i *Aemilliani.*] De eo vet. manuſcrip. Maurolyc. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

k *Zenaidis & Philonillæ*] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, deſcribuntq. paucis Acta ipſarum.

l *Placidiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſis, Petrus in catal. lib. 9. cap. 70. & nuper Illuſt. & R D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Card. lib. antiq. monum. Epiſcop. Veronen. pag. 29. & 57. Eiuſdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Galliis Placidina olim vxor S Leontii Epiſcopi Burdegalenſis, eiuſq. genus & virtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib. 1. carmi. cir. A. 460. Filia Valentiniani III.

xj. E Quarto Idus Octob. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE ſanctorum martyrum Euagrij[a], Priſciani, & ſociorum. Rauennę via Laurentina natalis ſancti Ediſtij [b] martyris. In Lycia ſanctæ [c] Domninæ martyris, ſub Diocletiano Imperatore. In Africa ſanctorum [d] Confeſſorum & Martyrum quatuor millium nongentorum ſexagintaſex, in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano: qui cùm eſſent partim Eccleſiarum Dei Epiſcopi, partim presbyteri & diaconi, aſſociatis ſibi turbis fidelium populorum, pro defenſione Catholicę veritatis in horribilis erẽmi exilium truſi ſunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter a Mauris ducerentur, haſtilium cuſpidibus ad currendum impulſi, & lapidibus tunſi, alij ligatis pedibus velut cadauera per dura & aſpera loca tracti, & ſingulis membris diſcerpti, ad extremum varie excruciati, martyrium celebrarunt. Erant inter eos præcipui Domini ſacerdotes Felix & Cyprianus Epiſcopi. Celẽnæ in Pannonia ſancti [e] Maximiliani Epiſcopi Laureacenſis. Eborâci in Anglia S. Vualfridi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Monæ [g] Epiſcopi, qui, cum de Epiſcopo eligendo ageretur, cæleſti lumine circumfuſus, eo ſigno mirabiliter in Pontificem illius Eccleſiæ eſt aſſumptus. Veronæ ſancti Saluini [h] Epiſcopi. In Syria S. Euſtachij [i] presbyteri & confeſſoris.

EVAGRII & soc.[a]] Vet. manuscript. ex quibus Galesin. qui addit Edistium, sed hic idem cum illo qui Rauennæ passus est, vt inferius dicemus. In aliquibus codicibus in Syria hi passi leguntur.

Cir.A.303. [b] *Edisty.*]De eo Beda, Vsuardus, & alij recentiores. Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. passum hunc scribit in persecutione Diocletiani Imp.

T.2.A.305. nu. 17. [c] *Domninæ.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio, vbi & eius passio describitur.

T.6.A.483 n.85.&seq. [d] *Sanctorum Confess. & Mart.*] De ijsdẽ hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, Græci autem in Menolog. septimo Idus Decembris, vbi & eorum cruciatus describunt, quos plenius prosecutus est Victor. lib. 2. de persecutione Vuandal. summatim autem constitutio Iustiniani Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

[e] *Maximiliani Episc.*] Huius res præclarissime gestas haberi in bibliotheca Tornacensi, testatur Molanus. Plura de eodem Cuspinianus in Austria.

[f] *Vualfridi Episcopi.*] Beda de gest. Angl. lib. 3. cap. 28. lib. 4. cap. 12. lib. 5. cap. 20. & in epitome de eodem agit, aitq. obijsse diem anno Domini 732. Integra autem eius Acta scripta sunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouissime a Petro Bles. vt constat ex catalog. script. Britan. & ex Molano in annot. ad Vsuardum. T.8.A.709 nu.4.

[g] *Monæ Episcopi.*] De quo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanen. ex quibus Galesinius hac die. cir. A.233.

[h] *Siluini Episc.*]De eodem tab. eccles. Veron. Illust. & R. D. Aug. Valer. Episc. Veronens. Card. libro de antiq. monumen. Episcop. Veronen. pag. 10. & 41.

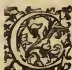
[i] *Eustachy.*] Beda, Vsuardus, Petrus in catal. lib. 11. num. 283. & alij recentiores.

13 Tertio Idus Octob. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APVD Troadem Asiæ Minoris vrbem natalis sancti Carpi[a] discipuli B. Pauli Apostoli. Cordubæ in Hispania natalis sanctorum martyrum Fausti[b], Ianuarij, & Martialis, qui primo equulei pœna cruciati, deinde supercilijs rasis, dentibus euulsis, auribus quoq; & naribus præcisis, ignis passione martyrium consummarunt. Thessalonicæ sancti Florentij[c] martyris, qui post varia tormenta igne combustus est. In Austria sancti Colmanni[d] martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana passio sanctorum septem martyrum ordinis Fratrum Minorum, Danielis[e], Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelij prædicationem, & Mahumeticæ sectæ confutationem, a Sarracenis contumelias, vincula, & flagella perpessi, demum capitibus abscissis, martyrij palmam adepti sunt. Antiochiæ sancti Theophili[f] Episcopi, qui sextus post B. Petrum Apostolum eiusdem ecclesiæ Pontificatum tenuit. Turonis sancti Venantij[g] abbatis & confessoris. Apud Sublacum in Latio sanctæ Chelidoniæ[h] virginis.

T.1.An 58. num.67.& an.59. nu. 16. & seq.

ARPI [a].] De quo Beda, Vsuar. Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autē in Menol. ad viij. kal. Iunij agunt, traduntq. vnum fuisse ex numero septuaginta duorum discipulorum. De eo Paul. 2. ad Timoth. c. 4. & Dionys. Areop. epist. 8. ad Demophil. si tamen vnum eumdemq. esse dixerimus. Hunc, de quo agimus, factum esse Episcopū Berœensem, auctor est Dorotheus in Synopsi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui passus est cum Papila Agathonice, & alijs, de quibus scribit Euseb. hist. lib. 4. c. 14. sed de his supra 13. Aprilis.

T. 2. A. 298. num. 9. [b] *Fausti & soc.*] De his Vsuardus, & Ado; Beda autem de Faustino, Marco, & Adria; Petrus in catal. de Fausto & soc. lib. 9. cap. 6. Ambros. Moral. in appendice ad Eulog. de sanctis Cordubens. Vasæus in chron. & Flos sanct. Hispan. Habentur apud Sur. tomo 7. horum martyrum Acta satis fidelia ex Lucio Mariu. de reb. Hispan. lib. 5. qui ea descripsit ex antiquis monumentis. Est de his vetus sacer hymnus in Breuiario Toletano, quo ipsorum Acta egregie canuntur. Plura de ijsdem in Thesauro concion. to. 2. die 28. Septembris.

[c] *Florentij.*] Agunt de eodē hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen describunt.

T. 11. Ann. 1012. n. 20. [d] *Colmanni.*] Habet eius Acta sapphico carmine scripta a Ioanne Stabio Sur. to. 5. De eo & Cuspin. in Austria. Patronus etenim Austriæ habitus est, passusq. dicitur anno Domini millesimo duodecimo.

[e] *Danielis & soc.*] Horum res gestas refert Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 7. §. 1. Sur. to. 5. hac die, & nouissime chron. Franciscan. cumulate satis. Passi sunt anno Domini 1221. agiturque natalis dies eorum, auctoritate Leonis Decimi Romani Pontificis. A. 1221.

[f] *Theophili Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Agunt de ipso Eusebius in chron. & hist. lib. 4. cap. 19 Hieron. de script. Eccles. epist. 151. ad Aglasiam quæst. 6. & in proœm. super Matth. Niceph. hist. li. 3. c. 25. & lib. 4. cap. 9. & Niceph. Episc. in chron. Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad Autolicum aduersus Gentiles conscriptæ. T. 2. A. 120. n. 30. & A. 151. num. 6 plura Ann. 170 nu. 7. & seq.

[g] *Venantij abb.*] Vsuardus de eodem, & alij recentiores. Gesta eius describit Gregor. Turon. in vit. sanct. Patr. cap. 16. de glor. confess. cap. 15. & hist. de gest. Franc. lib. 10. c. 31. in Licinio Episcopo Turon. cir. A. 560. Trin.

[h] *Chelidoniæ.*] Huius venerabile corpus ex vetusta ecclesia in montibus Simbruinis posita translatum est in basilicā sanctæ Scholasticæ apud Sublacum opera Illustriss. ac Reuerendiss. Marci Antonij Card. Columnæ, viri religiosissimi. Eius vitæ Acta in eiusdem sanctæ Scholasticæ monasterio asseruari accepimus. Obijt An. 1152. ex monumēt. monast. Sublacens.

ix. G — Pridie Idus Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE via Aurelia natalis beati Callisti [a] Papæ & martyris, qui Alexandri Imperatoris iussu diutius fame in carcere cruciatus; & quotidie fustibus cæsus, tandem e fenestra domus, in qua custodiebatur, præcipitatus, atq. in puteum [b] demersus, victoriæ triumphum promeruit. Cęsareæ in Palęstina sanctæ Fortunatę [c] virginis & martyris, quæ in persecutione Diocletiani post equuleum, ignes, bestias, & alia tormenta superata, spiritum Deo reddidit: cuius corpus postea Neapolim in Campania delatum fuit. Item sanctorum Carponij [d], Euaristi, & Prisciani, fratrum eiusdem beatæ Fortunatæ; qui gladio iugulati, pariter martyrij coronam perceperunt. Item sanctorum Saturnini [e] &

Lupi

Lupi. Arimini sancti Gaudentij [f] Episcopi & martyris. Tuderti sancti Fortunati [g] Episcopi, qui (vt beatus Gregorius refert) in effugandis spiritibus immundis immensæ virtutis gratia emicuit. Herbipoli sancti Burchardi [h] primi illius ciuitatis Episcopi. Brugis Flandrorum S. Donatiani [i] Rhemensis Episcopi. Treuiris sancti Rustici [g] Episcopi. Eodem die depositio beati Dominici [l] Loricati. In Latio sancti Bernardi [m] confessoris.

OCTOBRIS 14.

T.2.A.226. n.1. & seq. ALLISTI Papæ [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. De eius successione Euseb. in chron & hist. lib. 6. c. 15. Optat. cōtra Parmen. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. Epis. in chron. & Niceph. Callist. lib. 4. c. 19. Extant eius Acta apud Sur. ex manuscrip. edita to. 7. hac die. Eadem Mombrit. to. 2. insunt tamen aliqua, quæ corrigantur. Cetera de ipso diximus in Annal. Eccles. Vetus extat Romæ memoria S. Callisti Papæ, quam instauratam a Gregorio Papa III. habes ex Anastas. Biblioth.

[b] *In puteum demersus.*] In puteum demergi consueuisse, qui sæuissime punirentur, ex Plautino penu notat Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib. 10 c. 5. Extat adhuc ipse puteus, in quem S. Callistus est demersus.

T.3.A.308. n.17. [c] *Fortunatæ.*] De qua tab. ecclesiæ Neap. Eius Acta ab eadē ecclesia accepimus; quibus tum ipsius, tum fratrum eius Carponij, Prisciani, & Euaristi res gestæ narrantur. Agitur ibi etiam de translatione eius Puteolos primum, inde Neapolim facta temporibus Constantini & Irenes Augustorum, cum Romanæ Ecclesiæ præesset Hadrianus. Porro eædem venerandæ reliquiæ nuper anno Domini 1581. tertio Nonas Martij repertæ sunt Neapoli in ecclesia S. Gaudiosi Episcopi, vbi hactenus asseruantur.

Eodem A. 308. [d] *Carponij & soc.*] De his item agitur in iisdem Actis S. Fortunatæ, quorum modo mimінimus.

[e] *Saturnini & Lupi.*] Beda tantum de Lupo sed in vet. manuscrip. de vtroque agitur; sic & recentiores etiam.

T.3.A.359 n.46. [f] *Gaudentij Episcopi.*] Eius Acta ex priscis monumentis accepta refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 63. Vixit temporibus Constantii Imperatoris Ariani, cuius iussu in damnationem vocis Consubstantialis coactum est Conciliabulum Ariminense; cum eidem ciuitati idem Gaudentius tunc præesset Episcopus; qui pro viribus restitit, eorumque Acta, soluta iam Synodo rescidit, quam ob causam a Proconsulis militibus trucidatus est.

[g] *Fortunati Episcopi.*] De eodem hac die Vsuardus. De eo S. Greg lib. 1. dialog. c. 10. Claruit temporibus Iustiniani Imp. cum Totila Rex Gothorum Italiam vastaret. Agitur Tuderti de Fortunato pridie kal. Iulij, quo die ciuitatem Fortunati meritis a Gothis liberatam tradunt. De eius reliquiis translatis in Gallias tempore Othonis Imp. scribit Sigebert. in chron. anno Domini 969. T.7.A.537. nu. 11. & seqq.

[h] *Burchardi.*] Eius res gestas ab Egilwardo conscriptas retulit Sur. in to. 5. Plura de eodem in vita S. Bonifacii Episcopi Moguntini, Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 186. & lib. 4. c. 184. Demochar. in tab. Episcoporum Herbipolen. Consecratus Episcopus a S. Zacharia Papa, sedit annis xl. Obijt anno Domini septingentesimo nonagesimoprimo. T.9.A.791. n.11. T. xj. Ann. 1026. nu. 1. & seq.

[i] *Donatiani Episcopi.*] Fuit hic secundus Rhemensis Episcopus, de quo plures tractatus habentur in ecclesia Brugensi, vt testatur Molanus, qui eosdem recenset in addit. ad Vsuardum, & in Indic. sanct. Belgii. De eius translatione ad Brugas habet Surius tom. 5. hac die. Alius ab eo est ille Donatianus Episcopus Cabilonensis, qui interfuit Concilio Agrippinensi, habito post Consulatum Amātii & Albini anno Domini 346. licet aliquis hos simul confundat. Translat. A. 750.

[g] *Rustici Episc.*] In tabulis Rhemensibus, quas descripsit Democh. numeratur hic xiii. eius sedis Episcopus agit de eodē Molanus.

[l] *Dominici.*] Scripta sunt eius Acta a Petro Damiani: recenset eadem Lipom. tom. 8. & Surius tom. 5. Floruit circa annum Domini millesimum quinquagesimum. T. xj. Ann. 1061. n. 59.

[m] *Bernardi.*] Legimus eius res gestas manuscriptas, Arpino Romam missas.

viij. A Idibus Octob. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OMAE via Aurelia S. Fortunâti [a] martyris. Apud Coloniam Agrippinam natalis sanctorum [b] trecentorum Martyrum, qui in persecutione Maximiani cursum sui agônis compleuernnt Carthagine sancti Agilei [c] martyris, in cuius die natali S. Augustinus de eo ad populum tractatum habuit. In Prussia sancti Brunônis [d] Episcopi Ruthenorum & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibusq præcisis, capite truncatus est. Lugdûni S. Antiôchi [e] Episcopi, qui strenue administrato pontificij culmine, ad quod assumptus fuerat, regnum cæleste adeptus est. Treuiris S. Seueri [f] Episcopi & confessoris. Argentorâti sanctæ Aureliæ [g] virginis. Albæ S. Teresię virginis Fratrum, ac Sororum ordinis Carmelitarũ arctioris obseruãtiæ matris, & magistræ. Cracouiæ sanctæ Heduuigis [h] Ducissæ Poloniæ, quæ pauperum obsequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero sanctorum adscripsit In Germania S. Theclæ [i] abbatissæ.

OCTOBRIS 15.

T. 2. A. 303. n. 124. ORTVNATI [a].] De eodem Vsuar. Ado, cõsentiuntq. vet. manuscr. atque recentiores.

[b] *Trecentorum Mart.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & alij; licet in eorum numero ab inuicem discrepent. Agit de iisdem martyribus Gregorius Turon. de glor. martyrum cap. 62.

[c] *Agilei.*] Possidius in Indic. cap 9. meminit de tractatu S. Augustini habito in natali die S. Agilei. De basilica sub nomine S. Agilei est clara memoria in vita S. Fulgẽtij Episcopi Rusp. apud Sur. tom. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris sacras reliquias a Dominico Episcopo Carthaginẽsi. Extat de his epistola eiusdem S. Gregorij in regist lib. 10. epist. 1.

T. 15. Ann. 1008. nu. 4 & seq [d] *Brunonis Episcopi.*] De quo Marian. Scot. in chron. anno Domini 1008 Sigeber. autem 1009 Visperg. 1008 Albert. Crantz. in Metrop Sax. lib. 4. c. 3. & hist Sax. lib. 4. cap. 28. Trithem. de viris illustribus ord. S. Benedicti lib 4 cap 116. & alij.

Cir. A. 375. [e] *Antiochi Episc.*] Vsuard. Ado, & alij hac die: ponitur decimussextus, vel decimusseptimus ecclesiæ Lugdunensis Episcopus, secundum diuersas tabulas, quas descripsit Demochar. lib. de sacris Missæ. Plura de eodem leguntur in Actis S. Iusti Episc. Lugdunensis, apud Sur. tom. 5. & Petr. in catalogo lib. 9 cap. 68.

[f] *Seueri Episc.*] Adnumeratur in tab. Episc. Treuir. xxix. eius sedis Episcopus. Plura de eo Constantius in vita S. Germani Episcopi Antis. lib. 2. c. 2. Beda de gest. Anglor. cap. 1. & Acta S. Lupi Trecensis Episcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Impp. T 5. A. 435 nu. 16. & seq. T 6 A. 479. n 15.

[g] *Aurelia.*] Tabulæ ecclesiæ Argentinen. ex quibus hac dię Molanus, & Galesinius. Cir A. 450. Herm. cõtr.

[h] *Heduuigis.*] Huius res præclare gestæ extant descriptæ apud Sur. to. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 1243. & relata est inter Sanctos anno 1267. translatum est autem corpus eius anno sequenti. A. 1243.

[i] *Thecla.*] Habetur mentio de eadem in Actis S. Bonifacij Episcopi Moguntini apud Sur. tom. 3. die 5. Iunij, & Trithem. de viris illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 172. T 9. A. 725. n 14.

Decimo-

16 Decimoseptimo Kal. Nouemb. Luna. B vij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

t u A B C D E ſ F G H M N P

12 13 14 15 16 17 18 19 18 19 20 21 22 23

IN Africa sanctorum Martyrum [a] ducentorum septuaginta pariter coronatorum. Ibidem sanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandalicæ persecutionis, sub Geiserico Rege Ariano, cum essent serui cuiusdam Vuandali, a sancta Maxima virgine, eorum conserua, ad Christi fidem conuersi, pro constantia fidei Catholicæ primũ nodosis fustibus cęsi sunt, & vsque ad ossa laniati: sed cum multo tempore talia paterentur, & sequenti die nihilominus semper incolumes redderentur, exilio tādem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidem Christi conuertissent, & a Romano [b] Pontifice presbyterum, aliosq. ministros, qui eos baptizarent, obtinuissent, nouissime vinctis pedibus post terga currentium quadrigarum, inter spinosa loca siluarum iussi sunt pariter interire: Maxima vero post multos superatos agônes diuinitus liberata, in monasterio multarum virginum mater sancto fine quieuit. Item sanctorum Saturnini [c], Nerei, & aliorum trecentorum sexagintaquinque martyrum. Coloniæ sancti Eliphij [d] martyris sub Iuliano Apostata. Item sancti Bercharij [e] abbatis & martyris. In territorio Bituricensi sancti Ambrosij [f] Episcopi Caturcensis. Maguntiæ sancti Lulli [g] Episcopi, & confessoris. Treuiris sancti Florentini [h] Episcopi. Apud Arbônam in Germania S. Galli [i] abbatis, discipuli beati Columbani.

OCTOBRIS 16.

T.6.A.456. n.13.

DVcentorum septuaginta [a].] De his hac die Vsuardus, Ado, & alij, Beda autem die sequenti. Agit de his Victor lib. 1. de persec. Vuandalica, ex quo ceteri accepisse noscuntur.

Tom. 6. A. 456. n. 9. & seq. Cur Ro-

[b] A Romano Pontifice.] Rem gestam exacte pluribusq. describit Victor lib. 1. de persec. Vuandal. Ex his alijsq. certissimis testimonijs tum eiusdem Victoris, tum aliorum, certa explorataq. redditur vera sinceraq. Africanæ ecclesiæ cum Romana communicatio: vt scias falsam esse & adulterinam epistolam illam, quæ fertur nomine Bonifacii Secundi Romani Pontific. ad Eulalium Episcopum Alexandrinum, quæ edita habetur tom. 2. Concil. recentioris edit. qua dicitur, a temporibus Bonifacii & Cælestini Rom. Pontif. Africanam ecclesiã opera Aurelii Episc. Carthaginensis schismate diuisã esse ab Ecclesia Romana, nec vlterius illi cõmunicasse vsque ad

ma mitãt. eodem A. nu. 14.

ad tempora Bonifacij Papæ Secundi, quando Eulalius Episcopus Carthaginësis pro ineunda concordia & recuperanda Romanæ Ecclesiæ communione libellum supplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac sic ad communionem redierit. Intercurrunt a Bonifacij Primi temporibus, quando conflatum dicitur schisma, vsque ad Bonifacium Secundum, centum anni atque amplius, quo temporis spatio ex prædictarum litterarum sententia Africana ecclesia in schismate fuisse dicitur. Si hæc vera sunt, certe quidem expungendi essent ex albo sanctorũ, quotquot martyres, & confessores illo ipso tempore in Africana ecclesia sunt coronati martyrio, vel egregiæ sanctitatis meritis claruere: quos ipsos S. R. Ecclesia in suo Martyrologio vel inter martyres numerauit, vel inter confessores adscripsit; cum exploratissimũ sit mille sententijs Cypriani, Augustini, & aliorũ omnium sanctorum Patrum, extra Ecclesiæ vnitatem nec posse esse martyrium, nec aliquam sanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epistola in crimen vocantur, inter alios fuisse constat ipsum Patrem sanctissimum Augustinum, Catholicæ Ecclesiæ iubar fulgentissimum; qui vt eadem caligine schismatis obscuratus, e classe S. E. Doctorum, e numero sanctorum, necdum ex Martyrologio, sed & e sacro Romanæ Ecclesiæ Kalendario (si illæ veræ sunt litteræ) delendus esset: nam post prædictũ Aurelium, intra præfatum temporis spatium ipsum decessisse, certissimum est. Quid numerem Fulgentios, Eugenios, & alios fere innumeros clarissimos sanctitate, & doctrina viros, eadem cum prædictis sorte censendos? Ecce in quod discrimen vnus Isidorus Mercator, illarum epistolarum collector, res nostras adduxit: vt ea ex parte periclitari videatur Ecclesia, si quæ ipse collegit, vel potius effinxit, firma, certaq. esse dixerimus. Testimonium illi perhibeo (vtar verbis Apostoli) quod zelum habuit, sed non secundum scientiam; vt quia sibi visa est paulo ardentior altercatio Aurelij Episcopi Carthaginensis, Augustini, & aliorum Africanorum Episcoporum cum Bonifacio & Cælestino Romanis Pontificibus in causa Apiarij presbyteri; ea epistola nomine Bonifacij confictã, sarcinendum, quod scissum putabat, existimarit. Facessant hæc: non innititur, vel fulcitur paleis Dei Ecclesia, quæ est columna & firmamentũ veritatis. Sed detegamus techuam, & aperiamus imposturam, vt omni ex parte sit Catholicæ veritati consultum. Primum itaque omnium nosse debemus, quod etsi inter Episcopos Africanos, & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Cælestinum ea est exorta contentio: non tamen eo progressa est, vt rupta Catholica vnitate, factum sit schisma: nam vltimæ litteræ Africanorum Episcoporum in ea causa ad Cælestinum conscriptæ, quæ recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutuæ communionis verba habent in fine posita: Dominus noster sanctitatem vestram æuo longiore orantem pro nobis custodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in scribendo mutuæ pacis atque concordiæ symbola, quæ ponebantur in Formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquam dari consueuerant ad schismaticos, sed tantũ ad Catholicos, vt scribit Augustinus ad Glorium epist. 162. & ad Eleusium epist. 163. Rursus etiã quod spectat ad ipsum Aurelium Carthaginensem Episcopum, qui ve auctor schismatis, ea damnatur epistola; satis sit lo testimonium veritatis adducere sanctum Prosperum Aquitanum, virum illorum temporum eruditum & sanctum, qui in lib. de promis. & prædict. c. 38. occasione quadam prædictũ Aurelium nominans, eiusmodi ornat elogio: Pater, & dignæ memoriæ nominandus Antistes Aurelius, cælestis iam patriæ ciuis, &c. Hæc ille: digna quidẽ, quæ non schismatico, sed homini qui in pace & communione Catholica & magna opinione sanctitatis diem clauserit, tribuantur. De Augustino collega Aurelij audiamus eiusdem Cælestini Papæ testimonium, qui scribens ad Episcopos Galliæ, hęc de ipso cap. 3. Augustinum, sanctæ recordationis virũ, pro vita sua atque meritis in nostra cõmunione semper habuimus, nec vnquã hunc sinistræ suspicionis saltem rumor aspersit, &c. Rursus etiam Capreolum Episc. Carthaginensem successorem Aurelij per litteras atque legatos communicasse certũ est SS. œcumenico Ephesino Concil. cuius legatio honorificentissime est suscepta, & Cyrilli Episcopi Alexandrini Apostolicæ sedis legati præconijs commendata, vt ex Actis eiusdẽ Synodi recitat Vincent. Lirinen. aduers. hæref. c. 42. & 43. De ceteris successoribus Africanis Episcopis, communiq; vsu, consuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus qui postea successerunt, certa indubitataq. sunt testimonia. Ad ipsos enim de nõnullis rebus dubijs consulentes S. Leo Papa scripsit egregiam epistolam decretalem 85. Tempore item Hilari Papæ, successoris Leonis, reperiuntur Episcopi Africani interfuisse Romano Concilio. Quid etiam memorem de communione Symmachi Papæ cũ Africanis Episcopis, cum omnes in Sardiniam insulam a Trasamundo Ariano Rege relegatos idem Pontifex pauerit, atque vestierit? Et (vt multa prætercam) illis ipsis temporibus, quibus eamdem Africanam ecclesiam dira Arianorum Vuandalorum persecutio perurgebat, inde ea missa est legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio: Acturis insuper in publico conuentu Africanis Episcopis Orthodoxis cum Arianis, vide quale testimonium coram ipsis S. Eugenius Carthaginẽsis Episcopus de Ecclesia

clesia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, vt veniant Episcopi mei, qui vobis nobiscum communem fidem nostram valeant demonstrare, & præcipue Ecclesia Romana, quæ est caput omnium ecclesiarum. Hæc S. Eugenius apud eundem Vict. lib. 2. de persec. Vuand. Nec prætermittam, apud eundem auctorem lib. 1. legi, quod ipsi Ariani Africanos Catholicos appellabant Romanos, non alia de causa, quam ex communione cũ Romana Ecclesia, vnde vnus ex illis, Iocundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Poteris, inquit, eum diuersis afflictionibus interficere: nam si gladio peremeris, incipient Romani martyrem prædicare. Hæc ille. Porro non tantum Ariani, qui erant in Africa, ipsos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabant, sed & vbique gentium: vide Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cogitauit, inquit, intra se, dicens: quia ingenium est Romanorum (Romanos enim vocitant homines nostræ religionis) vt ita accidat, & non sit virtus Dei, &c. Idem cap. 79. de Arianis qui erant in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc isti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si, inquit, consenseris dictis meis, exercemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc est, Catholico sacerdote. Sunt de his & alia testimonia: vt nõ mireris, si recentiores hæretici Catholicos homines Papistas dicant, cum Ariani eadẽ ratione Romanos consueuerint Catholicos appellare: sed certe nullo sublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos esse Catholicos demonstrare potuissent, quam eos nuncupare Romanos, atque Papistas; nam (vt constat ex Optato aduersus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. Ecclesiæ, & alijs tam Latinis, quã Græcis sanctis Patribus) nullo certiori signo quam ex communione cum Romano Põtifice, quis sit Catholicus verus possit agnosci. Sint igitur nobis viuentibus hæc semper præconia laudum, & post mortem tituli sepulchrales, vt Romani sic semper dicamur, atque Papistæ. Sane quidẽ & ipsi Imperatores in suis litteris, honoris causa, Catholicam fidem religionem Romanam appellant: vnde Theodosius Imp. in epist. ad Acacium Episcopum Berœensem hæc ait: Vosq. probatos Romanæ religionis sacerdotes esse, manifesto argumento declarate. Extat ea epistola in Actis Concil. Ephes. edit. Pelt. tom. 5. c. 10. Sed vt eo, vnde digressa est, oratio reuertatur: ipsas iam confictas nomine Bonifacij Papæ litteras attendamus. Inscriptæ in primis habentur ad Eulalium Episcopum Alexandrinũ. Sane quidem non tantum prædicti Bonifacij Papæ temporibus nullus eius nominis in Alexandrina ecclesia sedisse reperitur (sedit nãque eo tempore Timotheus, eius nominis tertius, idemq. hæreticus) sed nec prioribus, vel posterioribus tẽporibus aliquis eius sedis Episcopus nominatus reperitur Eulalius ab his qui scripserunt catalogũ Episcoporum Alexandrinorum. Quod insuper in eadem epistola mentio habetur de altero Eulalio tunc Episcopo Carthaginensi, qui libellum pro communione adipiscenda Bonifacio dicitur obtulisse: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum gestas in Africa: quãdo regnãte Gilimere Rege Ariano, nullus erat relictus in Africa Orthodoxus Antistes; qui antea fuerant exturbati, nec eo sunt amplius reuersi, donec, capto Gilimere, Iustinianus Imp. debellata Africa, pulsis Arianis, omnes ecclesias restituit Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarum imposturam, & merces Mercatoris agnoscis, & quauis luce clariorem testatam habes communionẽ Africanæ ecclesiæ cum Romana nũquam interruptã, vel intercisam, sed semper integrã perseuerantem. Conati hæc pluribus sumus, quam instituti ratio postulare videretur, sed necessario tamen, vt integritati Romani Martyrologij aduersus quascumque calumnias obtrectantium hæreticorum possit esse consultum.

c *Saturnini & Ioc.*] De his vet. manuscripta, in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando passi sint; non inuenimus: dicere necatos esse in persecutione Vuãdalica, diuinare est, cum nullius auctoritate probetur.

d *Eliphij.*] Beda, Ado, & alij hac die. Descripsit eius Acta ex priscis monumẽtis Rupertus abbas Tuitiensis, quæ retulit Sur. in tom 5. De Iuliano, dum esset in Gallijs cum exercitu, duo sunt tempora consideranda: prius, cum se non tantum Christianum esse (vt scribit Ammianus Marcellinus) sacros Christianorum conuentus adiens, profitebatur, sed (vt scribit S. Hilarius contra Constãtium) Catholicis aduersus Arianos fauebat: posterius autem tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocrisim, palam deos Gentilium coluit, vt ipse testatur in epistola 39. ad Maximũ philosophum, quam tunc scripsit, cum adhuc esset in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in fine: Deos publice & palam colimus & totus meus exercitus pietatem amat. nos aperte boues immolamus, dijs gratias agimus multis hecatombis; me iubent dij pie, ac caste, quoad potero, viuere; ego vero studeo eis placere, & quidẽ libenti animo; magnos fructus laborum pollicentur, nisi segniter agamus. Hæc impius Apostata. Inde autem recedens, Galliarum nobilissimam præfecturam legauit Sallustio, vt idem Ammianus testatur, qui quidẽ de Christianis sæuissimas habuit quæstiones. De eodem Eliphio mentio habetur in vita S. Annonis Episcopi Colonien. lib. 2. c. 18. apud Sur. to. 6. die 4. Decẽb. T. 4. A. 362. n. 276.

e *Berchari abb.*] De cuius natali die & martyrio Cir. A. 66.

tyrio accepto scribit Trithem de vir. illustr. ord. S Benedicti lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. cap. 114. & 115 ex quo Sur. tom. 5. quem claruisse tradunt anno Domini 660. De eodem Sigebert. in chron. scribit hæc verba anno 661. Bercharius quoque martyr, qui fuit abbas primus Altiuilarensis, &c. Ne quis autem similitudine nominis, ordinis, tituli, & ministerij decipiatur; scire debet, fuisse & Berthariun abbatẽ Cassinensem æque martyrem, necatum a Sarracenis ante altare S. Martini in cœnobio Cassinensi, anno Domini 884. vt scribit Leo Ostien. in chron. Cassin. lib. 1 c. 35 46. & 47. Petrus diac. lib. de vir. illustr. mon. Cassin cap. 12. & Trithem. de vir. illustr. ord. S Benedicti lib. 3. c. 321.

[f] *Ambrosij Episc. Caturc.*] De eodem hac die Vsuardus, consentiuntq. manuscripta.

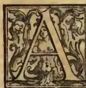
Obijt An. 787. Plura T. 9. [g] *Lulli Episcopi*] Huius Acta ex Breuiario Moguntino descripsit Sur. to. 5. Plura etiam habentur in vita S. Bonifacij Episc. Mogunt. in Actis S. Burchardi, in epistola Zachariæ Papę ad Bonifac. De eodem meminerunt Carolus Magnus Imp. in diplomate priuilegij ecclesiæ Bremensis apud Crant. in Saxon. lib. 2. cap. 15. Vincentius lib. 23. cap. 137. nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 193. & lib. 4. c. 78. Migrauit ex hac vita anno Domini 787. cum sedisset annos 32. creatus est enim Episcopus (vt scribit Marian. Scot.) anno Domini 755.

[h] *Florentini Episc.*] Fuit hic vicesimustertius eius sedis Episcopus, successitq. S. Seuerino, vt docent tabulæ eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. S. Agritius eius successor, fuit in Concil. Arelat. An. 353.

[i] *Galli abb.*] De eodem hac die Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scripsit huius res gestas (vt auctor est Sigebert. de vir. illustr. c. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Dom. 640. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. c. 76. & alij plures. Obijt An. 640.

vj. C Sextodecimo Kal. Nouemb. Luna, 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24				

ANTIOCHIAE natalis sancti Herōnis [a] discipuli beati Ignatij, qui post eum factus Episcopus, viam magistri pius imitator secutus, pro commendato sibi grege amator Christi occubuit. Eodem die passio sanctorum Victoris [b], Alexandri, & Mariani. In Perside sanctæ Mameltæ [c] martyris, quæ a cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuersa, a Gentilibus lapidata est, & in profundum lacum demersa. Constantinopoli S. Andreæ [d] Cretensis monachi, qui ob cultum sacrarum imaginum sub Constantino Copronymo sæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit spiritum. Arausicæ in Gallia sancti Florentini [e] Episcopi, qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ sancti Victoris Episcopi, eruditione & sanctitate conspicui.

OCTOBRIS 17.

T. 2. A. 110. n. 8. & seq. & An. 131. nu. 1.

ERONIS [a]] Agunt de eodem Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat S. Ignatij epist. 13. Meminit eiusdem Euseb in chron. & hist. lib. 3. c. 30. Nicephorus Episc. in chron. Niceph. Callist. hist. lib. 3. c. 15. Legi eiusdem Herōnis ad S. Ignatium iā martyrio coronatum plam valde interpellationem, quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exscriptam retulimus in Annal Eccl.

[b] *Victoris & soc.*] Petrus in catalog lib. 11. vet. manuscrip. & alij recentiores de ijsdem hac die.

[c] *Mamelte.*] Græci autem de Mamelta agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, vbi & eius resgestas paucis describunt, prout hic etiam enarrantur.

T.9.A.761. n.24.&seq. [d] *Andreæ Cretensis*] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta egregia edidit Metaphrastes, ex quo Lipom. tom 6 & Sur. tom 5. De eo prætcrea Zonaras tom 3 Annal. histor. Miscel. ex Theophane, & Cedren. in comp. anno vigesimo primo Constantini Copronymi. Hic Andreas licet Cretensis dictus sit, longe tamen diuersus ab illo est, qui celebris est inter Græcos scriptores Ecclesiasticos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto Nonas Iulij.

[e] *Florentini Episcopi*] De eo etiam Vsuardus, Ado, & alij recentiores; consentiuntq. manuscripta, eiusq. acta nobis hactenus non comperta. Porro hac item die in Ciuitate Castellana apud Veientes agitur solemnitas sancti Florentij martyris, vbi etiam eius sacræ reliquiæ asseruantur.

[f] *Victoris Episcopi.*] Beda de ratione temp. c.49. appellat hunc sanctissimum & doctissimum virum; eiusdem meminit Ado in chron. anno 527. & Marian. Scot anno 560. Vixit temporibus Iustiniani Imp. confutauitq. Paschalem Cyclũ Victoris, seu Victorini Aquitani; vt idem Beda testatur: ex quibus omnibus errare conuincitur Trithem. qui eum vixisse scribit anno 480. sub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert. qui de vir. illustr. c. 20 ipsum Victorinum Aquitanum, iubente Honorio Papa, scripsisse testatur: nam iubente Hilaro Papa scripsit, vt tradit Gẽnadius de viris illustr. c. 88. Victoris Capuani Cyclus receptus ac cõprobatus fuit in quarta Synodo Aurelianensi canon primo & secundo. Extat eiusdem Victoris præfatio in Consonanciam Euangel. Tatiani Alexandrini. T.2.A.174. num.6.

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D v.

a b c d e f g h i k l m n p q r s

26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

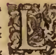
t u A B C D E f F G H M N P

14 15 16 17 18 19 20 21 20 21 22 23 24 25

NATALIS beati Lucæ [a] Euangelistæ, qui multa passus pro Christi nomine, Spiritu sancto plenus obijt in Bithynia: cuius ossa Constantinopolim translata sunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ sancti Asclepiãdis [b] Episcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui sub Macrino gloriose passi sunt. In territorio Beluacensi sancti Iusti [c] martyris, qui adhuc puer in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside cæsus est. Neocæsareæ in Ponto sancti Athenodori [d] Episcopi, fratris sancti Gregorij Thaumaturgi; qui doctrina clarus, in persecutione Aureliani martyrium consummauit. In Mesopotamia ad ripam Euphrãtis sancti Iuliani [e] eremitæ. Romæ sanctæ Tryphoniæ [f], vxoris quondam Decij Cæsaris, quæ in crypta iuxta sanctum Hippolytum sepulta est.

OCTOBRIS 18.

T. 1. plura præsertim A.58.n 63. & seqq. & A.58.n 34 & seqq. & A.61. nu.6. & seq. LVCAE [a].] De codẽ Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci hac die. Meminit Lucæ Paul. ad Colos. c.4 ad Tim.2. c.4.& ad Philem. Licet aũt aliqui dixerint hũc eũdem esse cũ Lucio, de quo Paul. ad Roman. c.16 tamen Origenes, quem secuti sunt plurimi, diuersum esse putat, idq. Græci in Menologio x. Kal. Maij expresse profitentur. De Luca Euangelista Euseb hist lib.3 cap.4.& 18. Hieron. de script. Eccles. Auctor qui dicitur Isidorus, de vit. & obit. sanct. cap.84.

cap. 84. & alij omnes, qui in eius Euangelium scripsere commentarios. Auctor est S. Epiphan. hæres. 51. fuisse Lucā vnum ex septuagintaduobus discipulis, prædicasseq. Euangelium in Gallijs, Italia, Dalmatia, ac Macedonia. An autem martyrio fuerit coronatus, dubium relictum videtur, eo quod sanctus Hieronymus scribens eum vixisse annos octogintaquatuor, de martyrio nihil dicat; quod idem qui supra apud Isidorum, & Græci in Menologio, ea ætate obdormisse in Domino profitentur; id ipsum etiam Metaphrastes in sermone de S. Luca. At Gregorius Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum, inter martyres eum recensuisse videtur, cum in Iulianum his verbis inuehitur: Non victimas pro Christo cæsas veritus es, non magnos pugiles extimuisti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum historicis Nicephorus id expresse profitetur, qui & genus martyrij describit lib. 2. cap. 43. & Glycas lib. 3. Annal. Latinorum autem Patrum S. Paulinus Nolanus ad Seuerum epist. 12. his versibus.

Hic pater Andreas, & magno nomine Lucas
Martyr, & illustris sanguine Nazarius.

Itemque S. Gaudentius Episcopus Brixianus in serm. habito in dedic. eccl. hæc ait. Horum quatuor habemus in præsenti reliquias; qui regnum Dei & iustitiam prædicantes, ab incredulis & iniquis occisi, Deo semper viuere operationum suarū virtutibus demonstrantur: Ioannes in Sebaste prouinciæ Palestinæ, Thomas apud Indos, Andreas, & Lucas apud Patras Achaiæ ciuitatem consummati referuntur. Hæc Gaudentius. De eius reliquiarum translatione superius actū est. Extant de eo varij sermones, Metaphrastis, & Petri Damiani apud Sur. tom. 5. Alium habemus manuscrip. S. Bertharij abbatis: incipit: Cum in diuinis, &c.

T. 2. A. 196. n. 25. & A. 213. nu. 11. & seq. [b] *Asclepiadis.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Euseb. in chron. cum ipsum refert sub Antonino Caracalla, eiusq. successorem Philetum sub Macrino Imp. ad ea vsq. tempora peruenisse demonstrat; idem & in histor. Eccles. lib. 6. c. 10. & 15. De eodem agit Hieronym. de script. Eccles. cap. 38. in Clemente Alexandrino, vbi meminit de epistola S. Alexandri Episcopi Hierosolymorum de ordinatione Asclepiadis confessoris, cum eam sedē accepisset. Nicephorus item lib. 4. cap. 19. & lib. 5. cap. 10. & 26. Ex quibus omnibus manifesti erroris arguuntur Vsuardus, Ado, & alij eos secuti, qui eum in persecutione Decij passum dicunt.

[c] *Iusti.*] De eodem agunt hac die Vsuardus & alij recentiores. Alij hunc Iustinum appellant, cuius Acta rhythmo conscripta extant apud Bedam tom. 3. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 80. eadem descripsit, & Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. hac die. T. 2. A. 303. num. 131.

[d] *Athenodori Episc.*] Duo penes Græcos eiusdē nominis reperiuntur martyres quorum alterum vij. Idus Nouembris, alterum vero ad septimū Idus Decembris celebrant. Hic autem, de quo agimus, non sub Decio, vel Valeriano (vt in quibusdam codicibus mendose legitur) sed sub Aureliano passus est; ad ea enim vsque tempora eum peruenisse constat; nam reperitur interfuisse concilio Antiocheno aduersus Paulum Samosatensem temporibus eiusdem Aureliani Imp. habito, vt constat ex Euseb. hist. lib. 7. cap. 22. qui & de eodem supra lib. 6. c. 17. Hieron. de script. Eccles. in Theodoro; qui & Gregorius Thaumaturgus dictus est, Niceph. lib. 5. c. 20. Suida in Origene, & alijs. Ille alter Athenodorus fuit ex Mesopotamia Syriæ, passusq. est temporibus Diocletiani sub Eleusio Præside, vt constat ex eorum Menologio. T. 2. A. 233. n. 6. & 12. & An. 275. num. 9.

[e] *Iuliani.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

[f] *Triphoniæ.*] De eadem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, iidemq. ex Actis sancti Laurentij. Cum autem hæc dicatur vxor Decij; potius filij, qui eum patre imperauit, quam maioris Decij coniugem puto: nam Decij patris vxor Herennia Sallustia dicta est; nisi dixerimus, plures illum habuisse vxores. T. 2. A. 254. nu. 50. & A. 269. nu. 5.

iiij. E Quartodecimo Kal. Nouemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROmæ natalis sanctorum martyrum Ptolomæi [a] & Lucij, sub M. Antonino: quorum prior (vt scribit Iustinus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Christi conuertisset, & castitatē colere docuisset, ab impuro viro

viro apud Præfectum Vrbicium accusatus, multo tempore squalore carceris maceratus est, & ad vltimum cum de Christi magisterio publica confessione testaretur, iussus est duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicij sententiam improbaret, & se Christianum libere fateretur, similem sententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus est, qui etiam eodē supplicio damnatus fuit[a]. Antiochiæ sanctorum martyrum Beronici[b], Pelagiæ virginis, & aliorum quadragintanouem. In Aegypto sancti Vari[c] militis, qui sub Maximino Imperatore dum sanctas septem[d] monachos in carcere detentos visitaret, atque reficeret, vno ex ipsis defuncto, in eius locum subrogari voluit, & cum illis sæuissima passus, martyrij palmam adeptus est. Ebroicis sancti Aquilini[e] Episcopi, & confessoris. In territorio Aurelianensi depositio sancti Verâni[f] Episcopi. Apud Salernum sancti Eusterij[g] Episcopi. In Hibernia sancti Ethbini[h] abbatis. Oxonij in Anglia sanctæ Fredesuuindæ[i] virginis.

OCTOBRIS 19.

T.2.A.164. n.15.& seq.

Tolemaei & Lucij[a].] De his hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores; qui dum habent eos passos esse Alexândriæ, errare noscuntur: nam S. Iustinus martyr, qui in oratione ad Senarum Romanum eorum martyrium narrat, eosdem Romæ martyrio coronatos esse demonstrat. De his itē Eusebius lib. 4. c. 16. Niceph. lib. 3. cap. 33. ac ceteri omnes ex eiusdem Iustini auctoritate. Fuit & alius Ptolemæus discipulus sancti Petri, idemq. martyr: qui ordinatus Episcopus ab eodem Petro, in Tusciam missus est prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus est ix. kal. Septembris, vt eius Acta declarant, quæ accepimus ab ecclesia Nepesina, quibus etiam complures adstipulantur auctores.

T.3.A.311. nu.14. [b] *Beronici & soc.*] De his itē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pœnitente, de qua supra die 8. huius.

Cir.A.238. [c] *Vari.*] Agunt de eodem etiam Græci hac die in Menologio. Eius tamen martyrij Acta descripta a Metaphraste retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tom. 5.

Cir.A.238. [d] *Septem monachos.*] Cōplures monachos sub Maximino martyrio coronatos esse, non tantum ex Martyrologijs, & Menolog. expressum habes, sed apud Eusebiū hist. lib. 8. Porro ipsum monachorum institutum non recens, sed ab initio nascentis Ecclesiæ viguisse, ex his quæ scribit Philo de Essæis, & quæ habet Dionys. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipsum non adeo vetus fuerit; vnde Augustinus in Ioan. tract. 97. sic ait: Monasteria & xenodochia postea sunt appellata nouis nominibus; res autem ipsæ ante sua nomina erant.

[e] *Aquilini Episcopi.*] De quo Beda & alij eum secuti. Res ab eo gestas conscriptas ad sanctum Audoenum Episcopum recitat Surius tom. 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius. T.8.A.682. n.54.

[f] *Verani Episcopi.*] Licet hic ponatur in territorio Aurelianensi; tamen cum in tabulis Episcoporum Aurelianensium nullus eius nominis reperiatur scriptus Episcopus, suspicor interim, hunc illum esse Veranum fama celebrem Episcopum Cabilonensem, cuius meminit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 3. cap. 31. & lib 9. cap. 4. vbi hæc de ipso: Erat enim eo tempore ipse Pontifex magnis virtutibus præditus; ita vt plerumque infirmis signum Crucis imponens, statim sanitatem, tribuente Domino, restitueret. Hæc Greg. Claruit tēporibus Childeberti Regis Franc. circa annū Domini 580. Fuit eiusdem nominis Episcopus Lugdunensis, de quo inferius ad tertium Idus Nouembris. Fuit præterea alius S. Veranus Episcopus Venciensis ex monacho Lerinensi, discipulus S. Hilarij Arela- Cir.A.580. De quo Tom 6 A. 441. nu. 10. & A. 449. n. 42.

Arelatensis Episcopi: quieuisse ponitur in Domino quarto Idus Septembris. Fuit insu-
De hoc T.8.A.593. nu. 72. per alius S. Veranus Episcopus Cauillicensis, qui vt patronus eiusdem ecclesiæ religiose colitur. subscriptus reperitur Veranus Cauillicensis secundo Concilio Matisconensi, quod celebratum est anno Domini 588.

[g] *Eusterij Episc.*] Tab. ecclesiæ Salernitanæ, ac vet. monuméta eiusdem Romam allata vidimus, necnon eiusdem ecclesiæ Breuiarium. Reconditum est eius corpus in ecclesia cathedrali in crypta inferiori, sub altaris Confessione, vbi & posita sunt aliorum sanctorum Episcoporum eiusdem ciuitatis veneranda corpora, vt Bonosij Episcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij Episcopi, de quo 11. Octobris, Valentiniani Episcopi, quem celebrant 3. Nouembris; itemq. Veri & Eustertij Episcoporum, de quibus inferius agitur. Asseruantur ibidem aliorum sanctorum confessorum corpora, vt Elpidii, Cionii, & Elpigii, quorum celebritas agitur 24. Maij; itemq. Cyrini & Quingesij, quorum agitur dies anniuersaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius ecclesiæ monumentis exscripsimus.

[h] *Ethbini abb.*] Eius vita extat apud Su- Cir.A.610.
rium to.5. hac die, Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Trithem de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 54. eumq. vixisse ait anno Domini sexcentesimo decimo.

[i] *Fredesuinda.*] De ea tabulæ ecclesf. Oxo- Cir. A.730. Ferr.
niensis, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vsuardum.

iij. F Tertiodecimo Kal. Nouemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Auiensi ciuitate prope Aquilam in Vestinis natalis beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi desiderio, inquirentibus se persecutoribus palam ostendit, & post responsionis constantiam, equuleo suspensus ac tortus, deinde fustibus cæsus, ad vltimum e sublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia S. Caprasij [b] martyris, qui cum rabiem persecutionis declinans, lateret in spelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Christo agonizaret, animatus ad tolerantiam passionum, orauit ad Dominum, vt, si eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide speluncæ limpidissima aqua manaret: quod cum Dominus præstitisset, securus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij sub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ sancti Artemij [c] Ducis [d] Augustalis, qui sub Constantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apostata, quem sæuitiæ in Christianos arguerat, fustibus cædi, alijsq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ passio sanctarum virginum Marthæ [e] & Saulæ cum alijs pluribus. Apud Mindam natalis sancti Feliciani [f] Episcopi & martyris.

Pari-

Parisijs sanctorum Georgij [h] diaconi, & Aurelij martyrũ. In Lusitania sanctæ Irenes virginis, & martyris. In pago Rhemensi sancti Sindulphi [i] confessoris.

OCTOBRIS 20.

Ann. 253

AXIMI *Leuitæ* [a].] De eodem Vsuard. hac die, & alij recentiores: Petrus in catal lib. 9. cap. 85. passum refert temporibus Decii Imp. Eius martyrii Acta, atque trãslationis historiam manuscriptam accepimus ab ecclesia Aquilana: ibi etiã plura de accessu Othonis Magni Imp. ad sepulchrum S. Maximi, deq. reliquiis inde acceptis, & in Germaniam translatis. Tunc accidit quod scribit Sigebert. in chron. anno 969. Theodoricum Episcopum Metensem consanguineũ prædicti Imp. accepisse Amiterni reliqnias sanctorum martyrum Eutychetis, Maronis, & Victorini sociorum.

T.2.A.303. num.129. [b] *Caprasii.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alii de eodẽ hac die. Caprasii & Fidei Acta martyrii habes apud Sur. tomo 5. Petr. in catalog. lib 9. cap. 86. & Mombrit. tom. 1. De basilica S. Caprasii illic posita meminit Gregor. Turon. hist. lib. 6. cap. 12.

T.3.A 312. num 21. & Anno 324. nu 9. & 11. & An. 336. num. 26. & T.4 a. 362. num. 180. [c] *Artemy.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta descripta a Metaphraste recitat Lipom. tomo 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu tẽporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licèt homo Gentilis, Christianis infensus, alias eius cædis causas enarret. De eo item Theodoret. histor. lib. 3. cap. 17. & Niceph. lib. 10. cap. 35. & alii recentiores.

[d] *Ducis Augustalis*, alias *Præfecti Augustalis.*] Fuit præfectura hæc amplissimæ dignitatis magistratus, vt qui sex prouinciis Aegypti ius diceret. est tit. in ff de offic. Præfecti Augustalis. Cur aũt Aegypti præfectura, Augustalis est dicta, ex Dione petas originẽ, qui lib. 51. de his agens, ait Octauianum Augustum, cum ceteras prouincias Romanis senatoribus administrandas concesserit, Aegyptum tamen iis tantũ qui essent equestris ordinis, vnde & ipse ducebat originem, tribuisse; idq eo consilio, vt (quod idem testatur auctor) cum nouarum rerum studiosissimi essent Aegyptij, ne ab aliquo senatorum ad res nouas moliendas instigarentur, omnem aditum in Aegyptũ proficiendi senatoribus intercluderet; vt qui ægro animo ferrent Romanę Reipublicæ amplitudinem ad vnius hominis Imperium deuolutam. Hæc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert causam; ne qui præesset Aegypto, cum vellet, fame vrgeret Italiam, leuiq. præsidio aduersus ingentes copias insideret; additq. non tantũ senatoribus, sed & illustribus Romanis equitibus in Aegyptũ profectionem inhibitam ab eodem fuisse. Idemq. libro 12. hæc ait: De Augustalium Præsidum auctoritate D. Augustus apud equestres, qui Aegypto præsiderẽt, lege agi, decretaq. eorũ perinde haberi iusserat, ac si magistratus Romani constituissent. Idem & lib. 17. hæc verba: Aegyptum iã inde a diuo Augusto equites Romani obtinent loco Regum. Ita visum expedire, prouinciam aditu difficilem, annona fœcundã, superstitione ac lasciuia discordem & mobilẽ, insciam legum, ignaram magistratuum, domi retinere. hæc ille. Id est enim quod Strabo lib. 17. ait eiusmodi Præfectos Augustales Regis ordinẽ gerere. Videbatur ea prouincia esse quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde desertus a suis Nero cogitauit inter alia, sibi a Senatu Aegypti præfecturam concedi. Hæc scribit Sueton. in Nerone cap 47. Vt autẽ equestris ordinis homines tantum eam prouinciam administrarent, vsque ad Seueri Imperatois tempora perdurauit: sub Seuero enim (vt auctor est Dio lib. 51.) Aegyptij ab Imperatore senatores habere meruerunt Præsides, & a filio eius Antonino ijdem Aegyptij in Senatum Romanum adscripti fuerunt. Perseuerauit autem idem titulus, vt qui præesset prouinciæ, diceretur Præfectus Augustalis.

[e] *Marthę & soc.*] De his Vsuardus hac die adstipulanturq. vetera manuscripta.

T.2.A.203. nu.2. & A. 254. nu. 29. [f] *Feliciani Episcopi.*] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuard. Cum nullus Mindensis eius nominis reperiatur Episcopus, fortasse hic ille Felicianus Fulginatis ecclesiæ Episcopus & martyr, cuius venerandas reliquias Otho Magnus Imp. in eam regionem transtulit, vt scribit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

T.2.A.851 num.17. [g] *Georgij & Aurelij.*] Trãslatio potius, quã dies natalis horũ sanctorum hic agitur, cum eorũ reliquię in Gallias delatæ, Parisijs conditæ sunt. Exceptionem vocãt prædictorum sanctorũ veteres tabulæ, ex quibus etiã Molan. hac die. Natalis aũt dies Georgij & Aurelij martyrum agitur vj. Kal. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. sanct. lib. 2. cap. 10.

An. 653 [h] *Irenes.*] Passa est ob tuendam pudicitiã. Agit de ea Vasæus in chron. Hispan. & Flos sanct. Hispan. Passa est anno Dom. 653. Eius martyriũ latius explicauit Andreas Resendius in Breuiario Eborensi. De eadẽ in Thesauro concion. tom. 2. hac die.

Cir. A. 600. [i] *Sindulphi.*] Vixit sanctitate clarus circa annum Domini 600. vt scribit Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuar. hac die.

ij. G Duodecimo Kal. Nouemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

IN Cypro natalis ſancti Hilarionis[a] abbatis, cuius vitam virtutibus atq. miraculis plenam ſanctus Hieronymus ſcripſit. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctarum Vrſulæ[b] & ſociarum eius, quæ pro Chriſtiana religione & virginitatis conſtantia ab Hunnis interfectæ, martyrio vitam conſummarunt, & plurima earum corpora Coloniæ condita fuerunt. Apud Oſtia Tiberina ſancti Aſterij[c] presbyteri & martyris, qui (vt in paſsione beati Calliſti Papæ legitur) ſub Alexandro Imperatore paſſus eſt. Nicomediæ natalis ſanctorum Daſij[d], Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui poſt diuerſa tormenta in mare demerſi ſunt. Maroniæ[e] in Syria prope Antiochiam S.[f] Malchi monachi. Lugduni ſancti Viatoris[g] miniſtri beati Iuſti Lugdunenſis Epiſcopi. In caſtro Laudunenſi S. Ciliniæ[h] matris beati Remigij Epiſcopi Rhemenſis.

OCTOBRIS 21.

T. 4. A. 362 num. 156. & ſeqq. & Ann. 372. num. 107.

ILARIONIS[a].] De eodem tam Græci, quã Latini agũt hac die. Huius vitam ſcripſit S. Hieron. quam Sophronius in Græcũ tranſtulit, vt teſtatur ipſe Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Sophronio; ante Hieronymũ S. Epiphanius proſecutus eſt eius laudes, vt idem S. Hieronym. teſtatur. Agit de ipſo etiam Sozom. lib. 3. cap. 13. & lib. 5. c. 9. & 14. Niceph. lib. 9. c. 15. lib. 10. c. 8. & lib. 11. c. 29. & alij. Migrauit feliciter ex hac vita anno Domini 372. idq. ex eodẽ ſancto Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis ipſum tempore obitus S. Antonij fuiſſe ætatis annorũ ſexagintaquinque demonſtrat: migrauit autem ex hac vita Antonius (vt idem auctor ſcribit in chron.) ann. vigeſimoprimo Conſtantij Imperatoris, nempe anno Domini 358. inchoato. Cumq. idem teſtetur, Hilarionem vixiſſe annos octoginta, ſicq. poſt obitũ Antonij annis quindecim ſuperſtitem fuiſſe; perſpicuũ eſt, perueniſſe ad dictum annum Domini trecenteſimum ſeptuageſimumſecundum iam fere abſolutum.

[b] *Vrſula & ſoc.*] De iiſdem Beda, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Harum ſanctarum virginum hiſtoriam diuerſimode a diuerſis auctoribus ſcriptam reperimus, ſiue a Rogerio Ciſtercienſi, ſiue a Richardo Præmonſtratenſi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ deſcripſit Mombritius tomo 2. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 87. Claudius Rota c. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem omnes in eamdem conueniunt ſententiam, Vrſulam vna cum ſocijs Romam peregrinationem ſuſcepiſſe, ac in itinere incidiſſe in Hunnos, ab iiſdemq. ſæuiſſime trucidatas; idque accidiſſe anno Domini quadringenteſimo quinquageſimotertio, teſtatur Sigebertus in chron. Addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine, qui eaſdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaq. earum virginum hiſtoria, quiſquis T. 4. A. 383. n. 3. & ſeq.

(vt

(vt libuit) siue quæ suo ingenio cōmentatus fuerit, siue quæ ab alijs leui quodam vulgi rumore accepit, scripturæ monumentis cōmendarit, non sine magno veritatis detrimento, cum grauissimam historiam cōmentitiam pene reddiderint. Ego quidem cum in huius rei veritate inuestiganda plurimum laboris insumpsissem; ex optato euenit, vt inuenerim tandem codicem Vaticanum peruetustum, in quo tractatus erat inscriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido Episcopo Asaphensi, sub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyranni, qui tēporibus Gratiani Imperatoris inuasit Imperium, de Vrsula quoque perbreuem contexit historiā, in hanc sententiam: Cum Maximus proximas Gallias inuasisset, ac vicinos Armoricos sedibus expulisset, vacuam prouinciam, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuisit; vnde & eidem prouinciæ comparatum est nomen, vt minor Britannia diceretur. Quo vero eorum etiam posteritati consuleret, ex magnæ Britanniæ insula singulis vxores quæri iussit; singulis militibus singulæ virgines ex gētilibus suis sunt in matrimonium postulatæ. Erat autem prædictorum militū præcipuus post Maximum Dux Connanus, vnus ex Britanniæ Regulis, cui paris nobilitatis coniux designata est filia Dionoci Regis Cornubiæ, nomine Vrsula. Londini itaque eunctis coactis, inuitæ licet, patrium solum, charosq. suos relinquētes, imponuntur nauigijs: dūq. regionem Armoricorum cogitant nautæ, mox sæua procella naues impulit in Germánicum litus; vbi dum essent, Melga Pictorum, & Gannus Hunnorum piratæ, qui comparata classe, icto fœdere cum Gratiano Imp. aduersus Maximum, vt vel hac arte eum a cœptis deturbarent, cum ad infestandā Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, sic in Britannas virgines, vt in hostes grassati sunt, vt vim inferendi illarum pudicitiæ, consiliū caperent. Quæ omnes hortatu Vrsulæ, mortem dirissimam potius oppetere, ac gladijs obtruncari, Christiana constantia decreuerunt, quam ignominiosum quid pati. Cumq. ea persisterent animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata; cum alio properarent, ne longiori mora distinerentur, singulas crudelissime trucidarunt, indeq. in Britanniam nauigarunt, nactamq. eam, militibus vacuam aggressi; sed confestim, missis illuc a Maximo duabus militum legionibus, inde pulsi, soluerunt in Hiberniam. Quæ vero post hæc secuta sunt, idem auctor prosequitur, quæ nos referre omittimus: satis nobis visum hæc referre, quæ spectant ad historiam Vrsulæ. Sparsa in finitimis regionibus fama de gloriosa virginum nece, quod vitæ potius quam pudicitiæ dispendium pati sustinuissent, a vicinorum locorum accolis sacra cadauera cum honore sunt sublata, atque Coloniam Agrippinam delata, debito sanctis martyribus cultu celebrata sunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore descripsimus, nobis longe magis probantur, quam alia prædictorum figmenta ab omni etiam verisimili ratione remota. Licet autem non omnia, quæ ab eo scripta sunt auctore, nobis probentur: quæ tamen in tanta caligine rerum ex multis veritati consentientia esse noscuntur, cur respuenda nobis erunt? Nam hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ scribit S. Ambrosius in relatione ad Valentinianum de sua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorum copijs a Gratiano concitatis, & accersitis contra Maximum; quas Valentinianus post Gratiani obitū, pacis cupidus, intra terminos consistere mandauit; vbi ostendit Gratianum Imp. pro virili conatum esse exterorum auxilio Maximi vires infringere. Rursus autē de eadem incursione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum scribit etiam Sigebert. in chron. ann. Domini 389. Nec omittimus dicere ex sententia Saluiani Massiliensis lib. 4. & 7. de recto iudicio & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuisse præ ceteris in venerem solutissimam. Hæc de his tam satis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, signauimus codicis numerum, quo facilius inueniri possit. Hæc nostra cum recognosceret Reuerendissimus Lindanus Episc. Ruremundensis, simulq. probaret, de loco martyrij tantum excepit; qui tamen, vt eam solueret difficultatem, hæc quæ sequuntur, suis verbis appoluit.

Superioribus tantum obstare videtur locus, qui agonis S. Vrsulæ palæstra constanter ab vniuersis in hunc vsque diem est habitus. Istūc temporis longiuscule a Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen est, plurimas inter magni atque non obscuri oppidi ruinas superstites, Vpen & Vben, quod Latini emollierunt, dicentes Vbios pro Vpios) erat dissitus; nunc autē ex Francorū & Iudæorum plurimorū (quod illorum loquitur antiquissimum cœmeteriū permultis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexū Rheni forma hemicycli extensum longissime. Si quis enim opposito ex litore Coloniam intueatur, verissime dixerit, Colonienses in sigmate conuiuari. Hunc autem locū, vbi nunc visitur sanctæ Vrsulæ collegium virginum nobiliū (licet vna vix, aut altera supersit sanctimonialis, Lutheranismo eas ad thalamos maleblandos a suauissimo Christi Domini iugo abijciente) fuisse certaminis arenam, inde pij non imperite videntur astruere, quod templi area nullum suscipit sepeliendum, immo pueros recens baptizatos de nocte quasi euomens in superficiem reijcit visendos; cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temere inueniantur.

plantur. Quod ne cuipiam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus, quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obseruatoribus præmonstrabit. Nam quod nostras ait Gaufridus Asaphensis in Anglia (quam S. Bonifacius in epistolis Saxoniam appellat transmarinam) Episcopus, appellās Germanicum litus, vbi illa sit cū suis passa; eu voces cum veteribus Aestuaria Germanica, siue, vt Tacitus, insulas Saxonum: quæ suo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiando) complectātur, quicquid hodie habet Oceanum versus non solum Zelandia, Hollandia, Phrisia, olim Fresia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiū Het Vlye ex Vuahale in Iselam a Druso deriuatum, vnde & hodie Fossa Drusiana vocatur) sita: sed & longius nunc ab Oceano in mediterranea dissita Transyselana, vbi Drentij, nunc Drentenlandt, & Tubantij, nūc Tuuentenlandt apud Groeningam habitabāt insulares; & Cliuia Coloniam vsque pertingens, varijs olim Rheni brachijs, seu anfractibus interclusa. Vnde & olim Cæsaris Vuardea, quam insulam dicimus, nomen habet, haud longe a Colonia, vbi S. Suuitbertus colitur Kal. Martijs, quod Rheni circuitu olim ambiebatur, iam mediterranea. Nunc igitur superius enarrata prædictl. Gaufridi historia nostratibus optime fuerit testimonijs consentanea, quæ habent, istam SS. virginum classem vi procellarum ex Oceano Thielā appulisse, quæ hodie portus est Geldriæ ad Vuahalim, inde Coloniam perrexisse: quod tum fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt fossas plurimas ad Hollādiam & Geldriam exsiccandam iusserint pij Augusti exēplo Drusi Rom. effodiendas: vt & nostrates posteri in vsum oppidi & agri Traiectensis Leccam a stillando dictam, quod hieme Rhenus illac sese in Mosam altero suo cornu effunderet copiosius. Vnde forte a Latinis fuit dictus Bicornis ab ostijs nobilioribus; quorum alterum Glareano, alijsq. fere omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam a Romanis contra Britonum incursiones in litore extructam euehebatur; sed dudum ei te appellatum permotis obstructum. Si ergo classis illa S. Vrsulæ fuit vi tempestatis ad Vuahalim depulsa, nullo negotio naucleris licuit ad rectum Rheni cursum ex interuatis fluctibus passim insulis naues dirigere, aut potius ventis dare; qui eos in magnus Hūpogum (quod & Coloniensis habet historia) inuexerunt, hic enim apud Coloniam, vbi Romanum semper fuit contra Saxones ferosq. Germanos vltra Rhenum agentes præsidiū, agebant, Grauiano Aug. contra Maximū tyrannum militaturi. sed ex sententia Gaufridi a prædictis piratis tā immane scelus dicitur perpetratū. Hactenus eruditus Liudanus.

T.2. A.446. n. 3. & A. ᶜ *Asteriy.*] De quo Beda & Ado ex Actis S. Callisti Papæ, quæ extant apud Suriū to. 7. die 14. Octobris, vnde & ceteri acceperunt. Corpus Asterij a Sergio Iunion Rom. Pont. translatum est in Titulum Equitij, vt vetus inscriptio in marmore sculpta, quæ in eadem ecclesia asseruatur, fidem facit. 370. n. 6. & 14.

ᵈ *Dasij & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, & ceteri recentiores. Restituitur ex antiquis manuscript. Germana lectio est, duodecim militum, loco duodecim millium.

ᵉ *Maronia in Syria.*] Erat in Syria olim vicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit; qui postea creuit in ciuitatem. Fuit eiusdem loci Episcopus insignis Timotheus dominus, qui multa grauiaq. passus est ob communicationem cum S. Ioan. Chrysost. tempore Arcadij Imp. vt scribit Pallad. in dialog. Est mentio de alio Maroniæ Episcopo, Dimatio nomine, qui interfuit Concilio Ephesino, vt constat ex Actis ipsius. An autē a prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, sint appellati, an vero a S. Marone abbate, non audemus certi quid definire. Cōpertum etenim habemus, Maronem abbatem in Syria claruisse sanctitate; fuisseq. monasterium dictum S. Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormisdam Papam, & libellus oblatus Synodo, quæ recitantur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaque monachi appellati sunt Maronitæ, sicut a Studio Studitæ, a Saba Sabaitæ, a Dio Dijtæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortasse nomen Maronitarum prouenit, illorum (inquam) Christianorum, qui proprios habētes Episcopos, degentes in monte Libano, magna fide sinceritate & animi ardore communicant Romanæ Ecclesiæ, quorū est Romæ nobile collegium a Sanctissimo D.N. Greg. Papa XIII. laudabiliter institutum: quod summa industria, consilio, & ope curat Illustriss. ac Reuerendiss. Antonius Carafa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immensos labores, studia, & animi affectum in restituenda ac propaganda fide Catholica collapsa in Orientali Ecclesia, nouit ille melius, qui solus laborem & dolorem considerat.

ᶠ *Malchi.*] Eius vitā S. Hieronymus egregie conscripsit. Ab hoc diuersus est (etti sa multis cōueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem vocat, qui iisdem temporibus vixit, de quo libro 6. cap. 34. T. 4. A. 370. n. 79. & A. 372. nu. 43.

ᵍ *Victoriæ.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib. 9. c. 90. Claruit temporibus Theodosij iunioris, vt Ado Vien. testatur in chronico. cir. A. 380. Ado.

ʰ *Ciliniæ.*] Plura de ea in vita S. Remigij; eius tamen vitam seorsum scriptam esse ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigebert. de ea in chron. anno Domini 449. Alia eiusdem nominis Cilinia Meldensis virgo fuit, de qua agitur in vita S. Genouefæ virg. & apud Molanum hac die. A. 449.

Vnde-

22 Vndecimo Kal. Nouemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29				

IEROSOLYMIS beati Marci [a] Epiſcopi, clariſsimi & doctiſsimi viri, qui primus ex Gentibus Hieroſolymorum eccleſiam ſuſcepit regendam, ac nõ multo poſt ſub Antonino Imperatore martyrij meruit palmam. Hadrianopoli in Thracia, natalis ſanctorum martyrum Philippi [b] Epiſcopi, Seuêri presbyteri, Euſebij, & Hermêtis, qui ſub Iuliano Apoſtãta poſt carceres & flagella incendio cremati ſunt. Item ſanctorum martyrum Alexandri [c] Epiſcopi, Heraclij militis, & ſociorum. Firmi in Picêno ſancti Philippi [d] Epiſcopi & martyris. Oſcæ in Hiſpania ſanctarum virginum Nunilônis [e] & Alodiæ ſororum, quæ a Sarracênis ob fidei confeſsionem capitali ſententia punitæ, martyrium conſummarunt. Apud Coloniam ſanctæ Cordùlæ [f], quæ vna ex ſodalibus ſanctæ Vrſulæ, cum aliarũ ſupplicijs & cæde perterrita ſe occultaſſet, eius rei pœnitens, poſtridie ſe vltro patefecit, & nouiſsima omnium martyrij coronam accepit. Hierapoli in Phrygia ſancti Abercij [g] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi ſancti Melanij [h] Epiſcopi, qui a ſancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prędicandum Euangelium miſſus eſt. In Tuſcia ſancti Donati [i] Scoti Epiſcopi Feſulani. Veronæ ſancti Verecundi [k] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Mariæ [l] Salõmæ, quæ in Euangelio legitur circa Domini ſepulturam ſolicita.

OCTOBRIS 22.

T.2.A.138 n.100

ARCI *Epiſcopi* [a].] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hiſt. lib. 4. cap. 6. in fine. Epiphan. hæreſi 66. cum agit de ſucceſsione Epiſcoporum Hieroſolymitanorũ, Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 4. c. 25.

T.4.A.362 nu.87. [b] *Philippi & ſoc.*] Beda, Ado, & alij. Hunc pręceſsit Liuius, qui ſucceſsit Eutropio; amboq. Conſtantij temporibus ob defenſionem Catholicæ fidei martyrio coronati ſunt, prout teſtatur S. Athanaſius in apolog. de fuga ſua ad Conſtantium, col. 334.

[c] *Alexandri & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. T.2.A.154. nu.3.

[d] *Philippi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam delatas accepimus.

[e] *Nunilonis & Alodiæ.*] Agit de iiſdem Vſuardus. Ipſarum martyrium ſcripſit S. Eulogius T.x.A 851 nu 5.

logius in Memoriali sanct. lib. 2. cap. 7. pass. & seq. dicit Aera 889. anno Domini 851. Plura de his conscripta haberi in manuscr. cod. testatur Ambros. Moral, ibi in schol. De his etiam in Flore sanct. & in Thesaur. concion. tom. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quàm in alijs locis semper, cum Aerae nomen cum ad Christi Domini nostri annorum rationem deducimus, ab Aera nota annos triginta octo subtrahere consueuimus: rem haud ab instituto alienã facturi videbimur, si de Aera paulo diffusius disseramus: ea etenim numeri nota tũ Acta martyrum, ac sacra Concilia, tum etiam res profanas in Hispanijs consignari consueuisse, exploratissimum est; rarumq. sit inueniri id ab alijs vsurpatum. Hic quidem vsus ab ipso Augusti tempore post mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hispaniae regionibus, quin etiam in Lusitania vltra millesimum & quadringentesimum perseuerasse, certissimum est, vt habes notatum pluribus a Vasaeo in chron. Hispan. c. 22. Quod in primis ad ipsum Aerae nomen spectat; numeri notam esse dictam Aerã, affirmat Nonius; in quam sententiam Lucillius lib 29 his verbis; Haec est ratio peruersa, Aera numeri subducta improbe. Faustus Reginensis lib. 1. de Spiritu sancto Aeram supputationem appellat: quam & ab aere sic dictam putant, quod in aere esset numeri nota descripta. Reijcitur a Vasaeo in chron. & a Didaco Couar. lib. 1. var. resolut. cap. 12. commentum de Aera, quod dictum est, Aeram cum aspiratione scribendam, Heram, dictamq. ab hero, hoc est; domino. Refellit Resendius Genesij Sepuluedae inuentum de Aerae nomine, quod scilicet a notarijs alijsq. scriptoribus sic fuerit abbreuiatum, vt quod scribendum esset, Annus erat Augusti Caesaris breuitatis causa sic exararet, A. ER. A Caes. paulatimq. demptis punctis etiam, scriptum AERA. Caes. Fere eiusdem rei commentor fuit Couarr. vbi supra; cum diceret, primum elementum, A, a ceteris litteris interpunctione esse separandum, ac sic scribendum A. Era. vt diceret, Annus erat. praetulit tamen Couarr. suae sententiae Sepuluedae fictionem. Sed quis non videat, cum cuiusque actionis in praesens factae tempus in scriptura apponitur, non dici, Annus erat, sed Annus est, &c. Cur non sic potius (si licet in re seria ludere) singula per se elementa ponimus A. E. R. A. vt singulas significent dictiones, ac velint dicere, Annus est Regni Augusti? Sed missa istaec commenta: nam Augusti nomen, quod per vltimum illud A. exprimunt, longe post exordium Aerae a Senatu excogitatum, & tributum est Octauiano, anno nimirum decimoquinto a Triumuiratu, & vndecimo post Aeram coeptam, cum scilicet idem Octauianus sextũ ageret Consulatum cum collega Agrippa iterum Consule, vt auctor est Dio hist. Rom. lib. 53. Quaenam ratio patitur, vt in Aera positum sit nomen Augusti, quod necdum a Senatu fuerat adinuentum? Est & Isidori lib. 5. Orig. ea sententia, vt ab aere dando, hoc est, tributo pendendo, Aera sit dicta: quae an sit vera, dicam inferius. Rursus de Aera illud apud omnes eruditos est in confesso, Aeram coeptam esse numerari anno trigesimooctauo ante Christi Domini nostri natalẽ diem. Ad haec probãda non est quod multis immoremur, satis erit ad eam rem demonstrandam S. Iuliani Toletani Episcopi patens assertio, qui lib. 3. contra Iudaeos ad Eruigium Regem habet haec verba in fine: Aera enim inuenta est ante triginta & octo annos, quam Christus nasceretur. Nunc autem acclamatur Aeram esse septingentesimam vigesimãquartam: detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Aera inuenta est, vsque ad Christi natiuitatem, residui sunt sexcenti octogintasex anni. hactenus Iulianus; qui dum ait; Nunc autem acclamatur Aeram esse, &c ad illud videtur alludere, quod in Hispaniarum ecclesijs (vt habet c. 9. secundae Synodi Bracarensis) die natali Domini post Euangelicam lectionẽ publice in ecclesia per diaconũ futuri eius anni Paschatis dies annunciabatur, simulq. Aera currẽs promulgabatur, sicq. ea ratione Aera dici videtur acclamata. Sed missis his, sãm omnes consentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aeram coeptam esse numerari; eaq. ratione, iureq. ijdem omnes referunt ad annum quartum a Triũuiratu. Quod autem disertissimorum virorum non mediocriter torsit ingenia, illud potissimum est, quidnam fuit in causa, vt eo anno Aerae numerus sit inuentus? Vasaeus in his peruestigandis plurimum laboris insumpsit, & quo rem sibi minus assequi visus est, claros eruditione viros, qui in ea facultate in Hispania florebant, consuluit; fuerunt hi Genesius Sepulueda, & L. Andr. Resendius, eorumq. de ea re sententias recitat. hi omnes aliorum commenta refellentes, in eam pedibus sententiam abijsse videntur, vt Aerae numeri eo anno fuerit auspicandi ratio, quod a Triumuiris facta eo ipso anno Romani Imperij diuisione, Hispania Augusto cesserit. Eamdem affert causam & Didac. Couarr. lib. 1. var. resol. c. 12. Miratus sum (fateor) nobilissima ingenia post multas de ea re lucubrationes errore temporis lapsa, vt putarint partitionem Imperij inter Triumuiros anno quarto Triumuiratus esse factam. Dio Cassius, historicorum clarissimus, qui floruit Romae temporibus Seueri ac successorum Impp. quiq. anno octauo Alexandri creatus est Consul ordinarius, resq. Romani Imp. ex antiquis Annalibus peruestigans, cuncta ordine temporum per Cõsules in annos singulos digessit; hic, inquam, Dio duplicem Imperij Romani partitionẽ a Triumuiris

uiris factam recenset: priorem videlicet ipso primo anno Triumuiratus, sub Consulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond. anno septingentesimo duodecimo, qui & annus primus Imperij Octauiani numerari cōsueuit: posteriorem autem Imperij Romani inter eosdem Triumuiros partitionem factam ait sub Cōsulatu Caluini & Pollionis, a Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. septingentesimo quartodecimo, post bellum Perusinum confectum, pace inita inter Octauianum & Antonium; qua quidem facta diuisione, eidem Octauiano non tantum Hispaniæ, sed Galliæ, Sardinia, & Dalmatia obtigerūnt. Hæc Dio hist. Roman. lib. 48. Ex quibus quidem manifeste apparet, neutram Imperij diuisionem, primæ Aeræ, quam cœptam esse anno quarto a Triumuiratu & ipsi affirmant, aptari posse: a priore enim partitione vsque ad Christi Redemptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni: a secunda autem vsque ad prædictum tempus, anni numerantur trigintanouem, vel quadraginta, si numeres primum Christi annum anno quadragesimo secundo Augusti, vt plerique faciunt: cum alioquin trigintaocto tantum numerari necesse sit, ex maiorum omnium assertione, a prima Aera vsque ad Christi Domini nostri natalem diem. Nec insuper aliqua potest ratione subsistere, quod in ea re adhuc sibi ambigua addidit Vasæus, Aeram fortasse numerari cœptam a domitis Cātabris & Asturibus, cum Octauianus vniuersa Hispania tranquilla atque peccata potitus est: nam eodem Dione auctore, certū exploratumq. habetur, bellum Cantabricum cœptum esse sub Consulatu nono Octauiani, ab Vrbe condita anno 729. ab ipso initio Aeræ anno quartodecimo; idemq. perseuerasse, iisdem sæpius rebellantibus, vsque ad Consulatum Sentij Saturnini. anno ab Vrbe cond. 735. Aeræ vigesimaprima. Hæc Dio histor. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de causa auspicandæ Aeræ prædictis sunt posita, confutari videntur.

Alia igitur a prædicta est perquirēda causa, cur anno quarto a Triumuiratu, qui est trigesimusoctauus ante Christi diem natalem, ab Hispanis anni singuli ab Aera cœperint numerari. Mea quidem sententia, nulla ex parte veriorem causam ac certiorem quam ex Dione de ea re venari possumus: qui dū sub vnoquoque Consulatu res gestas recenset, sub Consulatu Marcij Censorini & Caluisij Sabini (est hic ille ipse annus quartus a Triumuiratu, quo sumitur initiū Aeræ) de Cerretanis in Hispania rebellantibus texit historiam, eosq. eo anno perdomitos ab Augusto per Domitium Caluinum enarrat; eumdemq. adeo ingentem vim pecuniæ ex Hispanis collegisse, vt quod ab aliis Orbis ciuitatibus ad triumphi impēsas exigi consueuisse, ex solis Hispaniarum ciuitatibus collegerit; eamdemq. pecuniam adeo affatim suppeditatam, non tantum ad triumphi impensas satis fuisse, sed ex ea maiorem partem ad Vrbis Palatium, ipsa antiquæ Vrbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio absumptum, ex integro restituendum, esse expensam: scribit enim hæc Dio hist. Rom. lib. 48. ponamque eius verba, quo hæc certiora ac fideliora habeatur, vt a fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non sine veritatis dispendio Dionem in compendium contraxit. sunt hæc, inquam, verba Dionis: Triumpho sibi concesso; quod in triumphum conferri ab vrbibus solet, a solis Hispaniæ ciuitatibus accepit; atque eius aliquam partem ad triumphi apparatum insumpsit, maiorem vero in Palatium reficiendū: id enim incendio combustum instaurauit, ac dedicauit, cum aliis rebus splendide ornatū, tum imaginibus, &c. Hæc Dio: licèt quod ad Palatij restitutionem spectat, Suet. in Aug. cap. 57. non ab Hispanis tantum, sed a ceteris collatam dicat esse pecuniam. Porro cum Hispanorum collatio munificentissima prædicetur, eaq. ipso anno facta noscatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile persuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, vt a re admodum memorabili, ab Hispanis cœpta esse futura tempora numerari. Vnde non displicet, quod Isidorus lib. 5. orig. Aeram ab ære collato, hoc est, tributo penso, putat esse dictam; licet ab eo omnino dissentiam, dum ait; tunc ab Augusto fuisse vniuersum Orbem descriptum. nam eo tempore nominatæ superius prouinciæ tantū sub Octauiani ditione positæ erant; & Orbis descriptio post annos trigintaocto, eo anno quo Dominus nascitur, facta reperitur. Sic itaque Aeram nuncupatam ab ære collato existimo, atque a dicta collatione æris, Aeram, ipsam notam numeri in Hispania esse acceptam. Hæc sunt quæ de Aera inuenta habui dicere. Si quis his certiora habet quæ dicat, in medium proferat, & agam gratias.

f *Cordulæ.*] Consule quæ dicta sunt pridie huius diei in Vrsula. De huius translatione agitur in vita Alberti Magni par. 3. c. 9. T. 4. A. 383. nu. 3. & seq.

g *Abercy Episc.*] De eodem Græci etiam agunt hac die in Menologio. Eius res præclare gestas ex antiquis monumentis descripsit Metaphrastes, quas Lipom. habet tom. 6. & Sur. tomo 5. Claruit temporibus Marci Aurelii Antonini, & Lucii Veri fratrum Imperatorum. Extat eiusdem sanctissimi viri epistola ad dictum M. Aurelium Antoninum Imp. quæ Apostolicum redolet spiritum: exhibemus eam integram in Annalibus Ecclesiasticis, acceptam ab Illustriss. ac Reuerendiss. D. Gulielmo Syrleto Cardinale amplissimo, qui eam Græce scriptam in antiquo manuscripto codice, vt ingentis pretii margaritam, custodit. T. 2. A. 163. num. 12. 14. & seqq. secundum impressionem Venetam, vide nu. 281.

h *Mela-*

T.2.A.260 nu.6.& T.6 Ann. 507. num.37. [h] *Melanij Episc.*] Fuit hic secundus eius sedis Episcopus, subrogatus S. Nicasio, vt habent tabulæ Episcoporum eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. Aliqui hunc Melodem, corrupto vocabulo, appellant. De eo Vincent. lib.11.c.74. Petrus in catal. lib.9.c.93. & alij.

Assumptus A.802. Cattaneus. [i] *Donati.*] Eius Acta nuper cõscripsit Frãciscus Cattanius Diacetius Episc. Fesulanus.

[k] *Verecundi Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Veronens. pluribus autem Illustriss. ac Reuerendiss. D. August. Valerius Episcopus Veron. & S.R.E. Card. in commentario de antiquis monumentis Episcoporum Veronen. pag.12.& 43. cir. A.533.

[l] *Mariæ Salome.*] De ipsa Matth. Euang. cap.15. & 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vsuardus, & alij recentiores. T.1. in Appar. nu.64. & seq.

B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Hispania prope Gades ad fundum Vrsonianum sanctorum martyrum Seruandi & Germani, qui in persecutione Diocletiani sub Viatore Vicario post verbera, squalorem carceris, famis ac sitis iniuriam, & longissimi itineris laborem, quem ferro onusti pertulerunt, nouissime martyrij sui cursum cæsis ceruicibus impleuerunt: ex quibus Germanus Emeritæ, Seruandus vero Hispali conditus est. Antiochiæ in Syria natalis sancti Theodori [b] presbyteri, qui in persecutione impij Iuliani comprehensus, post equulei pœnam, & multos ac durissimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appositis inflammatus, cum in confessione Christi persisteret, occisione gladij martyrium consummauit. Constantinopoli sancti Ignatij Episcopi, qui cum Bardam Cæsarem ob repudiatam vxorem arguisset, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulsus est: sed a Nicolao Romano Pontifice restitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalæ S. Seuerini [d] Coloniensis Episcopi & confessoris. Rhotomagi sancti Romani [e] Episcopi. Apud Salernum S. Veri [f] Episcopi. In territorio Ambianensi S. Domitij [g] presbyteri. In pago Pictauiensi sancti Benedicti [h] confessoris.

OCTOBRIS 23.

T.2.A.303 num.141

SERVANDI & *Germani.* [a]] De iisdem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Horum Acta narrantur egregie hymno sacro in Breuiario Toletano: ex vetustis monumentis eadem alij soluta oratione descripserunt, vt Vasæus in chron. Hisp. Marin. Sicul. de reb. Hispan. lib. 5. Eadem in Thesaur. concion to 2 & in Flore sanct. Hisp.

T.4.A.362. n.45.& seq. [b] *Theodori*] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alii recentiores. Eius nobile certamen scribit Sozom. histor. lib. 5. cap. 7. qui Theodoretum appellat ad

diffe-

T.5.A.437 n.6. differentiam alterius Theodori, qui eodem tempore ibidem eadem ex causa dirissima passus est, de quo Ruffin. hist. lib. 1. c. 36. Socrat. lib. 3. c. 16 Sozom. lib. 5. c. 19. Theodoret. lib. 3. c. 10. ante hos omnes S. Gregor. Nazianz. orat. 2. in Iulianum, & S. August. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Testatur Molan. se vidisse huius martyris Acta ab aulicis Iuliani tunc scripta, eaq. hactenus Carthusiæ asseruari: sed miratur ea præteriisse Surium, & eius in vitis Sanctorum colligẽdis successorem Mosandrum, ambos Carthusianos.

T.10.A.858. n.55. & A. 861 nu. 8. Obitus A 878. n.43. [e] *Ignatij Episc.*] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio. De eo est frequens mentio in registro Ioannis Octaui Papæ, Nicolai Primi, ac præsertim in eius epistola ad Michaelem Imp. & alijs plerisque, vt in epistola ad Episcopos Asiæ & Libyæ, itemq. ad clerum Constantinopolitanum, ac denique ad vniuersos Christifideles conscripta 18. Martij Indict. 13. itemq. in Romana Synodo ab eodem Pontifice celebrata. His addimus Græcorum historicos Zonar. lib. 3. Annal. Cedren. in comp. hist. in Michaele, Glyc. in 4. par. Annal. Ex quibus omnibus vita ipsius optime concinnari posset: si præsertim adderetur ea, quam Anastasius Bibliothecarius scripsit ad Hadrianum Secundum Rom. Põt. in præfat. de octaua Synodo; quam historice scriptam legimus in codice manuscripto Illustriss. ac Reuerendiss. D. Antonij Carafæ Card. Bibliothecarij.

cir. A. 400. [f] *Seuerini Episc*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scripsit eius Acta Fortunatus, vt testatur Greg. Turon. de glor. confess. cap. 45. Alia insuper incerto auctore ex vet. manuscrip. edidit Sur. tom. 5. de eius electione agitur in appẽdice Concilij Agrippinensis habiti post Consulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. secundum veriorem supputationem. Diu multumq. sedit: nam tempore obitus B. Martini adhuc superstes erat, vt scribit Greg. Turon. lib. 1. mirac. S. Martini cap. 4. Obijsse autem S. Martinum Arcadio & Honorio Augg. quintum Coss. anno Dom. 402. in Annalib. nostris ostendimus. Mentio de eodem Seuerino habetur in Actis S. Euergisli eius diaconi, & inde Episc. successoris, apud Sur. to. 5. die 24. Octob. in vita S. Annonis Episc. Colon. lib. 2. c. 27. & Sigeb. in chron. anno 399. De translatione eiusdem Sur. tom. 5. hac die historiam recitat. Hic monemus lectorem, scripsisse Petrum Damiani, ad Desiderium abbatem commentariolum de quibusdam miraculis, quẽ descripsit Lipom. tom. 8. vbi de Seuerino Episcopo Coloniensi adhuc in pœnis purgatorijs existẽte narrat historiam. Id quidem nolim quis putet intelligi de S Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annos sexcentos ex hac vita migrarat, sed de aliquo alio, quem auctor dicit nuper illi præfuisse ecclesiæ: licet in editis tabulis Episcoporum Coloniensium nullus alius eiusdem nominis Episcopus reperiatur, quare suspicor in prædictam scriptionẽ errorem irrepsisse nominis ciuitatis, vel Episcopi. Nisi dicere velimus, illa verba: Nuper Episcopus; non ex dictis ab Adraldo, qui citatur, esse relata, sed potius ex scripto esse recitata, nimirum ex exemplari ab eodẽ misso ad Petrum, qui hæc scribit; nam rem gestam fuisse scriptis consignatam testatur.

[g] *Romani Episc.*] De quo hæc in dictis manuscriptis; S. Romani Episcopi & confessoris, cuius vita meritis claruit, & mors preciosa in domo Domini quotidie demonstratur. De eo etiam Molan hac die. Fuit autem eius sedis Episcopus vicesimus ordine, seditq. anno Domini 622, vt tabulæ eius ecclesiæ apud Democharem indicant. A. 622.

[i] *Veri Episcopi.*] De eodem veteres tabulæ, Breuiarium, & alia antiqua monumenta ecclesiæ Salernitanæ. Asseruatur eius corpus in ecclesia cathedrali, in crypta inferiori, vna cum alijs sanctis, quorum superius meminimus 19. huius.

[g] *Domitij.*] Vet. manuscrip. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

[h] *Benedicti.*] De eodem Vsuard. hac die, & alij recentiores.

24 Nono Kal. Nouemb. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VENVSIAE in Apulia natalis sanctorum martyrum Felicis [a] Episcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano Procuratore multis diu

vinculis

vinculis, & carceribus in Africa & Sicilia macerati, cum Felix nullatenus sacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere voluisset, tandem occisione gladi consummati sunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran passio sanctorum Aretæ [b] & sociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iustini Imperatoris, sub Dunaan Iudæo tyranno: post quos Christiana mulier incendio tradita est; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Christum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri posset, in ignem, vbi mater ardebat, se præcipitem dedit. Coloniæ sancti Euergisli [c] Episcopi & martyris. Constantinopoli sancti Procli [d] Episcopi. In Britannia Minori transitus sancti Maglorij [e] Episcopi, cuius corpus Lutetiæ Parisiorum requiescit. In Vertâno monasterio sancti Martini [f] abbatis. In Campania sancti Marci [g] solitarij, cuius præclara opera sanctus Gregorius scripsit.

OCTOBRIS 24.

T.2.A.303. nu.118. & seq.

[a] Felicis & soc.] Agunt de ijsdē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic Episcopus fuerit, varia lectio est. Beda legit, Tubrocensis ecclesiæ, Ado, Tibiurensis, prout etiā in prædictorum martyrum Actis, quæ extant apud Sur. to. 5. legitur. Ex antiquis autē manuscrip. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet, Tibirensis. De Tibirēsi, vel Tibiritana ciuitate mentio habetur in Conc. Carthaginensi temporibus Cypriani, vbi subscriptus legitur Vincentius Tibiritanæ ecclesiæ Episcopus, & ipse Cyprianus scribit ad Tibiritanos epist. 56. in priorem editionem Rom. Martyrologij nescio quomodo irrepsit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen. aitq. eum manum imposuisse Cæciliano creato Episcopo Carthaginensi. sed ille reperitur superuixisse etiam temporibus Constantini, vt apparet ex Augustino de act. cum Donatist. post collat. cap. 33. & epist. 162. Nec verò est hic ille Felix Episcopus Abdiritanus, qui vixisse reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp. vt constat ex Victore lib. 2. de persec. Vuandal. Agit de his martyribus Petrus in catal. lib. 9. c. 101. & Mombrit. tom. 1. sed multa sunt in eis quæ corrigantur. Greci de ijsdem martyribus agunt avj. kal. Maij in Menologio, vbi eorum passionis Acta breui summa describuntur.

T.7.A.522. nu. 34. & seq. de ijsdē 27. Iul.

[b] Areta & soc.] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphrastes exacte describit: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. De ijsdem Niceph. hist. lib. 17. cap. 16. Zonar. in Iustino Imp. & Cedren. anno 5. eiusdem. De Homeritis & eorum Regibus Christianis, quibuscum Iustinianus aduersus Persas fœdus inire studuit, pluribus agit Procop. lib. 1. de bello Persico.

[c] Euergisli Episcopi.] Agunt de eodē Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur. tom. 5. Successit hic S. Seuerino, vt constat ex tab. eius ecclesiæ, & ex vita ipsius. cir. A. 403.

[d] Procli Episcopi.] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Fuit hic primum anagnostes S. Ioannis Chrysostomi, ac demum eius sedis Episcopus, de quo Socrat. lib. 7. c. 39. 40. 41. 44. Theodoretus hist. lib. 5. c. 36. Niceph. hist. lib. 14. cap. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S. Ioannis Chrysost. Inter plurimas eiusdem viri egregias lucubrationes, celeberrima est epistola ad Armenos de fide Catholica, cuius meminit Liberatus diac. in Breuiar quæ & citata reperitur in SS. Concilio œcumenico Ephesino: habetur eadem typis excusa. De eius rebus gestis pluribus egimus in Annal Eccl. ibi & de alijs eiusdē Sancti lucubrationibus.

T. 5. A 407 nu 12. & seq & An. 425 nu. 10. & seq & A 434 n. 2. & seq. & T. 6. A. 446. nu. 19.

[e] Maglory Episcopi.] Eius Acta extāt apud Sur. tom. 5. Petrus in catal. lib. 9. cap. 103. de eodem nonnulla habet, itemq. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 50. & lib. 4. cap. 47. Guibertus Gemblac. de virtut. S. Martini cap. 14. & Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Claruit anno Domini sexcentesimo vigesimo. cir. A. 620.

Sub Iustino Iuniore A.566. Ferrar. sed & ex Gregor. Turon fuit discipulus

f *Martini abb.*] De eo item Vsuardus hac die & alij, Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Gregorius Turonensis de glor. confess. cap. 57.

g *Marcij.*] De quo scribit S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 16. Alius ijsdem fere temporibus claruit in Gallijs in Aruernensi agro Marcius, cuius res gestas scribit Greg. Turon. in vit. sanct. Patr. c. 14. ex quo Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 27.

S. Martini qui obijt. A. 402.

cir. A. 560.

25 Octauo Kal. Nouemb. Luna. D xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE sanctorum martyrum Chrysanti, & Dariæ vxoris eius, qui post multas quas sub Celerino Præfecto pro Christo sustinuerunt passiones, iussi sunt a Numeriano Imperatore via Salaria in Arenario deponi, atque illic viuctes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis sanctorum quadragintasex [b] Militum, qui simul baptizati a Dionysio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati sunt, ac via Salaria sepulti; vbi & alij Martyres centum viginti & vnus positi sunt; inter quos fuerunt quatuor milites Christi, Theodosius, Lucius, Marcus, & Petrus. Suessiõne in Gallia sanctorum martyrum Crispini [c] & Crispiniani, nobilium Romanorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouãro Præside post immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij consecuti sunt: quorum corpora postea Romam delata fuerunt, atque in ecclesia sancti Laurentij in pane & perna honorifice tumulata. Florentiæ passio beati Miniãtis [d] militis, qui sub Decio Principe pro fide Christi egregie certans, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia sanctorum martyrum Proti [e] presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui a sancto Caio Papa ad eam insulam missi, tẽpore Diocletiani sub Barbaro Præside consummati sunt. Constantinopoli passio sanctorum Martyrij [f] subdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis sub Constantio Imperatore necati sunt. Romæ sancti Bonifacij [g] Papæ & confessoris. Petragoricis in Gallia sancti Frontõnis [h], qui a beato Petro Apostolo Episcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Christum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis S. Gaudentij [i] Episcopi, eruditione & sanctitate conspicui. Gauãlis sancti Hilarij [k] Episcopi.

T.2.A.284. n.6.& seq. HRYSANTHI & *Dariæ* [a].] De his Vsuardus, & alij recentiores; Græci in Menologio ad xiiij. Kalend. Aprilis. Tradunt eorum Acta esse conscripta a Verino & Armenio, S. Stephani Papæ presbyteris: descripta eadem a Metaphraste recitat Lipom.tom.7.& Surius tom.5.Habemus ipsa manuscripta in antiq. codicibus. Plura de ijsdem Gregor.Turon.de glor.martyr. c. 38. ibi & de eorum corporum inuentione,& de epitaphio sancti Damasi Papæ ad sepulchrum ipsorum conscripto, & inferius cap.83.agit de ipsorum reliquijs. Aldel.libro de laud. virg. de ijsdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Vestali ob Christianã religionem susceptam,viua vna cum Chrysantho iussa est,sentẽtia Iudicis,terra obrui; symbolum quoddam habere videtur cum illo supplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Vestalibus irrogari consueuit. Habes de his post multa aliorũ testimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie describit lib. 4. epist. 11.ad Minutianum; quamquam stupratoris supplicium diuersum a prædicto fuisse, auctor est Festus in verb.Probrum virginis. Cum insuper hi dicantur passi via Salaria;erat extra portam Salariam,quæ & Collina dicta reperitur, locus ille infamis,dictus campus Sceleratus,quod illic(vt scribit Liuius lib.8. decad. 1.) Vestales delinquentes viuæ defoderentur. Quod autem in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineruæ virgo dicatur, non est nouum: nam cum Vestales penes se Palladium haberent, eædem & Palladis virgines dictæ reperiuntur. Palladis sacerdotes eas appellat Ambrosius lib. 1. de virgin. vbi de his agens, easdem post emerita castitatis stipendia nubere consueuisse testatur. Id & omnes Ethnici scriptores profitentur; vt non mireris, si Dariam,tempore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chrysantho, vt eius Acta significant.

T.2.A.169. num.6. [b] *Quadragintasex militum.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis sancti Laurentij, vbi eorum martyrij res gestæ descriptæ habentur.

[c] *Crispini & Crispiniani.*] Beda, Vsuardus, Ado,ac ceteri. Extant horum gesta ex antiquis monumentis descripta a Mombritio tom. 1.Petr.in catalog.lib.9. cap.106. & Sur. tom. 5. De horum martyrum ecclesia Suessione posita agit Gregor. Turon.hist. lib.5. cap.34.in fine. T.2.A 303. n.129.

[d] *Miniatis.*] De quo Vsuardus, & alij recentiores. Eius Acta ex antiquis tab.descripsit Sur.tom.5.Antonin.in 1.par.tit.7.cap.8. Petrus in catalog. lib.9.cap.108.De translatione reliquiarum ipsius in Gallias tempore Othonis Imp. meminit Sigebert. in chron. anno Domini 969. T.2.A.254 n.29.

[e] *Proti & Ianuarij.*]Horum Acta manuscr. ex Sardinia missa accepimus. Agit de ijsdem Franc.Fara lib.1.de reb. Sardois. T.2.A.303. n. 145 T.3.A.351. nu.39.

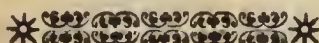
[f] *Martyrij & Marciani.*]Agũt de his Græci hac die in Menologio his verbis: Natalis sanctorum martyrum Marciani,& Martyrij. cum Paulus Episcopus Constantinopolitanus a Constantio Imp. Ariano in Armeniam missus exul,ab Arianis suffocatus,& beatum finẽm assecutus est, Marcianus,& Martyrius propter Orthodoxæ fidei obseruantiam gladio cæsi sunt, & sepulti in porta Melandesia Constantinopolitanæ vrbis; quibus S.Ioannes Chrysostomus templum a fundamentis erexit. Hæc ibi.

[g] *Bonifacij Papæ.*]Hic successit Zosimo. Eius Acta, dirum schisma ab Eulalio concitatum, ex manuscriptis epistolis tunc vltro citroq. missis,descripsimus in Annalib. Ecclesiasticis. T.5.A.419. &A.423 n. 10. & seq.

[h] *Frontonis Episc.*] Beda, Vsuard. & alij. Meminit eiusdẽ Petrus Cluniac.lib.1.epist.2. & Petrus in catalog.lib 9. cap.109. Extat de eodem epigramma Bonad.Santon.lib.3.monod.26. Petrus in catal. confundit episcopum cũ Frontone Abbate qui vixit circ. A.151.

[i] *Gaudentij Episc.*] Hic, defuncto S. Philastrio, in eius locum inuitus renitensq. subrogatus est opera S. Ambrosij Episcopi Mediolanensis, vt ipsemet Gaudentius testatur in sermone habito in ordinatione sua. De suscepta a se in Orientem peregrinatione idem in sermone de dedicat. eccles. Concil. sanct. pertractat. T.3.A.316. n 44. T.4.A.369. nu.27. electus in episcopum A. 386.n.7.

[k] *Hilarij Episcopi.*] De eodem Vsuard.hac die,& alij recentiores.

Septimo

26 Septimo Kal. Nouemb. Luna. E xxvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 28 29 1 2 3 4

ROMAE ſancti Euariſti [a] Papæ & martyris, qui Dei Eccleſiam ſub Hadriano Imperatore ſuo ſãguine purpurauit. In Africa ſanctorum martyrũ Rogatiani [b] presbyteri, & Feliciſsimi, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni illuſtri martyrio coronati ſunt: de quibus etiam ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad Confeſſores. Nicomediæ ſanctorum martyrum Luciani [c], Florij, & ſociorum. Eodem die ſancti Quoduultdei [d] Epiſcopi Carthaginenſis, qui vna cum Clero a Genſerico Rege Ariano in nauibus fractis abſque remigijs & velis impoſitus, præter ſpem Neapolim appulit, ibiq. in exilio poſitus, confeſſor occubuit. Narbone S. Ruſtici [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum S. Gaudioſi [f] Epiſcopi. Papiæ S. Fulci [g] Epiſcopi. Item S. Quadrageſimi [h] ſubdiaconi, qui & mortuum reſuſcitauit.

OCTOBRIS 26.

T.2.A.121. n.1.

VARISTI *Papæ* [a].] Beda, Vſuardus, & Ado de eodẽ die ſequenti. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphan. hæreſ 27. Euſeb. in chron. & hiſtor. libro 3. cap 28 Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph in chron & alij. Cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

T.2.A 253. n.42. & A. 254 nu. 35. & An. 260. n 59 & ſeq

[b] *Rogatiani, & Feliciſſimi.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Frequenter de his Cyprianus, vt epiſt. 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus eſt reſpectu iunioris. Vixit iiſdem temporibus alius eiuſdem nominis Feliciſſimus, ſed meritis infeliciſſimus; qui ſignifer ſchiſmaticæ factionis, cum ſuis ſocijs a S. Cypriano abſtentus eſt, vt teſtatur epiſt. 39. & 40. Fuit inſuper alius Rogatianus, qui cum Donato paſſus eſt in Gallijs; de quo Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 60

An. 253.

c *Luciani & ſoc.*] Beda de his agit, qui etiã addit Heraclium & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extant apud Mombrit. tom. 2. vit. ſanctor. paſſiq. feruntur temporibus Decij Imperatoris ſub Sabino Proconſule.

[d] *Quoduultdei Epiſc.*] Res geſtas ipſius ſcribit Victor de perſecutione Vuandal. libro 1. Succeſſio Epiſcoporum Carthaginen. eius ſeculi ſic ſe habuit: Temporibus Honorij Imperatoris ſedit Aurelius, cuius eſt frequens mentio apud Auguſtinum: poſt quem ſucceſſit Capreolus, de quo Vincent. Lerinen. lib. aduerſus hæreſes in fine; interfuit hic enim per legatos Concilio œcumenico Epheſino. in eius locũ ſubrogatus eſt Quoduultdeus, de quo agimus, qui ſedit temporibus Valentiniani, & ſucceſſorum. demum Zenone imperante, creatus eſt S. Eugenius, de quo Victor libro 2. T.5. A. 428. n. 13. & A. 439. n. 31.

[e] *Ruſtici Epiſc.*] De eodem Vſuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem ſcripſit ſanctus Hieronymus egregiam epiſtolam de viuendi forma; eſt quarta ordine. factus autem Epiſcopus peruenit vſque ad tempora ſancti Leonis Papæ, qui ad eum dedit epiſtolam decretalem 92. itemq. ad ipſum, aliosq. Galliarum Epiſcopos epiſtol. 52. T.6.A 449. n. 58. in primis numeris in impreſsione Venet. fol. 64. quia errore Impreſſoris numeri duplicantur.

f *Gaudiosi Episc.*] Alius hic ab illo eiusdẽ nominis sancto Episcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ persecutionis Neapolim appulit, de quo suó loco inferius. Constat quidem de his duobus Gaudiosis Acta esse confusa, dum quod est alterius, tribuitur alteri, & aliquando ex duobus efficitur vnus, vt in Actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum est Salerni in cathedrali ecclesia, in crypta inferiori.

g *Fulci Episc.*] De eodem tab. ecclesiæ Papiensis, & Iacobus Val. de Episc. Papien. cir. A. 1120

h *Quadragesimi.*] De eius sanctitate & miraculis scribit S. Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 17. cir. A. 570.

27

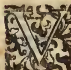
xxvj. F Sexto Kal. Nouemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] sanctorum Apostolorum Simonis & Iudæ. Abulæ in Hispania passio sanctorum Vincentij [b], Sabinæ, & Christetæ, qui primum in equuleo adeo sunt extenti, vt omnes membrorum compages laxarentur; deinde capita eorum lapidibus superposita, vsque ad excusionem cerebri validis vectibus sunt contusa, atque ita martyrium compleuerunt, agente Præside Daciano. Apud castrum Tyle sancti Florentij [c] martyris. In Cappadocia sanctarum martyrum Capitolinæ [d], & Erotheidis eius ancillæ, quæ sub Diocletiano sunt passæ. Apud Indos sancti Frumentij [f] Episcopi, qui ibi primum captiuus, deinde Episcopus a sancto Athanasio ordinatus, Euangelium in ea prouincia propagauit. In Aethiopia sancti Elesbaan [e] Regis, qui Christi hostibus expugnatis, misso regio diademate Hierosolymam tempore Iustini Imperatoris, monasticam vitam, vt vouerat, agens, migrauit ad Dominum.

OCTOBRIS 27.

VIGILIA a.] De eadem Beda, Ado, Conciliũ Oxoniense, & alij.

cir. An. 303 b *Vincentij & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ceteriq. recẽtiores de ijsdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putãt hunc illum esse Vincentiũ Cæsaraugustanũ diaconum. Extat de horum passione sacer hymnus in Breuiar. Toletano. Plura etiam Vasæus in chron. Flos sanct. Hispan. & Thesaur. conc. to. 2. Passi sunt in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside.

c *Florentij.*] De eodem ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores.

d *Capitolinæ, & Erotheidis.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, passasq; tradunt in persecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præside Cappadociæ. T. 2. A. 304. n. 71.

e *Elesbaan.*] Habentur eius res gestæ descriptæ in Actis S. Aretæ martyris apud Metaphrasten 24. huius. De eodem & Niceph. hist. lib. 17. cap. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iustini Imperatoris. T. 7. A. 523. nu. 28.

f *Frumentij Episc.*] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decembris. Eius Acta conscripsit Ruffinus hist. lib. 1. cap. 19. Theodoretus libro 1. cap. 23. Socrates libro 1. cap. 15. Sozomenus libro 2. cap. 23. & ex ijsdem Cassiodorus, & alii recentiores, vt T. 3. A. 327. n. 8. & seq.

Petrus

Petrus in catalogo lib. 9. cap. 113. Vixit iisdem temporibus alius Frumentius Episcopus Auxumeos in Aegypto, ordinatus a Sancto Athanasio, confessione clarus: multa enim passus est ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epistola Tyranni extat apud Athanasium in apologia ad Constant. col. 330.

28 **Quinto Kal. Nouemb. Luna.** G 25.xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NATALIS beatorum Apostolorũ Simonis [a] Chananaei, & Thaddei [b], qui & Iudas dicitur: quorum Simon in Aegypto, Thaddæus in Mesopotamia Euangelium prędicauit: deinde in Persidem simul ingressi, cum innumeram gentis illius multitudinem Christo subdidissent, martyrium consummarunt. Romæ sanctæ Cyrillæ [c] virginis, filiæ sanctæ Tryphoniæ, quæ sub Claudio Principe pro Christo iugulata est. Ibidem sanctæ Anastasiæ [d] senioris virginis & Cyrilli martyrum: illa in persecutione Valeriani sub Probo Præfecto vinculis constricta, colaphis cęsa, igne & verberibus cruciata, cum in confessione Christi immobilis permaneret, abscisis mamillis, euulsis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibusq. præcisis, truncata capite, tot passionum monilibus ornata migrauit ad Sponsum: Cyrillus autem ei petenti aquam propinans, martyriũ pro mercede accepit. Apud Comum sancti Fidelis [e] martyris sub Maximiano Imperatore. Maguntiæ sancti Ferrutij [f] martyris. Meldis sancti Faronis [g] Episcopi & confessoris. Neapoli sancti Gaudiosi [h] Episcopi Africani, qui ob persecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monasterio apud eam vrbem sancto fine quieuit. Vercellis sancti Honorati [i] Episcopi.

OCTOBRIS 28.

T. 1. an 44. n. 38. & seq. & A 68. n. 5 & seq.

SIMONIS *Chananęi* a.] De quo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci autem in Menologio seorsum a Iuda, sexto Idus Maij. Erro- re factum opinatus est quidam, hic de vtroq; Apostolo Simone & Iuda agi, quasi mendosus sit codex, ac dicere velit: Simonis, qui & Iudas: nam hunc etiam appellatum esse Iudam, scribit S Hieronymus in epistola ad Galat. c. 4. & contra Heluidium, iunctis his quæ ab eodem in Matthæum scribuntur c. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de Script. Eccles. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt Simonem cognomento dictum esse Iudam, eumq; fratrem fuisse Iacobi, eidemq; successisse in sede Episcopali, atque sub Traiano martyrium consummasse.

Sed ad arguendos eiusmodi errores plura a nobis dicta sunt in tomo 1. Ecclesiasticorum Annalium, anno Domini 68. Quod autem pertinet ad præsentem diem, agi hic re vera de duobus Apostolis, non tantum innumera vetusta exemplaria fidem faciunt, sed & ratio persuadet: nam etsi alter ipsorum in Aegyptum, alter vero in Mesopotamiam profectus, Euangelium prædicauit; simul tandem conuenientes, in Perside martyrio coronati sunt; vt hic etiã Beda, Vsuardus, Ado, & alij profitentur ex Actis ipsorum, quæ incerto auctore in Passionibus Apostolorum conscripta habentur, quorum Beda meminit in retract. in Act. Apost. cap. 1. De vtroque agi eodem die, indicat etiã verus ecclesiasticum officium eo die recitari consuetum, ac præcipue antiquus hymnus de iisdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua autẽ prouincia Simon Apostolus Euangelium prædicaurit, antiquioribus subobscurum fuisse videtur: nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Eusebius, Chrysostomus, Theodoretus, & Socrates, eum de ceteris agunt Apostolis, locaq. referunt peregrinationis & Apostolatus eorũ, de Simone dicere omittunt. Aliorum vero, qui post prædictos scripserunt, diuersæ reperiuntur sententiæ. Auctor, qui nomine Isidori fertur, de vit. & obit. sanct. c. 82. & 83. dicit Simonem prædicasse Euangelium in Aegypto: Nicephor. lib. 2. cap. 40. addit Africam, eumq. tandem ad Britanos peruenisse testatur: id ipsum etiam Dorotheus in Synopsi: quorum sententiam Græci secuti videntur in Menologio, vbi etiam (quod non probatur) dicit Simon item Nathanael appellatus. Rursus autem in eodem Apostolo errasse reperiuntur nonnulli, putantes hunc eumdem esse cum illo Simone, qui passus reperitur in persecutione Traiani, de quo Euseb. in chron. & hist. lib. 3. c. 26. Fuerunt eius sententiæ idem qui supra auctor de vit. & obit. sanct. cap 82. Sophron. apud Hieron. & Beda, qui tamen in retract. in Act. Apost. recantat palinodiam. Diuersos plane esse, varia ipsorum martyrij Acta testantur, & alia complura, quæ breuitatis causa præter imus.

T. 1. An. 43. n. 18. & seq & A. 44 n. 40. & A. 68 n. 5. & seq. & T. 2. An. 109. n. 2. ᵇ *Thaddæi, qui & Iudas dicitur.*] De eo etiã hac die Latini omnes, Græci autem 13. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thaddæis exorta est ambiguitas: siquidem alter ex his Apostolus, hic de quo agimus: alter autem fertur ex numero septuagintaduorũ discipulorum; qui ad Abagarum missus, in Syria prædicauit Euangelium, vt auctor est Eusebius histor. libro 1. cap. 13. in fine. Duos item & inter se diuersos fuisse Thaddæos, testatur Beda in retract. in Act. Apost. cap. 1. id ipsum scribit Niceph. hist. libro 2. cap. 40. ac ceteri Græcorum, qui eiusdem sententiæ esse videntur, dum diuersis diebus de Iuda agunt, ac de Thaddæo, de illo nimirum ad 13. Kal. Iulij, de alio autem ad 12. Kal. Septembris. Verum S. Hier. in Matthæum cap 10. contrarium sensisse videtur, vnum eumdemq. fuisse Thaddæum Apostolum cum illo, qui Edessam ad Abagarum profectus est, quem Luc. Act. cap. 1. Iudã Iacobi, & Matth. Euang cap. 10 Lebbæum appellat. in quam quidem sententiam ceteri Latinorum abiisse videntur, cum Occidentalis Ecclesia nonnisi de vno Thaddæo agat commemorationem. Loca autem vbi prædicauit Euangelium, hæc adnumerantur a Nicephoro libro 2. cap. 40. Iudæa scilicet, Galilæa, Samaria, Idumæa, Arabia, Syria, & Mesopotamia, de qua etiam Isidorus & alij restantur. Extant vtriusque Apostoli Acta, quæ & per lectiones distincta in aliquibus antiquis manuscript. eod. inuenimus, vt in aliquibus ecclesijs legi consueuerunt; quæ non satis rota visa sunt Radulpho Tungrensi de obseru. can. cap. 11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apostolis legi, Thaddæum Berythi consummasse agonem. Reliquias S. Thaddæi Hierosolymis ad se missas S. Bernardus accepit, vt in eius vita legitur prope finem.

ᶜ *Cyrillæ.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij ex Actis S. Laurentij. Vide quæ superius notata sunt in Tryphonia xv. kal. Nouembris. Cyrillæ, Memmiæ, Iulianæ, Neopistis, ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora transtulit Sergius Iunior in Titulum Equitii, vt vetus inscriptio marmori incisa illic posita testatur. T. 3. A. 269. num. 5.

ᵈ *Anastasiæ senioris, & Cyrillæ.*] Agunt de his Græci in Menol. die sequenti. Acta Anastasiæ a Metaphraste descripta recitat Lipom. to 6. & Sur. to 5. Hæc senior dicta respectu alterius Anastasiæ, quæ passa est in persecutione Diocletiani, de qua inferius 8 kal. Ianuar. T. 2. A. 262. n. 57.

ᵉ *Fidelis.*] Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & sociorum recitat Mombrit. tom. 1. Sermonem & hymnum de eodem scripsit Petrus Dam. Extat apud Sur. tom. 5. T. 2. A. 303 n. 123.

ᶠ *Ferrutij.*] Ado hac die. Scripsit de Actis eius atq; translatione corporis sermonẽ Meginradus, quem Surius habet to. 5. hac die. cir. A. 400.

ᵍ *Faronis Episc.*] De quo Vsuardus, & alij recentiores. Eius vitã ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. Meminit eiusdem Sigebert. in chron. an. 620 Vincent. in Spec. lib. 24. c. 17 18. 19. Petrus in catal. lib. 9. c. 117. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 74. & lib. 4. c. 139. Ponitur vicesimus ordine Meldensis sedis Episcopus, qui ordinatus est an. Domini sexcẽtesimo vicesimo, sedit q. an. 46. vt eius vitæ Acta & tabulæ Meldensium Episcoporum testantur. T. 8. A. 614. n. 17.

ʰ *Gaudiosi Episc.*] De eo tab. Neap. ecclesiæ habentur ibidem eius Acta. Vidi eiusdem cœmeteriũ subterraneum in suburbijs Neapolis, vbi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipsius tumuli seruatur inscri- T. 5. A. 426 nu. 10.

Inscriptio musiuo opere exarata, licet ob vetustatem iam pene diminuta, his verbis: HIC REQVIESCIT IN PACE S. GAVDIOSVS, QVI VIXIT AN. ... DIE KAL. NOVEMB. ... INDICT. VI. Hæc ibi. Hic ex Africa profugus, vrgente dira persecutione excitata a Genserico Vuandalorum Rege Ariano, Neapolim appulit, eiusq. sanctitas miraculis illustrata, non tantum Campanis, sed exteris quoque innotuit. In Actis S. Agnelli hæc de sancto Gaudioso leguntur: Agnellus abbas electus in monasterio, quod beatus Gaudiosus cognomento Septimius Cælius, S. Bitinensis ecclesiæ Pontifex in Africa, condere studuit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore quo ex Africæ partibus aduenit cum S. Quoduultdeo & ceteris Præsulibus fugiens persecutiones Vuandalorũ, &c. Perseuerat solemnis cultus Neapoli, vbi in eius ecclesia, decenti honore, sacra ipsius pignora asseruantur. Claruit circa annum Domini quadringentesimũ quadragesimum: ea etenim persecutio in Africa conflata est Theodosio decimumseptimũ & Festo Conss. anno Dom. 439. Eiusdẽ nominis Episc. Capuanus interfuit Cõcilio Rom. sub Martino Papa & martyre, vt eius Cõcilij Acta produnt.

[l] *Honorati Episc.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Vercellensis. Meminit ipsius Paulinus in vita S. Ambrosij. Epitaphium ad eius sepulchrum in marmore incisum, typis excusum habetur ante vitam S. Eusebij eiusdem ecclesiæ Episcopi: incipit: Pontificis sancti, &c. Tertius ibi ponitur eius sedis Episcopus, cuius vitam ex antiquis monumentis eius ecclesiæ se scripsisse testatur Galesinius. Successit hic Limenio, seditq. temporibus Anastasij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiusdem nominis Honoratus Episcopus Nouariensis temporibus Symmachi Papæ. Extat ad ipsum scripta egregia epistola Ennodij Ticinensis. 397 n. 42.

29 Quarto Kal. Nouemb. Luna. A xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s			
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24			
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P							
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7							

IN Lucania sanctorum martyrum Hyacinthi [a], Quinti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phœnicia sancti Zenobij [b] presbyteri, qui sub nouissimæ persecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipse dignatus est. Eodem die sanctorum Episcoporum Maximiliani [c] martyris, & Valentini confessoris. Bergomi sanctæ Eusebiæ [d] virginis & martyris. Hierosolymis natalis beati Narcissi [e] Episcopi, sanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui centum & sexdecim annorũ migrauit ad Dominũ. Augustoduni S. Ioannis Episcopi & confessoris. Cassiope in insula Corcyræ S. Donati [f], de quo scribit B. Gregorius Papa. Viennæ depositio beati Theodori abbatis.

OCTOBRIS 29.

[a] HYACINTHI & soc.] De his Beda, Vsuardus, & alij recentiores. De reliquijs S. Hyacinthi meminit sanctus Gregorius in registro lib. 7. Indict. 2. epist. 12. (cir. an. 300 de eo iterũ sup. in Tyrannio 20 Febr.)

[b] *Zenobij.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euseb. hist. lib. 8. c. 13. Niceph. lib. 7. c. 16. Longe alius his ab eo de quo Græci agunt die sequenti in Menologio.

[c] *Maximiliani & Valentini.*] Vetera manuscripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vsuardum hac die.

[d] *Eusebiæ.*] Tabulæ ecclesiæ Bergomensis, ex quibus Galesinius hac die.

[e] *Narcissi Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij plurimi. Eusebius in chron. & histor. lib. 4. cap. 19. lib. 5. cap. 12. & lib. 6. cap. 8. (Sub Maximiano an. 307. Guar. T. 1. A. 184. n. 1. A. 198. n. 1. & 2. & A. 199 n. 5. & seq.)

cap. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9. & 10. Meminit eiusdem S. Epiphan. in Panar. hæref. 66. & Niceph. Episc. in chron. Cõfundunt nõnulli hunc cum Narcisso Gerundensi, de quo supra. Fuit hic trigesimus eius sedis Episcopus: claruit sub Seuero, & successoribus Imperatoribus:

f *Ioannis Episc.*] De eodem tab. ecclesiæ Augustodunen. Eius vita scripta fertur a Vualfrido eius successore.

g *Donati.*] Gregor. Papa in registro lib. 2. epist. 2. meminit de corpore eiusdẽ S. Donati, pluribus autem inferius epistola octaua; ibi & de Cassiope castro meminit.

h *Theodori Abb.*] alias Theodarij, sic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

xxiii. B Tertio Kal. Nouemb. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis sanctorum Martyrum a ducentorum viginti. Tingi in Mauritania passio sancti Marcelli b Centurionis, qui capitis abscissione martyrium compleuit sub Agricolão agente vices Præfecti Prætorio. Alexandriæ sanctorum tredecim Martyrum, qui cum sanctis Iuliano, Eunọ, & Macario passi sunt sub Decio Imperatore. Ibidem S. Eutropiæ c martyris, quæ martyres visitans, cum illis sæuissime cruciata, reddidit spiritum. Carãlis in Sardinia S. Saturnini e martyris, qui in persecutione Diocletiani sub Barbaro Præside capite truncatus est. Apameę sancti Maximi f martyris sub eodem Diocletiano. Legione in Hispania sanctorum martyrum Claudij g, Luperci, & Victorij, filiorum sancti Marcelli Centurionis, qui in persecutione Diocletiani & Maximiani sub Diogeniano Præside iussi sunt decollari. Aegæę in Cilicia passio sanctorum Zenobij h Episcopi, & Zenobiæ sororis eius, sub Diocletiano Imperatore & Lysia Præside. Altini S. Theonesti i Episcopi & martyris, qui ab Arianis occisus est. Parisijs S. Lucani k martyris. Antiochiæ S. Serapiõnis l Episcopi, eruditione clarissimi. Capuæ S. Germãni m Episcopi & confessoris, magnæ sanctitatis viri; cuius animam in hora obitus eius ab Angelis in cælum ferri sanctus Benedictus aspexit. Potentiæ in Lucania sancti Gerardi n Episcopi.

OCTOBRIS 30.

a *Martyrum ducentorum viginti.*] De his item Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscripta.

b *Marcelli.*] Beda, ac ceteri omnes de eodẽ hac die. Extãt eius martyrij Acta publica a Notarijs excepta, i descripsit eadẽ Sur. to. 5. Insuper eius certamen & corona præclare canũtur hymno sacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes pari triũpho dignati, parem patri assecuti sunt coronam martyrii. De his omnibus in Breuiario Eborẽsi, & in chron. Hisp. Vasæi, qui de Marcello agens,

T. 2. A. 298 nu. 3. 4. & seq.

agens, passum dicit Fausto iterum & Gallo Conss. est is annus a Christo ducentesimus nonagesimusoctauus. De eodē in Flor. sanct. Hispan. vbi & de martyrijs duodecim filiorū plenius agitur; licet aliqui alij loco illorum ibi ponātur. Quinam fuerint huius filij, habes ex Breuiario Eborensi apud eumdem Valæum in chron Hiscan.

T. 2. A. 253. nu. 104. c *Tresdecim Mart.*] Agūt de his Græci etiā in Menologio hac die. & Eusebius ex epistola Dionysij lib 6. cap. 34. Verum de Iuliano, & Euno, qui idem est cum Chronione, siue Coronione, agitur etiam superius 27. Febr. de Macario autem infra 8. Decembris.

d *Eutropia.*] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

T. 2. A. 303 n. 145. e *Saturnini.*] Accepimus eius Acta manuscr. passusq. habetur anno vicesimo Imp. Diocletiani, eius Consulatu octauo, tertio Kal. Nouemb. Alia Acta habet Mombrit. tom. 2. vit. Sāct. Meminit eiusdem Fara de reb. Sard. De basilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in vita sancti Fulgētij Episcopi Ruspensis apud Sur. tom. 1.

Sub Diocl. f *Maximi.*] Græci agunt de eodem xvij. Kalend. Octob. in Menologio.

T. 2. A. 298. nu 9. & A. 303. n. 138. g *Claudij & soc.*] Fuit Claudius vnus ex filijs S. Marcelli Centurionis, de quo hac die agitur. Lupercus item & Victorius eodem patre geniti. Plura de his in Flore sanct. Hispan. vbi de omnibus eiusdē S. Marcelli filijs agitur; sed quod ad nomina singulorum spectat, consule (vt diximus) Valæū in chron. anno 306. & Thesaur. concion. tom. 2.

T. 2. A. 285. n. 13. h *Zenobij & Zenobiæ.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorumq. martyrium describunt: sed plenius Metaphrastes eorum Acta refert: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom 5. hac die.

An. 425. i *Theopesti Episc.*] Tabulæ eius ecclesiæ, itemq. Sigebert. in chron. anno 425. & Petrus in catalog. libro 10 cap. 9.

k *Lucani.*] De eodem vet. manuscripta, ex quibus Molan. hac die in addit. ad Vsuard.

l *Serapionis Episc.*] Beda, Vsuardus, & alij recentiores de eodē hac die. Scribit de ipso Euseb. in chron. anno 10. Commodi Imper. & hist. lib. 6. c. 10. Hieron. de script. Eccles. Niceph. Callist. lib. 4. cap. 20 & 27. Niceph. Episc. Const. in chron. In Concil. Alexandrino temp. Athanasij commendatur eius Catholica fides scriptis olim testata, vt de eo item Niceph. lib. 10. cap. 14. T. 2. A. 191. nu. 1. & seq. & A. 213. n. 11.

m *Germani Episc.*] Ado, & alij recentiores: pluribus S. Gregorius libro 2. dialog cap. 35. & lib. 4. cap. 40. hist Miscel. lib. 15. in Iustino Imp. Lib. de Rom. Pontif. in Hormisda. Ioan. Episcopus Constantinop. in libello fidei Catholicæ ad Hormisdam. De eius legatione Constantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormisda, de litteris ad eū scriptis, de relatione Germani, rebusq. tunc ab eo gestis Cōstantinopoli, & cū reuerteretur Romam, plures extant epistolæ, quas ex codice Vaticano descripsimus, intexuimusq. Annal. Ecclesiast. Successio Episcoporum Capuanæ ecclesiæ illorum temporum sic se habuit: Sub Pontificatu Hilari Papæ sedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio sub eodem Pontifice celebrato; post quem sedit Constantinus, qui itē interfuit Synodo Romæ habitæ sub Felice Pontifice, vixitq. etiā tempore Papæ Symmachi, seditq. cum alijs in Concilijs Romanis aduersus Laurentium pro Symmacho, vt prædictarum Synodorum Acta declarant. Post Constantinum denique sedit sanctus Germanus, de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in Actis S. Placidi, a Gordiano conscriptis. T. 7. A. 520 n. 72. obit. A. 579. n. 21

n *Gerardi Episc.*] Tabulæ & vetera manuscripta eius ecclesiæ. cir. A. 1120 ex monum. eccl. Potēt.

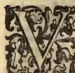
xxii. C Pridie kal. Nouemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

VIGILIA omnium Sanctorum. Romæ natalis beati Nemesij diaconi, & Lucillæ virginis filiæ eius: qui cum a fide Christi flecti nequaquam possent, iubente Valeriano Imperatore, decollati sunt octauo kalendas Septembris: quorum corpora a beato Stephano Papa sepulta, deinde a beato Sixto via Appia hac die honestius tumulata, Gregorius Quintus in Diaconiam S. MARIAE Nouæ

Nouæ transtulit, vna cum sanctis Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphronij opera conuersi,& ab eodem S. Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quę Sanctorum corpora, Gregorio XIII. Summo Pontifice, ibidem inuenta, sub altari eiusdem Ecclesiæ honorificentius collocata sunt sexto Idus Decembris. Eodem die sanctorum Ampliati [c], Vrbani,& Narcissi, quorum meminit S. Paulus ad Romanos scribens: qui ob Euangelium Christi à Iudæis & Gentilibus cæsi sunt. In Gallia apud Augustam Veromanduorum sancti Quinctini [d] ciuis Romani, ordinis Senatorij, qui sub Maximiano Imperatore martyrium passus est: cuius corpus post annos quinquagintaquinque, reuelante Angelo, inuentum est incorruptum. Constantinopoli sancti Stachis [e] Episcopi, qui a beato Andrea Apostolo primus eiusdem ciuitatis Episcopus ordinatus est. Mediolani S. Antonini [f] Episcopi & confessoris. Ratisponæ sancti Vuolfgangi [g] Episcopi.

OCTOBRIS 31.

Iolitia a.] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Côcil. Oxoni & qui agût de diuinis officijs.

T.2.A.259. n.22.& seq.

b *Nemesij & Lucillę.*] Beda de iisdem, ac recêtiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris apud Sur. tom. 4. die 2. Augusti. Adhuc perseuerat locus Lucillæ virginis in cœmeterio Callisti, vbi in lapide sepulchri inscriptio vetus posita legitur. Vltima translatio, cuius hic habetur mentio, facta est solenniter opera Illustriss. & Reuerendiss. Antonii Carafæ tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarii, Protectoris Monachorû ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curant ecclesiam; cuius egregia opera, apud complures illorum pristina illa monastica exactissima disciplina est restituta, quam speramus in ceteros propagandam.

T. 1. A. 58. n.56 & An. 98. n.23.

c *Ampliati & soc.*] De his Paulus ad Rom. c. 16. Græci etiam horum omnium diem natalem celebrant hac die in Menologio. Hippolytus mart. in libello de 72. discipulis ait Ampliatum Odyssæ, Vrbanum in Macedonia, & Narcissum Athenarum creatos esse Episcopos: de Ampliato & Vrbano idem profitetur Dorotheus in Synopsi; Narcissum autem Patrarum dicit fuisse Episcopum.

T.2.A.303. n.130.

d *Quinctini.*] Agunt de Quinctino Beda, Vsuar. Ado, ceteriq. recentiores, cuius martyrii Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. agitq. de eius sacri corporis translatione. Mentio de eodem habetur in Actis SS. Crispini & Crispiniani, de quibus agitur supra Kalendas Nouembris. De miraculis ad sepulchrum eius scribit Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 72. & 73.

T.1.An.44. n.31. & A. 98.n.[illegible]. & T.3.A.314. num.95.

e *Stachis Episc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 16. de quo & Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & Niceph. Callist. hist. lib. 8. c. 7. Hippolytus in libello de septuag. duob. discip. ex quo eadem Doroth. in Synopsi.

cir. A 667. Besut.

f *Antonini.*] De quo tab. ecclesiæ Mediolanensis, ex quibus & Galesinius hac die.

T.x.A.978. n.1.T.11.2. 1003. n.18.

g *Vuolfgangi Episc.*] Eius res gestas ex vet. manuscrip. edidit Sur. tom. 5. Legi præterea libellum ipsius vitam continentem, eamq. sacris imaginibus referentem, suntq. inibi descripta miracula post obitum facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229, & lib. 4. cap. 226. Sedit (vt prædicta Acta indicant) annis vigintiduobus, migrauitq. ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994.

NOVEM-

NOVEMBER.

Kalendis Nouemb. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

FESTIVITAS [a] omnium Sanctorum, quam in honorem Beatę Dei Genitricis virginis MARIAE & sanctorum Martyrum Bonifacius Papa Quartus, dedicato templo Pantheon, celebrem & generalem instituit agi quotannis in vrbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus postmodum decreuit, eamdem festiuitatem, quæ varijs modis iam in diuersis ecclesijs celebrabatur, in honore omnium Sanctorum solemniter hac die ab vniuersa Ecclesia perpetuo obseruari. Tarracinę in Campania natalis sancti Cæsarij [b] diaconi, qui diebus multis in custodia maceratus, postea cum sancto Iuliano presbytero in saccum missus, in mare pręcipitatus est. In castro Diuione sancti Benigni [c] presbyteri, qui a beato Polycarpo missus in Galliam ad prędicandum Euangelium, postquam sub Marco Aurelio Imperatore a Terentio Iudice grauissimis tormẽtis multipliciter est afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die sanctæ Mariæ [d] ancillæ, quæ Christianę religionis nomine accusata, sub Hadriano Imperatore diris verberibus afflicta, equulei extensione, & vngularum laceratione vexata, martyrium compleuit. Damasci passio sanctorum Cæsarij [e], Dacij, & aliorum quinque. In Persia sanctorum martyrum Ioannis [f] Episcopi, & Iacobi presbyteri, sub Sapore Rege. Tarsi sanctarum Cyreniæ [g] & Iulianæ, sub Maximiano Imperatore. Aruernis sancti Austremonij [h] primi eiusdem ciuitatis Episcopi. Parisijs depositio sancti Marcelli [i] Episcopi. Baiocis sancti Vigoris [k] Episcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tiburę sancti Seuerini [l] monachi. In pago Vuastinensi sancti Maturini [m] confessoris.

T. 8. a 607. n. 1. FESTIVITAS *omnium Sanctorum*, &c.] Agunt de eadem cetera Martyrologia, atque in Ordine Romano hæc scripta habentur: In ipsis kalendis Nouembris Romæ & per totum Orbem, plebs vniuersa, sicut in die Natalis Domini, ad Ecclesiam in honorem omnium Sanctorum, ad Missarum solemnia conuenire studeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam aut negligentiam in solemnitatibus ac vigilijs Sanctorum minus plene peregerit; in hac obseruatione sancta soluatur. Hæc ibi; eademq. Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia sanctorum martyrum in Ecclesia peragi, ex pristina maiorum traditione, ab ipso initio nascentis Ecclesiæ, religionis vlus obtinuit: idq. intelligit Tertullianus de coron. milit. cum ait: Pro natalitijs annua die facimus. Ea de causa S. Cyprianus summa adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium consummasset, epist. 36. quo autem ritu huiusmodi natalitia agi consueuissent, idem docet epist. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meministis) semper offerimus, quoties martyrũ passiones & dies anniuersaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorum sanctorũ Patrum testimonia recensere. egimus de his plenius in Annalib Ecclesiast. Vt autem omnium simul martyrũ vna eadẽq. die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papæ IIII. institutione Romæ est sumptum exordium; cum antea ea die Kalend. Nouembriu n esset vniuersale ieiunium, de quo Isidorus agit de Eccles. offic. lib. 1. cap. 39. Postmodum verò, quod Romæ tantum peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis ecclesijs faciendum præcepit. De Transalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monente Gregorio Papa, & omnibus Episcopis assentientibus, Ludouicus Imp. statuit, vt in Gallia & Germania festiuitas omnium Sanctorum in Kal. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex instituto Bonifacij Papæ celebrãt. Hæc Sigebertus. Quod autem ante Ludouicum Pium Imp. in Gallijs eiusmodi solemnitas nullatenus peragi consueuerit, satis exploratum habetur ex eo, quod in Concilio Moguntino habito tempore Caroli Magni Imp. cum in canone tricesimosexto festi dies in illis ecclesijs agi consueti recenseantur, nulla prorsus mentio fit de eiusmodi celebritate, sicut nec etiam in Capitular. Regum lib. 1. cap. 164. lib. 2 c. 36. & lib 6 c. 186. Quod vero ferantur sermones aliqui S. Augustini nomine in eadem solemnitate habiti: scire debemus in primis, illum ipsum primũ ordine eo titulo prænotatum, secũdum exactam censuram scholæ Louaniensis, non Augustino, sed Alcuino esse tribuendum; fuitq. fortasse librariorum mendum, vt pro Alcuino scriberent Augustinum. At vero in antiquo codice manuscrip. ecclesiæ S. MARIAE ad Martyres Romæ, vbi ea celebritas primum agi cœpta est, inuenimus eumdem sermonem sub titulo Odonis abbatis Cluniacensis. Rursus autem sermo ille 14. in additione Parisiensi, qui eodem titulo consignatur, Augustini cum germanus sit, habitus ab eo cognoscitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodem codice alios sermones S. August. de martyribus, ad eam tamen solemnitatem accommodatos, vt quem habuit de Massa candida, nondum quod sciam, typis excusum, cuius exordium est: Dilectissimi fratres, &c. Alius est, qui incipit: Delectat videre campos segetum, &c. Tertius ita: Sancta festiuitas, &c. Quartus vero sic: Psalmus qui cantatur, &c. Est hic primus ordine de pluribus martyribus, ceteri autem nondum editi sunt. hi quidem per octauas eius solemnitatis legi consueuerunt vna cum tractatu in Apocalypsim titulo Pauli Orosij, & sermo de omnibus Sanctis, incipiens a Dei Genitrice MARIA: qui in aliquibus codicibus adscribitur Maximo Taurinensi, sed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; sicq. exorditur: Legimus in Ecclesiasticis historiis, &c. Extat de eadem solemnitate inter alios duo sermones Innocẽtii Papę. De dedicatione autem Pantheon in honorem Dei Genitricis & omnium Sanctorum dictum satis est supra tertio Idus Maias. Hic vero non prætereundum putamus, quod legitur in Martyrologio Bedæ hac die, Pantheon fuisse erectum a Domitiano Imp. Putassem mendum vitio librariorum in codicem irrepsisse, nisi constaret eumdem auctorem idem scripsisse lib. de sex ætat. in Traiano Id quidem a veritate alienum est; cum constet Augusti tempore a Marco Agrippa tertium Consule excitatum, anno ab Vrbe condita septingentesimo vicesimoseptimo, ante Christi aduentum anno 25. cuius quidem rei etsi nullius antiquorum suppeteret testimonium, ipsa in frontispicio posita vetus inscriptio satis indicat, quæ habetur adhuc temporibus nostris: M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM FECIT. De eodem Dio lib. 53. hist. Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id sic dicitur fortassis, quod in simulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa fastigiatam cæli similitudinem ostenderet. Voluit Agrippa in eo Augusti quoque statuam collocare,

nomenq.

nomenq. operis ei adscribere: neutrum autem eo accipiente, in Pantheo ipso Cæsaris superioris statuam, & suam & Augusti in vestibulo posuit, &c. Hæc Dio. Quod autem Cybeli deorum matri tradunt fuisse dicatũ, aliud testari Plinius videtur, qui hæc propius spectauit, atque lib. 36. nat. histor. c. 15. Ioui Vltori fuisse dicatum affirmat. Compresso nimirum bello ciuili, M. Antonio & Cleopatra ad Actiacum superatis; M. Agrippa iam secundum, indeq. & tertium Consul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hostes deuictos, aras erigi ac tẽpla, sacrificiaq. offerri, fuisse vsitatum, Romanarum rerum antiqui scriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. testatum reliquerunt.

cir.A. 100. T.8.A.603. nu. 2. & 3. & A.637.n. 2. & seq.

b *Cæsarij.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex vet. manuscrip. cod. Surius edidit. tom. 6. Plura leguntur de eodem in Actis SS. Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Quod autem in ijsdẽ Actis, necnon in aliquibus Martyrologijs passus legitur sub Claudio Imp. corrigendum videtur: nam si Traiani temporibus pro Christiana fide certauit, & corpora sanctarum Flauiæ & Domitillæ & sociarum sepulturæ mandauit (vt eadem Acta testantur) qua ratione post annos centum & septuaginta sub Claudio, potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videntur significate) intelligantur, rursus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero sit mortuus. Acta eiusdem martyris scripsisse reperitur Albericus diaconus Cassin. cœnobij, vt auctor est Petrus diac. bibliothec. Cassin. lib. de vir. illustr. eius monasterij, c. 21. Eademq. (vt idẽ testatur c. 46.) Gelasius, qui ex monacho Cassinensi factus est Papa, versibus exornauit. Erat vetus memoria S. Cæsatij martyris Romæ in Palatio dicta, cuius meminit S. Greg. Papa in regist. lib. 11. c. 1. eratq. ibi abbatia, vna ex vigintiduabus quas notatas vidimus in antiquo Rituali, quod habetur in bibliotheca Vatic. in cod. manuscr. cuius est titulus, Liber censuum. Quæ quidẽ ecclesia postea conuersa est in Titulum. Ea diruta, corpus martyris translatum est in basilicam Helenianam, dictam alio nomine sanctæ Crucis ad Hierusalem in Atrio Sessoriano, vbi hactenus religiosissime asseruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrem precibus fusis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita lib. 4. c. 1. legitur. Brachium eiusdem a S. Annone Coloniensi Episcopo delatũ esse Coloniam, in Actis eiusdem Annonis lib. 1. cap. 34. habetur expressum, ibiq. cap. 35. de miraculis scitu dignis ab eodem mart. Romæ editis præclare agitur, apud Sur. to. 6. die 4 Decẽb. Ceterum eamdem antiquissimam huius sancti ecclesiam iam vetustate collapsam, & inter vineta vepribus situq. obductam iacentem, Sanctissimus Põtifex Clemens Octauus hoc ipso anno, quo hæc denuo cudimus, restituere, ornareq. feliciter est aggressus. Agimus de ea octauo Eccl. Annalium tomo in Sergio Primo Pontifice.

T.2.A.169. n.20.

c *Benigni.*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 6. Mõbrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 10. cap. 3. Plura etiam Sur. in Actis SS. Tirgemenorum to. 1. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) sed sub Marco Aurel. passus habetur. Qui enim fieri potest, vt discipulus Polycarpi peruenerit vsque ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turonen. hist. Franc. lib. 10. c. 31. in fine, qui & agit de eiusdẽ miraculis lib. de glor. mart. cap. 51. De eius venerandi corporis translatione agitur in vita sancti Annonis Episcopi Coloniensis lib. 1. cap. 38.

T. 2. A. 140 nu. 4.

d *Mariæ ancillæ.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Pluribus de ea Vincent. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij.

e *Cæsarij, Datij, & soc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

T. 3. A. 344 n. 18.

f *Ioannis & Iacobi.*] Græci de ijsdem in Menologio hac die.

T.2.A.305. n.15.

g *Cyreniæ & Iulianæ*] De his itidem Græci agunt in dicto sæpius Menologio.

T.1.An.46. n.2.

h *Austremonij Episc.*] Huius Acta metro scripsit S. Proiectus, vt auctor, qui eius vitam scripsit, testatur, quam habes apud Sur. tom. 7. hac die. Meminit eiusdem Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confess. cap. 30. Petrus Clun. libro 1. epist. 2. & alij.

T.3.A.324. num.98.

i *Marcelli Episc.*] De eodem Vsuard. hac die. Scripsit eius vitam Fortunatus ad sanctum Germanum Episcopum Parisien. Extat apud Sur. tom. 6. Gregor. Turon. de eodem lib. de glor. confess. cap. 89. & Petrus in catal. lib. 10. c. 7. Ponitur nonus eius sedis Episcopus in tab. Democharis.

cir.A. 580.

k *Vigoris Episc.*] Agunt de eo Vsuardus, Ado, & alij. Eius Acta recitat Sur. tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 5. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 272. & lib. 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti, Regis Francorum, fuitq. decimus eius sedis Episcopus.

l *Seuerini*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Conditum habetur eius venerabile corpus Tibure ad S. Laurentij, vt eius ecclesiæ vetera monumenta significant, quæ manuscripta accepimus.

Temp. Maximiani Imp.

m *Maturini.*] Vsuardus de eodem hac die. Eius vitæ Acta habet Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 10. c. 6. Vixisse fertur temporibus Maximiani Imperatoris.

11. E Quarto Nonas Nouemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

COMMEMORATIO [a] omnium fidelium defunctorum. Eodem die natalis S. Victorini [b] Pictauiensis Episcopi, qui post multa edita scripta (vt sanctus Hieronymus testatur) in persecutione Diocletiani martyrio coronatus est. Tergeste passio beati Iusti [c], qui in eadem persecutione sub Manatio Præside martyrium consummauit. Sebastæ sanctorum Carterij [d], Styriaci, Tobiæ, Eudoxij, Agapij, & sociorum martyrum sub Licinio Imperatore. In Perside sanctorum martyrum Acindini [e], Pegasij, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodisti, cum plurimis socijs. In Africa natalis sanctorum martyrum Publij [f], Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarsi in Cilicia sanctæ [g] Eustochij virginis & martyris, quæ sub Iuliano Apostata, post dira tormenta, in oratione reddidit spiritum. Laodiceæ in Syria sancti Theodoti [h] Episcopi, qui non solum verbis, sed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ sancti Georgij [i] Episcopi. In monasterio Agaunensi sancti Ambrosij [k] abbatis. Cyri in Syria sancti Marciani [l] confessoris.

NOVEMBRIS 2.

T. 11. Ann. 1048. nu. 6.

COMMEMORATIO *omnium fidelium Defunctorum* a.] Non recenter statutũ fuit in Ecclesia, vt pro defunctis cõmemorationes anniuersariæ agerētur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron. milit.) pro defunctis annua die facimus De ijsdem Anniuersarijs repeti cõsuetis S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæsarij fratris hæc ait: Alia persoluimus, alia daturi sumus, anniuersarios enim honores & cõmemorationes offerentes, & ij quidem certe qui superstites relinquentur. hæc Gregorius. Satisq; sit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hæc monstrasse; vt tam in Occidentali, quam in Orientali Ecclesia isthæc pie religioseq; seruari consueuisse intelligantur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autē vna eademq; die vniuersalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptum ferunt S. Odiloni abbati Cluniacensi. Testatur id Petrus Dam. in vita ipsius, & Sigeber. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in suis monasterijs faciendum curauit, id postmodũ Romani Pōtificis auctoritate vbique locorum seruandũ sacris legibus sancitũ videtur. vt vero hac ipsa die post solemnitatē omniũ Sanctorum; ex ordine officij Ecclesiastici ratio sumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalarius Fortunatus Episc. Treuerensis, temporibus Ludouici Pij Imp. ad quem etiam scripsit libros de offic. Ecclesiast. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. cap 65. hæc ait: Post officiũ Sanctorum inserui officium pro mortuis. multi enim transierunt de præsenti seculo, qui non illico Sanctis coniunguntur; pro quibus solito more officium agitur. hæc ibi.

b Victo-

T.2.A.303. nu 11. 126. & 127. & T. 3. Ann. 324.n.126. [g] *Victorini.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 12. Scribit de eodem S. Hieron. de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 13. ad Paulinum, vbi eum appellat inclytum Victorinum martyrio coronatū. idem in epiſt. 84. ad Magnum, in præfat. in Euangel. Matthæi ad Euſeb. & in proœm. in Iſaiā. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opuſcula Gelaſius Papa in cap. ſancta Roman. diſtinct. 15. recenſuit inter apocrypha; nam (vt ſcribit S. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Papia) ſectatus eſt Victorinus vna cum alijs nonnullis viris ſanctis & eruditis ſententiam de Millenario, quæ quidem (vt ſuperius diximus) vſque ad tempora Damaſi Papæ, abſque iactura fidei, vel communionis diuiſione libere ferebatur, nec crimini data eſt Papiæ, Iuſtino martyri, vel alijs, quo minus inter ſanctos & Eccleſiaſticos viros adſcriberentur. At vero, ea damnata ſententia, etiam illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptæ videntur. Rurſus autem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepſiſſe in Synodum Romanam ſecūdam ſub Silueſtro Papa habitam cap. 2. damnationem Victorini Epiſcopi Pictauienſis, cyclos Paſchales perperam ſupputantis; nam nihil prorſus illi commune cum Paſchali calculo, vel cum Silueſtro Papa, cum iam temporibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error ſupradictus videtur proueniſſe ex alio Victorino Aquitano, Eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alij; qui & vixit tempore Hilari Papæ, vt ſcribit Gennadius de vir. illuſtr. cap. 88. Vnde apparet canonem illum non eſſe illius Romani Concilij habiti ſub Silueſtro, ſed alterius, in illud tamen illapſum. Vel dicendum, de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino Epiſcopo Pictauienſi: nam in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ vnus tantum eius nominis, idemq. martyr, ac primus eius ſedis Epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

[c] *Iuſti.*] Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 9. De eodem vet. manuſcripta, atque recentiores. T.2. A.303. nu.123.

[d] *Carterij & ſoc.*] Græci etiam de his agūt hac die in Menologio, vbi & eorum certamen deſcribitur. Cir. A.315.

[e] *Acindini & ſoc.*] De his itē hac die Græci in Menologio Metaphraſtes autem ex antiquis monumentis eorum Acta deſcripſit; quæ habet Lipom tom. 5. & Sur. to. 6. T.3. A.344 nu.21.

[f] *Publij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die. cir. A.363.

[g] *Euſtochij.*] De eadem Petrus in catal lib. 10. c. 10. vbi eius Acta paucis cōplexa refert.

[h] *Theodoti Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. & Nicephorus lib 6. cap. 36. T.3. A.308. nu. 26.

[i] *Georgij Epiſc.*] De ipſo Beda, & recentiores. Ado Vien. in chron. ponit anno Domini ſexcenteſimo nonageſimonono; numeraturq. decimusquintus eius ſedis Epiſcopus. A. 699.

[k] *Ambroſij abb.*] Agunt de eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 10. cap. 15. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 273.

[l] *Marciani.*] De eodem hac item die Græci in Menologio; ſcripſitq. eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 3. T.4.A.384 nu.18.

xix. F Tertio Nonas Nouemb. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ 3

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

30 1 2 3 4 5 6 7 7 8 9 10 11 12

NATALIS ſancti Quarti[a] Apoſtolorum diſcipuli. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Germāni[b], Theophili, Cæſarij, & Vitalis, qui in perſecutione Deciāna optime duxerunt martyrium. Cæſarauguſtæ ſanctorum innumerabilium Martyrū[c], qui ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide mirabiliter occubuerunt pro Chriſto. Viterbij ſanctorū martyrum Valentini[d] presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in perſecutione Maximiani ob Chriſti fidē cum ſaxi pōdere in Tiberim præcipitati, & inde ab Angelo diuinitus erepti, demum abſciſſis ceruicibus coronā martyrij perceperunt. In Anglia ſanctæ Vue-

nefridæ [e] virginis & martyris. In monasterio Claræuallensi depositio sancti Malachiæ [f] Episcopi Connerthensis in Hibernia, qui multis virtutibus suo tempore claruit: cuius vitam sanctus Bernardus abbas conscripsit. Eodem die S. Huberti [g] Tungrensis Episcopi. Viennæ sancti Domni [h] Episcopi & confessoris. Item depositio sancti Pirmini [i] Meldensis Episcopi. Vrgellæ in Hispania sancti Hermengaudij [k] Episcopi. Romæ sanctæ Syluiæ [l] matris S. Gregorij Papæ.

NOVEMBRIS 3.

VARTI [a].] De quo Paulus ad Roman. c. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vsuard. Ado, & alij. Hunc Berithi ecclesiæ Episcopum datum esse, tradit Doroth. in synopsi, idq. ex Hippolyti libello de 72. discipulis.

T.2.A.354. n.26. [b] *Germani & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 10. cap. 18. vbi ex priscis tabulis eorum Acta paucis describit.

T.2.A.303. nu. 134. & 135. [c] *Innumerab. martyrum.*] Eadem hyperbole vtitur Vsuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim sunt, quos Prudentius Peristephan. hym. 4. cecinit his sapphicis, dum de Cæsaraugustana ciuitate agit;

Sola in occursum numerosiores
Martyrum turbas Domino parasti;
Sola prædines pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populosa Pœni,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.
Omnibus portis sacer immolatus
Sanguis exclusit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Vrbe piata. Et paulo post de ijsdem:
Nec furor quisquam sine laude nostrum
Cessit, aut clari vacuus cruoris
Martyrum semper numerus sub omni
Grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæsaraugustana Isidorus lib. 15. Orig. dum eam dicit esse præstantiorem cunctis Hispaniæ ciuitatibus, Illustrior est, inquit, florens sanctorum martyrum sepulturis. De his item Petrus in catal. lib. 10. cap. 17. Vasæus in chron. Hispan. pluribus auctor in Flore sanct. Hispan. Qui omnes tradunt, horum omnium martyrum multitudinem appellatã esse Massam candidam, eo quod corporum eorum combustorum cineres remanserint niue candidiores; quo signo ab alijs terris cineribus discreti, collecti sunt. De his item agitur in Thesauro concion. tom. 2. hac die.

T.2.A.303. n.121. [d] *Valentini & Hilarij.*] Horum martyrum Acta manuscripta accepimus ab ecclesia Viterbiensi, vbi eorum capita cathedralis ecclesia magna veneratione conseruat.

[e] *Vuenefrida.*] Huius Acta Rupertus abbas Salopiensis conscripsit, quæ recitat Sur. in to. 6. In catalog. scrip. Britan. traduntur eadem ab Elerio Cambrio scriptis mandata. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuard. hac die. Quæ autem in ijsdem Actis de perẽni fonte & miraculis illic fieri solitis describuntur, maiora his accepi a fidelissimo teste oculato Reuerendiss. D. Thoma Episcopo Asaphensi, Romani Pontificis in obeundis Episcopalibus functionibus Suffraganeo, vitæ sanctitate, fidei confessione, atque doctrina conspicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis sublato. cir. A.660.

[f] *Malachiæ Episcopi.*] Scripsit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eũdem viuentẽ, ac postea defunctum mirifice coluit. Extant eiusdem ad eumdem epist. 315. 316. & 317. & sermo in eiusdem festiuitate. Excessit e vita (vt idem testatur) anno Domini millesimo centesimo quadragesimooctauo, quarto Nonas Nouembris: ob commemorationem autem defunctorum translata est eius celebritas in hanc diem, quo solemnius agi posset. T. XII. An. 1124. n. 11. & A. 1137. num. 34. & seq.

[g] *Huberti Episcopi.*] Eius res gestas ab ipsius discipulo fidelissime scriptas habet Sur. to 6. ibiq. de eius trãslatione agitur, & de religioso cultu eiusdẽ memoriæ a Regibus impertiri solito. Ordinatus a Sergio Papa anno Domini sexcentesimo nonagesimooctauo, diem obijt ann. 730. Numeratur eiusdẽ sedis Episcopus tricesimus ordine. Plura de eodẽ Molan. in Indic. sanct. Belg. aitq. eumdem dedisse Leodio sigillũ publicũ sancti martyris Lamberti imagine insignitum, & huiusmodi inscriptione notatum: SANCTA LEGIA ROMANAE ECCLESIAE FILIA Re vera quidem, quod ad fidem Catholicam pertinet, casta & pudica, quæ semper sanctæ matris secata vestigia, nullo vnquam hæreseon est fœdata contagio: immo hisce ærumnosis temporibus nostri seculi, cum hæresum alluuiones Gallias inundarunt, non solum nullis valuit obrui fluctibus, sed stans constantissime ex aduerso, opposuit se pro muro domui Israel, facta, forma (vt de Thessalonicensi ecclesia scribit Apostolus) omnibus credentibus, cunctisq. circũpositis regionibus illustre edidit seruandæ atque tuendæ religionis exemplum T.9.A.754 nu. 17.

pibm. Sic, faxit Deus, maneat ſemper; & quod fide prædicat, operibus impleat.

T.8.A.612. num.18. [h] *Domni Episcopi.*] Dominum hunc appellat Ado Viennen. qui in chron. anno Domini 527. hæc de ipſo ſcribit; Viennenſis Epiſcopus Dominus floruit; hic tam in diuinis, quam in ſæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorum, vitaq. probatiſsimus. Hæc Ado. Agit de eodē hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Ponitur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus.

cir. A.724. [i] *Pirminii Episcopi.*] De eodē Beda hac die. Huius vitam conſcripſit Vuarmannus Comes, Epiſcopus Conſtantienſis, itemq. Henricus Augienſis abbas, vt notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 265. & lib. 4. cap. 191. Numeratur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus.

[k] *Hermengaudij Episcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ, & Flos ſanct. Hiſpan. de eodem hac die.

[l] *Syluiæ.*] Antiquiſsimus fuit Romæ cultus eiuſdem ſanctæ Syluiæ, cuius eccleſiam fuiſſe apud S. Sabbam teſtatur Ioannes Diaconus in vita S. Gregorij lib. 1. c. 9. idemq. auctor de ipſa ibidem crebrius mentionem facit. Porro iniuria temporum eius memoria penè abolita, auctoritate Clementis Papæ VIII. in Eccleſia renouatur. T.7.A.581. n.4. & T.8. A.604. nu. 30. & 34.

4 Pridie Nonas Nouemb. Luna. G xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

BONONIAE ſanctorum martyrū Vitalis [a] & Agricolæ, quorum prior poſterioris ſeruus antea fuit, poſtea conſors & collēga martyrij: in quem perſecutores omnia tormentorum genera exercuerunt, ita vt non eſſet in corpore eius ſine vulnere locus; quæ conſtanter perferens, in oratione ſpiritum Deo reddidit: Agricolam vero plurimis clauis cruci affigentes interemerunt. Eorum tranſlationi ſanctus Ambroſius cum intereſſet, martyris clauos, ſanguinem triūphalem, & crucis lignum ſe collegiſſe refert, ac ſub ſacris altaribus condidiſſe. Eodem die natalis ſanctorum Philologi [b] & Patrobę, ſancti Pauli Apoſtoli diſcipulorum. Auguſtodūni ſancti Proculi [c] martyris. In Pago Vilcaſsino ſancti Clari [d] presbyteri & martyris. Epheſi ſancti Porphyrij [e] martyris ſub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Nicandri [f] Epiſcopi, & Hermæ presbyteri, ſub Libanio Præſide. Mediolani ſancti Caroli Borromæi Cardinalis, & eiuſdem Ciuitatis Epiſcopi, quē ſanctitate conſpicuum, & miraculis clarum Paulus V. in ſanctorum numerum retulit. Eodem die natalis ſancti [g] Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis ſcripturis nobiliter eruditus, vita puriſsimus, & ad Chriſtianā philoſophiam nudus penitus & expeditus, ſub Caro & Diocletiano Principibus, regente Alexandrinam eccleſiam Theōna, florentiſsime docuit populos, & diuerſos tractatus edidit: poſt perſecutionem vero omne vitæ ſuę tempus Romæ verſatus, in pace quieuit. Apud Ruthēnos in Gal-

lia beati Amantij [h] Episcopi, cuius vita & sanctitate & miraculis extitit gloriosa. In Bithynia sancti Ioannicij [i] abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depositio beati Emerici [k] confessoris, filij sancti Stephani Hungarorum Regis. Treuiris sanctę Modestæ [l] virginis.

NOVEMBRIS 4.

T.2.A.303. n.122. ITALIS & *Agricola* [a].] De his etiam Vsuardus, & alij recentiores. Eorum martyrium describit S. Ambrosius lib. de exhortat. ad virgin. vbi & de eorum inuentione atque translatione, de qua & Paulinus in vita S. Ambrosij. De horum reliquijs meminit Paulinus Nolanus Episcopus in Natali nono sancti Felicis, Gregorius Turonen. hist. Francorum lib. 2. cap. 16. & de glor. mar. cap. 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

T. 1. A. 58. num 56. & T.2.A.159. nu. 4. [b] *Philologi & Patrobæ.*] Quorum meminit Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die sequenti. Philologum Synopę, Patrobam Neapoli præfectum esse Episcopum, tradit Doroth. in Synopsi; licet Hippol. mart. lib. de 72. discip. testetur Patrobam fuisse creatum Episc. Puteolanum.

[c] *Proculi.*] De eodē Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 11. num. 109. & alij recentiores.

[d] *Clari.*] Vsuardus de eodem & alij, adstipulanturq. vetera manuscripta.

cir. A.171. [e] *Porphyrij.*] Agunt de eodem hac item die Græci in Menol. eiusq. martyriū describunt.

[f] *Nicandri & Hermæ.*] Græci itidē hac die in Menologio de iisdem agunt.

T.2.A.285. n.15. & seq. [g] *Pierij.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij; licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euseb. hist. lib. 7. cap. vlt. Hieron. de scrip. Ecclesiast. & epist. 84. ad Magnum. Erat Alexandriæ ecclesia, Pierij dicta, cuius meminit Epiphan. hæresi 69.

[h] *Amantij Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij de eodem. Cir.A 815. Hujus vitā ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 6. conscriptamq. putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis sancti Quinctiani eiusdem sedis Episcopi, de quo infra Idibus Nouembris; transtulit enim ipse eiusdem Amantij corpus, vt testatur Gregorius Turonen. in vita sanctorum Patrum cap. 4.

[i] *Ioannicij.*] Agunt de eodē Græci hac die Sepius T.9. & T.x. An. 816. nu. 21. in Menologio, ac pluribus res ab eo gestas referunt, quas plenius prosecutus est Metaphrastes. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

[k] *Emerici.*] Eius vitam descripsit Sur. to. 6. T.11.Ann. 1030. nu. 3. & seq. ex antiquis manuscrip. Mart. Polonus recenset obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin. de reb. Hungaric. dec. 2. lib. 2. Relatus est inter sanctos vna cum S. Stephano Rege ipsius patre a Benedicto Papa Octauo, qui dictus est Nonus.

[l] *Modestæ.*] Plura scripta habentur de ea cir. A.680. in vita sanctæ Gertrudis apud Sur. 17. Martij, tom. 2. Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 183. eamq. claruisse ait circa annum Domini sexcentesimum octogesimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vsuardum.

xvij. A   Nonis Nouemb. Luna.   5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

ANCTI Zachariæ [a] sacerdotis & Prophetæ, patris beati Ioānis Baptistæ. Item sanctæ [b] Elizabeth eiusdem sanctissimi præcursoris matris. Terracinæ in Campania natalis sanctorum martyrū Felicis [c] presbyteri, & Eusebij monachi, qui cum sepelisset sanctos martyres Iulianum & Cæsarium, & multos conuerteret ad fidem Christi,

quos sanctus Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tectus est, & ambo ad forum Iudicis ducti, nec superati, inde in carcere inclusi, nocte eadem, cum sacrificare noluissent, decollati sunt. Emesæ in Phœnicia sanctorum martyrum Galationis [d], & Epistemis coniugis; qui in persecutione Decij flagris cæsi, manibus pedibusq. & lingua insuper mutilati, denique truncato capite martyrium consummarunt. Item sanctorum martyrum Domnini [e], Theotimi, Philothei, Siluani, & sociorum sub Maximino Imperatore. Mediolani sancti Magni [f] Episcopi & confessoris. Brixiæ sancti [g] Dominatoris Episcopi. Treuiris sancti Fibitij [h] ex abbate eiusdem ciuitatis Episcopi. Aurelianis in Gallia sancti Læti [i] presbyteri & confessoris.

NOVEMBRIS 5.

T.1. A.1.n. 53.& seq.

ZACHARIAE [a].] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Septembris. Præter illa quæ de ipso scribuntur a S.Luca Euangel. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vit. & interit. Prophet. c. 23. traditq. occisum esse ab Herode inter vestibulum & altare: eiusdem sententiæ fuit Origenes in Matth. cap. 23. Petrus Alexandrinus Episcopus & martyr in can. 13. Gregorius Nyssenus in orat. de Christi natiuitate, Basil. homil. de humana Christi generatione, Cyrillus Episc. Alexandrinus libro aduersus Anthropomorphitas; id ipsum in Sacra Valentinianus Imp. ad Episcopos Asiæ, quam recitat Theodoretus hist. lib 4. cap. 7. qui omnes de hoc Dominum ipsum locutum putant apud Matth. cap. 23. cum de Zacharia occiso ab illis inter templum & altare loquitur. quæ licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi c. 23. tamen apud me quidem tot tantorumq. veterum Theologorum plurimum valet assertio. Diuersa prorsus ab his erat commentitia historia ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece, & visione asini, quam refert, & reprobat Epiphanius hæres. 26. qui (vt diximus) prioris sententiæ est grauissimus assertor. Tertullianus in Scorpiaco; cum agit de Zacharia qui necatus est inter templum, & altare, testatur perennes eius cruoris maculas silicibus impressas in tẽplo indelebiles esse relictas. Incidi in manuscriptum codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram sanctam; legiq. inter aliqua quæ hactenus relicta sunt templi Hierosolymitani vetera monumenta, illic inesse lapidem, in quo recens cruor aspersus indelebili nota aspiceretur; quem dicerent esse sanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occisus est: licet & Hieronymus vbi supra hæc ipsa vulgi potius opinione iactata, quam certa veritate constantia putet. De illa quæstione, an idem fuerit summus Sacerdos, satis plene egimus in Annalibus Ecclesiasticis. Caput autem eius asseruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim sanguinẽ emanasse tradũt. Nec id prætermittimus, quod Iosephus scribit, reperiri adhuc alium Zachariam filium Baruch nobilissimum ac ditissimum Hebræorum, moribusq. laudatissimum, occisum in medio templi a Zelotarum factione temporibus Vespasiani tunc ducis exercitus in Iudæa. hæc de ipso Iosephus de bello Iud. lib. 5. cap. 1.

[b] *Elizabeth.*] Iungitur Zachariæ marito suo Elizabeth, non ea ratione quod vna eademq. die (quod sciatur) vterque migrarit è corpore; sed cũ eius natalis certæ diei ignorantia aliquando fuerit eius memoria prætermissa; consultius visum est, in commemoratione sanctorum eam cõiungere viro suo: nefarium enim est existimatum, sanctissimã feminam, præconio Euangelij celebratam, illiberaliter nimis esse silẽtio prætermissam; quam sancti Patres præclarissimis laudibus sunt prosecuti, tum qui Lucæ caput primum sunt interpretati, tum etiam qui de Ioannis Baptistæ eius filij natali, vel Dei genitricis visitatione pro concione dixere. Quæ vero ad historiam de ipsa pertinent, collegimus in Annalium tomo primo. T.1. in Apparatr. n.16. & A. 1.n.56.

[c] *Felicis & Eusebij.*] De ijsdẽ Beda, Vsuardus, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 28. Agitur de his pluribus in Actis S. Cæsarij apud Sur. tom. 6. die prima Nouembris. cir. A.100.

[d] *Galationis & Epistemis.*] Agunt & de his Græci in Menolog. Eorum autem Acta a Metaphraste fusius descripta recitat Lipom. tomo 5. & Surius tom. 6. T.2.A.253. n.125.

[e] *Domnini & soc.*] De his item Græci agũt in Menologio hac die. cir. A.237. vel 238.

 [f] Magni

Tempore Silueri PP. cir. A. 540. Acta. Ante Ann. 490. ex monum. ecclesiæ Brixianæ.

[f] *Magni Episcopi.*] De quo & tabulæ ecclesiæ Mediol. ex quibus & Galesinius hac die.

[g] *Dominatoris Episcopi.*] De eodem tabulę ecclesiæ Brixian. meminitq. eiusdem Rampertus eiusdem ecclesiæ Episcopus in sermone de translatione sancti Philastrij. Numeratur hic decimusquartus post S. Philastrium Episcopus ecclesiæ Brixianæ.

[h] *Fibitij abbatis.*] Hic licet alicubi Episcopus dictus reperiatur: tamen in tabulis Episcoporum Treuirensium, quas descripsit Demochares, nullus eius nominis legitur Episcopus. Porro chronicon monast. German. abbatem eum appellat.

[i] *Leti.*] De quo etiam Vsuardus hac die, & alij recentiores. cir. A. 540.

xvj. B Octauo Idus Nouemb. Luna. 6

a b c d e f g h i k l m n p q r f

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2

t u A B C D E f F G H M N P

3 4 5 6 7 8 9 10 10 11 12 13 14 15

THINISSAE in Africa natalis sancti Felicis [a] martyris, qui confessus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert sanctus Augustinus, Psalmum in eius festiuitate ad populum exponens) inuentus est in carcere exanimis. Theopoli sanctorum decem [b] Martyrum, qui a Sarracenis passi leguntur. Barcinone sancti Seueri [c] Episcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confosso, martyrij coronã accepit. In Phrygia sancti Attici [d]. Apud Bergas depositio sancti Vuinoci [e] abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam sibi subditis multo tempore ministrauit. Fundis in Latio sancti Felicis [f] monachi. Lemouicis in Aquitania sancti Leonardi [g] confessoris, discipuli beati Remigij Episcopi: qui nobili genere ortus, solitariam vitam deligens, sanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

NOVEMBRIS 6.

FELICIS [a].] Huius meminit sanctus Augustinus tract. in Psal. 127. De loco vbi passus est, varia lectio reperitur: legit Beda, Tumissa, Vsuardus & Ado, Toniza, alicubi Thinissa: quæ & verior probatur: est enim Thinissa prope Hipponem in prouincia Numidiæ, de qua Ptolemæus in 2. tab. Africæ. In Itiner. Antonini Toniza dicitur. eius loci Episcopus subscriptus reperitur Concilio Carthagin. sub Cypriano, apud Augustin. lib. 3. de baptis. contra Donatist. c. 13. Alia est rursus Tymissa, seu Tunissa, quæ Tunetum dicitur, vicina Vticæ, hodie Tunesi vulgo dicta; a Polybio autem, qui eam exacte describit, Tunes appellata reperitur, quam distare a Carthagine dicit stadijs centum viginti. Hæc lib. 14. hist. in fine. Plura de eadem lib. 1.

[b] *Decem Martyrum.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia est in Syria. Cur autem, quandovè eo nomine cœpta sit nuncupari, consule Niceph. hist. lib. 17. c. 3. & hist. Miscel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iustiniani Imp. ex quo tempore reperies eumdem Imp. Iustinianum eãdem ciuitatem in suis sanctionibus Theopolim appellasse. Quod autem hi passi dicuntur a Sarracenis; eo tempore id accidisse putamus; cum sub Cosrhoe Rege Persarũ ea ciuitas a Sarracenis direpta est. T. 8. A. 617. circ. A. 306

[c] *Seueri Episcopi.*] Hunc ferunt passum in persecutione Diocletiani sub Daciano Præside Vasæus A. 338 Molanus.

fide, & cum eo quatuor ſacerdotes, vt ſcribũt Laurẽtius de Padilia, & Vaſæus in chron. ann. 306. idq. pluribus Flos ſanct Hiſpan. & Theſaur. concion. to 2. hac die. Molanus autẽ in addit. ad Vſuard. hæc habet: Fuit hic vnus ſeptuaginta Epiſcoporũ, qui leges Gothicas in Hiſpania condiderũt; hic a barbaris Gothicis, qui Cathaloniã incolebant, clauo capite cõfoſſo, martyrio coronatur anno Christi ſexcẽteſimo triceſimooctauo. Hęc Molan. Vnde autem acceperit, nondum inuenimus; nec alicubi eius nominis Epiſcopum Barcinonenſem legimus in Concilijs quæ frequẽter illis temporibus coacta ſunt in Hiſpania, nec etiam apud S. Ildefonſum, qui virorum illuſtrium eorum temporum ſeriem texuit. Fuit & alius Seuerus Epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduerſus Vincentium Cæſaraugustanum Epiſcopum in Arianã hæreſim lapſum circa annum Domini quingenteſimũ octogeſimũ, vt habet Honorius Augustodunen. de viris illuſtrib. c. 30. De eodem Vincẽtio Cæſaraugustano lapſo in hæreſim Arianam tempore Leuuigildi Regis Gothorum meminit S. Iſidorus in chron. Goth.

[d] *Attici*] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Græci agunt vij. Kalend. Septembris.

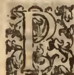
[e] *Vuinoci abb.*] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fideliſsime ſcripta, ſimulq. tranſlationem & miracula habet Sur. tom. 6. hac die. Molanus etiam de eo in Indic. ſanct. Belg. Diuerſus hic ab illo de quo Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. ſcribit lib. 5. c. 21. & lib 8 cap. 24. Nam hic, de quo agimus, longe poſt Gregorij tempora claruit, obijtq. anno Domini 716. Obijt An. 716.

[f] *Felicis.*] De quo S. Greg. lib. 1 dial. c. 3 ex quo cęteri acceperunt, qui de ipſo agunt. cir. A. 560.

[g] *Leonardi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Habet eius res geſtas Surius tom. 6. Legimus alias in manuſcrip. cod. eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S Bened. lib. 3. c. 29. obijſſeq. tradit anno Domini 559. Obijt An. 559.

7 Septimo Idus Nouemb. Luna. C xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

PATAVII depoſitio ſancti Proſdocimi [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, ad prædicandum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt: vbi multis virtutibus & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſiæ ſancti Herculani [b] Epiſcopi & martyris. Eodem die ſancti Amaranthi [c] martyris, qui apud Albigenſem vrbem exacto agonis fidelis curſu ſepultus, viuit in gloria. Melitine in Armenia paſsio ſanctorum Hierõnis [d], Nicãdri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia Præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia ſanctorum martyrum Aucti [e], Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſsio ſanctorum Melaſippi [f], Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ S. Engelberti [g] Epiſcopi, qui pro defenſione Eccleſiaſticæ libertatis & Romanæ Eccleſiæ obedientia martyriũ ſubire non dubitauit. Alexandriæ beati Achillæ [h] Epiſcopi, qui eruditione, fide, cõuerſatione, ac moribus fuit inſignis. In Friſia depoſitio S. Vuilibrordi [i] Epiſcopi Traiectenſis, qui a beato Sergio Papa ordi-

natus

natus Episcopus, in Frisia & Dania Euangelium prædicauit. Metis sancti Ruffi [k] Episcopi & confessoris, Argentorati sancti Florentij [l] Episcopi.

NOVEMBRIS 7.

T. 1. A. 46, nu. 2.

Rospocimi. [a]] De eodem tabulæ ecclesiæ Patauinæ. Eius res gestas ex antiquis monumentis habet Mombrit. tom. 2. vit. sanct. Petrus in catal. lib. 10. c. 33. & Scard. lib. antiq. vrb. Patau. lib. 2. clas. 6.

T. 7. A. 546, nu. 3.

[b] *Herculani Episc.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Eius martyrium describit S. Greg. Papa dialog. lib. 3. cap. 13. Mombrit tom. 2. vit. sanct. eius Acta edidit, passimq. refert anno decimoseptimo Iustiniani Imperatoris: est is annus Domini (secundum Fastos Onuphrij) quingentesimus quadragesimusquartus. Sigeber. in chron. de ipso, eodem anno; licet Marian. Scot. passum referat an. 561. nos vero in Annal. ponimus eius martyrium anno Domini 546. Legi & libellum manuscrip. miraculorū eius, & quidē sincerissimū, nisi quod in eius exordio ea sunt emendanda, quæ de Iuliani Apostatæ temporibus ab aliquo alio præmissa videntur: longe enim discrepant inter se tēpore Iuliani, & Iustiniani. Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 14 adnumerat eumdem S. Herculanū inter monachos ordinis S. Benedicti. Ex monastica quidem vita ad Episcopatum venisse, scribit Gregorius; constat tamen hisdem temporibus vtrumque vixisse, & paulo ante Herculani obitum migrasse ex hac vita S. Benedictum, qui (vt Leo Episcopus Ostiensis scribit in chron. Casinen. excessit ex humanis ann. Domini 543. vel secundum alios 542. quē tamen vsque ad annum saltē 544. peruenisse, ex ipsius rebus gestis cum Totila Regē colligi posse nobis videtur. Qui præest hodie eidem Perusinæ ecclesiæ eiusdē cognominis Reuerendiss. D. Vincētius Herculanus, ordinis Prædicatorum, omni virtutum & litterarum genere ornatissimus, & tanti prædecessoris dignus in Episcopatū successor, in eam sententiam videtur esse procliuior, vt eiusdem nominis duo fuerint eiusdem ciuitatis Episcopi; eo quod (vt ait) in Actis sanctorum, Carpophori & Abūdantij martyrum, qui passi sunt temporibus Gentilium Impp. habeatur mētio de S. Herculano Episcopo Perusino. Hæc mihi coram, cum nuper Romæ esset. Hoc ipsum profitetur R. P. Ioannes Baptista Brachescus Florentinus, ordinis Prædicatorum, in rebus gestis dictorum sanctorum martyrum, quas vna cū Actis aliorum sanctorum eiusdem regionis conscripsit. Post S. Herculanum iuniorem (sic enim hunc, de quo agimus appellare libet) Ioannes eam rexit ecclesiam, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pont. in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiusdem S. Herculani S. Floridus Episcopus Tifernas, cuius meminit S. Gregor. dialog. lib. 3. c. 13. & 35: licet mendosus codex habeat, loco Tifernatis, Tudertinæ ecclesiæ fuisse Episcopum.

Hic primus claruit cir. An. 304. & ex oppido Antognolle Perusiā traslatum corpus eius

A. 1378. Lauirus in chron. Perusin.

T. 2. A. 254. n. 29

[c] *Amaranthi.*] Agunt de eodē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Pluribus Gregor. Turon. de glor. mart. c. 57. Petrus in catalog. lib. 10. c. 35. Passus fertur temporibus Decij Imp.

T. 3. A. 311. n. 21.

[d] *Hieronis & soc.*] De his itē hac die Græci in Menologio. Metaphrastes edidit eorum Acta, quæ describit Lipom. to. 5. & Sur. to. 6.

[e] *Aucti & soc.*] Græci de ijsdem hac die in Menologio, ibiq. eorum Acta paucis comprehensa narrantur.

T. 4. A. 372. n. 79.

[f] *Melasippi & soc.*] Iidem qui supra in Menologio hac die, ijsdemq. verbis.

Passus An. 1225.

[g] *Engelberti.*] Huius egregia certamina Cæsarius monachus scriptis mandauit; extant apud Sur. tom. 6. idemq. auctor addidit librum miraculorum, quæ ab eodē post eius obitum sunt edita. Passus est anno a Christo 1225. cum sedisset annos sex.

T. 2. A. 285. num. 15. & T. 3. A. 310. num. 15. & seq. & An. 311. n. 61. Obitus.

[h] *Achillæ Episc.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. De eodē adhuc presbytero magna cum laude scribit Euseb. hist. lib. 7. c. vlt. Socr. lib. 1. c. 11. Cassiod. trip. lib. 1. c. 12. Niceph. lib. 8. c. 34. pluraq. in Actis S. Petri martyris Episcopi Alexandrini, de quo inferius sexto xxi Decemb. Hunc magnum Achillam appellat S. Athan orat. 2. contra Arian. Successit hic eidem S. Petro, vt constat ex eodē Athanasio; Achillæ autē Alexander, cui Athanasius subrogatur. Alium Achillā ponit Epiphan. in Panar. hæres. 69. sedisse immediate ante Athanasium; sed ab alijs nō adnumeratur inter Episcopos Alexandrinos; nā defuncto Alexandro, absente Athanasio, ille tāquā sequester potius, quā vt Episcopus, eidē præfuit sedi mensibus tribus, quousque Athanasius e Comitatu, quo fuerat missus, rediret.

T. 8. A. 697. n. 10. & seq.

[i] *Vuillibrordi Episcop.*] Barbarum ac pronunciatu asperum nomen Sergius, Papa, cum illum Romæ in ecclesia sanctæ Cæciliæ ordinaret Episcopum, mutauit in Clementem; tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Est ordinatus anno Domini 696. vt testatur Marcellus in vita S. Suiberti c. 10. qui etiam ibi cap. 6. profitetur se scripsisse eius vitam, quam manuscriptā haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiusdem Acta scriptis mandauit; extantq. apud Sur. to. 6.

Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado,& alij: idemq. Beda hist. Anglor. lib.5. cap.12,in fin.& de sex ætat. in Iustiniano Secundo. Plura de ipso etiam in vita S.Bonifacij Episcopi Mogūtini; ac denique Trithem. de vir.illustr.ord.S.Benedicti lib.3.c. 137.

[k] *Ruffi Episcopi.*] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius translatione facta temporibus Clotarij.

[l] *Florentij Episc.*] Eius vitam ex manuscr. edidit Surius tomo. 6. Ponitur hic quartus eius sedis Episcopus. Sedere cœpit anno Domini 663. præfuitq. annis duodecim, vt constat ex tabulis eius ecclesiæ, quas descripsit Demochares. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vsuardum. Obiit Ann. 675.

8 Sexto Idus Nouemb. Luna. D xliij.

a b c d e f g h i k l m n p q r s
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4
t u A B C D E F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 12 13 14 15 16 17

OCTAVA omnium Sanctorum. Romæ via Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, passio sanctorum martyrum Claudij[b], Nicostrati, Symphoriani, Castorij, & Simplicij: qui primo in carcerem missi, deinde scorpionibus grauissime cæsi, cum a fide Christi mutari non possent, iussi sunt a Diocletiano in fluuium præcipites dari. Item via Lauicana natalis sanctorum quatuor Coronatorum[c] fratrum, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui sub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vsque ad mortem cæsi sunt. Horum autem nomina, quæ postea interiectis annis, Domino reuelante, ostensa sunt, cum minime reperiri tunc potuissent, statutum fuit vt anniuersaria dies ipsorum vna cum illis quinque sub nomine sanctorum quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam postquam reuelata sunt, in Ecclesia perseuerauit. Romæ sancti Deusdedit[d] Papæ, qui tanti meriti fuit, vt leprosum osculo a lepra sanauerit. Bremæ sancti Vuillehadi[e] primi eius ciuitatis Episcopi, qui vna cum S. Bonifacio, cuius discipulus fuit, in Frisia, & Saxonia Euangelium propagauit. Suessione in Gallia sancti Godefridi[f] Episcopi Ambianensis, magnæ sanctitatis viri. Apud Virodunum, sancti Mauri[g] Episcopi & confessoris. Turonis S. Clari[h] presbyteri, cuius sanctus Paulinus epitaphium scripsit.

NOVEMBRIS 8.

CTAVA *omnium Sanct.* a] Inter maiores Octauas ponitur, de eaq. solēniter agi solitum, indicat prædictus manuscrip. codex ecclesiæ sanctæ Mariæ ad Martyres.

T.2.A.303. nu.115. [b] *Claudij & soc.*] De eisdem Beda pluribus, Vsuardus, & Ado. Horum Acta edita habentur a Mombrit. tom.1. sed in nonnullis corrigenda: alia Surius breuiora tom.6. sed prolixiora nos manuscripta habemus in nostra bibliotheca.

[c] *Quatuor Coronat.*] Beda & alij omnes de eisdem hac die. Honorius Papa eisdē martyribus T.2.A.303. nu.115 & T.x.A.849. n.3.& seq.

ribus ecclesiam erexit, vt constat ex libro de Roman. Pontificibus. Vetus fuit Romæ & adhuc est Titulus nomine sanctorum quatuor Coronatorum, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regist. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrum corpora a Leone Quarto Rom. Pont. fuisse inuenta, eiusdem Acta, quæ ab Anastasio Bibliothecario putantur conscripta, testantur; vbi de eorum ecclesia ab eodem restituta, multorumq. sanctorum (quas recenset) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

T. 8. A. 614. n. 4. & An. 615. nu. 8. obitus An. 617. nu. 1.

[d] *Deusdedit Papæ.*] Successit hic Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodem in Annalib. Ecclesiasticis.

Ordinatus A. 788. Vixit post ordinationem Annos duos & mēses tres Crantzius.

[e] *Vuillebadi Episc.*] Eius res gestas fideliter scriptas habet Sur. tom. 6. Plura de eodem Crantz in Saxon. lib. 2. c. 14. & 15. & in hist. Eccles. Saxon. lib. 1. c. 7. & 8. Ordinatus fuit eius sedis Episcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 195.

T. xij. An. 1109. n. 5. & seq. obitus A. 1119. n. 28.

[f] *Godefridi Episcopi.*] Huius vitam scriptā a Nicolao monacho recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1013. translatio autem facta est anno 1138. vt eius Acta testātur. Adnumeratur inter Episcopos Ambianenses tricesimusquartus ordine.

[g] *Mauri Episcopi.*] De quo tabulæ eius ecclesiæ: ponitur secundus eius sedis Episcopus, obijtq. diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur. A. 150.

[h] *Clari.*] Seuerus de ipso scribit epistola 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Mart. cap. 25. sepultusq. est in ecclesia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Episcopus in epist. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in sepulchro illius ad perpetuam memoriam describenda, quorum tantū exordia hic referimus, estq primi eiusmodi initium:

Martinus obijt Ann. 402. cuius discipulus fuit Clarus.

Nominis vt titulo, sic mentis lumine Clarus
Presbyter hoc tegitur, sed membra caduca sepulchro, &c.

Secundi autem est exordium:

Presbyter hic situs est meritis & nomine Clarus,
Martino studijs comes, & meritis modo consors, &c.

Tertium autem ita incipit;

Clare fide, præclare actu, clarissime fructu,
Qui meritis titulum nominis æquiparas, &c.

xiij. E Quinto Idus Nouemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE dedicatio[a] Basilicæ[b] Saluatoris. Amaseę in Ponto natalis sancti Theodori[c] militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Christianæ fidei confessione fortiter cæsus, & in carcerem missus, deinde Domino sibi apparente, ac monente, vt constanter & viriliter ageret, releuatus est: nouissime postquam equuleo suspensus, & vngulis corrāsus est, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes sanctus Gregorius Nyssenus præclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia passio sancti Orestis[d], sub Diocletiano Imperatore. Thessalonicæ sancti[e] Alexandri martyris, sub Maximiano Principe. Apud Bituricas sancti Vrsini[f] confessoris, qui Romæ ordinatus a successoribus Apostolorum, primus eidem Vrbi destinatur Episcopus. Neapoli in Campania sancti Agrippini[g] Episcopi, miraculis clari. Constantinopoli sanctarum virginum Eustoliæ[h] Romanæ, & Sopatræ filiæ

filiæ Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio imaginis [i] Saluatoris, quæ a Iudæis crucifixa, tam copiosum emisit sanguinem, vt Orientales & Occidentales ecclesiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

T.3.A.324. num 67. & seq. vide etiam A.312. nu. 80. & seq.

EDICATIO *Basilicæ Saluatoris*[a].] Varijs nominibus eadem Basilica dicta reperitur: siquidem in registro S. Gregorij lib. 11. c. 1. appellatur Basilica Iulij. hæc etenim ibi scripta leguntur: Acclamatum est in Lateranis in Basilica Iulij ab omni clero, &c. Non tamen existimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexisse Basilicas, alteram iuxta Forum, via Flaminia alteram, tradit liber de Rom. Pont. Vetus enim Vrbis monumentum erat Basilica Iulij, cuius meminit Plin. lib. 5. epist. 11. Dicta est etiam Basilica Lateranensis, seu Laterani; ita enim appellant eam S Hieron. epist. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius contra Symmachum. sic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. scribit) erant in regione secunda, Cœlimontana nuncupata. Fuisse eas magnificētissimas, testatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quæ postea tēporibus Constantini cesserunt Faustæ Augustæ, ibiq. sub Melchiade habita est Synodus in causa Cæciliani, vt scribit Optat. Milevit. lib. 1. contra Parmen. Dicta etiam inuenitur Basilica Cōstantiniana, quod dictas ædificiorum moles in ecclesiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata est etiam Basilica Saluatoris eo quod ipsi Saluatori omnium Iesu Christo Deo vero dicata potissimum esset; cum alioqui omnes etiam sanctorum ecclesias Deo optimo maximo dicari consueuisse scribat S Augustinus de ciuit. Dei lib. 22. c. 10 Rursus autem adiacentia oratoria S. Ioānis Baptistæ, & S Ioannis Euangelistæ ab Hilaro Papa constructa in Baptisterio Constantini, effecerunt vt eadem Basilica dicatur etiam nomine S. Ioannis. Non abs re facere videmur, si hic ponamus de eadem Basilica præclarum elogium Petri Damiani S. Rom. Ecclesiæ Card. Episc. Portuensis, quem ob singularem vitæ sanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Ecclesiasticæ disciplinæ Hieronymum iuniorē inuenimus appellatum. Is, inquam, in epistola ad Cardinales S. Romanæ Ecclesiæ hæc inter alia scribit: Lateranensis ecclesia, sicut Saluatoris est insignita vocabulo, qui nimirum est caput omnium electorum, ita mater, & quidam apex & vertex omnium per Orbē ecclesiarum. hæc septem Cardinales habet Episcopos, quibus solis post Apostolicū, sacrosanctum illud altare licet accedere, ac diuina mysteria celebrare, &c. De eadem rursus ad Cadaloum schismaticum, his verbis; Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen & summitas totius Christianæ religionis effecta (vt ita dixerim) Ecclesia est ecclesiarum, & Sācta sanctorum. Habet enim intrinsecus beatorum Apostolorum Petri & Pauli diuersis quidem locis constitutas ecclesias, sed sui compage sacramenti (quia videlicet in quodam meditullio posita, quasi caput membris supereminet) indifferenter vnitas. His itaque tamquam expansis diuinæ misericordiæ brachijs, summa illa & venerabilis Ecclesia omnem ambitus totius Orbis amplectitur; omnesq. qui saluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Iesus, summus videlicet Pontifex, arce subnixus, totam in orbe terrarum Ecclesiam suam sacramenti vnitate confœderat; vt vnus Pastor merito, & vna dicatur Ecclesia, &c. Hæc idcirco hic descripsisse volumus, vt ostendatur optimo quidem iure eius Basilicæ dedicationem in vniuersa Ecclesia celebrari: vtpote quæ sit parens ac caput omnium ecclesiarum. Quod pertinet ad dedicationem ecclesiarum, adhuc addimus, non solum olim agi solitam anniuersariam solemnitatem, more maiorum, dedicationis ecclesiæ, sed etiam consecrationis altaris: idq. exploratum habetur ex serm S. Augustini 252. de tempore, itemq. ex alio eiusdem 255. de tempore. Porro vnicuique altari consecrato assistere Angelum Dei, extat egregium exemplum in Prat. spirit. Sphron. cap. 4. At vero non vnum tantum altare in ecclesia construi & consecrari olim moris fuisse (vt garriunt hæretici) sed plura, habes testimonium S. Gregorij Papæ in registro lib. 5. epist. 50. ad Palladium Episc. Sanctonen. vbi agit de ecclesia in honorem Apostolorum, aliorumq. sanctorum constructa, deq. tredecim ibi altaribus erectis ac dedicandis.

[b] *Saluatoris.*] De hoc nomine S. Augustinus de Trinitate lib. 3. c. 10. hæc ait: Qui est Hebraice Iesus, Græce σωτὴρ, nostra autem locutione, Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, sed habere poterat, sicut potuit quando voluit. Hæc Augustinus. Quo magis mirandum est, non solum hæreticos, qui dedita opera ab Ecclesiæ Catholicæ consuetudine dissentiunt, sed ex nostris etiam nonnullos Latinæ eloquentiæ studiosos

diosos, a Saluatoris voce tantopere abhorrere; cuius loco Seruatorem dicunt; tamquam hoc sit Ciceronianum verbum, alterũ non sit. Atqui par esset in negotio fidei, dictionum nostrarum proprietate, Augustino magis, ac ceteris Patribus doctissimis ac sanctissimis, quam Ciceroni auscultare. Quamquam nunc quidem Tullio saltem ipsi Latinitatis magistro cedendum esset, qui disertis verbis negat Græcam vocem σωτῆρ, vno Latino verbo exprimi posse. Ipsum audiamus, cuius hæc sunt verba in C. Verrẽ lib. 2. Itaque eum non solum patronum istius insulæ, sed etiam sotera, inscriptum vidi Syracusis. Hoc quantum est? ita magnum, vt Latino vno verbo exprimi non possit. Is est nimirum soter, qui salutem dedit. Hæc ille. Ecce (vt vides) vox vna illa, Seruator, non est visa satis efficax, quæ Græcam vocem Latine æque redderet; vnde noua potius fuit excogitanda: quod non tantum in his quæ religionis sunt, sed & in his quæ spectant ad scientias artesq. optimo iure fieri posse ac debere, idem Cicero docet lib. 3. de Finibus, cuius & in eodem libro est illa grauis & tanto oratore digna sententia, qua ait: Huiusmodi res (ad philosophiam spectantes videlicet) dicere ornate velle, puerile est: plane autem & perspicue expedire posse, docti & intelligentis est viri. Hæc ipse. Ego quidem eloquentiæ & latine loquendi studium non reprehendo, ita tamen, vt religioni seruiat, non imperet; in qua sententia excellenti doctrina & iudicio viros, fidei nostrę columnas, esse nouimus Augustinum, Hieronymum, Ambrosium, & alios complures, quos recitare perfacile possem; sed nolo, ne longius ab instituti nostri ratione discedam: citabo tamen breuiter aliquot loca; id etenim August. de doctrin. Christian. lib. 2. c. 13. & contra Crescon. lib. 2. c. 1. Ambros. commen. in Luc. cap. 2. Hieron. in comm. in Ezechiel. cap. 40. Arnob. lib. 1. aduersus Gentes, & Niceph. hist. lib. 8. c. 42. & alij profitentur; nouissime vero & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos, qui Seruatorem pro Saluatore inepte dicere consueuerunt, in annot. ad Vsuard. ad quintum kal. Martij in prima edit.

T. 2. A. 304. nu. 58. [c] *Theodori.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem xiiij. Kal. Martij in Menologio, & in constit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus est Theodorus tyro ad differentiam Theodori ducis: appellatus est & Amasenus ob locũ vbi passus est; dictus & Euchaita, a ciuitate in quam eius corpus translatum est, quæ ab eodem postea nominata est Theodoropolis a Ioãne Zemisce Imperatore, qui ob ingentem victoriam eius precibus habitam, eidem amplissimam erexit basilicam, annuamq. celebritatem auxit, vt scribit Zonaras in 3. part. Annal. in Ioan. Imp. & Cedren. in compend. in eodem. De celebratione eius dici festi habetur in Actis S. Alipij Cionitæ cap. 7. ex Metaphraste die 26. Nouembris apud Sur. to. 6. Huius res gestas, ac præclarum martyrium descripsit Metaphrastes die 17. Februarij. ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem, quarum altera dicta est a Greg. Nysseno, altera vero a Nectario Episcopo Constantinopolitano: Constantinopoli etenim percelebris fuit eiusdem martyris cultus, vbi basilicam vetustate pene collapsam Iustinianus Imperator restituẽdam curauit, vt scribit Procop. lib. 1. de ædif. Iustin. Imp. De eadem in auth. vt determ. sit num. cleric. collat. 1. tit. 3. Romæ etiam adhuc superest eiusdem martyris ecclesia ad Palatini radices, quam inter diaconias numeratam reperi. Habemus eiusdem martyris Acta manuscripta in nostra bibliotheca. De nobili memoria Theodori martyris apud Damascum posita meminit Ioan. Damascen. de imag. orat. 3. vbi & de miraculo ex imagine eiusdem martyris agitur. Erat celebris peregrinatio in Oriente Euchaitam ad S. Theodorum, de qua Pratum Spirituale cap. 180.

[d] *Orestis, aliter Arestis.*] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Acta autẽ eius a Metaphraste edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De ecclesiæ huius S. Orestis martyris reditibus orta est contentio inter Anthimum Episcopum Tyanæ in Cappadocia, & sanctum Basilium: cuius meminit sanctus Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudem Basilij. T. 2. A. 304. num. 71. & T. 4. A. 371. num. 84.

[e] *Alexandri.*] Agunt de eo item Græci in Menologio, vbi eius nomine certamen describitur. T. 2 A. 304. nu. 49.

[f] *Vrsini.*] De eodem Beda, Vsuardus, & Ado; pluribus autem Greg. Turon. de glor. confess. c. 80. Petrus Cluniacen. lib. 1. epist. 2. & Petrus Aequilin. in catalog. lib. 10. c. 41. T. 1. A. 46. nu. 2.

[g] *Agrippini Episcopi.*] Extant eius Acta ex antiquis monumentis Neapolitanæ ecclesię, edita a Dauide Romæo, & a Paulo Regio. Legi & libellũ miraculorũ eius seorsum positũ. cir. A. 200. P. Regius.

[h] *Eustolia & Sopatra.*] De his etiã Græci in Menologio, earumq. Acta referunt. T. 8. A. 607 nu 5.

[i] *Commemoratio imaginis Saluatoris.*] Vetus consuetudo tam in Orientali quam in Occidentali Ecclesia fuit, & hactenus perseuerat, vt hac die miraculum ex eadẽ imagine olim editum annua celebritate recoleretur. In Concilio Niceno secundo, Actione quarta, vbi rei gestæ historia recensetur, hæc ex ea leguntur: Hæc insuper ab eis efflagitamus, vt per annos singulos, mense Nouembri, qui apud Hebræos est nonus, apud nos vero vndecimus, nona die ipsius, id est, quinto Idus Nouembris, non minori reuerentia quam Natalis Domini, aut Paschalis ipsa dies, præcipua obseruatione colatur. Hæc ibi. Contigit eiusmodi insigne miraculum temporibus Constantini iunioris & Irenes AA. vt in T. 9. A. 787. num. 36. & seq.

historia

historia manuscrip. quæ in aliquibus ecclesijs legi consueuit, quam & in antiquo codice apud nos habemus, apparet; quod & testatur Sigebert. in chron. anno Domini 765. Hæc cum ita se habeāt, plane constat auctorem illius historiæ non esse Athanasium Alexandrinum Episcopum, vt habet recens inscriptio, nec a S. Synodo tamquam Athanasij illius cognitam. cum etenim alicuius magni Theologi illic de sacris imaginibus citatur sententia, eumdem perhonorifice ac præclaris elogijs nominare consueuerunt. Sane quidem Ioannes Damascenus, qui tres selectissimas de sacris imaginibus scripsit orationes, in quibus cum a S. Athanasij, tum a ceterorum scriptis testimonia mutuatur, nihil prorsus habet de eiusmodi historia imaginis crucifixæ. Vnde satis esse argumento videtur, post illas Ioannis Damasceni scriptiones id contigisse prædictorum Augustorum temporibus, quorum anno octauo prædicta Synodus celebrata est. Nomen itaque Athanasij Alexandrini aliunde irrepsisse videtur: nam in dicto codice peruetusto hæc charactere Longobardo scripta leguntur: Sermo sanctæ memoriæ Patris nostri Athanasij de imagine IESV Christi veri Dei æterni, quod factū est miraculum magnum in ciuitate Beryto, tēpore Constantini Iunioris, & Irenes vxoris eius. Sustollite oculos, &c. Sequuntur cetera quæ ibidem leguntur. Vnde alicuius alterius potius Athanasij in Syria Episcopi, quam Alexandrini, tractatus ille esse conspicitur; dignus tamen, cui fides integra adhibeatur ab omnibus.

At vero non tantum de imagine crucifixa, sed & de alia ad Abagarum missa Græci annuam celebritatem agere consueuerunt xvij. Kal Septembris, vt constat ex eorum Menologio; eamdemq. historiam in aliquibus ecclesijs legi mos fuit, vt inspici potest in cod. manuscrip. ecclesiæ S. MARIAE ad Martyres. Scimus Gelasium Papam inter apocryphas recepisse epistolas illas IESV nomine & Abagari. Sed quid mirum? si probasset vt Christi verba, inter scripturas canonicas fuissent profecto adnumerandæ. At quod ad imaginis historiam pertinet, nihil omnino Gelasius: quam quidem agnitam nouimus a Patribus prædictæ Synodi Nicænæ Act. quinta. Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in Conc. Romano, vt auctor est Hadrianus Papa, qui eam tuetur historiā in epistola quam scripsit ad Carolum Magnum Imperatorem. Ioannes Damascenus eamdem recipit lib. 4. de fide Orthodoxa cap. 17. Scribit de eadem imagine atque miraculis inde editis Euagr. Schol. hist. lib. 4. cap. 26. Niceph. lib. 2. cap. 7. De eadem est luculenta oratio Constantini Porphyrogeniti Imp. apud Metaphrastem 16. Augusti. In nonnullis sanctorum Actis de eadē celebris mentio habetur, vt in vita sanctorum Samonæ & Guriæ apud Metaphrast. 15. Nouēbris, in passione S. Stephani Iunioris, necnon in vita S. Alexii. Et ne quid prætereamus, agunt Græci etiam commemorationem anniuersariam quinto Idus Augusti alterius miraculi ex sacra imagine Saluatoris, quæ Constantinopoli a Iudæo ferro percussa, sanguinē fundens, in puteū deiecta est, cuius rei gestæ historiam in eodem vetusto codice apud nos manuscriptam habemus.

10 Quarto Idus Nouemb. Luna. F xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

NATALIS sanctorum martyrum Tryphōnis [a], & Respicij, & Nymphæ virginis. In territorio Agathensi sanctorum martyrum Tiberij [b], Modesti, & Florentiæ, qui tempore Diocletiani varijs tormentis cruciati, martyrium compleuerunt. Antiochiæ sanctorum Demetrij [c] Episcopi, Aniāni diaconi, Eustosij, & aliorum viginti martyrū. Rauennæ sancti [d] Probi Episcopi, miraculis clari. Aureliānis sancti Monitōris [e] Episcopi & confessoris. In Anglia sancti Iusti [f] Episcopi,

qui vna cum Augustino, Mellito, & alijs a B. Gregorio Papa in eam insulam missus ad prædicandum Euangelium, ibidem sanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno sancti [g] Leonis confessoris. Iconij in Lycaonia sanctarum mulierum Tryphennæ [h] & Tryphosæ, quæ beati Pauli prædicatione, & exemplo Theclæ, in Christiana disciplina plurimum profecerunt. In Paro insula sanctæ Theoctistes [i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

T.2.A.243. n.4. & An. 254. n.26.

RYPHONIS *& soc.* [a]] Latini de his hac die, Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Constantinopoli; in cuius honorem Iustinianus Imp. erexit ecclesiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iustiniani Imp. Horum martyrum diuersa Acta feruntur: quorum alia habent, passos esse in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bythinia. De Saxonia scribit Petrus in catal. li. 10. c. 41. de Apamea Acta ipsorum; de Nicæa Antoninus in prima par. tit. 7. cap. 7. §. 7. Habemus in nostra bibliotheca Tryphonis & Respicij Acta manuscrip. quorum est exordium: Mortuo Gordiano, & successore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tentos esse apud Apameam, ac Nicæam perductos, ibidem consummasse martyrium sub Decio Imper. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primiscrinio traditur. Nymphæ vero seorsum posita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia insula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eamdem post multa certamina Romam venisse, ibiq in pace quieuisse; quæ tamen diuersa videntur ab ijs quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obijsse in crypta iuxta Suanam, vbi sunt reliquiæ sancti Mamiliani Episcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atque sepultum, eius Acta testantur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, In Saxonia: quænam fuerit sententia Reuerendissimi D. Lindani Episcopi Ruremundensis, cum de de his coram ageremus, paucis perstringam. Dum enim (vt superius diximus) occupationes Ecclesiasticæ Romæ eum detinerent, inspiceretq. in ecclesia S. Spiritus in Saxia maiori sub altari summo cum honore prædictorum trium martyrum veneranda corpora asseruari: mox in eam perductus est sententiam, vt locus sepulturæ martyrum pro loco passionis in prædictis Actis sit positus. Cum enim nullus antiquorum vel recentiorum auctorum, qui res Saxonum sunt prosecuti, de prædictis martyribus vel leuiter saltem meminisse reperiatur; adduci minime potuit, vt ijdem in Saxonia passi fuerint: sed ex loco eorum sepulturæ errandi acceptam esse occasionem: existimans locum illum inter Tiberim & basilicam S. Petri positum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, esse dictū. Certe Anastasius Bibliothecarius, vel quiuis alius sit auctor, qui res Leonis IIII. Rom. Pont. est prosecutus, locū illum, Vicum Saxonum appellat, meminitq. scholæ Saxonū illic positæ. Expugnati etenim Saxones a Carolo Magno Imp. cum ijdem sæpius rebellassent, tandem solum vertere coacti sunt; complu resq. illorum Christiana fide atq; Ecclesiastica disciplina imbuendi, Romam sunt missi; qui humanissime in Vrbe accepti cum essent, locum illum apud basilicam S. Petri ad habitandum acceperunt, qui & a nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonum, cuius est etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc est accuratissimi ac disertissimi R. D. Lindani sententia: cui & ego perlibenter adstipulor; ea enim multæ soluuntur ambages.

b *Tiberij & soc.*] De his etiam Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 46. T.2.A.303. n.132.

c *Demetrij & soc.*] Beda, Vsuardus, & alij recentiores de ijsdem agunt hac die.

d *Probi Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Rauen. Petrus in catal. lib. 10. c. 45. Hier. Rub. in hist. Rauen. lib. 1. vbi & de eius translatione agitur: & Molan. in addit. ad Vsuardum. Obiit Ann. 175. min. eccl. rauen

e *Monitoris Episc.*] De eodem hac die Beda, Ado, & alij. Numeratur vndecimus eius ciuitatis Episcopus in tab. Democh.

f *Iusti Episc.*] Scribit de eo pluribus Beda de gest. Anglor. lib. 1. c. 29. lib. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui prosecuti sunt res Anglorū, eadē quæ Beda referentes. Vita functus est anno Dñi 632. T.8.A.601. n.27. & An. 604. nu 76. Obiit Ann. 632.

g *Leonis confess.*] De eo vetera manuscripta, sicut & in vet. Martyrol. Rom.

h *Tryphenna, & Tryphosæ.*] Meminit harum Paul. ad Rom. c. 16. agiturq. de his in Actis S. Theclæ, de quorum certa fide superius egimus die 23. Septembris. T.1.An.58 num.55.

i *Theoctistes.*] De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphraste editā refert Lipom. tom. 5. & Sur. tom 6. T.x.A.902 n.8. & seq.

Tertio

11 Tertio Idus Nouemb. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

VRONIS in Gallia natalis beati Martini [a] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita tantis extitit miraculis glorioſa, vt trium mortuorum meruerit eſſe ſuſcitator. Cotyæi in Phrygia inſignis paſsio ſancti Mennæ [b] Aegyptij militis; qui in perſecutione Diocletiani, poſtquam abiecto militiæ cingulo meruit cæleſti Regi ſecreta conuerſatione in eremo militare, procedens in publicum, & ſe Chriſtianum libera voce declarans, primo diris cruciatibus examinatur; nouiſsime fixis in oratione genibus, Domino IESV Chriſto gratias agens, gladio cæſus eſt, ac multis poſt mortem miraculis claruit. Rauennę SS. martyrum Valentini [c], Feliciani, & Victorini, qui in perſecutione Diocletiani coronati ſunt In Meſopotamia S. Athenodori [d] martyris, qui ſub eodem Diocletiano, & Eleuſio Præſide, ignibus cruciatus, & alijs ſupplicijs tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruiſſet, nec vllus alius gladio illum ferire auſus eſſet, orans obdormiuit in Domino. Lugdûni ſancti Verani [e] Epiſcopi, cuius vita fide & virtutum meritis fuit illuſtris. In monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano ſancti Bartholomæi [f] abbatis, ſocij beati Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij beati Mennæ [g] ſolitarij, cuius virtutes & miracula ſanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

Plura T. 3. 4. & 5. præcipue T. 4. A. 375. n. 2. & ſeq. & T. 5. A. 397. n. 16. & ſequ. & num. 36. obit. A. 402 n. 49. & ſeq. eius Auxilium. T. 2 A. 845. n. 38. & ſeq

ARTINI *Epiſc.* a] De eodem Beda, & alij omnes hac die: iteq. in Capitularibus Reg. Franc. li. 6. c. 186. vbi de ferijs agitur, his verbis: In tranſitu S. Martini tertio Idus Nouemb diẽ vnum Scripſit eius res geſtas in primis Sulpit. Seuer. cõmentar. de vita ipſius, trib. libris dialogorum, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolan. Epiſcop. carmine eius Acta cecinit, vt teſtatur Fortunat. his verſib.

Stemmate, corde, fide, pollẽs Paulinus, & arte,
Verſibus explicuit Martini dogma magiſtri.

Citat Greg Turon. ſextum librum carminũ S. Paulini de vita S Martini, lib. 1. miraculorum eiuſdem Sancti. Venantius Fortunatus & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdẽ vitæ Acta, prout idem Greg. Turon. teſtatur. Eiuſdem Sancti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Gregor. Turun. egitq. de eius tranſlatione. Item S. Odo abbas Cluniacenſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdem tranſlatione facta in Burgundiam tempore incurſionis Danorum, deq. eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem tractatu. Porro tanti viri res

gestæ omni monimentorum genere cõsecrata sunt a plerisque Latinorum & Græcorum; nam Sozom. de ipso scribit lib. 3. cap. 13. Niceph. lib. 9. c. 16. & alij. Fuit dies ordinationis eius, qui & translationis, quarto Nonas Iulij, vt idem Greg. Turonen. scribit lib. 1. miracul. cap. 6. & de gest. Franc. hist. lib. 2. c. 14. hac autem die e vita migrauit (vt ait) Cæsario & Attico Conss. anno Domini (secundum Fastos Onuphrij) 397. ætatis vero suæ (vt idem auctor scribit) anno octogesimoprimo. At vero perperam eo anno sub dictis Consulibus S. Martini obitus ponitur. In nostris enim Annal. Eccl. ex testificatione Seueri, alijsq. firmis rationibus perspicue demonstrauimus, migrasse ex hac vita S. Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Consulibus. Qui enim ex Seueri sententia cap. 3. Vit. ipsius, sub Consulatu Euodij septuagenarius erat, anno nimirum Domini trecentesimo octogesimosexto, cum damnatæ communionis Episcoporum conuenticulo, vt Maximo satisfaceret, inuitus licet interfuit; idemq. eiusdem assertione superuixisse ponitur annos sexdecim; necesse est affirmare dicto anno quadringentesimo secundo vita perfunctum, agentem ætatis anno octogintasex. Ceterum quæ hic antea in prioribus editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorum S. Martini dixeramus, ex ijs quæ in ijsdem Annalibus postea disseruimus sunt modo a nobis emendata: ibi enim tum alijs in locis sæpe, tum præcipue anno Domini 351. occasione baptismi S. Martini de his egimus, perspicuisq. rationibus atque ipsiusmet Seueri auctoritate ostendimus, librariorum vitio textũ Seueri in ipso exordio Vitæ sancti Martini insigniter deprauatum esse, dum ibi dicitur, annos quindecim natũ Martinum militare cœpisse, ac fere triennium ante baptismum in armis fuisse, ac proinde anno decimooctauo suæ ætatis baptizatum esse, & biennio tantum post baptismũ militem perseuerasse. hæc enim ex ijs quæ alibi ipse Seuerus de eodem scribit, firmisq. rationibus falsa esse demonstrauimus; ostendentes, Martinum ipso exordio anni ætatis suæ decimiseptimi militiæ nomen dedisse, baptizatum vero annos natum trigintaquinque; & quatuor post baptismũ annis in militia iam expletis, missionem legitimam a Iuliano postulasse anno Domini 356. cũ ageret annum ætatis quadragesimum; vitamq. propagasse vsque ad annum Domini 402. Quibus omnibus redarguuntur ea etiam quæ idem Gregorius scribit de Ambrosio, quod per visum interfuit funeri sancti Martini: nam ex prædictis constat ante sanctum Martinum obijsse S. Ambrosium, qui Cæsario & Attico Cõsulibus, anno Dom. 397. est defunctus. In his enim plus esse deferendũ Sulpitio Seuero eius discipulo, quã ceteris, omnis ratio persuadet. Ceterum de his pluribus in Annalibus actum est. Non omittendum, quod hoc ipso mense, decimaquarta die, de eodem sancto agebatur alia solemnitas, Receptio sancti Martini dicta, vt constat ex primo Concilio Turonensi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V. C. Consule, sub die 18. Kal. Decemb. cum ad sacratissimam festiuitatẽ, qua domini Martini Receptio celebratur, &c. Existimamus autem hanc illam esse diẽ, qua post altercationes Pictauiensium conantium sibi vendicare corpus eiusdem sancti, a Turonensibus ipsum clam ablatum, atque nauigio impositum, magna omnium alacritate in Turonensem ciuitatem receptum est, vt scribit Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

b *Menn.*] De quo etiam Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius Acta a Metaphraste descripta habet Lipoman. tom. 5. & Sur. tom. 6. ibiq. extat præclarum de eo encomium conscriptum a Timotheo Alexandrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad sepulchrum Mennæ mentio habetur in vita sanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphrasten quinta die Ianuarij. T. 3. A. 330. nu. 19.

c *Valentini & soc.*] De ijsdem tab. ecclesiæ Rauen. Ado, & alij pluribus, Hieronym. Rub. hist. Rauen. lib. 2. T. 2. A. 303. n. 122.

d *Athenodori.*] Agunt Græci de eodem in Menologio ad septimum Idus Decembris, ibiq. eius martyrium paucis comprehensum describitur. T. 2. A. 304. n. 74.

e *Verani Episc.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 50. hac die ponit Veranum Episcopũ Gabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, vicesimustertius sedis Lugdunensis Episcopus, quartus ab Encherio. Hunc illum putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illustr. c. 63. & 67. & ad quem Hilarus Papa epistolam scripsit. T. 6. A. 449. n. 42.

f *Bartholomæi Abb.*] Huius vitæ vetera monumenta in eodem monasterio asseruari dicuntur: nondum vidimus. T. 11. anno 1044. nu. 4.

g *Mennæ.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa lib. 3. dialogorum cap. 26. ex quo Sigebert. in chron. anno 579. T. 7. A. 573. n. 11.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NATALIS ſancti Martini [a] Papæ & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hæreticos damnaſſet, iuſſu Conſtantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Conſtantinopolim perductus, in Cherſoneſum relegatus eſt; vbi ob Catholicam fidem ęrumnis confectus vitam finiuit, multisq. miraculis claruit: cuius corpus poſtea Romam translatum, in Eccleſia ſanctorum Silueſtri & Martini conditum fuit. In Aſia paſſio ſanctorum Aurelij [b] & Publij Epiſcoporum. In territorio Senonenſi S. Paterni [c] martyris. In portu Gandenſi S. Liuini [d] Epiſcopi & martyris. In Polonia ſanctorum martyrum Benedicti [e], Ioannis, Matthęi, Iſaac, & Chriſtini eremitarum. Auenione S. Rufi [f] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi. Coloniæ depoſitio ſancti Cuniberti [g] Epiſcopi. Turiaſone in Hiſpania Tarraconenſi beati Aemiliani [h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilem vitam S. Braulio Cæſarauguſtanus Epiſcopus deſcripſit. Conſtãtinopoli S. Nili [i] abbatis, qui ex Præfecto Vrbis factus monachus, ſub Theodoſio Iuniori doctrina & ſanctitate claruit. Item Conſtantinopoli S. Theodori Studitę [l] qui pro fide Catholica aduerſus Iconoclaſtas ſtrenue pugnans, factus eſt in vniuerſa Eccleſia Catholica celebris. Compluti in Hiſpania ſancti Didaci [k] confeſſoris, ordinis Minorum, quem Sixtus Quintus Sanctorum catalogo adſcripſit.

NOVEMBRIS 12.

T. 8. a. 649. fuſius obit. A. 654. n. 1. & ſeq.

MARTINI *Papæ* [a].] Beda autem, Vſuardus, & Ado de eo agũt quarto Idus Nouembr. licet apud Vſuardum ſecunda editione Molan. ponatur hac die, ſicut & in vetuſtiſſimo manuſcrip. monaſt. S. Cyriaci: Græci autem, penes quos martyriũ conſummauit, de eodẽ agunt in Menologio Idibus Aprilis, atq; iterum xvj kalend. Octobr. eumq. pręclariſſimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuerſæ ſententiæ, variæq. lectiones & incertæ reperiuntur: nam in lib. de Roman. Pontificib. depoſitionis dies ponitur xv. Kal. Octob. In Actis eius a Surio editis habetur migraſſe ex hac vita xvj. Kal. Decẽb. In aliis eius Actis manuſcript. legimus xv. vel xvj. Kalend. Octob. confuſi videntur dies obitus, & translationis. Porro hac ipſa die celebritatem eius Romæ celebrari conſueuiſſe, docet antiquum quod diximus Martyrologiũ, & kalendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in lib. de Rom. Pontific. leguntur, & ea quæ ex antiq. manuſcrip. edidit Sur. to. 6. alia curios quæ ſunt ſcripta paraphraſtice, exſcripſimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano; quorum eſt exordium: Gloria & magnificentia ſoli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anaſtaſius Bibliotheca-

rius scripsit ad Martinum Episcopum Narniensem, tempore Martini Papæ Secundi, alias Marini, Indict. 15. qui idem auctor Latinitate donauit nõnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit. Descriptæ illic habentur plures epistolæ eiusdem Martini Pontificis: quarum prima, de his quæ Romæ pateretur a Theodoro Calliopa, scripta est ad Theodotum: alia ad Eliterum, vel Elisæum, de his quæ passus est in itinere, dũ captiuus duceretur Constantinopolim, scripta in Naxo insula: est tertia, cuius excidit nomen auctoris, sed tamen alicuius esse constat, qui eius peregrinationis comes erat, vbi agitur de his quæ acciderunt cũ relegaretur in Chersonesum. Duæ insuper epistolæ eiusdem S. Martini in Chersoneso positi, deplorantis ærumnas suas, ac fidei proditionem, sunt eiusmodi, quæ siccis oculis legi non possint. Habemus eas omnes in vetustissimo codice nostræ bibliothecæ, edituri cum Annalibus Ecclesiasticis, in quibus singulas describimus: quæ sunt nobis quouis thesauro chariores. vnde bene precamur dignæ memoriæ Achillis Statii, qui legata nobis sua bibliotheca, tam insignia reliquit vetustatis monumenta. Est Romæ celebris eiusdẽ Sancti memoria, quæ Equitii titulus dicitur, vbi reconditũ est venerandum corpus eius, positũ sub maiore altari vna cum corpore S. Siluestri Papæ a Sergio Iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inscriptio in marmore sculpta, quæ in eadem habetur ecclesia. quæ cum S. Siluestri, necnon S. Martini nomine dicta inueniatur; nonnulli errore lapsi sunt, vt putarent huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris nomine esse nuncupatam; cum potius constet, S. Martini Episcopi Turonẽsis nomine olim dicatam fuisse: error enim manifeste arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tempora in Concilio primo Romano sub Symmacho Papa habito, quod falso secundum dictum reperitur, habetur tertio mentio de Ecclesia S. Martini tituli Equitii. Postquam vero huius sanctissimi Papæ & martyris corpus in eamdem ecclesiam illatum est, eadem cessit eiusdem martyris honori atque memoriæ; licet, more maiorũ, Romanus populus eamdem in die natali S. Martini Turonensis Episcopi frequentare ardentiori studio perseueret.

T.2.A.173. nu.15. [b] *Aurelij & Publij.*] Agit de his Beda: licet male in Africa, pro Asia, ponantur; nam hi fuerunt Asiani Episcopi, qui scripserunt contra hæresim Cataphrygarum, vt patet ex epistola Serapionis, quam refert Eusebius hist. lib. 5. cap. 18.

[c] *Paterni Episc.*] De quo etiam Vsuardus hac die, & alii recentiores.

[d] *Liuini Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Gandensis, ex cuius Breuiario eius Acta descripsit Sur. tom. 6. De eodem Molan. in addit. ad Vsuar. & in Indic. sanct. Belg. Claruit circa annum Domini 633. quo ipso anno ad infideles munus prædicationis accepit. T.8.A.631. n.15.

[e] *Benedicti & soc.*] De his pluribus in Breuiario Polon. & chron. ipsorum lib. 2. cap. 9. Sur. tom. 6. ex hist. Bohem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouissime Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 311. Passi dicuntur anno Domini 1005. cir. A.1005.

[f] *Rufi Episc.*] De eodem vetera manuscripta hac die, ex quibus etiam recentiores.

[g] *Cuniberti Episc.*] Eius Acta & miraculorum libellus extant apud Sur. tom. 6. Successit hic S. Remedio anno Domini 653. vt habent tabulę Episcoporum eius ecclesię a Demochare editæ. T.8.A.631 n.9.

[h] *Aemiliani.*] De eodem Vsuardus hac die. Eius vitam esse conscriptam a S. Braulione, testatur S. Ildefonsus lib. de vir. illustr. in Braulione, vbi hæc ait: Vitam Aemiliani cuiusdam monachi, & memoriam eius, & virtutem illius viri suo tenore commendat pariter & illustrat, &c. Extat de eodem in Breuiario Toletano sacer hymnus, quo eius res gestæ canuntur. Agitur de eodem in Flore sanct. Hispan. de eo & Vasæus in chron. Hispan. anno 554. Claruit Athanagildo Gothorum Rege. Plura de eodem in Thesaur. conc. tom. 2. cir. A.554.

[i] *Nili Abbatis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scribit de eo Niceph. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobilissimi ingenij monumenta extat historia ab eo conscripta de incursione Sarracenorũ; quæ reperitur apud Lipom. tom. 5. Citantur eius scripta in Concilio Niceno 2. Act. 4. T.5.A.407. n.16.

*De Theodoro Studita T.9. An. 795. nu. 91. & seq. An. 797. n. 9. A. 798. n. 1. & seq. A. 814. n. 19. & seq. obitus An. 826. n. 55.

[k] *Didaci.*] Eius vitam in primis scripsit Marcus Vlyssippon. in chron. ord. S. Francisci par. 3. lib. 5. cap. 1. & seqq. itemq. Petrus Galesinius Protonotarius Apostolicus, & Franciscus Pegña Rotæ Auditor, qui eiusdem Sancti res gestas & Acta canonizationis tribus libris complexi sunt. Migrauit ex hac vita pridie Idus Nouemb. anno Dom. 1463. Relatus est solemni ritu in Sanctorum numerum a Sixto V. Romæ in basilica Vaticana, sexto Nonas Iulij, anno Domini 1588. Didacus obiit Ann. 1463.

Idibus

13 Idibus Nouemb. Luna. B ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

RAVENNAE natalis ſanctorum martyrum Valentini [a], Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocletiano Imperatore paſsi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi, beati Mitrij [b] clariſsimi martyris. Cæſareæ in Paleſtina paſsio ſanctorum Antonini [c], Zebinæ, Germani, & Ennatæ virginis, quæ ſub Galerio Maximiano verberibus cæſa, igne cremata eſt: illi vero, cum libera voce Firmilianum Præſidem dijs immolantem impietatis arguerent, capite cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Arcadij [d], Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorum, qui cum in perſecutione Vuandalica in Arianam perfidiam nullatenus declinare paterentur, a Geiſerico Rege Ariano primũ proſcripti, deinde in exilium acti, atq; atrociſsimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interempti ſunt. Tunc & Paulilli pueruli germani ſanctorum Paſchaſij & Eutychiani cõſtantia enituit: qui cum a fide Catholica diuelli non poſſet, fuſtibus diu cæſus, & ad infimam ſeruitutem damnatus eſt. Romæ S. Nicolai Papæ vigore Apoſtolico præſtantis. Turonis ſancti Britij [e] Epiſcopi, diſcipuli beati Martini Epiſcopi. Toleti ſancti [f] Eugenij Epiſcopi. Aruernis ſancti Quinctiani [g] Epiſcopi. Cremonæ ſancti Homoboni [h] confeſſoris, quem miraculis clarum Innocentius Tertius in Sanctorum numerum retulit.

NOVEMBRIS 13.

T.2.A.303. n.122.

ALENTINI & ſoc. [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij, tabulæq. eccleſiæ Rauen. ac Rub. hiſt. Rauen. lib.2.

T.7.A.570. n.15.& ſeq [b] *Mitrij*, alias, *Metra*.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, & Ado, pluribus autem Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap.71.

T.3.A.307. n.20 &ſeq. [c] *Antonini & ſoc.*] Græci etiã de his hac die in Menologio, & Euſeb. hiſt. Eccleſiaſt: lib.8 cap.19.

T.5.A.437. n.1. & ſeq. [d] *Arcadij & ſoc.*] De his item Vſuardus, & alij recentiores, Proſper in chron. Aetio & Sigeſuulto Conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo trigeſimoſeptimo. Extat ad hunc Arcadium egregia epiſtola Antonini Epiſc. Conſtantinæ in Africa, qua pluribus eum cohortatus eſt ad martyrium ſubeundum: eſt eius exordium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo eſt ſermo S. Zenonis Epiſcopi Veronenſis 40. lib. 3.

[e] *Britij Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. Geſta eius antequam eſſet Epiſcopus, a Seuero & Fortunato ſcribuntur in vita S. Martini: cetera autem quæ geſſit in Epiſcopatu, Greg. Turonen. hiſt. Franc lib.2. cap.31. & lib.10. cap.31. ſcriptis mandauit. T.5 A.187. n 26. & A. 432. nu. 86. & ſeq.

[f] *Eugenij Epiſc.*] Fuit hic tertius eius ſedis Epiſcopus, præceſſitq S. Ildefonſum, qui de ipſo agit in libello quem ſcripſit de vir. illuſtr. cap. 14. commendans mirum in modum eius ſanctitatem & eruditionem; ſe iiſ- ſeq. T.8.A.636. n.17. obitus A.657.n.4

ſeg. ait annis ſere duodecim, temporibus Chindaſunthi & Receſuuinthi Regum, relatumq. inter Sanctos eſſe ſcribit Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 651.

T.6.A.514. n.37. [g] *Quinctiani Epiſc.*]Scribit eius res geſtas Greg. Turonen. in vit. ſanct. Patr. cap. 4. & hiſt. Franc. lib. 2. cap. 36. Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorum Epiſcopus, interfuitq. Conc. primo Aurelianenſi; inde translatus in ſedem Aruernēſem, ſucceſſit Apollinari, vt idem teſtatur Gregorius; ex quo corrigendæ ſunt tabulæ Democharis, in quibus ponitur Quinctianus poſt Aprunculum.

[h] *Homoboni.*] Eius vitæ Acta edita a Collegio ecclesiæ Cremonenſis leguntur, ſimulq. & litteræ Apoſtolicæ Innocentij Papæ III. de eiuſdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catalog. lib. 10. cap. 56. Extant eiuſdem Innocentij litteræ in regiſtro ipſius. Laudauit eumdem ſanctiſſimum virum ſacro hymno Hieron. Vida Albæ Epiſcopus, cuius exordium eſt: Beate pauperum pater, &c. T.11.Ann. 1197.n.vlt.

viji. C Decimooctauo Kal. Decemb. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HERACLEAE in Thracia natalis ſanctorũ martyrum Clementini [a], Theodoti, & Philemoni. Alexandriæ ſancti Serapionis [b] martyris, quem perſecutores ſub Decio Principe crudeliſsimis affecerunt ſupplicijs, ita vt omnes ei iuncturas membrorum prius ſoluentes, de ſuperioribus domus ſuæ eũ præcipitarent, & ſic Chriſti martyr efficeretur. Trecis in Gallia ſancti Venerandi [c] martyris ſub Aureliano Imperatore: Item in Gallia ſanctæ Venerandæ [d] virginis, quæ ſub Antonino Imperatore, & Aſclepiade Præſide, martyrij coronam accepit. Gangris in Paphlagonia ſancti Hypatij [e] Epiſcopi, qui a magna Nicæna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in via lapidibus impetitus, martyr occubuit. Emeſæ paſsio plurimarum [f] ſanctarum mulierum, quæ ſub ſæuiſsimo Arabum duce Mady ob Chriſti fidem crudeliſsime tortæ atque necatæ ſunt. Bononiæ ſancti Iucundi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Hibernia ſancti [h] Laurentij Epiſcopi Dublinenſis.

NOVEMBRIS 14.

CLEMENTINI & ſoc. [a]] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores de iiſdem hac die agunt.

T.2.A.252. nu.5. & A. 285.nu.17. [b] *Serapionis.*] Beda & alij qui ſupra de eodem. S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit. extat apud Euſeb. hiſtor. lib. 6. cap. 34. Erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69. Cur autem hi qui paſſi reperiũtur ſub Philippo, dicantur paſſi ſub Decio, conſule quæ dicta ſunt in notis die 31. Ianuarij in Metrano.

[c] *Venerandi.*] Eius martyrij Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 60. Fuit eiuſdem nominis Venerandus Epiſcopus Aruernẽſis, de quo Greg. Turon. hiſtor. lib. 2. cap. 13. & de glor. confeſſ. cap. 35. 36. & 37. ponitur q. octauus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democh. cir. A.272.

[d] *Venerandæ.*] Recenſet eius res geſtas idẽ Petrus in catal. lib. 10. cap. 61. cir. A.141.

[e] *Hypatij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die T.3.A n.35.

Græci

Græci in Menologio, narrantq. ejus martyrium. Niceno Magno Concilio eumdem præsentem fuisse, Græci testantur, cum de ipso agunt iterum pridie Kalend. Aprilis in dicto Menologio.

T.9.A.780. num. & 2. [f] *Plurimorum sanctorum.*] De ijsdem histor. Miscella ex Theophane. Porro contigisse eorum martyrium narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (vt supputat auctor) ab incarnatione Domini septingentesimo septuagesimotertio: ibiq. pluribus de barbarorum sæuitia in Christianos. Agit de ijsdem Georgius Cedren. in compend. eod. Imperatore & anno.

[g] *Iucundi Episc.*] De eo tabul. eccl. Bonon. quas Sigonius conscripto commentario illustrauit. Adnumeratur hic decimus eius sedis Episcopus. Claruit circa annum Domini quadringentesimum octogesimumquintum. cir. A. 485.

[h] *Laurentij Episc.*] Eius Acta pure sincereq. scripta habet Sur. tom. 6. Relatus est in Sanctorum numerum ab Honorio III. Rom. Pont. anno decimo sui Pontificatus. Extant de his litteræ Apostol. in Vaticana biblioth. in regist. eiusdem an. 10. num. 125. T.12. A.1181 nu.14.

15 Decimoseptimo Kal. Decemb. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS sancti Eugenij [a] Episcopi Toletani & martyris, beati Dionysij Areopagitę discipuli, qui in territorio Parisiensi consummato martyrij cursu, beatę passionis coronam percepit a Domino: cujus corpus Toletum postea fuit traslatum. Nolæ in Campania beati Felicis [b] Episcopi & martyris, qui a quintodecimo ætatis suę anno miraculorum gloria claruit, & sub Marciano Præside cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edessæ in Syria sanctorum martyrum Guriæ [c] & Samonæ, sub Diocletiano Imperatore, & Antonino Pręside. Ibidem passio sancti Abibi [d] diaconi, qui sub Licinio Imperatore & Lysania Præside vnguibus laceratus, in ignem coniectus est. In Africa sanctorum martyrum Secundi [e], Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis sancti Machûti [f] Episcopi, qui a primæuo ætatis suæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronę sancti Luperij [g] Episcopi & confessoris. In Austria sancti Leopoldi [h] eiusdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adscripsit.

NOVEMBRIS 15.

cir. an. 70. Dionys. obuit A.109. EVGENII *Episc. & mart.* [a]] De eodem hac die in Breuiario Toletano, Vsuard. & Adone. Ejus preclara gesta recognita olim in Concilio Leodiensi in ecclesia iussa sunt legi, vt constat ex Actis S. Gerardi abbatis Bromiensis c. 14. apud Sur. tom. 5. die 3. Octob. Agitur ibidē de miraculis ex eius reliquijs editis, cum in eum locum sunt translatæ. Secunda autem, celebriorq. translatio facta est corporis eiusdē sanctissimi martyris ex Gallijs in Hispaniā, cum nostra ætate, anno Domini M.D.LXV. amplissimo apparatu, ac religiosis-

gioſiſſimo cultu,non rheda aliqua triumphali,ſed (quod omnem excedit pompæ amplitudinem) regijs humeris in ſuam antiquam nobiliſſimam Toletanam ſedē ſacer Antiſtes & martyr illuſtris delatus eſt. Siquidem Rex Catholicus, Chriſtianæ fidei robur & ornamentū Philippus Secundus ſe ſacræ ſubdidit ſarcinæ;ouanſq. & exultans,humili obſequio auguſtior redditus, in prædictū locū euexit. De eodem in Flore Sanct. Hiſpan. & apud Molan.in Indic. Sanct.Belg. & in addit. ad Vſuar.Petrus in catal.lib. 10.c.62. Vaſæus in chron.Hiſpan.& Marin.Sicul. li.6. hiſt. Hiſpan.& Theſaur.concion.to.2 pluribus. Fuerunt eiuſdē eccleſiæ Toletanæ duo alij eiuſdem nominis & pietatis heredes Epiſcopi, quorū alter S. Iuſto ſucceſſit, alter vero poſt ipſum eſt ſubrogatus. Agit de ambobus S. Ildefonſus libro de viris illuſtr cap.12 & 14.

In perſecutione Dioclet. & Maxim. b *Felicis Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab illo quem S. Paulinus tot Natalibus celebrauit.

cir. a.287. Genebrar. c *Guriæ & Samonæ.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio. Eorum Acta T.2.a.286. n.31.a.299 nu.2. Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, necnon & Aretas Cæſarienſis: extant apud Lipom. tom.5.& Sur. tom.6.

T.5.a.316. n.48.&ſeq. d *Abibi diac.*] Græci de eodem in Menologio hac die.Eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis prædictorum martyrum Guriæ & Samonæ Metaphraſtes & Aretas Cæſarienſis deſcribunt.

e *Secundini & ſoc.*] Beda de iiſdem hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

f *Macbuti Epiſc.*] Idem & Maclouius dictus reperitur. Eius vitam ſcripſit Sigebert. T.7.A.564 n.19. quam recitat Sur. to.6.de quo idem Sigebert. in chron. anno Domini 561. teſtaturq. claruiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris. De eo & Petrus in catal.lib. 10.c.64. Trithem.de vir.illuſtr.ord S.Benedicti lib.3. c.35. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem Acta manuſcripta, quorum exordium eſt: Glorioſus Chriſti confeſſor, &c.

g *Luperij Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veron. cir. A. 800. Ferr. pluribus autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum monumen. eccleſ. Veron. pag. 9. & 39. eumq. Luperium, & non Liberium, vt alij, appellat.

h *Leopoldi.*] Huius nobiliſſimi geſta recitata ſunt in publico Conſiſtorio corā Innocentio VIII. Rom. Pont. atque probata. habet T.12.Ann. 1131.n.15. eadem Sur.to. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipſius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis: plura de eodem & hi qui res Auſtriacas ſunt proſecuti.

vj. E Sextodecimô Kal. Decemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

IN Africa ſanctorum martyrum Ruffini[a],Marci, Valerij,& ſociorū. Eodem die ſanctorum martyrum Elpidij[b],Marcelli, Euſtochij,& ſociorum; ex quibus Elpidius cum eſſet ordinis Senatorij, & coram Iuliano Apoſtata Chiſtianam fidē conſtantiſsime profiteretur,primum equis indomitis vna cum ſocijs alligatus, atque pertractus,deinde in ignem cōiectus,glorioſum martyriū cōſummauit.Lugdûni natalis S. Eucherij[c] Epiſcopi & confeſſoris, viri admirandę fidei & doctrinę, qui ex nobiliſſimo Senatorum ordine ad religioſam vitam habitumq. conuerſus, diu intra ſepta ſpeluncæ ſponte concluſus, in orationibus & ieiunijs Chriſto ſeruiuit; deinde apud præfatam vrbem in pontificali cathedra, reuelante Angelo, ſolemni-

ter collocatus eſt. Patâui ſanĉti Fidentij [d] Epiſcopi. Cantuariæ in Anglia ſanĉti Edmundi [e] Epiſcopi, cuius ſanĉtitatem Deus miraculorum magnitudine declarauit. Eodem die depoſitio ſanĉti Othmari [f] abbatis.

NOVEMBRIS 16.

T,4.A.362. n.25.

RVFFINI *& ſoc.* [a]] Vet. manuſcrip. & Petr. in catal. lib. 11. nu. 332. & alij recentiores.

[b] *Elpidy & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorumdẽ Acta breui compendio deſcribunt.

T.5.A.412. num.34. A. 428.nu.11. & An.433. n.27. T.6.A.441. n.4. & ſeq. & An.463. n.6.

[c] *Eucherij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem. Ado eius res geſtas paucis cõplexus eſt, Gennad. de vir. illuſtr. c.63. S. Iſid. c.15. & Honor. Auguſtodun. licet tam ipſe quam Gennadius eumdem appellẽt presbyterum, & Honorius duos conſtituat Eucherios; presbyterum ſcilicet, cuius ſint commentarij illi ad Salonium ac Veranium ſcripti; & Epiſcopũ, cuius ſit de laude eremi opuſculum ad Hilarium Epiſcopum Arelaten. cuius meminit Iſidorus. Ego quidem vnum eumdemq. exiſtimo, ipſumq. Epiſcopum Lugdunenſem, quem S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis ei æqualis lib. 2. de ſtatu animæ eiuſmodi exornat elogio: Haudquaquam, inquit, Eucherium præterierim, mihimet viuentem doctrina & præſentaneis coram diſputationibus cognitum, non porro nuncijs, aut lectione compertum; qui ſcilicet viridis æui, maturus animi, terræ diſpuens, cæli appetens, humilis ſpiritu, arduus merito, ac perinde ingenij ſubtiliſſimus, ſcientia plenus, eloquij profluus, magnorum ſæculi ſui Pontificium longe maximus, editis in rem fidei multiiugis variorum operum voluminibus, ad populum quoque his ſuper ſtatu animæ concionatus eſt, &c. Hæc S. Mamertus de S Eucherio, quem homiliarum illarum quæ Euſebij Emiſſeni nomine falſo inſcribuntur, eſſe germanum auctorem, in Annalibus Eccleſiaſt. diximus. Ipſe quidem ex monacho Epiſcopus factus, nec monachorum curam, nec inſtituta deſeruit; quod ex eiuſdem ſcriptis facile quiſque intelliget. Meminit eiuſdẽ Eucherij Sidonius ad Claudianum lib.4. epiſt.3. & lib.7. epiſt.10. eiuſq. dicendi genus oſtendit. De eodem Ado in chron. anno Domini 452. itemq. Marcellinus in chron. ſub Conſulatu Ioannis & Varari, anno 456. Agitur de ipſo & in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis. extat apud Sur. tom.4. die 27. Aug. Ponitur viceſimus eius ſedis Epiſcopus, reperiturq. interfuiſſe tertio Concilio Arelatenſi habito Opilione & Vincomalo Conſſ. anno Domini 453. itẽq. Arauſicano & Carpentoractenſi. Vixit alius eiuſdem nominis temporibus Caroli Martelli Eucherius Epiſcopus Aurelianenſis, de quo in addit. ad Grat. 16. q.1. cap. quia iuxta. not.2. Sed actum eſt de eo ſupra 20. Febr.

[d] *Fidenty Epiſc*] In tabulis Patauinis confeſſor tantum, & non martyr ponitur; Petrus autem in catal. lib. 10. cap.66. martyrio coronatum refert. cir. A. 166. ex monum. eccl. Patau.

[e] *Edmundi Epiſc.*] Eius res geſtas conſcripſit Robertus Richius, necnon Robertus Bauonus eius diſcipulus, quem citat Vinc. lib. 31. cap.67. & catalog. ſcript. Britan. Habet eiuſdem Acta Sur. ex diuerſis collecta tom.6. Petrus in catal. lib. 10. c.68. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1246. eumq. Innocentius Quartus inter Sanctos recenſuit. Obiit Anno 1246.

[f] *Othmari Abb.*] Beda de eodem. Scriptæ ſunt eius res geſtæ a Vualfrido Strabone, quas deſcripſit Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap.233. Obijt anno Chriſti ſeptingenteſimo quinquageſimooctauo, ſeptimo vero Pipini Regis Francorum. T.9.A.759. nu.11.

17 Quintodecimo Kal. Decemb. Luna. F v.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 21 22 23 24 25 26

NEOCAESAREAE in Ponto natalis S. Gregorij [a] Epiſcopi, qui doctrina & ſanĉtitate illuſtris, propter ſigna atque miracula, quæ cum multa eccleſiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus eſt appellatus. In Palæſtina ſanctorum

ctorum martyrum Alphæi [b] & Zacchæi, qui primo anno persecutionis Diocletiani post multa tormenta capitalem sententiam subiere. Cordubæ sanctorum martyrum Acisceli [c] & Victoriæ germanorum, qui in eadem persecutione iussu Diônis Præsidis sæuissime cruciati, coronas a Domino illustri passione meruerunt. Alexandriæ sancti Dionysij [d] Episcopi, summæ eruditionis viri, qui multis confessionibus clarus, & pro passionum tormentorumq. diuersitate magnificus, plenus dierum confessor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum temporibus. Aurelianis sancti Aniâni [e] Episcopi, cuius mortem in conspectu Domini pretiosam miracula crebra testantur. In Britannia sancti Hugônis [f] Episcopi, qui ex monacho Carthusiano ad Ecclesiam Lincolniensem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & sancto fine quieuit. Turônis sancti Gregorij [g] Episcopi. Florentiæ sancti Eugenij [h] confessoris, diaconi beati Zenobij eiusdem ciuitatis Episcopi.

NOVEMBRIS 17.

Plura T. 2. præcipue ann. 233. n. 6. & seq. A. 245. n. 3. An. 253. n. 129. & seq. A. 256. n. 6. & seq. & A. 266. nu. 14. & seq.

GREGORII [a].] De eodem Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res gestas cõscripsit Gregor. Nyssenus, cuius auia S. Macrina senior fuit eius discipula, vt auctor est S. Basilius epist. 75. qui & ipse eumdem virum celeberrimum mirifice laudat, eiusq. Acta paucis complectitur lib. de Spiritu sancto c. 29. & Magnum appellare consueuit, vt in epist. ad Neocæsarienses 62. 63. & 64. De eodem Euseb. hist. lib. 6. c. 23. Socrat. lib. 4. cap. 22. S. Hieron. de Script. Eccles. in Theodoro, & epist. 84. ad Magnum: meminit eiusdem & S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 7. De præclaro miraculo ad eius sepulchrum agit Theodor. lector lib 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anastasii Imp. Extat inter alia eruditissimi atque sanctissimi viri monumenta epistola, canonica a Græcis nuncupata, quam sexta Synodus recepit. Superuixisse certum est saltem vsque ad annum duodecimum Gallieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samosatenſem hæresiarcham, vt refert Eusebius histor. lib. 7. cap. 22. Non tamen placet quod Suidas scribit, peruenisse vsque ad tempora Iuliani Apostatæ. Qui enim fieri potest, vt qui Alexandro Imperatore clarere cœpit in schola Origenis anno a Christo 233. idem vsque ad Iuliani tempora superstes fuerit, cuius Imperium sumpsit exordium anno Domini trecentesimo sexagesimoprimo? Errat & in eo Niceph. dum confundit eumdem cum Gregorio Armeno, de quo suo loco superius dictum est. De scriptis ipsius pluribus egimus in Annal. Eccles.

[b] *Alphæi & Zacchæi.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, adduntq. his item Michæam æque martyrem. T. 2. A. 302. n. 15.

[c] *Acisceli & Victoriæ.*] De his Beda, Vsuardus, & Ado hac die. Meminit Acisceli Prudent. hym. 4. de Martyribus Cæsaraugustan. in Peristeph. De ijsdem in Breuiario Toletano est sacer hymnus, necnon capitula. Antiquum est nomen capitulorum in Ecclesiasticis officijs, alterius significationis ab ea qua nunc accipi solent. qualia autem ea fuerint, declarat epistola Vigilij Papæ ad Eucherium his verbis cap. 7. Quoties vero Paschalis, aut Ascensionis Domini, vel Pentecostes, vel Epiphaniæ, Sanctorumq. Dei fuerit agenda festiuitas singularis, capitula diebus apta subiungimus, quibus commemorationem sanctæ solemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cetera vero ordine consueto prosequimur. Hucusque Vigilius. Se habebant eiusmodi capitula tamquam preces quædã prolixiores, quibus sanctarum solemnitatum præconia, & martyrum triumphi recoli consueuerant, vt apparet ex eodem peruetusto Breuiario Toletano. Eorumdem martyrum Acta conscripta habentur in Flore Sanct. Hispan. licet perperam recenseantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorũ nomina recenset ex Breuiario Eborẽsi Vasæus in chron. Hispan. T. 3. A. 303. n. 142.

anno

anno Domini 306. Meminit horum Ambrof. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de sanct. Cordubensis ecclesiæ; necnon alij qui res Hispaniarum sunt prosecuti. In Thesaur. concion. tom. 2. plura de ijsdem.

T. 3. A. 253 n. 100. & A. 262. n. 19 & & seq. plura A. 263. & & An. 264. de morte A. 266. nu. 10. & sequ. & T. 4. An. 373. n. 24.

d *Dionysij Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorũ, Græci autem in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euseb. hist. lib. 6. cap. 33. & seq. & lib. 7. per totum. Hieron. de script. Ecclesiast. & alij recentiores, qui ab Eusebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta ecclesia, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæres. 69. De eodẽ Dionysio dubitatio alicui posset oriri, dum S. Augustinus libro de Catholico dogmate cap. 3. eum appellat fontem Arianorum, & S. Basilius ad Maximum philosophum epist. 41. in eamdem sententiã hæc de eo: Est autem hæc nostra de illo sententia: Non omnia viri huius laudamus: sunt quæ prorsus etiam damnamus. Ipse propemodum (quantũ nobis liquet) primis hominibus impietatis istius Anomæaniæ, quæ iam passim obstrepit, seminaria præbuit. Hæc Basilius: qui tandem eumdem excusans, hæc subdit: Causam vero huius non puto animi malitiam esse, sed quod vehementer cupit obluctari Sabellio. Soleo itaque illum similem æstimare plantatori cuipiam, qui recentis plantæ correcturus auersionem, ita immoderate illam retorquet, vt a medio aberret, & in contrarium latus ramum abducat. Hæc ille. In eamdem sententiam S. Athanasius aduersus Arianos agens, pro Dionysio scripsit epistolam apologeticam: idemq. in epistola de Synodo Nicæna contra decreta Arianorum etiam addit, eumdem Dionysium ea de re indicio postulatum apud Dionysium tunc Romanum Pontificem, scripsisse ad eumdem egregiam apologiam, quo se immunem liberumq. a quauis hæresi demõstraret. id & Basil. ad Amphiloch. de Spiritu sancto c. 29 Hieron. etiam de script. Eccles. in Dionysio testatur, ipsum ad prædictũ Romanum Pont. scripsisse epistolam vnam, & libros quatuor. Nisi vererer scholij mensuram excedere, plurimorum nobilium veterumq. Theologorum eiusdem generis exempla subnecterem, qui dum aliquam hæresim refellere conati sunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine sinceræ fidei declinare visi sunt, licet ijdem Catholicæ fidei fuerint semper propugnatores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, simileq. huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionysius laborans contra Sabellium visus est Arianis arma subministrasse; ita & ipse agens contra Gentiles, conatus illis demonstrare non esse plures Deos, & Christianos omnes nequaquam tres Deos colere, sed vnum tantum; visus est aliquibus vnam tantum constituisse in Diuinitate personã, sicq; Sabellio parasse venenum: quod S. Basilius accurate notat & excusat scribens ad Neocæsarienses epist. 64 Sed nunc de his satis. Moritur S. Dionysius Alexandr. anno duodecimo Gallieni Imper. vt testatur Hieron. vbi supra.

e *Aniani Episc.*] De quo Beda, Vsuardus, Ado, & recentiores. Eius res gestas scribit Gregorius Turonen. hist. Franc. lib. 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuscript. tom. 6. & in Actis Euortij, cui successit, apud eumdem tom. 5. die 7. Septemb. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib. 10. c. 71. Qualis autem quantusve fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib. 8. epist. 15. ad Prosperum eius successorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximũ consummatissimumq. Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic septimus eius sedis Episcopus, claruitq. tẽporibus Valentiniani Tertij Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pont. Agitur alicubi de eodem xviij. Kal. Iulij, qua die eius meritis liberatã est Aurelianẽsis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molanus ea die in addit. ad Vsuardum. T. 6 A 451. n. 46 & seq

f *Hugonis Episc.*] Eius Acta scripsere Siluester Gyraldus, & Adamus Carthusianus, vt ex catal. script. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digestam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Petrus Sutor de vita Carthus. lib. 1. c. 5. & alij recentiores. T. XII. An. 1186 n. 17. A. 1189 n. 4 & A. 1191. n. 45.

g *Gregorij Episc.*] De eodem hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonensibus scriptam habet Sur. tom. 6. Ipse Gregorius de se ipso, cum agit de Episcopis Turonensibus lib. 10. cap. 31. Venant. Fortunat. ei æqualis scripsit ad illum nonnulla epigrammata. De eius scriptis quale sit iudicium Hilduini, consule ipsum in epist. ad Ludouicum Imper. quæ extat in præambulis vitæ S. Dionysij Areopagitæ. De eo Petr. in catal. libr. 10. cap. 72. & Trithem. de script. Eccles. & de vir. illustr. ord. sancti Benedicti lib. 3. cap. 10. & 51. lib. 4 cap. 45. cir. A. 570. plura T. 7.

h *Eugenij*] De ipso tabulæ ecclesiæ Florentinæ. Plura in vita S. Zenobij eiusdem ciuitatis Episcopi. cir. A. 424.

kiij. G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

OMAE dedicatio [a] Baſilicarum ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Quarum primã in ampliorem formam reſtitutam Vrbanus VIII. hac ipſa recurrente die, ritu ſolemni conſecrauit. Antiochiæ natalis ſancti Romani [b] martyris, qui tẽpore Galerij Imperatoris, cum Aſclepiades Præfectus in eccleſiam irrumperet, eamq. funditus conaretur euertere, ceteros Chriſtianos hortatus, vt ei contradicerent, poſt dira tormenta, & linguæ abſciſsionem (ſine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo ſtrangulatus, celebri martyrio coronatur. Paſſus eſt etiam ante ipſum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus vtrum melius eſſet vnum Deum colere, an plures deos, cum in vnum Deum, quem Chriſtiani colunt, credendum eſſe reſpondiſſet, verberibus cæſus, iuſſus eſt decollari. Item Antiochiæ ſancti Heſychij [c] martyris, qui cum eſſet miles, & præceptum audiſſet, vt quiſquis non ſacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum ſoluit: ob quam cauſam ligato in dextera eius ingenti ſaxo, in fluuium præcipitari iuſſus eſt. Eodem die ſanctorum Oriculi [d], & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica pro fide Catholica paſsi ſunt. Maguntiæ ſancti Maximi [e] Epiſcopi, qui tempore Conſtantij multa paſſus ab Arianis, confeſſor occubuit. Turonis tranſitus beati Adonis [f] abbatis Cluniacenſis. Antiochiæ ſancti Thomæ [g] monachi, quem Antiocheni, ob peſtem eius precibus ſedatam, ſolemnitate annua coluerunt. Lucæ in Tuſcia translatio ſancti Frigdiani [h] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 18.

T.3.A.324, n 62 & ſeq De Baſil. S. Pauli eodẽ ann.66.

EDICATIO *Baſil.* [a]] Longe antequam Apoſtolorũ Baſilicæ erigerentur, eo ipſo tempore quo beatiſſimi Apoſtoli Petrus & Paulus glorioſo martyrio coronati ſunt, loca ſepulchorum ipſorum magna veneratione ſunt habita. De his Caius antiquus Theologus, qui tẽporibus Zephyrini Rom. Põt. vixit, hæc ait: Ego Apoſtolorũ trophæa perſpicue poſſum oſtendere: nã ſi lubet in Vaticanũ proficiſci, aut in viã quæ Oſtienſis dicitur, te conferre; trophæa eorũ, qui iſtã eccleſiã ſuo ſermone & virtute ſtabilierũt, inuenies Hæc Caius apud Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 24. Eadem loca frequenti Chriſtianorũ concurſu celebrari ſolita docẽt Acta martyrum, quorũ meminimus: quæ poſtmodum a Conſtantino Imperatore

amplif-

amplissimis sunt illustrata basilicis, eædemq. ornamentis auctæ, atque ditatæ reditibus, vt docet libellus Damasi de munificentia Constantini conscriptus. Quod autem spectat ad Vaticanam basilicam, in maiori eius arcu hi versus musiuo opere exarati legebantur:

Quod duce te mundus surrexit in astra triũphãs, Hanc Cõstantinus victor tibi condidit aulam.

Ex antiquis Actis Siluestri Papæ illud cõpertum habetur: Constantinum Imp. in erectione Basilicæ S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda, terram fodisse, erutamq. copliinis asportasse. Quid ni hæc præstiterit Christianissimus Imp. cum & Vespasianum Aug. in restitutione combusti Capitolij hæc ipsa egisse auctor sit Suetonius, cuius in vita ipsius cap. 8. hæc sunt verba: Ipse restitutionem Capitolij aggressus, ruderibus purgandis manus primus admouit, ac suo collo quædam extulit, &c. Hæc Suet. Qualis autem quantave fuerit ea Basilica, S. Paulinus Nolanus epist. 31. scribens ad Alethium, lineamentis quibusdam subobscure describit. Erexit idem Imperator Basilicam S. Pauli via Ostiensi: quæ cum ob loci angustiam inter Tiberim amnem & ipsam viam positi, non in eam amplitudinem, vt par erat, excitata videretur; Valentinianus Iunior Imp. de alia ibidem cum viæ Ostiensis detrimento amplioribus spatijs excitanda Basilica scripsit ad Sallustium Vrbis Præfectum. gessit is præfecturam Vrbanam Honorio & Euodio Conss. vt constat ex leg. 18. de pistoribus, Cod. Theodos. Est is annus a Christo 386. Eam tunc cœptam postea Honorius Imper. absoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs qui egerunt de septem Vrbis eccles. Postea autem Leo Magnus Pontifex eamdem Basilicam maiori arcu ingentibus columnis subnixo fulsulsit, exornauitq. sacris picturis opere musiuo compactis, quæ hactenus perseuerant. De his etenim Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus sic scribit: In Basilica B. Pauli Apostoli arcum ibidem maiorem faciens, & in musiuo depingens, Saluatorem Dominum nostrum I E S V M Christum, & secum vigintiquatuor seniores, nomine suo versibus decorauit: & a tunc vsque hactenus fideliter a nobis venerantur. Hæc Hadrianus Papa. Eiusdem Leonis Pontificis esse videtur contestatio illa dexteræ columnæ maioris arcus incisa, & non Leonis III. vt alij existimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus scribimus: nam Leonis Primi, qui vixit temporibus quartæ Synodi œcumenicæ, illud opus esse, idem Hadrianus aperte testatur. Hactenus insigne monumentum tanti Pontificis integrum perseuerat, musiuum autem opus nonnihil sensit detrimenti in aliquibus imaginibus vigintiquatuor seniorum.

Quanta autem earumdem Basilicarum extiterit sanctitas atque religio, (audacter dicam cum Moyse) & inimici nostri sunt iudices: nam licet extra murorum ambitum sitæ essent, eas tamen, vt cæleste quoddam asylum diuinitus præscriptum, hostes fidei, ac Romani Imperij perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem grassarentur, sunt reueriti, nullum illis vel earum ministris negotium facientes; immo & ad illas confugientibus parcere, inuiolabile fuit, vt scribit Oros. hist. lib. 7. cap. 39. S. August. de ciuit. Dei libr. 1. cap. 1. & Procopius de bello Gothico temp. Iustiniani lib. 2. Accipe quid furens hæretica Theodora Augusta dederit in mandatis Anthemio Scriboni, cum de capiendo Vigilio Papa ad ipsum scribens, hæc ait: Exceptis omnibus, in Basilica sancti Petri parce. nam si in Lateranis, aut in Palatio, aut in qualibet ecclesia inueneris Vigilium, mox impositum naui perduc eum vsque ad nos, &c. Quod autem spectat ad limina Apostolorum, obtinuit antiquus vsus, vt præ reuerentia, ac religiosa quadam obseruantia, ipsæ Basilicæ, Limina Apostolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magistrum equitum hoc versu:

Per cineres Pauli, per cani limina Petri.

Nec tantum postquam Basilicæ Apostolorum erectæ sunt, sed lõge ante obtinuit eiusmodi loquendi vsus. Vnde in Actis S. Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu si ad limina S. Petri duxisses eum, &c. De eiusmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, vt in carm. de partu Virginis his versibus:

Quos recipit sacra porta Petri, quos ianua Pauli,
Postis ad Andreæ limen Achaia patet.
Matthæi Aethiopes, Ephesinos valua Ioannis;
Et quem quisquis amat, hunc sua porta rogat.

Moris enim erat adeuntibus Basilicam, ante eius ingressum, ad limina procumbere, postes deosculari, ac preces fundere. Vnde idem Fortunatus hæc de Basilica Rauennate:

Rursus Apollinaris pretiosi limina lambe
Fusus humi supplex, &c.

Et Euodius Vzalensis de mirac. S. Stephani lib. 2. cap. 2. hæc habet: Ante limina gloriosi martyris prostrata, effusos sui cordis dolores expressit. Et post multa: Deinde ante sacra eius limina prostratæ noctu diuq. flentes, &c. Chrysost. homil. 30. in epist. 2. Paul. ad Corinth. Templi vestibula & aditum osculamur, cum alij alios osculamur. At non cernis, quotnam homines etiam hisce templi vestibulis osculum figunt, partim inclinato capite, partim manu tenentes, atque ori manum admouentes? Hæc Chrysost. Habes insuper apud Fortunatũ de S. Radegunde Regina, quod adiens Basilicam sancti Martini, per singula se prostrabat limina. At de ipsa Vaticana Basilica Sidonius Apollinaris lib. 1. epist. 5. ad Heronium hæc ait: Vbi priusquam vel pomœria contingerem, triumphalibus Apostolorum liminibus affusus,

fusus, omnem protinus sensi membris male fortibus explosum esse languorem. Romam venientibus primum omnium limina Petri Apostoli adire usu receptum erat, ut colligitur ex Ennodio in defensione Symmachi Papæ. Ingredi ipsa limina Apostolorum, ibiq. sacra facere, idem erat quod communicare Catholicæ Ecclesiæ, ut pulchre expressum habes ab Optato Mileuitano lib. 2. contra Parmen. cum ait; Ad Petri Memoriam non accedit, quasi schismaticus, contra Apostolum faciens, qui ait: Memorijs Sanctorum communicantes. Ecce præsentes sunt ibi duorum Memoriæ Apostolorum. Dicite, si has ingredi potuit, ita ut obtulerit illic, ubi Sanctorum Memorias esse constat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Peristeph. hymn. 2. de S. Laurentio his versibus docet, Christianos sacra Apostolorum ac Martyrum limina exosculari solitos:

Ipsa & Senatus lumina
Quondam Luperci, & Flamines,
Apostolorum ac Martyrum
Exosculantur limina.

Recolimus de his etiã nobile illud antiquitatis monumentum: consueuisse maiores, ipsas ecclesias vel atrij portas aliquando sacris reliquijs consecrare. Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imp. in sua constitutione, quam Salicis legibus addi voluit, his verbis in fine: Si in atrio ecclesiæ, cuius porta reliquijs Sanctorum cõsecrata est, eiusmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capitul. Franc. lib. 4. c. 13. Hinc etiam factum videtur, ut miro cultu ipsa sacra ecclesiæ limina ornarentur. Unde S. Paulinus in Natali 3. S. Felicis hæc ait;

Aurea nunc niueis ornantur limina velis.

Et paulo post;

Limina caratis adolentur odora papyris.

Et in Natali 6.

Pulchra tegendis
Vela ferant foribus, seu puro splendida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris.
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sanctaq. præfixis obducant limina lamnis.

Atque hæc satis. Numerat Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. fuisse Romæ temporibus Cõstantini basilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipsos Romanæ urbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpositi erant, quorum numerus temporibus Cornelij Papæ erat quadragintasex, ut constat ex epistola eius ad Fabium Antiochenum Episcopum, apud Eusebium hist. lib. 6. cap. 35. ubi de Romanæ Ecclesiæ illius temporis statu hæc descripta habentur: Nouatum omnino præterijt, scilicet unum solum Episcopum oportere esse in hac Ecclesia Catholica: in qua tamen non ignorabat (quomodo enim poterat?) presbyteros esse quadragintasex, diaconos septem, subdiaconos septem, acolythos quadragintaduos, exorcistas & lectores una cum ostiarijs quinquagintaduos, viduas & alios morbo & egestate afflictatos mille & quingentos, quos omnes Dei gratia & benignitas abunde sustentat. Hæc ibi. Ex prædicto itaque presbyterorum numero Optatum numerasse quadraginta & amplius basilicas puto.

[b] *Romani.*] De quo Beda, Usuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio iisdem fere verbis: qui quidẽ hac ipsa die de alio Romano rursus agunt, ipsoq. diacono ecclesiæ Cæsariensis, de quo Euseb. hist. lib. 8. cap. 12. Huius autem res gestas, de quo agimus, cecinit Prudentius hymno. Est de eodem homilia Eucherij, inscripta tamen nomine Eusebij Emisseni. Alia Acta eiusdem ex vet. manuscript. edidit Mombrit. tom. 2. in quibus omnibus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioannes Chrysostomus de S. Romano præclaram habuit orationem, quã descripsit Metaphrastes, & recitat Sur. to. 5. sed plane de eo quẽ describit Eusebius; nam nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario est sacer hymnus, necnon capitula, & orationes de Romano martyre, ibiq. puerulus ille non Barula, sed Theodulus appellatur. Arbitrati sunt nonnulli unum eumdemq. esse Romanum, & non duos; cum præsertim nomen, locus passionis, tempus denique, ac genus martyrij in utrisque conueniant. Ego vero opinor id ipsum factum a Prudẽtio de Romano, quod de Hippolytis fecisse compertum est; plures scilicet in unum aceruando, atque confundendo: adstipulorq. libentius Græcorũ Menologijs, qui duos diuersosq. Romanos martyres celebrant: quod & ratio persuadet, dum diuersa martyrij utriusque causa conspicitur. Nam ille Romanus Eusebii idcirco martyrium subiisse scribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autem, eo quod Præfectum in Christianorum ecclesiam irrumpentem auertere conatus est: ille insuper solus, hic autem una cum puero passus est; cuius admirandã confessionem nequaquam verisimile est ab Eusebio fuisse prætermissam, cum tam egregio exemplo magis magisq. suam nobilitasset historiam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero satis distinguere videntur. Restituit ecclesiam S. Romani martyris Basilius Imper. ut scribit Cedren. in comp. T. 2. A. 301. n. 86 & 87.

[c] *Hesychij.*] De eodem Beda, Usuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76. sub Diocl. Ado.

[d] *Oriculi & soc.*] De eo vet. manuscrip. ex quibus Molanus apud Usuardum. cir. A. 430.

[e] *Maximi Episc.*] Eius Acta a Trithemio descripta habet Sur. to. 5. sed dum confundit cum Martino eiusdẽ ciuitatis Episcopo, manifeste errare conspicitur; nam esse diuersos, non tantum ex nomine, sed & tempore quo sederunt, tabulæ eius ecclesiæ, quas emendatiores T. 3. A. 353 num. 22.

dationes Demochares recitat, satis declarant. constat etenim ex Actis Cōcilij Agrippinensis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interfuisse; Martinumq. in Galliis Episcopum recenset Athanas. in apolog. 2. cum agit de Concilio Sardicensi. Præcessit Maximus, subrogatur Sidonius, indeq. Martinus sedit tempore Agrippinensis Concilii, quod celebratū reperitur anno Domini 346. & non 375. vt idē Trithem. ponit: nam post Consulatum Amantii & Albini habitum esse, ex Actis eiusdem Synodi constat.

T.x.A.936. n.9. A.938. n.2. & An. 941. n.3. & seq. [f] *Odonis Abb.*] Huius res gestæ conscriptæ a Ioanne monacho eius discipulo extāt apud Sur. tom. 6. Meminit eiusdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epist. 17 De eodem Petrus in catal. lib. 10. cap. 83. & Trithem. de vir. illustr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 215. & Sigebert. in chron anno Domini 938. de tempore quo claruit, meminit.

[g] *Thomæ monachi.*] De eodem Niceph. hist. lib. 17. c. 23. vbi post multa hæc addit: Huius Thomæ anniuersarium diem magnificentissime agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato spirit. cap. 88.

[h] *Translatio S. Frigdiani.*] De quo satis dictum in die natalis ipsius. cir. A. 782. Iuuent. ac prim. trāslat. secund. A. 1152. Frācisci in histor. SS. Lucentium.

19 Tertiodecimo kal. Decemb. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS beati Pontiani [a] Papæ & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Hippolyto presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fustibus mactatus, martyriū consummauit: corpus vero eius a beato Fabiano Papa Romam relatum, atque in cœmeterio Callisti sepultum est. Samariæ sancti Abdiæ [b] prophetæ. Romæ via Appia natalis S. Maximi [c] presbyteri & martyris, qui in persecutione Valeriani passus, positus est ad sanctum Sixtum. Cæsareæ in Cappadocia S. Barlaam [d] martyris, qui agrestis licet & rudis, Christi sapientia munitus, tyrannum vicit, & ignem ipsum fidei constantia superauit: in cuius die natali sanctus Basilius Magnus celebrem habuit orationem. In ciuitate Astiagensi beati Crispini [e] Episcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus est. Viennæ sanctorum martyrum Seuerini [f], Exuperij, & Feliciani: quorum corpora post multa annorum curricula, ipsis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, Clero, & populo illius vrbis honorifice sublata, condigno honore condita sunt. Eodem die sancti Fausti [g] diaconi Alexandrini, qui primum in persecutione Valeriani cum S. Dionysio in exilium missus, deinde in persecutione Diocletiani ætate longæuus, gladio animaduersus martyrium consummauit. In Isauria passio sanctorum Azæ [h], & sociorum centum quinquaginta militum sub Diocletiano Imperatore, & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germania depositio sanctæ Elizabeth [i] vi-

duæ, Andreæ Regis Hungarorum filiæ, quæ pietatis operibus assidue intenta, miraculis clara migrauit ad Dominum.

NOVEMBRIS 19.

T.2.A.237. nu 1.& 10.

ONTIANI *Papæ*.] Agit de eodem hac die Vsuar. Beda autem & Ado die sequenti. De eius successione Euseb. in chrō. & hist. lib. 6. c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. Nicephorus Callist. hist. lib. 5. cap. 26. & alii. Cetera de ipso diximus in Annalibus Ecclesiasticis.

b *Abdiæ prophetæ*]De eodem Græci agūt hac die in Menologio. Præter ea quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, scribit Epiphan. libro de vit. & obit. prophet. cap. 15. Isidor. cap. 43. & Doroth. eodem in Synop. De sepulchro Abdiæ in Samaria, deq. mirandis prodigiis scribit S. Hierony. in epist. 27. ad Eustochium, in epitaphio Paulæ, & in cōment. in Abdiam cap. 1.

T.2.A.259 n.12. & sequent.

c *Maximi*.]Agunt de codē Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Hunc illum putat Maximū Pamelius, qui aliquando confessor, deinde adhæsit Nouatiano, ac postea rediit ad Ecclesiam; ad quem, sicut ad ceteros confessores, scribit Cyprianus epist. 16.44. 46. 50. & 51. sed illum non constat martyrio consummatum. Quisnam hic fuerit, me latet: compertum illud tantum habeo ex manuscrip. cod. S. MARIAE ad Martyres, Romæ hac die passum esse Maximū commentariensem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in persecutione Decii e ponte præcipitatus in Tiberim 13. Kal. Decembr. martyrium consummauit. Gesta passionis eius habentur intexta simul cū Actis SS. Eusebii, Marcelli, & soc. quæ in dicto codice scripta habētur pag. 94. sepultusq. hic habetur ad S. Sixtū in cœmeterio Callisti, vt eadem Acta significant. Sixtus Secundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus conditus est.

d *Barlaam*.]Agūt de eodem martyre Græci in Menolog. ad xvj. kal. Decembr. eiusq. martyrij historiā paucis describunt. Ferunt eumdem a S. Ioanne Chrysostomo orationibus encomiasticis exornatum, quæ tamen excidisse videntur: tantum extat eius laudatio a S. Basilio egregie conscripta. T.2.A 304 n.63.&seq

e *Crispini Episc.*] De eodem Vsuard. & alij recentiores. Gesta eius in hymno sacro in Breuiar. Tolerano describuntur. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 10. c. 84. sub Diocletiano Ferrar.

f *Seuerini & soc.*] Beda, Vsuard. Ado de eodem hac die. Passi sunt Marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Imp. vt auctor est Ado Vien. in chron. De his item Petr. in catal. lib. 10. c. 83. cir. a. 170.

g *Fausti*.] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eius certamine & corona Euseb. hist. lib. 7. c. 10. in fine. T.2.A.260. n.19.& seq & n.29.

h *Azæ & soc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrij Acta referunt. T.2.A.305. n.16.

i *Elizabeth*.] Eius vitam a Iacobo Montano conscriptam recitat Sur. to. 6. De eadem Antonin. in 3. par. tit. 19. c. 11. Petr. in catal. lib. 10. c. 79. Crantz. hist. Saxon. lib. 7. cap 48. nouissime Marcus Vlyssipon. Minorita in chron. ord. Min. lib. 9. c. 10. vsq; ad 19. par. 1. Extant duplices litteræ Apostolicæ Gregorij Papæ Noni, priores de inquisitione miraculorum eius ad Episcopum Hildesemensem & Abbates Moguntinæ diœcesis scriptæ anno octauo suæ sedis, posteriores vero de eiusdem canonizatione: extant in eius registro, illæ sub anno 8. num. 24. istæ vero sub anno nono, num. 91. quarum est exordium: Gloriosus in maiestate sua. Obiit Ann. 1231. Viola Sanctor. 1236.

ij. B Duodecimo Kal. Decemb. Luna. 20

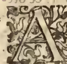
a b c d e f g h i k l m n p q r s
30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 24 25 26 27 28 29

ESSANAE in Sicilia sanctorum martyrum Ampeli & Caij. Taurini sanctorum martyrum Octauij, Solutoris, & Aduentoris, Thebanæ legionis militum, qui sub Maximiano Imperatore egregie decertantes, martyrio corona-

ronati sunt. Cæsareæ in Palæstina sancti Agapij [c] martyris, qui sub Galerio Maximiano Imperatore damnatus ad bestias, & ab ijs nil læsus, lapidibus ad pedes appensis in mare demergitur. In Perside passio sanctorum Nersæ [d] Episcopi, & sociorum. Dorostori in Mysia sancti Dasij [e] Episcopi, qui cum nollet in festo Saturni impudicitijs eius consentire, sub Basso Præside cæsus est. Nicææ in Bythinia sanctorum martyrum Eustachij [f], Thespesij, & Anatolij, in persecutione Maximini. Heracleæ in Thracia sanctorum martyrum Bassi [g], Dionysij, Agapiti, & aliorum quadraginta. In Anglia sancti Eadmundi [h] Regis & martyris. Constantinopoli sancti Gregorij [i] Decapolitæ, qui ob cultum sanctarum imaginum multa passus est. Mediolani sancti [k] Benigni Episcopi, qui in magna barbarorum perturbatione ecclesiam sibi commissam summa constantia & religione administrauit. Cabilone sancti Siluestri [l] Episcopi, qui quadragesimosecundo sui sacerdotij anno plenus dierum atque virtutum migrauit ad Dominum. Veronæ sancti Simplicij [m] Episcopi & confessoris.

NOVEMBRIS 20.

Aliqui putant passos sub Diocleti & Maximian. A Mpeli & Cay [a].] De his idem Bedá, Vsuardus, Ado, & alij recentiores, consentiuntq. vetera manuscripta.

T.2.A.297. nu.16. [b] Octauij & soc.] Vsuardus & Ado de his agūt hac die. Extat de his sermo S Maximi Episcopi Taurinensis, qui & tribuitur S. Ambrosio. Legimus horum Acta manuscripta accepta ab ecclesia Taurinensi.

Fusius T.2. A.305.n.7. & seq. [c] Agapij.] Is est de quo scribit Euseb hist. Eccles lib 8. cap.16 tradit q. martyrium subijsse hac die, anno quarto persecutionis Diocletiani Imperatoris.

[d] Narsæ & soc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium paucis describunt.

sub Diocle. [e] Dasij Episc.] De quo item Græci in Menologio, referuntq. eius certamen pro fide susceptum.

cir. A. 237. [f] Eustachij & soc.] Horum Acta iidem qui supra in Menologio hac die enarrant.

[g] Bassi & soc.] Agit de his hac die Beda, adstipulanturq. vetera manuscripta.

T.x A.870. nu.45. [h] Eadmundi.] Scripsit eius res gestas Abbo Floriacensis abbas. extant apud Sur. to.6. De eodem in vita S Dunstani apud eumdem tom.3. die 19. Maii. Duos eiusdem nominis Anglorum Reges impie cæsos refert Petrus in catal. lib.10. cap.89. & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vsuardum hac die.

T.9.A.735. nu.7. [i] Gregorij.] Græci de eodem hac die in Menologio, eiusq. Acta breui cōpendio referūt.

[k] Benigni Episc.] De eodem tabul. eccles. Mediolan. Miratus sum vehementer Panuinij aliorumque apprime eruditorum incuriam, existimantium hunc ipsum Benignum a Græcis appellatum esse Bencium, eo quod apud Theodorum Balsam. in Synodo Carthaginensi can. 61. scriptus inueniatur Bencius sacerdos ecclesiæ Mediolanensis. Nam in Græcis canonibus Βενεκίω, & non Βενιγνῷ legitur. Sed nec animaduerterunt canonem illum esse Concilii Carthaginensis habiti (vt ex eodem textu apparet) post Consulatum Flauii Stiliconis, quo tempore ecclesiæ Mediolanensi non Benignus, sed Venerius præerat Episcopus; illicq. agi non de Benigno, sed de Venerio. Quod si consulas Latina exemplaria eiusdem Concilii Carthaginensis, tam manuscripta, quam edita tomo primo Conciliorum, inuenies non Bencium, sed Venerium dici, deprauatumq. esse Theodori codicem, cum pro Venerio scribit Bencium. Quod ipsum planius reddit temporum ratio: nam annus ille post Consulatum Stiliconis, numeratur Christi quadringentesimus primus, quo quidem tempore eidē Mediolanensi ecclesiæ præfuisse Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, post annos sexaginta ecclesiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodii Ticinensis. T.5.A.400. n.12.

[l] Siluestri Episc.] De eodem Beda, Vsuardus, & alii: pluribus Gregor. Turon de glor. confess. cap. 85. Reperitur interfuisse Concilio T.6.A.453. n.44. & A.509 nu.13.

cilio Epaunensi. Mentio habetur de eodem in vita S. Cæsarij Episcopi Arelatensis, qui ab eo in clericum attonsus fuit. extat apud Sur. tom. 5. die 20. Nouemb. Sedit hic annis quadragintaduobus, vt idem Greg. testatur. Alius ab hoc Siluester Episcopus Lingonensis, de quo Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confess. c. 85.

m *Simplicij Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Veron. pluribus autem R. D. Augustinus Valerius Episcopus Veron. Cardinalis lib. antiq. monum. Episc. Veron. pag. 11. & 42. — ann. 500. floruisse Ferr. putat.

C Vndecimo Kal. Decemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

HIEROSOLYMIS Præsentatio a Beatę Dei Genitricis Virginis MARIÆ in Templo. Eodem die natalis beati Rufi b, de quo S. Paulus Apostolus ad Romanos scribit. Romæ passio SS. Celsi c & Clementis. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrum Demetrij d & Honorij. Rhemis sancti Alberti e Episcopi Leodiensis & martyris, qui pro tuenda Ecclesiastica libertate necatus est. In Hispania sanctorum martyrum Honorij f, Eutychij, & Stephani. In Pamphilia sancti g Heliodori martyris, in persecutione Aureliani sub Aetio Preside: post quem ipsi tortores conuersi ad fidem, in mare demersi sunt. Romæ sancti Gelasij h Papæ, doctrina & sanctitate conspicui. Veronæ sancti Mauri i Episcopi & cōfessoris. In monasterio Bobiensi depositio sancti Columbani k abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit Pater, multisq. virtutibus clarus, in senectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

T. 1. in appar. nu. 47. & seq.

PRAESENTATIO a.] Agunt de eadem celebritate Græci hac die in Menologio habetur eius mentio in cōstitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Bals. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extant de ea re sermones S. Germani Episc. Constantinopolitani, & Georgij Episc. Nicomediæ, quos Latine redditos habet Sur. tom. 6. Græce autem scriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. n. 19. & 85. In Gallias transijt eiusmodi festa dies temporibus Caroli V. Francorum Regis, anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimoquinto; de qua re extare dicitur eiusdem epistola ad Nicolaum Antisiodorensem Episcopum, quam citat Molanus in additione ad Vsuardum. De his autem quæ ad historiam spectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Canisius, vir eruditissimus, lib. 1. de B. Virgine MARIA cap. 12. Alias confectas esse de eadem re scriptiones accepi. Scimus antiquitus Præsentationis solemnitatem eam esse appellatam, qua Dei Genitrix S. Simeoni infantem IESVM in Templo obtulit, vt antiqua Ritualia & alia vetusta ecclesiarum monumenta significant, & ipsa insuper oratio Missæ eius diei plane indicat.

b *Rufi.*] De quo Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de eodē Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Hunc creatum esse Episcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopsi. — T. 1. An 58. n. 3. & A. 58 nu. 56.

c *Celsi & Clementis.*] De his prædicta antiqua

qua manuſcripta monaſt. S. Cyriaci in Vrbe.

[d] *Demetrij & Honorij.*] Habetur de his mẽtio in eodem peruetuſto codice.

cir. A. 1191 [e] *Alberti Epiſcopi.*] Ex Martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis de eodem hoc diſtichon recitat Molanus:

Legia quem genuit, electum Roma probauit,
Rhemis ſacrauit, ſacratum martyrizauit.

Recenſetur hic ſexageſimus eius ſedis Epiſcopus, confirmatus a Cæleſtino III. Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

[f] *Honorij & ſoc.*] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos SS. Hiſpan. & Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

T. 2. A. 275. nu. 10. [g] *Heliodori.*] Agunt de his Græci xiij. Kal. Decembr. & pluribus eiuſdem martyrij Acta deſcribunt.

Plura T. 6. ab an. 492. & infra. [h] *Gelaſij Papæ*] De eodem Beda & Vſuardus xiij. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius manuſcriptis locupletatas per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus lectionibus diſtincta, vt olim in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt.

[i] *Mauri Epiſc.*] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monumen. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

[k] *Columbani Abb.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Scripta ſunt eius Acta a Iona monacho eius diſcipulo, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. c. 61. idq. præfatio docet, quæ habetur apud Sur. to. 6. Extant eadem Acta apud Bedam tom. 3. falſo illi aliquando attributa. Plura de eodem in vita S. Vualeriei apud Sur. tom. 2. die 1. Aprilis. Sigebert. in chron. anno Dom. 598. & 612. Eius obitum recenſet Vincentius etiam lib. 23. cap. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. § 11. Petrus in catalog. lib. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 2. cap. 5. & lib. 3. cap. 26. Adnumeratur idem inter ſcriptores Eccleſ. a Sigeb. de vir. illuſtr. cap. 60. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam. habes illud in collectan. Chriſtianorum poetarum. T. 7. A. 579. num. 14. & plura T. 8.

22 Decimo Kal. Decemb. Luna. D

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

OMAE ſanctæ Cæciliæ [a] virginis & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum, & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Chriſtum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Vrbis Præfectus poſt eorum martyrium teneri, atque illuſtri paſsione poſt ignem ſuperatum gladio fecit conſummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Coloſsis in Phrygia ſanctorũ Philemonis [b] & Apphiæ ſancti Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperatore, cum Gentiles in die feſto Dianæ inuaſiſſent eccleſiam, ceteris fugientibus tenti, iuſſu Artoclis Præſidis verberibus cæſi, & in foueam vſq; ad renes incluſi, lapidibus opprimuntur. Item Romæ S. Mauri [c] martyris, qui ex Africa veniens ad ſepulchra Apoſtolorum, ſub Numeriano Imperatore & Celerino Vrbis Præfecto agonizauit. Antiochiæ Piſidiæ paſsio ſanctorum Marci [d] & Stephani ſub Diocletiano Imperatore. Auguſtoduni S. Pragmatij [e] Epiſcopi & confeſſoris.

T.2.A.132. n.11.&seq. Inuentio T.9.A.821. n.9.& seq.

AE C I L I A E a.] Tam Latini quam Græci de cadẽ agunt hac die. Error irrepserat penes nonnullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, passam eam esse Commodo imperante: eum luce clarius constet ex rebus ipsius gestis, cũm Vrbano Papa subiisse martyrium sub Alexandro Imp. Quem errorem Molanus etiam correxit in Vsuardo in secunda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraste, indeq. Latinitati reddita habet Lipoman. tomo 5. & Surius tomo 6. Antiquiora ea esse ducimus, quæ in antiquo manuscripto codice asseruãtur in eius ecclesia Transtiberina. At cum in eis legitur: In aërc balnci sui inclusa, & subtus tota die ac nocte magna vis ardentis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in balneis, vbi erat aër calidus, nullæq. in eo aquæ, sed æstus ad sudandum; sub cuius loci pauimento ignis succendebatur, quo pauimentum feruentius redderetur. Id tum ex his quæ habet Vitruuius lib. 5. cap. 10 tum etiam quæ Plinius habet libr. 5. epist. 14. ad Acilium, potest colligi. Irrogatum interdum reperitur eiusmodi genus mortis nobilioribus personis, cum, pudore femineo suadente, secretior esse mors inferenda: tali quippe supplicio & Fausta Constantini Magni vxor Augusta mori coacta est. Sed ad Cæciliam redeamus. De eius sacri corporis inuentione, ac sociorum ipsius, Sigebert. in chron. anno Domini DCCCXXI. hæc scribit: Paschalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipsa reuelante, inuenit aureis velatum indumentis sanguine ipsius perfusis: quod vna cum corporibus sanctorum Valeriani sponsi eius, Tiburtii, Maximi, & Vrbani in ecclesiã a se eis reædificatam transtulit. Hæc Sigebert. Eadem fusius explicata legũtur in vita Paschalis Papæ, quæ in eodem codice conscripta habetur. In codice Vaticano num. 153. inuenimus litteras Apostolicas eiusdem Pontificis de inuentione corporis S. Cæciliæ & sociorum. illarum exordium est: Cum summæ Apostolicæ dignitatis apex, &c. In Breniario Toletano est vetus sacer hymnus, quo eiusdem martyris corona egregie canitur. Vetus est Romæ Titulus S. Cæciliæ, de quo habetur mentio in primo Concilio Romano sub Symmacho Papa.

[b] *Philemonis & Apphię.*] Agunt de iisdem hac die Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrium describunt, vt hic habetur. T.1.An.60. n.40.

[c] *Mauri.*] De eodem Vsuardus hac die, & vet. manuscript. Beda autẽ pridie huius diei. Agit de eodem Petr. in catal.lib.10.c.93. T.1.A.284. n.5.

[d] *Marci & Stephani.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, ibiq. eorum passionis Acta habentur expressa. T.1.A.305. n.16.

[e] *Pragmatij Episc.*] Vsuardus de eodem hac die, cui adstipulantur vet. manuscrip. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epist.2.lib.6. Reperitur interfuisse Concilio Epaunensi, claruitq. circa annum Domini 490. T.6.A.490. n.12. & seq.

xxix. E **Nono Kal. Decemb. Luna.** 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ATALIS sancti Clementis [a] Papæ, qui tertius post beatum Petrum Apostolum Pontificatum tenuit, & in persecutione Traiani apud Chersonesum [b] relegatus, ibi alligata ad collum eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao Primo Pontifice Romã translatũ, in ecclesia, quę eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum est. Romæ sanctæ Felicitatis [c] matris septem filiorum martyrum, quæ post eos, iubente Marco Antonino Imperatore, decollata est pro Christo. Emeritæ in Hispa-

nia

nia ſanctæ [d] Lucretiæ virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide martyrium conſummauit. Cyzici in Helleſponto ſancti Siſinij [e] martyris, qui in eadem perſecutione poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Iconij in Lycaonia ſancti Amphilochij [f] Epiſcopi, qui ſanctorum Baſilij & Gregorij Nazianzeni in erêmo ſocius, & in Epiſcopatu collêga, poſt multa certamina pro Catholica fide ſuſcepta, ſanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depoſitio ſancti Gregorij [g] Epiſcopi. In oppido Hasbaniæ ſancti Trudônis [h] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

T. 2. A. 100 n. 9. & ſeq. & An. 102. per totum. tranſlatio T. 10. A. 867. num. 133.

LEMENTIS *Papæ* a.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippêſes c. 4. & Ignatius ad Philadelph. De eo item Hieron. de ſcript. Eccleſ. auctor lib. de Roman. Pontific. & alij. De eius ſucceſſione poſt Cletum, præter ea quæ ſuperius diximus de Lino & Cleto, plenius egimus in Annal. Eccleſiaſt. Martyrio occubuit (vt ſcribunt Euſeb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrij Metaphraſtes ex priſcis monumentis edidit, quæ extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. quibus adſtipulatur Greg. Turon. de glor. martyrum c. 35. & 36. Habemus eadem Latine olim ſcripta, ſed valde deprauata: habet eadem etiam Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Fortaſſe ea ſunt, quæ Ioannes diaconus, qui Gregorij Papæ vitam côtexuit, ſe conſcripturum pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: Ego autem diuinæ ſpei fiducia roboratus, quia Gaudericus Epiſcopus Veliternus expoſtulat, ad Clementem Romanæ Vrbis Antiſtitem, ſuffragante Domino, ſtylum conuertã. Hæc ipſe. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Clementis, de quo Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Clemente in fine: Nominis eius, inquit, memoriam vſque hodie Romæ extructa eccleſia cuſtodit. De eadem eſt mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa: de quo illud non prætereundum, ibi Cæleſtium illum collegam Pelagij, præſente Papa Zoſimo, licet ſubdole, hæreſim abiuraſſe. habemus de his litteras eiuſdem Pontificis manuſcript. datas Honorio XI. & Conſtantio Conſulibus. De tranſlatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillũ Epiſcopum Slauorum legitur hiſtoria in Breuiario Polonorum; idem teſtatur Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. in fine, & ante hos Leo Oſtien. in chron. Caſſinen. De S. Clementis trãslatione firmius teſtimonium illud putamus, quod ex epiſtola Anaſtaſij Bibliothecarij ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis Indict. octaua: vbi hæc verba: Vir magnus & Apoſtolicæ vitæ præceptor Conſtantinus philoſophus Romam ſub venerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa venit, S. Clementis corpus ſedi ſuæ reſtituit. Hæc Anaſtaſius oculatus teſtis. Diximus de his ſuperius die 9. Martij, natali SS. Methodij & Cyrilli. De ſcriptis autem S. Clementis, quæ germana; quæve apocrypha habeantur, fuſius diximus in Annal. Eccleſ.

b *Apud Cherſoneſum relegatus.*] Alicubi irrepſiſſe mendum reperitur, vt Cherſoneſus Lycia dicatur. In Actis S. Clementis nulla certe de Lycia habetur mentio; in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur; Oportere eum vel conſentire ſacrificantem, aut vltra mare Pontum in deſertam ciuitatem ſitam prope Cherſonam relegari. hæc ibi ſecundum veriorem lectionem. alia enim lectio habet: Vltra mare, & Pontum. ſed prædicta certior, quam Beda & Ado ſunt ſecuti in Martyrol. eſt enim Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Boſphorum Cimmerium eſt Taurica Cherſoneſus, in qua verſus paludem Meotidem eſt ciuitas Cherſoneſus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellãs eam Cherroneſum, quod idem eſt. Porro ab alijs Heraclium etiã (vt a Ptolemæo) appellata reperitur, eo quod ſit Heracienſiũ colonia. recentiores dixere eamdem ciuitatem, Cherſonam; quæ & exilio Iuſtiniani Iunioris Imperatoris notior facta eſt. Quod autem Lycia Cherſoneſus dicta reperiatur, non vtique ex ea cauſa, quod ſit in prouincia Lyciæ in Aſia, in qua nulla reperitur nominata Cherſoneſus; ſed irrepſiſſe puto errorem, vt pro Bycia, Lycia, ſcriptum ſit. Alluit enim Bycia palus, ſic dicta a Byco fluuio, Cherſoneſum a ſuperiori parte, vt docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irrepſit item error in lib. de Roman. Pontificib. vbi

legitur

legitur mendose, Clemens sepultus in Græcia. Confirmant prædicta de exilij Clementis loco, quod in ea regione corpus eiusdem repertum atque translatum apparet; nam in Actis translationis eius habetur mentio de Episcopo Georgiæ (est hæc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4. cap. 12. Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. libr. 6. cap. 13.) qui vocatus interfuit inuentioni atque trāslationi corporis eius. narrat eam breui compendio Petrus in catal. li. 10. c 98. vt dictum est superius suo loco.

T. 2. A. 175 n. 4. & seq. f *Felicitatis.*] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. In huius die natali S. Gregorius Papa habuit ad populum homiliam in eius ecclesia. est 3. in Euang. Petrus Chrysol. de eadē scripsit sermonem 134. Gesta ex antiquis monumentis recitat Mōbrit. tom. 1. Erat Romæ cœmeterium S. Felicitatis nomine, de quo habetur mentio in libro de Romanis Pontificibus in Bonifacio Papa.

T. 3. A. 303 num. 139. d *Lucretiæ.*] Agit de eadem Vsuardus, & recenter Vasæus in chron. Hispan. sub martyribus qui passi sunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipsa etiam in Flore Sanct. Hispan.

T. 3. A. 311. num. 19. e *Sisinij.*] Græci agunt de eodem in Menologio, eiusq. Acta referunt.

T. 4. A. 363 n. 87. & A. 371. nu. 71. redarguit Theodosiū A. 383. n. 30 i *Amphilochij Episc.*] De ipso etiam hac die Græci in Menologio. Scribit de eo sanctus Hieron. de script. Ecclesiast. Sozom. hist. lib. 7. cap. 9 Niceph. hist. lib. 11. c. 20. & lib. 12. cap. 9. Res gestas ipsius recitat Metaphrastes; quas Lipom. descripsit tom. 5. & Sur. tom. 6. Frequenter de ipso S. Basilius, & inter alia in procemio libri de Spirit. sanct. O sacrum, inquit, caput Amphilochij, quem præ ceteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregorius Nazianz. cuius ad eum extant duæ epistolæ 12. & 13. cum versarentur ambo in solitudine Pontica; ex quo tēpore magnus inter eos intercessit familiaritatis vsus. Deq. eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochiū (ait) veræ atque Orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamentū, &c. quem licet dicat cum S. Thecla ad Deum transmisisse, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migrasse; sicut & Metaphrasten errare certum est, cum ait, ipsum ex humanis decessisse tertium post annum, ex quo Constantinopoli, a Synodo œcumenica recedens, Iconium reuersus est: nam adhuc superstes fuisse reperitur, Arcadio tertium, & Honorio secundum Coss. quo anno habita est alia Synodus Constantinopoli, cui ipsum interfuisse constat ex Actis ipsius, quæ descripta extant apud Theodorum Balsam. pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodosij Imp. Vnde illa verba Gregorij de Amphilochio & Thecla spiritualiter puto intelligenda de contemplatione cælestium. Spectatissima eius Catholica fides meruit etiam Imperiali sanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de. d. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius scripta, quæ recenset S. Hieronymus, alia rursus citata reperiuntur a Theodoreto in dialogo de immutabili; insuper aduersus Enthusiastas scripsisse commentarium, idem testatur libr. 4. hæretic. fabul. Non omittimus de viro sancto hanc quoque proferre laudem, quod ob ingens studium, quo S. Theclam marty. rem prosequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

g *Gregorij Episc.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. Eius vitam a Metaphraste descriptam habet Lipoman. tom. 5. & Sur. to. 6. Niceph. eiusdem meminit lib. 17. c. 27. aitq. ipsum interfuisse Quintæ Synodo, cum nondum esset Episcopus, vt eius Acta testantur: factus postea Episcopus claruit temporibus Mauritij Augusti, cum Romanæ Ecclesiæ S. Gregorius præsideret, apud quem falso accusatus causam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiusdem Gregor. epistolæ in regist. lib. 1. epist. 70. lib. 2. epist. 12. Indict. 11. lib. 4 Indict. 14. epist. 11. & lib. 7. Indict. 1. epist. 24. Reperitur alius insuper eiusdem ciuitatis & nominis Episcopus Gregor. Agrigentinus, qui post annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitq. Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & subscripsit, vt apparet ex eius Actis, quæ extant in sexta Synodo œcumenica, Actione quarta. T. 8. A. 591. n. 23. & A. 594. nu. 20.

h *Trudonis*] De eodem Beda, Vsuardus, & alij recentiores. Eius vitam atque translationem scripsit Theodoricus abbas, qui & testatur, prius scriptam a Donato diacono, indeq. a Guicardo abbate; extat ea Theodorici apud Sur. tom. 6. De eodem Trithem. de vir. illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 101. eumq. claruisse tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vsuardum. T. 8. A. 701. nu. 11.

24 Octauo Kalend. Decemb. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ATALIS S. Chryſogoni [a] martyris, qui poſt lōga vincula & carceres pro conſtantiſsima Chriſti cōfeſsione toleratos, iubēte Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidem capite cęſus, & in mare proiectus, martyrium cōſummauit. Romæ ſancti Creſcentiani [b] martyris, qui in paſsione beati Marcelli Papæ legitur. Amerię in Vmbria ſanctę Firminæ [c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani varie cruciata, demū ſuſpenſa, & lampadibus ardētibus aduſta, ſpiritum reddidit. Apud Corinthum ſancti Alexandri [d] martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata & Salluſtio Præſide pro Chriſti fide certauit vſque ad mortem. Cordubæ ſanctarum virginum & martyrum Floræ [e] & Mariæ, quæ poſt diuturnos carceres in perſecutione Arabica gladio interēptæ ſunt. Peruſiæ ſancti Feliciſsimi [f] martyris. Mediolani S. Protaſij [g] Epiſcopi, qui apud Conſtantem Imperatorem & in Concilio Sardicenſi cauſam Athanaſij defendit, ac pro eccleſia ſibi commiſsa & pro religione multis perfunctus laboribus, migrauit ad Dominum. In caſtro Blauio S. Rōmani [h] presbyteri, cuius ſanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernenſi S. Portiani [i] abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

T. 3. A. 300 & A. 303. num. 123. HRYSOGONI [a].] Beda, Vſuar. & A lo de eodem hac die, Græci autem ad xvi. Kalen. Maij in Menolog. Eius Acta iuncta habentur cum Actis S. Anaſtaſiæ, quæ Metaphraſtes exſert ad vij. Kal Ianuarij. & Lipom. tom. 5. Surius to 6 ea die, & Mombrit. tom. i. quæ ſunt fideliora, habenturq. in vet. manuſcrip. quorum exordium eſt: Prætextati illuſtris viri, &c. Extant eius litteræ ad Anaſtaſiam apud Nicephorum lib. 14. in fine, & apud Suidam prope finem. Vetus eſt Romæ Titulus S Chryſogoni, cuius mentio habetur in Conc. 2. ſub Symmacho, & in regiſt. S. Gregorij Papæ, eumq. Gregorius Tertius Papa ornauit, donisq. auxit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontific.

[b] Creſcentiani.] De eodem Beda, & Vſuard. conſentiuntq. vet. manuſcrip. Deſcribitur eius certamen in Actis S. Marcelli apud Sur. die 16 Ianuarij, tom. 1. Eius autem corpus tranſlatum eſſe in Titulum Equitij a Sergio Iuniore, eccleſiæ eius vetera monumenta teſtantur. cir. A. 309

[c] Firminæ.] De qua tabulæ, ac vetera monumenta eius eccleſiæ Romam delata. Incidi in alia, quæ ſemilacera in bibliotheca Sfortiana viſuntur, quorum eſt exordium: Temporibus Diocletiani Auguſti cucurrit ſacra præceptio, &c. Habent eam fuiſſe filiam Calphurnij Vrbis Præfecti. T. 2. A. 303. nu. 122.

cir. A.361. [d] *Alexandri.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio; vbi eius martyrium describitur. De Salluſtio; qui apud Iulianum Apoſtatam ob eamdem animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas, meminit Ammian. Marcellin. lib. 27.

T.2.A.851. nu. 7. [e] *Flora & Maria.*] De his Vſuardus, & alij recentiores. Earum martyrium conſcripſit S. Eulogius in Mem. ſanct. lib. 2. c. 8. qui ad eas carceribus detentas commentariolũ ſcripſit, quod appellauit Documentum martyriale, agitque de iiſdem in apolegetico in fin. in epiſt. 2. ad Marcum, & pluribus de earum martyrio atque reliquijs ad Bald. ſororem S. Floræ omniaq. eiuſmodi ita ſcripta ſunt, vt in pixide Spiritus ſancti calamum intinxiſſe S. Eulogius videatur. Paſſæ ſunt æra 889. anno à Chriſto octingenteſimo quinquageſimoprimo.

[f] *Feliciſſimi.*] De eodem Vſuardus, atque alij recentiores, & vetera manuſcripta.

[g] *Protaſij Epiſc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolanen. Claruit temporibus Conſtantij & Conſtantis Auguſtorum, interfuitq. Concilio Sardicenſi, vt apparet ex eius Actis, quæ Athanaſius etiam breui compendio refert in apolog. 2. Moritur temporibus Conſtantij Imp. vt patet ex Athanaſio in apologia ad Conſtantium, vbi eum, licet defunctum, teſtem vocat. T.3.A.347. nu. 11.

[h] *Romani.*] Vſuardus hac die, & Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 46. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, eiusq. corpus S. Martinus Epiſcopus Turon. ſepulturæ mandauit. cir. A.390.

[i] *Portiani.*] De eo Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 5. De eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die. cir. A.500.

xxvij. G Septimo Kal. Decemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4

NATALIS ſanctæ Catharinæ [a] virginis & martyris, quæ ob fidei Chriſtianæ cõfeſsionem Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſsime cæſa, tandem capitis obtruncatione martyrium cõpleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Chriſtianorum concurſu pia veneratione colitur. Romæ ſancti Moyſis [b] presbyteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere ſanctus Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſolatus. Is cum non tantum aduerſus Gentiles, ſed etiã aduerſus ſchiſmaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo ſtetiſſet, demum (vt ſanctus Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decij eximio & admirabili martyrio decoratus eſt. Antiochiæ ſancti Eraſmi [c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia paſsio ſancti Mercurij [d] militis, qui cuſtodiétis ſe Angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij ſæuitiam ſuperauit, multisq. auctus tormentorum trophæis, martyrio coronatus migrauit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia ſanctæ Iucundæ [e] virginis.

T.3. A.307. n.30.& seq.

Atharinae[a].]In antiq.codicib. Aecatherina dicta reperitur. Agunt de eadē hac die Beda, Ado,& alij, necnon & Graeci in Menol.his verbis:Cōmemoratio sanctae magnae Aecatherinae. Meminit eiusdem Euthymius in Psal.44.vers.Delectanerūt te filiae regum,&c. ibi de eius sapientia. Metaphrastes ex Graecis edidit eius Acta, quae habet Lipom.tom.5.& Sur.to.6. Ex Latinis autem Rabanus abbas scripsisse fertur, vt tradit Molan.in annot.ad Vsuard.ideq. auctor de ea affirmat, illā, quae Graecis olim erat notior, Latinis etiam factā notissimā ob peculiaria patrocinia praestita in expeditione Terrae sāctae.In Actis eius haberi aliqua quae corrigātur, nullus qui illorū temporum res gestas nouerit, inficias ierit: vt inter alia illud de Maxētio, cuius loco Maximinus restitutus est. In Breuiario Tolet. duobus sacris hymnis eius agones atque miracula conscripta habentur. Extat de eadem epigrāma Bonad.Santonen.lib.3.monod.30.

T.2.A.238. n.9.A.253. [b] *Moysis presb*.]Est de eius martyrio egregium testimoniū S.Cornelij Papae, & martyris in epist.ad Fabium Episcopum Antiochenū, quam recitat Euseb.hist.lib.6.cap 35.Habetur de eodem mentio in libro de Romanis Pontificibus in Cornelio Papa, & apud Cyprian.epist.22.in fine,epist.25.& 52.ad Antonianum, vbi appellat eum martyrem. Extat eiusdem Moysis & aliorum confessorū egregia ad Cyprianū epist.26. in editione Pamel. n. 81. & A. 255. nu 39.

[c] *Erasmi*.] De eodem hac die Vsuardus,& alij recentiores.

[d] *Mercurij*.]De eo etiam Graeci hac die in Menolog.vbi eius res gestae paucis describūtur. Acta eius a Metaphraste fusius descripta extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus alia manuscrip.quae incipiunt. Decius Imp.&c. De eo praeterea Petrus in catal. lib.10. cap 106. & alij. De his autem quae a S. Mercurio in Iulianum Apostatā modo admirando gesta sunt, agit Sozom. hist. lib.6. c.2. licet nomen eius non exprimat. eadem Ioan. Damascen. in orat. 1. de imag. ex vita S Basilij, scripta (vt ait) ab Helladio eius discipulo, Niceph.hist.lib.10.c.34.& 35,& in vita S Basilij, quae fertur nomine Amphilochij. T.2.A.253. nn.139. & & An.254. n.26 occidit Iulianū. T.4.A.363. n.57.& seq.

[e] *Iucundae*.] De eadem in vet. manuscript. ex quibus etiam recentiores hac die. Vixit sub disciplina S.Prosperi Epi.Regiē. qui obijt A.466. 25.XXVj.

26 Sexto Kal. Decemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ALEXANDRIAE natali S. Petri [a] eiusdem vrbis Episcopi, qui cū esset omnibus virtutibus exornatus, Galerij Maximiani praecepto capite obtruncatur. Passi sunt etiam Alexandriae in eadē persecutione sancti martyres [b] Faustus presbyter, Didius,& Ammonius, itemq. Phileas, Hesychius, Pachomius,& Theodōrus Episcopi Aegyptij, cum alijs sexcentis sexaginta, quos persecutionis gladius euexit ad caelos. Nicomediae S.Marcelli [c] presbyteri, qui Constantij tēpore ab Arianis e rupe praecipitatus martyr occubuit. Patauij S.[d] Bellini Episcopi & martyris. Augustodūni S. Amatoris [e] Episcopi. Constantiae S.Conrādi [f] Episcopi. Apud Fabriānum in Picēno beati Silueſtri [g] abbatis, institutoris congregationis monachorum Siluestrinorum. In territorio Rhemensi natalis S.Basoli [h] confessoris. Hadrianopoli in Paphlagonia sancti Styliāni [i] anachoritae, miraculis clari. In Armenia sancti Nicōnis [k] monachi.

T.3.A 300. nu. 1. & 2. & A. 305. n.10.&seq. Plura T..3 præfert. ab A.306. a n. 47. & seq. & A. 310. n.2. & seq.

PETRI a.] Beda, Vsuard. & Ado pridie huius diei, Græci autē in Menolog. viij kal. Decēb. De celebritate eius diei, in qua Athanasius adhuc puer puerilibus lusibus festa prōnunciauit, agit Ruffin. hist. lib. 1 c. 14. Sozom. lib. 2. c. 16. & Niceph. lib. 8 c. 44. Eius res gestas ex antiquis manuscriptis mutuatus edidit Sur. to. 6. qui easdē esse putat, quas Anastasius Bibliothec. se in Latinum transtulisse testatur. Habemus alia eiusdem Petri Acta pleniora in vet. cod. manuscrip. quæ quoniam accuratius conscripta noscuntur, Anastasio mea sententia potius tribuēda videntur. est illorum exordium: Si omnes mei sensus, &c. Græce vero scripta extant in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. n. 85 sūt autē in eis aliqua corrigenda, vt ostendimus in Annal. Eccles. Meminit eiusdē Petri Athanasius in orat. 2. cōtra Arian. Euseb. hist. lib. 7. c. vlt. in fin. lib. 8. c. 25. & lib. 9. c. 5. Niceph. lib. 6. c. 34. Sophron. Pat. spirit. c. 198. Habetur eiusdem Canones pœnitētiales, quos recepit Sexta Synodus c. 2. Idē scripsit librū de Diuinitate, qui citatur in SS. Synodo Ephesina, & reperitur in sac. Cōc. Chalced. Act. 1. Cetera de eodē fusius in Annal. Eccl. scripsimus.

T.2. A. 302. nu. 84. b *Faustus & soc.*] De his itē Beda, Vsuardus, Ado hac die: pluribus tamen Eusebius hist. lib. 8. cap. 25.

T 3. A. 310 nu. 23. cir. A. 355. c *Marcelli*] De eo Beda hac die. Equidem furor Arianæ persecutionis Nicomediæ, cui præerat Episcopus antesignanus Arianæ impietatis Eusebius, vehementius sæuijt, quam in alijs Orientis ciuitatibus. Est lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi. Suspicatus est Molanus in libello quem scripsit de Martyrologijs, & posuit in appendice sui Vsuardi secundo editi, hunc fuisse illū Marculum pseudomartyrem Donatistam, cuius meminit Optatus lib. 3. & August. contra lit. Petil. lib. 2. cap. 20. & 88. Sed cum hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomediæ, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus, nec Augustinus meminerit) cū insuper iste ab Arrianis dicatur præcipitatus, ille spontaneo se præcipitio dederit; hic denique presbyter, ille autem nequaquam talis esse reperiatur: iam omnis de Marcello pseudomartyre suspicio cessare debet.

d *Bellini Episcopi.*] Tabulæ eccles. Patauinæ, Scard. lib. 3. clas. 13. Lud. Cæl. lib. 17. c. 28. cir. A. 1149 ex monum. eccl. Patau.

e *Amatoris Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Fortasse hic est ille, qui S. Siluerū Papam exulem litteris est cōsolatus, & adiuuit pecunijs, ad quem eiusdem Siluerij extat reddita de his epistola tom. 2. Concil. T. 7. A 539. n. 6. & seq.

f *Conradi Episc.*] Tabeius eccl. Molan: etiā hac die. Migrauit ex hac vita ann. Dom. 976. claruitq miraculis: recēsetur tricesimus eius sedis Episc. in tab. quas Demoth. scripsit lib. de sacrif. Missæ, qui ibi pluribus de eodē agit. T. 2. A 948. nu. 3. obijt A. 976.

g *Siluestri abb.*] Extat ipsius vita in eius monasterio Fabriani, scripta ab Andrea Iacobi Fabriani. monacho eius cōgregationis. Obijt ann. Dom. 1267. hac die 26. Nouemb. ætatis suæ anno 90. De eo Antonin. in chron. p. 2. tit. 15. c. 25 § 2. Castanæus in catal. p. 2. cōsid. 56. Io. Lucidus in suo chron. lib. 10. c. 7. August. Florent. Camaldul. in sua hist. Camaldul. lib. 2. c. 45. Hunc in Martyrologiū Rom. referri mandauit S. D. N. Clemens Pap. VIII. Obijt An. 1267.

h *Basoli.*] De eodem vet manuscrip. Petrus in catal. lib. 9. cap 89. Trithem, de vir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 45. Claruit temporibus Chilperici Regis Franc. Sigebert. meminit eiusdem in chron. anno Domini 567. cir. A. 567.

i *Styliani.*] Agunt de eodē Græci hac die in Menol. eiusq. res gestas pluribus describūt.

k *Niconis.*] Græci etiam de eodē in Menologio, eiusq. Acta referūt paucis cōprehēsa. T. 2. A. 951. n. 3. & seq.

xxiiij. 25. B Quinto Kal. Decemb. Luna, 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANTIOCHIAE sanctorum martyrū Basilēi a Episcopi, Auxilij, & Saturnini. In Persia S. Iacōbi b intercisi, martyris conspicui, qui tempore Theodosij Iunioris, cum in gratiam Isdegerdis Regis Christum negasset, & propterea mater eius & vxor ab ipsius se cōsuetudine subtraxissent, in se reuersus, pro Christi confessione Regem

adijt,

adijt, a quo irato membratim iussus est concidi, & capite obtruncari: quo tempore innumeri alij martyres ibidem passi sunt. Sebastæ in Armenia sanctorum martyrum Hirenarchi [c], Acacij presbyteri, ac septem mulierum; quarum constantia Hirenarchus ad Christum conuersus, sub Diocletiano Imperatore & Maximo Præside vna cum Acacio securi percutitur. In Gallæcia apud Cæam fluuium sanctorum Facundi [d] & Primitiui, qui sub Attico Præside passi sunt. Aquileiæ sancti [e] Valeriani Episcopi. Apud Regium in Gallia S. Maximi [f] Episcopi & confessoris, qui a primæua ætate omni gratia virtutum præditus, primum Lerinensis cœnobij Pater, deinde Regiensis ecclesiæ Episcopus, signis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Persis finitimos sanctorum Barlaam [g] & Iosaphat, quorum actus mirandos sanctus Ioannes Damascenus conscripsit. Lutetiæ Parisiorum depositio sancti Seuerini [h] monachi & solitarij.

NOVEMBRIS 27.

BASILEI & soc. [a]] Basileus hic, licet Antiochiæ passus habeatur, non fuit tamen Episcopus Antiochenæ ecclesiæ, cuius Episcoporum catalogus certus extat conscriptus. Alius hic item Basileus ab illo Episcopo Amaseno, de quo supra vj. Kal. Maij. Cum de his agatur in vet. Martyrol. Roman. atque antiquis manuscriptis: cuius tamen ciuitatis Episcopus fuerit, nusquam reperi.

T.5.A.420. n.24. [b] *Iacobi.*] Tam Latini quam Græci in Menologio de eodem agunt hac die: ijdemq. eius nobile martyrium paucis describunt. Niceph. etiam hist. lib. 14. cap. 20. Eius Acta fusius describuntur ex antiquis monumentis a Sur. tom. 6. & 7. Mombrit. tom. 2. Petr. in catal. lib. 10. c. 112. & alijs.

T.3.A.311. n.20. [c] *Hirenarchi & soc.*] De his etiam Græci hac die, vel sequenti, vt in nostro Menologio, in quo & de Hirenarcho hæc leguntur: Hic ex vrbe Sebasta, cum esset carnifex & minister tormentorum quæ sanctis martyribus inferebantur: cumq. in persecutione Diocletiani & Maximiani exquisitis quibusdam tormentis Christianas feminas cruciasset; admiratus illarum constantiam & miracula, mente diuino spiritu illustratus, se Christianum esse, libere professus, iussu Præsidis in paludem inijcitur: indeq. in rogum immissus, cum ab vtraque pœna maneret illæsus, capite truncatus, martyrium explenit. Hæc ibi.

T.2.A.303. nu.138. [d] *Facundi & Primitiui.*] De his antiqua manuscrip. ex quibus etiam recentiores hac die. Porro eorum certamen describitur in Flor. sanct. & in Thesaur. concion. tom. 2. licet in dictis locis passi dicantur tempore Marci Aurel. Commodi Imp. Vasæus autē in chron. Hispan. ex Breuiario Eborensi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui passus est in persecutione Diocletiani, Fausto & Gallo Conss. De his etiam Marin. Sicul hist. Hispan. lib. 5. & sub Daciano passos refert. Ambrosius morales hos sub Marco Aurelio Antonino passos, nec filios esse potuisse Marcelli centurionis ostēdit ex ipsorum actis.

[e] *Valeriani Episcopi.*] De eodem hac die in vet. manuscrip. S. Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epist. 42. 43. & in chron. anno xj. Valentiniani Imp. Sedit post Fortunatianum Arianum, ecclesiamq. illam non solum omni labe Ariana expurgatā reddidit, verum Ecclesiastica disciplina adeo illustrauit, vt (quemadmodum idem S. Hieronymus scribit) habita sit quasi chorus sanctorum. Interfuit, primusq. ponitur ordine in Concilio Aquileiensi aduersus Arianos Gratiano Imp. coacto. Habuit successorem æque sanctum & eruditum Chromatium. Meminit eiusdem Valeriani Ruffinus presbyter Aquil. lib. 1 inuect. T.4.A.372. nu.41. An. 381. nu 12.

[f] *Maximi Episc.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Errore autem factum fuerat, vt Regium Lepidi, quod est in Gallia Cisalpina, poneretur loco Regij in Gallia Narbonensi. Aliud est Rhegium apud Brutios a quo Rhegini: aliud insuper T.6.A.441. nu.14.

ɪn secunda Rhetia apud Augustanam ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S Maximi laudibus homilia sancti Eucherij, quæ fertur nomine Eusebij Emisseni. Scripsit eiusdem sancti vitæ Acta Dinamius Patricius ad Vrbicum Episcopum, Fausti successorem, quem præcessit idem Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. tom. 6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eumdem Faustum eius successorem in carmine Eucharistico hæc ait;

Fuerit quis Maximus ille,
Vrbem tu cuius monachusq. antistes & abbas
Bis successor agis, &c.

Meminit eiusdem scribens ad Principium lib. 8. epist. 14. Plura de eodem in vita S. Honorati lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 4. & 9. vbi agitur de eius electione. Successisse putatur S. Prospero, obijsseq. in Gallijs in territorio Taruanensi; ibiq. quadruplici solemnitate coli, nimirum huius diei Depositionis eius, Octauæ, Relationisq. eius prid. Non. Decembr. & Inuentionis Idibus Septemb. vt scribit Molan. in Indic. Sanct. Belg. De miraculis ad sepulchrum eius fieri solitis agit Greg. Turon. de glor. confess. c. 83.

s *Barlaam & Iosaphat.*] Horum res gestas a Ioanne Damasceno conscriptas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Easdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inscriptas inuenimus. Porro veram esse historiam, & non ab alio quam ab eodem Damasceno conscriptam, satis demonstrat Billius in præfatione quam in eamdem vitam apud Ioannem Damascenum edidit. Scripserunt de his alij recentiores, sed non aliunde quam ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 114. & alij. cir. A.383.

t *Seuerini.*] De eodem vetera manuscripta, Maurolyc. & Molanus in addit. ad Vsuardum.

xxiij. C Quarto Kal. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE sancti Rufi a, quem cum omni familia sua Diocletianus Christi martyrem fecit. Apud Corinthum natalis sancti Sosthenis b discipuli beati Pauli Apostoli, cuius mentionem facit idẽ Apostolus Corinthijs scribens. Hic ex principe synagogæ cõuersus ad Christum, ante c Galliõnem Proconsulem acriter verberatus, præclaro initio fidei suæ primordia consecrauit. In Africa sanctorum martyrum Papiniani d & Mansueti Episcoporum, qui tempore Vuandalicæ persecutionis sub Geiserico Rege Ariano pro fidei Catholicæ defensione candentibus ferri laminis toto corpore adusti, gloriosum agonem consummarunt. Quo etiam tempore alij sancti Episcopi, Valerianus, Vrbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, cursum vitæ suæ impleuerunt. Constantinopoli sanctorum martyrum Stephani e iunioris, Basilij, Petri, Andreæ, & sociorum trecentorum & trigintanouem monachorum, qui sub Constantino Copronymo pro sanctarum imaginum cultu varijs excruciati supplicijs, veritatem Catholicam effuso sangui-

ne con-

ne confirmarunt. Romæ beati Gregorij [f] Papæ Tertij, qui sanctitate meritisq. præclarus migrauit in cælum.

NOVEMBRIS 28.

T.2.A.303. nu.117. Vfi [a].] Beda, Vsuard. Ado, & alij recentiores, Petrus in catal.lib.10. cap.120. & vet. manuscript. in quibus legimus hunc vna cum suis a sancto Chrysogono ad fidem esse conuersum.

T.1.A.33. nu.41. [b] *Sosthenis.*] De quo Act. Apost.cap.18.& Paul.ad Corinth.1. cap.1. Beda de eodē hac die agens, citat Zosimi Papæ epistolam, nobis hactenus incompertam. Agunt de eodē hac die Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad septimum Idus Decembr. Hunc Episcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopsi, idq. ex Hippolyti libello de 72. discipulis.

[c] *Gallionem Proconsulem.*] Gallio Proconsul, cuius mentio habetur in Act. Apost.c.18. fuit germanus L. Annei Senecæ, vt idem Seneca testatur in præfat. lib.4. quæst.natural. De eius profectione ex Achaia idem auctor meminit lib. 18. epist. 105. Ad ipsum Seneca scripsit librum de remedijs fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quod autē spectat ad Achaiam prouinciā factam proconsularem, auctam lege Clodia, ac L. Pisoni primum traditam, habes expressum in orat. Ciceronis in L. Pisonem.

[d] *Papiniani, Mansueti, & soc.*] Agūt de his Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Episcopus Vitensis, Mansuetus autem Vricitanus, Valerianus Abensis, Vrbanus Girbensis, Crescens Aquitanus, Eustachius siue Eustrathius Suferanus, Cresconius Eensis, Felix Adrumetinus; Crescentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Vicesslebratehus. Hæc omnia ex Victore de persecut. Vuand.lib.1.& 3. De socijs eorum T.6. An.443. nu.2.

[e] *Stephani, & soc.*] De ijsdē Græci hac die in Menologio, eorumq. martyrium recitant. Extant autē horum Acta fusius scripta apud Ioan. Damasc. editionis Billianæ, & apud Sur. tom. 6. Meminitq. eorum Zonar. in 3. par. Annal. in Constantino Copronymo, Cedren. in compend. anno vigesimoquinto eiusdem Imp. necnon Ioannes Episcopus Hierosol. in vita S. Ioannis Damasceni. T.9.A.714 nu.5 & A.763. pene per totum miracula. A.765.n.2. & seq. & A.767 nu.11. & seq.

[f] *Gregorij Papæ III.*] Successit hic Gregorio Secundo: aguntq. de eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recētiores. Gesta eius retulimus per annos singulos in Annal. Ecclesiast. T.9.A.741. nu.9.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IGILIA [a] sancti Andreæ Apostoli. Romæ via Salaria natalis sanctorū martyrum Saturnini [b] senis, & Sisinij diaconi sub Maximiano Principe; quos diu in carcere maceratos, iussit Præfectus Vrbis in equuleum leuari, & attrahi neruis, & fustibus ac scorpionibus cædi, deinde eis flammas apponi, & depositos de equuleo capite truncari. Tolosæ sancti [c] Saturnini Episcopi, qui tēporibus Decij in Capitolio [d] eiusdem vrbis a Paganis tentus, atque a summa Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite collisso, excussoq. cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Christo animam reddidit. Itē passio

sanctorum Paramonis[e], & sociorum trecentorum septuaginta-quinque sub Decio Imperatore, & Aquilino Præside. Ancyræ sancti Philomeni[f] martyris, qui in persecutione Aureliani Imperatoris sub Felice Præside igne probatus, manibus pedibusq. ac demum capite clauis confixo, martyrium consummauit. Verulis sanctorum martyrum Blasij[g] & Demetrij. Tuderti sanctæ Illuminatæ[h] virginis.

NOVEMBRIS 29.

T.2.A.298. n.12. & seq. & an.303. nu.110.

VIGILIA *S. Andreæ*[a].] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij omnes qui agunt de diuin. Offic. vt Amalar. de Ordin. antiph c.63 Concil. Oxon. Est de ea sermo sancti Bernardi.

[b] *Saturnini & Sisinij*] Beda & alij qui supra de iisdem hac die. Horum martyrium recensetur in Actis sancti Marcelli Papæ apud Sur. tom. 1. die 17 Ianuarij. Erat celebris horum memoria via Salaria, quam incendio absumptam restituit Felix Quartus Rom. Pont. cuius hactenus nomen & vestigia remanent. Venerandæ eorum reliquiæ Romam translatæ in Titulum Pammachij, ibi religiosissime asseruantur, vt eius ecclesiæ verera monumenta testantur. Porro Sisinij corpus olim a Sergio Iuniore translatum fuisse in Titulum Equitij, vetus inscriptio in marmore incisa ibi posita declarat.

T.2.A.254. n.29.

[c] *Saturnini Episc.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri. Eius vitæ Acta atque martyrium ex antiquis monumentis edidit Sur. 1026. Citat eius passionis Acta Gregorius Turon. hist. lib. 1. cap. 30. & de glor. martyrum cap. 48. pluribus de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. confess. c. 20. ante ipsum Sidonius Apollinar. cecinit eiusdem martyrium carmine sapphico lib. 9. epist. in fine. Venantius Fortunatus insuper de eius agone atque miraculis carmen scripsit, addidit & epigramma de eius basilica lib. 2. In Breuiario Toletano de eodem est vetus hymnus. De inuentione corporis sancti Saturnini meminit Bernard. in chron. anno Domini 1258. Scimus recentiores qui res Hispanarum ecclesiarum sunt prosecuti asserere ex tabulis ecclesiæ Pompeiopolis in Catabria Saturninum hunc fuisse discipulum sancti Petri & ab eo Roma Tolosam ad prædicandum Euangelium missum, eumq. inde Pompeiopolim peruenisse. sed ab antiqua lectione Romani Martyrologij haud facile recedendum existimamus.

[d] *In Capitolio eiusdem vrbis*, hoc est Tolosæ.] Non tantum Romæ erat Capitolium, sed & in alijs vrbibus. Meminit Suetonius in Tiberio c. 40. & in Caio cap. 57 de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epist. 55. ad Cornelium Papam de Capitolio Carthaginensi; de eodem in libro de lapsis. S. Hieron. de locis Hebraicis arcem Babyloniæ Capitolium appellat. id ipsum idē in commentarijs in Isai. cap. 14. sic declarat: Arx autem, id est, Capitolium illius vrbis. Est præterea can. 5. Cōcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Christianus ad idolū Capitolij sacrificandi causa ascendat, & videat: quæ quidem non de Romano, sed de alio quolibet in Hispania constructo Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitolium, quod mutatū esse in ecclesiam, habent Acta sanctorum martyrum Tyrsi, & soc. Constantinopoli etiam Capitolium fuisse legitur in descriptione eius vrbis, regione 8. De eodem l. 12. C. de ædif. priuat. Erat item Beneuenti Capitolium, in quo posita erat statua Orbilij Beneuentani Grammatici. Locus itaque in vnaquaque ciuitate præcipuus, vbi potissimum Gentilium superstitio coleretur, idemq. murorum ambitu custoditus, Capitolium dici consueuit, vt ex his satis apparet, & quæ habet S. Zeno in serm. de spirituali ædif. domus Dei, cum ait. Iudæi fortasse cultius synagogas ædificant; Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c. T.2.A.255. nu.27.

[e] *Paramonis & soc.*] De his etiā Græci hac die agunt, eorumq. martyrium describunt. T.2.A.254. nu.27.

[f] *Philomeni.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitantur eius Acta, prout etiam hic descripta habentur. T.2.A.275 nu.10.

[g] *Blasij & Demetrij.*] Vet. manuscrip. & antiqua Verulanæ ecclesiæ monumenta.

[h] *Illuminatæ.*] Claruit temporibus Maximiani Imperatoris, vt constat ex rebus gestis ipsius, quas manuscriptas ab ecclesia Tudertina missas accepimus. Opinantur passos sub Dioclet. vel Iulian. Ferre. T.2.A.303. n.121.

30 Pridie Kalend. Decemb. Luna. E xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

APVD Patras Achaiæ natalis ſancti Andreæ [a] Apoſtoli, qui in Thracia & Scythia Chriſti Euangelium prædicauit. Is ab Aegêa Proconſule cõprehenſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſsime cæſus, ad vltimum in cruce ſuſpenſus, in ea populum docens biduo ſuperuixit: & rogato Domino ne eum ſineret de cruce deponi, circumdatus magno ſplendore de cælo, abſcedente poſtmodum lumine, emiſit ſpiritum. Romæ paſsio ſanctorum Caſtuli [b] & Euprepitis. Conſtantinopoli ſanctæ Mauræ [c] virginis & martyris. Item ſanctæ Iuſtinæ [d] virginis & martyris. Apud Santonas ſancti Troiani [e] Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri, qui ſepultus in terris, in cælo ſe viuere multis virtutibus manifeſtat. Romæ ſancti Conſtantij [f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtens, eorum factione multa pertulit, quæ illum ſanctis confeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina beati Zoſimi [g] confeſſoris, qui ſub Iuſtino Imperatore ſanctitate & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS 30.

T. 1. An. 44. num. 31. & A. 63. n. 24.

ANDREAE *Apoſtoli* [a].] Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mentio fit de feſtiuitate S. Andreæ in Capitular. Regũ Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. cap. 185. necnon in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno cap. 36. Acta paſsionis eius, quæ feruntur nomine eccleſiæ Achaiæ, a Metaphraſte deſcripta, recitat Lipom. tomo 1. & Sur. tom. 6. ex quibus Remig. Antiſiod. in Pſal. 21. & 40 S. Bernard. in ſerm. de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnoten. & alij mutuati ſunt exempla. Irrepſit tamen in ea Græculus ille de Spiritu ſancto, quod a Patre procedat, & in Filio permaneat. ſane quidem in antiquis exemplaribus manuſcriptis ea verba non habentur, nec in editis a Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. De eiuſdem Actis, deq. libello miraculorũ eius extat ſcripta hiſtoria in paſsionibus Apoſtolorum; quibus illa addita videntur a Manichæis, quæ S. Auguſtinus recitat lib. de fide contra Manichæos cap. 38. ea enim a prædictis Actis procul abhorrent. Quod autem ad eius prædicationem ſpectat: in Scythiam profectum, illisq. gentibus annunciaſſe Euãgelium, ſcribit Origen. in Geneſ. lib. 3. cap. 1. Sophronius apud Hieron. de ſcript. Eccleſ. addit non tantum Scythis, ſed & Sogdianis, Saccis, atque etiam Aethiopibus verbũ Dei prædicaſſe: idq. confirmat Doroth. in Synopſi, & auctor de vit. & mort. ſanct. apud Iſid. De Achaia ac Scythia meminit Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 39 qui & lib. 8. cap. 6. ait eumdem peragraſſe Cappadociam, Galatiam, & Bithyniam vſque ad mare Euxinum. Greg. Nazianz. in orat. ad Arian. addit Epirum: Græcis autem annunciaſſe Euangelium, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumq. poſt Petrum conſummaſſe martyrium tradit: ſic enim accipias illa eiuſdem Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S. Andrea,

quem

quem recitat Metaphrast. habesq. eum apud Sur. tom. 6. quibus ait: Posterior Petro in vitam ingressus est Andréas, & prior Petrum ad Euangelium allexit, &c. Quæ verba nonnulli perperam intelligentes, dixerunt Petrũ ætate maiorem fuisse Andream: at vero Andream Petro seniorem fuisse, testatur sanctus Epiphan. in Panar. hæres. 51. De prædicatione Andreæ in Achaia meminit S. Hieronymus epist. 148. ad Marcellum in fine. Acta Apostolorum Andreæ nomine reijciuntur in primis ab Innocentio Papa in epist. ad Exuperium in fine, a Philastrio de hæres. cap. 89. ac demum a Gelasio in cap. sancta Romana. distinct. 15. De eius martyrio apud Patras meminit sanctus Paulinus Episcopus Nolan. in Natal. 9. sancti Felicis. Extat etiam elegãs carmen sapphicum sancti Damasi Papæ de Andrea crucem passo: habetur in Collectaneis poetarum Christianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chrysologus in serm. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus namque crucem, arborem conscendit Andreas, &c. quasi significare velit, ipsum arbori fuisse affixum, illicq. subijsse supplicium crucis. id quidem videtur acceptum e commentariolo Hippolyti martyris, quod manuscript. Græce extat apud Card. Syrletum; vbi hæc legũtur de Andrea: Crucifixus est Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus. De eodem Apostolo consule quæ superius in eius corporis translatione diximus 9. Maij.

[b] *Castuli & Euprepitis.*] Agũt de ijsdẽ Beda, ac recentiores, consentiuntq. vet. manuscrip.

[c] *Maura.*] De eadem agunt Græci, eiusq. nomine nobilitata est insula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

[d] *Iustina.*] Agitur de ea in vet. manuscriptis, sicut & in vet. Romano Martyrologio, alijsq. recentioribus.

[e] *Troiani Episcopi.*] Beda, Vsuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 1. c. 11. & Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 59. Recensetur octauus eius sedis Episcopus. sedit ab anno Domini trecentesimo octogesimo vsque ad quadringentesimum, vt declarãt tabulæ Demochar. Est de eodem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. monod. 23. A. 400.

[f] *Constantij confess.*] De eodem manuscrip. & Prosper in chron. Conss. Honorio decimũ, & Theodosio Iuniore octauum. Quæ hic habentur, ex eodem accepta esse noscuntur. T. 5. A. 418 nu 25.

[g] *Zosimi.*] Alius hic ab illo de quo supra pridie Non. Aprilis, de quo agitur in Actis S. Mariæ Aegyptiacæ. De hoc autem scribit Euagr. Scholast. hist. lib. 4. cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4. T. 7. A. 525. n. 29. & seq

DECEMBER

xx. F Kalendis Decemb. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NAHVM[a] prophetæ in Begābar quiescentis. Romæ sanctorum martyrum Diodōri[b] presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, qui, iubente Numeriano Principe, martyrij gloriam meruerunt. Ibidem passio sanctorum Lucij[c], Rogati, Cassiani, & Candidæ. Eodem die sancti Ansāni[d] martyris, qui sub Diocletiano Imperatore Romæ Christũ confessus, & in carcerẽ trusus, deinde Senas in Tuscia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij cursum perfecit. Ameriæ in Vmbria sancti Olympiādis[e] viri cõsularis, qui a beata Firmina ad fidẽ conuersus, sub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium

consum-

consummauit. Arbele in Persia sancti Ananiæ [f] martyris. Narniæ sancti Proculi [g] Episcopi & martyris, qui post multa egregia opera a Totila Gothorum Rege iussus est decollari. In ciuitate Casalensi sancti Euasij [h] Episcopi, & martyris. Mediolani sancti Castritiani [i] Episcopi, qui in maxima Ecclesiæ perturbatione virtutum meritis, ac rerum pie religioseq. gestarum laude enituit. Brixiæ sancti Vrsicini [k] Episcopi. Nouiomi in Belgia sancti Eligij [l] Episcopi, cuius vitam admirandam multiplex signorum numerus commendat. Apud Virodûnum sancti Agerici [m] Episcopi. Eodem die sanctæ Nataliæ [n] vxoris beati Hadriani martyris, quæ sub Diocletiano Imperatore sanctis martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore ministrauit; impletoq. eorum certamine, Constantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit.

DECEMBRIS I.

NAHUM Prophetæ [a].] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de ipso leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioseph. antiq. lib. 9. cap. 11. De eodem scribit Epiph. de vita & interit. Prophet. c. 17. Hieron. procem. in Nahum, & Doroth. in Synopsi, auctor de vit. & mort. sanct. cap. 46. apud Isidorum.

T.2.A.284. num. 7. [b] *Diodori & Mariani*.] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Marinianus pro Mariano legatur: Vsuardus autem de his agit viij. kalen. Nouembris. Horum martyrium describitur in Actis sanctorum Chrysanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraste Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 5. De horum corporum inuentione est conscripta historia, quam recitat Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij, vbi & de miraculis ibi editis habetur sermo.

[c] *Lucij & soc.*] Beda hic tantum de Candida: ceteri autem redditi sunt ex prædictis veteribus manuscriptis.

T.2.A.303. num. 121. [d] *Ansani.*] Tabulæ etiam Senensis ecclesiæ, vnde & eius Acta manuscrip. Romã missa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 14. Passus est (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum, & Maximiano septimum Consulibus: est is annus, secundum Fastos Onuphrij, trecentesimus tertius a Christo Domino.

T.2.A.303 num. 121. [e] *Olympiadis.*] De eodẽ hac die in ecclesia Amerina, vbi eius Acta asseruari accepimus.

[f] *Ananiæ.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, eiusq. martyrij seriem paucis narrant.

[g] *Proculi Episcopi.*] De eodem Vsuardus, & alij recentiores; consentiuntq. vet. manuscript. In codice autem S. Cyriaci omnium vetustissimo sic habetur: Interamne, siue Narnis, natalis S. Proculi Episcopi & martyris. Hæc ibi: quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuisse significat. Si etenim assentimur Petro in catalog. libro 1. cap. 15. Interamnensem fuisse Episcopum affirmare oportet: sed cum miscet eum cum S. Valentino Episcopo & martyre; cum alio Proculo Interamnensi eum confundere videtur, de quo supra xviij. kalend. Maij. De Proculo Narniensi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombrit. to. 1. sed ea erroribus scatent. In tabulis ecclesiæ Rauen. agitur hac die de S. Proculo Episcopo Rauẽnate, qui successit sancto Calocero, sextusq. numeratur eius sedis Episcopus, de quo Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 1. cir. A. 545. Aliqui sub Totila res est ambigua. A. 140.

[h] *Euasij Episcopi.*] Vet. Martyrol. Roman. & manuscrip. Gales. de eodẽ hac die ex monimentis (vt ait) Casalensis, Vercellensis, & Bergomatis ecclesiarum, quæ non vidimus. Aliqui cir. An. 745. ex vita.

[i] *Castritiani Episcopi.*] Tabulæ ecclesi. Mediolan. & Galesin. hac die, qui se eius vitam contexuisse, & Ambrosiano Breuiario adscripsisse testatur. circ. A. 155. quia tunc successit ei Calimerus Panui.

[k] *Vrsicini Episcopi.*] Tabulę eccles. Brixiensis, item Galesin qui de eodem agit hac die; sed in tabulis Remperti, quas citat Vrsicinus, desideratur, sicut & alij plerique, qui post illos eidem præfuerunt ecclesiæ. Aliqui sub Diocletiano & Maxim.

[l] *Eligij Episcopi.*] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Scripsit eius vitæ Acta sanctus Audoenus Episcopus Rothomagensis, recitat Sur. to. 6. Vinc. in spec. lib. 23. T.8. A. 665. nu. 7. & A. 631. nu. 14.

lib. 23. cap. 86. & sequen. Antonin. part. 2. tit. 13. cap. 6. §. 15. & seq. Petrus in catalog. lib. 1. cap 17. Pluribus etiam Molan in Indic. sanct. Belg. Interfuisse reperitur Conc. Cabilonensi, cui & subscripsit, vt eius Acta significant. Extant eiusdem sancti viri aliqua scriptorum monumenta. Migrasse ex hac vita anno Domini 665. auctor est Sigebertus in chron.

T. 7. A. 530 nu. 55. ^[p] *Agerici Episcopi.*] Ado de eodem hac die: pluribus Greg. Turon. hist. Franc. lib. 7. c. 44. lib. 9. cap. 8. 10. 12. & 23. Extant de eodem duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus eius laudes celebrat. Meminit eiusdem Sigebertus in chron. anno Domini 549.

^[q] *Natalia.*] Vsuardus de eadẽ hac die. Res ab ea praeclare gestae intextae sunt in Actis S. Hadriani mart. de quo supra quarto Nonas Martij, & sexto Idus Septembris. Petrus de eadem in catal. lib. 1. cap. 18. circ. A. 311

xix. G Quarto Nonas Decemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE passio sanctę Bibianae [a] virginis, quę sub Iuliano Imperatore sacrilego ob Christum tãdiu plũbatis caesa est, donec redderet spiritum. Ibidem sanctorum martyrum Eusebij [b] presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adrię, Paulinae, Neonis, Mariae, Martanae, & Aureliae, qui in persecutione Valeriani sub Secundiano Iudice martyrium compleuerunt. Item Romae sancti Pontiani [c] martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis sanctorum martyrũ Seueri [d], Securi, Ianuarij, & Victorini, qui ibidẽ martyrio coronati sunt. Aquileię sancti Chromatij [e] Episcopi & confessoris. Apud Forũ Cornelij sancti Petri [f] Episcopi Rauennatis cognomento Chrysologi, doctrina & sanctitate celebris. Veronae sãcti Lupi [g] Episcopi & cõfessoris. Edessae sancti Nonni [h] Episcopi, cuius precibus Pelagia pœnitẽs ad Christum conuersa est. Troade in Phrygia sancti Siluani [i] Episcopi, miraculis clari. Brixiae sancti Euasij [k] Episcopi. In Sanciano, Sinarum insula sancti Francisci Xauerij Societatis Iesu Indiarum Apostoli.

DECEMBRIS 2.

T. 4. A. 362. nu. 273.

IBIANAE [a].] De eadem Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua manuscripta, Viuiana, pro Bibiana, sicut saepe Sauinus, pro Sabino, idq. orthographiae vitio, vt notat Cassiod. lib. 1. diuinarum Instit.: cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M. V, pro N. contra orthographiae praecepta vitiose positas ne relinquas. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Curtium, Valerianum, Papirianum, Adamantium, Martyrium de V. & B. &c. Fortasse & haec tertia lectio verior erit, vt legendum sit, Vibiana, Romanum nomen a Vibio. Habemus Bibianae Acta manuscripta: sed in principio aliqua habent quae corrigantur, veluti ea quae sunt superaddita de Pigmenio & Iuliano Apostata. De eadem Petr. in catalogo lib. 1. cap. 19. Est vetus & nobilis memoria Romae iuxta Palatium Licinianum S. Bibianae, vbi eius venerandum corpus requiescit; quam S. Simplicius Papa erexit, vt constat ex libro de Roman. Pont. in Simplicio.

[b] *Eusebij, & soc.*] Restituti sunt ex antiquis manuscriptis. Horum autem Acta extant in vet. Fusius T. 2. Ann. 259. n. 8. & seq.

vet, codice sanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, eademq. legitima; habent enim diem & Consules. est enim illorum exordium: Valeriano & Lucillo Conss. alias, & rectius, Valerio & Acilio Conss. &c. est is annus Domini 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prædicti autẽ martyres licet diuersis diebus passi reperiantur, tamen vna simul de omnibus eadem hac die agitur. Porro sacra pignora Hippolyti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ, asseruantur Romæ in ecclesia sanctæ Agathæ in Suburra, vt eius ecclesiæ antiqua monumenta demonstrant.

T.2.A.259. nu.10. c *Pontiani.*] De eodem Beda, & vet. manuscripta, quorum nuper meminimus. Pontianum ab Eusebio curatum paralysi, eadem Acta testantur.

circ. A.450 d *Seuerini, & soc.*] Beda, Vsuardus, Petrus in catal. lib. 1. c. 21. vbi ex Adone refert hos passos esse in persecutione Vuandalica.

T.4.A.388. num.89. & T.5.A.399 nu. 35. e *Chromatij Episcopi.*] De eo sæpissime sanctus Hieronymus; qui cum ob spectatissimam vitæ sanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eumdem sanctus Ioannes Chrysostomus in epist. 155. ad ipsum scripta eiusmodi elogio celebrat; Clarissima, inquit, feruentis tuæ & sinceræ caritatis tuba ab nos vsque sonum suum diffundit, &c. Ad eum Amiu. epistolam scripsit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationum eius nobile monumentum, duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inscribantur titulo Chromatij Romani Episcopi, consule quæ superius notauimus in Nicæa Episcopo Aquileiensi die 22. Iunij.

f *Petri Episcopi.*] Tabulæ eccles. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuscrip. ante ipsius sermones apposita habemus in nostra bibliotheca; est eorum exordium: Petrus Archiepiscopus vicesimusprimus, &c. Alia descripsit Sur. ex hist. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiusdẽ sermonibus colligi possunt; vt de educatione sub Cornelio Episcopo Forocorneliensi serm. 165. & alia. Quantum insuper laboris insumpserit pro fide Catholica, eius epistola ad Eutychen hæresiarcham cõscripta facile demonstrat. Meminit eiusdem Constantius in vita S. Germani Episcopi Antisiodorensis in fine, Petrus Dam. in serm. de S. Barbatiano, Petr. in catal. lib. 1. cap. 29. & alij. T.5.A.433. num 14 & n. 435. nu. 32. A.439. num. 14 & T.6.A.449 n.59. & 60.

g *Lupi Episcopi.*] De eodem tabulæ ecclesiæ Veron. & Aug. Valerius Episc. Veron. Card. in antiq. monum. Episc. Veron. pag. 9. & 40. Ferr. putat inter Ann. 500. & 600 in humanis fuisse.

h *Nonni Episcopi.*] De eo Græci, Niceph. hist. lib. 14. c. 30. & plura in Actis sanctæ Pelagiæ pœnitentis. Vide superius notata de eodem in Pelagia ad octauum Idus Octobr. Fuit & alter Nonnus Panopolita Aegyptius eloquentissimus, qui sanctum Ioannem Euangelistam versibus heroicis interpretatus est. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphrases in Euangelium Ioannis, & Διονυσιακὰ, dithyrambico stylo & Græcis perdifficili ob compositorum frequentiam. Edidit Plantinus noster ex Ioan. Sambuci bibliotheca. T.6.A.451. nu.121.

i *Siluani Episcopi.*] Græci etiam; eiusq. miracula edita, vitamq. conspicuam scribit Sozom. hist. lib. 7. c. 36. & Niceph. lib. 14. c. 39. T.5.A.406. n 21. & A. 434. n. 4. & seq.

k *Euasij Episc.*] Tab. eius ecclesiæ, quæ his ipsis consentiunt. Ferr. putat post A. 843 Capreolus multo prius vixisse.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

IN Iudæa sancti Sophoniæ a Prophetæ. Romæ sanctorum martyrũ Claudij b Tribuni & vxoris eius Hilariæ, ac filiorũ Iasonis & Mauri cum septuaginta militibus: ex quibus Claudiũ iussit Numerianus Imperator ingenti saxo alligatũ in flumen præcipitẽ dari, milites vero, & filios ipsius Claudij capitali sententia puniri. Beata autẽ Hilaria cum filiorũ corpore sepelisset, ad eorũ sepulchrum orans, paulo post a Paganis tenta migrauit ad Dominũ. Tingi in Mauritania passio

sancti Cassiani[c] martyris, qui exceptoris diu gerens officium tandem cælitus inspiratus, execrabile duxit, Christianorum neci deseruire; vnde renuncians eidem officio, sub Christiana confessione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa sanctorum martyrum Claudij[d], Crispini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pannonia sancti Agricolæ[e] martyris. Nicomediæ passio sanctorum Ambici[f], Victoris, & Iulij. Mediolani sancti Mirocletis[g] Episcopi & confessoris, cuius aliquando S. Ambrosius meminit. In Anglia sancti Birini[h] primi Episcopi Dorcestriensis. Curiæ in Germania S. Lucij[i] Britannorum Regis, qui primus ex ijs Regibus Christi fidem suscepit, tempore Eleutherij Papæ. Senis in Tuscia sancti Galgani[k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

SOPHONIAE *Propheta*[a].] Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epiphan. de vit. & interit. Proph. c. 19. auctor de vit. & mort. sanctor. c. 48. apud Isidor. & Doroth. in Synopsi cap. 9.

T. 2. A. 184. nu. 6. [b] *Claudij & soc.*] Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. Eorum res gestæ iunctæ habentur Actis sanctorum Chrysanthi & Dariæ apud Surium tomo 5. die 25. Octobris, & Petr. in catalogo lib. 1. c. 23.

Sub Diocl. Ferrar. [c] *Cassiani.*] De eo item Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Prudentius in Peristeph. hym. 4. huius meminit his versibus:

Ingeret Tingis sua Cassianum
Festa, Massilum monumenta Regum:
Qui cinis gentes domitas coegit
Ad iuga Christi.

De eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 22.

[d] *Claudij & soc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, adstipulanturq. vet. manuscripta.

[e] *Agricola.*] De eodem Beda, ac vet. manuscrip. & alij recentiores.

[f] *Ambici & soc.*] De his item Beda ac vet. manuscripta, necnon & recentiores.

T. 3. A. 313 num. 25. & T. 4. A. 387 nu. 4. [g] *Mirocletis.*] Tabulæ ecclesiæ Mediolan. Claruit temporibus Constantini, & Melchiadis Papæ; interfuitq. Rom. Conc. in causa Cæciliani Episcopi Carthaginensis, vt scribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obijsse diem anno Domini 268. nam ex Optati testimonio reperitur sedisse iudex in causa Cæciliani, anni 313. Meminit eiusdẽ S. Ambrosius in Auxentium. Hic S. Anathalonis eiusdem ciuitatis Episcopi memoriam exornauit, imaginemq. eius addidit, & epigrammate laudauit. Extabant hæc antiquitatis monumenta in ecclesia sancti Geruasij. Sed de his superius actum est in Anathalone, die 25. Septembris. Ex prosapia S. Mirocletis Episcopi Mediol. ducere originem sanctum Epiphanium Episcopum Ticinensem, scribit Ennodius Ticinensis in rebus gestis eiusdem Epiphanij.

[h] *Birini Episcopi.*] De eodem Beda hist. de T. 8. A. 635. n. 9. & 10.
gest. Angl. lib. 3. c. 7. In catal. script. Britan. legitur Gulielmus Ramesi. ord. S. Benedicti scripsisse eius vitam; putamus eam quæ extat apud Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Trithemius de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 140. eumq. claruisse ait anno Domini sexcentesimo quadragesimo.

[i] *Lucij Britan. Regis.*] De quo liber de Ro- T. 2. A. 183.
man. Pontific. in Eleutherio, Beda de gest. n. 3. & seq.
Angl. lib. 1. c. 4. & de sex ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catal. lib. 1. c. 24. & alij. Consule quæ superius notata sunt in Eleutherio Papa, die 26. Maij. Non prætereundum illud, Lucium hunc martyrem scribi in Actis eius, eumdem in Germaniam fidei causa profectum, Curiæ Episcopum factum, & a Paganis esse lapidatum & occisum.

[k] *Galgani.*] Eius res gestas scriptis man- Obiit Ann.
dauit Gregorius ord. Prædicat. Migrauit (vt 1181.
ille ait) ex hac vita anno Domini millesimo centesimo octogesimo primo, adscriptusq. est numero Sanctorum ab Alexandro Tertio Papa, vt idem auctor testatur. Verum cum reperiatur Alexander Papa decessisse ex hac vita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini millesimo centesimo octogesimo primo, sexto Kal. Septemb. & ille tertio Nonas Decembris; fatendum videtur, vel ante id tempus Galganum diem obijsse, vel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum esse.

4 Pridie Nonas Decemb. Luna. B xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ICOMEDIAE paſsio ſanctæ Barbaræ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Maximini, poſt diram carceris macerationem, lampadarum aduſtionem, mamillarum præciſionem, atque alia tormenta, gladio martyrium conſummauit. Cōſtantinopoli ſanctorum Theophanis [b], & ſociorum. In Ponto beati Meletij [c] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum eſſet eruditionis prærogatiua præcipuus, virtus tamen animi & vitæ ſinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ ſancti Felicis [d] Epiſcopi, qui antea Mediolanenſis eccleſiæ ſub ſancto Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia ſancti Oſmundi [e] Epiſcopi & confeſsoris. Coloniæ ſancti Annônis [f] Epiſcopi. In Meſopotamia ſancti Marûthæ [g] Epiſcopi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſq. miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmæ S. Bernardi [h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

circ. A.237

ARBARAE [a]] De eadem Vſuardus & Ado, qui eam in Tuſcia ponunt: ſed antiqua manuſcripta habent Nicomediæ. Agūt de eadem hac die Græci in Menologio, feſtumq. diē celebrant: de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. appellantq. præclaram martyrem Barbaram. Extant eius Acta, quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & Arſenij; alia a Metaphraſte edita: quæ omnia Sur. retulit in tom. 6. Alia rurſus manuſcripta in nonnullis antiquis codicibus, eademq. inter ſe varia habentur: in quibus omnibus non tantum de loco ea eſt diſcrepantia, dum alij in Tuſcia, alij Nicomediæ ferunt paſſam; ſed plerique ponunt Heliopoli, vt ex Græcis Metaphraſtes, & ex Latinis Mombritius to. 1. vit. Sanct. Verum quæ fideliora videntur eius Acta, vt quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extant in cod. manuſcripto S. Mariæ ad Martyres, aliiſq. perantiquis manuſcrip. Nicomediæ martyrio coronatam tradunt. Rurſus etiam, quod ad tempus ſpectat, deprauati videntur nonnulli codices, qui eam referunt ad tempora Maximiani. ſed ea Acta quidem nobis fideliora probantur, quæ & habemus in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Poſt Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c. quæ eam ſub Maximino Imperatore, qui ſuceſsit Alexandro, paſſam teſtantur; feruntq. eam ab Origene litteris ſacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianā edoctas, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 4. & 7. Si Acta S. Barbaræ Græce ſcripta cupis, oſtendam vnde haurias: in bibliothecæ Sfortianæ cod. manuſcript. nu 81. & alio num. 93. ea deſcripta, ſed ſine auctore, inuenimus. Extant in Breuiario Toletano hymni duo, quibus eiuſdem martyrij trophæa canuntur, recens item epigramma Bonad. lib. 3. monod. 32.

[b] *Theophanis, & ſoci*] Horum nomina hæc ſunt: Papias, Strategius cubicularius, & Ia- T. 9. A.780. nu. 4

cobus protospatharius, omnesq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclastæ. De his agitur in hist. Miscell. anno quin-
T.5.A.432. num.85. to eiusdẽ Leonis. Alius tamen est Theophanes, qui historiam texuit a temporibus Maximiani vsque ad Niceph. Imp. vt tradit Cedren. in principio suæ historiæ, qui & præfectus fuit monasterio Agri, de quo & præfatio Anastasij in eamdem historiam Miscellã: fuit & ipse confessor illustris, & doctrina clarus. Rursus autem præter hos & alius est Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Christi fidẽ grauia passus est a Theophilo Imperatore: de quibus singulis diuersis diebus agitur supra.

T.2.A.285. num.17. & T.4.A.371. nu.74. [c] *Meletij Episcopi.*] De eo Vsuardus, & alij recentiores. Scribit de eo Euseb. hist. lib.7. c.9. Citat eum S.Basilius lib. de Spiritu sancto ad Amphilochium cap. 29. Claruit temporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rursus est Meletius Episcopus Antiochenus, qui vixit tẽporibus Valentis Imp. & obijt Theodosio imperante. Huius, ni fallor, est epistola apud Basilium 69. ad Italos & Gallos, itẽ Basilij ad illum 56.57.58.59. Alius rursus ab his lõge diuersus Meletius Aegyptius, schismatis auctor in ecclesia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo sæpe Athanasius & Epiphanius meminerunt.

T.5.A.397. nu.52. [d] *Felicis Episcopi.*] De eodem tab. eccles. Bonon. Scribit de ipso Paulinus in vita sancti Ambrosij. Successit S.Eusebio, recenseturq. quintus eius sedis Episcopus. habuit successorem sanctum Petronium.

T. xj. Ann. 1067. n.16. [e] *Osmundi Episcopi.*] Fuit hic Episcopus Sarisberiensis, sanctitate, & eruditione clarus, scripsitq. inter alia vitam S.Anselmi. De eo Ranulph. lib.7. cap.3. & Molan. in addit. ad Vsuard. Claruit circa annum Domini 1050.

Plura T.xj. ab A.1055 n.27. ad A. 1075. n.29. xvj. [f] *Annonis Episc.*] Eius Acta sincerissime tribus libris conscripta recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1075. sedis suæ anno xxj, Marian. Scot. in chron. refert ad annũ Domini 1077. vbi plura de eodem scribit, necnon Hermannus Contractus, & Lambertus in chronicis, aliiq. complures. In sanctissimum virũ Ecclesiasticæ libertatis vindicem & propugnatorẽ declamarũt olim schismatici, obstrepuitq. nũc hæretici Magdeburgenses mendaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem, lector studiose veritatis, consule auctores Catholicos, qui eiusdem temporibus vixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertum, Actaq. eius fidissime scripta. Interea accipe de eodem eiusmodi Mariani Scoti elogium, quo ait: Catholicis Domno Apostolico studiose fauentibus, inter quos erat princeps & signifer iustitiæ dilectus Deo & hominis Anno Coloniensis Episcopus, cuius memoria in benedictione est, &c. Extat Gregorij Septimi Romani Pontif. epistola ad eumdem Annonem, qua præcipue monet, vt sibi subditis populis castitatem seruandã inculcet: dat. anno 2. Pontif. 4. Kal. Decemb. quod ipsũ Annonem grauiter implesse constat. De eodem hac die Molan. in addit. ad Vsuardum.

[g] *Marutha Episcopi.*] Græci de eodem, Socrat. hist. lib. 6. c.14. & lib.7. c.8. Sozom. lib 8. c.16. & Niceph. lib.14. c.18. Plurimi eum fecisse videtur S. Ioannes Chrysostomus, cum eius meminit in epist. 14. Fusius T.5. Ann. 408. nu.4. & seq.

[h] *Bernardi Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Parmen. Molanus & alij de eodem hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monasterij S. Saluij Vallisumbrosæ, ab Vrbano Papa Secundo factus est presbyter Cardinalis Tit. S.Chrysogoni, fungensq. legatione Apostolica, Parmam veniens, cum sedes illa vacaret, postulatus est eius Ecclesiæ Episcopus. Migrauit ex hac vita anno Domini 1133. Hæc ex Breuiario monach. Vallisumbrosæ. Plura in T.xij. Obijt A.1133.

C Nonis Decemb. Luna. 5

á	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

VTALAE in Cappadocia sancti Sabæ [a] abbatis, qui in Palæstina miro sanctitatis exemplo refulsit, & pro fide Catholica aduersus impugnantes sanctam Synodũ Chalcedonensem strenue laborauit. Thebeste in Africa sanctæ Chrispinæ [b] nobilissimæ feminæ, quæ temporibus Diocletiani & Maximiani, cum sacrificare nollet, iussu Anolini Proconsulis decollata est: quam sanctus Augustinus

gustinus sæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa sanctorum martyrum Iulij [c], Potamiæ, Crispini, Felicis, Grati, & aliorum septem. Nicææ apud Varum fluuim sancti Basi [d] Episcopi, qui in persecutione Decij & Valeriani a Perennio Præside ob Christi fidem equuleo tortus, laminis candentibus vstus, fustibus & scorpionibus cæsus, in ignem iniectus, cum euasisset illæsus, duobus clauis confixus, illustre martyrium consummauit. Papiæ sancti Dalmatij [e] Episcopi & martyris, qui in persecutione Maximiani passus est. Corfinij in Pelignis sancti Pelini [f] Episcopi Brundusini, qui sub Iuliano Apostata, cum eius oratione Martis templum corruisset, a templorum pontificibus dirissime cæsus, atque octoginta & quinque vulneribus confossus, martyrij coronam promeruit. Item sancti Anastasij [g] martyris, qui ardore martyrij sponte se persecutoribus obtulit. Treuiris sancti Nicetij [h] Episcopi, miræ sanctitatis viri. Polyboti in Asia sancti Ioannis [i] Episcopi, cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

Plura T. 6. & T. 7. præsertim T. 7. ab an. 518. nu. 59. ad an. 531. nu. 23. Obitus An. 531. n. 25. & seq.

SABAS.] De eodem hac die Græci in Menologio, consentiuntq. Latinorum antiqua manuscripta. Scripsit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodé sæculo vixit sanctitate clarus. testatur id auctor in Actis S. Euthymij, quæ scripsit; vbi in fine ait, se duobus annis cum in Laura quiesceret, vitā prædictorū Sabæ & Euthymij scriptis mandasse. descripsit eamdem Metaphrastes, aliqua superaddens; extat apud Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Plura idē auctor de Saba in vita Euthymij, & Ioannis Silētiarij. Legimus alia manuscrip. in antiquo codice sāctæ Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animā quinta Decembris, Indict. 10. ab initio mūdi seno millenario atque tricesimosecundo, ab incarnatione Christi quingentesimo trigesimotertio, anno sexto Iustiniani, videlicet Cō-sulatu Lampadij & Orestis: defunctus est nonagesimoquarto suæ ætatis anno. Hæc ibi. Verum Consulatus Lampadij & Orestis non incidit in annū Domini 533. sed in 531. quo quidem anno S. Sabam ex hac vita migrasse ostendimus to. 7. Annal. sicq. corrigendū etiā quod in eodem codice legitur, ipsum peruenisse ad annū ætatis nonagesimumquartum: nam nonnisi annos nonagintaduos vixisse probatur, quem Cyrillus natum dicit Conss. Theodosio Iuniori decimumseptimum, & Festo: est is annus a Christo 439. Habemus in antiquis manuscrip. cod. eius Acta, adscriptumq. libellum miraculorum eius post obitum editorum, qui sic incipit: Transacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabæ in Nicæno Concil. secundo, Act. 1. & 4. Vetus est Romæ Memoria S. Sabæ, eiusdemq. nomine monasterium, cuius meminit Ioan. diacon. in vita S. Gregor. lib. 1. c. 9. recensetur q. in lib. Censuum, cod. Vaticano, vnum ex vigintiduobus monasterijs, quæ Romæ erant insignia. Porro venerandum ipsius corpus Venetias translatum accepimus.

[b] *Crispina.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Meminit eiusdem frequenter S. Augustinus, vt illustrissimæ martyris, nimirum in Psal. 120. in fine, & in Psal. 137. in serm. 53. de verbis Domini, in libro de virginit. c. 44. in fine, & serm. 39. de diuers. c. 2. in fin. De Thebeste, vbi hæc passa est, fit mentio in Concil. Carthag. sub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeste. Erat Colonia Thebeste in Numidia. Anton. Itiner. T. 2. A. 302. nu. 125.

[c] *Iulij & soc.*] De his item Beda, Vsuardus, & alij recentiores, quibus adstipulantur vet. manuscrip. De Thagura, vbi passi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, ponitur q. in Numidia. T. 2. A. 302. nu. 125.

[d] *Basi Episcopi.*] De quo tabulæ eius ecclesiæ, vnde & Acta eius manuscripta accepimus: quæ paucis restricta recenset Petrus in catal. lib. 1. c. 30. De Nicensi ecclesia meminit Hilarus Papa in epist. ad Veranum. T. 2. A. 254. nu. 29.

[e] *Dalmatij Episcopi*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij hac die. Eius res gestas heroico carmine scriptas a Hieron. Vida Albæ Episc. recitat Sur. tom. 6. & 7. Agit de eodem Petr. in T. 2. A. 303. nu. 123.

catal.lib.1.cap.32. Fuit eiusdem nominis & fidei Catholicæ defensione celebris Dalmatius Archimandrita Constantinopoli tempore Concilij Ephesini; de quo Cyrillus ad Potamium, & Acta Ephesina sæpe.

circ. A. 361 sub Iuliano Acta Eccl. Brundus. [f] *Pelini Episcopi.*] Tabulæ eius ecclesiæ, a qua etiam eius vitam manuscriptam accepimus, sed admodum deprauatam, atque emẽdatione dignam. Passi habentur hac item die Sebastius, & Gregorius, siue Gorgonius, vt ex ijsdem Actis apparet.

[g] *Anastasij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiusq. certamen referũt.

T. 1. A. 558. nu. 129. T. 7. A. 529. num. 14. & seq. & T. 8. An. 595. nu. 90. [h] *Nicetij Episcopi.*] De quo Ado eiusdem sedis Episcopus agit hac die, nonnulli vero Kalendis Octobris. Scripsit eius res gestas Gregor. Turon. in Vit. sanct. Patrum cap. 17. ex quibus tempora, quibus vixit, satis perspecta habentur. de eodem idem etiam de glor. cõfess. c. 94. Numeratur hic tricesimusprimus eius sedis Episcopus, subscriptusq. habetur Concilio Aruernensi post Consulatum Paulini celebrato, Theodoberto Rege Francorum, anno Domini 541. Scripsit eius epitaphium Venantius Fortunatus, cuius initium est.

Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,
Totius Orbis amor, Pontificumq. caput, &c.

Hæc quidẽ non potestatis, sed egregiæ sanctitatis causa auctorem dixisse, intelligendũ est; quemadmodum & eum eum fidei apicem appellat. Pluribus agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 528.

[i] *Ioannis Episc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. res gestas breui compendio referunt. Claruit temporibus Leonis Isaurici Imp. aduersus quem pro venerando cultu sanctarum imaginũ strenue pugnauit. T. 9. A. 731. nu. 7.

xv. D **Octauo Idus Decemb. Luna.** 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

YRAE, quæ est metropolis Lyciæ, natalis S. Nicolai [a] Episcopi & confessoris, de quo inter plura miraculorum insignia illud memorabile fertur, quod Imperatorem Constantinum ab interitu quorumdam se inuocantium, longe constitutus, ad misericordiam per visum monitis deflexit, & minis. In Africa sanctarum mulierum Dionysiæ [b], Datiuæ, Leõtiæ, & religiosi viri nomine Tertij, Aemiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui omnes in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano pro defensione Catholicæ fidei grauissimis & innumeris supplicijs cruciati, confessorum Christi numero sociari meruerunt. Ibidem S. Maiorici [c] filij sanctæ Dionysiæ, qui cum esset adolescentulus, ac tormenta pauesceret, matris obtutibus verbisq. corroboratus, ceteris fortior factus in tormentis reddidit spiritum: quem amplexata mater domi sepeliuit, & ad eius sepulchrum assidue orare consueuit. Eodem die sancti Polychronij [d] presbyteri, qui tempore Constantij Imperatoris, cum ad altare Missas ageret, inuasus est ab Arianis, & iugulatus. Romæ sanctæ Asellæ [e] virginis, quæ (vt beatus Hieronymus scribit) ab vtero matris benedicta, vitam in Ieiunijs & orationibus vsque ad senectam produxit.

DECEM-

T.3.A.316. n 36 A 318 n 38.&ſeq. A.325 nu. 36. A.326. n.85.&ſeq. & nu. 95.

Icolai *Epiſcopi.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. In conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phor. tit. 7. cap. 1. hæc verba ſcripta ſunt : Sexta dies Decembris feſtiua eſt propter miraculis inſignem & vnguentorum fragrantia ſcatentem Nicolaum. Eius res nobiliter geſtas, ex vetuſtioribus monumentis erutas, Metaphraſtes, & doctiſsimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus beati Laurentij Patriarchæ germanus ediderunt : quas referunt Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai Acta a Ioanne diacono conſcripta, quem putamus eumdem cum eo qui etiam S. Gregorij Papæ vitam ſcriptis mandauit: in his enim copioſius fuit. eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis materies ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadē Acta fuiſſe conſcripta a ſancto Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano; edidit ea Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in liturgia S. Ioannis Chryſoſtomi, Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8. c. 14. & 42. necnon Suidas. De eodem extat ſermo Leonis Imp. Græce ſcriptus in biblioth. Sfortiana cod. manuſcrip. num. 65. Alius adhuc eſt de eo ſermo Petri Damiani. De vnguento ex eius ſepulchro manare ſolito, in ſacro hymno quem legimus in Breuiario Toletano, hi verſus deſcribuntur.

Cuius tumba fert oleum,
Matres oliua neſciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Quod mirandum hactenus vigere dicitur. mirificum templum Iuſtinianus Imperator eidē Nicolao erexit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. reſtituitq. Baſilius Aug. vt Cedren. teſtatur in compend. hiſtor. in Baſilio. De corporis eius tranſlatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Maij.

[b] *Dionyſij & ſoc.*] Agūt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; harum certamina egregie deſcribit Victor lib. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo ceteri. Græci autem de ijſdem annuam commemorationem celebrant poſtridie. T.6.A.484. num. 80. & ſeq.

[c] *Maiorici.*] De eodem ijdem qui ſupra, & Victor eodem lib. 3. de perſecut. Vuandalica. T.6.A.484. num. 81.& ſeq.

[d] *Polychronij.*] Græci in Menologio de eodem hac item die agunt his verbis; Commemoratio ſancti martyris Polychronij, viri ſanctitate & miraculorum operatione inſignis. Hic in Synodo Nicææ celebrata ex lectore diaconus, & deinde presbyter eſt ordinatus; poſtquam vero Magnus Conſtantinus exceſsit, ſtatim hæreſis Ariana multos perturbare cœpit; itaque peruerſæ opinionis homines cum inueniſſent S. Polychronium altari aſsiſtentem, repente in eum inſilientes, gladijs iugularunt, & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderunt. Hæc ibi. Ann. 337. obijt Conſtantinus Imp.

[e] *Aſellæ.*] Eius vitam admirabilem S. Hieronymus ad Marcellam retexit epiſt. 15. rurſus de eiuſdem eruditione & ſanctitate epiſtol. 140. ad Principiam. Extat ad eamdem eiuſdem epiſt. 99. cum iam egreſſus eſſet ab Vrbe. De eadem hæc Palladius cap. 29. Romæ etiam Aſellam nomine, bonā valde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe, feminam mitem atque manſuetā, multarumq. illic curam gerentem. Hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Meminit Cicer. orat 6. in Verrem P. Annij Aſelli; legitur etiam apud Gell. lib. 3. cap. 4. Aſellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis. Rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. libro primo cap. 6. T.4.A.382. nu. 46.

7 Septimo Idus Decemb. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

EDIOLANI ordinatio [a] *S. Ambroſij* Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate & doctrina vniuerſalis Eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis beati Agathōnis [b] militaris, qui in perſecutione Decij cum prohiberet quoſdam volentes illudere cadaueribus mar-

tyrum

tyrum, clamor repente totius vulgi aduersus eum extollitur: oblatus autem Iudici, cum in confeßione Christi persisteret, capite pro pietate damnatus est. Antiochiæ sanctorum martyrum Polycarpi [c] & Theodori. Tuburbi in Africa sancti Serui [d] martyris, qui in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano fustibus diutißime cæsus, trochleis [e] frequenter in sublime eleuatus, atque ictu celeri super silices pondere corporis dimissus, & lapidibus acutißimis perfricatus, martyrij palmam adeptus est. Theani in Campania sancti Vrbani [f] Episcopi & confessoris. Apud Santonas in Gallia sancti Martini [g] abbatis, ad cuius tumulum creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldensi sanctæ Pharæ [h] virginis.

DECEMBRIS 7.

Plura T. 4. & 5. præsertim T. 4. A. 374. n. 1. & seq. & Ann. 390. nu. 21. & seq. & T. 5. A. 397. num. 36. & seq. & nu. 49.

1

RDINATIO *S. Ambrosij* [a].] Nō tantum Latini, sed & Græci eamdem celebrant solemnitatem, Natalemq. dicunt, vt constat ex eorum Menologio hac die. Paulinus (quis ille fuerit, alibi pluribus disseruimus) sanctißimi viri res præclarißime gestas cōscripsit, rursus autem ex recētioribus Costerius. Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuscrip. vitam S. Ambrosij Græce scriptam sine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deesse conspicerem, eademq. non parui momomenti & auctoritatis; singula in vnū collegi, atque ordine temporum disposui. habes eam editam, ac tomo quinto operum sancti Ambrosij Rom. edit. præfixam, quæ quidem ad scripta de eo in nostris Annalibus conformanda erit. Quod autem spectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum sequor; qui in chronico, quo res gestas illorum temporum per singulos annos digessit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij senioris obitum, Ambrosij creationem, & quæ inde vtilitas prouenit, scribit in hunc modum: Post Auxentij seram mortem, Mediolani Ambrosio constituto, omnis ad rectam fidem Italia conuertitur. Hæc ipse. Quæ verba miratus sum a quibusdam, qui de vnico Auxentio sunt conati firmare sententiam, in alium sensum distorqueri, ac si Hieronymus velit dicere, non prius omnem Italiam ad rectam fidem potuisse conuerti, etiā Ambrosio constituto Episcopo, quam post seram mortem Auxentij. Hæc cum dicant, rogo illos, quonam tempore hæc facta sunt? certe nonnisi eo anno quo recensentur, fateantur oportet: aliter necesse est dicāt Hieronymum hallucinatum esse, & oscitantia quadam res suorum temporum ex instituto per annos singulos disponendas, longe diuerso tempore posuisse. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxentio mortuo, & Ambrosio Episcopo constituto, tam ingens facta est acceßio Catholicæ fidei: quisnam, quæso, Auxentius ille est, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iustinæ Augustæ, post tot annos tam ingentes seditiones aduersus Ambrosium concitauit? Sed de certa morte Auxētij senioris ante electionem Ambrosij sunt fidelißimi testes, qui hæc viderunt, atque (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambrosij scripsit vitam, & illi erat a manu; item Ruffinus, qui eodem vixit tempore, agitq. de his lib. 2. cap. 11. hos secuti sunt ceteri Latinorum. ex Græcis Socrates lib. 4. cap. 15. Sozom. lib. 6. cap. 4. Theodoretus lib. 4. cap. 5. & in Decret. distinct. 63. cap. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambrosium id ipsum sæpius profitentem. In epistola quam scripsit ad Valentinianum August. (est 13. lib. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod si aliquorum peregrinorum assentatione se iactat, ibi sit Episcopus, vnde sunt ij qui eum Episcopatus putant nomine esse donandum: nam ego nec Episcopum noui, nec, vnde sit, scio. Hæc Ambros. de iuniori Auxentio, vt de homine nouo; quæ seniori Auxentio nulla ex parte aptari possunt: nam illum probe nouerat Mediolani, cum fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora sunt hæc, si conferantur cum his, quæ idem Ambrosius in concione prima de basilicis non tradendis habitā, in eamdem sententiam firmius asseuerat, dum ait: Ergo Auxentius eijcitur, Mercurinus excluditur. Vnum portentum, duo nomina. etenim ne cognosceretur quis esset, mutauit sibi vocabulum; vt quia hic fuerat Auxentius Episcopus Arianus, ad decipiendam plebem, quam ille reuerat, se vocaret Mercurinum. Mutauit ergo vocabulū, sed perfidiam non mutauit;

tauit, exuit lupum, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniore mutandi nominis causam nimirum quia Auxentij nomen Mediolani erat odiosum ob seniorem Auxentium, qui illic fuerat Episcopus. Certe de duobus illic agi Auxentijs, pronomen, ille, necessario fateri cogit: nam quid quæso, ille, nisi alium ab isto de quo agitur, Auxentium monstrat? sic enim iste dicitur mutasse nomen, vt deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus infestissimus. Quis sibi persuadeat, Auxentium seniorem, qui a temporibus Dionysij in exilium pulsi vsque ad electionem Ambrosij annis decem & nouem eam sedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, sed Orbi plane innotuerat; rursus (vt volunt) Mediolanum tēpore Ambrosij redeuntem, sub puerili larua, mutatiōne nominis, ne agnosceretur, delitescere, aliquo modo existimare potuisse: quem certe nec (quæ sunt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuissent? Rursus vero post prædicta verba Ambrosij recitata, alia sequuntur, quæ de duobus Auxētijs certiorem fidem faciunt. reddemus ea singula, ne decurtasse sententias temere arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur: nomina pro regionibus habet. Habet ergo iam duo nomina; & si hinc alio pertexit, habebit & tertium. Quonam modo patietur, vt maneat ei vocabulum ad tanti sceleris indicium? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulum; sceleratiora hic ausus est; & volet, quocumque perrexerit, nomine suo prodi? Hæc Ambros. quibus sane constat, ipsum de Auxentio iuniori verba facere, cum ea seniori nullatenus aptari possint, qui toto illo tempore decem & nouem annorum, quo occupauit sedem Mediolanensem, semper Auxentius dictus reperitur; qui si in Scythia exulans, itidem dictus habetur Auxentius; quomodo verum est, eum cum regione mutasse nomen? Sed si quis dicat, ipsum in Scythia primum, vnde ducebat originem, dictū fuisse Auxentium, ac venientem Mediolanum nuncupari voluisse Mercurinum, hæc quidem toto cælo, repugnant his, quæ dicit Ambrosius, nimirum ea ex causa dici voluisse Mercurinum, quod nomen Auxentij Mediolani esset infame. sicq. ex his luce clarius constat, Ambrosium de duobus locutum Auxentijs, de seniori nimirum, quem non ex Scythia, sed ex Cappadocia oriundum scribit S. Athanasius in epist. ad solitar. & de iuniori, quem e Scythia idem Ambrof. venisse dicit. Iam habes ex prædictis duos Auxētios, eosdemq. Arianos Episcopos; quorum prior ante electionem Ambrosij defunctus est; posterior autem temporibus Valentiniani & Iustinæ de vandicanda sibi basilica negotium fecit Ambrosio. Contingebat illis temporibus, vt vbi fauore Principū Ariani consisterent, ab iis basilicam, vbi suos conuentus agerent, impetrarent; quod & Romæ, regnantibus Regibus Arianis factum esse, S. Gregorius sæpe testatur lib. 3. dialog. c. 30. & in regist. lib. 3. Ind. 11. c. 19. Adhuc insuper (ni fallor) in scriptis Ambrosianis & tertius reperitur Auxentius, collega impurissimi Iouiniani hæresiarchæ; inter illos enim qui illi adhæserant, non tantum in litteris Ambrosij & collegarum Episcoporum lib. 1. epist. 7. edit. Rom. sed & in epist. 6. Siricij Papæ ibid. recensita adnumeratus reperitur; quem tamen si eumdem cum iuniore Auxentio Ariano esse quis contentiose voluerit affirmare (quod mihi certe non probatur) necesse habet hæc primum de illo fateri; nimirum recantasse palinodiam, ex Episcopo Ariano factum esse Catholicum, atque monachum in monasterio S. Ambrosij aliquandiu exercuisse monasticam disciplinam, ibiq. a Iouiniano in eodem monasterio monacho esse seductum, factumq. apostatam & hæreticum; sententiaq. Siricij Papæ, Ambrosij, ac aliorum Episcoporum esse damnatum. Hæc quidem de illis insinuat eiusdem Ambrosij epistola ad Vercellenses. ponitur lib. 3. epist. 25. in edit. Rom. Firmata iam sententia de duobus Auxentijs Arianis Episcopis, eo vnde digressi sumus, reuertentes, dicimus cum S. Hieronymo in chron. ipso anno vndecimo Valentiniani senioris Imp. Gratiano tertium & Equitio Conss. anno Domini trecentesimo septuagesimoquarto, hac ipsa die, S. Ambrosium esse ordinatum Episcopum. Sententiam eorum qui dixerunt ipsum creatum Episcopum anno Domini 369. confutauimus vberius in Annal. Eccles. breuius vero in vita eiusdem, quam scripsimus.

[b] *Agathonis.*] Agunt de eodē hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. Simile certamen hic subiisse videtur, ac ille de quo ex Dionys. Alexand. Eusebius in translat. Ruffin. lib. 6. cap. 30. qui & in editione Christophorsoni Besa appellatur lib. 6. cap. 34. de quo superius agitur tertio kal. Martii. Porro diuersum nomen, & dies natalis, alium ab illo esse persuadet. Eiusmodi enim causa subeundi martyrium communis multis facile esse potuit. cir. A. 253.

[c] *Polycarpi & Theodori.*] De his hac item die Beda, & vet. manuscrip. aliiq. recent.

[d] *Seueri.*] Eius martyrium conscripsit Victor de persecut. Vuandal. lib. 3. De Tuburbo, vbi hic ponitur, est mentio in Concil. Carthag. sub Cypriano, & in Antonin. Itin. est ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa. T. 6. A. 484. nu. 82.

[e] *Trochleis.*] Describitur hic a Victore Vticensi illud ipsum torquendi genus, quod falso nonnulli dicunt torquere fidiculis, cum fune reus, reuinctis post terga manibus, alligatur, atque in sublime tollitur, rursumq. impetu deorsum mittitur. Quod autem, qua-

qualeue fuerit tormentum fidicularum, diximus superius in notis 22. Ianuarij. Trochlea enim proprie rota est rotam continens volubilem, per quam funis tractorius immissis ligatum brachiis reuinctũ reum sursum trahit, vel remissus deorsum relaxat. eiusmodi itaque tormentum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuersum tamen est illud quod dicitur extensio ad trochleas, cuius mentio habetur in Actis sanctæ Symphorosæ apud Adonem 17. Iunii; de quo genere torquendi Gregor. Turon. hist. Franc. lib. 4 c. 49. hæc ait: Extensus ad trochleas, cædebatur fustibus, virgis, ac locis duplicibus, &c. Et lib. 6. cap 8. In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fustibus cæditur. Eadem cap. 35. eod. lib. & lib. 7. cap. 32. Itemq. de gloria confess. c. 83. de eiusmodi genere tormentorum habetur mentio.

Vixisse putat Ferrar. tempor Liberij PP. circ. A. 350

[f] *Vrbani Episc.*] De quo tab. eius ecclesiæ. Porro eius vitæ Acta antiquitus scripta, collecta esse vna cum aliis multis ab Illustris. & Reuer. D. Iulio Ant. Sanctorio, S.R.E. Cardinali, eruditione & vitæ moribus clarissimo, eademq. in lucem edenda percepimus. Faxit Deus, vt diebus nostris solertissimi ingenii mereamur frui laboribus.

De eo iterum die 24 Octob. Martinus Episc. obijt A. 402.

[g] *Martini abb.*] Agunt de eodẽ Beda, Vsuardus, Ado, & alii. Hunc fuisse discipulum sancti Martini Episcopi Turonensis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Gregorius Turon. de glor. confess. cap. 57. & hist. Franc. lib. 7. c. 10. agit de eius basilica.

T. 8. A. 614 nu. 17.

[h] *Phara.*] De eadem hac die Vsuardus, & alii recentiores. Sigebertus in chron. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Christi Phara claret in Francia, cuius sanctitatem imitatus est frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Episcopus Meldensis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in vita eiusdem S. Pharonis Episcopi apud Sur. die 28. Octob. to. 5. Petrus in catal. lib. 1. cap 39. & Trithem. de viris illustr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 55.

xiij. F Sexto Idus Decemb. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ONCEPTIO [a] gloriosæ semper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiãni [b] Papæ, qui per diuersa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu sua sepeliuit; quibus & ipse sociatus, sub Numeriano Imperatore martyrio coronatus est, & in cœmeterio Callisti sepultus. Alexandriæ sancti Macarij [c] martyris, qui tempore Decij cum a Iudice multis verbis ad negandum Christum suaderetur, & eo maiori constantia fidem suam profiteretur, viuus ad vltimum iubetur exuri. Treuiris sancti Eustachij [d], discipuli beati Petri Apostoli, & primi eiusdem ciuitatis Episcopi. In Cypro sancti Sophronij [e] Episcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarum defensor mirificus, & pauperum atque oppressorum omnium adiutor fuit. In monasterio Luxouiensi sancti Romarici [f] abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus esset, renuncians sæculo, monastica etiam obseruantia ceteris antecelluit. Constantinopoli sancti Patapij [g] solitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio sancti Zenonis [h] Episcopi.

DECEMBRIS 8.

T. 2. in Appar. n. 30. & & seq. & num 43 & seq.

ONCEPTIONIS] Tam Latini quam Græci eamdem celebrant solemnitatem: sed illi non eadem die, postridie tamen; vt constat ex constit. Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit 7. cap. 1. Extat Leonis Imp. serm. de Concept. beatę Marię in manuscrip. cod. bibliothecæ Sfortianæ, nu. 65. Alius insuper Georgij Episcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tempus attinet, quo eiusmodi celebritas apud nos agi cœpta est: nō a Sixto Quarto (vt quidā opinatus est) exordium sumpsit; licet ille de ea dederit decretalem ext. tit. de reliq. & ven. sanct. c. cum præcelsa. sed longe ante in Dei Ecclesia celebrata reperitur. Plane constat, temporibus S Bernardi, circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Galliis in Ecclesia Lugdunensi, vt patet ex epistola eiusdem Bernardi 174. ad Canonicos Lugdunenses, subindignantis, quod absque auctoritate Catholicæ Romanæ Ecclesiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiusdā supernæ reuelationis: cum tamen de his omnibus se iudicium Romanæ Ecclesiæ expectare profiteatur. Cæterum quænam fuerit ista diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. lib. 1. cap. 42. rem gestam refert, ac tribuit sancto Anselmo Cantuariensi Episcopo, qui vixit ante Bernardi tempora, obijtq. diem anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodem ferme modo, vt scribit, se habuerit: tamen non est facta Anselmo; sed alij, qui nec temporibus quibus ille factus est Episcopus, claruit; sed paulo ante, circa annum Domini 1070. cum Guilielmus Normannorum Dux regnaret in Anglia: quando Elsino, alias Elpino, Anglo abbati maris tempestate periclitanti diuinitus quoddam visum apparuit, eumq. admonuit de eiusmodi celebranda solemnitate; subsecutumq. est miraculum in fidei veritatis testimonium. Habemus rei gestæ historiam in antiquo codice manuscripto, cuius exordium est: Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus satis compertum habetur, eiusmodi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptam, eidemq. fauisse sanctum Anselmum, qui & de conceptione Virginis commentarium scripsisse fertur; sed an eius sit, a multis merito ducitur in controuersiam, cum habeat multa, quæ eidem auctori repugnent, vt notat Ioannes Tur. Cremi. in tract. de verit. concept. beatiss. Virg. pag. 6. cap. 3. par. 12. cap 9. 10. Postea (vt diximus) recepit eam ecclesia Lugdunensis, sed non sine controuersia: Accessit demum Romanæ Ecclesiæ assensus atque decretum: nouissimeq. SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam seruandam esse firmarunt.

[b] *Eutychiani Papæ*] De eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eius successione scribit Euseb. hist. lib. 7. c. 26. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epist. 165. Niceph. chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Ecclesiast. T. 3. A. 283. num. 14. & seq.

[c] *Macarij*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Eusebius ex Dionysio Alexandrino lib. 6 cap. 34. T. 2. A. 253. nu. 104.

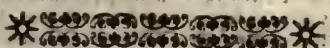
[d] *Eucharij Episcopi.*] Agit de eodem Beda die sequenti. Meminit eiusdem Gregorius Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Episc. cap. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epist. 2. Marian. Scot. anno Domini 74. Tabulæ ecclesiæ Treuer. quas recitat Demochares de sacrif. Missæ, & alij. T. 1. A. 46. nu. 2.

[e] *Sophronij Episc.*] Græci de eodem agunt hac die in Menologio, eiusq. res gestas breui compendio perstrictas referunt.

[f] *Romarici abb.*] De eius conuersione ex sæculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad monasticam obseruantiam cœnobij Luxouiensis, mentio habetur in vita S. Eustachij abb. cuius fuit discipulus, cap. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 44. & Trithem. de vir. illustr. ord. sancti Bened. lib. 3. cap. 9. T. 8. A. 617. nu. 14. 15. & 19.

[g] *Patapij*] Agunt de eodem Græci hac die eius autem Acta Metaphrastes ex antiquis monumentis descripsit: extant apud Lipom. tom. 5. & Surium tom. 6.

[h] *Zenonis Episcopi*] De Zenone Episcopo Veronensi, consule ea quæ supra notauimus pridie Idus Aprilis. cir. A. 260.

xij. G Quinto Idus Decemb. Luna 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLÊTI in Hiſpania natalis sãctę Leocadiæ[a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani Imperatoris à Præfecto Hiſpaniarum Daciãno dira carceris cuſtodia macerata, cum grauiſsimos beatæ Eulaliæ & reliquorum martyrũ cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutum ſpiritum Chriſto reddidit. Carthagine S. Reſtitũti[b] Epiſcopi & martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus de eo ad populum ſermonem habuit. Item in Africa ſanctorum martyrum Petri[c], Succeſsi, Baſsiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia sãctæ Valeriæ[d] virginis & martyris. Veronæ S. Proculi[e] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis ac fuſtibus cæſus, & ciuitate pulſus, tandem in eccleſiam ſuã reſtitutus quieuit in pace. Papiæ ſancti Syri[f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui Apoſtolicis ſignis & virtutibus claruit. Apameæ in Syria beati Iuliani[g] Epiſcopi, qui tempore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia ſancti Cypriani[h] abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Nazianzi ſanctæ Gorgoniæ ſororis beati Gregorij Theologi, cuius ipſe virtutes & miracula conſcripſit.

DECEMBRIS 9.

T.2.A.303 num. 139. [a] LEOCADIAE.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri. Plura de ipſa in Breuiario Tolerano, vbi ſacro hymno eius Acta canuntur. Tres ibidẽ baſilicæ in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima vbi nata, altera vbi paſſa, tertia vero vbi ſepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in eccleſia S. Leocadiæ. Cum Sarraceni Hiſpanias inuaſiſſent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium poſtea eccleſiæ priſtinæ redditum Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. tradunt. Sed his diebus Romam ipſum venerandum corpus allatum, in Hiſpaniam ſolemni pompa transferendum, accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. cap. 48. Marin. Sicul. rerum Hiſpan. lib. 5. Flos Sanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

[b] *Reſtituti Epiſcopi.*] De eodẽ vet. manuſc. De ſermone S. Auguſtini, cuius hic mentio habetur, ſcribit Poſsid. in Indic. c. 8. ipſe autem deſideratur. De alio Reſtituto presbytero Calamenſi Auguſtinus meminit lib. 22. de ciuitate Dei cap. 24. miraq. de eo ſcribit. T.2.A.303. nu. 73. & T.5.A.397 nu. 55. & A. 408. n. 17.

[c] *Petri & ſoc.*] Agũt de eodem Beda & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[d] *Valeriæ.*] De ipſa habetur mẽtio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal lib. 6. cap. 49. & in epiſtola quã S. Martialis fertur ad Toloſanos 1. Molanus de eadem in addit. ad Vſuardum hac die. circ. A. 46.

[e] *Proculi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veron. & Auguſtinus Valer. Epiſcopus Veronen. Card. de antiq. mon. Epiſcop. Veron. pag. decima, & quadrageſima prima: eius vitam in antiquo Lectionario eius eccleſiæ T.2.A.303. nu 123.

haberi

haberi testatur. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap.49.& lib.7. cap.42. in Firmo & Rustico. Recensetur quartus eius sedis Episcopus.

T.1.A.46. n. 2. [f]*Syri Episc.*] De eodem hac die etiam tabulæ ecclesiæ Ticinensis. Translatio autẽ celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus supra in inuentio, prid. Idus Septembr.

T.2, A. 173. n.21. [g]*Iuliani.*]De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica suscepta aduersus Cataphrygas cum illustriorem reddidere, vt constat ex epistola Apollinaris Hierapolitani apud Euseb. hist. lib.5. c.15.

[h]*Cypriani abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vsuardus, Ado,& alij: pluribus autem Gregor. Turon. de glor. confess. cap. 100. Petrus in catal. lib.1.c.51. & Trithem. de viris illustr. ord. S.Benedicti lib.3.c.252.

[i]*Gorgoniæ.*] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res gestas contexuit ipsius germanus S.Gregorius Nazianzen. clarissima oratione, quam dixit in eius funere. T.4. A. 389. n. 37. 48. & 49.

10 Quarto Idus Decemb. Luna. A xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D		E	f	F	G		H	M	N		P
8	9	10	11	12	13		14	15	14	15		16	17	18		19

OMAE sancti Melchiadis [a] Papæ, qui in persecutione Maximiani multa passus, reddita Ecclesiæ pace, quieuit in Domino. Eodem die sanctorum martyrum Carpophori [b] presbyteri, & Abundij diaconi, qui in persecutione Diocletiani primo fustibus crudelissime cæsi, deinde in carcerem, negato cibo & potu, retrusi, & rursum in equuleo torti, & post hæc diu in carcere macerati, nouissime gladio percussi sunt. Emeritæ in Hispania passio sanctæ Eulaliæ [c] virginis, quæ sub Maximiano Imperatore, cum esset annorum duodecim, iussu Daciani Præsidis pro confessione Christi plurima tormenta perpessa est: nouissime in equuleo suspensa, & exungulata, facculis ardentibus ex vtroque latere appositis, hausto igne, spiritum reddidit. Item ibidem sanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris, quæ beatæ Eulaliæ socia fuit, & illi ad passionem properanti comes indiuidua adhæsit. Alexandriæ sanctorum martyrum Mennæ [e], Hermogenis, & Eugraphi, qui sub Galerio Maximiano passi sunt. Apud Leontinos in Sicilia sanctorum martyrum Mercurij [f] & sociorum militum, qui sub Tertyllo Præside tempore Licinij Imperatoris gladio cæsi sunt. Ancyræ in Galatia S.Gemelli [h] martyris, qui post dira tormenta sub Iuliano Apostata crucis supplicio martyrium consummauit. Viennæ sancti Sindulphi [i] Episcopi & confessoris. Brixiæ sancti Deusdedit [k] Episcopi.

T. 3. A. 313. n. 19. & seq. & n. 47. ELCHIADIS *Papa*, alias *Miltiadis* [a].] Agunt de eorum hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De eius successione liber de Rom. Pontificibus, Euseb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. August. epist. 165. Niceph. chron. & alij. Gesta autem eius intexuimus in Annal. Eccles. hic tantum ex instituto de successione agimus.

cir. A. 290. A 301. Lacobillus in hist. S Feliciani. [b] *Carpophori & Abundij.*] De his Beda, Vsuardus, Ado, consentiuntq. vet. manuscripta. Sed magna varietas lectionis, dum penes quosdam codices Hispali, & apud alios Spoleti passi leguntur. Spoleti autem passos esse, Acta eorum, quæ descripsit Mombrit. tom. 1. & manuscrip. quæ e Spoletina ecclesia mutuati sumus (licet omnia admodum deprauata) significant: quæ nuper mendis purgata & illustrata edidit R. P. Ioan. Baptista Bracchescus Florentinus, ord. Prædic. Camerini impressa anno Domini 1586. Rursus autem Hispali hos martyrio coronatos, Beda testatur, & ex Breuiario Eborensi tradit Vasæus in chron. Petrus in catal. lib. 1. cap. 53. Flos sanct. & Thesaur. concion. to. 2. Sed quod præstat his omnibus, Catalogus Episcoporum Hispalensium Carpophorum habet episcopum & martyrem. Omnes tamen in hoc consentiunt, passos esse in persecutione Diocletiani & Maximiani, sub Martiano Iudice. Quorum autem sint potiora iura, & quibus causa sit adiudicanda, non est nostrum definire. Colantur vbique sancti martyres quorum Deus omnia in omnibus, & diues in omnes qui inuocant eos. Ceterum error irrepsisse videtur ex confusione nominum ciuitatis; dum complures antiquorum ecclesiasticorum scriptorum pro Hispalensi dixere Hispalitano, vt Gregorius Papa lib. 3. dial. cap. 31. ac rursum pro Spoletino, Spoletano, vt item in dial. lib. 3. cap. 31. Sic & in Synodis Romæ sub Symmacho Ioãnes Spoletanus. Rursum, quod item Vsuardus habet, apud ciuitatem Hispolitanam, errandi etiam tribuit occasionem.

T. 2. A. 303. n. 138. [c] *Eulaliæ.*] De ea dẽ Beda, ac ceteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudentius hymno Peristeph. idemq. hym. 4. eamdem describit, cum ait:

Lusitanorum caput oppidorum
Vrbs odorata cineres puellæ
Obuiam Christo rapiens, ad aram
Porriget ipsam.

Appellat Augustam Emeritã, quæ erat Rom. colonia, caput Lusitaniæ, quæ quidem prouincia administrabatur per Legatum Prætorium; reliqua autem Hispaniæ pars, præter Bæticam, per consularem Legatum cutabatur: Bætica enim ab Augusto populo Rom. attributa dabatur Prætorem Quæstore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ voluimus adnotasse, quod in Actis sanctorum martyrum, qui in Hispania passi sunt, eos sæpe sub Consularibus vel Legatis passos inuenies, licet eosdem Præsides frequentius appellatos reperias, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadem Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æternæ hoc versu.

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput. &c. Itemq. Aldelm. lib. de laud. virg. His adde miranda admodum, quæ ad eius sepulchrum fieri consueuerunt, quæ scribit Gregor. Turon. de glor. mart. lib. 1. c. 91. Scribit S. Isid. in hist. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abstinuisse, territos ostentis beatissimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, vt Petrus in catal. lib. 1. c. 54. Flos sanct. Hisp. & Thes. concion. tom. 2. Consule quæ superius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

[d] *Iuliæ.*] Agunt de ea ijdem qui supra, Beda, Vsuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 55. T. 2. A. 303. n 159.

[e] *Mennæ & soc.*] De his Græci etiã agunt hac die, eorumq. Acta recolunt in Menologio: plenius autem Metaphrastes, ex quo Lipom. tom. 5. & Surius tomo 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo supra tertio Idus Nouembris; licet nonnulli hunc Mennam, illum esse dicant. Huius corpus translatũ est Constantinopolim, in cuius honorem Iustinianus Imp. basilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iustiniani Imp. libro primo testatur. T. 3. A. 307. n 34 & seq.

[f] *Mercurij & soc.*] Horum acta accepimus edita ab ecclesia Leontina, iuncta simul cum rebus gestis sanctorum martyrum Alphij, Philadelphi, & Cyrini. cir. A. 322.

[g] *Gemelli.*] Græci item agunt de eodem hac die in Menolog. eiusq. martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Siceotæ. Metaph. 22. Aprilis. cir. A 362.

[h] *Sindulphi Episcopi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Meminit eiusdem Ado Viennensis in chron. anno Domini 669. Ponitq. trigesimusprimus eius sedis Episcopus in tabul. Democh. Alius eiusdem nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem. de viris illustr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. A. 669.

[i] *Deusdedit Episcopi.*] De eo tabulæ ecclesiæ Brixien. & Rampert. in serm. de translatione S. Philastrij. floruit cir. A. 680.

II Tertio Idus Decemb. Luna. B x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20				

OMAE ſancti Damaſi[a] Papæ & confeſſoris, qui Appollinarem hæreſiarcham damnauit, & Petrum Epiſcopum Alexandrinum fugatum reſtituit: multa etiam ſanctorum Martyrum corpora inuenit, eorumq; memorias verſibus exornauit. Itē Romæ paſsio ſancti Thraſonis[b], qui cum Chriſtianos laborantes in thermis, alijsq. operibus publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cū alijs duobus, Pontiano & Prætextato, martyrio coronatus eſt Ambiani ſanctorum martyrum Victorici[c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iuſſit Rictiouarus Præſes immitti tarinchas[d], & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorum corpora iaculari; ſicq. vna cum ſancto Gentiano eorum hoſpite, capitibus amputatis, migrauerunt ad Dominum. In Perſide ſancti Barſabæ[e] martyris. In Hiſpania ſancti Eutychij[f] martyris. Placentiæ ſancti Sabini[g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſancti Danielis[h] Stylitæ.

DECEMBRIS II.

T. 4. A. 384. n. 11. & ſeq.

AMASI *Papæ*[a].] De eodem Beda, Viuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pontificibus, Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hiſt. lib. 2. cap. 10. Auguſtin. ad Generoſum epiſt. 165. Sozom. lib. 6. c. 23. Niceph. in chron. & alij plures. Cetera de eo in Annal. vbi cum eius Acta per annos ſingulos digeſſimus, tum apologiam conſcripſimus, aduerſus libellum Marcellini ſchiſmatici, quem ille obtulit Theodoſio Imp quo rabido ore in ſanctiſsimum virum inuehitur. Habemus de eodem manuſcriptum ſermonem, qui per lectiones diſtinctus, in aliquibus eccleſijs olim recitari conſueuit natali eius die.

T. 2. A. 298. n. 12. [b]*Thraſonis.*] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Papæ, apud Surium tomo 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thraſone etiam in Actis ſanctæ Suſannæ virginis & martyris, apud Surium tom. 4.

[c]*Victorici & Fuſciani.*] Agunt de his iidem qui ſupra, Beda, & alij. Eorum Acta Petrus in catal. lib. 1. cap. 57. paucis deſcribit, eademq. Mombritius recitat tom. 1. T. 2. A. 303. n. 128.

[d]*Tarinchas.*] Vox prorſus incognita, niſi ex varia lectione Actorum eorumdem martyrum, genus eſſe tormentorum, aſſequi poſſimus. Aliqua vetera manuſcripta, loco tarincharum, habent ſudes ferreas; ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in vita dictorum martyrum; ſic Vincentius in Specul. lib. 13. cap. 141. ſic denique Petrus in catalogo lib. 1. c. 57. Puto autem tarinchas illas eſſe, quas Ioſephus libro de Machab. ex verſione Eraſmiana, appellat ſucceuſoria, quia

(inquit) erant tenuia ferri tela ad incendendum martyrem comparata.

[e]*Barſaba*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

[f] *Eutychij.*] Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferunt Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. Hiſpan. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſp. & in Theſaur. conc. tom. 3 hac die.

T.4. A. 381. n.83. [g]*Sabini Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinæ. Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 10. vbi refert inſigne miraculum ab eo editum. Claruit temporibus Gratiani & Theodoſij Impp. Interfuit vna cum S. Ambroſio Mediolanenſi Epiſcopo, Concilio Aquileienſi; vt eius Synodi Acta ſignificant. Habentur illic grauiſſimæ aduerſus Arianos a Sabino dictæ ſententiæ: erat enim non tantum ſanctitate, ſed eruditione precipuus; cui tantum tribuit S. Ambroſius, vt ſua ſcripta ab eodem voluerit recognoſci, cenſura ipſius examinari, atque iudicio comprobari; vt apparet ex eius epiſtola 63. lib. 8. edit. Rom. ad eumdem Sabinum conſcripta, in qua hæc aurea eius ſententia legitur: Vnumquemque fallunt ſua ſcripta & auctorem prætereunt, atque vt filij etiam deformes delectant, ſic etiam ſcriptorem indecores ſermones ſui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eamdem item ſententiam S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 7. Ego (inquit) iudices meos veros, & veritate ſeueros magis intueor, &c. Si hæc tanti doctores Eccleſiæ; quis interim tantũ ſibi ſumat, vt idoneus de ſe ipſo iudex ſibi eſſe videatur? His itaque admonitus, fateor, non vnum, ſed plures ſcriptionum mearum ſemper optaui arbitros. Etſi habeam domeſticum cognitorem R. P. Franciſcum Bordinum, virum plane diſertum, quocum ab ineunte ætate iiſdem litterarum ſtudijs aſſueui; tamen præter eum, quo contentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarum non tantum inſpectores, ſed iudices induſtria quæſitos adhibere conſueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus reuertamus. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinum aliæ ſcriptæ epiſtolæ, videlicet lib. 1. epiſt. 8. lib. 4. epiſt. 30. 31. & lib. 8. epiſt. 65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis Epiſcopus fuerit, nulla mentio habeatur, tamen illum ipſum eſſe Sabinum Epiſcopum Placentinum, collegam in Concilio Aquileienſi, cognitoremq. ſcriptorum ipſius, omnis ratio ſuadet.

[h]*Danielis Stylitæ.*] De eo pariter Græci in Menol. Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. deſcripſerũt. Meminit eiuſdem Niceph hiſt. lib. 15. cap 32. & lib. 16. c. 6. Cedren. & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta a ſancto Ioanne Damaſceno in orat. 3. de imaginibus. Cyrus exconſul columnam Danielis eleganti epigrammate illuſtrauit, vt eiuſdem Danielis Acta teſtantur. T.6. A 446. n 17. T. 7. A. 522. n. 20. obi us A. 489 n 4.

ii. C Pridie Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

OMAE ſancti Syneſij [a] martyris; qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos cõuertiſſet ad Chriſtum, apud Aurelianum Imperatorem accuſatus, gladio percuſſus, martyrij coronam accepit. Alexandriæ ſanctorũ martyrum Epimachi [b] & Alexandri, qui ſub Decio Imperatore cum fuiſſent multo tempore in vinculis, & diuerſis ſupplicijs affecti perduraſſent in fide, ignibus tandem conſumpti ſunt. Ibidem ſanctarum Ammonariæ [c] virginis, Mercuriæ, Dionyſiæ, & alterius Ammonariæ: quarum prima in eâdem Decij perſecutione, inauditis tormentorum generibus ſuperatis, ferro cædente, beatum vitæ finem percepit: tres vero aliæ, cum

Iudex a feminis superari erubesceret, ac dubitaret ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam constantia vinceretur, statim iussæ sunt decollari. Eodem die sanctorum martyrum Hermogenis [d], Donati, & aliorum vigintiduorum. Treuiris sanctorum martyrum Maxentij [e], Constantij, Crescentij, Iustini, & sociorum, qui in persecutione Diocletiani sub Rictiouaro Præside paßi sunt.

DECEMBRIS 12.

T. 2. A. 275. n. 4. YNESII [a].] Celebris inter martyres, Græcis et iā notißimus fuit; qui de eodem agūt hac die in Menologio, vbi & certaminis eius Acta describūt, prout hic narrantur. De eius trāslatione in insulā Angiensē anno Domini octingētesimo trigesimo facta meminit Hermannus Contract. in chron. eo anno.

T. 2. A. 253. n. 105. *Epimachi & Alexandri* [b].] De quibus hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij. Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kalend. Nouembris: eius vero translationem Constantinopolim factam recolunt quinto Idus Martij. De vtriusque certamine scribit Dionysius Episcopus Alexandrinus apud Eusebium histor. lib. 6. cap. 34. & alij ex prædicto auctore accipientes.

[c] *Ammonaria & soc.*] Agunt de his mulieribus ijdem qui supra, Beda, & alij hac die: ijdemq. earum coronas martyrij describunt ex Dionysio, quem refert Eusebius histor. lib. 6. cap. 34. T. 2. A. 253. n. 105.

[d] *Hermogenis & soc.*] Beda, Vsuard. Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quamdam esse demersos, ac sic martyrium consummasse, habetur in Thesauro concion. tom. 2.

[e] *Maxentij & soc.*] Non tantum hi tres clarißimi eius ciuitatis senatores tūc paßi sunt, sed & quatuor alij, quorum hæc sunt nomina, Iustinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorum corporum inuentione agit Sigebertus in chronico, anno Domini. 1071. T. 2. A. 303. n. 124.

13 Idibus Decemb. Luna. D viij.

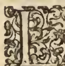
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

YRACVSIS in Sicilia natalis sanctæ Luciæ [a] virginis & martyris, in persecutione Diocletiani: quā cū lenones, quibus, iubente Paschasio consulari, tradita erat, vt a populo castitati eius illuderetur, ducere vellēt, nullatenus eam mouere potuerūt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, resinam, feruēs oleum nil læsa superans, tandē gladio in gutture percussa martyrium consummauit. In Armenia paßio sanctorum martyrum Eustratij [b], Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Orestis, in persecutione Diocletiani, ex quibus Eustratius primo sub Lysia, deinde Sebastæ sub Agricolao Præside vna cum Oreste exquisitis tormentis cruciatus, in forna-

cem missus reddidit spiritum: Orestes autem in stratum ferreum ignitum positus migrauit ad Dominum: ceteri apud Arabracos sæuissimis agitati supplicijs sub Lysia Præside diuersimode martyrium consummarunt. Eorum corpora postea Romam translata, in ecclesia S. Apollinaris honorifice sunt collocata. Apud Sardiniam in Sulcitana insula passio sancti [c] Antiochi sub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia sancti Authberti [d] Episcopi & confessoris. In pago Pontino sancti Iudoci [e] confessoris. In territorio Argentoratensi sanctæ Othiliæ [f] virginis.

DECEMBRIS 13.

T.2. A.303. n.146.
LVCIAE [a]] Agunt de eadem Latini omnes hac die, simul & Græci, eiusq. martyrij Acta ijsdem omnibus notissima recitat Surius tom.6. Mombrit. tom.2. & alij plures: reperiunturq. in antiquis codicibus manuscr. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & translationes corporis eius egregio sermone prosecutus est. profitetur hæc ipse lib. de vir. illustr. cap. 172. Plura de ipsa S. Aldelmus, tam soluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptista Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Luciæ agonem heroico carmine egregie decantauit, sicut & SS. virginum Apolloniæ & Margaritæ.

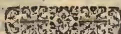
T.3. A. 311. n. 20. & A 316. n.45. [b] *Eustratij & soc.*] De his Græci hac etiam die agunt in Menologio. Horum res præclare gestæ, a Metaphraste descriptæ, extant apud Lipom. tom.5. & Sur. tom.6. Legimus easdem in nonnullis codicibus manuscrip. & inter alios in eo qui asseruatur Romæ in ecclesia S. Mariæ ad Martyres. est eorum exordium: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Impp. Habemus easdem in nostra bibliotheca; in quibus & nomen auctoris, qui ea conscripsit, proditur: nimirum Eusebius monachus Sebastenus, qui ea tradidit Araracenis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quæ habemus apud nos, aperitur & nomen auctoris, qui ea Latinitate donauit. Fuit is Ioannes seruus S. Ianuarij (sic enim inscribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanasij iunioris, eius sedis Episcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanasius iunior Parthenopensis ecclesiæ Præsul, patrui sui magnifici Præsulis studia secutus, me impulit, &c. Trithem. de scriptoribus Ecclesiast. testatur horum Acta esse conscripta a Dorotheo. Agit de ijsdem martyribus Niceph. hist. lib.7. cap.14. Asseruantur Romæ horum corpora in ecclesia S. Apollinaris Episcopi, vbi ad reparandas ingentes clades Germanarũ ecclesiarum ab hæreticis illatas Gregorius XIII. Papa diuino consilio stabiliuit Collegium Germanicum, addidit & Hungaricum, auxitq. amplissimis domibus, ac redditibus.

[c] *Antiochi.*] De eodem tabulæ eius ecclesiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius scripta, atque (prout in eius solemnitate recitari solent) per lectiones distincta. Incipiunt: Sicut sanctorum omnium, &c. cir. A.130.

[d] *Authberti Episcopi.*] Agunt de eodem Vsuard. Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. tom.6. Meminit eiusdem Sigebert. in chron. anno Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molanus in Indic. Sanct. Belgij. Recensetur in tab. Democharis octauus eius sedis Episcopus. T.8. A.650. n. 12. & A. 709. n.7.

[e] *Iudoci.*] Eius res gestas a Florentio abbate conscriptas edidit Surius tomo 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vincent. hist. lib. 24. c. 105. 106. Petrus in catal. lib. 1. cap. 65. & Molanus in addit. ad Vsuardum. T. 8. A. 653. n.13.

[f] *Othiliæ.*] De eadem Adonis Martyrologium. Claruit circa annum Domini septingentesimum, vt constat ex chron. Germ. Hæc cæca a natiuitate in baptismate visum recepit, exercuitq. monasticam disciplinam in Alsatia. De eadem agit Molanus in addit. ad Vsuardum. cir. A.700.

14\. Decimonono Kal. Januarij. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

LEXANDRIAE ſanctorum martyrum Herônis [a], Arſenij, Iſidôri, & Dioſcôri pueri: quorum tres primos Iudex in perſecutione Deciâna varijs tormentis dilanians, cũ pari cõſtantia videret armatos, tradi ignibus iubet: Dioſcôrus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad conſolationem Fideliũ dimiſſus eſt. Antiochiæ natalis ſanctorũ martyrum Druſi [b], Zoſimi, & Theodôri. Eôdẽ die paſsio ſanctorũ Iuſti [c], & Abundantij, qui ſub Numeriâno Imperatore & Olybrio Præſide in ignẽ iniecti, cum euaſiſſent illeſi, gladio percuſsi ſunt. Rhemis paſsio ſanctorum Nicaſij [d] Epiſcopi, Eutropiæ virginis ſororis eius, & ſociorũ martyrũ, qui a barbaris Eccleſiæ hoſtibus cæſi ſunt. In Cypro inſula natalis beati Spiridiônis [e] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis confeſſoribus, quos Galerius Maximianus dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite ſucciſo, ad metalla damnauerat. Hic prophetiæ dono, & ſignorum gloria inclytus fuit, & in Nicæno Concilio philoſophum Ethnicum Chriſtianæ religioni inſultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatôris [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Pompeij [g] Epiſcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli [h] abbatis gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſſam vrbem ſæpe viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Mediolani ſancti Matroniani [i] eremitæ.

DECEMBRIS 14.

T. 2. A. 253. n. 106.

ERONIS & ſoc. [a]] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit eorum certamina Dionyſ. Alexan. quæ recitat Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 34. In editione Chriſtophorſoni loco Arſenij, Ater legitur. Græce habet ἄτηρ.

[b] *Druſi & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de his hac die agunt.

cit. A. 284.

[c] *Iuſti & Abundij.*] Eius paſsionis Acta deſcribuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano, vbi de his pluribus agitur.

T. 5. A. 407. n. 46 & T. 6. A. 451. n. 42.

[d] *Nicaſij Epiſcopi, Eutropia, & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Acta autem ipſorum ex antiquis codicibus edidit Surius to. 7. Agunt de his Otho Friſing. lib. 4. c. 28 Sigebert. in chron. anno Domini 453. Nicol. Olaus in Attila, Vincent. Spec. hiſt. lib. 21. cap. 37. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 69. & Mombrit. to. 2. quorum alij paſſos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem ſub Attila Hunnorum Rege. De Baſilica S. Nicaſij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

[e] *Spiridonis Epiſcopi.*] Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autẽ pridie Idus Decembris in Menologio. Non ſolum interfuit SS. Nicæno Concilio, ſed & adnumera.

T. 3. A. 325. n. 37. & ſeq. A. 338 n. 10. & ſeq & A. 347. n. 11.

numeratur etiam Spiridion, seu Spiridon, inter Patres qui in Concilio Sardicensi fidem Catholicam propugnarunt, vt constat ex Athanasij apolog. 2. Eius Acta edita a Metaphraste habet Lipom. to. 5. & Surius to. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. cap. 5. Socrates lib. 1. cap. 8. Sozomenus lib. 1. cap. 11. Niceph. lib. 8. cap. 15. & 42. Gregorius presbyter in orat. habita de sāctis Patribus Nicææ congregatis, Cedren. in Constantino, Glycas, & alij. Licet autē Metaphrastes auctorem, qui Acta Spiridionis scripsit, non prodat; constat tamen (teste Suida) ea esse conscripta a Triphyllio Episcopo eius discipulo versibus iambicis, sed non extant. De conuersione philosophi ijdem qui supra agunt, Euseb. hist. lib. 10. cap. 3.

cir. A. 88 Guarnerius [f] *Viatoris Episcopi.*] Beda de eodem, licet ponat in Gallijs. Agit Galesinius de eodem ex tabulis ecclesiæ Bergomensis.

[g] *Pompeij Episc.*] Tabulæ ecclesiæ Papien. vnde & eius Acta manuscripta accepimus: plura de eodem in Actis S. Syri eiusdem ecclesiæ Episcopi. cir. A. 120. Gualla.

[h] *Agnelli abb.*] Tabulæ ecclesiæ Neapol. vbi religiosissime colitur. Extant eius Acta edita a Paulo Regio; habemus & nos manuscrip. in nostra bibliotheca, vbi & quædam a viro sancto miracula edita leguntur. Claruit temporibus Gregorij Papæ & Mauritij Imp. cum Neapolitanæ ecclesiæ præesset Fortunatus, de quo est freques mentio in registro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum essem Neapoli. cir. A. 596.

[i] *Matroniani.*] De eo etiam tabulæ ecclesiæ Mediolanensis, ex quibus Galesinius. cir. A 370. ex vita.

F Decimooctauo Kal. Ianuarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE sanctorum martyrum Irenæi [a], Antonij, Theodōri, Saturnīni, Victōris, & aliorum decem & septem, qui in persecutione Valeriani pro Christo passi sunt. In Africa passio sanctorum Faustini [b], Lucij Candidi, Cæliāni, Marci, Ianuarij, & Fortunati. Ibidem S. Valeriani [c] Episcopi, qui cum esset annorum plus octoginta, in persecutione Vuādalica sub Geiserico Rege Ariano, conuentus ab eo vt tradēret ecclesiæ vtēsilia, idq. cōstanter renuisset, extra ciuitatē singularis iussus est pelli; cumq. præceptū esset, vt nullus eū neq; in domo, neq; in agro dimitteret habitare, multo tēpore in strata publica nudo sub aere iacens, in confessione & defensione Catholicæ veritatis cursum beatæ vitæ compleuit. In territorio Aurelianensi S. Maximīni [d] confessoris. Apud Iberos trans Pontū Euxinum sanctæ Christianæ ancillæ [e], quæ virtute miraculorum gentem illam tempore Constantini ad fidem Christi perduxit.

DECEMBRIS 15.

T. 2. A. 262. n. 57.

IRENAEI & soc.] [a] De his vet. manuscrip. ex quibus & recentiores hac die.

[b] *Faustini, Lucij, & soc.*] Agunt de his Beda, atque alij recentiores, adstipulanturq. vet. manuscripta.

T. 6. A. 456. n. 19. [c] *Valeriani Episcopi.*] Beda Vsuardus, alijq. de eodem hac die. Eius res gestas cōscripsit Victor Vticensis lib. 1. de persecut. Vuandal. ex quo & ceteri accepisse noscuntur.

[d] *Maximini.*] Agunt de eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. cir. A. 5[illegible]

[e] *Christiana ancilla.*] Hæc, de qua agitur, eo quod nomen eius incognitum haberetur, T. 3. A. 327. n. 11. & seq.

non

non proprio, sed appellatiuo potius nomine Christiana ancilla dicta videtur. De Apostolico munere, quo (Deo dante) hæc functa est, egregijsq. miraculis, & Gentilis populi ad Christum conuersione, scribit in primis Ruffinus hist. lib. 1. cap. 10. Socrates lib. 1. c. 26. Sozomenus lib. 2. cap 6. Theodoretus lib. 1. cap. 24. Cassiodorus ex prædictis in tripart. lib. 9. cap. 45. Nicephorus lib. 8. cap. 34. & 45. Suidas, & alij. Claruit tempore Constantini Imperatoris. Perseuerauit florentissimus Christianismus in Iberia: agit enim de Iberis Christianis summa cum laude Procopius de bello Persico lib. 2. Hi etenim, ingruentibus hæreticorum procellis, fidem Catholicam integram illibatamq. seruarunt.

16 Decimoseptimo Kal. Ianuarij. Luna. G v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

RIVM puerorum, Ananiæ[a], Azariæ, & Misaëlis, quorum corpora apud Babyloniam sub quodam specu sunt posita. Rauennæ sanctorum martyrum Valentini[b] magistri militum, Concordij eius filij, Nauâlis, & Agricolæ, qui in persecutione Maximiani pro Christo passi sunt. Formijs in Campania sanctæ Albinæ[c] virginis & martyris, sub Decio Imperatore. In Africa passio plurimarum sanctarum[d] Virginum, quæ in persecutione Vuandalica sub Hunnerico Rege Ariano suspendia, pondera, laminasq. ignitas tolerantes, martyrij agonem feliciter consummarunt. Viennæ beati Adonis[e] Episcopi & confessoris. Aberdône in Hibernia sancti Beani[f] Episcopi. Gazæ in Palæstina sancti Ireniônis[g] Episcopi.

DECEMBRIS 16.

RIVM *puerorum, Anania, & sociorum.*[a]]. De his Beda, Vsoard. Ado, & alij, Græci autem in Menologio die sequenti. Post multa quæ in diuinis Scripturis de his testata habentur, agit Iosephus antiq. lib. 10. c. 11. & auctor apud Isid. de vita & obitu sanct. c 60. vbi meminit de ipsorum sepulchro. De manu horum vnius translata Babylone Alexandriam, ac de basilica illic erecta, narratur historia in Actis Cyri & Ioannis apud Lipom. tom. 5. De alijs reliquijs, eorumdem positis iuxta loculũ Danielis Stylitæ, habes apud Metaph. in Actis S Danielis apud Lipom. to. 5. Athan. ser. 3. cõtra Arianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios, sic dicẽs: Id cognoscentes etiã martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias Misaël, refutant Arianorũ impietatem, &c.

[b] *Valentini & soc.*] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipsorum martyrium narrat Hieron. Rub. hist. Rauen. lib. 2. T. 1. A 303. n. 122.

[c] *Albina.*] De eadem vet. manuscrip. Eius Acta ex antiquis monumentis ecclesiæ Caietanæ accepimus: est illorum exordium: tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine femina genere & sanctitate illustris, de qua frequenter summa cum laude meminit S. Hieronymus. T 2 A. 2,4 n. 29.

[d] *Sanctarum virg.*]Harum fortem in confessione constantiam atque coronam martyrij scribit Victor de persecut. Vandal. lib. 2. Non tantum pro fide Catholica subiere martyrium; sed etiam, vt calumniosum mendacium in sanctos Episcopos dicerent, cruciatæ sunt sæuissime; sed prǽualit earum subnixa veritate constantia. T 6 A. 483 n 77.

e Adonis

T. 2. A. 878. n. 37. [a] *Adonis Episcopi.*] De eo hic Bedæ Martyrologium. Hic ille ipse qui chronicon scripsit, perduxitq. vsque ad annum Domini 880. Alium ab ipso non inuenimus eius ecclesiæ Episcopum.

T. 5. A. 398. n. 98. [f] *Beani.*] Vet. manuscr. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Episc. Aberdonensis, vt idem testatur.

[g] *Irenionis Episc.*] De quo præclara mentio in Actis sancti Porphyrij Episcopi Gazensis, quæ ex Metaphraste, & ille ex Marco diacono, recenset Lipom. tom. 5. Claruit tempore Theodosij imperatoris. Ei succedit Aeneas, ac inde subrogatur Porphyrius; in cuius vita hæc Marcus diaconus: Irenion quoque fuit ciuis Angelicarum potestatum, cuius laudes fieri non potest vt scribantur in digressione; sed opus esset opere separato ad hoc, vt scriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: alijs vero id relinquimus scriptoribus, qui eius vitam sciunt accurate. Hæc ille.

iiij A Sextodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ELEVTHEROPOLI in Palæstina sanctorum martyrum Floriani [a], Calanici, & sociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclij Imperatoris a Sarracenis ob Christi fidem occisi sunt. Massiliæ in Gallia beati Lazari [b] Episcopi, quem Dominus in Euangelio a mortuis suscitasse legitur. Bigardis prope Bruxellam sanctæ Viuinæ [c] virginis, cuius egregiam sanctitatem miracula crebra testantur. Constantinopoli sanctæ Olympiadis [d] viduæ. Andaniæ apud Septemecclesias beatæ Beggæ [e] viduæ, sororis sanctæ Gertrudis. Eodem die translatio [f] sancti Ignatij Episcopi & martyris, qui tertius post beatū Petrum Apostolum Antiochenam rexit ecclesiam: cuius corpus ab vrbe Roma, vbi ipse sub Traiano passus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio ecclesiæ positum fuit: in qua celebritate sanctus Ioannes Chrysostomus concionem ad populum habuit: postmodum vero eius reliquiæ rursus Romam translatæ sunt, & in ecclesia sancti Clementis vna cum corpore eiusdem beatissimi Papæ & martyris summa veneratione reconditæ.

DECEMBRIS 17.

A. 640 aut 641.

FLORIANI *& soc.*] De his Beda, Vsuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. cap. 73. & alij. Passi habentur anno trigesimo primo Heraclij Imp. De eadem barbarica incursione, & ecclesiasticarum clade agitur in hist. Miscel. de qua & Cedren. in comp. hist.

[b] *Lazari Episc.*] Beda, Vsuard. Ado, ceterique recentiores; Græci agunt in Menolog. translationem reliquiarum eius Constantinopolim factam decimosexto Kalend. Nouembris Leone VI. Imp. qui nobilem eidem erexit basilicam, vt scribit Cedren. in eodem Imp. De eadem translatione e Cypro insula agit Zonaras T. 1. A. 34. n. 2. & 4 & A. 35. n. 5.

in

in 3. parte Annal. in Leone Philosopho. Extat de sancto Lazaro encomium Andreæ Cretensis Græce scriptum in bibliotheca Sfortiana, cod. manuscr. num. 11. De rebus gestis ipsius, præter illa quæ in sacro leguntur Euangelio, plura habentur in Actis sanctarum Marthæ, & Magdalenæ, & Maximini.

[c] *Viuina*] Tabulæ eius ecclesiæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vsuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

T. 4. A. 388. n. 44. & seq. T. 5. A. 398. n. 61. A. 400. n. 65. & seq. & A. 404. n. 65. & seq.

[d] *Olympiadis.*] De ea vet. manuscrip. Græci autem in Menolog. viij. Kalend. Augusti, vbi hæc leguntur: Vixit hæc sub Imp. Theodosio, Arcadio & Honorio filijs, Anisij secundi Comitis filia, neptis Ablauij Præfecti, desponsata Nebridio, cum quo paululum temporis vixit, antequam cum eo copula iungeretur: sicq. virgo simul & vidua remansit, tempus omnes transigens in ieiunijs, venerata plurimum sanctos Dei sacerdotes, ac præcipue sanctum Ioannem Chrysostomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit hic primum locum apud Constantinum Imperatorem, filiamq. habuit Olympiadem, quæ iussu Constantij Imperatoris nupsit Arsaci Armeniæ Regi, vt auctor est Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio viro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incompertũ habemus. Ad Olympiadis nuptias vocatus sanctus Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ se impeditum excusat per litteras, ad Anisium epist. 57. Scripsit tamen ad eam carmen paræneticum, quo eam instituit vt se gerere debeat in sancto coniugio. De eadem Olympiade, cum ad secunda vota transire per Theodosium Imperatorem cogeretur, cui restitit, pluribus agũt Pallad. in dialog. de S. Ioanne Chrysostomo, Sozomenus lib. 8. cap. 24. Pallad. Galat. in Lausiacis cap. 43. Leo Imp. in encomio de S. Ioan. Chrysostom. & Niceph. hist. lib. 13. cap. 24. Extant eiusdem S. Ioan. Chrysost. ad eamdem epistolæ septemdecim, quibus quasi quibusdam coloribus eius egregiæ laudes panduntur; cum præsertim hæc vitans schismaticos, inhærens Catholicis, Ioannis partibus, eius causa ad tribunal vsque perducta, bonis mulctata, alijsq. grauissimis ærumnis confecta est: quando ipsam idem Ioannes Chrysost. pluribus litteris est consolatus.

T. 8. A. 698. n. 9.

[e] *Beggæ viduæ.*] Tabulæ eius ecclesiæ, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vsuard. & pluribus in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc scribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Austrasia, germanam vero sororẽ beatissimam Gertrudem. Hæc, Ansigiso viro suo perempto, Romam adijt dominam mundi & Ecclesiæ caput. Vnde cum benedictione Papæ, & donata reliquijs reuersa, in honorem septem ecclesiarum Romanarum; Andanæ ad Mosam cœnobium Septem ecclesiarum fundauit, &c. ibi enim vixit regularibus disciplinis; & sanctitate pollens, hac die migrauit ad Dominum. Voluimus hæc ad verbum descripsisse, non tantum vt eius genus & sanctitas innotesceret, sed vt celeberrimum ac vetustissimum cultum septem Romæ ecclesiarum esse constaret. De eadem Sigebert. in chron. anno Domini 686. De eius autẽ obitu anno 698. agit.

T. 5. A. 438. n. 12.

[f] *Translatio S. Ignatij.*] De qua etiam hac die Beda, Vsuard. & alij recentiores. Fuit hæc prima translatio: quando consummato martyrio, eius discipuli, qui eum secuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua translatione agitur in fine Actorum martyrij ipsius, eamq. graphice describit egregia oratione S. Ioan. Chrysost. Positum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodosij Iunioris delatum est summo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, positum in templo quod Fortunæ dicebatur, vt testatur Niceph. histor. lib. 14. cap. 44. licet errer, cum ait, tunc, videlicet tempore Theodosij, Roma illuc esse perlatum: nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiam S. Hieronymi in lib. de Script. Ecclesiast. in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio. De eadem translatione iterũ facta scribit Euagrius Scholast. hist. lib. 1. cap. 16. De tertia autem, quando Romam delatum est, nihil mihi hactenus compertum habetur. Opinor tamen tunc inde ablatas sanctissimi martyris reliquias, cum, Iustiniano imperante ciuitas illa à Cosrhoe Rege Persarum igni ferroq. vastata est, anno Domini 540. Agit Procop. de eadem clade lib. 2. de bello Persico.

Quinto-

iij. B Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PHILIPPIS in Macedonia natalis ſanctorum martyrum Rufi [a] & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorum fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis & Græcis fundata eſt: de quorum etiam felici agône ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippēſes. Laodiceæ in Syria paſsio ſanctorum Theotimi [b] & Baſiliâni. In Africa ſanctorum martyrum Quincti [c], Simplicij, & aliorum, qui ſub Decij & Valeriani perſecutione paſsi ſunt. Ibidem ſancti Moyſetis [d] martyris. Item in Africa ſanctorum martyrum Victûri [e], Victôris, Victorini, Adiutôris, Quarti, & aliorum triginta. Mopſueſtiæ in Cilicia ſancti Auxentij [f] Epiſcopi, qui olim ſub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam vuas Baccho offerre: factusq. Epiſcopus, præclarus meriti in pace quieuit. Turônis ſancti Gatiâni [g] Epiſcopi, qui a ſancto Fabiano Papa eiuſdem ciuitatis primus Epiſcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18.

T.2. A. 109. n.37. RVFI *& Zoſimi.* [a]] Beda, Vſuard. Ado, & alij de iiſdē hac die. Hi ſummopere laudantur a S. Polycarpo in epiſtola ad Philippenſes, dum eoſdem vna cum S. Ignatio in exemplū ponit ſinceræ fidei, & perfectæ charitatis. De his iterū apud Bedā ſeptimo Kal. Ianuarij: ſed perperam additū videtur Zoſimo nomen Ro. Pôtificis, quaſi fuerit Zoſimus Papa, de quo infra 26. Decēbris.

[b] *Theotimi & Baſiliani.*] De his item Beda, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

T. 2. A. 253. n.98. [c] *Quincti & ſoc.*] Beda de iiſdem hac die. Fuit Quinctus Epiſc. in Mauritania temporibus Decij Imp. ad quem extat S. Cypriani epiſt. 71. Inſcribitur nomen eius in epiſt. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idem ſit, non ſatis exploratum habeo.

[d] *Moyſetis.*] De eodem Beda, Vſuardus, & vet. manuſcripta, itemq. recentiores agunt.

[e] *Victuri & ſoc.*] De his eadem manuſcripta S. Cyriaci hac die.

[f] *Auxentij Epiſcopi.*] De eo Græci; eiuſq. certamē temporibus Licinij exhibitum deſcribit Suidas, ex quo Lipom. tom. 4. Alius eiuſdem nominis eſt ille qui tēporibus Diocletiani ob Christi fidem ad beſtias damnatus eſt, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 17. Alius inſuper qui cum Euſtratio atque Mardario paſſus eſt, de quo ſupra. Prætermittimus alios abſque martyrio eius nominis ſanctitate nobiles. T.3. A. 316. n.31.

[g] *Gatiani epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die; pluribus Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. lib. 1. cap. 30. & lib. 10. cap. 31. Ponitur hic primus Turonen. ſedis Epiſcopus, creatus Aemiliano & Aquilino Conſſ. Eſt is annus a Christo 251. ſecundum veriorem ſupputationem. A.258.

Quarto-

19 Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. C ij.

n a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E F f G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

LEXANDRIAE in Aegypto beati Nemeſij [a] martyris, qui primo per calumniam quaſi latro iudici delatus, eoq. crimine abſolutus, mox in perſecutione Decij Chriſtianæ religionis nomine Aemiliano iudici accuſatur: a quo geminatis ſupplicijs excruciatus, cum latronibus iuſſus eſt incendi, Saluatoris deferens ſimilitudinem, qui vna cum latronibus pertulit crucem. Nicææ ſanctorum Darij [b], Zoſimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomediæ ſanctorum martyrum Cyriaci [c], Paulilli, Secundi, Anaſtaſij, Syndimij, & ſociorum. In Mauritania ſancti Timothei [d] diaconi, qui ob Chriſti fidem poſt diros carceres in ignem coniectus, martyrium conſummauit. Gazæ in Palæſtina paſsio ſanctarum Meuris [e] & Theæ. Antiſiodori ſancti Gregorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Aureliani ſancti [g] Adiuti abbatis, prophetiæ ſpiritu illuſtris. Romæ ſanctæ Fauſtæ [h] matris ſanctæ Anaſtaſiæ, nobilitate & pietate inſignis.

DECEMBRIS 17.

T. 2. A. 253. n. 206.

EMESII [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, iidemq. ex epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexādrini, quā recitat Euſebius hiſt. lib. 6. c. 34. vbi eius certamen ponitur.

[b] *Darij & ſoc.*] Agit de Dario Vſuardus hac die: ceteri autem reſtituti ſunt ex prædicto antiquo manuſcripto.

[c] *Cyriaci & ſoc.*] Beda de iiſdem agit, ac recentiores, ſuffraganturq. manuſcripta.

[d] *Timothei diac.*] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq. recēſent eius martyrium.

T. 5. A. 398. n. 101. [e] *Meuris & Thea.*] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S. Porphyrij Epiſcopi Gazenſis refert harum venerandas reliquias Gazæ poſitas eſſe in eccleſia S. Timothei martyris.

[f] *Gregorij Epiſc.*] De eo Vſuardus hac die. Apud Bedam deprauate legitur Gregorius Papa. De eodem Ado, & alij recentiores. Numeratur hic decimuſtertius eius ſedis Epiſcopus: ſedit an. duodecim & menſ. ſex, temporibus Vigilij & Siluerij Rom. Pont. vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas recitat Democrates. cir. A. 540.

[g] *Adiuti abb.*] Vet. manuſcripta, ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

[h] *Fauſta.*] De eadem manuſcrip. Extat ſanctæ Anaſtaſiæ epiſtola perbreuis ad ſanctum Chryſogonum, vbi de ea his verbis meminit: Fauſta mater Chriſtianiſſima ſemper vixiſſe probatur & caſta: hæc me inter ipſa eunabula fecit fieri Chriſtianam, &c. Apud Nicephorum lib. 14. in fine, Flauia, pro Fauſta legitur, vt eſt apud Suidam. T. 2. A. 300. n. 4.

D Tertiodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA [a] ſancti Thomæ Apoſtoli. Romæ ſanctorum martyrũ Liberati,[b] & Baiuli. Alexandriæ ſanctorum martyrũ Ammonis [c], Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militum, qui tribunalibus aſtantes, cum quidã Chriſtianus in ſupplicijs poſitus trepidaret, & iam pene ad negandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumq. hac de cauſa totius populi clamor in eos proſiliret, prorumpentes in medium, Chriſtianos ſe eſſe teſtati ſunt: per quorum victoriam Chriſtus, qui ſuis eam animi conſtantiam dederat, glorioſiſsime triumphauit. Geldubæ ſancti Iulij [d] martyris. In Arabia ſanctorum martyrum Eugenij [e] & Macarij presbyterorum, qui a Iuliano Apoſtata, cum ipſius impietatem arguiſſent, ſæuiſſimis plagis affecti, atque in vaſtiſſimam eremum relegati, gladio cæſi ſunt. Antiochiæ natalis ſancti Philogonij Epiſcopi, qui ex cauſidico ad eam eccleſiam regendam Dei nutu accerſitus, aduerſus Arium vna cum ſancto Alexandro Epiſcopo & ſocijs primum pro fide Catholica certamen inijt, claruſq. meritis quieuit in Domino: cuius annuam feſtiuitatem S. Ioannes Chryſoſtomus preclaro encomio celebrauit. Brixiæ ſancti Dominici [f] Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Thomæ.* [a]] De eadem Beda, & alij recentiores, Concil. Oxonien. & qui agunt de diuin. offic. vt Durand. lib.6.c.7.& alij.

[b] *Liberati & Baiuli.*] Agit de his Beda, Vſuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

T.2. A. 523. n.107. [c] *Ammonis & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado; ac ceteri de his hac die. Extat epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini, quam recitat Euſeb. hiſt. lib.6.cap.34. qua eorumdem deſcribitur martyrium.

[d] *Iulij.*] De eo etiam Vſuardus hac die: Gelduba in Thracia ponitur ab Vſuardo niſi ſit mendum in codice: verum Plinius lib.19. cap.5. dicit Geldubam eſſe caſtellum Rheno impoſitum; aliam Geldubam non inuenimus.

[e] *Eugenij & Macarij.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, eorumq. certaminis compendium breui ſumma perſtringunt. Porro eorum Acta plenius proſecutus eſt Metaphraſtes in vita ſancti Artemij martyris, quam deſcripſit Lipom. tom.6. & Sur. tom. 5. die 20. Octobris. Memini me T.4. A. 362. n.98. & ſeq.

legiſſe

legiſſe eorumdem certamen in cod.manuſcr. biblioth. S.Petri in Actis Patermutij.

T. 3. A. 314. n.92 & ſeq. A. 519. n.17. & A. 340. n. 30. [c]*Philogonij Episc.*]Græci etiam de Philogonio hac die in Menologio. Extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi dicta in die natali ipſius tomo 3. Ex litteris Arij hæreſiarchæ, quas recitat S.Epiphan. in Panar.hæreſi 69. maxima laus eidē Philogonio comparatur; dum illis ſignificat, hunc ipſum ſuæ ſectæ præcipuum aduerſarium eſſe. De eodem Hieron. chron. Niceph. Epiſcopus chron. & Nicephorus Calliſt. hiſt. lib. 8. cap.6. 7. 8. 9. & 14.

[d]*Dominici Episcopi*] tabulæ eccleſ. Brixian. Meminit de eo Rempertus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus in ſermone habito de translatione S. Philaſtrij. De alio Dominico confeſſore agitur hac eadem die in nonnullis eccleſijs Hiſp. de quo mentio habetur in Theſauro concion. tomo 2. cir. A.600.

21 Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. E

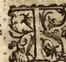
a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

CALAMINÆ natalis beati Thomæ [a] Apoſtoli, qui Parthis, Medis, Perſis, & Hyrcanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Chriſtiana religione inſtituiſſet, Regis iuſſu lanceis transfixus occubuit; cuius reliquiæ primo ad vrbē Edeſſam, deinde Orthonam translatæ ſunt. In Tuſcia ſanctorum martyrū Ioannis [b] & Feſti. In Lycia ſancti Themiſtoclis [c] martyris, qui ſub Decio Imperatore pro ſancto Dioſcoro, qui quærebatur ad necem, ſe offerens, equuleo tortus, raptatus, ac fuſtibus cæſus, martyrij coronam adeptus eſt. Nicomediæ ſancti Glycerij [d] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium conſummauit. Antiochiæ ſancti Anaſtaſij Epiſcopi & martyris, qui, Phoca imperante, a Iudæis ſæuiſsime necatus eſt. Treuiris ſancti Seuerini Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS. 21.

T.1. A 44.n. 33. A 57 n. 113 & ſeq.& A.78. n.1.

THOMAE *Apoſtoli.* [a]] De quo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci autem pridie Non. Octobris, vt conſtat ex eorum Menologio, & conſtitutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quod ad Parthos pertinet, Origenes teſtatur lib.3.in Geneſ. Euſeb. hiſt.lib.3. cap.1. Ruffin. hiſt.lib.1. cap.9. Socrat. lib.1. cap.15. De Aethiopia meminit Ioannes Chryſoſt. homil. in duodecim Apoſtolos, cum ait: Thomas baptiſmate Aethiopas dealbat. De prædicatione ad Indos ſcribit Gregor Nazianz. orat. ad Arianos, & Greg. Papa in Euangel. hom.17. De ceteris regionibus, quæ hic numerantur agit Sophron. apud Hieron. de Script. Eccleſ. auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. c.76. Dorotheus In Synopſi, Beda in collect. & alij. De veteribus monumētis eius prædicationis apud Indos, conſule Hieron. Oſorium Epiſcopum Silnenſem grauiſſimū Indicarum rerum noſtri temporis ſcriptorē lib.3. Non tantum Brachmanis, ſed & Taprobanæ inſulæ accolis Euangelium annūciaſſe, ſcribit Niceph.hiſt.lib.2.c.50. Ante

Fff 2 cum

eum idem affirmare videtur Theodoretus de legibus. De Actis S. Thomæ Gelasius meminit, & reijcit inter apocrypha; eadem habet Augustinus lib. contra Adimant. Manich. cap. 17. contra Faust. lib. 22. c. 9. & de ser. Domini in mon. lib. 1. c. 20. Extant ea inter passiones Apostolorum ex anonymo. Reliqua vero scripta eius nomine, vt Circuitus, Actus, Euãgeliũ, & Apocalypsis Thomæ dicta, damnata prorsus atq; reiecta reperiũtur in primis ab Athanasio in Synopsi, Epiphan. in Panario hæres. 47. Innocent. Papa epist. ad Exuperium Episcopum Tolosanum, Cyrillo in catechesi 6. ac denique a Gelasio Rom. Pont. in cap. sancta Rom. distin. 15. Thomam enim quemdam Manetis discipulum eorumdem scriptionum auctorem fuisse, scribit idem Cyrillus in eadem catech. 6. prope finem, & Epiphan. hæres. 66. De sancti Thomæ corporis translatione, cuius hic mentio habetur, iam satis suo loco superius die 3. Iulij.

[b] *Ioannis & Festi.*] De ijsdem hac die Beda, Vsuardus, Ado, & alij agunt.

[c] *Themistoclis.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, ex quo etiam ceteri. T. 2. A. 254. n. 16.

[d] *Glyserij.*] De quo Græci in Menologio. Meminit eiusdem Niceph. hist. lib. 7 cap 6. & Metaphrast. in Actis sanctorum Indes & Domnæ, die 26. Decembris, apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4. T. 2. A. 301. n. 26. & seq.

[e] *Anastasij Episcopi.*] Alius hic ab illo, de quo supra xj. Kal. Maij. Vide notata ea die in Anastasiu Sinaita. Meminit huius Niceph. hist. lib. 18. cap. 44. sed confundit cum priori, vt ibi diximus. T. 8 A. 598. n. 16. & A. 609. n. 4.

[f] *Seuerini Episcopi.*]Vet. manuscr. ex quibus etiam Molanus hac die. Ponitur in tabulis Demochar. vicesimus secundus eius sedis Episcopus. cir. A. 300. quia præcess. sit Florẽtino

xxix F Vndecimo Kal. Ianuarij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Lauicãna inter duas Lauros natalis sanctorum triginta [a] Martyrum, qui omnes vna die in persecutione Diocletiani martyrio coronati sunt. Ibidẽ S. Flauiãni [b] expræfecti, qui sub Iuliãno Apostãta pro Christo inscriptione [c] dãnatus, & ad Aquas Taurinas in exilium missus, illic orans, spiritum Deo reddidit. Apud Ostia Tiberina sanctorum martyrũ Demetrij [d] Honorãti, & Flori. Alexãdriæ sancti [e] Ischiriõnis martyris, qui cũ ad sacrificandũ conuicijs & iniurijs cogeretur, atque contemneret, præacuta sude per media viscera transuerberatus neci traditur. In Aegypto sanctorum Chæremõnis [f] Episcopi Nilopõlis, & aliorum plurimorum martyrum: quorum alij, sæuiente Decij persecutione, fuga dispersi, in solitudinibus errantes, a bestijs interempti sunt: alij fame, frigõre, ac languõre consumpti, alij a barbaris & latronibus necati, martyrij gloria coronati sunt. Nicomediæ sancti Zenõnis [g] militis, qui cum Diocletianum Cereri immolantem derisisset, maxillis confractis, dentibusq. excussis, capite truncatus est.

cir. A. 286 TRIGINTA *Martyrum* [a]] Agunt de his Beda, Vsuardus, Ado, & alij recentiores. De loco Inter duas lauros, mentio habetur etiam in libello de munificentia Constantini, cum agitur de basilica sanctorum Petri & Marcellini ibi a Constantino erecta.

T. 4. A. 362. n. 173. [b] *Flauiani*] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuscr. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locum Aquæ Taurinæ dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuscia fuisse constat; Plinius enim lib. 4. c. 5. Aquenses Taurinos ponit in Tuscia. De eodem loco pluribus scribit Rutilius Itiner. lib. 1. cum ait:

Nosse iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c. Rursus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata ecclesia Tauritana, sub diœcesi Centumcellensi, habetur mentio a S. Greg. in dialog. lib. 4. cap. 55. vbi plura de balneis ibi positis.

T. 3. A. 325. n. 30. [c] *Inscriptione damnatus.*] Eiusmodi ignominia affici solitos Christianos confessores, docet Pontius diac. in vita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confessores frontium notatarum secunda inscriptione signatos, & ad exemplum martyrij superstites reseruatos, incentiuo tubæ cælestis animaret? Hæc ille. Seruorum vultus inscribi solitos, testatur Plin. lib. 18. cap. 3. & alij, vt Varro lib. 1. de re rustic. Serues pœnæ etiam; vnde Suet. in Caio cap. 27 ait. Multos honesti ordinis, deformatos prius stigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad bestias condemnauit. De seruo hisce notis deformato meminit Valer. lib. 6. cap. 8. Dicebantur eiusmodi serui stigmatici; sic apud Dionem histor. Rom. lib. 97 itemq. aliquando litterati, atque inusti. Erat itaque inscriptio antiquum genus supplicij, quo summa irrogabatur ignominia, cum liberi hominis facies atris notis perpetuo mansuris profundis caracteribus incideretur. Meminit eius supplicij Seneca lib. 3. de ira, c. 3. cum ait: Varia vinculorũ genera, varia pœnarum, lacerationes membrorum, inscriptiones frontis, &c. Sed frequentius de beneficijs lib. 4. c. 37. & 38. vbi de inscriptione, qua Philippus Rex ingratum militem notandũ præcepit. Constantinus Imp. eiusmodi vultus deturpationem lege vetuit, sic rescribens ad Eumelium: Si quis in ludum fuerit, vel in metallum pro criminum deprehensorum qualitate damnatus, minime in eius facie scribatur; dum & in manibus & in suris possit pœna damnationis vna scriptione comprehendi: quo facies, quæ ad similitudinem pulchritudinis cælestis est figurata, minime maculetur. l. 2. de pœnis. Cod. Theod. Theophilus Imp. hæreticus Iconoclasta abolitam antiquamq. pœnam restituit, hisceq. non dicam ignominiæ, sed præclarissimæ laudis notis inuriganit vultus sanctorum martyrũ Theophanis ac Theodori fratrum; quos Methodius illustris confessor, qui ob Christi fidem ab eodem Imp. tenebatur sepulchro inclusus, per fidum internuncium his salutauit iambis.

Quorum libris scripta sunt in cælestibus
Nomina, piaq. frontes compuncta notis:
Hos, qui sepultus ante funus est suum,
Vinctos salutat & ipse vinculis grauis.

Hæc apud Georg Cedren. in compendio hist. in Theoph. Cominatus est Theodoricus Rex Italiæ Opilioni & Gaudentio viris clarissimis, inscribendas notis ipsorum frontes. Boet. de consolat. prosa 4. Thracibus vero notæ in facie scriptæ erant in signũ nobilitatis: vnde in prouerbium adductæ Thraciæ notæ, vt ex Herodoto notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 7 c. 31. Meminit de Thracijs notis Valer. lib. 9. c. 14. 2. ext. Dacos ac Sarmatas solitos fuisse suas frontes notis inscribere, auctor est Plin. lib. 22. cap. 1. Stigmata fuisse etiam Britonum insignia, testatur Tertullianus lib. de virgin. veland. Fuerunt & Syri stigmatici: non tamen in vultu, sed in vola manus, vel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) stigmata incidebant.

[d] *Demetrij & soc.*] De his Vsuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

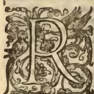
[e] *Ischyrionis.*] In Beda mendose legitur, Chiridionis; in Vsuardo, Schyrionis. satis T. 2. A. 253. n. 107. constat ex epistola Dionysij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euseb. hist. lib. 6 c. 34. cum eius Acta refert, Ischyrionem dici debere.

[f] *Charemonis Episc. & soc.*] Beda, Ado, & T. 2. A. 253. n. 108. alij de ijsdem hac die: pluribus autem item Dionys. eadem epist. apud Euseb. lib. 6. c. 34. prope finem.

[g] *Zenonis.*] Eius certamen describitur in T. 2. A. 302. Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphrast. n. 34. & 35. die 25. Decemb. Habet eadem Lipom. to. 5. & Sur. tom. 6.

xxviij G Decimo Kal. Ianuarij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27.28		29	1	2	3			

ROMAE ſanctæ Victoriæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Decij Imperatoris, cum eſſet deſponſata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neque ſacrificare, poſt multa facta miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, à carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſponſi. Nicomediæ natalis ſanctorum viginti [b] martyrum, quos Diocletiana perſecutio grauiſſimis tormentis cruciatos, martyres Chriſti fecit. Ibidem paſſio ſanctorum Migdonij [c] & Mardonij, quorum alter in eadem perſecutione igne crematus, alter in foſſam proiectus occubuit: Tunc etiam paſſus eſt diaconus ſancti Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis, qui cum litteras perferret ad martyres, a Gentilibus tentus, & lapidibus obrutus, migrauit ad Dominum. In Creta ſanctorum martyrum Theoduli [d], Saturnini, Eupori, Gelaſij, Euniciani, Zetici, Cleomenis, Agathopi, Baſilidis, & Euariſti; qui in perſecutione Decij crudelia paſſi, capite cæſi ſunt. Romæ beati Seruuli [e], de quo ſanctus Gregorius [f] ſcribit, quod à primæua ſui ætate vſque ad finem vitæ paralyticus iacuit in portico prope eccleſiam ſancti Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, tranſiuit ad gloriam paradiſi: ad cuius tumulum Deus miracula creberrime oſtendit.

DECEMBRIS 23.

T. 2. A. 253. n. 29.

ICTORIAE. [a]] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: S. Aldelmus libro de Laud. virg. tam proſa quã carmine Victoriam, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, earumdemq. res geſtas commemurat. Habemus vtriuſque Acta manuſcr. quorum eſt exordium: Factum eſt autem vt vir, &c. Petr. in catal. lib. 1. cap. 83. de iiſdem agit, atque alij.

T. 3. A. 311. n. 17.

[b] *Vigintimartyrum.*] Beda, Vſuardus, Ado, Petr. in catalug. lib. 1. c. 84. & alij recentiores hac die.

[c] *Migdonij & Mardonij.*] Horũ martyriũ recenſetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 26. Decemb. ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomedienſi, de quo hic mentio habetur. De Migdonio item Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 5. qui agit & de Gorgonio, quem diuerſum eſſe a Mardonio, Acta ſuperius citata significant. T. 2. A. 301. n. 37. & A. 302. n. 38. & ſeq.

[d] *Theoduli & ſoc.*] Agunt de his etiã Græci hac die in Menologio, eorumq paſſionis Acta deſcribunt: locupletius autem Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. eadem referunt. T. 2. A. 254. n. 26.

[e] Ser-

cir.A. 580. m *Strauli.*] De eo Beda, Vsuardus, Ado ac ceteri. Eius Acta perpetuis scriptorum monumentis sanctus Gregorius Papa mandauit; agit enim de ipso lib. 4. dial. c. 14. & homil. 5. in Euangel. Erat eius memoria Romæ apud S. Clementem, vbi & eius vita picturis descripta habetur.

n *Gregorius scribit.*] Etsi mente nō exciderit, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conscribere: tamen non omnino ab instituto alienum existimo, si cum sæpe in Romano Martyrologio libri dialogorum S. Gregorij Papæ adducantur in testimonium, eosdem (tanti Patris reuerentia ductus) a calumnijs vendicem, non dico hæreticorum (alter enim eū illis mihi agendum esset) sed Catholici hominis Melchioris Cani Episc. Canar. dum in suorū quos scripsit locorum Theologicorum commentario lib. 2. cap. 6. aduersus prædictos dialogorum libros inconstanter ac inconsulte nimis loqui videatur; & quos iam mille fere annis tam Occidentalis, quam Orientalis Ecclesia summa fide, digna veneratione, immensisq. est laudibus prosecuta, audeat bonus assertor in controuersiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calumnia agere quis existimet; reddimus eius verba, præteritis nonnullis, quæ eodem capitulo ab ipso dicta, castigatione sunt digna. sic se habent. dum sanctos ac eruditos viros hallucinatos esse aliquando, conatus est demonstrare: Quæ (inquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortasse ac vere dicere possum: quorum ille in historia Anglorum, hic in dialogis quædam miracula scribunt vulgo iactata, & credita, quæ huius præsertim sæculi Aristarchi incerta esse censebunt. Equidem historias illas probarem magis, si earum auctores, iuxta præfinitam normam seueritati iudicij curam in eligendo maiorem adiunxissent. sed quoniam modeste & circumspecto iudicio de tantis viris pronunciandum est, ne in his quidem duobus reijcienda sunt plurima: pauca enim in eis possis arguere, quamuis historiam Ecclesiasticam reuocare ad seueriora iudicia contendas. Hæc ille: cetera autem, quibus eundem Gregorium sugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, & demulcendo feris (vt interim de Beda taceamus) cur non signas in Gregorij dialogis, illa quæ scribis miracula vulgo iactata & credita; ne pauca, quæ tuo iudicio sunt arguenda, non arguens, vel reijciens, integrum opus fide minuas, & in suspicionem adduceas? Qui sint Aristarchi, qui ea incerta existiment; licet te ab illis subtraherē videaris, eum tamen eadem vulgo iactata ac credita dicas, te ipsū tē inter illos adnumeras. Sed ante omnia te ipsum ad tuā reuoco scriptionem, dum præceptoris tui iudicium de te editum sic describis in duodecimi libri tui præfatione: Fratrem (inquit) Franciscum Victoria, lector optime, eum quem summum Theologiæ præceptorē Hispania Dei singulari munere accepit, solitū dicere audiui, postquam ab illius schola discessi, se ingenio meo quidem egregie delectari: sed id vereri, ne huius excellentia quadam elatus & exultans, immoderate iactarer; & grandior effectus, non læta modo & libere ingrederer, sed remere etiam ac licenter præceptoris vestigia conculcarem. Hæc tu ipse. At vtinam vnius tantum præceptoris, & non maiorum omniū de dialogis Gregorij iudicium contempsisses, neque tot adstipulatoribus tuam prætulisses sententiam. Prouoco te ad Patres tuos sanctissimos ac eruditissimos viros Hispaniarum doctores, Isidorum, S. Ildefonsum, eiusq. successorem post Quiricum, S. Iulianum, qui libros prognosticon scripsit. Quantūm Isidorus Gregorij scripta omnia plurimi fecerit, ipsum consule lib. de vir. illustr. cap. 27. vbi post immensa præconia, hæc tandem in fine: Felix (inquit) & nimium felix, qui omnium studiorum eius potuit cognoscere dicta. Ildefonsus & ipse de vir. illustr. cap. 2. Tanto (inquit) per gratiam Spiritus sancti scientiæ lumine præditus, vt non modo illi præsentium temporum quispiam, sed ne in præteritis quidem par fuerit vnquam. Ita enim cunctorum meritorum claruit perfectione sublimis, vt exclusis omnium illustrium virorum comparationibus, nihil illi simile demonstraret antiquitas. Vicit enim sanctitate Antonium, eloquentia Cyprianum, sapientia Augustinum, &c. Certe Iulianus in his quę differit in libris prognosticon, e dialogorum S. Gregorij libris testimonium petit. Itemq. sanctorum Patrum conuentus ex ijsdem dialogis mutuati sunt auctoritatem, ex ijsdemq; citatas historias descripsere, vt in Concilio Triburiensi cap. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigium de Valentino ecclesiæ Defensore, de quo S. Gregorius agit lib. 4. dialog. c. 53. quod præ ceteris forte Aristarchi tui commentum esse censebunt. Hadrianus Papa in epistola quam scripsit ad Carolum Magnum, non semel eosdem S. Gregorij citat dialogos. Iisdem dialogis vt validissimis armis vsus est etiam Ionas Aurelianensis ad confutanda portentosa monstra Claudij Taurinensis. Quanti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes à Ioanne diacono lib. 4. cap. 75. Hos libros (inquit) Zacharias, sanctæ Ecclesiæ Romanæ Episcopus Græco Latinoq. sermone doctissimus, temporibus Constantini Imp. post annos fere centum septuagintaquinque in Græcam linguam conuertens, Orientalibus ecclesijs diuulgauit. Hæc Ioannes. Quanti autem eos Græci æstimatint, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant. Quid ad hæc, vir optime, numquid his omnibus cæcutientibus, tu solus

lus vides? ac ceteris dormitantibus, tu solus vigilas? sed ad quam lucernam? tu ipse prodis, dum eodem capitulo hæc de Lodouico Viues: Iustissima est (inquis) Ludouici querela de historijs quibusdam in Ecclesia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius scriptiones quali indiguerint scopa, notum est omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij sit sentiendum, cum tecum ago non alterius quam tui ipsius appello iudicium. In memoriam, quæso, reuoca, quid de his nuper senseris; quid ipse nuper scripseris: te ipsum enim ad tua scripta iterum prouoco. Hæc enim ante quatuor paginas eodem capitulo, quo de recta scribendæ historiæ ratione disputas, posita habes; Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritateq. sumetur. Quæ omnino res locum habet, cum quæ narrant historici, ea vel ipsi se vidisse testantur, vel ab his qui viderunt, accepisse. Qualia sunt pleraque in epistolis Ambrosij, Cypriani, Hieronymi, Augustini, in libris quoque de Ciuitate Dei, in dialogis S. Gregorij breuiter in omnibus fere doctorum Ecclesiæ probatissimorum scriptis: in quibus mendacium suspicari, quod ad memoriam sempiternam transferre illi scribendo voluerint, piaculum est. Magnis quippe præclarisq. virtutibus viri sanctissimi atque optimi id consequi meruerunt, vt in rebus huiusmodi, quas vel spectasse se, vel ab alijs fide dignis qui spectauerint, se audisse testati sunt, fides omnino illis adhibeatur. Hæc tu quidē, cum statim in Erasmum, & in alios recētiores inueheris, qui stulte nimis a prædictis desciuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil denique Catholico homine dignius dici potuit. Sed qui tanta in re tanta, tantula temporis mora, in tanto homine inconstantia? quid dicam amplius non habeo; nisi quod illa priora diuino afflatus spiritu, veritate suadente, scripsisti, posteriora autem ipse tuo sensu conatus es, quo qui ducitur, mendax est, veritate attestante: Omnis homo mendax, Deus autem verax est. Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripsit eos S. Gregorius anno quarto sui Pontificatus, vt colligi potest ex lib. 4. c. 36. cum pestilentiam, quæ primo anno suæ sedis Romā afflixit, ante triennium esse grassatam affirmat. Quanta autem adhibita diligentia, quantoq. studio veritatis, opus elaborarit; cum quæ viderit, vel a certis probatissimisq. viris acceperit, scriptis mandauit; tam ex ijsdem libris, quam etiam ex epist. 50. lib. 2. registr. ad Maximianum Episcopum Syracusanum scripta, facile potest intelligi. Sed de his hactenus. Occurrimus etiam eiusdem obiectioni de eodem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in registro lib. 6. epist. 31. ind. 15. cap. 95. locum illius citat de laude Theodori Mopsuesteni Episcopi; quem quidem cum prædictus Canus apud Sozomenum non reperiri contendat, quasi oscitantiæ Gregoriū redarguens, illū locum dicit esse Theodoreti lib. 5. c. 39. sed non animaduertit nos non habere integram historiam Sozomeni, ac cōplures eius libros excidisse. Nam cum ipse in præfatione ad Theodosium Imp. testetur, se perducere suam historiam vsque ad decimumseptimum Consulatū ipsius; cumq. ea quæ extat, nece Constantij Imp. collegæ Honorij terminetur, qui (vt auctor est S. Prosper in chronico, & alij) occisus est, Agricola & Eustachio Coss. necesse est, affirmare decem, & octo annorū saltem temporis Sozomeni historiam intercidisse; quibus præsertim temporibus, exurgente hæresi Nestoriana, quæ a prædicto Theodoro Mopsuesteno ducit originem, de eodē Theodoro prolixior erat ubique dubio narratio. Ecquid mirum, si quod dixerat Sozomenus, a Theodoreto repetitum inueniatur; cum & alia complura de his exempla in illorum historijs esse constet? Prætermittimus hic alia, quæ de Theodoreto disputat; memores notationes hic nos tantum conscribere, non quascumque controuersias disputare, omnesve aliorum errores corrigere. T. 5. A. 427. n. 25.

xx.ij A Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

IGILIA [a] Natiuitatis Domini nostri IESV Christi. [a] Antiochiæ natalis sanctarum virginum [b] quadraginta, quæ in Deciana persecutione per diuersa tormenta martyrium consummarunt. Apud Spoletum sancti Gregorij

gorij [c] presbyteri & martyris, qui temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorũ primo nodosis fustibus cæsus, ac deinde post craticulam & carcerem, carduis ferreis in genibus percussus, sed & ardentibus lampadibus per latera incensus, tandẽ est decollatus. Tripoli sanctorum martyrum Luciani [d], Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Drusi. Nicomediæ sancti Euthymij [e] martyris, qui in persecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmisisset, ipse ense transfixus, secutus est ad coronam. Burdigalæ sancti Delphini [f] Episcopi, qui Theodosij tempore claruit sanctitate. Romæ natalis sanctæ [g] Tharsillæ virginis, amitæ sancti Gregorij Papæ, de qua ipse testatur, quod in hora exitus sui IESVM ad se venientem viderit. Treuiris sanctæ Irminæ [h] virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIGILIA *Natiuitatis Domini.*] De ea Beda, Vsuardus, Ado, Gregorius Turonensis ante hos omnes de gestis Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de Ord. antiph. c. 14. Microlog. c. 32. ac demum ceteri qui agunt de offic. Ecclesiast. S. Augustinus presbyterũ sibi subditum ab officio presbyterij remouendũ putauit, quod inter alia (vt ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes ecclesiæ solent ieiunare apud famosam mulierẽ prandere ac cœnare præsumpsisset. Scribit de his ad Xantippum Numidiæ Episcopũ epist. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchiũ presbyterum eamdem Vigiliam profanantem scribit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 86. vbi & de seuera animaduersione in se ipsum diuinitus immissa, cum se paulisper somno dedisset, subdit exemplum. Ea legant, attendantq. qui sacratissima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

cir. A. 353. [b] *Virginũ quadraginta.*] De his item hac die Beda, Vsuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 89. & alij recentiores.

T. 3. A. 301. n. 121. & A. 378. n. 11. [c] *Gregorij.*] Beda, Vsuard. Ado, & alij de his hac die pluribus agunt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mombrit. tomo 2. & Sur. tom. 6. Habemus eadem manuscrip. quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum anno Domini millesimo trigesimoseptimo. incipit: Recolentibus vobis, &c.

[d] *Luciani & soc.*] De his Beda, Vsuardus, & Ado; consentiuntq. vetera manuscripta.

[e] *Euthymij.*] De eodem in ijsdem Actis SS. Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphrast. die 26. Decemb. Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6. T 2. A 302. n. 41. & s. q.

[f] *Delphini Episcopi.*] Extant ad hunc sancti Paulini Nolani Episc. epistolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. 19. meminitq. eiusdem summa cum laude scribens ad Amandum, eiusdem ciuitatis Episcopum, epistola 21. & 24. T 4 A. 374 n. 12 T. 5. A. 398. n. 11. & A 431. n. 189

[g] *Tharsillæ.*] Hanc feliciter ex hac vita migrasse hac die, scribit S. Gregorius, qui eius Acta pluribus refert, dial. lib. 4. cap. 16. & in Euang. hom. 38. T. 7 A. 581. n. 4. & seq.

[h] *Irminæ.*] De eadem Ado, & alij recentiores. pluribus vero Trithem. de vir. illust. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 138. Claruit (vt ait) anno Domini 710. cir. A. 710.

xxij. B Octauo Kalend. Ianuarij Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5

Secundum Antiquorum ſupputationẽ

ANNO[a] a creatione mundi, quando in principio Deus creauit cælum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimo nono: A diluuio vero anno bis milleſimo nongenteſimo quinquageſimo ſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe & egreſſu populi Iſrael de Aegypto, anno milleſimo quingenteſimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem anno milleſimo trigeſimoſecundo: Hebdomada ſexageſimaquinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade centeſima nonageſimaquarta. Ab vrbe Roma condita anno ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo: Anno Imperij Octauiani[b] Auguſti quadrageſimoſecundo, toto Orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deus, æterniq; Patris Filius, mundum volens aduentu ſuo piiſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemque poſt conceptionem decurſis menſibus, *(Hic dicitur alta voce, & omnes genua flectunt.)* in Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo. *(Hic autem altius, & in tono paſsionis:)*

NATIVITAS[c] Domini noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. *(Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij; & ſurgunt omnes:)* Eodem die natalis ſanctæ Anaſtaſiæ[d], quæ tempore Diocletiani, primo dirã & immitẽ cuſtodiã a viro ſuo Publio perpeſſa eſt, in qua tamen a Chryſogono confeſſore Chriſti multum conſolata & confortata fuit: deinde a Floro Præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimum manibus & pedibus extenſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accenſus; in quo martyrium conſummauit in inſula Palmaria, ad quam cum ducentis viris & ſeptuaginta feminis deportata fuerat, qui varijs interfectionibus martyrium celebrarunt. Romæ in cœmeterio Aproniani ſanctæ Eugeniæ[e] virginis, quæ tempore Gallieni Imperatoris poſt plurima virtutum inſignia, poſt ſacros virginum choros Chriſto aggregatos, ſub Nicetio Vrbis Præfecto diu agonizans, nouiſsime gladio iugulata eſt.

Nico-

Nicomediæ passio multorum [f] millium Martyrum, qui cum in Christi Natali ad Dominicum [g] conuenissent, Diocletianus Imperator ianuas ecclesiæ claudi iussit, & ignem circumcirca parari, tripodemq. cum thure præ foribus poni, ac præconem magna voce clamare, vt qui incendium vellent effugere, foras exirent, & Ioui thus adolerent: cumq. omnes vna voce respondissent, pro Christo se libentius mori, incenso igne consumpti, eo die nasci meruerunt in cælis, quo Christus in terris pro salute mundi nasci dignatus est.

DECEMBRIS 25.

T. 1. in Appa n. 117. & seq.

NNO *a creatione mundi quinquies millesimo centesimo nonagesimonono[a].*] Ita antiquæ tabulæ ecclesiarum, secundum supputationem septuaginta duorum interpretum, ex Eusebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Orientalem Ecclesiã constat esse secutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias esse diuersorum sententias; quorum alij in his septuagintaduos interpretes, alij autem Hebraicam veritatem secuti sunt: rursumq. nec in vnam conuenire sententiam, qui prædictos interpretes, sicut nec qui Hebræorum codices sunt sectati; adeoq. inter se dissentire, vt licet tam Latinorum, quam Græcorũ ingens sit numerus, qui tempora supputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus cõsentiat, inueniatur; iureq. in his dici illud possit: Quot capita, tot sententiæ. Non est modo nobis dicendum per singula; nec breui scholio coarctanda sunt, quæ prægrande volumen exposcunt. Satis tibi sit, candide lector, nos hic demonstrare eiusmodi annorum supputationẽ positam esse more maiorum, simulq. ostendere Catholicam Dei Ecclesiam in supputando annorum numero septuaginta interpretes sequi consueuisse. Est de his in primis S. Augustini testimonium lib. 15. de Ciuit. Dei cap. 11. vbi agens de supputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorem suscepit Ecclesia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ veritati; idq. (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, sed quod qui ex eis descripserũt, aliquo errore lapsi sunt. ita dicto lib. 15. cap. 13. Idipsum S. Hieron. de Hebraic. quæstion. in Genes. Insuper Iulianus Episcopus Toletanus doctrina ac sanctitate celebris docet antiquum esse morem Romanæ Ecclesiæ, in supputatione temporum sequi septuagintaduos interpretes. Agens etenim contra Iudæos, pluribusq. differens, ac præferens eam interpretum supputationem illi quæ ex Hebraicis codicibus colligitur, post multas rationes, hæc subdit de antiquo Ecclesiæ vsu: Ergo (inquit) illa nobis & sola pro his annis est obseruanda auctoritas septuaginta interpretũ, quæ merito omnibus editionibus & trãslationibus antefertur; quam etiam vsque omnes doctores Ecclesiastici tenuerunt, & in hac præcipue annorum supputatione secuti sunt. Hæc Iulianus. Docent hæc etiam cum rerum ecclesiasticarũ exempla, tum etiam sanctorum Patrum auctoritates & testimonia. Acta Synodica œcumenica secundum prædictos interpretes annos enumerãt. Cõstat id ex sexta Synodo can. 5. apud Theod. Balsam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Græci, quam Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Episcopus Antiochenus, Theophilus eiusdem ciuitatis Antistes, Hippolytus Portuensis, Cyprianus, Origenes, Iulius Africanus, Epiphanius, Eusebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alij complures: Latinorum autem Lactantius, Philaster, Augustinus, Orosius, Iulianus Episcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recentioribus, quos omittimus. satis sit modo declarasse, Catholicam Dei Ecclesiam in supputatione annorum ab origine mundi dictos interpretes esse secutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hæc sunt descripta, testantur. At quid dicam nostrates? cum factum constet a Iudæorum historicorum antiquioribus; quorum qui clarissimus habetur, Iosephum constat numerasse annos ab origine mundi secundum septuagintaduos interpretes, non autẽ secundum Hebraicam veritatem. quod ex eo facile intelligi potest, dum in præfatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionem lib. 1. ab origine mundi vsque ad sua tempora numerat quinque mille annos. Quod si qui ex textu Hebraico colligitur numerus, certior esset; Hieronymus eius sectator atque defensor ad quid in lib. 1. comment. in epist. ad

Tit.c.3. hæc ait? Eiusmodi annorũ certũ numerũ aut difficile est inuenire propter librorum varietatem, & (dũ paulatim de inemendatis inemendata scribuntur) errores inolitos: aut etsi inuenimus magno studio & labore, nihil profutura cognoscas. Faciunt certam quidem fidẽ eius rei multiplices supputatores ab inuicem discrepantes, qui licet ex Hebraico fonte numerum deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperitur qui alteri in omnibus consentiat. Cuius rei creditur desperatione victos antiquorum complures, qui ante tẽpora Constantini scripsere de temporibus commentarios, nonnisi a Moysi tempore annos numerare cœpisse, vt tradit Lactantius lib.4.c.5. Quamobrem nullus facessat negotium, si de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alij, tum antiquiores, tum recentiores, supputauerint annos. Nam si id assequi maioribus minus licuit; certe quomodo id recentiores sibi tuto vendicent, non intelligo: etenim si codicum restituenda lectio est, nonnisi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri posse contiget. At de his satis.

T. 1. in App. n. 80. & seq. & n 99. & n. 118 & seq. [b] *Anno Imperij Octauiani Augusti quadragesimosecũdo.*]Id etiã profitetur Euseb. in chron. Epiph. in Panar. lib. 1. hæres. 20. & iterũ lib. 2 hæres. 51. id in homilia de Indictione quæ Græce scripta Ioan. Chrysost. esse dicitur: id ipsum Græcorum ceteri, Beda de sex ætat. & alij. Sed huic sententiæ auctores grauissimi refragari videntur, dum affirmant Dominum nostrum Iesum Christum natum anno quadragesimo primo Imperij Octauiani Augusti. Id etenim habetur in primis Irenæus lib.3.c.25: Tertullianus contra Iudæos, sanctus Hieronymus iterum, vt in Isai. cap.2. in Daniel. lib.1.cap.9. Cassiodorus, Iulianus Episc. Tolet. Marianus Scotus, & quidam ex recentioribus hos secuti. Sed huiusmodi discrepantia facillime conciliatur, si annorum Imperij Augusti diuersa supputationis ratio attendatur. Eusebius etenim, Epiphanius, & alij eam sententiam de anno quadragesimosecundo secuti, Augusti annos exordiuntur a nece Cæsaris, qui fuit annus ante Triumuiratũ, quo re vera ex senatusconsulto declaratus est Imperator, eo quod suo exercitu Romã ab Antonij furore liberasset. Testatum id habes expresse in epistola decimaquinta Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epistolæ tempus fuisse annum ante Triumuiratum, facile quisque intelliget, qui illorum temporum res gestas nouit. Quanta æstimata fuerit illa collati Imperij dignitatis amplitudo, scribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaque timeo de Consulatu, ne Cæsar tuus altius se ascẽdisse putet decretis tuis, quam inde, si Consul factus sit, descensurum. Hæc ille de ea Imperij Cæsaris maiestate; quã maioribus in dies accessionibus auctam constat, quousque summa rerum potitus, plenissimæ potestatis (vt dicemus paulo inferius) Imperator est appellatus. A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Augusti Imp. numerasse, certissimum est. Id etenim Eusebium fecisse, ex eius chronico satis constat: inde etiam Epiphanium numerare cœpisse liquet, vt ostendimus in apparatu ad nostros Annales Ecclesiasticos. Qui vero numerare consueuerunt a tempore Triumuiratus (id etiam vsu quodam receptum fuisse videtur) iure natum dicũt Christum Dominum anno eiusdem Imperij quadragesimoprimo. Rursus autem alia ratione Clemens Alexan. lib.1. Stromat. numerans annos Imperij Augusti ab eo tempore, quo debellatis iam cunctis hostibus, summa rerum potitus, Imperator antonomastice est appellatus, ait Dominum Iesum Christum natum anno vigesimooctauo eius Imperij. Hæc ea quidem ratione, quod anno septingentesimo vigesimoquinto ab Vrbe condita, Octauiano quintum & Apuleio Coss. (inquit Dio lib.52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non quale propter victoriam tribui vetusto more solebat (id enim sæpius & antea & postmodum ex ipsis actionibus reportauit, vicies quidem Imperator dictus) sed quo summa Imperij demonstraretur, &c. Paulo post autem accepisse oblatum a Senatu sibi nomen Augusti, idem auctor testatur. Hæc de annis Augusti ex Fastis Consularibus sunt deducta, quibus vsi sunt Patres ad exactam temporum rationem peruestigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi necesse est. In quam sententiam S. Augustinus lib.2. de doctrina Christiana cap.28. hæc ait: Per Olympiades, & Consulum nomina, multa sæpe quæruntur a nobis; & ignorantia Consulatus quo natus est Dominus, & quo passus, nonnullos coegit errare. Hæc Augustinus. Ex quo autem in hæc semel incidimus, quo annorum ratio ex Fastis Consularibus deducenda, firmior certiorq. esse noscatur, hic obiter insulsæ nimis ac imprudenti quorumdam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Consulum suffectorum & allectorum, fallacissimum esse annos per Consules numerare; quasi necesse sit dictos Consules cum illis qui ordinarij Consules sunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quæ modo occurrit, sententia his satisfaciat, cuius libro 43. hist. Rom. hæc sunt verba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita septingentesimo nono, quo Fabio Consule mortuo, suffectus est ad paucas horas Caninius) cœptum est, vt per pauci toto anno Consulatum gererent; sed alij pauciores, alij plures menses dicsque, prout casus tulisset, eo magistratu fungerentur: ac nostro quidem tempore (Seueri Imp. videlicet) nemo neque ad integrũ annum, neque amplius duobus mensibus fere cum collega aliquo Consul est: in

ceteris

ceteris ab antiquo more nihil discrepamus: annorum autem numerus his qui ab initio eius Consules fuerunt, adscribitur, &c Hæc Dio, & ipse eodem ordine numerans singulos annos, sicut & fecisse constat Liuium, Tacitum, & alios historicos nobilissimos. Porro tantum abest, vt in annorum numero aliqua ratio haberetur suffectorum vel allectorum Consulum: vt dicat Auson. Gallus in gratiarum act. pro suo Consulatu, sub quibus Consulibus ij Consulatum gesserint, quærere opus fuisse.

T. 1. in princip. fusius. NATIVITAS.] Hac ipsa die ex antiqua Ecclesiæ Catholicæ traditione Natalem Domini celebrari solitum, præter ea quę feruntur in Const. Clem. lib. 5. cap. 13. S. Augustinus testatur in Psal. 132. & alij. Scimus tamen de die Natali Domini fuisse diuersas sententias, quas recenset Clemens Alexand. lib 1. Stromat. Aegyptij inter alios a ceteris discrepantes, celebrabant Natalem Christi, quo die agimus nos Domini Epiphaniā. Id etenim cōstat ex procemio Paschalis epistolæ Theophili Episcopi Alexādrini, ex qua Cassian collat. 10. cap 1. S. Epiphanius etiam in eadem videtur perstitisse sententia; vt natus esset Dominus IESVS vndecima die mensis Tubi, ipse est apud nos dies Epiphaniæ. sic ipse in Panar. hæres 51. quam quidem opinionem refellit S. Hierony. in Ezechiel lib. 1. cap. 1. Porro Græcorum ceteri consentiētes Ecclesiæ Latinę, distinguere norunt diem Natalem Domini a solemnitate Epiphaniæ, vt apparet ex Greg Nazianz & alijs Græcis Patribus Extat & de his homil. S. Ioan. Chrysost. Græce scripta in bibliotheca Sfortiana, idq. secuta est etiam ecclesia Africana, vt scribit S. Aug. contra Crescon. lib 4. cap. 37. & ser 40. de diuersis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirū Natiuitas, & Theophania, vt auctor est Greg. Nazianz. orat in Christi Natiuit. vbi Nicetas in schol Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniam dixerint Epiphaniā, vt Ordo Rom. Albin Flac de diuin offic. & alij, hos secuti. In quam autem hebdomadis diem inciderit Natalis Domini, docet sexta Synodus, quæ prima die, quam nos Dominicam appellamus, natum Dominum profitetur, cap. 8.

T. 2 A. 300. n. 3. & seq. & An 303. num. 145. d Anastasiæ.] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad xj. Kalend. Ianuar. Eius martyrij Acta a Metaphr. edita descripserunt Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6. Alia paulo diuersa in antiq. cod manuscrip. habemus, quorū exordiū est: Prætextati viri illustris, &c Eadem Mombrit. to. 1. Præfesert eorū Titulus Anastasiū Bibliothecarium auctorē, de cuius præfatione in eadē Acta meminit Molan. in addit. ad Vsuardū. legimus eamdē in dicto codice, quæ sic incipit: Omnia quæ a sanctis gesta sunt, &c. Duas fuisse Anastasias, superius diximus: quarū senior passa est Valeriano Imperatore; agitur de ea v. Kal. Nouemb. Hæc autem iunior dicta, martyrio coronatur temporibus Diocletiani Imperatoris. Duas etiam Anastasias nouit Niceph histor. libr. 7. cap. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hactenus perseuerat, cuius habetur mentio in Concilio primo Romano sub Symmacho, atque in Ord. Rom. & alijs in locis. Illa autem senior, quæ Sirmij passa dicitur, Constantinopoli erat celebris: quam olim fuisse veneficam, tradit Niceph. histor. lib. 14. cap 10. in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Episcopi Constantinopolitani Sirmio Constantinopolim translatas: id ipsum Theodorus lector lib. 2. collect. in fine; addit q. eas esse reconditas in basilica Anastasiæ, non quidem ab ea primum ita denominata, sed a S. Gregor. Nazianz. cum illic fides collapsa excitata esset, ita dictam: quam quidem olim perexiguam in augustiorem formam a se auctam sanctus Marcianus in honorē Dei genitricis, & Anastasiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta testantur, quæ descripsit Metaphr. habetq. Lipom tom. 5. De eadem basilica & insigni miraculo illic edito agit Niceph hist. lib. 15. cap. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam vetustate consumptā ac denuo restituram Basilius Imperator lapideo exornauit fastigio, vt tradit Cedren. in compend. hist. in Basilio Imperatore. Monemus lectorem, de vtrisque Anastasijs contigisse, vt ob commune nomen, incuria quadam, Acta communicata atque simul confusa videantur, vt quod alterius est, alteri tribuatur: Rursus apocryphi quædā, im no falsa omnino ferri ex anilibus fabulis cōgesta de sancta Anastasia, quod interfuerit sanctissimo Virginis puerperio, eo quod scilicet eadem die de ea commemoratio in Ecclesia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, esse epistolas ad Chrysogonum, quas recitant Nicephorus, Suidas, & alij, certum est.

e Eugeniæ.] Agunt de eadem Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum, Græci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiusdem, vt celeberrimæ martyris, Alcimus Auitus Episcopus Viennensis in carmine ad Fuscinam sororem de laude castitatis, libr. 6. cap. 20. Fortunat. in carm. de gaudio & spe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius Acta descripta a Metaphr extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habent tamen aliqua quæ censura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugeniæ patre, facto (vt ait auctor) Episcopo Alexandrino; quod plane commentum esse, tabulę Episcoporum Alexandrinorum, quæ ab Eusebio in chron. & in histor. & a Nicephoro Episcopo Constantinopolitano describuntur, & alijs, manifeste declarant. T. 2. A. 188. & An. 262. n. 55. T. 2. A. 301 num. 41. & & 159 & A. 302 nu 53.

f Multorum millium martyrum.] Græci autem,

tem vt horum ſolemnitatem celebrius agerent, tranſtulerunt eam poſt diem ſequentem in Menolog. his verbis: Certamen viginti millium martyrũ ſub Maximiano Imp. apud Nicomediam combuſtorum. Pluribus autem de his Niceph. hiſt. lib. 7. c. 6. vbi & ea quæ hic leguntur, fuſius explicantur.

[g] *Ad Dominicum conueniſſent.*] Conuenire ad Dominicum, duplici poteſt ſenſu accipi; ac primo, vt idem ſit Dominicum, quod eccleſia, quo Chriſtiani conueniunt: ita in Cõcilio Laodiceno can. 28. *ἐν δὲ τοῖς κυριακοῖς ἢ ταῖς ἐκκλησίαις ποιεῖν*. quod autem ibi Dominicum dicitur, translatum habetur, Baſilica, diſt. 42. c. non oportet. Quo etiam ſenſu Cyprianus de opere & eleemoſ. In Dominicum (inquit) ſine ſacrificio venis? Et apud Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 2. Tunc ſenior: Si hæc (inquit) ita eſſe credis, ſurge, & ſequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochiæ nobiliſſima baſilica, Dominicum aureum, appellata, vt auctor eſt Hieron. in chron. anno 22. Conſtan. Imp. Porro huius nomenclaturæ Euſebius in oratione de laudibus Conſtantini hãc affert cauſam: Aedes ſacras (inquit) & templa vni omnium Deo atque vniuerſarum rerum Domino dicanda conſecrandaq. curauit; vnde etiam templa quæ erant ei conſecrata, Domini nomen obtinuerunt; quod nomen non ex hominibus, ſed ex ipſo omnium Domino illis fuit impoſitum, & propterea Dominica ſunt appellata. Hæc Euſebius: eadem fere Vualfrid. Strab de reb. eccl. c. 7. Alio autem ſenſu, conuenire ad Dominicum, idem eſt, quod ad ſacrificium myſticum, ad ipſas ſacras Miſſas accedere, idemq. celebrare Dominicum. Eſt de hoc eiuſdem Cypriani exemplũ eodem lib. de opere & eleemoſ. Locuples (inquit) & diues es, & Dominicum celebrare te credis, quæ corbonam omnino non reſpicis? & epiſt. 63. ad Cæcilium: Numquid ergo Dominicum poſt cœnã celebrare debemus? &c. intelligens ipsũ diuinum Miſſæ ſacrificium. Veterẽ eiuſmodi loquendi morem docent Acta Proconſularia ſanctorum martyrũ Saturnini & ſoc. quæ extant apud Sur. tom. 1. die 11. Februarij. Vbi ſancti martyres iudicio poſtulati, quod ſacram Synaxim contra Imp. præcepta egiſſent, ſic eorum Proconſuli reſponderunt: Dominicum cum fratribus celebraui. Et iterum: Sine Dominico eſſe non poſſumus. Et inferius ex verbis Proconſulis ſic interrogantis: Si in collecta fuiſti? Reſpondit: Quaſi Chriſtianus ſine Dominico eſſe poſſit, aut Dominicum ſine Chriſtianis celebrari. An neſcis, ſatana, in Dominico Chriſtianum, & in Chriſtiano Dominicum conſtitutum? Et poſt alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Chriſtianus ſum. Hæc ibi Felix martyr. Saturninus autem, cum rogaretur ab eodem Proconſule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuiſti? reſpondit Saturninus: Chriſtianus ſum. Ait ille: Non a te quæro hoc, ſed vtrum egeris Dominicum? Cui reſpondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator eſt Chriſtus, &c. Hæc quidem cum ad prædictam vocem declarandam, tum etiam vt innoteſceret, quo ardore fidei, etiam tempore perſecutionis, Chriſtiani ad diuinum ſacrificium conuenirent; vt eſt egregium exẽplum prædictorum martyrum, ſimulq. horum, de quibus hac die agitur.

xxv. 25. C Septimo Kal. Ianuarij. Luna 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

HIEROSOLYMIS natalis ſancti Stephani protomartyris, qui a Iudæis non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt. Romæ ſancti Marini ordinis ſenatorij, qui ſub Numeriano Imperatore, & Marciano Præfecto, Chriſtianæ religionis cauſa comprehenſus, equuleo & vngulis ſeruili more punitus, in ſartaginem deinde coniectus, ſed igne in rorem conuerſo, liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis ſeruatus illæſus, tandem ad aram iterum ductus, cũ idôla oratione eius cor-

ruiſſent

ruissent, percussus gladio, martyrij triumphum adeptus est. Item Romæ via Appia depositio S. Dionysij [c] Papæ, qui multis pro Ecclesia impensis laboribus, fidei documentis clarus effulsit. Ibidem sancti Zosimi Papæ & confessoris. In Mesopotamia S. Archelâi [d] Episcopi, doctrina & sanctitate celebris. Maiumæ [e] sancti Zenonis Episcopi. Romæ S. Theodori [g] mansionarij ecclesiæ S. Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

Plura To. 1. præsertim A.34.n.300 & seq. & T. 5. A.415.n. 1.& seq inuentio, & translatio n.6. & seq. & An.416. n.16. & seq & An.418. n.37.& seq

STEPHANI *Protomartyris, qui non longe post Ascensionem Domini lapidatus est* [a].] Hæc eadem verba sunt in vet. Rom. Martyrolog. quibus adstipulantur antiqua manuscr. necnon Beda, Vsuard. Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hist. lib. 2. c. 3. & Glycas in 3. parte Annalium. Errore etenim librariorum factum puto, vt loco septem mensium (quod spatium temporis intercessit a Christi Ascensione vsque ad martyrium Stephani) septem anni positi habeantur. Rursus autem eum terminu necis eius ab Ascensione Domini nimis arctant aliqui ex recentioribus, putantes eius martyrium contigisse tertio Nonas Augusti, quo eius sacri corporis inuentio celebratur; cui quidem sententiæ S. Augustinus ac ceteri aduersantur, dum in suis sermonibus hac die dictis, hunc diem natalem Stephani, quo necatus a Iudæis palmam martyrij adeptus est, profitentur. Id etiam superius notauimus ea die inuentionis. Præter sanctorum Patrum de his testimonia, etiam firma ratio persuadet, saltem vsque ad hanc diem Stephani martyrium esse dilatum. Nam post Ascensionem Domini, post Spiritum sanctum datum Apostolis (vt habent Acta Apostolica) perseuerauit aliquandiu Ecclesia in fractione panis; indeq. occasione oborti dissidij, actum est de electione diaconorum, cum electus est Stephanus, qui perseuerauit aliquod temporis spatium faciens signa & prodigia magna in populo: qui ministrauit & Iacobo Apostolo, vt tradit sanctus Ignatius in epistola ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleti potuisse ab Ascensione Domini vsque ad tertium Nonas Augusti, nulla ratio persuadet. Quænam vero occasio fuerit vt ea die de inuentione ageretur, suo loco superius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quam Græcis Patribus, Archidiaconus, siue Primicerius diaconorum, idemq. & Protomartyr. Cuius laudes egregiis orationibus prosecuti sunt Patres, quas omittimus recensere. Quo loco occisus lapidibus fuit, ingens basilica ab Eudocia Augusta erecta est, de qua Niceph. lib. 14. cap. 50.

T.2 A.284. nu 8.

[b] *Marini.*] Agit de eodem Vsuardus hac die. Extant eius Acta apud Mombrit. to. 2. Vincent. lib. 13. c. 38. & 40. & Petr. in catal. lib. 1. cap. 6.

T.2.A 272. n.21.& 22.

[c] *Dionysij Papæ.*] Vsuardus de eodem hac die, Beda autem postridie. De eius successione Euseb. chron. & hist. lib. 2. cap. 24. Optat. lib. contra Parmen. August. epist. 165. Hieron. de script. Eccles. in Dionysio Alexandr. Niceph. Episcop. Constantinop. in chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccles.

T.5.A.418 n.69. & seq

[d] *Zosimi Papæ*] De eodem Beda; sed per errorem confusus habetur cum alio Zosimo, de quo idem supra xv. Kal. Ianuarij. De huius successione agit S Prosper in chron. Marcellin. Comes in chron. Niceph. Episc. Constantinop. in chron. & alij. Eius autem Acta fusius scripta sunt a nobis in Annal. Eccl.

T.3.A.277. nu. 4.

[e] *Archelai Episc.*] Hic primus restitit impio Maneti hæresiarchæ, fuitq. Episcopus Cascarorum in Mesopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hierosolym. in catechesi sexta, & Epiphan. hæres. 66. & lib. de mensuris & ponder.

T.5.A.399. n.30.

[f] *Maiumæ.*] Est Maiuma ciuitas in Palæstina, quæ & Nauale, seu Portus Gazæ dicta est: postea vero a Constantino dicta est Constantia: sed Iulianus Apostata, in odium illius, & nomen & priuilegia iterum collata abstulit, & Gazzis iterum subiecit; quæ per Synodum in pristinum est restituta. De his Eusebius in vita Constantin. lib. 4. c. 37. & 38. Sozom. lib. 2. cap. 4. in fine, & lib. 5. cap. 3. Niceph. 8. c. 33. & lib. 1. c. 4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine festum appellatur, de quo est titulus lib. 11. Cod. Iustini. & l. vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. præcipit, vt sic restituatur illa celebritas, vt tamen seruetur honestas, & verecundia castis moribus perseueret. Eadem in l. 15. tit. 6. Cod. Theod. vbi & secunda lex est, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquiescere non possu-

T.5.A.399. n.28.& seq

postumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. Parerg. c. 5. eum secuto: dum dicunt fuisse festum a Romanis mense Maio ad Ostia Tiberina celebrari solitum. Nullus enim antiquorum, aut recentiorũ, qui res Romanas sunt prosecuti; nec insuper Kalendarium ipsum festorum dierum Gentiliũ, quod summa cum diligentia nunc est editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidem Plutarchus in Problem. Rom. quæst. q. 86. dum de his agit quæ Romani mense Maio agere solerent, nullam prorsus de his quæ a Suida scribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, sed in Oriente Maiumæ spectaculum viguisse, ex nuper citatis Arcadij Imperatoris legibus satis compertum habetur. Cum enim in Codice Theodosiano dictæ leges datæ reperiantur Constantinopoli, euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum spectaculorum obscœnitates coercendas, quæ in Oriente sub ipsius ditione exercebantur. Quænam enim subest ratio, vt Orientis Imperator Constantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præesset Honorius? Quænam autem ea essent spectacula, & cur sic dicta, paulo exactius inuestigemus. Ea quidem fuisse fœdissima, prædictæ ab Arcadio latæ leges significant; & (ni fallor) ea ipsa videntur, aduersus quæ sanctus Ioannes Chrysost. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Non metuis, non expauescis, dum oculis, quibus illic lectum, qui est in orchestra, spectas, vbi detestandæ adulterij fabulæ peraguntur, iisdem hic sacram mensam intueris? &c. Omnium enim libidinũ imagines tam verbis quam re ipsa repræsentari illis obscœnis ludis, ostendit, idemq. vetuit, ne qui illis spectaculis interfuissent, in ecclesiam ingredi præsumerent, nisi prius peccatum per pœnitentiam expiassent. Mihi etiam illud persuadetur, eiusdem Chrysost. declamationibus impulsum fuisse Arcadium Imperatorem, primo vt eam legem ferret, quæ a Maiuma, quæ essent fœda, resecaret; deinde vero, vt post bienniũ, Consule Theodoro, iterum lege lata prorsus abscinderet, ac prohiberet. Memini me legisse etiam Iulianum Apostatam in Misopogone Antiochenos de Maiumis ferijs redarguisse, cum ait: Vnusquisque vestrum priuatim in conuiuijs & ferijs Maiumæ pecuniam effundit, pro vobis ipsis & communi salute neque priuatim neque publice sacrificatis, &c. Quod autem ad nomen pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma originem ducere, existimo: siquidem ibidem impudicissime colebatur Venus, cuius turpissimum simulachrum in loco, qui dicebatur Tetramphodos, ad Arcadij vsque tempora libidinũ illecebris palam expositum permansit; quod virtute sanctæ Crucis, agente S. Porphyrio Gazensi Episcopo, sponte collapsum, pectractum est, eiusdem Arcadij tempore. Scribit eam historiam Marcus diaconus Gazensis, eamq. retulit Metaphr. in die 26. Februarij.

Zenonis Episc.] De eodem Sozomenus hist. lib. 7. cap. 27. Niceph. hist. lib. 4. c. 47. & lib. 13. cap. 2. vbi ait, ab hoc ordinatum esse lectorem S. Ioannem Chrysostomum silum esse ratus, de quo Socrat. hist. lib. 6. c. 3. sed verius puto, illum fuisse Zenonem Tyrium Episcopum, de quo superius 5. Iunij in Dorotheo. T. 4. A. 381. nu. 72.

Theodori.] Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 24. cir. A. 560.

D Sexto Kal. Ianuarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	s
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

APVD Ephesum natalis sancti Ioannis[a] Apostoli & Euangelistę, qui post Euangelij scriptionem, post exilij relegationem, & Apocalypsim diuinam vsque ad Traiani Principis tempora perseuerans, totius Asiæ fundauit rexitq. ecclesias, & confectus senio, sexagesimo octauo post passionem Domini anno mortuus, iuxta eamdem vrbem sepultus est. Alexandrię S. Maximi[b] Episcopi, qui satis clarus & insignis titulo cõfessionis effectus est. Constantinopoli sanctorũ confessorũ Theodori[c] & Theophanis fratrũ, qui a pueritia in monasterio sancti

Sabæ nutriti, cum postea pro sanctarum imaginum cultu adversus Leonem Armenum strenue decertarent, eius iussu verberibus affecti, exilio relegantur: sed eo mortuo, rursus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, constanter resistentes, verberibus iterum cæsi, in exilium pulsi sunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero, pace demum Ecclesiæ reddita, factus Nicænus Episcopus, quieuit in Domino. Ibidem sanctæ Nicerātæ [d] virginis, quæ sub Arcadio Imperatore claruit sanctitate.

DECEMBRIS 27.

Plura de eo T. 1. præsertim an 98. n. 13 & seq. & T. 2. an. 102. n. 2. & seq.

IOANNIS Apostoli [a].] De eodem Beda, Vsuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio vj. Kal. Octobr. his verbis: Migratio sancti gloriosi & celebris Apostoli ac Euangelistæ Ioannis cognomento Theologi. Hæc illi, re vera vita functum credentes, sicut & Polycrates Ephesi Episcopus scribens ad Victorem Romanum Pōtificem, quem refert Eusebius hist. lib. 3. cap. 25. atque Ioannes Chrisostomus in homilia in laudē duodecim Apostolorum, vbi de Ioanne ait, quod post mortem tamquam viuus Ephesum curat: idemque de eius sepulchro non ossibus vacuo meminit homil. 26. in epistolam Pauli ad Hebræos. id ipsum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima: Translatus est (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta est, dilata scilicet; ceterum morituri asseruantur, vt Antichristum suo extinguant sanguine. Obijt et Ioannes, quem in aduentum Domini remansurum frustra spes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus id ipsum asseueranter affirmat libro de Scriptor. Ecclesiast. in Ioanne, & contra Iouinianum, & in Matth. cap. 20. Cælestinus Papa in epistola quam scribit ad SS. Synodum Ephesinam meminit reliquiarum S. Ioannis Euangelistæ Ephesi in honore habitarum, ostendens eum iam esse defunctum. De iisdē Synodica Orientalium ad clericos Constantinopolitanum, extat inter Acta Concilij Ephesini edit. Peltanæ tom. 2. cap. 14. & to. 3. cap. 6. Prætermitto de eā aliorum tam Græcorum quam Latinorum testimonia, qui in commentarijs in Matth. c. 20. & in Ioan. cap. 21. de his egere. Satis modo sit, quid de his antiquitas tradiderit, asseruisse: quid de his Polycrates eius loci Episcopus, quid Ioannes Chrysostomus, qui Ephesi interfuit Synodo septuaginta Episcoporum, dum deposuit Episcopum Ephesinum, vt eius vitæ Acta declarant apud Socratem libro 6. cap. 10. Sozomenus libro 8. cap. 6. Pallad. in dialog. de Ioanne Chrysostomo, & Metaphrast. in vita ipsius. Ioanni Chrysostomo hæc dicenti adstipulatur Nicephorus libro 2. cap. 42. Hæc quidem antiquitatis testimonia pluris apud me sunt quibusuis aliorum recentiorum contentiosis assertionibus. De tempore exitus hæc S. Hieronymus: Confectus senio, sexagesimooctauo post passionem Domini anno mortuus, iuxta vrbem eandem sepultus est. Adnumeratur hic annus a Christi aduentu (secundum Fastos Onuphrii) centesimus primus. Inter religiosas Orientales peregrinationes percelebris erat Ephesina, visitandi gratia sepulchrum eiusdem Apostoli; cum præsertim ex ea quadam traditione exploratum haberetur, illic apud eundē Apostolum Dei genitricem MARIAM aliquando permansisse; est de ea egregium testimonium SS. œcumenicæ Synodi Ephesinæ in epistola Synodali ad clerum Constantinopolitanum. extat inter Acta eiusdem Concilij edit. Pelt. tomo 2. cap. 27. Inde putamus euenisse, vt illic præcipua, & inter alias plures basilica augustior esset, quæ nomine Dei genitricis MARIAE appellaretur, vbi & de eadem sacrosancta Synodus habita est aduersus Nestorium, Cælestino Romano Pontifice. Post eam erat basilica nomine sancti Ioannis, quam tūc temporis sibi schismatici vendicarant; eam autem postea diu Iustinianus Imperator in honorem eiusdem Apostoli longe ampliorem extruxit, vt scribit Procopius de ædific. Iustiniani Imperatoris lib. 5. De tunica eiusdē S. Ioannis Romam allata, ac miraculis illustrata, agit Ioannes diaconus in vita S. Greg. Papæ lib. 3. c. 28 57 & 58. Acceperat enim eā ipsē S. Pontifex a Ioanne abbate, vt indicāt eius litteræ ad eundem Ioannē li. 2. indict. 11. epist. 3. c. 41. Meminit habetur de eadē peregrinatione Ephesina ad S. Ioannē in Prato spirit. c. 186. De rebus gestis eiusdē Apostoli, præter illa quæ in sacris litteris scripta reperiuntur, & ea

quæ Tertullianus & S. Hieronymus ſcribunt de dolio feruentis olei, quæ recipiuntur ab omnibus; feruntur Acta quædam Procori nomine, quæ ſcatent erroribus, ſicut & ea quæ Melitonis nomine edita ſunt de tranſitu Dei genitricis. Alia ſunt inſuper quæ inter paſſiones Apoſtolorum ſcribuntur anonyma: quæ autem de ſepultura eius ferâtur apocrypha, conſule Auguſtinum tract. 124. in Ioannem. De prædicatione eius in Aſia Hieronymus, Ioan. Chryſoſtomus, ac ceteri teſtantur. Parthis etiam Euangelium annunciaſſe, vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos ſignificat. Eumdem Apoſtolum verbi prædicatione ad Indos penetraſſe, declarant litteræ Apoſtolicorum virorum, ipſorum inquam Patrum Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt: datæ ſunt anno Domini M D.LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5. Septembris, apud Lipom. to. 6. De tempore ſcripti ab eo Euãgelij cum alij in Patmos inſula, alij poſt redditum in Aſiam id factum tradant, conſule quæ dicta ſunt in tom. 1. Annalium anno 99.

[b] *Maximi Episc.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 10. 13. & 14. ex epiſtola Dionyſij, atq. ſucceſſiſſe Maximum Dionyſio anno duodecimo Gallieni Imp. eadem Niceph. hiſt. lib. 6. c. 34. Ad hunc Maximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, ſucceſſor S. Dionyſij, ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergẽtem hæreſim Pauli Samoſateni: cuius epiſtolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Epheſinæ contra Neſtorium, reperiturque deinde intexta in Concil. Chalced. ex ſcriptis S. Cyrilli Epiſcopi Alexandrini. T. 2. A. 272. nu. 3. & ſeq. & An. 285. n. 15.

[c] *Theodori & Theophanis.*] Agunt de iiſdem Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſorum editas a Metaphraſte habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. De his etiam Cedren. & Zonaras in Theophilo Imperatore. T. 9 A. 815. n. 47 A. 821 n. 73. A. 833 n. 1. A. 835. n. 43. & ſeq. An. 842. n. 29. & ſeq.

[d] *Nicerata.*] Ferunt eamdem fuiſſe medicæ artis peritam Sozom. hiſt. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 13. c. 25. Vnde coniectura ducimur opinari, hanc illam eſſe, quæ S. Ioanni Chryſoſtomo ſtomacho laboranti, ſalubre parauit antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſtol. 4. ad Olympiadem. T. 5. A 404. nu. 64

xiij. E Quinto Kal. Ianuarij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Bethlehem Iudæ natalis ſanctorum Innocentium [a], qui ab Herôde Rege pro Chriſto interfecti ſunt. Ancyræ in Galatia ſanctorum martyrum Eutychij [b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis ſanctorum martyrum Caſtôris [c], Victôris, & Rogatiani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Indes [d] eunuchi, Domnæ, Agăpis, & Theophilę virginum, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronam martyrij ſunt aſſecuti. Neocæſareæ in Ponto ſancti Troadij [e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti ſanctus Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumque ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſsi in Armenia inferiori ſancti Cæſarij [f] martyris, qui ſub Galerio Maximiano paſſus eſt. Romæ S. Domnîonis [g] presbyteri. In Aegypto ſancti Theodôri [h] monachi, diſcipuli ſancti Pachomij. In monaſterio Lerinenſi ſancti Antonij [i] monachi, miraculis clari.

DECEM-

To.1.An.1. n.47.& seq &A.58 nu. 94.

ANCTORUM *Innocentium* a.] De his Beda, Vsuardus, ac ceteri Latinorum, Graeci autem in Menologio die sequenti. Antiquissima haec est solemnitas in Ecclesia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. haec ait: Bene, inquit, & secundum voluntatem Dei eorum memoriam sancti Patres celebrari mandarunt sempiternam in ecclesijs, veluti pro Domino morientium, &c. Eosdem Innocentes consueuerunt antiqui Patres appellare martyres, vt inter alios Irenaeus aduersus haeres. lib. 3. c. 18. De eadem celebritate duo habentur sermones S. Augustini, totidem ei tributi sunt, 8. 9. 10. & 11. de sanctis; duo item Petri Chrysologi 152. & 153. Celebratur etiam eius solemnitatis Octaua, in qua S. Augustinum duos sermones habuisse testatur Possid. in Indic. Cur autem ijsdem infantibus nomen, & honor martyrum deferatur, consule Augustinum epistola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarum.

b *Eutychij & Domitiani.*] Vsuardus & alij recentiores de his hac die.

c *Castoris & soc.*] Vetus Roman. Martyrol. adstipulaturq. vet. manuscr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vsuardum.

T.2.A.293. n.3.A.301. n.6.& seq. & An.302. n.42. d *Indes & soc.*] Agunt de ijsdem Graeci hac die in Menologio. Eorum Acta a Metaphraste edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitq. de his Nicephorus histor. lib. 7. cap. 6.

T.2.A.255 num.134. e *Troadij.*] Eius certamen & coronam descriptam habes a S. Gregorio Nysseno in Actis S. Gregorij Thaumaturgi, quae luculenta oratione narrauit.

f *Caesarij.*] Graeci de eodem. Arabissum ciuitas in Armenia non tantum huius martyrio illustratur, sed etiam exilio S. Ioannis Chrysostomi, immo hospitio nobilitatur: ille etenim ad euitandos frequentes barbarorum incursus confugiens, a Treio eius ciuitatis Episcopo humanissime susceptus est, vt ipse scribit epist. 4. & 69. De Arabisso, Cucuso, Commana, Sebaste, alijsq. Armeniae ciuitatibus, ipsaq. prouincia in quatuor partes diuisa, vide Nouel. constit. collat. 10. tit. 11. de descript. quatuor praes. Armen. Ex Arabisso etiam oriundus fuit Mauritius Imp. vt testatur Eustath. in Eutychio. T.3.A.311. n.22.

g *Domnionis.*] De quo saepe S. Hieron. scribensq. ad Desiderium epist. 154. virum sanctissimum, & sui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extant eiusdem Hieronymi epistolae 51. & 109. necnon praefatio in Esdram. Sanctus Paulinus in epistola ad Alipium 35. apud Augustinum, Domnionem sanctissimum, eumdemq. patrem appellat. T.4.A.379. n.17. T.5.A.402. nu.40.

h *Theodori.*] Hic spectatissimus sanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. Patrum par. 1. De eo & S. Nilus in lib. de oratione. Recensetur inter scriptores Ecclesiast. a Gennadio c. 8. De altero Theodoro monacho discipulo S. Antonij agitur supra sept. Idus Ianuarij. T.5.A.404 n.130.

i *Antonij.*] Huius Acta conscripta ab Ennodio Ticinensi legimus manuscript. in biblioth. Vatic. est eorum exordium: Vt praeliaturi assurgunt buccinis, &c. T.6.A.488. num.14.

29 Quarto Kal. Ianuarij. Luna. F xxii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

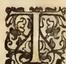

ANTVARIAE in Anglia natalis sancti a Thomae Episcopi & martyris, qui ob defensionem iustitiae & Ecclesiasticae immunitatis, impiorum hominum factione, in basilica sua gladio percussus migrauit ad Christum. Hierosolymis sancti b Dauid Regis & prophetae. Arelate natalis S. Trophimi c, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum scribens: qui ab eodem Apostolo Episcopus ordinatus, praefatae vrbi primus ad Christi Euangelium praedicandum directus est: ex cuius praedicationis fonte (vt sanctus Zosimus Papa scribit) tota Gallia fidei riuulos

accepit. Romæ ſanctorum martyrum Calliſti [d] Felicis, & Bonifacij. In Africa paſsio ſanctorum martyrum Dominici [e], Victoris, Primiâni, Lybôſi, Saturnini, Creſcentij, Secundi, & Honorâti. Viennæ in Gallia ſancti Creſcentis [f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Marcelli [g] abbatis. In pago Oxymenſi S. Ebrulphi [h] abbatis & confeſſoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

T. 12. Ann. 1163 n. 19. & ſeq. & pluries eod Tom.

THOMAS *Epiſc.* a] Huius præclariſſimi martyris res geſtas complures ſcripſere, nimirum, Herebertus eius comes indiuiduus, poſtmodum Cardinalis & Epiſcopus Beneuentanus, Ioannes Salisburgenſis Epiſcopus Carnotenſis, Gulielmus Cantuarienſis, Alanus & Benedictus abbates, necnon Eduardus eiuſdem S. Thomæ contemporaneus, cuius commentarium in compendium Surius redigẽs deſcripſit to. 6. Eſt alia inſuper S. Thomæ vita Pariſijs impreſſa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vna cũ proceſſu de Eccleſiaſtica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thoma egregium encomium, vbi deſcribuntur Acta ipſius, ac quamplurima miracula ad ſepulchrum eius edita; cunctaq. auctor ſe vidiſſe teſtatur. Extat & Petri Bleſenſis epiſt. 27. de nece eiuſdem S. Thomæ Epiſc. in qua ſanctiſſimi viri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in bibliotheca Vaticana regiſtrum omnium epiſtolarum S. Thomæ & aliorum, quæ toto illo plurium annorum perſecutionis tempore vltro citroq. ſunt datæ: quas omnes exſcripſimus, retulimusq. per annos ſingulos, vt ſcriptæ ſunt, in Annales Eccleſiaſticos. Coronatus eſt martyrio S. Thomas anno Domini MCLXX. Facta eſt eiuſdem translatio anno octauo Honorij Papæ III. extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, ſimulq. opuſculum a Stephano Archiepiſcopo Cantuarienſi cõſcriptum. Habet hæc omnia cod. manuſcriptus biblioth. Vatic. num. 782. vbi etiam leguntur litteræ Alexandri Papæ III. de eiuſdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit ſæculum noſtrum hac ex parte feliciſſimum quamplurimos Thomas, ſanctiſſimos ſacerdotes, alioſq. nobiliſſimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, duplicisq. tituli coronis auctos; cum non ſolum (vt Thomas) pro Eccleſiaſtica libertate, ſed pro fide Catholica tuenda, reſtituenda, ac conſeruanda, nobiliſſimo martyrio occubuerint; vt inter alios, quos nuper S. Societas IESV velut agnos innoxios in ſacris ſeptis, ſanctis eruditionibus ad martyrium, acceptiſſimas Deo hoſtias, ſaginauit; quos Romanum, quos Rhemenſe ſacra collegia, quæ dixerim celſas turres à facie Aquilonis, & fortiſſima propugnacula dei, emiſerunt ad triumphos, & prouexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute, Anglicanorum nobiliſſime ac glorioſiſſime cœtus, qui tam illuſtri militiæ nomen dediſti, ac ſacramento ſanguinem ſpopondiſti: æmulor ſane vos Dei æmulatione, cum vos martyrij candidatos, ac nobiliſſimæ purpuræ martyres deſignatos aſpicio. Compellor & dicere: Moriatur anima mea morte iuſtorum, & fiant nouiſſima mea horum ſimilia.

b *Dauid Regis.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Plenæ ſunt de ipſo diuinæ Scripturæ, multaq. de eo Ioſephus in libris antiq. De immẽſis prodigijs ad ſepulchrum eius editis, cum impius Herodes theſaurum inde auferre conaretur, vide eumdem antiquit. lib. 16. c. 11. — De eius ſepulchro. T. 1. An. 34. nu. 145. & ſeq.

c *Trophimi.*] De quo Acta Apoſt. c. 20. 21. & Paul. 2. ad Corinth. cap. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdẽ Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi manifeſtiſſime errat, dũ eum temporibus Decij Imp. in Gallias miſſum affirmat. Agit de eo etiam Ado Vien. in chron. anno Dom. 59. Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. contra Heinricianos. 5. 8. Dorotheus in Synopſi, & alij. Zoſimi epiſtola, quæ hic citatur, non habetur. — T. 1. An. 46. n. 2. & An. 59 n. 1. T. 2. A. 109. num. 49.

d *Calliſti & ſoc.*] De his Beda hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

e *Dominici & ſoc.*] De his Beda, vet. manuſcrip. ac recentiores.

f *Creſcentis.*] Hic idem cum eo de quo ſupra agitur quinto Kal. Iulij, de quo vide quæ ibi notauimus ea die: puto enim hac die trãſlationem celebrari. — T. 1. An. 46. n. 2.

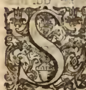
g *Marcelli Abb.*] De eodem Græci. Eius Acta ex Metaphraſte deſcripta habet Lipom. tom. 5. ac Sur. tom. 6. Claruit temporibus Leonis Imperatoris. — T. 6. A. 466. n. 2. & ſeq. & An. 469. n. 4.

h *Ebrulphi.*] De eodem Vſuardus hac die: eius autem res geſtas recitat Sur. tom. 6. — cir. A. 590.

Tertio

30 Tertio kal. Ianuarij. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

SPOLETI natalis ſanctorum martyrum Sabini [a] Epiſcopi, Exuperantij & Marcelli diaconorum, ac Venuſtiani Præſidis, cum vxore & filijs, ſub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo ſuſpenſi, deinde fuſtibus grauiter mactati, poſtea vngulis abraſi, & laterum exuſtione aſſati, martyrium compleuerunt; Venuſtianus autem non multo poſt vna cum vxore & filijs gladio necatus eſt; ſanctus vero Sabinus poſt manuum detruncationem, & diuturnam carceris macerationem, ad mortem vſque cæſus eſt. Horum martyrium licet diuerſo extiterit tempore, vna tamen die recolitur. Alexandriæ ſanctorum Manſueti [b], Seueri, Appiani, Donati, Honorij, & ſociorum martyrum. Theſſalonicæ ſanctæ Anyſiæ [c] martyris. Ibidem ſancti Anyſij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Mediolani ſancti Eugenij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Rauennæ ſancti Liberij [f] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerij [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 30.

T. 2. A. 301 num. 20. & A. 303. nu. 121.
[a] SABINI *Epiſc. & ſoc.*] De ijdem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Eius Acta manuſcripta habemus. Incipiunt: In diebus illis Venuſtianus, &c. Petrus in catal. lib. 2. cap. 19. eadem paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius virtute edito ſcribit Paulus diacon. de geſt. Longob lib. 4. cap. 5. deque eodem martyre, & Petro Epiſcopo Ticinenſi vide eumdem lib 6. cap. 18. De eius ſacris reliquis Firmum transferendis ſunt epiſtolæ S. Gregorij Papæ in regiſtro lib. 7. epiſt. 71. ad Chryſanthum, 72. ad Paſſiuum, & lib. 11. epiſt. 18. ad eumdem.

[b] *Manſueti & ſoc.*] De his item Vſuardus, Vuandelbertus, & vet. manuſcripta.

T. 2. A. 303. n. 84. [c] *Anyſiæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imp.

[d] *Anyſij Epiſc.*] Fuit hic ſucceſſor S. Acholij. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Ad hunc ſcriptæ extant duæ epiſtolæ S. Ambroſij, 60. & 79. Ad ipſum ac ceteros Macedoniæ Epiſcopos ſcripſit Ioan. Chryſoſt. epiſt. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi. T. 4. A. 378 n. 43. & A. 389. nu. 74.

[e] *Eugenij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quibus Molan. & Galeſ hac die. cir. A. 800.

[f] *Liberij Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennat. & Hieronymus Rub. hiſtor. Rauen. libr. 1. qui eum perueniſſe ait vſque ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris. cir. A. 205.

[g] *Rainerij Epiſc.*] De ipſo vet. monumenta eius eccleſiæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. Fuit Epiſcopus Furconienſis; cuius eccleſiæ in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

Pridie

11 A Pridie Kal. Ianuarij. Luna. 31

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

t u A B C D E f. F G H M N P

29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

OMAE natalis ſancti Silueſtri[a] Papæ, qui Magnum Conſtantinum Imperatorem baptizauit, & Nicænam Synodum confirmauit: multisq. alijs rebus ſanctiſsime geſtis, quieuit in pace. Item Romæ via Salaria, in cœmeterio Priſcillæ, ſanctarum martyrum Donatæ[b], Paulinæ, Ruſticæ, Nominandæ, Serotinę, Hilarię, & ſociarum. Apud Senonas beatorum Sabiniani[c] Epiſcopi, & Potentiani, qui a Pontifice Romano illuc ad prædicandum directi, eamdem metropolim confeſsionis ſuæ martyrio illuſtrarunt. Ibidem ſanctæ Columbæ[d] virginis & martyris, quæ, igne ſuperato, in perſecutione Aureliani Imperatoris gladio cæſa eſt. Rhętiariæ ſancti Hermetis[e] exorciſtæ: Catanæ in Sicilia paſsio ſanctorum Stephani[f], Pontiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quinctiani, Minerumi, & Simpliciani. Eodem die ſancti Zotici[g] presbyteri Romani, qui Conſtantinopolim profectus, alędorum orphanorum curam ſuſcepit. Rauennæ S. Barbatiani[h] presbyteri & confeſſoris. Eodem die ſanctę Melaniæ[i] iunioris, quę cum viro ſuo Piniano Roma abſcedens, & Hieroſolymam proficiſcens, ibi inter feminas Deo ſacras, vir inter monachos religioſam vitam exercuit; & ambo ſancto fine quieuerunt. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℞. Deo gratias.

DECEMBRIS 31.

Plura T. 3. præſertim De Baptiſmo Côſtâtini A. 324 a nu. 29 & inf corrige notatione à n. 36. & infra, eiuſdẽ An. 324 de Dracone n. 97 & infra eiuſdẽ A. 324. obitus A. 335. n. 58.

ILVESTRI *Papæ* a.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum. Græci autem Kal. Ianuarij in Menologio, hiſce verbis: Eodem die S. Silueſtri Rom. Pontificis, qui propter ſummum virtutis gradum, defuncto Melchiade, antiquioria Romæ creatus eſt Epiſcopus. hic multorum patrator miraculorum, Conſtantinum Magnum ad fidem conuertit, cum animæ & corporis morbos diuino baptiſmate ab eo expuliſſet. Hæc in Menolog. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij plures. De Actis Silueſtri eſt cenſura Gelaſij in cap. ſancta Romana. diſtinct. 15. Habemus eadẽ manuſcrip. quorum eſt exordium: Silueſter cum eſſet infantulus, a vidua matre Iuſta traditus eſt Caritio presbytero, &c. Habet eadem Mombrit. tom. 2. Tribuũt nonnulli ea Euſebio Cæſarienſi (talis enim titulus illi commentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus) ſed error ex multis manifeſtus arguitur, cum & Gelaſio teſte, Acta Silueſtri incerto auctore ſint ſcripta. Habet & Metaphraſt. Silueſtri Acta, quæ deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur Acta Silueſtri Papæ vt authentica ab Hadriano Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ Imp. De veritate baptiſmatis Conſtantini Imp. per Silueſtrũ Romæ exhibiti, ſatis egimus

mus in Annal. Eccl. vbi ceteras ipsius res gestas per annos singulos ordine tẽporis digessimus. Breuiter de his diximus superius 22. Augusti in Timotheo; vbi de Constantini baptismate nõnulla, quibus Eusebij Ariani impostura redarguitur, habentur conscripta. De festa die S. Siluestri ferianda extat can. 1. de cõsecr. distinct. 3. ex Greg. IX. extra de ferijs, cap. conquestus. Ea die S. Gregorius Papa in ecclesia habuit homiliã, quę est nona in Euang. & Innocentius III. duas Ecclesiam S. Siluestri, quæ Titulus Equitij dicta est (vt habet lib. de Rom. Pontif.) Symmachus Papa a fundamẽtis erexit, seu, quod verius puto, restituit: nam Equitij Titulum ab eodem Siluestro fuisse institutum, idẽ liber de Rom. Pontif. docet in Siluestro. In eadem ecclesia sub maiori altari a Sergio iuniori Rom. Pontifice reconditum esse corpus S. Siluestri Papæ, docet vetus inscriptio, quæ incisa marmori, intra cancellos eiusdem ecclesiæ asseruatur. Rursum de ecclesia S. Siluestri Papæ, & sacris imaginibus ibi positis musiuo opere contextis, meminit Hadrianus Papa in epist. ad Carolum Magnũ de imaginibus. Paulus Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat & educatus, in ecclesiã & monasterium conuertens, eamdẽ in honorem Ss. Stephani protomartyris, & Siluestri Rom. Pont. Deo dicauit. Extant de ea re eiusdem litteræ Apostolicæ, quæ hactenus in eodẽ monasterio asseruantur: dicta est ea ecclesia, S. Siluestri apud Campum Martium, sicut & antiqua monumenta testantur, vel (vt habet Martinus Polon.) S. Siluestri ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcursoris Domini.

b *Donati & soc.*] Ado de iisdem agit, ac recentiores, consentiuntq. vet. manuscripta.

T. 8. an. 46. nu. 2. c *Sabini & Potentiani.*] De his Beda, Vsuardus, ac ceteri omnes: Horũ res gestas, atque translationem recitat Petrus in catal. lib. 1. c. 25. pluribus Mombrit. to. 2. & tab. Episcoporum Senonensium apud Democharem.

T. 2. A. 275. nu. 6. d *Columbæ.*] Beda, Vsuardus, Ado, & alij. In Breuiario Toletano legimus de ea sacrum hymnum, quo eius martyriũ canitur. De eadem Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 2. c. 24. Longe hæc alia est a Columba Cordubensi, de qua S. Eulog. in Memor. sanct. lib. 3. cap. 9. cuius natalis est dies xv. Kal. Octobr.

e *Hermetis.*] De eodem Vsuardus, Ado, manuscrip. ac etiam recentiores.

f *Stephani & soc.*] De his tab. Ecclesiæ Catanensis, vbi celebris est eorum memoria.

T. 3. A. 330. n. 27. & seq. g *Zotici*] Agunt de eodem. Græci hac die in Menologio, his verbis: Commemoratio S. Zotici orphanorum nutritoris, qui claris parentibus ortus ex vrbe Roma a Constantino Magno in ciuitatem Constantinopolitanam cũ alijs quibusdam nobilibus ductus. Hæc ibi. Mich. Glyc. in 3. par. Annalium recensens illustres viros quos secũ Constantinus Roma Constantinopolim duxit, Zoticum inter alios numerat: de quo præclarum est illud elogium in constitutione Leonis & Anthemij Augustorum ad Dioscorum Præf. prætorij. l. omnia priuilegia. Cod. de Episc. & cler. his verbis: Zotici beatissimæ memoriæ, qui primus huiuscemodi pietatis officia inuenisse dicitur. Hæc ibi: licet mendosus codex habeat, Iotici, loco Zotici: verior est itaque lectio, quæ notatur in margine. Quod autem in constitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur qui plum hospitalitatis officium erga pauperes exercuit, sic accipias: vt ipse Constantinopoli xenodochium primus erexerit, sicut in Portu Romano S. Pammachius peregrinorum, & Romæ Fabiola νοσοκομεῖον, vt auctor est S. Hieronymus: nam quod ad primã xenodochij institutionẽ spectat, Hircanũ illud primũ erexisse Hierosolymis, scribit Ioseph. lib. 13. antiq. cap. 16. Hegesippus lib. 1. Isidor. lib. 15. orig. c. 2. licet Iosephi locũ Gelenius aliter in Latinũ verterit, nẽpe quod Hyrcanus primus externũ militẽ alere cœperit, non pauperes peregrinos, prout veteres omnes intellexisse videmus.

h *Barbatiani.*] De eodẽ tab. eccles. Rauen. Habuit sermonem in die natali ipsius Petrus Damian. quo etiã eius Acta contexuit, apud Sur. to. 6. & iterũ to. 3. De eo itẽ Petr. in catal lib. 2. c. c. 23. Hieron. Rub. hist. Rauen li. 3. & alij. Claruit temporibus Valentiniani III. Imp. & Gallæ Placidiæ Aug. eius matris. cir. A. 425.

i *Melaniæ iunioris.*] De eadẽ hac die Græci. Res eius gestas ex antiquis monumentis edidit Metaphrastes, descripsit Lipom. to. 5. Hæc iunior dicta respectu senioris, cuius neptis erat: de vtraq; Pallad. c. 33. Non imparis virtutis, aut minoris laudis Melania senior fuit aliquando, sed postea Origenis fuligine præclarissima opera obscurauit. De Melania iuniore, eiusq. viro Piniano agit S. Aug. epist. 224. 225. 227. & S. Hieron. epist. 79. Inter eius Acta nobilia, illud celeberrimũ non prætermittimus, quod Volusianum patruum, Romanorum nobilissimũ, quem vt ad Christum conuerteret, S. Augustinus tantopere laborauit (vt ad eũ, & ab eo scripta epist. 1. 2. 3. & 4. indicant) illum inquã disertissimũ virũ, & a Christiana lege alienissimum tandem ipsa Melania Christo subegit, vt eius Acta testãtur. T. 1 A. n. 34. nu. 233. T. 4. A. 378. n. 93. & A. 385. n. 5. T. 5. A. 397. nu. 3. & An. 408. nu. 42 & 43. A. 419 nu. 104. A. 434. n. 7. & seq. & An. 438. nu. 15. & seq.

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatæ Mariæ,
Sanctisq; omnibus.

Libel-

Libellus supplex auctoris ad S.D.N. Sixtum Quintum, quo petit prædictas suas lucubrationes cognosci a R. D. Vuilhelmo Lindano, Episcopo Ruremundensi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctissimo D. N. Sixto Papa Quinto S.

VM ad calcem perductum sit, Deo iuuante, opus Notationum nostrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumq. in ea re institutum, cum de his coram agerem (Beatissime Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, vehementerq. ad opus suscipiendum, perficiendumq. hortarere, cupiamq. in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitantibus, auideque expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitudinis vestræ illud relegi & expendi a Reuerendissimo D. Vuilhelmo Lindano Episcopo Ruremundensi, viro tum in Theologicis facultatibus, tum etiam in Ecclesiastica historia apprime versato: quem modo hic opportune ipsius Ecclesiæ negotia detinent. Cumq. fuerit a dicto Præsule eiusmodi opus perspectum, discursum, atque probatum: fas mihi sit illud prælis committere in vsum Christianæ religionis. Deus Beatitudinem vestram (vt opus habet Ecclesia) diutissime incolumem seruet ac protegat.

Beatitudinis vestræ humilis seruus Cæsar Baronius Soranus
Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoscat Reuerendiss. Lindanus.

Sequitur relatio eiusdem Vuilhelmi Lindani, Episcopi Ruremundensis, ad S. D. N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER.

SECVTVS S.V. *mandatum harum tergo inscriptum super Notationibus in Martyrologium Rom. venerandi V. Cæsaris Baronij Sorani: testor hac mea manu, me in ijs perlegendis non reperisse, quæ vllam suspecta aut nouatæ fidei ingerant labem, nedum quæ sanctæ Catholicæ nostræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduersentur doctrinæ; sed varijs de causis dignissimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Ecclesiasticæ historiæ doctrinam, & exquisitam atque raram, eamq. singularem Christianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis & sigillo & manu propria signaui. Romæ XI. Kal. Septembr. anno M.D.LXXXV.*

Ita attestor
Vuilhelm. Damasi Lindanus, Eccl. Ruremundensis
Episcopus indignus.

Eiusdem R.D. Vuilhelmi Lindani testata fides de Notationibus imprimendis.

DIE *secunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiss. D.N. retuli, manum & sigillum nostri arbitrij testes ostendens. eius Sanctitas iussit, vt eundem supplicanti redderem, qui R.P. Magistro S. Palatij exhiberet, vt prælo tradatur. Actum in area Domicilij Sanctiss. D.N. in Quirinali, cum proxime discessurus Sanctitati suæ Vale dicerem.*

Ita est:
Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundensis
Episcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis scriptio apud Reuerendiss. D. Magistrum sacri Palatij, cuius subscriptio hic posita ordine sequitur.

DIE *prima Octobris 1585. recepta copia istius libri subscripta R.D. Cæsaris Baronij auctoris manu, huic originali subscribo, concedens vt imprimatur.*

F. Thomas Zobbius, sacri Palatij Magister, manu propria.

LECTIO-

LECTIONES PER TOTVM ANNVM AD ABSOLVTIONEM CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quã in ferijs, vsque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, Lectio.

DOMINE miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane, & salus nostra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miserere nobis. ℞. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini, Lectio.

PEr quem accepimus gratiam & Apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus, pro nomine eius, in quibus estis & vos vocati IESV Christi Domini nostri. Tu autem.

In Die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPsi peribunt, tu autem permanebis, & omnes vt vestimentum veterascent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In festo S. Stephani Protomartyris, Lectio

POsitis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In festo S. Ioannis Euangelistæ, Lectio.

IN medio Ecclesiæ aperuit os eius, & impleuit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus, & stolam gloriæ induit eum. Tu autem Domine.

In festo SS. Innocentium, Lectio.

HI empti sunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipsorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei. Tu autem.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini, Lectio.

ITaque iam non est seruus, sed filius: quod si filius, & heres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPsi peribunt, tu autem permanebis. *vt in die Natiuitatis*

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauam Epiphaniæ, Lectio.

SIcut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra, in Christo IESV Domino nostro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphaniæ vsque ad Dominicam primam Quadragesimæ, & ab Octaua Pentecostes exclusiue, vsque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOminus autem dirigat corda & corpora nostra in caritate Dei, & patientia Christi. Tu autem.

In Dominica prima Quadragesimæ, & in alijs Dominicis & ferijs vsque ad Dominicam Passionis.

QVærite Dominum dum inueniri potest: inuocate eum dum prope est. Tu autem Domine.

In Dominica de Passione vsque ad feriam quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FAciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non sum confusus. Tu autem.

In

In die sancto Pascha, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferijs vsque ad Ascensionem, Lectio.

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, vbi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Tu autem Domine.

In Ascensione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic IESVS, qui assumptus est a vobis in cælum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Ascensionis, Lectio.

SI quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtute, quam administrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus, per IESVM Christum Dominum nostrum. Tu autem.

In die sancto Pentecostes, & per Octauam, Lectio.

IVdæi quoque & proselyti, Cretes & Arabes, audiuimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In festo sanctissimæ Trinitatis, Lectio.

TRes sunt qui testimonium dant in cælo. Pater, Verbum, & Spiritus sanctus, & hi tres vnum sunt. Tu autem.

In festo Corporis Christi, & per Octauam, Lectio.

QVicumque manducauerit panem, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis & sanguinis Domini. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Corporis Christi, Lectio.

FIlioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. Tu autem.

PROPRIA SANCTORVM CAPITVLA.

In festo S. Andreæ Apostoli, Lectio.

ESaias enim dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbũ Christi. sed dico, Numquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuersione S. Pauli Apostoli, Lectio.

SAulus autem multo magis conualescebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damasci, affirmans quoniã hic est Christus. Tu autem.

In Purificatione B. MARIAE Virginis, Lectio.

ET placebit Domino sacrificium Iuda & Hierusalem, sicut dies sæculi, & sicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In festo Annunciationis B. MARIAE, Lectio.

EGredietur virga de radice Iesse, & & flos de radice eius ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini. Tu autem.

In festiuitatibus S. Crucis, Lectio.

HVmiliauit semetipsũ, factus obediens vsque ad mortem, mortẽ autem crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomẽ. Tu autem.

In Natiuitate S. Joannis Baptistæ, Lectio.

REges videbunt, & cõsurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, qui elegit te. Tu autem Domine.

In Natali SS. Apostolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad se reuersus dixit: Nũc scio vere, quia misit Dominus Angelum suum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem.

In Commemoratione S. Pauli Apostoli, Lectio.

EGo enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei: gratia autem Dei sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In festo S. Petri ad Vincula, Lectio.

ET Petrus ad se reuersus, *vt in Natali eiusdem.*

In festo Transfigurationis Domini, Lectio.

SVstulit me in spiritu in montem magnum & altum, & ostendit mihi ciuitatem sanctam Hierusalem descendentem de cælo a Deo, habentem clari-

claritatē Dei, & lucerna eius est agnus. Tu autem Domine.

In festo S. Laurentij, Lectio.

POtens est autē Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, vt in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispersit dedit pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. Tu autem Domine.

In festo Assumptionis, Natiuitatis, Ad Niues, Visitationis, & Conceptionis B. MARIAE Virginis, & in officio eiusdem, in Sabbato, Lectio.

IN plateis sicut cinnamomū & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Tu autem.

In festiuitatibus S. Michaelis, Lectio.

FActum est prælium magnum in cælo: Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerūt, neque locus inuentus est eorum amplius in cælo. Tu autem.

In festo omnium sanctorum, & per Octauam, Lectio.

BEnedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen. Tu autem.

In festiuitatibus Apostolorum, Lectio.

IBant Apostoli gaudentes à conspectu Concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine IESV cōtumeliam pati. Tu autem Domine.

In festiuitatibus Apostolorum, & Martyrum a Pascha vsque ad Pentecosten, Lectio.

SCimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui secundum propositum vocati sunt sancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris, Lectio.

IVstus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natali plurimorum Martyrum, Lectio.

FVlgebunt iusti, & tamquam scintillæ in arundineto discurrent: iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine.

In festo Confessorum Pontificum, Lectio.

FVngi sacerdotio, & habere laudem in nomine ipsius, & offerre illi incensum dignum in odorem suauitatis. Tu autem.

In festo Confessorum non Pontificum, Lectio.

IVstum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem Domine.

In festis sanctarum Virginum & Martyrum, Lectio.

DOmine Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata sum: inuocaui Dominum patrem Domini mei, vt nō derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superborū sine adiutorio. Tu autem Domine.

In festis sanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAudabit vsque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, & liberas eos de manu angustiæ, Domine Deus noster. Tu autem Domine.

In festo sanctarum Mulierum, nec virginum nec martyrum, Lectio.

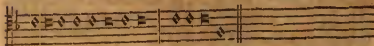
MVltæ filiæ congregauerunt diuitias, tu supergressa es vniuersas: fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Deum, ipsa laudabitur. Tu autem.

In dedicatione Ecclesiæ, Lectio.

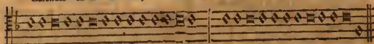
ET absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorū, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: & dixit qui sedebat in throno: Ecce noua facio omnia. Tu autem Dñe miserere nobis. ℟. Deo gratias.

MARTYROLOGIVM IN CHORO CANTATVR

in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

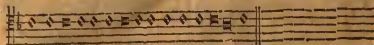

Kalendis Ia nu a ri j Luna prima.

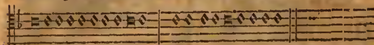

Circumcisi o Domini nostri Iesu Christi, & Octaua Natiui tatis eiusdem.

Et sic terminatur qualibet clausula, etiam in fine Lectionis, praeterquam si vltima dictio sit monosyllaba, quae hoc modo inflectitur.

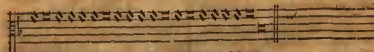

Tandem gladi o marty rij palmam adepta est.

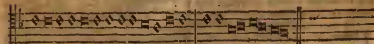
Anno à crea tio ne mundi, quando in prin cipio Deus, &c.

vsque ad verba illa, In Bethlehem Iudæ; *in quibus extollitur vox ad quartam superiorem, videlicet:*

In Bethlehem Iudæ nascitur ex Maria Virgine factus homo.

Versus autem sequens in tono Passionis.

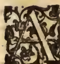
Natiui tas Domini nostri Iesu Christi secundum carnem.

Quod sequitur, in tono Lectionis consueto.

FINIS.

INDEX NOMINVM OMNIVM SANCTORVM
Qui in hoc Martyrologio continentur, ordine Alphabetico descriptus.

A

ARON sacerdos, in monte Hor. 1. Iul.
Aaron mart. in Britannia sub Diocletiano. infra cum Iulio. 1. Iul.
Abachum mart. Romæ sub Claudio. inf. cum Mario. 19. Ianuar.
Abdias propheta, Samariæ. 14. Iun. & 19. Nouemb.
Abdiesus diaconus mar. sub Sapore. 22. Apr.
Abdon & Sennen mart. Romæ sub Dec. 30. Iul.
Abedechalas presb. & mart. in Perside sub Sapore. inf. cum Symeone. 21. Apr.
Abercius Episcopus Hierapolitan. 22. Oct.
Abibonis inuentio. 3. Aug.
Abibus diaconus mart. Edesse sub Licinio. 15. Nouemb.
Abilius episc. Alexandrin. 22. Febr.
Abraham eremita in Syria. 16. Mart.
Abraham confessor Aruernis. 15. Iun.
Abraham patriarcha. 9. Oct.
Abrahamitæ monachi mar. Constantinopoli sub Theophilo. 8. Iul.
Absalon mart. Cæsareæ. infr. cum Lucio. 2. Mart.
Abudemius mart. sub Dioclet. in Tenedo. 15. Iul.
Abundantius mar. inf. cum Leone. 1. Mart.
Abundantius diaconus mar. Romæ sub Diocletiano. inf cum Abundio. 16. Sept.
Abundius mart. Romæ inf. cum Alexandro. 27. Febr.
Abundius episc. Comensis. 2. Apr.
Abundius mansionarius Eccl. S. Petri Romæ. 14. Apr.
Abundius presb. & mar. Cordubæ. 11. Iul.
Abundius mar. Romæ sub Valeriano. infra cum Irenæo. 26. Aug.
Abundius presbyt. Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart. Romæ sub Diocletiano. 16 Sept.
Abundius diaconus mart sub Dioclet. infra cum Carpophoro. 10. Decemb.
Abundius mar. sub Numeriano. inf. cum Iusto. 14. Decemb.
Acacius presb. & mar. Sebastæ sub Dioclet. infr. cum Hirenarcho. 27. Nouemb.
Acathius centurio mart. Constantinopoli sub Dioclet. 8. Maij.
Acatius episcopus Amidæ. 9. Apr.
Acatius mart. Prusæ. infr. cum Patricio. 28. Apr.
Acatius mar. Mileti sub Licinio. 28. Iul.
Accursius mar. in Africa. inf. cum Berardo. 16. Ian.
Acepsimas episcopus mart. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Achillas episc Alexandrin. 7. Nou.
Achilleus diaconus mar. in Gallia. infr. cum Felice. 23. Apr.
Achilleus mar. Romæ. infr. cum Nereo. 12. Maij.
Acindynus mar. sub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Acindynus, Pegasius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodistus, & socij mart. in Perside. 2. Nouemb.
Acisclus & Victoria mart. Cordubæ sub Diocletiano. 17. Nouemb.
Acutius mart. Puteolis sub Diocletiano. inf. cum Ianuario. 19. Sept.
Acyllinus mar. Carthag. inf. in Scillitam mar. 17. Iulij.
Adalbertus episc. Pragensis mar. 23. Apr.
Adauctus mar. Romæ sub Diocletiano. infra cum Felice. 30. Aug.
Adaucus mar. in Phrygia cum alijs plurimis sub Maximiano Galerio. 7. Febr.
Adalbertus confessor in Hollandia. 25. Iun.
Adelphus episc. Metensis. 29. Aug.
Aderitus episc. Rauennæ. 27. Sept.
Adiutor confessor in Campania sub Vuandalis. inf. cum Prisco. 1. Sept.
Adiutor mar in Africa inf. cum Victuro. 28. Decemb.
Adiutus mar. in Africa. inf. cum Berardo. 16. Ianuar.
Adiutus abbas, Aurelianis. 19. Dec.
Ado episcopus Viennen. 16. Dec.
Adria mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Eusebio. 2. Decemb.
Adrio, Victor, & Basilla mart. Alexandriæ. 17. Mai.
Aduentor mar. Taurini sub Maximiano. inf. cum Octauio. 20. Nouemb.
Adulphus & Ioannes mar. Cordubæ. 27. Sept.
Aedesius mart. Alexandriæ sub Maximino. 8. Apr.
Aegidius abbas in prouincia Narbonensi. 1. Sept.
Aemiliana virgo Romæ. 5. Ian.
Aemiliana mar. Romæ 30. Iun.
Aemilianus mar. in Armenia. infr. cum Dionysio. 8. Febr.
Aemilianus miles, Tertulla & Antonia virg. cum alijs mart. in Numidia sub Valeriano. 29. Apr.
Aemilianus mar. Dorostori sub Iuliano. 18. Iul.
Aemilianus episcopus Cyzici. 8. Aug.
Aemilianus episcopus Vercellen. 11. Sep.
Aemilianus confessor Rhedonensis. 11. Oct.
Aemilianus presbyter Turiasonen. 12. Nou.
Aemilianus mart. in Africa sub Hunnerico. infr. cum Dionysia. 6. Dec.
Aemilius m. in Africa inf. cũ Casto. 22. Mai.
Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. in Sardinia. 28. Mai.
Aemilius mart. Capuæ. infr. cum Marcello. 6. Oct.
Aetherius episcopus mart. in Chersoneso. inf. cum Basilio. 4 Mar.
Aetherius episcopus Viennensis. 14. Iun.
Aetherius mar. sub Dioclet. 18. Iun.
Aetherius episcopus Antisiodoren. 27. Iul.
Afra mar. Brixiæ sub Hadriano. 24. Mai.
Afra mar. Augustæ. 5. Aug.
Africanus mar in Africa sub Decio. inf. cum Terentio. 10. Apr.
Agabius episcopus Veronen. 4. Aug.
Agabus propheta Antiochiæ. 13. Febr.
Agape & Chionia virg. mart. Thessalonicæ sub Diocletiano. 1. Mart.
Agapes mar. inf. cum Donato. 25. Ian.
Agapes virgo & mar. Interamnæ. 15. Febr.
Agapes virgo mar. Nicomediæ sub Dioclet. inf. cum Inde. 28. Dec.
Agapitus episcopus Rauennæ. 16. Mart.
Agapitus episcopus Synnadæ. 24 Mart.
Agapitus diaconus mar. Romæ sub Valeriano, inf. cum Xysto. 6. August.
Agapitus mart. Præneste sub Aureliano. 28. August.
Agapitus Papa. 20. Sept.
Agapitus mart. Heracleæ. inf. Basso. 20. Nou.
Agapius mar. Cæsareæ sub Dioclet. inf. cum Timolao. 24. Mart.
Agapius mar. inf. cum Aphrodisio. 28. Apr.
Agapius & Secundinus episcopi mart. Cirthæ in Numidia sub Valeriano. 29. Apr.
Agapius mart. in Palæstina sub Dioclet. inf. cum Timotheo. 19. Aug.
Agapius mart. Edessæ sub Maximiano. infra cum Bassa. 21. Aug.
Agapius episcopus Nouarien. 10. Sept.
Agapius mar. Romæ sub Hadriano. inf. cum Eustachio. 20. Sept.
Agapius mar. Sebastæ sub Licinio. inf. cum Carterio. 2. Nou.
Agapius mar. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. 20. Nou.
Agatha virgo mar. Catanæ sub Decio. 5. Feb.
Agathangelus mar. Ancyræ. 23. Ian.
Agatho Papa Romæ. 10. Ianu.
Agatho exorcista mar. infr. cum Cyrione. 14. Febr.
Agatho & Triphina mar. in Sicilia. 5. Iul.
Agatho mar. Alexandriæ sub Decio. 7. Dec.
Agathoclia ancilla mar. 17. Sept.
Agathodorus episcopus mart. in Chersoneso. inf. cum Basilio. 4. Mart.
Agathodorus mart. Pergami sub Antonino. inf. cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica mar. Pergami sub Antonino. inf. cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica virgo & mart. Carthagine. inf. cum Bassa. 10. Aug.
Agathonicus, Zoticus, & socij mart. Nicomediæ sub Maximiano. 22. Aug.
Agathopodes diaconus, & Theodulus lector mar. Thessalonicæ sub Maximiano. 4. Apr.
Agathopodes diacon. Antiochiæ. infr. cum Philone. 25. Apr.
Agathopus mar. in Creta sub Decio. infra cum Theodulo. 23. Dec.
Agericus episcopus Virodunen. 1. Dec.
Aggæus mart. Bononiæ sub Maximiano. inf. cum Hermete. 4. Ianu.
Aggæus propheta. 4. Iul.
Agileus mar. Carthagine. 15. Oct.
Aglibertus mart. Parisijs. inf. cum Agoardo. 24. Iun.
Agnellus abbas Neapoli. 14. Dec.
Agnes virgo Politianen. ord. S. Dominici. 20. Apr.
Agnes virgo mart. Romæ, 21. Ianuar. Secundo, 28. eiusdem.
Agoardus & Aglibertus cum alijs innumeris mar. Parisijs. 24. Iun.
Agricola episcopus Gabilonen. 17. Mart.
Agricola mart. Bononiæ, infr. cum Vitale. 4. Nou.
Agricola mar. in Pannonia. 3. Dec.
Agricola mar. Rauennæ sub Maximiano. inf. cum Valentino. 16. Dec.
Agrippina virgo mar. Romæ sub Valeriano. 23. Iun.
Agrippinus episcopus Neapolitan. 9. Nou.
Agritius episcopus Treuirensis. 13. Ianu.
Aichardus abbas. 15. Sept.
Aidanus episcopus Lindisfarnen. 31. Aug.
Aigulphus abbas Lirinensis, & socij monachi mart. 3. Sept.
Aithalas presb. & mar. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Albanus mar. Moguntiæ 21. Iun.
Albanus, & miles quidam mar. in Britannia sub Dioclet. 22. Iun.
Albertus ord. Carmelit. in Sicilia. 7. Aug.

Albertus episcopus Leodien m. 21.Nou.
Albina virgo.m.Formijs sub Decio.16.Dec.
Albinus episc. Brixien. 5.Febr.
Albinus episc. Andegauen. 1.Mart.
Albinus episc Lugdunen. 15.Sept.
Aldegundes virgo in Hannonia. 30.Ian.
Aldelmus episc. Schireburgensis. 25.Mai.
Alexander episc. Firmanus m. 11.Ian.
Alexander senex mar. sub Decio. 30.Ian.
Alexáder,& alij xxxviij.m.Romæ. 9.Feb.
Alexander m.in Cypro.inf. cum Ammonio. 9.Febr.
Alexander m. Ostiæ sub Diocl.inf. cum Maximo. 18.Feb.
Alexander episc Alexandrinus. 26.Feb.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mart. Romæ. 27.Febr.
Alexander mart. Apameę sub Antonino.inf. cum Caio. 10.Mart.
Alexáder & Theodorus m.Romæ. 17.Mart.
Alexander episc.& mar.Cæsareæ sub Decio 18.Mart.
Alexander miles mar Drizipare sub Maximiano. 27.Mart.
Alexander m. Cæsareæ sub Valeriano. infr. cum Prisco, 28.Mart.
Alexander,& alij xxxiij. mart. Lugduni sub Antonino. 24.Apr.
Alexáder Papa,Euétius, & Theodulus presbyteri & m,Romæ sub Traiano.3.Mai.
Alexander miles.& Antonina virgo m.Constantinopoli sub Maximiano. 3.Mai.
Alexander m. Edessæ sub Numeriano. infra cum Thalalæo. 20.Mai.
Alexáder m.Ananniæ.inf cũ Sisinio.29.Mai.
Alexander mar.Lugduni sub Marco Aurelio Antonino.inf.cum Photino. 2.Iun.
Alexander episc.Veronen. 4.Iun.
Alexáder m.Nouiodnni.inf.cũ Amãtio.6.Iu.
Alexander episc.Fesulan. mar. 6.Iun.
Alexander m. Alexandriæ sub Iuliano, infra cum Patermuthio. 9.Iul.
Alexander m.Romæ sub Antonino.infr.in Septem fratres. 10.Iul.
Alexander miles mar.Massiliæ.infr. cum Victore. 21 Iul.
Alexander m. Perge sub Diocl.inf.cũ Leontio. 1.Aug.
Alexander Carbonarius, episc. Comanæ & mar. 11.Aug.
Alexander ex leg. Thebæor mart. Bergomi. 26.Aug.
Alexander episc.Constantinop. 28.Aug.
Alexander m.in Sabinis.inf.cum Hyacintho. 9.Sept.
Alexander episc.& mar.Romæ sub Antonino. 21.Sept.
Alexáder m Antioch.inf.cũ Marco.28.Sept.
Alexander m.inf cum Victore. 17.Oct.
Alexander episc. Heraclius miles, & socij mar. 22.Oct.
Alexander mar. Thessalonicæ sub Maximiano. 9.Nou.
Alexander m.Corinthi sub Iuliano.24.Nou.
Alexander mar.Alexandriæ sub Decio. infr. cum Epimacho. 12.Dec.
Alexandra, Claudia, Euphrasia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodosia, Derphuta, & eius soror.m. in Paphlagonia. 20.Mart.
Alexandra virgo m.Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18.Mai.
Alexandri duo mar. Cæsareæ sub Diocl.inf. cum Timolao. 24.Mart.
Alexius confessor Romæ. 17.Iul.
Alipius episcopus Tagasten. 15.Aug.
Almachius mar Romæ. 1.Ian.
Alodia virgo mar.in Hispania. inf. cum Nunilone. 22.Octob.
Alphæus & Zacchæus mart. in Palæstina sub Diocletiano. 17.Nouemb.
Alphius, Philadelphius & Cyrinus mar.apud Leontinos in Sicilia. 10.Mai.
Alphius m.Antiochiæ.inf.cũ Marco. 28.Sep.
Alpinianus presb.Lemouicis.infr.cum Martiale. 30.Iun.
Amandus episc.Traiecten. 6.Febr.
Amandus episc.Burdigaleo. 18.Iun.
Amantius m.Romæ.inf.cũ Zotico.10.Febr.
Amantius diaconus Gandauensis. 19.Mart.
Amantius episcopus Comensis. 8.Apr.
Amantius, Alexander,& socij mart. Nouioduni. 6.Iun.
Amantius mar.Romę sub Hadriano.inf.cum Getulio. 10.Iun.
Amantius presbyter Typherni. 26.Sept.
Amantius episc.Ruthenorum. 4.Nou.
Amaranthus mar. Albigen. 7.Nou.
Amator,Petrus,& Ludouicus mart. Cordubæ. 30.Apr.
Amator episc. Antisiodoren. 1.Mai.
Amator episc. Augustodun. 26.Nou.
Amatus episc. Nusci, 31.Aug.
Amatus episc.Senonen. 13.Sept.
Amatus abbas monast. Romarici. 13.Sept.
Ambicus, Victor, & Iulius mart. Nicomediæ. 3.Dec.
Ambrosius Senensis Ord. Prædicatorum. 20.Mart.
Ambrosius episcopus Mediolanen. 4. Apr. Eiusdem ordinatio in episcopum. 7.Dec.
Ambrosius centurio mar. Ferentini sub Diocle. 16.Aug.
Ambrosius episc. Caturcen. 16.Oct.
Ambrosius abbas monast. Agaunen. 2.Nou.
Amelberga virg. Gandaui. 10.Iul.
Ammia, Cæsareæ.inf.cũ Theodoto. 31.Aug.
Ammianus m.sub Maximiano.inf.cum Theodoro. 4.Sept.
Ammon diaconus,& Virgines xl.mar.Heracleæ sub Licinio. 1.Sept.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xxij. mart. Alexandriæ. 8.Sept.
Ammon, Zenon, Ptolemæus, Ingen.& Theophilus milites m.Alexandriæ. 20.Dec.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionysia, & Ammonaria mar. Alexandriæ sub Decio. 12.Dec.
Ammonius miles mar.in Ponto. infr. cum Mosco. 18.Ian.
Ammonius & Alexáder m. in Cypro. 9.Feb.
Ammonius infans mar.Alexandriæ. inf.cum Modesto. 12.Febr.
Ammonius mar. Alexandriæ.inf.cum Dionysio. 14.Febr.
Ammonius lector mar.Pentapoli.inf.cum Theodoro. 26.Mart.
Ammonius mar.Alexandriæ sub Maximino. inf.cum Fausto. 26.Sept.
Amos propheta in Palæstina. 31.Mart.
Ampelius mart. in Africa sub Diocle. infra cum Saturnino. 11.Feb.
Ampelus & Caius mar.Messanæ.20.Nou.
Amphianus m.Cæsareæ sub Maximia.2.Apr.
Amphilochius m.inf. cum Philetto. 27.Mart.
Amphilochius episc. Iconij. 23.Nou.
Amphion episc.in Cilicia, confessor sub Maximiano Galerio, 12.Iun.
Ampliatus, Vrbanus,& Narcissus m.31.Oct.
Anacharius episc. Antisiodoren. 25.Sept.
Anacletus Papa mar.Romæ. 13.Iul.
Ananias mar. Damasci. 25.Ian.
Ananias presbyt.mar in Perside sub Sapore. inf.cum Symeone. 21.Apr.
Ananias m. Arbelæ in Persia. 1.Dec.
Ananias, Azarias, & Misael in Babylonia. 16.Dec.
Anastasia mar.Romæ sub Nerone. inf.cum Basilissa. 15.Apr.
Anastasia senior virgo,& Cyrillus mar.Romæ sub Valeriano. 28.Oct.
Anastasia m.cum cæteris in insula Palmaria sub Dioclet. 25.Dec.
Anastasij duo mart.sub Constante.infr.cum Maximo. 13.Aug.
Anastasius mar. Antiochiæ sub Diocle.infra cum Basilissa. 9.Ian.
Anastasius monachus,& socij, Suppentoniæ 11.Ian.
Anastasius Persa monachus m. cum lxx. socijs sub Cosroe. 22.Ian.
Anastasius Sinaita episcopus Antiochenus. 21.Apr.
Anastasius Papa Romæ. 27.Apr.
Anastasius,& socij m. Camerini sub Decio. 11.Mai.
Anastasius episc.Brixien. 20.Mai.
Anastasius episc. Papien. 30.Mai.
Anastasius, Felix,& Digna marty. Cordubæ. 14.Iun.
Anastasius m. Argentomachi. inf. cum Marcello. 29.Iun.
Anastasius episcopus Iteramnen. 17.Aug.
Anastasius marty. Salone sub Aureliano. 21. August.
Anastasius mar. Aquileiæ. 7.Sept.
Anastasius presbyter, Placidius, Genesius,& socij mar. 11.Octob.
Anastasius mar. 5.Dec.
Anastasius mar. Nicomediæ.inf. cum Cyriaco. 19.Dec.
Anastasius episcopus Antiochenus & mart. 21.Dec.
Anathalon episc.Mediolan. 25.Sept.
Anatholia virgo,& Audax mart. Thoræ sub Decio. 9.Iul.
Anatolius mar.inf cum Photina.20.Mart.
Anatolius episc.Laodiceæ. 3.Iul.
Anatolius mart. Nicææ sub Maximino. infr. cum Eustachio. 20.Nou.
Andeolus subdiaconus m. in Gallia sub Seuero. 1.Mai.
Andochius presbyter, Thyrsus diaconus, & Felix m.Augustoduni. 24 Sept.
Andreas Corsinus episc.Fesulanus Florentiæ 6.Ian.
Andreas episc.Florentin. 26.Febr.
Andreas mar.in Hellesponto.inf.cum Petro 15.Mai.
Andreas,& socij milites mar. in Cilicia sub Maximiano. 19.Aug.
Andreas presbyt.mar. Constantinopoli sub Leone Isaurico,inf.cum Hypatio.29.Aug.
Andreas, Ioannes, Petrus,& Antonius mart. in Africa. 23.Sept.
Andreas Cretensis monachus mar. sub Copronymo. 17.Oct.
Andreas monachus mart. Constantinopoli sub Copronymo.infra cum Stephano.28 Nouemb.
Andreas Apostolus mar.in Achaia.30.Nou. Eiusdem Translatio Constantinopoli. 9. Mai.
Andronicus & Athanasia Hierosolymis. 9. Octob.
Andronicus mar. Tarsi sub Diocle.infr.cum Tharaco. 11.Oct.
Anectus mart. Corinthi sub Decio,infr.cum Codrato. 10.Mart.
Anectus m.Cæsareæ sub Diocl. 27.Iun.
Anempodistus m.in Perside.sup. cum Acindyno. 2.Nou.
Anesius mar. in Africa. infr.cum Theodulo 31.Mar.
Angelus presb. ord. Carmel,mar.in Sicilia. 5.Mai.
Angelus mar.in Mauritania,inf. cum Daniele. 13.Oct.

INDEX.

Anianus episcopus Alexandrin. 25. Apr.
Anianus diaconus mart. Antiochiæ. inf. cum Demetrio. 10. Nou.
Anianus episcopus Aurelianen. 17. Nou.
Anicetus Papa & mart. Romæ sub Antonino. 17. Apr.
Anicetus, Photinus, & alij plures mar. Nicomediæ sub Dioclet. 12. Aug.
Anna mater B. Mariæ virg. 26. Iul.
Anna prophetissa, Hierosolymis. 1. Sept.
Annon episcopus Colonien. 4. Dec.
Annuntiatio B. Mariæ virg. 25. Mart.
Ansanus mar. sub Dioclet. Senis. 1. Dec.
Ansbertus episcopus Rhotomagen. 9. Febr.
Anscharius episcopus Bremensis. 3. Febr.
Anselmus episcopus Mantuan. 18. Mart.
Anselmus episcopus Cantuarien. 21. Apr.
Ansouinus episcopus Camerini. 13. Mart.
Anterus Papa. m. Romę sub Maximino. 3. Ia.
Anthelmus episcopus Bellicen. 26. Iun.
Anthes mar. Salerni sub Dioclet. inf. cum Fortunato. 28. Aug.
Anthia mar. Messanæ sub Hadriano. inf. cum Eleutherio. 18 Apr.
Anthimus episcopus Nicomedien. mart. sub Diocl. cũ vniuerso fere suo grege. 27. Apr.
Anthimus presb. m. Romæ sub Diocl. 11. Mai.
Anthimus mar. Aegææ sub Dioclet. inf. cum Cosma. 27. Sept.
Antholianus mar. Aruernis. 6. Febr.
Anthusa virgo Cõstantinop. sub Copronym.
Anthusa senior mar. Tarsi sub Valeriano. inf. cum Athanasio. 22. Aug.
Anthusa iunior mar. 27. Aug.
Antidius episcopus Vesontin. mar. 25. Iun.
Antigonus m. Romæ. sup. cum Alexandro. 27. Feb.
Antinogenes mar. Emeriæ sub Dioclet. infr. cum Victore. 24. Iul.
Antiochus tribunus mar. Cæsareæ infr. cum Nicostrato. 21. Mai.
Antiochus & Cyriacus mar. Sebastæ. 15. Iul.
Antiochus episcopus Lugdunen. 15. Oct.
Antiochus m. in Sardinia sub Hadr. 13. Dec.
Antipas m. Pergami sub Domitiano 11. Apr.
Antonia virgo m. Cirthæ sub Valeriano. sup. cum Aemiliano. 29. Apr.
Antonia mar. Nicomediæ. 4. Mai.
Antonina mar. sub Dioclet. 1. Mart.
Antonina virgo m. Constantinopoli sub Maximiano. sup. cũ Alexandro milite. 3. Mai.
Antonina mar. Nicææ. sub Diocl. 12. Iun.
Antoninus abbas Casinẽsis, Surrenti. 14. Ian.
Antoninus mar. sub Diocl. inf. cum Victore. 20. Apr.
Antoninus mar. Romæ sub Maximiano. infr. cum Marcellino Papa. 26. Apr.
Antoninus episcopus Florentinus. 2. Mai.
Antoninus mar. inf. cum Lucia. 6. Iul.
Antoninus m. Romæ sub Gallieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul.
Antoninus m. Romæ sub Cõmodo. 22. Aug.
Antoninus mar. Pamiæ. 2. Sept.
Antoninus puer m. Capuæ. inf. cum Aristeo. 3. Sept.
Antoninus ex legione Thebæorum m. Placentiæ. 30. Sept.
Antoninus episcopus Mediolanen. 31. Oct.
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennatha virgo mar. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. 13 Nou.
Antonius presbyt. & mart. Antiochiæ sub Dioclet. inf. cum Basilissa. 9. Ian.
Antonius abbas in Thebaide. 17. Ian.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi Romæ. 17 Ian.
Antonius episc. Constantinop. 12. Feb.
Antonius m. Alexandriæ. inf. cũ Basso. 14. Feb.
Antonius Lusitanus ord. Min. Patauij. 13. Iun.
Antonius mart. in Africa. sup. cum Andrea. 23. Sept.
Antonius mar. Ancyræ sub Iuliano. inf. cum Melisippo. 7. Nou.
Antonius mar. Romæ sub Valeriano. infra cum Irenæo. 15. Dec.
Antonius monachus Lirinen. 28. Dec.
Anysia mar. Thessalonicæ. 30. Dec.
Anysius episcopus Thessalonicen. 30. Dec.
Apelles & Lucius Christi discipuli, Smyrnę. 22. Apr.
Apellius, Lucas, & Clemens m. 10. Sept.
Aphraates anachorita in Syria. 7. Apr.
Aphrodisius mar. in Africa. infr. cum Petro. 14. Mart.
Aphrodisius, Carilippus, Agapius, & Eusebius mar. 28. Apr.
Aphrodisius presb. & alij xxx. mar. Alexandriæ. 30. Apr.
Aphthonius mar. in Perside. sup. cum Acindyno. 2. Nou.
Apodemius mar. inf. in xviij. mar. Cæsaraugust. 16. Apr.
Apollinaris virgo. 5. Ian.
Apollinaris episcopus Hierapolitan. 8. Ian.
Apollinaris mar. in Africa. infr. cum Cyriaco. 21. Iun.
Apollinaris episcopus Rauennæ m. sub Vespasiano. 23. Iul.
Apollinaris mar. Rhemis. inf. cum Timotheo 23. Aug.
Apollinaris episc. Valentiæ in Gallia. 5. Oct.
Apollo, Isacius, & Crotates mar. sub Diocl. 21. Apr.
Apollonia virgo mar. Alexandriæ sub Decio 9. Febr.
Apollonius mar. Interamnæ. inf. cum Proculo. 14. Febr.
Apollonius diaconus mar. Antinoi. inf. cum Philemone. 8 Mart.
Apollonius & Leontius episcopi. 19. Mart.
Apollonius mar. in Aegypto sub Maximino. inf. cum Marciano. 5. Iun.
Apollonius presb. & alij quinque mart. Alexandriæ sub Maximino. 10. Apr.
Apollonius Senator mart. Romæ sub Commodo. 18. Apr.
Apollonius episc. Brixien. 7. Iul.
Apollonius mar. Iconij. 10. Iul.
Apollonius & Eugenius mar. 23. Iul.
Apparitio S. Michaelis archangeli. 8. Mai.
Apphias mar. Colossis sub Nerone. inf. cum Philemone. 22 Nou.
Appianus mart. Alexandriæ. infr. cum Mansueto. 30. Dec.
Apronianus mar. Romæ. 2. Feb.
Aprus episcopus Tullensis. 15. Sept.
Apuleius m. Romæ. inf. cũ Marcello. 7. Oct.
Aquila mar. in Mauritania inf. cum Seueriano. 23. Ian.
Aquila mar. inf. cum Domitio. 23. Mart.
Aquila mar. in Thebaide. 20. Mai.
Aquila & Priscilla in Asia. 8. Iul.
Aquila m. Philadelphię. inf. cũ Cyrillo. 1. Aug.
Aquilina virgo mar. in Palæstina sub Diocl. 13. Iun.
Aquilina m. in Lycia. inf. cũ Niceta. 24. Iul.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, & Tryphon mar. in Africa. 4. Ian.
Aquilinus presb. mar. Mediolani. 29. Ian.
Aquilinus, Geminus, Gelasius, Magnus, & Donatus mar. Forosempronij. 4. Feb.
Aquilinus & Victorianus mar. in Isauria 16. Mai.
Aquilinus mart. Nouioduni. inf. cum Heraclio. 17. Maij.
Aquilinus episcopus Ebroicensis. 19. Oct.
Arabia m. Nicææ. inf. cũ Theusceta. 13. Mart.
Arator presb. Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mar. Alexandriæ. 21. Apr.
Arbogastus episc. Argentoraten. 21. Iul.
Arcadius mar. 12. Ian.
Arcadius episcopus mar. in Chersoneso. inf. cum Basilio. 4. Mart.
Arcadius, Paschasius, Probus, & Eutychianus mart. & Paulillus puer in Africa. 13. Nouemb.
Archelaus, Cyrillus, & Photius m. 4. Mart.
Archelaus diaconus mar. Ostiæ sub Alexandro. inf. cum Quiriaco. 23. Aug.
Archelaus episc. in Mesopotamia. 26. Dec.
Archippus B. Pauli commilito. 20 Mart.
Arcontius m. Capuæ. inf. cũ Quincto. 5. Sep.
Ardolion mimus mar. 14. Apr.
Aresius, Rogatus, & alij xv. mart. in Africa. 10. Iun.
Aretas, & alij DIIII. mar. Romæ. 1. Oct.
Aretas & socij ccccxl. mar. & mulier cum filio paruulo, apud Homeritas. 24. Oct.
Aretius & Dacianus mar. Romæ. 4. Iun.
Argeus, Narcissus, & Marcellinus mar. in Ponto sub Licinio. 2. Ian.
Argymirus monachus m. Cordubæ. 28. Iun.
Ariadna m. in Phrygia sub Hadriano. 17. Sep.
Arianus præses, Theoticus, & alij tres mart. Antinoi. 8. Mart.
Aristarchus episcopus Thessalonicen. m. sub Nerone. 4. Aug.
Aristeus episcopus Capuan. & Antoninus puer mart. 3. Sept.
Aristides Atheniensis. 31. Aug.
Aristion discipulus de lxxij. 22. Febr.
Aristobolus Apostolorum discipulus & m. 15. Mart.
Ariston, Crescentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iustus, Felicissimus, Felix, Marcia, & Symphorosa mar. in Campania sub Dioclet. 2. Iul.
Aristonicus mar. Melitinæ. inf. cum Hermogene. 19. Apr.
Armentarius episcopus Papien. 30. Ian.
Armogastes, Mascula, & Saturus mart. in Africa sub Geiserico. 29. Mart.
Arnulphus episcopus Metensis. 18. Iul.
Arnulphus episcopus Suessionen. 15. Aug.
Arsacius confessor Nicomediæ. 16. Aug.
Arsenius diaco. eremita in Aegypto. 19. Iul.
Arsenius mart. Alexandriæ sub Decio. infra cum Herone. 14. Dec.
Artemius, Candida, & Paulina mar. Romę. 6. Iun.
Artemius dux. mart. Antiochiæ sub Iuliano. 20. Oct.
Artemon presb. mar. Laodiceæ sub Dioclet. 8. Oct.
Arsaphus episcop. & Vualburga virgo in Anglia. 1. Mai.
Asclas mar. Antinoi. 23. Ian.
Asclepiades episcopus Antiochensis, m. sub Maximino. 18. Oct.
Asclepiodotus mar. Hadrianopoli sub Maximiano. inf. cum Maximo. 15. Sept.
Asella virgo Romæ. 6. Dec.
Aspren episcopus Neapolitan. 3. Aug.
Assumptio B. Mariæ virg. 15. Aug.
Asteria virgo mart. Bergomi sub Dioclet. 10. August.
Asterius senator mar. Cæsareæ sub Valeriano. inf. cum Marino. 3. Mart.
Asterius mar. Edessæ sub Numeriano. infra cum Thalæo. 20. Mai.
Asterius episc. Petræ, confess. sub Constantio. 10. Iun.
Asterius mar. Aegææ sub Dioclet. inf. cum Claudio. 23. Aug.
Asterius presb. mart. Ostiæ sub Alexandro. 21. Oct.

Astius episc. & mar. in Macedonia sub Traiano.inf.cum Peregrino. 7.Iul.
Asynerius Apostolorum discipulus.inf.cum Herodione. 8.Apr.
Athanasia vidua, in Aegina.14.Aug.
Athanasia.Hierosolymis. sup.cum Andronico. 9.Oct.
Athanasius commentariensis mar. in Cilicia sub Diocler. inf.cum Zosimo. 3.Ian.
Athanasius episc.Alexandrinus. 2.Mai.
Athanasius diaconus m.Hierosolymis. 5.Iul.
Athanasius episc.Neapolitan. 15.Iul.
Athanasius episc.Tarsensis,& Anthusa senior cũ duobus seru.m.sub Valeriano.22.Aug.
Athenodorus episc. Neocæsareæ mart. sub Valeriano. 18.Oct.
Athenodorus mar.in Mesopotamia sub Diocler. 11.Nou.
Athenogenes Theologus m.in Ponto.18.Ian.
Athenogenes episc.Sebastæ mar. cum x. discipulis sub Diocler. 16.Iul.
Attalas abbas Luxouien. 10.Mart.
Attalus m. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino.inf.cum Photino. 2.Iun.
Attalus m.Catanæ.inf.cũ Stephano. 31.Dec.
Atticus in Phrygia. 6.Nou.
Attilanus episcopus Zamorensis. 5.Oct.
Attius m.Perge sub Diocl.inf.cum Leontio, 1. Aug.
Auctus,Taurio,& Thessalonica mar.Amphipoli. 7.Nou.
Audactus presb. mar. Venusiæ sub Diocler. inf.cum Felice.24.Oct.
Audas episcopus, vij. presbyteri, ix.diaconi, & vij.virgines mar. in Perside sub Isdegerde. 16.Mai.
Audax mart. Thoræ sub Decio. sup. cum Anatolia. 9.Iul.
Audifax mar.Romæ sub Claudio.inf.cum Mario. 19. Ian.
Audoenus episcopus Rhotomagen.24.Aug.
Audomarus episc.in pago Taruanẽsi.9.Sept.
Auentinus confessor Trecis. 4.Febr.
Augulus episcopus Augustæ,& mar.6.Febr.
Augurius diaconus,& mart. Tarracone sub Gallieno.inf.cum Fructuoso. 21.Ian.
Augustalis episcopus in Gallia. 7.Sept.
Augustinus m.Nicomediæ.infr. cum Flauio. 7. Mai.
Augustinus episc.Cantuarien. 26.Mai.
Augustinus Hipponen. episcop. Eccl. Doct. 28. Aug.
Eiusdem Conuersio. 5.Mai.
Eiusdem Translatio Papiæ. 28.Febr.
Augustus m.Nicomediæ.inf.cũ Flauio.7.Mai.
Augustus confessor in Campania.inf.cum Prisco. 1.Sept.
Augustus presbyter Bituricen.7.Oct.
Auitus mar.in Africa. 27.Ian.
Auitus episcopus Viennen. 5.Febr.
Auitus presbyter Aurelianen. 17.Iun.
Aurea virgo mar. Cordubæ. 19.Iul.
Aurea virg.mar.Ostiæ. 24 Aug.
Aurea virgo Lutetiæ. 4.Oct.
Aurelia & Neomisia virgines Anagniæ. 25. Septemb.
Aurelia virgo,Argentorati. 15.Oct.
Aurelia mar.Romæ sub Valeriano. inf. cum Eusebio. 2.Dec.
Aurelianus episcopus Arelaten. 16.Iun.
Aurelius m.Cordubæ. inf.cũ Geo1g. 27.Iul.
Aurelius,Parisijs. inf cum Georgio. 20.Oct.
Aurelius & Publius epĩ & m.in Asia.12.Nou.
Aureus.Iustina,& alij m.Moguntiæ, 16.Iun.
Auspicius episcopus Treuiren.8.Iul.
Austreberta virgo Rhotomagen. 10.Febr.
Austregisilus episcopus Bituricen. 20.Mai.
Austremonius episcopus Aruernen. 1.Nou.
Austriclinianus presbyter Lemouicis. intra cum Martiale. 30. Iun.
Autbertus episcopus Cameracen.13.Dec.
Autonomus episcopus in Bithynia mar. sub Diocler. 12.Sept.
Auxanus episcopus Mediolanen. 3.Sept.
Auxentius abbas in Bithynia. 14.Febr.
Auxentius mar.in Armenia sub Diocler. inf. cum Eustratio. 13.Dec.
Auxentius episcopus Mopsuestiæ confess. sub Licinio. 18.Dec.
Auxibius episcopus Solij. 19.Febr.
Auxilius in Antioch.inf.cũ Basileo.27.Nou.
Azadanes diacon. m. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Azades eunuchus mar. sub Sapore in Perside. 22.Apr.
Azarias in Babylonia sup.cũ Anania.16.Dec.
Azas,& cl.milites m.in Isauria sub Diocler. 19.Nou.

B

Babylas epũs Antiochenus, Vrbanus, Prilidianus,& Epolonius m. sub Dec. 14.Ia.
Bacchus mar. Augustæ Euphratesiæ. inf.cum Sergio. 7.Oct.
Baiulus m.Romæ.inf. cũ Liberato. 20.Dec.
Balbina virgo Romæ. 31.Mart.
Baldomerus confessor Lugduni. 27.Febr.
Barachisius m. in Persia sub Sapore. inf.cum Iona. 26.Mart.
Barbara virgo mar. Nicomediæ sub Maximino. 4.Dec.
Barbatianus presbyter Rauennæ. 31.Dec.
Barbatus episcopus Beneuentan.19.Febr.
Barbea mar.Edessæ sub Traiano,29.Ian.
Bardomianus,Eucarpus,& alij xxvj. mar. in Asia. 25.Sept.
Barlaam mar.Cæsareæ. 19.Nou.
Barlaam & Iosaphat in India. 27.Nou.
Barnabas Apostolus,in Cypro. 11.Iun.
Baronius & Desiderius confessores, Pistorij. 25.Mart.
Barsabas mar.in Perside. 11.Dec.
Barsanuphius anachorita in Palæstin.11 Apr.
Barsem episcopus Edessæ confessor sub Valente. 30.Ian.
Barsimæus episcopus Edessæ mart. sub Traiano. 30. Ian.
Bartholomæus Apost. in Armenia. 25.Aug.
Bartholomæus abb. Cryptæ ferratæ.11.No.
Barula puer mar.Antiochiæ sub Galerio.inf. cum Romano. 18.Nou.
Basileus mar.Romæ sub Valeriano. inf.cum Iouino. 2. Mart.
Basilius episc.Amasiæ sub Licinio.26 Apr.
Basileus mar. in Hispania. inf.cum Epitacio. 23.Mai.
Basileus episcopus Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mar. 27.Nou.
Basilianus mar. Laodiceæ. inf. cum Theotimo. 18.Dec.
Basilides,Tripos,Mandal.& alij xx.mar.Romæ sub Aureliano. 10.Iun.
Basilides,Cyrinus,Nabor, & Nazarius mar. Romæ sub Diocletiano. 12.Iun.
Basilides m.Alexãdriæ sub Seuero. 30.Iun.
Basilides mar.in Creta sub Decio. infr.cum Theodulo. 23. Dec.
Basiliscus m.sub Maximiano. inf.cum Cleonico.3.Mart.
Basiliscus m.in Põto sub Maximiano.22.Mai.
Basilissa virgo mar. Antiochiæ sub Diocler. inf.cum Iuliano. 9.Ian.
Basilissa mar.inf.cum Callinica. 22.Mart.
Basilissa & Anastasia m. Romæ sub Nerone. 15. Apr.
Basilissa virgo m.Nicomed.sub Diocl.3.Sep.
Basilius episcopus Cæsarien. 1. Ian.
Eiusdem ordinatio in episcopum.14.Iun.
Basilius pres.m.Ancyræ sub Iulian.22.Mar.
Basilius & Procopius confessores Constantinopoli sub Leone. 27.Februarij.
Basilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius,Capito,Ephrem,Nestor,& Arcadius epĩ & m. in Chersoneso. 4.Mart.
Basilius episcopus Bonon. 6.Mart.
Basilius eps Amaseæ m.sub Licinio. 26.Apr.
Basilius & Emmelia,Cæsareæ. 30.Mai.
Basilius monachus m. Constantinopoli sub Copronymo.inf.cum Stephano. 28.Nou.
Basilla m.Alexãdriæ.sup.cũ Adrione.17.Mai.
Basilla virgo m.Romæ sub Gallieno.20.Mai.
Basilla,Smyrnæ. 29 Aug.
Basolus confessor Rhemen. 26. Nou.
Bassa m.Nicomediæ. inf.cũ Victore. 6.Mar.
Bassa,Paula, & Agathonica virg. mart.Carthagine. 10.Aug.
Bassa.Theogonius,Agapius, & Fidelis mart. Edessæ sub Maximiano. 21. Aug.
Bassianus episcopus Laudensis. 19.Ian.
Bassianus lector m.cum Cyrione. 14 Febr.
Bassianus mar.in Africa.inf.cũ Petro.9.Dec.
Bassus, Antonius, & Protolicus m. Alexandriæ. 14. Febr.
Bassus m.Romæ sub Diocler.inf.cum Maximo. 11.Mai.
Bassus, Dionysius, Agapitus, & alij xl.mart. Heracleæ. 20.Nou.
Bassus episc.Nicææ m.sub Decio.5.Dec.
Bathildes Regina,in territorio Paris.26.Ian.
Baudelius mar.Nemausi. 20.Mai.
Bauo confessor in portu Ganda. 1.Oct.
Beanus episcopus Aberdonen.16.Dec.
Beata m.in Africa.inf.cum Cyrillo, 8.Mart.
Beatrix m.Romæ sub Diocl.inf.cum Simplicio. 29.Iul.
Beatus cõfessor in castro Vindecino. 9.Mai.
Beda presbiter Anglus. 27.Mai.
Begga vidua, Andanæ.17.Dec.
Bellinus episcopus Patauin.mar. 26.Nou.
Benedicta mart.Romæ sub Iuliano.inf.cum Prisco. 4.Ian.
Benedicta virgo Romæ. 6.Mai.
Benedicta virgo Senonen. 29.Iun.
Benedicta virgo mar.Lugdunen. 8.Oct.
Benedictus abbas in Anglia. 12.Ian.
Benedictus episcopus Mediolanen. 11.Mar.
Benedictus abbas Casinen. 21.Mart.
Benedictus monachus in Cãpania. 23.Mar.
Benedictus Papa Romæ. 7.Mai.
Benedictus confessor Pictauien. 23.Oct.
Benedictus,Ioãnes,Matthæus,Isaac,& Christinus eremitæ & m.in Polonia 12.Nou.
Beniamin diaconus mar.in Perside.31.Mar.
Benignus mar.Tuderti. 13. Febr.
Benignus m.Tomis.inf.cum Euagrio. 3.Apr.
Benignus episc.Traiecten.mar. 28.Iuni.
Benignus presb. m.Diuione sub M.Aurelio. 1.Nou.
Benignus episcopus Mediolanen. 20.Nou.
Benildes mar.Cordubæ. 15.Iun.
Benno episcopus Misnensis. 16.Iun.
Benuenutus episcopus Auximanus.22.Mar.
Berardus, Petrus, Accursius, Adiutus, & Otho ord.Min.m.in Africa. 16.Ian.
Berecharius abbas & mar. 16 Oct.
Bernardinus Senensis ord.Min.20.Mai.
Bernardus episcopus Capuanus. 22.Mart.
Bernardus abbas Claræuallen.20.Aug.
Bernardus confessor,in Latio. 14.Oct.
Bernardus episcopus Parmen 4.Dec.
Beronicus,Pelagia virgo, & alij il. mar. Antiochiæ. 19.Oct.
Bertinus abbas monast.Sithin. 5.Sept.
Besa mart. Alexandriæ. 27.Febr.
Bessarion anachorita. 17.Iun.
Bianor & Siluanus m.in Pisidia 10.Iul.
Bibiana virgo m. Romæ sub Iuliano. 2.Dec.
Biblides mart. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino.inf.cum Photino. 2.Iun.

Bicor ep. mar. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Birillus episcopus Catanen. 21. Mart.
Birinus episcopus Dorcestren. 3. Dec.
Blanda mart. Romæ sub Alexandro, infra cum Calepodio. 10. Mai.
Blandina mart. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino. inf. cum Photino. 2. Iun.
Blasius, episcopus Sebastæ, & mar. cum duobus pueris, & vij. mulieribus. 3. Febr.
Blasius & Demetrius mart. Verulis. 29. Nou.
Bona & Doda virg. Rhemen. 24. Apr.
Bonauentura ep. Car. Alban. ord. Mi. 14. Iul.
Bonifacius mar. Tarsi sub Diocl. 14. Mai.
Bonifacius episcopus Ferentin. 14. Mai.
Bonifacius Papa quartus. Romæ. 25. Mai.
Bonifacius episcopus Moguntin. & m. cum Eobano & alijs in Frisia. 5. Iun.
Bonifacius mar. in Russia. 19. Iun.
Bonifacius diaconus mart. Carthagine sub Hunnerico. inf. cum Liberato. 17. Aug.
Bonifacius, & Thecla, Adrumeti. 30. Aug.
Bonifacius primus Papa, Romæ. 25. Oct.
Bonifacius in Africa sub Hunnerico, inf. cum Dionysia. 6. Dec.
Bonifacius mart. Romæ. infr. cum Callisto. 29. Dec.
Bonitus episcopus Aruernen. 15. Ian.
Bononius abbas, Bononiæ. 30. Aug.
Bonosa mar. in Portu Romano, inf. cum Eutropio. 15. Iul.
Bonosus & Maximianus mar. 21. Aug.
Bonus presbyter, Faustus & Maurus cum alijs nouem mar. Romæ. 1. Aug.
Brandanus abbas in Scotia. 16. Mai.
Braulius episcopus Cæsaraugustan. 26. Mar.
Bretannion episcopus Tomis. 25. Ian.
Brictius episcopus Martulæ. 9. Iul.
Brigida virgo in Scotia. 1. Febr.
Brigitta vidua Romæ. 8. Octob.
Britius episcopus Turonen. 13. Nou.
Bruno episcopus Herbipolen. 17. Mai.
Bruno episcopus Signinus. 18. Iul.
Bruno Carthusianus in Calabria. 6. Oct.
Bruno episcopus Ruthenorũ & m. 15. Oct.
Burchardus episcopus Herbipolen. 14. Oct.
Burgundofora abbatissa in Anglia. 3. Apr.

C

Caecilia virgo mart. Romæ sub Alexandro. 22. Nou.
Cæcilianus mar. infra in xviij. Mart. Cæsaraug. 16. Apr.
Cæcilius episcopus Iliberi. infr. cum Torquato. 15. Mai.
Cæcilius presbyter Carthagine. 3. Iun.
Cælestinus Papa Romæ. 6. Apr.
Cælestinus mart. Romæ. inf. cum Saturnino. 2. Mai.
Cælianus mar. in Africa, infr. cum Faustino. 15. Dec.
Cærealis, Pupulus, Caios, & Serapion mar. Alexandriæ. 28. Febr.
Cærealis mart. Romæ sob Hadriano. infr. cum Getulio. 10. Iun.
Cærealis miles, & Sallustia mar. Romæ sub Decio. 14. Sept.
Cæsarius, Nazianzi. 25. Febr.
Cæsarius mar. sub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Cæsarius episcopus Arelaten. 27. Aug.
Cæsarios diaconus, & Iulianus presb. mar. Tarracinæ. 1. Nou.
Cæsarius Dacius, & alij quinque mart. Damasci. 1. Nou.
Cæsarius mart. Cæsareæ sub Decio, infra cum Germano. 3. Nouemb.
Cæsarius mar. Arabissi sub Galerio Maximino. 28. Dec.
Cæsidius presbyt. & socij mart. Transaquis sub Maximino. 31. Aug.
Caius mar. Bononiæ sub Maximiano, infra cum Hermete. 4. Ian.
Caius mar. Alexandriæ. sup. cum Cæreale. 28. Febr.
Caius palatinus, & alij xxvij. mar. 4. Mart.
Caius & Alexander mart. Apameæ sub Antonino. 10. Mart.
Caius & Crementius mart. Cæsaraugustæ. 16. Apr.
Caius mar. Melitinæ. infr. cum Hermogene. 19. Apr.
Caius Papa & m. Romæ sub Diocl. 22. Apr.
Caius mar. Salerni sub Diocl. inf. cum Fortunato. 28. Aug.
Caius episcopus Mediolanen. confessor sub Nerone 27. Sept.
Caius m. sub Decio. inf. cũ Dionysio, 3. Oct.
Caius, Corinthi. inf. cum Crispo. 4. Oct.
Caius, Faustus, Eusebius, Cheremon, Lucius, & socij m. Alexãdriæ sub Valeria. 4. Oct.
Caius m. Nicomediæ, infr. cũ Dasio. 21. Oct.
Caius m. Messanæ. sup. cũ Ampelo. 20. Nou.
Calanicus mar. Eleutheropoli. inf. cum Floriano. 17. Dec.
Calepodius presb. Palmatius consul. Simplicius senator. Felix & Blanda cum alijs m. Romæ sub Alexandro. 10. Mai.
Calimerius episcopus Mediolanen. mar. sub Antonin. 31. Iul.
Callinica & Basilissa mar. 22. Mart.
Callinicus mar. Apolloniæ sub Decio. infr. cum Thyrso. 28. Ian.
Calliopicus mar. Gangræ. 19. Iul.
Calliopa mart. 8. Iun.
Calliopius mar. in Cilicia. 7. Apr.
Callista mar. infr. cum Euodio. 2. Sept.
Callistratus, & alij II. milites mart. Romæ sub Diocletiano. 27. Sept.
Callistus, Charisius, & alij vij. mar. Corinthi. 16. Apr.
Callistus m. Syracusis. inf. cũ Euodio. 25. Ap.
Callistus episc. Tudertin. mar. 14. Aug.
Callistus Papa mart. Romæ. sub Alexandro. 14. Oct.
Callistus, Felix, & Bonifacius mart. Romæ. 29. Dec.
Calocerus episcopus Rauennæ. 11. Febr.
Calocerus m. Brixiæ sub Hadriano. 18. Apr.
Calocerus eremita in Sicilia. 18. Iunii.
Calocerus & Parthenius mart. Romæ sub Decio. 19. Mai.
Camerinus mar. in Sardinia sub Dioclet. inf. cum Luxorio. 21. Aug.
Candida m. Romæ. sup. cũ Artemio. 6. Iun.
Candida virgo & mar. Romæ. 19. Aug.
Candida S. Petri discipula, Neapoli. 4. Sept.
Candida iunior, Neapoli. 4. Sept.
Candida virg. m. Carthagine sub Maximiano. 20. Sept.
Candida mar. Romæ. inf. cum Lucio. 1. Dec.
Candidus mar. Romæ. infr. cum Fortunato. 2. Febr.
Candidus miles mart. Sebastæ sub Licinio. inf. in Quadraginta martyres. 9. Mart.
Candidus, Piperion, & alij xx. mar. Alexandriæ. 11. Mart.
Candidus mart. in Gallia sub Maximiano, inf. cum Mauritio. 22. Sept.
Candidus mar. Romæ. 3. Oct.
Candidus mar. in Africa. infr. cum Faustino. 15. Dec.
Canicus abbas in Scotia. 11. Oct.
Canion confessor in Campania. inf. cum Prisco. 1. Sept.
Canidius, Canidianus, & Sobel Aegyptij mart. 5. Aug.
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mar. Aquileiæ sub Dioclet. 31. Mai.
Canutus Rex Daniæ mar. 7. Ian.
Capito episcopus mart. in Chersoneso. sup. cum Basilio. 4. Mart.
Capito mar. inf. cum Meneo. 24. Iul.
Capitolina & Erotheides mar. in Cappadocia sub Dioclet. 27. Oct.
Caprasius abbas Lerinen. 1. Iun.
Caprasius m. Ageni sub Maximiano. 20. Oct.
Caraunus m. Carnoti sub Domitia. 28. Mai.
Carilippus mar. sup. cũ Aphrodisio. 28. Apr.
Carina mar. Ancyræ sub Iuliano. inf. cum Melasippo. 7. Nou.
Carolus episc. Mediolanen. 4. Nouemb.
Carponius, Euaristus, & Priscianus mar. Cæsareæ sub Diocletiano. 14. Oct.
Carpophorus, Exanthus, Cassius, Seuerinus, Secundus, & Licinius m. Nouocomi. 7. Au.
Carpophorus mar. Capuæ sub Dioclet. inf. cum Rufo. 27. Aug.
Carpophorus mart. Romæ sub Dioclet. infr. in Quattuor Coronati. 8. Nou.
Carpophorus presbyter, & Abandius diaconus mar. sub Dioclet. 10. Dec.
Carpus episc. Thyatirẽsis, Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami sub Antonino. 13. Apr.
Carpus discipulus B. Pauli, Troade. 13. Oct.
Carterius, Styriacus. Tobias, Eudoxus, Agapius, & socij m. Sebastæ sub Licin. 2. Nou.
Casdoa mar. in Perside sub Sapore. inf. cum Dada. 29. Sept.
Casimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ 4. Mart.
Cassia m. Damasci, inf. cum Sabino. 20. Iul.
Cassianus m. Romæ. inf. cum Petro. 16. Mar.
Cassianus episc. Augustodunen. 5. Aug.
Cassianus mar. in Foro Syllæ. 13. Aug.
Cassianus episc. Tudertin. mar. sub Dioclet. 13. Aug.
Cassianus m. Romæ. inf. cum Lucio. 1. Dec.
Cassianus mar. in Mauritania. 3. Dec.
Cassius, Victorinus, Maximus, & socij mart. Aruernis. 15. Mai.
Cassius episcopus Narnien. 29. Iun.
Cassius mart. Nouocomi, sup. cum Carpophoro. 7. Aug.
Cassius & Florentius cum alijs plurimis m. in Germania. 10 Oct.
Castor & Dorotheus mar. Tarsi. 28. Mart.
Castor & Stephanus mar. Tarsi. 27. Apr.
Castor, Victor, & Rogatianus mar. in Africa. 28. Dec.
Castorius mar. Romæ inf. cũ Claudio. 7. Iul.
Castorius mar. Romæ sub Diocl. inf. cum Claudio. 8. Nou.
Castrensis episcopus Capuanus. 11. Febr.
Castrensis confessor in Campania. infr. cum Prisco. 1. Sept.
Castritianus episc. Mediolanen. 1. Dec.
Castulus m. in Africa. inf. cũ Zotico. 12. Ian.
Castulus mar. inf. cum Saturnino. 15. Febr.
Castulus mar. Romæ. 26. Mart.
Castulus & Euprepis mar. Romæ. 30. Nou.
Castus & Aemilius mar. in Africa. 22. Mai.
Castus & Secundinus episcopi & mart. Sinuessæ. 1. Iul.
Castus mar. inf. cum Magno. 4. Sept.
Castus m. Capuæ. inf. cum Marcello. 6. Oct.
Cataldus episcopus Tarentinus. 10. Mai.
Catharina virgo Bonon. ord. S. Claræ. 9. Mar.
Catharina virgo in Suetia. 22. Marr.
Catharina virgo Senensis. ord. S. Dominici, Romæ. 29. Apr.
Catharina virgo mar. Alexandriæ sub Maximino. 25. Nou.
Ceadda episcopus in Anglia. 2. Mart.
Cathedra S. Petri Romæ. 18. Ian. Antiochiæ. 22. Febr.
Catulinus diaconus, Ianuarius, Florentinus, Iulia & Iusta mar. Carthagine. 15. Iul.

Catus mar. in Africa.inf.cum Paulo. 19. Ian.
Celerina in Africa. infr. cum Laurentino. 3. Febr.
Celerinus diaconus mar.in Africa 3.Febr.
Celſus puer mart.Antiochiæ ſub Diocl. inf. cum Iuliano. 9.Ianu.
Celtus epiſcopus in Hibernia. 6.Apr.
Celſus puer mar.Mediolani ſub Nerone.inf. cum Nazario. 28.Iul.
Eiuſdem Inuentio Mediolani. 10.Mai.
Celius & Clemens mart.Romæ.21.Nou.
Cenſurius epiſcop.Antiſiodoren. 10.Iun.
Centolla & Helena m. io Hiſpania. 13.Aug.
Cerbonius epiſcopus Populonij. 10.Oct.
Cerbonius epiſcopus Veronen. 10.Oct.
Chæremon.mar. Alexandriæ ſub Valeriano. ſup.cum Caio.4. Oct.
Chæremon epiſcopus Nilopolis, & alij plurimi mar.in Aegypto ſub Decio. 22 Dec.
Chariſius mar. Corinthi. ſup. cum Calliſto, 16. Apr.
Charitas virgo mart. Romæ ſub Hadriano. inf.cum Fide.1.Aug.
Charitina virg.& mar.ſub Dioclet. 5 Oct.
Chariton.mar.inf.cum Zenone.3.Sept.
Cheledonius mart.in Hiſpania. inf.cum Hemiterio. 3.Mart.
Chelidonia virgo apud Sublacum. 13.Oct.
Chionia mar.Theſſalonicæ ſub Dioclet.ſup. cum Agape. 3.Apr.
Chriſteta m.Abulæ.inf.cū Vincētio.27.Oct.
Chriſtina virgo mar.in Perſide. 13.Mart.
Chriſtina virgo & mart. apud lacum Vulſinium, 24.Iul.
Chriſtiana ancilla,apud Iberos. 15.Dec.
Chriſtianus eremita m.in Polonia. ſup.cum Benedicto. 12.Nou.
Chriſtophorus mart. in Lycia ſub Decio. 25.Iul.
Chriſtophorus monachus m. Cordubæ. inf. cum Leouigildo.20.Aug.
Chromatius epiſcopus Aquileien.2.Dec.
Chryſanthus & Daria mart.Romæ ſub Numeriano. 25.Oct.
Chryſogonus mar.Aquileiæ ſub Diocletian. 24. Nou.
Chryſophorus mar.ſub Dioclet.inf.cum Victore.20.Apr.
Chryſotelus presb.mar.in Perſia. inf.cum Parmenio. 22.Apr.
Chunegundes Auguſta,Bambergæ. 3.Mart.
Chylianus epiſcopus Herbipolen. Colomānus presby. & Totnanus diaconus mart. 8. Iul.
Cilinia mater B.Remigij. 21.Oct.
Cindeus presb.mart. in Pamphilia ſub Dioclet. 11.Iul.
Circumciſio Domini. 1.Ian.
Ciſellus mar.in Sardinia ſub Diocl infr.cum Luxurio.21.Apr.
Clara virgo ord.Min.Aſſiſij. 12.Aug.
Clarentius epiſcopus Viennen. 26.Apr.
Clarus presbyt mart. in pago Vilcaſſino. 4. Nou.
Clarus presbyter Turonen. 8.Nou.
Claſſicus mart. in Africa. infr. cum Lucio. 18. Febr.
Clateus epiſcopus Brixien. mart.ſub Nerone. 4.Iun.
Claudia mar.in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra. 20.Mar.
Claudia virgo mar.Ancyræ. inf.cum Theodoro. 18.Mai
Claudianus mar. in Aegypto ſub Numeriano.inf.cum Victorino.25.Febr.
Claudianus mar.Perge ſub Decio. infr.cum Papia. 26.Febr.
Claudianus mar. Nicomediæ, infr. cum Victore. 6.Mart.
Claudius mar.Oſtiæ ſub Dioclet.inf. cum Maximo. 18.Febr.
Claudius mar. Romæ ſub Maximiano. infr. cum Marcellino Papa. 26.Apr.
Claudius mar.Conſtantinopoli.inf.cum Lucilliano. 3.Iun.
Claudius epiſcopus Veſontinus.6.Iun.
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus & Symphorianus mar.Romæ. 7.Iul.
Claudius,Iuſtus,Iucundinus,& alij quinque mar.Trecis ſub Aureliano. 21.Iul.
Claudius,Aſterius,Neon,Domnina,& Theonilla mar.Aegææ ſub Dioclet. 23.Aug.
Claudius, Lupercus, & Victorius mart.Legione ſub Dioclet.30.Oct.
Claudius,Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mart. Romæ ſub Dioclet. 8 Nou.
Claudius tribunus, Hilaria, Iaſon, Maurus, & lxx. milites mart.Romæ ſub Numeriano. 3. Dec.
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mar. in Africa. 3.Dec.
Clemens epiſcopus Ancyræ mar.ſub Diocl. 23. Ian.
Clemens mar.ſup.cum Apellio.10.Sept.
Clemens mart. Romæ. ſup. cum Celſo.21. Nouemb.
Clemens Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Traiano. 23.Nou.
Clementinus,Theodorus,& Philomenus m. Heracleæ. 14.Nou.
Cleomenes m.in Creta ſub Decio. infr.cum Theodulo. 23.Dec.
Cleonicus,Eutropius,& Baſiliſcus mar. ſub Maximiano. 3.Mart.
Cleophas Chriſti diſcipulus mart, Emmaus. 25. Sept.
Clerus diaconus mar.Antiochiæ. 7.Ianu.
Cletus Papa & mar. Romæ ſub Domitiano. 26.Apr.
Clicerius epiſcopus Mediolanen.20.Sept.
Clinius confeſſor,Aquini. 30.Mart.
Clodoaldus presbyt. in territorio Pariſien. 7. Sept.
Clodulphus epiſcopus Metenſis.8.Iun.
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus Creſcens mart. Corinthi ſub Decio. 10. Mart.
Cointha mar.Alexandriæ ſub Decio. 8.Feb.
Colmannus mar.in Africa.13.Oct.
Colomannus presb.mar.Herbipoli.ſup.cum Chyliano 8.Iul.
Columba virgo & mar.Cordubæ.17.Sept.
Columba virgo Senonen. mar. ſub Aureliano. 31. Dec.
Columbanus abbas Bobienſis.21.Nou.
Columbus presbyter in Scotia.9.Iun.
Commemoratio S.Pauli Apoſtoli.30.Iun.
Stigmatum B.Franciſci. 17.Octob.
S. Mariæ de Victoria. 7.Oct.
Omnium Defunctorum. 2.Nou.
Imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.
Conceptio B. Mariæ virg. 8.Dec.
Conceſſa mar.Carthagine.8.Apr.
Conceſſus mart.Romæ.infr.cum Demetrio. 9. Apr.
Concordia mar.Romæ ſub Valeriano. infr. cum Hippolyto. 13.Aug.
Concordius presb. mart. Spoleti ſub Antonino. 1.Ian.
Concordius mar. Nicomediæ. inf. cum Zenone, 2.Sept.
Concordius mar.Rauennæ ſub Maximiano. inf.cum Valentino. 16.Dec.
Conon mar.Perge ſub Decio. infr. cum Papia. 26.Febr.
Conon mart. in Cypro ſub Decio.6.Mart.
Conon mart. cum filio Iconij ſub Aurel. 29. Mai.
Conradus epiſcopus Conſtantien. 26.Nou.
Conſortia virgo in monaſter. Cluniacenſi. 22. Iuni.
Conſtantia mar.Nuceriæ ſub Nerone. infr. cum Felice.19.Sept.
Conſtantinus cōfeſſor Carthagine.11.Mart.
Conſtantinus epiſcopus in oppido Vapingo. 12.Apr.
Conſtantinus, Epheſi.infr. in, Septem dormientes,27.Iul.
Conſtantius epiſcopus Peruſin. mar.cum ſocijs ſub M.Aurelio,29.Ian.
Conſtantius mar.filius Simplicij Apud Marſol. 26.Aug.
Conſtantius epiſcopus Aquinas.1.Sept.
Conſtantius Eccleſiæ manſionarius, Anconæ. 1.Sept.
Conſtantius confeſſor Romæ. 30.Nou.
Conſtantius mar.Treuiris ſub Dioclet.infra cum Maxentio. 12.Dec.
Conuerſio S.Pauli Apoſt. 25.Ian.
S.Auguſtini epiſcopi Mediolani. 5.Mai.
Copres mar. Alexandriæ ſub Iuliano. infra cum Patermuthio. 9.Iul.
Corbinianus epiſcopus Friſingen.8.Sept.
Cordula mar.Coloniæ.22.Oct.
Corebus præfectus mar. Meſſanæ ſub Hadriano. 18.Apr.
Cornelia mar.in Africa.inf. cum Theodulo. 31.Mart.
Cornelius centurio epiſcopus Cæſareæ. 2. Febr.
Cornelius Papa & mar.cum alijs xxj. Romæ ſub Decio. 14.Sept.
Cornelius mart. Catanæ.inf.cum Stephano. 31. Dec.
Corona xxx.militum mart. Romæ ſub Dioclet. 1.Ian.
Militum xl. in Africa. infra cum Zotico, 12.Iannar.
Militum xl.Romæ ſub Gallieno. 13.Ian.
Corona mar.in Syria ſub Antonino.inf.cum Victore. 14.Mai.
Corſicus presb.& Leo ſubdiacon. 30.Iun.
Coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mart. Aegææ ſub Dioclet. 27. Sept.
Cottidus diaconus, Eugenius & ſocij mart. in Cappadocia.6.Sept.
Cratoo mar.cum vxore familia ſua, Romæ. 15. Febr.
Crementius mart.Cæſarauguſtæ. ſup.cum Caio. 16.Apr.
Creſcens mar Corinthi ſub Decio. ſup.cum Codrato. 10.Mart.
Creſcens mar in Lycia. 15.Apr.
Creſcens,Dioſcorides,Paulus, & Helladius mart. 28.Mai.
Creſcens epiſcopus Galatiæ, & Viennæ m. ſub Traiano. 27.Iun.& 29 Decemb.
Creſcens mar.Tibure ſub Hadriano.inf.cum Symphoroſa. 18.Iul.
Creſcens mart. in Ponto. infr. cum Priſco 1. Oct.
Creſcens epiſcopus in Africa.infr.cum Valeriano.28.Nou.
Creſcentia mar.in Lucania ſub Dioclet. inf. cum Vito. 15.Iuni.
Creſcentiana mar. Romæ. 5.Mai.
Creſcentianus mar. Turribus. 31. Mai.
Creſcentianus mar.Tipherni ſub Diocletia. 1.Iuni.
Creſcentianus mar. in Campania ſub Diocl. ſup.cum Ariſtone. 2.Iul.
Creſcentianus mar.Auguſtæ. inf. cum Hilaria. 12.Aug.
Creſcentianus mart. in Africa ſub Valeriano.infr.

no. infr. cum Cypriano. 14. Septemb.
Crescentianus mar. Romæ. 24. Nou.
Crescentianus episcopus, confessor in Africa. inf. cum Valeriano. 28. Nou.
Crescentio mar. Romæ infra cum Narcisso. 17. Sept.
Crescentius confessor Florentiæ. 19. Apr.
Crescentius puer mart. Romæ sub Dioclet. 14. Sept.
Crescentius mar. Treuiris sub Dioclet. infra cum Maxentio 12. Dec.
Crescentius mar. in Africa. inf. cum Dominico. 23. Dec.
Crescentius episcopus Viennen. 29. Dec.
Cresconius episcopus, confess. in Africa. inf. cum Valeriano. 28. Nou.
Crispina mar. Thebeste sub Diocl. 5. Dec.
Crispinus episcopus Papien 7. Ianu.
Crispinus, & Crispinianus mar. Suessione sub Diocletiano. 25. Oct.
Crispinus episcopus Astiagen. & mart. 19. Nouemb.
Crispinus mar. in Africa. sup. cum Claudio. 3. Dec.
Crispinus mar. Thaguræ. inf. cũ Iulio. 5. Dec.
Crispulus mar. in Sardinia. inf. cum Gabino. 30. Mai.
Crispulus & Restitutus mart. in Hispania. 10. Iuni.
Crispus presb. mar. Romæ sub Diocletiano. inf. cum Ioanne. 18. Aug.
Crispus & Caius, Corinthi. 4. Oct.
Cronidas commentariensis mar. inf. cum Phileto. 27. Mart.
Crotates mar. sub Dioclet. sup. cum Apolline. 21. Apr.
Crotildes Regina, Parisijs. 3. Iuni.
Crucis Dominicæ Inuentio sub Constantino. 3. Mai.
Eiusdem Exaltatio sub Heraclio. 14. Sept.
Ctesiphon episcopus Vergij. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Cucuphas mar. Barcinone sub Diocl. 25. Iul.
Culmatius diaconus mar. Aretij. inf. cum Gaudentio. 19. Iuni.
Cunibertus episc. Colonien. 12. Nou.
Curcodomus diaconus Antisiodori. 4. Mai.
Curonotus episc. Iconij & mar. 12. Sept.
Cuthbertus episc. in Britannia. 20. Mart.
Cutias mar. Ostiæ sub Dioclet. inf. cum Maximo. 18. Febr.
Cyprianus m. Corinthi sub Decio. sup. cum Codrato. 10. Mart.
Cyprianus mar. Brixiæ. inf. cũ Sauino. 11. Iul.
Cyprianus episcop. Carthag. Crescentianus, Victor, Rosula, & Generalis mar. in Africa sub Valeriano, 14. Sept.
Cyprianus, & Iustina virgo mart. Nicomediæ sub Diocletiano. 26. Sept.
Cyprianus episc. in Africa, mar. sub Hunnerico. inf cum Felice. 12. Oct.
Cyprianus abbas, Petragoricis. 9. Dec.
Cyra, Beroeæ. inf. cum Marana. 3. Aug.
Cyrenia & Iuliana mar. Tarsi sub Maximiano. 1. Nou.
Cyria mart. Cæsareæ. infr. cum Zenaide. 5. Iun.
Cyriaca mar inf cum Photina. 20. Mart.
Cyriaca, & aliæ quinque virgines & mart. Nicomediæ sub Maximiano. 19. Mai.
Cyriaca mar. Romæ sub Valeriano. 21. Aug.
Cyriacus mar. Alexandriæ. inf. cum Tarsicio. 31. Ianu.
Cyriacus mar. Romæ. inf. cum Paulo. 8. Feb.
Cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij xx. mart. Romæ sub Maximiano. 16. Mart. & 8. August.
Cyriacus, & alij decem mart. Nicomediæ. 7. Apr.
Cyriacus mar. sub Hadriano. inf. cum Exuperio. 2. Mai.
Cyriacus episcopus Hierosolymit. & mart. sub Iuliano. 4. Mai.
Cyriacus mart. Perusiæ sub Decio. infr. cum Florentio. 5. Iun.
Cyriacus, & Paula virgo mart. in Hispania. 18. Iun.
Cyriacus m. in Ponto. inf. cũ Paulo. 20. Iun.
Cyriacus & Apollinaris mart. in Africa. 21. Iun.
Cyriacus mart. in Armenia sub Maximiano. inf. cum Orentio. 24. Iun.
Cyriacus mart. Sebastæ. sup. cum Antiocho. 15. Iul.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anastasius, Syndimius, & socij mart. Nicomediæ. 19. Dec.
Cyrilla mar. Cyrene sub Dioclet. 5. Iul.
Cyrilla virgo & mart. Romæ sub Claudio. 28. Octob.
Cyrillus episcopus Alexandrin. 28. Ian.
Cyrillus mar. sup. cum Archelao. 4. Mart.
Cyrillus episcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus mar. in Africa. 8. Mart.
Cyrillus episcopus in Morouia. 9. Mart.
Cyrillus episcopus Hierosolym. 18. Mart.
Cyrillus mar. in Syria. inf. cũ Paulo. 20. Mart.
Cyrillus diaconus mar. Heliopoli sub Iuliano. 29. Mart.
Cyrillus episcopus Gortynæ mart. sub Decio. 9. Iul.
Cyrillus episcopus Antiochenus. 22. Iul.
Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiæ. 1. Aug.
Cyrillus mart. Antiochiæ. infr. cum Primo. 2. Oct.
Cyrillus mar. Romę sub Valeriano. sup. cum Anastasia. 28. Oct
Cyrinus, Primus, & Theogenes mar. in Hellesponto. 3. Ian.
Cyrinus mar. Romæ sub Maximiano. infr. cum Marcellino Papa. 26. Apr.
Cyrinus mart in Sicilia. supr. cum Alphio. 10. Mai.
Cyrinus mar. Romæ sub Dioclet. supr. cum Basilide. 12. Iun.
Cyrion presbyt. Bassianus lector, Agatho exorcista, & Moyses mart. Alexandriæ. 14. Febr.
Cyrion miles mar. Sebastæ sub Licinio. infr. in, Quadraginta Martyres. 9. Mart.
Cyrus & Ioannes mar. Romæ. 31. Ian.
Cyrus episcopus Carthaginien. 14. Iul.
Cythinus mar. Carthagine. inf. in, Scillitani martyres. 17. Iul.

D

Dacianus mar. Romæ. sup. cum Aretio. 4. Iuni.
Dacius mart. Damasci. supr. cum Cæsario. 1. Nouemb.
Dadas, Casdoa, & Gabdelas mar. in Perside sub Sapore. 29. Sept.
Dadas mar. sub Dioclet. infr. cum Maximo. 13. Apr.
Dafrosa mar. Romæ sub Iuliano. 4. Ian.
Dalmatius episc. Papien. mar. sub Maximiano. 5. Dec.
Damasus Papa Romæ. 11. Dec.
Damianus miles mar. in Africa. 12. Febr.
Damianus episcopus Papien. 12. Apr.
Damianus mar. Aegeæ sub Diocletiano. sup. cum Cosma. 27. Sept.
Daniel mar. Patauij. 3. Ian.
Daniel mar. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. inf. cum Elia. 16. Febr.
Daniel mart. Nicopoli sub Licinio. infra cum Leontio. 10. Iul.
Daniel propheta in Babylonia. 21. Iul.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus ord. Min. mart. in Mauritania. 13. Oct.
Daniel Stylita Constantinopoli. 11. Dec.
Daria mar. Romæ sub Numeriano. sup. cum Chrysantho. 25. Octob.
Darius, Zosimus, Paulus, & Secundus mart. Nicææ. 19. Dec.
Dasius, Zoticus, Caius, & alij xij. milites m. Nicomediæ. 21. Oct.
Dasius episc Dorostori, & mar. 20. Nou.
Dathus episcopus Rauennæ. 3. Iul.
Datiua in Africa sub Hunnerico. infr. cum Dionysia. 6. Dec.
Datius episcopus Mediolanen. 14. Ian.
Datius, Reatrius, & socij mart. in Africa. 27. Ianu.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mart in Africa. 27. Ian.
Datiuus mart. in Africa sub Diocletiano. inf. cum Saturnino. 11. Febr.
Datiuus episcopus & mar in Africa sub Valeriano. inf. cum Nemesiano. 10. Sept.
Dauid eremita Thessalonicæ. 26. Iun.
Dauid Rex & propheta 29. Dec.
Dauinus confessor Lucensis. 3. Iun.
Decem & octo m Cæsaraugustani. 16. Apr.
Decem millia Marty. Nicomediæ. 18. Mar.
Decem millia mart. Crucifix. in monte Ararath. 22. Iun.
Decem millia ceiij. Mart. Romæ. inf. cum Zenone. 9. Iul.
Decem & septem millia Marty. Romæ sub Dioclet. inf. in, Marcellinus Papa. 26. Apr.
Decollatio S. Ioannis Baptistæ. 29. Aug
Decorosus episcopus Capuan. 15. Febr.
Dedicatio S. Mariæ ad Martyres Romæ. 13. Mai.
Dedicatio Basilicæ S. Martini Turonis. 4. Iul.
S. Petri ad Vincula. Romæ. 1. Aug.
S. Mariæ ad Niues, Romæ. 5. Aug.
Basilicæ Saluatoris Romæ 9 Nou.
Basilicarũ Petri & Pauli Romæ. 18. Nou.
Defunctorum Commemoratio. 2. Nou.
Deicola abbas in Britannia. 18. Ian.
Delphinus episcopus Burdigalen. 24. Dec.
Demetria virgo & mar. Romæ sub Iuliano. 21. Iun.
Demetrius, Concessus, Hilarius, & socij mart. Romæ. 9. Apr.
Demetrius mar. in Africa. 14. Aug.
Demetrius proconsul mar. Thessalonicæ sub Maximiano. 8. Oct.
Demetrius episcopus Antiochenus, Anianus diaconus, Eustosius, & alij xx. mart. 10. Nou.
Demetrius & Honorius mart. apud Ostia. 21. Nou.
Demetrius mart. Verulis. supr. cum Blasio. 29. Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus mar. Ostię. 22. Dec.
Democritus, Secundus, & Dionysius mart. Synnadæ, 31. Iul
Deogratias episc. Carthaginien. 22. Mart.
Derphuta mar. in Paphlagonia. sup. cum Alexandra. 20. Mart.
Desiderius episcopus Viennensis & mar. sub Theodorico. 11. Febr. & 23. Mai.
Desiderius confessor Pistorij. sup. cum Barontio. 25. Mart.
Desiderius episcopus Lingonien. & alij plurimi mar sub Vuandalis. 23. Mai.
Desiderius lector mar. Puteolis sub Diocletiano. inf. cum Ianuario. 19. Sept.
Deusdedit confessor Romæ. 10. Aug.
Deusdedit abbas Casinen. & mar. 9. Oct.

Deusdedit Papa Romæ. 8.Nou.
Deusdedit episcopus Brixien. 10.Dec.
Diaconus ecclesiæ Marsicanæ mar. 14.Mart.
Diaconus S. Anthimi episcopi, mar. Nicomediæ sub Dioclet. 23.Dec.
Didacus confessor ordin. Minor. Compluti. 12.Nouemb.
Didius mar. Alexandriæ sub Maximino. infra cum Fausto. 26.Nou.
Didymus mar. Alexandriæ sub Diocletiano. inf. cum Theodora. 28.Apr.
Didymus mar. Laodiceæ. inf. cum Diodoro. 11.Sept.
Digna virgo & m. Cordubæ. sup. cum Anastasio. 14. Iun.
Digna virg. Tuderti. 11.Aug.
Digna mar. Augustæ. inf. cũ Hilaria. 12.Aug.
Digna & Emerita virg. & mart. Romæ sub Valeriano. 21.Sept.
Diocles m. in Istria. inf. cum Zoello. 24.Mai.
Diocletius m. Auximi sub Diocletiano. infr. cum Sisinio. 11.Mai.
Diodorus mar. Perge sub Decio. 26.Feb.
Diodorus & Rodopianus mar. in Caria sub Dioclet. 3.Mai.
Diodorus mar. in Campania. inf. cum Lucia. 6. Iul.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mar. Laodiceæ. 11.Sept.
Diodorus presb. Marianus diaconus, & alij plures m. Romæ sub Numeriano. 1.Dec. Eorum Inuentio Romæ. 17.Ian.
Diogenes mar. in Macedonia. inf. cum Timotheo. 6. Apr.
Diomedes medicus mar. Nicææ sub Diocl. 16. Aug.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Hesychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pentagapes mar. 2.Sept.
Diomedes mar. Laodiceæ. sup. cum Diodoro. 11.Sept.
Dion m. in Campania. inf. cum Lucia. 6 Iul.
Dionysia mar. in Hellesponto. inf cum Petro 15. Mai.
Dionysia, Datius, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres in Africa sub Hunnerico. 6.Dec.
Dionysia m. Alexandriæ sub Decio. sup. cum Ammonaria. 12. Dec.
Dionysij duo mar Cæsareæ sub Diocl. infra cum Timolao. 24 Mart.
Dionysius, Aemilianus, & Sebastianus mart. in Armenia. 8.Febr.
Dionysius & Ammonius mart. Alexandriæ. 14.Febr.
Dionysius mar. Corinthi sub Decio. sup. cum Codrato, 10.Mar.
Dionysius mar. Aquileiæ sub Numeriano. inf. cum Hilar. 6.Mart.
Dionysius Corinthiorum episcopus. 8. Apr.
Dionysius mar. inf. cum Socrate. 19. Apr.
Dionysius episcopus Viennen. 8.Mai.
Dionysius mar. Romæ. 12.Mai.
Dionysius episcopus Mediolanen. sub Constantio. 25.Mai.
Dionysius m. Constantinopol. inf. cum Luciliano. 3.Iuni.
Dionysius, Ephesi. inf. in Septem dormientes. 17.Iul.
Dionysius mar. Synnadæ. sup. cum Democrito. 31.Iul.
Dionysius & Priuatus mart. in Phrigia 20.Sept.
Dionysius, Faustus, Caius, Petrus, Paulus, & alij quatuor mar. sub Decio. 3.Oct.
Dionysius Areopagita, Rusticus & Eleutherius mar. Lutetiæ 9.Oct.
Dionysius episcopus Alexandrin. confessor sub Valeriano. 17.Nou.
Dionysius mart. Heracleæ. sup. cum Basso. 20.Nou.
Dionysius Papa Romæ. 26.Dec.
Dioscorides mar. Smyrnæ. 10.Mai.
Dioscorides m. sup. cum Crescente. 28.Mai.
Dioscorus mart. in Aegypto sub Numeriano. inf. cum Victorino 25 Febr.
Dioscorus lector mar. in Aegypto. 18.Mai.
Dioscorus puer Alexandriæ sub Decio. inf. cum Herone. 14.Dec.
Doda virgo Rhemis. sup. cum Bona. 24.Apr.
Dometius monachus cum duobus discipulis mar. Nisibi sub Iuliano. 7.Aug.
Dominator episcopus Brixien. 5.Nou.
Dominica virgo & mart. in Campania sub Dioclet. 6.Iul.
Dominicus abbas, Soræ. 22.Ian.
Dominicus Calciatensis confessor. 12.Mai.
Dominicus confessor ord. Præd. Bononiæ 4.Aug.
Eiusdem Translatio Bononiæ. 24.Mai.
Dominicus loricatus. 14 Oct.
Dominicus episcopus Brixien. 20.Dec.
Dominicus, Victor, Primianus, Lybosus, Saturninus, Crescentius, Secundus, & Honoratus mar. in Africa. 29.Dec.
Domitianus abbas in territorio Lugdunen. 1. Iul.
Domitianus mar. Philadelphiæ. sup. cum Cyrillo. 1.Aug.
Domitianus episcopus Catalaunen. 9.Aug.
Domitianus diaconus mar. Ancyræ. inf. cum Eutychio. 28.Dec.
Domitilla virgo. inf. Flauia Domitilla. 7.Mai.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodosia mar. 23 Mart.
Domitius mar. in Syria. 5.Iul.
Domitius presbyter Ambianen. 23.Oct.
Domna virgo & mar. Nicomediæ sub Diocletiano. inf. cum Inde. 28.Dec.
Domnina, & sociæ virg. & mar. 14.Apr.
Domnina mart. in Lycia sub Diocletiano 12.Oct.
Domninus mar. inf. cum Philemone. 21.Mai.
Domninus, Victor, & socij m. Thessalonicę. 30.Mart.
Domninus confessor Ebreduni. inf. cum Marcellino. 20.Apr.
Domninus mar. Thessalonicæ sub Maximiano. 1.Oct.
Domninus mar. in territ. Parmensi sub Maximiano. 9.Oct.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & socij mar. sub Maximino. 5.Nou.
Domnio mart. Bergomi. 6.Iul.
Domnio episcopus Salonen. & milites octo mar. in Dalmatia. 11.Apr.
Domnio presbyter Romæ. 28.Dec.
Domnolus episcopus Cenomanen. 16. Mai.
Domnus mar. in Mauritania. sup. cum Daniele. 13.Oct.
Domnus episcopus Viennen. 3.Nou.
Donata mart. Carthagine. inf. in Scillitani mart. 17.Iul.
Donata, Paulina, Rustica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & sociæ m. Romæ. 31.Dec.
Donatianus & Rogatianus mar. in Britannia sub Diocletiano. 24.Mai.
Donatianus episcopus Catalaunen. 7.Aug.
Donatianus, Præsidius, Mansuetus, Germanus. Fusculus, & Lætus episcopi & mart. in Africa sub Hunnerico. 6.Sept.
Donatianus, episcopus Rhemensis. 14.Oct.
Donatilla virgo mar. Tuburbi sub Valeriano inf. cum Maxima. 30.Iul.
Donatus, Sabinus, & Agapes mar. 25.Ian.
Donatus mar. Forosempronij. sup. cum Aquilino. 4 Febr.
Donatus diaconus mart. in Africa. infr. cum Primo. 9. Februar.
Donatus, Secundianus, Romulus, & alij lxxxvj. mar. Concordiæ. 17.Feb.
Donatus, Iustus, Herena, & socij m. in Africa. 25. Febr.
Donatus mar. inf. cum Leone. 1.Mart.
Donatus mar. in Africa. inf. cum Epiphanio. 7.Apr.
Donatus episcopus Euoreæ. 30.Apr.
Donatus mar. Cæsareæ. inf. cum Polyeucto. 21.Mai.
Donatus episcopus Aretinus, & Hilarius monachus mar. sub Iuliano. 7.Aug.
Donatus presbyter, Sigiterici. 19.Aug.
Donatus mar. Antiochiæ. inf. cum Restituto. 23. Aug.
Donatus m. Capuæ. inf. cũ Quincto. 5.Sept.
Donatus monachus mar. Metlanæ. inf. cum Placido. 5.Oct.
Donatus episcopus Fæsulan 22.Oct.
Donatus, Calliope in Corcyra. 29.Oct.
Donatus mar. inf. cum Hermogene. 12.Dec.
Donatus mar. Alexandriæ. inf. cum Mansueto. 30.Dec.
Donuina mart. Aegææ sub Diocletiano. sup. cum Claudio. 23.Aug.
Dorothea virgo mar. Cæsareæ. 6.Febr.
Dorothea virgo mar. Aquileiæ sub Nerone. inf. cum Euphemia 3.Sept.
Dorotheus mart. Tarsi. sup. cum Castore. 28. Mart.
Dorotheus Tyrius presbyt. & mart. sub Iuliano. 5.Iun.
Dorotheus & Gorgonius mar. Nicomediæ sub Diocletiano. 9.Sept.
Dorymedon mar. Synnadæ sub Probo. infra cum Trophimo. 19.Sept.
Droctoueus abbas, Lutetiæ. 10.Mart.
Drogo confessor Valencenis. 16.Apr.
Drusus, Zosimus, & Theodorus mar. Antiochiæ. 14.Dec.
Drusus m. Tripoli. inf. cum Luciano. 24.Dec.
Dula ancilla mar. Nicomediæ. 25.Mart.
Dyias mar. in Cilicia. 15.Iun.
Dunstanus episcopus Cantuarien. 19.Mai.
Duo Monachi mart. in prouincia Valeriæ. 14.Mart.
Duodecim Fratres mar. Beneuenti. 1.Sept.
Dympna virgo & m. in Brabantia. 15. Mai.

E

EAdbertus episcopus Lindisfarnen. 6. Mai.
Eadmundus Angliæ Rex, & mar. 20.Nou.
Ebrulphus abbas in pago Oximēsi. 29.Dec.
Edilbertus Rex Cantiorũ in Anglia. 24.Febr.
Ediburga virgo in Anglia. 7.Iul.
Ediltrudes virgo Regina Britanniæ. 23.Iun.
Edistius mar. Rauennæ. 12.Oct.
Editha virgo in Anglia. 16.Sept.
Edmundus episcopus Cantuarien. 16. Nou.
Eduardus Angliæ Rex. 5.Ian.
Eduardus Rex Britanniæ, & mar. 18 Mart.
Egbertus presbyter in Hibernia. 24.Apr.
Egdunius presbyt. & vij. mart. Nicomediæ 12.Mart.
Eleazarus mart. Lugduni. inf. cum Mineruo. 23. Aug.
Eleazarus comes, Parisijs. 27.Sept.
Elesbaan Rex Aethiopiæ. 27.Oct.
Eleuchadius episcopus Rauennæ. 14.Febr.
Eleusippus mart. Lingonis sub M. Aurelio. inf. cum Speusippo. 17.Ian.
Eleutherius episcopus Constantinop. & m. 20. Febr.
Eleutherius episcopus Tornacen. 20. Febr.
Eleutherius episcopus Illyrici, & Anthia m. Messanæ sub Hadriano. 18.Apr.
Eleutherius Papa & mar. Romæ. 16.Mai.
Eleutherius confessor in Latio. 29.Mai.

Eleutherius mart. Constantinop. sub Maximiano. 4. Aug.
Eleutherius & Leonides mar. 8. Aug.
Eleutherius episc. Antisiodoren. 16. Aug.
Eleutherius abbas, Romæ. 6. Sept.
Eleutherius miles m. Nicomediæ cum aliis innumeris sub Dioclet. 2. Oct.
Eleutherius diaconus mar. Lutetiæ sup. cum Dionysio. 9. Oct.
Elias, Hieremias, Esaias, Samuel, & Daniel mart. Cæsareæ sub Maximiano Galerio, 16. Febr.
Elias presbyt. Paulus & Isidorus monachi mar. Cordubæ. 17. Apr.
Elias episcopus Hierosolymit. infr. cum Flauiano. 4. Iul.
Elias propheta in monte Carmelo. 20. Iul.
Elias episcopus in Aegypto, mart sub Dioclet. in Palæstina. inf. cum Peleo. 19. Sept.
Eligius episcopus Nouiomen. 1. Dec.
Eliphius mar. Coloniæ sub Iuliano. 16. Oct.
Elisæus propheta, Samariæ. 14. Iun.
Elizabeth virgo Sconaugiæ. 18. Iun.
Elizabeth Vidua Portugalliæ Regina Vlysipone. 4 Iulij.
Elizabet mater B. Ioannis Baptistæ. 5. Nou.
Elizabet vidua, Marpurg. 19. Nou.
Elphegus episcopus Cantuarien. & mart. 19. Apr.
Elpidephorus m. in Perside. sup. cum Acindyno. 2. Nou.
Elpidius episcopus & mart. in Chersoneso. sup. cum Basilio. 4. Mart.
Elpidius confessor in Campania. inf. cum Prisco. 1. Sept.
Elpidius episcopus Lugdunen. 2. Sept.
Elpidius abbas in Piceno. 2. Sept.
Elpidius, Marcellus, Eustochius, & socij m. sub Iuliano, 16. Nou.
Emerentiana virgo & mar. Romæ. 23. Ian.
Emericus Hungarorum Regis filius. 4. Nou.
Emerita virgo mart. Romæ sub Valeriano, sup. cum Digna. 22. Sept.
Emilas diaconus, & Hieremias mar. Cordubæ. 15. Sept.
Emmanuel mar. inf. cum Quadrato. 26. Mar.
Emmelia, Cæsareæ. sup. cum Basilio. 30. Mai.
Emmeramus episcopus Ratisponen. & mar. 21. Sept.
Emygdius episc. Asculan. mart. sub Dioclet. 5. Aug.
Encratis virgo & m. Cæsaraugustę. 16. Apr.
Engelbertus episcopus Colonien. & mart. 7. Nouemb.
Ennatha virgo mart. Cęsareæ sub Maximiano Galerio. sup. cum Antonino. 13. Nou.
Ennodius episcopus Papien. 17. Iul.
Eobanus mart. in Frisia. sup. cum Bonifacio. 5. Iun.
Epaphras episc. Colossensis & mar. 19. Iul.
Epaphroditus episc. Tarracinæ. 22. Mart.
Eparchius mar. sup. cum Domitio. 23. Mart.
Eparchius abbas Engolismen. 1. Iol.
Ephebus mar. Interamnæ. inf. cum Proculo. 14. Febr.
Ephisius mar. Caralis sub Dioclet. 15. Ian.
Ephræm diaconus Edessæ. 1. Febr.
Ephræm episc. & mart. in Chersoneso. sup. cum Basilio. 4. Mart.
Epicharides mart. Romæ sub Diocletiano. 27. Sept.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij vij. m. in Africa. 9 Ian.
Epictetus mart. in Portu Romano. infr. cum Martiale. 22. Aug.
Epigmenius presb. & m. Romæ sub Diocl. 24. Mart.
Epimachus & Alexander mar. Alexandriæ sub Decio. 12. Dec.
Idem Epimachus inf. cum Gordiano. 10. Mai.
Epiphana mart. sub Dioclet. apud Sallentinos. 12. Iul.
Epiphania Domini. 6. Ian.
Epiphanius episcopus Papiensis. 21. Ian.
Epiphanius episcopus, Donatus, Rufinus, & alij xiij. mar. in Africa. 7. Apr.
Epiphanius episcopus Salaminæ. 12. Mai.
Epipodius mar. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino. 22. Apr.
Episcopi & presbyteri confessores sub Constantio. 21. Mai.
Epistemis mar. Emesæ sub Decio. inf. cum Galatione. 5. Nou.
Epitacius episc. & Basileus mar. in Hispania. 23. Mai.
Epolonius mart. Antiochiæ sub Decio. supra cum Babyla. 24. Ian.
Equitius abbas in prouincia Valeriæ. 11. August.
Erasma virgo & mar. Aquileiæ sub Nerone. inf. cum Euphemia. 3. Sept.
Erasmus episcopus & mar. in Campania sub Dioclet. & Maximiano. 2. Iun.
Erasmus mar. Antiochiæ. 25 Nou.
Erastus episc. Philippen. & mar. 26. Iul.
Erconualdus episcopus Londonien. 30. Apr.
Ericus Rex Sueciæ & mar. 18. Mai.
Erminus episcopus Laubiensis. 25. Apr.
Erotheides mart. in Cappadocia sub Diocl. sup. cum Capitolina. 27. Oct.
Erotis mar. 6. Oct.
Esaias mar. Cæsareę sub Maximiano Galerio sup. cum Elia. 16. Febr.
Esaias propheta mar. in Iudæa. 5. Iul.
Esdras propheta. inf. cum Ioele. 13. Iul.
Ethbinus abbas in Hibernia. 19. Oct.
Etheluuoldus episcopus Vuintonien. 1. Aug.
Euagrius episc. Constantinop. 6. Mart.
Euagrius & Benignus m. Tomis 3. Apr.
Euagrius m. in Ponto. inf. cum Prisco. 1. Oct.
Euagrius, Priscianus, & socij mart. Romæ. 12. Oct.
Euaristus m. Cæsareæ sub Dioclet. sup. cum Carponio. 14. Oct.
Euaristus Papa & mar. Romæ sub Hadriano. 26. Oct.
Euaristus mar. in Creta sub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Euasius episc. Casalensis & mar. 1. Dec.
Eualius episcopus Brixien. 2. Dec.
Eubulus mar. Cæsareæ sub Diocl. 7. Mart.
Eucarpus mar. inf. cum Trophimo. 18. Mar.
Eucarpus mart. in Asia. sup. cum Bardomiano. 25. Sept.
Eucharius episc. Treuirensis. 8. Dec.
Eucherius episc. Aurelianen. 20. Febr.
Eucherius episc. Lugdunen. 16. Nou.
Eudocia mar. Heliopoli sub Traiano. 1. Mar.
Eudoxius, Zenon, Macarius, & socij MCIV. mar. Melitinæ sub Dioclet. 5. Sept.
Eudoxius mar. Sebastæ sub Licinio. sup. cum Carterio. 2. Nou.
Eoellius mar. sub Nerone. 11. Mai.
Euentius mar. sup. in xviij. Marty. Cæsaraugustani. 16. Apr.
Euentius presb. & m. Romæ sub Hadriano. sup. cum Alexandro Papa. 3. Mai.
Euergitius episc. Colonien. & m. 24. Oct.
Eugendus abbas in territorio Lugdunen. 1. Ian.
Eugenia virgo & mart. Romæ sub Gallieno. 25. Dec.
Eugenius mar. 8. Ian.
Eugenius mar. in Africa. sup. cum Aquilino. 4. Ian.
Eugenius mar. Neocæsareæ. inf. cum Mardonio. 24. Ian.
Eugenius episc. & mart. in Chersoneso. sup. cum Basilio. 4. Mart.
Eugenius m. in Syria. inf. cum Paulo. 20. Mar.
Eugenius episc. & mart. in Africa sub Hunnerico. inf. cum Vindemiale. 2. Mai.
Eugenius Papa Romæ. 2 Iun.
Eugenius episcopus Carthagin. Salutaris & Muritta diac. & alij mart. in Africa sub Hunnerico. 13. Iul.
Eugenius mar. Tibure sub Hadriano. inf. cum Symphorosa. 18. Iul.
Eugenius mar. sup. cum Apollonio. 23. Iul.
Eugenius mar. Romæ sub Gallieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul.
Eugenius m. in Cappadocia sup. cum Cottido. 6. Sept.
Eugenius mart. Damasci. inf. cum Paulo. 25. Septemb.
Eugenius episc. Toletan. confess. 13. Nou.
Eugenius episc. Toletan. mart. in territ. Parisiensi. 15. Nou.
Eugenius diaconus, Florentiæ. 17. Nou.
Eugenius mar. in Armenia sub Diocletiano. inf. cum Eustratio. 13. Dec.
Eugenius & Macarius presbyteri & mar. in Arabia sub Iuliano. 20. Dec.
Eugenius episc. Mediolanen. 30. Dec.
Eugraphus m. Alexandriæ sub Galerio Maximino. inf. cum Menna. 20. Dec.
Eulasius mar. Cyzici sub Maximiano. infra cum Fausta 20. Sept.
Eulalia virgo & mar. Barcinone sub Diocl. 12. Febr.
Eulalia virgo & mar. Emeritæ sub Maximiano. 10. Dec.
Eulampius & Eulampia virgo, & alij cc. m. Nicomediæ. 10. Oct.
Eulogius diaconus mar. Tarracone sub Gallieno. inf. cum Fructuoso. 21. Ian.
Eulogius presb. & mar. Cordubæ. 11. Mart.
Eulogius episcopus Edessæ. 5. Mai.
Eulogius, & socij m. Constantinopoli. 3. Iul.
Eulogius episc. Alexandrinus 13. Sept.
Eumenius episcopus Gortynæ. 18. Sept.
Eunicianus m. in Creta sub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Eunomia mart. Augustæ. infr. cum Hilaria. 12. Aug.
Eunus mart. Alexandriæ. infr. cum Iuliano. 27. Febr.
Eunus mar. inf. cum Iuliano. 30. Oct.
Euodius, Hermogenes, & Callistus mart. Syracusis. 25. Apr.
Euodius episc. Antiochenus & m. 6. Mai.
Euodius m. Nicææ. inf. cũ Theodota. 2. Aug.
Euodius, Hermogenes, & Callista m. 2. Sept.
Euodius episcopus Rhotomagen. 8. Oct.
Euortius episcopus Aurelianensis. 7. Sept.
Euplebius episcopus Neapolitan. 23. Mai.
Euphemia mart. in Paphlagonia. sup. cum Alexandra. 20. Mart.
Euphemia, Dorothea, Tecla, & Erasma virg. & mar. Aquileiæ sub Nerone. 3. Sept.
Euphemia virgo mar. Chalcedone sub Dioclet. 16. Sept.
Euphrasia virgo in Thebaide. 13. Mart.
Euphrasia mar. in Paphlagonia. sup. cum Alexandra. 20. Mart.
Euphrasia virgo & mart. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18 Mai.
Euphrasius episcopus in Africa. 14. Ian.
Euphrasius episcopus Illiturgi. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Euphronius episcopus Augustodun. 3. Aug.
Euphronius episcopus Turonensis. 4. Aug.
Euphrosyna virgo Alexandriæ. 1. Ian.
Euphrosyna virgo mart. Tarracinæ sub Domitiano. infra cum Flauia Domitilla. 7. Mai.

Euplius diaconus mar. Catanæ ſub Dioclet. 12. Aug.
Euporus mar. in Creta ſub Decio. inf. cum Theodulo. 23 Dec.
Eupreþia mart. Auguſtæ. infr. cum Hilaria. 12. Auguſt.
Euprepis mar. Romæ ſup. cum Caſtulo. 30. Nouemb.
Euprepius epiſcopus Veronenſis. 21. Aug.
Euprepius mar. Aegeæ ſub Dioclet. ſup. cum Coſma. 27. Sept.
Eupſychius mar. Cæſareæ ſub Iuliano 9. Apr.
Eupſychius m. Cæſareæ ſub Hadria. 7. Sept.
Euſebia virgo & mar. Bergomi. 29. Oct.
Euſebius palatinus, & alij ix. mar. 5. Mart.
Euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quattuor mar. ſub Diocl. 24. Apr.
Euſebius mar. ſup. cum Aphrodiſio. 28. Apr.
Euſebius epiſcopus Samoſatenus & mart. 21. Iun.
Euſebius epiſcopus Vercellēſis & m. 1. Aug.
Euſebius epiſcopus Mediolanen. 12. Aug.
Euſebius presbyt. Romæ ſub Conſtantio. 14. Auguſt.
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus m. Romæ ſub Commodo. 25. Aug.
Euſebius, Neſtabus, & Zenon mart. in Palæſtina ſub Iuliano, 8. Sept.
Euſebius mar. in Phœnicia, 21. Sept.
Euſebius Papa Romæ 26 Sept.
Euſebius epiſc. Bononienſis. 26. Sept.
Euſebius mar. Alexandriæ ſub Valeriano ſupra cum Caio. 4. Sept.
Euſebius mar. Hadrianopoli ſub Iuliano. inf. cum Philippo. 22. Oct.
Euſebius monachus mar. Tarracinæ. inf. cum Felice. 5. Nou.
Euſebius presb. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart. Romæ ſub Valeriano. 2. Dec.
Euſignius miles mar. Antiochiæ ſub Iuliano. 5. Aug.
Euſtachius, Theopiſtes, Agapius & Theopiſtus mar. Romæ ſub Hadriano. 20. Sept.
Euſtachius presbyter in Syria. 12. Oct.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mar. Nicææ ſub Maximino. 20. Nou.
Euſtachius epiſc. in Africa. inf. cum Valeriano. 28. Nou.
Euſtaſius abbas Luxouien. 29. Mart.
Euſtachius epiſc. Antiochenus ſub Conſtantio. 16. Iul.
Euſtachius mar. Ancyræ. 28. Iul.
Euſterius epiſc. Salernitan. 19. Oct.
Euſtochium virgo in Bethleem. 28. Sept.
Euſtochium virgo mart. Tarſi ſub Iuliano. 2. Nouemb.
Euſtochius epiſc. Turonen. 19. Sept.
Euſtochius mar. ſub Iuliano. ſup. cum Elpidio 16. Nou.
Euſtolia & Sopatra virg. Conſtantinopoli. 9. Nou.
Euſtorgius presbyter Nicomediæ. 11. Apr.
Euſtorgius primus, epiſcopus Mediolanen. 18. Sept.
Euſtorgius ſecundus, Mediolanen. epiſcop. 6. Iun.
Euſtoſius mart. Antiochiæ. ſup cum Demetrio. 10. Nou.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mart. in Armenia ſub Dioclet. 13. Dec.
Euthalia virg. mar. in Sicilia. 27. Aug.
Euthymius abbas in Paleſtina. 20. Ian.
Euthymius epiſcopus Sardicen. m. ſub Theophilo. 11 Mart.
Euthymius diaconus m. Alexandriæ. 5 Mai.
Euthymius Romanus, Peruſiæ. 29. Aug.
Euthymius mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 24. Dec.
Eutropia virgo mar. in Syria. inſ. cum Libya. 15. Iun.
Eutropia vidua in Gallia. 15. Sept.
Eutropia mar. Alexandriæ. 30. Oct.
Eutropia virgo mar. Rhemis. inf. cum Nicaſio. 14. Dec.
Eutropius lector mart. Conſtantinopoli. 12. Ianuar.
Eutropius m ſub Maximiano. ſup. cum Cleonico. 3. Mart.
Eutropius epiſc. Santonen, & m. 30. Apr.
Eutropius epiſcopus Arauſican. 27. Mai.
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa mart. in Portu Romano. 15. Iul.
Eutyches mar. Romæ ſub Traiano. infr. cum Marone. 15. Apr.
Eutyches mar. Puteolis ſub Diocletiano. inſ. cum Ianuario. 19. Sept.
Eutychianus mar. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Eutychianus mar. Nicomediæ. inf. cum Stratone. 17 Aug.
Eutychianus mar. ſup. cum Diomede. 2 Sept.
Eutychianus mart. in Africa ſub Genſerico. ſup. cum Arcadio, 13. Nou.
Eutychianus Papa & mart. Romæ ſub Numeriano. 8. Dec.
Eutychius mar. Romæ. 4. Febr.
Eutychius, & ſocij mart. in Meſopotamia. 14. Mart.
Eutychius, & ſocij m. Alexandriæ ſub Conſtantio. 26 Mart.
Eutychius mar. Ferentini. 15. Apr.
Eutychius diaconus mar. in Mauritania. infr. cum Timotheo. 21. Mai.
Eutychius & Florentius monachi Nurſiæ. 23. Mai.
Eutychius B. Ioannis Euangel. diſcipulus, 24. Aug.
Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. in Thracia. 19. Sept.
Eutychius mart. Meſſanæ. infr. cum Placido, 5. Oct.
Eutychius mar. in Hiſpania. inf. cum Honorio. 21. Nou.
Eutychius mar. in Hiſpania. 11. Dec.
Eutychius presbyt. & Domitianus diaconus mar. Ancyræ. 28. Dec.
Euualdi duo presbyteri & mar. apud Saxones. 3. Oct.
Exaltatio S. Crucis in Perſide ſub Heraclio, 14. Sept.
Exanthus mar. Nouocomi. ſup. cum Carpophoro. 7. Aug.
Expeditus mar. Meliténe. inf. cum Hermogene. 19. Apr.
Exuperantia virgo, Trecis. 26. Apr.
Exuperantius diacon. mart. Spoleti ſub Maximiano. inſ. cum Sabino, 30. Dec.
Exuperia mar. Romæ. inſ. cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
Exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodolus m. ſub Hadriano, 2. Mai.
Exuperius m. in Gallia ſub Maximiano, infr. cum Mauritio. 22. Sept.
Exuperius epiſcopus Toloſanus. 28. Sept.
Exuperius mart. Viennæ. infr. cum Seuerino. 19 Nouemb.
Ezechiel propheta m. in Babylonia. 10. Apr.

F

Fabianus Papa & mar. Romæ ſub Decio. 20. Ian.
Fabianus mart. Catanæ. infr. cum Stephano. 31. Dec.
Fabius mar. Romæ ſub Dioclet. inf. cum Maximo. 11. Mai.
Fabius mar. Cæſareæ. 31. Iul.
Fabricianus & Philibertus mar. in Hiſpania. 22. Aug.
Facundus & Primitiuus mart. in Gallæcia. 27. Nou.
Faina virgo & mar. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Fandila presb. & m. Cordubæ. 13. Iun.
Fantinus monachus & confeſſor Theſſalonicæ. 30. Aug.
Faro epiſcopus Meldenſis. 28. Oct.
Fauſtinianus epiſc. Bononien. 26. Febr.
Fauſtinus & Iouita mart. Brixiæ ſub Hadriano. 15. Feb.
Fauſtinus epiſc. Brixien. 16. Febr.
Fauſtinus, & alij xliiij. m. Romæ. 17. Febr.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus m. Romæ. 22. Mai.
Fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio. infr. cum Florentio. 5. Iun.
Fauſtinus mart. Romæ ſub Dioclet. infr. cum Simplicio. 29. Iul.
Fauſtinus confeſſor Tuderti. 29. Iul.
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus m. in Africa. 15. Dec.
Fauſta virgo, & Euilaſius m. Cyrici ſub Maximiano. 20. Sept.
Fauſta mater S. Anaſtaſiæ, Romæ. 19. Dec.
Fauſtus, & alij xxiij. m. Romæ. 24. Iun.
Fauſtus mar. ſub Decio. 16. Iul.
Fauſtus m. Romæ. ſup. cum Bono. 1. Aug.
Fauſtus miles mart. Mediolani ſub Commodo. 7. Aug.
Fauſtus presbyter, Macarius, & alij x. mart. Alexandriæ ſub Decio. 6. Sept.
Fauſtus mar. Antiochiæ. inſ. cum Timotheo. 8. Sept.
Fauſtus mar. ſub Decio. ſup. cum Dionyſio. 3. Oct.
Fauſtus mar. Alexandriæ ſub Valeriano. ſup. cum Caio. 4. Oct.
Fauſtus monachus mar. Meſſanæ. infr. cum Placido. 5. Oct.
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mar. Cordubæ 13. Oct.
Fauſtus diacon. Alexandrin. mart. ſub Diocl. 19. Nou.
Fauſtus presb. Didius, & Ammonius: Phileas, Heſychius, Pachomius & Theodorus epiſcopi Aegyptij, & alij mar. Alexandriæ ſub Maximino. 26. Oct.
Febronia virgo & mart. Sibapoli ſub Diocl. 25. Iun.
Felices duo epiſcopi & m. in Africa ſub Valeriano. inſ. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Felicianus epiſc. Fulginaten. mar. ſub Decio. 24. Ian.
Felicianus, Philippianus, & alij cxxiij. m. in Africa. 30. Ian.
Felicianus mart. Romæ. infr. cum Fortunato. 2. Febr.
Felicianus mar. Romæ ſub Dioclet. infr. cum Primo. 9. Iun.
Felicianus miles mar. Maſſiliæ. infr. cum Victore. 21. Iul.
Felicianus epiſc. & mart. apud Mindam. 20. Octob.
Felicianus mar. in Lucania. inf. cum Hyacintho. 29. Oct.
Felicianus m. Rauennæ ſub Diocletiano. inſ. cum Valentino. 11. Nou.
Felicianus mar. Viennæ. infr. cum Seuerino. 19. Nou.
Feliciſſima virgo & mar. Faleriæ. infr. cum Graciliano. 12. Aug.
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mar. Tuderti. 26. Mai.
Feliciſſimus & Felix mart. in Campania ſub Diocletiano. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.

Feliciſſi-

Felicissimus diaconus mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Xysto. 6. Aug.
Felicissimus mart. in Africa sub Valeriano. inf. cum Rogatiano. 26. Oct.
Felicissimus mar. Perusiæ. 24. Nou.
Felicitas mar. Tuburbi sub Seuero. infr. cum Perpetua. 7. Mart.
Felicitas mart. in Africa. supra cum Cyrillo. 8. Mart.
Felicitas m. Romæ sub Antonino. 23. Nou.
Felicula m. Romæ. inf. cum Vitale. 14. Febr.
Felicula virgo & mar. Romæ. 13. Iun.
Felinus & Gratinianus mar. Perusiæ sub Decio. 1. Iun.
Felix Papa & mart. Romæ sub Aureliano. 30. Mai.
Felix secundus Papa & m. Romæ sub Constantio. 29. Iul.
Felix Papa Romæ, 30. Ian.
Felix Papa tertius Romæ. 25. Febr.
Felix & Ianuarius m. Heracleæ 7. Ian.
Felix m. in Africa. sup. cum Epicteto. 9. Ian.
Felix presbyter Nolanus, 14. Ian.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & socij m. in Africa. 3. Febr.
Felix episc. Lugdunen. infr. cum Lupicino. 3. Febr.
Felix mar. in Africa sub Dioclet. inf. cum Saturnino, 11 Febr.
Felix m. Adrumeti. inf. cum Verulo. 21. Febr.
Felix episcopus Metensis. 21. Feb.
Felix episcopus Brixiensis, 23. Febr.
Felix mar. inf. cum Fortunato. 26. Febr.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & socij mar. 3. Mart.
Felix mar. in Africa, sup cum Cyrillo 8. Mar.
Felix episcopus in Anglia. 8. Mart.
Felix m. Aquileiæ sub Numeriano. infr. cum Hilario, 16. Mart.
Felix diaconus mart. Gerundæ sub Aureliano. inf. cum Narcisso. 18. Mart.
Felix, & alij xx. m. in Africa. 23. Mart.
Felix episc. Treuirensis. 26. Mart.
Felix mart. in Africa. infr. cum Theodulo. 31. Mart.
Felix mar. sup. in xviij. Mar. Cæsaraugustani. 16. Apr.
Felix m. Alexandriæ. sup. cũ Aratore. 21. Apr.
Felix presb. Fortunatus & Achilleus diaconi mar. Valentiæ in Gallia. 23. Apr.
Felix diaconus mar. Hispali. 2. Mai.
Felix mar. Romæ sub Alexandro. supr. cum Calepodio. 10. Mai.
Felix & Gennadius m. in Africa. 16. Mai.
Felix episc. Spoletin. & mar. sub Maximiano. 18. Mai.
Felix mar. in Istria. inf. cum Zoello. 24 Mai.
Felix m. in Sardinia, sup. cũ Aemilio. 28 Mai.
Felix & Fortunatus m. Aquileiæ sub Diocle. 11. Iun.
Felix monachus & mart. Cordubæ, sup. cum Anastasio. 14. Iun.
Felix m. Apolloniæ. inf. cum Isauro. 17. Iun.
Felix presb & m. Sutrij. 23. Iun.
Felix mart. Romæ sub Antonino. Infr. in Septem fratres. 10. Iul.
Felix m. in Africa. inf. cum Ianuario. 10. Iul.
Felix m. Mediolani sub Maximiano. infr. cum Nabore. 12. Iul.
Felix episcopus Nouocomen. 14 Iul.
Felix episcopus Papien. & m. 15. Iul.
Felix mar. Carthagine. inf. in Scillitani mart. 17. Iul.
Felix episcopus Veronen, 19. Iul.
Felix m. Furconij. infr. cum Florentio. 25. Iul.
Felix, Iulia, & Iucunda m. Nolæ. 27. Iul.
Felix m. Cordubæ. inf. cum Georgio. 27. Iul.
Felix mar. Gerundæ, 1. Aug.
Felix mart. in Portu Romano. infra cum Martiale. 22. August.
Felix presbyter Pistorij, 26. Aug.
Felix presb. & Adauctus m. Romæ sub Diocletiano. 30. Aug.
Felix & Constantia m. Nuceriæ sub Nerone. 19. Sept.
Felix mar. Augustoduni. sup. cum Andochio. 24 Sept.
Felix & Cyprianus episcopi & mar. in Africa sub Hunnerico. 12. Oct.
Felix episc. Africanus, Audactus, Ianuarius, Fortunatus & Septimus mar. Venusiæ sub Dioclet. 24. Oct.
Felix presb. & Eusebius monachus m. Tarracinæ. 5. Nou.
Felix mar. Thinissæ. 6. Nou.
Felix monachus Fundanus. 6. Nou.
Felix episcopus Nolanus, & mart. cum alijs xxx. 15. Nou.
Felix episcopus in Africa. infr. cum Valeriano. 28. Nou.
Felix episcopus Bononien. 4. Dec.
Felix m. Thaguræ. inf. cum Iulio. 5. Dec.
Felix mar. Romæ. sup. cum Callisto. 29 Dec.
Ferreolus presb. & Ferrutio diaconus mart. Vesontione. 16. Iun.
Ferreolus mart. in territorio Viennen. 18. Septemb.
Ferrutio diaconus m. Vesontione. sup. cum Ferreolo. 16. Iun.
Ferrutius mar Moguntiæ. 28. Oct.
Festiuitas omnium Sanctorum. 1. Nou.
Festum Niuis. 5. Aug.
Festus diaconus m. Puteolis sub Dioclet. inf. cum Ianuario. 19. Sept.
Festus m. in Tuscia. inf cum Ioanne. 21. Dec.
Fiacrius confessor Meldensis. 30. Aug.
Fibitius abbas, Treuiris. 5. Nou.
Fides, Spes, & Charitas virg. & m. Romę sub Hadriano. 1. Aug.
Fides virgo & mar. Agenni. 6. Oct.
Fidelis mar. in Africa. 23. Mart.
Fidelis m. Edessæ sub Maximiano. sup. cum Bassa. 21. Aug.
Fidelis m. Nouocomi sub Maximia. 28. Oct.
Fidentianus mar. in Africa. inf. cum Secundo. 15. Nou.
Fidentius & Terentius m. Tuderti sub Diocletiano 27. Sept.
Fidentius episcopus Patauin. 16. Nou.
Fidolus confessor. Trecis. 16. Mai.
Finianus presb. in Scotia. 17. Febr.
Firmatus diaconus mar. Messanæ. infr. cum Placido. 5. Oct.
Firmatus diaconus, & Flauiana virgo & m. Antisiodori. 5. Oct.
Firmina virgo mar. Ameriæ sub Diocletiano. 24. Nou.
Firminus abbas, Ambiani. 11. Mart.
Firminus m. in Armenia sub Maximiano. inf. cum Orentio, 24. Iun.
Firminus episc. Metensis. 18. Aug.
Firminus episc. Ambianen. mar. sub Dioclet. 25. Sept.
Firminus episc. Vcecię. 11 Oct.
Firmus m. Romæ. inf. cum Fortunato. 2. Feb.
Firmus mar. inf. cum Gorgonio. 11. Mart.
Firmus mar. sub Maximiano. 1. Iun.
Firmus m. in Armenia sub Maximiano. infra cum Orentio. 24. Iun.
Firmus episc. Tagatensis. 31. Iul.
Firmus & Rusticus mar. Veronæ sub Maximiano. 9. Aug.
Flauia Domitilla, Euphrosyna & Theodora virgo & m. Tarracinæ sub Domit. 7. Mai.
Flauia virgo & mar Messanæ. inf. cum Placido. 5. Oct.
Flauiana virgo & m. Antisiodori. sup. cum Firmato. 5. Oct.
Flauianus mar. Romæ sub Diocletiano. 28. Ianuar.
Flauianus episcopus Constantinopolitan. 18. Febr.
Flauianus mar. in Africa sub Valeriano. infr. cum Montano. 24. Febr.
Flauianus secundus episc. Antiochenus, & Elias episc. Hierosolymit. confessores sub Anastasio. 4. Iul.
Flauianus episc. Augustodunen. 23. Aug.
Flauianus mart. sub Iuliano ad aquas Taurinas, 22. Dec.
Flauius, Augustus, & Augustinus mar. Nicomediæ. 7. Mai.
Flocellus puer mar. Augustoduni sub Antonino. 17. Sept.
Flora virgo & mar. Romæ sub Gallieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul.
Flora & Maria virg. & m. Cordubæ. 24. Nou.
Florentia virgo Hispal. 20. Iun.
Florentia mar. sub Diocl. in territ. Agathensi. 10. Nou.
Florentianus episc. in Africa. inf. cum Valeriano. 28. Nou.
Florentinus & Hilarius m. Seduni. 27. Sept.
Florentius episc. Treuirensis. 16. Oct.
Florentius episc. Arausicanus. 17. Oct.
Florentius episc. Viennen. mar. sub Gallieno. 3. Ian.
Florentius confessor Hispali. 23. Febr.
Florentius mar. Auximi sub Diocletiano. inf. cum Sisinio. 11. Mai.
Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Faustinus m. Perusiæ sub Decio. 5. Iun.
Florentius mar. Carthagine. sup. cum Catulino. 15. Iul.
Florentius & Felix m. Furconij. 25. Iul.
Florentius presb. Pictauiensis. 22. Sept.
Florentius mar. in Germania. sup. cum Cassio. 10. Oct.
Florentius mar. Thessalonicæ. 13. Oct.
Florentius mar. in castro Tyle. 27. Oct.
Florentius episc. Argentoraten. 7. Nou.
Florentius monachus Nursiæ. sup. cum Eutychio. 28. Dec.
Florianus mart. sub Dioclet. in Norico Ripensi. 4. Mai.
Florianus, Calanicus & alij lviij. mart. Eleutheropoli. 17. Dec.
Florius mart. Nicomediæ. inf. cum Luciano. 26. Oct.
Florus, Laurus, Proculus, & Maximus mart. in Illyrico. 18. Aug.
Florus m. Ostia. sub Demetrio. 22 Dec.
Flos m. Catanæ. inf. cum Stephano. 31. Dec.
Flosculus episc. Aurelianen. 2. Febr.
Fortunata virgo & mart. Cæsareæ sub Dioclet. 14. Oct.
Fortunatus mart. Smyrnæ. inf. cum Vitale 9. Ian.
Fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mar Romæ, 2. Febr.
Fortunatus mar. in Africa. inf. cum Verulo. 21. Febr.
Fortunatus, Felix, & alij xxvij. m. 26. Feb.
Fortunatus mar. Romæ. sup. cum Alexandro 27. Febr.
Fortunatus mar. sup. cum Felice. 3. Mart.
Fortunatus & Marcianus mart. in Africa 17. Apr.
Fortunatus mar. Alexandriæ. sup. cum Aratore. 21. Apr.
Fortunatus presbyter in Vmbria. 1. Iun.
Fortunatus mar. Aquileiæ sub Diocletiano. sup. cum Felice. 11. Iun.
Fortunatus & Lucianus mart. in Africa 13. Iun.
Fortunatus diaconus mar. Aquileiæ. inf. cum Hermagora. 12. Iul.

Fortuna-

Fortunatus, Caius, & Anthes mart. Salerni sub Diocletiano. 28.Aug.
Fortunatus episcopus Tudertin. 14.Oct.
Fortunatus mar. Romæ. 15.Oct.
Fortunatus lector mar. Venusiæ sub Diocles. sup. cum Felice. 24.Oct.
Fortunatus mar. in Africa. sup. cum Faustino. 15.Dec.
Francisca vidua Romæ. 9 Mart.
Franciscus de Paula ord Minim. 2.Apr.
Franciscus ord. Min. Assisij. 4.Oct.
Eiusdem Translatio Assisij. 25.Mai.
Eiusdem Stigmata apud montem Aluerniæ. 17.Sept.
Franciscus Xauerius in Sanciano. 2.Dec.
Fraternus episcopus Antisiodoren, & mart. 29.Sept.
Fredesuuida virgo Oxonij. 19.Oct.
Fridericus episc. Traiecten. & m. 18.Iul.
Frigdianus episcopus Lucensis. 18 Mart.
Eiusdem Translatio Lucæ. 18.Nou.
Fronto abbas Alexandriæ. 14.Apr.
Fronto mar. sup. in xviij. Mart. Cæsaraugust. 16.Apr.
Fronto episcop. Petragoricen. & Georgius presb. 25.Oct.
Fructulus mart. in Africa. infr. cum Lucio. 18.Febr.
Fructuosa mar. Antiochiæ. inf. cum Restituto. 23.Aug.
Fructuosus episc. Tarraconen. Augurius & Eulogius diaconi m. sub Gallieno 21.Ian.
Fructuosus episcopus Bracaren. 16.Apr.
Frumentij duo mart. in Africa sub Hunnerico. inf. cum Victoriano. 23.Mart.
Frumentius episcopus in India. 27.Oct.
Fulcus confessor Aquini. 22.Mai.
Fulcus episcopus Papiensis. 26.Oct.
Fulgentius episcopus Ruspensis. 1.Ian.
Furseus confessor in monast. Peronę. 16.Ian.
Fusca virgo, & Maura mart. Rauennæ sub Decio. 13.Febr.
Fuscianus mar. Ambiani sub Maximiano. inf. cum victorio. 11.Dec.
Fusculus episcopus & mart. in Africa sub Hunnerico. sup cum Donatiano. 6.Sept.

G

GAbdelas mar. in Perside sub Sapore. sup. cum Dada. 29.Sept.
Gabinus presbyt. & mart. Romæ sub Diocl. 19. Febr.
Gabinus & Crispulus m. Turribus. 30.Mai.
Galatas mart. Melitinæ. inf. cum Hermogene. 19.Apr.
Galation & Epistemis mart. Emesæ sub Decio. 5.Nou.
Galdinus episc. Mediolanen. 18.Apr.
Galganus eremita, Senis. 3.Dec.
Galla vidua Romæ. 5.Oct.
Gallicanus mart. Alexandriæ sub Iuliano. 25.Iun.
Gallus episcopus Auernen. 1.Iul.
Gallus abbas in Germania. 16.Oct.
Gamalielis Inuentio Hierosolymis. 3.Aug.
Gangulphus mar. Varennis. 11.Mai.
Gratianus episc. Turonen. 18.Dec.
Gaudentia virgo mart. Romæ cum alijs tribus. 30.Aug.
Gaudentius episc. Nouariensis. 22.Ian.
Gaudentius episc. Veronen. 12.Feb.
Gaudentius episc. & Culmatius diaconus mar Arretij. 19.Iun.
Gaudentius episc. Ariminen. & m. 14.Oct.
Gaudentius episc. Brixiensis. 25.Oct.
Gaudiosus episc. Brixien. 7.Mart.
Gaudiosus episc. Salernitan. 26.Oct.
Gaudiosus episc. Africanus, confess. Neapoli. 28.Oct.
Gaugericus episc. Cameracen. 11.Aug.
Gedeon, in Palæstina, 1.Septemb.
Gelasius m. Forosempronij. sup. cum Aquilino. 4.Febr.
Gelasius Papa Romæ. 21.Nou.
Gelasius mar. in Creta sub Decio, inf. cum Theodulo. 23.Dec.
Gemellus mar. Ancyræ sub Iuliano. 10.Dec.
Geminianus episc. Mutinen. 31.Ian.
Geminianus mart. Romæ sub Dioclet. infra cum Lucia. 16.Sept.
Geminus mart. in Africa. sup. cum Aquilino. 4. Ian.
Geminus m. Forosempronij. sup. cum Aquilino. 4.Febr.
Generalis mar. in Africa sub Valeriano. sup. cum Cypriano. 14.Sept.
Generosa mart. Carthagine. inf. in Scillitani mart. 17.Iul.
Generosus mar. Tibure. 17.Iul.
Genesius mar. Romæ sub Diocl. 25.Aug.
Genesius mar. Arelate. 25.Aug.
Genesius mar. sup. cum Anastasio. 11.Oct.
Gennadius mart. in Africa. sup. cum Felice. 16.Mai.
Genouefa virgo Lutetiæ. 3.Ian.
Gentianus m. Ambiani sub Maximiano. infr. cum Victorico. 11.Dec.
Genuinus episc. Briainonensis. 5.Febr.
Georgia virgo Aruernis. 15.Feb.
Georgius episc. Antiochensis. 19 Apr.
Georgius mart. 23.Apr.
Georgius diaconus, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliosa mar. Cordubæ. 27.Iul.
Georgius Limniota monachus, m. sub Leone Imp. 24.Aug.
Georgius diaconus, & Aurelius, Parisijs. 20.Oct.
Georgius presb. Petragoricis. sup. cum Frontone. 25.Oct.
Georgius episc. Viennensis. 2.Nou.
Gerardus episc. Tullensis. 23.Apr.
Gerardus episcopus & mart. in Pannonia. 24.Sept.
Gerardus abbas Namurcen. 3.Oct.
Gerardus episcopus Potentiæ. 30.Oct.
Gerasimus anachorita in Palæstina. 5.Mart.
Geremarus abbas Beluacen. 24.Sept.
Gereon, cum alijs cccviij. mar. Coloniæ sub Maximiano. 10.Oct.
Gerinus mar. Atrebaten. 2.Oct.
Germana mart. in Africa. infra cum Paulo. 19.Ian.
Germanicus mart. Smyrnæ sub Antonino. 19. Ian.
Germanus mart. Romæ. inf. cum Saturnino. 2. Mai.
Germanus episc. Constantinop. sub Isaurico. 12.Mai.
Germanus episc. Parisiensis. 28.Mai.
Germanus mar. in Macedonia sub Traiano. inf. cum Peregrino. 7.Iul.
Germanus episc. Antisiodoren. 31.Iul.
Germanus episc. & m. in Africa sub Hunnerico. sup. cum Donatiano. 6.Sept.
Germanus episc. Vesontien. & m. 11.Oct.
Germanus mart. in Hispania sub Diocletiano. inf. cum Seruando. 23.Oct.
Germanus episcopus Capuanus. 30.Oct.
Germanus, Theophilus, Cæsarius, & Vitalis mart. Cæsareæ sub Decio. 3.Nou.
Germanus mart. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. sup. cum Antonino. 13.Nou.
Gerontius mart. in Africa. infr. cum Paulo. 19.Ian.
Gerontius episc. Ficoden & mar. 9.Mai.
Gertrudes virgo in Brabantia. 17.Mar.
Geruntius episc. Mediolanen. 5.Mai.
Geruntius episcopus & mart. in Hispania. 25.August.
Geruasius & Protasius mart. Mediolani. 19. Iun.
Getulius, Cærealis, Amantius, & Primitiuus mar. Romæ sub Hadriano. 10.Iun.
Gilbertus confessor. 4.Febr.
Gildardus episc. Rhotomagen. 8.Iun.
Gislenus episcopus in Hannonia. 9.Oct.
Glaphyra virgo Amasea. 13.Ian.
Glyceria mart. Heracleæ sub Antonino. 13. Mai.
Glycerius presb. mar. Nicomediæ sub Dioclet. 21.Dec.
Goar presb. Treuiren. 6.Iul.
Godefridus episc. Ambianen. 8.Nou.
Gordianus & Epimachus mart. Romæ, sub Iuliano. 10.Mai.
Gordianus mar. Nouioduni. inf. cum Valeriano. 17.Sept.
Gordius centurio mar. Cæsareæ. 3.Ian.
Gorgonia, Nazianzi. 9.Dec.
Gorgonius & Firmus mar. 11.Mart.
Gorgonius mar. Nicomediæ sub Diocletiano. sup. cum Dorotheo. 9.Sept.
Gracilianus, & Felicissima virgo & m. Faleriæ. 12.Aug.
Grata vidua Bergomi. 1.Mai.
Gratinianus m. Perusiæ sub Decio. sup. cum Felino. 1.Iun.
Gratus mar. Thaguræ. inf. cum Iulio. 5.Dec.
Gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12.Mart.
Eiusdem ordinatio in summum Pontificem. 3.Sept.
Gregorius Papa secundus, Romæ. 13.Feb.
Gregorius Papa tertius Romæ. 28.Nou.
Gregorius Papa vij. Salerni. 25.Mai.
Gregorius episcopus Lingonien. 4.Ian.
Gregorius episc. Nyssenus. 9.Mart.
Gregorius episc. Iliberi. 24.Apr.
Gregorius Theologus Nazianzenus episc. 7. Mai.
Eiusdem Translatio Romæ. 11.Iun.
Gregorius episc. Traiecten. 25.Aug.
Gregorius episc. magnæ Armenię, confessor sub Diocletiano. 30.Sept.
Gregorius Thaumaturgus. episc. Neocæsarien. 17.Nou.
Gregorius episc. Turonen. 17.Nou.
Gregorius Decapolita, Constantinopoli. 20.Nou.
Gregorius episc. Agrigentin. 23.Nou.
Gregorius episcopus Antisiodoren. 19.Dec.
Gregorius presb. mart. Spoleti sub Dioclet. 24.Dec.
Grimoaldus presb. in Pontecuruo. 29.Sept.
Guarinus episcopus Card. Prænest. Bononiæ 6. Febr.
Gudelia mar. in Perside sub Sapore. 29.Sept.
Guido confessor, Anderlaci. 12.Sept.
Gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis. 10. Febr.
Gulielmus abbas in Dania. 6.Apr.
Gulielmus eremita Montis Virginis. 25.Iun.
Gulielmus episc. Briocensis. 29.Iul.
Gumbertus episc. Colonien. 20.Mart.
Gumesindus presbyt. & Seruusdeus monachus mart. Cordubæ. 13.Ian.
Gummarus confessor, Lyræ. 11.Oct.
Guodens virgo & m. Carthagine. 18.Iul.
Gundulphus episc. in pago Bituric. 17.Iun.
Guniforus mar. Papiæ. 22.Aug.
Guntramnus Rex Francorum. 26.Mart.
Gurias & Samonas mart. Edessa sub Diocl. 15.Nou.

H

HAbacuc propheta in Iudæa. 15.Ian.
Habentius monachus mar. Cordubæ. inf. cum Petro. 7.Iun.
Hadrianus mar. Massiliæ. infr. cum Hermete. 2.Mart.

Hadrianus, & alij xxiij. mart. Nicomediæ sub Dioclet. 4. Mart. & 8. Sept.
Hadrianus m. Cesareæ sub Dioclet. 5 Mart.
Hadrianus m. Nicomediæ sub Licinio. 26. Aug.
Hedda episcopus in Anglia. 7. Iul.
Heduuigis ducissa Poloniæ. 25. Oct.
Hegesippus Romæ. 7. Apr.
Helanus presb. Rhemensis. 7. Oct.
Helconides m. Corinthi sub Gordiano. 28. Mai.
Helena virgo Antisiodori. 22. Mai.
Helena m. Burgis. sup. cum Centolla. 13. Aug.
Helena mater Constantini, Romæ. 18. Aug.
Helimenas presb. mar. in Persia. infr. cum Parmenio. 22. Apr.
Heliodorus, Venustus, & alij mar. in Africa. 6. Mai.
Heliodorus episcopus Altini. 3. Iul.
Heliodorus mar. Antiochiæ. inf. cum Marco. 28. Sept.
Heliodorus, & alij mar. in Pamphylia sub Aureliano. 21. Nou.
Helladius m. in Libya. inf. cũ Theophilo. 8. Ian.
Helladius episcopus Toletan. 17. Febr.
Helladius episcopus Antisiodoren. 8. Mai.
Helladius mar. sup. cum Crescente. 28. Mai.
Hemiterius & Cheledonius mar. in Hispania. 3. Mart.
Henedina m. in Sardinia. inf. cum Iusta. 14 Mai.
Henricus primus Imperator, Bãbergæ. 14. Iul.
Heracleas mar. in Thracia. sup. cum Eutychio 29. Sept.
Heracleas episcopus Alexandrio. 14. Iul.
Heraclides cathecumenus mar. Alexandriæ sub Seuero. inf. cum Plutarcho. 28. Iuni.
Heraclius mar. in Portu Romano. inf. cum Paulo. 2. Mart.
Heraclius & Zosimus m. Carthagine. 11. Mart.
Heraclius mar. Tuderti. sup. cum Felicissimo. 26. Mai.
Heraclius episcopus Senonen. 8. Iuni.
Heraclius confessor in Campania. inf. cum Prisco. 1. Sept.
Heraclius miles m. sup. cũ Alexandro. 22. Oct.
Heradius, Paulus, Aquilinus, & alij duo mar. Nouioduni. 17. Mai.
Herculanus episcopus Brixien. 12. Aug.
Herculanus mar. in Portu Romano. 5. Sept.
Herculanus miles mart. Romæ sub Antonino. 25. Sept.
Herculanus episcopus Perusinus mar. sub Totila. 7. Nou.
Eiusdem Translatio Perusiæ. 1. Mart.
Herena mar. in Africa. sup. cũ Donato. 25. Feb.
Herenia mar. in Africa sup. cũ Cyrillo. 8. Mart.
Hermagoras episc. Aquileien. & Fortunatus diaconus mar. 12. Iul.
Hermas discipulus B. Pauli Romæ. 9. Mai.
Hermas, Serapion, & Polyænus mar. Romæ. 18. Aug.
Hermas presb. m. Myræ. inf. cũ Nicãdro. 4. No.
Hermelandus abbas in Antro insula. 25. Mar.
Hermellus mar. Constantinopoli. 3. Aug.
Hermengaudius episcopus Vrgellen. 3. Nou.
Hermenigildus mar. Hispali. 13. Apr.
Hermes, Aggæus, & Caius mar. Bononiæ sub Maximiano. 4. Ianu.
Hermes & Hadrianus mar. Massiliæ. 1. Mar.
Hermes m. cum alijs pluribus Romæ sub Aureliano Iudice. 28. Aug.
Hermes m. Hadrianopoli sub Iuliano. inf. cum Philippo. 22. Oct.
Hermes mar. in Africa. inf. cum Publio. 2. Nou.
Hermes exorcista, Rhætiatiæ. 31. Dec.
Hirmias miles m. in Põto, sub Antonino. 31 Mai.
Hermippus mar. Nicomediæ sub Maximiano. inf. cum Hermolao. 27. Iul.
Hermocrates mar. Nicomediæ sub Maximiano. inf. cum Hermolao. 27. Iul.
Hermogenes m. Antiochiæ, inf. cũ Petro. 17. Ap.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Aristonicus, Rufus, & Galatas mar. Melitine. 19. Apr.
Hermogenes mar. Syracusis. sup. cum Euodio. 25. Apr. & 2. Sept.
Hermogenes mar. Alexandriæ sub Maximiano Galerio. inf. cum Menna. 10. Dec.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij. m. 12. Dec.
Hermolaus pres. Hermippus, & Hermocrates mar. Nicomediæ sub Maximiano. 27. Iul.
Hermylus & Stratonicus mart. Singiduni sub Licinio. 13. Ianu.
Herodion, Asyncritus, & Phlegon Apostolorum discipuli. 8. Apr.
Heron mar. Alexandriæ sub Seuero. infr. cum Plutarcho. 28. Iuni.
Heron episc. Antiochenus & mar. 17. Oct.
Heron, Arsenius, Isidorus, & Dioscorus puer mar. Alexandriæ sub Decio, 14. Dec.
Heros m. in Armenia sub Maximiano. inf. cum Orentio. 24. Iuni.
Herundo virgo Romæ. inf. cũ Redẽpta. 23. Iul.
Hesychius episc. Carteiæ. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Hesychius mar. Dorostori. 15. Iuni.
Hesychius mar. in Macedonia sub Traiano. inf. cum Peregrino. 7. Iuni.
Hesychius mar. sup. cum Diomede. 1. Sept.
Hesychius confessor in Palæstina 3. Oct.
Hesychius mar. Melitine sub Diocletiano, inf. cum Hierone 7. Nou.
Hesychius miles mar. Antiochiæ. 18. Nou.
Hesychius episcopus Aegyptius, mar. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Fausto. 26. No.
Hieremias mar. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. sup. cum Elia. 16. Febr.
Hieremias propheta mar. in Aegypto. 1. Mai.
Hieremias monachus mar. Cordubæ. inf. cum Petro. 7. Iuni.
Hieremias m. Apolloniæ. inf. cũ Isauro. 17. Iun.
Hieremias m. Cordubæ. sup. cũ Emila. 15. Sept.
Hieron, Nicander, Hesychius, & alij xxx. mar. Melitine sub Diocler. 7. Nou.
Hieronides, Leontius, Serapion, Selesius, Valerianus, & Straton mart. Alexandriæ sub Maximiano. 12. Sept.
Hieronymus presb. Eccl. Doct. in Bethleem. 30. Sept.
Eiusdem Translatio Romæ. 9. Mai.
Hierotheus discipulus B. Pauli Athenis. 4. Oct.
Hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Crescentianus, Nimmia, Iuliana, & alij xx. mar. Augustæ. 12. Aug.
Hilaria mar. Romæ sub Numeriano. sup. cum Claudio. 3. Dec.
Hilaria mar. Romæ. sup. cum Donata. 31. Dec.
Hilarius monachus mar. Aretij sub Iuliano, 16. Iul. & sup. cum Donato. 7. Aug.
Hilarion m. sub Traiano. inf cũ Proclo. 12. Iul.
Hilarion abbas in Cypro. 21. Oct.
Hilarius episc. Pictauien. 13. Ianu.
Hilarius episcopus Aquileien. Tatianus diaconus, Felix, Largus, & Dionysius mart. sub Numeriano, 16. Mart.
Hilarius mar. Romæ. sup. cum Demetrio. 9. Ap.
Hilarius episcopus Arelatensis. 5. Mai.
Hilarius m. Seduni, sup. cũ Florentino. 27. Sep.
Hilarius episc. Gaualitan. 25. Oct.
Hilarius diaconus mar. Viterbij sub Maximiano. inf. cum Valentino. 3. Nou.
Hilarius Papa Romæ. 10. Sept.
Hildegardes virgo apud Bingiam, 17. Sept.
Hiltrudes virgo in Hannonia. 27. Sept.
Himerius episc. Ameriæ, 17. Iuni.
Hippolytus pres. & mar. Antiochiæ. 30. Ianu.
Hippolitus m. in Africa sup. cũ Felice. 3. Febr.
Hippolytus, Concordia, & alij xix. mar. Romæ sub Valeriano. 13. Aug.
Hippolytus episc. Portuensis mar. sub Alexandro. 22. Aug.
Hippolytus presbyter. inf. cum Pontiano Papa. 19. Nou.
Hippolytus m. Romæ sub Valeriano. sup. cum Eusebio. 2. Dec.
Hirenarchus, Acacius pres. & septem mulieres mart. Sebastæ sub Dioclet. 27. Nou.
Homobonus confessor Cremonæ. 13. Nou.
Honorata virgo Papiæ. 11. Ianu.
Honoratus episc. Arelaten. 16. Ianu.
Honoratus abbas, Fundis. 15. Ianu.
Honoratus episc. Mediolanen. 8. Febr.
Honoratus episc. Ambianen. 16. Mai.
Honoratus episc. Vercellen. 18. Oct.
Honoratus m. Ostiæ, sup. cũ Demetrio. 22. Dec.
Honoratus mar. in Africa. sup. cum Dominico. 29. Dec.
Honorius episc. Brixiensis. 24. Apr.
Honorius episc. in Anglia. 30. Sept.
Honorius m. Ostiæ. sup. cũ Demetrio. 21. Nou.
Honorius, Enthychius, & Stephanus mart. in Hispania. 21. Nou.
Honorius mar. Alexandriæ. inf. cum Mansueto. 30. Dec.
Hormisda Papa Romæ. 6. Aug.
Hormisda mar. in Persia sub Sapore. 8. Aug.
Hotres m. Nicææ. inf. cum Theusceta. 13. Mar.
Hortulanus episc. & confessor in Africa. infr. cum Valeriano. 28. Nou.
Hospitius confessor Niceæ. 21. Mai.
Hubertus episc. Tungrensis. 3. Nou.
Hugo episc. Gratianopolitan. 1. Apr.
Hugo episc. Rhotomagen. 9. Apr.
Hugo abbas Cluniacensis. 29. Apr.
Hugo Carthusianus, episc. Lincolnien. 17. No.
Hugolinus mart. in Mauritania. sup. cum Daniele. 13. Oct.
Hyacinthus m. Romæ. inf. cum Zotico. 10. Feb.
Hyacinthus mar. Cæsareæ sub Traiano. 3. Iul.
Hyacinthus mar. Amastride. 17. Iul.
Hyacinthus mar. in Portu Romano sub Traiano. 26. Iul.
Hyacinthus confessor, Ord. Prædic. Cracouiæ. 16. Aug.
Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mar. in Sabinis. 9. Sep.
Hyacinthus mar. Romæ sub Gallieno. inf. cum Proto. 11. Sept.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mar. in Lucania. 29. Oct.
Hyginus PP. & m. Romæ sub Antonino. 11. Ia.
Hypatius mar. Constantinopoli. inf. cum Luciliano. 3. Iuni.
Hypatius confessor in Phrygia. 17. Iuni.
Hypatius tribunus mar. in Phœnicia. inf. cum Leontio. 18. Iuni.
Hypatius episc. Asianus, & Andreas pres. mar. Constantinopoli sub Isaurico. 29. Aug.
Hypatius episcopus Gangrensis, & m. 14. No.

I

IA, & sociæ cum nouem millibus Christianis mar. in Persia sub Sapore. 4. Aug.
Iacobus eremita in Palæstina. 28. Ianu.
Iacobus pres. m. sub Sapore in Perside. 22. Ap.
Iacobus diaconus mar. in Numidia sub Decio. inf. cum cum Mariano. 30. Apr.
Iacobus Apost. frater Domini. infr. cum Philippo. 1. Mai.
Iacobus episc. Nisibi, confess. sub Maximiano Galerio. 15. Iul.
Iacobus Apost. frater Ioannis. 25. Iul.
Iacobus eremita, Amidæ. 6. Aug.
Iacobus presb. mar. in Persia sub Sapore. infr. cum Ioanne. 1. Nou.
Iacobus Intercisus, & alij innumeri mart. in Persia sub Isdegerde. 27. Nou.
Iader episc. & mart. in Africa sub Valeriano. inf. cum Nemesiano. 10. Sep.
Ianuaria mar. in Portu Romano. inf. cum Paulo. 2. Mart.
Ianuaria mart. Carthagine. infr. in Scillitani mar. 17. Iul.
Ianuarius m. Heracleæ. sup. cum Felice. 7. Ian.
Ianuarius m. in Africa. inf. cum Felice. 29. Ian.
Ianuarius, Maxima, & Macaria mar. in Africa. 8. Apr.

Ianuarius mar. Romæ sub Antonino. inf. in Septem fratres. 10. Iul.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. in Africa. 10. Iul.
Ianuarius & Pelagia mar. Nicopoli. 11. Iul.
Ianuarius mar. Carthagine. sup. cum Catulino. 15. Iul.
Ianuarius subdiaconus mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Xysto. 6. Aug.
Ianuarius episc. Beneuentan. Festus diaconus, Desiderius lector, Sosius, & Proculus diac. Eutyches & Acutius mar. Puteolis sub Diocletiano. 19. Sept.
Ianuarius m. Cordubæ. sup. cũ Fausto. 13. Oct.
Ianuarius pres. mar. Venusiæ sub Dioclet. sup. cum Felice. 24. Oct.
Ianuarius diaconus mar. in Sardinia sub Diocletiano. inf. cum Proto. 25. Oct.
Ianuarius m. in Africa. inf. cum Seuero. 2. Dec.
Ianuarius m. in Africa. sup. cũ Faustino. 15. Dec.
Iason Christi discipulus, in Cypro. 12. Iul.
Iason mar. Romæ sub Numeriano. sup. cum Claudio. 2. Dec.
IESV Christi Natiuitas. 25. Dec.
Eiusdem Circumcisio. 1. Ian.
Ignatius episc. Antiochen. mart. Romæ sub Traiano 1. Feb.
Eiusdem Translatio Antiochiæ. 17. Dec.
Ignatius m. in Africa. inf. cũ Laurẽtino. 3. Feb.
Ignatius Fundator Societ. Iesu Romæ. 31. Iul.
Ignatius episc. Constantinopolitan. 23. Oct.
Ildefonsus episc. Toletan. 23. Ian.
Illidius episc. Aruernen. 7. Iul.
Illuminata virgo Tuderti. 29. Nou.
Illuminatus confessor in Piceno. 11. Mai.
Imaginis Saluatoris Beriti à Iudæis crucifixæ commemoratio. 9. Nou.
Indaletius episc. Vrcensis. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Indes eunuchus, Domna, Agapes, & Theophila virgines, & socij mar. Nicomediæ sub Diocletiano. 28. Dec.
Ingen miles mart. Alexandriæ. sup. cum Ammone. 20. Dec.
Innocentes m. in Bethleẽ sub Herode. 28. Dec.
Innocentius episc. Terdonen. 17. Apr.
Innocẽtius m. Apolloniæ. inf. cũ Isauro. 17. Iun.
Innocentius, Sebastia, & alij xxx. mar. Sirmij. 4. Iul.
Innocentius Papa Romæ. 28. Iul.
Innocentius mar. in Gallia sub Maximiano. inf. cum Mauritio. 22. Sept.
Innumerabiles Martyres Treuiris sub Dioclet. 6. Oct. & Cæsaraugustæ. 3. Nou.
Inuentio SS. Diodori presb. Mariani diaconi, & sociorum mar. Romæ. 17. Ianu.
Capitis Præcursoris Domini, Hierosolymis. 24. Febr.
Sanctæ Crucis Hierosolymis. 3. Mai.
Nazarij & Celsi mar. Mediolani. 10. Mai.
Stephani protomar. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hierosolymis. 3. Aug.
Ioachim B. Mariæ pater. 20. Mart.
Ioanna vxor Chuzæ. 24. Mai.
Ioannes episc. Rauennæ. 12. Ianu.
Ioannes monachus Romæ. sup. cum Antonio. 17. Ianu.
Ioannes presb. Rhemen. 28. Ianu.
Ioannes mar. Romæ. sup. cum Cyro. 31. Ianu.
Ioannes episc. Pinnensis. 19. Mart.
Ioannes eremita in Aegypto. 27. Mart.
Ioannes abbas Constantinopoli sub Isaurico. 27. Apr.
Ioannes episc. Eboracensis. 7. Mai.
Ioannes Papa & mar. Rauennæ sub Theodorico. 27. Mai.
Ioannes episcopus Veronensis. 6. Iuni.
Ioannes episc. Neapolitan. 22. Iuni.
Ioannes pres. mar. Romæ sub Iuliano. 23. Iuni.
Ioãnes & Paulus m. Romæ sub Iuliano. 26. Iun.
Ioannes presb. Turonicus. 27. Iuni.
Ioannes episc. Bergomen. & mar. 11. Iul.
Ioannes monachus in Syria. 21. Iul.
Ioannes, Ephesi. inf. in Septẽ dormiẽtes. 27. Iul.
Ioannes & Crispus presbyt. Romæ. 18. Aug.
Ioannes m. in Ponto. inf. cũ Marcellino. 27. Au.
Ioannes episc. Papiensis. 27. Aug.
Ioannes m. Nicomediæ sub Maximiano. 7. Sep.
Ioannes mar. Romæ sub Dioclet. sup. cum Abundio. 16. Sept.
Ioannes m. in Africa. sup. cum Andrea. 23. Sep.
Ioannes m. Cordubæ. sup. cũ Adulpho. 27. Sep.
Ioannes episc. Augustodunen. 29. Oct.
Ioannes episcopus, & Iacobus presb. mar. in Persia sub Sapore. 1. Nou.
Ioannes eremita mar. in Polonia. sup. cum Benedicto. 12. Nou.
Ioannes m. in Africa. sup. cum Claudio. 3. Dec.
Ioannes & Festus mar. in Tuscia. 21. Dec.
Ioannes Apost. & Euangelista Ephesi. 27. Dec.
Idem Romæ ante portam Latinam. 6. Mai.
Ioannis Baptistæ Natiuitas. 24. Iuni.
Eiusdem Decollatio 29. Aug.
Capitis eius prima Inuentio Hierosolymis. 24. Febr.
Ioannes Bonus episc. Mediolanen. 10. Ianu.
Ioannes Calybita Romæ. 15. Ianu.
Ioannes Chrysostomus episc. Constant. 27. Ian. & 14. Sept.
Ioannes Climacus abbas. 30. Mart.
Ioannes Columbinus ord. Iesuatorum. 31. Iul.
Ioannes Damascen. conf. sub Isaurico. 6. Mai.
Ioannes Eleemosynarius episc. Alexandrinus. 23. Ianu.
Ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbrosæ. 12. Iul.
Ioannes Silentiarius in Palæstina. 13. Mai.
Ioannes Thaumaturgus episc. Polyboti. 5. Dec.
Ioãnes Theresti monachus in Calabria. 24. Iun.
Ioannicius abbas in Bithynia. 4. Nou.
Iob propheta. 10. Mai.
Ioel, & Esdras prophetæ. 13. Iul.
Ionas monachus in Aegypto. 11. Febr.
Ionas & Barachisius mar. in Persia. 29. Mart.
Ionas propheta. 21. Sept.
Ionas pres. mar. in pago Castrensium. 22 Sept.
Iosaphat in India. sup. cum Barlaam. 27. Nou.
Ioseph diaconus Antiochiæ. 15. Febr.
Ioseph ab Arimathæa discipulus Dñi. 17. Mart.
Ioseph B. Mariæ sponsus. 19. Mart.
Ioseph mar. inf. cum Photina. 20. Mart.
Ioseph pres. m. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Ioseph Iustus in Iudæa 20. Iul.
Ioseph comes, Scythopoli. 22. Iul.
Iosue & Gedeon in Palæstina. 1. Sept.
Iouinianus lector, mar. Autisiodori. 5. Mai.
Iouinus & Basileus mar. Romæ sub Valeriano. 2. Mart.
Iouinus mar. Romæ. infr. cum Petro. 26. Mar.
Iouita mar. Brixiæ sub Hadriano. sup. cum Faustino. 15. Febr.
Iphigenia virgo in Aethiopia. 21. Sept.
Iraides virgo, & alij mar. Antinoopoli. 22. Sep.
Irenæus mar. Romæ. inf. cum Zotico. 10. Feb.
Irenæus ep. Sirmij, m. sub Maximiano. 25. Mar.
Irenæus diaconus mar. Pentapoli. inf. cum Theodoro. 26. Mart.
Irenæus mar. in Armenia. inf. cum Quinctiano. 1. Apr.
Irenæus, Peregrinus, & Irene mar. Thessalonicæ. 5. Mai.
Ierenæus episc. Lugdunen. & mar. cum plurimis sub Seuero. 28. Iuni.
Ireneus diaconus, & Mustiola mar. Clusij sub Aureliano. 3. Iul.
Irenæus & Abundius mart. Romæ sub Valeriano, 26. August.
Ireneus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij xvij. mar. Romæ sub Valeriano. 25. Dec.
Irene virgo m. Thessalonicæ sub Dioclet. 5. Apr.
Irene m. Thessalonicæ. sup. cum Irenæo. 5. Mai.
Irene mar. inf. cum Sophia. 18. Sep.
Irene virgo & mar. in Lusitania. 20. Oct.
Irenion episc. Gazæ. 16. Dec.
Irmina virgo Treuiris 24. Dec.
Isaac monachus Spoleti. 11. Apr.
Isaac monachus mar. Cordubæ. 3. Iuni.
Isaac eremita mar. in Polonia. sup. cum Benedicto. 12. Nou.
Isacius m. sub Dioclet. sup. cũ Apolline. 21. Ap.
Isacius episc. & mar. in Cypro. 21. Sep.
Isaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mar. Apolloniæ. 17. Iun.
Ischyrion, & alij quinque milites mar. in Aegypto sub Dioclet. 1. Iuni.
Ischyrion mar. Alexandriæ. 22. Dec.
Isidorus episc. Antiochiæ, & mar. 2. Ianu.
Isidorus episc. Nitriæ. 2. Ianu.
Isidorus confessor. 15. Ianu.
Isidorus Pelusiota monachus in Aegypto. 4. Fe.
Isidorus mar. Alexandriæ sub Decio. 5. Febr.
Isidorus episc. Hispalensis. 4. Apr.
Isidorus monachus mart. Cordubæ. sup. cum Elia. 17. Apr.
Isidorus Agricola Matriti. 10. Mai.
Isidorus mar. in Chio insula. 15. Mai.
Isidorus mar. Alexandriæ sub Decio. sup. cum Herone. 14. Dec.
Ismael mar. Chalcedone sub Iuliano. infr. cum Manuele. 17. Iuni.
Iucunda mar. Nolæ. sup. cum Felice. 27. Iul.
Iucunda virgo in Aemilia. 25. Nou.
Iucundianus mar. in Africa. 4. Iul.
Iucundinus m. Trecis sub Aureliano. sup. cum Claudio. 21. Iul.
Iucundus m. in Africa. sup. cũ Epicteto. 9. Ian.
Iucundus episc. Bononien. 14. Nou.
Iudas Apostolus, mar. in Perside. inf. cum Simone. 28. Oct.
Iudocus confessor in pago Pontino. 13. Dec.
Iulia m. sup. in xviij. Mart. Cæsaraugust. 16. Ap.
Iulia virgo & mar. in Corsica 22. Mai.
Iulia m. Carthagine. sup. cum Catulino. 15. Iul.
Iulia virgo & mar. Trecis. 21 Iul.
Iulia mar. Nolæ. sup. cum Felice. 27. Iul.
Iulia mar. Vlysipone sub Diocletiano. inf. cum Verissimo. 1. Oct.
Iulia virgo & mar Augustæ Eupratesiæ. 7. Oct.
Iulia virgo & mar. Emeritæ 10. Dec.
Iuliana vidua Bononiæ. 7. Febr.
Iuliana m. in Paphalagonia. sup. cum Alexandra 20. Mart.
Iuliana m. Augustæ sup. cum Hilaria. 12. Aug.
Iuliana mart. Ptolemaide sub Valeriano. infr. cum Paulo. 17. Aug.
Iuliana mar. Myreæ. inf. cum Leone. 18. Aug.
Iuliana mar. Tarsi sub Maximiano. sup. cum Cyrenia. 1. Nou.
Iulianæ virg. & mar. Nicomediæ sub Maximiano, Translatio Cumas. 16. Febr.
Iulianus mar. 7. Ianu.
Iulianus mar. Bellouaci. inf. cũ Luciano. 8. Ian.
Iulianus, Basilissa, Antonius, Anastasius, Celsus, Marcionilla, & alij mar. Antiochiæ sub Diocletiano. 9. Ianu.
Iulianus Saba senior in Syria. 14. Ianu.
Iulianus mar. Soræ sub Antonino 27. Ianu.
Iulianus m. in Africa. sup. cum Datiuo. 27. Ian.
Iulianus episc. Cenomanen. 27. Ianu.
Iulianus episc. Conchensis. 28. Ian.
Iulianus mar. Carthagine. inf. cum Modesto. 12. Febr.
Iulianus mar. Lugduni. 13. Febr.
Iulianus mart. cum quinque millibus in Aegypto. 16. Febr.
Iulianus mar. Cæsareæ. 17. Febr.
Iulianus m. in Africa. inf. cũ Publio. 19. Febr.
Iulianus m. in Africa sub Valeriano. infr. cum Montano. 24. Febr.
Iulianus & Eunus mar. Alexandriæ. 27. Febr.
Iulianus episc. Toletan. 8. Mart.
Iulianus mar. Anazarbi. 16. Mart.

Iulianus confessor Cæsareæ 22. Mart.
Iulianus m. in Africa cũ Quinctiano 23. Mai.
Iulianus mar. Perusiæ sub Decio, sup. cum Florentio. 5. Iuni.
Iulianus monachus Edessæ. 9. Iuni.
Iulianus mar. Tibure sub Hadriano, inf. cum Symphorosa. 18. Iul.
Iulianus mar. Damasci, inf. cum Sabino. 30. Iul.
Iulianus mar. Romæ. inf. cum Petro. 7. Aug.
Iulianus, Marcianus, & alii octo mar. Constantinopoli sub Leone Imp. 9. Aug.
Iulianus m. in Syria. inf. cum Macario. 12. Aug.
Iulianus mar. in Syria. 25 Aug.
Iulianus mar. Briuate sub Dioclet. 28. Aug.
Iulianus mar. sup. cum Diomede. 2. Sept.
Iulianus mar. sub Maximiano. inf. cum Theodoro. 4. Sept.
Iulianus mar. sub Licinio. inf. cum Macrobio. 13. Sept.
Iulianus eremita in Mesopotamia. 18. Oct.
Iulianus, Macarius, & alij xiij. mar. Alexandriæ sub Decio. 30. Oct.
Iulianus presb. mar. Tarracinæ. sup. cum Cæsario. 1. Nou.
Iulianus episc. Apameæ. 7 Dec.
Iulitta virgo & mar. Ancyræ inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Iulitta mar. Tarsi sub Dioclet. infr. cum Quirico. 16. Ian.
Iulitta mar. Cæsareæ. 30. Iul.
Iulius mar. in Africa. inf. cum Paulo. 19. Ianu.
Iulius pres. in Prouincia Mediolanen. 31. Ian.
Iulius Papa Romæ. 12. Apr.
Iulius mar. Dorostori sub Alexandro. 27. Mai.
Iulius & Aaron m. in Britannia sub Diocl. 1. Iul.
Iulius senator m. Romæ sub Cõmodo. 19. Aug.
Iulius m. Nicomediæ. sup. cum Ambico. 3. Dec.
Iulius, Potamia, Crispinus, Felix, Gratus, & alij vi. mar. Thaguræ 5. Dec.
Iulius mar. Geldubæ. 20. Dec.
Iulius pres. in Britannia. 19. Mai.
Iusta, Iustina, & Henedina mart. in Sardinia. 14. Mai.
Iusta m. Carthagine. sup. cum Catulino. 15. Iul.
Iusta & Rufina virg. & m. Hispali 19. Iul.
Iustina m. in Sardinia. sup. cum Iusta. 14. Mai.
Iustina m. Moguntiæ. sup. cum Aureo. 16. Iuni.
Iustina virgo & m. Nicomediæ sub Dioclet. sup. cum Cypriano. 26. Sept.
Iustina virgo & mar. Patauij. 7. Oct.
Iustina virgo & mar. 30. Nou.
Iustinus Philosophus mart. Romæ sub Antonino. 13. Apr.
Iustinus mar. Tibure sub Hadr. inf. cum Symphorosa. 18. Iul.
Iustinus m. in territorio Parisiensi. 1. Aug.
Iustinus presb. & mar. Romæ sub Claudio. 17. Sept.
Iustinus mar. Treuiris sub Dioclet. infr. cum Maxentio. 12. Dec.
Iustus mar. in Africa. sup. cum Donato. 25. Feb.
Iustus mar. Romæ. inf. cum Macario. 28. Feb.
Iustus episc. Vrgellen. 28. Mai.
Iustus mar. in Campania sub Dioclet sup. cum Aristone. 2. Iul.
Iustus miles mar. Romæ. 14. Iul.
Iustus mar. Trecis sub Aureliano. sup. cum Claudio. 21. Iul.
Iustus & Pastor mar. Compluti. 6. Aug.
Iustus episc. Lugdunen. 2. Sept.
Iustus mar. Beluacen. sub Dioclet. 18. Oct.
Iustus mar. Tergeste sub Dioclet. 2. Nou.
Iustus episc. in Anglia. 10. Nou.
Iustus & Abundius m. sub Numeriano. 14. De.
Iuuenalis episc. Narniensis. 3. Mai.
Iuuenalis mar. 7. Mai.
Iuuentinus & Maximus mar. Antiochiæ sub Iuliano 25. Ianu.
Iuuentius episc. Papien. 8. Febr. & inf. cum Syro. 12. Sept.
Iuuentius mar. Romæ. 1. Iuni.

L

Ladislaus Rex Hungariæ 27. Iuni.
Lætantius mar. Carthagine. inf. in Scillitani mar. 17. Iul.
Lætus m. in Hispania. inf. cum Vincentio. 1. Sep.
Lætus episc. & mar. in Africa sub Hunnerico. sup. cum Donatiano. 6. Sept.
Lætus presb. Aurelianensis. 5. Nou.
Lambertus episc. Lugdunen. 14. Apr.
Lambertus mar. Cæsaraugustæ. 16. Apr.
Lambertus episc. Traiectensis & mar. 17. Sept.
Landelinus abbas Valencenis. 15. Iuni.
Landoaldus presb. & Amantius diaconus Gandaui. 19. Mart.
Largio mar. Augustæ. sup. cum Hilaria. 12. Aug.
Largus mar. Romæ sub Maximiano. sup. cum Cyriaco. 16. Mar. & 8. Aug.
Largus m. Aquileiæ sub Numeriano. sup. cum Hilario. 16. Mart.
Latinus episc. Brixiensis. 24. Mart.
Latro cum Christo crucifixus. 25. Mart.
Latrones septem mar. 29. Apr.
Laurentia mar. Anconæ sub Dioclet. inf. cum Palatiade. 8. Oct.
Laurentius, Ignatius, & Celerina m. in Africa. 3. Febr.
Laurentinus m. Arretij sub Decio. inf. cum Pergentino. 3. Iuni.
Laurentius episc. Cantuarien. 2. Febr.
Laurentius presb. & mar. cum aliquot pueris Nouariæ. 30. Apr.
Laurentius archidiac. mar. Romæ sub Valeriano. 10. Aug.
Laurentius m. in Africa. inf. cũ Martiale. 28. Se.
Laurentius episc. Dublinensis. 14. Nou.
Laurianus episc. Hispalensis, & mar. 4. Iul.
Laurus mar. in Illyrico. sup. cũ Floro. 18 Aug.
Lauto episc. in territorio Constantien 22. Sep.
Lazarus monach. Constantinop. sub Theophilo. 23. Febr.
Lazarus mar. in Perside sub Sapore. infr. cum Zanita. 27. Mart.
Lazarus Christi discipulus, episc. Massiliensis. 17. Dec.
Lea vidua Romæ. 22. Mart.
Leander episc. Hispalensis. 27. Febr.
Leo primus Papa Romæ. 11. Apr.
Leo secundus Papa Romæ. 28. Iuni.
Leo quartus Papa Romæ. 17. Iul.
Leo nonus Papa Romæ. 19. Apr.
Leo episc. Catanen. 20. Febr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij ix. mar. 1. Mart.
Leo episc. Senonen. 22. Apr.
Leo confessor in territorio Tricassino. 25. Mai.
Leo subdiaconus m. sup. cum Corsico. 30. Iun.
Leo & Iuliana mar. Myræ. 18. Aug.
Leo m. in Mauritania. sup. cũ Daniele. 13. Oct.
Leo confessor Milledun. 10. Nou.
Leobardus reclusus, Turonis. 18. Ianu.
Leobinus episc. Carnotensis. 15. Sept.
Leocadia virgo m. Toleti sub Dioclet. 9. Dec.
Leocritia virgo mar. Cordubæ 15. Mart.
Leodegarius episc. Augustodunen. & m. 2. Oct.
Leonardus confessor Lemouicen. 6. Nou.
Leonides, & socij mar. in Thebaide sub Diocletiano. 28. Ianu.
Leonides mar. Alexandriæ sub Seuero. 22. Ap.
Leonides m. in Syria. inf. cum Libya. 15. Iun.
Leonides mar. sup. cum Eleutherio. 8. Aug.
Leonides m. sup. cum Diomede. 2. Sept.
Leonilla mar. Lingonis sub M. Aurelio. inf. cum Speusippo. 17. Ianu.
Leontia in Africa sub Hunnerico. supr. cum Dionysia. 6. Dec.
Leontius episc. Cæsarien. 13. Ianu.
Leontius episc. sup. cum Appollonio. 19. Mart.
Leontius mar. sub Dioclet. sup. cum Eusebio. 24. Apr.
Leontius, Hypatius, & Theodulus mar. in Phœnicia. 18. Iuni.
Leontius, Mauritius, Daniel, & socij mar. Nicopoli sub Licinio. 10. Iul.
Leontius, Attius, Alexander, & alij sex agricolæ mar. Pergæ sub Dioclet. 1. Aug.
Leontius mar. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Hieronide. 12. Sept.
Leontius mart. Aegæ sub Dioclet. sup. cum Cosma. 27. Sept.
Leopardus mar. Romæ sub Iuliano. 30. Sept.
Leopoldus Marchio Austriæ. 15. Nou.
Leouigildus & Christophorus monachi mart. Cordubæ. 20. Aug.
Leucius m. Alexandriæ. inf. cũ Petro. 11. Ianu.
Leucius episc. Brundusinus. 11. Ianu.
Leucius mar. Apolloniæ sub Decio. inf. cum Thyrso. 28. Ianu.
Leufridus abbas in pago Ebroicensi. 21. Iuni.
Liberata virgo Nouocomi. 18. Ian.
Liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Rusticus subdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, & Maximus mart. Carthagine sub Hunnerico. 17. Aug.
Liberatus & Baiulus mar. Romæ. 20. Dec.
Liberius episc. Rauennæ. 30. Dec.
Liborius episc. Cenomanen. 23. Iul.
Libya, Leonides, & Eutropia mar. in Syria. 15. Iuni.
Licerius episc. Ilerdensis 27. Aug.
Licinius mart. Nouocomi. supr. cum Carpophoro. 7. Aug.
Ligorius eremita & mar. 13. Sep.
Liliosa m. Cordubæ sup. cum Georgio. 27. Iul.
Linus Papa & mar. Romæ. 23. Sept.
Lioba virgo in Germania. 28. Sept.
Liphardus pres. Aurelianen. 3 Iuni.
Litaniæ maiores Romæ ad S. Petrum. 25. Apr.
Litteus episc. mar. in Africa sub Valeriano. inf. cum Nemesiano. 10. Sept.
Liuinus episc. & m. in Portu Gãdensi. 12. No.
Longinus miles mar. Cæsareæ 15. Mart.
Longinus m. sub Diocl. sup. cũ Eusebio. 24. Apr.
Longinus episc. in Africa. mar. sub Hunnerico. inf. cum Vindemiale. 2. Mai.
Longinus m. in Armenia sub Maximiano. inf. cum Orentio. 24. Iuni.
Longinus miles mar. Massiliæ. inf. cum Victore. 21. Iul.
Longinus mar. Cæsareæ inf. cum Lucio. 2. Mart.
Lucanus mar. Parisijs. 30. Oct.
Lucas diaconus mar. in Persia. inf. cum Parmenio. 22. Apr.
Lucas mar. sup. cum Apellio. 10 Sept.
Lucas Euangelista in Bithynia. 18. Oct.
Eiusdem Translatio Constantinopoli. 9. Mai.
Lucia virgo & m. cum alijs xxij. Romæ. 25. Iun.
Lucia, Rixius, Antoninus, Seuerinus Diodorus, Dion & alij xvij. mar. 6. Iul
Lucia & Geminianus mart. Romæ sub Diocl. 16. Sept.
Lucia virgo & m. Syracusis sub Diocl. 13. Dec.
Lucianus pres. Antiochenus, mart. Nicomediæ sub Maximiano Galerio. 7. Ianu.
Lucianus pres. Maximianus & Iulianus mart. Bellouaci. 8. Ianu.
Lucianus mar. in Sardinia. sup. cum Aemilio. 28. Mai.
Lucianus m. in Africa sup. cũ Fortunato. 3. Iuni.
Lucianus mar. in Macedonia sub Traiano. inf. cum Peregrino. 7. Iul.
Lucianus, Florius, & socij m. Nicomed. 26. Oc.
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Drusus mar. Tripoli. 24. Dec.
Lucidus episc. Veronensis. 26. Apr.
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus, & alij xviij. mart. Romæ sub Gallieno. 29. Iul.
Lucilla virgo & mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Nemesio. 31. Oct.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus & Dionysius mar. Constantinopoli. 3. Iuni.
Lucina Apostolorũ discipula Romæ. 30. Iuni.

Lucinius episc. Andegauensis. 13. Febr.
Luciolus mar. sup. cum Felice. 3. Mart.
Lucius mar. Romæ. inf. cum Paulo. 8. Febr.
Lucius episc. & socij mart. Hadrianopoli sub Constantio. 11. Febr.
Lucius mar. inf. cum Saturnino. 15. Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Classicus, Secundinus Fructulus, & Maximus m. in Africa. 18. Feb.
Lucius mar. in Africa sub Valeriano, inf. cum Montano. 24. Febr.
Lucius episc. Abialon, & Longius mart. Cæsareæ. 2. Mart.
Lucius Papa & mart. Romæ sub Valeriano. 4. Mart.
Lucius Christi discipulus Smyrnæ, sup. cum Apelle. 22. Apr.
Lucius episc. Cyrenensis. 6. Mai.
Lucius mar. in Africa. inf. cum Quinctiano. 23. Mai.
Lucius senator & m. cũ alijs in Cypro. 20. Aug.
Lucius episc. & mar. in Africa sub Valeriano. inf. cum Nemesiano. 10. Sept.
Lucius mar. Alexandriæ sub Valeriano. supr. cum Caio. 4. Oct.
Lucius m. Romæ sub Antonino, inf. cum Ptolemæo. 19. Oct.
Lucius miles mar. Romæ. inf. cum Theodosio. 25. Oct.
Lucius mar. in Lucania. sup. cum Hyacintho. 29. Octob.
Lucius, Rogatus, Cassianus, & Candida mar. Romæ. 1. Dec.
Lucius Britannorum Rex. 3. Dec.
Lucius m. in Africa. sup. cum Faustino. 15. Dec.
Lucretia virgo & mart. Emeritæ sub Diocletiano 23. Nou.
Ludgerius episc. Monasterien 26. Mart.
Ludmilus mart. Cordubæ. supr. cum Amatore. 30. Apr.
Ludouicus episc. Tolosanus. 19. Aug.
Ludouicus Rex Francorum Lutetiæ. 25. Aug.
Lullus episc. Moguntinus. 16. Oct.
Lupercus mar. sup. in xviij. Mart. Cæsaraug. 16. Apr.
Lupercus m. Legione sub Dioclet. sup. cum Claudio. 30. Oct.
Lupetius episc. Veronensis. 15. Nou.
Lupicinus episc. Lugdunen. 3. Febr.
Lupicinus abbas in territorio Lugdun. 21. Mar.
Lupicinus episc. Veronensis. 31. Mai.
Luppus mar. 23. Aug.
Lupus episc. Trecensis. 29. Iul.
Lupus episc. Senonensis. 1. Sept.
Lupus episc. Lugdunen. 25. Sept.
Lupus mar. inf. cum Saturnino. 14. Oct.
Lupus episc. Veronensis. 2. Dec.
Lutgardes virgo in Brabantia. 16. Iuni.
Luxorius, Cisellus, & Camerinus mar. in Sardinia sub Dioclet. 21. Aug.
Lybosus m. in Africa. sup. cũ Dominico. 29. Dec.
Lycarion mar. in Aegypto. 7. Iuni.
Lydia mar. inf. cum Phileto. 27. Mart.
Lydia purpuraria, Philippis. 3. Aug.

M

Macaria mar. in Africa. sup. cum Ianuario. 8. Apr.
Macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide. 2. Ianu.
Macarius abbas in Aegypto. 15. Ianu.
Macarius, Rufinus, Iustus, & Theophilus m. Romæ. 28. Febr.
Macarius episc. Hierosolymitan. 10. Mar.
Macarius confessor Constantinopoli sub Leone. 1. Apr.
Macarius episc. Antiochenus. 10. Apr.
Macarius episc. Petræ in Palæstina. 20. Iuni.
Macarius & Iulianus mar. in Syria. 12. Aug.
Macarius mar. Melitine sub Dioclet. sup. cum Eudoxio. 5. Sept.
Macarius mar. Alexandriæ sub Decio. sup. cum Fausto. 6. Sept.
Macarius mar. Alexandriæ sub Decio, sup. cum Iuliano. 30. Oct.
Macarius mar. Alexandriæ sub Decio. 8. Dec.
Macarius presb. m. in Arabia sub Iuliano. supr. cum Eugenio. 20. Dec.
Macedon mar. inf. cum Phileto. 27. Mar.
Macedonius, Patricia, & Modesta mar. Nicomediæ. 13. Mar.
Macedonius, Theodulus, & Tatianus mar. in Phrygia sub Iuliano 12. Sep.
Machabæi m. Antiochiæ sub Epiphane. 1. Aug.
Machutus episc. in Britannia. 15. Nou.
Macra virgo mar. in territorio Rhemensi sub Dioclet. 6. Ianu.
Macrina discipula B. Gregorij Thaumaturgi, Neocæsareæ. 14. Ianu.
Macrina virgo in Cappadocia. 19. Iul.
Macrinus mar. Nouiodun. inf. cum Valeriano. 17. Sept.
Macrobius m. Damasci. inf. cum Sabino. 20. Iul.
Macrobius & Iulianus m. sub Licinio. 13. Sept.
Magdalena virgo ord. Carmelit. Florentiæ. 25. Mai.
Magina m in Africa. sup. cum Claudio. 3. Dec.
Maginus mar. Tarracone. 25. Aug.
Magloriius episc. in Britannia. 24. Oct.
Magnericus episc. Treuirensis. 25. Iul.
Magnus mar. 1. Ian.
Magnus mar Forosempronij. sup. cum Aquilino. 4. Febr.
Magnus mar. inf. cum Saturnino. 15. Febr.
Magnus subdiaconus mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Xysto. 6. Aug.
Magnus episcopus Anagninus mar. sub Decio. 19. Aug.
Magnus, Castus, & Maximus m. 4. Sept.
Magnus episc. Opitergij. 6. Oct.
Magnus episc. Mediolanen. 5. Nou.
Maiulus abbas Cluniacensis. 11. Mai.
Maioricus m. in Africa sub Hunnerico. 6. Dec.
Malachias propheta. 14. Ian.
Malachias episc. Connerthensis. 3. Nou.
Malchus mar. Cæsareæ sub Valeriano. inf. cum Prisco. 28. Mart.
Malchus, Ephesi. inf. in Septem dormientes. 27. Iul.
Malchus monachus Maroniæ. 21. Oct.
Mamans m. Cæsareæ sub Aureliano. 17. Aug.
Mamelta mar. in Persid e. 17. Oct.
Mamertus episc. Viennensis. 11. Mai.
Mamilanus mar. Romæ. 12. Mart.
Mamillus m. in Africa. sup. cum Cyrillo. 8. Mar.
Manahes Herodis collactaneus, Antiochiæ. 24. Mai.
Mancius mar. in Lusitania 15. Mai.
Mandal mar. Romæ sub Aureliano. sup. cum Basilide. 10. Iuni.
Marinea mar. in Ponto. infr. cum Marcellino. 27. Aug.
Mansuetus episc. Mediolanen. 19. Febr.
Mansuetus episc. Tullensis. 3. Sept.
Mansuetus episc. & mart. in Africa sub Hunnerico. sup. cum Donatiano. 6. Sept.
Mansuetus episc. & m. in Africa sub Geiserico. inf. cum Papiniano. 28. Nou.
Mansuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius & socij m. Alexandriæ. 30. Dec.
Manuel, Sabel, & Ismael mar. Chalcedone sub Iuliano. 17. Iuni.
Mappalicus mart. in Africa cum alijs plurimis. 17. Apr.
Maprilis mar. in Portu Romano. inf. cum Martiale. 22. Aug.
Marana & Cyra, Beroeæ. 3. Aug.
Marcella vidua Romæ. 31. Ianu.
Marcella mar. Alexandriæ sub Seuero inf. cum Plutarcho. 28. Iuni.
Marcellianus mar. Romæ sub Dioclet. inf. cum Marco. 18. Iuni.
Marcellianus mar. in Tuscia sub Decio. inf. cum Secundiano. 9. Aug.
Marcellina virgo Mediolani. 17. Iul.
Marcellinus puer mar. Tomis sub Licinio. sup. cum Argeo. 2. Ianu.
Marcellinus episc. Anconitan. 9. Ianu.
Marcellinus mar. Carthagine. 6. Apr.
Marcellinus episc. Ebreduneñ. & Vincentius & Domninus eius socij. 20. Apr.
Marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antoninus. & xvij. milites mar. Romæ sub Maximiano. 26. Apr.
Marcellinus presb. & Petrus exorcista mart. Romæ sub Dioclet. 2. Iuni.
Marcellinus mar. Perusiæ sub Decio. sup. cum Florentio. 5. Iuni.
Marcellinus presb. Dauentriæ. 14. Iul.
Marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mar. in Ponto. 27. Aug.
Marcellinus episc. Rauennæ. 5. Oct.
Marcellus Papa & mar. Romæ sub Maxentio. 16. Ianu.
Marcellus m. in Africa. inf. cũ Publio. 19 Febr.
Marcellus episc. Diensis. 9. Apr.
Marcellus & Anastasius mar. Argentomachi. 29. Iuni.
Marcellus episc. Apameæ, & mar 14. Aug.
Marcellus mar. Cabilone sub Antonino. 4. Sep.
Marcellus episc. Treuiren. & mar. 4. Sept.
Marcellus Castus, Aemilius, & Saturninus m. Capuæ. 6 Oct.
Marcellus & Apuleius mar. 7. Oct.
Marcellus centurio m. in Mauritania. 30. Oct.
Marcellus episc. Parisiensis. 1. Nou.
Marcellus mar. sub Iuliano. sup. cum Elpidio. 16. Nou.
Marcellus pres. mar. Nicomediæ sub Constantio. 26. Nou.
Marcellus diaconus mar. Romæ sub Valeriano. sup. cum Eusebio. 2. Dec.
Marcellus abbas Constantinopoli. 29. Dec.
Marcellus diaconus mar. Spoleti sub Maximiano. inf. cum Sabino. 30. Dec.
Marcia mar. sup. cum Felice, 3. Mar.
Marcia m. Cæsareæ. inf. cum Zenaide. 5. Iun.
Marcia mar. in Campania sub Dioclet. sup. cũ Aristone. 2. Iul.
Marciana virgo & mar. in Mauritania. 9. Ian.
Marciana mar. inf. cum Susanna. 24. Mai.
Marciana virgo & mar. Toleti. 12. Iul.
Marcianus mart. in Africa. sup. cum Aquilino. 4. Ian.
Marcianus presb. Constantinopoli. 10. Ian.
Marcianus episc. Therdonen. & m. 6. Mar.
Marcianus. m. Romæ. inf. cum Petro. 26. Mart.
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij m. in Aegypto sub Galerio Maximiano. 5. Iuni.
Marcianus mar. in Africa. sup. cum Fortunato. 17. Apr.
Marcianus presb. Antisiodoren. 20. Apr.
Marcianus episc. Rauennæ. 22. Mai.
Marcianus episc. Syracusanus & m. 14. Iuni.
Marcianus mar. Venafri sub Maximiano. infr. cum Nicandro. 17. Iuni.
Marcianus mar. Iconij. 11. Iul.
Marcianus mar. Constantinopoli sub Leone. sup. cum Iuliano. 9. Aug.
Marcianus mar. Romæ sub Dioclet. sup. cum Abundio. 16. Sept.
Marcianus m. in Aegypto. inf. cũ Marco. 4. Oct.
Marcianus cantor mart. Constantinopoli. sub Constantio. inf. cum Martyrio. 25. Oct.
Marcianus confessor in Syria. 2. Nou.
Marcionilla m. Antiochiæ sub Dioclet. sup. cum Iuliano. 9. Ianu.
Marcius solitarius in Campania. 24. Oct.
Marcus m. Nicææ. inf. cum Theusetа. 13. Mart.
Marcus m. Surrenti. inf. cũ Quincto. 19. Mart.
Marcus & Timotheus mar. Romæ sub Antonino. 25. Mart.
Marcus Euangelista mar. Alexandriæ sub Nerone. 25. Apr.
Eiusdem Translatio Venetijs. 31. Ianu.

Marcus episcopus Atinæ, mar. sub Domitiano. 28. Apr.
Marcus & Marcellianus mart. Romæ sub Dioclet. 18. Iun.
Marcus, Mucianus, & Paulus mart 3. Iul.
Marcus mar. inf. cum Robustiano 31 Aug.
Marcus confessor in Campania. inf. cum Prisco. 1. Sept.
Marcus episc. Bybli. 27. Sept.
Marcus, Alphius, Alexander, Zosimus, Nicon, Neon, Heliodorus, xxx. milites mar. Antiochiæ. 28. Sep.
Marcus, Marcianus, & alij mart. in Aegypto. 4. Oct.
Marcus Papa Romæ. 7. Oct.
Marcus ep. Hierosl. m. sub Hadriano. 22. Oct.
Marcus miles mart. Romæ. inf. cum Theodosio. 25. Oct.
Marcus m. in Africa. inf. cũ Rosino. 16. Nou.
Marcus & Stephanus mart. Antiochiæ sub Diocletiano. 22. Nou.
Marcus mart. in Africa. sup. cum Faustino. 15. Dec.
Mardarius mar. Armenia sub Diocletiano, sup. cum Eustatio. 13. Dec.
Mardonius. Musonius, Eugenius, & Metellus mar. Neocæsareæ. 24. Ianu.
Mardonius mar. Nicomediæ sub Diocletiano inf. cum Migdonio. 23. Dec.
Mareas episc. & mar. sub Sapore, in Perside. 22. Apr.
Margarita Regina Scotiæ. 10. Iuni.
Margarita virgo & mar. Antiochiæ. 20. Iul.
Margarita vidua apud Septẽpedanos. 27. Au.
Maria Aegyptiaca in Palæstina. 2. Apr.
Maria Cleophæ in Iudæa. 9. Apr.
Maria mater Ioannis in Cypro 29. Iuni.
Maria Magdalena, Massiliæ. 22. Iul.
Maria Salome, Hierosolymis. 22. Oct.
Maria ancilla mar. sub Hadriano. 1. Nou.
Maria virgo & mar. Cordubæ sup. cum Flora. 24. Nou.
Maria mart. Romæ sub Valeriano. sup. cum Eusebio. 2. Dec.
MARIAE virginis Conceptio. 8. Dec.
Natiuitas. 8. Sept.
Præsentatio in templo. 21. Nou.
Annuntiatio. 25. Mart.
Visitatio ad Elizabeth. 2. Iul.
Purificatio. 2. Febr.
Assumptio in cælum. 15. Aug.
Eiusdem ecclesiæ ad Martyres dedicatio. 13. Mai.
Eiusdem festum Niuis. 5. Aug.
Eiusdem commemoratio ob victoriam nauale m. 7. Oct.
Mariæ Iacobi Translatio Verulis. 25. Mai.
Marianus lector, & Iacobus diaconus mar. cum multis alijs in Numidia sub Decio. 30. Apr.
Marianus confessor Bituricen. 19. Aug.
Marianus mar. inf. cum Victore. 17. Oct.
Marianus diaconus mar. Romæ sub Numeriano. sup. cum Diodoro. 1. Dec.
Eiusdem Inuentio Romæ. 17. Ianu.
Marina virgo & mar. Alexandriæ. 18. Iuni.
Eiusdem Translatio Venetijs. 17. Iul.
Marina virgo & mar. Gallæciæ 18. Iul.
Marinus mar. Aruernis. inf. cum Proiecto, 25. Ianu.
Marinus miles, & Asterius senator mar. Cæsareæ sub Valeriano. 3. Mart.
Marinus, Theodotus, & Sedopha mart. in Scythia. 5. Iul.
Marinus mar. in Africa. sup. cum Ianuario. 10. Iul.
Marinus senex mart. Anazarbi sub Diocletiano. 8. Aug.
Marinus diaconus Arimini. 4. Sept.
Marinus m. Romæ sub Numeriano. 26. Dec.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mar. Romæ sub Claudio. 19. Ianu.
Marius abbas in Monast. Bobacensi. 27. Ian.
Maro, Eutyches, & Victorinus mar. Romæ sub Traiano. 15. Apr.
Marolus episc. Mediolan. 23. Apr.
Marotas mar. in Perside sub Sapore. infra cum Zanita. 27. Mart.
Martana mar. Romæ sub Valeriano. sup. cum Eusebio. 2. Dec.
Martha mar. Romæ sub Claudio, sup. cum Mario. 19. Ian.
Martha virgo & mar. Astoricen. 23. Febr.
Martha hospita Saluatoris, Tarasci. 29. Iul.
Martha & Saula mar. Coloniæ cum alijs. 20. Oct.
Martia mar. Syracusis. inf. cũ Rufino. 21. Iuni.
Martialis mart. sup. in xviij mar. Cæsaraug. 16. Apr.
Martialis episc. Lemouicen. Alpinianus & Austriclinianus presbyteri. 30. Iuni.
Martialis mar. Romæ sub Antonino. inf. in, Septem fratres. 10. Iul.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & socij mart. in Portu Romano. 22. Aug.
Martialis, Laurentius, & alij xx. mart. in Africa. 28. Sept.
Martialis m. Cordubæ. sup. cũ Fausto. 13. Oc.
Martina virgo & mart. Romæ sub Alexandro. 1. Ianuar.
Martinianus episc. Mediolanen. 2. Ianu.
Martinianus mart. Romæ sub Nerone. inf. cum Processo. 2. Iul.
Martinianus, Ephesi. inf. in, Septem dormientes. 27. Iul.
Martinianus, & Saturianus cum duob. fratribus mar. & Maxima virgo in Africa sub Geiserico, 16. Oct.
Martinus episc. Tugrensis. 21. Iuni.
Martinus episc. Viennensis. 1. Iul.
Martinus episc. Treuiren. & mar. 19. Iul.
Martinus abbas monast. Vertani. 24. Oct.
Martinus episc. Turonensis. 11. Nou.
Eiusdem Translatio, & Basilicæ ipsius dedicatio. 4. Iul.
Martinus Papa & mart. in Chersoneso sub Constante, 12. Nou.
Martinus abbas Santonen. 7. Dec.
Martyres quinque in Lesbo insula. 5. Apr.
Decem Theopoli. 6. Nou.
Decem milites Romæ. 10. Febr.
Tresdecim cũ Iuliano Alexãdriæ. 30. Oct.
Viginti Tarsi sub Diocletiano. 6. Iuni.
Viginti Nicomediæ sub Dioclet. 23. Dec.
Viginti tres Romæ sub Dioclet. 5. Aug.
Triginta milites Romæ sub Diocletiano. 1. Ianu.
Triginta milites Antiochiæ. 28. Sept.
Triginta Romæ sub Diocletiano. 22. Dec.
Trigintatres Nicææ. 16. Aug.
Triginta quatuor Lugduni sub Antonino. 24 Apr.
Trigintasex Hippone in Africa sub Valeriano. 26. Ianu.
Trigintaseptem in Thracia. 20. Aug.
Trigintaocto Monachi in monte Sina. 14. Ianu.
Trigintanouem in Palæstina sub Maximino. 4. Mai.
Quadragintaduo Monachi Ephesi sub Copronymo. 12. Ianu.
Quadragintaduo in Amorio. 6. Mart.
Quadragintaduo in Perside. 10. Mart.
Quadragintatres Monachi in Aegypto. 14. Ianu.
Quadragintasex milites Romæ sub Claudio. 15. Oct.
Quadragintaseptem Romæ sub Nerone. 14. Mart.
Quadragintanouem Chalcedone sub Diocletiano. 14. Sept.
Quadragintanouem milites Romæ. sub Diocletiano. 26. Sept.
Quinquaginta milites in Portu Romano sub Aureliano. 8. Iul.
Sexaginta Coloniæ in Africa. 30. Aug.
Septuagintaduo Sirmij. 23. Febr.
Septuagintanouem in Sicilia sub Diocletiano 21. Febr.
Octoginta in Campania. 2. Mart.
Octogintatres milites Amiterni. 24. Iul.
Centum viginti & vnus Romæ. 25. Oct.
Centum viginti octo in Perside sub Sapore. 20. Feb.
Centum sexagintaquinque milites Romæ sub Aureliano. 10. Aug.
Ducenti Sinope in Ponto. 7. Apr.
Ducenti viginti in Africa. 30. Oct.
Ducenti sexaginta Romæ sub Claudio. 1. Mart.
Ducenti sexagintaduo Romæ. 25. Mart.
Ducenti sexagintaduo Romæ sub Diocletiano. 17. Iun.
Ducenti septuaginta in Africa 16. Oct.
Trecenti Carthagine sub Valeriano. 24. August.
Trecẽti Coloniæ sub Maximiano. 15. Oct.
Trecenti decem in Perside. 9. Mai.
Trecenti decem & octo Coloniæ sub Maximiano. 10. Oct.
Trecenti triginta nouẽ Monachi Constãtinopoli sub Copronymo. 18. Nou.
Trecenti quinquaginta Monachi in Syria. 31. Iul.
Trecenti sexaginta quinque in Africa. 16. Octob.
Trecenti septuaginta quinque sub Decio. 29. Nou.
Sexcenti sexaginta Alexandriæ sub Maximino. 26. Nou.
Nongenti Romæ. 4. Mart.
Mille centum & quatuor milites Melitinæ sub Dioclet. 5. Sept.
Mille quadringenti octoginta Samariæ sub Cosroe. 22. Iuni.
Mille quingenti viginti quinque in Vmbria. 29. Mai.
Quatuor millia nongenti sexagintasex in Africa sub Hunnerico, 12. Oct.
Martyres plurimi in Africa sub Seuero. 6. Ianu. Sub Geiserico. 5. Apr. Sub Valeriano. 9. Aug.
Alexandriæ sub Arianis. 28. Iano. & 13. Mai. Sub Valeriano. 28. Febr. Tempore Theodosij 17 Mart. Sub Constantio. 21. Mart. Sub Valeriano. 10. Aug.
Antiochiæ sub Maximiano. 11. Mart.
In Arabia sub Maximia. Galerio. 22. Feb.
In Bulgaria sub Nicephoro Imp. 23. Iul.
In Cappadocia & Mesopotamia sub Maximiano Galerio. 23. Mai.
Constantinopoli sub Constantio. 30. Mar.
Apud Homeritas sub Dunaãry rãno. 27. Iul.
Nicomediæ sub Dioclet. 25. Iuni.
In Numidia sub Dioclet. 11. Febr.
In Perside sub Cabada rege. 8. Febr.
In Perside sub Sapore. 22. Apr.
In Phrygia vnius vrbis ciues sub Maximino. 7. Feb.
In Ponto sub Maximiano. 5. Feb.
Romæ sub Diocletiano. 2. Ianu. Sub Alexandro. 2. Mart. Sub Aureliano præfecto. 10. Apr. Sub Nerone. 24. Iun.
In Thebaide sub Dioclet. 5. Ian. Sub Decio. 28. Iul.
Tyri in Phœnicia sub Dioclet. 20. Febr.

Martyres pæne innumerabiles Treuiris sub Diocletiano. 6 Oct.
Cæsaraugustæ sub Daciano præside. 3. No.
Martyrum multa millia Nicomediç sub Diocletiano. 25. Dec.
Martyrius monachus in prouincia Valeriæ. 23. Ian.
Martyrius m. Anxuniæ. inf. cũ Sisinio. 29. Mai.
Martyrius subdiaconus, & Marcianus cãtor mar. Constantinopoli sub Constantio. 25. Octob.
Marutha episc. in Mesopotamia. 4 Dec.
Masculas archimimus confessor in Africa sub Geiserico. sup. cũ Armogaste, 29 Mar.
Massa candida ccc. Martyrum Carthagine sub Valeriano. 24. Aug.
Massylitani martyres in Africa. 9. Apr.
Maternus episc. Mediolanen. sub Maximiano. 18. Iul.
Maternus episc. Treuirensis. 14. Sept.
Mathildes Regina in Germania. 14. Mart.
Matrona ancilla m. Thessalonicæ. 15. Mart.
Matrona mar. in Paphlagonia sup. cum Alexandra. 20. Mart.
Matrona virgo mar. Ancyræ inf. cum Theodoto. 18 Mai.
Matronianus eremita Mediolani. 14. Dec.
Matthæus Apost. & Euang. m. in Aethiopia. 21. Sept.
Eiusdem Translatio Salerni. 6. Mai.
Matthæus eremita mar. in Polonia. sup. cum Benedicto. 12. Nou.
Matthias episcopus Hierosolymit. 30. Ian.
Matthias Apostolus in Iudæa. 24 Feb.
Maturinus confessor in pago Vuastiensi. 1. Nouemb.
Maturus mart. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino. inf. cum Photino. 2. Iun.
Mauilus m. Adrumeti sub Seuero. 4. Ian.
Mauræ mar. Rauennæ sub Decio. sup. cum Fusca. 13. Febr.
Maura mar. in Thebaide. inf. cum Timotheo. 3. Mai.
Maura virgo & m. Constãtinopoli. 30. Nou.
Maurilius episc. Andegauen. 13. Sept.
Maurinus abbas & mar. Coloniæ. 10. Iun.
Mauritius mart. Nicopoli sub Licinio. supra cum Leontio. 10. Iul.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor. Innocentius, Vitalis, & socij legionis Thebæorum mart. Seduni in Gallia sub Maximiano. 22. Sept.
Maurus abbas in territ. Andegauen. 15. Ian.
Maurus episc. Cæsenaten. 20. Ian.
Maurus miles mar. Romæ sub Diocletiano. inf. cum Papia. 29. Ian.
Maurus episcopus, Pantaleemon & Sergius mart. in Apulia sub Traiano. 27. Iul.
Maurus m. Romæ. sup. cum Bono. 1. Aug.
Maurus, & socij m. Rhemis. 22. Aug.
Maurus episc. Vuirodunen. 8 Nou.
Maurus episcopus Veronensis. 21. Nou.
Maurus m. Romæ sub Numeriano. 22. Nou.
Maurus mart. Romæ sub Numeriano, supra cum Claudio. 3. Dec.
Maxentius presb. Pictauien. 25. Iun.
Maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & socij mart. Treuiris sub Dioclet. 12. Dec.
Maxima m. Sirmij. inf. cum Montano. 26. Mar.
Maxima mart. in Africa. sup. cum Ianuario. 8. Apr.
Maxima virgo in Foro Iulij. 16. Mai.
Maxima, Donatilla, & Secunda virg & mar. Tuburbi sub Valeriano. 30. Iul.
Maxima m. Romæ sub Dioclet 2. Sept.
Maxima m. Vlysipone sub Diocletiano. infr. cum Verissimo. 1. Oct.
Maxima virgo in Africa. sup. cum Martiniano. 16. Octob.
Maximianus mart. Bellouaci. sup. cum Luciano. 8. Ian.
Maximianus episc Rauennæ. 21. Feb.
Maximianus episc. Syracusanus. 9. Iun.
Maximianus, Ephesi. inf. in Septem dormientes. 27. Iul.
Maximianus mar. sup. cum Bonoso. 21. Aug.
Maximianus episc. Bagaiensis. 3. Oct.
Maximilianus episc. Laureacensis. 12. Oct.
Maximilianus episc. & mar. 29. Oct.
Maximinus episc. Treuirensis. 29. Mai.
Maximinus episc. Aquensis. 8. Iun.
Maximinus confessor Aurelianen. 15. Dec.
Maximus episc. Papiensis. 8. Ian.
Maximus episc Nolanus. 15. Ian.
Maximus mar. Antiochiæ sub Iuliano. supra cum Iuuentino. 25. Ian.
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutias marty. Ostiæ sub Diocletiano. 18. Febr.
Maximus marty. in Africa. supr. cum Lucio. 18. Febr.
Maximus, Quinctilianus, & Dadas mart. sub Diocletiano. 13. Apr.
Maximus mar. Romæ sub Alexandro. infra cum Tiburtio. 14. Apr.
Maximus & Olympiades mart. Cordulæ sub Decio. 15. Apr.
Maximus mar. Ephesi sub Decio. 30. Apr.
Maximus episc. Hierosolymitan. sub Maximiano Galerio. 5. Mai.
Maximus, Bassus, & Fabius mart. Romæ sub Diocletiano. 11. Mai.
Maximus m. Aruernis. sup. cũ Cassio. 15. Mai.
Maximus episc. Veronensis. 29. Mai.
Maximus episc. Taurinensis. 25. Iun.
Maximus m. Damasci. inf. cũ Sabino. 20. Iul.
Maximus episc. Patauinus. 2. Aug.
Maximus monachus Constantinopoli, duo Anastasij, & alij plures mar. sub Constante. 13. Aug.
Maximus puer mar. Carthagine sub Hunnerico. sup cum Liberato. 17. Aug.
Maximus mart. in Illyrico. sup. cum Floro. 18. Aug.
Maximus B. Martini discipulus. 20. Aug.
Maximus presby. & mart. Ostiæ sub Alexandro. inf. cum Quiriaco. 23. Aug.
Maximus mar. sup. cum Magno. 4. Sept.
Maximus, Theodorus, & Asclepiodotus m. Hadrianopoli sub Maximiano. 15. Sept.
Maximus m. Damasci. inf. cũ Paulo. 25. Sept.
Maximus mar. sub Decio. 28. Sept.
Maximus diaconus mar. apud Auiam in Vestinis. 19. Oct.
Maximus leuita & mar. Ambianen. 20. Oct.
Maximus mar. Apameæ sub Diocl. 30. Oct.
Maximus episc. Moguntinus sub Constantio. 18. Nou.
Maximus presb. mart. Romæ sub Valeriano. 19. Nouemb.
Maximus episc. Rhegiensis in Gallia. 26 Nou.
Maximus mart. Romæ sub Valeriano. supra cum Eusebio. 2. Dec.
Maximus episc. Alexandrinus. 27. Dec.
Medardus episc. Nouiomensis. 8. Iun.
Medericus presb. Lutetiæ. 29. Aug.
Meinardus eremita & mar. in monast. Augiensi. 21. Ian.
Melania iunior, & Pinianus, Constantinopoli. 31. Dec.
Melanius episc. Rhedonensis. 6. Ian.
Melanius episc. Rhotomagen. 22. Oct.
Melas episc. Rhinocururæ sub Valente. 16. Ian.
Melasippus, Antonius, & Carina mar. Ancyræ sub Iuliano. 7. Nou.
Melchiades Papa Romæ. 10. Dec.
Meletius episc. Antiochenus. 12. Feb.
Meletius dux, & socij eclij. mar. 24. Mai.
Meletius episc. in Cypro. 21. Sept.
Meletius episc. in Ponto. 4. Dec.
Meleusippus mart. Lingonis sub M. Aurelio. inf. cum Speusippo. 17. Ian.
Melitina mart. Marcianopoli sub Antonino. 15. Sept.
Mellitus episc. in Anglia. 24. Apr.
Memmius episc. Catalaunensis. 5. Aug.
Memnon centurio m. inf. cũ Seuero. 20. Aug.
Menalippus m. sup. cum Diomede. 2. Sept.
Menander m. Prusæ. inf. cũ Patricio. 28. Apr.
Menander mart. Philadelphiæ. sup. cum Cyrillo. 1. Aug.
Menedemus mar. Constantinopoli sub Valente inf. cum Vrbano. 5. Sept.
Meneleus abbas in territ. Aruernen. 22. Iul.
Meneus & Capito mar. 24. Iul.
Menignus fullo m. sub Decio. 15. Mar.
Mennas episc. Constantinopolitan. 25. Aug.
Mennas Aegyptius miles m. in Phrygia sub Diocletiano. 11. Nou.
Mennas solitarius, Samnij. 11. Nou.
Mennas, Hermogenes, & Eugraphus m. Alexandriæ sub Galerio Maximiano. 10. Dec.
Menodora, Metrodora, & Nymphodora virg. & mart. in Bithynia sub Maximiano. 10. Sept.
Mercuria m. Alexandriç sub Decio. sup. cum Ammonaria. 12. Dec.
Mercurialis episcopus 23. Mai.
Mercurius miles mart. Cæsareæ sub Decio. 25. Nou.
Mercurius, & socij milites mar. in Sicilia sub Licinio. 10. Dec.
Merulus monachus Romæ. sup. cum Antonio. 17. Ian.
Metellus mart. Neocæsareæ. sup. cum Mardonio. 24. Ian.
Methodius episc. in Morauia. 9. Mart.
Methodius episcopus Constantinopolitan. 14. Iun.
Methodius episc. Tyri, mart. in Chalcide sub Dioclet. 18. Sept.
Metranus mar. Alexandriæ sub Dec. 31. Ian.
Metrobius mart. Tripoli. sup. cum Luciano. 24. Dec.
Metrodora virgo & m. in Bithynia sub Maximiano. sup. cum Menodora. 10. Sept.
Metrophanes episc. Constantinopolit. 4. Iun.
Meuris & Thea mar. in Palæstina. 19. Dec.
Michæas propheta in Iudæa. 15. Ian.
Michael episc. Synnadæ. 23. Mai.
Michaelis Archang. Apparitio in monte Gargano. 8. Mai.
Eiusdem Dedicatio ibidem. 29. Sept.
Migdonius & Mardonius m. Nicomediæ sub Dioclet. 23. Dec.
Milburges virgo in Anglia. 23. Feb.
Milles episc. mart. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Minerutius mar. Catanæ. inf. cum Stephano. 31. Dec.
Mineruius & Eleazarus cum filijs octo mart. Lugduni. 23. Aug.
Minias miles m. Florentiæ sub Dec. 25. Oct.
Mirocles episc. Mediolanen. 3. Dec.
Mitrius mar. Aquis. 13. Nou.
Modesta mar Nicomediç. sup. cum Macedonio. 13. Mart.
Modesta virgo Treuiris. 4. Nou.
Modestus mart. in Africa. infr. cum Zotico. 12. Ian.
Modestus & Iulianus mart. Carthagine. 12. Febr.
Modestus leuita & m. Beneuenti. 12. Feb.
Modestus & Ammonius mart. Alexandriæ. 12. Febr.

Modestus

Modestus episc. Treuirensis. 24.Febr.
Modestus mar. in Lucania sub Dioclet. infr. cum Vito. 15. Iuni.
Modestus mart. Agathen. sub Diocletiano. infr. cum Tiberio. 10. Nou.
Modoaldus episc. Treuirensis. 12. Mai.
Monachi monasterij Dij mart. Constantinop. 8.Febr.
Monachi mart. in Palæstina sub Alemundero. 19.Feb.
Monachi S. Sabæ mart. in Palæstina sub Saracenis. 16. Mai.
Monachi mart. Thecuæ in Palæstina sub Saracenis. 28.Mai.
Monachi mart. in India sub Rege Abenner. 3. Aug.
Monas episc. Mediolanen. 12. Oct.
Monegundes Turonen. 2. Iul.
Monica mater B. Augustini, Ostiæ. 4. Mai.
Eiusdem Translatio Romæ. 9. Apr.
Monitor episc. Aurelianensis, 10. Nou.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & socij mart. in Africa sub Valeriano. 24.Febr.
Montanus presbyter, & Maxima mart. Sirmij. 26 Mart.
Montanus m. Tarracinæ sub Hadriano 17. Iu.
Moseus & Ammonius milites mart. in Ponto. 18. Ian.
Moyses episc. in Aegypto. 7. Febr.
Moyses mar. Alexandriæ. sup. cum Cyrione. 14. Febr.
Moyses Aethiops anachorita. 28. Aug.
Moyses legislator & propheta. 4. Sept.
Moyses presb. m. Romæ sub Decio. 25. Nou.
Moysetus mar. in Africa. 18. Dec.
Mucianus mar. sup. cum Marco. 3. Iul.
Mucius diaconus mar. in Perside. infr. cum Parmenio. 22. Apr.
Mucius presbyt. mar. Constantinopoli sub Diocletiano. 13. Mai.
Mulieres plurimæ mart. Emesæ sub Mady Arabe. 14. Nou.
Muritta diaconus confess. in Africa sub Hunnerico. sup. cum Eugenio. 13. Iul.
Musonius mar. Neocæsareæ. sup. cum Mardonio. 24. Ianu.
Mustiola mar. Clusij sub Aureliano. sup. cum Irenæo. 3. Iul.
Myron episcopus in Creta. 8. Aug.
Myron presb. m. in Achaia sub Decio 17. Au.
Myrops mar. in Chio sub Decio 13. Iul.

N

NAbor mar. Romæ sub Diocletiano. sup. cum Basilide. 12. Iuni.
Nabor m. in Africa. sup. cũ Ianuario, 10. Iul.
Nabor & Felix mart. Mediolani sub Maximiano. 12. Iul.
Nahum propheta, in Begabar. 1. Dec.
Namphanion, & socij mart. in Africa. 4. Iul.
Narcissus mart. Tomis sub Licinio. sup. cum Argeo. 2. Ianu.
Narcissus episc. Augustæ. & Felix diaconus mart. Gerundæ sub Diocletiano. 18. Mart.
Narcissus & Crescentio m. Romæ. 17. Sept.
Narcissus episc. Hierosolymitan. 29. Oct.
Narcissus mar. sup. cum Ampliato. 31. Oct.
Narnus episc. Bergomensis. 27. Aug.
Narses mar. in Perside sub Sapore. inf. cum Zanita. 27. Mart.
Narseus mart. Alexandriæ. infr. cum Philippo. 15. Iul.
Narzalis mar. Carthagine. inf. in Scillitani mart. 17. Iul.
Natalia mar. Cordubæ, sup. cum Georgio. 27. Iul.
Natalia B. Hadriani vxor, Constantinopoli. 1. Dec.
Natiuitas D.N. IESV Christi. 25. Dec.
B. Mariæ virginis. 8. Sept.
S. Ioannis Baptistæ. 24. Iuni.
Naualis mar. Rauennæ sub Maximiano, infr. cum Valentino. 16. Dec.
Nazarius mar. Romæ sub Diocletiano. sup. cum Basilide. 12. Iuni.
Nazarius & Celsus mar. Mediolani sub Nerone. 28. Iul. Eorum Inuentio Mediolani. 10. Mai.
Nemesianus, Felices duo, Lucius, Litteus, Polyanus, Victor, Lader, Datiuus episc. & alij mar. in Africa sub Valeriano. 10. Sept.
Nemesius mar. in Cypro. inf. cum Pothamio. 20. Febr.
Nemesius mar. Tibure sub Hadriano. inf. cum Symphorosa. 18. Iul.
Nemesius confessor in pago Lisuino. 1. Aug.
Nemesius diaconus, & Lucilla virgo & m. Romæ sub Valeriano. 31. Oct.
Nemesius m. Alexandriæ sub Decio. 19. Dec.
Nemorius diaconus, & socij mar. Trecis sub Attila. 7. Sept.
Neomisia virgo Anagniæ. sup. cum Aurelia. 25. Sept.
Neon mart. sub Dioclet. sup. cum Eusebio. 24. Apr.
Neon mar. Aegeæ sub Dioclet. sup. cum Claudio 23. Aug.
Neon m. Antiochiæ. sup. cum Marco. 28. Sep.
Neon mar. Romæ sub Valeriano. sup. cum Eusebio. 2. Dec.
Neophytus mar. Nicææ. 20. Ianu.
Neopolus mar. Romæ infr. cum Saturnino. 2. Mai.
Neoterius mar. Alexandriæ. sup. cum Ammone. 8. Sept.
Nereus & Achilleus mart. Romæ. 12. Mai.
Nereus mar. in Africa. infr. cum Saturnino. 16. Oct.
Nersas episc. & socij mar. in Perside 20. No.
Nestabus mar in Palæstina sub Iuliano. sup. cum Eusebio. 8. Sept.
Nestor episc. Pergæ mar. sub Decio. 25. Feb.
Nestor episcopus & mart. in Chersoneso. sup. cum Basilio 4. Mart.
Nestor mar. in Palæstina sub Iuliano. 8. Sept.
Nestor mart. Thessalonicæ. 8. Oct.
Nicæas episc. Romatianæ vrbis. 22. Iuni.
Nicæas & Paulus mar. Antiochiæ. 29. Aug.
Nicander mar. in Aegypto sub Diocletiano. 15. Mart.
Nicander & Marcianus mart. Venafri sub Maximiano. 17. Iuni.
Nicander episc. Myræ. & Hermas presbyt. mart. 4. Nou.
Nicander mar. Melitinæ sub Diocletian. sup. cum Hierone. 7. Nou.
Nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro. 10. Ianu.
Nicanor m. in Aegypto sub Maximino. sup. cum Marciano. 5. Iuni.
Nicasius episc. Rhotomagen. Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo, mart. in pago Vilcasino. 11. Oct.
Nicasius episc. Rhemen. Eutropia virgo, & socij mart. 14. Dec.
Nicephorus mar. Antiochiæ sub Valeriano. 9. Febr.
Nicephorus mart. in Aegypto sub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Febr.
Nicephorus mar. sup. cum Leone. 1. Mart.
Nicephorus episc. Constantinopolit. mart. sub Leone Armeno. 13. Mart.
Niceras virgo Constantinopoli. 27. Dec.
Niceta, & Aquilina mart. in Lycia. 24. Iul.
Nicetas episc. in Dacia. 7. Ianu.
Nicetas episc. Apolloniæ. 20. Mart.
Nicetas abbas monast. Medicij. 3. Apr.
Nicetas Gothus m. sub Athanarico. 15. Sept.
Nicetius episc. Lugdunen. 2. Apr.
Nicetius episc. Viennensis. 5. Mai.
Nicetius episcopus Treuirensis. 5. Dec.
Nicodemi Inuentio. 3. Aug.
Nicolaus Tolentinas ord. Eremit. 10. Sept.
Nicolaus mart. in Mauritania. sup. cum Daniele. 13. Oct.
Nicolaus Papa Romæ. 13. Nou.
Nicolaus episcopus Myræ. 6. Dec.
Eiusdem Translatio Barij 9. Mai.
Nicomedes presb. & mar. Romæ. 15. Sept.
Nicon, & alij decem mart. Cæsareæ. 23. Mar.
Nicon m. Antiochiæ. sup. cũ Marco. 28. Sept.
Nicon monachus in Armenia. 26. Nou.
Nicostratus & Antiochus cum alijs mart. Cæsareæ. 21. Mai.
Nicostratus m. Romæ. sup. cũ Claudio. 7. Iul.
Nicostratus mart. Romæ. sub Diocletiano. sup. cum Claudio. 8. Nou.
Nilammon reclusus, in Aegypto. 6. Ianu.
Nilus episc. in Phœnicia mar. sub Diocletiano. inf. cum Tyrannione. 20. Febr.
Nilus episc. in Aegypto, mart. in Palæstina sub Diocletiano. inf. cum Peleo. 19. Sept.
Nilus abbas Cryptæ ferratæ. 26. Sept.
Nilus abbas Constantinopoli. 12. Nou.
Nimmia m. Augustæ. sup. cũ Hilaria. 12. Aug.
Ninianus episc. in Scotia. 26. Sept.
Nominanda mar. Romæ. sup. cum Donata. 31. Dec.
Nonna mater B. Gregorij Nazianz. 5. Aug.
Nonnosus abbas in monte Soracte. 2. Sept.
Nonnus episcopus Edessæ. 2. Dec.
Nothertus episc. Magdeburgen. 6. Iuni.
Nouatus Pudentis filius Romæ. 21. Iuni.
Numerianus episc. Treuirensis. 5. Iul.
Numidicus presbyter, & plurimi marty. in Africa sub Valeriano. 9. Aug.
Nunilo & Alodia virg. & mart. in Hispania. 22. Oct.
Nympha virgo. inf. cum Tryphone. 10. Nou.
Nymphodora m. Nicææ. inf. cum Theutera. 13. Mart.
Nymphodora virgo & mar. in Bithynia sub Maximiano. sup. cum Menodora. 10. Sep.

O

OBdulia virgo. Toleti. 5. Sept.
Oceanus mar. sub Maximiano. inf. cum Theodoro. 4. Sept.
Octaua Natiuitatis Domini. 1. Ian.
Stephani protomartyris. 2. Ianu.
Ioannis Euangelistæ. 3. Ianu.
SS. Innocentium. 4. Ianu.
Epiphaniæ Domini. 13. Ian.
S. Ioannis Baptistæ. 1. Iul.
Apost. Petri & Pauli. 6. Iul.
Laurentij martyris. 17. Aug.
Assumptionis B. Mar. 22. Aug.
Natiuitatis eiusdem. 15. Sept.
Omnium Sanctorum. 8. Nou.
Octauianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine. 22. Mart.
Octauius, Solutor, & Aduentor mart. Taurini sub Maximiano. 20. Nou.
Odilo abbas Cluniacensis. 1. Ianu.
Odo episcopus Vrgellensis. 7. Iul.
Odo abbas Cluniacen. 18. Nou.
Olauus Rex Noruegiæ, & mar. 29. Iul.
Oliua virgo 3. Iuni.
Olympiades mar. Cordubæ sub Decio. sup. cum Maximo. 15. Apr.
Olympiades mar. Ameriæ sub Diocletiano. 1. Dec.
Olympiades vidua Constantinop. 17. Dec.
Olympius episcopus & confessor in Thracia. 12. Iuni.
Olympius mart. Romæ. inf. cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
Omnium Sanctorum festiuitas. 1. Nou.

INDEX.

Onesimus Ephesiorum episcopus & mart. 16. Febr.
Onesiphorus & Porphyrius mart. in Hellesponto. 6. Sept.
Onuphrius anachorita in Aegypto.12.Iuni.
Optatianus episc. Brixiensis.14. Iuni.
Optatus mar. sup. in xviij. marty. Caesaraugust.16. Apr.
Optatus episc. Mileuitan.4. Iuni.
Optatus episc. Antisiodoren.31. Aug.
Ordinatio S Basilij episc Caesarien.14. Iuni.
Gregorij Papae.3 Sept.
Ambrosij episc. Mediolanen.7.Dec.
Zenonis episcopi Veronensis. 8. Dec.
Orentius & Patientia m.in Hispania.1.Mai.
Orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus,& Longinus mart. in Armenia sub Maximiano.24.Iuni.
Orestes mar. Tyanae sub Dioclet.9. Nou.
Orestes mar. in Armenia sub Diocletiano. sup. cum Eustratio.13. Dec.
Orticulus,& socij m.sub Vandalis.18.Nou.
Orientius episc. Ausci.1. Mai.
Orontius mar. Ebreduni sub Diocletiano. inf.cum Vincentio.22. Ianu.
Osee propheta.4. Iul.
Osmundus episc. in Anglia.4.Dec.
Ostianus presbyter Viuariensis.30.Iuni.
Osuualdus Rex Angliae 5.Aug.
Othilia virgo Argentoraten.13.Dec.
Othmarus abbas 16. Nou.
Otho mart. in Africa. supr. cum Berardo. 16. Ianu.
Otho episc. Bambergensis. 2. Iul.

P

Pachomius abbas in Aegypto.14.Mai.
Pachomius episcopus Aegyptius mar. Alexandriae sub Maximino,sup.cum Fausto. 26 Nou.
Pacianus episc. Barcinonensis.9. Mart.
Palaemon abbas in Thebaide.11.Ianu.
Palatias virgo, & Laurentia mart. Anconae sub Diocletiano.8. Oct.
Palatinus mar. Antiochiae. inf. cum Syco. 30. Mai.
Palladia mar.cum Susanna.24. Mai.
Palmatius consul mart. Romae sub Alexandro.sup. cum Calepodio.10. Mai.
Palmatius, & socij mart. Treuis sub Dioclet.5. Oct.
Pamachius presbyt. Romae.30. Aug.
Pamphilius episc. Valuensis. 28. Apr.
Pamphilus presb. & mar.cum alijs Caesareae sub Maximiano Galerio.1. Iuni.
Pamphilius episc. Capuanus. 7. Sept.
Pamphilius mar. Romae.21. Sept.
Panchatius mar. Nicomediae sub Diocletiano. 19. Mart.
Pancratius Episcopus Tauromenij, & mart. 3. Apr.
Pancratius mart. Romae sub Diocletiano. 12. Mai.
Pantaenus, Alexandriae sub Caracalla.7.Iul.
Pantagapes mar. sup.cum Diomede.2.Sept.
Pantagathus episc. Viennensis.17.Apr.
Pantaleemon mart. in Apulia sub Traiano. sup. cum Mauro.27. Iul.
Pantaleon medicus, mart. Nicomediae sub Maximiano.27. Iul.
Papas mar. in Lycaonia. 17.Mart.
Paphnutius mar.Hierosolym.5.10. Apr
Paphnutius episc. in Aegypto sub Maximino.11. Sept.
Paphnutius, & socij mart. in Aegypto sub Dioclet.24. Sept.
Papias & Maurus milites mart. Romae sub Dioclet 29. Ianu.
Papias episc. Hierapolitanus.21.Febr.
Papias mart. in Aegypto sub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Febr.
Papias Diodorus, Conon, & Claudianus mar. Pergae sub Decio.26.Febr.
Papias m. in Africa inf. cum Publio.2.Nou.
Papinianus & Mansuetus episc. & mart. in Africa sub Geiserien.28 Nou.
Papinus mar. sub Dioclet.28. Iuni.
Papius mar. in Macedonia sub Traiano, inf. cum Peregrino. 7. Iul.
Papylus diaconus mart. Pergami sub Antonino. inf. cum Carpo.13. Apr.
Paramon, & socij ccclxxv.mar. sub Decio. 29. Nou.
Parasceues mar.inf cum Photina.20.Mart.
Paris episc. Theani.5. Aug.
Parisius monachus Camaldulen. Bononiae. 11. Iuni.
Parmenas diaconus mar. Philippis sub Traiano.23. Ianu.
Parmenius,Helimenas,& Chrysotelus presbyteri, Lucas & Mucius diaconi mar. in Persia.22. Apr.
Parthenius mar, Romae sub Decio.sup.cum Calocero. 19. Mai.
Paschalis Papa Romae.14. Mai.
Paschasius episc. Viennensis.22. Febr.
Paschasius diaconus Romae.31. Mai.
Paschasius mar. in Africa sub Geiserico. sup. cum Arcadio.13. Nou.
Pasicrates,Valentio, & alij duo mar. Dorostori.25. Mai.
Pastor, Victorinus, & socij mart. Nicodemiae.29. Mart.
Pastor episc. Aurelianensis. 30.Mar.
Pastor presbyter Romae 26. Iul.
Pastor m. Compluti sup. cum Iusto.6. Aug.
Patapius solitarius,Constantinopoli.8.Dec.
Paterius episc. Brixiensis.21. Febr.
Patermuthius, Corpores, & Alexander m. Alexandriae sub. Iuliano.9. Iul.
Paternianus episc. Bononien.12. Iul.
Paternus episc Abricensis.16.Aug.
Paternus mar Fundis.21. Aug.
Paternus episc. & mart. in territ. Constantien.23. Sept.
Paternus mar. Senonen.12. Nou.
Patiens episc. Metensis. 8. Ianu.
Patiens episc. Lugdunensis.11. Sept
Patientia mar. in Hispania. sup. cum Orontio. 1. Mai.
Patricia mart. Nicodemiae sup. cum Macedonio.31 Mart.
Patricia virgo Neapoli.25. Aug.
Patricius episc. Aruernensis.16 Mart.
Patricius episc. in Hibernia.17.Mar.
Patricius episcopus, Acatius,Menander,& Polyanus m. Prusae in Bithynia.28. Apr.
Patricius abbas Niuernis.24. Aug.
Patrobas discipulus B. Pauli inf. cum Philologo.4. Nou.
Patroclus m.Trecis sub Aureliano.21.Ianu.
Paula vidua Romana.in Bethleem.26.Ianu.
Paula virgo & mar. Constantinopoli.3.Iuni.
Paula virgo & mar. in Hispania. sup.cum Cyriaco.18.Iuni.
Paula mar.Damasci.inf. cum Sabino.20.Iul.
Paula virgo & mart. Carthagine. sup. cum Bassa.10. Aug.
Paulillus puer in Africa. sup. cum Arcadio. 13. Nou.
Paulillus mart. Nicomediae. sup. cum Cyriaco. 19 Dec.
Paulina virgo & mar. Romae. sup. cum Artemio.6. Iuni.
Paulina mar. Romae sub Valeriano.sup.cum Eusebio.2. Dec.
Paulina mart. Romae. sup. cum Donata. 31. Dec.
Paulinus episc. Brixiensis.29. Apr.
Paulinus mar. Coloniae.4.Mai.
Paulinus mart Tuderti. sup. cum Felicissimo.26. Mai.
Paulinus episc. Nolanus.22. Iuni.
Paulinus episc. Lucensis, & socij mar. sub Nerone.12.Iul.
Paulinus episc. Treuirensis mar. in Phrygia sub Constantino.31.Aug.
Paulinus episc. Eboracensis 10. Oct.
Paulinus episc Capuanus.10. Oct.
Paulus primus eremita,in Thebaide.10.Ian.
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Successus, Iulius,Catus,Pia,& Germana mart. in Africa.19. Ian.
Paulus episc. Tricastinorum. 1. Febr.
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. Romae. 8. Febr.
Paulus episc. Virodunensis.8. Febr.
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mar. in Portu Romano.2 Mart.
Paulus episc. Pelusij.7.Mart.
Paulus cognomento Simplex.7. Mart.
Paulus mar. Corinthi sub Decio. sup. cum Codrato.10 Mart.
Paulus mar Constantinopoli sub Copronymo.17. Mart.
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor mar. in Syria.20.Mart.
Paulus episc. Narbonensis.22. Mart.
Paulus monachus mar. Cordubae. sup. cum Elia.17. Apr.
Paulus mar.in Hellesponto. inf. cum Petro, 15. Mai.
Paulus mar. Nouioduni. sup. cum Heraclio. 17. Mai.
Paulus mar. sup. cum Constante. 28. Mai.
Paulus mar. Caesareae sub Maximino.inf.cum Valente.2. Iuni.
Paulus presb & mar. Augustoduni sub Aureliano. inf cum Reueriano.1.Iuni.
Paulus mar Constantinopoli. sup. cum Luciano 4. Iuni.
Paulus episc. Constantinop. mar. sub Constantio.7. Iuni.
Paulus & Cyriacus mar. in Ponto.20.Iuni.
Paulus mar. Romae sub Iuliano. sup. cum Ioanne.26. Iuni.
Paulus Papa Romae.28. Iuni.
Paulus Apost. mar. Romae sub Nerone. inf. cum Petro.29 Iuni.
Eiusdem Conuersio.25. Ianu.
Eiusdem Commemoratio.30. Iuni.
Paulus mar. sup cum Marco.3.Iul.
Paulus diaconus & mar. Cordubae.20. Iul.
Paulus mar.in Palaestina sub Maximiano Galerio.25. Iul.
Paulus & Iuliana mar. Ptolemaide sub Valeriano. 17. Aug.
Paulus mart. Antiochiae sup. cum Nicea. 29. Aug.
Paulus, Tatta, Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius mart. Damasci.25. Sept.
Paulus mar. sub Valeriano. sup. cum Dionysio. 3. Oct.
Paulus m. Niceae. sup. cum Dario.19 Dec.
Paulus mart. Tripoli. supr. cum Luciano. 24. Dec.
Pausides mar. Caesareae sub Diocletiano inf. cum Timolao.24. Martij.
Pausilippus mart. sub Hadriano. inf. cum Theodoto.15. Apr.
Pegasius mar. in Perside. sup. cum Acindyno.2. Nou.
Pelagia mar.sup.cum Domitio.23. Mart.
Pelagia virgo & mar. Tarsi sub Diocletiano.4. Mai.
Pelagia virgo & mar. Antiochiae. 9. Iuni.
Pelagia mar. Nicopoli. sup. cum Ianuario. 11. Iul.

Pela-

Pelagia pœnitens, Hierosolymis.8. Oct.
Pelagia virgo mar. Antiochiæ.sup. cum Beronico. 19. Oct.
Pelagius episc. Laodicenus.25. Mart.
Pelagius mar. Cordubæ sub Abdarameno. 26. Iuni.
Pelagius mar. Constantiæ sub Numeriano. 28. Aug.
Peleus episc. mar. in Phœnicia sub Dioclet. inf. cum Tyrannione. 20. Febr.
Peleus, Nilus, & Elias episc. Aegyptij mar. cum plurimis clericis in Palæstina sub Diocle. 19. Sept.
Peleusius presbyter, & mart. Alexandriæ. 7. Apr.
Pelinus episc. Brundisinus mar. Corfinij sub Iuliano. 5. Dec.
Peregrinus mar. Thessalonicæ. sup. cum Ireneo. 5. Mai.
Peregrinus episcopus Antisiodorensis & mart. 16. Mai.
Peregrinus episcopus & mar. in Pelignis. 13. Iuni.
Peregrinus mar. Apolloniæ. sup. cum Isauro. 17. Iuni.
Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Hesychius, Papius, Saturninus, Germanus, & Astius episcopus, mar. in Macedonia sub Traiano. 7. Iul.
Peregrinus presb. Lugdun. 28. Iul.
Peregrinus mar. Romæ sub Commodo. sup. cum Eusebio. 25. Aug.
Perfectus presb. & mar. Cordubæ. 18. Apr.
Pergentinus & Laurentinus m. Arretij sub Decio. 3. Iuni.
Perpetua & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. Tuburbi sub Seuero. 7. Mart.
Perpetua B. Petri discipula Romæ 4. Aug.
Perpetuus episcopus Turonensis. 8. Apr.
Perseueranda virgo. 26. Iuni.
Petronilla virgo Romæ. 31. Mai.
Petronius episc. Veronensis. 6. Sept.
Petronius episc. Bononiensis. 4. Oct.
Petrus & Paulus Apostoli, mar. Romæ sub Nerone. 29. Iuni.
Basilicarum eorumdem Dedicatio Romæ. 18. Nou.
Petri Apost. Cathedra Romæ. 18 Ianu.
Antiochiæ. 22. Febr.
Eiusdem Dedicatio ad Vincula. 1. Aug.
Petrus mar. Abdonæ. 3. Ianu.
Petrus episc. Sebastæ. 9. Ianu.
Petrus Seuerus, & Leucius mart. Alexandriæ. 11. Ianu.
Petrus mart. in Africa. supr. cum Berardo. 16. Ianu.
Petrus Mauimenus mar. Damasci. 21. Febr.
Petrus confessor in Hernicis. 11. Mart.
Petrus mart. Nicomediæ sub Diocletiano. 12. Mart.
Petrus & Aphrodisius mart. in Africa. 14. Mart.
Petrus, Marcianus, Iouinus, Tecla, Cassianus, & alij mart. Romæ. 26. Mart.
Petrus diaconus, & Hermogenes mar. Antiochiæ. 17. Apr.
Petrus episc. Bracarensis, & mar. 26. Apr.
Petrus ord. Præd. mar. Mediolani. 29. Apr.
Petrus monachus & mart. Cordubæ. supr. cum Amatore. 30. Apr.
Petrus episc. Papiensis. 7. Mai.
Petrus episc. Vesontinus. 8. Mai.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionysia mar. in Hellesponto. 15. Mai.
Petrus de Morono, dictus Cælestinus V. 19. Mai.
Petrus presb. Vualabonsus, Sabinianus, Vuistremundus, Habentius, & Hieremias mart. Cordubæ. 7. Iuni.
Petrus mar. Philadelphiæ. sup. cum Cyrillo. 1. Aug.
Petrus episc. Anagninus. 3. Aug.
Petrus, Iulianus, & alij xviij. mar. Romæ. 7. Aug.
Petrus mar. in Ponto. sup. cum Marcellino. 27. Aug.
Petrus episc. Compostellanus. 10. Sept.
Petrus m. in Africa. sup. cũ Andrea. 13. Sept.
Petrus mar. sub Decio. sup. cum Dionysio. 3. Oct.
Petrus episcopus Damascenus, & m. 4. Oct.
Petrus mar. Hispali. 8. Oct.
Petrus miles mar. Romæ. inf. cum Theodosio. 25. Oct.
Petrus episc. Alexandrinus mar. sub Maximiano Galerio. 26. Nou.
Petrus monachus mart. Constantinopoli sub Copronymo. infr. cum Stephano. 28. Nouemb.
Petrus Chrysologus episcopus Rauennæ. 2. Decemb.
Petrus, Successus, Bassianus, Primitiuus, & alij xx. mar. in Africa. 9. Dec.
Phara virgo Meldensis. 7. Dec.
Pharnacius m. in Armenia sub Maximiano. sup. cum Orentio. 24. Iuni.
Philadelphus mart. in Sicilia. sup. cum Alphio. 10. Mai.
Philadelphus m. sup. cum Diomede. 2. Sept.
Phileas episc. Thmueos, & Philoromus tribunus mar. cum innumeris alijs sub Diocletiano. 4. Febr.
Philappianus mar. in Africa. sup. cum Feliciano. 30. Ian.
Philastrius episc. Brixiensis. 18. Iul.
Phileas episcopus Aegyptius mart. Alexandriæ sub Maximiano. sup. cum Fausto. 26. Nou.
Philemon & Apollonius mart. Antinoi. 8. Mart.
Philemon & Domninus mar. 21. Mart
Philemon & Apphias m. Colossis sub Nerone. 22. Nou.
Philetus senator, Lydia, Macedn, Theoprepides, Amphilochius, & Cronidas mar. 27. Mart.
Philibertus abbas in Herio insula. 20. Aug.
Philibertus mart. in Hispania. sup. cum Fabriciano. 22. Aug.
Philippa mar. Pergæ sub Antonino. inf. cum Theodoro. 20. Sept.
Philippus episc. Gortynæ sub M. Antonino. 11. Apr.
Philippus & Iacobus Apostoli, mar. Hierapoli, & Hierosolymis. 1. Mai.
Philippus Argyrio in Sicilia. 12. Mai.
Philippus Nerius Congreg. Oratorij Fundator Romæ. 26. Mai.
Philippus diaconus de vij. Cæsareæ. 6. Iuni.
Philippus mar. Romæ. sub Antonino. inf. in Septem fratres. 10. Iul.
Philippus, Zenon, Narseus, & decem infantes mar. Alexandriæ. 15. Iul.
Philippus mar. Nicodemiæ. inf. cum Stratone. 17. Aug.
Philippus ord. Ser. B. Mariæ. 23. Aug.
Philippus mar. sup. cum Diomede. 2. Sept.
Philippus mar. Alexandriæ. 13. Sept.
Philippus episcopus, Seuerus presb. Eusebius & Hermes mart. Hadrianopoli sub Iuliano. 22. Oct.
Philippus episcopus Firmij, & mar. 22. Oct.
Philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ. 25. Apr.
Philogonius episc. Antiochenus. 20. Dec.
Philologus & Patrobas B. Pauli discipuli. 4. Nou.
Philomenus mart. Heracleæ. sup. cum Clementino. 14. Nou.
Philomenus mart. Ancyræ sub Aureliano. 29. Nou.
Philonilla B. Pauli discipula Tarsi. inf. cum Zenaide. 11. Oct.
Philoromus tribunus militum mar. in Aegypto sub Diocletiano. sup. cum Philea. 4. Febr.
Philotherus mar. Nicomediæ sub Diocletiano. 19. Mai.
Philoterus mart. sub Maximino. sup. cum Domnino. 5. Nou.
Philumena virgo Septempedana. 5. Iul.
Phlegon Apostolorum discipulus. sup. cum Herodione. 8. Apr.
Phocas mar. Antiochiæ. 5. Mart.
Phocas episcopus Synope mar. sub Traiano 14. Iul.
Phœbe, Corinthi. 3. Sept.
Photina, Ioseph, Victor, Sebastianus, Anatolius, Photius, Photides, Parasceues, & Cyriaca mar. 20. Mar.
Photinus episcopus Lugdunen. Sanctus diaconus, Vetius Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij mart. sub Marco Aurelio Antonino. 2. Iuni.
Photinus mar. Nicomediæ sub Dioclet. inf. cum Aniceto. 12. Aug.
Photius mar. sup cum Archelao. 4. Mart.
Photius mar. sup. cum Photina. 20. Mar.
Pia mar. in Africa. sup. cum Paulo. 19. Ianu.
Piaton presb. & mart. Tornaci sub Maximiano. 1. Oct.
Pientia virgo & mar. in pago Vilcassino. sup. cum Nicasio. 11. Oct.
Pierius presbyter Alexandrinus sub Diocletiano. 4. Nou.
Pigmenius mar. Romæ sub Iuliano. 24. Mar.
Pinianus, Constantinopoli. sup. cum Melania. 31. Dec.
Pinytus episcopus Gnossi sub Antonino 10. Oct.
Pionius presb. & mart. Smyrnæ cum alijs xv. sub Decio. 1. Febr.
Piperion mar. Alexandriæ. sup. cum Candido. 11. Mart.
Pirminus episc. Meldensis. 3. Nou.
Pius Papa & mar. Romæ sub Marco Aurelio Antonino. 11. Iul.
Placidia virgo Veronæ. 15. Oct.
Placidus monachus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus diaconus, Faustus, & alij xxx. monachi mart. Messanæ. 5. Oct.
Placidus mar. sup. cum Anastasio. 11. Oct.
Plato monachus Constantinopoli. 4. Apr.
Plato mar. Ancyræ. 22. Iul.
Platonides, & alij duo m. Ascalone. 6. Apr.
Plautilla, Romæ. 20. Mai.
Plautus mar. in Thracia. sup. cum Eutychio 29. Sept.
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamiœna, & Marcella mar. Alexandriæ sub Seuero. 28. Iuni.
Podius episc. Florentinus. 28. Mai.
Pœmon anachorita in Thebaide. 27. Aug.
Polius diaconus mar. in Mauritania. inf. cum Timotheo. 21. Mai.
Pollio mart. in Pannonia sub Diocletiano. 28. Apr.
Polyanus episcopus & mart. in Africa sub Valeriano sup. cum Nemesiano. 10. Sept.
Polyænus mart. Prusæ. sup. cum Patricio. 28. Apr.
Polyænus mar. Romæ. sup. cum Herma 18. Aug.

Poly-

Polycarpus episc. Smyrnen. mar. sub Marco Aurelio Antonino cum alijs xij. 26. Ian.
Polycarpus presbyter Romæ. 23. Febr.
Polycarpus & Theodorus mart. Antiochiæ. 7. Dec.
Polychronius episc. Babylonius, m. in Perside sub Decio. 17. Febr.
Polychronius presb. & mar. sub Constantio. 6. Dec.
Polyeuctus m. Melitinæ sub Decio. 13. Febr.
Polyeuctus, Victorius, & Donatus m. Cæsareæ. 21. Mai.
Polyxena Apostolorum discipula, in Hispania. inf. cum Xantippa. 23. Sept.
Pompeius mar. in Africa sub Decio. sup. cum Terentio. 10. Apr.
Pompeius mart. in Macedonia sub Traiano. sup. cum Peregrino. 7. Iul.
Pompeius episc. Papiensis 14. Dec.
Pomponius episc. Neapolitan. 14. Mai.
Pompola virgo & mar. Cordubæ. 19. Sept.
Pontianus mart. Spoleti sub Marco Aurelio Antonino. 19. Ian.
Pontianus mart. Romæ sub Commodo. sup. cum Eusebio. 25. Aug.
Pontianus Papa, & Hippolytus presbyt. m. in Sardinia sub Alexandro. 19. Nou.
Pontianus, & alij quattuor m. Romæ. 2. Dec.
Pontianus mart. Romæ sub Maximiano. inf. cum Thrasone. 11. Dec.
Pontianus mar. Catanæ. inf. cum Stephano. 31. Dec.
Ponticus mart. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino. sup. cum Photino. 2. Iun.
Pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine. 8. Mart.
Pontius m. in Gallia sub Valeriano. 14. Mai.
Poppon abbas Atrebati. 25. Ian.
Porcarius abbas Lirinensis, & quingenti monachi mar. 12. Aug.
Porphyrius & Seleucus mart. Cæsareæ sub Maximino. 15 Febr.
Porphyrius episc. Gazæ. 26. Febr.
Porphyrius mar. in Vmbria. 4. Mai.
Porphyrius, Romæ. 20. Aug.
Porphyrius mar. in Hellesponto. sup. cum Onesiphoro. 6. Sept.
Porphyrius mimus m. sub Iuliano. 15. Sept.
Porphyrius m. Ephesi sub Aureliano. 4. Nou.
Portianus abbas, Aruernis. 24 Nou.
Potamia m. Thaguræ. sup. cum Iulio. 5. Dec.
Potamiœna virgo & m. Alexandriæ sub Seuero. sup. cum Plutarcho. 28. Iun.
Potamion episc. in Aegypto, mar. sub Maximiano Galerio. 18. Mai.
Potamius & Nemesius m. in Cypro. 20. Feb.
Potentianus mar. Senonen. inf. cum Sabiniano. 31. Dec.
Potitus m. in Sardinia sub Antonino. 13. Ian.
Præpedigna mar. Ostiæ sub Diocletiano. sup. cum Maximo. 18 Febr.
Præsentatio B. Mariæ virginis in templo. 21. Nouemb.
Præsidius episc. & m. in Africa sub Hunnerico. sup. cum Donatiano. 6. Sept.
Prætextatus episcopus Rhotomagen. & m. 24. Febr.
Prætextatus mar. Romæ sub Maximiano. inf. cum Thrasone. 11. Dec.
Pragmatius episc. Augustodunen. 22. Nou.
Praxedes virgo Romæ. 21. Iul.
Priamus mar. in Sardinia, sup. cum Aemilio. 28. Mai.
Prilidianus m. Antiochiæ sub Decio, sup. cum Babyla. 24. Ian.
Primianus mart. in Africa. sup. cum Dominico. 29. Dec.
Primitiua mar. Romæ. 24 Febr.
Primitiua virgo & mar. Romæ. 25. Iul.
Primitiuus mar. sup. in xviij. Mart. Cæsaraug. 16. Apr.
Primitiuus mar. Romæ sub Hadriano. supra cum Getulio. 10. Iun.
Primitiuus mar. Tibure sub Hadriano. infra cum Symphorosa. 18. Iul.
Primitiuus mar. in Gallæcia. sup. cum Facundo. 27. Nou.
Primitiuus m. in Africa. sup. cũ Petro. 9. Dec.
Primus mar. in Hellesponto. sup. cum Cyrino. 3. Ian.
Primus & Donatus diaconi & mar. in Africa. 9. Febr.
Primus & Felicianus mar. Romæ sub Diocl. 9. Iun.
Primus, Cyrillus, & Secundarius mart. Antiochiæ. 2. Oct.
Principius episc. Suessionensis. 25. Sept.
Prisca virgo & mar. Romæ sub Claudio. 18. Ianuar.
Priscianus m. Romæ sup cũ Euagrio. 12. Oct.
Priscianus m. Cæsareæ sub Diocletiano. sup. cum Carponio. 14. Oct.
Priscilla, Romæ. 16. Ian.
Priscilla in Asia, sup. cum Aquila. 8. Iul.
Priscillianus m. Romæ sub Iuliano. inf. cum Prisco. 4. Ian.
Priscus presb. Priscillianus, & Benedicta m. Romæ sub Iuliano. 4. Ian.
Priscus, Malchus, & Alexander m. Cæsareæ sub Valeriano. 28. Mart.
Priscus m cum alijs in territorio Antisiodoren. 26. Mai.
Priscus Christi discipulus m. Capuæ. 1. Sept.
Priscus episc. Capuanus, Castrensis, Tammarus, Rosius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Augustus, Elpidius, Canion, & Vindonius confessores sub persecut. Vuandalica in Campania. 1. Sept.
Priscus m. in Phrygia. 20. Sept.
Priscus, Crescens, & Euagrius m. in Ponto. 1. Octob.
Priuatus episc. & mart. in territorio Gaualitano sub Valeriano. 21. Aug.
Priuatus mar. in Phrygia. sup. cum Dionysio. 20. Sept.
Priuatus m. Romæ sub Alexandro. 28. Sept.
Probus episc. Veronensis. 12. Ian.
Probus episcopus Reatinus. 15. Mart.
Probus m. Tarsi sub Diocleт. inf. cum Tharaco 11. Oct.
Probus episc. Rauennæ. 10. Nou.
Probus m. in Africa sub Geiserico. sup. cum Arcadio. 13. Nou.
Processus & Martinianus m. Romæ sub Nerone. 2. Iul.
Prochorus diaconus m. Antiochiæ. 9. Apr.
Procul & Hilarion. m. sub Traiano. 12. Iul.
Proclus episc. Constantinopolitan. 24. Oct.
Procopius confessor Constantinopoli. sub Leone sup cum Basilio. 27. Febr.
Procopius m. Cæsareæ sub Diocletia. 8. Iul.
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ. 14. Febr.
Proculus episc. Interamneo & m. 14 Apr.
Proculus m Bononiæ sub Maximiano. 1. Iun.
Proculus m. in Illyrico. sup. cũ Floro. 18. Aug.
Proculus diaconus m. Puteolis sub Dioclet. sup. cum Ianuario. 19. Sept.
Proculus mar. Augustoduni. 4 Nou.
Proculus episcopus Narnien. m. sub Totila. 1. Dec.
Proculus episcopus Veronen. sub Dioclet. 9. Dec.
Proiectus mar. inf. cum Thyrso. 24. Ian.
Proiectus episcopus Aruernen. & Marinus mar. 25. Ian.
Prosdocimus episc. Patauinus. 7. Nou.
Prosper Aquitanus episc. Rhegiẽsis. 25. Iun.
Prosper episcopus Aurelianensis. 29. Iul.
Protasius m. Mediolani. sup. cum Geruasio. 19. Iun.
Protasius mart. Coloniæ. 4. Aug.
Protasius episc. Mediolanensis. 24. Nou.
Protogenes episc. Carrhis. 6. Mai.
Protocolius m. Alexandriæ. sup. cum Basso. 14. Febr.
Protus mart. Aquileiæ sub Diocletiano. sup. cum Cantio. 31. Mai.
Protus & Hyacinthus m. Romæ sub Gallieno. 11. Sept.
Protus presb. & Ianuarius diaconus mart. in Sardinia sub Diocletiano. 25. Oct.
Prudentius episc. Turiasonensis. 28. Apr.
Ptolomæus, Lucius, & alius tertius m. Romæ sub Antonino. 19. Oct.
Ptolemæus miles m. Alexandriæ. sup. cum Ammone. 20. Dec.
Publia abbatissa Antiochiæ sub Iuliano. 9. Octob.
Publius episc. Atheniensis, & m. 21. Ian.
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. in Africa. 19. Febr.
Publius mar. sup. in xviij. Marty. Cæsaraug. 16. Apr.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mar. in Africa. 2. Nou.
Publius episcopus & mart. in Asia. sup. cum Aurelio. 12. Nou.
Pudens senator Romæ. 19. Mai.
Pudentiana virgo Romæ. 19. Mai.
Pulcheria Augusta virgo Constantinopoli. 10. Sept.
Pupulus mar. Alexandriæ. sup. cum Cætea. les 28. Febr.
Purificatio B. Mariæ virg. 2. Febr.
Pusicius m. in Perside sub Sapore. sup. cum Symeone. 21. Apr.

Q

Quadragesimus subdiaconus. 26. Oct.
Quadraginta milites mart. Romæ sub Gallieno. 13. Ian.
Quadraginta milites mar. Sebastæ sub Licinio. 9. Mart.
Quadratus, Theodosius, Emmanuel, & alij xl. mar. 26. Mart.
Quadratus m. Nicomediæ sub Decio. 7. Mai.
Quadratus Apostolorum discipulus, Athenis. 26. Mai.
Quadratus mar. in Africa. 26. Mai.
Quadratus episcopus. 21. Aug.
Quartilla mart. Surrenti. infr. cum Quincto. 19. Mart.
Quartus & Quinctus mar. Romæ. 10. Mai.
Quartus mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Xysto. 6. Aug.
Quartus Apostolorum discipulus. 3. Nou.
Quartus mart. in Africa. infr. cum Victuro. 18. Dec.
Queranus abbas in Scotia. 9. Sept.
Quinidius episcopus Vasionensis. 15. Feb.
Quinctianus & Irenæus mart. in Armenia. 1. Apr.
Quinctianus, Lucius, & Iulianus m. in Africa. 23 Mai.
Quinctianus episc. Ruthenorum. 14. Iun.
Quinctianus episc. Aruernensis. 13. Nou.
Quinctianus mart. Catanæ. inf. cum Stephano. 31. Dec.
Quinctilianus mar. sub Diocletiano. sup. cum Maximo. 13. Apr.
Quinctilianus m. sup. in xviij. Martyres Cæsaraug. 16. Apr.
Quinctilis episcopus Nicomediensis, & m. 8 Mart.
Quinctilla mart. Surrenti. inf. cum Quincto. 19. Mart.
Quinctinus m. Augustæ sub Maximia. 31. Oct.

Quinctus mar.in Africa sup. cum Aquilino. 4. Ian.
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem mar. Surrenti. 19. Mart.
Quinctus m. Romæ. sup. cũ Quarto. 10. Mai.
Quinctus, Arcontius, & Donatus mart. Capuæ. 5. Sept.
Quinctus mar. in Lucania. sup. cum Hyacintho. 29. Oct.
Quinctus, Simplicius, & alij mart. in Africa sub Decio. 18. Dec.
Quiriacus mart. Augustæ. sup. cum Hilaria. 12. Aug.
Quiriacus episc. Ostiensis, Maximus presbyter, Archelaus diaconus, & socij mart. sub Alexandro. 23. Aug.
Quiriacus anachorita in Palæstina. 29. Sept.
Quiriacus & Iulitta mar. Tarsi sub Dioclet. 16. Iun.
Quirinus mart. Romæ sub Claudio. 25. Mar.
Quirinus tribunus mart. Romæ sub Hadriano. 30. Mart.
Quirinus episc. Siscienfis & mar. 4. Iun.
Quirinus mar. Tibure. 4. Iun.
Quirinus presb. mar. in pago Vilcassino. sup. cum Nicasio. 11. Oct.
Quiteria virgo & m. in Hispania. 22. Mai.
Quoduultdeus episc. Carthaginien. confessor Neapoli sub Geiserico. 26. Oct.

R

Radegundes Regina. Pictauis. 13. Aug.
Raineldes virgo & socij m. in Gallia. 16. Iul.
Rainerius confessor Pisis. 17. Iun.
Rainerius episc. Aquilanus. 30. Dec.
Ranulphus mar. Atrebaten. 27. Mai.
Rasiphus mar. Romæ. 23. Iul.
Raymundus ordinis Prædicat. Barcinonæ. 7. Ian.
Reatirus m. in Africa. sup. cum Datio. 27. Ian.
Redempta virgo Romæ. infr. cum Romula. 23. Iul.
Redemptus episc. Ferentini. 8. Apr.
Regina virgo & m. Augustoduneu. 7. Sept.
Regulus episcopus. 30. Mart.
Regulus m. Populonij sub Totila. 1. Sept.
Relatio pueri IESV de Aegypto. 7. Ian.
Rembertus episcopus Bremensis. 4. Febr.
Remedius episc. in oppido Vapingo. 3. Febr.
Remigius episc. Rhemensis. 1. Oct.
Reparata virgo & mar. Cæsareæ sub Decio 8. Octob.
Respicius m. inf. cum Tryphone. 10. Nou.
Restituta virgo & mart. Neapoli sub Valeriano. 17. Mai.
Restituta virgo & m. cum alijs multis Soræ sub Aureliano. 27. Mai.
Restitutus mar. Romæ. 29. Mai.
Restitutus m. in Hispania. sup. cum Crispulo. 10. Iun.
Restitutus, Donatus, Valerianus, Fructuosa, & alij xij. m. Antiochiæ. 23. Aug.
Restitutus episc. Carthaginien. & m. 9. Dec.
Reuerianus episcopus Augustoduneu. Paulus presb. & alij decem m. 1. Iun.
Reuocata m. inf. cum Saturnino. 6. Feb.
Reuocatus m. Smyrnæ. inf. cum Vitale. 9. Ian.
Reuocatus m. Tuburbi sub Seuero. sup. cum Perpetua. 7. Mart.
Rhais cathecumena m. Alexandriæ sub Seuero. sup. cum Plutarcho. 28. Iun.
Richardus Rex Anglorum, Lucæ. 7. Febr.
Richardus episc. Cicestrensis. 3. Apr.
Richardus episc. Andriæ. 9. Iun.
Richarius presb. in monast. Centulæ. 26. Apr.
Rigobertus episc. Rhemensis. 4. Ian.
Ripsimis, & sociæ virg. & m. in Armenia sub Tiridate. 29. Sept.
Rixius mar. sup. cum Lucia. 6. Iul.
Robertus primus abbas Cistertij, in monast. Molismensi. 29. Apr.
Robertus abbas Cistertien. in Anglia. 7. Iun.
Robustianus mar. Mediolani. 24. Mai.
Robustianus & Marcus mar. 31. Aug.
Rocchus confessor in Monte Pessulano. 16. August.
Rodopianus mar. in Caria sub Diocletiano. sup. cum Diodoro. 3. Mai.
Rogatianus m. in Britannia sub Diocletiano. sup. cum Donatiano. 24. Mai.
Rogatianus presb. & Felicissimus m. in Africa sub Valeriano. 26. Oct.
Rogatianus mar. in Africa. sup. cum Castore. 28. Dec.
Rogatus m. in Africa. inf. cum Zotico. 12. Ian.
Rogatus m. in Africa. sup. cũ Cyrillo. 8. Mar.
Rogatus, Successus, & alij xvj. mar. in Africa 28. Mart.
Rogatus m. in Africa. sup. cũ Aresio. 10. Iun.
Rogatus monachus m. Carthagine sub Hunnerico. sup. cum Liberato. 17. Aug.
Rogatus m. Romæ. sup. cum Lucio. 1. Dec.
Rogellus & Seruusdeus marty. Cordubæ. 16. Sept.
Romana virgo Tuderti. 23. Febr.
Romanus abbas in territorio Lugdunen. 28. Febr.
Romanus abbas in pago Antisiodoren. 22. Mai.
Romanus m. Romæ sub Valeriano. 9. Aug.
Romanus episc. Antisiodoren. & m. 6. Oct.
Romanus episc. Rhotomagen. 23. Oct.
Romanus m. cum Barula puero Antiochiæ sub Gaerio. 18. Nou.
Romanus presb. in castro Blauio. 24. Nou.
Romaricus abbas Luxouien. 8. Dec.
Romualdus anachorita ordin. Camaldulen. Rauennæ. 7. Febr. & 19 Iun.
Romula, Redempta, & Herundo virgines Romæ. 23. Iul.
Romulus mar. Concordiæ. sup. cum Donato. 17. Febr.
Romulus m. Cæsareæ sub Diocletiano. infr. cum Timolao. 24. Mart.
Romulus & Secundus mart. in Mauritania. 24. Mart.
Romulus episc. Fæsulan. & m. cum socijs sub Domitiano. 6. Iul.
Romulus mar. sub Traiano. 5. Sept.
Rosa virgo Viterbij. 4. Sept.
Rosalia virgo Panorm. 4. Sept. Inuentio corporis. 15. Iul.
Rosius confessor in Campania. sup. cum Prisco. 1. Sept.
Rosula mar. in Africa sub Valeriano, supra cum Cypriano. 14. Sept.
Rudericus presb. & Salomon m. Cordubæ. 13. Mart.
Rufina & Secunda virg. & mart. Romæ sub Valeriano. 10. Iul.
Rufina virgo & mar. Hispali. sup. cum Iusta. 19. Iul.
Rufina, Cæsareæ. inf. cũ Theodoto. 31. Aug.
Rufinus m. Romæ. sup. cũ Macario. 28 Febr.
Rufinus mar. in Africa. sup. cum Epiphanio. 7. Apr.
Rufinus mar. Suessione sub Diocletiano. inf. cum Valerio. 14. Iun.
Rufinus & Marcia mar. Syracusis. 21. Iun.
Rufinus mar. Assisij. 30. Iul.
Rufinus episc. Marsorum, & socij mart. sub Maximino. 11. Aug.
Rufinus confessor Mantuæ. 19. Aug.
Rufinus episc. Capuanus. 26. Aug.
Rufinus, Siluanus, & Vitalicus mar. Ancyræ. 4. Sept.
Rufinus & Rufinianus mar. 9. Sept.
Rufinus, Marcus, Valerius, & socij marty. in Africa. 16. Nouemb.
Rufus mart. Metinæ. sup. cum Hermogene. 19. Apr.
Rufus mart. Philadelphiæ. sup. cum Cyrillo. 1. Aug.
Rufus episc. Capuanus & m. 27. Aug.
Rufus & Carpophorus m. Capuæ sub Diocletiano. 27. Aug.
Rufus mar. Damasci. sup. cum Paulo. 25. Sep.
Rufus episc. Metensis. 7. Nou.
Rufus episc. Auenionen. 12. Nou.
Rufus Apostolorum discipulus. 21. Nou.
Rufus mar. cum sua familia Romæ sub Diocletiano. 28. Nou.
Rufus & Zosimus m. in Macedonia. 18. Dec.
Rumoldus episc. Dublineo, & mart. Machliniæ. 1. Iul.
Rupertus episc. Salisburgen. 27. Mart.
Rustica m. Romæ. sup. cum Donata. 31. Dec.
Rusticus mar. Veronæ sub Maximiano. sup. cum Firmo. 9. Aug.
Rusticus subdiaconus mart. Carthagine sub Hunnerico. sup cum Liberato. 17. Aug.
Rusticus episc. Aruernensis. 24. Sept.
Rusticus presb. mar. Lutetiæ. sup. cum Dionysio. 9. Oct.
Rusticus episc. Treuirensis. 14. Oct.
Rusticus episc. Narbonen. 26. Oct.
Rutilius mar. in Africa. 2. Aug.
Rutilius, & socij m. in Pannonia. 4. Iun.
Rutulus m. in Africa. sup. cũ Lucio. 18. Feb.

S

Sabas Gothus, & alij plures m. in Cappadocia sub Valente. 12. Apr.
Sabas, & lxx. milites m. Romæ. 24. Apr.
Sabas abbas in Cappadocia. 5. Dec.
Sabbatius mar. Antiochiæ sub Probo. infra cum Trophimo. 19 Sept.
Sabel mar. Chalcedone sub Iuliano. sup. cum Manuele. 17. Iun.
Sabina mar. Romæ sub Hadriano. 29. Aug.
Sabina virgo in pago Tricassino. 29. Aug.
Sabina m. Abulæ. inf. cum Vincẽtio. 27. Oct.
Sabinianus mar. in territorio Tricassino sub Aureliano. 29. Ian.
Sabinianus monachus m. Cordubæ. sup. cum Petro presbytero. 7. Iun.
Sabinianus mart. Damasci. sup. cum Paulo. 25. Sept.
Sabinianus episc. Senonen. & Potentianus mar. 31. Dec.
Sabinus mar. sup. cum Donato. 25. Ian.
Sabinus episc. Canusij. 9. Feb.
Sabinus mar. Hermopoli. 13. Mart.
Sabinus confessor Pictauien. 11. Iul.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Cassia, Paula, & alij x. mart. Damasci. 20. Iul.
Sabinus episc. Placentinus. 11. Dec.
Sabinus episc. Spoleti, Exuperantius & Marcellus diaconi, Venustianus & alij m. sub Maximiano. 30. Dec.
Sacerdos episc. in territorio Petragoricensi. 4. Mai.
Sacerdos episc. Saguntinus. 5. Mai.
Sacerdos episcopus Lugdunen. 12. Sept.
Sadoth episc. & alij cxxviij. mart. in Perside sub Sapore. 20. Febr.
Sagar episc. Laodiceæ & mar. 6. Oct.
Salaberga abbatissa Lauduni. 22 Sept.
Sallustia mar. Romæ sub Decio, sup. cum Cæreale. 14. Sept.
Sallustianus confessor in Sardinis. 8. Iun.
Salomon mar. Cordubæ. sup. cum Ruderico. 13. Mart.
Salomon episc. Genuensis. 28. Sept.
Saluinus episc. Veronensis. 12. Oct.
Saluius mar. in Africa. 11. Ian.
Saluius episcopus Ambianen. & marty. 11. Ianuar.

Saluius episcopus Engolismen. & Superius mar. Valericensis. 26. Iun.
Saluius episcopus Albigensis. 10. Sept.
Salutarius archidiaconus mar. in Africa. sup. cum Eugenio. 13. Iul.
Samonas mar. Edessæ sub Dioclet. sup. cum Guria. 15. Nou.
Sampson presbyter Cōstantinopoli. 27. Iun.
Sampson episcopus in Britannia. 28. Iul.
Samuel mar. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. sup. cum Elia. 16. Febr.
Samuel propheta. 20. Aug.
Samuel mar. in Mauritania. sup. cum Daniele. 13. Oct.
Sanctius mar. Cordubæ. 5. Iun.
Sanctius episc. Meldensis. 22. Sept.
Sanctorum omnium Festiuitas. 1. Nou.
Sanctus diaconus mart. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino. sup. cū Photino. 2. Iun.
Sandalius mart. Cordubæ. 3. Sept.
Sarbelius, & Barbea mart. Edessæ sub Traiano. 29. Ian.
Sarmata mar. in Thebaide. 11. Oct.
Saturianus mar. in Africa sub Genserico. sup. cum Martiniano. 16. Oct.
Saturnina virgo & mar. Atrebati. 4. Iun.
Saturnini quatuor mar. sup. in xviij. Marty. Cæsaraugustani. 16. Apr.
Saturninus m. in Africa. sup. cū Paulo. 19. Ian.
Saturninus, Thyrsus, & Victor mar. Alexandriæ. 31. Ian.
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 6. Febr.
Saturninus presbyter, Datiuus, Felix, Ampelius, & socij mart. in Africa sub Dioclet. 11. Febr.
Saturninus, Castulus, Magnus, & Lucius m. 15. Febr.
Saturninus mar. Adrumeti. inf. cum Verulo. 21. Febr.
Saturninus mart. Tuburbi sub Seuero. supra cum Perpetua. 7. Mart.
Saturninus, & alij nouem mart. in Africa. 22. Mart.
Saturninus episc. Veronensis. 7. Apr.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cælestinus mar. Romæ. 2. Mai.
Saturninus mar. in Macedonia sub Traiano. sup. cum Peregrino. 7. Iul.
Saturninus mar. in Portu Romano. sup. cum Martiale. 22. Aug.
Saturninus mar. Capuæ. sup. cum Marcello. 6. Octob.
Saturninus & Lupus mar. 14. Oct.
Saturninus, Nereus, & alij ccclxv. mart. in Africa. 16. Oct.
Saturninus m. Caralis sub Dioclet. 30. Oct.
Saturninus mar. Antiochiæ. sup. cum Basileo 27. Nou.
Saturninus senex, & Sisinius diaconus mart. Romæ sub Maximiano. 29. Nou.
Saturninus episc. Tolosanus mar. sub Decio. 29. Nou.
Saturninus mar. Romæ sub Valeriano. supra cum Irenæo. 15. Dec.
Saturninus m. in Creta sub Decio. inf. cum Theodulo. 23. Dec.
Saturninus mar. in Africa. sup. cum Dominico. 29. Dec.
Saturus mar. in Africa sub Genserico. supra cum Armogaste. 29. Mart.
Satyrus mar. in Achaia. 12. Ian.
Satyrus B. Ambrosij frater, Mediolani. 17. Septemb.
Sauina matrona Mediolani. 30. Ian.
Sauinus & Cyprianus m. Brixiæ. 11. Iul.
Saula m. Coloniæ. sup. cum Martha. 20. Oct.
Scholastica virgo in monte Casino. 10. Feb.
Scillitani Martyres Carthagine, Speratus, Narzalus, Cythinus, Veturius, Felix, Acyllinus, Lætātius, Ianuaria, Generosa, Vestina, Donata, & Secunda. 17. Iul.
Scubiculus diaconus mart. in pago Vilcassino. sup. cum Nicasio. 11. Oct.
Sebastia m. Sirmij. sup. cū Innocentio. 4. Iul.
Sebastiana mart. Heracleæ sub Domitiano. 16. Sept.
Sebastianus m. Romæ sub Dioclet. 20. Ian.
Sebastianus mar. in Armenia. sup. cum Dionysio. 8. Feb.
Sebastianus m. sup. cum Photina. 20. Mar.
Sebbus Rex Angliæ. 29. Aug.
Secunda virgo & mart. Romæ sub Valeriano. sup. cum Rufina. 10. Iul.
Secunda mart. Carthagine. sup. in Scillitani mart. 17. Iul.
Secunda virgo mar. Tuburbi sub Valeriano, sup. cum Maxima. 30. Iul.
Secundarius mart. Antiochiæ. sup. cum Primo, 2. Oct.
Secundianus mar. Concordia. sup. cum Donato. 17. Feb.
Secundianus, Marcellianus, & Verianus m. in Tuscia sub Decio. 9. Aug.
Secundilla mart. in Portu Romano. sup. cum Paulo. 2. Mart.
Secundina virgo & mart. Anagniæ sub Decio. 15. Ian.
Secundinus mar. in Africa. sup. cum Lucio. 18. Febr.
Secundinus mart. Adrumeti, inf. cum Verulo. 21. Feb.
Secundinus episc. Cirthen. m. sub Valeriano. sup. cum Agapio. 29. Apr.
Secundinus mar. Cordubæ. 21. Mai.
Secundinus episc & mar. Sinuessæ. sup. cum Casto, 1. Iul.
Secundinus confessor in Campania. sup. cum Prisco. 1. Sept.
Secundolus mar. Tuburbi sub Seuero. supra cum Perpetua. 7. Mart.
Secundus mar. in Africa. sup. cum Epicteto. 9. Ian.
Secundus mar. in Mauritania. sup. cum Romulo. 24. Mart.
Secundus mar. Astensis. 29. Mart.
Secundus episc. Abulen. 2. Mai. & infr. cum Torquato. 15. Mai.
Secundus presb. & alij mar. Alexandriæ sub Constantio. 21. Mai.
Secundus m. Ameriæ sub Diocletiano. 1 Iun.
Secundus mar. Synnadæ. sup. cum Democrito. 31. Iul.
Secundus mar. Nouocumi. sum cum Carpophoro. 7. Aug.
Secundus mart. ex leg. Thebæorum in Liguria. 26. Aug.
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. in Africa. 15. Nou.
Secundus m. Nicææ. sup. cum Dario. 19. Dec.
Secundus mar. Nicomediæ. sup. cum Cyriaco. 19. Dec.
Secundus mar. in Africa. sup. cum Dominico. 29. Dec.
Securus m. in Africa. inf. cum Seuero. 2. Dec.
Sedopha m. in Scythia sup. cū Martino. 5. Iul.
Seleucus mart. Cæsareæ sub Maximino. sup. cum Porphyrio. 16. Febr.
Seleucus confessor in Syria. 24. Mart.
Selesius mar. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Hieronide. 12. Sept.
Senator episc. Mediolanensis. 28. Mai.
Senator, Albani. 26. Sept.
Sennen mar. Romæ sub Decio. sup. cum Abdon. 30. Iul.
Septem virgines & mart. Sirmij. 9. Apr.
Septem latrones mart. a B. Iasone conuersi. 29. Apr.
Septem fratres mart. Romæ sub Antonino, sc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iul.
Septem dormientes Ephesi, sc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionysius, Ioānes, Serapion, Constantinus. 27. Iul.
Septem fratres Machabæi, & mater eorum, mar. Antiochiæ sub Epiphane. 1. Aug.
Septimus monachus marty. Carthagine sub Hunnerico. sup. cum Liberato. 17. Aug.
Septimus lector m. Venusiæ sub Diocletiano sup. cum Felice. 24. Oct.
Sequanus presbyter Lingonien. 19. Sept.
Seraphina in ciuitate Mamiensi. 29. Iul.
Serapia virgo & mart. Romæ sub Hadriano. 3. Sept.
Serapion mar. in Aegypto sub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Febr.
Serapion mar. Alexandriæ. sup. cum Cæreale. 28. Febr.
Serapion episc. Thmueos. 21. Mar.
Serapion lector m. Pentapoli inf. cum Theodoro. 26. Mart.
Serapion mar. sub Seuero. 13. Iul.
Seraphion, Ephesi. sup. in Septem dormientes. 27. Iul.
Serapion m. Romæ sup. cum Herma. 18. Aug.
Serapion mart. in Ponto. sup. cum Marcellino. 27. Aug.
Serapion m. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Hieronide. 12. Sept.
Serapion episc. Antiochenus. 30. Oct.
Serapion m. Alexandriæ sub Decio. 14. Nou.
Serena vxor Diocletiani, Romæ. 16. Aug.
Sereni duo mar. Alexandriæ sub Seuero, sup. cum Plutarcho. 28. Iun.
Sergius mar. Cæsareæ. 24 Febr.
Sergius mar. in Apulia sub Traiano. sup. cum Mauro. 27. Iul.
Sergius Papa Romæ. 9. Sept.
Sergius & Bacchus m. Augustæ Euphratesiæ sub Maximiano. 7. Oct.
Serotina m. Romę. sup. cum Donata. 31. Dec.
Seruandus & Germanus m. in Hispania sub Diocletiano. 23. Oct.
Seruatius episc. Tungrensis. 13. Mai.
Seruilianus m. Romæ sub Traiano. inf. cum Sulpicio. 20. Apr.
Seruilius m. in Istria. inf. cum Zoello. 24. Mai.
Seruulus mart. Adrumeti. infr. cum Verulo. 21. Febr.
Seruulus confessor Romæ. 23. Dec.
Seruus subdiaconus mart. Carthagine sub Hunnerico. sup. cum Liberato. 17. Aug.
Seruus m. Tuburbi sub Hunnerico. 7. Dec.
Seruusdeus monachus mart. Cordubæ. sup. cum Gumesindo. 13. Ian.
Seruusdeus mar. Cordubæ. sup. cum Rogello, 16. Sept.
Seuera virgo Treuiris. 20. Iul.
Seuerianus & Aquila m. Cæsareæ. 23. Ian.
Seuerianus episcopus Scythopolis, & mart. 21. Febr.
Seuerianus mar. sub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Seuerianus miles mart. Sebastæ sub Licinio. 9. Sept.
Seuerianus mar. Romæ sub Diocletiano. sup. in Quatuor Coronati. 8. Nou.
Seuerinus episc. Neapolitan. 8. Ian.
Seuerinus abbas, Noricorum apostolus. 8. Ianuar.
Seuerinus abbas Agaunensis. 11. Febr.
Seuerinus episc Septempedanus. 8. Iun.
Seuerinus mar. sup. cum Lucia. 6. Iul.
Seuerinus mar. Nouocomi. sup. cum Carpophoro. 7. Aug.
Seuerinus episc. Coloniensis. 23. Oct.
Seuerinus monachus Tiburt. 1. Nou.

Seuerinus, Exuperius, & Felicianus m. Viennæ. 9. Nou.
Seuerinus monachus Lutetiæ. 27. Nou.
Seuerinus episc. Treuirensis. 21. Dec.
Seuerus m. Alexãdriæ sup. cũ Petro. 11. Ian.
Seuerus episc. Rauennæ. 1. Febr.
Seuerus presb. in prouincia Valeriæ. 15. Feb.
Seuerus episc. Neapolitan. 30. Apr.
Seuerus presbyter Viennen. 8. Aug.
Seuerus, & Memnon centurio m. 20. Aug.
Seuerus presbyter Vrbeueteri. 1. Oct.
Seuerus episc. Treuirensis. 15. Oct.
Seuerus presb. m. Hadrianopoli sub Iuliano, sup. cum Philippo. 22. Oct.
Seuerus episc. Barcinonen, & m. 6. Nou.
Seuerus mar. Romæ sub Diocletiano. sup. in Quatuor Coronati. 8. Nou.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus mart. in Africa. 2. Dec.
Seuerus mar. Alexandriæ. sup. cum Mansueto. 30. Dec.
Sex Virgines mart. Nicomediæ sub Maximian. 19 Mai.
Sextus m. Catanæ. inf. cũ Stephano. 31. Dec.
Sidonius episc. Aruernensis. 23. Aug.
Sidonius mar. Senonensis. 11. Iul.
Sigismundus Rex Burgundiæ, & m. 1. Mai.
Silas Apostolorum discipulus in Macedonia. 13. Iul.
Siluanus episc. Emissenus, & alij duo m. sub Maximiano Galerio. 6. Febr.
Siluanus m. in Africa. sup. cũ Lucio. 18. Febr.
Siluanus episc. in Phœnicia, mar. sub Diocl. inf. cum Tyrannione. 20. Febr.
Siluanus m. in Africa. sup. cũ Cyrillo. 8. Mar.
Siluanus episc. Gazæ & alij m. sub Galerio Maximiano. 4 Mai.
Siluanus mar. Romæ. 5. Mai.
Siluanus m. in Istria. inf. cum Zoello. 24. Mai.
Siluanus mar. Romæ sub Antonino. sup. in Septem fratres. 10. Iul.
Siluanus mart. in Pisidia. sup. cum Bianore. 10. Iul.
Siluanus m. Ancyræ. sup. cum Rufino. 4. Sep.
Siluanus confessor Bituricen. 22. Sept.
Siluanus m. sub Maximino sup. cum Domnino. 5. Nou.
Siluanus episcopus Troade. 2. Dec.
Siluerius Papa & m. in insula Pontia. 20. Iun.
Siluester episc. Cabilonen. 20. Nou.
Siluester abbas apud Fabrianum. 26. Nou.
Siluester Papa Romæ. 31. Dec.
Siluanus episc. in Campania. 10. Febr.
Siluinus episc. Tolosanus. 17. Febr.
Siluinus episc. Veronensis. 12. Sept.
Siluinus episc. Brixiensis. 28. Sept.
Siluius mart. Alexandriæ. sup. cum Aratore. 21. Apr.
Similianus episc. Nannetensis. 16. Iun.
Simitrius presb. & alij xxij. mart. Romæ sub Antonino. 26. Mart.
Simon puer mar. Tridenti. 14. Mart.
Simon Chananæus, & Thaddæus Apostoli, mart. in Perside. 28. Oct.
Simplicianus episc. Mediolanen. 16. Aug.
Simplicianus mar. Catanæ. inf. cum Stephano. 31. Dec.
Simplicius Papa Romæ. 2. Mart.
Simplicius senator mar. Romæ sub Alexandro. sup. cum Calepodio. 10. Mai.
Simplicius episc. Faustinæ, & mar. sub Diocl. 15. Mai.
Simplicius episc. Augustodunen. 24. Iun.
Simplicius, Faustinus, & Beatrix mar. Romæ sub Diocles. 29 Iul.
Simplicius mart. cum filius apud Marsos. 26. Augusti.
Simplicius mar. Romæ sub Dioclet. sup. cum Claudio. 8. Nou.
Simplicius episcopus Veronensis. 20. Nou.
Simplicius mart. in Africa sub Decio. sup. cum Quincto. 18. Dec.
Sindulphus confessor Rhemen. 20. Oct.
Sindulphus episc. Viennen. 10. Dec.
Sirenus monachus mar. Sirmij sub Maximiano. 23. Febr.
Siricius m. Adrumeti. inf. cũ Verulo. 21. Febr.
Siridon episcopus. 2. Ian.
Sisenandus leuita & m. Cordubæ. 16. Iul.
Siuiardus abbas apud Cenomanos. 1. Mart.
Sisinius diaconus, Diocletius, & Florentius mar. Auximi sub Dioclet. 11. Mai.
Sisinius, Martyrius, & Alexander mar. Anauniæ. 29. Mai.
Sisinius mar. Cyzici sub Diocl. 23. Nou.
Sisinius diaconus m. Romæ sub Maximiano, sup. cum Saturnino. 29. Nou.
Smaragdus mar. Romæ sub Maximiano. sup. cum Cyriaco. 16. Mart. & 8. Aug.
Sobel Aegyptius m. sup. cũ Candido. 5. Aug.
Socrates & Dionysius mart. 19. Apr.
Socrates & Stephanus m. in Britãnia 17. Sep.
Solemnius episc. Carnotensis. 25. Sept.
Solochanus, & socij milites mar. Chalcedone sub Maximiano. 17. Mai.
Solutor mar. Rauennæ sub Diocletiano. inf. cum Valentino. 13. Nou.
Solutor miles mar. Taurini sub Maximiano. sup. cum Octauio. 20 Nou.
Sopatra virgo Constantinopoli. sup. cum Eustolia. 9. Nou.
Sophia virgo & mar. Firmij. 30. Apr.
Sophia & Irenes mar. 18. Sept.
Sophia vidua Romæ. 30. Sept.
Sophonias propheta in Iudæa. 3. Dec.
Sophronius episc. Hierosolymit. 11. Mart.
Sophronius episc. in Cypro. 8. Dec.
Sosipatrus B. Pauli discipulus Berœæ. 25. Iunij.
Sosius diaconus mart. Puteolis sub Diocletiano. sup. cum Ianuario. 19. & 23. Sept.
Sosthenes & Victor mart. Chalcedone sub Diocl. 10. Sept.
Sosthenes B. Pauli discipulus, Corinthi. 28. Nouemb.
Soter Papa & mar. Romæ. 22. Apr.
Soteres virgo & mar. Romæ 10 Febr.
Sozon mart. Pompeiopoli sub Maximiano. 7. Sept.
Speciosus monachus Romæ. 25. Mart.
Speratus mar. Carthagine. sup. in Scillitani mart. 17. Iul.
Spes abbas Nursiæ. 28. Mart.
Spes virgo & mar. Romæ sub Hadriano. sup. cum Fide. 5. Aug.
Speusippus, Eleusippus, & Meleusippus mar. Lingonis sub M. Aurelio. 17. Ian.
Spiridion episc. in Cypro, confess. sub Maximiano Galerio. 14 Dec.
Stachys episc. Constantinopolitan. 31. Oct.
Stacteus mar. Tibure sub Hadriano. inf. cum Symphorosa. 18. Iul.
Stacteus mar. Romæ. 28. Sept.
Stanislaus episc. Cracouiensis, & mar. 7. Mai.
Stephanus episc. Lugdunensis. 13. Feb.
Stephanus abbas Reate. 13. Febr.
Stephanus m. in Aegypto inf. cum Victore. 1. Apr.
Stephanus abbas Cistertiensis. 17. Apr.
Stephanus episc. Antiochenus, & m. 25. Apr.
Stephanus m. Tarsi. sup. cũ Castore. 27. Apr.
Stephanus Papa & mar. Romæ sub Valeriano. 2. Aug.
Stephanus subdiaconus mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Xysto. 6. Aug.
Stephanus Hungarorum Rex. 20. Aug.
Stephanus mart. in Britannia. sup. cum Socrate. 17. Sept.
Stephanus mar. in Hispania. sup. cum Honorio. 21. Nou.
Stephanus mar. Antiochiæ sub Diocletiano. 22. Nouemb.
Stephanus iunior, Basilius, Petrus, Andreas, & socij ccc xxxix. monachi mar. Constantinopoli sub Copronymo. 28. Nou.
Stephanus mart. in Africa. sup. cum Claudio. 3. Dec.
Stephanus protomartyr Hierosolymis. 26. Decemb.
Eius Inuentio. 3. Aug.
Eiusdem Translatio Romæ. 7. Mai.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Minervinus, & Simplicianus mart. Catanæ. 31 Dec.
Stercatius mart. Emeritæ sub Diocletiano, inf. cum Victore. 24. Iul.
Stigmata S. Francisci apud montem Aluerniæ. 17. Sept.
Straton, Philippus, & Eutychianus mart. Nicomediæ. 17. Aug.
Straton mar. 9. Sept.
Straton mar. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Hieronide. 12 Sept.
Stratonicus mar. Singidoni sub Licinio. sup. cum Hermylo. 13. Ian.
Stylianus anachorita Hadrianopoli. 26. Nou.
Styriacus mar. Sebastæ sub Licinio. sup. cum Carterio. 2. Nou.
Succesius m. in Africa. sup. cũ Paulo. 19. Ian.
Successus mart. in Africa. sup. cum Rogato. 28. Mart.
Successus mart. sup. in xviij. Mart. Cæsaraug. 16. Apr.
Successus m. in Africa. sup. cũ Petro. 9. Dec.
Suibertus episcopus Verdensis. 1. Mart.
Sulpicius Pius episc. Bituricensis. 17. Ian.
Sulpicius Seuerus episc. Bituricen. 29. Ian.
Sulpicius & Seruilianus m. Romæ sub Traiano. 20. Apr.
Superius mart. Valencenis. sup. cum Saluio. 26. Iun.
Suranus abbas. 24. Ian.
Susanna, Marciana, & Palladia mart. cum filijs. 24. Mai.
Susanna virgo & marr. Romæ sub Dioclet. 11. Aug.
Susanna mart. 20. Sept.
Sunithunus episc. Vuintonien. 2. Iul.
Syagrius episc. Augustodunen. 27. Aug.
Sycus & Palatinus mar. Antiochiæ. 30. Mai.
Syluia mater S. Gregorij Magni. Romæ. 3. Nouemb.
Symeon Stylites monachus Antioch. 5. Ian.
Simeon eps Hierosolim. sub Traiano. 18. Feb.
Symeon episc. Seleuciæ, centum epi & alij clerici, Vsthazanes, Abdechalas & Ananias presbyteri, Pusicius, & filia eius virgo, mar in Perside sub Sapore. 21. Apr.
Symeon monachus Treuiris. 1. Iun.
Symeon cognomento Salum. Emesæ. 1. Iul.
Symeon monachus in agro Matuano. 26. Iul.
Symeon Stylites iunior. 3. Sept.
Symeon Iustus. 8. Oct.
Symmachus Papa Romæ. 19. Iul.
Symphorianus m. Romæ. sup. cum Claudio. 7. Iul.
Symphorianus mar. Augustoduni sub Aureliano. 22. Aug.
Symphorianus mar. Romæ sub Diocletiano. sup. cum Claudio. 8. Nou.
Symphorosa mar. in Campania sub Dioclet. sup cum Aristone. 2. Iul.
Symphorosa, & septem eius filij, Crescens, Iulianus, Nemesius, Primitiuus, Iustinus, Stacteus, & Eugenius m. Tibure sub Hadriano. 18. Iul.

Symphronius mar. in Africa. sup. cum Felice. 3. Febr.
Symphronius Olympius, Theodulus, & Exuperia mar. Romæ. 26. Iul. & 31. Oct.
Syncletica, Alexandriæ. 5. Ian.
Syndimius mar. Nicomediæ, sup. cum Cyriaco. 19. Dec.
Synesius & Theopompus mar. 21. Mai.
Synesius lector mart. Romæ sub Aureliano. 12. Dec.
Syntiches, Philippis. 22. Iul.
Syrus episcopus Genuensis. 29. Iun.
Syrus episc. Papiensis. 9. Dec. & cum Iuuentio eiusdem vrbis episcopo. 12. Sept.

T

TAmmarus confessor in Campania. sup. cum Prisco. 1. Sept.
Tarbula mar. sub Sapore in Perside. 22. Apr.
Tatiana m. Romæ sub Alexandro. 12. Ian.
Tatianus diaconus m. Aquileiæ sub Numeriano. sup. cum Hilario. 16. Mart.
Tatianus mart. in Phrygia sub Iuliano. supra cum Macedonio. 12. Sept.
Tatio mar. in Isauria sub Dioclet. 24. Aug.
Tatta mar. Damasci. sup. cum Paulo. 25. Sep.
Taurinus episc. Ebroicensis. 11. Aug.
Taurio m. Amphipoli. sup. cũ Aucto. 7. Nou.
Tecla mar. Romæ. sup. cum Petro. 26. Mart.
Tecla m. in Palæstina sub Diocl. inf. cum Timotheo. 19. Aug.
Tecla, Adrumeti. sup. cũ Bonifacio. 30. Aug.
Tecla virgo & mar. Aquileiæ sub Nerone. sup. cum Euphemia. 3. Sept.
Tecla virgo & mart. Iconij sub Nerone. 23. Sept.
Tecla abbatissa in Germania. 15. Oct.
Telesphorus Papa & mar. Romæ sub Antonino. 5. Ian.
Terentianus episc. Tudertinus mar. sub Hadriano. 1. Sept.
Terentius, Africanus, Pompeius, & socij m. in Africa sub Dec. 10. Apr.
Terentius episc. Iconij, & mar. 21. Iun.
Terentius mart. Tuderti sub Diocl. sup. cum Fidentio. 27. Sept.
Teresia virgo Albæ. 15. Oct.
Tertius confessor in Africa sub Hunnerico. sup. cum Dionysia. 6. Dec.
Tertulla virgo & m. Cirthæ sub Valeriano. sup. cum Aemiliano. 29. Apr.
Tertullianus episc. Bononien. 27. Apr.
Tertullinus presb. & m. Romæ sub Valeriano. 4. Aug.
Thaddæus Apost. mar. in Perside. sup. cum Simone. 28. Oct.
Thea m. in Palæstina. sup. cũ Meuri. 19. Dec.
Thalalæus, Asterius, Alexander, & socij m. Edessæ sub Numeriano. 20. Mai.
Thalus mar. Laodiceæ sub Dioclet. inf. cum Trophimo. 31. Mart.
Thamel, & socij m. sub Hadriano. 4. Sept.
Tharacus, Probus, & Andronicus mar. Tarsi sub Diocletiano. 11. Oct.
Tharasius episc. Constantinopolit. 25. Febr.
Tharsicius, Zoticus, Cyriacus, & socij mart. Alexandriæ. 31. Ian.
Tharsicius acolythus m. Romæ. 15. Aug.
Tharsilla virgo Romæ. 24. Dec.
Thecusa virgo mar. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Themistocles mart. in Lycia sub Decio. 21. Decemb.
Theoctistes virgo in Paro insula. 10. Nou.
Theodardus episcopus Leodiensis & mart. 10. Sept.
Theodemirus monachus mart. Cordubæ. 25. Iul.
Theodora mart. Nicææ. inf. cum Theusceta. 13. Mart.
Theodora mar. Romæ sub Hadriano. 1. Apr.
Theodora virgo, & Didymus mart. Alexandriæ sub Diocletiano. 28. Apr.
Theodora virgo mar. Tarracinæ sub Domitiano. sup. cum Flauia Domitilla. 7. Mai.
Theodora pœnitens, Alexandriæ. 11. Sept.
Theodora Romæ sub Dioclet. 17. Sept.
Theodoricus presb. Rhemensis. 1. Iul.
Theodorus monachus in Aegypto. 28. Dec.
Theodorus m. Heracleæ sub Licinio. 7. Feb.
Theodorus mart. Romæ, sup. cum Alexandro. 17. Mart.
Theodorus episcopus, Irenæus diaconus, Serapion, & Ammonius lectores, m. Pentapoli. 26. Mart.
Theodorus & Pausilippus mar. sub Hadriano. 25. Apr.
Theodorus Trichinas. 20. Apr.
Theodorus episc. Anastasiopolis. 22. Apr.
Theodorus episc. Bononiensis. 5. Mai.
Theodorus episc. Papiensis. 20. Mai.
Theodorus episcop. Cyrenensis, confess. sub Dioclet. 4. Iul.
Theodorus mar. Romæ sub Gallieno. supra cum Lucilla. 29. Iul.
Theodorus mar. Nicomediæ. inf. cum Zenone. 2. Sept.
Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mar. sub Maximiano. 4. Sept.
Theodorus mart. Constantinopoli sub Valente inf. cum Vrbano. 5. Sept.
Theodorus m. Hadrianopoli sub Maximiano. sup. cum Maximo. 15. Sept.
Theodorus episc. Cantuariensis. 19. Sept.
Theodorus, Philippa eius mater & socij m. Perge sub Antonino. 20. Sept.
Theodorus presb. mar. Antiochiæ sub Iuliano. 23. Oct.
Theodorus abbas Viennæ. 29. Oct.
Theodorus miles m. Amaleæ sub Maximiano. 9. Nou.
Theodorus studita Constantinop. 12. Nou.
Theodorus episc. Aegyptius, m. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Fausto. 26. Nou.
Theodorus mart. Antiochiæ. sup. cum Polycarpo. 7. Dec.
Theodorus mar. Antiochiæ. sup. cum Druso. 14 Dec.
Theodorus mar. Romæ sub Valeriano. sup. cum Irenæo. 15. Dec.
Theodorus mansionarius Ecclesiæ sancti Petri Romæ. 26. Dec.
Theodorus monachus, & Theophanes episcopus Nicænus confess. Constantinopol. sub Leone & Theophilo. 27. Dec.
Theodosia mar. in Paphlagonia. sup. cum Alexandra. 20. Mart.
Theodosia mar. sup. cum Domitio. 23. Mart.
Theodosia virgo Tyria m. Cæsareæ sub Maximino. 2. Apr.
Theodosia, & aliæ xij. mart. Cæsareæ sub Diocletiano. 29 Mai.
Theodosius cœnobiarca in Cappadocia. 11. Ian.
Theodosius m. sup. cum Quadrato. 26. Mart.
Theodosius episc. Antissiodorensis. 17. Iul.
Theodosius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mar. Romæ. 25. Oct.
Theodora mar. Constantinopoli sub Leone. 17. Iul.
Theodora, cum Euodio, & alijs duobus filijs mart. Nicææ. 2. Aug.
Theodotus mar. in Africa. sup. cum Aquilino 4. Ian.
Theodotus episc. Cyrinæ confess. sub Licinio. 6. Mai.
Theodotus, Thecusa, Alexandra, Claudia, Faina, Euphrasia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. Ancyræ. 18. Mai.
Theodotus mar. in Scythia. sup. cum Marino. 5. Iul.
Theodotus, Rufina, & Ammia, Cæsareæ. 31. Aug.
Theodotus episc. Laodiceæ. 2. Nou.
Theodotus mar. Heracleæ. sup. cum Clementino. 14. Nou.
Theodulphus episc Lambiensis. 24. Iun.
Theodulus mar. Cæsareæ. 17. Febr.
Theodulus presbyter Antiochiæ. 23. Mart.
Theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & socij mar. in Africa. 31. Mart.
Theodulus lector m. Thessalonicæ sub Maximiano. sup. cum Agathopode. 4. Apr.
Theodulus mar. sub Hadriano. sup. cum Exuperio. 2. Mai.
Theodulus presb. mar. Romæ sub Hadriano. sup. cum Alexandro Papa. 3. Mai.
Theodulus m. in Phœnicia. sup. cum Leontio. 18. Iun.
Theodulus mar. Romæ. sup. cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
Theodulus mar. in Phrygia sub Iuliano. sup. cum Macedonio. 12. Sept.
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelasius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Basilides, & Euaristus mart. in Creta sub Decio. 23. Dec.
Theogenes mart. in Hellesponto. sup. cum Cyrino. 3. Ian.
Theogenes episc. Hipponen. & alij xxxvj. mar. sub Valeriano. 26. Ian.
Theogonius mart. Edessæ sub Maximiano. sup. cum Basso. 21. Aug.
Theonas mar. in Cilicia sub Diocletiano inf. cum Zosimo. 3. Ian.
Theonas mar. sub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Theonas episc. Alexandrinus. 23. Aug.
Theonestus episc. Alsioi & m. 30. Oct.
Theonilla mart. Aegeæ sub Diocl. sup. cum Claudio. 23. Aug.
Theopemptus mart. in Cilicia sub Dioclet. inf. cum Zosimo. 3. Ian.
Theophanes monachus Constantinopoli, confessor sub Leone Armeno. 12. Mart.
Theophanes, & socij Constãtinopol. 4. Dec.
Theophanes monachus episc. Nicænus. sup. cum Theodoro. 27. Dec.
Theophila virgo mart. Nicomediæ sub Diocletiano. sup. cum Inde. 28. Dec.
Theophilus diacon. & Helladius mar. in Libya. 8. Ian.
Theophilus scholasticus m. Cæsareæ. 6. Feb.
Theophilus mar sup cum Saturnino. 6. Febr.
Theophilus mart. Romæ. sup. cum Macario. 28. Febr.
Theophilus episc. Cæsariensis. 5. Mart.
Theophilus episc. Nicomediensis. 7. Mart.
Theophilus episc. Brixiensis. 27. Apr.
Theophilus prætor m. in Cypro. 22. Iul.
Theophilus m. sub Dioclet inf. cum Trophimo. 23. Iul.
Theophilus mart Alexandriæ. sup. cum Ammone. 8. Sept.
Theophilus monachus Constantinopoli, confess. sub Isaurico. 2. Oct.
Theophilus episc. Antiochenus. 13. Oct.
Theophilus m. Cæsareæ sub Decio. sup. cum Germano. 3. Nou.
Theophilus miles mar. Alexandriæ. sup. cum Ammone. 20. Dec.
Theophistes & Theophistus mar. Romæ sub Hadriano sup. cum Eustachio. 20. Sept.
Theopompus mar. sup. cum Synesio. 21. Mai.
Theoprepides m. sup. cum Philetero. 27. Mart.
Theoticus mart. Antinoi. sup. cum Ariano. 8. Mart.
Theotimus episcopus Tomis. 20. Apr.

Theotimus mar. sub Maximino. sup. cum Domnino, 5. Nou.
Theotimus & Basilianus marty. Laodiceæ. 18. Dec.
Theotimus mar. Tripoli. sup. cum Luciano. 24. Dec.
Thespesius mar. in Cappadocia sub Alexandro. 1. Iun.
Thespesius mart. Nicææ sub Maximino. sup. cum Eustachio. 20. Nou.
Thessalonica mart. Amphipoli. sup. cum Aucto. 7. Nou.
Theusera, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mar. Nicææ. 13. Mart.
Thomaides mar. Alexandriæ. 14. Apr.
Thomas Aquinas ord. Præd. in monast. Fossæ nouæ. 7. Mart.
Thomas episc. Herfordiensis. 2. Oct.
Thomas monachus Antiochiæ. 18. Nou.
Thomas Apostolus mar. Calaminæ. 21. Dec.
Eiusdem Translatio Edessæ. 3. Iul.
Thomas episc. Cantuarien. & m. 29. Dec.
Traseas episcopus Eumeniæ, mart. Smyrnæ. 5. Octob.
Thrason, Pontianus, & Prætextatus m. Romæ sub Maximiano. 11. Dec.
Thyrius & Protectus mar. 24. Ian.
Thyrsus, Leucius, & Callinicus mar. Apolloniæ sub Decio. 28. Ian.
Thyrsus mar. Alexandriæ. sup. cum Saturnino. 31. Ian.
Thyrsus diaconus mart. Augustoduni. supra cum Andochio. 24. Sept.
Tiberius, Modestus, & Florentia m. in territorio Agathensi sub Diocletiano. 10. Nou.
Tiburtius, Valerianus, & Maximus m. Romæ sub Alexandro. 14. Apr.
Tiburtius mar. Romæ sub Dioclet. 11. Aug.
Tiburtius mar. in Sabinis. sup. cum Hyacintho. 9. Sept.
Tigides & Remedius episcopi, in oppido Vapingo. 3. Feb.
Tigrius presb. & Eutropius lector m. Constantinopoli. 12. Ian.
Timolaus, duo Dionysij, Pausides, Romulus, duo Alexandri, & Agapius mar. Cæsareæ sub Diocletiano. 24. Mart.
Timon diaconus de vij. m. Corinthi. 19. Apr.
Timotheus discipulus B. Pauli, episc. Ephesinus, & mar. 24. Ian.
Eiusdem Trãslatio Cõstantinopoli. 9. Mai.
Timotheus mart. Romæ sub Antonino. sup. cum Marco. 24. Mart.
Timotheus & Diogenes mart. in Macedonia. 6. Apr.
Timotheus & Maura m. in Thebaide. 3. Mai.
Timotheus, Polius, & Eutychius diaconi m. in Mauritania. 21. Mai.
Timotheus mart. Romæ. sup. cum Faustino. 22. Mai.
Timotheus episc. Prusiadis, mar. sub Iuliano. 10. Iun.
Timotheus, Tecla, & Agapius mart. in Palæstina sub Dioclet. 19. Aug.
Timotheus mar. Romæ. 22. Aug.
Timotheus & Apollinaris mart. Rhemis 23. Aug.
Timotheus & Faustus m. Antiochiæ. 8. Sept.
Timotheus diac. m. in Mauritania. 19. Dec.
Titianus episc. Opitergij. 16. Ian.
Titianus episcopus Brixiensis. 3. Mart.
Titus discipulus B. Pauli, & Cretensium episc. 4. Ian.
Titus diaconus mart. Romæ sub Gothis. 16. August.
Tobias mar. Sebastæ sub Licinio. sup. cum Carterio. 2. Nou.
Torpes mart. sub Nerone, Pisis in Tuscia. 17. Mai.
Torquatus episcopus Accitanus, Ctesiphon, Secũdus, Indaletius, Cæcilius, Hesychius, & Euphrasius episcopi in Hispania. 15. Maij.
Totnanus diaconus mar. Herbipoli. sup. cum Chyliano. 8. Iul.
Tranquillinus mart. Romæ sub Diocletiano. 6. Iul.
Transfiguratio Domini in monte Thabor. 6. August.
Translatio S. Andreæ Apostoli. Constantinopol. 9. Mai.
Augustini episcopi Papiæ. 28. Febr.
Dominici ord. Præd. Bononiæ. 24. Mai.
Francisci confessoris Assisij. 25. Mai.
Frigdiani episcopi Lucensis. 18. Nou.
Gregorij Nazianzeni Romæ. 11. Iun.
Herculani episcopi & m. Perusiæ. 1. Mart.
Hieronymi presbyteri Romæ. 9. Mai.
Ignatij episcopi & m. Antiochiæ. 17. Dec.
Ioannis Chrysostomi Constantinopoli. 27. Ian.
Iulianæ virginis & mar. Cumis. 16. Febr.
Lucæ Euangelistæ, Constantinop. 9. Mai.
Marci Euangelistæ Venetijs. 31. Ian.
Mariæ Iacobi, Verulis. 25. Mai.
Marinæ virginis, Venetijs. 17. Iul.
Martini episcopi, Turonis. 4. Iul.
Matthæi Apostoli, Salerni. 6. Mai.
Monicæ matris S. Augustini, Romæ. 9. April.
Nicolai episcopi Myreæ, Barij in Apulia. 9. Mai.
Stephani protomartyris Romæ. 7. Mai.
Thomæ Apostoli, Edessæ. 3. Iul.
Timothei Ephesiorum episcopi, Constantinopoli. 9. Mai.
Tres milites m. Romæ sub Nerone. 2. Iul.
Tres pueri in Babylonia. 16. Dec.
Triphenes mar. Cyzici. 31. Ian.
Triphina mar. in Sicilia. sup. cum Agathone. 5. Iul.
Tripos mart. Romæ sub Aureliano. sup. cum Basilide. 10. Iun.
Troadius m. Neocæsareæ sub Dec. 28. Dec.
Troianus episc. Santonensis. 30. Nou.
Trophimus & Thalus m. Laodiceæ sub Diocletiano. 11. Mart.
Trophimus & Eucarpius mar. 18. Mart.
Trophimus & Theophilus mar. sub Dioclet. 23. Iul.
Trophimus, Sabbatius, & Dorimedon mart. Antiochiæ & Synnadæ sub Probo. 19. Sep.
Trophimus discipulus B. Pauli, & episcopus Arelaten. 29. Dec.
Trudo presb. in pago Hasbanio. 23. Nou.
Tryphenna & Tryphosa Iconij. 10. Nou.
Tryphillus episc. in Cypro. 13. Iun.
Tryphon mar. in Africa. sup. cum Aquilino. 4. Ian.
Tryphon, & alij xij. mar. Alexandriæ. 3. Iul.
Tryphon & Respicius mar. & Nympha virgo. 10. Nou.
Tryphonia vxor Decij, Romæ. 18. Oct.
Tryphosa, Iconij. sup. cum Tryphenna. 10. Nouemb.
Turianus episc. in Britannia. 13. Iul.
Turibius episc. Asturicensis. 16. Apr.
Tychicus B. Pauli discipulus, in Cypro. 29. April.
Tychon episcopus in Cypro. 16. Iun.
Tyrannio, Siluanus, Peleus, & Nilus episcopi, & Zenobius presb. mar. in Phœnicia sub Dioclet. 20. Febr.

V

Valens episcopus & martyr. cum tribus pueris. 21. Mai.
Valens diaconus, Paulus, & alij nouem mar. Cæsareæ sub Maximino. 1. Iun.
Valens episcopus Veronensis. 26. Iul.
Valentina virgo & mart. cum socia in Palæstina. 25. Iul.
Valentinus presb. & mart. Romæ sub Claudio. 14. Febr.
Valentinus episc. Interamnen. & m. 14. Feb.
Valentinus episc. Treuiren. & mar. 16. Iul.
Valentinus episc. 29. Oct.
Valentinus presb. & Hylarius diaconus m. Viterbij sub Maximiano. 3. Nou.
Valentinus, Felicianus, & Victorinus m. Rauennæ sub Dioclet. 11. Nou.
Valentinus, Solutor, & Victor mart. Rauennæ sub Dioclet. 13. Nou.
Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola mar. Rauennæ sub Maximia. 16. Dec.
Valentio m. Dorostori. sup. cum Pasicrate. 25. Mai.
Valeria mar. Mediolani. 28. Apr.
Valeria m. Cæsareæ inf. cum Zenaide. 5. Iun.
Valeria virgo & mar. Lemouicis. 9. Dec.
Valerianus mar. Romæ sub Alexandro. sup. cum Tiburtio. 14. Apr.
Valerianus mar. Antiochiæ. sup. cum Restituto. 23. Aug.
Valerianus mar. Alexandriæ sub Maximino. sup. cum Hieronide. 12. Sept.
Valerianus mar. Cabilonen. 15. Sept.
Valerianus, Macrinus, & Gordianus m. Nouioduni. 17. Sept.
Valerianus episc. Aquileiensis. 27 Nou.
Valerianus, Vrbanus, Crescens, Eustachius, Cresconius, Crescentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus episcopi & confessores in Africa. 28. Nou.
Valerianus episc. in Africa sub Geiserico. 15. Dec.
Valerius episcopus Cæsaraugustan. 28. Ian.
Valerius discipulus B. Petri, & episc. Treuiren. 29. Ian.
Valerius & Rufinus m. Suessione sub Diocletiano. 14. Iun.
Valerius m. in Africa. sup. cũ Rufino. 16. No.
Varicus mart. in Africa. sup. cum Secundo. 15. Nou.
Varus miles, & septem Monachi mart. in Aegypto sub Maximino. 19. Oct.
Vbaldus episc. Eugubinus. 16. Mai.
Vedastus episc. Atrebatensis. 6. Febr.
Venantius episc. & mar. 1. Apr.
Venantius & alij decem mart. Camerini sub Decio. 18. Mai.
Venantius abbas Turonis. 13. Oct.
Venerius episc. Mediolanensis. 4. Mai.
Venerius eremita in insula Palmaria. 13. Sep.
Veneranda virgo mar. in Gallia sub Antonino. 14. Nou.
Venerandus marty. Trecen. sub Aureliano. 14. Nou.
Venustianus præses mart. Spoleti sub Maximiano. sup cum Sabino. 30. Dec.
Venustus mar. in Africa. sup. cum Heliodoro 6. Mai.
Venustus martyr. Romæ. sup. cum Faustino. 22 Mai.
Veranus episcopus in territorio Aurelianensi. 19. Oct.
Veranus episc. Lugdunen. 11. Nou.
Verecundus episcopus Veronensis. 22. Oct.
Verena virgo in territorio Constant. 1. Sep.
Verianus mar. in Tuscia sub Decio. sup. cum Secundiano. 9. Aug.
Verissimus, Maxima, & Iulia mart. Vlyssipone sub Diocletiano. 1. Oct.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij xvj. martyr. Adrumeti in persecut. Vuandal. 21. Febr.
Verus episcopus Viennensis. 1. Aug.

Verus episcopus Salernitan. 21. Octob.
Vestina mar. Carthag. sup. in Scillitan. mart. 17. Iul.
Vesius Epagatus mart. Lugduni sub Marco Aurelio Antonino. sup. cũ Photino. 2. Iun.
Vesturius mar. Carthagine: sup. in Scillitan. mart. 17. Iul.
Viator minister B. Iusti. Lugduni. 21. Oct.
Viator episc. Bergomensis. 14. Dec.
Victor mart. Ebreduni sub Dioclet. inf. cum Vincentio. 22. Ian.
Victor mar. Alexandriæ. sup. cum Saturnino. 31. Ian.
Victor mar. in Aegypto sub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Feb.
Victor confessor in territorio Archiacensi. 26. Febr.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Bassa m. Nicomediæ. 6. Mart.
Victor mar. in Africa. 10. Mar.
Victor mar. sup. cum Photino. 20. Mart.
Victor mar. Thessalonicæ. sup. cum Domnino. 30. Mart.
Victor & Stephanus m. in Aegypto. 1. Apr.
Victor mar. Bracari. 12. Apr.
Victor, Zoticus, Zenon, Acindynus, Cæsarius, Seuerianus, Chrysophorus, Theonas, & Antoninus mar. sub Dioclet. 20. Apr.
Victor m. Mediolani sub Maximiano. 8. Mai.
Victor & Corona mar. in Syria sub Antonino. 14. Mai.
Victor mart. Alexandriæ. sup. cum Adrione. 17. Mai.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mar. Massiliæ. 21. Iul.
Victor, Stercatius, & Antinogenes m. Emeritæ sub Diocletiano, 24. Iul.
Victor Papa & mart. Romæ. 28. Iul.
Victor episcopus Viticensis. 23. Aug.
Victor mar. in Hispania. 26. Aug.
Victor episcopus & mart. in Africa sub Valeriano. sup. cum Nemesiano. 10. Sept.
Victor mar. Chalcedone sub Diocl. sup. cum Sosthene. 10. Sept.
Victor mart. in Africa sub Valeriano. supra cum Cypriano. 14. Sept.
Victor mart. in Gallia sub Maximiano. sup. cum Mauritio. 22. Sept.
Victor & Vrsus mart. Solodori sub Maximiano. 30. Sept.
Victor, & socij mart. in territ. Coloniensi. 10. Oct.
Victor, Alexander, & Marianus m. 27. Oct.
Victor episcopus Capuanus. 17. Oct.
Victor m. in Africa. sup. cum Publio. 2. Nou.
Victor mar. Rauennæ sub Dioclet. sup. cum Valentino. 13. Nou.
Victor mar. Nicomediæ. sup. cum Ambico. 3. Dec.
Victor mart. Romæ sub Valeriano. sup. cum Ireneo. 25. Dec.
Victor m. in Africa. inf. cũ Victuro. 18. Dec.
Victor m. in Africa. sup. cũ Castore. 28. Dec.
Victor mart. in Africa. sup. cum Dominico. 29. Dec.
Victoria m. Cordubæ sub Diocletiano. sup. cum Acisclo. 17. Nou.
Victoria virgo & mart. Romæ sub Decio. 23. Dec.
Victorianus, duo germani Aquisregienses, & duo Frumentij mar. in Africa sub Hunnerico. 23. Mart.
Victorianus mar. in Isauria. sup. cum Aquilino. 16. Mai.
Victorianus mar. filius Simplicij mart. Apud Marsos. 26. Aug.
Victoricus m. in Africa sub Valeriano. sup. cum Montano. 24. Febr.
Victoricus, Fulcianus, & Gentianus mart.
Ambiani sub Maximiano. 11. Dec.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioscorus, Serapion, & Papias m. in Aegypto sub Numeriano. 25. Febr.
Victorinus mar. Nicomediæ. sup. cum Victore. 6. Mart.
Victorinus mar. Nicomediæ. sup. cum Pastore. 29. Mart.
Victorinus m. Romæ sub Traiano. sup. cum Marone. 15. Apr.
Victorinus mar. Aruernis. sup. cum Cassio. 15. Mai.
Victorinus confessor Camerini. 8. Iun.
Victorinus m. Romæ. sup. cũ Claudio. 7. Iul.
Victorinus episc. Amiternin. mart. Romæ sub Nerua Traiano. 5. Sept.
Victorinus mart. Messanæ. sup. cum Placido. 5. Oct.
Victorinus episc. Pictauien. mart. sub Diocl. 2. Nou.
Victorinus mar. Romæ sub Diocletiano. sup. in Quatuor Coronati. 8. Nou.
Victorinus mar. Rauennæ sub Diocletiano. sup. cum Valentino. 11. Nou.
Victorianus mart. in Africa. sup. cum Seuero. 2. Dec.
Victorinus mar. in Africa. inf. cum Victuro. 18. Dec.
Victorius m. Cæsareæ. sup. cum Polyeucto. 21. Mai.
Victorius episc. Cenomanen. 1. Sept.
Victorius mar. Legione sub Diocl. sup. cum Claudio. 30. Oct.
Victricius episc. Rhotomagen. sub Iuliano. 7. Aug.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij xxx. m. in Africa. 18. Dec.
Vigiliæ Epiphaniæ Domini. 5. Ian.
Matthiæ Apost. 23. Febr.
Ioannis Baptistæ. 23. Iun.
Petri & Pauli Apost. 28. Iun.
Iacobi Apostoli. 24. Iul.
Laurentij martyris. 9. Aug.
Assumptionis B. Mariæ. 14 Aug.
Bartholomæi Apost. 24. Aug.
Matthæi Apostoli. 20. Sept.
Simonis & Iudæ Apost. 27. Oct.
Omnium Sanctorum. 31. Oct.
Andreæ Apostoli. 29. Nou.
Thomæ Apostoli. 20. Dec.
Natiuitatis Domini. 24. Dec.
Vigilius episc. Trident. & mar. 26. Iun.
Vigilius episcopus Brixiensis. 26. Sept.
Vigor episc. Baiocensis. 1. Nou.
Vincentius leuita & m. Valentiæ. 22. Ian.
Vincentius, Orontius, & Victor m. Ebreduni sub Dioclet. 22. Ian.
Vincentius mar. in Africa. sup. cum Datiuo. 27. Ian.
Vincentius Ferrerius ord. Prædic. in Britannia. 5. Apr.
Vincentius mar. Caucoliberi. 19. Apr.
Vincentius confess. Ebreduni. sup. cum Marcellino. 20. Apr.
Vincentius mar. in Porta Romana. 24. Mai.
Vincentius presbyter Lerinensis. 24. Mai.
Vincentius leuita & m. Agenni. 9. Iun.
Vincentius mar. Romæ. 24. Iul.
Vincentius subdiac. mar. Romæ sub Valeriano. inf. cum Xysto. 6. Aug.
Vincentius mar. Romæ sub Commodo. sup. cum Eusebio. 25. Aug.
Vincentius & Lætus m. in Hispania. 1. Sept.
Vincentius abbas & m. in Hispania. 11. Sept.
Vincentius, Sabina, & Christeta mar. Abulæ. 27. Oct.
Vincula S. Petri Romæ. 1. Aug.
Vindemialis, Eugenius, & Longinus episcopi & m. in Africa sub Hunnerico. 2. Mai.
Vindonius confess. in Campania. sup. cum Prisco. 1. Sept.
Virgines sex mar. Nicomediæ sub Maximiano. 19. Mai.
Virgines septem mar. Sirmij. 9. Apr.
Virgines xl. m. Heracleæ sub Licinio. 1. Sept.
Virgines xl. m. Antiochiæ sub Decio. 24. Dec.
Virgines plurimæ m. in Africa sub Hunnerico. 16. Dec.
Visitatio B. Mariæ ad Elizabet. 2. Iul.
Vissia virgo & mar. Firmij. 12. Apr.
Vitalianus Papa Romæ. 27. Ian.
Vitalianus episc. Capuanus. 16. Iul.
Vitalicus m. Ancyræ. sup. cũ Rufino. 4. Sept.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus m. Smyrnæ. 9. Ian.
Vitalis m. in Africa. sup. cum Epicteto. 9. Ian.
Vitalis, Felicula, & Zeno m. Romæ. 14. Feb.
Vitalis mart. Alexandriæ. sup. cum Aratore. 21. Apr.
Vitalis m. Rauennæ. 28. Apr.
Vitalis mart. in Campania sub Dioclet. sup. cum Aristone. 2. Iul.
Vitalis mar. Romæ sub Antonino. sup. in Septem fratres. 10. Iul.
Vitalis mart. in Gallia sub Maximiano. sup. cum Mauritio. 22. Sept.
Vitalis mar. Cæsareæ sub Decio. sup. cum Germano. 3. Nou.
Vitalis & Agricola mart. Bononiæ. 4. Nou.
Vitus, Modestus, & Crescentia m. in Lucania sub Diocl. 15. Iun.
Viuentiolus episc. Lugdun. 12. Iul.
Viuentius confessor in monast. Verslaco. 13. Ian.
Viuianus episc. Santonensis. 28. Aug.
Viuina virgo, Bigardis. 17. Dec.
Vldaricus episcop. Augustæ. 4. Iul.
Vlpianus mar. Tyri sub Maximiano Galerio. 3. Apr.
Volusianus episc. Turon. 18. Ian.
Vrbanus m. Antiochiæ sub Decio. sup. cum Babyla. 24. Ian.
Vrbanus mart. in Africa. sup. cum Cyrillo. 8. Mart.
Vrbanus episc. Lingonensis. 2. Apr.
Vrbanus mar. sup. in xviij. Mart. Cæsaraug. 16. Apr.
Vrbanus Papa & mart. Romæ. 25. Mai.
Vrbanus mart. in Campania sub Diocletiano. sup. cum Aristone. 2. Iul.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & socij lxxvij. mar. Constantinopoli sub Valente. 5. Sept.
Vrbanus mar. sup. cum Ampliato. 31. Oct.
Vrbanus episc. confess. in Africa. sup. cum Valeriano. 28. Nou.
Vrbanus episc. Theanis. 7. Dec.
Vrsicinus episc. Papiensis, 21. Iun.
Vrsicinus mar. Rauennæ. 19. Iun.
Vrsicinus episc. Senonensis. 24. Iul.
Vrsicinus episc. Brixiensis. 1. Dec.
Vrsicius mart. in Illyrico. sub Maximiano. 14 Aug.
Vrsinus episc. Bituricensis. 9. Nou.
Vrsmarus episc. in cœnobio Laubiensi. 19. Apr.
Vrsula, & sociæ virg. & m. Coloniæ. 21. Oct.
Vrsus episc. Rauennæ. 13. Apr.
Vrsus episc. Antisiodorensis. 30. Iul.
Vrsus mart. Solodori sub Maximiano. supra cum Victore. 30. Sept.
Vsthazanes mart. in Perside sub Sapore. sup. cum Symeone. 21. Apr.
Vualabonsus diaconus & mart. Cordubæ. supra cum Petro presbytero. 7. Iun.
Vualburga virgo in Anglia. sup. cum Asaphe 1. Mai.
Vualericus abbas Ambiani. 1. Apr.
Vualfridus episc. Eboracensis. 12. Oct.

Vuandre-

Vuandresilus abbas monast. Blandinij. 22. Iul.
Vuenceslaus dux Boemiæ, & m. 28. Sept.
Vuenefrida virgo & mar. in Africa. 3. Nou.
Vuigbertus presbyter in Germania. 13. Aug.
Vuilgefortes virgo & mart. in Lusitania. 20. Iul.
Vuilleadus episcopus Bremensis. 8. Nou.
Vuillebaldus episcopus Eistetensis. 7. Iul.
Vuillibrordus episcopus Traiecten. 7. Nou.
Vuinocus abbas apud Bergas. 6 Nou.
Vuiro episcopus in Scotia. 8. Mai.
Vuistremundus monachus mart. Cordubæ. sup. cum Petro presbytero. 7. Iun.
Vulfrannus episc. Senonensis. 20. Mart.
Vulmarus abbas in pago Boloniensi. 20. Iul.
Vuolfgangus episc. Ratisponensis. 31. Oct.

X

Xantippa & Polyxena Apostolorum discipulæ, in Hispania. 23. Sept.
Xystus primus Papa & mart. Romæ sub Antonino. 6. Apr.
Xystus II. Papa, Felicissimus, & Agapitus diaconi, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus subdiaconi, & Quartus m. Romæ sub Valeriano. 6. Aug.
Xysthus III. Papa Romæ. 28. Mart.
Xystus episc. Rhemensis, & m. sub Nerone. 1. Sept.

Z

Zacharias papa Romæ. 15. mar.
Zacharias episc. Viennensis, & m. sub Traiano. 26. Mai.
Zacharias episc. Nicomediæ & m. 10. Iun.
Zacharias propheta. 6. Sept.
Zacharias pater B. Ioannis Baptistæ. 5. Nou.
Zacchæus episc. Hierosolymitan. 23. Aug.
Zacchæus mar. in Palæstina sub Diocletiano. sup. cum Alphæo. 17. Nou.
Zamas episc. Bononiensis. 24. Ian.
Zambdas episc. Hierosolymitan. 19. Feb.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narses, & alij quinque martyres in Perside sub Sapore. 27. Mart.
Zebina mar. Cæsareæ sub Maximiano Galerio. sup. cum Antonino. 13. Nou.
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia m. Cæsareæ. 5. Iun.
Zenaidis & Philonilla B. Pauli discipulæ, Tarsi. 11. Oct.
Zenas mar. Philadelphiæ. sup. cum Zenone. 23. Iun.
Zeno mar. Romæ. sup. cum Vitale. 14. Febr.
Zeno mar. 5. Apr.
Zeno episc. Veronensis & mar. sub Gallieno. 12. Apr.
Eiusdem Ordinatio. 8. Dec.
Zeno mar. sub Dioclet. sup. cum Victore 20. Apr.
Zeno & Zenas m. Philadelphiæ. 23. Iun.
Zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tribus. 9. Iul.
Zeno mart. Alexandriæ. sup. cum Philippo. 15. Iul.
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomediæ. 2. Sept.
Zeno & Chariton mar. 3. Sept.
Zeno mar. Melitine sub Dioclet. sup. cum Eudoxio. 5. Sept.
Zeno mar. in Palæstina sub Iuliano. sup. cum Eusebio. 8. Sept.
Zeno miles mar. Alexandriæ. sup. cum Ammone. 20. Dec.
Zeno miles mart. Nicomediæ sub Dioclet. 22. Dec.
Zeno episc. Maiumæ. 26. Dec.
Zenobia mar. Aegææ sub Dioclet. 30. Oct.
Zenobius presbyt. & mart. in Phœnicia sub Diocl. sup. cum Tyrannione. 20. Febr.
Zenobius episcopus Florentinus. 25. Mai.
Zenobius presbyt. mart. Sidone sub Dioclet. 29. Oct.
Zenobius episc. Aegææ, & Zenobia eius soror mart. sub Dioclet. 30. Oct.
Zenobius mart. Tripolis sup. cum Luciano. 24. Dec.
Zephyrinus Papa & mar. Romæ. 26. Aug.
Zeticus mar. in Creta sub Decio. sup. cum Theodulo. 23. Dec.
Zoa mar. Romæ sub Diocl. 5. Iul.
Zoe mart. sub Hadriano. sup. cum Exuperio. 2. Mai.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles mar. in Istria. 24. Mai.
Zoilus, & alij xix. mar. Cordubæ. 27. Iun.
Zosimus mar. in Portu Romano. sup. cum Eutropio. 15. Iul.
Zosimus, Athanasius, Teopemptus, & Theonas mar. in Cilicia sub Dioclet. 3. Ian.
Zosimus m. Carthagine, sup. cum Heraclio. 11. Mart.
Zosimus episc. Syracusanus. 30. Mart.
Zosimus anachorita in Palæstina. 4. Apr.
Zosimus mart. Antiochiæ. sup. cum Marco. 28. Sept.
Zosimus confessor in Palæstina. 30. Nou.
Zosimus mart. Antiochiæ. sup. cum Druso. 14. Dec.
Zosimus mart. in Macedonia. sup. cum Rufo. 18. Dec.
Zosimus m. Nicææ. sup. cum Dario. 19. Dec.
Zosimus Papa Romæ. 26. Dec.
Zoticus, Rogatus, Modestus, Castulus, & xl. milites mar. in Africa. 12. Ian.
Zoticus mar. Tibure. 12. Ian.
Zoticus mar. Alexandriæ. sup. cum Tharsicio. 31. Ian.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mar. Romæ. 10. Febr.
Zoticus mar. sub Dioclet. sup. cum Victore. 20. Apr.
Zoticus episcopus Comanæ mart. sub Seuero. 21. Iul.
Zoticus mart. Nicomediæ sub Maximiano, sup. cum Agathonico. 22. Aug.
Zoticus mar. Nicomediæ. sup. cum Dasio. 21. Octob.
Zoticus presbyter Constantinopoli. 31. Dec.

F I N I S.

INDEX TOPOGRAPHICVS, NOMINA PROVINCIARVM, VRBIVM, OPPIDORVM, ac locorum omnium, qui in hoc Martyrologio referuntur; Sanctorum item nomina, qui ad eos pertinent, singulis eorum, ordine alphabetico subiuncta, complectens.

A

ABERDONE in Hibernia.
Beanus episc. 16. Decembris.
Abula in Hispania.
Secundus episcopus 2. Mai.
Vincentius, Sabina, & Christeta martyres. 27. Oct.
in Achaia.
Myro martyr. 17. Augusti.
Satyrus martyr. 17. Ianuarij.
Adrameti in Africa.
Bonifacius, & Tecla. 30. Augusti.
Maulus mart. 4. Ianuarij.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij xvj. martyres. 21. Februarij.
Aegaa in Cilicia.
Claudius, Asterius, & Neon martyres. 23. Augusti.
Domnina & Theonilla mar. 23. Augusti.
Cosmas, Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius martyres. 27. Septembris.
Zenobius & Zenobia mart. 30. Octobris.
in Aegina insula.
Athanasia vidua. 14. Augusti.
in Aegypto.
Chæremon episcopus & alij m. 22. Dec.
Crispinus episcopus. 7. Ianuarij.
Dioscorus mar. 18. Mai.
Hieremias propheta. 10. Mai.
Ioannes eremita. 27. Martij.
Ionas monachus. 11. Febr.
Ischyrion & socij quinque mar. 1. Iunij.
Iulianus & 5000. Mart. 16. Februarij.
Lycarion mar. 7. Iunij.
Macarius abbas. 15. Ian.
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mar. 5. Iun.
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles mart. 4. Oct.
Moyses episcopus. 7. Febr.
Nicander mar. 15. Martij.
Onuphrius anachorita. 12. Iunij.
Pachomius abbas. 14. Mai.
Paphnutius episc. & confessor. 11. Sept.
Paphnutius & socij mart. 24. Sept.
Potamio mar. 18. Maij.
Theodorus monachus. 28. Decemb.
Varus miles, & septem monachi m. 19. Oct.
Victor, & Stephanus mar. 1. Apr.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioscorus, Serapion, & Papias m. 25. Feb.
Quadraginta monachi mar. 14. Ian.
in Aemilia Italiæ prouincia.
Iucunda virgo. 25. Nouemb.
in Aethiopia.
Elesbaan rex. 27. Octob.
Iphigenia virgo. 21. Sept.
Matthæus Euangelista & mar. 21. Septemb
in Africa.
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mar. 23. Sept.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, Tryphon m. 4. Ian.
Archadius, Paschasius, Probus, & Eutychianus m. & Paulillus puerulus. 13. Nou.
Aresius, Rogatus, & alij xv. mar. 10. Iun.
Armogastes, Mascula, & Saturus confess. 29. Mart.
Auitus mar. 27. Ian.
Castor, Victor, & Rogatianus m. 28. Dec.
Castus & Aemilius m. 22. Mai.
Celerinus. 3. Febr.
Claudius, Crispinus, Magina, Ioannes, & Stephanus m. 3. Decemb.
Crescentianus, Victor, Rosula, & Generalis mar. 14. Sept.
Cyriacus, & Apollinaris mar. 21. Iun.
Cyrillus episc. Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus. 8. Martij.
Cyprianus episc. & mar. 14. Sept.
Dacius, Reatius, & socij m. 27. Ian.
Damianus m. 12. Febr.
Demetrius mar. 14. Augusti.
Dionysia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres confess. 6. Dec.

Dominicus, Victor, Primianus, Lybosus, Saturninus, Crescentius, Secundus, & Honoratus. 29.Dec.
Donatianus, Præsidius. Mansuetus, Germanus, & Fusculus episc & confess. Item Lætus episc. & mar. 14.Sept.
Donatus, Iustus, Herena 25.Febr.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij septem martyres. 9 Ian.
Epiphanius, Donatus, Rufinus, & alij tredecim mart. 7.April.
Eugenius episc cum c'ero confess. 13.Iul.
Faustinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus m. 15.Dec.
Felicianus, Philappianus, & alij centum m. 30, Ianuarij.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & socij m. 3 Febr.
Fidelis, Felix, & alij xx. mar. 23.Mar.
Fortunatus & Marcianus mart. 17.Apr.
Fortunatus & Lucianus mart. 13.Iun.
Fulgentius episc. 1.Ian.
Heliodorus & Venustus cum alijs lxxv. mar. 6 Maij.
Ianuarius, Maxima, Macaria m 8.Apr.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. 10.Iul.
Iucundianus mar. 4.Iul.
Laurentius, Ignatius, & Celerina martyres. 3 Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Classicus, Secundinus, Fructulus, Maximus martyres. 18. Februar.
Maioricus mar. 6.Decemb.
Mappalicus mar. cum alijs pluribus. 17. Apr.
Martialis, Laurentius, & alij viginti mart. 28 Sept.
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mar. 16.Oct.
Massylitani mar. 9. Apr.
Maxima virgo. 16.Oct.
Maximianus episc. & confess. 1.Oct.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & socij mar. 24 Febr.
Moysetes mar. 18.Decemb.
Nemesianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litteus, Polyanus, Victor, Iaderus, Datiuus, & alij episc. & confess. 10.Sept.
Papinianus & Mansuetus episcopi & mart. 28. Nouemb.
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Successus, Iulios, Catus, Pia. & Germana mar. 19.Ian.
Petrus. Successus, Bassianus, Primitiuus, & alij xx. mart. 9.Dec.
Petrus, & Aphrodisius mar. 14.Mart.
Primus, & Donatus mar. 9.Febr.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. 2. Nou.
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. 19.Febr.
Quadratus mar. 26.Mai.
Quinctianus, Lucius, & Iulianus mart. 23. Maij.
Quinctus, Simplicius, & alij m. 18 Dec.
Rogatianus, & Felicissimus m. 26 Oct.
Rogatus. & Successus cum socijs xvj. mart. 28. Mart.
Rufinus, Marcus, Valerius, & socij mart. 16 Nou.
Rutilius mart. 2. Aug.
Saluius mart. 11, Ian.
Saturninus, Datiuus, Felix, Ampelius, & soci mart. 11 Febr.
Saturninus, & alij nouem martyres. 22 Mar.
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. 15. Nou.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus. 2 Dec.
Terentius, Africanus, Pompeius, & socij m. 10. Aprilis.
Theodolus. Anesius, Felix, Cornelia, & socij mar. 31.Mar.
Valerianus episc. & confess. 15. Dec.
Victor Mart. 10.Mart.
Victorianus, duo germani Aquisregienses, Frumentij item duo mar. 23.Mart.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij xxx. mar. 18.Dec.
Zoticus, Rogatus, Modestus, Castulus, & alij xl. Martyres. 12.Ian.
Multi mart. 6, Ian.
Item plurimi. 9. Aug.
Item 4966. confess & mar. 12.Oct.
Item 270. mart. 16 Oct.
Item 220. mart. 30.Oct.
Item plurimarum virg. m. 16.Dec.
in Agathensi territorio.
Tiberius, Modestus, & Florentia m. 10. Nou.
in Agaunensi monasterio.
Ambrosius abbas. 2, Nou.
Agenni in Gallia.
Caprasius mar. 20 Oct.
Fides virgo & mar. 6.Oct.
Vincentius mar. 9.Iun.
Agrigenti.
Gregorius episc. 23. Nou.
Alba in Pannonia.
Emericus confess. 4.Nou.
Stephanus rex. 20.Aug.
Alba in Hispania.
Teresia virgo. 15.Oct.
Albani.
Senator. 26.Sept.
in Albigensi ciuitate.
Amaranthus mar. 7.Nou.
Saluius episc. & confess 10.Sept.
Albintimelij in Liguria.
Secundus mar. 26.Aug.
Alexandriæ.
Abilius episc. 22 Febr.
Achillas episc. 7.Nou.
Adrio, Victor, & Basilla mar. 17.Mai.
Aedesius mar. 8.Apr.
Agatho mar. 7.Dec.
Alexander episc. 26.Feb.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xxij. mar. 8.Sept.
Ammon, Zeno Ptolemæus, Ingen, & Theophilus mar. 20.Dec.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionysia, & altera Ammonariam. 12.Dec.
Anianus episc. 25.Apr.
Aphrodisius, & alij xxx. m 30. Apr.
Apollonia virgo & m. 9.Febr.
Apollonius & alij quinque mar. 10. Apr.
Arator, Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis. 21 Apr.
Athanasius episc. 2 Mai.
Basilides mar. 30.Iun.
Basilla mar. 17. Mai.
Bassus, Antonius, & Protolicus m. 14.Feb.
Besa mart. 27 Febr.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion 28 Febr.
Caius, Faustus, Eusebius, Cheremon, Lucius, & socij m 4 Oct.
Cādidus, Piperion, & alij viginti m. 11.Mar.
Catharina virgo & mar. 25.Nou.
Cyrillus episc. 28.Ian.
Cyrion, Bassianus, Agatho, Moses m. 14.Feb.
Dionysius, & Ammonius m. 14 Febr.
Dionysius episc. & confess. 17.Nou.
Epimachus, & Alexander m. 12.Dec.
Eulogius episc. 13.Sept.
Euphrosina virgo. 1.Ian.
Euthymius. 6.Mai.
Eutropia mar. 30.Oct.
Eutychius & alij mart. 26.Mart.
Faustus, Macarius, & socij decem martyr. 6.Septemb.
Fronto abbas. 14. Apr.
Gallicanus mar. 25.Iun.
Heracleas episc. 14.Iul.
Heron, Arsenius, Isidorus, & Dioscorus m. 14.Dec.
Ioannes Eleemosynarius. 23.Ian.
Isidorus mar. 5.Feb.
Iulianus & Eunus mar. 27.Febr. cum Macario & alijs xuj. m. 30.Oct.
Ischyrion mar. 22.Dec.
Leonides mar. 22.Apr.
Leontius, Serapion, Selesius, Valerianus, & Strato mar. 12.Sept.
Macarius m. 8. Decemb.
Mansuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & socij mar. 30.Dec.
Marcus Euangelista. 25.Apr.
Marina virgo. 18.Iun.
Maximus episc. 27.Dec.
Mennas, Hermogenes, & Eugraphus 10. Decemb.
Metranus mar. 31.Ian.
Modestus & Ammonius mar. 12.Febr.
Nemesius mar. 19.Dec.
Pantænus vir apostolicus. 7.Iul.
Patermuthius, Copres, & Alexāder m. 9.Iul.
Peleusius mar. 7.Apr.
Petrus, Seuerus, & Leucius m. 11.Ian.
Petrus episcopus, & Faustus, Didius, & Ammonius, Phileas, Hesychius, Pachomius, & Theodorus cum alijs. DCLX. mar. 26.Nou.
Philippus, Zeno, Narseus, & decem infantes mar. 15.Iul.
Philippus mar. 13.Sept.
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, alter Serenus, Rhais, Potamiœna, & Marcella mar. 28.Iun.
Quincta mar. 8.Feb.
Saturninus, Thyrsus, & Victor mar. 31.Ian.
Secundus, & alij mar. 21.Mai.
Serapion anachoreta. 21.Mar.
Serapion mar. 14.Nou.
Syncletica. 5.Ian.
Tharsicius, Zoticus, Cyriacus, & socij mart. 31. Ian.
Theodora virgo, & Didymus m. 28.Apr.
Theodora pœnitens. 11.Sept.
Theonas episc. & confess. 23.Aug.
Thomas mar. 14.April.
Tryphon, & alij duodecim mar. 3.Iul.
Commemoratio plurimorum Martyrum habetur 28.Ian Et 28.Feb. Et 17. Mart. Et 21.Mart. Et 13.Mai. Et 10. Aug.
Altini.
Heliodorus episc. 3.Iulij.
Theonestus episc. & mar. 30.Oct.
Amasea in Ponto.
Basileus episc. & mar. 26.Apr.
Glaphyra virgo. 13.Ian.
Theodorus mar. 9.Nou.
Amastride in Paphlagonia.
Hyacinthus mar. 17 Iul.
Amathunta in Cypro.
Tychon episc. 16.Iun.
Ambiani.
Firminus episc. & m. 25.Sept.
Honoratus episc. 16.Mai.
Saluius episc. & mar. 11.Ian.
Victoricus, & Fulcianus cum Gentiano m. 11.Dec.
Vualaricus abbas. 1.Apr.
apud Ambianenses, & in Ambianensi territorio.
Domitius. 23.Octob.
Firminus abbas. 11.Mart.

Ametia

Ameria in Vmbria.

Firmina virgo & mar 24. Nouemb.
Himerius episc. 17. Iunij.
Olympias mar. 1. Dec.
Secundus mar. 1. Iunij.

Amida in Mesopotamia.

Acatius episc. 9. April.
Iacobus eremita. 6. Augusti.

Amisi in Paphlagonia.

Alexandra, Claudia, Euphrasia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodosia, Derphuta, & soror. 20. Mart.

Amiterni in Vestinis.

Passio militum lxxxiij. 24. Iulij.

Amphipoli in Macedonia.

Auctus, Taurion, & Thessalonica mart. 7. Nouemb.

Anagnia.

Aurelia & Neomesia virg 25. Sept.
Magnus episc. & mar. 19. Aug.
Oliua virgo. 3. Iun.
Petrus episc. 3. Aug.
Secundina virgo & mar. 15. Ianuar.

Anastasiopoli.

Theodorus episc. 22. Aprilis.

Anaunia.

Sisinius, Martyrius, & Alexander martyr. 29. Mai.

Anazarbi in Cilicia.

Iulianus mar. 16. Mart.
Marianus mar. 8. Aug.

Ancona.

Constantius. 23. Sept.
Marcellinus episc. 9. Ian.
Palatias & Laurentia mar. 8. Oct.

Ancyra in Galatia.

Agathangelus mar. 23. Ian.
Basilius mar. 22 Mart.
Clemens episc. & mar. 23. Ian.
Eustathius mar. 28. Iul.
Eutychius, & Domitianus m. 28. Dec.
Gemellus mar. 10. Dec.
Melasippus. Antonius, & Carnia martyr. 7. Nouemb.
Philomenus mar. 29 Nou.
Plato mar. 22. Iul.
Rufinus, Siluanus, & Vitalicus m. 4. Sept.
Theodotus, & Thecusa, Alexandra. Claudia, Faina, Euphrasia, Matrona, & Iulitta virg. & mar. 18. Mai.

Andania apud Septem ecclesias.

Begga vidua. 17. Dec.

Andegaui.

Albinus episc. & confess. 1. Mart.
Lucinius episc. 13. Febr.
Maurus abbas. 15. Ian.

Anderlaci.

Guido confess. 12. Sept.

Andria.

Richardus episc. 9 Iun.

in Anglia.

Aidanus episc. 31. Aug.
Asaphus & Vualburga virgo. 1. Mai.
Benedictus abbas. 12. Ian.
Birinus episc. 3. Dec.
Burgundofora abbatissa & virgo. 3. Apr.
Ceadda episc. 2. Mar.
Eadbertus episc. 6. Mai.
Eadmundus Rex & mar. 20. Nou.
Edilbertus Rex. 24. Febr.
Edilburga virgo. 7. Iul.
Edita virgo. 16. Sept.
Eduardus Rex. 5. Ian.
Felix episc. 8. Mar.
Hedda episc. 7. Iul.
Iustus episc. 10. Nou.
Mellitus episc. 24. Apr.
Milburgis virgo. 23. Feb.
Osmundus episc. & confess. 4. Dec.
Osuualdus Rex. 5. Aug.
Richardus episc. 3. Apr.
Robertus abbas. 7. Iun.
Sebbus Rex. 29. Aug.
Vuenefrida virgo & m. 3. Nou.

Antinoi in Aegypto.

Arianus praeses, Theoticus, & alij tres mart. 8. Mart.
Asclas mar. 23. Ian.
Philemon, & Apollonius m. 8. Mar.

Antinoopoli in Aegypto.

Irais virgo, & socij mar. 22. Sept.

Antiochia Pisidiae.

Georgius episc. 19. Apr.
Marcus, Alphius, Alexander, & Zosimus fratres, Nicon, Neon, Heliodorus, & xxx. milites mar. 28. Sept.
Marcus & Stephanus mar. 22. Nou.

Antiochia in Syria.

Agabus propheta. 13. Febr.
Anastasius Sinaita episc. 21. Apr.
Antonius, Anastasius, Celsus, Marcionilla, septem fratres, & alij multi mar. 9. Ian.
Artemius mar. 20. Oct.
Asclepias episc. & m. 18. Oct.
Anastasius episc. & mar. 21. Dec.
Babylas episc. & mar. 24. Ian.
Barula mar. 18. Nou.
Basileus, Auxilius, & Saturninus m. 27. Nou.
Beronicus, Pelagia virgo, & alij xlix. mart. 19. Oct
Clerus mar. 7. Ianuar.
Cyrillus episc. 22. Iul.
Demetrius episc. Anianus, Eustosius, & alij xx. mar. 10. Nou.
Drusus, Zosimus, & Theodorus m. 14. Dec.
Erasmus mar. 25. Nou.
Euodius episc. & mar. 6. Mai.
Eusignius mar. 5. Aug.
Eustathius episc. & confess. 16. Iul.
Heron episc. 17. Oct.
Hesychius mar. 18. Nou.
Hippolytus mar. 30. Ian.
Ioseph diac. 15. Febr.
Isidorus episc. & mar. 2. Ian.
Iulianus mar. & Basilissa vxor eius & virgo. 9. Ian.
Iuuentinus & Maximus mar. 25. Ian.
Machabaei cum matre mar. 1. Aug.
Manahen doctor & propheta. 24. Mai.
Margarita virgo & m. 20. Iul.
Meletius episc. 12. Feb.
Nicaeas & Paulus mar. 29. Aug.
Nicephorus mar. 9. Febr.
Pelagia virgo & mar. 9. Iun.
Petrus & Hermogenes mar. 17. Apr.
Paulo & Agathopus. 25. Apr.
Philogonius episc. 20. Dec.
Phocas mar. 5. Mart.
Polycarpus & Theodorus mar. 7. Dec.
Primus, Cyrillus, & Secũdarius m. 2. Oct.
Prochorus mar. 9. Apr.
Publia abbatissa. 9. Oct.
Restitutus, Donatus, Valerianus, & Fructuosa cum alijs duodecim. 23. Aug.
Romanus mar. 18. Nou.
Sabbatius mar. 19. Sept.
Serapion episc. 30. Oct.
Simeon Stylita. 5. Ian.
Stephanus episc. & mar. 25. Apr.
Sycus, & Palatinus. 30. Mai.
Theodorus mar. 23. Oct.
Theodulus presb. 23. Mart.
Theophilus episc. 13. Oct.
Thomas monachus. 18. Nou.
Timotheus & Faustus mar. 8. Sept.
Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius m. 24. Ia.
Commemoratio plurimorum Mart. 11. Mar.
Virgines xl. mar. 24. Dec.

Antisiodori, & in Antisiodorensi pago, & territorio.

Aetherius episc. & confess. 27. Iul.
Amator episc. & confess. 1. Mai.
Anacharius episc. & confess. 25. Sept.
Censurius episcopus. 10. Iun.
Curcodomus. 4. Mai.
Eleutherius episc. 16. Aug.
Firmatus, & Flauiana virgo. 5. Oct.
Fraternus episc. & mar. 29. Sept.
Gregorius episc. & conf. 19. Dec.
Helena virgo. 22. Mai.
Helladius episc. 8. Mai.
Iouinianus mar 5. Mai.
Marcianus presb. 20. Apr.
Optatus episc. & confess. 31. Aug.
Peregrinus episcopus & mar. 16. Mai.
Priscus cum ingenti multitudine fidelium mar. 26. Mai.
Romanus abbas. 22. Mai.
Romanus episc. & mar. 6. Oct.
Theodosius episc. 17. Iul.
Vrsus episc. & confess. 30. Iul.

in Antro insulae Ligeris.

Hermelandus abbas. 25. Mart.

Apamea in Syria.

Iulianus episc. 9. Dec.
Marcellus episc. & mar. 14. Aug.

Apamea in Phrygia.

Caius & Alexander mar. 10. Mart.
Maximus mar. 30. Oct.

Aphrodisia in Caria.

Diodorus & Rodopianus mar. 3. Mai.

Apollonia.

Isaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus m. 17. Iun.
Nicetas episc. 20. Mart.
Thyrsus, Leucius, & Callinicus marty. 28. Ianuar.

Aquis in Gallia.

Maximinus episc. 8. Iun.
Mitrius mar. 13. Nou.

Aquila in Vestinis.

Bernardinus Senensis. 20. Mai.
Rainerius episc. 30. Dec.

Aquileia.

Anastasius mar. 7. Sept.
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mart. 31. Mai.
Chromatius episc. & confessor. 2. Dec.
Chrysogonus mar. 24. Nou.
Euphemia, Dorothea, Tecla, Felix, & Fortunatus mar. 11. Iun.
Erasma virg. & mar. 3. Sept.
Hermagoras & Fortunatus mar. 12. Iul.
Hilarius, Tatianus, Felix, Largus, & Dionysius mart. 16. Mart.
Valerianus episcopus. 27. Nou.

Aquini.

Clinius confess. 30. Mart.
Constantius episc. 1. Sept.
Fulcus confess. 22. Mai.

in Arabia.

Eugenius & Macarius mar. 20. Dec.
Plurimi martyres. 22. Febr.

Arabissi in Armenia inferiori.

Caesarius mar. 28. Dec.

in Ararath monte.

Passio decem millium crucifixorum. 22. Iunij.

Arausica in Gallia.

Eutropius episc. 27. Mai.
Florentinus episc. 17. Oct.

Arbela in Persia.

Ananias mar. 1. Dec.

Arbona in Germania.

Gallus abbas. 16. Oct.

Arcanis in Latio.

Eleutherius confess. 29. Maij.

Arbiaci.

I N D E X

Archiati.
Victor confess. 25.Febr.
Arelate.
Cæsarius episcopus. 27.Aug.
Genesius mar. 25.Aug.
Hilarius episcopus. 5.Maij.
Honoratus episc. & confess. 16.Ian.
Trophimus episcopus. 29.Dec.
in Aluernia monte in Etruria.
Commemoratio Stigmatum B. Francisci. 17 Sept.
Aretij in Tuscia.
Donatus episc.& mart. 7.Aug.
Gaudentius & Culmatius m. 19.Iun.
Hilarinus mar. 16.Iul.
Pergentinus & Laurentinus fratres & mar. 3. Iun.
in Argentomacho castro.
Marcellus cum Anastasio mart. 29.Iun.
Argenterati, & in eius territorio.
Arbogastus episc. 21.Iul.
Aurelia virgo. 15.Octob.
Florentius episc. 7.Nouemb.
Othilia virgo. 13.Decemb.
Arimini.
Gaudentius episc.& mar. 14.Octob.
Marinus diaconus. 4.Sept.
in Armenia.
Aemilianus, Dionysius, Sebastianus mart. 8.Febr.
Bartholomæus Apostolus. 25.Aug.
Eustratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Orestes mar. 13.Dec.
Nicon. 26.Nouemb.
Quinctianus & Irenæus mar. 1.Apr.
Ripsimis & sociæ mar. 29.Sept.
Aruernis, & in territorio Aruernensi.
Abraham confess. 15.Iun.
Autholianus mar. 6.Febr.
Austremonius episc. 1.Nouemb.
Bonitus episc. 15.Ian.
Cassius, Victorinus, Maximus cum socijs m. 15.Maij.
Gallus epis. 1.Iul.
Georgia virgo. 15.Febr.
Illidius episc. 7.Iul.
Maurilius episc. 13.Sept.
Meneleus abbas. 22.Iul.
Patricius episc. 16. Mart.
Portianus abbas. 24.Nouemb.
Proiectus, & Marinus mar. 25.Ian.
Quinctianus episc. 13 Nouemb.
Rusticus episc.& confess. 24.Sept.
Sidonius episc. 23.Aug.
Ascalone.
Platonides cum alijs duobus mar. 6.April.
Asculi in Piceno.
Emigdius episcopus & mar. 5.Aug.
in Asia.
Aquila, & Priscilla. 8.Iulij.
Archippus. 20.Mart.
Aurelius, & Publius episc.& m. 12.Nou.
Bardomianus, Eucarpus, & alij xxvj. mart. 25. Septemb.
Assisij in Vmbria.
Clara virgo. 12.Aug.
Franciscus confess. 4.Octob.
Eiusdem translatio. 25.Maij.
in vrbe Astensi.
Secundus mart. 29.Mart.
Rufinus mart. 30.Iul.
in ciuitate Astingensi.
Crispinus episcopus & mart. 19.Nou.
in ciuitate Asturicensi.
Martha virgo & mart. 23.Feb.
Athenis.
Aristides. 31.Augusti.
Hierotheus. 4.Octob.
Publius episc.& mar. 21.Ian.
Quadratus. 26. Maij.
Atina.
Marcus mar. 28.April.
Atrebati, vel in pago & territorio Atrebatensi.
Gerinus mar. 2.Octob.
Leodegarius episc.& mar. 2.Octob.
Poppon abbas 25.Ian.
Ranulphus mar. 27.Mai.
Saturnina virgo & mar. 4.Iun.
Ausuione.
Rufus episcopus. 12 Nouemb.
in Augiensi monasterio Galliæ.
Meinardus eremita. 21 Ian.
Augustæ in Rhætia.
Afra mar. 5.Aug.
Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item Quiriacus, Largio, Crescentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs 22.mar. 12.Aug.
Narcissus episc.& Felix mart. 18.Mart.
Vldaricus episc. 4.Iul.
Augustæ Euphratesiæ.
Iulia virgo & mar. 7.Octob.
Sergius, & Bacchus mar. 7. Octob.
Augustæ Veromanduorum.
Quinctinus mar. 31 Octob.
Augustæ in Britannia.
Augulus episc.& mar. 7.Febr.
Augustoduni, & in eius territorio.
Amator episcopus. 26.Nouemb.
Aodochius, Thyrsus, & Felix mar. 24.Sept.
Cassianus episc. 5.Aug.
Euphronius episc.& confess. 3.Aug.
Flauianus episcopus. 23.Aug.
Flocellus mar. 17.Septemb.
Ioannes episc.& confess. 29.Octob.
Pragmatius episc.& confess. 22.Nou.
Proculus mar. 4.Nouemb.
Regina virgo & mar. 7.Sept.
Reuerianus, Paulus, & alij decem m. 1.Iun.
Simplicius episc.& confess. 24.Ian.
Syagrius episc.& confess. 27. Aug.
Symphorianus mar. 22.Aug.
in Auiensi ciuit. in Vestinis.
Maximus martyr. 20.Octob.
Auleno.
Petrus mart. 3.Ian.
Aurelianis, & in eius territorio.
Adiutus abbas. 19.Decemb.
Anianus episc. 17.Nou.
Auitus confessor. 17.Iun.
Eucherius episcopus. 20.Feb.
Euortius episcopus. 7.Sept.
Flosculus episc. 2 Febr.
Lætus confess. 5.Nou.
Liphardus confess. 3.Iun.
Maximinus confess. 15 Dec.
Monitor episc.& confess. 10.Nou.
Pastor episcopus. 30.Martij.
Veranus episcopus. 19.Oct.
Ausonij.
Orientius episc. 1.Maij.
in Austria.
Colmannus mar. 13.Octob.
Leopoldus 15.Nouemb.
Auximi in Piceno. Vide in pago Oxymensi.
Beneuenutus episcopus. 22.Martij.
Sisinius, Diocletius, & Florentius m. 11 Mai.

B

Babuci in Hernicis.
Petrus confessor. 11.Mart.
Babylonia.
Ananias, Azarias, & Misael. 16.Dec.
Daniel propheta. 21.Iul.
Ezechiel propheta. 10.April.
Baiocis.
Vigor episc. 1.Nouemb.
Bamberga.
Chunegundis 3.Mart.
Henricus I. Imperator. 14.Iul.
Otho episcopus. 2.Iul.
Barcinone.
Cucuphas mar. 25.Iul.
Eulalia virgo. 12.Febr.
Pacianus episc. 9.Mar.
Raymundus ordinis Prædic. 7.Ian.
Seuerus episc.& mar. 6.Nou.
Barij.
Nicolaus episc. 9.Mai.
in Begabar.
Naum propheta 1.Decemb.
Bellouaci, & in eius territorio.
Geremarus abbas. 24.Sept.
Iustus mar. 18.Octob.
Lucianus, Maximianus, & Iulianus m. 8.Ian.
Beneuenti.
Barbatus episc. 19.Febr.
Modestus mar. 12.Feb.
XII. Fratres mart. 1.Sept.
apud Belgas.
Vuinocus abbas. 6.Nouemb.
Bergomi.
Alexander mar. 26.Aug.
Asteria virgo & mar. 10. Aug.
Domnio mar. 16.Iul.
Eusebia virgo & mar. 29.Octobris.
Grata vidua. 1.Mai.
Ioannes episc.& m. 11 Iul.
Narnus episcopus. 27.Aug.
Viator episcopus & confess. 14.Dec.
apud Berœam.
Marana, & Cyra. 3.Aug.
Sosipater. 25. Iun.
Beryti in Syria.
Commemoratio imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ. 9.Nou.
in Bethlehem Iuda.
Domini nostri IESV Christi Natiuitas. 25. Decembris.
Hieronymus Doctor. 30. Sept.
Innocentium natalis. 28.Dec.
Paula. 26.Ian.
Bigardis prope Bruxellam.
Viuina virgo. 17.Dec.
apud Bingiam in Moguntinensi diœcesi.
Hildegardis virgo. 17.Sept.
in territorio Bisuntino. Vide Vesontione in Gallijs.
Petrus episcopus. 8.Mai.
in Bithynia.
Autonomus episc.& mar. 12.Sept.
Auxentius abbas. 14.Feb.
Ioannicius abbas. 4.Nouemb.
Lucas Euangelista. 18.Oct.
Menodora, Metrodora, & Nymphodora m. 10. Septemb.
apud Bituricas.
Augustus confess. 7.Oct.
Austregisilus episc.& confess. 20.Mai.
Gundulphus episc. 17.Iun.
Sulpitius episc. 17.Ian.
Sulpitius Seuerus episc. 29.Ian.
Vrsinus confessor. 9.Nou.
in territorio Bituricensi.
Ambrosius episc. 16.Octob.
Laurianus episc.& m. 14.Iul.
Marianus confess. 19.Aug.
Siluanus confess. 22.Sept.
in Blauia castro.
Romanus presbyter. 24.Nouemb.
Blesis.
Solemnius episcopus. 25.Septemb.
in Bobecensi monasterio.
Marius abbas. 27.Ian.
in Blandinio monasterio.
Vuandregisilus abbas. 22.Iul.
in Bobiensi

in Bobiensi monasterio.

Attalas abbas. 10.Mart.

Columbanus abbas. 21.Nou.

in Boemia.

Vuencessaus mart. 28.Sept.

in Boloniensi pago Galliæ.

Vulmarus abbas. 20.Iul.

Banna in Germania.

Cassius, Florentius, & alij martyres. 10.Oct.

Bononia.

Basilius episc. 6.Mart.

Bononius abbas. 30.Aug.

Catharina virgo. 9.Mart.

Dominicus confessor. 4.Aug.

Eiusdem translatio. 24.Mai.

Eusebius episc. & confess. 26.Sept.

Faustinianus episc. 26.Febr.

Felix episc. 4.Dec.

Guarinus episc. 6.Febr.

Hermes, Aggæus, & Caius mar. 4.Ian.

Iucundus episc. & confess. 14.Nou.

Iuliana. 7.Febr.

Parisius confess. 11.Iun.

Paternianus episc. 12.Iul.

Petronius episc. & confess. 4.Oct.

Proculus mar. 1.Iun.

Tertullianus episc. & confess. 27.Apr.

Theodorus episc. 5.Mai.

Vitalis & Agricola mar. 4.Nou.

Zama episc. 24.Ian.

in Brabantia.

Dympna virgo & mar. 15.Mai.

Lutgardis virgo. 16.Iun.

Bracari in Lusitania.

Fructuosus episc. 16.Apr.

Petrus episc & mar. 26.Apr.

Victor mar. 12.Apr.

Brema.

Vuillehadus episc. 8.Nou.

Brincola in Prouincia.

Ludouicus episc. 19.Aug.

in Briocensi ciuitate.

Guillelmus episc. & confess. 29.Iul.

in Britannia.

Aldelmus episc. 25.Nou.

Cuthbertus episc. 20.Mart.

Deicola abbas. 18.Ian.

Ediltrudis Regina & virgo. 23.Iun.

Eduardus Rex. 18.Mart.

Hugo episc. 17.Nou.

Iulius, & Aaron, & alij multi mar. 1.Iul.

Machutus episc. 15.Nou.

Socrates & Stephanus mar. 17.Sept.

in Britannia minore.

Iuo confess. 19.Mai.

Maglorius episc. 24.Oct.

Sampson episc. & confess. 28.Iul.

Turrianus episc. & confess. 13.Iul.

Brinato apud Arnetinos.

Iulianus mar. 28.Aug.

Brixia.

Afra mar. 24.Mai.

Anastasius episcopus. 20.Mai.

Apollonius episc. & confess. 7.Iul.

Calocerus mar. 18.Apr.

Clateus episc. & mar. 4.Iun.

Deusdedit episc. 10.Dec.

Dominator episc. 5.Nou.

Dominicus episc. & confess. 20.Dec.

Euasius episc. 2.Dec.

Faustinus & Iouita mar. 15.Febr.

Faustinus confess. 26.Febr.

Felix episc. 23.Febr.

Gaudentius episc. 25.Oct.

Gaudiolus episc. & confess. 7.Mar.

Herculanus episc. 12.Aug.

Honorius episc. 24.Aprilis.

Latinus episc. 24.Mart.

Optatianus episc. 14.Iul.

Paterius episc. 21.Febr.

Paulinus episc. & confess. 29.Apr.

Philastrius episc. & confess. 18.Iul.

Sauinus & Cyprianus mar. 11.Iul.

Siluinus episc. 28.Sept.

Theophilus episc. 27.April.

Titianus episc. & confess. 3.Mart.

Vigilius episc. 26.Sept.

Vrsicinus episc. 1.Dec.

Brixinone.

Genuinus & Albinus episc. 5.Febr.

Bruges Flandrorum.

Donatianus episc. 14.Oct.

Brundusij.

Leucius episc. & confess. 11.Ian.

in Bulgaria.

Plurimorum Mart. commemoratio. 23.Iul.

Burdigala.

Amandus episc. & confess. 18.Iun.

Delphinus episc. 24.Dec.

Seuerinus episc. & confess. 23.Oct.

Burgis in Hispania.

Centolla & Helena mar. 13.Aug.

Bybli in Palæstina.

Aquilina virg. & mar. 13.Iun.

Bybli in Phœnicia.

Marcus episc. 27.Sept.

C

Cabilone, & in eius territorio.

Agricola episc. 17.Mart.

Gunthramnus Rex. 28.Mart.

Marcellus mar. 4.Sept.

Siluester episc. 20.Nou.

Valerianus mar. 15.Sept.

apud Caam fluuium in Gallacia.

Facundus & Primitiuus mar. 27.Nou.

Cæsaraugustæ.

Braulius episc. & confess. 26.Mar.

Caius & Crementius, item Lambertus m. 16. Apr.

Encratides virgo & mar. 16.Apr.

Optatus, Lupercus, & c. mar. 16.Apr.

Valerius episc. 28.Ian.

Innumeri mar. 3.Nou.

Cæsarea in Cappadocia.

Barlaam mar. 19.Nou.

Basilius episc. 1.Ian.

Basilij in episcopum ordinatio. 14.Iun.

Basilius & Emmelia coniuges. 30.Mai.

Dorothea virgo & mar. 6.Feb.

Eupsychius mar. 7.Sept.

Eupsychius mar. 9.Apr.

Germanus, Theophilus, Cæsarius, & Vitalis mart. 3.Nou.

Gordius centurio. 3.Ian.

Hyacinthus mar. 3.Iul.

Iulitta mar. 30.Iul.

Leontius episc. 13.Ian.

Longinus mar. 15.Mart.

Lucius episc. Absalon & Lorgius m. 2.Mart.

Mamans mar. 17.Aug.

Mercurius mar. 25.Nou.

Polyeuctus, Victorius, & Donatus martyr. 21.Mai.

Sergius mart. 24.Febr.

Theodorus, Rufina, & Ammia. 31.Aug.

Theophilus mar. 6.Febr.

Cæsarea in Mauritania.

Seueriana & Aquila vxor mar. 3.Ian.

Cæsarea in Palæstina.

Agapius mar. 20.Nou.

Alexander episc. 18.Mart.

Amphianus mar. 2.April.

Anectus mar. 27.Iun.

Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennata virgo mar. 13.Nou.

Cornelius centurio. 2.Feb.

Elias, Hieremias, Isaias, Samuel, Daniel m. 16.Febr.

Eutrisius, Priscianus, Fortunata virgo, & Carponius mar. 14.Oct.

Eubulus mar. 7.Martij.

Fabius mar. 31.Iul.

Hadrianus mar. 5.Mart.

Iulianus confess. 23.Mart.

Iulianus mar. 17.Febr.

Marinus & Asterius mar. 3.Mart.

Nicon & alij xcix. mar. 23.Mart.

Pamphilus mar. 1.Iun.

Philippus diaconus. 6.Iun.

Porphyrius & Seleucus mar. 16.Febr.

Priscus, Malcus, & Alexander m. 28.Mar.

Reparata virgo & mar. 8.Oct.

Theodosia virgo & mar. 2.Apr.

Theodolus mar. 17.Febr.

Theophilus episc. 5.Mart.

Timolaus, Dionysius, Pausis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionysius mar. 24.Mart.

Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia m. 5.Iun.

Cæsarea Philippi.

Nicostratus, Antiochus, & alij m. 21.Mai.

Theodosia, & aliæ duodecim matronæ mar. 29.Mai.

Cæsene.

Maurus episc. 20.Ian.

in Caienne castro.

Maximus confess. 20.Aug.

in Calabria.

Bruno confessor Carthusianorum institutor, 6.Octob.

Calamina.

Thomas Apost. 21.Dec.

in Calciatensi ciuitate.

Dominicus confess. 12.Mai.

Callij.

Gerontius episc. & mar. 9.Mai.

Cameraci in Gallia.

Autbertus episc. & confess. 13.Dec.

Guagericus episc. & confess. 11.Aug.

Camerini in Vmbria.

Anastasius & socij mar. 10.Mai.

Ansouinus episc. & confess. 13.Mart.

Venantius cum alijs decem m. 18.Mai.

Victorinus confess. 8.Iun.

in Campania.

Benedictus monachus. 23.Mart.

Dominica virgo & mar. 6.Iul.

Erasmus episc. & mar. 2.Iun.

Marcus 24.Oct.

Siluianus episc. 10.Febr.

Sosius mar. 23.Sept.

Octoginta mart. 2.Mart.

Cantuaria in Anglia.

Anselmus episc. 21.Aprilis.

Augustinus episc. 26.Mai.

Dunstanus episc. 19.Mai.

Edmundus episc. 16.Nou.

Elphegus episc. & mar. 19.Apr.

Honorius episc. & confess. 30.Sept.

Laurentius episc. 2.Febr.

Theodorus episc. 19.Sept.

Thomas episc. & mar. 29.Dec.

Canusij in Apulia.

Sabinus episc. & confess. 9.Febr.

in Cappadocia.

Elpisolius, & Erotheis mar. 27.Oct.

Cottidas, Eugenius, & socij mar. 6.Sept.

Macrina virgo. 19.Iul.

Sabas, & alij mart. 12.Apr.

Theodosius cœnobiarcha. 11.Ian.

Thespheſius mar. 1.Iun.

Commemoratio plurium SS. Mart. 23.Mai.

Capua.

Aristæus, & Antoninus mar. 3.Sept.

Bernardus episc. & confess. 22.Mart.

Decorosius episc. 15.Febr.

Germanus episc. 30.Octob.

Marcellus,

Marcellus, Castus, Aemilius, & Saturninus martyres. 6.Oct.
Pamphilus episc. 7.Sept.
Paulinus episc. 10.Oct.
Priscus mar. 1.Sept.
Priscus alter Castrensis, Tammarus, Rosius, Heraclius, & alij mar. 1.Sept.
Quinctius, Arcontius, & Donatus m. 5.Sept.
Rufinus episc. & confess. 26.Aug.
Rufus episc. & mar. 27.Aug.
Rufus, & Carpophorus mar. 27.Aug.
Victor episc. 17.Oct.
Vitalianus episc. & confess. 16.Iul.

Caralis in Sardinia.

Ephisius mar. 15.Ian.
Saturninus mar. 30.Oct.

in monte Carmelo.

Elias Propheta. 20.Iul.

Carnoti in Gallia.

Caraunus mar. 28.Mai.

Carrhis in Mesopotamia.

Eutychius, & socij mart. 14.Mart.
Protogenes episc. 6.Mai.

Carthagine.

Agileus mar. 15.Oct.
Bassa, Paula, & Agathonica virgines & mar. 10 Aug.
Caecilius presb. 3.Iun.
Candida virgo & mar. item Susanna martyr. 20. Sept.
Catulinus, Ianuarius, Florentius, Iulia & Iusta mart. 15.Iul.
Concessa mar. 8.Apr.
Constantinus confess. 11.Mart.
Cyrus episc. 14.Iul.
Deogratias episc. 22.Mart.
Gundenes virgo & mar. 18.Iul.
Heraclius, & Zosimus mar. 11.Mar.
Liberatus, Bonifacius, Seruus, Rusticus, Rogatus, Septimus, & Maximus m. 17.Aug.
Marcellinus mar. 6.Apr.
Modestus & Iulianus mar. 12.Feb.
Octauianus, & multa millia m. 22.Mar.
Pontius diaconus. 8.Mart.
Restitutus episc. & mar. 9.Dec.
Speratus, Narzalus, & Sillitani m. 17.Iul.
Commemoratio ccc. mar. 24.Aug.

in ciuitate Casalensi.

Euasius episc. & mar. 1.Dec.

in monte Casino.

Benedictus abbas. 21.Mart.
Deusdedit abbas. 9.Oct.
Scholastica virgo. 10.Feb.

Cassiope in Corcyra.

Donatus, 13.Oct.

in Castrensium pago.

Ionas presb. & mar. 22.Sep.

Catalauni in Gallia.

Domitianus episc, & confess. 9.Aug.
Donatianus episc. 7.Aug.
Memmius episc. 7.Aug.

Catanae in Sicilia.

Agatha virgo & mar. 5.Febr.
Birillus episc. 21.Mart.
Euplius mar. 12 Aug.
Leo episc. 20.Feb.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus mar. 31.Dec.

Caucoliberi in Hispania.

Vincentius mar. 19.Apr.

Celeae in Pannonia.

Maximilianus episc. 12.Oct.

apud Cenomanos.

Domnolus episc. 16.Mai.
Iulianus episc. 27.Ian.
Liberius episc, & confess. 23.Iul.
Siuiardus abbas. 1.Mart.
Victorius episc. 1.Sept.

in monasterio Centula:

Richarius confess. 26.Apr.

Chalcedone.

Euphemia virgo & mar. 16.Sept.
Manuel, Sabel, & Ismael mart. 17. Iun.
Solochanus & socij mart. 17. Mai.
Sosthenes & victor mart. 10, Sept.
Commemoratio xlix mart. 24. Sept.

Calcide in Graecia.

Methodius episc. & mart. 18. Sept.

apud Chersonesum.

Basilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephraem, Nestor, & Archadius episcopi & mart. 4. Martij.
Clemens Papa mar. 23. Nou.

in Chio insula,

Isidorus mar. 15. Mai.
Myrops mar. 13. Iul.

in Chrisolao vico in territorio Parisiensi.

Agoardus, & Aglibertus cum alijs innumeris mart. 24. Iun.

in Cilicia.

Amphion episc. & confess. 12. Iun.
Andreas tribunus, & socij milites m. 19. Aug.
Calliopus mar. 7. Apr.
Zosimus, Athanasius, Theopomptus, & Theonas mart. 3. Ianuar.

Cirthe in Numidia.

Agapius, & Secundinus mart. item Aemilianus, Tertulla & Antonia virgines, & mulier cum suis geminis. 29. Apr.

Cistertij in Gallia.

Stephanus abbas. 17. Apr.

in monasterio Claraualensi.

Malachias episc. 2. Nou.

in coenobio Cluniacensi.

Consortia virgo. 22. Iun.
Hugo abbas. 29. Apr.

Clusij in Etruria.

Irenaeus & Mustiola mart. 3. Iul.

Colonia Sassetulana in Africa.

LX. mart. 30. Aug.

Coloniae, & in territorio Coloniensi.

Annon episcopus. 4. Decemb.
Cordula mart. 22. Oct.
Cunibertus episcopus. 12. Nou.
Eliphius mar. 16. Oct.
Engelbertus episc. & mart. 7. Nou.
Euergislus episc. & mar. 24. Oct.
Gereon & cccxviij. mart. 10. Oct.
Heribertus episcopus. 16. Mart.
Martha & Saula virgines & mart. 20. Oct.
Marinus abbas & mart. 10. Iun.
Paulinus mar. 4. Mai.
Protasius mart. 4. Aug.
Victor & socij mart. 10. Oct.
Vrsula & sociae mart. 21. Oct.
Commemoratio ccc. mart. 15. Oct.

Colossis.

Epaphras episc. & mart. 19. Iul.
Philemon & Apphia mart. 22. Nou.

Comanae in Armenia.

Zoticus episc. & mart. 21. Iul.

Comana in Ponto.

Alexander episc. & mart. 11. Aug.
Basiliscus mar. 22. Mai.

apud Comanos.

Hiermias & eius carnifex mart. 31. Mai.

apud Comum, vide Nouocomum

Abundius episc. & confess. 2. Apr.
Amantius episc. & confess. 8. Apr.
Fidelis mart. 28. Oct.

Compluti in Hispania.

Didacus confess. 12. Nou.
Iustus, & Pastor mart. 6. Aug.

Compostella.

Petrus episc. 10. Sept.

Conchae in Hispania.

Iulianus episc. 28. Ian.

Concordiae.

Donatus, Secundianus, Romulus cum alijs lxxxvi. mart. 17. Febr.

Constantiae, & in eius territorio.

Conradus episc, 26. Nou.
Lauro episcopus. 22. Sept.
Paternus episc. & mart. 23. Sept.
Pelagius mar. 28. Aug.
Verena virgo. 1. Sept.

Constantinopoli.

Abrahamitae monachi mart. 8. Iul.
Acathius centurio mar. 8. Mai.
Alexander, & Antonina mart. 3. Mai.
Alexander episcopus. 28. Aug.
Andreae Apost. Lucae Euangelistae & Timothei translatio. 9. Mai.
Andreas Cretensis mar. 17. Oct.
Antusa virgo. 27. Iul.
Antonius episcopus. 12. Febr.
Basilius & Procopius confess. 27. Febr.
Daniel Stylita. 11. Dec.
Eleutherius episc. & mart. 20. Febr.
Eleutherius mart. 4. Aug.
Euagrius. 6. Mart.
Eulogius & socij mart. 3. Iul.
Eustolia & Sopatra virgines. 9. Nou.
Flauius episc. 18 Febr.
Germanus episc. 12. Mai.
Gregorius Decapolita. 20. Nou.
Hermellus mart. 3. Aug.
Hypatius episc. & Andreas mar. 29. Aug.
Ignatius episc. & confess. 23. Oct.
Ioannes Chrysostomus. 27. Ian.
Ioannes Abbas. 27. Apr.
Iulianus & Marcianus mart. 9. Aug.
Lazarus monachus. 23. Febr.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionysius mart. 3. Iun.
Macarius confess. 1. Apr.
Marcellus abbas. 29. Dec.
Marcianus presbyter. 10. Ianuar.
Martyrius & Marcianus mart. 25. Oct.
Maura virgo & mart. 30. Nou.
Maximus & alij mart. 13. Aug.
Menna episc. 25. Aug.
Methodius episc. 14. Iun.
Metrophanes episc. & confess. 4. Iun.
Mucius presbyt. & mar. 13. Mai.
Natalia. 1. Dec.
Nicephorus episc. 13. Mart.
Niceras virgo. 27. Dec.
Nilus abbas. 12. Nou.
Olympias vidua. 17. Dec.
Patapius solitarius. 8. Dec.
Paula virgo & mart. 3. Iun.
Paulus episc. & mart. 7. Iun.
Paulus mart. 17. Mart.
Plato monachus. 4. Apr.
Proclus episc. 24. Oct.
Pulcheria Augusta virgo. 10. Sept.
Sampson presbyter. 27. Iunij.
Stachys episc. 31. Oct.
Stephanus, Basilius, Petrus, Andreas, & socij cccxxxix. mart. 28. Nou.
Tharasius episc. 25. Febr.
Theodorus, & Theophanes confess. 27. Dec.
Theodorus Studita. 12. Nou.
Theodota mart. 17. Iul.
Theophanes monachus. 12. Mart.
Theophanes, & socij. 4. Dec.
Theophilus monachus confess. 2. Oct.
Tigrius, & Eutropius mart. 12. Ianu.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus & socij lxxvij. mart. 5. Sept.
Commemoratio plurimorum martyrum, 30. Mart.
Item monachorum. 8. Febr.

Cordubae.

Abundius mart. 11. Iul.

Act-

Acifclus, & Victoria mart. 17. Nou.
Andulphus, & Ioannes mart. 27. Sept.
Amator, Petrus, & Ludouicus, 30. Apr.
Anastasius, Felix, & Digna virgo mart. 4. Iun.
Argymirus mart. 28. Iun.
Aurea virgo & mar. 19. Iul.
Benildes mart. 15. Iun.
Columba virgo & mart. 17. Sept.
Elias, Paulus, & Isidorus mart. 17. Apr.
Emilas & Hieremias mart. 15. Sept.
Eulogius mart. 11. Mart.
Fandilas mart. 13. Iun.
Faustus, Ianuarius, & Martialis mart. 13. Octob.
Flora, & Maria virg. & mart. 24. Nou.
Gregorius, Felix, Aurelius, Natalia, & Liliosa mart. 27. Iul.
Gumesindus & Seruusdei mart. 13. Ian.
Isaac mart. 3. Iun.
Leocritia virgo & mart. 15. Mart.
Leouigildus & Christophorus mar. 20. Aug.
Paulus diaconus & mar. 20. Iul.
Pelagius mar. 26. Iun.
Perfectus mart. 18. Apr.
Petrus, Vualabonsus, Sabinianus, Vuistremundus, Habentius, & Hieremias mart. 7. Iun.
Pomposa virgo & mar. 19. Sept.
Rogellus & Seruusdei mart. 16. Sept.
Rudericus & Salomon mart. 13. Mart.
Sandalus mart. 3. Sept.
Sancius mar. 5. Iun.
Secundinus mar. 21. Mai.
Sisenandus mar. 16. Iul.
Theodemirus mar. 25. Iul.
Zoilus & alij xix. mart. 27. Iun.

Corsinij in Pelignis.

Pamphilus episcopus. 28. Apr.
Pelinus episc. & mart. 5. Dec.

Corinthi.

Alexander mart. 24. Nou.
Callistus & Charisius cum alijs vij. martyr. 16. Apr.
Codratus, Dionysius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Crescens mart. 10. Mart.
Crispus, & Caius. 4. Oct.
Dionysius episc. 8. Apr.
Helconides mart. 28. Mai.
Phoebe. 3. Sept.
Sosthenes. 28. Nou.
Timon de septem primis diaconis martyr. 19. Apr.

in Corsica.

Iulia virgo & mar. 22. Mai.

Colossis in Phrygia.

Mennas mart. 11. Nou.

Cracouia in Polonia.

Heduuigis. 15. Oct.
Hyacinthus confess. 16. Aug.
Stanislaus episc. & mart. 7. Mai.

Cremonae.

Homobonus confess. 13. Nou.

in Creta.

Myro episc. 8. Aug.
Pinytus episc. 10. Oct.
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelasius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Basilides, Euaristus mart. 23. Dec.
Titus episc. 4. Ian.

Cumis.

Iuliana virgo & mar. 16. Februar.

Curia in Germania.

Lucius Rex. 3. Decemb.

in Cypro.

Barnabas Apost. 11 Iun.
Conon mart. 6. Mart.
Hilarion abbas. 21. Octob.
Iason Christi discipulus. 12. Iul.
Isacius episc. & mart. 21. Septemb.

Maria mater Ioannis cognomento Marci 29. Iun.
Meletius episc. & confess. 21. Sept.
Nicanor vnus ex septem primis diaconis. 10. Ian.
Potamius, & Nemesius mart. 20. Febr.
Spiridion episc. & confess. 14. Decemb.
Sophronius episc. 8. Decemb.
Theodotus episc. 6. Mai.
Theophilus mart. 22. Iul.
Thryphillius episc. 13. Iun.

Cyrenae.

Cyrilla mart. 5. Iul.
Lucius episc. 6. Mai.
Theodorus episc. & confessor. 4. Iul.

Cyri in Syria.

Marcianus confessor. 2. Nou.

Cyzici.

Aemilianus episc. & confess. 8. Aug.
Fausta virgo, & Eulasius mart. 20. Sept.
Sisinius mart. 23. Nou.
Triphenes mart. 31. Ian.

D

in Dacia.

Nicetas episcopus. 7. Ianuar.

Damasci.

Ananias mart. 25. Ian.
Caesarius, Dacius, & alij quinque martyr. 1. Nouemb.
Ioannes Damascenus. 6. Mai.
Paulus & Tatta coniuges, & Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius filij mart. 25. Sept.
Petrus Mauimenus mart. 21. Febr.
Petrus episc. & mar. 4. Oct.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Cassia, & Paula cum alijs x. mart. 20. Iul.

in Dania.

Canutus rex & mar. 7. Iun.
Gulielmus abbas. 6. Apr.

Dauentriae in Belgio.

Marcellinus confess. 14. Iul.

in ciuitate Diensi.

Marcellus episc. 9. Apr.

in castro Diuione.

Benignus mart. 1. Nou.

Dorosteri in Mysia.

Aemilianus mart. 18. Iul.
Dasius episc. & mar. 20. Nouem.
Hesychius mart. 15. Iun.
Iulius mart. 27. Mai.
Parasicrates, Valentio, & alij duo mart. 25. Mai.

Drizipara Pannonia.

Alexander mart. 27. Mart.

Dyrrachij in Macedonia.

Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Hesychius, Papius, Saturninus, & Germanus mart. 7. Iul.

E

Ebora in Lusitania.

Mancius mar. 15. Mai.

Eboraci in Anglia.

Ioannes episc. 7. Mai.
Paulinus episc. 10. Oct.
Vualfridus episc. & confess. 12. Oct.

Ebreduni in Gallia.

Marcellinus episc. 20. Apr.
Vincentius, Orontius, Victor mart. 22. Ian.

Ebroicis, & in pago Ebroicensi.

Aquilinus episc. & confess. 19. Oct.
Leutfridus abbas. 21. Iun.
Taurinus episc. 11. Aug.

Edessae.

Abibus mart. 15. Nou.
Barsimaeus episc. & mar. cum alijs. 30. Ian.

Barsen episc. 30. Ian.
Bassa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mart. 21. Aug.
Ephraem diaconus. 1. Febr.
Eulogius episc. & confess. 5. Mai.
Gurias & Samonas mart. 15. Nou.
Iulianus monachus. 9. Iun.
Nonnus episc. 2. Decemb.
Sarbelius & Barbea mart. 29. Febr.
Thalalaeus, Asterius, Alexander, & socij mart. 20. Mai.
Thomae Apost. translatio. 3. Iul.

Eleutheropoli in Palaestina.

Florianus, Calanicus, & socij lviij. mart. 17. Dec.

Emerita in Hispania.

Eulalia virgo & mart. 10. Dec.
Iulia virgo & mart. 10. Dec.
Lucretia virgo & mart. 23. Nou.
Victor, Stercatius, & Antinogenes mart. 24. Iul.

Emesa in Phoenicia.

Galation & Epistemes mart. 5. Nou.
Simeon Salus. 1. Iul.
Commemoratio plurimarum mulierum mart. 14. Nou.
Siluanus episcopus & alij duo mart. 6. Feb.

in castello Emmaus.

Cleophas mar. 25. Sept.

Engolismae.

Eparchus abbas. 1. Iul.

Ephesi.

Ioannes Apost. & Euang. 27. Dec.
Maximus mart. 30. Apr.
Porphyrius mart. 30. Apr.
XLI. mart. 12. Ianuar.
Septem Dormientium natalis. 27. Iul.
Timotheus episc. & mar. 24. Ian.

Engubij.

Vbaldus episc. 16. Mai.

Euorea in Epiro.

Donatus episc. 30. Apr.

F

Apud Fabrianum in Piceno.

Siluester abbas. 26. Nou.

Fesulis in Tuscia.

Alexander episc. & mar. 6. Iun.
Romulus episcopus & mart. cum socijs. 6. Iul.

Faleria in Tuscia.

Gracilianus, & Felicissima virgo m. 12. Aug.

Fausina in Sardinia.

Simplicius episc. & mar. 15. Mai.

Ferentini in Tuscia.

Bonifacius episc. 14. Mai.

Ferentini in Hernicis.

Ambrosius mart. 16. Aug.
Eutychius mart. 15. Apr.
Redemptus episc. 8. Apr.

Firmi in Piceno.

Alexander episc. & mart. 11. Iul.
Philippus episc. & mar. 22. Oct.
Sophia virgo & mart. 30. Apr.
Visilia virgo & mart. 12. Apr.

Florentiae.

Andreas episc. Fesulanus. 6. Ian.
Andreas episc. 26. Febr.
Antoninus episc. 2. Mai.
Crescentius confess. 19. Apr.
Eugenius confessor. 17. Nou.
Magdalena virgo Ord. Carmel. 25. Mai.
Minias mar. 25. Oct.
Podius episc. 28. Mai.
Zenobius episc. 25. Mai.

in monasterio Fontanellae.

Ansbertus episc. 9. Febr.
Vulfrannus episc. 20. Mart.

Formijs in Campania.
Albina virgo & mart.16. Decemb.
apud Forum Cornelij.
Petrus Chrysologus.2. Decemb.
apud Forum Iulij.
Maxima virgo.16. Mai.
apud Forum Sempronij.
Aquilinus, Geminus, Gelasius, Magnus, & Donatus mart.4. Febr.
apud Forum Sylla.
Cassianus mar.13. Augusti.
Fossanoua ad Tarracinum.
Thomas Aquinas confess. & doctor.7.Mart.
in Frisia.
Vuillibrordus episcopus.7. Nou.
Frisinga.
Corbinianus episcopus.8. Sept.
Fulginij.
Felicianus episc. & mart.24.Ian.
Fundis.
Felix mart.6. Nouemb.
Honoratus abbas.16. Ian.
Paternus mart.21. Aug.
Furconij in Vestinis.
Florentius & Felix mart. 25. Iul.

G

in Galatia.
Crescens mart.27. Iun.
Gallacia in Hispania.
Facundus & Primitiuus mar.27.Nou.
Marina virgo & mart. 18. Iul.
in Gallia.
Augustalis episcopus & confess.7. Sept.
Eutropia.15. Sept.
Pontius mart.14. Mai.
Veneranda virgo & mart.14. Nou.
in portu Ganda & Gandensi.
Bauon confess.1. Oct.
Liuinus episc. & mart.12. Nou.
Gandaui.
Amelberga virgo.10. Iul.
Landoaldus, & Amantius. 19. Mart.
Gangra in Paphlagonia.
Callinicus mart.29. Iul.
Hypatius episc. & mart.14. Nou.
in monte Gargano.
Apparitio S. Michaelis.8. Mai.
Memoria eiusdem. 29. Sept.
Gaualis & in territorio Gaualitano.
Hilarius episcopus.25. Oct.
Priuatus episcopus & mart.21. Aug.
Gaza in Palestina.
Barsanuphius anachoreta.11. Apr.
Eusebius, Nestabus, & Zeno mar.8. Sept.
Irenio episcopus.16. Decemb.
Meuris & Thea mart.19. Dec.
Nestor mart.8. Sept.
Porphyrius episcopus.26. Febr.
Gelduba.
Iulius mart.20. Decemb.
Genua.
Salomon episc. & confess.28. Sept.
Syrus episcopus.29. Iun.
Geris in Aegypto.
Nilamon reclusus.6. Ian.
in Germania.
Lioba virgo.28. Sept.
Tecla abbatissa.15. Oct.
Vuigbertus presbyter.12. Aug.
Gerunda in Hispania.
Felix mart. 1. Aug.
Gortyna in Creta.
Cyrillus episcopus & mart.9. Iul.
Eumenus episcopus & confess.18. Sept.
Philippus episcopus.11. Apr.
Gratianopoli.
Hugo episcopus. 1. Apr.
in territorio Guleti prope Nasonem.
Gulielmus confess. Pater eremitarum Montis Virginis.25. Iun.

H

Hadrianopoli.
Lucius & socij mart.11. Febr.
Maximus, Theodorus, & Asclepiodotus mart.15. Sept.
Philippus episcopus, Eusebius, & Hermes mart.22. Oct.
Stylianus anachoreta.26. Nou.
Halberstatti in Germania.
Mathildis Regina.14. Mart.
in Hannonia.
Gislenus episcopus & confess.9. Oct.
Hiltrudis virgo.27 Sept.
in oppido Hasbania.
Trudo presbyter.23. Nouemb.
Heliopoli.
Cyrillus mart.29. Mart.
Eudocia mart.1. Mart.
in Hellesponto.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mar.3. Ian.
Onesiphorus mar.6. Sept.
Heraclea.
Ammon & al. virg. & mart.1. Sept.
Bassus, Dionysius, Agapitus, & alij xl. mart. 20. Nouemb.
Clementinus, Theodotus, & Philomenus mart.14. Nou.
Felix & Ianuarius mart.7. Ian.
Glyceria mart.13. Apr.
Sebastiana mart.16. Sept.
Theodorus mart.7. Febr.
Herbipoli.
Bruno episcopus.17. Mai.
Burchardus episcopus.14. Oct.
Chylianus, Colomannus, & Totnanus mart.8. Iul.
Herfordia in Anglia.
Thomas episcopus & confess.2. Oct.
in Herio insula.
Philibertus abbas.20. Aug.
Hermopoli in Aegypto.
Sabinus mar. 13. Mart.
in Hibernia.
Celsus episcopus.6. Apr.
Egbertus presbyter. 24 Apr.
Ethbinus abbas.19. Oct.
Laurentius episcopus.14. Nou.
Patricius episc. & confess.17. Mart.
Hierapoli.
Abercius episcopus.22. Oct.
Apollinaris episcopus.8. Ian.
Papias episcopus.22. Febr.
Philippus Apostolus.1. Mai.
Hierosolymis.
Anna prophetissa.1. Sept.
Andronicus, & Athanasia.9. Oct.
Athanasius mar.5. Iul.
Crucis sacrosanctæ Inuentio.3. Mai.
Eiusdem Exaltatio.14. Sept.
Cyriacus episc. & mar.4. Mai.
Cyrillus episcopus. 18. Mart.
Dauid rex & propheta.29. Dec.
Iacobus Apostolus frater Domini.1. Mai.
Iacobus Apostolus frater Ioannis. 25. Iul.
Ioseph ab Arimathia.17. Mart.
S. Latro frater Ioannis.25. Mart.
Macarius episc. & confess.10. Mart.
Marcus episcopus & mart.22. Oct.
Mariæ Virginis sanctissimæ Dei genitricis Præsentatio.21. Nou.
Eiusdem Assumptio.15. Aug.
Maria Salome.22. Oct.
Matthias episcopus.30. Ian.
Maximus episcopus & confess.5. Mai.
Melania iunior, & Pinianus coniunx.31. D.
Narcissus episcopus.29. Oct.
Paphnutius mart.19. Apr.
Pelagia Pœnitens. 8. Oct.
Symeon episcopus & mart.18. Febr.
Sophronius episcopus.11. Mart.
Stephani protomar. inuentio, & una Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis.3. Aug.
Stephanus protomar.26. Dec.
Zacchæus episcopus.23. Aug.
Zambda episcopus.19. Febr.
Hippone regio.
Augustinus episc. & doctor.28. Aug.
Theogenes episc. & alij xxxvj. m.26. Ian.
Hispali in Hispania.
Felix mart.2. Mai.
Florentia virgo.20. Iun.
Florentius confess.23. Febr.
Hermengildus mar.13. Apr.
Isidorus episcopus.4. Apr.
Iusta & Rufina virg. & mar.19. Iul.
Leander episcopus.27. Febr.
Petrus mar.8. Oct.
in Hispania.
Crispulus & Restitutus mart.10. Iun.
Epitacius episc. & Basileus mar.23. Mai.
Euthychius mar.11. Dec.
Fabricianus & Philibertus mar.22. Aug.
Hemiterius & Cheledonius mart.3. Mart.
Honorius, Eutychius, & Stephanus m.21. No.
Quiteria virgo & mar.22. Mai.
Seruandus & Germanus mart.23. Oct.
Torquatus, Ctesiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius Hesychius, & Euphrasius.15. Mai.
Victor mar.26. Aug.
Vincentius & Lætus mart.1. Sept.
Xantippa, & Polyxena.23. Sept.
in Hollandia.
Adelbertus confess.25. Iun.
apud Homeritas.
Aretas & socij xxxiij. mart. Item mater cum filio balbutiente Christum.24. Oct.
SS. Martyres incendio traditi.27. Iul.
in monte Hor.
Aaron primus sacerdos Leuitici ord.1. Iul.
in terra Hus.
Iob propheta.10. Mai.

I

apud Iberos trans Pontum.
Christiana ancilla.15. Dec.
Iconij.
Amphilochius episc.23. Nou.
Apollonius mar.10. Iul.
Conon, & filius eius mart.29. Mai.
Curonotus episc. & mar.12. Sept.
Marcianus mar.15. Iul.
Terentius episcopus & mar.21. Iun.
Tecla virgo & mart.23. Sept.
Tryphena & Tryphosa.10. Nou.
Ilerda in Hispania Tarraconensi.
Licerus episcopus.27. Aug.
Iliberi in Hispania.
Gregorius episc. & confess.24. Apr.
in Illyrico.
Florus & Laurus mart.18. Aug.
Vrsicius mar.14. Aug.
apud Indos.
Barlaam & Iosaphat.27. Nou.
Frumentius episcopus.27. Oct.
Passio SS. monachorum & aliorum.3. Aug.
Interamnæ.
Agapis virgo & mar.14. Febr.
Anastasius episc. & confess.17. Aug.
Proculus, Ephebus, & Apollonius m.14. Fe.
Proculus episc. & mar.14. Apr.
Proculus episc. & mart.1. Dec.
Saturninus, Castulus, Magnus, & Lucius m. 15. Febr.
Valentinus mar.14. Febr.
in Isauria
Aquilinus & Victorianus mart.16. Mai.

Ara & focij el[illegible] mart. 19.Nou.
T[illegible] mar. 23.Aug.
[illegible] *in Istria.*
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles. 24.Mai.
[illegible] Fraleca in Hispania.
Geruntius episc. 25.Aug.
in Iudaea.
Esaias propheta. 6.Iulij.
Habacuc & Michaeas prophetae. 15 Ian.
Ioachim pater beatissimae Virginis. 20.Mart.
Ioseph eiusdem sponsus. 19.Mart.
Malachia propheta. 14.Ian.
Maria Cleophae. 9.Apr.
Mariae visitatio ad Elizabeth. 2 Iul.
Matthias Apost. & mart. 24.Febr.
Samuel propheta. 20.Aug.
Sophonias propheta. 3.Dec.
apud Iuliam in territorio Parmensi.
Domninus mart. 9.Oct.

L

Lambesa in Nicomedia.
Marianus & Iacobus mart. cum alijs multis. 30.Apr.
Lampsaci in Hellesponto.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionysia mart. 15.Mai.
Laodicea in Syria.
Anatolius episc. 3 Iul.
Artemon mar. 8.Oct.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. 11.Sept.
Pelagius episc. 25.Mart.
Sagar episc. & mar. 6.Oct.
Theodotus episc. 1.Nou.
Theotimus & Basilianus mart. 18.Dec.
Trophimus & Thalus mart. 11.Mart.
in Latio.
Bernardus confess. 14.Oct.
Laubijs.
Erminus episc. & confess. 25.Apr.
Theodulphus episc. 24.Iun.
in coenobio Laubiensi.
Vrsmarus episc. 19.Apr.
Lauda.
Bassianus episc. & confess. 19.Ian.
Lauduni, & in Laudunensi castro.
Cilinia mater S. Remigij. 21.Oct.
Salaberga abbatissa. 22.Sept.
Lauriaci in Norico Ripensi.
Florianus mar. 4.Mai.
Legione in Hispania.
Claudius, Lupercus, & Victorius m. 30.Oct.
Vincentius abbas & mar. 11.Sept.
Lemouicis in Gallia.
Leonardus confess. 6.Nou.
Martialis episc. Alpinianus & Austriclinianus presbyteri. 30.Iun.
Valeria virgo & mar. 9.Dec.
Leocata in Sicilia.
Angelus mar. 5 Mai.
Leodij in Belgio.
Lambertus episcopus & mar. 17.Oct.
Theodardus episc. & mart. 10.Sept.
apud Leontinos in Sicilia.
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus m. 10.Mai.
Epiphana mart. 12.Iul.
Euthalia virgo & mar. 27.Aug.
Mercurius & socij mart. 10.Dec.
in monasterio Lirinensi.
Antonius monachus. 28.Dec.
Caprasius abbas. 1.Iun.
Vincentius presbyter. 24 Mai.
in Lesbo insula.
Passio quinque mart. 5.Apr.
in Libya.
Theophilus & Helladius mart. 8.Ian.
apud Lingonas, & in territorio Lingonensi.
Bernardus abbas. 20.Aug.
Desiderius episc. & alij plures mart. 23.Mai.
Gregorius episcopus. 4.Ian.
Sequanus confess. 19.Sept.
Speusippus, Eleusippus, & Meleusippus tergemini, cum auia Leonilla. 17.Ian.
Vrbanus episcopus. 2.Apr.
in pago Lisuino.
Nemesius confess. 1.Aug.
Londini in Anglia.
Erconualdus episc. 30 Apr.
Lucae in Tuscia.
Dauinus confess. 3.Iun.
Frigdianus episc. 18.Mart.
Eiusdem translatio. 18.Nou.
Paulinus episc. cum socijs mar. 12.Iul.
Richardus Rex Anglorum. 7.Febr.
in Lucania.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart. 29 Oct.
Victus, Modestus, atque Crescentia m. 15.Iun.
Lugduni, & in territorio Lugdunensi.
Albinus episcopus. 15.Sept.
Alexander cum socijs xxxiiij. m. 24.Apr.
Antiochus episc. 15.Oct.
Aurelianus episc. 16.Iun.
Baldomerus. 27.Febr.
Bonauentura episc. & doctor. 14.Iul.
Benedicta virgo & mar. 8.Oct.
Desiderius episc. & mar. 23.Mai.
Desiderius mar. 11.Febr.
Domitianus abbas. 1.Iul.
Elpidius episc. & confess. 2.Sept.
Epipodius mar. 22.Apr.
Eucherius episc. & confess. 16.Nou.
Eugendus abbas. 1.Ian.
Irenaeus episc. & mar. 28.Iun.
Iulianus mar. 13.Febr.
Iustus episc. 2 Sept.
Lambertus episc. & confess. 14.Apr.
Lupicinus & Felix episcopi. 3.Febr.
Lupicinus abbas. 21.Mart.
Lupus episc. 25.Sept.
Minervius & Eleazarus cum filijs viij. m. 23.Au.
Nicetius episc. 2.Apr.
Patiens episc. 11.Sept.
Photinus, Sanctus, Verius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi martyres. 2.Iun.
Peregrinus presbyter. 28.Iul.
Romanus abbas. 28.Febr.
Sacerdos episc. 12.Sept.
Stephanus episc. 13.Febr.
Veranus episc. 11.Nou.
Viator. 21.Oct.
Viuentiolus episc. 12.Iul.
in Lusitania.
Irene virgo & mar. 20.Oct.
Vuilgefortis virgo & mar. 20.Iul.
Lutetiae Parisiorum, & in territorio Parisiensi.
Aurea virgo. 4.Octob.
Bathildis regina. 26.Ian.
Clodoaldus confess. 7.Sept.
Crotildis regina. 3.Iun.
Dionysius, Rusticus, & Eleutherius m. 9 Oct.
Droctoueus abbas. 10.Mart.
Eleazarus comes. 27.Sept.
Eugenius episc. & mar. 15.Nou.
Genouefa virgo. 3.Ian.
Georgius & Aurelius. 20.Oct.
Germanus episcopus. 28.Mai.
Iustinus mar. 1.Aug.
Lucanus mar. 30.Oct.
Ludouicus rex. 25.Aug.
Marcellus episc. 1.Nou.
Medericus presbyter. 29.Aug.
Seuerinus monachus. 27 Nou.
in monasterio Laxouiensi.
Eustasius abbas. 29.Mart.
Romaricus abbas. 8.Dec.
in Lycaonia.
Papas mar. 16. Mart.
in Lycia.
Christophorus mar. 25. Iul.
Domnina mar. 12. Oct.
Nicetas & Aquilina mar. 24. Iul.
Theomistocles mar. 21. Dec.
Lyra in Belgio.
Gummarus confess. 11. Oct.

M

in Macedonia.
Silas. 13. Iul.
Timotheus & Diogenes mar. 6. Apr.
Machlinia.
Rumoldus episcopus & mar. 1. Iul.
Madauri in Africa.
Namphanion cum socijs mar. 4. Iul.
Maiuma.
Zeno episcopus. 26. Dec.
Malaca in Hispania.
Cyriacus & Paula virgo mar. 18. Iun.
in monasterio Malbodio.
Aldegundis virgo. 30.Ian.
in ciuitate Mamiensi.
Seraphina. 29. Iul.
Mantua.
Anselmus episcopus & confess. 18. Mart.
Rufinus confess. 19. Aug.
in monasterio S. Benedicti in agro Mantuano.
Symeon eremita. 26. Iul.
Marcianopoli in Thracia.
Melitina mar. 15. Sept.
Maronia in Syria.
Malchus monachus. 21. Oct.
in oppido Marpurg.
Elizabeth vidua. 19. Nou.
Marrochij in Africa.
Berardus, Petrus, Accursius, Adiutus, & Otho mar. 16. Ian.
Martula.
Brictius episc. & confess. 9. Iul.
Apud Marsos.
Simplicius cum filijs Constantio & Victoriano mar. 26. Aug.
Massilia.
Hermes & Hadrianus mart. 1. Mar.
Lazarus episcopus. 17. Dec.
Maria Magdalena. 22. Iul.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus mart. 21. Iul.
Matriti.
Isidori Agricolae. 19. Mai.
in Mauritania Caesariensi.
Marciana virgo & mar. 9.Ian.
Romulus & Secundus mar. 24. Mar.
Timotheus, Polius, & Eutychius m. 21. Mai.
Timotheus mar. 19 Dec.
Mediolani.
Ambrosius episcopus & doctor. 4.Apr.
Eiusdem ordinatio. 7. Dec.
Antoninus episc. & confess. 31. Oct.
Aquilinus mar. 29. Ian.
Augustini conuersio. 5. Mai.
Auximus episcopus. 3. Sept.
Benedictus episcopus. 11. Mart.
Benignus episcopus. 20. Nou.
Caius episcopus. 27. Sept.
Calimerius episc. & mar. 31. Iul.
Carolus Episcopus. 4. Nou.
Castritianus episcopus. 1. Dec.
Clicerius episc. & confess. 20. Sept.
Datius episcopus. 14. Ian.
Dionysius episcopus. 25. Mai.
Eugenius episcopus & confess. 30. Dec.
Eusebius episc. & confess. 12. Aug.
Eustorgius episcopus. 18. Sept.
Eustorgius alter episcopus & conf. 6. Iun.

Faustus mart. 7. August.
Galdinus episc. 18. April.
Geruasius & Protasius mart. 19. Iun.
Gerontius episc. 1. Mai.
Honoratus episc. 8. Febr.
Ioannes Bonus episc. 10. Ian.
Lazarus episc. 11. Febr.
Magnus episc. & confess. 5. Nou.
Mansuetus episc. 19 Febr.
Marcellina virgo. 17. Iul.
Marolus episc. & confess. 23. Apr.
Martinianus episc. 2. Ian.
Maternus episc. & confess. 18. Iul.
Matronianus eremita. 14. Dec.
Mirocles episc. & confess. 3. Dec.
Monas episc. 12. Oct.
Nabor & Felix mar. 12. Iul.
Nazarius & Celsus mar. 28. Iul.
Eorumdem inuentio. 10. Mai.
Petrus mar. 29. Apr.
Protasius episc. 24. Nou.
Robustianus mar. 24. Mai.
Satyrus confess. 17. Sept.
Sauina. 30. Ian.
Senator episc. 28. Mai.
Simplicianus episc. 16. Aug.
Valeria mar. 28. Apr.
Venerius episc. 4. Mai.
Victor mar. 8. Mai.

Mediolanensis Prouincia.

Iulius presbyter. 31. Ian.

in monasterio Meditij.

Nicetas abbas. 3. Apr.

Meldis, & in page, & territorio Meldensi.

Faro episc. & confess. 28. Oct.
Fiacrius confess. 30. Aug.
Phara virgo. 7. Dec.
Sanctinus episc. 22. Sept.

Melitina.

Eudoxius, Zeno, Macarius, & socij MCIV. mar. 1. Sept.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Aristonicus, Rufus, & Galata mar. 19. Apr.
Hieron, Nicander, Hesychius, & alij triginta mar. 7. Nou.
Polyeuctus mar. 13. Febr.

Meri in Phrygia

Macedonius, Theodulus, & Traianus mart. 12. Sept.

in Mesopotamia.

Archelaus episc. 26. Dec.
Athenodorus mar. 11. Nou.
Iunianus eremita. 18. Oct.
Maruthas episc. 4. Dec.
Commemoratio xxiij. mar. 23. Mai.

Messana.

Albertus confess. 7. Aug.
Ampelus & Caius mart. 29. Nou.
Corbus mar. 18. Apr.
Eleutherius episcopus & Anthia mart. 18. April.
Placidus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo. Donatus, Firmatus, Faustus, & alij xxx. 5. Oct.

Metis in Gallia.

Adelphus episc. & confess. 29. Aug.
Arnulphus episc. 18. Iul.
Clodulphus episc. 8. Iun.
Felix episc. 21. Febr.
Firminus episc. & confess. 18. Aug.
Patiens episc. 8. Ian.
Rufus episc. & confess. 7. Nou.

Mileti.

Acarius mart. 28. Iul.

in oppido Milledunt.

Leo confess. 10. Nou.

Mileui in Numidia.

Optatus episc. 4. Iunij.

apud Mindam.

Felicianus episc. & mar. 20. Oct.

Misnae in Germania.

Benno episcopus. 16. Iun.

Moguntiae.

Albanus mar. 21 Iun.
Aureus, Iustina, & alij mar. 16. Iun.
Ferrutius mar. 28. Oct.
Lullus episc. & confess. 16. Oct.
Maximus episc. & confess. 18. Nou.
Symeon eremita. 26. Iul.

in monasterio Molismensi.

Robertus abbas. 29. Apr.

apud Montem Pessulanum.

Rocchus confessor. 16. Aug.

in Montepolitiano.

Agnes virgo. 20. Apr.

Mopsuestiae in Cilicia.

Auxentius episc. 18. Dec.

in Morauia.

Cyrillus & Methodius episcopi. 9. Mart.

Matula in Cappadocia.

Sabas abbas. 5. Dec.

Mutinae.

Geminianus episc. 31. Ian.

Myra in Lycia.

Crescens mar. 15. Apr.
Leo & Iuliana mar. 18. Aug.
Nicander & Hermas mar. 4. Nou.
Nicolaus episc. 6. Dec.

N

in dioecesi Namurcensi apud Belgas.

Gerardus abbas. 3. Oct.

Nannete in Britannia minori.

Domitianus & Rogatianus m. 24. Mai.
Similianus episc. 16. Iun.

in castro Nantonensi.

Seuerinus abbas. 11. Feb.

Narbonae.

Paulus episcopus. 22. Mart.
Rusticus episc. & confess. 26 Oct.

in prouincia Narbonensi.

Aegidius abbas. 1. Sept.

Narnia.

Cassius episc. 29. Iun.
Iuuenalis episc. & confess. 3. Mai.

Nazareth.

Annuntiatio B. Virg. Genitricis Dei Mariae. 25. Mart.

Nazianzi.

Caesarius. 25. Febr.
Gorgonia. 9. Dec.
Gregorius episc. 9. Mai.

Neapoli in Campania.

Agnellus abbas. 14. Dec.
Agrippinus episc. 9. Nou.
Asprenus episc. 3. Aug.
Athanasius episc. & confess. 15. Iul.
Candida, item Candida iunior. 4. Sept.
Eusebius episc. 23. Mai.
Gaudiosus episc. 28. Oct.
Ioannes episc. 22. Iun.
Patricia virgo. 25. Aug.
Pomponius episc. 14. Mai.
Restituta virgo & mar. 17. Mai.
Seuerinus episc. 8. Ian.
Seuerus episc. 30. Apr.

in monte Nebo terra Moab.

Moses legislator. 4. Sept.

Nemausi.

Baudelius mar. 20. Mai.

Neocaesarea.

Athenodorus episc. & mar. 18. Oct.
Gregorius Thaumaturgus. 17. Nou.
Macrina. 14. Ian.
Mardonius, Musonius, Eugenius, & Metellus mar. 24. Ian.
Troadius mar. 28. Dec.

Nicaea in Bithynia.

Antonina mar. 12 Iun.
Darius, Zosimus, Paulus, & Secundus mart. 19. Dec.
Diomedes mar. 16. Aug.
Eustachius, Thespesius, & Anatolius mart. 20. Nouemb.
Neophytus mar. 20. Ian.
Theodora cum tribus filijs mar. 2. Aug.
Theusета, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mar. 13. Mart.

Nicia in Gallia.

Bassus episc. & mar. 5. Dec.
Hospitius confess. 21. Mai.

Nicomedia.

Agathonicus, Zoticus, & socij m. 22. Aug.
Ambicus, Victor, & Iulius m. 3. Dec.
Anicetus comes, & Photinus cum alijs mar. 12. Aug.
Anthimus episc. cum gregis multitudine m. 27. April.
Antonia mar. 4. Mai.
Arsacius confess. 16. Aug.
Barbara virgo & mar. 4. Dec.
Basilissa virgo & mar. 3. Sept.
Cyprianus, & Iustina virgo & m. 26. Sept.
Cyriaca, & aliae quinque virg. & m. 19 Mai.
Cyriacus & alij decem mar. 7. Apr.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anastasius, Syndimius, & socij m. 19 Dec.
Dasius, Zoticus, Caius, & alij duodecim m. 21. Oct.
Dorotheus, & Gorgonius mar. 9. Sept.
Dula mar. 25. Mart.
Egdunius & alij septem mart. 12. Mart.
Eleutherius & alij innumeri mar. 2. Oct.
Eulampius, & Eulampia cum alijs cc. mart. 10. Oct.
Eustorgius presb. 11 Apr.
Euthymius mar. 24. Dec.
Flauius, Augustus, & Augustinus m. 7. Mai.
Glycerius mar. 21. Dec.
Hadrianus, & alij xxiij. mart. 4. Mart. Et 8. Septemb.
Hadrianus mar. 26. Aug.
Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates m. 27. Iulij.
Indes Domna, Agapes, & Theophila virg. & mart. 28. Dec.
Ioanes mart. 7. Decemb.
Lucianus mart. 7. Ian.
Lucianus, Florus & socij mar. 26. Oct.
Macedonius, Patricia, & Modesta m. 13. Mar.
Marcellus mar. 26. Nou.
Migdonius, & Mardonius, & quidam diaconus mar. 23. Dec.
Pancharius mart. 19. Mart.
Pantaleon mar. 27. Iul.
Pastor, Victorinus, & socij m. 29. Mart.
Petrus mart. 12. Mart.
Philoterus mar. 15. Mai.
Quadratus mart. 7. Mai.
Quinctilis episc. & mar. 8. Mart.
Strato, Philippus, & Eutychianus m. 17. Aug.
Theophilus episc. 7. Mart.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Bassa m. 6. Mart.
Zacharias mar. 10. Iun.
Zeno, Concordius, & Theodorus m. 2. Sept.
Zeno mar. 22. Dec.
Commemoratio 10000. mar. 18. Mart.
Item multorum. 23. Iun. & 25. Dec.
Item xx. mart. 23. Dec.

Nicopoli in Armenia.

Ianuarius, & Pelagia mar. 11. Iul.
Leontius, Mauritius, Daniel cum socijs mar. 10. Iul.

Nisibi.

Dometius cum duobus discipulis m. 7. Aug.

Iacobus

Iacobus episcopus & confess. 15.Iul.

Nemsa.

Isidorus episc. 2.Ian.

Niuernis.

Patricius abbas. 24.Aug.

Niuigella.

Gertrudis virgo. 17.Mart.

Nolæ in Campania.

Felix confessor. 14.Ian.
Felix, Iulia, & Iucunda mar. 27.Iul.
Felix episc. & socij xxx.m. 15.Nou.
Maximus episc. 15.Ian.
Paulinus episc. & confess. 22.Iun.

in Norico.

Seuerinus abbas. 8.Ian.

in Noruegia.

Olaus Rex & mar. 29.Iul.

Nouaria.

Agapius episc. 10.Sept.
Gaudentius episc. 22.Ian.
Laurentius & pueri ab eo educati mart. 30.Apr.

Nouioduni in Gallia.

Amantius, Alexander, & socij m. 6.Iun.
Heraclius, Paulus, & Aquilinus cum duobus alijs mar. 17.Mai.
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. 17.Sept.

Nouiomi in Belgio.

Eligius episc. 1.Dec.

Nouocomi. Vide Comum.

Carpophorus, Exanthus, Cassius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mar. 7.Aug.
Felix episc. 14.Iul.
Liberata virgo. 18.Ian.

Nuceria.

Felix & Constantia mart. 19.Sept.

in Numidia.

Commemoratio multorum mar. 11.Feb.

apud Nursiam.

Eutychius & Florentius monachi. 23.Mai.
Spes abbas. 28.Mart.

apud Nuscum.

Amatus episc. 31.Aug.

Nyssa.

Gregorius episc. 9 Mart.

O

Opitergij.

Magnus episc. 6.Oct.

Oscæ in Hispania.

Nunilo, & Alodia mart. 22.Octob.
Orentius, & Patientia mart. 1.Mai.

apud Ostia Tiberina.

Asterius mar. 21.Octob.
Aurea virgo & mar. 24.Aug.
Demetrius, & Honorius m. 21.Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus m. 22.Dec.
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutia mart. 18.Febr.
Monica vidua. 4.Mai.
Quiriacus episc. Maximus, & Archelaus m. 23.August.

Oxonij in Anglia.

Fredesuuinda virgo. 19.Oct.

in pago Oxymensi. Vide Auxymum.

Ebrulphus abbas & confess. 29.Dec.

P

in Palæstina.

Alphæus & Zacchæus mar. 17.Nou.
Euthymius abbas. 20.Ian.
Gerasimus anachoreta. 5.Mart.
Hesychius confess. 3. Oct.
Iacobus eremita. 28.Ian.
Ioannes Silentiarius. 13.Mai.
Iosue, & Gedeon. 1.Sept.
Maria Aegyptiaca. 2.Apr.
Paulus mar. 25.Iul.
Peleus, Nilus, & Elias episcopi & martyr. 19.Sept.
Procopius mar. 8.Iul.
Quiriacus anachoreta. 29.Sept.
Tecla & Agapius mar. 19.Aug.
Timotheus mar. 19.Aug.
Valentina virgo cum socia mar. 25.Iul.
Zosimus anachoreta. 4.Apr.
Zosimus confess. 30.Nou.
Commemoratio multorum mar. 19.Feb.
Item monachorum mart. 16.Mai.

Palentia.

Sabinus episc. 11.Dec.
Turibius episc. 16.Apr.

in Palmaria insula.

Anastasia cum cclxx. mart. 25.Dec.

Palmyra in Syria.

Libya, Leonides, & Eutropia m. 15.Iun.

Pamiæ in Gallia.

Antoninus mar. 2. Sept.

in Pamphilia.

Heliodorus mar. & eius tortores. 21.Nou.

in Pannonia.

Agricola mar. 3.Dec.
Gerardus episc. & mar. 24.Sept.
Rutilius & socij mar. 4.Iun.

Panormi.

Rosalia virgo. 4.Sept.
Inuentio. 15.Iul.

Paphi in Cypro.

Tychicus discipulus S.Pauli. 29.Apr.

Papiæ.

Anastasius episc. 30.Mai.
Armentarius episc. 30.Ian.
Dalmatius episc. & mar. 5.Dec.
Damianus episc. 12.Apr.
Ennodius episc. & confess. 17.Iul.
Epiphanius episc. 21.Ian.
Felix episc. & m. 25.Iul.
Fulcus episc. 26.Octob.
Gunifortus mar. 22.Aug.
Honorata virgo. 11.Ian.
Ioannes episc. 27.Aug.
Iuuentius episc. 8.Febr.
Maximus episc. & conf. 8.Ian.
Petrus episc. 7.Mai.
Pompeius episc. 14.Dec.
Quadragesimus subdiaconus. 26.Oct.
Syrus episc. 9.Dec.
Theodorus monachus. 7.Ian.
Theodorus episc. 20.Mai.
Vrsicenus episc. & confess. 21.Iun.

Parma.

Bernardus episc. 4.Dec.

in Paro insula.

Theoctiste virgo. 10.Nou.

in Passiniano monasterio.

Ioannes Gualbertus abbas institutor ord. Vallis Vmbrosæ. 12.Iul.

Patauij.

Antonius confess. 13.Iun.
Bellinus episc. & mar. 26.Nou.
Daniel mart. 3.Ian.
Fidentius episc. 16.Nou.
Iustina virgo & mar. 7.Oct.
Maximus episc. 2.Aug.
Prosdocimus episc. 7.Nou.

apud Patras in Achaia.

Andreas Apostolus. 30.Nou.

in Pelignis.

Peregrinus episc. & mar. 13.Iun.

Pelusij in Aegypto.

Isidorus monachus. 4.Febr.
Paulus episcopus. 7.Mart.

Pentapoli in Lybia.

Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius. 26.Mart.

Pergami in Asia.

Antipas mar. 11.Apr.
Carpus, episc. Papylus, Agathonica, Agathodorus, & alij multi mar. 13.Apr.

Pergæ in Pamphylia.

Fortunatus, Felix, & alij xxvij m. 26.Feb.
Leontius, Attius, Alexander, & alij sex mart. 1.Aug.
Nestor episcop. & mar. 26.Febr.
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus m. 26.Febr.
Theodorus, Philippa, & socij mar. 20.Sept.

Peronæ.

Furseus confess. 16.Ian.

in Perside.

Acindynus, Pegasius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodistus cum socijs plurimis. 2. Nouemb.
Anda cum socijs xxiij. mart. 16.Mai.
Barsabas mar. 11.Decemb.
Beniamin mar. 31.Mar.
Christina virgo & mar. 13.Mart.
Dadas, Casdoa, & Gabdelas m. 29.Sept.
Gudelia mar. 29.Sept.
Hormisda mar. 8.Aug.
Ia, & sociæ cum nouem millibus m. 4.Aug.
Iacobus mar. cum alijs. 27.Nou.
Ioannes & Iacobus mar. 1.Nou.
Ionas & Barachisius mart. 29.Mart.
Mamcha mar. 17.Oct.
Maximus & Olympias m. 14.Apr.
Nersas episcopus & socij m. 20.Nou.
Parmenius, Helimenas, Chrysotelus, Lucas, & Mucius diaconi 22.Apr.
Polychronius mar. 17.Febr.
Sadoth & alij cxxviij. mar. 20.Feb.
Simon & Iudas Apost. 28.Oct.
Symeon episc. & socij m. 21.Apr.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narses, & alij quinque mart. 27.Mart.
Commemoratio multorum mar. 8.Febr.
XLII. 10.Mart.
CXX. 6.Apr.
CCCX. 9.Mai.

Perusiæ.

Constantius episc. & mar. 29.Ian.
Euthymius confess. 29. Aug.
Felicissimus mar. 24.Nou.
Felinus & Gratianus mart. 1.Iun.
Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Faustinus mart. 4.Iun.
Herculanus episc. & mar. 7.Nou.
Eiusdem translatio. 1.Mart.

Petra.

Asterius episc. & confess. 10.Iun.
Macarius episc. 20.Iun.

Petragoricis, & in Petragoricensi territorio.

Cyprianus abbas. 9.Dec.
Frontoepiscopus. 25.Oct.
Sacerdos episc. 4.Mai.

in metallo Phennensi Palæstinæ.

Siluanus episc. cum plurimis ex clericis mar. 4.Mai.
Trigintanouem mart. 4.Mai.

Philadelphia in Arabia.

Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. 1.Aug.
Zeno & Zena mar. 23.Iun.

Philippis in Macedonia.

Erastus episc. & mar. 26.Iul.
Lydia purpuraria. 3.Aug.
Parmenas mar. 23.Ian.
Rufus & Zosimus mar. 18.Dec.
Syntyche. 22.Iul.

in Phœnicia.

Eusebius mart. 21.Sept.

in Phrygia.

Adaucus mar. cum ciuibus. 7.Febr.
Ariadna mar. 17.Sept.
Atticus. 6.Nou.
Dionysius & Priuatus mar. 20.Sept.
Hypatius confess. 17.Iun.

Priscus mar. 20. Sept.
in Piceno.
Elpidius abbas. 2. Sept.
Margarita vidua. 27. Aug.
Seuerinus episcopus. 8. Iun.
Pictauis, in pago Pictauiensi, & in territorio.
Benedictus confessor. 23. Oct.
Florentius presbyter. 22. Sept.
Hilarius episcopus. 13. Ian.
Maxentius confessor. 26. Iun.
Radegundis regina. 13. Aug.
Sabinus confess. 11. Iul.
in Pinnensi ciuitate.
Ioannes, 19. Mart.
Pisis in Tuscia.
Rainerius confess. 17. Iun.
Torpes mar. 17. Mai.
in Pisidia.
Bianor & Siluanus mar. 10. Iul.
Pistorij.
Baroncius & Desiderius confess. 25. Mart.
Felix confess. 26. Aug.
Placentia.
Antoninus mar. 30. Sept.
Sabinus episc. 11. Dec.
in Polonia.
Benedictus, Ioannes, Matthæus, Isaac, & Christinus mart. 12. Nou.
Polyboti in Asia.
Ioannes Thaumaturgus. 5. Dec.
Pompeiopoli in Cilicia.
Sozon mar. 7. Sept.
in Pontecoruo apud Aquinum.
Grimoaldus presbyter. 29. Sept.
in insula Pontia.
Siluerius Papa & mar. 20. Iun.
in pago Pontiuo.
Iudocus confess. 13. Dec.
in Ponto.
Athenogenes mart. 18. Ian.
Meletius episc. & confess. 4. Dec.
Moseus & Ammonius mart. 18. Ian.
Commemoratio multorum m. 5. Febr.
Populonij in Tuscia.
Cerbonius episc. & confess. 10. Oct.
Regulus mar. 1. Sept.
in Portu Romano.
Eutropius, Zosima, & Bonosa m. 15. Iul.
Herculanus mar. 5. Sept.
Hyacinthus mar. 26. Iul.
Hippolytus episcopus & m. 22. Aug.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & socij mart. 22. Aug.
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria martyres. 2. Mart.
Vincentius mar. 24. Mai.
Commemoratio quinquaginta m. 8. Iul.
Potentia in Lucania.
Gerardus episc. 30. Oct.
Pronesto.
Agapitus mar. 18. Aug.
Prusa in Bithynia.
Adalbertus episc. & m. 23. Apr.
Patricius episc. Acatius, Menander, & Polyænus mar. 28. Apr.
Timotheus episcopus & m. 10. Iun.
in Prussia.
Bruno episc. & mar. 15. Oct.
Ptolemaide in Palæstina.
Paulus & Iuliana mart. 17. Aug.
Puteolis in Campania.
Ianuarius episcopus, Festus, Desiderius, Sosius, Proculus, Eutyches, & Acutius mart. 19. Sept.

R

Ratisbona in Bauaria.
Emmeramus episc. & m. 22. Sept.
Vuolfgangus episc. 31. Oct.

Rauenna.
Aderitus episcopus & confess. 27. Sept.
Agapitus confess. 16. Mart.
Apollinaris episc. & mar. 23. Iul.
Barbatianus presbyter. 31. Dec.
Calocerus confess. 11. Febr.
Dathus episc. & confess. 3. Iul.
Eleuchadius confess. 14. Febr.
Exuperantius episc. & confess. 30. Maij.
Fulca & Maura mar. 13. Febr.
Germanus episcopus. 31. Iul.
Ioannes episcopus. 12. Ian.
Ioannes Papa & mar. 27. Mai.
Liberius episcopus. 30. Dec.
Marcellinus episc. & confess. 5. Oct.
Marcianus episc. & confess. 22. Mai.
Maximianus episc. 21. Febr.
Probus episc. 10. Nou.
Romualdus anachoreta. 7. Febr. & 19. Iun.
Seuerus episcopus. 1. Feb.
Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola. 16. Dec.
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11. Nou.
Valentinus, Solutor, & Victor m. 13. Nou.
Vitalis mar. 28. Apr.
Vrsicinus mar. 19. Iun.
Vrsus episc. & confess. 13. Apr.
Reate.
Probus episcopus. 15. Mart.
Stephanus abbas. 13. Febr.
apud Regium.
Maximus episcopus. 27. Nou.
Prosper Aquitanus. 25. Iun.
Rhetiaria.
Hermes exorcista. 31. Dec.
Rhedonis.
Aemilianus confessor. 11. Oct.
Melanius episc. & confess. 6. Ian.
Rhemis, & in Rhemensi pago, & territorio.
Albertus episcopus & mar. 21. Nou.
Basolus confess. 26. Nou.
Bona, & Doda virg. 24. Apr.
Helanus. 27. Oct.
Ioannes presbyter. 28. Ian.
Macra virgo & mar. 6. Ian.
Maurus, & socij mar. 22. Aug.
Nicasius episc. Eutropia virgo, & socij mart. 14. Dec.
Remigius episcopus & confess. 1. Oct.
Rigobertus episcopus. 4. Ian.
Syndulphus confess. 20. Oct.
Theodoricus presbyter. 1. Iul.
Timotheus & Apollinaris mar. 23. Aug.
Xystus episc. & m. 1. Sept.
Rhotomagi.
Audoenus episc. & confess. 24. Aug.
Austreberta virgo. 10. Febr.
Euodius episc. & confess. 8. Oct.
Gildardus episcopus. 8. Iun.
Hugo episcopus, & confess. 9. Apr.
Melanius episcopus. 22. Febr.
Prætextatus episc. & mart. 24. Febr.
Romanus episcopus. 23. Oct.
Rhinocorura in Aegypto.
Mela episcopus. 16. Ian.
Romæ.
Abdon & Sennen mart. 30. Iul.
Abundius mansionarius eccl. S. Petri. 14. Apr.
Abundius, Abundantius, Marcianus, & Ioannes mart. 16. Sept.
Aemyliana virgo. 5. Ian.
Aemyliana mart. 30. Iun.
Agatho Papa. 10. Ian.
Agnes virgo & mar. 21. Ian. Secundo. 28. Ian.
Agrippina virgo & mart. 23. Iun.

Alexander episcopus & mart. 21. Sept.
Alexander & alij xxxviij. mar. 9. Febr.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mar. 27. Febr.
Alexander, & Theodorus mar. 17. Mart.
Alexander Papa, Euentius, & Theodolus m. 3. Maij.
Alexius confess. 17. Iul.
Almachius mar. 1. Ian.
Anacletus Papa & mar. 13. Iul.
Anastasia, & Cyrillus mar. 28. Oct.
Anastasius mar. 22. Ian.
Anastasius Papa. 27. Apr.
Anicetus Papa & mar. 17. Apr.
Anterus Papa & mar. 3. Ian.
Anthimus mart. 11. Mai.
Antonius mart. 22. Aug.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi. 17. Ian.
Apollonius mar. 18. Apr.
Apollonius & Eugenius mar. 23. Iul.
Apronianus mar. 2. Febr.
Aretas mar. & alij DIIII. 4. Oct.
Aretius & Dacianus mart. 4. Iun.
Artemius, Candida, & Paulina mar. 6. Iun.
Asella virgo. 6. Dec.
Balbina virgo. 31. Mart.
Basilicæ Saluatoris dedicatio. 9. Nou.
Basilicæ Petri & Pauli dedicatio. 18. Nou.
Basilides, Tripos, Mandales, & alij xx. mart. 10. Iun.
Basilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mart. 12. Iun.
Basilissa, & Anastasia mart. 15. Apr.
Basilla virgo & mar. 20. Mai.
Benedicta mar. 4. Ian.
Benedicta virgo. 6. Mai.
Benedictus Papa & confess. 7. Mai.
Bibiana virgo & mar. 2. Dec.
Bonifacius Papa. 25. Mai.
Bonifacius Papa & confess. 25. Oct.
Bonus, Faustus, & Maurus cum alijs ix. mart. 1. Aug.
Brigitta vidua. 8. Oct.
Cæcilia virgo & mar. 22. Nou.
Cælestinus Papa. 6. Apr.
Caius Papa & mar. 22. Apr.
Calepodius presbyter, Palmatius consul cũ vxore, & filijs, & alijs alij. Simplicius senator cum vxore, & lævis, alijs, Felix & Blanda mart. 10. Mai.
Callistratus & alii. mart. 26. Sept.
Callistus Papa & mar. 14. Oct.
Callistus, Felix, & Bonifacius mart. 29. Dec.
Calocerus, & Parthenius mart. 19. Mai.
Candida virgo & mar. 29. Aug.
Candidus mar. 3. Oct.
Castulus, & Luprepes mart. 30. Nou.
Castulus mart. 26. Mar.
Catharina Senensis virgo. 29. Apr.
Celsus, & Clemens mart. 21. Nou.
Chrysanthus, & Daria mar. 25. Oct.
Claudius, Nicostratus, Castorius, Victorinus, & Symphorianus mar. 7. Iul.
Claudius, Nicostratus, Symphorianus, Castorius, & Simplicius mar. 8. Nou.
Claudius, Hilaria, Iason, ac Maurus cum lxx. mar. 3. Dec.
Cletus Papa & mar. 26. Apr.
Constantius confess. 30. Nou.
Cornelius Papa, Cerealis, Sallustia, & alij xxj. mart. 14. Sept.
Coronæ SS. Petri, Marciani, Iouini, Teclæ, Cassiani, & aliorum mart. 15. Mart.
Crato mar. 15. Febr.
Crescentianus mart. 5. Mai.
Crescentianus mart. 24. Nou.
Crescentius mar. 14. Sept.
Cyriaca mart. 21. Aug.

Cyriacus,

Cyriacus, Largus, & Smaragdus cum alijs xx. mart. 16. Mart. & 8. Aug.
Cyrilla virgo & mart. 28. Oct.
Cyrus & Ioannes mart. 31. Ian.
Damasus Papa & confess. 11. Dec.
Demetria virgo & mar. 21. Iun.
Demetrius, Concessus, Hilarius, & socij mar. 9. Apr.
Deusdedit confess. 10. Aug.
Deusdedit Papa. 8. Nouemb.
Digna & Emerita virg & mar. 22. Sept.
Diodorus & Marianus cum alijs m. 17. Ian. & 1. Dec.
Dionysius mar. 12. Maii.
Dionysius Papa. 26. Dec.
Domnio presb. 18. Dec.
Donata, Paulina, Rustica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & socia mar. 31. Dec.
Eleutherius Papa & mar. 26. Mai.
Eleutherius abbas. 6. Sept.
Elpidius, Marcellus, & Eustochium, & socij mart. 16. Nou.
Emerentiana virgo & mar. 23. Ian.
Epicharides mar. 27. Sept.
Epigmenius mar. 24. Mart.
Euagrius, Priscianus, & socij mart. 12. Oct.
Euaristus Papa & mar. 26. Oct.
Eugenia virgo & mar. 25. Dec.
Eugenius Papa & confess. 2. Iun.
Eusebius confess. 14. Aug.
Eusebius Papa. 26. Sept.
Eusebius, Marcellus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mar. 2. Dec.
Eusebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus. 25 Aug.
Eustachius & Theopistes cum filijs Agapio & Theopisto mar. 20. Sept.
Eutychianus Papa & mar. 8. Dec.
Eutychius mar. 4. Febr.
Fabianus Papa & mar. 20. Ian.
Fausta. 19. Dec.
Faustinus & xliv. mar. 17. Febr.
Faustinus, Timotheus, & Venustus mart. 22. Maij.
Faustus & xxiij. mart. 24. Iun.
Felix Papa & mart. 30. Mai.
Felix Secundus Papa & mar. 29. Iul.
Felix Papa. 30. Ian.
Felix Papa Tertius. 25. Febr.
Felix & Adauctus mar. 30. Aug.
Felicitas mar. 23. Nou.
Felicula virgo & mar. 13. Iun.
Fidea, Spes, Charitas virg. & mar. 1. Aug.
Flauianus mar. 28. Ian.
Flauiana mar. 22. Dec.
Fortunatus, Felicianus, Firmus, Candidus. 2. Febr.
Fortunatus mar. 15. Oct.
B. Francisca vidua 9. Mart.
Gabinus mar. 19. Febr.
Galla virgo. 5. Oct.
Gaudentia virgo & mart. 30. Aug.
Gelasius Papa. 21. Nou.
Genesius mar. 25. Aug.
Getulius, Caerealis, & Amantius m. 10. Iun.
Gordianus & Epimachus m. 10. Mai.
Gregorius Magnus Papa. 12. Mart.
Eiusdem ordinatio. 3. Sept.
Gregorius Papa Secundus. 13. Feb.
Gregorius Papa Tertius. 28. Nou.
Gregorij Nazianzeni translatio. 11. Iun.
Hegesippus. 7. April.
Helena Constantini mater. 18. Aug.
Herculanus mar. 25. Sept.
Hermas discipulus S. Pauli. 9. Mai.
Hermas, Serapion, & Polyaenus m. 18. Aug.
Hermes mar. 27. Aug.
Hieronymi translatio. 9. Mai.
Higinus Papa. 11. Ian.
Hilarus Papa & confess. 10. Sept.
Hippolytus, Concordia, & alij x. m. 13. Aug.
Hormisda Papa & confess. 6. Aug.
Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iul.
Ignatius mar. 1. Febr.
Eiusdem translatio. 17. Dec.
Ignatius Fundator Societ. IESV. 31. Iul.
Innocentius Papa & confess. 28. Iul.
Ioannes Calybita. 15. Ian.
Ioannes ante portam Latinam. 6. Mai.
Ioannes mart. 23. Iun.
Ioannes & Paulus mart. 26. Iun.
Ioannes & Crispus mart. 28. Aug.
Iouinus & Basileus mart. 2. Mart.
Irenaeus & Abundius mar. 26. Aug.
Irenaeus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij xvij. mart. 15. Dec.
Iulius Papa. 12. April.
Iulius mar. 19. Aug.
Iustinus philosophus mar. 13. Apr.
Iustinus mart. 17. Sept.
Iustus mar. 14. Iul.
Iuuentius mar. 1. Iun.
Laurentius mar. 10. Aug.
Lea vidua. 22. Mart.
Leo Magnus. 11. Apr.
Leo Papa Secundus. 28. Iun.
Leo Papa Quartus. 17. Iul.
Leo Papa Nonus. 19. Apr.
Leopardus mart. 30. Sept.
Liberatus & Baiulus mart. 20. Dec.
Linus Papa & mart. 23. Sept
Lucia & Geminianus mar. 16. Sept.
Lucia virgo & mar. & alij xxj. 25. Iun.
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus & socij xviij. m. 29. Iul.
Lucina. 30. Iun.
Lucius Papa & mart. 4 Mart.
Lucius, Rogatus, Cassianus, & Candida mar. 1. Dec.
Macarius, Rufinus, Iustus, & Theophilus m. 28. Febr.
Mamilianus mart. 12. Mart.
Marcella vidua. 31. Ian.
Marcellinus & Petrus mar. 2. Iun.
Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus m. 26. Apr.
Marcellus Papa & mar. 16. Ian.
Marcellus & Apuleius mart. 7. Oct.
Marcus & Marcellianus m. 18. Iun.
Marcus & Timotheus mart. 24. Mart.
Marcus Papa & confess. 7. Oct.
S. Mariae ad Mart. dedicatio. 13. Mai.
S. Mariae ad Niues. 5. Aug.
Marinus mar. 26. Dec.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mart. 19. Ian.
Martina virgo & mar. 1. Ian.
Martinus Papa & mar. 12. Nou.
Maurus mar. 22. Nou.
Maxima mar. 2. Sept.
Maximus, Fabius, & Bassus mar. 11. Mai.
Maximus mar. 19. Nou.
Melchiades Papa. 10. Dec.
Monicae translatio. 9. April.
Moyses mart. 25. Nou.
Narcissus & Crescentio mart. 17. Sept.
Nemesius, & Lucilla mart. Item eorumdem translatio, & Symphronij, Olimpij tribuni, Exuperiae, & Theoduli. 31. Oct.
Nereus & Achilleus mar. 12. Mai.
Nicolaus Papa. 13. Nou.
Nicomedes mar. 15. Sept.
Nouatus Pudentis filius. 20. Iun.
Onesimus mar. 16. Febr.
Pammachius presb. 30. Aug.
Pamphilus mart. 21. Sept.
Pancratius mar. 12. Mai.
Papias & Maurus mart. 29. Ian.
Paschalis Papa. 14. Mai.
Paschasius confess. 31. Mai.
Pastor presbyter. 26. Iul.
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. 8. Febr.
Paulus Papa & confess. 28. Iun.
Pauli Apostoli commemoratio. 30. Iun.
Perpetua. 4. Aug.
Petronilla virgo. 31. Mai.
Petri & Pauli Apost. natalis. 29. Iunij.
S. Petri ad Vincula dedicatio. 1. Aug.
Petrus & Iulianus m. & alij xviij. 7. Aug.
Philippus Nerius Congreg. Oratorij Fundator. 26. Mai.
Pierius presb. Alexandrinus. 4. Nou.
Pigmenius mar. 24. Mart.
Pius Papa & mar. 11. Iul.
Plautilla. 20. Mai.
Polycarpus. 23. Feb.
Pontianus cum alijs quattuor m. 2. Dec.
Porphyrius. 20. Aug.
Praxedes virgo. 21. Iul.
Primitiua mar. 24. Febr.
Primitiua virgo & mar. 23. Iul.
Primus & Felicianus mar. 9. Iun.
Prisca virgo & mar. 18. Ian.
Priscilla. 16. Ian.
Priscus & Priscillianus mar. 4. Ian.
Priuatus mar. 28. Sept.
Processus & Martinianus mar. 2. Iul.
Protus & Hyacinthus mar. 11. Sept.
Ptolemaeus & Lucius mar 19. Oct.
Pudens & Pudentiana virgo. 19. Maij.
Quartus & Quinctus mart. 10. Mai.
Quirinus mar. 25. Mart.
Quirinus mar. 30. Mart.
Rasyphus mar. 23. Iul.
Restitutus mar. 29 Mai.
Romanus mar. 9. Augusti.
Romula, Redempta, & Herundo virgin. 23. Iul.
Rufina & Secunda mart. 10. Iul.
Rufus cum omni familia mar. 28. Nou.
Sabas cum socijs lxx. mart. 24. April.
Sabina mar. 29. Aug.
Sanctorum omnium festiuitas. 1. Nou.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Celestinus mar. 2. Mai.
Saturninus & Sisinius mar. 29. Nou.
Sebastianus mar. 29. Nou.
Sebastianus mar. 20. Ian.
Serapia virgo & mar. 3. Sept.
Serena vxor Diocletiani. 16. Aug.
Sergius Papa & confess. 9. Sept.
Seruulus confessor. 21. Dec.
Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus mar. 8. Nou.
Siluester Papa. 31. Dec.
Simplicius, Faustinus, & Beatrix m. 29. Iul.
Simplicius Papa & confess. 2. Mart.
Sophia vidua. 30. Sept.
Soter Papa & mar. 22. Apr.
Soteris virgo & mar. 10. Febr.
Speciosus monachus. 15. Mar.
Stacteus mar. 28. Sept.
Stephanus Papa & mar. 2. Aug.
Stephani protomart. translatio. 7. Mai.
Sulpicius & Seruilianus m. 20. Apr.
Susanna virgo & mar. 11. Aug.
Syluia mater S. Gregorij Papae. 3. Nou.
Symmachus Papa. 19. Iul.
Symmetrius & alij xxij. mar. 26. Mai.
Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mar. 26. Iul.
Synesius mar. 12. Dec.
Tatiana mar. 12. Ian.
Telesphorus Papa & mar. 5. Ian.
Tertullinus presb. & mar. 4. Aug.
Tharsicius mart. 15. Aug.

Tharsilla virgo. 24.Dec.
Theodora mar. 1.April.
Theodora. 17.Sept.
Theodorus mansionarius. 26.Dec.
Thraso,Potianus,& Prætextatus m. 11.Dec.
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. 14. Aprilis.
Tiburtius mar. 11.August.
Timotheus mar. 22.Aug.
Titus mar. 16.Aug.
Tranquillinus mar. 6.Iul.
Tryphonaia. 18.Oct.
Valentinus mar. 14.Feb.
Victoria virgo & mar. 23.Dec.
Victor Papa & mar. 28.Iul.
Victorinus episc.& mar. 5.Sept.
Vincentius mar. 24.Iul.
Vincentius subdiaconus infra cum Xysto. 6. Aug.
Vitalianus Papa. 27.Ian.
Vitalis,Felicula,& Zeno mar.14.Febr.
Vrbanus Papa & mar. 25.Mai.
Xystus Papa & mar. 6.April.
Xystus Papa secundus mart. Item Felicissimus, Agapitus, Ianuarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus m. 6.Aug.
Xystus Papa tertius confess. 28.Mart.
Zacharias Papa. 15 Mart.
Zeno & alij 10203. mart. 9.Iul.
Zephyrinus Papa & mar. 26.Aug.
Zoa mar. 5.Iul.
Zosimus Papa & confess. 26.Dec.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mart. 10.Febr.
Commemoratio xxx.mart. 1.Ian.
Multorum. 2.Ian.
XL. militum. 13.Ian.
Decem militum. 10.Feb.
CCLx. mart. 1.Mart.
Plurimorum.2.Mar. 10.Apr.24.Iun.
DCCCC. mart. 4.Mart.
Item XLVII. mart. 14.Mart.
Item CCLXII. mart. 25.Mart.
Item CCLXII. mar.17.Iun.
Item III. militum mart. 2.Iul.
Item XXIII. mart. 5.Aug.
Item CLXV. militum mart. 10.Aug.
Item XLVI. militum mart. 25.Oct.
Item XXX. mart. 22.Dec.
In monasterio Romarico.
Amatus Abbas 13.Sept.
apud Rhuthenos.
Amantius episc. 4.Nou.
Quinctianus episc. 14.Iun.

S

in terra Saar.
Ionas propheta. 21.Sept.
in Sabinis.
Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. 9.Sept.
apud Saccam in Sicilia.
Calogerus eremita. 18.Iun.
Salamine Cypri.
Ariston. 22.Febr.
Epiphanius episcopus. 12.Mai.
Salerni.
Eusterius episc. 19.Oct.
Fortunatus,Caius,& Anthes mar. 28.Aug.
Gaudiosus episc. 26.Oct.
Gregorius Papa septimus. 25.Mai.
Matthæi Apostoli translatio. 6.Mai.
Verus episcopus. 23.Oct.
Salisburgi.
Rupertus episc.& confess. 27.Mart.
Salonæ in Dalmatia.
Anastasius cornicularius mar. 21.Aug.
Domnio episc.& milites viij.m. 11.Apr.
Samaria in Palæstina.
Abdias propheta. 19.Nou.
Elisæus propheta. 14.Iun.
Commemoratio MCCCCLXXX.m.22.Iun.
in prouincia Samnij.
Menna solitarius. 11.Nou.
in Sanciano, Sinarum Insula.
Franciscus Xauerius. 2.Dec.
Santis, & apud Santones.
Eutropius episc.& mar. 30.Apr.
Martinus abbas. 7.Dec.
Rameldis virgo cum socijs mar. 16.Iul.
Troianus episc. 30.Nou.
Viuianus episc. 28.Aug.
in Sardinia, & Sardis.
Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. 28.Mai.
Euthymius episc.& mar.13.Mart.
Iusta, Iustina, & Henedina m. 14.Mai.
Luxorius, Cisellus, & Camerinus. 21.Aug.
Pontianus Papa & mar.19.Nou.
Potitus mar. 13.Ian.
Sallustianus confess. 8.Iun.
Satalis in Armenia.
Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus m. 24.Iun.
in Saxonia, & apud Saxones.
Euualdi duo martyres. 3.Oct.
Vuillebaldus episc. 7.Iul.
apud Scetim Aegypti montem.
Arsenius diaconus eremita. 19.Iul.
Sconaugia.
Elizabeth virgo. 18.Iun.
in Scotia.
Brandanus abbas. 16.Mai.
Brigida virgo. 1.Febr.
Canicus abbas. 11.Oct.
Columbus confess. 9.Iun.
Fintanus confess. 17.Febr.
Margarita regina. 10.Iun.
Ninianus episc.& confess. 16.Sept.
Queranus abbas. 9.Sept.
Vultro episc. 8.Mai.
Scythopoli in Palæstina.
Ioseph comes. 22.Iul.
Seuerianus episc.& mar. 21.Febr.
Sebastia in Armenia.
Antiochus & Cyriacus mar. 15.Iul.
Athenogenes & decem m. 16.Iul.
Blasius episcopus & mar. 3.Feb.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & socij mar. 2.Nou.
Hirenarchus, Acacius, ac vij. mulieres mart. 27.Nouemb.
Petrus episc. 9.Ian.
Seuerianus mar. 9.Sept.
Commemoratio xl. mart. 9.Mart.
Item septem mulierum mart. 3.Febr.
Sedani in Gallia.
Florentinus, & Hilarius mar. 27.Sept.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & socij mart. 22.Sept.
Sigismundus rex. 1.Mai.
Senis in Tuscia.
Ambrosius confessor. 20.Mart.
Ansanus mar. 1.Dec.
Galganus. 3.Dec.
Ioannes Columbinus Iesuatorum institutor. 31.Iul.
apud Senones, & in territorio Senonensi.
Amatus episc.& confess. 13.Sept.
Benedicta virgo. 29.Iun.
Columba virgo & mar. 31.Dec.
Heraclius episc. 8.Iun.
Leo episc.& confess. 22.Apr.
Lupus episc. 1.Sept.
Paternus mar. 12.Nou.
Sabinianus episc.& Potentianus m. 31.Dec.
Sidronius mar. 11.Iul.
Vrsicinus episc.& confess. 24.Iul.
apud Septam in Mauritania.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus mar. 13.Oct.
apud Septempedanos in Piceno.
Illuminatus confess. 11.Maij.
Margarita vidua. 27.Aug.
Philomena virgo. 5.Iul.
Seuerinus episc. 8.Iunij.
Sibapoli in Syria.
Febronia virgo & mar. 25.Iun.
in Sicilia.
Agatho & Triphina mart. 5.Iul.
Philippus Argyrio. 12.Mai.
Commemoratio lxxix.mar. 21.Feb.
Sida in Pamphilia.
Cindeus confess. 11.Iul.
Sidone in Phœnicia.
Zenobius mart. 29.Oct.
Sigisterici in Gallia.
Donatus confess. 19.Aug.
Signia.
Bruno episcopus & confess. 18.Iul.
in castro Syluanectensi.
Regulus episcopus. 30.Mart.
Siluiniaci.
Maiolus abbas. 11.Mai.
Odilon abbas. 1 Ian.
in monte Sina.
Ioannes Climacus abbas. 30 Mart.
Commemoratio xxx.mart. 14.Ian.
Singiduni in Mysia.
Hermilus, & Stratonicus mar. 13.Ian.
Sinuessa.
Castus & Secundinus episcopi & m. 1.Iul.
Sirmij.
Innocentius & Sebastia cum alijs xxx. mar. 4.Iul.
Irenæus episc.& mar. 25.Mart.
Montanus & Maxima. 26.Mart.
Sirenus mar. 23.Febr.
Commemoratio vij. virg.& mar. 9.Apr.
Item lxxij.mar. 23.Febr.
Siscia in Illyrico.
Quirinus episc.& mar. 4.Iun.
Smyrna.
Apelles & Lucius. 22.Apr.
Basilla. 29.Aug.
Dioscorides mar. 10.Mai.
Germanicus mart. 19.Ian.
Pionius mart. & xv. socij. 1.Febr.
Polycarpus & alij xij. mart. 26. Ian.
Thraseas episc.& mar. 5.Oct.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus m. 9.Ian.
Solis in Cypro.
Auxibius episc. 19 Febr.
Ammonius & Alexander mar. 9.Feb.
Solodori in Gallia.
Victor & Vrsus mart. 30.Sept.
Sora
Dominicus abbas. 22.Ian.
Iulianus mar. 27.Ian.
Restituta virgo & mar. 27.Mai.
in monte Soracte.
Nonnosus abbas. 2.Sept.
Sozopoli.
Zosimus mar. 19.Iun.
Spoleti.
Concordius mar. 1.Ian.
Felix episcopus & mar. 18.Mai.
Gregorius mart. 24.Dec.
Isaac confess. 11.Apr.
Pontianus mar.19.Ian.
Sabinus episcopus, Exuperantius, Marcellus, Venustianus, vxor, & filij mart. 30. Decemb.
in Stabulo Rhodis.
Gulielmus eremita. 10.Febr.
apud Stylum in Calabria.
Ioannes Therestus monachus. 24.Iun.

apud

apud Sublacum in Latio.
Chelidonia virgo.13. Oct.
Suessione, & apud Suessiones.
Arnulphus episc. & confess.15. Aug.
Crispinus & Crispinianus mar.25. Oct.
Godefridus episcopus.8. Nou.
Medardus episcopus.8. Iun.
Valerius & Rufinus mart.14. Iun.
in Suetia.
Catharina virgo.22. Mar.
in Sulcitana insula apud Sardiniam.
Antiochus mart.13. Dec.
Suppentonia apud montem Soractem.
Anastasius monachus, & socij.11. Ian.
Surrenti.
Antonius abbas.14. Febr.
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem.19. Mart.
Sutrij in Tuscia.
Felix mart.23. Iun.
Synnadæ.
Agapitus episcopus.24. Mart.
Democritus, Secundus, & Dionysius mar. 31. Iul.
Michael episcopus.23. Mai.
Trophimus & Dorymedon mart.19. Sept.
Synope in Ponto.
Phocas episcopus & mart.14. Iul.
Commemoratio cc. mart.7. Apr.
Syracusis.
Euodius, Hermogenes, & Calistus m.25. Ap.
Lucia virgo & mart.13. Dec.
Marcianus episcopus & mart.14. Iun.
Maximianus episcopus.9. Iun.
Rufinus & Marcia mart.21. Iun.
Zosimus episcopus & confess.30. Mart.
in Syria.
Abraham eremita.16. Mart.
Aphraates anachoreta.7. Apr.
Domitius mart.5. Iul.
Eustachius confess.11. Oct.
Ioannes monachus.11. Iul.
Iulianus Saba senior.14. Ian.
Iulianus mar.25. Aug.
Macarius & Iulianus mart.12. Aug.
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor.20. Mart.
Seleucus confess.24. Mart.
Victor & Corona mart.14. Mai.
Commemoratio xliij. mart.6. Mart.
Item cccl. monachorum mart.31. Iul.

T

Tagaste in Africa.
Alipius episcopus.15. Aug.
Firmus episcopus & confess. 31. Iul.
Tarasci.
Martha virgo.29. Iul.
Tarenti.
Cataldus episcopus.10. Mai.
Tarracinæ.
Cæsarius & Iulianus mart.1. Nou.
Epaphroditus episcopus.22. Mart.
Felix & Eusebius mart.5. Nou.
Flauia Domitilla, Euphrosyna, & Theodora mart.7. Mai.
Montanus mart.17. Iun.
Tarracone.
Fructuosus, Augurius, & Eulogius mart. 21. Iun.
Maginus mart.25. Aug.
Tarsi in Cilicia.
Athanasius episcopus, Anthusa, ac duo serui mart.22. Aug.
Bonifacius mart.14. Mai.
Castor & Dorotheus mart.28. Mart.
Castor & Stephanus mar.27. Apr.
Cyrenia & Iuliana mar.1. Nou.
Eustochium virgo & mar.2. Nou.
Pelagia virgo & mar.4. Mai.

Quiricus & Iulitta mart.16. Iun.
Tharacus, Probus, & Andronicus m.11. Oct.
Zenais & Philonilla.11. Oct.
Commemoratio xx. mar. 6. Iun.
Taruani, & in Taruanensi pago & territ.
Audomarus episcopus.9. Sept.
Bertinus abbas.5. Sept.
Siluinus episcopus.17. Febr.
Taurini.
Maximus episc. & confess. 25. Iun.
Octauius, Solutor, & Aduentor m.20. Nou.
Tauromenij in Sicilia.
Pancratius episcopus & mar.3. Apr.
in insula Tenedo.
Abudemius mar.15. Iul.
Tordona.
Innocentius episcopus & confess.17. Apr.
Marcianus episcopus & mar.6. Mart.
Tergeste.
Iustus mart.2. Nou.
in monte Thabor.
Trãsfiguratio Dñi nostri Iesu Christi.6. Au.
Thagaræ in Africa.
Iulius, Potamia, Crispinus, Felix, Gratus, & alij vij. mart.5. Dec.
Theani.
Paris episcopus.5. Aug.
Vrbanus episcopus & confess.7. Dec.
in Thebaide.
Antonius abbas. 17. Ian.
Aquila mart.20. Mai.
Euphrasia virgo. 13. Mart.
Leonides & socij mart.28. Ian.
Macarius Alexandrinus.2. Ian.
Pæmon anachorita.27. Aug.
Palæmon abbas.11. Ian.
Paulus primus eremita.10. Ian.
Paulus Simplex. 7. Mart.
Sarmata mar. 11. Oct.
Timotheus & Maura mart.3. Mai.
Commemoratio plurimorum mart.5. Ian. & 28. Iul.
Thebeste in Africa.
Crispina mart.5. Dec.
Thecuæ in Palæstina.
Amos propheta.31. Mart.
Commemoratio monachorum m.28. Mai.
Theopoli.
Commemoratio decem mar.6. Nou.
Thessalonicæ.
Agape & Chionia virg. & mar.3. Apr.
Agathopus & Theodolus mar.4. Apr.
Alexander mar.9. Nou.
Anysia mar. & Anysius episc.30. Dec.
Aristarchus episcopus & mar.4. Aug.
Dauid eremita.26. Iul.
Demetrius mar.8. Oct.
Domninus, Victor, & socij mart.30. Mart.
Domninus mar.1. Oct.
Fantinus confess.30. Aug.
Florentius mart.13. Oct.
Irenæus, Peregrinus, & Irene m.5. Mai.
Irene virgo & mar.5. Apr.
Matrona mart.15. Mart.
Nestor mart.8. Oct.
Thinissa in Africa.
Felix mart.8. Oct.
Thmuit in Aegypto.
Phileas episcopus, & Philoromus, & alij multi mart.4. Febr.
in ciuitate Thora.
Anatolia & Audax mar.9. Iul.
in Tracia.
Eutychius, Plautus, & Heracleas m.29. Sep.
Olympius episcopus & confess.12. Iun.
Commemoratio xxxvj. mar.20. Aug.
Tibure.
Generosus mar.17. Iul.
Quirinus mar.4. Iun.

Seuerinus monachus. 1. Nou.
Symphorosa cum Septem filijs m.18. Iul.
Zoticus mar.12. Ian.
apud Ticinum, vide Papia.
Iuuentius & Syrus episcopi, 12. Sept.
Tiphernii.
Amantius.26. Sept.
Crescentianus mar.1. Iun.
Tengi in Mauritania.
Cassianus mar.3. Dec.
Marcellus mar.30. Oct.
Tolentini in Piceno.
Nicolaus confess.10. Sept.
Toleti.
Eugenius episc. & confess.13. Nou.
Helladius episcopus.18. Febr.
Idelfonsus episcopus.23. Ian.
Iulianus episcopus & confess.8. Mart.
Leocadia virgo & mar.9. Dec.
Marciana virgo & mar.12. Iul.
Obdulia virgo.5. Sept.
Tolosæ.
Exuperius episcopus & confess.28. Sept.
Saturninus episc. & mar.29. Nou.
Tomis in Ponto.
Argeus, Narcissus, & Marcellinus m.2. Ian.
Britannio episcopus.25. Ian.
Euagrius & Benignus mart.3. Apr.
Marcellinus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus filij mart.27. Aug.
Marinus, Theodotus, & Sedopha m.5. Iul.
Paulus & Cyriacus mart.20. Iun.
Priscus, Crescens, & Euagrius mar.1. Oct.
Theotimus episcopus.20. Apr.
Tornaci.
Eleutherius episcopus.20. Febr.
Piaton mar.1. Oct.
Traiecti.
Benignus episcopus & mar.28. Iun.
Fridericus episcopus & mar.18. Iul.
Gregorius episcopus.25. Aug.
Seruatius episcopus. 13. Mai.
Transaquis in Marsis apud lacũ Fucinũ.
Cæsidius & socij mart. 31. Aug.
Trecis. Vide in territorio Tricassino.
Auentius confess.4. Febr.
Claudius, Iustus, Iucundinus, & socij mar. 21. Iul.
Exuperantia virgo.26. Apr.
Fidoculus confess.16. Mai.
Iulia virgo & mar 21. Iul.
Lupus episcopus & confess.29. Iul.
Nemorius & socij mar.7. Sept.
Patroclus mar.21. Ian.
Venerandus mar. 14. Nou.
in territorio Tricassino. Vide Trecis.
Leo confess.25. Mai.
Sabina virgo.29. Aug.
Sabinianus mar.29. Ian.
Treuiris.
Agritius episcopus.13. Ian.
Auspicius episc. & confess.8. Iul.
Eucharius episcopus.8. Dec.
Felix episcopus. 26. Mart.
Fibitius episcopus.5. Nouemb.
Florentinus episcopus.10. Oct.
Goar confessor.6. Iul.
Irmina virgo.24. Dec.
Magnericus episcopus & confess.25. Iul.
Marcellus episcopus & mar 4. Sept.
Martinus episcopus & mar.19. Iul.
Maternus episcopus. 14. Sept.
Maxentius, Constantius, Crescentius, Iustinus, & socij mar.12. Dec.
Maximinus episcopus & confess.29. Mai.
Modesta virgo. 4. Nou.
Modestus episcopus.24. Febr.
Modoaldus episcopus. 12. Mai.
Nicetius episcopus.5. Dec.

Numerianus episc. & confess. 5. Iul.
Palmatius & socij mart. 5. Oct.
Paulinus episcopus. 31. Aug.
Rusticus episcopus. 14. Oct.
Seuera virgo. 20. Iul.
Seuerinus episcopus & confess. 21. Dec.
Seuerus episc. & confess. 25. Oct.
Symeon monachus. 1. Iun.
Valentinus episc. & mart. 16. Iul.
Valerius episcopus. 29. Ian.
Cōmemoratio innumerabiliū pene m. 6. O.

Triuastina ciuitas.

Paulus episcopus. 1. Febr.

Tridenti.

Symeon mar. 24. Mart.
Vigilius episcopus & mar. 26. Iun.

Tripoli in Phœnicia.

Leontius, Hypatius, & Theodolus m. 8. Iun.
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Drusus mar. 24. Dec.

apud Troadem.

Carpus. 13. Oct.
Siluanus episcopus. 2. Dec.

Taburbi in Africa.

Maxima, Domitilla, & Secunda virg. & mart. 30. Iul.
Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mar. 7. Mart.
Seruus mart. 7. Dec.

Tuderti.

Benignus mar. 13. Feb.
Callistus episc. & mar. 14. Aug.
Cassianus episc. & mart. 13. Aug.
Digna virgo. 11. Aug.
Faustinus confess. 29. Iul.
Felicissimus, Heraclius, & Paulinus mart. 26. Mai.
Fidentius, & Terentius mar. 27. Sept.
Fortunatus episcopus. 14. Oct.
Illuminata virgo. 29. Nou.
Philippus institutor ord. Seruorum B. Mariæ. 23. Aug.
Romana virgo. 23. Febr.
Terentianus episcopus & mar. 1. Sept.

Tulli in Gallia.

Apius episcopus. 15. Sept.
Gerardus episcopus. 23. Apr.
Leobinus episcopus. 15. Sept.
Mansuetus episcopus & confess. 3. Sept.

apud Tungrenses.

Martinus episcopus 21. Iun.

Turiasone in Hispania.

Aemylianus. 12. Nou.
Prudentius episc. & confess. 28. Apr.

Turonis, & in Turonico pago.

Britius episcopus. 13. Nou.
Clarus presbyter. 8. Nou.
Euphronius episcopus. 4. Aug.
Eustochius episcopus. 19. Sept.
Gatianus episcopus. 18. Dec.
Gregorius episcopus. 17. Nou.
Ioannes confessor. 27. Iun.
Leobardus. 18. Ian.
Martinus episc. & confess. 11. Nou.
Eiusdem translatio. 4. Iul.
Monegundis. 2. Iul.
Odo abbas. 18. Nou.
Perpetuus episcopus. 8. Apr.
Venantius abbas & confess. 13. Oct.
Volusianus episcopus & mar. 18. Ian.

Turribus in Sardinia.

Crescentianus mar 31. Mai.
Gabinus & Crispulus mart. 30. Mai.
Protus & Ianuarius mar. 25. Oct.

in Tuscia.

Donatus episcopus. 22. Oct.
Ioannes & Festus mar 21. Dec.
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart. 9. Aug.

in agro Tusculano in monasterio Crypta Ferrata.

Bartholomæus abbas. 11. Nou.
Nilus abbas. 26. Sept.

Tyano in Cappadocia.

Orestes mart. 9. Nou.

apud castrum Tylo.

Florentius mar. 27. Oct.

Tyri in Phœnicia.

Dorotheus mar. 4. Iun.
Tirannio, Siluanus, Peleus, Nilius, Zenobius, & alij innumerabiles mar. 20. Febr.
Vlpianus mar. 3. Apr.

Tyri in Tuscia.

Christina virgo & mart. 24. Iul.

V

apud Valencenas in Belgio.

Drogo confessor. 16 Apr.
Landelinus abbas. 15. Iun.
Saluius episcopus, & Superius mar. 26. Iun.

Valentiæ in Gallia.

Apolinaris episcopus. 5 Oct.
Felix, Fortunatus, & Achilleus m. 23. Apr.

Valentia in Hispania.

Vincentius mar. 22. Ian.

in prouincia Valeria.

Equitius abbas. 11. Aug.
Martyrius monachus. 23. Ian.
Seuerus. 15. Febr.
Commemoratio trium mar. 24. Mart

Vapingi.

Constantinus episc. & confess. 12. Apr.
Tigides & Remedius episcopi. 3. Febr.

Varadini in Hungaria.

Ladislaus rex. 27 Iun.

Varennis.

Gangulphus mar. 11. Mai.

Vasione in Gallia.

Quinidius episcopus 15. Febr.

Vecetia in Gallia Narbonensi.

Firminus episcopus. 11. Oct.

apud Venafrum.

Nicander & Marcianus mar. 17. Iun.

Venetia in Britannia.

Vincentius Ferrerius confess. 5. Apr.

Venetijs.

Translatio S. Marci Euangelistæ. 31. Ian.
Translatio Marinæ virg. 17. Iul.

Venusiæ in Apulia.

Felix, Adauctus, Ianuarius, Fortunatus, & Septimus mar. 24. Oct.

Vercellis.

Aemilianus episcopus. 11. Sept.
Eusebius episcopus & mar. 1. Aug.
Honoratus episcopus. 28. Oct.

Verolamij in Britannia.

Albanus, & miles quidam mar. 22. Iun.

Verona.

Agabius episc. & confess. 4. Aug.
Alexander episcopus. 4. Iun.
Cerbonius episcopus. 10. Oct.
Eupretius episc. & confess. 21. Aug.
Felix episcopus. 19. Iul.
Firmus & Rusticus mart. 9. Aug.
Gaudentius episcopus. 12. Feb.
Ioannes episcopus. 6. Iun.
Lucidius episcopus. 26. Apr.
Luperius episc. & confess. 15. Nou.
Lupicinus episcopus. 31. Mai.
Lupus episcopus & confess. 2. Dec.
Maurus episcopus & confess. 21. Nou.
Maximus episcopus. 29. Mai.
Petronius episcopus & confess. 6. Sept.
Placidia virgo. 11. Oct.
Probus episcopus. 12. Ian.
Proculus episcopus. 9. Dec.
Saluinus episcopus. 12. Oct.
Saturninus episcopus & confess. 7. Apr.
Siluinus episcopus. 12. Sept.
Simplicius episc. & confess. 20. Nou.
Valens episcopus & confess. 26. Iul.
Verecundus episc. & confess. 22. Oct.
Zeno episcopus & mar. 12. Apr.
Eiusdem ordinatio. 8. Dec.

in Versiaco monasterio.

Viuentius confess. 13. Ian.

in monasterio Vertano.

Martinus abbas 24. Oct.

Verulis in Hernicis.

Blasius & Demetrius mar. 29. Nou.
Translatio Mariæ Iacobi. 25. Mai.

Vesontione in Gallijs. Vide in territorio Bisuntino.

Antidius episcopus & mar. 25. Iun.
Claudius episcopus. 6. Iun.
Ferreolus & Ferrutio mar. 16. Iun.
Germanus episcopus & mar. 11. Oct.

Vienna in Gallia.

Ado episcopus & confess. 16. Dec.
Aetherius episcopus. 14. Iun.
Auitus episcopus & confess. 5. Febr.
Clarentius episc. & confess. 26. Apr.
Crescens episcopus 29. Dec.
Dionysius episc. & confess. 8 Mai.
Domnus episcopus. 3. Nou.
Florentius episcopus & mar. 3. Ian.
Georgius episcopus. 2. Nou.
Mamertus episcopus. 11. Mai.
Martinus episcopus. 1. Iul.
Nicetius episcopus. 5. Mai.
Pantagathus episcopus. 17. Apr.
Paschasius episcopus. 22. Febr.
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus. 19. Nou.
Seuerus confess. 8. Aug.
Syndulphus episc. & confess. 10. Dec.
Theodorus abbas. 29. Oct.
Verus episcopus. 1. Aug.
Zacharias episcopus & mar. 26. Mai.

in territorio Viennensi.

Ferreolus mar. 18. Sept.

Vigilijs in Apulia.

Maurus episcopus, Pantaleemon, & Sergius mar. 27. Iul.

in pago Vilcasino.

Clarus mar. 4. Nou.
Nicasius episc. Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo mar. 11. Oct.

Vilna in Lituania.

Casimirus. 4. Mart.

in castro Vindecino.

Beatus confessor. 9. Mai.

Virodunni in Gallia.

Agericus episcopus. 1. Dec.
Maurus episc. & confess. 8. Nou.
Paulus episcopus. 8 Febr.

Viterbij.

Rosa virgo. 4. Sept.
Valentinus & Hilarius mar. 3. Nou.

in territorio Viuariensi.

Andeolus mar. 1. Mai.
Ostianus presbyter & confess. 30. Iun.

Vlyssipone in Lusitania.

Elizabeth vidua regina. 4. Iul.
Verissimus, Maxima, & Iulia germani mar. 1. Octob.

in Vmbria.

Fortunatus presbyter. 1. Iun.
Porphyrius mar. 4. Mai.
Commemoratio MDXXV. mar. 29. Mai.

Vpsali in Suetia.

Ericus rex & mar. 18. Mai.

Vrbe veteri.

Seuerus confessor 1 Oct.

Vrgella in Hispania.

Hermengaudius episcopus. 3. Nou.
Iustus episcopus. 28. Mai.
Odo episcopus. 7. Iul.

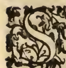
Voità in Africa
Victor episcopus.13. Aug.
in pago Vuastinensi.
Maturinus confeff.1.Nou.
Vuerdam Germania.
Suithbertus epiſcopus. 1. Mart.
Vuintonia in Anglia
Ethelwoldus epiſcopus.1. Aug.
Suuithunus epiſcopus.2. Iul.
Vzali in Africa.
Felix & Fortunatus mar.16. Mai.

Z

Zephirij in Cilicia.
Dulas mar.15. Iun.
Nomina Sanctorum, quorum locus in Martyrologio non indicatur.
Abraham patriarcha.9. Oct.
Aetherius mar.18. Iun.
Agapitus Papa.20. Sept.
Agathocla mar.17. Sept.
Aichardus abbas.15. Sept.
Aigulphus abbas & ſocij mar.3. Sept.
Alexander epiſ. Heraclius, & ſocij m.22.O.
Alexander mar.30. Ian.
Amandus & Vedaſtus epiſcopi. 6. Feb.
Ampliatus, Vrbanus, & Narcißus m.31.Oct.
Anaſtaſius, Placidus, Geneſius, & ſocij mar.11. Oct.
Anaſtaſius mar.5. Dec.
Anathaloo epiſcopus. 25. Sept.
Anna mater Virginis.26. Iul.
Anſcharius epiſcopus. 3. Febr.
Anthelmus epiſcopus.26. Iun.
Anthuſa mar.27. Aug.
Antonina mar 1. Mart.
Apelles, Lucas, & Clemens mar.10.Sept.
Aphrodiſius, Caralippus, Agapius, & Euſebius mart.28. Apr.
Apollinaris virgo.5. Ian.
Apollo, Iſacius, & Crotates mart. 21. Apr.
Apollonius & Leontius epiſcopi.19. Mart.
Arcadius mar.12. Ian.
Archelaus, Cyrillus, & Photius. 4. Mart.
Ardalio mar.14. Apr.
Ariſtobulus mar.15. Mart.
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Marcia, & Symphoroſa mart.2. Iul.
Attilanus epiſcopus. 5. Oct.
Bedæ venerabilis depoſitio.27. Mai.
Bercharius abbas & mar.16. Oct.
Beſſarion anachoreta.17. Iun.
Bonifacius, Eobanus, & alij mar.5. Iun.
Bonifacius mar.19. Iun.
Bonoſus & Maximianus mar.21. Aug.
Caius & Leo. 30. Iun.
Caius Palatinus, & alij xxvij.4. Mart.
Callinica & Baſiliſſa mar. 22. Mart.
Calliopa mar.8. Iun.
Candidus, Candidianus, & Sobel m.5. Aug.
Carpophorus & Abundius mar. 10. Dec.
Charitina virgo & mar.5. Oct.
Cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus m.3. Mar.
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mar.28. Mai.
Dafroſa mar.4. Ian.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mar.27. Ian.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa mar.2. Sept.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, & alij quatuor mart.3. Oct.
Dominicus Loricatus. 14. Oct.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mar. 23. Mart.
Domnina virgo & mar.cum ſocijs. 14. Apr.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mart.5. Nou.
Donatus, Sabinus, & Agape mar.25. Ian.
Eleutherius & Leonides mar.3. Aug.
Elizabeth mater Præcurſoris Domini.5. No.
Erotis mar.6. Oct.
Euellius mar.11. Mai.
Eugenianus mar.8. Ian.
Euodius, Hermogenes, & Calliſta germani mar.2. Sept.
Euſebius epiſcopus & mar.21. Iun.
Euſebius Palatinus, & alij ix. mar.5. Mar.
Euſebius, Non, Leontius, Longinus, & alij quatuor mart.24. Apr.
Euſtochium virgo.28. Sept.
Eutychius confeff.14. Aug.
Exuperius, & Zoes vxor, Cyriacus & Theodolus filij mar. 2. Mai.
Fauſtus mar. 16. Iul.
Fauſtus mar.19. Nou.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocij mart.3. Mar.
Fidelium defunctorũ cõmemoratio.2. Nou.
Firmus mar.1. Iun.
Hauianus & Elias epiſcopi & confeff.4. Iul.
Franciſcus de Paula ord. Minimorum inſtitutor.2. Apr.
Georgius mar.23. Apr.
Georgius Limniota mar.24. Aug.
Gilbertus confeff.4. Febr.
Gorgonius & Firmus.11. Mart.
Gregorius epiſcopus.30. Sept.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij.m.12. De.
Herodion, Aſyncritus & Phlegon.8. Apr.
Hubertus epiſcopus.3. Nou.
Ioanna.24. Mai.
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas.24. Iun.
Eiuſdem Decollatio.29. Aug.
Ioannes Chryſoſtomus.14. Sept.
Ioel & Eſdras prophetæ. 13. Iul.
Ioſeph Iuſtus.20. Iul.
Iſidorus. 15. Ian.
Iulianus mar.7. Ian.
Iuſtina virgo & mar.30. Nou.
Iuſtus & Abundantius mar.14. Dec.
Iuuenalis mar. 7. Mai.
Latrones ſeptem mart.29. Apr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij nouem. 1. Mart.
Ligorius mar.13. Sept.
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & alijs xvij. mar.6. Iul.
Lucius mar.20. Aug.
Ludgerus epiſcopus.26. Mart.
Lupus mar 23. Aug.
Macarius epiſcopus. 10. Apr.
Macrobius, & Iulianus mar.13. Sep.
Magnus mar.1. Ian.
Magnus, Caſtus, & Maximus mart.4. Sept.
Marcus, Marcianus, puer paruulus, & Paulus mar.3. Iul.
Mariæ Virginis Conceptio.8. Dec.
Mariæ Virginis Natiuitas.8. Sept.
S. Mariæ de Victoria commemoratio.7. Oct.
Maria mar.1. Nou.
Maro, Eutyches, & Victorinus mar.15. Ap.
Maximilianus m. & Valẽtinus cõfeff.29. O.
Maximus, Quinctilianus, & Dada m.13. Ap.
Maximus mar.28. Sept.
Meletius cum ſocijs cclij. mart. 24. Mai.
Meneus & Capito mar.24. Iul.
Menignus mar.15. Mart.
Mercurialis epiſcopus. 23. Mai.
Moſes anachoreta.28. Aug.
Nicæas epiſcopus.22. Iun.
Nicetas mar.15. Sept.
Nonna.5. Aug.
Norbertus epiſcopus fundator ordinis Præmonſtratenſis. 6. Iun.
Oriculus & ſocij mart. 18. Nou.
Oſee & Aggæus prophetæ.4. Iul.
Othmarus abbas.16. Nou.
Papius mar.28. Iun.
Paramon & ſocij ccclxxv. mart.29. Nou.
Paternus epiſcopus.16. Apr.
Perſeueranda virgo.26. Iun.
Petrus de Morono, ſeu Cæleſtinus Quintus. 19. Mai.
Philemon & Domninus mar.21. Mart.
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronida mar.27. Mar. & 28. Mart.
Philologus, & Patrobas. 4. Nou.
Phonna Samaritana, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatholius, Photius, Photide, Paraſceue, Cyriaca martyres.20. Mart.
Pirminus epiſcopus.3. Nou.
Polychronius mar.6. Dec.
Porcarius abbas, & quingenti monachi mar.12. Aug.
Porphyrius mimus mar.15. Sept.
Principius epiſcopus. 25. Sept.
Proclus & Hilarion mart. 12. Iul.
Proſper epiſcopus.29. Iul.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij xl. mar.26. Mart.
Quartus.3. Nou.
Quadratus epiſcopus.21. Aug.
Quoduultdeus epiſc. & confeff.26. Oct.
Rembertus epiſcopus.4. Febr.
Robuſtianus & Marcus mar.31. Aug.
Romulus mar.5. Sept.
Roſarij B. Virginis ſolemnitas 7. Oct.
Rufinus & ſocij mar. 11. Aug.
Rufinus & Rufinianus mar.9. Sept.
Rufus.21. Nou.
Sacerdos epiſcopus.5. Mai.
Saturninus, Neſtus, & alij cccLxv.m.16. O.
Saturninus, Theophilus, & Reocata mart. 16. Febr.
Saturninus & Lupus mar.14. Oct.
Serapion mar.13. Iul.
Seuerus & Memnon mar.20. Aug.
Sindon epiſcopus.2. Ian.
Socrates & Dionyſius mar.19 Apr.
Sophia & Irene mart.18. Sept.
Strato mar. 9. Sept.
Suranus abbas.24. Ian.
Suſanna, Marciana, & Palladia cum paruulis ſuis mar.24. Mai.
Symeon Stylita iunior.3. Sept.
Symeon ſenex.8. Oct.
Syneſius & Theopompus mar.21. Mai.
Thamel & ſocij m. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus m.4. Sept.
Theodorus & Pauſilippus mar.15. Apr.
Theodorus Trichinas.20. Apr.
Tirſus & Proiectus mart.24. Ian.
Trophimus & Eucarpius mart.18. Mart.
Trophimus & Theophilus mar.23. Iul.
Tryphon, Reſpicius, & Nympha virgo mart.10. Nou.
Valens epiſc. & tres pueri mar.21. Mai.
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſcopi 28. Nou.
Venantius epiſcopus & mar.1. Apr.
Venerius confeff.13. Sept.
Victor, Zoticus, Zeno, Acindynus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas, & Antoninus mar.20. Apr.
Victor, Alexander, & Marianus m.17. Oct.
Victorinus epiſc. & mar.2. Nou.
Vindemialis epiſc. & mar.2. Mai.
Zacharias propheta. 6. Sept.
Zacharias Ioannis Baptiſtæ pater.5. Nou.
Zeno mar.5. Apr.
Zeno & Chariton mart.3. Sept.
Zoticus presbyter.31. Dec.
Commemoratio SS. Mart.22. Apr.
Item Epiſcop. & confeff.21. Mai.
Item xxiij. Mart.16. Aug.

F I N I S.

INDEX NONNVLLARVM RERVM QVAE IN NOTATIONIBVS CONTINENTVR.

I scire cupis, Lector, res quæ tũ ad Sanctos, tũ ad ceteras Ecclesiæ solemnitates pertinent; consule superius descriptum Indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula quã in textu Martyrologij inuenies interpositam, Notationem require. Si item nomina vrbium & locorum, quæ in Martyrogio recensentur, cum Sanctis ad ea pertinentibus, nosse velis; Topographicum præcedentem Indicem consule. Cetera autem, qui sequitur Index, suppeditabit. in quo numerus, qui primus ponitur, diem mensis notat; quæ sequitur littera, Notationem demonstrat; vltimo autem loco positus numerus paginam indicat. Post asteriscum notatum locum reperies in paginis ante Kalendas Ianuarij in Tractatu de Martyrologio; qui citatur per capita & partes capitum præfati Tractatus.

A

ABAGARVS Rex.9. Nouembris.i.593.
Ablauius Præfectus. 17. Decemb.d.611.
Achaia facta procõsularis.29 Nouemb.c.583.
Acœmetæ monachi. 8. Februarij.d.83.
Actarius.27. Martij.c.158.
Acta Ecclesiastica Consulibus consignari solita.1. Ianuar.a.2.
Acta Martyrum in ecclesijs legi solita.* cap.2. post med.)25.Ianuar.a.56.57. Romæ cur non legebantur ibid.* cap.2. post med.
Acta Martyrum summa diligentia perquisita.* cap.1.per tot.
Acta Martyrum ab hæreticis confecta.* c.2.in prin.)23.Apr.a.199.publicari vetita.* cap.2. in fin.) expurgata ibid.
Acta Martyrum proconsularia.* cap.1. in fin.)11.Februa.a 88)13. Apr b.184.)17. Iul.b. 346.) 12. August.b. 394. 395.) 21. Oct.a 503.). 25. Dec.g. 626.
Acta Martyrum edicto Diocletiani combusta.* cap.3.ante med.)2. Ian, b.8. 9.
Acta Martyrũ Romę quęsita.* c.3.in princ.
Acta Siluestri.22. Aug.a. 411.412.413.) 31. Dec.a.634.
Acta Teclæ quæ sint legitima, & quæ falsa. 23.Sept.b.470.471.472.473.474.
Adonis Martyrologium.* c. 8.circa med.
Aedesius philosophus.20. Iul.a.351.
Aegrotus quomodo sistendus iudicio ex Leg.VII. tabularum.27. Febr.c.111.
Aegyptij fortissimi martyrum.5. Ian.d.16.
Aegyptiorum mos in condiendis cadaueribus. 4.Aug.K.381.
Aegyptiorum consuetudo in celebrando diem Natalem Domini. 6. Ian.a.18.) 25. Decemb.c.525.
Aenaria insula.17. Mai. c.246.
Aeneæ sepulchrum diuersis locis.* c.4.in fi.
Aenos ciuitas.12.Iun.d.287.
Aeræ supputatio quando cœpta, qua occasione refelluntur de his aliorum sententię. 23. Octob.e.522. 523.
Aestuaria Germanica.21. Oct.b.420.
Aethiopes omnes olim circumcisi.6 Iun c. 277.) Ad Christum conuersi. ibidem.
Africanæ ecclesiæ cum Romana continuata communio.16. Oct.b.509. 510.
Africana ecclesia in meliorem vitam restituit vigilias.5. Ian.a.15.
Agabus famis prædictor.11. Ian.a.285.
Agapes in die natali Martyrũ.* c.4.ante me.
Agapitus epis. Rauennæ præcessit Seuerum. 1. Febr.e.71.
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliã. 12. Ianuar. K.28.
Alamundarius princeps Sarracenorum. 19. Febr.c.100.
Alaricus rex Vuandalorum.22. Iun. b.304.
Aldelmus scriptor.24. Ianuar.b.54.
Aletius gener S. Paulæ.17. Iul.a. 346.
Alexander Imp. qualis erga Christianos.1. Ian. g. 5.) quomodo eius Imperium sine sanguine.ibidem.
Alexandria ciuitas apud Tigrim. 22. Iun. c.305.
Alfanus episcopus Salernitanus. 21. Sept. a. 467.
Alipius Præfectus vrbis.1.Ian.d. 4.
Alleluiaticum melos quid.5. Apr.e.171.
Alleluia canticum. & de eius antiquo vsu, ac diuerso ritu ecclesiarum.1. Ian.a. 2.) 5. Apr 171.
Almachius, idẽ cur Telemachus.1. Ian.d.4.
Altaria sepulchra martyrũ.* c.4. post med.
Altari cuilibet consecrato suus Angelus assistit.9. Nou.a.551.
Altaria plura in vna ecclesia.ibid.
Amalarius scriptor.* cap.9. circa med.
Ambrosius sacras vigilias non abstulit, sed illustrauit.5. Ian.a.15.
Ambrosius electus post mortem Auxentij. 7. Dec.a.596.577.
Amiculum.7. Mai.b.227.
Amiternum in Vestinis. corrigitur Plin.24. Iul.d. 358.
Ampulla vitrea concreti sanguinis S. Stephani.3. Aug.a.378.
Anaboladium.7. Mai.b.227.
Anastasia Gregorij Nazianzeni.10.Ian.f.25.
Ancon carcer.14. Mart.b.133.
Anastasij Bibliothecarij chronicon manuscriptum.5. Iun.d.276.
Angelorum cultui plurimæ dedicatæ ecclesiæ.8. Mai.a.219.
Angeli custodia.25.Nou.d.in text.578.
Anicia familia.31. Mai.d.267.
Ansius secundus Comes.17. Dec.d.610.
Anni exordium.1. Ian.a.2.
Anni per Consules numerandi.1.Ian.a.2.) 25.Dec.b.625.
Annorum numerandorum diuersa ratio. 25. Dec.a. 623.
Annos consueuit numerare Ecclesia secundum LXXII. interpretes.25. Decemb. a.623. 624.
Annorum Imperij Augusti diuersa ratio.25. Dec.b.625.
Anni quando cœpti numerari ab aduentu Christi Domini nostri. 1.Ian.a.2.
Anolinus, siue Anulinus Præfectus. plures eius nominis. 28. Iul.d.366.
Ansigisus S. Beggæ maritus.17. Dec.e.611.
Anterus Papa curat Acta martyrum.* cap. 1. circa med.
Anthemius Consul.5. Ian.K.17.
Antinoopolis ciuitas in Aegypto.22. Sept. f.469.
Antiochiæ primo sedit Petrus, inde Romę. 22. Febr.a.103.104.
Antiochia dicta Theopolis.6. Nou.b.545.
Antiochia a Persis vastata.17.Dec.f.612.
Antiochus monachus scriptor. 26. Mai. d. 244.
Antoninus Pius qualis in Christianos.1.Ian. K.6.7.) 5. Ian.c.16.
Antoninus cognomento Philosophus persequitur Christianos. 1. Ian.K.6.7.
Apollinaris assertor Millenarij.22. Fe.c.104
Apollo Daphniticus.24. Ian.b.54.
Apologia pro dialogis sancti Gregorij.27. Dec.f.612.619.
Apostolorũ corpora Vrbis propugnacula. 29. Iun.a.318.319.
SS. Apostolorum titulus Romæ. 1. Mai. a. 212. 213.
Apostolorum basilicas etiam hæretici barbariq. sui reuerentur.18. Nou.a.567.
Apparitura.27. Mai.c.260.
Apparitores.ibidem.
Apparuit frequenter S.Michael Archang.8. Mai. a.229.)
Apronianus Præfectus Vrb.4. Ian. c. 14.) 10. Mai.a.234.) 23. Iun.f.308.
Aquila ciuitas in Vestinis.23.Ian.K.52.)24. Iul.d.358.
Aquileia Romana, alias Romatiana ciuitas dicta.12. Iul.f.306.
Arabes feminæ velatæ.7.Mai.b.227.
Ararath mons.22. Iun.c.305.
Arbores insculptæ 19. Ian.f.42.
Arcadius Imp. fauet schismaticis. 12. Ian. c. 28. eius impia edicta. ibid.
Ara Victoriæ.12. Apr.a.182.
Areæ sepulchrorum.3. Ian.c.12.
Arelate dicta Roma Gallica.22.Iun.d.306.
Arelatensis ecclesiæ cum Viennensi controuersia.5. Mai.j.21.
Arenaria.3. Ian.e.12.
Arij impietas a ceteris discreta.12.Ap.a.181
Arij epistola.7. Ian.b.20.
Ariani etsi impij, non hagiomachi.* cap.3. paulò post princ.
Aristides philosophus.31.Ian.g.64.
Arnandus Galliarum Præfectus. 14. Mart. b. 133.
Ariaces Armeniæ rex.18. Decemb.d. 661.
Aruspices consuluit Constantinus. 22. Aug. b.411.412.

Aruspi-

Aruspicum ius potissimum.22.Aug.b.412.) 27.Aug.b.423.
Aelia familia Rom. 6.Dec.e.595.
Asianus presbyter falsa Acta edidit Pauli & Teclæ.* cap. 2. in princ.) 23. Sept. b.471.
Asprenatum familia.5. Aug.d.379.
Athanasij episcopi Neapolitani duo.15. Iul. h.344.
Athanasius Alexandrinus scripsit vitam Syncletices.5.Ian.h.17.
Athanasius scriptor in Syria.9. Nou.a.553.
Athenagoras. 18. Ian.d.40.41.
Atheniensium primorum episcop. successio.9.Oct.b.500.
Athenogenes.18. Ian.c.40.
Atrium Dictatum.8.Febr.e.83.
Attila rex Hunnorum.13.Mai.e.242.
Augurum ius potissimum.22. Aug.b.412.) 27.Aug.b.422.
Augusti Imp. annorum ratio. 25. Decemb. b.624.
Augustinus patitur calumniam, defenditur. 16. Oct.b.509. 510. falso illi tribuuntur. sermones ad fratres de eremo.5. Ian.a. 15. Quando est reuersus in Africam, 4. Mai. a.219. Petiue presbyterum contemptorem vigiliarum.24. Dec.a.621.
Auidius Cassius tyrannus.23. Mai. f.255. 256.
Aurelianus Imp. qualis in Christianos. 21. Ian.c.46.
Aurelius episcopus Carthag. nunquam schismaticus defenditur a calumnia.19. Oct. b.509.510.idem sanctitatis titulo dignus. ibidem.
Auxentius Iouinianista.7. Dec. a.597.
Auxentius iunior.ibidem.
Auxentius senior.7.Dec.a.596. 597.

B

B. pro V, sæpe.2. Dec.a.588.
Babyla vnus tantum.24.Ian.b.54.
Babylæ ossa pugnant.ibid.
Bagaiensis ciuitas.3.Oct.d.489.
Baptismus Christi qua die contigit.6. Ian. a.18.quando a Græcis celebratus.2.Feb. a.73.
Baptizatur Constantinus Romæ a Siluestro 22. Aug.a.411.412.413.
Barathrum carcer Athenis.14. Mart.b.133.
Basilica.5. Aug.b.381.
Basilicæ Apostolorum.18. Nouemb.a. 566. 567.
Basilica Heleniana.18. Aug.g.405.
Basilica Iulij.9. Nou.a.541.
Basilica Lateranensis ibid.
Basilica Liberij.5. Aug.b.381.
Basilica Pauli.18. Nou.a.567.
Basilicæ Vrbis. ibid.
Basilij vita ab Helladio scripta. 1.Ian.K.7.
Basilij nutrix & catechista.14. Ian.h.32.
Basilius Ancyranus Arianus.22. Mar.f.150.
Beatus Rhenanus arguitur.31.Ian.d.66.
Bedæ Martyrologium.* cap.9. ante med.
Bello cæsi non habendi vt martyres.19.Ap. f.192.
Bessæ populi ad Christum conuersi.7. Ian. h.21.
Bestijs traditi frequentius Christiani. 1. Febr.c.70.
Bibliotheca Cassidori. 1. Mai.d.213.
Blemmij populi qui. corrigitur Plinius. 14. Ian.d.31.
Boiæ vincula. 1. Aug.a.373.
Bonifacij Papæ Secundi nomine falsæ litteræ.16. Oct.b.510. 511.
Bosphorus Cimmerius.23.Nou.b.575.
Bouis candentis pœna.11. Apr.c.180.
Brandeum.15.Iun.a.292.
Britannia redacta in prouinciam. 26. Mai. 259. regulos tum etiam habuit.ibid.
Britannia minor Colonia Britannorum.21. Oct.b.519.
Britonum stigmata.21. Dec.c.618.
Brunichildis regina Francorum. 11. Febr. d.88.
Brutiani apparitores.27. Mai.c.260.
Brutius antiquus historicus.7.Mai.a.223.
Bycia palus.23.Nou.b.575.

C

CAbades rex Sarracenorum. 8. Febr. f.83.
Cæa insula, 1.Mart.c.113.
Cæca a natiuitate visum in baptismo recepit.13. Dec.f.606.
Cædere lapidibus faciem.9. Mart.b.124.
Cæsaria virgo sancta.27. Aug.h.424.
Cæsarea Palæstinæ metropolis.2.Feb.d.74.
Cæsaraugusta ciuitas.3. Nou.c.541.
Cæsareas ecclesia.20.Ian.f.44.
Caius Vettienus 2.Ian.e.3.
Calicis vitrei visus.7. Aug.b.386.387.
Calida ium stagnum.9. Mart c.124.
Campaniæ prouinciæ diuersa ratio. 10. Feb. c.87.
Campus sceleratus.25.Oct.a.528.
Canonizationis Martyrum antiquus ritus. 2. Apr.b164.
Canonum collectores.4. Apr.d.263.
Cantores infimæ classis.13.Iul.h.340.
Capillos feminarum tondere.20. Septemb. c.465.
Capitolium quid.29 Nou.d.584.
Capitolia plura. ibid.
Capitolium Romæ antea Saturnius mons. 14.Mart. 136.
Capitula Ecclesiastica.17. Nou.c.564.
Cappa.11. Iun.f.286.
Cappella.ibidem.
Cappellani. ibidem.
Capreolus episc. Carthaginensis. 16. Oct. b.510.
Capuani episcopi tempore Iustiniani. 30. Oct. m.575.
Carcer a coercendo dictus.14.Mar.b.131.
Carcer centum virorum. 14. Mart. b.131. 132.133.
Carcer Cyzicenus.14. Mart.b.133.
Carcer in insula Tiberina. ibidem.
Carcer liber. ibidem.
Carcer Mamertinus. 14. Mart.b. 131. 132. 133.
Carcer priuatus.14.Mar.b.132.133.
Carcer Tullianus.14. Mart.b. 131.132.133. de eius loco sententia asserta defensio. 14. Mai.133.134. & sequen.
Carnellus flumen.27. Mai.d 260.
Carnifices diuersi a lictoribus. 27. Mai. c. 260.
Carnificinæ martyrum in theatris.16.Sept. c.458.
Carnificina Nicomediensis.18.Mart.e.144.
Carolus Martellus persecutor. 20. Febr. g.102.
Carpocratiani hæretici.22.Feb b.104.
Carthaginen. episcop. successio. 26. Oct. d.529.
Cassiodori bibliotheca.1.Mai. d.213.
Catabulum.16. Ian.c.35.
Catabulenses. ibidem.
Cataphrygæ pseudomartyres.* cap 10. ante medium.
Catacumba, vel Catatumba.3.Ian.e.12.
Catasta. 16. Mart.b.141.
Catasta, compedes. ibid.
Catasta cratis ferrea. ibid.
Catasta, lignum tortorium. ibid.
Catasta tabulatum. ibidem.
Catenæ Apostolorum asseruatæ. 1. August. a.373.
Catenæ Petri præ ceteris Apostol. in honore. ibidem.
Cathedræ Romanæ celebritas antiqua. 18. Ian.a.38.39.
Cathedra lignea Iacobi. ibid.39.
Cathedra lignea Marci. ibidem.
Cathedra lignea Petri. ibidem.
Catholica fides vocatur Religio Romana. 16. Oct.b.511.
Catholici ijdem & Romani dicti. 16. Oct. b.520.
Catholici hominis certum signum. ibid.
Cathomus.15.Iun.b. 292.
Caucoliberis ciuitas. 19. Apr.c.191.
Ceadda carcer Sopartæ. 14. Mart.h.133.
Cellulæ filiarum Philippi.6.Iun.a. 277.
Centuriatorum imperitia.13. Ian.f.30.
Cereorum vsus in purificat.2.Feb.a.73.74.
Chersona ciuitas.13.Nou b.575.
Chersonesus Licyæ, Byciæ. ibidem.
Childebertus Francorum rex.1.Aug.a.374.
Chorea e sacris sublata.5.Ian.a.15.16.
Chosroes duo.21.Ian.d.49.
Chosroes vastat Antiochiam.17. De. f.611.
Christi baptismus qua die.6. Ian a.18.
Christus quo anno Augusti natus.25. Dec. 623. 624.
Christiani de incendio Vrbis passi calumniam.24.Iun.b.309.
Christianorum studium in Missa celebranda.25. Dec.g. 626.
Christianorum res derisæ in theatro. 14. Apr.c.185.186.
Christiani præ ceteris in patiendo alacres. 11. Apr.c.180.
Christiani ob hæreticos odio habiti. 23. Ian.c.51.
Christianis tantum militare concessum.31. Ian.d.66.67.
Christiani ad leonem.1 Febr.c 71.
Christiani viri ad ludum.15. Feb.f.96.
Christianum nomen qua occasione.22.Feb. b.104.
Christiani a Gentilibus dicti sacrilegi. 1. Ian.f.5.6.
Christianismus cito auctus 23.Ian.c.51.
Christiani cur frequentius igni traditi. 27. Feb.d.111.
Chromatius episcop. Romatianus 22.Iun. f.306.
Chromatij nomine falsa epistola.* c.5.circa medium.
Chrysooras.21.Febr.d.107.
Circumcelliones Donatistæ.9. Feb.e.85.
Citharæ vsus e vigilijs ablatus. 5.Ian.a.15.
Clades Galliarum.13. Mai. e.242.) 23.Mai. a.253.254.
Claudius iunior Imp.28.Ian.b.40.
Eius Imperij anni. ibid.
Claudius senior Imperator.ibid.
Claudius Taurinensis.23.Dec.f.619.
Clauis aurea cum limatura catenarum.1. Aug.a.374.
Clementis Papæ studium in perquirendis Actis Martyrum.* cap. 1. in princ.
Clerici tabellarij episcoporum.3.Feb.b.76.
Cloacæ Vrbis sepulchra Martyrũ. 26. Aug. b.421.
Cœmeterium.1. Ian.e.12.
Cœmeterium Priscillæ senioris.16. Ianuar. l.36.
Cœmeterij locus dictus ad S. Cæciliam. 4.Mar.b.116.
Cœnobium septem Ecclesiarum 17. Dec. e.612.

Colle-

Collecta, oratio. 12. Iun. g. 306.
Collectarum dies, 2. Feb. a. 73.
Collectores Canonum. 4. Apr. d. 159.
Collucianistæ hæretici. 7. Ian. b. 20.
Collyridiani heretici. 15. Aug. a. 393.
Coloniæ Agrippinæ situs antiquus. 21. Oct. b. 519.
Columbæ in specie exiens anima. 10. Febr. b. in text. 85.) 12. Febr. a. 90.) 28. Mar. f. in text. 152.) 8. Oct. b. in text. 496.
Columna Mænia, siue Mæniana. 5. Ian. f. 17.
Columna Milliaria. 11. Aug. b. 393.
Comam deponere religionis causa. 20. Sept. e. 465.
Comam radere ignominiæ causa. ibid.
Comites diuersi generis. 31. Mai. b. 266.
Comites, assessores. ibidem.
Comites Impp. ibidem.
Comitialis morbus humano sanguine curari solitus. 22. Aug. b. 413.
Commemoratio pro Martyribus.* cap. 4. per tot.
Commentariensis. 2. Feb. b. 65.) 27. Mart. c. 136. 137.
Commodus Imperator qualis erga Christianos. 18. Apr. b. 190. 191.
Communicatio continua Africanæ Ecclesiæ cum Romana. 16. Oct. b. 510.
Compedes perforati. 22. Ian. b. 47. 48.
Concilia sanctorum, loca Martyrum. 3. Ian. c. 12.) 23. Iun. e. 307. 308.
Concordiæ ædes Romæ. 14. Mart. 136. 137. 138.
Condiri solita corpora Martyrum. 4. Aug. K. 381.
Confessio, locus in ecclesia. 6. Iul. c. 329. 330.
Confessiones Apostolorum. ibidem.
Confessor. 2. Ian. h. 10.
Connanus regulus Britanniæ. 21. Oct. b. 519.
Constantini historia de collectione Actorũ Martyrum qualis.* cap. 5. circa med.
Constantinus Imp. expurgat localibidinum. 21. Ian. a. 45.
Constantini lex de gladiatoribus. 1. Ian c. 4.
Constantinus quid aduersus lenones. 6. Iun. c. 277.
Constantinus abrogauit supplicium inscriptionis facierum. 22. Dec. c. 617.
Constantinus Imperator baptizatur Romæ. 22. Aug. b. 411. 412. 413.
corrigitur error de eius infidelitate & indignatione in Christianos. ibid.
quomodo dictus Pont. Max. ibid.
Lepra percussus, & sanatus. 412. 413.
Eius studium in erigenda basilica Apostolorum. 18. Nou. a. 566.
Constantiniana basilica. 9 Nou. a. 551.
Constantius Imperator vetuit Gentiles militare. 31. Ian. d. 67.
Consules ordinarij dant nomen anno. 10. Mai. d. 234.) pluribus. 25. Decemb. b. 625. 626.
Errare necesse est, qui non per Consules numerat annos. ibidem.
Consules suffecti, & allecti ibidem. 234.
Consulares Iudices. 2. Mai. e. 261.
Contemptores deorum qua pœna affici soliti. 28. Iul. f. 366 367.
Corduba in Perside. 15. Apr. d. 187.) 22. Apr. f. 197. 198.
Corduena. ibidem.
Cornicularij diuersi ordinis. 21. Aug. c. 409.
Corona martyrum. 1. Ian. b. 4. 5.
Corpora Christianorum redimi solita. 7. Apr. d. 157.
Corpora damnatorum redimi solita. 6. Iun. e. 227. 228.
Crescenti, turris. 29. Sept. a. 483.
Creteses Martyres celeberrimi. 9. Iul. b. 334.
Crypta. 3. Ian. e. 12.
Crypta Neapolitana. 8 Ian. i. 23.
Cruciamenta exquisita. 9. Iun. b. 281.
Cruces diuersi generis. 7 Apr. d. 173. 174.
Crux acuta, transuersa, eminentior. ibid.
Crux in fanis Gentilium expiandis collocata. 13. Mai. a. 239.
Crux pro titulo. 25. Iul f 351.
Crucis miracula. 3. Mai. a. 216. 217.
Crucifixorum immensus numerus. 22. Iun. c. 305.
Crucifixorum corpora redimi solita. 7. Apr. d. 173.
Crurifragium immane supplicium. 23. Mai. e. 254.
Cubiculum idem quod Sacellum. 11. Iun. f. 286.
Cubicularij. ibidem.
Cucumeris clinus. 17. Ian. c 298.
Cullei pœna. 3. Apr. c. 167.
a quo inuenta, a quo aucta. ibidem.
a quo abrogata. ibidem.
a quo restituta. ibidem.
Cyphon supplicium. 28. Iul. f. 366.
Cyphonismus. ibidem.
Cyrilli nomine epistolæ suppositæ. 9. Mai. g. 232.
Cyrus exconsul. 11. Dec. h. 604.

D

DAcorum notæ. 22. Dec. c. 617.
Dalmatica vestis. 31. Mai. h. 267. 268.
Dalmatica opertorium feretri. ibid. c.
Dalmaticæ vius. ibidem.
Dalmatius archimandrita. 4. Dec. e. 594.
Damasi carmina. 14. Ian. a. 31.) 21 Ianuar. a. 45.) 25. Ian. b. 56.) 4 Febr. a. 77.) 5. Feb. a. 78.) 25. Oct. a. 528.
Damasus Paulino, & non Meletio communicat 12. Feb. f. 95.
Damnare ad bestias 1. Febr. c. 70.
Daphnis ludus expurgatur. 24. Ian. b. 50.
Daphnitica porta. 17. Dec. f. 611.
Decaluatio ignominiosa pœna. 20. Sept. e. 455.
Decimatio supplicium militare. 22. Sept. b. 469.
Decij Imp. persecutio. 31. Ian. c. 66.
Decij & Valeriani cur dicta persecutio. 10. Aug. b. 391. 392.
Decij Imperatoris expeditio in Persas. 17. Feb. b. 97.
Decij Imperatoris anni. 31. Ian c. 66.
Defunctorum sepulchra epulis coronare. 18. Ian. a. 39.
Defunctorũ anniuersaria memoria. 2. Nou. a. 540.
Deorum irrisores qua pœna puniebantur. 8. Mart. f. 115.
Deosculatio pro adoratione. 16. Feb. f. 97.
Dexter Præf. Præt. 9. Mart. c. 125.
Diaconi regionarij septẽ in Vrbe.* c. 1. in pr.
Diaconia. 8. Aug. b. 388.
Diaconia differt a Diaconio. ibid.
Diaconia S. Mariæ 16. Mar. a. 142.
Dialogorum sancti Gregorij fides sincera. 23. Dec. f. 619. 620.
quando scripti. ibid. & 2. Mar. c. 115.
de eis falsa calumnia. 23. Dec. f. 619. 620.
Diaphendon immane supplicium. 14. Mai. d. 241.
Dies natalis Martyris scribi solitus, & annua cõmemoratione celebrari.* c. 4. per tot.
Dies natalis idem obitus. 3. Ian b. 11.
Dij monasterium 8. Febr. e. 83.
Diptæ, Dipticum. ibidem.
Dimas. 25. Mar. g 154.
Diocletiani edictum de libris comburendis.* cap. 3. ante med.) 2. Ian. b. 9.
Diocletiani regia Nicomediæ. 18. Mart. c. 154.
Diocletiani persecutio. 2. Ian. b. 9.
Dionocus regulus in Britannia. 21. Octob. b. 519.
Dionysius Exiguus. 1. Ian. a. 2.
Dioscorus archetheater. 14. Apr. c. 186.
Dominicum, locus Deo sacratus. 5. Aug. b. 383.
Dominicum, templum. 25. Dec. g. 626.
Dominicum agere. ibid.
Dominicum adire. ibid.
Dominico interesse. ibid.
Domitius Vlpianus hostis Christianorum. 1. Ian. g. 6.
Donatistæ corruperunt Acta Martyrum. 11. Feb. a. 88.
Donatistæ gloria martyrij accensi. cap. 10. circa medium.
Dormientium septem historia elucidata. 27. Iul. f. 364.
Dorostorum in Mysia. 25. Mai. b. 257.
Drepanius Florus. 8. Mai. a. 229.
Drepanum Bithyniæ ciuitas. 7. Ian. b. 20.

E

EBion hæresiarcha edidit falsa Acta Apostol.* cap. 2. post init.
Ecclesia Romana caput omnium ecclesiarum. 9. Apr. l. 178.
Ecclesiæ Romanæ consuetudo vetus in impartiendis sacris sanctorum reliquijs. 15. Iun. a. 292.
Ecclesiæ Romanæ exacta cura in perquirendis Actis Martyrum.* cap. 1. per tot.
Ecclesia Romana qua cautela non legebat Acta Martyrum.* cap. 2. circa med.
Ecclesiæ Romanæ Martyrologium.* cap. 8. per tot.
Ecclesia Apostolorum Romæ qua reuerentia habita etiam ab hostibus. 18. Nou. a. 566. 567.
Ecclesiarum omniũ cura in colligẽdis Actis sanctorum Martyrum.* cap. 1. per tot.
Ecclesiæ frequentes in honorẽ S. Michaelis Archangeli. 8. Mai. a. 229. 230.
Edictum Diocletiani de concremandis libris Christianorum 2 Ian. b. 9.
Encratitæ ediderunt falsa Acta Apost.* c. 2. paulo post. init.
Ephræm Syrus quid de Basilio. 14. Iu. a. 290.
Ephemerides Bedæ nomine.* cap. 9. circa medium.
Epimenides 57. annis dormisse dicitur. 27. Iul. f. 364.
Epiphania ciuitas. 12. Iun. c. 287.
Epiphaniæ solemnitatis antiquus vsus. 6. Ian. a. 18.
Epiphanius Scolasticus. 11. Ian. g. 46.
Episcopi ad limina Apostol. 29. Iun. a. 318.
Episcopi aliquando ijdem Papæ, Pontifices, & summi Sacerdotes dicti. 9. Apr. l. 177. 178.
Epistola nomine Bonifacij Papæ Secundi falso scripta. 16. Oct. b. 510. 511.
Epistolæ Romanorum Pontificum in honore habitæ. 8. Apr. c. 175.
Epulum sacrum in natalitijs Martyrum.* cap. 4. circa medium.
Epypa ciuitas Lydiæ. 18. Feb. d. 98.
Equuleus qualis. 22. Ian. b. 47. 48.
corriguntur errores aliorum. ibid.
Erotes malo nauis suffixus. 7. Apr. d. 174.
Esquilinus campus, carnificina & sepulchrum damnatorum. 10. Febr. b. 85.
Euagrius Ponticus Origenista. 17. Ia. b. 37.
Eucharistiam domum portandi vsus antiquus. 15. Aug. c. 400.
Eucharistiam manibus sumere. ibid.

Eucharistiæ locus in ecclesia.* c.3. post med.
Eudocia Augusta, 1. Aug. a.373.
Eudoxia Augusta. ibid.
Eudoxia titulus. ibid.
Euchd tyrannus. 14. Mart. d.133.
Eugenius Toletanus defenditur. 23. Ian. 52.
Eulalius episcopus Alexandrinus fictitius. 16. Oct. b.511.
Eunomius hæresiarcha.* cap.10. in fine.
Enodius episcopus Vzalensis scriptor. 3. Aug. a.378.
Euphemitæ hæretici.* cap.10. circa med.
Eusebij lib. de Martyribus qualis.* cap. 6. post init.
deperditus. 1. Feb. d.70.71.
quid de eo Lindanus. 13. Sept. b.474.
Eusebij Martyrologium.* cap.6. post init.
Eusebij lib. de temporibus.* c.3. prope fin.
Eusebius falso dictus primus auctor Martyrologij.* cap.8. in princ.
Eusebij historiæ locus restitutus. 22. Febr. f. 105.
Eusebius Cæsareę episcopus quam indignus titulo sanctitatis.* c.7. prope fi.) 21. Iun. e.
Eusebius Pamphili in quibus parum fidus historicus. 22. Aug. b.411.) 9. Oct. b.500.
Idem Arianus* c.7. prope fi. 21. Iu. c.302.
Eusebio Emisseno falso adscriptæ homiliæ Eucherij. 16. Nou. c.563.
Eusebius Sebastenus scriptor. 23. De. b.605.
Eustachius Sebastenus hæresiarcha. 20. Sept. e.4'6.
Eusthatij episcopi Antiocheni egregia laus in Concilio Nicæno. 16. Iul. c.345.
Euthymius Origenista. 20. Ian. g.44.
Eurychiani. 23. Ian. 1.52.
Excommunicatio dicta sancti Eleutherij. 20. Febr. d.101.
Exquisita martyrum torméta. 9. Iun. b.281.) 28. Iul. f.366.367.
Expertis Christiani fidei causa conditio, 2. Ian. h.10.

F

Fabianus Papa Vrbem diuisit septem diaconis.* cap.1. post init.
Fabianus expræfectus 4. Ian. d.14.
Fabiola Romæ nosocomium erexit. 31. De. g.635.
Facere, idem quod sacrificare. 9. Apr. d.177.
Faciem noc's inscribere. 22. De. c.617.618.
Faleria. 12. Aug. g.395.
Falaris ciuitas in Piceno. ibid.
Faltonius Probus. 1. Ian. c.4.
Fames valida Hierosolymis. 11. Iun. a.285.
Falli Christianorum.* cap.4. paulo ante fin.
Fasti Consulares. 1. Ian. a.2.) 25. Decemb. b. 624.
Fastos quis primus in Albo posuerit. 22. Aug. e.413.414.
Faustæ Augustæ mors. 22. Nou. a.574.
Fauus mellis tantum in Ecclesia.* cap. 10. post medium.
Felix Aptungitanus. 24. Oct. a.526.
Felix Tiburensis. ibidem.
Feminam decaluare ignominiæ causa. 20. Sept. d.465.
Feriæ Gentilium, martyrum cæde ferales. 1. Ian. e.5.
Frentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes. 14. Mai. g.241.242.
Festa Martyrum.* cap.5. circa med.
Festa Gentilium murata in festa Sanctorum.* cap.4. in princ.
Festiuitas nulla absque consensu Romanæ Ecclesiæ. 8. Dec. a.599.
Festus senator Romanus. 29. Iun. a.312.
Fibrenus flumen. 27. Mai. d.260.
Fidiculæ quæ vere sint, quidq. torquere fidiculis. 22. Ianuar. b.48.
Flaccus comes. 31. Mai. d.256.257.
Flauiæ Domitillæ plures. 7. Mai. a.227.
Flauij sacerdotes. ibid.
Flori Martyrologium.* cap.7. post med.
Flortanus & Florus episcopi Cæsenæ. 20. Ian. f.44.
Foramina compedum. 22. Ian. b.48.
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen. ibid.
Forcipes diuersi generis, tortoria instrumenta. 26. Iun. d.313.
Formiana ecclesia. 2. Iun. b.272.
Fornices theatrorum, promptuaria impudicitiæ. 21. Ian. a.45.
Per Constantinum Imp. expurgati. ibid.
Fortunæ templum Antiochiæ. 17. Dec. f. 611.
Fortunę templum Cæsareæ. 9. Apr. d.176.
Fortunatus poeta. 13. Aug. h.397.
Frangere crura martyrum. 7. Apr. d.173.) 23. Mai. e.254.
Fratres duo vterini eodem die nati, simul episcopi consecrati, vno etiam eodemq. die simul in cælum migrarunt. 8. Iun. d. 279.280.
Frigidarij stagnum. 9. Mart. c.114.
Frigus immensum in Armenia. 9. Mart. c. 124.125.
Fumo necare homines. 23. Mai. f.254.255.
Fundana ecclesia. 16. Ian. 1.35.
Furcæ supplicium. 7. Apr. d.174.
Furconiū ciuitas in Vestinis. 24. Iul. d.358.
Fustibus cædere. 29. Ian. b.61.62.
Fustuarium. ibidem.

G

Gabbaras. 4. Aug. K.381.
Galerius Maxim. Præfectus. 4. Iun. b.273.274.
Gallæ feminæ consulares. 5. Oct. 493.
Galli Cæsaris pietas. 24. Ian. b.54.) 17. Aug. c.404.
Galli in Galatiam. 1. Mai. a.213.) 27. Iun. a.315.
Gallicarum clades. 23. Mai. e.) 240. 23. Mai. a.254.
Gallicani consulatus. 25. Iun. c.311.
Gallienus Imp. qualis erga Christianos. 23. Ian. b.26.) De eodem. 10. Aug. b.391.
Gallio Proconsul Achaiæ. 29. Nou. c.584.
Gallogræcia. 27. Iun. a.315.
Gangrensis Concilij canonum elucidatio. 6. Iul. c.330.) 20. Sept. c.465.466.
Gaufridus episcopus Alaphensis. scriptor. 21. Oct. b.509.
Gaunus pirata. 21. Oct. b. ibid.
Gemma in calicem sacrum cælitus delapsa. 1. Sept. in textu. 432.
Gemoniæ scalæ. 14. Mart. 138.
Gennadius erroris arguitur. 25. Iun. g. 331.
Gensericus rex Vuandal. 22. Iun. b.305.
regni eius tempus. ibid.
Gentiles caput verueccis colebant. 1. Mart. f.115.
Gentiles quando cœpti dici Pagani. 31. Ian. d.66.
Georgia, siue Georgon ciuitas. 23. No. b.576
Georgij populi. 23. Nou. b.576.
Georgius pseudomartyr Arianus.* cap.10. post med.) 23. Apr. a.199.
Gera ciuitas in Aegypto. 6. Ian f.19.
Gessen eadem est Thebais. 17. Ian. a.36.
Glabrio consularis. 7. Mai. a.226.
Gladiatores sublati, restituti, prorsus abrogati. 1. Ian. d.4.
Gnosticorum commenta.* cap.2. post init.) 20. Mart. a.147.
Iidem nomine Christiano multum obfuerunt Ecclesiæ. 23. Ian. c.51.
Gothorum ecclesia Romæ.* cap. 3. post init.) 5. Febr. a. 78.79.
Gothi fugati a martyre. 10. Dec. e.602.
Græcorum schola Romæ. 9. Oct. b.499.
Graphij ad necem parandam tardiorem comparati. 13. Aug. c.396.397.
Georgius Papa quando & qua diligentia scripsit dialogos. 2. Mart. c.115.) 23. Dec. f.619.620.
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni. 23. Dec. 619.620.
Gregorij historia de Paulino Nolano elucidatur. 22. Iun. b.304.
Gregorius epis. Cordub.* cap.5. circa med.
Gregorij Nazianzeni corporis translationes. 11. Iun. c.285.
Gregorius episc. Tarracinensis scriptor. 3. Oct. f.489.
Gregorius Thaumaturgus quid de solemnitatibus Martyrum.* cap.4. circa med.
Gregorij Turonensis error de Dionysio. 19. Octob. b.499.) de Martini obitus tempore. 11. Nou. a.555.556.
Guntharius rex Vuandalorū. 22. Iun. b.305.
Gutta iugiter manans, sic dictus locus apud Vrbem. 9. Iul. a.334.

H

Hadrianus Imp. persequitur Christianos. 30. Ian. g.64.
assidua spectator carnificinę. 15. Feb. a.94.
eius mutatio in melius. 30. Ian. g.64.
Hadriani moles in ecclesiam sancti Michaelis conuersa. 29. Sept. a.482.483.
Hæresis Millenariorum aliquandiu tolerata. 22. Febr. c.104.
Hæretici supposuerunt falsas historias Apostolorum nomine.* cap.2. post init.
Hæretici falsarunt Acta martyrum.* cap.2. post init.) 23. Apr. a.199.200.
Hæretici vespis coparati.* c.10. circa med.
Helena Constantini mater. 7. Ian. b.20.
Heleniana basilica. 18. Aug. g.425.
Helenopolis. ibid.
Helenopontus. ibidem.
Heliodori nomine epistola.* cap.7. per tot.
Heliopolitanorum sæuitia. 29. Mart. b.159.
Helladius episcopus Cæsaraugustanus, scriptor. 1. Ian. m.7.
Heraclius Imp. optime meritus de Romana Ecclesia. 7. Mai. f.228.
Herodiani locus ex Lampridio elucidatus. 1. Ian. l.5.
Hieronymi Martyrologiū quale.* c.5. per tot.
Hieronymi nomine epistola ad Chromatium & Heliodorum.* cap.5. per tot.
Hieronymi ad Oceanum epistola germana. 23. Sept. b.473.
Hierosolymis sedes Patriarchalis. 2. Febr. d.74.
Hierosolymitana peregrinatio. 4. Mai. e.219.
Hilarius diaconus hæreticus. 13. Ian. f.30.
Hispaniarum diuisio, & magistratus. 10. Dec. c.602.
Histriones in theatro deridebant res Christianorum. 14. Apr. c.185.186.
Honorius Imp. vetuit Gentiles militare. 31. Ian. d.66. eius de templis idolorum rescriptum. 13. Mai. a.239.
de confringendis simulacris sanctio. 30. Aug. d.430.
instaurat basilicam sancti Pauli. 18. Nou. a.567.
Hormisda Chosrois filius. 22. Ian. d.49.
Hospitale S. Sampsonis. 27. Iun. c.325.
Hospitale Zotici. 31. Dec. g.635.
Hospitalium auctores. 31. Dec. g.635.
Hunnorum piratæ in Britanniam. 21. Oct. b.519.
grassantur in virgines. ibid.
genus hominum salacissimum. ibid.

I

IAcobus in Hispaniam.25.Iul.a.359.350.
Iberorum fides Catholica illibata. 15. Dec.e.609.
Idolus frangens, extra classem martyrum ponendus.9. Apr.d.176.
Ieiunij tempore cessare solemnitates martyrum.* cap.7. circa med.
Ieiunium in die Kalend. Ian.1.Ian. a.2.
Ieiunium in die Kalend. Nou.1.Nou.a.538.
Ignis supplicium. 27. Febr. d 111.
Ildefonsus Chrysost.appellatus,23.Ian.i.55.
Ildefonsus defenditur. ibidem,
Ildefonsi liber de vir. illustr. 18.Febr.e.99.
Imago Saluatoris fundens sanguinem,9.Nouemb.i.551. 555.
Imago vetus S. Sebastiani.20. Ian. c. 43. 44.
Imagines sanctorum præ foribus affigi solitæ.5.Ian. e. 16.
Imagines sacræ in ecclesia.4.Febr. f. 77.
Imaginum sacrarũ cultus.9.Nou.i.552.553.
Imperator nemo dicebatur,nisi quem Papa coronasset.14.Iulij.i.342.
Imperatóres laudatissimi cur persequebantur Christianos.53.Ian.c.51.
Imperatores præsentes aderant carnificinis martyrum.15.Febr.a. 54.
Imperatorum leges de ferijs. 1 Ian. c. 5.
Imperatorum Christianorum nullus dictus Pont Max.22.Augusti b.415,412.
IncendiumVrbis sub Nerone.24.Iun.b.309.
Inscriptiones facierum notæ ignominiæ.22. Decemb.c.617.
apud nonnullas gentes eadem signa nobilitatis. ibidem.
Insula Tiberina carcer damnatorum. 14. Mar.b.133.
Intercalares dies per Gentiles leuibus ex causis.1.Ian.b.3.
Ioannes Damascenus dictus Chrysooras Mansur,21.Febr.d.103.
IoannesMolanus notationes scripsit in Martyrologium.* cap.5.prope fin.& cap.9.in princ. & in fin.
Iouinianus hæresiarcha.19.Ian.h.42.
Irrisores deorum acerbiori pœna puniebantur.1. Martij.e. 113.
Isidorus Cordubensis.3.Apr.d. 169.
Isidorus Mercator.ibid.) 15. Octob. b.510.
IsidorusOrigenista,2.Ian.g.10.)15. Ian.h.33
Isidorus Pacensis.4. Apr.d.169.
Italię status tẽpore S.Ambros.4.Ap.b.c.169
Iudææ feminæ veiatæ.7. Mai.b.227.
Iudæi Minoricæ insulæ ad Christum conuersi.3. Aug.a.378.
Iudices consulares.27. Mai. c.261.
Iulianæ Aniciæ feminæ clarissimæ plures.7. Febr.g.82.
Iulianus Apostata insanit in reliquias Babylæ.2. Ian b.54.
persequitur Christianos.22. Mart.f.151.
nunquam Romam venit.4.Ian.c.13.)10. Mai.a.234. fauet Catholicis.ibidem.
quando hypocrisim exuit.16.Oct.d.511.
Iulianus Pomerius.8.Mart.f.122.
Iuppiter Vindex.1. Nou.a.539.
Iure antiquo Rom.vetiti dij Peregrini.5. Ian. 1.5.6.
Iurensia loca.28. Feb.d.115.

K

KAlendæ Ian.1. Ian. a.2.3.) Gentilium superstitiones in eis a Christianis iubitæ. ibidem.
Illa die a cæde martyrum non temperatum. ibid.e.5.
Kalendæ Ian.superstitionibus cumulatæ. 1. Ian.a.2. Christianorum ieiunio lætitiæ. cata ibidem.
Kalendæ, Nonæ, & Idus quæ præmitantur, cum Martyrologij dies annunciatur.1. Ian.b.3.
Kalendis, alijsq.Gentilium ferijs multi occisi martyres.1. Ian. d.4.
Kalendis Nouembris ieiunium in Ecclesia. 1.Nou.a.538.
Kalendarum Augustarum ritus Gentil. 1. Aug.a.373.
Kalendaria Ecclesiastica in monasterij parietibus describi solit a.22. Aug.c.413.

L

LAbicana via. 10. Febr.c.86.
Lac pro sanguine ex cæso capite martyris.15. Iul.c. in tex.343.
Lacedæmonię feminæ.3.Mai.e.518.)7.Mai. b,226.227.
Lacus Tirensis.9. Iul.c.334.
Laminæ candentes.18. Mai.b.247.
Lapis indelebili sanguine aspersus.5. Nou. a.545.
Lateranensis basilicæ præstantia, eiusdemq. diuersa nomina.9. Nou.a.551.552.
Latomiæ.14. Mar.131.132.)15. Iun.b.292.
Latro conuersus latrones conuertens. 28. Aug.i. in tex.425.
Lebes ad cruciandum compositus.24.Apr. b.501.
Lectorum ordo in Ecclesia.13.Iul.h.340.
Legatio a S. Leone Papa ad restituendos lapsos.2.Apr.f.165.
Lenonibus traditæ Christianæ.9.Ian.b.23.) 21.Ian.a.45.)16.Febr.f.96.
Leo Papa Primus quid in basilica sancti Pauli.18. Nou.a.567.
Leodiẽsis Eccles. sincera fides.3.Nou.g.582
Leonibus traditi Christiani.1.Febr. c.70.
Leontius episcopus scriptor.1. Iul.d.322.
Lepra Constantini Imp. 22. Aug. h. 411. 412.413.
Lepra curari solita humano sanguine.ibid.
Leuuigildi regis tempus,gesta.13.Ap.c.184.
Lex xij.tab.de sistendo iudicio ægrotum.27. Febr.c.111.
Lex Honorij Imperat. de confringendis simulacris.30. Aug.d.430.
Lex Porcia & Valeria.19.Ian.f.42.
Leges Impp.de ferijs.1.Ian.c.4.
Legibus Constantini vetiti gladiatores. 5. Ian.d.4.
Liber carcer.14.Mart.b.133.
Liber de Romanis Pontificibus a recentioribus citatur sub nomine Damasi.*cap.1. in princ.
Liber Eusebij de tẽporibus.* c.3.prope fin.
Libri Christianorum incensi.* cap.3. ante med.) 2. Ian.b.9.
Licinus Imp.quid in Christianos.2.Ia.d.e.9.
Lictores.27. Mai.c.260.
Liuatura catenarum S.Petri.1.Aug.a. 374.
Limina Apostolorum.16. Nou a.567.
Limina Apostolorum visitare.29.Iun.a.318. 319.
Limina ecclesiarũ exosculari. 18.No.a.567.
Lindani episcopi laus.23.Sept.b.474.
Lingua Slauorum dici sacras laudes concessum.9. Mart.f.125.
Lingua abcissa loquens martyr.18. Nou.b. in tex.566.
Liquor scaturiens ex ossibus Sanctorũ.30. Ap.d.211.)9.Mai.h.235.)13.Mai.c.239.
Litaniæ maiores.25. Apr.b.203. 204.
Litaniarum antiquitas, & diuersitas. ibid.
Litterati serui.22. Dec.c.617.
Locutio Ecclesiastica.7. Nou.b.551.552.
Longobardi diuersę religionis.2.Mar.f.115. facti Christiani.ibid.
Lorensia loca.28. Febr. d.112.
Luciani discipuli facti hæretici. ibid.
Luciani epistola authentica.2. Aug.a.378.
Luciani martyris elogium.7. Ian.b.20.
Lucianea scripta.7.Ian.b.19.20.
Lucianistæ. ibidem.
Lucullanum.8.Ian.h.22.
Ludus pœna.16. Febr.f.96.
Luna pro die. 1. Ian.b.3.
Lupercalia abolita.1.Feb.a.73.74.
Lux nocturna ad martyrum corpora. 3. Oct.c. in tex.488.

M

MAcarius Origenista.2. Ian.K.10.
Macedonius hæresiarcha. 30. Mart. c.161.
Macellum Libyæ. 5.Aug. a.382.
Machabæus, quid.1.Aug.b.374.
Macrina S.Basilij auia & nutrix.14.Ian.b.38
Madaurensium blasphemiæ.4.Iul.c.326.
Mænia, siue Mæniana columna.5. Ian.f.17.
Magi igne damnati.27. Febr.d.111.
e saxo precipitari soliti. 14. Mar.b.132.
Maiuma ciuitas.26. Dec.f.626.
Maiumæ spectaculum.ibid.
Malaualli.10.Feb.f.87.
Mamertini carcer.14. Mar.b.131.132.
Manichęi multa supposuerunt nomine Apostolorum.* cap.2. paulò post init.
Manuum ac pedum præcisio.27.Iun.d.315.
Manseron, & Mansur.21.Febr.d.103.
Maphors quid. 7.Mai. b.227.
Maras diaconus.31.Mai.h.268.
Marcellinus tribunus notarior.6.Ap.e.172.
Marcomannicũ bellũ quãdo.19. Iu.a.299.
Marcus Arethusius Arianus.29.Mar.b.559.
Mariæ Dei genitricis tempus obitus. 15. Aug.a.399 400.)eius cultus quando magis magisq. auctus.8.Sept.a 414.
Marna idolũ.26 Febr.g.98.13.Mai a.239.
Maronia, Maronitæ.21.Oct.e.550.
Martia Cõmodi Imp. concubina quid erga Christianos.18.Apr.b.190.
Martyrem quid faciat.13. Apr.f.192.193.
Martyrem vindicare.ibid.
Martyres qui dicti olim 2.Ian.h.10.
Martyres falsi Ariani.*cap.10.post med.
Martyres falsi Donatistæ.ibid.
Martyres falsi Euphemitæ. ibid.
Martyres falsi hæreticorum.*ibid.
Martyres falsi Marcionitæ.*cap.10.cir.med.
Martyres falsi Montanistæ.ibidem.
Martyres falsi Priscillianistæ.*c.10.post med.
Martyres sub Alexandro Imp.1.Ian. f.5.
Martyres sub Antonino Pio.5. Ian.c.16.
Martyres sub Gallieno.13.Ian.b.29.
Martyres sub diuersis persecutionibus, infra, Persecutio.
Martyres passi ipsius Gẽtil.ferijs.1.Ia.d.4.
Martyres cur frequentius igni traditi. 27. Febr.d.111.
Martyres non dicendi cæsi in bello quamuis iusto.19. Apr.f.193.
Martyres non dicendi, quos Christianus Catholicus magistratus licet iniuste occidi mandasset.19. Apr.f.192.193.
Martyria exhiberi solita in theatris.16.Sept. c.458.
Martyriani hæretici. * cap.10. circa med.
Martyrij glorię cupidissimi Marcionitæ, Cataphrygæ, Donatistæ,& alij hæretici.*ibi.
Martyriũ idẽ quod ecclesia.6. Iul.329.330.
Martyrium redimere.18. Apr b.190.
Martyrium ob vnitatem seruandam egregium.19. Iul.c.350.
Martyrum Acta diligenter conscripta.* c.1. in prin.) incensa *cap.3.post init.) ab hæreticis deprauata.*cap.1.circa med.) Romæ non legebantur* ibid.alicubi legi solita.*ibid.non omnino sublata.*ibid.
Martyrum Acta proconsularia.* cap.1.in fin.
Martyrum anniuersaria memoria.* cap.4.

fere per totum.) 1. Nou.a.538.
Martyrum corpora condiri solita. 4. Aug. K. 381.) sub altari condi solita.* cap. 4. circa finem.
Martyrum corpora redimere. 7. Apr. d. 174.) 6. Iun.f.277. 278.
Martyrum cultus antiquus.* cap.4. latius.
Martyrum dies natalis percelebris.* cap.7. ante fin.
Martyrum ingens numerus.* cap. 5. prope fin.& cap.7. in fine.
Martyrum loco habiti, qui pestilentia affli-ctatis ministrabant. 28. Febr. c.112.
Martyrum memoria idem quod ecclesia.6. Iun.c.298.
Martyrum memoriæ erectæ.* c.4. prope fin.
Martyrum nomina scribi & recitari in ecclesia.* cap.4. per tot.
Martyrum stigmata osculari.17. Feb.f.97.
Martyrologij Romani antiquitas.* c.8. fusius
Cetera omnia ab ipso. ibid.
Diuersa illius exemplaria, eadem sæpe aucta. ibidem.
De eius restitutione. ibidem.
Martyrologij scribendi occasio.* c.4. fusius.
Martyrologium Adonis.* cap.9. post med.
Martyrologium Bedæ cap.9. circa med.
Martyrologium Eusebij.* c.6.& 8. in princ.
Martyrologium Flori.* cap.9. post med.
Martyrologia hæreticorum.* cap.10. fusius.
Martyrologium Hieronymi.* cap.5.6.& 7.
Martyrologium Vsuardi.* cap.9. in princ.
Martyrologium Vuandelberti.* c. 9. circa fi.
Massa candida. 1. Nou.a.538.) 3. Nou.c.542.
Mauors, siue Maphors. 7. Mai.b.227.
Matuia regina Sarracenorum. 17. Febr.c. 81.
Maxentius qualis erga Christianos. 16. Ian. d.34.35.
Maximiani persecutio. 2 Ian.b.9.
Maximianus episcopus Alexandrinus. 30. Mai.a.265.
Maximilla Montanistæ obitus. 26. Mar.d.156.
Maximini Imp. sæuitia. 3. Ian.d.11.12.
Maximi tyranni gesta in Britannia. 22. Oct. b.519.
Maximus episcopus Neapolitan. quid contra Arianos. 30. Apr.a.231.
Mega pirata. 22. Oct.b.519.
Memoria Martyrum. 19. Iun.b.299.300.
Memoriales. 27. Mai.c.260.
Menologium. 3. Ian. b.12.
Mensa Cypriani. 14. Sept.c.453.454.
Mensurius episc. Carthag. 11. Febr.a.88.
Mercurinus. 7. Dec.a.596.597.
Metalli pœna. 16. Febr.f.96.
Metaphrastes a Theodoro laudatus. 20. Mar. e.147.
Michaelis Archangeli apparitiones diuersæ. 8. Mai.229.
Michael Singellus. 9. Oct.b.499.
Mileuium in Numidia. 4. Iun.b.274.
Mileuitanum Concilium. ibid.
Militis torum hospitis violantis immane supplicium. 14. Mai.d.141.
Militum desertorum pœna. 27. Iun.d 315.
Militare prohibiti Gentiles. 31. Ian.d.66.67.
Militaria supplicia. 29. Ian.b.61.62.
Militiæ cuius ætatis adscribebantur. 2. Ia.e.9.
Militiam cur vitabant Christiani. 2. Ian.e.9.
Millenarij tolerati. 21. Febr.c.104 105.
Milliaria vnde incipiebant numerari. 21. Aug. b.393.
Milliarium aureum. ibid.
Minturnensis Ecclesia. 2. Iun.b 271.
Minitius Fundanus, Asiæ proconsul. 30. Ian. g.64.
Miracula ex puluere sepulchrorum Martyrum.* cap. 10. post med.
Miracula ex oleo lampadis. ibid.
Miracula cantum in Ecclesia. ibid.
Miraculis redundant reliquiæ Martyrū. ibid.
Miraculis cur ut hæretici. ibid.* & circa fin capitis.
Missæ tres in natali S. Ioannis Baptistæ. 24. Iun.a.309.
Missæ Vespertinæ.* cap.7. post med.
Missa aliquando idem quod solemnitas. 1. Oct. a.486.
Molani laus.* cap.9. in princ.
Moles Hadriani in ecclesiam mutata. 29. Sept.a.481.
Monachorum nomen recens, professio antiqua. 19. Oct.d.515.
Monachi martyres tempore Diocletiani. 23. Febr.b 106.
Monasticam vitam in Vrbe Marcella prima excoluit. 31. Ian.h.68.
Monasterium Dij. 4. Febr.e.83.
Montani hæresiarchæ obitus. 26. Mart. d. 155. 156.
Mortuos intra vrbem sepelire vetitum 3. Ian.e.13.
Mortuorum corpora condire 4. Aug.K.381.
Muscarum aculeis homines exponere. 28. Iul.f.356.357.

N

NArses in Italiam venit. 14. Ian.d.31.
Natalis dies obitus.* cap.4. in princ.) 3. Ian. b.12.
Natalis dies cathedræ. 18. Ian. a.38.39.
Natalis dies ordinationis. 3. Ian.b.12.) 18. Ian.a.39.
Neapolitana crypta. 8. Ian.a.23.
Nebridius. 17. Dec.d.611.
Neel ciuitas Aegypti. 16. Ian.g.35.
Neronis incendium. 24. Iun.b.309.
Nerua Imp. qualis erga Christianos. 15. Apr.c.187.
Neruus genus vinculorum. 3. Feb.c 76.
Nestorianorum opinio. 23. Ian.a. 52.
Nicephorus corrigitur. 25. Febr.e.109.
Nicephorus Stauracius Imp. 23. Iul.g.355.
Nicomediensis carnificina. 18. Mar.a.144.
Nomina Sanctorum Christianis imponi solita. 16. Feb.e.56.
Nonna, idem quod Monacha. 5. Au.m.381.
Nonnus episcopus Edessæ. 22. Aug c.412.) 8. Oct. K.497.
Nosocomium Romæ erexit Fabiola. 31. Decemb.g.635.
Notarij Romanæ Ecclesiæ.* cap. 1. per tot.) colligebant Acta Martyrum. ibid.
Notariorum tribunus. 6. Apr.c.174.
Nouati thermæ. 20. Iun.c.301.
Nucis arbor ob martyrium Acatij celeberrima. 8. Mai c.230.
Numerandi anni per Consules 25. Decemb. 614 625.
Numerari a Christi aduentu anni quando cœpti. 1. Ian. a.2.
Numerari milliaria a foro Romano. 21. Au. b.393.
Nymphæ locus, seu, Ad Nymphas. 19. Ian. b.41.

O

OAsis, maior & minor. 12. Iun.g.288.
Oasena deportatio. Restituitur locus Zosimi. Corrigitur Zonaras. ibid.
Octauæ diei celebritas. 2. Ian.a.8.
Odilonis abbatis ætas & studium. 2. Ian.p. 8.) 2. Nou.a.540.
Odoacer rex quid in Rom. Eccles. 7. Mai.g. 228.
Offerre pro martyribus quid.* c.4. in princ. & prope fin.) 3 Febr.d.176.
Officiales. 27. Mai.c.260.
Oleum scaturiens ex ossibus Sanctorum. 6. Decemb.a.595. supra, Liquor.
Olla ænea instrumentum tortorium. 16. Febr.c.95.
Olympias Arsacis Armeniæ regis vxor. 17. Dec.d.611.
Opus metalli, ad quod damnabantur Christiani. 16. Febr.f.96.
Oratio Collecta 22. Iun.g.306.
Oratorium. 11. Ian.f.236.
Orbiculare instrumentum tortorium. 15. Sept.b.458.
Orbilius Beneuentanus grammaticus. 29. Nou.d.584.
Orci galea. 7 Dec.a.597.
Ordinationis episcopi celebritas. 3. Ian. b. 12.) 18. Ian.a.38. 39.
Origenes plures feminas edocuit fidem Christianam. 4. Dec.a.591.
Origenis libri qua cautela legendi. 20. Apr. c.194.
Origenistæ recensiti inter Catholicos. 17. Ian. b.37.
Orosij peregrinatio. 3. Aug.a.377.
Osculari, idem quod adorare. 12. Feb. f.97.
Osculari martyrum stigmata. ibid.
Osculo adorare est sacrificium pauperum. ibid.
Othonis Imp. pietas. 8. Mai.a.229.

P

PA, idem quod Pater. 10. Ian.c.24.
Pacis templum. 14. Mart. 136.) eius conflagratio prodigiosa. 18. Apr.c.190.
Pagani Gentiles, quando sic dici cœpti, & qua occasione. 31. Ian d.66.67.
declaratur locus Tertull. de coron. milit. ibidem.
Paganalia. 31. Ian.d.66.67.
Palatium. 4. Mart.d.117.
Pali dentati. 26. Iun.f.314.
Palladium. 25. Oct. a.518.
Palladius Rom Eccles. diac. 17. Mart.e.143.
Pallium, siue Phrygium. 10. Ian.c. 25.) 28. Ian.f 60.) 7. Mai b.227.
Palmæ victoribus dari solitæ. 1. Ian.h.6.
Palo alligari. 16. Ian.d.18.
Pandateria insula. 7. Mai.b 226.
Panis hordeaceus ignauis militibus dari solitus. 29. Ian.b 62.
Pantheon. 13. Mai.a.239.) 1. No.a.538.539.
Papæ nomen. 10. Ian.e.24.25.
quando commune omnibus clericis. ibid.
quando peculiare Rom. Pont. ibid.
Papilla, quid proprie. 16. Oct.b.511.
Parasceues Acta. 20. Mart.e.147.
Parisiensis ecclesia. 28. Mai.f.263.
Paschales Cycli 27. Aug.c.413.
Passionum. 25. Febr a.78.
Pastoris titulus. 26. Ian.l.36.) 20. Iun.c.301.
Pateræ vitreæ. 7. Aug. b 386.387.
Patibulum. 7. Apr.d 174.
Patriarchalis sedes Hierosolymis. 2. Febr. d 74.
Patriciatus dignitas. 27. Aug.b.421.423.
Paulæ, senior & iunior. 26. Ian.c.58.
Paulini Nolani lucubrationes. 18. Iun.f.298.
Paulinus S. Ambrosij notarius.* cap.1. post init.
Paulus in Hispaniam profectus. 22. Mart. b. 150.
Pauli Apostoli nomine reliquiæ suppositæ. 7. Ian.b.279.
Pauli conuersionis tempus. 15. Ian.b.56 57.
Paulus Iurecons. hostis Christianorum. 1. Ian.g.6.
Pennensis ciuitas. 19. Mar.f.146.
Pentapolis in Aegypto. 26. Mart.c.155.
Peregrinatio ad limina Apost. 19. Iun.a.318. 319.
Peregrinatio Hierosolymis. 4. Mai. e.219.
Peregrinatio ad montē Garganū. 8. Mai.a.229.
Peregrinatio ad S. Sergium. 22. Oct. b.495.

Peregrinatio Ephesum.17. Dec.a.629.
Peregrinatio Thessalonicam ad S. Demetrium.8 Oct.d.497.
Peregrinatio ad sepulchrum S. Mennæ.11. Nou.b.556.
Peregrinatio Edessam ad S. Thomæ.3. Iul. i.325.
Peregrina sacra vetita.1. Ian g.5.
Perrennius Præses .18. Apr.c.191.
Perillus bouis ænei auctor.11.Apr.c.180.
Persecutiones Ecclesiæ vltra decem.* c.4. paulo ante med.) 1. Ian.K.6.7.
Persecutio sub Antonino.1.Ian.K.7.
Persecutio Arabum.11.Mart.f.127.128.
Persecutio sub Aureliano.21.Ian.c 46.
Persecutio Circumcellionum.9. Feb.e. 85.
Persecutio sub Claudio.18.Ian.b 40.
Persecutio sub Decio.31.Ian.c.66.) 20.Au. b.391. 392.
Persecutio sub Decio & Valeriano dicta. 10. Aug.b 391.392.
Persecutio sub Diocletiano & Maxim. 2. Ian.b.9) 18.Mart.c.144.
Persecutio sub Hadriano.30.Ian.g 64.
Persecutio sub Isdegerde rege Persarum.31 Mart.c.161.
Persecutio sub Iulio Maximino. 3. Ianuar. d.11.12.
Persecutio sub Licinio Imp.7.Ian.d. 9.
Persecutio sub Sapore rege Persarum. 20. Feb.e.105. 102) 21.Apr.a.195.
Persecutio Sarracenorum. 14. Ian. d. 32.) 19. Feb.c.100.) 16. Mai.d.244.
Persecutio sub Traiano.23.Ian.c. 51.
Persecutio Vuandalica.12.Iun b. 287.
Pestis diuinitus propulsata.20.Ian c.44.)2. Feb.a.73.) 15. Aug.h.403.
Pestilentia affectis ministrantes, velut martyres habiti.28. Feb c.112.
Petronia familia.4. Oct.g.491.
Petrus primus Euangelium Romæ annunciat. 11. Iun.a.284.285.
Petri Apost. vxoris martyrium.31. Mai. a. 265.
Petrus quando sedit Antiochiæ.22. Febr.a. 103.104.
Philippi Nerij congreg. Oratorij institutoris sanctitas.23. Aug.m.115.
Philippi II. Hispaniarum Regis pietas & religio.15. Nou.a 562.
Phocas Imp.quid de cæsis in bello.19.Apr. f.192. 193.
Phrygium.10. Ian.e. 25.
Pipinus Francorum rex 12.Mai.h 238.
Pipinus primus dux Brabantiæ.17. Dec. e. 611.
Pithecusa.17. Mai.c 246.
Plancæ.16. Ian.c.35.
Plinius corrigitur.14.Ian.d.31.) 18. Febr.d. 98.) 24.Iul.d. 358.
Plinij iunioris testimonium de Christianis. 23.Ian.c.51.
Plumbatarum pœna.6. Iun.d 277.
Plumbi liquentis pœna.ibid.
Plumbea pondera. ibidem.
Polycratet tyrannus.Apr.d.174.
Pomerius.8. Mart.f.122.
Pondera ad torquendum composita.16.Sep. b.457.
Pontia insula.7. Mai.a.226.
Pontifex.9. Apr l.177.
Pontificium. ibidem.
Pontifex summus ibidem.
Pontifices Max appellati Imperatores.22. Aug.b.411 412.
Portæ ecclesiarum sacris reliquijs consecratæ 18. Nou.a.568.
Portæ eccles. ornari solitæ. ibidem. Vide supra, Limina.
Porta Cullina.25. Oct.a.528.
Porta Daphnitica.17. Dec.f.611.
Porta Esquilina carnificina damnatorum. 10. Febr. c.86. sepulchra pauperum. ibidem.
Porta Salaria.25. Oct.a.528.
Præfatio vetus in die Circumcisionis.1.Ian. c.4.
Præfatio vetus in die Cathedræ. 18. Ianu. a.39.
Præfecti ciuitatum.27. Mai.e.261.
Prægnantium dilata pœna. 7. Mart.b.121.
Præsides. 27. Mai.e.261.
Præsutagus regulus Britanniæ. 26. Mai. a. 259.
Primicerius.19. Mai.d.249.
Primicerij diuersorum ordinum ibid.
Primiscrinij.7. Iul.b.331.
Priscillianistæ multa supposuerunt nomine Apostolorum.* cap.2 paulo post init.) 16. Apr.f 183.
Piuatus carcer.14 Mart.b.133.
Processiones.25. Apr.b.203.204.
Proconsules ciuitatum.27. Mai.e.261.
Prodigia ob necem martyris.18.Ap.c.190.
Professor.2.Ian.b.10.
Profundum maris, carcer Cyzicenus. 14. Mart.b. 133.) 20.Sept.c.465.
Prophetarum neces cur in diuina Scriptura prætermissæ.6. Iul.b. 329.
Protogenes episc. Sardicensis.6.Mai.g.224.
Prouinciam facere.26. Mai.a.261.
Pseudomartyres hæreticorum. supra, Martyres.
Pseudomartyrologia hæreticorum. supra, Martyrologia.
Pudentis domus.19. Mai b.248.249.
Pueruli cantores.13.Iul.b. 340.
Punctis perforare.3. Mai.c a 17.
Puteus ad supplicium.14. Oct. b.507.
Puticuli.10. Febr.c.86.

Q

QVadratus philosophus.30. Ian.g. 64.
Quartus Præses sub M. Aurelio. 17. Ian.d.37.
Quinquennis pueri martyrium.24. Oct. b. in text.526.

R

RAdegundis reginæ eximia deuotio.18. Nou.a.567.
Radere mulierum capillos ignominiæ causa 20. Sept.e.465.
Radulphi censura corrigitur. 22. Iun. c. 305.) 20. Iul.a 352.
Recceswinthus Hispaniarū rex.23.Ian.i.52.
Receptio S. Martini.11. Nou.a.556.
Recitari in ecclesia nomina martyrum.* cap.4. in princ.
Regillum.7. Mai.c.224.
Regionarij, Diaconi septem regionum vrbis Romæ * cap.1. in princ.
Regulæ Pachomij.14. Mai.K.242.
Reges Francorum equitare, præcedentibus reliquijs.11.Iun.f.286.
Regum solemnitas peculiaris Epiphania. 6. Ian.a. 18.
Religio peregrina vetita.1. Ian.g.5.
Reliquiæ Sanctorum portari solitæ in expeditione.11. Iun.f.286.
Reliquias Martyrum Roma transferri olim inconcessum.15. Iun.a.192.
quando transferri cœptæ. ibidem.
Rhenus bicornis dictus.21.Oct.b.520.
Rhinocolura.16. Ian.g.35.
Rhodis stabulum.10 Feb.f.87.
Ricimer Gothus.5. Feb.a.79.
Ricinium.7. Mai.c.224.
Rictiouarus, aliter Rictius Varus. 6. Ian. b.18.
Robur, locus in carcere Tulliano.14.Mart. b.131. 135.
Robustus carcer a Plauto dicitur. ibidem. 135.
Rogationes.25. Apr.b.203.204.
Rolandus Vinchelius Belga.23. Sept.473.
Roma a Petro primum accepit Euangelium.11. Iun.a.285.
Roma liberata ab hostibus virtute Michaelis Archangeli.8. Mai.a.227.
Roma fulta Apostolorum præsidio.29. Iun. a. 318.319.
Roma Gallica 22.Iun.f.306.
Romanam Ecclesiam hostes venerati.* c.3. post init.
Romanæ Ecclesiæ consuetudo vetus de tradendis reliquijs Sanctorum, 15. Iun. a.291.
Romana Ecclesia caput omnium Ecclesiarum.9. Apr.l.177. 178.
Romanæ feminæ velatæ.7. Mai.c.224.
Romani immunes a virgis. 19. Ian.f.42.
Romanum Martyrologium.* cap.8 per tot. ceteris antiquius, sæpius auctum.ibid. cetera ab ipso sumpsere principium.* cap.9. in princ.
Romanus Pontif. solus dictus Papa.10. Ian. c.24.25.
Romanus Pontifex solus Summus, vel Maximus.9. Apr.l.177.178.
Romanus, idem quod Catholicus.16. Oct. b.511.
Romuliana ciuitas.22.Iul.f.306.
Rotæ diuersi generis ad torquendum comparatæ.23. Apr.c.200.
Rupis Tarpeiæ descriptio.14 Mart. b.131. 132.133.

S

SAbor, aliter Sapor, Persarum longæuus. 20. Feb.e.101.102.
Sacellum quid proprie.11. Iun.f.286.
Sacrificium offerre pro martyribus.* c. 4. in princ. & in fin.) 3. Feb. d.76.
Salamina eadem Constantia.12. Mai.f.237.
Sallustius præfectus Galliarum. 10. Octob. d.511.
Sallustius præfectus Vrbis.18. Nou. a.567.
Salomona septem Machabæorum mater. 1. Aug.b. 374.
Saluator proprius dicitur Christus, quam Seruator 9. Nou.b.551. 552.
Saluius pseudomart.15. Ian.b.26.
Sancta lumina.6.Ian.a.18.
Sanctimonialium tondere capita mos antiquus.20. Sept.e.465.456.
diuersa de his aliarum eccles. consuetudo. ibidem.
Sanctitatis titulus quibus olim tantum.* cap.7. prope fin.
Sanctorum nomina a Christianis filijs imponenda.16.Febr.e.96.
Sanctorum canonizatio.2. Apr.b.146.
Sanctuaria.15.Iun.a.292.
Sarmatum noctæ.22.Dec.c.618.
Sarmenticij Christiani.6.Ian.c.18.
Sarracenorum persecutio.14.Ian.c.31.)19. Feb.c.100.).16.Mai.c.244.
Sartago instrumentum tortorium.18. Apr. c.191.
Satalorum ecclesia.14.Iun.d.309.
Saturnalia 2. Febr.a.74.
Saturnius mons.14 Mart.136.
Saxo deijcere.14. Mart. b.131.132.
Saxonia locus in Vrbe. 10. Nouembris. a.499.
Saxonum vicus, & Saxonum schola. ibid.

Saxum quo lapidatus est Stephanus. 3. Aug. a.378. 379.
Saxum Tarpeium 14. Mart.b.131.
Scæuolæ sententia magis recepta. 9. Apr. f.177.
Scalæ Gemoniæ 14. Mart. 138.
Scapula Præses 4. Ian f.14.
Scaphium, 28. Iul f.367.
Scaphismus. ibidem.
Scethi, seu Scythia prouincia in Aegypto, itemque ciuitas, & eremus. 28. Mart. f. 149.
Schola, Scholares. 6. Febr. h.80.
Scholasticus. ibidem.
Schola Græcorum 9. Oct. b.499.
Schola Saxonum. 10. Nou. a.554.
Scholæ clericorum diuersi ordinis. 6. Febr. b.80.
Scorpio quid. 12. Iun. b.287.
Scriptores Ecclesiastici impropria aliquando vsi voce, 23. Ian. i.52.
aliquando in contrariam partem nimis inflexi 17. Nou. d.565.
Scriptorum suorum nemo æquus arbiter. 11. Dec. g.604.
Scripturæ diuinæ multiplicia exemplaria.* cap. 7. circa. medium.
Scripturæ Christianorum igni damnatæ. * cap. 7. post. init.) 2. Ian. b.9.
Secare martyres. 6. Iul. c. 329. 330.
Secundicerius, 19. Mai. d.249.
Securis vsus haud intermissus. 24. Mart. d. 152.
Sedis natalia celebris. 18. Ian. a.38. 39.
Sedes velatæ. ibidem.
Semaxij Christiani. 6. Ian. c. 18.
Senatus auspicandi ratio, 19. Aug. b.406.
Senatorum Christianorum discrimen. ibid.
Senatores Patres appellati, 27. Aug. b. 423.
Septem Vrbis ecclesiæ. 27. Dec. e.611.
Sepulchra extra Vrbem, 10. Feb. c.86.
Sepulturæ martyrum, 4. Aug. K.381.
Serapidis templi origo, & ruina. 17. Mart. c.142.) 25. Aug. a.427.
Sergiopolis. 7. Oct. b.495.
Seruator, impropriè dici Saluator. 9. Nou. b.551. 552.
Seuerus episcopus Minoricæ insulæ. 3. Augusti. a.378.
Seuerus episcopus Mileui. 4. Iun. h.274.
Siluestri Papæ Acta. 22. Aug. a.411. 412.) 31. Dec. a.534. 535.
Sirmij metropolis diuersus status. 25. Mart. d.154.
Simeon Stylita fulmine percussus quis. 5. Ian. c.16.
Slauorum lingua concessum cani diuinas laudes. 9. Mart. l.125.
Socrates Nouatianus cur infensus in Cyrillum Alexandrinum. 28. Ian. f.60.
Soli ciuitas 9. Feb. c.84.
Softenium, 8. Mai a.229.
Sozomenus corrigitur. 6. Mai. g.224.
Stabulum Rhodis. 10. Feb. f.87.
Stigmatici. 22. Dec. c.618.
Sumuleum. 3. Mai. c.217.) 13. Aug. e. 396. 397.
Stola quid. 7. Mai. c.217.
Strenæ. 1. Ian. a. 2.
Subdiaconi indumentum, 31. Mai. h.268.
Sublicius pons. 9. Apr. l.177.
Succentoria, instrumenta tortoria. 18. Dec. d.603. 604.
Summi Pontifices dicti aliquando Episcopi. 9. Apr l 177. 178.
Superstitiones in Kalend. Ian. 1. Ian. a.2. 3.
Suppentonia. 12. Ian. l.27.
Supplicia militaria. 29. Ian. b.62.
Sura prouincia. 24. Ian. g.55.
Silua Candida. 2. Iun. a.271.
Silua Nigra. ibidem.
Synodi Hierosol. locus elucidatus. 8. Febr. e.83.
Synodus Romana sub Gregorio Septimo. 30. Ian. c.25.

T

Tabellarij Episcoporum. 3. Febr. b.75 76.
Tauennensiotæ virgines crinem amputare solitæ. 21. Sept. e.466.
Tarinchæ. 11. Dec. d.603.
Tarpeiæ rupis descriptio. 14. Mart. b.131. 132. 133.
Taurinæ aquæ, & Tauritana ecclesia. 22. Dec. b.617.
Taurus Phalaridis. 11. Apr. c.180. 181.
Tebeste in Africa. 5. Dec. b.593.
Telemachus, 1. Ian. c 4.
Templa deorum prostrata, 13. Mai. a.239. mutata in ecclesias. ibidem.
Templa idolorum sponte deijcere nefas, deiecta sacrilegium reædificare. 16. Mai. f.244.
Templi sine imagine nulla ratio. 4. Febr. f.77.
Templum Pacis Romæ. 14. Mart. 136.
Tertiocerius, 19. Mai. d.244.
Tertulliani locus explicatus. 31. Ian. d.66.
Thaumaturgi. 8. Aug. g.389.) 17. Nou. a. in text. 563.) 5. Dec. a. in tex. 593.
Theatrum carnificina martyrum. 16. Sept. c.458.
Theatrum Marcelli, 14. Mart. b 131.
Thebais. 17 Ian. a.36.
Theodora Augusta hæretica. 18. Nouemb. a. 567.
Theodorus episcopus Cæs. hæreticus. 25. Aug. K.420.
Theodosius Imp. bis in Italiam, cap. 7. post init.
Theognostus antiquus Theologus. 9. Oct. b.500.
Theophilus Imp. hæreticus abolitam inscriptionis pœnam restituit. 22. Dec. c.619.
Theophania, 6. Ian. a.18.
Theotechis. 9. Mart. d.125.
Theopolis Antiochia. 6. Nou. b.546.
Theristrum. 7. Mai. b.227.
Thermæ Nouati. 16. Ian. l.36.) 20. Iun. c.301.
Thermæ Taurinæ. 12. Dec. b.617.
Thermæ Timothinæ. 15. Ian. l.36.) 20. Iun. c.301.
Thmuis ciuitas in Aegypto. 21. Mart. f.147.
Thera ciuitas, 9. Iul. c.334.
Thraciæ notæ. 22. Dec. c.517.
Tiberiensis, alias Tubrocensis ciuitas. 24. Oct. a.526.
Tirensis lacus. 9. Iul. c.334.
Titulus Christianitatis. 10. Ian. d.44.
Titulus ecclesiæ. 26. Iul f.362.
Titulus Eudoxiæ. 1. Aug. a.373.
Titulus inscriptio. 20. Ian. d.44.
Titulus Pastoris. 20. Iun. c.302.
Titulus sanctitatis.* cap. 7. prope fin.
Titulus Vestinæ 19. Iun. b.299.
Toletana Concilia transposita. 16. Apr. f. 188.
Tondere feminas ignominiæ causa. 20. Sep. d.465. 466.
Tondendi virgines religionis causa, diuersæ Ecclesiarum consuetudines. 20. Sept. d.455. 466.
Tormenta exquisita. 9. Iun. b.281.) 28. Iul. f.366. 367.
Totilas. 14. Ian. d.31.
Traianus quid in Christianos. 23. Ianuar. c.51
vita impurissimus. ibidem.
commentum de eius anima liberata ab inferis. ibidem.
Tribunus notariorum. 6. Apr e.172.
Triduanum suspendium. 5. Sept. a. in text. 439.
Trochleæ diuersi generis. 7. Decemb. e.597 598.
Eleuatio ad trochleas. ibid.
Extendere ad trochleas. ibid.
Tullianus carcer. 14. Mart. b.131.
Tunes, Tunetum. 6. Nou. a.546.
Tunica molesta, genus supplicij. 2. Aprilis. c.165.
Tunica Senatoria. 31. Mai. h.268.
Turcius Apronianus Præf. Vrb. 25. Iun. f.308.
Turris Crescentij. 29. Sept. a.483.
Tutelares dij. 31. Ian. d.67. 68.
Tynissa, Toniza. 6. Nou. a.546.
Tyriorum episcoporum successio. 5. Iun. d.275.
Tyrones cuius ætatis dabant nomen militiæ. 2. Ian. e.9.

V

Valentinianus iunior instaurat basilicam S. Pauli. 18. Nou. a.557.
Valeria filia Diocletiani Imp. 23. Ian. h. 52.
Valeria via, ibidem.
Valeriæ prouinciæ duæ. ibid.
Valerianus Censor, inde Imperator. 10. Aug. b.391. 392.
Valeriani & Decij persecutio. 10. Aug. b. 392.
Vas includebatur contemptor deorum, 1. Mart. e.113.
Vbij. 20. Oct. b.519.
Velamen diuersi generis. 7. Mai. b.226. 227.
Velare feminas. ibidem.
Velare virgines. ibidem.
Velatæ sedis. 18. Ian a.39.
Velia eminentior pars collis Tarpeij. 14. Mart. 136.
Venam solui in pœnam. 29. Ian. b.61.
Veneris simulacrum. 1. Nou. a.538.
Venus calua. 20. Sept. e.465.
Veruecis caput a Gentilibus immolari solitum 2. Mart. f.115.
Vesparum tauus Martyrologia hæreticorum.* cap. 10. circa. med.
Vespasiani Augusti modestia. 23. Iul. b. 356.
Vestalium supplicium. 25. Oct. a.528.
Vestinæ titulus. 19. Iun. b.299.
Vestini populi. 23. Ian. K.52.
Vesuuij prodigiosæ eruptiones. 19. Sept. a.463.
Vettienus contemptor militiæ. 2. Ian. e.9.
Via Labicana. 10. Febr. b.c.86.
Via Valeria. 23. Ian. K.52.
Viatores. 27. Mai. c.260.
Victor Carteunæ episcopus. 23. Augusti. i. 415.
Victoribus palmæ dari consueuerunt. 1. Ian. h.6.
Vigilantius vigilias impugnauit. 5. Ianuar. a.15.
Vigiliæ Ecclesiæ. ibidem.
ab Ambrosio illustratæ. ibidem.
in Africa celebriores redditæ. ibid.
de sublatis vigilijs commentum refellitur. ibidem.
Vigiliam profanans seuere punitur. 24. Dec. a.621.
Vigilij Papæ Acta in Mennam. 25. August. h.420.

Vigilius qui scripsit contra Eutychen. 26. Iun.b.313.
Virgæ palmeæ. 18. Iun.b 287.
Virgarum diuersa genera. 19.Ian.f.41.
Virgis cædere. ibidem.
immunis a virgis.ibidem.
Virgines ante necem constupratæ iure antiquo Romano: um 3. Sep c.437.
Virgines lenonibus traditæ.31.Ian.a 45.
Virgines Dei virtute a lenonibus liberatæ. ibidem.
Virgines sacras solitas tondere comam. 20. Sept.e.465.466.
Vitaliani hæretici. 1.Feb.g.78.
Vitas Patrum scripsit Euagrius. 17. Ia.b.37.
Viuariense cœnobium. 1. Mai.d.183.
Vlpianus I. C. hostis Christianorum. 21 Ianuar.f.6.)2. Mart.b. 174.
Vmbilicus vrbis Romæ. 14. Mart.l.136.
Vncini ad cruciandum comparati. 19. Ian. g.42.
Vncini ad trahendum. ibid.
Vngulæ, instrumentum tortorium. 16. Mar. e.141.
Vrbanus Præses Palæstinæ. 2. Apr.d.165.
Vrbis incendium sub Nerone. 24.Iun.b.309.
Vrsus pileatus. 10 Feb.b.86.)3. Oct.a.486.
Vsuardi Martyrologium.* cap.9. per tot.
Vuandalica persecutio. 22. Iun. b.287.)6. Oct.c.494.
Vuandali quando venerunt in Africam 22. Iun.b.304.305.
Vuandelberti Martyrologium.* cap.9. prope fin.
Vuitichindus scripsit passionem S. Teclæ. 23. Sept.b.473.

X

XEnodochium Constantinopoli Zoticus creauit. 31. Dec.g.635.

Z

ZEphyrium ciuitas. 19. Iun.e.293.
Zeta 26. Mart.a.155.
Zetarius. ibidem.
Zonaras corrigitur. 1. Febr. a.69.)12. Iun.g. 288.
Zosimi locus restitutus. 12.Iun.g.288.) corrigitur. 12. Aug.b.412.

F I N I S.

ERRATA IN TEXTV MARTYROLOGII.

Primus numerus Paginam, secundus Lineam ipsius textus indicat.

23.9. *post* Item, *adde*, Romæ.24.7. *dele* Bergomi S. Domnonis martyris 34.7. Bernadi. Berardi 58.14. *post*, Romæ, *adde*, Sancti. 81.20 Cononiæ, Bononiæ.84.4. comminarent, comminarentur. 98 15. *post*, actua, *adde*, Ibidem 108.11. *post* Gregorij, *adde*, Magni, *& dele* Papæ 119 3. Claudio, Claudiano. 120 3. *post*, Prædicatorum, *adde*, nobilitate generis. 123.19 *post*, generis. *dele*, vitæ.142 1. ab Arimathia ab Arimathæa. ibid.14 Nauigellæ, Niuigellæ.149 3. Paulo Apostolo. Apostolo Paulo. 150 3. Carthaginensis, Carthaginiensis 160.15 Aureliani, Aurelianis .166.14. Cicestrensis, Cicestriensis 168.1 Agathopodis. Agathopolis. 187. 19. Bracharæ, Bracheri. 191.2 Berœam, Beroeam. 197. 12. *post*, sunt, *adde*, Item. 201.4. *post*, adustus, *adde*, &. 204. 7 *post*, intra, *dele*. vnum. 207.3. hone state, honestate. 210.23. arguere, argueret. 218. 7. *dele*, vndequadraginta, *& pone*, trigintanouem. 230. 9. *dele*, passio. 241. 2. Ianidletij, Indaletij ibid. 8 Iandaletius, Indaletius. ibid. 9. Carthe. iæ, & Buphasius, Carthe iæ, & Euphrasius. 245.20. *dele*, Neapoli in Campania. *& pone*, Eodem die. 259.5. *post*, Mysia, *adde*, Passio. 269 7. doctoris, doctoris. 278.5. Cucu um. Cuculam. 301.8. Vrsiceni. Vrcilceni 303.5 redimento, redimendo. 310. 23. Regium, Rhegium. 314.3. conuer uerit, conuerterit. 335. 12. *post*, honore, *adde*, seruantur. 337.12 *post*, diacono, *adde*, suo. 346.8. *dele*, asseruantur, *& pone*, conditæ fuerunt. 348.4 Misia, Mysia. 358 4. hac die, hoc die. 363 10. damnati, puniti. 365.14. alios, alina. 376.12. fugisse, fugisset. 384 5. an imaduersus, animaduersus 404.6. Imperatorio, Imperatoris. 410.5. Cloca, Cloacam. 421.7. cruciat, excruciati. 425.6 custodiæ, custodiæ. 442 17. reddit, reddidit. 446 13, quæ, qui. 456 8. insigentie, Insigente. 461.7. tribunicæ potest tis tribunicia potestatis. 487.6. & alijs ignibus. *dele*, &. 496.5. diei, die. 513.8. adue adhuc. 518 12 pro Antiochia, prope Antiochiam. 553.2. & Nymphæ, ac Nymphæ. 554.7. Theoctistes, Theoctistis. 560.2 Philemoni, Philomeni 589 8. corpore, corpora. 592.1 Mutulæ Muralæ. 607.9 Abundantij, Abundij. 612.14 meriti, meritis. 611.8. *post*, transfixus, *adde*, eos 619.8. Nicetatæ Nic tatis. 634.20 exercuit, exercuit.

Anachoretæ, & Lerinensis, *vbique*, Anachoritæ, & Lirinensis.

Errata in Notis humanissimus Lector de facili per se ipsum poterit emendare.

REGESTVM.

✠ ††† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vu Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg. a b c d e.

Omnes ſunt terniones, præter G g g, qui eſt quaternio, & e, qui eſt duernio.

ROMAE, Typis Vaticanis. M. DC. XXX.

Superiorum Permiſſu.